

OZAR HASCHOROSCHIM

deutsch-hebräisches & hebräisch-deutsches

WÖRTERBUCH

über

das alte Testament

von

J. L. BENSEW.

Vierte Auflage

vermehrt und verbessert von

Dr. M. LETTERIS

Mitglied der asiatischen Gesellschaft in Paris und mehrerer anderen Gelehrten-Gesellschaften; Inhaber der k. k. österreichischen goldenen Medaille für Wissenschaft und Kunst, und der goldenen Medaille Sr. königl. Hoheit des Herrn Herzogs Max in Baiern etc.

Dritter Theil: deutsch-hebräisch.

WIEN.

Verlag von J. Knöpflmacher & Söhne.

1864.

אוצר השרשים

כולל

שרשי הלשון העברית

עם

פתרון הוראותיהם השונים בשמות בפעלים וגם במלות
והעתקתם מלשון אל לשון

מאשכנזית לעברית ומעברית לאשכנזית

אצרו

החכם המדקדק המפורסם כהר"ר

יהודה ליב בן זאב ז"ל.

ונלוו אליו בפעם הרביעית׳ גם השרשים בלשון ארמית ושמות האנשים והמקומות
הנמצאים בכתבי קדש

גם נוספות ותיקונים רבים על דרך גדולי מחקרי הלשון

מאת החכם הכולל המליץ המפואר מו"ה

מאיר הלוי לעטערים.

חלק שלישי: אשכנזית ועברית.

ווינן.

פערלאג פאָן י. קנאָפפלמאכער אונד זאָהנע.

שנת תרכ"ד לפ"ק.

Herrn

Dr. ALBERT COHN

in Paris

dem hochverehrten Humanisten, dem berühmten Gelehrten und Förderer der orientalischen Literatur und Wissenschaft des Judenthums

צְדָקָה וְחָכְמָה תְּרַנֵּנָה בִּמְרוֹם קָרֶת:
„אִם אֵין כֹּהֵן אֵין יִשְׂרָאֵל לְתִפְאֶרֶת!“

in dankbarer Verehrung gewidmet von

Dr. Max Letteris.

Vorwort.

Das vorliegende, als dritter Theil des Werkes אוצר השרשים erscheinende deutsch-hebräische Wörterbuch ist nicht eine bloß verbesserte und vermehrte Auflage des deutsch-hebräischen Wörterbuches von בן זאב (Wien 1816, zweite Auflage, 14½ Bogen), sondern ein ganz neues Werk, welches durch eine strenge Beobachtung der hebräischen alphabetischen Wortfolge, durch Reichhaltigkeit und eine zweckmäßige Bearbeitung sich vor jenem auszeichnet.

Die Buchstabenfolge dieses Wörterbuches ist:

א a, אָ o, אֶ ö, או u, אוי au, אי i ie ü, איי ei eu, äu, ב b, ג g, ד d, ה h, וו w, ז s, ט t, י j, ל l, מ m, נ n, ס s, ע ä e, פֿ f v, פּ p, צ z, ק קוו k c ch qu, ר r, ש sch.

In derselben alphabetischen Ordnung folgen in allen Buchstaben die Wörter auf einander, so daß jedes Wort beim Nachschlagen sehr leicht zu finden ist.

Da die deutsche Sprache die wortreichste unter allen neuern Sprachen ist, die althebräische Sprache dagegen keine sieben tausend Wörter zählt, so gehört die Vollständigkeit eines deutsch-hebräischen Wörterbuches zu den unmöglichen Dingen. Daß die Anzahl der in dieses Werk aufgenommenen deutschen Wörter sehr groß ist, beweist der Umfang desselben; sein Werth aber besteht nicht in der Menge der Wörter, sondern in der sachgemäßen Ausarbeitung, in den zahlreichen Beispielen über den Gebrauch der Wörter,

endlich in der hebräischen Uebertragung, geschöpft aus den Urquellen der Sprache, mit Ausnahme jener Wörter und Stellen, denen dieses Zeichen * vorgesetzt ist. Daß das Aufsuchen der in diesem Werke häufig vorkommenden Bibelstellen, welche von der Kürze, Schönheit, Kraft und Würde des hebräischen Idioms zeugen, höchst mühevoll und schwierig war, wissen Diejenigen am besten, die mit einer ähnlichen Arbeit sich beschäftigten, und ich darf hoffen, daß sachkundige Beurtheiler das Ganze als ein originelles und sehr nützliches Sprachwerk anerkennen werden.

Dieses Wörterbuch ist Jedem, der hebräischen Sprachunterricht ertheilt, als ein sehr gutes Handbuch zu empfehlen, und eben so dem Sprachschüler zu seinen Uebungen im Uebersetzen aus dem Deutschen ins Hebräische.

Wien, 23. April 1864.

Dr. M. Letteris.

Zur Beachtung.

Da dieser 3. Theil hauptsächlich für die Besitzer der 2 hebräisch-deutschen Theile, w überhaupt für die israelitischen Leser bestimmt ist, so haben wir

1.) die Ordnung des א״ב, nicht des A B C beibehalten;

2.) alle Wörter, die in hebräischer Schrift unter einem Buchstaben kommen, auch im Deutschen in derselben Ordnung folgen lassen, z. B.: a, ä, i, o, u, au, ü wie אֿ, אַ, אָ, אי, או, אוי, אי, in eine Reihenfolge gebracht. Diese Regel ist durchgehends bei allen Buchstaben des Alphabets beobachtet worden.

A א

א. Das A in der jüdisch-deutschen Schrift, wenn nämlich kein Vokalzeichen darunter steht, und auch kein Vokalbuchstabe darauf folgt, z. B. אנ= פֿאנג. Am Ende eines ursprünglich deutschen Wortes wird das א nicht ausgesprochen: דוא, דיא, פֿרויא, דרייא. Stumm ist es auch in der Mitte eines Wortes zwischen ו—ו, י—י, יי — י, יי — ה, z. B. וואונדער, דיאיעניגע, נייאיאהר, בייאוארט.

Aas, das, נבלה, מפלת, פגר mit dem Substantiv, z. B. נבלת= מפלת האריה das Aas des Löwen, wie zertretenes Aas כפגר מובס.

Aasgeier, der, עיט הפגרים.

Aasgrube. die, s. Schindgrube.

Aar, der, eine alte, jetzt nur in Gedichten vorkommende Benennung eines jeden großen Raubvogels, besonders des Adlers עיט, נשר.

Ab, eine Partikel, jetzt nur in Zusammensetzungen üblich, besonders mit Zeitwörtern, wo sie meistens eine Trennung, Absonderung, Entfernung und Vollendung bezeichnet, s. die folgenden Zusammensetzungen.

Abarbeiten, 1) eine Schuld שלם חובו בעבודתו. 2) sich abarbeiten, כלה כחו בעבודה.

Abart, die, Spielart, השונה ממינו. Unter den Blumen dieses Gartens finden sich verschiedene Abarten, יש פרחים בפרחי הגן הזה השונים ממיניהם.

Abarten, s. Ausarten, Entarten.

Abordnen, Einen an Jemanden, צוה איש על= אל, שלח איש אל. Mein Herr hat mich an dich abgeordnet, um zu erfahren, אדוני צוני עליך לדעת.

Aburtheilen, Einen, חרץ משפט איש.

Abirren, vom rechten Wege, תעה מהדרך הנכונה.

Abbaden, ein Kind, רחץ במים את הילד.

Abbalgen, einen Hasen, הפשט העור מעל הארנבת.

Abbacken, כלה לאפות.

Abborgen, gewöhnlich von Geld, Er hat mir mein Geld abgeborgt, שאל ממני כספי בחזקת היד.

Abbiegen, einen Zweig, הטה הענף מן.

Abbitte, die, Einem Abbitte thun, כפר פני איש בתחנה.

Abbitten, ich verging mich gegen dich, und will es dir nun abbitten, חטאתי לך ואכפרה פניך בתחנתי.

Abbildung, die, דמות, תבנית, צלם תבנית, ציור. Abbildungen, ציורים.

Abbilden, etwas, עשה דמות, תבנית דבר, צייר.

Abbinden, etwas, התר= פתח את.

Abbüßen, eine Sünde, נשא עון. Er soll seine Sünden abbüßen, ישא עונותיו. Er muß sein Verbrechen im Kerker abbüßen, ישא חטאתו לכפרה בבית הסהר.

Abbeißen, ein Stückchen Fleisch, הסר נתח קטן מן הבשר בשנים. Der Hund hat ihm einen Finger abgebissen, הכלב נשך והסיר בשניו אצבע מאצבעותיו.

Abblasen, den Staub, נפח האבק מן דבר מה, Er bläst ab den Staub vom Tische, יפח האבק וינערהו מעל השלחן s. Wegblasen.

Abblühen, כלה לפרח, להנץ.

Abbestellen, Gestern bestellte er bei mir ein Kleid, und heute hat er es abbestellt, אתמול פקד עלי לעשות לו את הבגד, והיום שב מדבריו.

Abbruch, der, Abzug am Gelde, גרעון.

Abbrühen, einen Vogel, הָסֵר הַנּוֹצָה מֵעַל הַצִּפּוֹר בְּמַיִם חַמִּים.

Abbringen, 1) entfernen: Jemanden vom rechten Weg abbringen, הַטֵּה ־ הַדִּיחַ אִישׁ מֵהַדֶּרֶךְ הַנְּכוֹנָה. 2) Ich kann Ihn von seinem bösen Vorhaben nicht abbringen, לֹא אוּכַל לְהָסִיר מִמֶּנּוּ מַחֲשַׁבְתּוֹ הָרָעָה. 3) Ein Gesetz, einen Gebrauch abbringen, הָסֵר חֹק, *בַּטֵּל מִנְהָג.

Abbrechen, 1) von Blumen und Früchten, אָרָה, קָטַף. 2) Brod abbrechen, פָּרַס הַלֶּחֶם וְהָסֵר מִמֶּנּוּ. 3) Die Spitze eines Schwertes abbrechen, הָסֵר בְּחֹזֶק יָד הָרֹאשׁ מֵעַל הַחֶרֶב. 4) Von Häusern, Standsäulen und Altären, הָרַס, נָתַץ, גָּדַע; von Zelten, נָסַע. Meine Wohnung wird abgebrochen wie ein Hirtenzelt, דּוֹרִי נִסַּע כְּאֹהֶל רֹעִי. 5) Einem Etwas an dem Lohne abbrechen, גָּרַע חָסֵר מִשְּׂכַר שָׂכִיר. 6) Sich Etwas abbrechen, מָנַע מִפִּיו. Sich eine Speise abbrechen, נַפְשׁוֹ מִן אֹכֶל. 7) im Sprechen, Lassen Sie uns davon abbrechen, נֶחְדַּל לְדַבֵּר עָלָיו.

Abbrennen, 1) durch Brand zerstören, שָׂרַף בָּאֵשׁ. Die Feinde haben die Stadt abgebrannt, הָאוֹיְבִים שָׂרְפוּ בָאֵשׁ אֶת הָעִיר. 2) Durch Feuer zerstört werden, הִשָּׂרֵף בָּאֵשׁ. Sechs Dörfer sind abgebrannt, שִׁשָּׁה כְפָרִים נִשְׂרְפוּ בָאֵשׁ. Ein abgebrannter Mann, אִישׁ אֲשֶׁר רְכוּשׁוֹ נִשְׂרַף בָּאֵשׁ. Mein Bruder ist ganz abgebrannt, כָּל רְכוּשׁ אָחִי נִשְׂרַף בָּאֵשׁ.

Abgabe, die, Steuer, Zoll, מַשָּׂאָה, מַשְׂאֵת, מֶכֶס, מַס. Abgaben, מַשָּׂאוֹת.

Abgang, der, diese Waare hat einen starken Abgang, יֵשׁ קוֹנִים רַבִּים לַסְּחוֹרָה הַזֹּאת. Meine Waare hat gar keinen Abgang, אֵין קוֹנֶה לִסְחוֹרָתִי.

Abgott, der, אֱלִיל, אֵל נֵכָר, אֵל זָר. Abgötter, אֱלִילִים, אֱלֹהִים אֲחֵרִים.

Abgötterei, die, עֲבוֹדַת אֱלִילִים. Abgötterei treiben, זָנָה אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים, עָבַד אֵל נֵכָר.

Abgießen, Wasser, שָׁפַךְ ־ יָצַק הַמַּיִם מִן. Ein Bild, יָצַק תַּבְנִית דְּמוּת בִּיצוּקָתוֹ.

Abgürten, den Gurt auflösen, פָּתַח הַחֲגוֹרָה, הָאֵזוֹר.

Abgeordneter, ein, מְשֻׁלָּח. Abgeordnete, מְשֻׁלָּחִים.

Abgeben, 1) einen Brief, נָתַן הָאִגֶּרֶת אֶל יַד אִישׁ. 2) Sich mit einer Sache abgeben, עָסַק בְּדָבָר. 3) Sich mit Einem abgeben, הִתְעָרֵב עִם אִישׁ. Warum gibst du dich mit solchen Leuten ab? לָמָּה תִתְעָרֵב עִם אֲנָשִׁים כָּאֵלֶּה?

Abgehen, 1) der Bote. Der Brief ist schon abgegangen, הַצִּיר הָלַךְ לוֹ מִזֶּה, הָאִגֶּרֶת נִשְׁלְחָה אֶל. Und sie stoßen eine schwangere Frau, daß ihr die Kinder abgehen, וְנָגְפוּ אִשָּׁה הָרָה וְיָצְאוּ יְלָדֶיהָ. Die abgehenden und eintretenden Abtheilungen, הַמַּחְלְקוֹת הַיּוֹצְאוֹת וְהַבָּאוֹת. 2) Diese Waare geht stark ab, s. Abgang. 3) Er geht von seiner Meinung nicht ab, לֹא יָסוּר מִמַּחֲשַׁבְתּוֹ, לֹא יַעֲזֹב מַחֲשַׁבְתּוֹ. 4) Es gehen fünf Silberstücke ab, יַחְסְרוּ חֲמִשָּׁה כֶּסֶף. 5) Es geht ihm nichts ab, er leidet keinen Mangel, לֹא יֶחְסַר דָּבָר.

Abgewöhnen, sich das Spotten, עָזַב מְעַט מְעַט אֶת הַלָּצוֹן.

Abgesandter, ein, מְשֻׁלָּח, מַלְאָךְ. Abgesandte, מְשֻׁלָּחִים, מַלְאָכִים, צִיר אֱמוּנִים.

Abgelebt, vor Alter kraftlos, בָּלֶה. Ein abgelebtes Weib, בָּלָה.

Abgelegen, ein abgelegener Ort, מָקוֹם רָחוֹק וּבוֹדֵד.

Abgemattet, עָיֵף וְיָגֵעַ.

Abgeneigt sein, Einem, קוּץ בְּאִישׁ. Ich bin diesem Menschen abgeneigt, בָּחֲלָה נַפְשִׁי בְנֶפֶשׁ הָאִישׁ הַהוּא. s. Abneigung.

Abgeschieden, ein abgeschiedenes Leben führen, חָיָה עֲרִירִי, בָּדָד, גַּלְמוּד, הִתְבּוֹדֵד.

Abgeschmackt, von Speisen und ungereimten Dingen, תָּפֵל. Ein abgeschmackter Mensch, אִישׁ סַר טַעַם. Ein abgeschmacktes Weib, אִשָּׁה סָרַת טַעַם.

Abgeschmacktheit, die, תִּפְלָה, שִׁמְצָה, דֹּפִי.

Abgrund, der, תְּהוֹם. Abgründe, תְּהוֹמוֹת.

Abgrämen, sich, כִּלָּה כֹּחוֹ בְּיָגוֹן וָעֶצֶב.

Abdanken, Einen, שַׁלַּח אֶת. Ich habe meinen Diener abgedankt, שִׁלַּחְתִּי אֶת נַעַר מְשָׁרְתִי מֵעֲבָדַי.

Abdarben, er darbt seinem Munde den Bissen Brod ab, יִרְעַב לִמְנֹעַ פַּת לֶחֶם מִפִּיו.

Abdorren, יָבֵשׁ.

Abdienen, eine Schuld, s. Abarbeiten.

Abdecken, den Tisch, הָסֵר כְּלֵי הָאֹכֶל מֵעַל הַשֻּׁלְחָן. Der Sturm hat das Haus abgedeckt, הַסַּעַר הֵרַם אֶת גַּג הַבַּיִת.

Abdecker, der, הַמַּפְשִׁיט הַנְּבֵלוֹת.

Abdringen, er hat mir das Geld abgedrungen, לֹא חָדַל מִפְּצַר בִּי וְנָתַתִּי לוֹ הַכֶּסֶף.

Abdrücken, Einem Etwas am Lohne, עָשֹׁק שְׂכַר שָׂכִיר.

Abdreschen, 1) das Dreschen beschließen, כַּלֵּה לָדוּשׁ. 2) Eine abgedroschene Sache, דָּבָר הַנִּשְׁמַע פְּעָמִים רַבּוֹת, מֵאָה פְּעָמִים.

Abhalten, Einen von Etwas, חָשַׂךְ־ מָנַע־ עָצַר מִן. Er hielt ihn ab dir Böses zu thun, חֲשָׂכוֹ־ מְנָעוֹ מֵהָרַע אוֹתָךְ. Dich hält Nichts ab, dem Mächtigen wie dem Unmächtigen zu helfen, אֵין עִמְּךָ לַעְזוֹר בֵּין רַב לְאֵין כֹּחַ. Der Regen hielt mich ab, dich zu besuchen, הַגֶּשֶׁם עֲצָרַנִי מִבּוֹא אֵלֶיךָ. Lass' dich nicht abhalten, zu mir zu kommen, אַל נָא תִמָּנַע מֵהֲלֹךְ אֵלָי.

Abhang, der, eines Berges, מוֹרָד.

Abhandlung, die, eine gelehrte Untersuchung, מִדְרָשׁ, דְּרָשָׁה.

Abhandeln, 1) mündlich Etwas darstellen, דַּבֵּר עַל. 2) Etwas vom Kaufpreise herunterhandeln, גָּרַע מִמְּחִיר.

Abhanden, (stets mit dem Zeitworte kommen) das Buch ist mir abhanden gekommen, הַסֵּפֶר אָבַד מִמֶּנִּי.

Abhacken, Bäume, כָּרַת־ גָּזַר עֵצִים בְּגַרְזֶן, בְּקַרְדֹּם.

Abhobeln, ein Brett, הִקְצִיעַ בְּמַקְצֻעָה אֶת הַקֶּרֶשׁ, הַחְלֵק אֶת הַקֶּרֶשׁ.

Abhold sein, Einem, s. Abgeneigt.

Abholen, בּוֹא לָקַחַת. Mein Diener wird mein Buch von dir abholen, מְשָׁרְתִי יָבוֹא אֵלֶיךָ לָקַחַת סִפְרִי. Abholen lassen, שָׁלַח לָקַחַת. Die Amtsdiener haben ihn ins Gefängniß abgeholt, שׁוֹטְרֵי בֵּית הַמִּשְׁפָּט הוֹבִילוּהוּ אֶל בֵּית הָאֵסוּר.

Abhören, die Zeugen, שְׁמַע דִּבְרֵי הָעֵדִים.

Abhungern, sich, כַּלֵּה כֹּחוֹ בְּרָעָב.

Abhauen, von Bäumen, כָּרֹת, גָּדַע, גַּדֵּעַ, נַקֵּף; von Zweigen, סָעֵף; von Weinreben, הַתֵּז; von Dornen, כָּסַח; von Händen und Füßen, קַצֵּה, קַצֵּץ. Seine Daumen und Zehen sind abgehauen, בְּהוֹנוֹת יָדָיו וְרַגְלָיו מְקֻצָּצִים. Abgehauene Dornen, קוֹצִים כְּסוּחִים.

Abhülsen, von Weinbeeren, הָסֵר הַזָּג.

Abheben, herabheben, הוֹרִיד מֵעַל.

Abhelfen, einem Uebel, הַעֲבֵר הָרָעָה מִן.

Abhängig sein, von Einem, הָיָה תַּחַת יַד אִישׁ, הוּא סָר לְמִשְׁמַעַת זָרִים.

Abhängen, von Einem, 1) unterworfen sein. Ich hänge von Niemanden ab, אֵינֶנִּי תַּחַת יַד אִישׁ. 2) Diese Sache hängt nicht von mir ab, לֹא אוּכַל לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר הַזֶּה כִּרְצוֹנִי.

Abhärten, sich, durch Arbeit, חַזֵּק בְּשָׂרוֹ בַּעֲבוֹדָה. Er ist gegen Alles abgehärtet, אִמֵּץ לְבָבוֹ לָשֵׂאת־ לִסְבֹּל־ לְכַלְכֵּל כֹּל.

Abhärmen, sich, s. Abgrämen.

Abwarten, Etwas, הוֹחִיל־ הֹחִיל עַד. Ich will seine Ankunft abwarten, אוֹחִיל־ אֹחִיל עַד יוֹם בּוֹאוֹ.

Abwaschen, Etwas, רָחַץ־ הֵדִיחַ אֶת. Sich abwaschen, רָחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם.

Abwischen, eine Schüssel, מָחָה קְעָרָה. Sich den Mund abwischen, מָחָה פִּיו. Einem die Thränen abwischen, dessen Kummer lindern, מָחָה דִמְעָה מֵעַל פְּנֵי אִישׁ.

Abweiden, vom Abfressen des Viehes, רָעָה, בָּעַר. Das Wild des Feldes soll es abweiden, וְזִיז שָׂדַי יִרְעֶנָּה. Ihr habt den Weingarten abgeweidet, אַתֶּם בִּעַרְתֶּם אֶת הַכֶּרֶם. Ein Feld abweiden lassen, בָּעֵר בְּשָׂדֶה.

Abweisen, Einen, הָשֵׁב פְּנֵי אִישׁ. Wir haben eine Bitte an dich, weise uns nicht ab, שְׁאֵלָה אֲנַחְנוּ שֹׁאֲלִים מֵעִמְּךָ, אַל נָא תָשִׁיב פָּנֵינוּ.

Abweichung, die, vom Gesetze, סָרָה.

Abweichen, vom Wege, סוּר מִן־ שָׂטָה מֵעַל־ נָטָה מִן הַדֶּרֶךְ. Die Eselin wich vom Wege ab, הָאָתוֹן

סוּר־ שׁוּב נָטָה מִן הַדֶּרֶךְ. von Gott abweichen, מֵאַחֲרֵי אֱלֹהִים.

Abweg, der, דֶּרֶךְ עִקֵּשׁ. Abwege, אֳרָחוֹת עֲקַלְקַלּוֹת.

Abwägen, Silber, שָׁקַל כֶּסֶף. Die Worte abwägen, פִּלֵּס דְּבָרִים.

Abwehren, das Vieh von der Saat, הַבְרִיחַ הַבְּהֵמָה מֵעַל הַקָּמָה. Jemand's Unglück abwehren, הָשִׁיב הָרָעָה מֵעַל אִישׁ.

Abwesend, er ist seit zwei Jahren aus seinem Vaterlande — אֵינֶנּוּ בְּאֶרֶץ מוֹלַדְתּוֹ זֶה שְׁנָתַיִם יָמִים. Ich fand ihn nicht zu Hause, denn er war abwesend, לֹא מְצָאתִיהוּ בְּבֵיתוֹ כִּי אֵינֶנּוּ. Mein Geist war nicht abwesend, als ein Mann sich umwandte, לֹא לִבִּי הָלַךְ כַּאֲשֶׁר הָפַךְ אִישׁ.

Abwechslung, die, חֲלִיפָה. Abwechslungen, חֲלִיפוֹת, תְּמוּרוֹת.

Abwechseln, verb. act. 1) Er hat mir ein Silberstück abgewechselt, הֵמִיר כַּסְפּוֹ בְּכַסְפִּי. 2) Die Speisen, oder mit den Speisen abwechseln, הָסֵר אֹכֶל וְהָבִיא אֹכֶל. Sie wechseln ab in ihrem Dienste, חֲלִיפוֹת יַעַבְדוּ עֲבוֹדָתָם, זֶה יוֹצֵא וְזֶה בָּא.

Abwechseln, verb. neut. das Fieber wechselt ab, הַקַּדַּחַת תַּחֲלוֹף וְתָשׁוּב מֵעֵת אֶל עֵת. Glück und Unglück wechseln immer mit einander ab, *הַטּוֹב וְהָרַע יִתְחַלְּפוּ תָּמִיד.

Abwälzen, einen Stein von Etwas, גֹּלֵּל הָאֶבֶן מֵעַל. Wälze ab von mir Schmach und Verachtung, גַּל מֵעָלַי חֶרְפָּה וָבוּז.

Abwelken, נָבֵל, מֹלֵל.

Abwendbar, אֲשֶׁר יוּכַל לְהָסֵב־ לְהָסֵר מִן.

Abwendig machen, das Herz, הָנִיא לֵב, הָסֵר לֵב מִן, הָסֵב לֵב אֲחוֹרַנִּית. Du hast mir meinen Sohn abwendig gemacht, הֲסִבּוֹתָ לֵב בְּנִי מִמֶּנִּי. Einen von Gott abwendig machen, הַדִּיחַ אִישׁ מֵאַחֲרֵי אֱלֹהִים. Warum macht ihr das Volk abwendig von seinen Arbeiten? לָמָּה תַפְרִיעוּ הָעָם מִמַּעֲשָׂיו.

Abwenden, das Gesicht von Einem, הָסֵר פָּנִים מִן. Er wandte sein Gesicht ab, וַיַּסֵּב אֶת פָּנָיו. Wende ab deine Augen von mir, הָסֵבִּי עֵינַיִךְ מִנֶּגְדִּי. Wende ab meine Augen, daß sie nicht nach dem Eiteln schauen, הַעֲבֵר עֵינַי מֵרְאוֹת שָׁוְא. Das Unglück von Einem abwenden, הָשִׁיב רָעָה מֵעַל. Gott wandte sie (die Feinde) ab von ihm, וַיְסִיתֵם אֱלֹהִים מִמֶּנּוּ. Sein Herz hat sich von mir abgewandt, פָּנָה לְבָבוֹ מֵעִמִּי.

Abwärts gehen, יָרַד לְמַטָּה, von seinen Hüften abwärts, מִמָּתְנָיו וּלְמַטָּה.

Abwerfen, die Blüthe, הִשְׁלִיךְ נִצָּה, פֶּרַח. Der Weinstock warf seine Heerlinge ab, הַגֶּפֶן חָמַס בִּסְרוֹ. Das Pferd hat den Reiter abgeworfen, הַסּוּס הִשְׁלִיךְ־ הִפִּיל רוֹכְבוֹ מֵעָלָיו. Das Joch abwerfen, פָּרַק הָעֹל מֵעַל צַוָּארוֹ.

Absagen. Etwas, שׁוּב מִדְּבָרָיו, s. Abbestellen.

Absatteln, die Kameele, פִּתַּח הַגְּמַלִּים.

Absatz, der, 1) vom Verkaufe der Waaren, s. Abgang. 2) Die Absätze, an einem Gebäude, מִגְרָעוֹת. Man machte Absätze an dem Hause, מִגְרָעוֹת נָתַן לַבַּיִת. Von dem kleinen Absatz bis an den großen Absatz, מֵהָעֲזָרָה הַקְּטַנָּה עַד הָעֲזָרָה הַגְּדוֹלָה. 3) Die Unterbrechung in einer Rede, *הֶפְסֵק.

Absonderung, die, von der monatlichen Reinigung, נִדָּה.

Absondern, einen Menschen vom Andern, הַבְדִּיל אִישׁ מֵאִישׁ. Die abgesonderte Frau נִדָּה. Die abgesonderten Städte, הֶעָרִים הַמֻּבְדָּלוֹת. Die Lämmer von den Schafen, הַפְרֵד הַטְּלָאִים מִן הַכְּשָׂבִים. Die Schlacken vom Silber, הָגוֹ סִיגִים מִכֶּסֶף. Sich absondern, von anderen Menschen, הִבָּדֵל מִן; von einer Sache, d. h. sich ihrer enthalten, הִנָּזֵר מִן.

Absieden, s. Abkochen.

Absitzen, vom Pferde steigen, יָרַד מֵעַל הַסּוּס. Die Reiterei absitzen lassen, צִוָּה אֶת הַפָּרָשִׁים לָרֶדֶת מֵעַל סוּסֵיהֶם.

Absicht, die, מַחֲשָׁבָה, דַּעַת, מְזִמָּה. Er hat schlechte Absichten wider mich, יַחְשׁוֹב עָלַי מַחְשְׁבוֹת רָעוֹת, מְזִמּוֹת. Es war nicht meine Absicht, ihn zu beschämen, לֹא חֲשַׁבְתִּי, לֹא הָיָה עִם לְבָבִי לְהַכְלִימוֹ. Er hat Absichten auf das Mädchen, שָׂם לִבּוֹ עַל הַנַּעֲרָה.

Absegeln, das Schiff ist von hier nach Egypten abgesegelt, הָאֳנִיָּה הָלְכָה מִזֶּה מִצְרַיְמָה.

Absägen, Etwas, גָּרַר בִּמְגֵרָה אֶת.

Absehen, Es war darauf abgesehen, mich zu Grunde zu richten, חָשְׁבוּ לְאַבֵּד הוֹנִי. Ich kann die Tragweite seiner Handlungsweise nicht absehen, נִשְׂגְּבָה מִמֶּנִּי לָדַעַת מַה יִּהְיֶה אַחֲרִית וְסוֹף פָּעֳלוֹ.

Absetzen, 1) Einen, ihn seines Amtes entsetzen, הָסֵר אִישׁ מִפְּקֻדָּתוֹ. Er setzt Könige ab und setzt Könige ein, מְהַעְדֵּה מַלְכִין וּמְהָקֵים מַלְכִין. 2) Eine Waare, מָכֹר הַסְּחוֹרָה. 3) Im Reden, הַפְסֵק*.

Absenden, Einen an Jemanden, שָׁלֹחַ אִישׁ אֶל.

Absender, der, הַשֹּׁלֵחַ.

Abtakeln, ein Schiff, הָסֵר חַבְלֵי הַנֵּס וְהַתֹּרֶן מֵעַל הָאֳנִיָּה.

Abtauschen, Einem Etwas, s. Vertauschen.

Abthun, den Mantel, הַעֲבֵר אַדַּרְתּוֹ מֵעָלָיו.

Abtheilung, die, eine Klasse, מַחְלְקָה, חֵלֶק. Abtheilungen, מַחְלְקוֹת, מִפְלַגּוֹת, פְּלֻגּוֹת.

Abtheilen, Etwas, חַלֵּק לַחֲלָקִים אֶת.

Abtragen, die Speisen, הָסֵר הָאֹכֶל מֵעַל הַשֻּׁלְחָן. 2) Eine Schuld, שַׁלֵּם הוֹבוֹ. 3) Abgetragene Kleider und Schuhe, שְׂלָמוֹת וּנְעָלוֹת בָּלוֹת.

Abtropfen, abtröpfeln, נָטֹף.

Abtrocknen, die Hände, mit einem Tuche, נַגֵּב יָדַיִם*. Sich die Thränen abtrocknen, מָחֹה דִּמְעוֹתָיו.

Abtritt, der, מוֹצָאָה, מַחֲרָאָה, *בֵּית הַכִּסֵּא. Abtritte, מוֹצָאוֹת, מַחֲרָאוֹת.

Abtrünnig werden, von Einem, פָּשַׁע בְּ. Ein Abtrünniger, פּוֹשֵׁעַ, שׁוֹבָב. Abtrünnige, פּוֹשְׁעִים, שׁוֹבָבִים.

Abtrünnigkeit, die, פֶּשַׁע, מְשׁוּבָה. Eine immerwährende Abtrünnigkeit, מְשֻׁבָה נִצַּחַת.

Abtriefen, נָטֹף.

Abtreten, verb. act. überlassen. Er hat ihm sein Reich, sein Amt abgetreten, נָתַן לוֹ מַמְלַכְתּוֹ, פְּקֻדָּתוֹ. Er hat seinen Gläubigern sein ganzes Vermögen abgetreten, עָזַב כָּל רְכֻשׁוֹ לְנֹשָׁיו.

Abtreten, verb. neut. 1) sich entfernen. Der Richter befahl den Parteien abzutreten, הַשּׁוֹפֵט צִוָּה אֶת אַנְשֵׁי הָרִיב לָצֵאת מֵעִמּוֹ. Die Levitten, die am Sabbath abtraten, הַלְוִיִּם יוֹצְאֵי הַשַּׁבָּת. Bei Einem abtreten, bei ihm einkehren, סוּר אֶל אִישׁ.

Abladen, einen Wagen, הוֹרִיד הַמַּשָּׂא מֵעַל הָעֲגָלָה.

Ablassen, von Einem, הָדֵל, הַרְפֵּה מִן. Lasse ab von mir, חֲדַל מִמֶּנִּי. Lasse ab vom Zorn, הֶרֶף מֵאַף. Vom Streite ablassen, שָׁבֹת, גָּשׁ הָרִיב, מֵרִיב.

Ablösen, 1) los machen, הַתֵּר, פַּתֵּחַ. 2) Die Wachen ablösen, שַׁנֵּה, הַחֲלִיף הַמִּשְׁמָר.

Ablöschen, s. Auslöschen.

Ablauf, der, vor Ablauf des Jahres, טֶרֶם כְּלוֹת הַשָּׁנָה אֶת תְּקוּפָתָהּ. Beim Ablauf des Jahres, בְּצֵאת הַשָּׁנָה.

Ablaufen, 1) vom Wasser, s. Abfließen. 2) Sich endigen. Das Fest der Einsammlung, des ablaufenden Jahres, חַג הָאָסִיף תְּקוּפַת הַשָּׁנָה. Wir wollen sehen, wie die Sache ablaufen wird, נִרְאֶה אֵיךְ יִפּוֹל דָּבָר. Er lauft sich ab, הוּא רָץ בְּעָמָל וִיגִיעָה.

Ableugnen, Einem Etwas, כַּחֵשׁ בְּ. Seinem Nächsten ein anvertrautes Gut ableugnen, כַּחֵשׁ בַּעֲמִיתוֹ בְּפִקָּדוֹן.

Ableitung, die, eines Wortes, *גְּזֵרָה.

Ableiten, 1) Wasser, הוֹלִיךְ הַמַּיִם מִמְּקוֹמָם. 2) Einen von Etwas — הַתְעֵה, הַדִּיחַ אִישׁ מִן. Ein abgeleitetes Hauptwort, *שֵׁם נִגְזָר.

Ableben, das, nach seinem Ableben אַחֲרֵי מוֹתוֹ, אַחֲרֵי הֵאָסְפוֹ אֶל אֲבוֹתָיו.

Ablegen, 1) die Kleider, den Schmuck, הָסֵר בְּגָדָיו, עֶדְיוֹ מֵעָלָיו. Der König legte seinen Purpur ab, וַיַּעֲבֵר הַמֶּלֶךְ אַדַּרְתּוֹ מֵעָלָיו. 2) Einen Eid, ein Bekenntniß, ein Gelübde ablegen, הִשָּׁבַע שְׁבוּעָה, נָתֹן תּוֹדָה לְ, נָדֹר נֶדֶר. Ein falsches Zeugniß wider seinen Nächsten ablegen, עֲנֵה בְרֵעֵהוּ עֵד שָׁקֶר.

Ablesen, 1) den Weinberg, בְּצֹר אֶת הַכֶּרֶם. 2) Eine Schrift — קְרָא בְקוֹל אֶת הַמִּכְתָּב.

Ablenken, die Pferde, הַטֵּה הַסּוּסִים מִן הַדֶּרֶךְ. Einen vom Bösen ablenken, הָשֵׁב אִישׁ מִדַּרְכּוֹ הָרָעָה.

Ablecken, Etwas, לָקֹק, לַקֵּק אֶת.

Abmagern, er magert täglich ab, בְּשָׂרוֹ יִכְחַשׁ מִשָּׁמֶן מִיּוֹם אֶל יוֹם.

Abmahlen, das Getreide, כַּלֵּה לִטְחוֹן אֶת הַדָּגָן.

Abmachen, eine Sache, sie beendigen, *גְּמֹר דָּבָר.

Abmalen, durch Malen abbilden, *צַיֵּר, צוּר צוּרָה.

Abmartern, sich, הִתְעַנֵּה מְאֹד.

Abmühen, sich mit Etwas, עָמַל בְּ. Ich habe mich mit der Weisheit abgemüht, עָמַלְתִּי בְחָכְמָה.

Abmähen, Gras, קָצֹר, יָרֵק דֶּשֶׁא.

Abmessen, Etwas, מָדַד־ תִּכֵּן אֶת.

Abnagen, Etwas, עָרַק אֶת s. Benagen.

Abmerken, ich habe es ihm an den Mienen abgemerkt, בִּרְאוֹתִי פָּנָיו הֲבִינוֹתִי.

Abnahme, die, 1) Verminderung. Die Abnahme meiner Kräfte, *מִעוּט כּוֹחִי. 2) Diese Waare hat eine gute Abnahme, s. Abgang. 3) Die Abnahme vom Kreuz, הֲנָפַת גֵּוֹ מֵעַל הָעֵץ.

Abnützen, sich, von Werkzeugen, הִשָּׁחֵת מְעַט מְעַט בַּמְּלָאכָה; von Kleideru בָּלָה, s. Abtragen. Abgenützte Lappen, בְּלוֹיֵי הַסְּחָבוֹת.

Abneigung, die, eine Abneigung gegen Einen haben, קוּץ בְּאִישׁ. Ich habe eine sehr große Abneigung gegen diesen Menschen, אָקוּץ־ קָצָה (או בָּחֲלָה) נַפְשִׁי בְאִישׁ הַזֶּה עַד מְאֹד.

Abnehmen, verb. act. den Ring vom Finger, הָסֵר־ הֶעֱבֵר טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ. Den Vorhang abnehmen, הוֹרִיד אֶת הַמָּסָךְ. 2) Den Fuß, den Bart abnehmen, כָּרֹת הָרֶגֶל, גַּלֵּחַ־ גָּרַע (גָּרֵעַ) הַזָּקָן. Bis zu einer Elle sollst du sie (die Arche) oberhalb abnehmen lassen, וְאֶל אַמָּה תְּכַלֶּנָּה מִלְמַעְלָה. 2) Einem einen Eid abnehmen, הַשְׁבִּיעַ אֶת אִישׁ.

Abnehmen, verb. neut. 1) sich vermindern, חָסֵר, מָעַט, מַעֵט. Das Wasser nimmt ab, יַחְסְרוּ הַמַּיִם, הַמַּיִם הוֹלְכִים הָלוֹךְ וְחָסוֹר. Seine Kräfte nehmen sehr ab, יִמְעַט כֹּחוֹ מְאֹד. 2) Mager werden, er hat abgenommen, כָּחַשׁ בְּשָׂרוֹ מִשָּׁמֶן. 3) Die Waare vom Kaufmann abnehmen, לָקוֹחַ (או קָנֹה) הַסְּחוֹרָה מֵאֵת הַסּוֹחֵר.

Abend, der, עֶרֶב. Gegen Abend, לְעֵת עֶרֶב, לִפְנוֹת עָרֶב. Abend werden, עָרַב. Der Tag hat abgenommen, es wird Abend, נָטָה־ רָפָה הַיּוֹם לַעֲרֹב.

Der beginnende Abend, מוֹצָאֵי עֶרֶב. Zwischen den beiden Abenden, בֵּין הָעַרְבַּיִם.

Abend, Westen, מַעֲרָב, מְבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ. Gegen Abend, מַעֲרָבָה.

Abendopfer, das, מִנְחַת עֶרֶב.

Abendgebet, das, תְּפִלַּת עֶרֶב.

Abenddämmerung, die, נֶשֶׁף, בֵּין הָעַרְבַּיִם.

Abendseite, die, eines Landes, פְּאַת מַעֲרָב.

Abendland, das, אֶרֶץ מַעֲרָב, אֶרֶץ מְבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ.

Abendländisch, die abendländischen Sprachen, Pflanzen, לְשׁוֹנוֹת בְּנֵי מַעֲרָב, נִטְעֵי אֶרֶץ מַעֲרָב.

Abeudländer, der, אִישׁ מֵאַנְשֵׁי מַעֲרָב. Die Abendländer, אַנְשֵׁי־ בְּנֵי מַעֲרָב.

Abendmahlzeit, die, *סְעוּדַת עֶרֶב.

Abends, בָּעֶרֶב, לְעֵת עֶרֶב, לִפְנוֹת עָרֶב.

Abendröthe, die, אֹדֶם הָרָקִיעַ לְעֵת בּוֹא הַשֶּׁמֶשׁ.

Abendschatten, die, צִלְלֵי עֶרֶב.

Abendstern, der, die Venus, *כּוֹכַב נֹגַהּ. s. Morgenstern.

Abänderung, die, *שִׁנּוּי. Abänderungen, שִׁנּוּיִם.

Abänderlich, אֲשֶׁר יוּכַל לְשַׁנּוֹת.

Abändern, Etwas, שַׁנֵּה דָבָר. Den Lohn abändern, הַחֲלִיף מַשְׂכֹּרֶת.

Aber, ein Bindewort, welches im Hebräischen gewöhnlich durch das am Anfang des Nachsatzes stehende ו׳ ausgedrückt wird. Er sei mein Knecht. ihr aber ziehet hinauf in Frieden zu eurem Vater, הוּא יִהְיֶה לִּי עָבֶד, וְאַתֶּם עֲלוּ לְשָׁלוֹם אֶל אֲבִיכֶם. Stärker tritt der Gegensatz hervor durch אֲבָל; doch ist es in dieser Bedeutung nur den spätern Schriften eigen. Ebenso werden gebraucht, אוּלָם, אַךְ, אֶפֶס כִּי.

Aberglaube, der, אֱמוּנַת שָׁוְא, הַבְלֵי שָׁוְא, אֱמוּנַת הָבֶל.

Abergläubisch sein, הַחֲזֵק בֶּאֱמוּנַת הָבֶל, שַׁמֵּר הַבְלֵי שָׁוְא.

Aberwitz, der, הוֹלֵלוֹת. In Aberwitz gerathen, הִתְהוֹלֵל, הִשְׁתַּגֵּעַ.

Aberwitzig sein, הִתְהוֹלֵל. Ein aberwitziger Mensch, מִתְהוֹלֵל, חֲסַר דַּעַת, מְשֻׁגָּע.

Abermals, עוֹד, שֵׁנִית, פַּעַם שֵׁנִית, עוֹד הַפַּעַם

oder umschrieben mit den Zeitwörtern יסף, שוב. Er redete abermals mit ihm, ויסף לדבר אליו. Er sandte abermals, וישב, וישלח.

Abernten, die Ecke eines Feldes sollst du nicht gänzlich abernten, לא תכלה פאת שדך לקצר.

Abfahren, הלך בעגלה מן.

Abfall, der, 1) des Getreides, מפל בר. 2) Bösliche Verlassung eines Herrn, פשע, מרד, בגד.

Abfallen, 1) von Blättern und Früchten, נבל, נשל. Eine abgefallene Feige, נבלת מתאנה. Abgefallene Oelbeeren, זיתים נשלים. 2) von Einem abfallen, מרד, פשע באיש, פשע מתחת יד איש. 3) הסר לב משמוע דבר חק ומשפט. Dieses Land ist von seinem rechtmäßigen König abgefallen, הארץ הזאת מרדה במלכה אשר מלך עליה במשפט. 4) mager werden, רזה, דלל.

Abfordern, Einem Etwas, שאל דבר מאיש, בקש דבר מיד איש.

Abformen, eine Blume in Wachs, עשה דמות פרח מדונג.

Abführen, 1) wegführen, הוליך מן. 2) Einen vom Wege — הדיח איש מהדרך. Hüte dich, eine Unterweisung anzuhören, die von den Lehren der Weisheit abführt, חדל לשמע מוסר לשגות מאמרי דעת.

Abfüttern, die Pferde, die Esel, כלה לתת המספוא לסוסים, כלה לבל לחמורים.

Abfinden, sich mit Einem, *התפשר עם איש.

Abfeimen, 1) den Honig הסר הקצף מעל פני הדבש. 2) Er ist ein abgefeimter Bösewicht, שבע תועבות בלבו.

Abfließen, שוב מעל. Das Wasser ist aus den Straßen ganz abgeflossen, שבו המים כלם מעל פני החוצות.

Abfegen, den Staub von Etwas, טאטא האבק מעל פני.

Abfertigen, einen Boten, שלח ציר.

Abfressen, das Grüne des Feldes, vom Vieh, לחך את ירק השדה; von Heuschrecken, חסל את.

Abpassen, eine Zeit, הוחיל עד בוא העת.

Abpacken, ein Pferd, הוריד המשא מעל הסוס.

Abputzen, eine Lampe, הישב הנר.

Abpflücken, von Blumen und Früchten, ארה, קטף. Ein abgepflücktes Oelblatt, עלה זית טרף.

Abprügeln. Einen derb, הכה איש במקל עד מאד.

Abzahlen, eine Schuld, שלם כל חובו.

Abzug, der, 1) eines Heeres, מסע המחנה. 2) In einer Rechnung, גרעון*.

Abziehen, verb. act. 1) herabziehen. Er hat den Ring abgezogen, העביר טבעתו מעל ידו. Einem Thiere das Fell, הפשט את החיה, הפשט העור מעל החיה. Die Hand von Einem, von Etwas abziehen, הסר-הרפה-השב-הניח ידו מן. Einem die Larve abziehen, *הסר המסוה מעל פני איש. 2) Wegnehmen, גרע מן. Ich will es ihm an dem Lohne abziehen, אגרע משכרו.

Abziehen, verb. neut. wegziehen, נסע מן, עלה מעל. Der Feind ist von der Stadt abgezogen, האויב נסע מן העיר, נסע-עלה מעל העיר. Brich deinen Bund mit ihm, daß er von mir abziehe, הפר בריתך אתו ויעלה מעלי. Er ist mit Schande abgezogen, הלך לו בבשת פנים.

Abzirkeln, Etwas, חוג, תאר במחוגה את.

Abzeichnen, Etwas, תאר את.

Abzeichen, das, אות, plur. אותות.

Abzäumen, ein Pferd, הסר המתג מעל הסוס.

Abzählen, s. Zählen.

Abzehnten, das Getreide, נתן כל המעשר מן הדגן.

Abzehrung, die, רזון, s. Auszehrung.

Abzehren, כלה, הרזה. Du wirst seufzen, wenn dein Fleisch und dein Leib abzehrt, ונהמת בכלות בשרך ושארך. Sein fetter Leib zehrt ab, משמן בשרו ירזה.

Abkargen, sich Etwas, *מנע ממנו דבר מקמצנות.

Abkochen, בשל היטב. Das Fleisch ist abgekocht, הבשר מבשל היטב.

Abkommen, 1) sich entfernen von dem rechten Wege, תעה מהדרך הנכונה. Ich konnte nicht von dort abkommen, לא יכלתי ללכת משם. Von seinem Vorhaben abkommen, סור-שוב ממחשבתו. 2) Ein abgekommener Gebrauch, *מנהג מבטל.

Abkömmling, der, זרע. Abkömmlinge צאצאים.

Abkunft, die, מולדת. Sie verrieth nicht ihre Abkunft, לא הגידה את מולדתה. Von königlicher, fürstlicher Abkunft, מזרע המלוכה, מזרע נשיאים. Er ist von guter, ihr seid von schlechter Abkunft, מזרע ישרים הוא, צאצאי אנשים רעים אתם.

Abkaufen, Einem ein Kleid, איש קנה בגד מאת־מיד.

Abkühlung, die, מקרה.

Abkühlen, sich, הצטנן.

Abkühlzimmer, das, חדר המקרה.

Abkümmern, sich, s. Abgrämen.

Abkürzen, Etwas, קצר את, s. Verkürzen.

Abkürzung, die, קצור.

Abklopfen, den Staub von Etwas, נער האבק מן.

Abklauben, den Kalk von der Mauer, הסר מעט מעט את השיד מעל החומה באצבעותיו.

Abklären, Etwas, זקק, זקק את. Ein abgeklärter Wein, יין מזקק.

Abkneifen, Einem Vogel den Kopf, מלק את ראש הצפור.

Abkehren, 1) das Gesicht von Einem, הסר־הסב פנים מן. 2) Etwas mit dem Besen, טאטא במטאטא מעל.

Abkratzen, eine Wand, הקצה־הקציע את הקיר.

Abrathen, Einem Etwas; Einen von Etwas, יעץ את איש לבלתי עשות דבר.

Abrufen, s. Wegrufen.

Abrupfen, Gras, Kornähren, קטף דשא, מלילות.

Abraupen, einen Baum, הסר התולעים מעל העץ.

Abrichten, Einen, למד את. Das Pferd ist abgerichtet, הסוס מלמד. Eine abgerichtete Stute, סוסה מלמדה. Ein nicht abgerichteter Vogel, צפור לא למד.

Abriß, der, תבנית, דמות, צורה, מראה.

Abreiben, 1) durch Reiben abnützen, שחק. Das Wasser reibt Steine ab, המים שחקו אבנים. 2) Ein Geschirr abreiben, מרק הכלי.

Abreise, die, bei seiner Abreise von hier, בלכתו מזה בדרך.

Abreisen, von einer Stadt, הלך מן העיר בדרך.

Abräumen, den Tisch, הסר מעל השלחן כל אשר עליו.

Abreißen, von Blumen und Früchten, ארה, קטף; von Fäden und Stricken, נתק, נתק. Er riß sie ab von seinen Armen, wie einen Faden, וינתקם מעל זרעתיו כחוט. Etwas von einem Kleide abreißen, קרע מן הבגד. Reißet ab die goldenen Ringe, פרקו נזמי הזהב. Einer, der abgerissen geht, איש לבוש בגדים בלים.

Abrede, die, 1) Sie handelten ihrer Abrede gemäß, עשו כאשר נדברו איש אל רעהו. Ich stelle es nicht in Abrede, לא אכחש.

Abreden, 1) Etwas mit Jemanden, הועד לעשות דבר. 2) Jemanden von Etwas, דבר על לב איש לבלתי עשות דבר.

Abrechnen, 1) Etwas, durch Rechnen abziehen, גרע מן. 2) Mit Jemanden, חשב עם איש, בקש חשבונות עם איש, הבא בחשבון.

Abschaben, Etwas, הקצה־הקציע את. Die Erde, die man abgeschabt, העפר אשר הקצו.

Abschaffen, 1) einen Bedienten, שלח עבדו מביתו. Er schaffte die fremden Altäre ab, ויסר את מזבחות הנכר. 2) Ein Gesetz, einen Gebrauch, השבת חק, *בטל מנהג. Er wird Schlacht- und Speise-Opfer abschaffen, ישבית זבח ומנחה.

Abschöpfen, das Fett von der Brühe, הסר מעל פני המרק שמנו ושקויו.

Abschuppen, einen Fisch, הסר הקשקשים מעל הדג.

Abschied, der, einem Bedienten seinen Abschied geben, שלח עבדו מביתו. Einem Soldaten, נתן לאיש מלחמה חפשו מצאת עוד לצבא

Abschütteln, den Staub, התנער מעפר. Das Abschütteln der Oliven, נקף זית. Das Joch abschütteln, פרק העל מעל צוארו.

Abschütten, Wasser, שפך המים מן.

Abschinden, einem Thiere das Fell, s. Abziehen.

Abschießen, einen Pfeil, ירה־הורה חץ.

Abscheu, der, תועבה, געל נפש, שקוץ, דראון. Einen Abscheu vor Etwas haben, קוט־התקוטט־בחל ב, תעב את. Ich habe einen Abscheu vor dieser Speise, נפשי תתעב את האכל הזה. Zum Abscheu machen, שום־עשה לתועבה.

Abscheulich, נתעב. Abscheuliche Feigen, תאנים

הִתְעַב, הִתְעֵב שְׁעָרִים. Abscheulich handeln, עֲלִילָה. Abscheuliches, שַׁעֲרוּרָה.

Abscheulichkeit, die, תּוֹעֵבָה. Abscheulichkeiten, תּוֹעֵבוֹת.

Abschäumen, Etwas, הָסֵר הַקֶּצֶף מֵעַל פְּנֵי.

Abscheuern, ein Gefäß, שְׁטֹף הַכְּלִי בַּמַּיִם.

Abschwören, er hat seine Schuld abgeschworen, כִּחֵשׁ בְּחוֹבוֹ וְנִשְׁבַּע עָלָיו.

Abschwemmen, s. Wegschwemmen.

Abstatten, er stattete dem König nochmals Bericht ab, וַיָּשֶׁב עוֹד אֶת הַמֶּלֶךְ דָּבָר.

Abstammung, die, מוֹלֶדֶת. s. Abkunft, nach ihren Abstammungen, לְתוֹלְדוֹתָם.

Abstammen, er stammt von berühmten Männern ab, מִזֶּרַע אַנְשֵׁי שֵׁם הוּא. Alle, die von ihm abstammen, כָּל יוֹצְאֵי יְרֵכוֹ.

Abstoßen, 1) einem Ochsen die Hörner, גַּדֵּעַ קַרְנֵי הַשּׁוֹר. Die Angst will ihm das Herz abstoßen, לִבּוֹ יָמוּת בְּקִרְבּוֹ מִפַּחַד. 2) Ein Schiff vom Ufer, הַדִּיחַ הָאֳנִיָּה מִשְּׂפַת הַיָּם.

Abstauben, Etwas, הָסֵר הָאָבָק מֵעַל.

Absteigen, 1) vom Pferde, יְרֹד מֵעַל הַסּוּס. 2) bei Jemanden, יְרֹד מֵעַל הַמֶּרְכָּבָה לָסוּר אֶל אִישׁ.

Abstehen, 1) von Etwas, חָדֹל מִן. Von seiner Meinung, vom Streite— שׁוּב מִמַּחְשַׁבְתּוֹ, נְטֹשׁ הָרִיב, שְׁבֹת מֵרִיב. 2) Ein abgestandener Fisch, דָּג מֵת. Ein abgestandener Wein, יַיִן אֲשֶׁר טַעְמוֹ וְרֵיחוֹ נָמַרוּ.

Abstellen, einen Gebrauch, בַּטֵּל מִנְהָג*.

Absterben, ein abgestorbener Baum, עֵץ אֲשֶׁר גִּזְעוֹ מֵת בָּאָרֶץ.

Absterben, das, nach seinem Absterben, אַחֲרֵי מוֹתוֹ.

Abstreifen, einen Zweig, הָסֵר הֶעָלִים מֵעַל הָעָנָף.

Abschlagen, verb. act. 1) Früchte von dem Baume, חָבֹט= נָקֹף פְּרִי הָעֵץ. Alle Oehlbeeren sind abgeschlagen worden, נֶחְבְּטוּ כָּל הַזֵּיתִים. Einem den Kopf abschlagen, כְּרֹת רֹאשׁ אִישׁ, הָסֵר רֹאשׁ אִישׁ מֵעָלָיו. 2) Einem Etwas abschlagen, הָשֵׁב פְּנֵי אִישׁ. Er hat mir meine Bitte abgeschlagen, שְׁאֵלָה שָׁאַלְתִּי מֵאִתּוֹ וְהוּא הֵשִׁיב פָּנָי. 3) Wasser abschlagen, הַטֵּיל מַיִם, הַשְׁתֵּן*.

Abschlagen, verb. neut. das Getreide schlägt täglich ab, מְחִיר הַדָּגָן יִמְעַט מִיּוֹם אֶל יוֹם.

Abschlachten, von Thieren und Menschen, טָבֹחַ אֶת.

Abschlachten, das, טֶבַח, טִבְחָה.

Abschließen, 1) die Thür hinter sich, סְגֹר הַדֶּלֶת אַחֲרָיו. 2) Einen Handelsvertrag, כְּרֹת בְּרִית עַל דְּבַר הַמִּסְחָר.

Abschleudern, einen Stein, קַלַּע אֶבֶן בַּקֶּלַע.

Abschleifen, die Spitze von einem Messer, לְטֹשׁ הַשַּׂכִּין לְהָסִיר רֹאשׁוֹ מֵעָלָיו.

Abschlägig, נְכֹה, גָּרֹעַ. Ich bat ihn um Geld und erhielt eine abschlägige Antwort, בִּקַּשְׁתִּי כֶּסֶף מִמֶּנּוּ וַיָּשֶׁב פָּנָי.

Abschnitt, der, חֲתִיכָה. Ein Abschnitt vom Fleisch, חֲתִיכַת בָּשָׂר. In einem Buche, פֶּרֶק*.

Abschneiden, Trauben, בְּצֹר עֲנָבִים; ein Holz, כְּרֹת= קְצֹב עֵץ; den Züpfel eines Mantels, כְּרֹת אֶת כְּנַף הַמְּעִיל; das Getreide, קְצֹר הַדָּגָן; Brod, חָתֹךְ מִן הַלֶּחֶם*; den Bart, גָּדַע הַזָּקָן. Einem die Ehre abschneiden, שִׂים כְּבוֹד אִישׁ לִכְלִמָּה.

Abschätzung, die, עֵרֶךְ. Nach deiner Abschätzung, בְּעֶרְכְּךָ.

Abschätzen, Etwas, הַעֲרִיךְ אֶת.

Abschälen, von der Baumrinde, פַּצֵּל אֶת; von Früchten, קַלֵּף, קַלֵּף אֶת*.

Abscheeren, das Haupthaar, גַּלַּח שְׂעָרוֹ, רֹאשׁוֹ; den Bart, גַּלַּח זְקָנוֹ. Leute mit abgeschorenem Barte, אֲנָשִׁים מְגֻלְּחֵי זָקָן. Ihr sollt nicht rund umher abscheeren die Ecke eures Hauptes, לֹא תַקִּפוּ פְּאַת רֹאשְׁכֶם. Die abgeschorene Wolle, גֵּז הַצֶּמֶר.

Abspülen, ein Gefäß, שְׁטֹף= שְׁטֹף הַכְּלִי בַּמַּיִם. Ich will meine Schuld abspielen, (z. B. im Kartenspiel) בִּצְחוֹק אַגְרִיעַ חוֹבִי עַד תֻּמּוֹ.

Abspitzen, ein Messer, הָסֵר הָרֹאשׁ מֵעַל הַשַּׂכִּין.

Abspeisen, כַּלֵּה לֶאֱכֹל.

Abspänstig machen, Einem seine Dienstleute, הָסֵר לֵב הָעֲבָדִים מֵאֲדוֹנֵיהֶם.

Absperren, s. Abschließen.

Abspringen, das Eisen ist vom Stiele abgesprungen, נָשַׁל הַבַּרְזֶל מִן הָעֵץ.

Absprechen, 1) die Aemter haben ihm das Recht auf

sein Haus abgesprochen, בַּעֲלֵי הַפְּקוּדוֹת גָּזְרוּ אֹמֶר כִּי אֵין לוֹ מִשְׁפָּט וְנַחֲלָה בְּבֵיתוֹ. Der Richter hat ihm das Leben abgesprochen, הַשּׁוֹפֵט חָרַץ עָלָיו מִשְׁפַּט מָוֶת, חָרַץ מִשְׁפָּטוֹ לָמוּת. 2) Die Aerzte haben ihm das Leben abgesprochen, נוֹאֲשׁוּ הָרוֹפְאִים מִמֶּנּוּ.

Absprecherisch, ein absprecherischer Mensch, אִישׁ אָץ לִגְזֹר אֹמֶר.

Abschrift, die, הַעְתָּקָה*. Eine Abschrift des Schreibens, פַּתְשֶׁגֶן הַכְּתָב. Eine Abschrift des Gesetzes, מִשְׁנֵה הַתּוֹרָה. Abschriften, הַעְתָּקוֹת*.

Abschreibgebühr, die, שְׂכַר הַהַעְתָּקָה.

Abschreiben, einen Brief, הַעְתֵּק אִגֶּרֶת.

Abschreiber, ein, מַעְתִּיק, plur. מַעְתִּיקִים.

Abschrecken, Einen von Etwas, הַפֵּל לֵב אִישׁ מֵעֲשׂוֹת דָּבָר. Das Volk des Landes schreckte sie ab, den Tempel zu banen, וַיְהִי עַם הָאָרֶץ מְבַהֲלִים אֹתָם לִבְנוֹת אֶת הַהֵיכָל.

Agat, der, s. Achat,

Adonis, eine Gottheit der Syrer, תַּמּוּז.

Advokat, der, מֵלִיץ בְּדִבְרֵי רִיבוֹת בְּשַׁעַר הַמִּשְׁפָּט. Die Advokaten der beiden Parteien, מְלִיצֵי אַנְשֵׁי הָרִיב.

Adverbium, das, s. Nebenwort.

Adjektiv, das, s. Eigenschaftswort.

Adler, der, נֶשֶׁר, plur. נְשָׁרִים. Junge Adler, בְּנֵי נָשֶׁר.

Admiral, der, שַׂר אֳנִיּוֹת הַיָּם, שַׂר הַצִּים.

Admiralsflagge, die, נֵס אֳנִיַּת הַשָּׂר.

Admiralsschiff, das, אֳנִיַּת הַשָּׂר, הָאֳנִיָּה אֲשֶׁר בָּהּ שַׂר הָאֳנִיּוֹת.

Adel, der, des Herzens, der Seele, נְדִיבַת הַלֵּב- הַנֶּפֶשׁ.

Adelicher, ein, אָצִיל. Adeliche, אֲצִילִים.

Ader, die, גִּיד. Adern, גִּידִים. Zur Ader lassen, הַקִּיז דָּם*.

Aderlaß, der, הַקָּזַת דָּם*.

Ahle, die, ein spitziges Werkzeug, מַרְצֵעַ.

Ahndnng, die, 1) Bestrafung, פְּקֻדָּה. Der Tag der Ahndung ist gekommen, בָּא יוֹם הַפְּקֻדָּה. 2) Eine Ahndung haben, נַחֵשׁ. s. Ahnden.

Ahnden, 1) bestrafen, פָּקֹד עַל. Ich werde den Frevel an ihm ahnden, אֶפְקֹד עָלָיו רִשְׁעָתוֹ. Gott schauet es, und wird es ahnden, יֵרֶא אֱלֹהִים וְיִדְרֹשׁ. 2) Eine dunkle Empfindung von Etwas haben, נַחֵשׁ. Ich ahnde oder ich ahne, daß Gott mich Deinetwegeu gesegnet hat, נִחַשְׁתִּי וַיְבָרְכֵנִי אֱלֹהִים בִּגְלָלֶךָ.

Ahnen, die, אָבוֹת.

Ahnentafel, die, סֵפֶר הַיַּחַשׂ.

Ahnenstolz, der, גְּאוּת הַיַּחַשׂ.

Asyl, das, s. Zufluchtsort.

Athem, der, dichterisch Odem, נְשָׁמָה, נִשְׁמַת חַיִּים. So lange noch ein Athem in mir ist, כָּל עוֹד נִשְׁמָתִי בִי. Athem schöpfen, holen, הָשֵׁב רוּחַ. Er läßt mich nicht Athem schöpfen, לֹא יִתְּנֵנִי הָשֵׁב רוּחִי.

Atheist, der, מְכַחֵשׁ בֶּאֱלוֹהַּ.

Attest, Attestat, das, כְּתָב עֵדוּת, תְּעוּדָה*.

Atmosphäre, die, אֵד הַסּוֹבֵב אֶת הָאָרֶץ. s. Dunstkreis.

Ach! 1) Ausruf des Schmerzes, der Klage, אֲהָהּ, הָהּ, אָח, הוֹי. Ach, mein Gott! אֲהָהּ אֲדֹנָי! Ach, mein Bruder! הוֹי אָחִי! 2) Eine Partikel des Bittens: Ach, ich Bitte! אָנָּא!

Achat, der, ein Halbedelstein, שְׁבוֹ.

Acht, eine Grundzahl, שְׁמוֹנָה, (weibl.) שְׁמֹנֶה. Acht Tage, שְׁמֹנָה יָמִים. Acht Nächte, שְׁמֹנֶה לֵילוֹת. Acht Tage alt, בֶּן שְׁמֹנַת יָמִים. Acht Mal, שְׁמֹנֶה פְּעָמִים. Zum achten Mal, בַּפַּעַם הַשְּׁמִינִית.

Acht geben, auf Etwas, שִׁית- שׁוּת- שׂוּם לִבּוֹ אֶל, עַל, לְ, שׂוּם עֵינוֹ עַל. Sich vor Etwas in Acht nemhen, הִשָּׁמֵר מִן. Nimm dich in Acht, daß du nicht fallest, הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן תִּפּוֹל. Ein alter und thörichter Mann, der noch immer nicht weiß, wie man sich in Acht nimmt, אִישׁ זָקֵן וּכְסִיל אֲשֶׁר לֹא יָדַע לְהִזָּהֵר עוֹד.

Acht, die, Verbannung, חֵרֶם, *נִדּוּי שַׁמְתָּא. Einen in die Acht thun, erklären, הַחֲרֵם, *נַדֵּה אִישׁ.

Achtbar, ein achtbarer Mann, אִישׁ מְכֻבָּד, נְשׂוּא פָנִים.

Achthalb, שִׁבְעָה וָחֵצִי.

Achtung haben, vor Einem, נָשָׂא פְּנֵי אִישׁ, s. Achten. Ich habe vor ihm Achtung, כַּבֵּד אֲכַבְּדֶנּוּ.

Achtsam sein, auf Etwas, שׂוּם לִבּוֹ אֶל, מִתְבּוֹנֵן בְּ. Ein achtsamer Mensch, מִתְבּוֹנֵן.

Achttägig, בֶּן שְׁמֹנַת יָמִים.

Achtjährig, בֶּן-בַּת שְׁמֹנֶה שָׁנָה.

Achtlos, er ist, לֹא יִתְבּוֹנֵן, לֹא יָשִׂים לִבּוֹ אֶל דָּבָר.

Achtmal. s. Acht.

Achte, der, die, הַשְּׁמִינִי הַשְּׁמִינִית. Am achten Tage des Monats, בְּיוֹם שְׁמֹנָה לַחֹדֶשׁ.

Achtel, das, שְׁמִינִית.

Achten, 1) schätzen, חָשַׁב אֶת. Er achtete keinen Menschen, לֹא חָשַׁב אֱנוֹשׁ. Das Silber wurde zu seiner Zeit nicht geachtet, לֹא נֶחְשַׁב הַכֶּסֶף בְּיָמָיו. Das Alter achten, הָדֵר פְּנֵי זָקֵן. Du, ein Mensch, den ich mir gleich achte, אַתָּה אֱנוֹשׁ כְּעֶרְכִּי. Ein geachteter Mann, נְשׂוּא פָנִים, מְכֻבָּד. Etwas nicht achten, הַשְׁלֵךְ דָּבָר אַחֲרָיו, אַחֲרֵי גֵוּוֹ. Das Leben nicht achten, הַשְׁלֵךְ נַפְשׁוֹ מִנֶּגֶד. 2) Für Etwas halten, חָשַׁב בְּ. Warum werdn wir dem Viehe gleich geachtet? מַדּוּעַ נֶחְשַׁבְנוּ כַבְּהֵמָה. 3) Auf Etwas achten, שׂוּם-שׁוּת לִבּוֹ לְ, עַל הַשְׂכֵּל אֶל-עַל דָּבָר. Heil dem, der auf den Armen achtet, אַשְׁרֵי מַשְׂכִּיל אֶל דָּל.

Acht-Eckig, Ich sah ein achteckiges Gebäude, רָאִיתִי בִּנְיָן וְלוֹ שְׁמֹנֶה פִּנּוֹת.

Achtfach, שְׁמֹנֶה.

Achtzig, שְׁמֹנִים.

Achtzigjährig, בֶּן-בַּת שְׁמֹנִים שָׁנָה.

Achtzigste, der, הַשְּׁמֹנִים. Der achtzigste Tag, יוֹם הַשְּׁמֹנִים. Das achtzigste Jahr, שְׁנַת הַשְּׁמֹנִים שָׁנָה.

Achtzehn, שְׁמֹנָה עָשָׂר, (weibl.) שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה.

Achtzehnjährig, בֶּן-בַּת שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה שָׁנָה.

Achtzehnte Tag. der, יוֹם הַשְּׁמֹנָה עָשָׂר. Im achtzehnten Jahre, בִּשְׁנַת שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה.

Achtspännig, ich sah heute einen achtspännigen Wagen, רָאִיתִי הַיּוֹם מֶרְכָּבָה וּבָהּ רְתוּמִים שְׁמֹנָה סוּסִים.

Achse, die, s. Axe.

Achsel, die, שְׁכֶם, שֶׁכֶם, אַצִּילוֹת יָדַיִם. Ich trug ihn auf den Achseln, נְשָׂאתִיו עַל שִׁכְמִי. Einen über die Achsel ansehen, רָאֹה בְּאִישׁ בְּגַאֲוָה וָבוּז.

Aloe, die, אֲהָלִים, אֲהָלוֹת.

Albern, ein alberner Mensch, פֶּתִי. Ein albernes Weib, אֵשֶׁת פְּתַיּוּת. Alberne Leute, פְּתָיִם, פְּתָאיִם, פְּתָאִים.

Albernheit, die, פְּתִי, פְּתַיּוּת.

Algebra, die, *חָכְמַת הַהַגְרָסָה.

Also, 1) als ein Nebenwort, כֹּה כָּכָה כֵּן. Der Mann sprach also, כֹּה אָמַר הָאִישׁ. Also sollt ihr thun, כָּכָה תַּעֲשׂוּ. Und es geschah also, וַיְהִי כֵן. Nicht also, mein Herr, לֹא כֵן אֲדֹנִי. 2) als ein Bindewort, אֵפוֹא. Wenn dem also ist, so thut dieses, אִם כֵּן אֵפוֹא זֹאת עֲשׂוּ.

Alt, 1) ein gewisses Alter haben: wie alt bist du? כַּמָּה יְמֵי שְׁנֵי חַיֶּיךָ, (weibl.) חַיַּיִךְ. Ich bin ein und dreißig Jahr alt, בֶּן-בַּת שְׁלֹשִׁים וְאַחַת שָׁנָה אָנֹכִי. Sie ist noch nicht zwanzig Jahre alt, אֵינֶנָּה בַּת עֶשְׂרִים שָׁנָה. Ich bin älter als du, רַבּוֹת שְׁנוֹת חַיַּי מִשְּׁנוֹתֶיךָ, צָעִיר אַתָּה מִמֶּנִּי לְיָמִים. Die Aeltere sprach zu der Jüngern, וַתֹּאמֶר הַבְּכִירָה אֶל הַצְּעִירָה. Der Brief ist drei Monat alt, הָאִגֶּרֶת נִכְתְּבָה זֶה שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים. 2) Bejahrt, זָקֵן, בָּלָה. Ich bin alt, זָקַנְתִּי. Nachdem ich alt bin, אַחֲרֵי בְלֹתִי. Nachdem sie alt geworden ist, אַחֲרֵי זִקְנָתָהּ. Sie ist zum heirathen schon zu Alt, זָקְנָה מִהְיוֹת לְאִישׁ. Er wartete mit seinen Worten, weil Jene älter waren als er, חִכָּה בִדְבָרִים כִּי זְקֵנִים הֵמָּה מִמֶּנּוּ לְיָמִים. Der Aelteste im Hause, זְקַן הַבַּיִת. Ein alter Mann, אִישׁ זָקֵן. Eine alte Frau, אִשָּׁה זְקֵנָה. Alte Männer und Frauen, זְקֵנִים וּזְקֵנוֹת. In meinen alten Tagen, בִּימֵי זִקְנָתִי. 3) Im Gegensatz von neu und frisch, יָשָׁן, (weibl.) יְשָׁנָה. plur. יְשָׁנִים, יְשָׁנוֹת. Alte Kleider, בְּגָדִים בָּלִים. 4) Aus der Vorzeit herstammend, עָתִיק. Alte Gegenstände, דְּבָרִים עַתִּיקִים. Ein altes Sprüchwort, מְשַׁל הַקַּדְמֹנִי.

Altane, die, oder der Altan, מַעֲקָה.

Altar, der, מִזְבֵּחַ. Altäre, מִזְבְּחוֹת.

Alten, die, Menschen, welche lange vor uns gelebt haben, קַדְמֹנִים.

Alter, das, 1) die Lebenszeit des Menschen überhaupt, חֶלֶד, יְמֵי חַיִּים, יְמֵי שְׁנוֹת הָאָדָם. Er erreichte ein Alter von hundert Jahren, יְמֵי חַיָּיו הָיוּ מֵאָה שָׁנִים. Sie starb in einem Alter von drei und neunzig Jahren, מֵתָה בַּת תִּשְׁעִים וְשָׁלֹשׁ שָׁנִים. 2) Der letzte Zeittheil des Lebens, זִקְנָה, זְקֻנִים, זֹקֶן. Wie deine Jugend, so dein Alter, וּכְיָמֶיךָ דָּבְאֶךָ. In seinem Alter, לְעֵת זִקְנָתוֹ, לִזְקֻנָיו. Ein Kind des Alters (im Alter erzeugt), יֶלֶד זְקֻנִים. Das hohe Alter, שֵׂיבָה, כֶּלַח. 3) Alte Leute: das Alter sucht die Ruhe, und die Jugend liebt die Freude, הַזְּקֵנִים יְבַקְשׁוּ לָהֶם מְנוּחָה וְהַבַּחוּרִים אֹהֲבִים הַשִּׂמְחָה. 4) Vor Alters, לְפָנִים, מֵעוֹלָם, מִלְּפָנִים. Von Alters her, מִקֶּדֶם, מִימֵי קֶדֶם.

Alterthum, das, 1) die längstverflossene Zeit, יְמוֹת עוֹלָם, יְמֵי קֶדֶם, יָמִים קַדְמוֹנִים. 2) Die ehemaligen Menschen, קַדְמֹנִים, דּוֹרוֹת עוֹלָמִים. 3) Alterthümer, דְּבָרִים עַתִּיקִים.

Altern, הִזְקִין. Er hat seit einiger Zeit sehr gealtert, זֶה יָמִים הִזְקִין בִּדְמוּת תָּאֳרוֹ (בְּתֹאַר פָּנָיו). Wenn seine Wurzel in der Erde altert, אִם יַזְקִין בָּאָרֶץ שָׁרְשׁוֹ.

Altersschwach, er ist, יַחֲלֹשׁ מִזֹּקֶן.

Allgütig, Gott ist, אֵל מֵטִיב לַכֹּל.

Allgegenwärtig, Gott ist, אֵל צֹפֶה כֹּל, מַשְׁגִּיחַ אֶל כֹּל.

Allgemein, er ist allgemein bekannt, יָדוּעַ לַכֹּל. Er ist allgemein verehrt, בְּכָל מָקוֹם אֲשֶׁר יַזְכִּירוּהוּ יְכַבְּדוּהוּ, כָּל יוֹדְעָיו יְכַבְּדוּהוּ. Man spricht in der Stadt allgemein, daß der König morgen kommen werde, הַקּוֹל יִשָּׁמַע בְּכָל הָעִיר לֵאמֹר מָחָר יָבוֹא הַמֶּלֶךְ. Das Treffen war allgemein, נִטְּשָׁה הַמִּלְחָמָה. Im Allgemeinen, בִּכְלָל*. Ein allgemeiner Begriff, מוּשָּׂג כְּלָלִי*.

Allgemeinheit, die, כְּלָל*.

Allwaltend, die allwaltende Gottheit, אֵל הַשַּׁלִּיט בַּכֹּל.

Allwissend, Gott ist, אֵל יוֹדֵעַ כֹּל.

Allweise, Gott ist, אֵל חֲכַם הַחֲכָמִים.

[illegible], [illegible] אִישׁ פָּשׁוּט. **[illegible]** [illegible] לָבוּשׁ [illegible] בְּנֵי יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה.

Allianz die, בְּרִית. Eine Allianz schließen, כָּרַת בְּרִית.

Alliirte der, בַּעַל בְּרִית. Die Alliirten, בַּעֲלֵי הַבְּרִית. Seine Alliirten, בַּעֲלֵי בְרִיתוֹ.

Allein 1) als Nebenwort, לְבַד. Ich bin allein, אֲנִי לְבַדִּי, אַתָּה לְבַדְּךָ, אַתְּ לְבַדֵּךְ. Das Zimmer ist für ihn allein, הַחֶדֶר לוֹ לְבַדּוֹ. 2) Einsam, בָּדָד. Allein wohnen, שָׁכַן בָּדָד, לְבָדָד. 3) Als Bindewort, s. aber, אַךְ, כִּי, אֶפֶס, אוּלָם.

Allmälig, מְעַט מְעַט. Allmälig sammeln, קִבֵּץ עַל יָד.

Allmächtig, Gott ist, אֵל כֹּל יָכוֹל.

Allmächtige, der, שַׁדַּי.

Alle, Alles, כֹּל. Wir, ihr, sie, Alle, כֻּלָּנוּ, כֻּלְּכֶם, כֻּלָּם, כֻּלְּהֶן, כֻּלָּן. Er that es in Gegenwart Aller, עָשָׂה הַדָּבָר לְעֵינֵי כֹל. Das Alles hat mich getroffen, כָּל זֹאת בָּאָתְנִי. Sie gehen alle Jahr dahin, יֵלְכוּ שָׁמָּה בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, מִיָּמִים יָמִימָה.

Allegorie, die, מָשָׁל.

Allegorisch, בְּדֶרֶךְ מָשָׁל*.

Allemal, בְּכָל עֵת.

Allenthalben, בְּכָל מָקוֹם.

Allerdings, bei Antworten: Allerdings, mein Herr, כֵּן הוּא אֲדֹנִי.

Allerhand, s. Allerlei.

Allerhöchste, der, אֵל עֶלְיוֹן עַל כֹּל, אֵל אֵלִים.

Allerheiligste, das, des Tempels, בֵּית קֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים. Die allerheiligsten Opfer, קָדְשֵׁי הַקֳּדָשִׁים.

Allerseits, es ist euch allerseits bekannt, יָדוּעַ לְכֻלְּכֶם.

Allerliebst, ein allerliebstes Mädchen, נַעֲרָה טוֹבַת חֵן.

Allerlei Menschen, אֲנָשִׁים מֵאֲנָשִׁים שׁוֹנִים. Gott ließ wachsen allerlei Bäume, וַיַּצְמַח אֱלֹהִים כָּל עֵץ.

Allererst, s. Erst.

Allezeit, בְּכָל עֵת, כָּל הַיָּמִים.

Allzu, halte dich nicht für allzu Weise, אַל תִּתְחַכַּם יוֹתֵר. Zeige dich nicht allzu gerecht, אַל תְּצַדִּיק הַרְבֵּה.

Almosen geben, נָתַן מַתָּנָה לָאֶבְיוֹן, פָּרַשׂ כַּפּוֹ־ שִׁלַּח יָדוֹ לֶעָנִי. Er spendet reichlich Almosen, מְפַזֵּר וְנוֹתֵן לָאֶבְיוֹנִים. Almosenier, גַּבַּאי הַצְּדָקָה הַמְחַלֵּק צְדָקָה לָעֲנִיִּים.

Als, 1) als Zeitpartikel, כַּאֲשֶׁר, כְּ. Als er ausgeredet hatte, nahm er, וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כִּלָּה לְדַבֵּר oder כְּכַלּוֹתוֹ לְדַבֵּר וַיִּקַּח. Als der König dieses hörte, befahl er, כִּשְׁמֹעַ הַמֶּלֶךְ זֹאת וַיְצַו. Als ich meine Stimme erhob, entfloh er, וַיְהִי כַּהֲרִימִי קוֹלִי וַיָּנָס. 2) Als Bindewort bei einer Vergleichung, מִן. Süßer als Honig, מָתוֹק מִדְּבַשׁ. Du bist größer als er, גָּדוֹל אַתָּה מִמֶּנּוּ. Sie handelten schlechter als ihre Väter, הֵרֵעוּ מֵאֲבוֹתָם. 3) Als ob, als wenn, לְ, כַּאֲשֶׁר, כְּ, *כְּאִלּוּ. Hart behandelt er (der Strauß) seine Jungen, als ob sie nicht sein wären, הִקְשִׁיחַ בָּנֶיהָ לְלֹא לָהּ. Ich werde die Pfeile dorthin schießen, als ob ich nach einem Ziele schöße, וַאֲנִי אוֹרֶה שִׁמָּה הַחִצִּים לְשַׁלַּח לִי לְמַטָּרָה. Ich würde dann sein, als wenn ich nie gewesen wäre, כַּאֲשֶׁר לֹא הָיִיתִי אֶהְיֶה. Sie sollen so werden, als wären sie nie gewesen, וְהָיוּ כְּלֹא הָיוּ. Du befiehlst mir, als wenn ich dein Bedienter wäre, אַתָּה תְּצַוֵּנִי כְּאִלּוּ מְשָׁרֶתְךָ אָנֹכִי. 4) Als daß, מִן. Der Schmerz ist zu groß, als daß ich ihn ertragen könnte, גָּדוֹל כְּאֵבִי מִנְּשׂוֹא. Das Gefäß ist zu klein, als daß es den Wein fassen könnte, קָטֹן הַכְּלִי מֵהָכִיל אֶת הַיַּיִן.

Alsdann, אָז, אֲזַי.

Alkali, das, בֹּרִית, נֶתֶר. s. Laugensalz.

Alkoven, der, קֻבָּה.

Alkoran, der, *סֵפֶר דַּת הָעַרְבִים וְהַיִּשְׁמְעֵאלִים, סֵפֶר הַקֻּרְאָן.

Alraun, die, דּוּדָאִים.

Am, 1) s. neben, עַל. Am Ufer des Flusses stehen, עָמַד עַל שְׂפַת הַנָּהָר. 2) Bei Zeitangaben, בְּ. Am neunten des Monats, בְּתִשְׁעָה לַחֹדֶשׁ. Am Morgen, בַּבֹּקֶר. Am Abend, בָּעֶרֶב. s. An.

Ambos, der, פַּעַם.

Amboschmied, der, (der Grobschmied), הוֹלֵם פָּעַם.

Amulet, das, Zaubergehenk, plur. Amulete, לְחָשִׁים קְשׁוּרִים, טוֹטָפוֹת.

Amt, das, פְּקֻדָּה, מִשְׁמֶרֶת. Aemter, פְּקֻדּוֹת מִשְׁמָרוֹת. Wem Gott ein Amt gibt, dem gibt er auch Verstand, לְאִישׁ אֲשֶׁר יִתֵּן ה׳ מִשְׁמֶרֶת פְּקֻדָּתוֹ יִתֵּן גַּם דַּעַת וּתְבוּנָה.

Amtmann, der, פָּקִיד. Amtleute, פְּקִידִים, שֹׁטְרִים.

Amtsantritt, der, eines Priesters, יְמֵי מִלֻּאִים.

Amtskleider, die, der Priester, בִּגְדֵי שְׂרָד, בִּגְדֵי קֹדֶשׁ.

Amtsstube, die, חֲדַר־ מוֹשַׁב הַפְּקִידִים.

Ameise, die, נְמָלָה. Ameisen, נְמָלִים.

Ameiseneier, die, בֵּיצֵי הַנְּמָלִים.

Ameisenhaufen, der, עֲדַת נְמָלִים.

Amme, die, מֵינֶקֶת. Seine Amme, מֵינִקְתּוֹ. Ammen, מֵינִיקוֹת. Ammenmärchen, סִפּוּרֵי הַמֵּינֶקֶת.

Amnestie, die, מְחִילָה לַמּוֹרְדִים בְּמַלְכוּת. Er hat eine allgemeine Amnestie erlassen, יִסְלַח לְכָל הַמּוֹרְדִים בּוֹ.

Amethist, der, ein Edelstein, אַחְלָמָה.

Amphibien, הַבְּרוּאִים אֲשֶׁר כֹּחַ בָּם לִחְיוֹת בַּמַּיִם וּבַיַּבָּשָׁה.

An, ein Vorwort, welches bald den Dativ bald den Akusativ erfordert. Den Dativ, 1) wenn ein Befinden oder Verweilen an einem Orte ausgedrückt werden soll, auf die Frage wo? im Hebräischen עַל oder בְּ, seltener אֶל oder לְ. An dem Brunnen, an der Quelle stehen, עָמַד עַל הַבְּאֵר, עַל הָעַיִן. An den Eingängen der Thore ruft sie, בִּפְתַחֵי שְׁעָרִים תִּקְרָא. Als sie am Tische saßen, וַיְהִי הֵם יוֹשְׁבִים אֶל הַשֻּׁלְחָן. Da sitzt sie an der Thür ihres Hauses, וְיָשְׁבָה לְפֶתַח בֵּיתָהּ. An der Thür lauert die Sünde, לַפֶּתַח חַטָּאת רֹבֵץ. 2) Wenn ein Zustand angedeutet wird, auf die Frage woran? an wem? Sie starb an einer bösen Krankheit, מֵתָה בָּחֳלִי רַע. Gefallen an Einem haben, חָפֵץ בְּאִישׁ. Du hast treulos an mir gehendelt, בָּגַדְתָּ בִּי. Jung an Jahren, צְעִיר לְיָמִים. 3) Bei Zeitangaben, auf die Frage wann?

Am Tage des Gerichtes, ביום המשפט. Am Ersten des Monats, בראשון לחדש. Von Mutterleibe an, מבטן אמי. — Den Akkusativ, 1) wenn das darauf folgende Wort eine körperliche Bewegung, oder eine Richtung nach einem Ziele hin anzeigt, auf die Frage wohin? an wen? Im Hebräischen wird es durch אל, על, ב, und את ausgedrückt. An das Ufer gehen, הלך אל שפת הים. Das Schwert an den Nagel hängen, תלה החרב על היתד. Die Pferde an den Wagen spannen, רתם הסוסים למרכבה. Hand an Einen legen, שלח יד באיש. Sich an die Jugendzeit erinnern, זכר את ימי נעוריו. 1) Bei Zeitangaben in Verbindung mit dem Wörtchen bis. Sie hatte kein Kind bis an ihren Tod, לא היה לה ילד עד יום מותה. Ebenso bei andern Gegenständen: das Wasser reicht ihm bis an den Hals, המים יגיעו עד צוארו. 3) Himmel an, השמימה. Berg an, ההרה.

Anatom, Anatomiker, der, איש יודע חכמת הנתוח.

Anatomie, die, חכמת הנתוח*.

Anatomiren, נתח גוית המת*.

Analisiren, einen Satz, נתח המאמר*.

Analise, die, eines Satzes, נתוח המאמר.

Anarchie, die, s. Gesetzlosigkeit.

Anonie, חשאת אונן.

Anonym, dieser Brief ist anonym, המכתב הזה בלי שם הכותב. Ich empfing ein anonymes Schreiben, קבלתי מכתב מפלני אלמני.

Anonymus, ein, פלני אלמני, פלמני. s. Ungenannter.

Anordnung, die, 1) Befehl, מפקד. Nach der Anordnung des Königs, במפקד המלך. Anordnungen, פקודים. 2) die Verbindung des Mannigfaltigen, מערכה, מערכת.

Anordnen, 1) anbefehlen, פקד. Einen Tag anordnen, festsetzen, יעד יום. 2) Ordnung in eine Sache bringen: eine Schlacht anordnen, ערך מלחמה.

Aneinander, איש באחיו, איש אל אחיו, אשה [illegible] אשה אל באחותה. Sie kleben aneinander. איש באחיהו ידבקו. Aneinander geheftet, חברת אשה אל אחותה. Häuser aneinander bauen, הגיע בית בבית.

Aneifern. Einen zu Etwas, העיר לב איש לעשות דבר.

Anbohren. Etwas, נקב חור ב. Er bohrte das Faß an. נקב חור בחבית (להוציא יין).

Anbau, der, eines Ackers, עבדת האדמה.

Anbauen, Felder, זרע שדות.

Anbieten, Einem ein Geschenk, הקים לפני איש במנחה. Einer Stadt den Frieden, קרא לעיר לשלום. Er hat mir seine Wohnung angeboten, דבר אלי לאמר שב אתי.

Anbinden, 1) an Etwas, קשר על ב. Binde den Esel an, אסר את החמור. Das Pferd ist angebunden, הסוס אסור. Etwas an den Hals anbinden, ענד לגרגרותיו. Sie banden das Brustschild an, רכסו את החשן אל. 2) Mit Jemanden anbinden, sich mit ihm in einen Streit einlassen, התגרה באיש. 3) Er ist kurz angebunden, קצר אפים הוא.

Anbeißen, einen Apfel, החל לנשך בשניו את התפוח.

Anblasen, das Feier, נפח הפיח באש. Die Kohlen, להט גחלים.

Anblick, der, מראה עינים. Sein Anblick ist fürchterlich, נורא מראהו. Sinkt er nicht schon bei seinem Anblicke nieder? הגם אל מראיו יטל. Welch einen herrlichen Anblick gewährt dieses Thal! מה נחמד העמק הזה למראה.

Anblicken, Einen, הבט אל, ראה ב, שזף שור את. Er blickt mich drohend an, ילטש עיניו לי.

Anbeginn, von, מראש מקדם.

Anbetung, die, Gottes, השתחויה לאלהים, תפלה לאל חי.

Anbetteln, er bettelt jeden Vorübergehenden an, יבקש מתנה מכל עובר.

Anbeten, 1) Gott, השתחוה לאלהים, ברך בשם אלהים, התפלל לאלהים. Götzen anbeten, עבוד אלהים אחרים. 2) Er betet das Mädchen an, עזה אהבתו אל הנערה.

Anbeter, der, 1) Gottes, הַמִּשְׁתַּחֲוֶה לֵאלֹהִים, עָתָר. Meine Anbeter bringen mir zum Geschenke, עֲתָרַי יוֹבִילוּן מִנְחָתִי. 2) Sie hat viele Anbeter, רַבִּים מְאַהֲבֶיהָ.

Anbellen, der Hund bellt Jeden an, הַכֶּלֶב יֶחֱרַץ לְשׁוֹנוֹ לְכָל עוֹבֵר.

Anbefehlen, Einem Etwas, פָּקֹד עַל אִישׁ לַעֲשׂוֹת דָּבָר.

Anbruch, der, mit Tagesanbruch בַּעֲלוֹת הַשַּׁחַר, בִּהְיוֹת הַבֹּקֶר.

Anbrummen, Einen, הָמֹה לִקְרַאת אִישׁ. Der Beer brummt mich an, הַדּוֹב יֶהֱמֶה לִקְרָאתִי.

Anbrüchig, was zu verderben anfängt. Das Fleisch, der Wein ist anbrüchig, הַבָּשָׂר יָחֵל לִבְאֹשׁ, הַיַּיִן יָחֵל לַחְמֹץ.

Anbrüllen, der Löwe hat uns angebrüllt, הָאַרְיֵה שָׁאַג לִקְרָאתֵנוּ.

Anbringen, ich kann in diesem Zimmer kein Bett anbringeu, לֹא אוּכַל לָשׂוּם מִטָּה בַּחֶדֶר הַזֶּה. Er brachte Palmen und Ketten (als Zierrath) darauf an, וַיַּעַל עָלָיו תִּמֹּרִים וְשַׁרְשְׁרוֹת. 2) Ich habe meine Waare sehr gut angebracht, מָכַרְתִּי סְחוֹרָתִי כְּאַוַּת נַפְשִׁי. 3) Eine Bitte bei Jemanden anbringen, הַפֵּל תְּחִנָּה לִפְנֵי אִישׁ. Was hast du anzubringen? מַה תְּבַקֵּשׁ. 4) Eine gut angebrachte Rede, דָּבָר דָּבֻר עַל אָפְנָיו. Das ist ein übel angebrachter Scherz, הַשְּׂחוֹק הַזֶּה אֵינֶנּוּ בְעִתּוֹ.

Anbringen, das, בַּקָּשָׁה.

Anbringer, der, מַלְשִׁין.

Anbrechen, 1) ein Brod, פָּרֹס הַלֶּחֶם, לָקַחַת פַּת מִמֶּנּוּ. 2) Die Morgenröthe ist angebrochen, עָלָה הַשַּׁחַר. Mit anbrechendem Tage, בִּהְיוֹת הַבֹּקֶר.

Angabe, die, הוֹדָעַת דָּבָר, מוֹדַעַת זֹאת. 1) Bericht. Die Angabe in deinem Schreiben ist richtig, אֱמֶת הַדָּבָר אֲשֶׁר הוֹדַעְתַּנִי בְּמִכְתָּבְךָ. 2) Berechnung, עֵרֶךְ. 3) Die Angabe eines Gebäudes, מַעֲרֶכֶת הַבִּנְיָן.

Angaffen, sie gaffen mich an, הֵמָּה יַבִּיטוּ יִרְאוּ בִי.

Angürten, sich ein Schwert, חָגֹר חֶרֶב.

Angeifern, Einen, כָּעֹס עַל אִישׁ בְּשֶׁצֶף קֶצֶף.

Angst, die, פַּחַד, מְחִתָּה. Angst haben, פָּחֹד פַּחַד, חָתַת. Einem Angst machen, הַפְחֵד אֶת אִישׁ.

Angstgeschrei, das, זַעֲקַת פַּחַד, קוֹל חֲרָדָה.

Angstschweiß, der, זֵעַת פָּנִים מֵרֹב פַּחַד.

Angeboren, die Krankheit ist ihm angeboren, יֶחֱלֶה אֶת חָלְיוֹ מִיּוֹם הִוָּלְדוֹ. Das Lügen ist ihm angeboren, מֵעוֹדוֹ יְכַחֵשׁ וִיכַזֵּב, s. Anerben.

Angebinde, das, meine Mutter schenkte mir an meinem Geburtstage diesen kostbaren Ring zum Angebinde, אִמִּי נָתְנָה לִי הַטַּבַּעַת הַיְקָרָה הַזֹּאת לִתְשׁוּרָה בְּיוֹם הֻלֶּדֶת אֹתִי, בְּיוֹם הִוָּלְדִי.

Angeben, Etwas, 1) anzeigen, הַגֵּד, הוֹדִיעַ. Bestimmt angeben, פָּרֵשׁ. Den Namen angeben, נָקֹב בְּשֵׁם. 2) Einen, ihn anklagen, דַּבֵּר שִׂטְנָה עַל, שׂוּם עֲלִילוֹת דְּבָרִים לְ. Einen Flüchtling angeben, גַּלֵּה נוֹדֵד. Der Mörder hat sich selbst angegeben, הָרֹצֵחַ בָּא וְגִלָּה אֶת אֹזֶן הַשּׁוֹפֵט לֵאמֹר רָצַחְתִּי. Angeberei, מְסִירָה.

Angehörig, 1) das mir angehörige Haus, הַבַּיִת אֲשֶׁר לִי. 2) Als Hauptwort. Die Angehörigen, קְרוֹבִים. Meine Angehörigen, קְרֹבַי, אַנְשֵׁי בֵיתִי, בְּנֵי מִשְׁפַּחְתִּי.

Angehören, wem gehörst du an? לְמִי אַתָּה.

Angehen, 1) Einen bittend angehen, פָּגֹעַ בְּאִישׁ. 2) Der Mann gehet uns nahe an, קָרוֹב לָנוּ הָאִישׁ. Sie gehet mich nichts an, אֵינֶנָּה מִקְּרֹבַי, מִמִּשְׁפַּחְתִּי. Was geht mich dein Streit an? מַה לִּי וּלְרִיבְךָ. 3) Betreffen. Die Sache geht nur mich an, עָלַי לְבַדִּי לָשׂוּם לֵב עַל הַדָּבָר. 4) Anfangen. Der Krieg wird bald angehen, הַמִּלְחָמָה תָּחֵל בְּקָרוֹב. Ein angehender Schriftsteller, אִישׁ מֵחֵל (*מַתְחִיל) לַעֲשׂוֹת סְפָרִים.

Angewöhnen, er gewöhnt sich das übermäßige Weintrinken an, יִלְמוֹד מְעַט מְעַט אֶת דֶּרֶךְ סוֹבְאֵי יָיִן.

Angesicht, das, פָּנִים, אַפַּיִם. Von Angesicht zu Angesicht, פָּנִים אֶל פָּנִים, פָּנִים בְּפָנִים. Vor meinem Angesichte, לְפָנַי, עַל פָּנָי. Vor dem Angesichte des Verständigen ist die Weisheit, אֶת פְּנֵי מֵבִין חָכְמָה. Mit dem Angesichte zur Erde werfen sie sich nieder vor dir, אַפַּיִם אֶרֶץ יִשְׁתַּחֲווּ לָךְ. Laß'

uns einander von Angesicht sehen! לְכָה נִתְרָאֶה פָנִים. Einen in das Angesicht loben, הַלֵּל אִישׁ עַל פָּנָיו. Ich kenne Ihn nicht von Angesicht, לֹא רָאִיתִי פָנָיו מֵעוֹדִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה. Im Angesichte der ganzen Stadt, לְעֵינֵי כָּל אַנְשֵׁי הָעִיר.

Angesehen, ein angesehener Mann, נְשׂוּא פָנִים.

Angethan, mit Kleidern, לָבוּשׁ־ מְלֻבָּשׁ בְּגָדִים. David war angethan mit einem Oberkleide von Bissus, וְדָוִד מְכֻרְבָּל בִּמְעִיל בּוּץ.

Angel, die, 1) zum Fischfange, חַכָּה. Der Fisch hat an die Angel gebissen, הַדָּג בָּלַע אֶת הַחַכָּה. Man wird euch fortschleppen mit Angeln, וְנִשָּׂא אֶתְכֶם בְּצִנּוֹת. 2) Einer Thüre, צִיר. Die Thüre dreht sich um in der Angel, הַדֶּלֶת תִּסּוֹב עַל צִירָהּ. Und die Angeln zu den Thüren des Hauses, וְהַפֹּתוֹת לְדַלְתֵי הַבַּיִת.

Angeloben, s. Geloben.

Angeln, nach Fischen, לָכֹד דָּגִים בְּחַכָּה.

Angelegen, sich Etwas angelegen sein lassen, שׂוּם לִבּוֹ עַל דָּבָר, דָּרשׁ־ פָּקֹד לְ.

Angelegenheit, die, חֵפֶץ, דָּבָר, עִנְיָן. Die Angelegenheit Gottes gedeiht durch seine Hand, חֵפֶץ אֱלֹהִים בְּיָדוֹ יִצְלָח. Ich komme zu dir in meines Bruders Angelegenheiten, בָּאתִי לְדַבֵּר אֵלֶיךָ עַל אוֹדוֹת אָחִי.

Angelegentlich, Einen sehr angelegentlich bitten, פָּגַע־ הִפְגִּיעַ בְּאִישׁ עַד מְאֹד, בַּקֵּשׁ דָּבָר מֵאִישׁ בְּכָל מְאוֹדוֹ.

Angemessen, כְּפִי. Eine dem Dienste angemessene Belohnung, שָׂכָר כְּפִי הָעֲבוֹדָה.

Angenehm, נָעִים. Angenehm sein, נָעַם. Es ist mir sehr angenehm, יִנְעַם לִי מְאֹד. Möge dir meine Gabe angenehm sein, אָנָּא תֶּעֱרַב לְךָ מִנְחָתִי. Das Licht ist den Augen angenehm, מָתוֹק הָאוֹר לָעֵינָיִם. Ein angenehmer Schlaf, שֵׁנָה עֲרֵבָה. Sie hat eine angenehme Stimme, קוֹלָהּ עָרֵב. Ein angenehmer Geruch, רֵיחַ נִיחֹחַ, רֵיחַ טוֹב. Angenehme Worte, דְּבָרִים נְעִימִים, אִמְרֵי נֹעַם.

Anger, der, כַּר, נָוֶה. Die Anger, כָּרִים, נְאוֹת דֶּשֶׁא.

Angriff, der, im Kriege. Einen Angriff machen, אָסַר הַמִּלְחָמָה, הֵחֵל לְהִלָּחֵם בְּ.

Angreifen, Einen, 1) anfassen, הֶחֱזִיק יָדוֹ־ אָחַז בְּ. 2) Wer soll den Feind angreifen? מִי יֶאְסֹר הַמִּלְחָמָה, מִי יָחֵל לְהִלָּחֵם בְּאוֹיֵב. Einen mit dem Degen in der Hand angreifen, פָּגַע בְּאִישׁ בְּחַרְבּוֹ. Du hast mich bei meiner Ehre angegriffen, פָּגַעְתָּ בִּכְבוֹדִי. 3) Die Krankheit hat mich sehr angegriffen, הַחֳלִי הִמְעִיט כֹּחִי מְאֹד. 4) Anfangen. Das ist ein Müßiggänger, er will Nichts angreifen, עָצֵל הוּא, לֹא יֹאבֶה עֲשׂוֹת כָּל מְלָאכָה.

Angreifer, der, הַמַּפְגִּיעַ, הַמֵּחֵל לְהִלָּחֵם.

Angrenzen, גָּבַל בְּ, פָּגַע בְּ, הִשָּׁעֵן לְ. Sein Feld grenzt an dem seines Bruders, שָׂדֵהוּ יִגַּע בִּגְבוּל שְׂדֵה אָחִיו.

Andacht, die, שִׂיחָה, עִיּוּן תְּפִלָּה. Seine Andacht verrichten, שָׁפַךְ שִׂיחָתוֹ (שִׂיחוֹ) לִפְנֵי אֱלֹהִים.

Andichten, Einem Etwas, דִּבֵּר כְּזָבִים עַל אִישׁ, הִמְצִיא דְּבַר כָּזָב עַל אִישׁ.

Andeutung, die, Anzeige, אַחֲוָה, (chaldäisch) אַחֲוָיָה, רֶמֶז.

Andeuten, Einem Etwas, חַוֵּה לְ.

Andächtig beten, שָׁפַךְ נַפְשׁוֹ לִפְנֵי אֱלֹהִים, הִתְפַּלֵּל בְּכָל לֵב.

Andächtler, der, הַמַּרְבֶּה תְּפִלָּה לְמַרְאוֹת רֹאָיו.

Andächtlerei, die, תְּפִלַּת שֶׁקֶר, תְּפִלַּת שָׁוְא, צְבִיעוּת.

Andenken, das, זֵכֶר, זִכָּרוֹן. Zum ewigen Andenken, לְזֵכֶר עוֹלָם. Er steht bei mir in gutem Andenken, אֲכַבֵּד שְׁמוֹ. Sein Andenken wird niemals erlöschen, לֹא יֹאבַד־ לֹא יִשָּׁכַח זִכְרוֹ לָנֶצַח. Behalte mich in gutem Andenken, זָכְרֵנִי לְטוֹבָה! Ich gebe dir diesen Ring zum Andenken, הִנְנִי נֹתֵן לְךָ הַטַּבַּעַת הַזֹּאת לְמַעַן תִּזְכְּרֵנִי תָמִיד. Seligen Andenkens, זִכְרוֹ לִבְרָכָה.

Anderwärts, בְּמָקוֹם אַחֵר.

Anderthalb, z. B. anderthalb Ellen, אַמָּה וָחֵצִי, אַמָּה וַחֲצִי הָאַמָּה.

Anders, 1) als Nebenwort. Sich anders besinnen, שִׁנָּה מַחֲשַׁבְתּוֹ, שׁוּב מִמַּחֲשַׁבְתּוֹ. Dieser Mensch wird nicht anders, הָאִישׁ הַזֶּה לֹא יְשַׁנֶּה דְּרָכוֹ. Du sprichst ganz anders als er, דְּבָרֶיךָ שׁוֹנִים מְאֹד מִדְּבָרָיו. Der Eine spricht so, der Andere anders, זֶה אֹמֵר בְּכֹה וְזֶה אֹמֵר בְּכֹה. Hier ist

nichts anders, als das Haus Gottes, אֵין זֶה כִּי אִם בֵּית אֱלֹהִים. 2) Als Bindewort, נָא. Wenn ich anders Gnade vor dir gefunden, אִם נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ.

Anderswo, wir wohnen, אֲנַחְנוּ יוֹשְׁבִים בְּמָקוֹם אַחֵר.

Anderswohin, gehen, הָלַךְ אֶל מָקוֹם אַחֵר.

Anderswoher kommen, בּוֹא מִמָּקוֹם אַחֵר.

Andere, der, die, das. 1) Als Beiwort, s. verschieden, אַחֵר, אַחֶרֶת. Andere Männer, אֲנָשִׁים אֲחֵרִים. Andere Weiber, נָשִׁים אֲחֵרוֹת. Das Weib eines Andern, אִשָּׁה זָרָה, אֵשֶׁת רֵעַ. Er ist ein anderer Mensch geworden, נֶהְפַּךְ לְאִישׁ אַחֵר. 2) Ein Zahlverhältniß. Der andere Tag, יוֹם שֵׁנִי. Den andern Tag darauf, מָחֳרָת. Der Eine und der Andere, אִישׁ וְאָחִיו, זֶה וָזֶה. Einer zum Andern, אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, זֶה אֶל זֶה. Eine zur Andern, אִשָּׁה אֶל רְעוּתָהּ. Eine nach der Andern, אַחַת לְאַחַת. Von einem Hause zum andern, מִבַּיִת אֶל בַּיִת. Ein Bote folgt dem andern, צִיר עַל צִיר יָבֹא.

Androhen, אִיֵּם. Einem eine Züchtigung, יָעַד מוּסָר לְאִישׁ. Wir haben ihm eine Strafe angedroht, (אֲנַחְנוּ מְיָרְאִים אֹתוֹ לְיַסְּרֵהוּ).

Andringen, בּוֹא בְחָזְקָה.

Andrücken, Einen an die Wand, לָחַץ אִישׁ אֶל הַקִּיר. Den Kalk fest andrücken, הִדְבֵּק אֶת הַשִּׂיד אֶל, בְּ.

Anhaben, 1) das Kleid, welches er anhat, הַבֶּגֶד אֲשֶׁר עַל בְּשָׂרוֹ. 2) Er kann mir Nichts anhaben, לֹא יוּכַל לִי, לֹא יוּכַל לִמְצֹא בִי דָּבָר לְהָרַע לִי.

Anhalten, verb. act. 1) Zurückhalten vom Weitergehen, עָצַר אֶת, הֶחֱזִיק בְּ. Einen Flüchtling anhalten, תָּפַשׂ אִישׁ הַנָּס וְנִמְלָט. 2) Einen zur Arbeit, הֶעֱבִד אִישׁ, נָגַשׂ אִישׁ לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה. Einen Knaben zum Lernen, הֵעִיר אֶת לֵב הַנַּעַר לִלְמֹד. 3) Sich anhalten, z. B. halte dich an mich an, damit du nicht fallest, אֱחֹז בִּי פֶּן תִּפֹּל.

Anhalten, verb. neut. 1) Der Regen hat die ganze Nacht angehalten, הַגֶּשֶׁם יָרַד, כָּל הַלַּיְלָה בְּלִי חָשַׂךְ. Eine anhaltende Krankheit, חֳלִי נֶאֱמָן. 2) Er hat bei mir um die Hand meiner Tochter angehalten, בִּקֵּשׁ מִפָּנַי לָתֵת לוֹ בִתִּי לְאִשָּׁה.

Anhang, der, 1) eine Partei, חֲבֻרָה, כַּת, כְּנֵסִיָּה. Die Aufrührer wurden mit ihrem ganzen Anhang geschlagen, הַמּוֹרְדִים וְכָל עֲדָתָם הֻכּוּ. Und seinen ganzen Anhang zerstreue ich nach allen Seiten, וְכָל אֲגַפָּיו אֱזָרֶה לְכָל רוּחַ. 2) Eines Buches, הוֹסָפָה.

Anhöhe, die, מַעֲלֶה, מִשְׂגָּב, בָּמָה. Die Anhöhe der Stadt, מַעֲלֵה הָעִיר. Anhöhen, בָּמוֹת. Auf den Anhöhen der Stadt, עַל מְרוֹמֵי קָרֶת.

Anhören, Einen, שָׁמַע אֶל. Hört mich an! שִׁמְעוּ אֵלָי.

Anhauchen, Einen, נָפַח בְּ.

Anheim stellen, Einem Etwas, גָּלַל אֶל. Ich habe Gott meine Angelegenheit anheim gestellt, גַּלּוֹתִי אֶל אֱלֹהִים דְּרָכַי, מַעֲשַׂי.

Anhäufen, Schätze, צָבַר אוֹצְרוֹת כֶּסֶף וְזָהָב.

Anheischig machen, sich zu Etwas, קִבֵּל עָלָיו לַעֲשׂוֹת דָּבָר.

Anheben, zu reden, עָנָה. Er hob an und sprach, וַיַּעַן וַיֹּאמַר.

Anhetzen, einen Menschen zu Etwas, הֵסִית אִישׁ לַעֲשׂוֹת דָּבָר. Einen Hund, an Einen, שִׁלַּח כֶּלֶב בְּאִישׁ.

Anhetzer, der, הַמֵּסִית.

Anhänglich, mancher Freund ist anhänglicher als ein Bruder, יֵשׁ אֹהֵב דָּבֵק מֵאָח.

Anhänglichkeit, die, דְּבֵקוּת.

Anhängen, verb. act. 1) ein Kleid, תָּלָה הַבֶּגֶד עַל הַיָּתֵד. 2) Sich anhängen, דָּבַק בְּ. Das Pech hängt sich an die Hände an, הַזֶּפֶת תִּדְבַּק בַּיָּדָיִם. 3) Beifügen, הוֹסִף. Er hängt immer noch Etwas an die Erzählung an, יוֹסִף תָּמִיד דְּבָרִים עַל מִסְפָּרוֹ. 4) Einem einen Schimpf, einen Schandfleck anhängen, נָתַן דֹּפִי בְּאִישׁ.

Anhängen, verb. neut. 1) Einem anhängen, דָּבַק בְּ, הִצְמִד לְ. Sie hingen Gott und ihrem Könige an, דָּבְקוּ בֵּאלֹהִים וּבְמַלְכָּם. Meine Seele hängt dir an, תִּדְבַּק נַפְשִׁי אַחֲרֶיךָ. 2) Das Böse hängt uns von Natur an, יֵצֶר לִבֵּנוּ רַע מִנְּעוּרֵינוּ. Seine üble Gewohnheit hängt ihm noch immer an, דַּרְכּוֹ הָרָעָה דְּבֵקָה בוֹ עַד עַתָּה.

Anhänger, der, הִדָּבֵק בְּ. Seine Anhänger, הַדְּבֵקִים בּוֹ; im verächtlichen Verstande, עֵדָה s. Anhang.

Anheften, an Etwas, חַבֵּר אֶל; durch Nähen, תָּפֹר בְּ.

Anwachs, der, aller Anwachs deines Hauses soll in Manneskraft dahin sterben, כָּל מַרְבִּית בֵּיתְךָ יָמוּתוּ אֲנָשִׁים.

Anwachsen, seine Schuld wächst täglich an, חוֹבוֹ יִרְבֶּה מִיּוֹם אֶל יוֹם.

Anwalt, der, מֵלִיץ.

Anwandeln, ich weiß nicht was ihn angewandelt hat, dies zu thun, לֹא אֵדַע מָה הָיָה לוֹ לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר הַזֶּה. Mich wandelte plötzlich eine Furcht an, יֹאחֲזֵנִי פַחַד פִּתְאֹם. Es wandelt ihn die Lust an, יִתְאַוֶּה תַאֲוָה.

Anwuchs, der, des Unkrauts, מַרְבִּית הָעֵשֶׂב הָרָע.

Anwiehern, der Hengst wieherte die Stute an, הַסּוּס יִצְהַל אֶל הַסּוּסָה.

Anweisung, die, eine Anweisung zur Erlernung der hebräischen Sprache, *מוֹרֶה דֶרֶךְ לִלְמֹד לָשׁוֹן עִבְרִית.

Anweisen, 1) Einem seine Wohnung, einen Bauplatz, נָתַן מָקוֹם לְאִישׁ לָשֶׁבֶת, לִבְנוֹת שָׁם. Einem Geld anweisen, יָעַד מָקוֹם לְאִישׁ לְקַבֵּל שָׁם כֶּסֶף. 2) Unterricht geben, הוֹרוֹת. Er ist zu allem Guten angewiesen worden, הוֹרוּהוּ אֶת הַדֶּרֶךְ הַטּוֹבָה לָלֶכֶת בָּהּ.

Anweben, durch Weben verbinden, אָרֹג עִם.

Anwehen, Einen, נָשַׁב־ נָשַׁף בְּ. Der Wind wehet mich an, הָרוּחַ יִשֹּׁב־ יִשֹּׁף בִּי.

Anwesend sein, הִמָּצֵא, הָיֹה. Der König und seine anwesenden Räthe, הַמֶּלֶךְ וְיוֹעֲצָיו הַנִּמְצָאִים oder אֲשֶׁר הָיוּ עִמּוֹ.

Anwesenheit, die, während meiner Anwesenheit in der Stadt, בְּעֵת הֱיוֹתִי בָעִיר.

Anwenden, ich will alle Mittel zu seiner Rettung anwenden, אֶעֱשֶׂה אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדִי לְהַצִּילוֹ, בְּכָל מַאֲמַצֵּי כֹחִי אֶעֱמוֹל לְהוֹשִׁיעֵהוּ. Dein Sohn wendet seine ganze Zeit unnütz an, בִּנְךָ לֹא יַעֲשֶׂה כָּל הַיּוֹם דָּבָר אֲשֶׁר בּוֹ תוֹעֶלֶת.

Anwerben, Soldaten, שָׂכֹר אַנְשֵׁי חַיִל לַצָּבָא. Er hat sich anwerben lassen, נִשְׂכַּר לָלֶכֶת בַּמִּלְחָמָה.

Anwerfen, Mörtel, Kalk, טוּחַ אֶת הַבַּיִת, שׂוּד בַּשִּׂיד אֶת הַקִּיר.

Ansagen, Etwas, הַגֵּד־ הוֹדִיעַ אֶת.

Ansatz, der, einer Krankheit, *תְּחִלַּת הַמַּחֲלָה.

Ansuchen, bei Einem, um Etwas, שָׁאֹל־ בַּקֵּשׁ דָּבָר מִן.

Ansiegeln, einen Brief an den andern, הַדְבֵּק אִגֶּרֶת אֶל אִגֶּרֶת בְּחֹמֶר חוֹתָם.

Ansiedeln, sie haben sich bei uns angesiedelt, נָתְנוּ מִשְׁכְּנֹתָם בְּתוֹכֵנוּ.

Ansicht, die, 1) Meinung, דֵּעַ. Ich will dir meine Ansicht mittheilen, אֲחַוֶּה לְךָ דֵעִי. Nach meiner Ansicht, *לְפִי דַעְתִּי. Ansichten, *דֵּעוֹת. 2) Prospekt, מַרְאֶה, s. Anblick.

Ansichtig werden, eines Andern, רָאֹה אֶת. Sobald er meiner ansichtig wurde, kam er auf mich zu, כִּרְאוֹתוֹ אֹתִי מֵרָחוֹק, בָּא לִקְרָאתִי.

Ansinnen, wie kannst du mir so etwas ansinnen? אֵיךְ תּוּכַל לְבַקֵּשׁ זֹאת מִמֶּנִּי.

Ansegeln, das Schiff ist an eine Klippe angesegelt, הָאֳנִיָּה נִכְשְׁלָה בְּשֵׁן הַסֶּלַע.

Ansehung, in Ansehung deiner will ich es thun, אֶעֱשֶׂה זֹאת לְמַעַנְךָ, בַּעֲבוּרֶךָ. In Ansehung seiner Jugend will ich ihm verzeihen, אֶסְלַח לוֹ בַּאֲשֶׁר הוּא צָעִיר לְיָמִים.

Ansehnlich, 1) von der Größe einer Sache. Ein ansehnliches Horn, קֶרֶן חָזוּת. 2) Ein gutes Aeußere habend. Ein ansehlicher (wohl gewachsener) Mann, אִישׁ תֹּאַר. 3) Ein ansehnliches Geschenk, *מַתָּנָה רְאוּיָה, הֲגוּנָה.

Ansehen, die Augen auf Etwas richten הַבֵּט אֶל, רָאֹה אֶת־ בְּ. Er sieht mich freudig an, יִרְאֶה אֹתִי־ יַבִּיט אֵלַי וְלִבּוֹ שָׂמֵחַ. Meine Feinde sehen mich verächtlich an, אוֹיְבַי יַבִּיטוּ יִרְאוּ בִּי. Ich kann dich nicht genug ansehen, לֹא תִשְׂבַּע עֵינִי לִרְאוֹתֶךָ. Einander ansehen (unentschlossen sein), הִתְרָאֵה. Was seht ihr euch an? לָמָּה תִּתְרָאוּ. 2) Dafür halten, רָאֹה בְּ. Den Schatten der Berge siehst du für Menschen an, צֵל הֶהָרִים אַתָּה רֹאֶה כַּאֲנָשִׁים. s. Halten, 3) Etwas mit ansehen,

רָאָה בְּ. Wie könnte ich den Untergang meines Geschlechtes mit ansehen? אֵיכָה אוּכַל לְרָאוֹת בְּאָבְדַן מוֹלַדְתִּי. Ich will den Tod des Kindes nicht mit ansehen, אַל אֶרְאֶה בְּמוֹת הַיָּלֶד.

Ansehen, das, 1) die äußere Gestalt, מַרְאֶה. Schön, schlecht von Ansehen, יְפַת־, רַע הַמַּרְאֶה. Er hat ein majestätisches, kriegerisches Ansehen, הוֹד וְהָדָר בְּפָנָיו, מַרְאֵהוּ כְּמַרְאֵה אַנְשֵׁי מִלְחָמָה. 2) Achtung, יְקָר, כָּבוֹד, גְּדֻלָּה. Dieser Mann steht in großem Ansehen, הָאִישׁ הַזֶּה נִכְבָּד מְאֹד. Sich ein Ansehen geben, הִתְכַּבֵּד. 3) Das Ansehen der Person (vor Gericht), מַשֹּׂא פָנִים. Bei Gott gilt kein Ansehen der Person, אֵין עִם אֱלֹהִים מַשֹּׂא פָנִים.

Ansetzen, 1) an den Mund setzen. Den Becher ansetzen, הִגִּישׁ־, הֵבִיא־, שׂוּם הַכּוֹס אֶל פִּיו לִשְׁתּוֹת. 2) Bestimmen. Einen Tag ansetzen, יָעַד יוֹם. 3) Fett ansetzen, עָשָׂה חֵלֶב עַל. Und Schmeer hat er an seine Lenden angesetzt, וַיַּעַשׂ פִּימָה עֲלֵי כָסֶל. 4) Seine Zahlungen einstellen, חָדַל לְשַׁלֵּם לְנֹשָׁיו אֶל הַנּוֹשִׁים בּוֹ.

Ansäßig, er ist in dieser Stadt ansäßig, יֵשׁ לוֹ אֲחֻזָּה בְּתוֹךְ הָעִיר הַזֹּאת. Macht euch bei uns ansäßig, הֵאָחֲזוּ בְּתוֹכֵנוּ.

Ansäen, Felder, זָרַע שָׂדוֹת. Er hat Korn angesäet, זָרַע דָּגָן עַל תַּלְמֵי שָׂדָי.

Antasten, Einen, נָגַע בְּ. Vielleicht wird mich mein Vater antasten, אוּלַי יְמֻשֵּׁנִי אָבִי. Wer diesen Mann antastet, soll des Todes sein, כָּל הַנֹּגֵעַ בָּאִישׁ הַזֶּה מוֹת יוּמָת. Einen an seiner Ehre antasten, פָּגַע בִּכְבוֹד חֲבֵרוֹ.

Anthun, Einem Ehre, נָתַן כָּבוֹד לְאִישׁ, כִּבֵּד אֶת. Einem einen Schimpf anthun, חֵרֵף־, הִכְלִים אִישׁ. Er hat sich ein Leides angethan, אִבֵּד נַפְשׁוֹ.

Antheil, der, 1) s. Theil, חֵלֶק, חֶבֶל, מָנָה, מְנָת. Ich habe keinen Antheil an dem Hause, אֵין לִי חֵלֶק בַּבַּיִת. Der Antheil der Priester, מְנַת הַכֹּהֲנִים. Ich nehme den herzlichsten Antheil an deinem Unglücke, לִבִּי יִכְאַב מְאֹד עַל הָרָעָה אֲשֶׁר מְצָאַתְךָ.

Antwort, die, מַעֲנֶה, תְּשׁוּבָה. Bringe mir eine Antwort, הֲשִׁיבֵנִי דָּבָר. Eine sanfte Antwort, מַעֲנֶה רַךְ. Er ertheilte mir eine harte Antwort, עָנָנִי קָשׁוֹת. Er blieb mir die Antwort schuldig, לֹא עָנָה אֹתִי דָּבָר. Die Antworten, תְּשׁוּבוֹת.

Antworten, Einem, עָנָה אֶת. Was hat er dir geantwortet? מַה עָנָךְ. Er konnte mir nicht antworten, לֹא יָכֹל לַעֲנוֹת אֹתִי, לֹא מָצָא מַעֲנֶה. Meine Gedanken drängen mich zu antworten, שְׂעִפַּי יְשִׁיבוּנִי.

Antik, Antiquitäten, s. Alterthum.

Antiquar, מְאַסֵּף דִּבְרֵי חֵפֶץ מִשָּׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת. (Buchhändler), der, קֹנֶה וּמֹכֵר סְפָרִים יְשָׁנִים.

Antlitz, das, פָּנִים, s. Angesicht.

Antragen, 1) Einem Etwas, s. Anbieten. 2) Auf Etwas antragen, יָעַץ לַעֲשׂוֹת דָּבָר.

Antrieb, der, sie gaben aus eigenem Antriebe, הִתְנַדְּבוּ־, נָדַב לִבָּם, נְדָבָה רוּחָם לָתֵת.

Antritt, der, beim Antritt seiner Regierung, בִּתְחִלַּת מַלְכוּתוֹ.

Antrinken, sich mit Wein, שָׁתָה יַיִן לְשִׁכָּרוֹן.

Antreiben, 1) vom Vieh, דָּפַק אֶת; von Pferden, נָהַג אֶת. Er treibt unsinnig die Pferde an, יִנְהַג בְּשִׁגָּעוֹן אֶת הַסּוּסִים. 2) Einen zur Arbeit, נָגַשׂ בְּ. 3) Der göttliche Geist fing an, ihn anzutreiben, רוּחַ אֱלֹהִים הֵחֵלָּה לְפַעֲמוֹ.

Antreiber, der, נֹגֵשׂ. Die Antreiber des Volkes, הַנֹּגְשִׂים־, הָרֹדִים בָּעָם.

Antreten, als er seine Regierung angetreten, בְּמָלְכוֹ. בְּיוֹם מָלְכוֹ. Er wird morgen eine weite Reise antreten, מָחָר יֵלֵךְ בְּדֶרֶךְ מֵרָחוֹק. Ein Drittel von euch, die den Dienst am Sabbath antreten, הַשְּׁלִישִׁית מִכֶּם בָּאֵי הַשַּׁבָּת.

Antreffen, Einen, מָצָא אֶת. Ich hab' ihn auf der Gasse angetroffen, פְּגַשְׁתִּיהוּ בַּחוּץ. Du wirst ihn zu Hause antreffen, תִּמְצָאֶנּוּ בְּבֵיתוֹ.

Anlage, die, 1) eines Gebäudes, תְּכוּנַת הַבִּנְיָן. 2) Natürliche Fähigkeit, הֲכָנָה. Er hat Anlage zur Dichtkunst, יֵשׁ לוֹ הֲכָנָה לְחָכְמַת הַמְּלִיצָה.

Anlachen, Einen, שָׂחַק אֶל, s. Anlächeln.

Anlangen, 1) ankommen, הִגִּיעַ. Die Boten sind

daselbst angelangt, הַמַּלְאָכִים הִגִּיעוּ שָׁמָּה. 2) Was mich anlangt, s. Betreffen.

Anlaß, der, תֹּאֲנָה, *סִבָּה. Der Anlaß zum Streite, *סִבַּת הָרִיב.

Anlassen, Einen hart, דַּבֵּר קָשׁוֹת אֶת אִישׁ.

Anlaufen, wider Einen, רוּץ עַל. Er läuft wider mich an, wie ein Held mit wüthender Kraft, יָרוּץ עָלַי כְּגִבּוֹר בַּחֲמַת כֹּחוֹ.

Anliegen, Einem mit Bitten, פַּצֵּר־ הָאִיץ־ פָּגַע בְּ.

Anliegen, das, des Herzens, תַּאֲוַת לֵב וּשְׁאֵלָתוֹ. Ich habe ein großes Obliegen an dich, דָּבָר גָּדוֹל לִי לְבַקֵּשׁ מֵאִתְּךָ.

Anleihe, die, *הַלְוָאָה. Staatsanleihe הַלְוָאָה לְטוֹבַת הַכְּלָל.

Anleitung, die, Einem Anleitung zu Etwas geben הוֹרוֹת אֶת אִישׁ לַעֲשׂוֹת דָּבָר. Ich leite ihn zum Guten an, אוֹרֶנּוּ דֶּרֶךְ יִבְחַר לְטוֹב לוֹ. s. Anweisung.

Anleiten, er hat ihn zum Guten angeleitet, הִדְרִיכוֹ בַּדֶּרֶךְ הַטּוֹב, הוֹרָהוּ אֶת הַדֶּרֶךְ הַטּוֹב לָלֶכֶת בָּהּ.

Anlegen, 1) eine Leiter an die Mauer, נָתַן סֻלָּם בַּחוֹמָה. Einen Hund, einen rasenden Menschen, אָסֹר הַכֶּלֶב־ הָאִישׁ הַמְשֻׁגָּע בְּכֶבֶל. Dem Pferde einen Zaum, שׂוּם הַמֶּתֶג בְּשִׂפְתֵי הַסּוּס. Ein Kleid, einen Schmuck, ein Schwert לָבֹשׁ בֶּגֶד, לָבֹשׁ עֲדִי, שׁוּת עֶדְיוֹ עָלָיו, שׂוּם חַרְבּוֹ עַל יְרֵכוֹ, חָגֹר חַרְבּוֹ. Feuer an ein Haus, הַצֵּת אֵשׁ בַּבַּיִת. Hand an Einen, שָׁלֹחַ יָד בְּאִישׁ. 2) Der Rost legt sich an das Eisen an, הַחֶלְאָה תִּדְבַּק בַּבַּרְזֶל. 3) figürl. Einen Weinberg, eine Stadt anlegen, הָחֵל לִנְטֹעַ כֶּרֶם, יָסֹד־ יַסֵּד עִיר. Ich legte mir Gärten an, עָשִׂיתִי לִי גַּנּוֹת. 4) Er legte es darauf an, mir zu schaden, כָּל מַחְשְׁבוֹתָיו עָלַי לְרָעָה.

Anlehnen, ein Brett an die Wand, סָמֹךְ הַקֶּרֶשׁ עַל הַקִּיר. Sich an Etwas anlehnen, הִסָּמֵךְ־ הִשָּׁעֵן עַל.

Anlehen, das, *הַלְוָאָה.

Anlächeln, Einen, שָׂחֹק אֶל. So oft er mir begegnet, lächelt er mich an, מִדֵּי פִּגְעוֹ בִי יִשְׂחַק אֵלָי. Das Glück lächelt ihn immer an, יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכָיו תָּמִיד.

Anmachen, 1) ein Schloß an die Thür, חַבֵּר הַמַּסְגֵּר אֶל הַדֶּלֶת. 2) Feuer anmachen, בָּעֵר אֵשׁ.

Anmaßen, sich, er maßt sich fremdes Lob an, בִּגְאוֹת לִבּוֹ יִשְׁתַּבַּח בִּתְהִלָּה לֹא לוֹ. Er hat sich die Regierung angemaßt, הִתְנַשֵּׂא לֵאמֹר לִי הַמְּלוּכָה.

Anmuth, die, חֵן. Die Anmuth ist über ihre Lippen ausgegossen, הוּצַק חֵן בְּשִׂפְתוֹתֶיהָ. Wer Anmuth in der Sprache liebt, hat Könige zu Freunden, אוֹהֵב חֵן שְׂפָתָיו רֵעֵהוּ מֶלֶךְ.

Anmuthig, ein anmuthiges Weib, אֵשֶׁת חֵן, אִשָּׁה טוֹבַת חֵן. Ein anmuthiges Land, אֶרֶץ חֶמְדָּה. Anmuthige Thäler, עִמְקֵי חֶמֶד. Anmuthige Pflanzen, נִטְעֵי נַעֲמָנִים.

Anmuthen, Einem Etwas, s. Ansinnen.

Anmelden, ich habe mich bei ihm anmelden lassen. הוֹדַעְתִּיו שֶׁאָבוֹא לִרְאוֹת פָּנָיו, הוֹדַעְתִּיו לֵאמֹר אָבוֹא לִרְאוֹת פָּנֶיךָ.

Anmerkung, die, *הֶעָרָה.

Anmerken, in einem Buche, כָּתֹב בַּסֵּפֶר.

Annageln, ein Brett an das andere, חַבֵּר קֶרֶשׁ אֶל קֶרֶשׁ בְּמַסְמְרִים.

Annadeln, *חַבֵּר בְּמַחַט.

Annahme, die, einer Bestechung, מִקַּח שֹׁחַד. Die Annahme einer falschen Ansicht, אֲחוֹז בְּדֵעָה בִּלְתִּי נְכוֹנָה.

Annalen, die, סֵפֶר הַזִּכְרוֹנוֹת, קוֹרוֹת הָעִתִּים, דִּבְרֵי הַיָּמִים. s. Jahrbücher.

Annehmlichkeit, die, נֹעַם. Die Annehmlichkeit der Sprache, מֶתֶק שְׂפָתַיִם. Du verlebst deine Jahre in Annehmlichkeiten, תְּבַלֶּה שְׁנוֹתֶיךָ בַּנְּעִימִים.

Annehmen, 1) in Empfang nehmen. Du sollst keine Bestechung annehmen, לֹא תִקַּח שֹׁחַד. 2) Eine Ermahnung, einen Rath, annehmen, לָקֹחַ־ קַבֵּל מוּסָר, שְׁמֹעַ עֵצָה, לְעֵצָה. Das Gute, sowohl als das Böse von Gott annehmen, קַבֵּל אֶת הַטּוֹב וְאֶת הָרָע מֵאֵת אֱלֹהִים. Keinen Trost annehmen, מָאֵן לְהִנָּחֵם, לְהִתְנַחֵם. 3) Sich eines Menschen annehmen, פָּקֹד אֶת. Gedenke meiner, und nimm dich meiner an, זָכְרֵנִי וּפָקְדֵנִי. Nimm dich deiner

Heerden an, שִׁית לִבְּךָ לַעֲדָרֶיךָ. 4) Jemands Sitten, Gewohnheiten annehmen, לְמֹד דַּרְכֵי אִישׁ. 5) Die Farbe annehmen, קָלַט הַצֶּבַע.

Annähen, an Etwas, תָּפַר בְּ.

Annäherung, die, קִרְבָה. Die Annäherung Gottes wünschen sie, קִרְבַת אֱלֹהִים יֶחְפָּצוּן.

Ans, Er redete ihnen ans Herz, וַיְדַבֵּר עַל לִבָּם f. An.

Anekeln, jede Speise ekelt mich an, נַפְשִׁי תְּבַחַל בְּכָל אֹכֶל, כָּל אֹכֶל תְּתַעֵב נַפְשִׁי. כָּל אֹכֶל לִי לְזָרָא.

Anerben, die Krankheit ist ihm angeerbt, מַחֲלָתוֹ דְּבֵקָה בוֹ מִיּוֹם הִוָּלְדוֹ f. Angeboren.

Anerkennen, Etwas, הִכִּיר אֶת. Den Erstgebornen, den Sohn der Gehaßten soll er anerkennen, יַכִּיר אֶת הַבְּכוֹר בֶּן הַשְּׂנוּאָה.

Anfahren, Einen, גָּעַר, עָטָה בְּ. Er sandte Boten, unsern Herrn zu begrüßen, dieser aber fuhr sie an, שָׁלַח מַלְאָכִים לְבָרֵךְ אֶת אֲדֹנֵינוּ וַיָּעַט בָּהֶם. Er fuhr mich zornig an, הִתְמַרְמֵר עָלַי בְּשֶׁצֶף קֶצֶף.

Anfachen, Feuer, נָפַח אֵשׁ, בָּאֵשׁ. Der die Kohlengluth anfacht (der Schmied), נֹפֵחַ בְּאֵשׁ פֶּחָם. Ein angefachtes Feuer, אֵשׁ נֻפָּח. Einen Zank, einen Streit anfachen, גֵּרָה מָדוֹן, הֶחֱרָה רִיב.

Anfallen, Einen, פָּגַע בְּ. Daß euch nicht Männer von erbittertem Gemüthe anfallen, פֶּן יִפְגְּעוּ בָכֶם אֲנָשִׁים מָרֵי נֶפֶשׁ. Es fielen ihn Räuber an, אַנְשֵׁי חָמָס נָפְלוּ עָלָיו, עוֹשְׁקִים הִתְנַפְּלוּ עָלָיו.

Anfang, der, 1) der Zeit nach, רֹאשׁ, רֵאשִׁית, תְּחִלָּה. Der Anfang des Jahres, רֹאשׁ הַשָּׁנָה. Vom Anfang bis zum Ende des Jahres, מֵרֵאשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִיתָהּ. Vom Anfange bis ans Ende, מֵרֹאשׁ וְעַד סוֹף. Der Anfang des Frühlings, תְּחִלַּת הָאָבִיב. 2) Dem Orte nach, רֹאשׁ, קָצֶה. Der Anfang des Weges, der Gassen, רֹאשׁ הַדֶּרֶךְ, רֹאשׁ חוּצוֹת. Der Anfang des Wassers, des Feldes, des Landes, des Lagers, קְצֵה הַמַּיִם, הַשָּׂדֶה, הָאָרֶץ, הַמַּחֲנֶה. Hier ist der Anfang meines Gebietes, פֹּה קְצֵה גְבוּלִי. 3) Der Anfang des Zankes, רֵאשִׁית מָדוֹן. Am Anfange seiner Regierung, בְּרֵאשִׁית, בִּתְחִלַּת מַלְכוּתוֹ. Am Anfange meiner Reise, בִּתְחִלַּת לֶכְתִּי בַדֶּרֶךְ. Sprichw. aller Anfang ist schwer, *כָּל הַתְחָלָה קָשָׁה.

Anfangs, בַּתְּחִלָּה.

Anfangsbuchstaben, die, *רָאשֵׁי תֵבוֹת.

Anfangsgründe, Anfangslehren, die, *רָאשֵׁי פְרָקִים, רֵאשִׁית לִמּוּדִים.

Anfangen, 1) der Sommer hat angefangen, הַקַּיִץ הֵחֵל. Ich fing an zu bauen, הַחִלּוֹתִי לִבְנוֹת. Als ich zu singen anfing, בְּהַחִלִּי לָשִׁיר. Man fing damals an, Weingärten zu pflanzen, אָז הוּחַל לָטַעַת כְּרָמִים. Ich fing an und sprach, וָאַעַן וָאֹמַר. 2) Unternehmen: Alles was er anfängt, glückt ihm, כֹּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יַצְלִיחַ. Was ist anzufangen? מַה לַּעֲשׂוֹת. Es ist mit ihm nichts anzufangen, אֵין בּוֹ תְּבוּנָה לַעֲשׂוֹת דָּבָר.

Anfassen, Etwas, אָחַז, תָּפַשׂ בְּ. Er hat mich bei der Hand, am Kleide angefaßt, אֲחָזַנִי בְיָדִי, תְּפָשַׂנִי בִּבְגָדַי. Er hat die Sache vom rechten Standpunkt angefaßt, אָחַז הַדָּבָר מִטַּעַם תְּכוּנָתוֹ (oder: מִתַּכְלִית יְסוֹדָתוֹ).

Anfaulen, von Bäumen, הֵחֵל לִרְקֹב.

Anfügen, ein Brett an das andere, חִבֵּר קֶרֶשׁ אֶל־, עִם קֶרֶשׁ.

Anfühlen, Etwas, מִשֵּׁשׁ אֶת, נָגַע בְּאֶצְבְּעוֹת בְּ.

Anführen, 1) das Volk, im Frieden und im Kriege, יָצָא וּבוֹא לִפְנֵי הָעָם, הוֹצִיא וְהֵבִיא אֶת הָעָם. 2) Einen zum Guten anführen, הִדְרִיךְ אִישׁ בְּדֶרֶךְ טוֹב. f. Anleiten. 3) täuschen, betrügen, רִמָּה, הוֹנוֹת אֶת, הֵתֵל בְּ.

Anführer, der, רֹאשׁ, שַׂר הַצָּבָא. Wir wollen sie bekriegen, sei du unser Anführer, נִלָּחֲמָה בָּם הֱיֵה אַתָּה לָנוּ לְרֹאשׁ.

Anfüllen, Etwas, מִלֵּא אֶת. Ich habe den Krug mit Wasser angefüllt, מִלֵּאתִי אֶת הַכַּד מַיִם. Das Haus ist mit Fremden angefüllt, הַבַּיִת מָלֵא אוֹרְחִים, הָאוֹרְחִים יְמַלְּאוּ אֶת הַבַּיִת.

Anfeuchten, Etwas, רָסַס אֶת. Hole Wasser um das Mehl anzufeuchten, הָבֵא מַיִם לָרֹס אֶת הַקֶּמַח.

Anfeinden, Einen, אִיֵּב, שָׂטַם אֶת אִישׁ, צָרַר לְאִישׁ. Er hat mich ohne Ursache angefeindet, אִיְּבַנִי

צָרַר לִי חִנָּם. Im Zorne feinden sie mich an, וּבְאַף יִשְׂטְמוּנִי.

Anfeuern, den Muth eines Andern, אַמֵּץ לֵב אִישׁ הָעֵר רוּחַ אִישׁ.

Anflammen, s. Anfeuern.

Anflehen, Einen, הִתְחַנֵּן אֶל, הַפִּיל תְּחִנָּה׳ תַּחֲנוּנִים לִפְנֵי אִישׁ.

Anfechten, die Meinung eines Andern, *הִתְנַגֵּד לְדַעַת אִישׁ.

Anfächeln, Einen, הָפִיחַ בְּ. Ein angenehmes Lüftchen fächelt mich an, רוּחַ נְעִימָה תָּפִיחַ בִּי.

Anfänglich, בַּתְּחִלָּה.

Anfänger, der, מֵחֵל. Das kann auch ein Anfänger begreifen, גַּם הַמֵּחֵל (*הַמַּתְחִיל) לִלְמוֹד יָבִין זֹאת.

Anfesseln, Einen an Etwas, אָסֹר אִישׁ בְּ.

Anverwandte, der, die, שְׁאֵר בָּשָׂר, קָרוֹב, קְרוֹבָה. Die Anverwandten, קְרוֹבִים. Anverwandschaft, שַׁאֲרָה.

Anvertrauen, Einem Geld, הַפְקֵד כֶּסֶף בְּיַד׳ עַל יַד אִישׁ. Ein anvertrautes Gut, פִּקָּדוֹן. Er hat sich mir anvertraut, הִגִּיד לִי אֶת לִבּוֹ.

Anfrage, die, שְׁאֵלָה*.

Anfragen, bei Einem, שָׁאֹל אֶת פִּי אִישׁ.

Anfrieren, der Stein ist an die Erde angefroren, הָאֶבֶן דְּבֵקָה בָּאָרֶץ מִקָּרַח.

Anfressen, sich, מַלֵּא כְּרֵשׂוֹ אֹכֶל.

Anfassend, הָגוּן, הֲגוּנָה*.

Anpacken, Etwas, הַחֲזֵק׳ אָחֹז בְּ. Ich packte ihn beim Barte an, הֶחֱזַקְתִּי בִזְקָנוֹ.

Anpochen, an die Thür, דָּפֹק, הִתְדַּפֵּק עַל הַדֶּלֶת.

Anpichen, mit Pech Etwas ankleben, הַדְבֵּק בְּזֶפֶת אֶל. Angepicht, מְדֻבָּק בְּזֶפֶת אֶל.

Anpissen, die Wand, הַשְׁתֵּן בַּקִּיר.

Anpflanzung, die, נֶטַע, מַטָּע.

Anpflanzen, הָחֵל לִנְטֹעַ, לָטַעַת.

Anpflanzer, der, die beim König angestellten Anpflanzer, יוֹשְׁבֵי נְטָעִים עִם הַמֶּלֶךְ.

Anpfählen, die Bäume, חַזֵּק אֶת הָעֵצִים בִּיתֵדוֹת.

Anpreisen, Einem Etwas, הַלֵּל׳ שַׁבֵּחַ דָּבָר לְאִישׁ.

Anzahl, die, מִכְסָה, מִסְפָּר. Nach Anzhal der Seelen, בְּמִכְסַת נְפָשׁוֹת. Nach der Anzahl der Jahre, בְּמִסְפַּר שָׁנִים. Eine geringe Anzahl Menschen, אַנְשֵׁי׳ מְתֵי מִסְפָּר. Die Anzahl der Ziegel, תֹּכֶן׳ מַתְכֹּנֶת הַלְּבֵנִים.

Anzug, der, 1) der Feind ist im Anzug, הָאוֹיֵב יִקְרִיב׳ הוֹלֵךְ וְקָרֵב. Ein vollständiger Anzug, עֵרֶךְ בְּגָדִים.

Anzüglich, anzügliche Reden, *דִּבְרֵי חִדּוּדִים.

Anziehen, ein Kleid, לָבֹשׁ בֶּגֶד. Ziehe dich an, לְבַשׁ בְּגָדֶיךָ, שִׂים שִׂמְלֹתֶיךָ עָלֶיךָ. Ziehe deine Schuhe an, שִׂים נְעָלֶיךָ בְּרַגְלֶיךָ. Ziehe den Knaben an, הַלְבֵּשׁ אֶת הַנַּעַר אֶת בְּגָדָיו.

Anziehend, נֶחְמָד. Eine anziehende Gestalt, תֹּאַר נֶחְמָד לְמַרְאֶה. Anziehende Erzählungen, *סִפּוּרִים נֶחְמָדִים.

Anzünden, Etwas, הַבְעֵר׳ בַּעֵר׳ הַדְלֵק׳ הַצֵּת׳ הַשֵּׂק׳ הָאֵר אֵת. Er hat die Lichter angezündet, הֶעֱלָה אֶת הַנֵּרוֹת. Man hat die Stadt angezündet, הִצִּיתוּ הָעִיר בָּאֵשׁ, הִצִּיתוּ אֵשׁ בָּעִיר. Die Städte wurden angezündet, הֶעָרִים נִצְּתוּ בָאֵשׁ. Eine Fackel anzünden, הַבְעֵר אֵשׁ בְּלַפִּיד. Weiber kommen, zünden es an, נָשִׁים בָּאוֹת מְאִירוֹת אוֹתָהּ. Man zündete ihm zu Ehren ein sehr großes Feuer an, שָׂרְפוּ לוֹ שְׂרֵפָה גְּדוֹלָה עַד לִמְאֹד. Der Priester soll das Ganze auf dem Altar anzünden, וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת הַכֹּל הַמִּזְבֵּחָה.

Anzünden, das, der Lampen, *הַדְלָקַת הַנֵּרוֹת.

Anzünder, der, הַמַּבְעִיר, הַמַּצִּית, הַמַּדְלִיק.

Anzischen, Einen, שְׁרֹק עַל אִישׁ.

Anzeige, die, *מוֹדָעָה.

Anzeigen, Einem Etwas, הוֹדִיעַ אֶת, הַגֵּד לְ. Einen Dieb bei dem Gerichte anzeigen, גַּלֵּה אֶת הַגַּנָּב אֶל הַשּׁוֹפֵט.

Anzeiger, der, הַמּוֹדִיעַ, הַמַּגִּיד, הַמְגַלֶּה.

Anzetteln, eine Verschwörung gegen Einen, קָשֹׁר, קְשֹׁר עַל.

Ankommen, an einem Orte, בּוֹא׳ הַגִּיעַ אֶל. Wenn ich in der Stadt ankomme, בְּבֹאִי הָעִירָה.

Ankömmling, der, הַבָּא מִקָּרוֹב. הַבָּא לָגוּר בָּאָרֶץ.

Ankunft die, am Tage seiner Ankunft. בְּיוֹם בּוֹאוֹ.

Die Unterwelt bebt deiner Ankunft entgegen, שְׁאוֹל מִתַּחַת רָגְזָה לְךָ לִקְרַאת בּוֹאֶךָ.

Ankaufen, sich, ich habe mich in diesem Lande angekauft, קָנִיתִי שָׂדוֹת וּבָתִּים בָּאָרֶץ הַזֹּאת.

Ankündigung, die, בְּשׂוֹרָה, קוֹל הַמְבַשֵּׂר*. Ankündigung, neuer Bücher, בְּשׂוֹרַת סְפָרִים חֲדָשִׁים*.

Ankündigen, Etwas, הוֹדִיעַ, הִשְׁמִיעַ, בִּשֵּׂר אֵת. Man hat ihm sein Urtheil angekündigt, הוֹדִיעוּהוּ, הִשְׁמִיעוּהוּ אֶת מִשְׁפָּטוֹ הֶחָרוּץ.

Ankündiger, der, הַמּוֹדִיעַ, הַמַּשְׁמִיעַ, הַמְבַשֵּׂר.

Anklage, die, שִׂטְנָה. Sie schrieben eine Anklage wider ihn, כָּתְבוּ שִׂטְנָה עָלָיו.

Anklagen, Einen, שָׂטַן אֵת. Der Ankläger stand ihm zur Rechten, um ihn anzuklagen, הַשָּׂטָן עֹמֵד עַל יְמִינוֹ לְשִׂטְנוֹ. Er hat ihn eines Diebstahls angeklagt, הֵעִיד בּוֹ לֵאמֹר גָּנָבְתָּ.

Anklammern, sich, er hat sich an mich angeklammert, הֶחֱזִיק בִּי בְּיָדָיו וּבְרַגְלָיו

Anklopfen, an die Thür, דָּפַק. Die Stimme meines Geliebten, er klopft an, קוֹל דּוֹדִי דוֹפֵק. s. Anpochen.

Ankleiden, sich, לָבַשׁ בְּגָדָיו. s. Anziehen.

Ankleben, eine Schrift an die Wand, הִדְבִּיק הַמִּכְתָּב אֶל הַקִּיר.

Ankläger, der, שָׂטָן, plur. שׂטְנִים. Der Ankläger eines Diebes, הַמֵּעִיד בְּאִישׁ לֵאמֹר גָּנָבְתָּ.

Anknüpfen, an Etwas, קָשַׁר עַל־ בְּ. Wir knüpften an unsere Unterredung auch diesen Gegenstand an, חִבַּרְנוּ לְדִבְרֵינוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ גַּם הָעִנְיָן הַזֶּה.

Anketten, Einen, אָסַר אִישׁ בְּכֶבֶל.

Anker, der, עוֹגֶן*. Den Anker auswerfen, sich vor Anker legen, הִשְׁלִיךְ הָעוֹגֶן אֶל קַרְקַע הַיָּם לְהַעֲמִיד הַסְּפִינָה.

Ankertau, Ankerseil, das, חֶבֶל הָעוֹגֶן*.

Anrathen, Einem den Frieden, יָעַץ אֶת אִישׁ לַעֲשׂוֹת שָׁלוֹם.

Anrudern, an das Land, חָתַר אֶל הַיַּבָּשָׁה.

Anrufen, Einen, קָרָא אֶל־ אֵת. Ich habe Gott in der Noth angerufen, קָרָאתִי אֶל אֱלֹהִים בַּצָּרָה. Den Namen Gottes anrufen, קָרָא בְשֵׁם אֱלֹהִים.

Anrühmen, Einem Etwas, הִלֵּל־ שִׁבַּח דָּבָר לְ.

Anrühren, Etwas, נָגַע בְּ־ אֶל־ אֵת.

Anrichten, 1) von Speisen, הֵכִין, עָרַךְ. 2) Unheil anrichten, פָּעַל אָוֶן. Eine große Niederlage unter den Feinden anrichten, הִכָּה בְּאוֹיְבָיו מַכָּה רַבָּה.

Anrücken, der Feind rückt an, הָאוֹיֵב יַקְרִיב.

Anreizung, die, הֲסָתָה*.

Anreizen, Einen, הֵסִית אֵת. Er hat ihn zur Empörung gegen seinen Herrn angereizt, הֱסִיתוֹ לִמְרֹד בַּאֲדֹנָיו; הִשִּׂיאוֹ לִקְשׁוֹר קֶשֶׁר עַל אֲדוֹנָיו.

Anregung, die, Etwas in Anregung bringen, הִזְכִּיר דָּבָר.

Anregen, 1) Einen zu Etwas, הֵעִיר לֵב אִישׁ לַעֲשׂוֹת דָּבָר. 2) Wiederholen. Wer aber die Sache wieder anregt, entzweiet Busenfreunde, וְשֹׁנֶה בְדָבָר מַפְרִיד אַלּוּף.

Anrede, die, הַקְּרִיאָה, קוֹל קוֹרֵא. Eine Anrede an Jemand halten, עָרַךְ דְּבָרִים אֶל אִישׁ.

Anrechnen, Einem Etwas, חָשַׁב לְ. Er rechnet es mir als ein Vergehen an, יַחְשֹׁב זֹאת לִי לְעָוֹן. Es wurde ihm als ein Verdienst angerechnet, וַתֵּחָשֶׁב לוֹ לִצְדָקָה.

Anrennen, wider Einen, רוּץ אֶל, עַל. Er rennt wider ihn an, mit empor gestrecktem Halse, רוּץ אֵלָיו בְּצַוָּאר. Er ist an einen Baum angerannt, נִכְשַׁל בָּעֵץ בִּמְרוּצָתוֹ. Er rannte gegen mich an, נִדְחַף לִקְרָאתִי בִּמְרוּצָתוֹ.

Anschaffen, sich Etwas, קָנָה. Sich Getreide anschaffen, שָׁבַר שֶׁבֶר.

Anschuldigen, s. Beschuldigen.

Anschauen, Einen, הִבִּיט אֶל, רָאָה, חָזָה, שׁוּר אֵת. Einen mit Aufmerksamkeit anschauen, הִתְבּוֹנֵן בְּ, עַל.

Anschicken, sich, zur Abreise, הִכּוֹן לָלֶכֶת בַּדָּרֶךְ. Er schickte sich ernstlich an, Gott zu suchen, וַיִּתֵּן אֶת פָּנָיו לִדְרֹשׁ אֶת אֱלֹהִים.

Anschirren, der Pferde, שׂוּם עַל הַסּוּסִים עֲדָיִים.

Anschein, der, es ist kein Anschein zum Kriege vorhanden, אֵין פְּנֵי הַדְּבָרִים לַמִּלְחָמָה

Anscheinend, לְמַרְאֵה עֵינַיִם. Er handelt anscheinend gegen mich, אַךְ שׁוּב כִּי יָכוֹן פָּעֳלוֹ נֶגְדִּי.

Anschwellen, die Flüsse schwellen an, יִרְבּוּ מֵי

הִנָּהֲרוֹת. Schwillt der Strom an, entflieht er nicht, הֵן יַעֲשֹׁק נָהָר לֹא יַחְפּוֹז.

Anschwärzen, Einen, הִבְאִישׁ אֶת רֵיחַ אִישׁ. Du hast mich bei ihm angeschwärzt, הִבְאַשְׁתָּ אֶת רֵיחִי בְּעֵינָיו.

Anstatt, תַּחַת. Anstatt meiner, תַּחְתַּי. Anstatt daß, תַּחַת־ בִּמְקוֹם אֲשֶׁר.

Anstalt, 1) Anstalten machen, treffen, הֵכִין. 2) Die Anstalt, z. B. Erziehungsanstalt, בֵּית הַחִנּוּךְ*.

Anstand, der, 1) Schicklichkeit, הַדֶּרֶךְ הַנָּאוָה. Er benimmt sich mit Anstand, דַּרְכּוֹ נָאוָה. Sie tanzt mit vielem Anstand, מְחֹלָתָהּ נָעֲמָה מְאֹד. 2) Aufschub: ohne Anstand, בְּלִי אִחוּר, בְּלִי עִכּוּב*. Er hat keinen Anstand genommen, es zu bezahlen, לֹא אִחַר לְשַׁלְּמוֹ.

Anstarren, Einen, תָּמַהּ אֶל. Einer starrt den andern an, אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ יִתְמָהוּ.

Anstoß, der, נֶגֶף, מִכְשׁוֹל, פּוּקָה, מִפְגָּע. Das war mir ein Stein des Anstoßes, זֹאת הָיְתָה לִי לְאֶבֶן נֶגֶף. Lege keinen Anstoß vor einen Blinden, לִפְנֵי עִוֵּר לֹא תִתֵּן מִכְשׁוֹל. So wird dir dieses nicht zum Anstoße dienen, וְלֹא תִהְיֶה זֹאת לְךָ לְפוּקָה. Warum machtest du mich dir zum Anstoße? לָמָּה שַׂמְתַּנִי לְמִפְגָּע לָךְ.

Anstoßen, 1) ich bin mit dem Fuße an einen Stein angestoßen, נִגְּפָה־ הִתְנַגְּפָה רַגְלִי בָּאֶבֶן. Ich bin im Gehen angestoßen, נִכְשַׁלְתִּי בְּלֶכְתִּי. 2) Er stößt, sie stoßen mit der Zunge an, כְּבַד לָשׁוֹן הוּא, כִּבְדֵי לָשׁוֹן הֵמָּה. 3) Mein Zimmer stößt an das seinige an, חֶדְרִי נֹגֵעַ בְּחֶדְרוֹ.

Anstößig, anstößige Reden und Handlungen, דְּבָרִים* וּמַעֲשִׂים מְגֻנִּים.

Anstaunen, Einen, הִשְׁתָּאָה לְ. Der Mann staunte sie stillschweigend an, וְהָאִישׁ מִשְׁתָּאֵה לָהּ מַחֲרִישׁ.

Anstimmen, עָנָה. Stimmet Gott ein Danklied an, עֱנוּ לֵאלֹהִים בְּתוֹדָה. Laßt uns ein neues Lied anstimmen, נָשִׁיר שִׁיר חָדָשׁ. Ein Klagelied anstimmen, קוֹנֵן קִינָה.

Anstiften, Einen zu Etwas, הֵסִית אֶת אִישׁ לַעֲשׂוֹת דָּבָר. Streit, Zank, הֶחֱרָה רִיב, גֵּרָה־ שִׁלַּח מָדוֹן.

Anstifter, der, הַמֵּסִית. Eines Zankes, הַמְגָרֶה־ הַמְשַׁלֵּחַ אֶת הַמָּדוֹן.

Anstehen, 1) sich schicken, נָאָה יָאָה. Dieses steht einem Manne, wie du bist, nicht an, לֹא נָאוָה זֹאת לְאִישׁ כָּמוֹךָ. 2) Laß es noch acht Tage anstehen, הוֹחִיל עוֹד שְׁמֹנָה יָמִים לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר.

Anstellung, die, פְּקֻדָּה. Anstellungen, פְּקֻדּוֹת. Anstellig, נָכוֹן לִפְקוּדָה אוֹ לַעֲבוֹדָה. Mein Diener zeigt sich zu allen ihm ertheilten Aufträgen sehr anstellig, מְשָׁרְתִי יַרְאֵנִי כִּי רָאוּי וְנָכוֹן הוּא לָסוּר לְמִשְׁמַעְתִּי בְּהַשְׂכֵּל וָדַעַת.

Anstellen, Einen, 1) zu einem Amte, הִפְקִיד אִישׁ עַל. Beamte in einem Lande anstellen, נָתַן שׁוֹטְרִים־ נְצִיבִים בָּאָרֶץ. 2) Ein Gastmahl anstellen, עָשָׂה מִשְׁתֶּה. Stellt ein Fasten an, קַדְּשׁוּ צוֹם. 3) Du hast es klug angestellt, הִשְׂכַּלְתָּ עֲשׂוֹת. 4) Sich krank anstellen, הִתְחַלָּה. s. Stellen.

Anstemmen, sich an die Wand, הִשָּׁעֵן־ הִסְמִךְ בְּכֹחַ עַל הַקִּיר.

Anständig, 1) ein anständiges Betragen, דֶּרֶךְ נָאוָה. 2) Dieses Haus ist mir anständig, הַבַּיִת הַזֶּה יָשָׁר בְּעֵינַי.

Anständigkeit, die, הַדֶּרֶךְ הַנָּאוָה.

Anstecken, 1) einen Ring an den Finger, נָתַן טַבַּעַת עַל הַיָּד. 2) Sie haben mir das Haus über den Kopf angesteckt, הִצִּיתוּ עָלַי אֶת הַבַּיִת בָּאֵשׁ. 3) Er hat eine ansteckende Krankheit, מַחֲלָתוֹ תִּדְבַּק בְּכָל אִישׁ הַנֹּגֵעַ בּוֹ, הַקָּרֵב אֵלָיו.

Anstreichen, ein Haus mit Röthel, mit rother Farbe, מָשַׁח הַבַּיִת בַּשָּׁשַׁר.

Anstreifen, ich habe mit dem Kleide an die Mauer angestreift, נָגַעְתִּי בִּבְגָדִי אֶל הַחוֹמָה בְּעָבְרִי.

Anstrengung, die, des Körpers, יְגִיעַת בָּשָׂר.

Anstrengen, alle Kräfte, אִמֵּץ־ הֵעִיר כָּל כֹּחוֹ. Ich habe mich vergeblich angestrengt, לָרִיק יָגַעְתִּי. Eine anstrengende Arbeit, מְלָאכָה הַמְיַגַּעַת אֶת עֹשֶׂהָ.

Anschlag, der, מַחֲשָׁבָה, עֵצָה. Ein böser Anschlag, מְזִמָּה, זִמָּה. Anschläge, עֵצוֹת, מוֹעֵצוֹת, מַחֲשָׁבוֹת, מְזִמּוֹת. Listige Anschläge, תַּחְבּוּלוֹת. Anschläge machen, חָשַׁב מַחֲשָׁבוֹת, יָעַץ מְזִמּוֹת. Sie faßten

den Anschlag, ihn zu tödten, ויתנכלו אתו להמיתו. Wider dein Volk fassen sie einen listigen Anschlag, על עמך יערימו סוד.

Anschlagen, 1) ein Schloß an die Thür, חבר את המנעול אל הדלת במסמרים. 2) Schätzen, העריך. Wie hoch schlägst du das Haus an? כמה ערכך לבית. Man hat die Felder für zwei Hundert Goldstücke angeschlagen, העריכו את השדות שתי מאות זהב. 1) Die Arznei hat bei ihm gut angeschlagen, הרפאות הועילו לו. Einen Ton anschlagen, הוציא קול הבדה (מכלי זמר). (Metaphorisch) er sucht in seinem Vortrag einen Ton anzuschlagen, der vielen Sachkundigen mißfällt, במאמרו יודיע דבריו באופן, אשר לא ימצא חן בעיני רבים ובן שלמים.

Anschließen, sich Einem, sich an Einen, הלוה אל־, על־, עם, הספח על, הסתפח ב, דבק ב־, עם. Der Fremdling schließt sich an sie an, ונלוה הגר עליהם. Weil sie mich vertrieben, daß ich mich dem Erbe Gottes nicht anschließen darf, כי גרשוני מהסתפח בנחלת אלהים. An meine Dienerschaft schließe dich an, עם הנערים אשר לי תדבקין. Wie der Gürtel sich fest anschließt an die Lenden des Mannes, כאשר ידבק האזור אל מתני איש.

Anschmutzen, Kleider, טנף את הבגדים.

Anschmiegen, sich an Einen, דבק ב־, אל, *התדבק ב.

Anschnauben, Einen, התמרמר על איש בזעם אף. s. Anfahren.

Anschnüren, an Etwas, רכס בפתיל אל.

Anschneiden, ein Brod, *החל לחתך את הלחם.

Anspannen, 1) die Pferde, אסר הסוסים במרכבה, besser רתם, wie: רתום המרכבה לרכש. Es ist schon angespannt, המרכבה אסורה, רתומה. 2) Einen Strick, משך בחזקה את החבל.

Anspucken, s. Anspeien.

Anspinnen, 1) einen Faden an den andern, טוה וחבר חוט עם חוט. 2) Etwas Böses, חשב רע. Deine Zunge spinnt Betrug an, לשונך תצמיד מרמה.

Anspeien, Einen, רקק באיש. Wenn ein Flüssiger einen Reinen anspeiet, כי ירק הזב בטהור.

Anspritzen, Einen mit Wasser, הזה מים על איש.

Anspreizen, sich, s. Anstemmen.

Ansprechen, 1) er hat mich um ein Darlehen angesprochen, דבר אלי לאמר הלוני כסף. Dieses Lied spricht mich nicht an, השיר הזה לא ינעם לנפשי, אין לי חפץ בשיר הזה.

Anschreiben, schreibt an diesen Menschen, als einen kinderlosen Mann, כתבו את האיש הזה ערירי.

Anschreien, 1) einen auf der Gasse, צעק לקראת איש בחוץ. 2) Einen um Hülfe, צעק אל איש לעזרה.

Ast, der, פארה. Aeste, פארות, סרעפות, סעפות, עפאים, דליות, בדים. Aeste treiben, עשה בדים.

Astarte, die, eine phönizische Göttin, אשרה, עשתרת. Astarten, עשתרות, אשרות, אשרים.

Astrolog, der, חזה בכוכבים, הבר שמים, אשף. Astrologen חזים בכוכבים, הברי שמים, אשפים.

Astrologie, חכמת הוברי שמים (ההוזים בכוכבים).

Astronom, der, *האיש היודע תכונת הכוכבים ומהלכם.

Astronomie, die, *ידיעת תכונת הכוכבים ומהלכם.

Asphalt, der, Erdpech, חמר.

Asphaltgruben, die, בארות חמר.

After, der, שת, plur. שתות.

Aftergeburt, die, שליה.

After-Aufklärung, השכלה מרומה.

Affe, der, קוף. Affen, קופים.

Apotheke, die, *חנות הרפאות.

Apotheker, der, מכין הרפאות. Als Salbenbereiter, רקח. Apotheker-Gehülfe, העוזר למעשה רקח.

Apothekerkunst, die, מעשה רקח.

Apfel, der, תפוח. Aepfel, תפוחים.

Apfelbaum, der, תפוח.

Appetit, der, תאות המאכל. Appetit haben, התאוה לאכל.

Appellativum, Nomen, s. Gattungsname.

April, der, חדש הראשון, חדש האביב, ניסן.

Akademie, die, *בית המדרש, בית הישיבה.

Akazienbaum, der, שטה. Akazienbäume, שטים.

Akazienholz, das, עצי שטים.

Accusativ, der, (die vierte Endung), יַחַס הַפָּעוּל* (אֶת).

Actuarius, der, סוֹפֵר בְּבֵית הַמִּשְׁפָּט.

Acten, die, (der streitenden Parteien), מִכְתָּבִים בְּדִבְרֵי הָרִיב.

Axt, die, קַרְדֹּם, מַגְזֵרָה, גַּרְזֶן. Aexte, קַרְדֻּמִּים, קַרְדֻּמּוֹת.

Achse, die, plur. Achsen, סְרָנִים, יָדוֹת. Die Achsen der Räder, יְדוֹת־ סַרְנֵי הָאוֹפַנִּים. Die Erde dreht sich um ihre Achse, הָאָרֶץ תִּסּוֹבֵב סָבִיב *קוֹטְבָהּ.

Acker, der, שָׂדֶה, אֲדָמָה, חֶלְקָה, חֵלֶק, יָגֵב, פַּדָּן. Aecker, שָׂדוֹת, שְׁדֵמוֹת, יְגֵבִים.

Ackerbau, der, עֲבֹדַת הָאֲדָמָה. Ein Freund des Ackerbaues, אֹהֵב אֲדָמָה.

Ackerbaugesellschaft, die, חֶבְרַת אֹהֲבֵי אֲדָמָה.

Ackergeräthe, die, כְּלֵי עֲבֹדַת הָאֲדָמָה.

Ackerland, das, אֲדָמָה.

Ackermann, der, אִישׁ־, עֹבֵד אֲדָמָה, אִכָּר, יוֹגֵב. Ackerleute, עֹבְדֵי אֲדָמָה, אִכָּרִים, יוֹגְבִים.

Ackern, ein Feld, חָרַשׁ אֶת הַשָּׂדֶה. s. Pflügen.

Accent, der, טַעַם, נְגִינָה*. Accente, טְעָמִים, נְגִינוֹת.

Arbeit, die, מְלָאכָה, עֲבוֹדָה, מַעֲשֶׂה. Die Arbeit am Hause, מְלֶאכֶת הַבַּיִת. Die Arbeit eines Knechtes, עֲבוֹדַת עֶבֶד. Eine schwere Arbeit, עֲבוֹדָה קָשָׁה, יְגִיעַ, סִבְלוֹת, עִצָּבוֹן. Die mühsame Arbeit meiner Hände, יְגִיעַ כַּפַּי. Ein zugemessenes Stück Arbeit, חֹק. Einem: ine Arbeit auflegen עָבַד עֲבוֹדָה בְּ. Eine Arbeit in Stein, in Holz, חֲרֹשֶׁת אֶבֶן, חֲרֹשֶׁת עֵץ. Eingegrabene Arbeit, פִּתּוּחַ, פִּתּוּחִים, מִקְלַעַת, מִקְלָעוֹת. Die Arbeiten מְלָאכוֹת.

Arbeitsam, ein arbeitsamer Mensch, אִישׁ אֹהֵב לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה, חָרוּץ.

Arbeitsamkeit, die, אַהֲבַת הַמְּלָאכָה.

Arbeitsaufseher, der, הָאִישׁ אֲשֶׁר עַל הַמְּלָאכָה.

Arbeitshaus, das, בֵּית הַמְּלָאכָה, בֵּית עֲבָדִים.

Arbeitslohn, der, שָׂכָר, פְּעֻלַּת שָׂכִיר.

Arbeitslos, er ist, אֵין לוֹ מְלָאכָה לַעֲשׂוֹתָהּ.

Arbeitsmann, der, עֹשֵׂה מְלָאכָה. Arbeitsleute, עֹשֵׂי הַמְּלָאכָה.

Arbeitsscheu, er ist, יִשְׂנָא הַמְּלָאכָה מֵאֲנוּ יָדָיו לַעֲשׂוֹת.

Arbeiten, עָבַד, עָשָׂה מְלָאכָה. An Etwas, עָשָׂה בְּ. In Metall, חָרַשׁ. In Gold und Silber, עָשָׂה בְּזָהָב וּבְכֶסֶף.

Arbeiter, der, עֹבֵד, עֹשֵׂה מְלָאכָה, פֹּעֵל. Ein Arbeiter in Holz, Stein, Eisen, חָרַשׁ עֵץ, חָרַשׁ אֶבֶן, חָרַשׁ בַּרְזֶל. plur. חָרָשֵׁי עֵץ.

Arg, רַע. Du bist ärger als er, רַע אַתָּה מִמֶּנּוּ. Etwas Arges, דָּבָר רָע, אָוֶן. Arges sinnt er auf seinem Lager, אָוֶן יַחְשֹׁב עַל מִשְׁכָּבוֹ.

Argwohn, der, חָשָׁד*. Einen Argwohn wider Einen schöpfen, חָשַׁד בְּ, אֶת*.

Argwöhnisch sein, קַל לַחְשֹׁד*.

Arglos, ein argloser Mensch, אִישׁ אֲשֶׁר אֵין בִּלְבָבוֹ רָעָה.

Arglist, die, תֹּךְ, נְכָלִים.

Arglistig sein, נָכַל. Arglistig handeln gegen Einen, נִכֵּל נְכָלִים לְ, הִתְנַכֵּל אֶת־ בְּ. Ein arglistiger Mensch, נוֹכֵל, כִּילַי, כֵּלַי, אִישׁ תְּכָכִים. Des Arglistigen Werkzeuge sind gefährlich, וְכֵלַי כֵּלָיו רָעִים.

Arsenal, das, בֵּית נֶשֶׁק, תַּלְפִּיּוֹת.

Art, die, 1) Gattung, מִין, זַן. Jeder Baum nach seiner Art, כָּל עֵץ לְמִינוֹ. Daß unsere Speicher voll bleiben, Vorrath spendend aller Art, מְזָוֵינוּ מְלֵאִים מְפִיקִים מִזַּן אֶל זַן. Arten, מִינִים, זַנִּים. Zubereitete Spezereien aller Arten, בְּשָׂמִים וּזְנֵים מִרְקָחִים. 2) Gewohnheit, Gebrauch, דֶּרֶךְ, מִשְׁפָּט. Das ist seine Art, זֶה דַּרְכּוֹ. Jeder Mensch nach seiner Art, כָּל אִישׁ לְפִי מִשְׁפָּטוֹ. Die Art des Knaben, מִשְׁפַּט הַנַּעַר. s. Weise.

Artig, 1) schön, angenehm: Ein artiges Mädchen, נַעֲרָה יָפָה, נַעֲרַת חֵן, יַלְדָּה נְעִימָה. Sein Benehmen ist artig, כָּל מַעֲשָׂיו בְּנִמּוּס. 2) Wohlgesittet: ein artiger Mann, בַּעַל דֶּרֶךְ אֶרֶץ*.

Artigkeit, die, דֶּרֶךְ אֶרֶץ*.

Artikel, der, in der Sprachlehre, הֵא הַיְדִיעָה* (הַ, הָ, הֶ). Der Sohn, הַבֵּן. Der Vater, הָאָב. Der Weise, הֶחָכָם.

Arithmetik, die, חָכְמַת הַחֶשְׁבּוֹן, מְלֶאכֶת הַחֶשְׁבּוֹן*.

Arithmetiker, der, *יודע חכמת החשבון.

Arie, die, שיר, שירה. Arien, שירים, שירות.

Architekt, der, s. Baumeister.

Architektur, die, s. Baukunst.

Archiv, das, (chaldäisch), בית מטמון הכתבים, בית ספריא.

Archipelagus, der, (das Inselmeer), *ים האיים, (biblisch) איי אלישה.

Arche, die, תבה.

Arm sein, רוש. Er ist arm, רש דל הוא. Sie waren arm, רשו. Arm werden, הורש. Einen arm machen, ירש הוריש את. Habt ihr uns eingeladen, um uns arm zu machen? הלירשנו קראתם לנו הלא. Gott macht arm und macht reich, אלהים מוריש ומעשיר. Sich arm stellen, התרושש. Ein armer Mann, ein Armer, איש רש, עני, רש, דל, דל, מסכן. Ein armes Weib, אשה עניה. Arme Leute, עניים, רשים, דלים. Die Aermsten unter dem Volke, דלת דלות העם.

Arm, der, 1) eigentlich, זרוע, אזרוע. Mit ausgestrecktem Arme, בזרוע נטויה. Die Arme, זרועות, זרועים, אזרועות. 2) Der Arm eines Stuhles, יד הכסא, plur. ידות. Eines Leuchters, קנה המנורה, plur. קני קנות המנורה.

Armband, das, צמיד, אצעדה על הזרוע. Armbänder, צמידים.

Armbein, das, קנה הזרוע.

Armuth, die, (Lessing gebraucht in seinem Nathan: das Armuth), ריש, ראש, מסכנות, *עניות. In Armuth gerathen, מוך, מט ידו, הורש. Wer leeren Dingen nachjagt, hat Armuth genug, מרדף רקים ישבע ריש.

Armselig, 1) eigentlich: ein armseliger Mensch, דל, איש מסכן, איש פחות. 1) Ein armseliges Leben, חיי עני. 3) Eine armselige Hütte, *סכה פחותה.

Armsessel, der, כסא אשר לו ידות.

Armleuchter, der, מנורה אשר לה קנים.

Armlehne, die, an einem Sessel, יד plur. ידות.

Arme, der, הדל, העני, הרש. Die Weisheit des Armen ist verachtet, חכמת המסכן בזויה.

Armenanstalt, die, s. Armenhaus.

Armenhaus, das, *בית לקבלת עניים. Armenhäuser, בתי עניים.

Armenvater, der, Armenpfleger, *פרנס עניים.

Armee, die, חיל, צבא, מחנה. Eine Armee in Schlachtordnung bringen, הכן חיל הצבא לערוך מלחמה. Armeen, חילים, צבאות.

Armspangen, die, שרות.

Arzt, der, רפא. Aerzte, רפאים. Die Aerzte über eine Krankheit befragen, דרש ברפאים על המחלה.

Arztgebühr, die, שכר הרפאים.

Arznei, die, plur. Arzneien, רפאות סמי רפואה. Umsonst häuffst du Arzneien, לשוא הרבית רפאות.

Arzneikunde, Arzneiwissenschaft, die, ידיעת הרפאות.

Arretiren, Einen, נתן איש אל בית הסהר.

Arrest, der, משמר, בית הסהר, בית הכלא.

Arrestant, der, אסיר, אסור בבית הסהר, *תפוש שבוי.

Asche, die, אפר, דשן. Die Asche vom erde wegschaffen, den Herd von Asche reinigen, דשן את הכירים.

Aschengrube, die, מקום שפך הדשן.

Aschenhaufen, der, גל אפר.

Aschentopf, der, סיר לתת בו האפר.

Aschenfarbe, Aschfarbe, die, מראה אפר.

Aschenkuchen, der, עגה אפויה על האש אשר על האח.

Aschfarbig, ein aschfarbiges Kleid, בגד אשר מראהו כמראה אפר.

 א

O, Aufruf, z. B. o König! הַמֶּלֶךְ. Beim Schmerze, אֲהָהּ! אוֹי! Beim Wunsche, מִי יִתֵּן. O, daß meine Bitte gewährt würde! מִי יִתֵּן תָּבוֹא שְׁאֵלָתִי.

Ob, ein Bindewort, הֲ, הֵן. Um zu sehen, ob das Wasser sich vermindert hat, לִרְאוֹת הֲקַלּוּ הַמָּיִם. Erkundigt euch wohl und schauet euch um, ob da dergleichen je geschehen, הִתְבּוֹנְנוּ מְאֹד וּרְאוּ הֵן הָיְתָה כָּזֹאת. Er fragte mich, ob mein Vater noch lebt, ob ich einen Bruder habe? שְׁאָלַנִי לֵאמֹר הַעוֹד אָבִי חַי, הֲיֵשׁ לִי אָח? ob — oder הֲ—אִם. Sage mir, ob ich hingehen soll, oder nicht, הַגֵּד לִי הַאֵלֵךְ שָׁמָּה אִם לֹא. Als — Ob, s. Als.

Obacht, Etwas in Obacht nehmen, auf Etwas Obacht geben, שָׁמַר דָּבָר. שׂוּם לִבּוֹ, עֵינוֹ עַל דָּבָר s. Acht.

Obgleich, גַּם כִּי, גַּם, אַף כִּי, עַל. Obgleich sie in den König drangen, die Rolle nicht zu verbrennen, וְגַם הִפְגִּיעוּ בַּמֶּלֶךְ לְבִלְתִּי שְׂרֹף אֶת הַמְּגִלָּה. Obgleich er kein Unrecht gethan, עַל לֹא חָמָס עָשָׂה.

Obdach, das, Einem ein Obdach geben, הֵבִיא אִישׁ בְּצֵל קוֹרָתוֹ, נָתַן מָלוֹן לְאִישׁ בְּבֵיתוֹ. Seine Hütte diente mir zum Obdach vor dem Wetter, סֻכָּתוֹ הָיְתָה לִי לְמַחְסֶה מִזֶּרֶם.

Obhut, die, 1) Aufsicht, מִשְׁמֶרֶת, פְּקֻדָּה. 2) Seinen Geist der göttlichen Obhuth empfehlen, הִפְקִיד רוּחוֹ בְּיַד אֱלֹהִים.

Obwohl, s. Obschon.

Obsiegen, גָּבַר, s. Siegen.

Obig, der obige Satz, הַמַּאֲמָר הַנִּזְכָּר, הַכָּתוּב לְמַעְלָה.

Objekt, das, דָּבָר, עִנְיָן.

Obliegen, es liegt mir ob, dieses zu thun, עָלַי לַעֲשׂוֹת זֹאת. Liegt es euch nicht ob, das Recht zu erkennen? הֲלֹא לָכֶם לָדַעַת אֶת הַמִּשְׁפָּט.

Obliegenheit, die, s. Pflicht.

Obst, das, פְּרִי עֵץ.

Obstbaum, der, עֵץ פְּרִי. Allerlei Obstbäume. כָּל עֵץ פְּרִי.

Obstblüthe, die, פֶּרַח עֵץ פְּרִי.

Obstgarten, der, גַּן עֵץ עֹשֶׂה פְּרִי. Obstgärten, גַּנֵּי עֵץ פְּרִי.

Obstgeschmack, der, טַעַם פְּרִי עֵץ.

Obsthändler, der, הָאִישׁ הַמֹּכֵר כָּל פְּרִי עֵץ.

Obstjahr, das, שָׁנָה מְבֹרֶכֶת מִפְּרִי עֵץ.

Obstmarkt, der, שׁוּק מֹכְרֵי פְּרִי עֵץ.

Obstmonat, der, הַחֹדֶשׁ אֲשֶׁר יְבַשֵּׁל בּוֹ רוֹב פְּרִי עֵץ; אֱלוּל.

Obsternte, die, עֵת אֲסֹף פְּרִי עֵץ.

Obstreich, ein obstreiches Land, אֶרֶץ מְבֹרֶכֶת מִפְּרִי עֵץ.

Obstfreund, der, אִישׁ אֹהֵב פְּרִי עֵץ.

Oben, 1) oben sein, הָיָה לְמַעְלָה. Oben im Himmel, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל. Er ruft den Himmel oben יִקְרָא אֶל הַשָּׁמַיִם מֵעָל. Vom Thau des Himmels von oben herab, מִטַּל הַשָּׁמַיִם מֵעָל. 2) Der oben erwähnte Gegenstand, הַדָּבָר הַנִּזְכָּר לְמַעְלָה.

Oben an sitzen, יָשַׁב בָּרֹאשׁ.

Oben auf schwimmen, שָׂחָה עַל פְּנֵי הַמָּיִם.

Oben darauf, eine Decke oben darauf legen, שׂוּם מִכְסֶה עָלָיו מִלְמַעְלָה.

Oben drein, er bezahlte nicht seine Schuld, und beleidigte mich oben drein, לֹא שִׁלֵּם חוֹבוֹ וְגַם הִכְלִימַנִי.

Ober, der obere Hof, הֶחָצֵר הָעֶלְיוֹן. Die obere Stadt, הָעִיר הָעֶלְיוֹנָה. Die obern Kammern, הַלְּשָׁכוֹת הָעֶלְיוֹנוֹת. Der obere Mühlstein, פֶּלַח רָכֶב. In dem obersten Korbe, בַּסַּל הָעֶלְיוֹן.

Oberaufseher, der, רֹאשׁ הַפְּקִידִים, שַׂר הַנִּצָּבִים.

Obereinnehmer, der, רֹאשׁ בַּעֲלֵי הַמֶּכֶס.

Oberbefehlshaber, der, רֹאשׁ שָׂרֵי הַצְּבָאוֹת.

Oberbäcker, der, am egyptischen Hofe, שַׂר הָאֹפִים.

Obergemach, das, עֲלִיַּת קִיר קְטַנָּה. Obergemächer, עֲלִיּוֹת.

Oberhalb, מִלְמַעְלָה, s. Abnehmen. Die Feinde

stellten sich auf oberhalb der Stadt, הָאֹיְבִים קָמוּ מֵעַל הָעִיר.

Oberhand, die, er hat die Oberhand über ihn behalten, גָּבַר עָלָיו מִמֶּנּוּ, חָזַק מִמֶּנּוּ.

Oberhaupt, das, רֹאשׁ. Oberhäupter, רָאשִׁים.

Oberherr, der, der Landesherr, אֲדוֹנֵי הָאָרֶץ.

Oberherrschaft, die, haben, שׂוּר, שָׂרַר.

Oberwelt, die, im Gegensatz zur Unterwelt, (אֶרֶץ תַּחְתִּית, שְׁאוֹל תַּחְתִּיָּה), אֶרֶץ הַחַיִּים.

Oberlippe, die, הַשָּׂפָה הָעֶלְיוֹנָה.

Oberlehrer, der, רֹאשׁ הַתַּלְמִידִים.

Oberste, der, שַׂר, רַב. Der Oberste der Scharfrichter, שַׂר הַטַּבָּחִים, רַב הַטַּבָּחִים. Der Oberste der Fürsten, שַׂר שָׂרִים.

Obervorsteher, der, die Obervorsteher des Gotteshauses, נְגִידֵי בֵּית הָאֱלֹהִים.

Oberfläche, die, des Wassers, der Erde פְּנֵי הַמַּיִם, פְּנֵי עֵין הָאָרֶץ.

Oberfeldherr, der, s. Oberbefehlshaber.

Oberpriester, der, הַכֹּהֵן הָרֹאשׁ, הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל.

Oberkinn, das, הַלְּחִי הָעֶלְיוֹן.

Oberkleid, das, für beide Geschlechter, מְעִיל. Oberkleider, מְעִילִים; für das weibliche, רְדִיד, plur. רְדִידִים.

Oberrichter, der, רֹאשׁ הַשּׁוֹפְטִים. Die Oberrichter, (chaldäisch) אֲדַרְגָּזְרַיָּא.

Oberschwelle, die, מַשְׁקוֹף.

Oberschenk, der, שַׂר הַמַּשְׁקִים.

Obrigkeit, die, einer Stadt, פְּקוּדוֹת הָעִיר.

Obrigkeitlich, auf obrigkeitlichen Befehl, בִּדְבַר שָׂרֵי הָעִיר. Obrigkeitliche Personen, שָׂרֵי פְקוּדוֹת הָעִיר.

Obschon, אַף כִּי, גַּם כִּי, עַל. Obschon du sprichst, אַף כִּי תֹאמַר. Obschon du weißt, daß ich nicht schuldig bin, עַל דַּעְתְּךָ כִּי לֹא אֶרְשָׁע, s. Obgleich.

Odem, der, s. Athem.

Oder, אוֹ. Entweder — oder, אוֹ — אוֹ. Entweder dein Vater oder dein Bruder soll zu mir kommen, אוֹ אָבִיךָ אוֹ אָחִיךָ יָבוֹא אֵלַי. Es sei ein Vieh oder ein Mensch, אִם בְּהֵמָה אִם אִישׁ. Soll ich gehen oder nicht? הַאֵלֵךְ אִם לֹא. Ist Geld in dem Beutel oder nicht? הֲיֵשׁ כֶּסֶף בַּכִּיס אִם אָיִן.

Oheim, der, des Vaters Bruder, דּוֹד; der Mutter Bruder, אֲחִי אֵם.

Ohnmacht, die, עִלּוּף. In Ohnmacht fallen הִתְעַלֵּף, עָטַף, הִתְעַטֵּף.

Ohnmächtig werden, הִתְעַלֵּף. Ein Ohnmächtiger מִתְעַלֵּף.

Ohne, 1) als Vorwort בְּלִי, בִּבְלִי, אֵין, בְּאֵין, בְּאֶפֶס, לֹא, בְּלֹא, לְבַד, בִּלְעֲדֵי. Nackt ohne Kleidung, עָרוֹם בְּלִי לְבוּשׁ. Worte ohne Sinn, מִלִּים בְּלִי־ בִבְלִי דַעַת. Ohne Salz, מִבְּלִי־ בְּלִי מֶלַח. Eine Stadt ohne Mauer, עִיר אֵין חוֹמָה. Ohne kluge Leitung finkt das Volk, בְּאֵין תַּחְבֻּלוֹת יִפָּל עָם. Sie schwinden hin ohne Hoffnung, וַיִּכְלוּ בְּאֶפֶס תִּקְוָה. Er starb ohne Kinder, וַיָּמָת לֹא בָנִים. Kaufet Wein ohne Geld und ohne Preis, שִׁבְרוּ בְּלוֹא כֶסֶף וּבְלוֹא מְחִיר יַיִן. Lange Zeit war Israel ohne Gesetz, וְיָמִים רַבִּים לְיִשְׂרָאֵל לְלֹא תוֹרָה. Sie setzten Könige ein, doch ohne mich, הֵם הִמְלִיכוּ וְלֹא מִמֶּנִּי. Ohne die Kinder, לְבַד מִטַּף. Ohne dich hebe Niemand seine Hand empor, בִּלְעָדֶיךָ לֹא יָרִים אִישׁ אֶת יָדוֹ. Ich gehe nicht ohne dich, לֹא אֵלֵךְ אִם אֵינְךָ הוֹלֵךְ אִתִּי. 2) Als Bindewort. Ich sprach mit ihm, ohne daß ich wußte, wer er war, דִּבַּרְתִּי אֵלָיו וְלֹא יְדַעְתִּיו. Er ging von hier fort, ohne es Jemanden zu sagen, הָלַךְ מִזֶּה וְלֹא הִגִּיד לְאִישׁ. Sie heiligten sich, ohne zu achten auf die Abtheilungen, הִתְקַדְּשׁוּ אֵין לִשְׁמוֹר לְמַחְלְקוֹת.

Ohr, das, אֹזֶן. Ohren, אָזְנַיִם. Ich habe dieses mit meinen Ohren gehört, שָׁמַעְתִּי זֹאת בְּאָזְנַי. Ein aufmerksames Ohr, אֹזֶן קַשֶּׁבֶת. Harte Ohren haben, הַכְבֵּד אָזְנָיו מִשְּׁמֹעַ. Seine Ohren vor Jemanden verstopfen, אֹטֵם אָזְנָיו מִשְּׁמֹעַ. Es sind mir Schlechtigkeiten von dir zu Ohren gekommen, לְשֵׁמַע אֹזֶן שָׁמַעְתִּי אֶת מַעֲשֶׂיךָ הָרָעִים. Dieser Mensch schreiet, daß Einem die Ohren gellen, הָאִישׁ הַזֶּה יִצְעַק וְכָל שׁוֹמְעוֹ תְּצִלֶּינָה אָזְנָיו. Einem beständig in die Ohren liegen, דַּבֵּר דָּבָר

חשך בלי איש באזני. Einem das Fell über die Ohren ziehen, גזל־הפשט מעל איש עורו.

Ohrgehänge, die, נזמי האזנים, עגיל, עגילים, נטיפות.

Ohrläppchen, das, תנוך־בדל האזן.

Ohrenbläser, der, נרגן, מלשין.

Ohrenbrausen, Ohrensausen, Ohrenklingen, das, er hat — אזניו תצלינה.

Ohrenzeuge, der, העד אשר שמע הדברים באזניו.

Ohrenschmalz, das, ליחות האזן.

Ohrenschmerz, Ohrenzwang, der, כאב האזנים.

Ohrfinger, der, האצבע הקטן.

Ohrfeige, die, Einem eine Ohrfeige geben, oder Einen ohrfeigen, הכה את איש על הלחי.

Ohrzüpfel, der, s. Ohrläppchen.

Ohrring, der, s. Ohrgehänge.

Oval, עגול באורך, כמו דמות ביצה.

Otter, die, פתן, אפעה, עכשוב, שפיפון, צפעוני. Ottern, פתנים.

Otterngift, das, ראש־מררת פתנים, חמת עכשוב.

Otterngezücht, das, בני פתנים.

Ochs, der, שור. Ochsen, שור, שורים, בקר. Und ich erlangte Ochsen, ויהי לי שור.

Ochsenhaut, die, עור השור. Ochsenhäute, עורות השורים.

Ochsenhirt, der, רועה הבקר.

Ochsenhändler, der, איש קנה ומכר שורים.

Ochsentreiber, der, הנהג השורים.

Ochsenmarkt, der, שוק מכרי שורים.

Ochsenstall, der, רפת, s. Rinderstall.

Ochsenstecken, der, מלמד הבקר, s. Stachel.

Oligarchie, die, ממשלת רוזנים מעטים.

Olive, die, זית. Oliven, זיתים.

Olim, (vom Lateinischen, forsan et haec olim) Vorzeiten, לפנים, מעולם, בימי קדם.

Onix, der, שהם. Onixe, אבני שהם.

Ost, Osten, der, מזרח, מזרח השמש, מוצא, קדים. Gegen Osten, מזרחה, מזרחה השמש, מקדם, קדמה, קדימה.

Ostwind, der, קדים, רוח קדים.

Ostseite, die, eines Landes, פאת קדים.

Osterabend, der, ליל שמרים, ליל פסח.

Osterlamm, das, קרבן פסח, זבח פסח. Osterlämmer, פסחים.

Ostermonat, der, החדש הראשון, ניסן.

Ostern, s. Osterfest.

Osterfeiertage, die, ימי חג הפסח, ימי חג המצות.

Osterfladen, Osterkuchen, die, מצות, רקיקי מצות.

Osterfest, das, חג הפסח, חג המצות.

Oft, זה כמה, פעמים רבות. So oft sie hinaufging, מדי עלותה. Wie oft soll ich dich beschwören, daß du nur die Wahrheit zu mir reden sollst? עד כמה פעמים אני משביעך אשר לא תדבר אלי רק אמת.

Ofen, der, zum Backen, תנור. Zum Schmelzen, כור. Zum Ziegelbrennen, מלבן. Zum Kalkbrennen, כבשן. Oefen, תנורים.

Ofenloch, das, פי התנור.

Ofenruß, der, פיח הכבשן.

Offen, 1) das Thor ist offen, השער פתוח. Ein offenes Gefäß, כלי פתוח. Ein offener Brief, אגרת פתוחה, ספר גלוי. Offene Augen, עינים פקוחות. Er steht mit offenem Munde da, יעמוד ופיו פתוח. 2) Eine offene Stadt, עיר אין חומה. Ein offenes Land, ארץ פרזות. Offene Städte, ערי הפרזי, ערי הפרזות. 3) Mit offenem Herzen zu Einem reden, דבר אל איש בלב תמים, בלב שלם. 4) Ein offener Kopf, איש מהיר השכל.

Offenbar, גלוי, ידוע לכל. Eine offenbare Lüge, שקר ברור.

Offenbarung, die, göttliche, חזון, חזיון, מחזה, נתינת התורה.

Offenbaren, Einem Etwas, גלה דבר לאיש, גלה את אזן איש. Das Geheimniß eines Andern offenbare nicht, סוד אחר אל תגל. Sich offenbaren, הגלה. Gott hat sich ihm geoffenbart, אלהים נגלה אליו.

Offenherzig, er ist gegen mich, לבו שלם־נכון עמי.

Offenkundig, גלוי. Allen Völkern offenkundig, גלוי לכל העמים.

Opal, der, ein Edelstein, לשם.

Optik, die, ידיעת תכונת קרני האור.

Optiker, der, עושה כלי הראיה מזכוכית.

Operiren, wundärztlich behandeln, כרת מפרקת או בשר חי בבניה (או יד או רגל ובדומה אשר עלה רקב בעצמותיהם.)

Opfer, das, אשה, קרבן, קרבן, זבח. plur. זבחים, קרבנות, קרבנים, אשים. Das jährliche Opfer, זבח הימים. Das Opfer für eine Familie, ein Familienopfer, זבח משפחה.

Opferaltar, der, מזבח. plur. מזבחות.

Opfergaben, die, מתנות קדש, זבחי הבהבים.

Opferwein, der, יין נסיך. Sie trinken ihren Opferwein, ישתו יין נסיכם.

Opfermesser, das, מחלף. plur. מחלפים.

Opfern, Einem, הקריב קרבן, זבח, עשה זבח ל.

Opferkuchen, der, חלה. Kleine Opferkuchen, רקיקי מצות. (Für die Götzen) כונים.

Opferer, der, הזובח זבח.

Opferschale, die, מזרק. Opferschalen, מזרקים, מזרקות כפות.

Opposition, die, התנגדות. In Opposition sein gegen Einen, התנגד לאיש בדבר משפט.

Opponent, der, מתנגד. Opponenten, מתנגדים.

Ozean, der, הים הגדול, ים אוקינוס, f. Meer, Weltmeer.

Okuliren, f. Pfropfen.

Oktober, der, חדש השביעי, ירח האיתנים, תשרי.

Okzident, der, מערב, f. Westen.

Okzidentalisch, f. Abendländisch.

Orakel, das heilige, דבר נבואה, אורים ותומים. Ein falsches, חזות שוא. Die Orakel reden Falsches, התרפים דברו און.

Organ, das, 1) Werkzeug, כלי. Das Ohr ist das Organ des Gehörs, האזן כלי השמיעה. Die Organe der Sprache, כלי המבטא. 2) Ein Sprecher, Stellvertreter, פה. Er ist das Organ dieser Gesellschaft, הוא לחברה הזאת לפה. Diese Zeitung ist das Organ der Geistlichen, מכתב עתי הזה הוא מליץ הכומרים.

Organisiren, f. Einrichten.

Orgel, die, (nach Einigen) עוגב, (chaldäisch) אבובא. Die Orgel spielen, schlagen, נגן בעוגב, באבובא.

Orgelspieler, der, המנגן בעוגב, באבובא.

Ordiniren, f. Verordnen.

Ordnung, 1) der Zustand, wo Alles auf seinem Platze ist, סדר, מערכה. Die Ordnung der Wörter, סדר מערכת המלים. Die Ordnung der Gedanken, מערכי לב. Ein Land ohne Ordnung, ארץ לא סדרים. 2) Bestimmte Einrichtung, חק. Die Ordnung des Mondes und der Sterne, חקות ירח וכוכבים. Die Ordnung der Natur, חק הטבע. Ich weiche nicht von meiner Ordnung ab, לא אסור מחקי. Er beobachtet keine Ordnung im Essen und Trinken, לא ישמר חק באכלו ובשתותו.

Ordnungsmäßig, לפי סדר.

Ordnungszahl, die, מספר סדורי, z. B. der, die Erste, ראשון, ראשונה.

Ordnen, Holz, ערך עצים; Bücher, סדר ספרים. Geordnet, ערוך, מסודר. Die geordneten Lampen, נרות המערכה. Ordnet euch nach euren Stammhäusern, התכונו לבית אבותיכם.

Ordner, der, העורך, המסדר.

Ordentlich, 1) der Ordnung gemäß. Etwas ordentlich machen, עשה דבר כמשפטו, כראוי. Ordentlich sprechen, erzählen, היטיב לדבר, לספר. 2) Ein ordentliches Leben führen, הלך תמים, תם דרך, בדרך ישר. Ein ordentlicher Mensch, הולך תמים, מתנהג כראוי.

Ort, der, מקום, יד. Ein Jeder an seinem Orte, איש על מקומו, על ידו. Ein erhöhter Ort, מעלה. An einem dazu bestimmten Orte des Hauses, במפקד הבית. Oerter, מקומות.

Orthographie, die, משפט הכתיבה הנכונה.

Orthographisch, כפי משפט הכתיבה הנכונה.

Ortschaft, die, מקום. Ortschaften, מקומות, בנות העיר. Die Ortschaft der Priester, מקום משכן הכומרים.

Orion, der, ein Sternbild, כסיל.

Original, das, eines Briefes, eines Werkes, ספר כתוב ביד עושו, ביד המחבר.

Orient, der, f. Osten, Morgenland.

Orientalist, der, הַיּוֹדֵעַ לְשׁוֹנוֹת בְּנֵי קֶדֶם.

Orientalisch, s. Morgenländisch.

Orientalen, die, s. Morgenländer.

Orkan, der, רוּחַ גְּדוֹלָה וַחֲזָקָה, סַעַר גָּדוֹל, סוּפָה עַזָּה.

Orchester, das, 1) der Ort, מוֹשַׁב הַמְנַגְּנִים. 2) Die Musiker, לַהֲקַת הַנִּגּוּנִים, הַמְנַגְּנִים.

Oede sein, שָׁאָה, שָׁמֵם. Bis die Städte öde sind, עַד אִם שָׁאוּ עָרִים. Euer Land ist öde, אַרְצְכֶם שְׁמָמָה. Die Erde aber war wüst und öde, וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ. Oede werden, הִשָּׁאֵה, הִשַּׁם. Ihr Pallast soll öde werden, תְּהִי טִירָתָם נְשַׁמָּה. Oede Städte, עָרִים נְשַׁמּוֹת.

Oede, die, מְקוֹם צִיָּה וּשְׁמָמָה, s. Einöde.

Oel, das, שֶׁמֶן, זַיִת, יִצְהָר. Gestoßenes Oel, שֶׁמֶן כָּתִית. Das Beste vom Oele, חֵלֶב יִצְהָר. Wohlbereitetes Oel, שֶׁמֶן רוֹקֵחַ. Oel pressen, הַצְהִיר. Vorzügliche Oele, רֵאשִׁית שְׁמָנִים.

Oelbaum, der זַיִת, עֵץ הַזַּיִת, עֵץ שֶׁמֶן, זֵית שֶׁמֶן, זֵית יִצְהָר. Oelbäume, זֵיתִים, עֲצֵי שֶׁמֶן.

Oelblatt, das, עֲלֵה זַיִת. Oelblätter, עֲלֵי זַיִת.

Oelbeere, die, זַיִת. Oelbeeren, זֵיתִים, גַּרְגְּרֵי הַזַּיִת.

Oelberg, der, הַר הַזֵּיתִים.

Oelgarten, der, כֶּרֶם זַיִת.

Oelgefäß, das, כְּלִי שֶׁמֶן. Ihre Oelgefäße, כְּלֵי שַׁמְנָהּ.

Oelgeruch, der, רֵיחַ שֶׁמֶן.

Oelhändler, der, הַקּוֹנֶה וּמוֹכֵר שֶׁמֶן.

Oellampe, die, נֵר שֶׁמֶן.

Oellese, die, אֹסֶף הַזֵּיתִים.

Oelvorrath, der, אוֹצַר שֶׁמֶן. Oelvorräthe אוֹצְרוֹת שֶׁמֶן.

Oelflasche, צַפַּחַת הַשֶּׁמֶן.

Oelflecken, der, כֶּתֶם הַשֶּׁמֶן.

Oelzweig, der, עֲנַף עֵץ זַיִת. Oelzweige, עַנְפֵי־ שְׁתִילֵי־ שִׁבֳּלֵי זֵיתִים.

Oelkuchen, der, לְשַׁד הַשֶּׁמֶן. Der Oelbrodkuchen (als Opfer), חַלַּת לֶחֶם שֶׁמֶן.

Oelkälter, die, גַּת זֵיתִים.

Oelkrug, der, פַּךְ הַשֶּׁמֶן. Oelen (das Zeitwort) מָשֹׁחַ בַּשֶּׁמֶן.

Oehr, das, 1) Der Griff kleiner Gefäße, יָד. Die Oehre, יָדוֹת. 2) Das Oehr einer Nähnadel, פִּי הַמַּחַט, s. Nadelöhr.

Oefters, כַּמָּה פְּעָמִים, פְּעָמִים רַבּוֹת.

Oeffnung, die, 1) Das Oeffnen: Die Oeffnung der Lippen, des Mundes, מִפְתַּח שְׂפָתַיִם, פִּתְחוֹן פֶּה. Die Oeffnung des Thores, פְּתִיחַת הַשַּׁעַר. 2) Der geöffnete Ort, פִּי. Das Geld fand sich in der Oeffnung des Futtersackes, הַכֶּסֶף נִמְצָא בְּפִי הָאַמְתַּחַת. An der Oeffnung der Stadt predigt sie, לְפִי קָרֶת תָּרֹנָּה. Die Oeffnung in einer Wand, חוֹר הַקִּיר. Dem Wasser eine Oeffnung machen, פֹּטֵר מַיִם.

Oeffnen, 1) die Thüre, das Fenster פָּתַח הַדֶּלֶת, הַחַלּוֹן; den Mund, פָּתַח־ פָּצָה הַפֶּה; die Augen, die Ohren, פָּתַח־ פָּקַח־ גַּלֵּה הָעֵינַיִם, פָּתַח־ פָּקַח־ גָּלָה הָאָזְנַיִם. Er (Gott) öffnete ihnen das Ohr für die Belehrung, וַיִּגֶל אָזְנָם לַמּוּסָר. Alles, was den Mutterleib öffnet (das Erstgeborne), כָּל פֶּטֶר־ פִּטְרַת רֶחֶם. Sich öffnen, הִפָּתַח, הִפָּקֵחַ. Der Himmel, die Erde hat sich geöffnet, הַשָּׁמַיִם נִפְתָּחוּ, הָאָרֶץ פָּתְחָה פִּיהָ. Dann öffnen sich die Augen der Blinden, אָז תִּפָּקַחְנָה עֵינֵי עִוְרִים. Wie ein Wein, der nicht geöffnet wird, כְּיַיִן לֹא יִפָּתֵחַ. Die geöffnete Thür, הַדֶּלֶת הַנִּפְתָּחָה. Die sich öffnenden Blumen, פְּטוּרֵי צִיצִים. 2) Jemanden sein Herz öffnen, הַגֵּד לְאִישׁ אֵת כָּל אֲשֶׁר בִּלְבָבוֹ, אֵת כָּל לִבּוֹ.

Oeffnen, das, s. Oeffnung.

Oeffentlich, 1) Etwas öffentlich thun, עֲשׂוֹת דָּבָר

לְעֵינֵי הָעֵדָה, קָבָל עָם, עָשָׂה דָבָר לְעֵינֵי הַשֶּׁמֶשׁ, בְּגָלוּי, לְעֵין כֹּל. Etwas öffentlich bekannt machen, קָרָא בְּאָזְנֵי הָעָם לֵאמֹר, הֶעֱבִיר קוֹל בְּמִכְתָּב לֵאמֹר. Einen öffentlich beschämen, הוֹבִישׁ פְּנֵי אִישׁ לִפְנֵי אֲנָשִׁים רַבִּים, הֵבִישׁ פְּנֵי חֲבֵרוֹ בָּרַבִּים. Eine öffentliche Beschämung, בּוּשָׁה גְלוּיָה. 2) Ein öffentlicher Garten, גַּן פָּתוּחַ לְכָל אָדָם. Er schlug ihn auf öffentlicher Straße, הִכָּהוּ בַּחוּץ. 3) Die öffentlichen Beamten, פְּקִידֵי הַמְּדִינָה, פְּקִידֵי הָעִיר, שׁוֹטְרֵי הָעָם, פְּקִידֵי הַמֶּלֶךְ.

Oekonom, der, (als Landwirth) אִישׁ סוֹכֵן בַּעֲבוֹדַת הָאֲדָמָה, עֹבֵד אֲדָמָה; (als Kenner der Landwirthschaft) מֵבִין בַּעֲבוֹדַת הָאֲדָמָה, בַּעֲבוֹדַת הַשָּׂדֶה.

Oekonomie, die, s. Landwirthschaft, Haushaltung.

U או

או, ו, das U in der jüdisch-deutschen Schrift; Ersteres steht am Anfange eines Wortes oder einer Silbe: אופער, ואנד-אודר. Letzteres in der Mitte eines Wortes: ברודער; gehet diesem ו ו voraus, so wird א eingeschoben: פערוואונדערט.

Uhu, der, (nach Einigen) אִי, צִי, כּוֹס, im plur. צִיִּים, אִיִּים; (nach Anderen) die Uhu, אֹחִים, s. Eule.

Uhr, die, מוֹרֵה שָׁעוֹת, אֶבֶן שָׁעוֹת.

Ulme, die, (nach Einigen) תִּדְהָר (chaldäisch) מוּרְנִין.

Um, ein Vorwort, welches die vierte Endung erfordert. 1) Dem Orte nach, בְּעַד, לְ, סָבִיב, עַל. Wenn sich eine Schaar um mich lagert, אִם תַּחֲנֶה עָלַי מַחֲנֶה. Sie lagern sich um mein Zelt, יַחֲנוּ סָבִיב לְאָהֳלִי. Und das Fett schloß sich um die Klinge, וַיִּסְגֹּר הַחֵלֶב בְּעַד הַלַּהַב. Einem um den Hals fallen, נָפַל עַל צַוְּאר אִישׁ. Ich rede, wie es mir ums Herz ist, אֲדַבֵּר כַּאֲשֶׁר עִם לְבָבִי. 2) Der Zeit nach, כְּ. Morgen um diese Zeit komme ich zu dir, אָבוֹא אֵלֶיךָ כָּעֵת מָחָר, מָחָר כָּעֵת הַזֹּאת. Um die Zeit des Abendopfers, כָּעֵת מִנְחַת עֶרֶב. Um dieselbe Zeit geschah es, וַיְהִי בָּעֵת הַהִיא. Um Mitternacht ziehe ich aus, כַּחֲצוֹת הַלַּיְלָה אֲנִי יוֹצֵא. 3) Um Einen besorgt sein, דָּאַג לְאִישׁ. Um einen Todten weinen, trauern, בָּכָה, סָפַד לְמֵת, עַל מֵת. Das Volk schreiet zu ihm um Brod, הָעָם יִצְעַק אֵלָיו לְלָחֶם. Sich ums Brod verdingen, הִשָּׂכֵר בַּלָּחֶם. Um baares Geld kaufen und verkaufen, קָנָה וּמָכַר בַּכֶּסֶף. Haut um Haut, עוֹר בְּעַד עוֹר. Leben um Leben, נֶפֶשׁ בְּנֶפֶשׁ.

Um, als Bindewort, לְ, מִן. Ich komme, um dich zu sehen, אָבוֹא לִרְאוֹת פָּנֶיךָ. Ich that es, um dem Streite ein Ende zu machen, עָשִׂיתִי זֹאת לְהַשְׁבִּית הָרִיב. Meine Strafe ist zu groß, um sie zu ertragen, גָּדוֹל עֲוֹנִי מִנְּשׂוֹא.

Um, als Nebenwort, 1) das Jahr ist um, הַתְּקוּפָה הַשָּׁנָה, s. Umsein. 2) Die Stadt ist um und um mit Wasser umgeben, הָעִיר מַיִם סָבִיב סָבִיב לָהּ.

Um willen, לְמַעַן. Um seines Namens willen, לְמַעַן שְׁמוֹ. Ums Himmels willen, לְמַעַן יְיָ. Um deinetwillen, לְמַעַנְךָ.

Umackern, durch Ackern umwenden, in Ackerland verwandeln: Pflanzen, עָקַר הַנְּטָעִים בְּמַחֲרֵשָׁה. Einen Weinberg, חָרַשׁ רִגְבֵי הָאֲדָמָה בַּכֶּרֶם לִזְרֹעַ בּוֹ זֶרַע.

Umarbeiten, Etwas, עָשָׂה מְלָאכָה שֵׁנִית.

Umarmung, die, חִבּוּק. Und eine Zeit der Umarmung sich zu entziehen, וְעֵת לִרְחֹק מֵחַבֵּק.

Umarmen, Einen, חִבֵּק אֶת, חִבֵּק אֶת, לְ. Lass' dich umarmen! גְּשָׁה נָא וַאֲחַבְּקֶךָ. Er umarmte und küßte ihn, וַיְחַבֶּק לוֹ וַיִּשַּׁק לוֹ.

Umbauen, 1) rundum bauen, בָּנָה סָבִיב לְ. 2) Von Neuem und anders bauen: ein Haus, חִדֵּשׁ אֶת בִּנְיַן הַבַּיִת וּתְכוּנָתוֹ.

Umbiegen, Etwas, כָּפַף אֶת.

Umbilden, Etwas, יָצַר דָּבָר בְּתַבְנִית אַחֶרֶת.

Umbinden, Etwas, קָשַׁר אֶת, עַל, חָבַשׁ דָּבָר. Deinen Kopfschmuck binde um, פְּאֵרְךָ חֲבוֹשׁ עָלֶיךָ. Binde ihnen hohe Mützen um, וְחָבַשְׁתָּ לָהֶם מִגְבָּעוֹת. Du sollst sie umbinden, wie einen Brautschmuck, וּתְקַשְּׁרִים כַּכַּלָּה.

Umblasen, Etwas, הִפִּיל דָּבָר בְּרוּחַ פִּיו. Ich habe es umgeblasen, נָפַחְתִּי בוֹ וַיִּפֹּל.

Umbehalten, behalte deinen Mantel um, לֹא תַעֲבִיר אַדַּרְתְּךָ מֵעָלֶיךָ.

Umbringen, Einen, הֵמִית־שִׁחֵת אִישׁ, הִכָּה אִישׁ נָפֶשׁ. Wie hast du dich nicht gefürchtet, deine Hand auszustrecken und den Gesalbten Gottes umzubringen? אֵיךְ לֹא יָרֵאתָ לִשְׁלֹחַ יָדְךָ לְשַׁחֵת אֶת מְשִׁיחַ אֱלֹהִים. Er sandte ihn dich umzubringen, שְׁלָחוֹ לְהַכּוֹתְךָ נָפֶשׁ. Sich selbst umbringen, אִבֵּד נַפְשׁוֹ.

Umbrechen, einen Baum, הִטָּה וְשִׁבֵּר־שִׁבֵּר לָאָרֶץ אֶת הָעֵץ. (In der Typographie) סִדֵּר הַשּׁוּרוֹת בְּתַבְנִית דַּפֵּי הַסֵּפֶר.

Umgang, der, 1) Umgang mit Jemanden haben, אָרַח לְחֶבְרָה עִם אִישׁ, הִתְרָעָה אֶת. Pflege keinen Umgang mit diesem Menschen, אַל תִּתְרַע אֶת הָאִישׁ. Ich habe keinen Umgang mit ihm, אֵין אֲנִי הָאִישׁ חָבֵר לוֹ. Die wir zusammen einen süßen Umgang pflogen, אֲשֶׁר יַחְדָּו נַמְתִּיק סוֹד. Im Umgang mit weisen Männern, בְּחֶבְרַת אֲנָשִׁים חֲכָמִים. 2) Prozession, הַקָּפָה.

Umgarnen, ein Wild, הִקִּיף הַמְּצוּדָה־פָּרַשׂ הָרֶשֶׁת עַל חַיַּת הַיַּעַר.

Umgießen, 1) anders gießen. Ich habe den zinnernen Leuchter umgegossen, יָצַקְתִּי שֵׁנִית אֶת מְנֹרַת הַבְּדִיל. 2) Rundum begießen. Ich habe es mit Wasser umgossen, יָצַקְתִּי מַיִם סָבִיב לוֹ.

Umgürtung, die, מַחֲגֹרֶת, Waffen-Umgürtung, מַחֲגֹרֶת נֶשֶׁק; (biblisch) Umgürtung mit einem Sacke, מַחֲגֹרֶת שָׂק.

Umgürten, Etwas, חָגַר־אָזַר־אָזַר אֶת. Umgürtet Säcke, חִגְרוּ שַׂקִּים. Mit einem Schwerte, mit einer Waffe umgürtet sein, חָגוּר חֶרֶב, חָגוּר כְּלִי מִלְחָמָה. Mit einem Gürtel umgürtet, אָזוּר אֵזוֹר. Mit Macht umgürtet, נֶאְזָר בִּגְבוּרָה. Sich umgürten, הִתְאַזֵּר, חָגַר אֵזוֹר בְּמָתְנָיו.

Umglänzen, er ist umglänzt, נֹגַהּ סָבִיב לוֹ.

Umgebung, die, 1) Die Umgebungen einer Stadt, סְבִיבֵי־סְבִיבוֹת הָעִיר. 2) Die Umgebung des Königs, הַשָּׂרִים אֲשֶׁר עִם הַמֶּלֶךְ.

Umgeben, Einen, Etwas, 1) umringen, סָבַב־הִקִּיף־אָפַף־עִטֵּר אֶת. Sie umgaben das Haus, סָבְבוּ אֶת־נָסַבּוּ אֶת־עַל הַבַּיִת. Sie sollen den König ringsum umgeben, וְהִקִּיפוּ אֶת הַמֶּלֶךְ סָבִיב. Darum bist du mit Schlingen umgeben, עַל כֵּן סְבִיבוֹתֶיךָ פַּחִים. Mich umgaben die Gewässer bis an die Seele, אֲפָפוּנִי מַיִם עַד נָפֶשׁ. Leiden ohne Zahl umgaben mich, אָפְפוּ עָלַי רָעוֹת עַד אֵין מִסְפָּר. Er umgab mich mit Gift und Elend, וַיַּקַּף עָלַי רֹאשׁ וּתְלָאָה. Der dich umgibt mit Liebe und Barmherzigkeit, הַמְעַטְּרֵכִי חֶסֶד וְרַחֲמִים. Eine Stadt mit einer Mauer umgeben, בָּנָה חוֹמָה סָבִיב לָעִיר. Lasset uns bauen diese Städte und sie umgeben mit Mauern und Thürmen, נִבְנֶה אֶת הֶעָרִים הָאֵלֶּה וְנָסֵב חוֹמָה וּמִגְדָּלִים. 2) Gib mir den Mantel um, שִׂים עָלַי אַדַּרְתִּי.

Umgegend, die, einer Stadt, סְבִיבוֹת־סְבִיבֵי־מְסִבֵּי הָעִיר.

Umgehen, 1) einen Ort, סָבַב־הִקִּיף אֶת הַמָּקוֹם. 2) mit Jemanden umgehen, הִתְרָעָה אֶת־הִתְעָרֵב עִם, הָלַךְ־בּוֹא אֶת אִישׁ. Mit einem Jähzornigen gehe nicht um, אֶת אִישׁ חֵמוֹת אַל תָּבוֹא. Er geht mit Schlemmern um, רֹעֶה זוֹלְלִים הוּא. Ich will sehen ob du mit Wahrheit umgehest, אֶרְאֶה הַאֱמֶת אִתְּךָ. Mit Lügen umgehen, הָלַךְ עִם שָׁוְא. 3) Ich gehe damit um, mir ein Haus zu bauen, עַתָּה עִם לְבָבִי לִבְנוֹת לִי בַּיִת. 4) Schlecht, hart mit Einem umgehen, הֵרַע לְאִישׁ, הִקְשָׁה אֶת אִישׁ. 5) Er weiß nicht damit umzugehen, אֵינֶנּוּ יוֹדֵעַ לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר. 6) Eine Vorschrift zu umgehen, עָבוֹר עַל מִצְוָה בְּמִרְמָה.

Umgekehrt, im Gegentheil, לְהֶפֶךְ*.

Umgraben, 1) ringsum graben. Ich habe den Baum umgraben, חָפַרְתִּי אֶת הָאֲדָמָה סָבִיב לָעֵץ. 2) So graben, daß das Oberste zu unterst kommt, עָזַק. Er hat den Garten umgegraben, עָזַק אֶת הַגַּן.

Umgränzen, Etwas, הִגְבִּיל אֶת. Umgränze den Berg, הַגְבֵּל אֶת הָהָר.

Umduften, die Blumen umduften mich, הַפְּרָחִים יִתְּנוּ רֵיחָם סָבִיב לִי.

Umdecken, nochmals decken: ein Dach, עָשָׂה שֵׁנִית אֶת הַגָּג.

Umdrehen, 1) umwenden: die Hand, הָפַךְ יָד. Er hat sich umgedreht, פָּנָה אַחֲרָיו. 2) Im Kreise, um die Achse, הֵסַב. Die Thüre dreht sich um in der Angel, הַדֶּלֶת תִּסּוֹב עַל צִירָהּ. Die Räder drehen sich um, הָאוֹפַנִּים יִסֹּבּוּ.

Umhaben, ein Kleid, עָטָה אֶת הַבֶּגֶד סָבִיב לוֹ. Der Mantel, den er umhat, gehört nicht ihm, הָאַדֶּרֶת אֲשֶׁר עָלָיו לֹא לוֹ הִיא.

Umhalsen, Einen, חָבַק־חִבֵּק אֶת אִישׁ.

Umhang, der, קֶלַע. Umhänge, קְלָעִים. Die Umhänge des Hofes, קַלְעֵי הֶחָצֵר.

Umhacken, 1) einen Baum, הִפִּל עֵץ בְּקַרְדֹּם, בְּגַרְזֶן. 2) Die Erde, עָדַר בְּמַעְדֵּר אֶת הָאֲדָמָה.

Umhauen, Bäume, כָּרַת־גָּדַע־נִקֵּף עֵצִים. Er hauet des Waldes Dickicht um mit Eisen, וְנִקַּף סִבְכֵי הַיַּעַר בַּבַּרְזֶל.

Umhüllen, den Kopf mit einem Tuche, הֵלִיט־לָאַט רֹאשׁוֹ בְּשִׂמְלָה s. Verhüllen. Und sprech' ich: ja, Finsterniß soll mich umhüllen, וָאֹמַר אַךְ חֹשֶׁךְ יְשׁוּפֵנִי.

Umhin, ich kann nicht umhin, es dir mitzutheilen, לֹא אוּכַל לְכַחֵד מִמְּךָ הַדָּבָר.

Umhüpfen, Einen, דִּלֵּג סָבִיב לְ.

Umher, das edlere Wort für herum, סָבִיב. Alle Dörfer umher, oder rings umher, כָּל הַכְּפָרִים מִסָּבִיב. Was unter den folgenden Zusammensetzungen mit diesem Nebenworte sich nicht findet, suche man unter: Herum.

Umher irren, תָּעָה, אָבַד, נָדַד, נוּעַ. Ich irre umher, wie ein verlorenes Schaf, תָּעִיתִי כְּשֶׂה אֹבֵד. Ein umher irrender Aramäer war mein Vater, אֲרַמִּי אֹבֵד אָבִי. Umher irren sollen sie unter den Völkern, וִיהִיוּ נֹדְדִים בַּגּוֹיִם. Sie irren blind in den Straßen umher, נָעוּ עִוְרִים בַּחוּצוֹת.

Umher blicken, הִבִּיט־פָּנָה כֹּה וָכֹה.

Umher gießen, Wasser, יָצַק מַיִם סָבִיב לְ.

Umher gehen, הָלַךְ אָנֶה וָאָנָה. In einer Stadt, סָבַב־סוֹבֵב בָּעִיר.

Umher werfen, die Kleider, הִשְׁלִיךְ הֵנָּה וָהֵנָּה אֶת הַבְּגָדִים; von einem Volke: Arme, vom Sturme Umhergeworfene, עֲנִיָּה סֹעֲרָה.

Umher suchen, בִּקֵּשׁ־חִפֵּשׂ הֵנָּה וָהֵנָּה.

Umher sitzen, יָשַׁב סָבִיב לְ.

Umher sehen, רָאָה־הִבִּיט כֹּה וָכֹה. Sieh um dich her, שָׂא עֵינֶיךָ סָבִיב וּרְאֵה.

Umher tappen, מִשֵּׁשׁ מִסָּבִיב לוֹ.

Umher tönen, die Stimme der jubelnden Freude tönt umher, קוֹל תְּרוּעַת הַשִּׂמְחָה יִשָּׁמַע מִסָּבִיב.

Umher tragen, נָשָׂא הֵנָּה וָהֵנָּה־מִמָּקוֹם אֶל מָקוֹם. Er trägt die Gesetzrolle im Bethause umher, הוּא נוֹשֵׂא אֶת סֵפֶר הַתּוֹרָה בְּבֵית הַתְּפִלָּה מִסָּבִיב.

Umher laufen, רוּץ הֵנָּה וָהֵנָּה מִמָּקוֹם אֶל מָקוֹם.

Umher liegen, die Kleider liegen umher in Unordnung, הַבְּגָדִים מֻנָּחִים הֵנָּה וָהֵנָּה בִּבְלִי סְדָרִים. Er schläft, und seine Leute liegen um ihn her, יָשֵׁן הוּא וַאֲנָשָׁיו שׁוֹכְבִים סְבִיבוֹתָיו.

Umher verbreiten, Wenn die Sonne ihr Licht umher verbreitet, בִּפְרֹשׂ הַשֶּׁמֶשׁ אוֹרָהּ לְכָל רוּחַ. Die Feinde sind um uns her verbreitet, הָאוֹיְבִים נְטוּשִׁים סְבִיבוֹתֵינוּ.

Umher ziehen, von Nomaden, נָסַע מִמָּקוֹם אֶל מָקוֹם. Sie zogen im ganzen Lande umher, וַיָּסֹבּוּ בְּכָל הָאָרֶץ. Von reisenden Kaufleuten, סָחַר.

Umher schallen, Posaunen und Trompeten schallen umher, קוֹל שׁוֹפָרוֹת וַחֲצוֹצְרוֹת יִשָּׁמַע מִסָּבִיב.

Umher schauen, s. Umher sehen.

Umherschicken, Boten in einem Lande, שָׁלַח מַלְאָכִים בָּאָרֶץ סָבִיב.

Umher schweifen, שׁוּט, שׁוֹטֵט הִתְחַמֵּק. Wie lange willst du umher schweifen, widerspänstige Tochter! עַד מָתַי תִּתְחַמָּקִין הַבַּת הַשּׁוֹבֵבָה. Du bist umher geschweift zu Fremden, וַתְּפַזְּרִי אֶת דְּרָכַיִךְ לְזָרִים.

Umher schweben, von Vögeln, רִחֵף סָבִיב לְ.

Umher schwärmen, הָמָה. Ein thörichtes Weib schwärmt umher, אֵשֶׁת כְּסִילוּת הוֹמִיָּה.

Umherstreuen, Asche, פִּזַּר־זָרָה אֵפֶר סָבִיב לְ. Seine Pfeile sendet er und streuet sie umher, וַיִּשְׁלַח חִצָּיו וַיְפִיצֵם.

Umher streifen, in einem Lande, שׁוֹט-שׁוֹטֵט בָּאָרֶץ. Eine Räuberschaar streift umher in den Straßen, פָּשַׁט-גְּדוּד בַּחוּץ. Er streift umher, um Brod zu suchen, נֹדֵד הוּא לַלָּחֶם.

Umher spähen, er spähet im Zimmer umher, עֵינָיו מְשׁוֹטְטוֹת בְּכָל הַחֶדֶר.

Umwandeln, Etwas, הָפַךְ אֶת. Du wandelst gänzlich um des Siechthums Lagerstätte, כָּל מִשְׁכָּבוֹ הָפַכְתָּ בְחָלְיוֹ, s. Verwandeln.

Umwogen, das Meer umwogte das Schiff, אָפְפוּ מִשְׁבְּרֵי הַיָּם אֶת הָאֳנִיָּה.

Umwölken, der Himmel umwölkt sich, הַשָּׁמַיִם יִתְקַדְּרוּ סָבִיב, הָעֲנָנִים יְכַסּוּ אֶת הַשָּׁמַיִם, s. Umziehen.

Umwinden, den Kopfbund, צָנַף בְּמִצְנֶפֶת.

Umwickeln, 1) einen Faden, כָּרַךְ אֶת הַחוּט. 2) Ein Kind, הַחְתֵּל שֵׁנִית אֶת הַיֶּלֶד.

Umweg, der, (נְטִיָּה מִן הַמְּסִלָּה) דֶּרֶךְ אֲרוּכָה. Wir haben einen Umweg gemacht, לֹא הָלַכְנוּ בַּדֶּרֶךְ הַיְשָׁרָה. Gott ließ das Volk einen Umweg machen, וַיַּסֵּב אֱלֹהִים אֶת הָעָם.

Umwehen, 1) der Wind umwehet das Haus, הָרוּחַ יִשֹּׁב סָבִיב לַבַּיִת. 2) Der Wind hat den Baum umgeweht, הָרוּחַ נָשַׁב בָּעֵץ וַיִּפֹּל.

Umwechseln, Geld, הָמֵר כֶּסֶף בְּכֶסֶף.

Umwälzen, sich, הִתְהַפֵּךְ. Eine Klinge des sich umwälzenden Schwertes, לַהַט הַחֶרֶב הַמִּתְהַפֶּכֶת.

Umwenden, 1) die Hand, הָפַךְ יָד. Ein nicht umgewendeter Kuchen, עֻגָה בְּלִי הֲפוּכָה. Sich umwenden, פָּנָה אַחֲרָיו, הָפַךְ. Als ein Mann von seinem Wagen herab sich umwandte, כַּאֲשֶׁר הָפַךְ אִישׁ מֵעַל מֶרְכַּבְתּוֹ. 2) Der Kutscher wendet um, הָרַכָּב יַהֲפֹךְ יָדוֹ, s. Umlenken.

Umwerfen, 1) Tische und Stühle, הַשְׁלֵךְ אַרְצָה שֻׁלְחָנוֹת וְכִסְאוֹת. Sie haben unsere Wohnungen umgeworfen, הִשְׁלִיכוּ מִשְׁכְּנוֹתֵינוּ. Eine Mauer umwerfen, הַפִּיל חוֹמָה. 2) Der Kutscher hat umgeworfen, הָרַכָּב הָפַךְ אֶת הַמֶּרְכָּבָה, s. Umstürzen. 3) Einen Mantel umwerfen, מַהֵר לָשׂוּם אַדַּרְתּוֹ עָלָיו.

Umsatteln, ein Pferd, חָבֹשׁ שֵׁנִית אֶת הַסּוּס; (im moralischen Sinne) er umsattelte in seinen Ansichten, שִׁנָּה אֶת דַּעְתּוֹ.

Umsonst, 1) unentgeltlich, חִנָּם, אֵין כֶּסֶף, בְּלֹא כֶסֶף, בְּלֹא מְחִיר. 2) Vergeblich, חִנָּם, אֶל חִנָּם, לַשָּׁוְא. Beleuchtet nicht umsonst meinen Altar, לֹא תָאִירוּ מִזְבְּחִי חִנָּם. Ich habe nicht umsonst geredet, לֹא אֶל חִנָּם דִּבַּרְתִּי. Umsonst häufst du die Heilmittel, לַשָּׁוְא הִרְבֵּית רְפֻאוֹת. Und sie sprachen: Umsonst! וַתֹּאמְרוּ נוֹאָשׁ. 3) Unverdient, ohne Ursache. Der mich umsonst anfeindet, אֹיְבַי חִנָּם, צֹרְרַי רֵיקָם.

Umsinken, כָּרַע וְנָפַל.

Umsein, הִקִּיף. Wenn die Tage des Gastmahls um waren, כִּי הִקִּיפוּ יְמֵי הַמִּשְׁתֶּה.

Umsegeln, s. Umschiffen.

Umsägen, einen Baum, גָּרֵר עֵץ בִּמְגֵרָה לְהַפִּילוֹ.

Umsehen sich, 1) rückwärts sehen, הַבֵּט אַחֲרָיו. Sieh dich nicht um, אַל תַּבִּיט אַחֲרֶיךָ. Sich nach Jemanden umsehen, פָּנָה אֶל אִישׁ. Als man sich nach dem Haufen umsah, da lagen sie als Leichen auf der Erde, וַיִּפְנוּ אֶל הֶהָמוֹן וְהִנָּם פְּגָרִים נֹפְלִים אַרְצָה. 2) Um sich hersehen, נָשָׂא עֵינָיו סָבִיב רָאָה, רָאֹה, פָּנָה כֹּה וָכֹה. Sie ging aus, um sich unter den Töchtern des Landes umzusehen, וַתֵּצֵא לִרְאוֹת בִּבְנוֹת הָאָרֶץ.

Umsetzen, Waaren, Geld, הָמֵר סְחוֹרָה בִּסְחוֹרָה, כֶּסֶף בְּכֶסֶף.

Umtoben, Einen, von Menschen und den Wellen des Meeres, הָמֹה, רָגֹשׁ סָבִיב לְ.

Umtausch, der, תְּמוּרָה, חֲלִיפָה.

Umtauschen, Etwas, הָמֵר, הַחֲלֵף דָּבָר בְּדָבָר.

Umthun, den Mantel, s. Umnehmen.

Umtriebe, die, der Aufwiegler, מְזִמּוֹת הַשֹּׂגִים.

Umlagern, Etwas, חָנָה סָבִיב לְ. Eine Stadt feindlich, חָנָה עַל עִיר, צוּר עַל עִיר הָאוֹיֵב.

Umladen, einen Wagen, טָעֹן שֵׁנִית, שׁוּב לִטְעֹן אֶת הָעֲגָלָה. Man hat die Waare umgeladen, נָתְנוּ אֶת הַסְּחוֹרָה אֶל עֲגָלָה אַחֶרֶת.

Umlauf, der, des Jahres, תְּקוּפַת הַשָּׁנָה. Nach Umlauf des Jahres, לִתְקוּפַת הַשָּׁנָה, לִתְקֻפוֹת הַיָּמִים, לִתְשׁוּבַת הַשָּׁנָה. Der Umlauf des Blutes,

סְבוּב*, הַקָּפַת הַכֶּסֶף. Es ist viel Geld im Umlauf, רַב הַכֶּסֶף הָעוֹבֵר מֵאִישׁ אֶל אִישׁ.

Umlauf, 1) ich umlief die Stadt, רַצְתִּי סָבִיב לָעִיר. 2) Das Jahr ist umgelaufen, הִקִּיפָה הַשָּׁנָה. 3) Ein umlaufendes Schreiben, מִכְתָּב הַנִּשְׁלָח מֵאִישׁ אֶל אִישׁ.

Umliegend, die Stadt und die umliegenden Dörfer, הָעִיר וְהַכְּפָרִים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֶיהָ.

Umleuchten, Etwas, הֵאִיר סָבִיב לְ. Der Mond umleuchtet mich, הַיָּרֵחַ יָאִיר בַּעֲדִי.

Umlegen, einen Stuhl, הוֹרִיד כִּסֵּא לָאָרֶץ. Der Wind legt nach Osten um, הָרוּחַ נָסַב אֶל הַמִּזְרָח. Ein Halstuch umlegen, עָטָה מִטְפַּחַת סְבִיב הַצַּוָּאר. Die Soldaten umlegen, הֵסִיר חֲנוֹת אַנְשֵׁי הַצָּבָא בַּבָּתִּים.

Umlenken den Wagen, הָפַךְ יָד. Er sprach zu seinem Wagenführer: lenke um, וַיֹּאמֶר לְרַכָּבוֹ הֲפֹךְ יָדְךָ.

Ummauern, eine Stadt, בָּנָה חוֹמָה סָבִיב לָעִיר.

Umnebeln, Etwas, כִּסָּה בַּעֲרָפֶל. Die Stadt ist umnebelt, הָעֲרָפֶל יְכַסֶּה אֶת הָעִיר, הָעִיר מְכֻסָּה בַּעֲרָפֶל.

Umnähen, Etwas, תָּפַר סָבִיב לְ.

Umnehmen, einen Mantel, שׂוּם אַדַּרְתּוֹ עָלָיו.

Umändern, eine Schrift, שִׁנָּה כָּל דִּבְרֵי הַמִּכְתָּב.

Umfallen, נָפַל לָאָרֶץ. Sie sank in Ohnmacht und fiel um, הִתְעַלְּפָה וְנָפְלָה אַרְצָה.

Umfang, der, הֶקֵּף*. Seen von großem Umfang, יְאֹרִים רַחֲבֵי יָדַיִם.

Umfangen, Einen, s. Umarmen, Umfassen.

Umfassen, 1) Etwas mit der Hand, חָבַק אֶת. Ohne Zuflucht, umfassen sie den Felsen, מִבְּלִי מַחְסֶה חִבְּקוּ צוּר. Seine Rechte umfaßt mich, יְמִינוֹ תְּחַבְּקֵנִי. 2) Der Alles umfassende Himmel, הַשָּׁמַיִם הַסּוֹבְבִים הַכֹּל.

Umformen, Etwas, יָצַר שֵׁנִית אֶת.

Umführen, du hast mich umgeführt, לֹא הוֹלַכְתַּנִי בְּדֶרֶךְ הַיְשָׁרָה, הֲסִבֹּתָ אוֹתִי. s. Umweg.

Umfluthen, das Haus ist umfluthet, זֶרֶם מַיִם יָסֹב אֶת הַבַּיִת. Deine Schrecknisse umfluthen mich den ganzen Tag, בִּעוּתֶיךָ סַבּוּנִי כַמַּיִם כָּל הַיּוֹם.

Umfliegen, Etwas, עוּף עוֹפֵף סָבִיב לְ.

Umfließen, der Strom umfließt die Stadt, הַנָּהָר הוֹלֵךְ סָבִיב לָעִיר.

Umpacken, eine Waare, צָרַר שֵׁנִית אֶת הַסְּחוֹרָה.

Umpanzern, er ist umpanzert, לָבוּשׁ שִׁרְיוֹן הוּא מִכַּף רַגְלוֹ וְעַד קָדְקֳדוֹ.

Umpflanzen, 1) anders pflanzen: einen Baum, נָטַע שֵׁנִית אֶת הָעֵץ. 2) Einen Teich mit Bäumen, נָטַע עֵצִים סָבִיב לִבְרֵכָה.

Umpflügen, s. Umackern.

Umziehen, 1) rund um ziehen, סָבַב. Lange genug habt ihr dieses Gebirge umzogen, רַב לָכֶם סֹב אֶת הָהָר הַזֶּה. 2) Sich umziehen, s. Umkleiden. 3) Der Himmel umzieht sich mit schwarzen Wolken, הַשָּׁמַיִם יִתְקַדְּרוּ בֶּעָבִים.

Umzingeln, Einen, סָבַב אֶת, עָטַר אֶת, אֶל. Sie umzingelten David und seine Mannschaft, um sie zu fangen, עֹטְרִים אֶל דָּוִד וְאֶל אֲנָשָׁיו לְתָפְשָׂם. Das Gift derer, die mich umzingeln, רֹאשׁ מְסִבָּי.

Umzäunen, Etwas, גָּדַר אֶת, בַּעַד, שׂוּךְ, שׂכֶךְ. Er umzäunte meinen Pfad, אָרְחִי גָּדַר. Warum dem Manne, den der Weg verschlossen ist, den Gott umzäunt, לְמָה לְגֶבֶר אֲשֶׁר דַּרְכּוֹ נִסְתָּרָה וַיָּסֶךְ אֱלוֹהַּ בַּעֲדוֹ.

Umkommen, אָבַד, הָאֱבַד. Der Gerechte kommt um, הַצַּדִּיק אָבָד. In einem Treffen umkommen, הַסָּפָה, נָפַל בַּמִּלְחָמָה. Die durch's Schwert, vor Hunger Umgekommene, חַלְלֵי חֶרֶב, חַלְלֵי רָעָב.

Umklammern, einen, סָבַב, חָבַק אִישׁ בְּכָל כֹּחוֹ.

Umkleiden, sich, לָבַשׁ בְּגָדִים אֲחֵרִים, הֶחֱלִיף שִׂמְלוֹתָיו, שִׁנָּה בְּגָדָיו. (Im figürlichen Sinne) er hat den hölzernen Stuhl mit Silber umkleidet, אֶת כִּסֵּא הָעֵץ צִפָּה כָסֶף.

Umkehrung, die, Zerstörung, הֲפֵכָה, מַהְפֵּכָה. Gleich der Umkehrung von Sodom und Gomorra, כְּמַהְפֵּכַת סְדֹם וַעֲמֹרָה. Umkehrung vom schlechten Lebenswandel, שִׁיבָה מִדֶּרֶךְ הָרָע.

Umkehren, verb. act. 1) die Hand, הָפַךְ יָד. Wie man die Hand umkehrt, כַּאֲשֶׁר יַהֲפֹךְ אִישׁ אֶת יָדוֹ. Den Wagen, s. Umlenken. 2) verwüsten: wie die

Städte, die Gott in seinem Zorne umgekehrt hat, הֶעָרִים אֲשֶׁר הָפַךְ אֱלֹהִים בְּאַפּוֹ. Sich umkehren, פָּנָה אַחֲרָיו. von Sachen, הִתְהַפֵּךְ.

Umkehren, verb. neut. 1) auf dem Wege umkehren, שׁוּב בַּדֶּרֶךְ. 2) Kehrt um von euern bösen Wegen, שׁוּבוּ מִדַּרְכֵיכֶם הָרָעִים.

Umkreis, der, eines Landes, סְבִיב הָאָרֶץ. Einer Kugel, הֶקֵּף הַכַּדּוּר*.

Umkreisung, die, der Sonne, תְּקוּפַת הַשֶּׁמֶשׁ.

Umkreisen, Etwas, הִקִּיף סָבַב אֶת.

Umkränzen, Einen, עִטֵּר־ עָטַר אֶת־ ל. Wie mit einem Schilde umkränzt ihn deine Huld, כַּצִּנָּה רָצוֹן תַּעְטְרֶנּוּ. Die Krone, womit ihn seine Mutter umkränzte, הָעֲטָרָה שֶׁעִטְּרָה לוֹ אִמּוֹ.

Umrühren, Etwas mit einem Kochlöffel, הֵנִים בְּעֵץ* בַּפָּרוּר. Einer, der umrührt, מֵנִים*.

Umrütteln, Etwas, הֵנִיעַ הֵנַד וְהֵמָה אֶת.

Umringen, Etwas, סָבַב־ הִקִּיף־ כִּתֵּר. הִכְתִּיר אֶת. Sie umringten Benjamin, כִּתְּרוּ אֶת בִּנְיָמִן. Der Frevler umringt den Gerechten, רָשָׁע מַכְתִּיר אֶת הַצַּדִּיק.

Umreiten, 1) ich habe das Lager umritten, רָכַבְתִּי עַל הַסּוּס סָבִיב לַמַּחֲנֶה. 2) Er hat ein Kind umgeritten, הִפִּיל אֶת הַיֶּלֶד בְּרָכְבוֹ עַל הַסּוּס. 3) Wir sind umgeritten, לֹא רָכַבְנוּ עַל סוּסֵינוּ בַּדֶּרֶךְ הַיְשָׁרָה.

Umreißen, eine Mauer, הָרַס־ פָּרַץ חוֹמָה. s. Einreißen.

Umrennen, er hat ein Kind umgerannt, הִפִּיל יֶלֶד בִּמְרוּצָתוֹ.

Umschatten, der Baum umschattet mich, הָעֵץ יְכַסֵּנִי בְּצִלּוֹ, צֵל הָעֵץ יְכַסֵּנִי. Umschattet sein, מְכֻסֶּה בְּצֵל.

Umschanzen, eine Stadt, שָׁפַךְ סֹלְלָה סָבִיב לָעִיר.

Umschaffen, Etwas, הָפַךְ אֶת. Die Einöde wurde in ein Paradies umgeschaffen, הַצִּיָּה נֶהְפְּכָה לְפַרְדֵּס. Sie ist wie umgeschaffen, נֶהֶפְכָה לְאִשָּׁה אַחֶרֶת.

Umschauen, sich, s. Umsehen.

Umschütten, er hat einen Becher mit Wein umgeschüttet, הִפִּיל הַכּוֹס וְנִשְׁפַּךְ הַיַּיִן.

Umschweif, der, sprich, aber ohne Umschweife, דַּבֵּר, וְאַל תַּכְבִּיר מִלִּים. Einen Lernenden mit vielen Umschweifen ermüden, הוֹגִיעַ אֶת הַלּוֹמֵד בַּאֲרִיכוּת* דְּבָרִים.

Umschweben, einen Ort, רִחֵף־ עוּף סָבִיב לַמָּקוֹם. Der Vogel umschwebte sein Nest, הַנֶּשֶׁר יָעִיר קִנּוֹ וְעָלָיו יְרַחֵף.

Umschwärmen, die Bienen umschwärmen die Körbe, הַדְּבוֹרִים תְּסַבֶּינָה אֶת הַסַּלִּים.

Umstand, der, עִנְיָן, דָּבָר, אֹפֶן 1) dieser Umstand ist für uns günstig, הַדָּבָר הַזֶּה לָנוּ לְהוֹעִיל. Ein übler Umstand, עִנְיָן רָע. 2) Er erkundigte sich bei mir nach deinen Umständen, שְׁאֵלַנִי עַל מַעֲשֶׂיךָ, עַל מְלַאכְתְּךָ, עַל הוֹנְךָ. Wie ich höre soll er in schlechten Umständen sich befinden, שָׁמַעְתִּי לֵאמֹר מָךְ הוּא וְתָמוּט יָדוֹ.

Umstandswort, das, תֹּאַר הַפֹּעַל*. Er freuet sich heute sehr, יִשְׂמַח הַיּוֹם מְאֹד. s. Nebenwort.

Umstoßen, 1) er hat die Flasche umgestoßen, דָּחָה אֶת הַבַּקְבּוּק וַיִּפֹּל. 2) Ein Testament umstoßen, בַּטֵּל הַצַּוָּאָה*.

Umsturz, der, eines Reiches, מַפֶּלֶת הַמַּמְלָכָה.

Umstimmen, שִׁנָּה הֲבָרַת הַקּוֹל. 1) Eine Harfe, שִׁנָּה אֶת קוֹל מֵיתְרֵי הַכִּנּוֹר. 2) Ich werde suchen, ihn umzustimmen, אֲדַבֵּר עַל לִבּוֹ לַהֲנִיעֵהוּ מִמַּחֲשַׁבְתּוֹ. Ich habe ihn umgestimmt, סָר־ שָׁב מִמַּחֲשַׁבְתּוֹ בְּדִבְרֵי עַל לִבּוֹ.

Umstürzen, Etwas, הָפַךְ אֶת. Ich werde umstürzen den Wagen mit den Fahrenden, וְהָפַכְתִּי מֶרְכָּבָה וְרֹכְבֶיהָ. Ich werde den Thron der Königreiche umstürzen, וְהָפַכְתִּי כִּסֵּא מַמְלָכוֹת. Eine Schüssel umstürzen, הָפַךְ הַצַּלַּחַת עַל פָּנֶיהָ.

Umstehen, er sprach zu den umstehenden Personen, וַיֹּאמֶר לָאֲנָשִׁים הָעוֹמְדִים־ הַנִּצָּבִים עָלָיו.

Umstellen, einen Wald mit Netzen, oder den Wald umstellen, הִקִּיף אֶת הַיַּעַר בִּמְצוּדוֹת. פָּרַשׂ רֶשֶׁת לַיַּעַר סָבִיב.

Umständlich, s. Ausführlich.

Umstecken, Etwas mit Blumen, שָׂם בִּפְרָחִים אֶת.

Dein Leib ein Weizenhaufen, mit Rosen umsteckt, בִּטְנֵךְ עֲרֵמַת חִטִּים סוּגָה בַּשּׁוֹשַׁנִּים.

Umstrahlen, er ist umstrahlt, קַרְנַיִם לוֹ סָבִיב.

Umströmen, s. Umfließen.

Umstricken, Einen, שִׂים מוֹקְשִׁים סָבִיב לְ׳ שׁוּת.

Die Bande der Unterwelt, verruchte Bande umstrickten mich, חֶבְלֵי שְׁאוֹל סְבָבוּנִי, חֶבְלֵי רְשָׁעִים עִוְּדֻנִי.

Umschlag, der, 1) eines Briefes, מַעֲטֵה הָאִגֶּרֶת*. 2) Um einen kranken Theil, תַּחְבֹּשֶׁת*.

Umschlagen, verb. act. 1) Bäume, נַקֵּף הַפֵּל עֵצִים. 2) Ein Blatt in einem Buche, הָפֹךְ אֶת דַּף הַסֵּפֶר*.

Umschlagen, verb. neut. der Wagen, der Nachen ist umgeschlagen, נֶהֶפְכָה הַמֶּרְכָּבָה, הָאֳנִיָּה הַקְּטַנָּה הִתְהַפְּכָה בַּמַּיִם.

Umschlingen, Einen mit den Armen, חַבֵּק אִישׁ. Die Weinreben umschlingen die Pfähle, הַזְּמוֹרוֹת תְּסוֹבֵבְנָה אֶת הַיְתֵדוֹת.

Umschleiern, Etwas, כַּסֵּה בְּצָעִיף, לוּט אֶת.

Umschmieden, כַּתֵּת. Und sie werden ihre Schwerter zu Pflugschaaren umschmieden, וְכִתְּתוּ חַרְבוֹתָם לְאִתִּים.

Umschmeißen, s. Umwerfen.

Umschmelzen, Etwas, הַתֵּךְ דָּבָר מֵאֲשֶׁר הָיָה, דְּמוּתוֹ בַּתְּחִלָּה.

Umspannen, 1) man hat umgespannt, אָסְרוּ סוּסִים אֲחֵרִים בַּמֶּרְכָּבָה. 2) Ich habe es umspannt, חֲבַקְתִּיו בְּאֶצְבְּעוֹתַי הַשְּׁלוּחוֹת*.

Umspinnen, אָרֹג מַסְוֶה עַל דָּבָר. Die Spinne hat die Fliege umsponnen, הָעַכָּבִישׁ אָרַג קוּרָיו סָבִיב לִזְבוּב.

Umschrift, die, einer Münze, מִכְתָּב הַחֲרוּת עַל הַמַּטְבֵּעַ סָבִיב*.

Umschreibung, die, 1) eine erklärende Uebersetzung, (die Paraphrase). תַּרְגּוּם מְבָאֵר, הַעְתָּקָה מְפֹרֶשֶׁת*. 2) Die Bezeichnung eines Gegenstandes, den man nicht nennen will, durch die Eigenschaften und Wirkungen derselben (die Periphrase) כִּנּוּי*, plur. כִּנּוּיִים.

Umschreiben, 1) überschreiben: einen Brief, כָּתֹב שֵׁנִית אֶת הָאִגֶּרֶת. 2) Erklärend übertragen (Paraphrasiren), בָּאֵר בְּתַרְגּוּמוֹ*.

Umschreiber, der, (ein Paraphrast), הַמְבָאֵר בְּתַרְגּוּמוֹ, הַמַּרְחִיב הַמַּאֲמָר לְפָרֵשׁ*.

Unabhängig, ich bin, אֵינֶנִּי סָר לְמִשְׁמַעַת זוּלָתִי, לֹא יַכְבִּיד אִישׁ אַכְפּוֹ עָלַי.

Unabwendbar, dieses Uebel ist, הָרָעָה הַזֹּאת לֹא נוּכַל לַהֲסִירָהּ, לְהַעֲבִיר הָרָעָה הַזֹּאת.

Unabsehbar, eine unabsehbare Ebene, מִישׁוֹר נִרְחָב בִּמְאֹד מְאֹד. s. Unübersehbar.

Unablässig arbeiten, עָשֹׂה מְלֶאכֶת עֲבוֹדָתוֹ בְּאֵין הַפוּגוֹת.

Unabänderlich, dieses ist, לֹא יוּכַל אִישׁ לְשַׁנּוֹת זֹאת.

Unachtsam, dieser Knabe ist, הַנַּעַר הַזֶּה לֹא יִשָּׁמֵר. Ein unachtsamer Mensch, אִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִשָּׁמֵר, אֲשֶׁר לֹא יִזָּהֵר. s. Acht geben.

Unachtsamkeit, die, du bist aus Unachtsamkeit gefallen, נִכְשַׁלְתָּ בְּלֶכְתְּךָ כִּי לֹא נִשְׁמַרְתָּ.

Unangenehm, dieses ist mir, לֹא יִנְעַם לְנַפְשִׁי, רַע בְּעֵינַי הַדָּבָר הַזֶּה. Ein unangenehmes Wetter, עֵת לֹא נְעִימָה.

Unansehnlich, ein unansehnlicher Mensch, אִישׁ אֲשֶׁר אֵין לוֹ תֹּאַר.

Unanständig, מְגֻנֶּה*. Unanständige Reden, דְּבָרִים מְגֻנִּים.

Unanständigkeit, die, דֶּרֶךְ מְגֻנָּה*.

Unart, die, מִדָּה מְגֻנָּה*. Unarten, מִדּוֹת מְגֻנּוֹת.

Unartig, dieser Knabe ist, לֹא נָאָה דֶּרֶךְ הַנַּעַר הַזֶּה. Ein unartiger Mensch, אִישׁ חֲסַר דֶּרֶךְ אֶרֶץ*.

Unartigkeit, die, חֹסֶר דֶּרֶךְ אֶרֶץ*.

Unordnung, die Unordnung herrscht in diesem Hause, אֵין דָּבָר מְסֻדָּר בַּבַּיִת הַזֶּה*. In allen seinen Geschäften ist nichts als Unordnung, אֵין מִמַּעֲשָׂיו מְסֻדָּר*. Deine Bücher sind in der größten Unordnung, אֵין אֶחָד מִסְּפָרֶיךָ בִּמְקוֹמוֹ.

Unordentlich erzählen, Etwas, סַפֵּר דָּבָר בְּלִי סֵדֶר*. Eine unordentliche Erzählung, סִפּוּר שֶׁאֵינוֹ מְסֻדָּר, סִפּוּר מְבֻלְבָּל*. Ein unordentliches Leben führen, הָלֹךְ בְּדֶרֶךְ לִבּוֹ.

Unumstößlich, דבר קשה להפריכו, להפילו. Ein unumstößlicher Beweis, *הוכחה נצחת.

Ununterbrochen, בלי חשך, מאין הפוגות, *בלי הפסק.

Unausbleiblich, die Strafe ist, בוא תבוא הפקדה לא תאחר.

Unausgesetzt beten, התפלל תמיד, כל היום, מאין הפוגות, *בלי הפסק.

Unauslöschlich, ein unauslöschliches Feuer, אש אשר לא תכבה, אש יקדת תמיד. Ein unauslöschlicher Schimpf, חרפה אשר לא תמחה לנצח.

Unausführbar, אשר לא יוכל איש לכלה, אשר לא יוכל להעשות.

Unausstehlich, אשר לא יוכל איש לכלכל. s. Unerträglich.

Unaussprechlich, אשר לא יוכל איש לדבר־ לספר־ להגיד. Meine Dankbarkeit gegen dich ist unaussprechlich, אין די מלים בלשוני להודות לך.

Unaufhaltbar, אשר לא יוכל להעצר, אשר אין מעצר לו.

Unaufhörlich verfolgen, רדף בלי חשך. Mein Auge fließt unaufhörlich, עיני נגרה ולא תדמה מאין הפגות. Ein unaufhörliches Geschrei, צעקה אשר לא תחדל.

Unauflöslich, אשר לא יוכל להפתח, אשר לא יוכל איש להתיר, לפתח. Ein unauflöslicher Bund, ברית עולם.

Unaufmerksam, er ist, לא יקשיב, לא ישים לבו אל דבר, לא יתבונן. Ein unaufmerksames Ohr, אזן לא קשבת.

Unüberwindlich, s. Unbesiegbar. Unüberwindliche Schmerzen, מכאובים אשר לא יוכל איש לסבל.

Unübersehbar, diese Fläche ist, לא תוכל העין לראות כל פני המישור הזה.

Unübersetzbar, dieses Buch ist, לא יוכל איש לתרגם־ להעתיק הספר הזה.

Unübertroffen, dieser Dichter ist, אין ערוך אל המשורר הזה.

Unübertrefflich, dieses Gedicht ist, השיר הזה הוא מבחר השירים.

Unüberlegt, er ist, לא יעשה דבר בשום שכל.

Unüberlegte Reden, בטא בשפתים. Eine unüberlegte Antwort, תשובה נמהרה. Ein unüberlegter Mensch, נמהר. s. Unbesonnen.

Uneigentlich, die uneigentliche Bedeutung eines Wortes, *פתרון המלה הנוטה מראשית הוראתו.

Uneigennützig, er ist, לבו לא ילך אחרי הבצע, לא יטה אחרי הבצע. Ein uneigennütziger Mensch, שנא בצע, מואס בבצע.

Uneingedenk, sie waren des brüderlichen Bundes uneingedenk, לא זכרו ברית אחים.

Uneinig, sie sind, חלק לבם, נפרדו במועצותיהם. Sie sind uneinig geworden, *נפרדו לבותם.

Uneinigkeit stiften, הפרד אנשים.

Unbarmherzig, er ist, לא ירחם את־ איש, אין רחמים בלבו. Unbarmherzig mit Einem umgehen, הקשיח לבו ל.

Unbiegsam, sein Herz ist, קשה לב הוא.

Unbillig, dieses ist, לא נכון לעשות כן.

Unbeantwortet, er ließ mein Schreiben unbeantwortet, לא ענה אתי דבר על מכתבי.

Unbegreiflich sein, הפלא מן. Drei Dinge sind mir — שלשה המה נפלאו ממני. Deine Handlungsweise ist mir — נפלא בעיני דרכך.

Unbegrenzt, s. Grenzenlos.

Unbedachtsam reden, בטא בשפתים.

Unbedingt, *בלי תנאי.

Unbedeutend, der Ort ist, המקום מצער. Sie kamen mit einer unbedeutenden Mannschaft, במצער אנשים באו. Ein unbedeutendes Geschenk, מתנה קטנה. Etwas Unbedeutendes, דבר קטן.

Unbehaart, unbehaarte Hände, ידים לא שעירות. Ein unbehaarter Mann, איש חלק.

Unbehaglich, s. Unangenehm.

Unbeholfen, du bist, לא תדע לנוע ידיך ורגליך, אינך יודע להימין ולהשמיל.

Unbehutsam, dein Sohn ist in seinen Aeußerungen, בנך איננו נזהר בדבריו.

Unbehülflich, s. Unbeholfen.

Unbewacht, לא שמור.

Unbewaffnet, ich bin, אינני חגור כלי מלחמתי, בלי

Unbewohnbar, dieser Ort ist, לֹא יוּכַל אִישׁ לָשֶׁבֶת בַּמָּקוֹם הַזֶּה.

Unbewohnt, dieses Haus ist, אֵין יוֹשֵׁב בַּבַּיִת הַזֶּה. Eine unbewohnte Stadt, עִיר לֹא נוֹשָׁבָה, נוֹשֶׁבֶת, עִיר עֲזוּבָה.

Unbewölkt, לֹא עָבוֹת. Wenn die Sonne aufgeht an einem unbewölkten Morgen, כִּי יִזְרַח שֶׁמֶשׁ בֹּקֶר לֹא עָבוֹת.

Unbewußt, das Alles ist mir, אֵינֶנִּי יוֹדֵעַ כָּל זֹאת.

Unbeweint, er starb, לֹא בָכָה אִישׁ עָלָיו בְּמוֹתוֹ.

Unbewegt, er blieb bei ihrem Flehen, לֹא נִכְמְרוּ נִחוּמָיו בְּהִתְחַנְּנָהּ אֵלָיו.

Unbeweglich, 1) unbewegbar, אֲשֶׁר לֹא יוּכַל אִישׁ לְהָנִיעַ. Er sitzt unbeweglich da, יֵשֵׁב וְלֹא יָנוּעַ. Unbewegliche Güter, קַרְקָעוֹת*. 2) Wir machten ihm dringende Vorstellung, er aber blieb unbeweglich, הִפְצַרְנוּ בוֹ וְהוּא לֹא סָר מִמַּחְשַׁבְתּוֹ.

Unbesonnen, ein unbesonnener Mensch, נִמְהָר. Das Herz der Unbesonnenen lernt überlegen, לְבַב נִמְהָרִים יָבִין לָדַעַת.

Unbesorgt, sei wegen dieser Sache ganz, אַל תִּדְאַג לַדָּבָר הַזֶּה, מֵהַדָּבָר הַזֶּה.

Unbesucht, ein unbesuchter Ort, מָקוֹם אֲשֶׁר לֹא יָבוֹא בוֹ אִישׁ.

Unbesiegbar, dieser Held ist, לֹא יִתְגַּבֵּר אִישׁ עַל הַגִּבּוֹר הַזֶּה.

Unbeseelt, אֲשֶׁר אֵין בּוֹ נִשְׁמַת חַיִּים.

Unbetreten, ein unbetretener Weg, דֶּרֶךְ אֲשֶׁר לֹא הִדְרִיךְ בּוֹ רֶגֶל אִישׁ.

Unbeträchtlich, מִצְעָר. s. Unbedeutend, Gering.

Unbelohnt, seine Handlung blieb, שָׂכָר לֹא הָיָה לוֹ בִּפְעֻלָּתוֹ. Eine unbelohnte That, פְּעֻלָּה לֹא מְשֻׁלָּמָה.

Unbelebt, אֲשֶׁר אֵין בּוֹ רוּחַ חַיִּים. Ein unbelebter Stein, אֶבֶן דּוֹמֵם.

Unbemittelt, ein unbemittelter Mann, אִישׁ חֲסַר הוֹן.

Unbemerkbar, es ist, לֹא תוּכַל הָעַיִן לִרְאוֹתָהּ.

Unbemerkt, er ging unbemerkt hinweg, הָלַךְ לוֹ וְאֵין אִישׁ רֹאֶה אֹתוֹ. Unbemerkt schwinden sie auf immer dahin, מִבְּלִי מֵשִׂים לָנֶצַח יֹאבֵדוּ.

Unbenannt, אֲשֶׁר לֹא נִקְרָא, נִקַּב בְּשֵׁם. Sein Name ist unbenannt, שְׁמוֹ לֹא יִזָּכֵר.

Unbenommen, es soll dir unbenommen sein, dieses zu thun, לֹא יַעֲצָרְךָ אִישׁ מֵעֲשׂוֹת זֹאת.

Unbändig, בְּלִי סוּר לְמִשְׁמַעַת. Ein unbändiges Pferd, סוּס סוֹרֵר. Eine unbändige Kuh, פָּרָה סוֹרֵרָה.

Unbenützt, dieses Haus bleibt unbenützt, הַבַּיִת הַזֶּה לֹא יֵשְׁבוּ בוֹ. Ein unbenützter Weinberg, כֶּרֶם לֹא חֻלָּל. s. Benützen.

Unbeerdigt, sein Leichnam blieb, לֹא הָיְתָה קְבוּרָה לִגְוִיָּתוֹ.

Unbefugt, er ist ein unbefugter Richter, לֹא לוֹ לִשְׁפֹּט הַמִּשְׁפָּט. Ein unbefugter Gerichtsschreiber, סוֹפֵר הַמִּשְׁפָּט בְּלִי רִשְׁיוֹן.

Unbefleckt, ein unbeflecktes Gewissen, בַּר לֵבָב, לֵב זַךְ בְּלִי פֶשַׁע, בְּלִי עָוֹן.

Unbefriedigt, eine unbefriedigte Lust, תַּאֲוָה לֹא נִהְיָה.

Unbezahlbar, dieser Edelstein ist, רַב מְחִיר הָאֶבֶן הַיְקָרָה הַזֹּאת.

Unbezahlt, eine unbezahlte Schuld, חוֹב לֹא מְשֻׁלָּם.

Unbezwingbar, unbezwinglich, אֲשֶׁר לֹא יוּכַל לְהִכָּבֵשׁ.

Unbezähmbar, dieses böse Thier ist, לֹא יוּכַל אִישׁ לְשַׁנּוֹת דֶּרֶךְ הַחַיָּה הָרָעָה הַזֹּאת.

Unbekannt, 1) ich bin hier unbekannt, לֹא יֹדֵעַ אִישׁ פֹּה. Ein unbekannter Mensch, נָכְרִי, זָר. Ein unbekanntes Land, אֶרֶץ לֹא יְדוּעָה, אֶרֶץ נָכְרִיָּה. Ich bin ihm ganz unbekannt geworden, נָכְרִי הָיִיתִי בְּעֵינָיו. 2) Das ist mir unbekannt, לֹא יָדַעְתִּי זֹאת.

Unbekümmert, sei deßhalb, אַל תִּדְאַג לָזֹאת.

Unbequem, ich sitze, ich liege, לֹא טוֹב מוֹשָׁבִי, לֹא טוֹב מִשְׁכָּבִי. Ich habe eine unbequeme Wohnung, צַר לִי בֵּית מוֹשָׁבִי.

Unberufen, sich unberufen in Etwas mengen, הִתְעָרֵב בְּדָבָר לֹא לוֹ.

Unberührt, er ließ die Speise unberührt stehen, לֹא נָגַע בָּאֹכֶל הַנָּתוּן לְפָנָיו.

Unberitten, unberittene Reiter, רוֹכְבִים חַסְרֵי סוּסִים.

Unberedet, er ist, לא איש דברים הוא, ערל שפתים הוא.

Unberechenbar, אשר לא יוכל להחשב.

Unbeschadet, du kannst es deiner Ehre unbeschadet thun, בכבודך לא יקלה בעשותך זאת.

Unbescholten, sein Ruf ist, אין איש דבר רע עליו, לא ידבר איש בו, לא יתן איש בו דפי.

Unbescheiden, du bist, אינך צנוע. Ein unbescheidener Mensch, איש לא צנוע, עז פנים.

Unbescheidenheit, die, דרך אנשים לא צנועים.

Unbestimmt, ein unbestimmter Tag, יום לא יעוד. Eine unbestimmte Zeit, עת לא מועדה. Ein unbestimmter Ausdruck, מלה סתומה. Die unbestimmte Art (eines Zeitwortes), מקור*.

Unbestechlich, er ist, לא יקח שחד.

Unbeständig, er ist, ישנה דעתו תמיד. Ein unbeständiges Wetter, עת מתחלפת*.

Unbestraft, s. Ungestraft.

Unbestritten, dieses ist, לא התנגד איש אל הדבר הזה.

Unbestreitbar, s. Unwiderleglich.

Unbeschnitten, ein Unbeschnittener, ערל בשר. Unbeschnittene, ערלים.

Unbeschädigt, er ist, שלם הוא. s. Unversehrt, von Sachen, בלי נזק.

Unbeschrieben, חלק בלי מכתב. Das Papier ist, הנייר חלק מכל מכתב*.

Unbeschreiblich, אשר לא יוכל איש לספר.

Unbrauchbar, diese Geräthe sind, הכלים האלה לא יצלחו לכל, לכל מלאכה.

Ungangbar, ein ungangbarer Weg, דרך לא סלולה.

Ungastlich, er ist, איננו מכניס אורח, לא יביא אורחים לביתו, לא יקרא איש לאכל אתו לחם.

Ungott, der, לא אל, לא אלהים.

Ungütig, er behandelt mich, לא ינהג עמי בדרך טוב.

Ungültig, eine ungültige Urkunde, שטר פסול*. Ein Gesetz ungültig erklären, הפר חק. Eine ungültige Ursache, סבה ריקה*.

Unglaublich, dieses ist, לא יוכל איש להאמין לדבר הזה. Eine unglaubliche That, פעל אשר לא יאמין איש כי יספר.

Unglaube, der, חסר האמנה*.

Unglimpf, der, Einem mit Unglimpf begegnen, דבר את איש קשות.

Unglimpflich, eine unglimpfliche Antwort, מענה לא רך. Unglimpfliche Reden, דברי עצב.

Unglück, das, רעה, הוה, הוה, איד, פיד, כיד, נכר, נכר. Es hat mich ein großes Unglück getroffen, רעה גדולה מצאתני. Ich habe viel Unglück erlebt, רעות רבות מצאוני. Wir haben kein Unglück erfahren, לא ראינו רעה. Ein Unglück kommt über das Andere הוה על הוה תבוא. Unglück bereitet seinem Vater ein thörichter Sohn, הות לאביו בן כסיל. Unglück den Uebelthätern, נכר לפעלי און. Er ist ins Unglück gestürzt, נפל ברע. Er hat viele Menschen ins Unglück gestürzt, הדיח הרעה על אנשים רבים. Ihr, meine Feinde, die ihr euch über mein Unglück freuet, אתם אויבי שמחי רעתי.

Unglückselig, s. Unglücklich.

Unglücklich, ich bin, רע לי, ברע אנכי. Ich bin in allen meinen Unternehmungen unglücklich, לא יצלח דבר בידי. Einen unglücklich machen, הביא הרעה על איש. Gebt starkes Getränk dem Unglücklichen, תנו שכר לאובד. O ich Unglücklicher! אוי לי, קשה יום.

Unglücksbote, der, מבשר רע.

Unglücksbotschaft, die, בשורה רעה.

Unglückstag, der, ihr Unglückstag ist nahe, קרוב יום רעתם, יום אידם. Du hättest dich nicht weiden sollen an deines Bruders Unglückstage, ואל תרא ביום אחיך ביום נכרו.

Unglücksfall, der, פגע רע, קורת אסון.

Unglücksprophet, der, מתנבא רע, לרע.

Unglückskind, das, ich bin ein, אנכי לעמל נולדתי. פגע רע על פגע רע יקרני, לא תמוש הרעה ממני.

Unglückszeit, die, עת רעה, עת צרה.

Ungleich, 1) nicht eben, לא ישר, לא מישרים, עקב. 2) Sie sind ungleicher Gestalt, תאר האחד שונה מתאר השני.

Ungnade, die, er ist bei dem König in Ungnade gefallen, הַמֶּלֶךְ הֵסִיר חַסְדּוֹ מִמֶּנּוּ.

Ungnädig, der König ist auf mich, סָר מִמֶּנִּי חֶסֶד הַמֶּלֶךְ, פְּנֵי הַמֶּלֶךְ אֵינֶנּוּ אֵלַי כִּתְמוֹל שִׁלְשׁוֹם.

Ungeahndet s. Ungestraft.

Ungeachtet, אַף כִּי, אַף גַּם זֹאת, אַף. Ungeachtet dessen habe ich sie nicht verachtet, nicht verworfen, sie gänzlich auszurotten, וְאַף גַּם זֹאת לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גְעַלְתִּים לְכַלֹּתָם. Deines Alters ungeachtet, wirst du der Strafe nicht entgehen, אַף כִּי זָקֵן אַתָּה לֹא תִנָּקֶה. Du assest davon, ungeachtet ich es dir verboten habe, אַף כִּי צִוִּיתִיךָ לְבִלְתִּי אֲכָל מִמֶּנּוּ אָכָלְתָּ.

Ungeordnet, לֹא עָרוּךְ, לֹא מְסֻדָּר.

Ungeübt, לֹא לָמוּד. Du bist in der hebräischen Sprache ungeübt, אֵינְךָ לָמוּד לְשׁוֹן עִבְרִית.

Ungebahnt, ein ungebahnter Weg, דֶּרֶךְ לֹא סְלוּלָה.

Ungeboren, לֹא נוֹלָד. Ein ungeborenes Kind, עוֹלֵל לֹא רָאָה אוֹר, עוֹלֵל לֹא חָזָה שָׁמֶשׁ.

Ungebunden, 1) man ließ ihm die Hände, לֹא נֶאֶסְרוּ יָדָיו. 2) Ein ungebundenes Leben führen, הָלַךְ בְּדֶרֶךְ לִבּוֹ. 3) Ein ungebundenes Buch, סֵפֶר שֶׁאֵינוֹ כָּרוּךְ. 4) Ungebundene Rede, סִגְנוֹן הַלָּשׁוֹן בְּלִי מִשְׁקָל וַחֲרוּז.

Ungebührlich, ungebührliche Reden, דְּבָרִים לֹא נְכוֹנִים, לֹא נָאִים.

Ungebildet, ein ungebildeter Mensch, אִישׁ בַּעַר, גֹּלֶם.

Ungebeten, ein ungebetener Gast, הַבָּא לֶאֱכֹל לֶחֶם אֶת־אִישׁ וְלֹא נִקְרָא.

Ungebessert, sein Herz ist, לִבּוֹ רַע כְּבָרִאשׁוֹנָה, לֹא שָׁב מֵרָעָתוֹ.

Ungeberdig, sich ungeberdig stellen, הִתְהוֹלֵל.

Ungebräuchlich, יוֹצֵא מִן הַמִּנְהָג. Ein ungebräuchliches Wort, מִלָּה נוֹשֶׁנֶת.

Ungegründet, seine Behauptungen sind, דְּבָרָיו אֵינָם מְיֻסָּדִים עַל הָאֱמֶת.

Ungeduld, die, חֹסֶר הַסַּבְלָנוּת.

Ungeduldig, er ist in seiner Krankheit, תִּקְצַר רוּחוֹ בְּחָלְיוֹ. Er ist in Allem ungeduldig, רוּחוֹ קְצָרָה מֵהוֹחִיל אֶל דָּבָר.

Ungedeihlich, eine ungedeihliche Pflanze, נֶטַע אֲשֶׁר לֹא יִצְלָח.

Ungedruckt, ein ungedrucktes Werk, סֵפֶר אֲשֶׁר לֹא נִדְפַּס, אֲשֶׁר לֹא בָא בִדְפוּס.

Ungehalten, er ist auf mich, יִכְעַס אֵלַי.

Ungehorsam, er ist seinen Aeltern, אֵינֶנּוּ שֹׁמֵעַ בְּקוֹל אָבִיו וְאִמּוֹ, לֹא יִשְׁמַע, לֹא יַקְשִׁיב אֶל דִּבְרֵי אֲבוֹתָיו.

Ungehörig, ein ungehöriges Betragen, דֶּרֶךְ לֹא נָאוָה, לֹא נָכוֹן.

Ungehindert, wir haben ungehindert unsere Reise fortgesetzt, לֹא נֶעֱצַרְנוּ מִלֶּכֶת לְדַרְכֵּנוּ. Hier kannst du ungehindert arbeiten, פֹּה אֵין מַעְצוֹר לְךָ לַעֲשׂוֹת מְלַאכְתֶּךָ.

Ungeheuer, ein ungeheurer Rachen, פֶּה פָעוּר לִבְלִי חֹק. Ungeheuer große Berge, הַרְרֵי אֵל. Eine ungeheure Menge, הֲמוֹנִים הֲמוֹנִים. Eine ungeheuer große Schuld, אַשְׁמָה גְדוֹלָה עַד לַשָּׁמָיִם. Ein ungeheurer Schmerz, מַכְאוֹב גָּדוֹל עַד לִמְאֹד.

Ungeheuer, das, vorzüglich Seeungeheuer, לִוְיָתָן, תַּנִּין. Bin ich ein Ungeheuer, daß du mir eine Wache setzest? אִם תַּנִּין אָנִי כִּי תָשִׂים עָלַי מִשְׁמָר. Du zerschmettertest die Häupter der Ungeheuer im Wasser, שִׁבַּרְתָּ רָאשֵׁי תַנִּינִים עַל הַמָּיִם. Er ist ein Ungeheuer, אַכְזָר הוּא כְּתַנִּין.

Ungewaschen, ungewaschene Hände, יָדַיִם לֹא רְחוּצוֹת. (figürlich) er hat ein ungewaschenes Maul, יְדַבֵּר עַזּוֹת, בְּחֹזֶק מֵצַח.

Ungewöhnlich, eine ungewöhnliche Sache, דָּבָר הַיּוֹצֵא מִן הָרָגִיל.

Ungewitter, das, שׁוֹאָה. Ein Ungewitter zieht aus der Ferne heran, מִמֶּרְחָק תָּבוֹא שׁוֹאָה. Das Ungewitter überraschte uns, פִּתְאֹם בָּאָה הַשּׁוֹאָה עָלֵינוּ.

Ungewiß, eine ungewisse Sache, דָּבָר לֹא נָכוֹן, דָּבָר לֹא בָרוּר. Es ist noch ungewiß, ob er heirathen wird oder nicht, לֹא נוֹדַע אֶל נָכוֹן כִּי יִקַּח אִשָּׁה.

Ungeweiht, ein ungeweihtes Brod, לֶחֶם חֹל. Ein Ungeweihter, זָר.

Ungewässert, ein ungewässerter Wein, יַיִן לֹא מָהוּל בַּמַּיִם.

Ungesattelt, לֹא חָבוּשׁ.

Ungesalzen, dieses Brod ist, הַלֶּחֶם הַזֶּה תָּפֵל בְּלִי מֶלַח. Eine ungesalzene Speise, אֹכֶל בְּלִי מֶלַח.

Ungesund, diese Frucht ist, לֹא טוֹב הַפְּרִי הַזֶּה לֶאֱכֹל. Ungesundes Wasser, מַיִם רָעִים. Ein ungesunder Ort, מָקוֹם רַע לְיוֹשְׁבָיו.

Ungesittet, ein ungesitteter Mensch, אִישׁ סַר מוּסָר מוֹאֵס בַּטּוֹב, בַּעַל מִדּוֹת רָעוֹת.

Ungesäumt, er soll ungesäumt hingehen, לֹא יְאַחֵר לָלֶכֶת שָׁמָּה.

Ungesäuertes, מַצּוֹת. Das Fest der Ungesäuerten, חַג הַמַּצּוֹת.

Ungesellig, er ist, לֹא יִתְרָעֶה אֶת אִישׁ, אֵין לוֹ חֵפֶץ בְּחֶבְרַת אֲנָשִׁים.

Ungethüm, das, s. Ungeheuer.

Ungetheilt. 1) mit ungetheiltem Herzen, בְּלֵב שָׁלֵם בְּלֵב תָּמִים. 2) Seine Gedichte erfreuen sich eines ungetheilten Lobes, כָּל קוֹרְאֵי שִׁירָיו יְשַׁבְּחוּם.

Ungetrübt, ungetrübtes Wasser, מַיִם לֹא דְלוּחִים לֹא עֲכוּרִים*. Ein ungetrübter Sinn, רוּחַ לֹא נְכֵאָה, לֹא עֲצוּבָה. Unsere Freude blieb ungetrübt, לֹא עָרְבָה שִׂמְחָתֵנוּ.

Ungetreu, er ist mir, יְשַׁקֵּר בִּי. s. Untreu, Treulos.

Ungeläutert, von Metallen, לֹא צָרוּף, לֹא מְצֹרָף, vom Weine, לֹא מְזֻקָּק.

Ungelegen, es ist mir jetzt ungelegen, mit dir zu sprechen, אֵין לִי פְּנַי לְדַבֵּר עַתָּה אֵלֶיךָ*.

Ungelegenheit, die, טֹרַח.

Ungelehrig, er ist, אֵין לוֹ הֲכָנָה לִלְמוֹד*.

Ungelesen, ein ungelesenes Buch, סֵפֶר אֲשֶׁר לֹא קָרָא בוֹ אִישׁ.

Ungemach, das, עָמָל תְּלָאָה. Ich habe viel Ungemach empfunden, ausgestanden, רָאִיתִי עָמָל רַב תְּלָאָה רַבָּה מְצָאַתְנִי.

Ungemein groß, גָּדוֹל בִּמְאֹד מְאֹד. Etwas Ungemeines, דָּבָר נִפְלָא.

Ungemächlich, s. Unbequemlich.

Ungenannt, ich will bei dieser Sache ungenannt sein, לֹא יִזָּכֵר שְׁמִי בַּדָּבָר הַזֶּה. Ein Ungenannter, פְּלֹנִי אַלְמֹנִי.

Ungenossen, von Speisen, לֹא נֶאֱכָל.

Ungenügsam, er ist, לֹא תִשְׂבַּע נַפְשׁוֹ, *לֹא יִסְתַּפֵּק.

Ungenießbar, diese Frucht ist, לֹא יוּכַל אִישׁ לֶאֱכֹל הַפְּרִי הַזֶּה. Schlechte, ungenießbare Feigen, תְּאֵנִים רָעוֹת אֲשֶׁר לֹא תֵאָכַלְנָה מֵרֹעַ.

Ungeformt, בְּלִי תֹאַר וּבְלִי הָדָר.

Ungefähr, 1) ungefähr zehn Jahre, כְּעֶשֶׂר שָׁנִים. 2) Ich kam von ungefähr auf den Berg Gilboa, נִקְרֹא נִקְרֵיתִי בְּהַר הַגִּלְבֹּעַ. oder פִּתְאֹם לְפֶתַע. Sie kam von ungefähr dahin, קָרָה מִקְרֶהָ שָׁמָּה.

Ungefähr, das, מִקְרֶה.

Ungezogen, ein ungezogener Knabe, נַעַר בְּלִי חִנּוּךְ חֲסַר מוּסָר.

Ungeziemend, ein ungeziemendes Betragen, דֶּרֶךְ לֹא נָאוָה.

Ungeziefer, das, שֶׁרֶץ, תּוֹלַעַת, כִּנִּם, רֶמֶשׂ.

Ungezwungen, בְּלִי לַחַץ, בְּלִי יְגִיעָה. Er schreibt einen ungezwungenen Stiel, הוּא יִכְתּוֹב בְּסִגְנוֹן קַל בְּלִי לַחַץ. Er that es ungezwungen, עָשָׂה הַדָּבָר בְּלִי הַכְרֵחַ וְאֵין אֹנֶס.

Ungezählt, ungezähltes Geld, כֶּסֶף לֹא מָנוּי.

Ungezähmt, gleich einem ungezähmten Rosse, כְּסוּס שׁוֹטֵף.

Ungekocht, ungekochtes Fleisch, בָּשָׂר לֹא מְבֻשָּׁל בָּשָׂר חַי.

Ungekränkt, man ließ ihn, לֹא הִכְעִיסוֹ אִישׁ.

Ungerade, eine ungerade Linie, קַו לֹא יָשָׁר*. Eine ungerade Zahl, מִסְפָּר לֹא זוּגִי*.

Ungerathen, ein ungerathener Sohn richtet den Vater zu Grunde, und verjagt die Mutter, בֵּן מֵבִישׁ מְשַׁדֶּד אָב וּמַבְרִיחַ אֵם.

Ungerührt, er blieb bei den Thränen seiner Tochter, דִּמְעוֹת בִּתּוֹ הַיּוֹרְדוֹת לֹא נָגְעוּ בְלִבּוֹ, לֹא נִכְמְרוּ רַחֲמָיו עַל בִּתּוֹ בִּרְאוֹתוֹ דִמְעוֹתֶיהָ הַיּוֹרְדוֹת.

Ungereimt, etwas Ungereimtes sprechen, דַּבֵּר דִּבְרֵי תִפְלָה, דַּבֵּר תַּהְפֻּכוֹת.

Ungern, er thut es, לֹא יַעֲשֶׂה זֹאת בְּנֶפֶשׁ חֲפֵצָה. Wenn du ungern mit mir gehst, אִם רַע בְּעֵינֶיךָ לָלֶכֶת אִתִּי.

Ungerecht, ein ungerechter Mensch, אִישׁ עָוֶל, עֲוִיל, עַוָּל. Ungerechte Leute, בְּנֵי עַוְלָה, עֲוִילִים. Ein ungerechter Gewinn, בֶּצַע.

Ungerechtigkeit, die, עָוֶל, עַוְלָה, עוֹלָה, עַלְתָה. Ungerechtigkeiten, *עַוְלוֹת, עוֹלוֹת.

Ungeschwächt, seine Kraft ist, לֹא כָשַׁל כֹּחוֹ.

Ungestaltet, ein ungestalteter Mensch, אִישׁ רַע תֹּאַר.

Ungestört, hier kannst du ungestört arbeiten, פֹּה לֹא יַשְׁבִּיתְךָ אִישׁ מִמְּלַאכְתְּךָ.

Ungestüm sein, רָגַשׁ, שָׁאָה. Ungestüm anklopfen, דָּפַק בְּחָזְקָה. Ein ungestümer Mensch, אִישׁ רֹגֶשׁ. Das ungestüme Meer, הַיָּם הַסֹּעֵר־הַזֹּעֵף.

Ungestüm, der, oder: das Ungestüm, רִגְשָׁה, שָׁאוֹן. Birg mich vor dem Ungestüm der Unheilstifter, תַּסְתִּירֵנִי מֵרִגְשַׁת פֹּעֲלֵי אָוֶן. Der Ungestüm des Meeres, רִגְשַׁת־שְׁאוֹן־זַעַף הַיָּם.

Ungestraft, ein falscher Zeuge bleibt nicht, עֵד שְׁקָרִים לֹא יִנָּקֶה. Gott läßt Nichts ungestraft, אֱלֹהִים נַקֵּה לֹא יְנַקֶּה.

Ungeschickt, ein ungeschickter Mensch, *אִישׁ אֲשֶׁר אֵין לוֹ הֲבָנָה לְכָל דָּבָר.

Ungeschmälert, אִישׁ אֲשֶׁר לֹא נִגְרַע מִמֶּנּוּ דָּבָר.

Und, וְ. Mit größerem Nachdruck steht am Anfang eines Satzes, אַף. Der Mensch, vom Weibe geboren, kurz an Tagen.... Und auf einen solchen richtest du deine Augen? אָדָם יְלוּד אִשָּׁה קְצַר יָמִים .... אַף עַל זֶה פָּקַחְתָּ עֵינֶיךָ. In der poetischen Sprache steht אַף auch in der Mitte des Satzes: Gott erniedrigt und erhöht, אֵל מַשְׁפִּיל אַף מְרוֹמֵם.

Und so weiter, (chaldäisch) וּכְעֶנֶת.

Undank, der, שִׁלּוּם רָעָה תַּחַת טוֹבָה.

Undankbar, ein undankbarer Mensch, הַמְשַׁלֵּם־הַמֵּשִׁיב רָעָה תַּחַת טוֹבָה, *כְּפוּי טוֹבָה.

Undankbarkeit, die, s. Undank.

Undurchdringlich, dieses ist, לֹא יוּכַל דָּבָר לַעֲבוֹר בּוֹ. Ein undurchdringliches Geheimniß, סוֹד אֲשֶׁר אֵין לוֹ חֵקֶר.

Unding, das, אֶפֶס, תֹּהוּ, *דָּבָר שֶׁאֵינוֹ נִמְצָא. Sie sollen wie Nichts, wie ein Unding werden, יִהְיוּ כְאַיִן וּכְאֶפֶס. Noch weniger als Nichts und ein Unding gelten sie ihm, מֵאֶפֶס וָתֹהוּ נֶחְשְׁבוּ לוֹ.

Undeutlich, er spricht, עִמְקֵי שָׂפָה הוּא. Leute, die undeutlich sprechen, אֲנָשִׁים עִמְקֵי שָׂפָה. Undeutliche Buchstaben, אוֹתִיּוֹת שֶׁאֵינָן נִכָּרוֹת. Undeutliche Worte, *דְּבָרִים שֶׁאֵינָם מְבוֹרָרִים.

Undenkbar, *אֲשֶׁר לֹא יוּכַל אִישׁ לְהַשִּׂיג בְּמַחֲשַׁבְתּוֹ.

Undenklich, seit undenklichen Zeiten, מֵעִתִּים קַדְמוֹנִיּוֹת, מִימֵי קֶדֶם.

Unhaltbar, eine unhaltbare Festung, מִבְצָר אֲשֶׁר אֲנָשָׁיו לֹא יוּכְלוּ לְהָגֵן בַּעֲדוֹ בִּכְלֵי מִלְחַמְתָּם.

Unhold, der, plur. Unholde, שֵׁדִים.

Unhöflich, ein unhöflicher Mensch, *אִישׁ חֲסַר דֶּרֶךְ אֶרֶץ.

Unhöflichkeit, die, *חֹסֶר דֶּרֶךְ אֶרֶץ.

Unheil, das, אָוֶן, עָמָל, הַוָּה, הֹוָה. Unheil stiften, פָּעַל אָוֶן. s. Unglück.

Unheilbar, seine Wunde ist, מַכָּתוֹ לֹא תוּכַל לְהֵרָפֵא. אֵין תְּרוּפָה לְמַכָּתוֹ, לֹא יוּכַל לְהֵרָפֵא מִמַּכָּתוֹ. Eine unheilbare Krankheit, חֳלִי לְאֵין מַרְפֵּא.

Unheilig, etwas Unheiliges, דְּבַר חֹל.

Unwahr, ich halte das für, שָׁוְא זֹאת בְּעֵינַי.

Unwahrheit, die, das ist eine, *הַדָּבָר הַזֶּה מִתְנַגֵּד אֶל הָאֱמֶת. s. Lüge.

Unwahrscheinlich, dieses ist, *הַדָּבָר הַזֶּה אֵינֶנּוּ קָרוֹב אֶל הָאֱמֶת.

Unwandelbar, s. Unveränderlich.

Unwohl, mir ist, בְּרִיאוּתִי אֵינֶנָּה שְׁלֵמָה.

Unwiederbringlich, verloren sein, אָבַד לָנֶצַח. Mein Gemüth hat seine Fröhlichkeit unwiederbringlich verloren, אָבַד מֵרוּחִי שְׂשׂוֹנוֹ וְלֹא יָשׁוּב עוֹד אֵלָיו.

Unwiderleglich, אֲשֶׁר אֵין לְהָשִׁיב עָלָיו. Ein unwiderleglicher Beweis, *הוֹכָחָה נִצַּחַת.

Unwiderruflich, ein unwiderruflicher Befehl, דָּת אֵין לְהָשִׁיב.

Unwiderstehlich, er ist, לֹא יוּכַל אִישׁ לַעֲמוֹד לְפָנָיו נֶגְדּוֹ. Ich habe eine unwiderstehliche Lust, לֹא אוּכַל לִמְשֹׁל בְּתַאֲוָתִי.

Unwichtig, eine unwichtige Sache, דָּבָר קָטֹן.

Unwillig sein, auf Einen, כָּעַס עַל אִישׁ.

Unwille, der, כַּעַס.

Unwillkommen, sein Besuch ist mir jetzt, לֹא אֶחְפֹּץ־לֹא יִנְעַם לִי לִרְאוֹת פָּנָיו עַתָּה.

Unwillkührlich, בְּלִי רָצוֹן אִישׁ*.

Unwissend, 1) ein unwissender Mensch, אִישׁ נִבְעָר מִדַּעַת, אִישׁ בַּעַר, חֲסַר דֵּעָה. Er fügte ihm unwissend ein Unrecht zu, בְּלִי דַעַת הֵסִיב לוֹ רָעָה. Wer Zurechtweisung hasset, bleibt ein Unwissender, שׂוֹנֵא תוֹכַחַת בָּעַר. Unwissende Leute, בְּעָרִים. 2) Er hat ihn unwissend erschlagen, הִכָּהוּ בִּבְלִי דַעַת.

Unwissenheit, die, חֹסֶר דֵּעָה*, בַּעֲרוּת.

Unwissentlich, Etwas unwissentlich thun, עָשָׂה דָבָר בִּבְלִי דַעַת.

Unwürdig, er ist der Ehre, לֹא נָאוָה לוֹ הַכָּבוֹד. Ein unwürdiges Betragen, דֶּרֶךְ מְגוּנָה*. Auf eine unwürdige Weise, בְּדֶרֶךְ בִּזָּיוֹן*, בְּלִי נִמּוּס.

Unwirthbar, ein unwirthbarer Ort, מָקוֹם אֲשֶׁר לֹא יוּכַל אִישׁ לָשֶׁבֶת בּוֹ. Ein unwirthbares Gasthaus, מָלוֹן לֹא נָכוֹן לָאֹרְחִים.

Unwirthschaftlich, seine Frau ist, אִשְׁתּוֹ לֹא תְכַלְכֵּל צָרְכֵי בֵיתָהּ בְּמִשְׁפָּט, אִשְׁתּוֹ מְפַזֶּרֶת בְּצָרְכֵי הַבָּיִת.

Unwirksam, unwirksame Heilmittel, רְפָאוֹת לֹא מוֹעִילוֹת.

Unweiblich, ihr Benehmen ist, לֹא רַכָּה וַעֲנֻגָּה הִיא בְּמַעֲשֶׂיהָ.

Unweislich, לֹא בְחָכְמָה.

Unweise, לֹא חָכָם.

Unweit, ich fand das Geld unweit von dem Thore, oder unweit des Thores, מָצָאתִי הַכֶּסֶף בְּמָקוֹם לֹא רָחוֹק מֵהַשַּׁעַר.

Unwegsam, לֹא דֶרֶךְ. Wir irrten in unwegsamen Wüsten umher, תָּעִינוּ בְּתֹהוּ לֹא דָרֶךְ.

Unwesen, das, s. Unfug.

Unwesentlich, טָפֵל*. Unwesentliche Dinge, דְּבָרִים טְפֵלִים.

Uns, (Dativ) לָנוּ. (Accusativ) אֹתָנוּ, נוּ. Er gab uns, נָתַן לָנוּ. Er fragte uns, שָׁאַל אֹתָנוּ, שְׁאֵלָנוּ. Er schickte zu uns, שָׁלַח אֵלֵינוּ.

Unsanft, eine unsanfte Antwort, מַעֲנֶה לֹא רַךְ.

Unsauber, s. Schmutzig.

Unsittsam, לֹא צָנוּעַ.

Unsittlich, s. Ungesittet.

Unsittlichkeit, חֹסֶר הַמּוּסָר*.

Unsichtbar, ein unsichtbarer Gegenstand, דָּבָר הַנֶּעְלָם מִן הָעַיִן.

Unsicher, dieser Weg ist, לֹא יוּכַל אִישׁ לָלֶכֶת בֶּטַח בַּדֶּרֶךְ הַזֶּה.

Unsinn, der, הוֹלֵלוֹת. Unsinn und Thorheit, הוֹלֵלוֹת וְסִכְלוּת. Ich sprach von der Lust, es sei Unsinn, לִשְׂחוֹק אָמַרְתִּי מְהוֹלָל. Unsinn reden דַּבֵּר לֹא בְדַעַת הַגֵּד מִלִּין בְּלִי דַעַת, דַּבֵּר דִּבְרֵי תָפֵל, דַּבֵּר תַּהְפֻּכוֹת.

Unsinnig werden, הִתְהוֹלֵל. Ein unsinniger Mensch, מְהֻלָּל, מִתְהוֹלֵל, חֲסַר דַּעַת.

Unselig, s. Unglücklich.

Unser, 1) der Genitiv von Wir. Erbarme dich unser! רַחֲמֵנוּ. Unser Einer, אִישׁ כָּמוֹנִי, אֲנָשִׁים כָּמוֹנוּ. 2) Zueignendes Fürwort. Unser Vater, אָבִינוּ. Unserm, unsern Bruder, לְאָחִינוּ, אֶת אָחִינוּ. Unsere Brüder, אַחֵינוּ. 3) Als Nebenwort. Das Haus ist unser, לָנוּ הַבָּיִת.

Unserige, der, die, das, נוּ. Euer Vater und der Unserige, אֲבִיכֶם וְאָבִינוּ. Einer von den Unsrigen, אֶחָד מִמֶּנּוּ. Gehörst du zu den Unsrigen oder zu unseren Feinden? הֲלָנוּ אַתָּה אִם לְצָרֵינוּ. Das Unsrige (unser Vermögen), כָּל אֲשֶׁר לָנוּ. Wir werden das Unsrige thun נַעֲשֶׂה כְּפִי יְכָלְתֵּנוּ, כַּאֲשֶׁר תִּמְצָא יָדֵנוּ.

Unsertwegen, לְמַעֲנֵנוּ, בַּעֲבוּרֵנוּ, בִּגְלָלֵנוּ.

Untadelhaft, בְּלִי דֹפִי, בְּלִי תָהֳלָה. Seine Aufführung ist, תָּמִים דְּרָכוֹ, זַךְ וְיָשָׁר פָּעֳלוֹ.

Untauglich, er ist zu diesem Geschäfte, אֵין לוֹ כִּשְׁרוֹן. לֹא נָכוֹן הוּא לַמְּלָאכָה הַזֹּאת. Diese Hölzer sind zum Bauen, הָעֵצִים הָאֵלֶּה לֹא יִצְלְחוּ לִמְלֶאכֶת הַבּוֹנִים, הֶחָרָשִׁים.

Untüchtig, s. Untauglich.

Unthat, die, נְבָלָה, זִמָּה.

Unthunlich, אֲשֶׁר לֹא נָכוֹן לַעֲשׂוֹת.

Unthier, das, חַיָּה אֲיֻמָּה וְנוֹרָאָה, חַיָּה רָעָה מְאֹד.

Unthätig, ein unthätiger Mann, אִישׁ בָּטֵל*, בַּטְלָן.

Unthätigkeit, die, בַּטָּלָה*.

Unten, תַּחַת. Er bauete einen Altar unten am Berge, וַיִּבֶן מִזְבֵּחַ תַּחַת הָהָר. Der Segen der Tiefe, die unten liegt, בִּרְכוֹת תְּהוֹם רֹבֶצֶת תָּחַת. Im Himmel oben und auf der Erde unten, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת. Sie stellten

sich unten am Berge, ויתיצבו בתחתית ההר. Er ist oben und ich bin unten, הוא למעלה ואני למטה. Sie sollen zusammen schließen von unten, יהיו תואמים מלמטה.

Unter; dieses Vorwort regiert den Dativ auf die Frage wo? worunter? dem Orte nach, תחת, in Bezug auf eine Menge, בתוך, בקרב, ב׳, עם. Unter dem Baume sitzen, ausruhen, ישב׳ השען תחת העץ. Du erweiterst meine Schritte unter mir, תרחיב צעדי תחתי, תחתני. Ich stand unter ihnen, עמדתי בתוכם. Du warst unter vielen Völkern, היית בקרב עמים רבים. Eine Niederlage unter dem Feinde anrichten, הכה בשונאיו מכה גדולה. Du, die Schönste unter den Frauen, את היפה בנשים. Ich dachte, ich werde keinen Menschen mehr erblicken unter den Bewohnern der Welt, אמרתי לא אביט אדם עוד עם יושבי חלד. Es läßt sich auch durch מן geben. Die Treuen nehmen ab unter den Menschenkindern, פסו אמונים מבני אדם. Wähle dir Eines unter ihnen, בחר לך אחת מהנה. Ein Jüngling unter zwanzig Jahren, נער מבן עשרים שנה ולמטה. Den Accusativ auf die Frage wohin? Lege doch deine Hand unter meine Hüfte, שים נא ידך תחת ירכי. Sie geht hin unter jeden grünen Baum, הלכה היא אל תחת כל עץ רענן. Einer wird den Andern unter den Weinstock und unter den Feigenbaum einladen, יקראו איש אל רעהו אל תחת גפן ואל תחת תאנה. Er stellte sich, er ging unter das Volk, ויתיצב בתוך העם, ויבוא בקרב העם. Er wird Euch unter die Völker zerstreuen, והפיצכם בעמים. Viele mittelst dieses Vorwortes im Deutschen gebildete Redensarten können im Hebräischen nur dem Sinne nach gegeben werden, z. B. es bleibt unter uns, unter uns gesagt, דברנו זה לא יודע לאיש אחר. Wir sind jetzt unter vier Augen, אין איש שומע אותנו. Er hat seine Waare unter der Hand verkauft, מכר את סחורתו בסתר. Etwas unter den Händen haben, עשה בדבר. Die ganze Gegend steht unter Wasser, שטפת מים תכסה את פני כל הארץ. Alles ist unter den Waffen, כל אנשי המלחמה חגורים כלי מלחמתם. Die Uebertragung ähnlicher Redensarten findet sich bei den betreffenden Haupt- und Zeitwörtern.

Unterarm, der, אמה.

Unterordnen, er hat ihn mir untergeordnet, נתנו תחת ידי. Er ist ihm untergeordnet, הוא סר למשמעתו.

Unterirdisch, das unterirdische Reich, ארץ תחתית, fiche Unterwelt. Unterirdische Schätze, אוצרות דשמאות בארץ.

Untereinander mengen, Getreide, בלל דגן בדגן.

Untereinnehmer, der, בעל מכס המשנה.

Unterbleiben, die Sache ist unterblieben, לא נעשה הדבר, לא נגמר הדבר.

Unterbett, das, המטה התחתונה*. Zum Unterbett dient dir das Gewürm, תחתיך יצע רמה.

Unterbefehlshaber, der, משנה לשר הצבא.

Unterbringen, ich kann meine Gäste nicht alle — אין מקום בביתי לכל האורחים הנמצאים.

Unterbreiten, Einem ein Tuch, פרש בגדי׳ משפחת תחת איש. Einem Etwas zum Lager, הציע תחת איש.

Unterbrechung, die, einer Rede, הפסק*.

Unterbrechen, Einen in der Arbeit, השבת איש ממלאכתו. Einer, der Jemanden im Reden unterbricht, הנכנס לתוך דברי חברו*.

Untergang, 1) der Sonne, מבוא השמש. Vor dem Untergang der Sonne לפני בוא השמש, טרם תבוא השמש. Beim Untergang der Sonne, לעת בוא השמש. 2) Das Aufhören des Daseins einzelner Menschen oder eines ganzen Volkes, אבד, אבדן. Sein Ende ist Untergang, ואחריתו עדי אבד. Der Untergang meines Geschlechtes אבדן מולדתי. Sein Untergang ist nahe, קרוב יומו. Das ist mein Untergang, זאת תאבדני. Der Untergang eines Reiches. אבדן מפלת הממלכה. Der Untergang einer Stadt (durch ein Naturereigniß) מהפכת העיר.

Untergeben, seine Untergebenen, האנשים אשר תחת ידו.

Untergehen, 1) von der Sonne, בוא. Als die Sonne unterging, כבוא השמש. Vom Monde, האסף. 2) Vernichtet, zerstört werden, אבד. Wie bist du untergegangen, die von den Meeren bevölkert wurde! איך אבדת נושבת מימים. 3) Das Schiff ist untergegangen, טבעה האניה בים.

Untergraben, ein Haus, חפר מתחת לקרקע הבית מקצה אל קצה.

Unterdessen, s. Indessen.

Unterdrückung, die, der Armen, רצוץ דלים*.

Unterdrücken, Einen, רצץ־ רוצץ־ דכא את. Wen unterdrückte ich? את מי רצותי, את מי לחצתי. Du hast uns weder bedrückt noch unterdrückt, לא עשקתנו ולא רצותנו. Sie unterdrücken dein Volk, עמך ידכאו. Ein Unterdrücker, רצוץ מדכא, גלחץ, נדכה, איש דכא. Gib die Unterdrückten frei, שלח רצוצים חפשים. Einen Wunsch unterdrücken, כבש תאותו.

Unterdrücker, der, הרוצץ, המדכא את, plur רוצצים מדכאים. Verschwunden sind die Unterdrücker aus dem Lande, תמו רמס מן הארץ.

Unterhalb, מלמטה. Unterhalb der Einfassung, תחת כרכבו מלמטה. Mein Weingarten ist unterhalb der Stadt, כרמי מתחת לעיר הוא.

Unterhalt, der, מחיה, ארחה, חית יד, פרנסה. Ich gebe dir anständige Kleider und deinen Unterhalt, אתן לך ערך בגדים ומחיתך. Sein Unterhalt wurde ihm für immer gegeben, וארחתו ארחת תמיד נתנה לו.

Unterhaltung, die, שעשעים. Eine geistige Unterhaltung, שעשעי נפש.

Unterhalten, 1) ein Gefäß unter Etwas, שים הכלי תחת. 2) Ein Feuer unterhalten, הבער האש תמיד. 3) Sich mit Etwas unterhalten, השתעשע בדבר. Er hat sich gestern in Gesellschaft köstlich unterhalten, התענג בגיל יום אתמול בחברת רעיו.

Unterhaltend, ein unterhaltendes Buch, ספר המשעשע את הנפש.

Unterhandeln, die Abgesandten unterhandeln den Frieden, המשלחים נדברים איש אל רעהו על אודות השלום.

Unterhöhlen die Kaninchen unterhöhlen die Wände, השפנים יחפרו מחלות לקירות מקצה אל קצה.

Unterhändler, der, bei einem Verkaufe, סרסר*.

Unterwürfig sein, Einem, נתן יד תחת איש, s. Unterwerfen.

Unterweisung, die, מוסר, s. Abführen.

Unterweisen, Einen, הורות את איש, s. Unterrichten.

Unterwegs, בדרך.

Unterwärts, מלמטה.

Unterwelt, die, שאול, ארץ תחתית, ארץ תחתיה.

Unterwerfen, Länder, Völker, כבש ארץ, כבש עמים. Da das Land ihnen unterworfen war, והארץ נכבשה לפניהם. Der mir Völker unterwarf, הרדד עמים תחתי, וידבר עמים תחתי. Alle Obersten und Helden unterwarfen sich dem König Salomo, וכל השרים והגבורים נתנו יד תחת שלמה המלך. Ich unterwerfe mich ganz deinem Urtheile, שפט אתה ואני אשמע לכל אשר תשפט.

Untersagen, Einem Etwas, צוה על איש לבלתי עשות דבר.

Untersuchung, die, חקר, חקירה, בקרת, בדיקה.

Untersuchen, Etwas, חקר־ בקר את. Es ist ein Fallstrick dem Menschen, nach den Gelübden erst zu untersuchen, מוקש אדם אחר נדרים לבקר.

Untersinken, צלל. Sie sanken unter wie Blei im Wasser, צללו כעופרת במים. Das Schiff ist untergesunken, טבעה האניה במים.

Untersetzen, ein Gefäß, שים־ נתן הכלי תחת. Ein untersetzter Mann, גבר קטן קומה ורב כח.

Untersenken, s. Versenken.

Unterthan, der, עבד. Unterthanen des Königs, הסרים למשמעת המלך.

Unterthänig sein, Einem, היה תחת יד איש, עבד את איש.

Untertauchen, ein Gefäß, טבל כלי במים. Sich in einem Flusse untertauchen, טבל בנהר.

Untertauchen, das, טבילה.

Unterjochen, ein Volk, כבש עם. Ihr wollt sie euch als Knechte unterjochen, תכבשום לעבדים לכם.

Unterlaß, ohne Unterlaß arbeiten, עבד בלי חשך, מאין פוגה. Der die Völker schlug ohne Unterlaß, מכה עמים מכת בלתי סרה.

Unterlassen, Etwas, חדל מעשות דבר. Sollen wir in den Krieg ziehen, oder sollen wir es unterlassen? הנלך למלחמה אם נחדל. Das Weintrinken unterlassen, חדל לשתות יין. Wer hören will, der höre, wer es aber unterlassen will, der unterlasse es, השומע ישמע והחדל יחדל.

Unterlaufen, die Striemen sind mit Blut unterlaufen, נקוה הדם אל מקום החבורות.

Unterliegen, dem Feinde, נפל לפני האויב, הכבש מאת האויב. Er ist seinem Kummer unterlegen, נגע ביגונו.

Unterlippe, die, השפה התחתונה.

Unterleib, der, בטן. Er leidet am Unterleibe, יחלה בבטנו, במעיו.

Unterlegen, 1) lege ihm ein Kissen unter, שים כסת תחת ראשו. 2) Er reiste mit unterlegten Pferden, יאסר סוסים אחרים במרכבתו ממקום אל מקום.

Unterlehrer, der, מלמד המשנה.

Unterminiren, Unterminen, s. Untergraben, Unterhöhlen.

Untermischen, den Wein mit Wasser, מהל היין במים.

Untermengen, Korn mit Weizen, בלל דגן בחטים.

Unternehmung, die, מעשה, דרך. Er ist glücklich in allen seinen Unternehmungen, יצלח בכל מעשהו, כל דרכיו תצלחנה, יצליח את כל דרכיו.

Unternehmen, Etwas, עשה דבר. Alles, was er unternimmt, gelingt ihm, כל אשר יעשה יצליח. Einen Bau unternehmen, החל לבנות. Er unternimmt Nichts ohne seinen Bruder, לא יעשה דבר כי אם שאל את אחיו. Ein unternehmender Mann, איש פעלים.

Untere, der, die, das תחתי, תחתיה, תחתית, תחתון, תחתונה. Das untere Stockwerk, היציע התחתונה. Untere Stockwerke, תחתים. Der untere Mühlstein, פלח תחתית. Die untere Tiefe, שאול תחתית, תחתיה.

Unterfangen sich, s. Unterstehen.

Unterpfand, das, ערבון, s. Pfand.

Unterpriester, die, כהני המשנה.

Unterziehen, sich einem Geschäfte, קבל עליו לעשות דבר.

Unterzeichnen, s. Unterschreiben.

Unterkommen, der Reisende kann nicht, הארח לא ימצא מקום ללון שם. Er kann nicht als Bedienter unterkommen, אין איש מאספו הביתה לשרת אתו, להיות לו לעבד.

Unterkönig, der (Vize-König), משנה המלך, משנה למלך, s. Statthalter.

Unterrock, der, כתנת, כתנת.

Unterricht, der, תורה, לקח. Er gibt ihm Unterricht in der hebräischen Sprache, (יאלפהו) ילמדהו לשון עבר.

Unterrichten, 1) Einem Unterricht ertheilen, למד, אלף, הורות את איש. Einen Knaben in einer fremden Sprache, im Singen unterrichten, למד את הנער לשון עם אחר, את השיר. Ein unterrichteter Mann, איש מבין מדע. 2) Ich werde ihn von der Ankunft des Fürsten unterrichten, אגלה את אזנו לאמר בא השר.

Unterredung, die, sich mit Einem in eine Unterredung einlassen, הדבר אל איש, s. Unterreden.

Unterreden, sich, הדבר. Sie unterredeten sich, נדברו איש אל רעהו. Sich wider Einen unterreden, הדבר ב־ על.

Unterschied, der, *הבדל, חלוק, שנוי. Einen Unterschied machen, s. Unterscheiden.

Unterschiedlich, unterschiedliche Arten, מינים שונים.

Unterscheidung, die, *הבדלה.

Unterscheiden, damit ihr wisset, daß er unterscheiden wird zwischen den Egyptern und den Israeliten, למען תדעון אשר יפלה בין מצרים ובין ישראל. Gutes vom Bösen zu unterscheiden, להבדיל בין טוב לרע. Zwölf Myriaden Menschen, die zwi-

schen rechts und links nicht zu unterscheiden wissen, שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה רִבּוֹ אָדָם אֲשֶׁר לֹא יָדַע בֵּין יְמִינוֹ לִשְׂמֹאלוֹ.

Unterschwelle, die, מִפְתָּן.

Unterstützung, die, 1) die Handlung des Unterstützens, מִסְעָד. 2) Hilfe, עֵזֶר, עֶזְרָה.

Unterstützen, Etwas, Einen, תָּמַךְ־ סָמַךְ־ סָעַד אֶת. Sie unterstützten seine Hand, תָּמְכוּ אֶת יָדָיו. Seine Gerechtigkeit, die unterstützt ihn, וְצִדְקָתוֹ הִיא סְמָכָתְהוּ. Daß er das Reich begründe und unterstütze durch Recht und Gerechtigkeit, לְהָכִין אֶת הַמַּמְלָכָה וּלְסַעֲדָהּ בְּמִשְׁפָּט וּבִצְדָקָה. Einen Armen unterstützen, הֶחֱזִיק יַד עָנִי.

Unterstützer, der, ein Unterstützer der Künste und Wissenschaften, הַמַּחֲזִיק יְדֵי עֹשֵׂי מְלֶאכֶת מַחֲשֶׁבֶת וִידֵי אַנְשֵׁי מַדָּע.

Unterstehen, 1) es regnete, aber wir konnten nirgends unterstehen, הַגֶּשֶׁם יָרַד וַאֲנַחְנוּ לֹא מָצָאנוּ מָקוֹם לַחֲסוֹת שָׁמָּה. 2) Wer unterstand sich das zu thun? מִי הוּא זֶה, אֲשֶׁר מְלָאוֹ לִבּוֹ לַעֲשׂוֹת זֹאת. Unterstehe dich nicht hinzugehen, אַל יִמְלָאֲךָ לִבְּךָ לָלֶכֶת שָׁמָּה.

Unterstellen, ein Gefäß, נָתַן־ שׂוּם כְּלִי תַּחַת; (figürlich) Einem ein Bein unterstellen, לְהַפִּיל אִישׁ׳ לְהָסֵב לוֹ רָעָה.

Unterschlagen, 1) Einem einen Brief, הֶעְלֵם מֵאִישׁ הָאִגֶּרֶת הַשְּׁלוּחָה אֵלָיו. 2) Einem ein Bein unterschlagen, ihn betrügen, עָקַב אֶת אִישׁ.

Unterschrift, die, *חֲתִימָה׳ מִכְתַּב שְׁמוֹ (בְּסוֹף אִגֶּרֶת אוֹ מוֹדָעָה).

Unterschreiben, einen Brief, כָּתַב שְׁמוֹ בְּסוֹף דִּבְרֵי הָאִגֶּרֶת׳ *חָתַם.

Untröstlich, בְּלִי נֹחַם. Die Mutter ist wegen des Verlustes ihres Sohnes — הָאֵם מְמָאֶנֶת לְהִנָּחֵם עַל מוֹת בְּנָהּ.

Untrüglich, eine untrügliche Hoffnung, תּוֹחֶלֶת אֲשֶׁר לֹא תְכַזֵּב.

Untrinkbar, untrinkbares Wasser, מַיִם רָעִים אֲשֶׁר לֹא יִשְׁתּוּ מֵרֹעַ.

Untreu, בְּלִי אֵמוּן, בֹּגֵד. Eine Frau, die ihrem Manne untreu ist, אִשָּׁה הַשֹּׂטָה תַּחַת אִישָׁהּ. Aber, wie ein Weib ihrem Geliebten untreu wird, so wurdet ihr mir untreu, Haus Israels, אָכֵן בָּגְדָה אִשָּׁה מֵרֵעָהּ כֵּן בְּגַדְתֶּם בִּי בֵּית יִשְׂרָאֵל.

Untreue, die, בֶּגֶד. Eine Untreue begehen, שָׂטָה תַּחַת, בָּגַד בְּ, s. Untreu.

Unlust, גֹּעַל. Ich habe Unlust zum Essen, גָּעֲלָה נַפְשִׁי (oder בָּחֲלָה נַפְשִׁי) בְּמַאֲכָל אֲשֶׁר יֵאָכֵל.

Unlustig, ein unlustiges Wetter, עֵת לֹא נְעִימָה.

Unlauter, ein unlauteres Wasser, מַיִם לֹא זַכִּים. Unlautere Absichten, מַחֲשָׁבוֹת לֹא זַכּוֹת, לֹא טְהוֹרוֹת.

Unlieb, das ist mir, לֹא יִנְעַם לִי הַדָּבָר הַזֶּה.

Unleugbar, es ist, לֹא יוּכַל אִישׁ לְכַחֵשׁ זֹאת.

Unleidlich, s. Unerträglich.

Unleserlich, diese Schrift ist, לֹא יוּכַל אִישׁ לִקְרֹא אֶת הַמִּכְתָּב הַזֶּה.

Unlängst, er hat mir unlängst geschrieben, כָּתַב אֵלַי אִגֶּרֶת זֶה יָמִים מְעַטִּים.

Unmacht, die, קֹצֶר יָד.

Unmoralisch, ein unmoralischer Mensch, אִישׁ פֹּרֵעַ מוּסָר, *בַּעַל מִדּוֹת רָעוֹת.

Unmöglich, es war mir unmöglich zu ihm zu kommen, נִמְנַעְתִּי מִבּוֹא אֵלָיו, לֹא יָכֹלְתִּי לָבוֹא אֵלָיו. Etwas Unmögliches, דָּבָר אֲשֶׁר לֹא יוּכַל לִהְיוֹת, *דָּבָר בִּלְתִּי אֶפְשָׁרִי, נִמְנָע.

Unmöglichkeit, das ist eine, *הַדָּבָר הַזֶּה מִן הַנִּמְנָעִים.

Unmuth, der, כַּעַס.

Unmuthig sein, כָּעַס, s. Mißmuthig.

Unmittelbar, ich werde mich unmittelbar an den König wenden, אָבִיא אֶת דְּבָרַי אֶל הַמֶּלֶךְ.

Unmütterlich, du behandelst mich, לֹא כְּאֵם עִם בְּנָהּ תַּעֲשִׂי עִמִּי.

Unmächtig, er ist, קְצַר יָד הוּא. Ihre unmächtigen Bewohner erschrecken, וְיוֹשְׁבֵיהֶן קִצְרֵי יָד חַתּוּ.

Unmensch, der, er ist ein, אֵין לֵב אָדָם בְּקִרְבּוֹ׳ אַכְזָר הוּא.

Unmenschlich, ein unmenschliches Verfahren, דֶּרֶךְ אִישׁ אַכְזָרִי.

Unmenschlichkeit, die, אַכְזְרִיּוּת.

Unmäßig, 1) er ist im Essen und Trinken, לֹא יִשְׁמֹר חֹק וּזְלָלִי בְּאָכְלוֹ וּבִשְׁתוֹתוֹ. Unmäßige Fleischesser,

בשר. 2) Ein unmäßiger Reichthum, עשר גדול במאד מאד.

Unmäßigkeit, die, seine Krankheit rührt von seiner Unmäßigkeit im Genusse der Speisen her, נחלה כי לא שמר חק באכלו.

Unnatürlich, etwas Unnatürliches, דבר המתנגד אל סדור, אל חק הטבע.

Unnachahmlich, dieses ist, לא יוכל איש לעשות כמהו.

Unnöthig, בלי צרך. Es ist unnöthig, daß du hingehst, *אינך צריך ללכת שמה.

Unnütz, בלי תעלת. Eine unnütze Sache, דבר אשר אין בו מועיל. Unnütze Reden, דברים רקים, לא יועילו ולא יצליחו.

Unnennbar, אשר לא יוכל איש לספר.

Uneben, לא ישר, מעקל. Unebene Oerter, הדורים. Unebener Weg, דרך לא סלולה.

Unedel, von unedler Herkunft, מזרע נבזים. Ein unedler Mensch, איש חסר נדיבת הרוח.

Unehelich, ein uneheliches Kind, ממזר, ילד זנונים.

Unecht, unechte Steine, אבנים לא יקרות. Unechter Wein, יין מהול.

Unempfindlich, er ist, טפש לבו, *חסר הרגשה הוא.

Unempfindlichkeit, die, *חסר הרגשה.

nendlich, בלי קץ וסוף. Gott ist, אלהים יעמד לנצח נצחים, *אלהים נצחי הוא. Die Liebe Gottes ist, חסדי אלהים לא יתמו, לא יכלו. Unendlich groß, גדול עד מאד.

Unendlichkeit, die, Gottes, אלהים בלי קץ ותכלית.

Unentbehrlich, ich bin ihm zu seinem Geschäfte, לא יוכל לעשות מלאכתו אם אין אני אתו.

Unentgeltlich, חנם, בלי שכר.

Unentschieden, der Streit ist noch, לא נחרץ המשפט בדבר הריב עד עתה.

Unentschlossen, ich bin noch, *לא גמרתי בלבי עד עתה. Ein unentschlossener Mensch, *איש המאחר לגמר דבר בלבו.

Unerachtet, s. Ungeachtet.

Unerbittlich, ich flehete ihn an, doch er war unerbittlich, התחננתי אליו והוא לא נעתר לי, והוא האטים אזנו משמע תחנתי.

Unerbrochen, der Brief ist noch, לא נפתחה האגרת עד עתה.

Unergründlich, das menschliche Herz ist, לב אדם אין חקר.

Unerhört, 1) er ließ seine Bitte, לא שמע אל תחנתו. 2) Das ist unerhört, לא נשמע דבר כזה עד עתה. Das ist eine unerhörte Grausamkeit, לא שמעה אזן איש אכזריות כזאת.

Unerwartet, פתע פתאום. Das ist mir eine unerwartete Nachricht, לא דמיתי בנפשי לשמע שמועה כזאת.

Unerwünscht, diese Nachricht ist mir, לא תערב לנפשי השמועה הזאת.

Unersättlich, des Menschen Augen sind, עיני האדם לא תשבענה.

Unersetzlich, er ist in diesem Geschäfte, אין איש אשר יש לו כשרון לדבר הזה כמהו. Mein verlorener Ring ist, אין עוד טבעת יקרה כטבעת האבדה ממני.

Unerträglich, mein Schmerz ist, לא אוכל לכלכל מכאבי, גדול כאבי מנשוא. Er ist ein unerträglicher Mensch, לא יוכל איש לשאת דרכו ושיחו.

Unerlaubt, *אסור. Das ist eine unerlaubte Begierde, אסור לחמוד תאוה כזאת.

Unermüdet, בלי תת לו מרגוע. Er ist unermüdet, יעשה מעשהו בלי מנוח. Sie arbeiten unermüdet, יעשו מלאכתם ולא ייגעו.

Unermeßlich, בלי קץ, אשר לא יוכל להמד, אשר לא ימד.

Unerfahren, er ist in dieser Sache, לא נסה לעשות זאת. Du bist — אינך יודע ארחות בני אדם, דרך ארץ זרה לך.

Unerfahrenheit, die, *חסר ידיעת דרך בני אדם.

Unerforscht, לא יחקר.

Unerforschlich, seine Vernunft ist, אין חקר לתבונתו. Seiner Jahre Zahl ist, — מספר שניו ולא חקר.

Unerfüllt, Nichts blieb unerfüllt von Allem, was er geredet, לא נפל דבר מכל הדברים אשר דבר. Mein Wunsch blieb — לא באה תאותי.

Unerkannt, der König reiste unerkannt durch unsere

Stadt, לֹא הִתְוַדַּע הַמֶּלֶךְ אֵלֵינוּ בְּעָבְרוֹ בְּעִירֵנוּ.

Unerklärbar, unerklärlich, dieses Wort ist, לֹא יוּכַל אִישׁ לְבָאֵר אֶת הַמִּלָּה הַזֹּאת. Sein Betragen ist mir, דַּרְכּוֹ נִפְלָא בְּעֵינַי.

Unerreichbar, בְּלִי לְהַשִּׂיג. Ich gehe einem unerreichbaren Ziele nach, אֵלְכָה אֶל מַטָּרָה בִּבְלִי יְכֹלֶת לְהַשִּׂיגָהּ. Unerreichbare Höhen sind dem Thoren die Wissenschaften, רָאמוֹת לֶאֱוִיל חָכְמוֹת.

Unerschaffen, בְּלִי נִבְרָא. Gott ist ein unerschaffenes Wesen, אֱלֹהִים בָּרָא כֹּל וְהוּא לֹא נִבְרָא, *אֱלֹהִים קַדְמוֹן הוּא.

Unerschöpflich, eine unerschöpfliche Quelle, מַעְיָן נֹבֵעַ בְּלִי חָשֵׂךְ.

Unersteiglich, der Berg ist, לֹא יוּכַל אִישׁ לַעֲלוֹת הָהָרָה.

Unerschrocken, בְּלִי פַּחַד. Er ist, אַמִּיץ לֵב הוּא.

Unerschrockenheit, die, אֹמֶץ הַלֵּב.

Unfall, der, אֵיד, הַוָּה, אָסוֹן, פֶּגַע רָע. Es ist ihm ein Unfall auf der Reise begegnet, קְרָאָהוּ אָסוֹן בַּדָּרֶךְ. Unfälle, הַוּוֹת, פְּגָעִים רָעִים, s. Unglück.

Unvollendet, בִּלְתִּי נִשְׁלָם. Das Gebäude ist, הַבִּנְיָן אֵינֶנּוּ שָׁלֵם. Er ließ die Arbeit, לֹא כִּלָּה אֶת הַמְּלָאכָה.

Unvollkommen, לֹא שָׁלֵם.

Unvollkommenheit, die, חֹסֶר הֶעְדֵּר הַשְּׁלֵמוּת.

Unvollständig, dieses Buch ist, הַסֵּפֶר הַזֶּה יֶחְסַר דְּבָרִים רַבִּים.

Unvorbereitet, ich bin zur Reise, אֵינֶנִּי נָכוֹן לָלֶכֶת בַּדָּרֶךְ.

Unvorsichtig, du bist im Gehen, in deinen Aeußerungen — לֹא תִשָּׁמֵר בְּלֶכְתְּךָ, לֹא תִזָּהֵר בְּדַבֶּרְךָ אֶל אִישׁ, *אֵינְךָ זָהִיר בִּדְבָרֶיךָ.

Unförmlich, רַע הַצּוּרָה, רַע הַתֹּאַר.

Unvorsätzlich sündigen, חָטָא בִשְׁגָגָה. Einen unvorsätzlich erschlagen, הִכָּה נֶפֶשׁ אִישׁ בִּשְׁגָגָה, בְּפֶתַע בְּלֹא צְדִיָּה. Einen unvorsätzlich beleidigen, הִכְלִים אִישׁ בְּלֹא דַעַת.

Unfühlbar, *בִּלְתִּי מוּרְגָּשׁ.

Unflath, der, *טִנֹּפֶת צוֹאָה.

Unfläthig, ein unfläthiges Kleid, בֶּגֶד מְטֻנָּף. Die unfläthigen Kleider, הַבְּגָדִים הַצֹּאִים. Unfläthige Reden, דִּבְרֵי זְנוּת.

Unfähig, er ist dazu, אֵין לוֹ כִּשְׁרוֹן לַעֲשׂוֹת זֹאת.

Unväterlich, du hast unväterlich gegen ihn gehandelt, לֹא כְּאָב עִם בְּנוֹ עָשִׂיתָ עִמּוֹ.

Unverantwortlich, seine Handlungsweise ist, לֹא יוּכַל לְצַדִּיק נַפְשׁוֹ = לְהִצְטַדֵּק עַל דַּרְכּוֹ.

Unverbesserlich, 1) vollkommen gut, טוֹב בִּמְאֹד מְאֹד. 2) Dieser Mensch ist — הָאִישׁ הַזֶּה לֹא יֵיטִיב מַעֲלָלָיו כָּל יְמֵי חַיָּיו.

Unverbrüchlich, der mit dir geschlossene Friede sei, בְּרִית שְׁלֹמֵנוּ לֹא תֻפַר לְעוֹלָם.

Unverbrennbar, אֲשֶׁר לֹא יוּכַל לְהִשָּׂרֵף בָּאֵשׁ.

Unvergleichlich, sie ist unvergleichlich schön, לֹא תִמָּצֵא אִשָּׁה יָפָה כָמֹהָ. Das ist ein unvergleichliches Gedicht, אֵין שִׁיר נִבְחַר מִמֶּנּוּ, אֵין עֲרֹךְ אֶל הַשִּׁיר הַזֶּה.

Unvergänglich, sein Ruhm ist, תְּהִלָּתוֹ עֹמֶדֶת לָעַד, לֹא יֹאבַד שְׁמוֹ לָנֶצַח.

Unvergänglichkeit, die, Gottes, *נִצְחוּת אֱלֹהַּ.

Unvergeßlich, sein Andenken ist mir, לֹא אֶשְׁכַּח זִכְרוֹ עַד נֶצַח. זִכְרוֹ לֹא יָסוּף מִמֶּנִּי.

Unverdorben, לֹא נִשְׁחָת, *לֹא מְקֻלְקָל.

Unverdaulich, *אֲשֶׁר לֹא יוּכַל לְהִתְאַכֵּל, לְהִתְעַכֵּל.

Unverdauet, *אֲשֶׁר לֹא נִתְעַכֵּל.

Unverdient, ein unverdienter Fluch, קִלְלַת חִנָּם.

Unverderblich, אֲשֶׁר לֹא יוּכַל לְהִשָּׁחֵת.

Unverdrossen, er arbeitet unverdrossen, יַעֲשֶׂה מְלַאכְתּוֹ וְלֹא יִיגָע, לֹא יִלְאֶה לַעֲשׂוֹת מְלַאכְתּוֹ.

Unverholen, ich sagte ihm, לֹא כִחַדְתִּי מִמֶּנּוּ דָּבָר בְּדַבְּרִי אֵלָיו.

Unverhofft, dieses Geld kommt mir, לֹא דִמִּיתִי לְקַבֵּל אֶת הַכֶּסֶף הַזֶּה.

Unverheirathet, er ist, אֵין לוֹ אִשָּׁה, *פָּנוּי הוּא. Sie ist — אֵינֶנָּה בְּעֻלַת בַּעַל, *פְּנוּיָה הִיא.

Unverwandt, er sah mich mit unverwandten Augen an, לֹא הֵסֵב עֵינָיו מִנֶּגְדִּי.

Unverwehrt, בִּלְתִּי נִמְנָע. Dieses ist dir unverwehrt, לֹא יַחְשֹׂךְ אִישׁ אֹתְךָ מֵעֲשׂוֹת זֹאת; לֹא יִמָּנַע הַדָּבָר מִמְּךָ.

Unverweslich, אֲשֶׁר לֹא יִכְלֶה.

Unversorgt, seine Söhne und Töchter sind noch בָּנָיו אֲבֵלִים עַד עַתָּה סֹלְחָם, לֹא שֻׁלַּח אֶת בְּנוֹתָיו הַחוּצָה עַד עַתָּה.

Unversöhnlich, er ist, לֹא יוּכַל אִישׁ לְכַפֵּר אֶת פָּנָיו; יַקְשִׁיחַ אֶת לִבּוֹ מִסְּלֹחַ לְאִישׁ עֲוֹנוֹ.

Unversucht, ich werde Nichts unversucht lassen, um ihn zu retten, אֶעֱשֶׂה כַּאֲשֶׁר תִּמְצָא יָדִי לְהַצִּילוֹ.

Unversiegelt, ein unversiegelter Brief, אִגֶּרֶת גְּלוּיָה, אִגֶּרֶת בְּלִי חֲתוּמָה.

Unversehens, בְּפֶתַע פִּתְאֹם, בְּלֹא רְאוֹת.

Unversehrt, Alles ist im Hause, לֹא נִשְׁחַת דָּבָר בַּבָּיִת. Etwas Unversehrtes, שָׁלֵם, תָּמִים, מְתֹם.

Unvertilgbar, אֲשֶׁר לֹא יוּכַל לְהִכָּחֵד, לְהִשָּׁמֵד.

Unverträglich, er ist, לֹא יוּכַל לָשֶׁבֶת בְּשָׁלוֹם עִם אִישׁ, אֵינֶנּוּ שָׁלֵם אֶת אִישׁ, אִישׁ מְדָנִים הוּא.

Unverletzt, körperlich, לֹא שָׁבוּר, שָׁלֵם. Mein unverletztes Geheimniß, סוֹדִי בִּלְתִּי נִגְלָה.

Unvermögen, אֵין אוֹנִים. Aus Unvermögen Etwas zu thun, מִבִּלְתִּי יְכֹלֶת לַעֲשׂוֹת דָּבָר.

Unvermöglich, er ist unvermöglich dir aufzuhelfen, אֵין בִּיכָלְתּוֹ לִהְיוֹת בְּעֶזְרֶךָ.

Unvermögend, der Kranke ist unvermögend sich aufzurichten, אֵין כֹּחַ בַּחוֹלֶה לָקוּם. Ich bin unvermögend zu bezahlen, לֹא אוּכַל, אֵין לִי כֶּסֶף לְשַׁלֵּם.

Unvermuthet, פִּתְאוֹם לְפֶתַע, בְּלִי שׂוּם לֵב. Wir griffen den Feind unvermuthet an, בָּאנוּ עַל הָאוֹיֵב פִּתְאֹם. Das kommt mir ganz — לֹא דִמִּיתִי בְנַפְשִׁי לִשְׁמֹעַ דָּבָר כָּזֶה.

Unvermeidlich, der Krieg ist, אֵין מַעֲצוֹר לַמִּלְחָמָה, לֹא נוּכַל לְהִשָּׁמֵר מִבּוֹא הַמִּלְחָמָה.

Unvermerkt, s. Unbemerkt.

Unvernunft, die, חֹסֶר תְּבוּנָה. Etwas aus Unvernunft thun, עָשָׂה דָּבָר מִבְּלִי תְבוּנָה, מֵחֶסְרוֹן תְּבוּנָה.

Unvernünftig, er ist, אֵין תְּבוּנָה בּוֹ. Ein unvernünftiger Mensch, חֲסַר תְּבוּנָה. Es ist ein unvernünftiges Volk, לֹא עַם בִּינוֹת הוּא.

Unvernehmlich, er spricht, אֵין אִישׁ שֹׁמֵעַ דְּבָרָיו. Das Volk mit der dunkeln, unvernehmlichen Rede, עַם עִמְקֵי שָׂפָה מִשְּׁמֹעַ.

Unverändert, Alles ist im Hause, לֹא שֻׁנּוּ דָבָר בַּבָּיִת.

Unveränderlich, dieses ist, לֹא יוּכַל אִישׁ לְשַׁנּוֹת זֹאת. Gott ist — אֵין שִׁנּוּי בֶּאֱלֹהַּ.

Unverzagt, er ist, אֵינֶנּוּ רַךְ לֵבָב, אֵין מֹרֶךְ בִּלְבָבוֹ. Sei unverzagt, אַל יֵרַךְ לְבָבְךָ.

Unverkennbar, eine unverkennbare Sache, דָּבָר גָּלוּי.

Unverrichtet, er ist unverrichteter Sache zurückgekehrt, שָׁב אֵלֵינוּ וְחֶפְצוֹ לֹא נַעֲשָׂה.

Unverrückt, man ließ Alles unverrückt stehen, לֹא הֵסִירוּ דָבָר מִמְּקוֹמוֹ.

Unverschuldet, ich leide, עַד לִי וְאֵין רָעָה וָפֶשַׁע בְּיָדִי. Unverschuldet graben sie mir Fallen, חִנָּם חָפְרוּ לְנַפְשִׁי.

Unverstand, der, חֹסֶר תְּבוּנָה, חֹסֶר בִּינָה. Aus Unverstand, מִבְּלִי תְבוּנָה. Sie vergehen in ihrem Unverstand, וְיִגְוְעוּ בִּבְלִי דָעַת.

Unverständig, er ist, חֲסַר בִּינָה הוּא, אֵין בּוֹ תְבוּנָה.

Unverständlich, seine Worte sind mir, אֵינֶנִּי שֹׁמֵעַ אֶת דְּבָרָיו. Das Volk, mit verderbter, unverständlicher Sprache, עַם נִלְעַג לָשׁוֹן אֵין בִּינָה.

Unverschämt, er ist, sie sind, עַז פָּנִים הוּא, חִזְקֵי מֵצַח. Er lügt auf eine unverschämte Weise, יְכַזֵּב הַמָּה, יְשַׁקֵּר בְּדֶרֶךְ עַזֵּי פָנִים. Unverschämte Lügen, שְׁקָרִים כְּשִׁקְרֵי עַזֵּי פָנִים.

Unverschämtheit, die, עַזּוּת פָּנִים.

Unfruchtbar, 1) von Männern und Weibern, עָקָר, עֲקָרָה. 2) Ein unfruchtbares Land, אֶרֶץ חֲרֵבָה, אֶרֶץ מְלֵחָה.

Unfreundlich, ein unfreundliches Gesicht, פָּנִים זֹעֲפִים. Ein unfreundliches Wetter, עֵת לֹא נְעִימָה.

Unpassend, לֹא נָכוֹן, לֹא נָאוֶה, לֹא הָגוּן.

Unparteiisch, er ist, לֹא יַכִּיר, לֹא יִשָּׂא פְּנֵי אִישׁ.

Unpäßlich, s. Unwohl.

Unpersönlich, ein unpersönliches Zeitwort, פֹּעַל* סְתָמִי. Es donnert, יִשָּׁמַע קוֹל הָרַעַם.

Unzugänglich, ein unzugänglicher Ort, מָקוֹם אֲשֶׁר לֹא יוּכַל אִישׁ לָבוֹא שָׁמָּה. Der Minister ist heute unzugänglich, לֹא נוּכַל הַיּוֹם לָבוֹא לִפְנֵי יוֹעֵץ הַמֶּלֶךְ.

Unzucht, die, זִמָּה, תַּזְנוּת, זְנוּנִים. Unzucht treiben, זָנָה אֶת, בְּ, אֶל, אַחֲרֵי. Mit Einem, עָשָׂה זִמָּה. Jemanden zur Unzucht verleiten, הִזְנָה אֶת.

Unzuverlässig, לֹא נֶאֱמָן.

Unzufrieden, ich bin damit, לא טוב הדבר בעיני.

Unzüchtig, ein unzüchtiges Weib, אשת הזמה. Unzüchtige Reden, דברי זנות.

Unzeit, etwas zur Unzeit thun, עשה דבר בלא עתו. Der Spaß ist zur Unzeit angebracht, השחוק איננו בעתו.

Unzeitig, eine unzeitige Geburt, נפל, ילד היולד בלא עת לידתו. s. Fehlgeburt. Von Früchten s. Unreif.

Unzweifelhaft, בלי ספק, דבר אשר אין בו ספק.

Unzweckmäßig, בלי תעלת, דבר אשר לא יועיל, *לא כפי תכלית הדבר.

Unzerbrechlich, בלי להשבר, דבר אשר לא יוכל להשבר.

Unzertrennlich, wir sind, לא נפרד לנצח. Auch im Tode waren sie unzertrennlich, ובמותם לא נפרדו.

Unzerstörbar, אשר לא יוכל איש להרס.

Unkosten, die, הוצאות*.

Unkundig, er ist des Gesetzes und des Rechtes, איננו יודע דת ודין.

Unkunde, die, aus Unkunde des Gesetzes, מחסר* ידיעת הדת.

Unkeusch, ein unkeusches Weib, אשה לא צנועה*.

Unkeuschheit, die, נאפופים, *חסר הצניעות.

Unklug, לא חכם.

Unkenntlich, unkennbar, אשר לא יוכל איש להכיר. Sich unkenntlich machen, השתנה, התחפש.

Unkenntniß, die, s. Unkunde.

Unkraut, das, עשב רע, plur. עשבים רעים*.

Unkriegerisch, er ist, לא יאהב את המלחמה.

Unrath, der, צואה, צאה. s. Mist, Koth.

Unrathsam, es ist unrathsam, daß du allein durch den Wald gehst, לא טוב לכתך ביער לבדך.

Unruhig werden, vom Herzen, הסער, vom Geiste הפעם, התפעם. Das Herz des Königs von Syrien wurde darüber unruhig, ויסער לב מלך ארם על הדבר הזה. Er hatte Träume und sein Geist wurde unruhig, חלם חלומות ותתפעם רוחו. Ich habe unruhig geschlafen, נפעם רוחי בשנתי. Es ist auf der Straße unruhig, קול המון בחוץ. Einen unruhig machen, הרגז איש. s. Beunruhigen. Eine unruhige Stadt, עיר הומיה. Ein unruhiger Mensch, איש אשר לא ימצא מרגוע לנפשו. Unruhige Köpfe, שונים.

Unruhe, die, des Gemüthes, המית הנפש; als Gegensatz des Friedens, מהומה. Zu jener Zeit konnte Niemand in Frieden aus- und eingehen, denn große Unruhen kamen über alle Einwohner der Länder, בעת ההיא אין שלום ליוצא ולבא כי מהומות רבות על כל יושבי הארצות.

Unrichtig, לא כן. Ein unrichtiges Wort, מלה לא נכונה. Die Antwort auf meine Frage war unrichtig, תשובתו על שאלתי לא כן. Eine unrichtige Wage, מאזני מרמה.

Unrichtigkeit, die, מעות, טעות; einer Rechnung' טעות החשבון*.

Unrein, 1) levitisch, von Personen, Thieren u. Sachen טמא. Ein unreines Vieh, בהמה טמאה, אשר איננה טהורה. Er soll unrein sein, יטמא. Der Priester soll ihn für unrein erklären, וטמאו הכהן. Ein Volk mit unreinen Lippen, עם טמא שפתים. Etwas Unreines, דבר טמא, טמאה. Sie soll nichts Unreines essen, לא תאכל כל טמאה. 2) schmutzig: ein unreines Gefäß, כלי *מלכלך. Unreines Silber, כסף לא צרוף.

nreinigkeit, die, טמאה.

Unreinlich, *מזהם, מלכלך מתועב. Meine Kleider machen mich unrein, יתעבוני שלמותי.

Unreinlichkeit, *לכלוך. s. Schmutz.

Unreif, die Frucht ist, הפרי איננו מבשל. Unreife Trauben, בסר. Unreife Feigen, פגים.

Unregelmäßig, ein unregelmäßiges Wort, *מלה זרה.

Unregelmäßigkeit, die, זרות*.

Unredlich handeln, עשה עול. Ein unredlicher Mann, איש עולה, עויל. Unredliche Leute, בני עולה, עוילים.

Unredlichkeit, die, עול, עול, עולה. Durch die Unredlichkeit deines Handels entweihtest du dein Heiligthum, בעול רכלתך חללת מקדשיך.

Unrecht, 1) das Buch liegt am unrechten Orte, הספר איננו במקומו. Du hast mich unrecht verstanden, לא השכלת לשמע את דברי. Zur unrechten Zeit, בלא עתו. Der Brief an ihn ist in unrechte

Hände gekommen, הָאִגֶּרֶת הַכְּתוּבָה אֵלָיו הִיא בִּידֵי אִישׁ אַחֵר. Bei mir kommt er unrecht an, אָנֹכִי לֹא אֶעֱשֶׂה חֶפְצוֹ. 2) Unrecht thün, handeln עָשָׂה־פָּעַל עָוֶל. Ihr seid auf unrechten Wegen, לֹא טוֹבָה הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אַתֶּם הוֹלְכִים בָּהּ. Unrecht Gut gedeiht nicht, עוֹשֶׂה הוֹן בְּעַוְלָה לֹא יַצְלִחַ.

Unrecht, das, עָוֶל, עַוְלָה, חָמָס. Das mir zugefügte Unrecht komme auf dich, חֲמָסִי עָלֶיךָ. Du hast Unrecht, לֹא כֵן דִּבַּרְתָּ, לֹא כֵן עָשִׂיתָ. Du thust mir Unrecht, לֹא בְמִשְׁפָּט־לֹא בִצְדָק תַּעֲשֶׂה עִמִּי.

Unrechtlich, unrechtliche Dinge, דְּבָרִים לֹא כֵן.

Unrechtmäßig, לֹא בְמִשְׁפָּט, בְּעַוְלָה.

Unschuld, die, תֹּם, תֻּמָּה. Wer in Unschuld wandelt, wandelt sicher, הוֹלֵךְ בַּתֹּם יֵלֶךְ בֶּטַח. Ein Mann aber spannte seinen Bogen in seiner Unschuld und traf den König, וְאִישׁ מָשַׁךְ בַּקֶּשֶׁת לְתֻמּוֹ וַיַּךְ אֶת הַמֶּלֶךְ. Die Unschuld der Redlichen leitet sie, תֻּמַּת יְשָׁרִים תַּנְחֵם. Ich wasche meine Hände in Unschuld, אֶרְחַץ בְּנִקָּיוֹן כַּפָּי.

Unschuldig, ich bin, נָקִי אָנֹכִי. Unschuldiges Blut vergießen, שָׁפַךְ דָּם נָקִי, דַּם חִנָּם. Er ist an seinem Blute unschuldig, נָקִי הוּא מִדָּמוֹ. Einen für unschuldig erklären, נִקָּה אִישׁ מִן, הִצְדִּיק אִישׁ. Blutgierige Menschen hassen den Unschuldigen אַנְשֵׁי דָמִים יִשְׂנְאוּ תָם.

Unschicklich, לֹא נָאוָה, לֹא נָכוֹן.

Unschlitt, das, חֵלֶב.

Unschlüssig, s. Unentschlossen.

Unschmackhaft, תָּפֵל.

Unschädlich, לֹא רָע.

Unschätzbar, dieses ist, לֹא יוּכַל אִישׁ לַעֲרֹךְ זֹאת לֹא יָדַע אֱנוֹשׁ עֶרְכָּהּ.

Ufer, das, des Flusses, des Meeres, שְׂפַת הַנָּהָר שְׂפַת הַיָּם. Die Ufer, גְּדוֹת. Die Wasser des Jordans flossen über alle seine Ufer, וַיֵּלְכוּ מֵי הַיַּרְדֵּן עַל כָּל גְּדוֹתָיו.

Urahn, dein, אֲבִי אֲבוֹתֶיךָ. Unsere Urahnen, אֲבוֹת אֲבוֹתֵינוּ.

Uralt, aus uralten Zeiten, מִשָּׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת, מִימֵי קֶדֶם, מִימוֹת עוֹלָם.

Urbar, macht urbar euren Acker, נִירוּ לָכֶם נִיר.

Urgebirge, die, הַרְרֵי עַד.

Urgroßvater, sein, אֲבִי אַב אָבִיו.

Urheber, der, eines Streites, הַמְּגָרֶה־הַמְּעוֹרֵר אֶת הַמָּדוֹן. Gott, der Urheber aller Dinge, *אֱלֹהַּ רִאשׁוֹן כָּל הַנִּמְצָאִים, אֱלֹהִים הַמַּמְצִיא כֹּל.

Ursache, die, סִבָּה, דָּבָר. Und dieß war die Ursache, daß Josua sie beschnitten, וְזֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר מָל יְהוֹשֻׁעַ. Einen ohne Ursache hassen, שָׂנֵא אֶת אִישׁ חִנָּם.

Urtheil, das, vor Gericht, מִשְׁפָּט. Ein Urtheil fällen, פִּלֵּל, דָּרַץ הַמִּשְׁפָּט. Sage mir dein Urtheil hierüber, חַוֵּה לִי דַעְךָ עַל זֹאת.

Urtheilen, vom Richter, שָׁפַט, פִּלֵּל.

Urin, der, שַׁיִן, מֵימֵי רַגְלַיִם oder שֶׁין, plur. שֵׁנַיִם. Den Urin lassen, הִשְׁתִּין.

Urlaub, der, einem Soldaten Urlaub geben, *הַרְשֵׁה אֶת אִישׁ מִלְחָמָה לָלֶכֶת וְלָשׁוּב אֶל בֵּיתוֹ. Er hat Urlaub genommen, חִלָּה אֶת פְּנֵי הַשַּׂר לֵאמֹר הַנִּיחָה לִּי וְאָשׁוּב אֶל בֵּיתִי. Er ist auf Urlaub, שָׁב אֶל בֵּיתוֹ בִּרְשְׁיוֹן הַשַּׂר.

Ureltern, deine, אֲבוֹת אֲבוֹתֶיךָ.

Urenkel, die, רִבֵּעִים.

Urplötzlich, בְּפֶתַע פִּתְאֹם.

Urzeit, die, יְמֵי קֶדֶם, יְמוֹת עוֹלָם, שְׁנוֹת עוֹלָמִים.

Urkunde, die, סֵפֶר, כְּתָב

Urquell, der, s. Quelle.

Urstoff, s. Grundstoff.

Ursprung, der, מָקוֹר, מוֹצָא מַיִם. Der Ursprung einer Stadt, קַדְמַת הָעִיר. Ist das eure fröhliche Stadt, deren Ursprung in den Tagen der Vorwelt war? הֲזֹאת לָכֶם עַלִּיזָה מִימֵי קֶדֶם קַדְמָתָהּ.

Ursprünglich, ein ursprüngliches Wort, *מִלָּה יְסוֹדִית. Die ursprüngliche Beschaffenheit einer Sache, *יְסוֹד הַדָּבָר. Die ursprüngliche Ursache, *הַסִּבָּה הָרִאשׁוֹנָה.

Urschrift, die, s. Original.

Au אוי

אוי. וי, Ersteres steht am Anfang, Letzteres in der Mitte der Wörter: איינגעבראוינגן. Endigt ein Wort mit וי, so wird ein nicht lautendes א hinzugefügt: פריא.

Au! אָח! אֲהָהּ! אוֹי, אוֹיָה.

Au, die, s. Aue.

Augapfel, der, אִישׁוֹן בַּת עַיִן, בָּבַת עַיִן. Wer euch antastet, der tastet seinen Augapfel an, הַנֹּגֵעַ בָּכֶם נֹגֵעַ בְּבָבַת עֵינוֹ. s. Augenbild.

August, der, אָב* הַחֹדֶשׁ הָרְבִיעִי.

Auge, das, עַיִן. Sie hat schöne Augen, יְפַת עֵינַיִם הִיא. Er that es vor meinen Augen, עָשָׂה זֹאת לְעֵינַי. Ich sah sie mit eigenen Augen, רְאִיתִיהָ בְּעֵינַי, עֵינַי רָאוּהָ. Gehe mir aus den Augen, סוּר מִנֶּגֶד עֵינָי. Er soll mir nicht wieder unter die Augen treten, לֹא יוֹסֵף רְאוֹת פָּנָי. Ihr Bild schwebt mir immer vor Augen, תְּמוּנָתָהּ לְנֶגֶד עֵינַי תָּמִיד. Der Engel entschwand seinen Augen, הַמַּלְאָךְ הָלַךְ מֵעֵינָיו. Aller Augen sind auf dich gerichtet, עֵינֵי כֹל עָלֶיךָ. Er hat ein Auge auf sie geworfen, נָשָׂא עֵינָיו אֵלֶיהָ. Einer, der ein wohlwollendes Auge hat, טוֹב עַיִן. Einer, der die Augen senkt, שַׁח עֵינַיִם. So spricht der Mann mit geöffnetem Auge, נְאֻם הַגֶּבֶר שְׁתֻם הָעָיִן. Hinfallend, mit enthüllten Augen, נֹפֵל וּגְלוּי עֵינָיִם. Der Mensch sieht nach den Augen, Gott aber sieht nach dem Herzen, הָאָדָם יִרְאֶה לָעֵינַיִם וֵאלֹהִים יִרְאֶה לַלֵּבָב. Sei unser Auge (unser Führer), וְהָיִיתָ לָּנוּ לְעֵינָיִם. Ein blindes Volk, das Augen hat, עַם עִוֵּר וְעֵינַיִם יֵשׁ. Die Sache liegt vor Augen, הַדָּבָר גָּלוּי לָעֵינַיִם. Das sticht ihm in die Augen, עֵינָיו הִשְׁאִלְנָה זֹאת. Es sieht ihm der Schalk aus den Augen, תַּרְמִית לִבּוֹ נִשְׁקֶפֶת מֵעֵינָיו. Vier Augen sehen besser als zwei, עֵינֵי הַשְּׁנַיִם תֵּיטַבְנָה לִרְאוֹת מֵעֵינֵי הָאֶחָד. Einem Sand in die Augen streuen, עַוֵּר עֵינֵי אִישׁ בְּדִבְרֵי שָׁוְא. (Figürlich bei Pflanzen), נִצָּנִים, פְּרָחִים. Augen treibt das junge Reis, הַנֶּטַע הָרַךְ יוֹצִיא נִצָּנִים.

Augenarzt, der, רֹפֵא לְחֳלִי הָעֵינָיִם.

Augenbild, das, er verwahrte es wie sein Augenbild, יִצְּרֶנְהוּ כְּאִישׁוֹן עֵינוֹ.

Augenblick, der, רֶגַע, מְעוּף עָיִן. Augenblicke, רְגָעִים. Des Verruchten Freude dauert einen Augenblick, שִׂמְחַת חָנֵף עֲדֵי רָגַע. Eine falsche Zunge besteht kaum einen Augenblick, עַד אַרְגִּיעָה לְשׁוֹן שָׁקֶר. Es ist kaum einen Augenblick, daß ich ihn gesehen, כִּמְעַט רֶגַע רְאִיתִיו. Verbirg dich auf kurze Augenblicke, חֲבִי כִמְעַט רֶגַע. Du prüfst ihn jeden Augenblick, לִרְגָעִים תִּבְחָנֶנּוּ.

Augenblicklich, כְּרֶגַע, בְּרֶגַע. Sondert euch ab von dieser Gemeinde, und ich will sie augenblicklich vernichten, הִבָּדְלוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת וַאֲכַלֶּה אֹתָם כְּרָגַע. Ich werde augenblicklich zurückkommen, אָשׁוּב בְּרֶגַע.

Augenbraunen, die, גַּבּוֹת עֵינָיִם.

Augenhöhle, die, חֹר הָעֵינַיִם. Die Augen schwinden ihm in ihren Höhlen, וְעֵינָיו תִּמַּקְנָה בְחֹרֵיהֶן.

Augenwimpern, die, עַפְעַפֵּי הָעֵינַיִם. Ich gönne meinen Augenwimpern keinen Schlummer, לֹא אֶתֵּן תְּנוּמָה לְעַפְעַפָּי.

Augenweide, die, s. Augenlust.

Augenweh, das, כְּאֵב עֵינָיִם.

Augenlos, wie Augenlose tappen wir, וּכְאֵין עֵינַיִם נְגַשֵּׁשָׁה.

Augenlust, die, מַחְמַד עֵינַיִם, תַּאֲוָה לָעֵינָיִם.

Augenlieder, die, שְׁמֻרוֹת עֵינָיִם.

Augenlicht, das, geschwunden ist mein Augenlicht אוֹר עֵינַי אֵין אִתִּי.

Augenmaß, das, Etwas nach dem Augenmaße kaufen, קָנָה דָבָר לְמַרְאֵה עֵינָיִם.

Augenmittel, das, רְפֻאוֹת לָחֳלִי הָעֵינָיִם.

Augenmerk, das, ich werde mein Augenmerk daran richten, אָשִׂים עֵינַי וְלִבִּי עָלָיו.

Augenzeuge, der, ich war Augenzeuge dieser That לְעֵינַי נַעֲשָׂה הַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה, עֵינַי רָאוּ אֶת הַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה.

Augenkrankheit, die, חֳלִי הָעֵינָיִם.

Augenschein, der, er richtet nicht nach dem Augenschein

לֹא לְמַרְאֵה עֵינָיו יִשְׁפֹּט. Etwas in Augenschein nehmen, רָאֹה דָּבָר בְּעֵינָיו.

Augenscheinlich, das ist, הַדָּבָר הַזֶּה גָּלוּי לָעֵינַיִם.

Augenschwäche, die, חֻלְשַׁת הָעֵינַיִם.

Augenschmerz, der, כְּאֵב הָעֵינַיִם. Ich habe — עֵינַי תִּכְאַבְנָה.

Auditor, der, הַשּׁוֹפֵט אֶת אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה.

Audienz, die, er hat bei dem König eine Audienz gehabt, רָאָה אֶת פְּנֵי הַמֶּלֶךְ. הֵבִיא דְבָרוֹ אֶל הַמֶּלֶךְ בְּרִשְׁיוֹנוֹ. Er ist nicht zur Audienz des Fürsten gelassen worden, לֹא נְתָנוּהוּ לִרְאוֹת אֶת פְּנֵי הַשַּׂר וּלְדַבֵּר אֵלָיו.

Au weh! אוֹי! הוֹי! אֲהָהּ.

Autor, der, eigentlich der Urheber irgend eines Unternehmens, פֹּעַל דָּבָר, מוֹצִיא דָבָר לִפְעוּלַּת אָדָם; davon wird auch der Verfasser eines Buches dessen Autor genannt, מְחַבֵּר סֵפֶר, s. Verfasser.

Autorität, die, s. Ansehen, Würde, Macht. Die Autoritäten, s. Behörde.

Authentisch, s. Glaubwürdig.

Auch, גַּם, אַף. Granaten, auch Palmen- und Aepfelbäume, רִמּוֹן גַּם תָּמָר וְתַפּוּחַ. Auch Sie selbst sagte, וְהִיא גַם הִיא אָמְרָה. Mein Sohn, ist dein Herz weise, so freuet sich auch mein Herz, בְּנִי אִם חָכַם לִבֶּךָ יִשְׂמַח לִבִּי גַם אָנִי. Will er auch wohl der Königin Gewalt anthun? הֲגַם לִכְבּוֹשׁ אֶת הַמַּלְכָּה. Werde ich auch wohl gebären, da ich alt bin? הַאַף אֻמְנָם אֵלֵד וַאֲנִי זָקַנְתִּי. In der poetischen Sprache ist אַף häufiger als גַּם. Auch wenn, וְאַף גַּם. Auch dann, wenn sie sein werden in dem Lande ihrer Feinde, וְאַף גַּם זֹאת בִּהְיוֹתָם בְּאֶרֶץ אֹיְבֵיהֶם. Wenn auch, גַּם כִּי. s. Wenn.

Aus, ein Vorwort, welches den Dativ erfordert, auf die Frage woher? woraus? Im Hebräischen מִן, מִתּוֹךְ, בְּ, אֶת. 1) Dem Orte nach: er kam aus dem Zimmer, aus der Ferne, בָּא מִן הַחֶדֶר, מֵרָחוֹק. Sie zogen, sie flohen aus der Stadt, יָצְאוּ מִן־ אֶת הָעִיר, נָסוּ מִתּוֹךְ הָעִיר. Aus einem Gefäße, aus dem Feuer nehmen, לָקַח מִתּוֹךְ הַכְּלִי, מִתּוֹךְ הָאֵשׁ. Wein aus einem goldenen Becher trinken, שָׁתָה יַיִן בְּכוֹס זָהָב. Aus einem Buche vorlesen, קָרָא בְּסֵפֶר לִפְנֵי אִישׁ. 2) Der Menge nach: Aus dem Volke, aus der Gemeinde, מִתּוֹךְ הָעָם, מִתּוֹךְ הָעֵדָה. 3) Aus goldgewirkten Stoffen ist ihr Kleid, מִמִּשְׁבְּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁהּ. Alle seine Geräthe machte er aus Kupfer, כָּל כֵּלָיו עָשָׂה נְחֹשֶׁת. Er bauete aus den Steinen einen Altar, וַיִּבְנֶה אֶת הָאֲבָנִים מִזְבֵּחַ. Gefäße aus Silber (silberne Gefäße), כְּלֵי כֶסֶף. 4) Etwas aus Haß, aus Versehen thun, עָשָׂה דָבָר בְּשִׂנְאָה, בִּשְׁגָגָה. Aus Besorgniß einer Sache thaten wir dieses, מִדְּאָגָה מִדָּבָר עָשִׂינוּ זֹאת. Aus eigenem Antriebe, בִּנְדְבַת לֵב. 5) Sich einen Verdruß aus dem Sinne schlagen, הָסֵר כַּעַס מִלִּבּוֹ. Entferne dich aus der Nähe eines Thoren, לֵךְ מִנֶּגֶד לְאִישׁ כְּסִיל. Aus vollem Halse schreien, זָעַק בְּקוֹל־ קוֹל גָּדוֹל. Aus dieser Sache wird nichts, הַדָּבָר הַזֶּה לֹא יִהְיֶה. 6) Jahr aus, Jahr ein, שָׁנָה בְּשָׁנָה, מִיָּמִים יָמִימָה.

Aus, Nebenwort, 1) das Jahr ist aus, כָּלְתָה הַשָּׁנָה. Die Trauerzeit ist aus, שָׁלְמוּ יְמֵי הָאֵבֶל. 2) Es ist aus mit mir, אָבַדְתִּי. Ich dachte, es wäre aus mit mir, אָמַרְתִּי נִגְזָרְתִּי.

Ausathmen, הוֹצִיא רוּחַ מִפִּיו. (Substantiv) das Ein- und Ausathmen, שְׁאִיפַת וְתוֹצְאוֹת רוּחַ אַפַּיִם.

Ausackern, er hat die Wurzeln ausgeackert, הוֹצִיא אֶת הַשָּׁרָשִׁים מִן הָאֲדָמָה בַּחֲרִשׁוֹ אֹתָהּ.

Ausarbeiten, עָשָׂה פְּעוּלָּה עַד תַּכְלִית. 1) Bearbeiten, עָשָׂה. Er hat das Werk gut ausgearbeitet, הֵיטִיב לַעֲשׂוֹת אֶת פָּעֳלוֹ. 2) Bis zur Vollkommenheit bringen, הִשְׁלִים־ כַּלֵּל אֶת.

Ausarten, er ist ausgeartet, הִשְׁחִית דְּרָכָיו, נֶהְפַּךְ לְאִישׁ רָע. Wenn Jemand hat einen ausgearteten Sohn, כִּי יִהְיֶה לְאִישׁ בֵּן סוֹרֵר. Ein kluger Knecht herrscht über einen ausgearteten Sohn, עֶבֶד מַשְׂכִּיל יִמְשׁוֹל בְּבֵן מֵבִישׁ.

Aus- und Eingehen, Niemand ging aus und Niemand ging ein, אֵין יוֹצֵא וְאֵין בָּא. Ich weiß weder aus- noch einzugehen, לֹא אֵדַע צֵאת וָבֹא.

Aus- und Einführen, du warst es, der Israel aus- und einführte, אַתָּה הַמּוֹצִיא וְהַמֵּבִיא אֶת יִשְׂרָאֵל.

Aus- und Einziehen, er zog aus und ein vor dem Volke, וַיֵּצֵא וַיָּבוֹא לִפְנֵי הָעָם.

Ausüben, הוֹצִיא דָבָר לִפְעֻלַּת אָדָם. Eine Kunst ausüben, עָשָׂה מְלֶאכֶת מַחֲשָׁבֶת, עָשָׂה מְלֶאכֶת חָרָשׁ וְחֹשֵׁב. Eine Schandthat, עָשָׂה נְבָלָה. Rache an Einem, עָשָׂה נְקָמָה; נָתַן נִקְמָתוֹ בְּאִישׁ.

Auseinander bringen, streitende Personen, הִפְרִיד בֵּין אֲנָשִׁים נִצִּים, תִּוֵּךְ שָׁלוֹם בֵּינֵיהֶם.

Auseinander gehen, sie gingen, נִפְרְדוּ אִישׁ מֵעַל אָחִיו וְהָלְכוּ לָהֶם.

Auseinander sitzen, warum sitzest du und dein Bruder auseinander? מַדּוּעַ לֹא תֵשֵׁב אֵצֶל אָחִיךָ.

Auseinander setzen, Einem Etwas, הֵבִין דָּבָר לְאִישׁ.

Auseinander treiben, die Feinde, פִּזֵּר, הֵפִיץ אֶת הָאוֹיְבִים.

Auseinander laufen, als sie den Feind erblickten, liefen sie — בִּרְאוֹתָם אֶת הָאוֹיֵב הִתְפָּרְדוּ וּבָרְחוּ לָהֶם.

Auseinander legen, s. Zerlegen.

Auseinander reißen, קָרַע לִגְזָרִים.

Auseinander schneiden, גָּזַר לִשְׁנַיִם.

Auseinander sperren, spreizen die Füße, פִּשֵּׂק אֶת הָרַגְלַיִם.

Auseinander springen, von Gefäßen, הִבָּקַע הִתְבַּקֵּעַ.

Ausbaden, כִּלָּה לִרְחֹץ אֶת בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם.

Ausbacken, das Brod ist nicht gehörig ausgebacken, הַלֶּחֶם לֹא נֶאֱפָה הֵיטֵב.

Ausborgen, Geld, הִלְוָה כֶסֶף אֶת אִישׁ.

Ausbund, der, ein Ausbund von Schönheit, כְּלִיל בַּהֲדָרוֹ, מִכְלַל יֹפִי. s. Inbegriff. Ein Ausbund aller Schelme, רַע הָרָעִים.

Ausbau, der, eines Hauses, *הַשְׁלָמַת בִּנְיַן הַבַּיִת.

Ausbauen, Etwas, כִּלָּה לִבְנוֹת אֶת, בָּנָה וְכִלָּה אֶת. Nachdem man das Haus ausgebauet hatte, bedeckte man das Haus, וַיִּבֶן אֶת הַבַּיִת וַיְכַלֵּהוּ וַיִּסְפֹּן אֶת הַבָּיִת.

Ausbiegen, vor Einem, s. Ausweichen.

Ausbieten, eine Waare, s. Feilbieten.

Ausbitten, er hat sich von mir ausgebeten, hingehen zu dürfen, נִשְׁאֹל נִשְׁאַל מִמֶּנִּי לָלֶכֶת שָׁמָּה. s. Erbitten.

Ausbilden, Etwas, הִשְׁלִים, כִּלֵּל אֶת. Er ist in der Tonkunst noch nicht ausgebildet, *אֵינֶנּוּ שָׁלֵם עוֹד בִּמְלֶאכֶת הַנִּגּוּן, בְּחָכְמַת הַנִּגּוּן.

Ausbeute, die, Gewinn, שָׁלָל. Die Ausbeute von Fischereien, von Gold- und Silberbergwerken, שְׁלַל הַדַּיָּגִים, שְׁלַל חֹצְבֵי זָהָב וְכֶסֶף מֵהֲרָרִים.

Ausblasen, ein Licht, כִּבָּה אֶת הַנֵּר בְּרוּחַ פִּיו. Einem das Lebenslicht ausblasen, לָקַח, אָסַף אֶת נֶפֶשׁ אִישׁ.

Ausbluten, die Wunde hat ausgeblutet, דַּם הַמַּכָּה חָדַל מִצֶּקֶת.

Ausblühen, חָדַל לִפְרֹחַ. Als die Rosen ausgeblüht hatten, כְּתֹם פֶּרַח הַשּׁוֹשַׁנִּים.

Ausbleiben, 1) ich werde über Nacht ausbleiben, לֹא אָשׁוּב לְבֵיתִי (לִמְלוֹנִי) כָּל הַלַּיְלָה, בַּלַּיְלָה הַזֶּה, עַד יוֹם מָחָר. 2) Warum bleibt dein Bruder so lange aus? מַדּוּעַ בֹּשֵׁשׁ אָחִיךָ לָבוֹא. Er blieb über die bestimmte Zeit aus, וַיּוֹחֶר מִן הַמּוֹעֵד. Mit der Bezahlung ausbleiben, אֵחַר לְשַׁלֵּם. 3) Das Fieber ist ausgeblieben, הַקַּדַּחַת חָדֵלָה, לֹא יָסְפָה לָשׁוּב עוֹד. Der Frühregen blieb aus, וַיִּמָּנְעוּ הָרְבִיבִים. 4) Die Strafe bleibt gewiß nicht aus, בּוֹא תָבוֹא הַפְּקֻדָּה לֹא תְאַחֵר. 5) Hier ist ein Wort ausgeblieben, פֹּה תֶּחְסַר מִלָּה אַחַת.

Ausbedingen, sich Etwas bei Einem, *הִתְנָה עִם אִישׁ.

Ausbeten, כִּלָּה לְהִתְפַּלֵּל.

Ausbesserung, die, *תִּקּוּן.

Ausbessern, von Häusern, חִזֵּק. Daß sie ausbessern die Risse des Hauses, לְחַזֵּק אֶת בֶּדֶק הַבָּיִת. Von Kleidern, *תִּקֵּן. Ein Fehler, den man nicht ausbessern kann, מְעֻוָּת לֹא יוּכַל לִתְקֹן.

Ausbraten, 1) das Fleisch ist noch nicht ausgebraten, הַבָּשָׂר אֵינֶנּוּ צְלוּי הֵיטֵב. 2) Das Fett aus einem Vogel ausbraten, הוֹצִיא הַשֶּׁמֶן מִן הָעוֹף בִּצְלוֹת אֹתוֹ.

Ausbruch, der, beim Ausbruche des Feuers, des Krieges, בְּצֵאת הָאֵשׁ, בִּתְחִלַּת הַמִּלְחָמָה. Im Ausbruche des Zornes verbarg ich mein Angesicht einen Augenblick vor dir, בְּשֶׁצֶף קֶצֶף הִסְתַּרְתִּי פָנַי רֶגַע מִמֵּךְ. Der Ausbruch eines Feuer speien-

den Berges, הַתְחָלַת הַר נִגַּשׁ לַחֲצוֹב לְהָבוֹת (לְהוֹרִיק אֵשׁ לַהַט).

Ausbrausen, vom Winde, חָדַל לְסַעַר. Vom Wasser, שָׁכַךְ. Vom Meere, שָׁתַק. Als er ausgebraust hatte, fragte ich ihn, כְּשׁוֹךְ חֲמָתוֹ שְׁאִלְתִּיו.

Ausbrühen, ein Gefäß, הֶעֱבִר כְּלִי בְּמַיִם חַמִּים מְאֹד.

Ausbrüten, Eier, בָּקַע, בִּקַּע בֵּיצִים. Dort nistet die Pfeilschlange, legt Eier und brütet aus, שָׁמָּה קִנְּנָה קִפּוֹז וַתְּמַלֵּט וּבָקְעָה. Böses ausbrüten, s. Aushecken.

Ausbringen, 1) ich kann den Fettfleck nicht — לֹא אוּכַל לְהָסִר הַשֶּׁמֶן מִן הַבֶּגֶד. 2) Bekannt machen. Wer Verläumdung ausbringt, ist ein Thor, מוֹצִיא דִבָּה הוּא כְסִיל.

Ausbreitung, die, מִפְרָשׂ, מִמְשַׁח.

Ausbreiten, 1) ein Tuch, die Hände, die Flügel, פָּרַשׂ שִׂמְלָה, פָּרַשׂ כַּפַּיִם, כְּנָפַיִם. Die Zweige ausbreiten, שִׁלַּח דָּלִיּוֹת. Die Feinde breiten sich aus über das ganze Land, הָאוֹיְבִים נְטוּשִׁים עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ. Die Schlacht breitete sich aus, וַתִּטֹּשׁ הַמִּלְחָמָה. Sie breiteten sich im Thale aus, וַיִּפָּשְׁטוּ בָּעֵמֶק. Der Hinterhalt breitete sich aus, וַיִּמְשֹׁךְ הָאֹרֵב. Seine Heerde breitete sich im Lande aus, מִקְנֵהוּ פָּרַץ בָּאָרֶץ. Er breitet die Völker aus und führt sie weg, שֹׁטֵחַ לַגּוֹיִם וַיַּנְחֵם. Der die Erde ausbreitet mit ihren Erzeugnissen, רֹקַע הָאָרֶץ וְצֶאֱצָאֶיהָ. Wie Thäler breiten sie sich aus, כִּנְחָלִים נִטָּיוּ. Sie breitete darüber Grütze aus, וַתִּשְׁטַח עָלָיו הָרִפוֹת. Ich breite meine Hände nach dir aus, שִׁטַּחְתִּי אֵלֶיךָ כַּפָּי. Er breitet einen Dreschwagen aus auf dem Schlamme, יִרְפַּד חָרוּץ עֲלֵי טִיט. Gesehen habe ich einen mächtigen Frevler, der sich ausgebreitet wie ein alter, schattenreicher Baum, רָאִיתִי רָשָׁע עָרִיץ וּמִתְעָרֶה כְּאֶזְרָח רַעֲנָן. 2) Ein ausgebreitetes Geschlecht, מִשְׁפָּחָה רַבָּה מְאֹד. Er hat einen ausgebreiteten Ruf, שָׁמְעוֹ הוֹלֵךְ בְּכָל הָאָרֶץ.

Ausbrechen, 1) von den Zähnen, שִׁבֵּר, הָרַס, נָתַץ. Gott brich ihnen die Zähne aus dem Munde aus, אֱלֹהִים הֲרֹס שִׁנֵּימוֹ בְּפִימוֹ. 2) Ein Feuer ist ausgebrochen, יָצְאָה הָאֵשׁ. Eine Seuche ist unter dem Volke ausgebrochen, הָיְתָה פִּרְצָה הַמַּגֵּפָה בָּעָם. Der Zorn Gottes ist ausgebrochen, יָצָא הַקֶּצֶף מִלִּפְנֵי אֱלֹהִים. Ich lasse einen Sturmwind ausbrechen, וּבִקַּעְתִּי רוּחַ סְעָרוֹת. Der Aussatz brach aus an seiner Stirne, הַצָּרַעַת זָרְחָה בְמִצְחוֹ. Wenn der Schaden wiederkehrt und im Hause ausbricht, וְאִם יָשׁוּב הַנֶּגַע וּפָרַח בַּבַּיִת. 3) Brecht in Jubel aus, פִּצְחוּ רִנָּה, פִּצְחוּ רַנְּנוּ. In ein lautes Gelächter ausbrechen, נָתַן קוֹלוֹ בִשְׂחֹק.

Ausbrennen, 1) ein Gefäß, הֶעֱבִר כְּלִי בָאֵשׁ. Es ist von innen ausgebrannt, וְתוֹכוֹ נָחָר. Das Schilf der Sümpfe brannten sie aus mit Feuer, וְאֶת הָאֲגַמִּים שָׂרְפוּ בָאֵשׁ. 2) Das Feuer ist ausgebrannt, חָדְלָה הָאֵשׁ לַעֲלוֹת שַׁלְהֶבֶת (לִהְיוֹת בּוֹעֶרֶת), כָּבְתָה הָאֵשׁ. 3) Eine von der Sonne ausgebrannte Gegend, צְחִיחָה. Ich mache dich zu einem ausgebrannten Berge, וּנְתַתִּיךָ לְהַר שְׂרֵפָה.

Ausgabe, die, plur. Ausgaben, הוֹצָאוֹת*.

Ausgang, der, 1) eigentlich, צֵאת, מוֹצָא. Gott behütet deinen Ausgang und deinen Eingang, אֱלֹהִים יִשְׁמֹר צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ. Er kam, um deinen Ausgang und deinen Eingang zu erfahren, בָּא לָדַעַת אֶת מוֹצָאֲךָ וְאֶת מוֹבָאֶךָ. 2) Beim Ausgang des Jahres, בְּצֵאת הַשָּׁנָה. 3) Besser der Ausgang eines Dinges, als sein Anfang, טוֹב אַחֲרִית דָּבָר מֵרֵאשִׁיתוֹ. 4) Die Ausgänge des Heiligthums, מוֹצָאֵי הַמִּקְדָּשׁ. Die Ausgänge der Stadt, תּוֹצְאוֹת הָעִיר.

Ausguß, der, ein Ort, wo man Etwas hingießt, שֶׁפֶךְ.

Ausgießen, Wasser aus einem Gefäße, יָצַק, שָׁפַךְ מַיִם מִן הַכְּלִי. Ich werde meinen Grimm wie eine Wasserfluth über sie ausgießen, אֶשְׁפֹּךְ עֲלֵיהֶם כַּמַּיִם עֶבְרָתִי. Ausgegossen hat Gott über euch den Geist der Betäubung, נָסַךְ אֱלֹהִים עֲלֵיכֶם רוּחַ תַּרְדֵּמָה, s. Anmuth.

Ausglitschen, s. Ausgleiten.

Ausgleiten, es fehlte wenig, daß meine Schritte ausgeglitten wären, בְּאַיִן שֻׁפְּכוּ אֲשֻׁרָי.

Ausgleichung, die, הַשְׁוָאָה, פֶּשֶׁר*.

Ausgleichen, gleich machen, יִשֵּׁר. Von Streitigkeiten: הַשְׁוֵה*, פֶּשֶׁר אֶת. Sich ausgleichen, הִתְפַּשֵּׁר.

Ausglätten, Etwas, הַחֲלֵק אֶת.

Ausgeben, 1) Geld, הוֹצִיא כֶּסֶף. 2) Eine Tochter, נָתַן בַּת. Es pflegt nicht zu geschehen in unserm Orte, die Jüngere vor der Aeltern auszugeben, לֹא יֵעָשֶׂה כֵן בִּמְקוֹמֵנוּ לָתֵת הַצְּעִירָה לִפְנֵי הַבְּכִירָה. 3) Er gibt sich für einen Arzt aus, יְדַבֵּר אֶל כָּל אִישׁ לֵאמֹר רֹפֵא אָנֹכִי. Sich für reich ausgeben, הִתְעַשֵּׁר.

Ausgehen, 1) Aus einem Orte gehen, יָצָא. Warum gehst du nicht aus? מַדּוּעַ לֹא תֵצֵא הַחוּצָה, לָמָּה לֹא תֵלֵךְ בַּחוּץ. Sie ging aus, um sich umzusehen unter den Töchtern des Landes, וַתֵּצֵא לִרְאוֹת בִּבְנוֹת הָאָרֶץ. Auf Raub ausgehen, יָצָא לִשְׁלוֹל שָׁלָל, לָבֹז בַּז. (Von Thieren). יָצָא לִטְרֹף טֶרֶף, שִׁחֵר לַטָּרֶף. 2) Der König hat einen Befehl ausgehen lassen, יָצָא דְבַר מַלְכוּת מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ. 3) Als ihr die Seele ausging, בְּצֵאת נַפְשָׁהּ. Der Athem geht ihm aus, תֵּצֵא רוּחוֹ, נָפְחָה נַפְשׁוֹ. Die Haare sind ihm ausgegangen, נָפְלוּ שַׂעֲרוֹת רֹאשׁוֹ (מִזָּקָן, מִקָּרֵחָה), s. Ausfallen. Das Geld ist mir ausgegangen, אָזַל - תַּם כַּסְפִּי. Das Brod ist ausgegangen aus unseren Geräthen, הַלֶּחֶם אָזַל מִכֵּלֵינוּ. 4) Die Farbe ist ausgegangen, חָלַף הַצֶּבַע. 5) Das Licht ist ausgegangen, כָּבָה - דָּעַךְ הַנֵּר. 6) Die Hand Gottes ist wider mich ausgegangen, יָצְאָה בִּי יַד אֱלֹהִים. 7) Er geht darauf aus, mir zu schaden, יַחְשֹׁב לְהָרַע לִי.

Ausgähren, dein Brod hat nicht ausgegohren, לַחְמְךָ לֹא בְצֵקָה. Der Wein hat schon ausgegohren, חָדַל - כָּלָה הַיַּיִן לַחְמֹר.

Ausgelassen, er ist ausgelassen lustig, יִשְׂחַק בִּמְאֹד מְאֹד, לִבְלִי חֹק. Ein ausgelassener Mensch, אִישׁ הֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ לִבּוֹ, אִישׁ פָּרוּעַ. Ausgelassenes Weibsbild, אִשָּׁה מְשֻׁכָּרָה, מְשׁוֹבֵבָה, מְשַׂרֶכֶת, דְּרָכֶיהָ.

Ausgelassenheit, die, פְּרִיצוּת.

Ausgelitten, er hat nun לֹא יוֹסִף לִסְבֹּל מַכְאֹבִים.

Ausgenommen, זוּלָתִי, לְבַד, s. Außer.

Ausgraben, חָפַר מִן. Sie haben den Todten wieder ausgegraben, שָׁבוּ וְחָפְרוּ אֶת הַמֵּת מִקִּבְרוֹ. Einen Baum, חָפַר בָּאָרֶץ לְהוֹצִיא הָעֵץ מִמֶּנָּה. Einen Todten, פָּתַח הַקֶּבֶר לְהוֹצִיא הַמֵּת מִמֶּנּוּ.

Ausdonnern, es hat ausgedonnert, חָדַל קוֹל הָרַעַם, חָדְלוּ הַקּוֹלוֹת.

Ausdorren, von Pflanzen, יָבֵשׁ. Ein ausgedorrter Erdboden, אֲדָמָה חֲרֵבָה, צְחִיחָה.

Ausdauernd sein, im Leiden, כַּלְכֵּל עָנְיוֹ, צָרָתוֹ. Heil dem, der ausdauernd ist, אַשְׁרֵי הָאִישׁ יָחִיל וְדוּמָם לִתְשׁוּעָה.

Ausdichten, s. Ausdenken.

Ausdüften, die Blumen düften angenehme Gerüche aus, הַפְּרָחִים יִתְּנוּ רֵיחַ טוֹב.

Ausdehnung, die, des Himmels, רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם; des Gewölkes, מִפְרְשֵׂי עָב.

Ausdehnen, 1) dem Raume nach מָתַח, נָטָה, פָּשַׁט, מָשַׁךְ, רָקַע. 2) Von Metallen, רִקַּע, רָדַד. 3) Zu kurz ist das Bett, sich auszudehnen, קָצַר הַמַּצָּע מֵהִשְׂתָּרֵעַ. Auf verpfändeten Gewändern dehnen sie sich aus, עַל בְּגָדִים חֲבֻלִים יַטּוּ.

Ausdenken, Etwas, הָגָה דָבָר מִלֵּב. Eine List, חָפַשׂ עָרְמָה, s. Ersinnen.

Ausdruck, der, דָּבָר. Ein harter Ausdruck entflammt den Zorn, דְּבַר עֶצֶב יַעֲלֶה אָף. Er redete mit ihm in harten Ausdrücken, דִּבֶּר אִתּוֹ קָשׁוֹת. Er bediente sich gegen mich folgender Ausdrücke. דִּבֶּר אֵלַי כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר.

Ausdrücklich, ich habe ihm ausdrücklich befohlen, hinzugehen, צִוִּיתִיו בִּדְבָרִים בְּרוּרִים לָלֶכֶת שָׁמָּה.

Ausdrücken, 1) Weinbeeren, שָׂחַט עֲנָבִים. Ein eiterndes Geschwür, זוֹר מַכָּה טְרִיָּה. Er drückte die Wolle aus, וַיָּזַר אֶת הַגִּזָּה. Sein Blut werde ausgedrückt, וְנִמְצָה דָמוֹ. 2) Ich vermag es nicht, dir Alles mit Worten auszudrücken, was ich

empfinde, אין מלים בלשוני להגיד לך את כל אשר בלבבי.

Ausdreschen, Etwas, הדיש את. דוש. Brodkorn wird ausgedroschen, לחם יודק.

Aushalten, 1) er hat die Schmerzen ausgehalten, ohne zu schreien, סבל המכאובים ולא זעק. Die Beschwerden des Krieges aushalten, נשא עמל המלחמה. 2) Seine Dienstzeit — מלא ימי עבדתו. 3) Es ist mit ihm nicht auszuhalten, ילאה כל איש בדבריו ובמעשיו.

Aushacken, die Augen, נקר עינים. Ein Auge, das den Vater verspottet, das müssen die Raben des Thales aushacken, עין תלעג לאב יקרוה ערבי נחל. Etwas aus der Erde, הוציא דבר מן הארץ במעדר.

Ausharren, sei ausharrend, שא דומם אשר נטל עליך, קוה לה' ויושע לך.

Ausholen, seine Hand holt aus mit der Axt, den Baum umzuhauen, ונדחה ידו בגרזן לכרת העץ. Mit dem Schwerte — הניף החרב.

Aushöhlungen, die, חלולים. In Felsen und in der Erde, מערות צורים ומחלות עפר.

Aushöhlen, Etwas, נבב את, חלל את. Er gräbt eine Grube und höhlt sie aus, בור כרה ויחפרהו. Der im Felsen eine Ruhestätte sich aushöhlte, חקקי בסלע משכן לו. Das Wasser höhlt Steine aus, אבנים שחקו מים.

Aushöhnen, Einen, חרף את איש, s. Verhöhnen.

Aushören, höre erst meine Erzählung aus, und dann rede, שמע נא את אשר אספר לך ואחר תדבר. Höre mich aus, שמע דברי עד תמם.

Aushungern, eine Stadt, הרעיב את אנשי העיר לכבשה. Ausgehungerte Menschen, חללאי רעב, מזי רעב.

Aushauch, der, des Geistes, מפח נפש.

Aushauchen, sie hauchte ihre Seele aus, נפחה נפשה. Sie hauchen ihre Seele aus in den Schooß ihrer Mütter, תשתפך נפשם אל חיק אמותם.

Aushauen, 1) Einen Wald, ברא את היער. Wenn es ein Wald ist, so haue ihn aus, כי יער הוא ובראתו. 2) Ein Grab, חצב קבר. Der in der Höhe ein Grab sich aushieb, חצבי מרום קברו.

Ausgehauene Brunnen, בורות חצובים.

Aushülsen, Bohnen, הסר הקליפה מעל הפול.

Ausheitern, der Himmel hat sich ausgeheitert, השמים טהרו.

Ausheben, 1) Eine Thüre, הסר הדלת מעל צירה. 2) Man hat in der Stadt viele Rekruten ausgehoben, לקחו אנשים רבים מאנשי העיר ללמדם מלחמה.

Aushellen, sich, s. Ausheitern.

Aushelfen, Einem mit Geld, הלוה כסף את איש הנצרך לו.

Aushecken, Junge ausbrüten, בקע. Ich stärkte ihren Arm, und sie hecken Böses gegen mich aus, חזקתי זרועתם ואלי יחשבו רע.

Auswahl, die, מבחר. Eine Auswahl von Sprüchen, מבחר המשלים, משלים נבחרים. Du hast eine gute Auswahl getroffen, היטבת לבחר.

Auswachsen, 1) das Korn in der Scheuer fängt an auszuwachsen, הדגן יחל לצמח בגרן. 2) Er ist vorn und hinten ausgewachsen, גבן הוא.

Auswanderung, die, nach ihrer Auswanderung, אחרי צאתם מארץ מולדתם.

Auswandern, יצא לגור בארץ נכריה. Nach der neuen Welt, יצא לגור במדינת הים; oder, באיי הים.

Auswanderer, der, היוצא מארץ מולדתו.

Auswarten, Etwas, הוחיל עד כלות הדבר.

Auswaschen, die Blutflecken eines Kleides, כבס את השמלה להעביר הדם מעליה. Ein Gefäß, שטף הכלי במים.

Auswuchs, der, ein Buckel, גב.

Auswurf, der, Speichel, רק. Wie der Hund zu seinem Auswurf zurückkehrt, so wiederholt der Narr seine Thorheit, ככלב שב על קאו כסיל שונה באולתו. Der Auswurf des Blutes, הקאת דם. Er ist ein Auswurf der Menschheit, בזה נפש מאדם.

Auswurzeln, Etwas, שרש את, s. Entwurzeln.

Auswühlen, von Schweinen, כרסם.

Auswüthen, als er ausgewüthet hatte, בְּכַלּוֹתוֹ לִשְׁטוֹף חֲמָתוֹ.

Auswirkt, er hat mir beim Fürsten ein Amt ausgewirkt, חִלָּה אֶת פְּנֵי הַשַּׂר בַּעֲדִי וַיְשִׂימֵנִי לְפָקִיד.

Auswischen, ein Gefäß, מָחָה כְּלִי.

Ausweisen, Einen, 1) fortschicken הִגְלָה אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ. 2) Er muß sich ausweisen, יָבִיא עֵד.

Ausweichen, Einem, נָטָה מִפְּנֵי אִישׁ, סוּר־. Die Eselin sah mich und wich mir aus, וַתִּרְאַנִי הָאָתוֹן וַתֵּט מִפָּנַי. Er wich ihm aus, וַיִּסַּר מֵעָלָיו.

Ausweinen, sich, 1) zur Genüge weinen, בָּכֹה הַרְבֵּה בָּכֹה, שָׁפַךְ לִבּוֹ מִכְּאֵב בִּבְכִי. Sich die Augen ausweinen, כָּלָה עֵינָיו בִּדְמָעוֹת. 2) Aufhören zu weinen, חָדַל לִבְכּוֹת, מָנַע קוֹלוֹ מִבֶּכִי.

Ausweißen, ein Zimmer, שׂוּד בְּשִׂיד אֶת קִירוֹת הַחֶדֶר.

Ausweg, der, דֶּרֶךְ לָנוּס, oder, דֶּרֶךְ לְהִמָּלֵט. Ich finde in meinem Unglück keinen Ausweg, לֹא אוּכַל לָצֵאת מִצָּרָתִי.

Auswägen, Butter und Käse, שָׁקַל בְּמֹאזְנַיִם חֶמְאָה וּגְבִינָה לִמְכֹּר.

Auswählen, Einen, בָּחַר אִישׁ מִן.

Auswehen, der Wind hat das Licht ausgeweht, נָשַׁב הָרוּחַ בַּנֵּר וַיְכַבֵּהוּ.

Auswechselung, die, חֲלִיפָה.

Auswechseln, Geld, הֶחֱלִף כֶּסֶף בְּכֶסֶף.

Auswendig, 1) äußerlich, מִחוּץ. Verpiche sie inwendig und auswendig, וְכָפַרְתָּ אֹתָהּ מִבַּיִת וּמִחוּץ. Eine in- und auswendig beschriebene Buchrolle, מְגִלַּת סֵפֶר כְּתוּבָה פָּנִים וְאָחוֹר. 2) Auswendig lernen, לִמֵּד עַל פֶּה.

Auswärtig, meine auswärtigen Freunde, רֵעַי הַיּוֹשְׁבִים בַּאֲרָצוֹת נָכְרִיּוֹת.

Auswärts, von der Mauer der Stadt auswärts, מִקִּיר הָעִיר וְהוֹצֵאת. Auswärts biegen, הִטָּה לְעֵבֶר חוּץ, 2) Er ist auswärts, בְּאֶרֶץ נָכְרִיָּה הוּא. Seine Töchter auswärts schicken, שִׁלַּח בְּנוֹתָיו הַחוּצָה.

Auswerfen, 1) ein Netz, פָּרַשׂ רֶשֶׁת. Eine Stätte soll es sein, wo man die Fischernetze auswirft, מִשְׁטוֹחַ חֲרָמִים תִּהְיֶה. Und Kümmel wirft der Pflüger aus, וְכַמֹּן יִזְרֹק הַחֹרֵשׁ. Geld, הִשְׁלִיךְ כֶּסֶף אֶל תּוֹךְ הָעָם. 2) Schleim, Blut יָרַק רֹק, הֵקִיא דָם. Der Berg wirft Feuer aus, הָהָר יוֹצִיא מִפִּיו אֵשׁ לֶהָבוֹת. Der Strom hat den Leichnam ausgeworfen, הַנָּהָר הִשְׁלִיךְ מִתּוֹכוֹ אֶת הַמֵּת אֶל הַיַּבָּשָׁה. 3) Den Anker, הִשְׁלִיךְ הָעֹגֶן בִּמְצוּלַת הַיָּם לְהַעֲמִיד הַסְּפִינָה.

Aussaat, die, 1) das Getreide, was gesäet wird, זֶרַע. 2) Das Aussäen, זְרִיעָה.

Aussage, die, nach Aussage zweier Zeugen, עַל פִּי שְׁנַיִם עֵדִים.

Aussagen, die Zeugen haben wider ihn ausgesagt, daß er das Haus angezündet hat, הָעֵדִים עָנוּ בוֹ לֵאמֹר הוּא הִצִּית אֵשׁ בַּבַּיִת.

Aussatz, der, צָרַעַת. Ein um sich fressender Aussatz, צָרַעַת מַמְאֶרֶת. Einen vom Aussatze befreien, אָסַף אִישׁ מִצָּרַעְתּוֹ.

Aussondern, Einen, הִבְדִּיל אֶת. Aussondern wird ihn Gott zum Bösen, aus allen Stämmen Israels, וְהִבְדִּילוֹ אֱלֹהִים לְרָעָה מִכֹּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל. Ich will die Empörer aus euch aussondern, וּבָרוֹתִי מִכֶּם הַמֹּרְדִים. Und diese Lämmer sonderte Jakob aus, וְהַכְּשָׂבִים הִפְרִיד יַעֲקֹב.

Aussorgen, חָדַל לִדְאֹג.

Aussöhnen, Einen, כִּפֵּר פְּנֵי אִישׁ, s. Versöhnen.

Aussuchen, 1) ich habe das ganze Haus ausgesucht und Nichts gefunden, חִפַּשְׂתִּי אֶת הַבַּיִת וְלֹא מָצָאתִי מְאוּמָה. 2) Sich einen Ort zum Aufenthalte aussuchen, בָּחַר מָקוֹם לָשֶׁבֶת שָׁם. Ihr sollt euch Städte aussuchen, וְהִקְרִיתֶם לָכֶם עָרִים. Eine ausgesuchte Mannschaft, אִישׁ בָּחוּר. Ausgesuchte Schafe, צֹאן בְּרֻרוֹת. Die ausgesuchtesten Hölzer, מִבְחַר הָעֵצִים.

Aussaugen, Blut, מָצָה־מָצַץ דָּם.

Aussaugen, das, מְצִיצָה.

Aussaufen, von Thieren, כִּלָּה לִשְׁתּוֹת.

Aussieben, das Getreide, die Spreu, נוֹעַ בִּכְבָרָה לְהָבֵר הַדָּגָן, לְהָסִיר הַמֹּץ.

Aussieden, s. Auskochen.

Aussitzen, er hat seine Zeit ausgesessen, יָשַׁב בְּבֵית הָאֲסוּרִים כָּל יְמֵי חֻקּוֹ.

Aussicht, 1) ich habe die Aussicht auf die Berge, אֶרְאֶה בְּעַד חַלּוֹנֵי בֵיתִי אֶת הֶהָרִים. Dieser Berg gewährt eine Aussicht auf das Meer, מִן הָהָר הַזֶּה יֵרָאוּ אֶת פְּנֵי הַיָּם. 2) Ich habe keine Aussicht, Geld zu empfangen, אֵין לִי תִּקְוָה לְקַבֵּל כֶּסֶף.

Aussingen, 1) singt euer Lied ganz aus, שִׁירוּ שִׁירַתְכֶם עַד תֻּמָּהּ. 2) Er hat schon ausgesungen כִּלָּה לָשִׁיר.

Aussein, 1) er ist einen ganzen Monat ausgewesen, לֹא הָיָה בְּבֵיתוֹ חֹדֶשׁ יָמִים. Ich werde nicht lange aussein, לֹא אֲאַחֵר לָשׁוּב אֶל בֵּיתִי. 2) Der Monat ist aus, כָּלָה הַחֹדֶשׁ, s. Aus (Nebenwort).

Aussehen, er sieht alt aus, פָּנָיו כִּפְנֵי זָקֵן. Diese Menschen sehen fürchterlich aus, נוֹרָא מַרְאֵה הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה. Warum siehst du heute betrübt aus? מַדּוּעַ פָּנֶיךָ זֹעֲפִים־רָעִים הַיּוֹם. Einer, der gut aussieht, אִישׁ טוֹב הַמַּרְאֶה. Wie sieht er aus? מַה מַּרְאֵהוּ, מַה תָּאֳרוֹ. Er sah wie ein Engel aus, מַרְאֵהוּ כְּמַרְאֵה הַמַּלְאָךְ. Das sieht wie Kupfer aus, עֵינוֹ כְּעֵין נְחשֶׁת.

Aussehen, das, פָּנִים, מַרְאֶה. Sie hatte nicht mehr ihr früheres Aussehen, וּפָנֶיהָ לֹא הָיוּ לָהּ עוֹד.

Aussätzig. Ein aussätziger Mann, אִישׁ צָרוּעַ, מְצֹרָע, (weibl.) מְצֹרַעַת, plur. מְצֹרָעִים, מְצֹרָעוֹת.

Aussetzen, 1) Truppen, הוֹצִיא אֶת אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה מִן הָאֳנִיָּה אֶל הַיַּבָּשָׁה. Ein Kind, שׂוּם הַיּוֹנֵק הַחוּצָה וְעָזֹב אֹתוֹ. 2) Eine Belohnung, נָקֹב־יָעֹד שָׂכָר. Einem seinen Unterhalt, מָנָה מִחְיַת. 3) Sich der Todesgefahr aussetzen, חֵרֵף נַפְשׁוֹ לָמוּת, הִשְׁלִיךְ נַפְשׁוֹ מִנֶּגֶד, שׂוּם נַפְשׁוֹ בְּכַפּוֹ. 4) Wir haben zwei Tage die Arbeit ausgesetzt, שָׁבַתְנוּ שְׁנֵי יָמִים מִמְּלַאכְתֵּנוּ. 5) Hast du an ihm Etwas auszusetzen? הַאִם מָצָאתָ בוֹ מוּם.

Aussenden, שָׁלֹחַ לְמֶרְחָק. Man sende Leute aus ihn aufzusuchen, יִשְׁלְחוּ אֲנָשִׁים לְבַקְשׁוֹ.

Aussäen, זָרֹעַ זֶרַע. Wer Unrecht aussäet wird Unheil ernten, זוֹרֵעַ עַוְלָה יִקְצָר אָוֶן.

Austanzen, als sie ausgetanzt hatten, כְּכַלּוֹתָם לְרַקֵּד.

Austoben, s. Ausbrausen.

Austauschen, 1) gegen einander vertauschen, הַחֲלֵף־הָמֵר דָּבָר בְּדָבָר. 2) Von einem betrüglichen Tausche ohne Wissen des Andern. Man hat die von mir gekaufte Waare gegen schlechtere ausgetauscht, לָקְחוּ הַסְּחוֹרָה אֲשֶׁר קָנִיתִי מִמְּקוֹמָהּ וַיָּשִׂימוּ תַחְתֶּיהָ בְּמִרְמָה סְחוֹרָה רָעָה.

Austilgen, הַשְׁמִיד, הַכְחֵד מִן, s. Vertilgen. Ich werde austilgen das Volk und seine Herrschaft, הַשְׁמֵד אַשְׁמִיד גּוֹי וּמֶמְשַׁלְתּוֹ יַחַד.

Austhun, ein Kleid, פָּשֹׁט אֶת הַבֶּגֶד.

Austheilen, חָלֵק, חַלֵּק. Almosen, נָתֹן מַתָּנוֹת לָאֶבְיוֹנִים, s. Vertheilen.

Austragen, Einen, הוֹצִיא דִבַּת אִישׁ.

Austrommeln, Etwas, הַשְׁמִיעַ־הוֹדִיעַ דָּבָר בְּקוֹל הַתּוֹף בַּשְּׁוָקִים וּבָרְחוֹבוֹת.

Austrompeten, Etwas, הַשְׁמִיעַ־הוֹדִיעַ דָּבָר בְּקוֹל חֲצוֹצְרוֹת.

Austrocknung, die, eines Baches, יַבֶּשֶׁת מֵי הַנַּחַל.

Austrocknen, 1) der Fluß ist ausgetrocknet חָרֵב, יָבֵשׁ הַנָּהָר, חָרְבוּ, יָבְשׁוּ מֵי הַנָּהָר. Mir ist die Kehle ausgetrocknet, נִחַר גְּרוֹנִי. 2) Trocken machen, הַחֲרֵב אֶת, יַבֵּשׁ־הוֹבִישׁ. Er schilt das Meer und trocknet es aus, גּוֹעֵר בַּיָּם וַיַּבְּשֵׁהוּ. Er hat die Gewässer des Schilfmeeres ausgetrocknet, הוֹבִישׁ אֶת מֵי יַם סוּף. Durch mein Schelten trocke ich aus das Meer, בְּגַעֲרָתִי אַחֲרִיב יָם.

Austrauern, er hat ausgetrauert, שָׁלְמוּ יְמֵי אֶבְלוֹ, עָבַר אֶבְלוֹ.

Austritt, der, 1) Bei seinem Austritte aus dem Hause, בְּצֵאתוֹ מֵהַבַּיִת. 2) Bei seinem Austritte aus der Gesellschaft, בְּהִפָּרְדוֹ מֵעִם אַנְשֵׁי הַחֶבְרָה, בְּעָזְבוֹ אֶת הַחֶבְרָה. Bei ihrem Austritte aus dem Amte, בְּעָזְבָם מִשְׁמֶרֶת פְּקֻדָּתָם.

Austrinken, 1) als sie ausgetrunken hatten, כַּאֲשֶׁר כִּלּוּ לִשְׁתּוֹת. 2) Trinke den Wein aus, שְׁתֵה כָּל הַיַּיִן אֲשֶׁר בַּכּוֹס, שְׁתֵה הַיַּיִן עַד תּוּמּוֹ.

Austreibung, die, eines Volkes, גֵּרוּשׁ, גְּרֻשַּׁת הָעָם.

Austreiben, Einen aus seiner Besitzung, aus dem Lande, גָּרֵשׁ אִישׁ מִיְּרֻשָּׁתוֹ, מִנַּחֲלָתוֹ. Völker aus-

treiben, הוריש גוים, s. Vertreiben. 2) Die Schafe — הוציא את הצאן אל השדה לרעתן.

Austreten, verb. act. 1) Weintrauben, דרך ענבים להוציא תירושם. 2) Eine glühende Kohle, שום רגליו, דרך על הגחלת הבוערת לכבותה.

Austreten, verb. neut. 1) Der Fluß ist ausgetreten, מהר הלך על כל גדותיו. 2) Aus einer Gesellschaft — הפרד מן החברה, עזב את החברה.

Ausjagen, als wir ausgejagt hatten, כאשר כלינו לצוד.

Ausjäten, ausgäten, Unkraut, עדר במעדר את האדמה לעקר את העשב הרע.

Auslagen, die, הוצאות.

Ausladen, Waaren, הוציא הסחורה מן האניה אל היבשה.

Auslachen, sie lachten mich aus, שחקו לי, עלי, השחיקו עלי, הייתי שחק, לשחוק להם.

Auslangen, ich lange mit dem erhaltenen Gelde nicht aus, לא ישפק לי הכסף אשר קבלתי, לא יספק הכסף הבא לידי, למצוא בו דית ידי.

Ausland, das, ארץ נכריה, חוץ ארץ מולדת. Er war im Ausland, היה בארצות נכריות.

Auslassung, die, von Wörtern und Stellen, השמטה*.

Auslassen, 1) Talg, Butter, התך חלב, חמאה. ... 2) Seinen Zorn, seine Wuth an Einem auslassen, שלח אפו, חמתו באיש. 3) Er hat eine Stelle ausgelassen, השמיט מאמר*. Ein ausgelassenes Wort, מלה חסרה*. 4) Sich über Etwas auslassen, חוה דעתו על דבר*.

Auslösung, die, der Gefangenen, פדיון שבוים*.

Auslösen, Gefangene, פדה את השבוים. Er hat sein Pfand ausgelöst, שלם חובו והשיבו לו חבלתו, עבוטו.

Auslöschen, das Feuer, כבה את האש. Warum hast du das Licht ausgelöscht? מדוע כבית הנר. Etwas Geschriebenes — מחה את הכתוב.

Auslaufen, der Wein läuft aus, היין נזל, מגר מן הכלי. Die Flotte ist bereits ausgelaufen, האניות (*התחבית) ארכה הצים הלכו מן תחוף הים. Sie läuft des Tags zehnmal aus, תצא מביתה עשר פעמים ביום.

Auslüften, Kleider, שום, תניח הבגדים באויר.

Ausliefern, Einen, הסגיר את איש. Du sollst nicht einen Knecht seinem Herrn ausliefern, der sich zu dir gerettet, לא תסגיר עבד אל אדניו אשר ינצל אליך. Du hättest seine Entronnenen nicht ausliefern sollen am Tage der Noth, ואל תסגר שרידיו ביום צרה.

Ausleihen, Geld, הלוה כסף את אנשים.

Auslegung, die, von Schriften, מדרש, פשר, באור, פרוש; von Träumen, שבר, פתרון.

Auslegen, 1) Erklären, באר, פתר. 2) Er hat es mir als Stolz ausgelegt, חשב זאת לי לגאוה. Er hat mir meinen Traum ausgelegt, פתר לי את חלומי. 3) Seine Waaren — שום סחורתו לעיני כל איש למכירה. 4) Geld für Einen — הוציא, נתן כסף בעד איש.

Ausleger, der, Erklärer, המבאר, המפרש; der Träume, פתר.

Auslehnen, s. Ausleihen.

Auslesen, 1) sich Etwas, בחר, ברה דבר. 2) Als ich das Buch ausgelesen hatte, בכלותי לקרא את הספר.

Ausländisch, er liebte ausländische Weiber, אהב נשים נכריות. Eine ausländische Waare, סחורה הבאה מארץ נכריה.

Ausländer, der, נכרי, plur. נכרים.

Ausländerin, die, אשה נכריה, ילדת חוץ. Ausländerinnen, נכריות.

Auslenken, s. Ausweichen.

Ausleeren, ein Gefäß, הריק כלי. Als sie ihre Säcke ausleerten, ויהי הם מריקים שקיהם. Eine Lade, ערה את הארון. Sie leerte ihren Krug aus, ותער כדה. Sie sollen ihr Land ausleeren, יבקקו את ארצה.

Auslernen, השלם הלמוד. Ein Handwerk, למד כל המלאכה. *מלא ימי למוד המלאכה.

Ausmahlen, auf der Mühle, כלה לטחן.

Ausmachen, verb. act. 1) Sie mögen die Sache mit einander — *יגמרו הדבר בינותם יחדו. 2) Es

ist eine ausgemachte Sache, דָּבָר בָּרוּר הוּא.* 3) Er hat mich ohne Ursache ausgemacht, גָּעַר בִּי חִנָּם.

Ausmachen, verb. neut. 1) Der Winter macht in diesem Lande den größten Theil des Jahres aus, יְמֵי הַסְּתָיו הֵם רֹב יְמֵי הַשָּׁנָה בָּאָרֶץ הַזֹּאת. 2) Es macht nicht viel aus, סַךְ קָטָן הוּא. Das Ganze macht aus, סַךְ הַכֹּל.*

Ausmahlen, ein Gemälde, הַשְׁלֵם הַצִּיּוּר. Ein Zimmer, s. Mahlen.

Ausmustern, בָּרֵר דָּבָר מִשְּׁאָר דְּבָרִים. Soldaten, בָּרֵר אֶת הַחַלָּשִׁים מִן אַנְשֵׁי הַצָּבָא בִּפְקֹד אֹתָם. Kleider, בָּרֵר אֶת הַבְּגָדִים אֲשֶׁר אֵין לוֹ חֵפֶץ בָּם.

Ausmauern, er hat sein Haus ausgemauert, כִּלָּה צִפָּה בָּאֲבָנִים אֶת לִבְנוֹת אֶת בֵּיתוֹ. Ein Grab, הַקֶּבֶר מִבַּיִת.

Ausmitteln, s. Ausfindig machen.

Ausmisten, einen Pferdestall, הוֹצִיא· בָּעֵר הַפֶּרֶשׁ מֵאֻרְוַת סוּסִים.

Ausmessung, die, מְדִידָה.*

Ausmessen, 1) einen Ort, מָדֹד· סַדֵּד אֶת הַמָּקוֹם. 2) Korn, מְכֹר דָּגָן בַּמִּדָּה.

Ausmergeln, ein ausgemergeltes Pferd, סוּס דַּק הַבָּשָׂר מְאֹד, סוּס דַּל עַד מְאֹד.

Ausmerzen, Etwas, בָּרוֹר דָּבָר רָע מִן.

Ausnahme, die, von der Regel, דָּבָר הַיּוֹצֵא מִן הַכְּלָל. Mit Ausnahme der Feiertage, חוּץ מִן הַמּוֹעֲדִים. Ohne Ausnahme, בְּלִי הַבְדֵּל.*

Ausnehmen, 1) junge Vögel, הוֹצִיא· לָקַחַ אֶפְרֹחִים מִקִּנָּם. Honig, רָדָה דְבַשׁ. 2) Dieses Gebäude nimmt sich herrlich aus, הַבִּנְיָן הַזֶּה נֶחְמָד לְמַרְאֶה. 3) Ich nehme Nichts von Allem, was du hast, ausgenommen sei nur, was die Jünglinge verzehrt haben, לֹא אֶקַּח דָּבָר מִכֹּל אֲשֶׁר לָךְ בִּלְעָדַי רַק אֲשֶׁר אָכְלוּ הַנְּעָרִים. Der ausgenommen, dem der König den goldenen Zepter reicht, לְבַד מֵאֲשֶׁר יוֹשִׁיט לוֹ הַמֶּלֶךְ אֶת שַׁרְבִיט הַזָּהָב.

Ausnehmend, ein ausnehmend schönes Mädchen, נַעֲרָה יָפָה עַד מְאֹד.

Außen, von, מִחוּץ, s. Innen.

Außenwerk, das, einer Festung, הַמָּצוֹר מְחוֹמַת הַמִּבְצָר וְחוּצָה.

Außenseite, die, הַצַּד הַחִיצוֹן, s. Aeußere.

Außer, als Vorwort, 1) außer der Stadt wohnen, יָשַׁב מִחוּץ לָעִיר. Außer Landes gehen, יָצָא מֵאַרְצוֹ לָלֶכֶת אֶל אֶרֶץ אַחֶרֶת. 2) Er hat es außer Acht gelassen, לֹא שָׂם לִבּוֹ עָלָיו. Weil er außer Stande war, mir zu helfen, מִבְּלִי יְכָלְתּוֹ לְעָזְרֵנִי. Wir sind nun außer Furcht, לֹא נוֹסִיף לִפְחֹד עוֹד. Es ist außer der Zeit, אֵינֶנּוּ בְעִתּוֹ. 3) Er war vor Freude außer sich, לֹא יָדַע נַפְשׁוֹ בְּשִׂמְחָתוֹ. Sie kam bei seinen Worten außer sich, יָצָא לִבָּהּ· לֹא הָיָה בָהּ רוּחַ בְּדַבְּרוֹ.

Außer, als Bindewort. Außer den Halsketten, לְבַד מִן הָעֲנָקוֹת. Es war eine Hungersnoth außer der ersten Hungersnoth, וַיְהִי רָעָב מִלְּבַד הָרָעָב הָרִאשׁוֹן. Außer dem, was er ihr gab, מִלְּבַד אֲשֶׁר נָתַן לָהּ. Außer mir ist kein Retter, אֵין מִבַּלְעָדַי מוֹשִׁיעַ, מוֹשִׁיעַ אַיִן בִּלְתִּי. Keiner ist Gott außer dir, אֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ. Wer konnte außer mir so genießen? מִי יָחוּשׁ חוּץ מִמֶּנִּי. Sie kam nicht wieder zum König, außer wenn der König sie verlangte, לֹא תָבוֹא עוֹד אֶל הַמֶּלֶךְ כִּי אִם חָפֵץ בָּהּ הַמֶּלֶךְ.

Außerordentlich groß גָּדוֹל עַד מְאֹד, בִּמְאֹד מְאֹד, בְּיֶתֶר שְׂאֵת. Das ist etwas Außerordentliches, דָּבָר נִפְלָא הוּא. Ein außerordentlicher Mann, אִישׁ נִפְלָא, אִישׁ גָּדוֹל בְּמַעֲשָׂיו, בִּפְעֻלּוֹתָיו. Er war außerordentlich gnädig gegen mich, הִפְלִיא חַסְדּוֹ לִי.

Außerdem, s. Ueberdieß.

Außerhalb des Lagers, מִחוּץ לַמַּחֲנֶה.

Auserwählen, Einen, בָּחֹר בְּ, אֶת. Ein Auserwählter, בָּחוּר, בָּחִיר. Wähle dir Männer aus, בְּחַר לְךָ אֲנָשִׁים. Meine Auserwählten, בְּחִירַי.

Ausersehen, Gott wird sich das Lamm zum Brandopfer ausersehen, אֱלֹהִים יִרְאֶה לּוֹ הַשֶּׂה לְעֹלָה. Ich habe mir unter seinen Söhnen einen König ausersehen, רָאִיתִי בְּבָנָיו לִי מֶלֶךְ. Sich einen Ort, בָּחֹר מָקוֹם.

Auserlesen, eine auserlesene Mannschaft, אִישׁ בָּחוּר.

Auserenten, כִּלָּה לִקְצוֹר. כִּלָּה אֶת כָּל הַקָּצִיר.

Auserzählen, כִּלָּה לְסַפֵּר.

Auserkoren, mein Auserkorner, an dem meine Seele Wohlgefallen hat, בְּחִירִי רָצְתָה נַפְשִׁי. Die Auserkornen, הַבְּחִירִים.

Auserkiesen, s. Auserwählen.

Ausfahren, 1) Wo ist dein Herr? er ist ausgefahren, אַיֵּה אֲדֹנֶיךָ? יָצָא מִבֵּיתוֹ וְרָכַב בַּמֶּרְכָּבָה. 2) Der böse Geist ist aus ihm ausgefahren, סָר מֵעָלָיו רוּחַ הָרָעָה. 3) Und ein Wind fuhr aus von Gott, וְרוּחַ נָסַע מֵאֵת אֱלֹהִים.

Ausfall, der, die Besatzung machte aus der Festung einen Ausfall gegen die Belagerer, יָצְאוּ בַסֵּתֶר אַנְשֵׁי הַמִּבְצָר לִנְפֹּל פִּתְאֹם עַל הַצָּרִים עֲלֵיהֶם. Seine Schrift enthält Ausfälle gegen mich, יֵשׁ בְּמִכְתָּבוֹ דִּבְרֵי שִׂטְנָה עָלָי.

Ausfallen, 1) die Zähne, die Haare sind ihm ausgefallen, נָפְלוּ שִׁנָּיו מִפִּיו, נִמְרַט רֹאשׁוֹ. Wenn einem Manne das Haupthaar ausfällt, so ist er ein Kahlkopf, וְאִישׁ כִּי יִמָּרֵט רֹאשׁוֹ קֵרֵחַ הוּא. 2) Wir wollen sehen, wie die Sache ausfallen wird, נִרְאֶה אֵיךְ יִפּוֹל דָּבָר. Die Weinlese fällt heuer sehr gut aus, רַב פְּרִי הַגֶּפֶן בַּשָּׁנָה הַזֹּאת.

Ausfolgen lassen, ich werde es dir durch ihn — אֲצַוֶּה אֹתוֹ לְתִתּוֹ אֶל יָדֶיךָ.

Ausforschen, Einen, חָקַר אֶת אִישׁ. Etwas von Einem, דָּרַשׁ דָּבָר מֵעִם אִישׁ.

Ausführlich, בֵּאֵר הֵיטֵב. דִּבֵּר דִּבּוּר עַל אָפְנָיו. Ueber Etwas schreiben, כָּתַב אֶת כָּל עִנְיָן* עִנְיְנֵי הַדָּבָר. Eine ausführliche Erzählung. סִפּוּר* פְּרָטִי.

Ausführen, 1) Getreide. הוֹצִיא דָגָן מֵאַרְצוֹ לַהֲבִיאוֹ אֶל אֶרֶץ אַחֶרֶת. 2) Einen Bau, הִשְׁלִם אֶת הַבִּנְיָן. Anfangen und ausführen, הֵחֵל וְכִלָּה. Einen Plan ausführen, הוֹצִיא מְזִמָּתוֹ לִפְעוּלַּת אָדָם. Er hat seinen Anschlag ausgeführt, עָשָׂה אֶת אֲשֶׁר זָמַם, s. Vollführen. 3) Einen Deliquenten, הוֹצִיא אֶת הָאִישׁ אֲשֶׁר לוֹ מִשְׁפַּט מָוֶת אֶל מִחוּץ לָעִיר לַהֲמִיתוֹ.

Ausfüllen, einen leeren Raum ausfüllen, מִלֵּא מָקוֹם הָרֵיק. Eine Grube, מִלֵּא אֶת הַבּוֹר עָפָר.

Ausfindig machen, Etwas, מָצָא. גִּלָּה דָבָר.

Ausfischen, man hat den Teich ausgefischt, צָדוּ כָּל דְּגֵי הַבְּרֵכָה.

Ausflug, der, von Vögeln, s. Ausfliegen. Einen Ausflug in die Umgebung der Stadt machen, יָצָא אֶת הָעִיר לְהִתְהַלֵּךְ לָשׂוּחַ בִּסְבִיבוֹתֶיהָ.

Ausflucht, die, plur. kahle Ausflüchte, סִבּוֹת מִרְמוֹת, הִתְנַצְּלוּת שָׁוְא.

Ausfluß, der, eines Baches, אֶשֶׁד הַנַּחַל.

Ausfliegen. die Vögel sind ausgeflogen, הַצִּפֳּרִים עָפוּ נָדְדוּ מִקִּנָּם, עָזְבוּ אֶת קִנָּם.

Ausfließen, von Getränken, s. Ausrinnen.

Ausfegen, ein Zimmer, טֵאטֵא הַחֶדֶר מִן הֶעָפָר. Den Koth gänzlich ausfegen, בִּעֵר הַגָּלָל עַד תֻּמּוֹ. Ich fege es aus mit dem Besen der Vertilgung, וְטֵאטֵאתִיהָ בְּמַטְאֲטֵא הַשְׁמֵד.

Ausfechten, er mag seine Sache selbst — יָרִיב הוּא אֶת רִיבוֹ.

Ausfertigen, einen Befehl, נָתַן דָּת.

Ausfragen, Einen. s. Ausforschen.

Ausfrieren, der Teich ist ganz ausgefroren, כָּל מֵי הַבְּרֵכָה קָפְאוּ וְהָיוּ לְקֶרַח.

Ausfressen, 1) als die Pferde ausgefressen hatten, כְּכַלּוֹת הַסּוּסִים לֶאֱכֹל. 2) Die Pferde haben sich ausgefressen, הַסּוּסִים אָכְלוּ וְהִשְׁמִינוּ.

Auspacken, die Waare, הוֹצִיא אֶת הַסְּחוֹרָה מִן הַתֵּבָה.

Ausposaunen, er posaunt Alles aus, יַשְׁמִיעַ כָּל אִישׁ אֵת אֲשֶׁר שָׁמָע.

Ausputzen, 1) Von Gefäßen, s. Reinigen. 2) Das Licht rein ausputzen, כִּבָּה אֶת הַנֵּר בְּהֵטִיב אֹתוֹ.

Ausputzer, der, Einem einen Ausputzer geben. גָּעַר מְאֹד בְּאִישׁ, s. Verweis.

Auspichen, ein Gefäß, כָּפַר אֶת הַכְּלִי מִבַּיִת בַּכֹּפֶר.

Ausplaudern, er plaudert Alles aus, יְבַטֵּא בִשְׂפָתָיו, יוֹצִיא מִפִּיו אֶת כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַע, לֹא יְכַחֵד דָּבָר תַּחַת לְשׁוֹנוֹ.

Ausplündern, Einen, בָּזַז אֶת כָּל חֵיל אִישׁ. Die Feinde haben die Stadt ausgeplündert, הָאוֹיְבִים בָּזְזוּ, שָׁסוּ אֶת כָּל אֲשֶׁר הָיָה בָעִיר.

Auspfeifen, s. Auszischen.

Auspflügen, s. Ausackern.

Auspfänden, einen Schuldner, חָבַל אֶת כָּל חֵיל הַלֹּוֶה.

Auspressen, 1) Weintrauben, שָׂחַט עֲנָבִים; Oel, הַצְהֵר. 2) Einem Geld, הוֹצִיא כֶּסֶף מִיַּד אִישׁ בְּחָזְקָה, בְּעֹשֶׁק.

Auszahlen, Einem seinen Lohn, נָתַן לְאִישׁ שְׂכָרוֹ; (in ironischer Weise) שָׁפַךְ עָלַי חֵמָה אַפּוֹ.

Auszanken, Einen, הִתְעַשֵּׂק עִם אִישׁ. Sie zankten einander aus, נִצּוּ יַחְדָּו.

Auszug, der, 1) bei ihrem Aus- und Einzuge, בְּצֵאתָם וּבְבֹאָם. Und Moses schrieb auf ihren Auszug, וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת מוֹצָאֵיהֶם. Der Auszug aus Egypten, יְצִיאַת מִצְרַיִם. 2) Der Auszug aus einem Buche, קִצּוּר הַסֵּפֶר*. Einen Auszug aus Etwas machen, קִצֵּר אֶת*.

Auszupfen, Fäden, נָתַק חוּט מִן הַבֶּגֶד. Haare, s. Ausraufen.

Ausziehen, verb. act. ich will mein Kleid, אֶפְשֹׁט אֶת בִּגְדִי. Er zog den Mantel aus, den er um hatte, הִתְפַּשֵּׁט אֶת הַמְּעִיל אֲשֶׁר עָלָיו. Ziehe mir das Kleid aus, הַפְשִׁיטֵנִי אֶת בִּגְדִי. Ziehe deine Schuhe aus, חֲלֹץ־ שַׁל נְעָלֶיךָ מֵעַל רַגְלֶיךָ. Der Eine zog seinen Schuh aus, שָׁלַף אִישׁ נַעֲלוֹ. Das Haus dessen, dem der Schuh ausgezogen wurde, בֵּית חֲלוּץ הַנָּעַל. Einen nackt ausziehen, הִפְשִׁיט אִישׁ עָרוֹם. Dieser Betrüger wird dich ausziehen, הָאִישׁ הַזֶּה יִקַּח בְּמִרְמָה אֶת כָּל אֲשֶׁר לְךָ. Er zog ihm einen Zahn aus, שָׁלַף אֶת שֵׁן רֵעֵהוּ מִפִּיו.

Ausziehen, verb. neut. 1) er ist vor einem Monat ausgezogen, נָסַע־ יָצָא־ הָלַךְ מִפֹּה זֶה חֹדֶשׁ יָמִים לָשֶׁבֶת בְּמָקוֹם אַחֵר. 2) Sie sind ausgezogen mit dir zu kämpfen, יָצְאוּ לְהִלָּחֵם אִתָּךְ.

Ausziehen, das, der Kleider, פְּשׁוּט הַבְּגָדִים*.

Auszirkeln, Etwas, תָּאַר־ סֵדֵר דָּבָר בִּתְכוּנָה.

Auszischen, Einen, שָׁרַק עַל אִישׁ.

Auszeichnen, Etwas, הִפְלָא־ הִפְלָה אֶת. Sich auszeichnen, הִפְלָה. Das Haus, welches ich baue, soll groß und ausgezeichnet sein, הַבַּיִת אֲשֶׁר אֲנִי בֹנֶה גָּדוֹל וְהַפְלֵא. Auszeichnen werde ich das Land, worauf mein Volk verweilt, וְהִפְלֵיתִי אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר עַמִּי עֹמֵד עָלֶיהָ. Und wir uns auszeichnen, ich und dein Volk, וְנִפְלֵינוּ אֲנִי וְעַמֶּךָ.

Auszehrung, die, רָזוֹן. Er sendet unter seine Wohlbeleibten die Auszehrung, יְשַׁלַּח בְּמִשְׁמַנָּיו רָזוֹן.

Auszehren, הֵרְזָה, s. Abzehren.

Auskochen, 1) das Fett aus dem Fleische, הוֹצִיא הַשֶּׁמֶן מִן הַבָּשָׂר בְּבַשֵּׁל אֹתוֹ. 2) Das Fleisch ist nicht genug ausgekocht, הַבָּשָׂר אֵינֶנּוּ מְבֻשָּׁל הֵיטֵב. 3) Als sie ausgekocht hatte, כְּכַלֹּתָהּ לְבַשֵּׁל.

Auskommen, 1) der Vogel ist ihm ausgekommen, הַצִּפּוֹר נָדַד וַיִּמָּלֵט מִמֶּנּוּ. Ich bin heute noch nicht ausgekommen, לֹא יָצָאתִי הַיּוֹם מִבֵּיתִי. 2) Das Feuer ist bei ihm ausgekommen, הָאֵשׁ יָצְאָה מִבֵּיתוֹ. 3) Ich komme mit diesem Gelde nicht aus, לֹא יִשְׂפֹּק לִי הַכֶּסֶף הַזֶּה. 4) Sie kommen gut mit einander aus, הֵם יֹשְׁבִים בְּשָׁלוֹם יַחְדָּו, שְׁלֵמִים הֵם אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ. Ich kann mit ihm nicht auskommen, יוֹגִיעַ אֹתִי בִּדְבָרָיו וּבְמַעֲשָׂיו.

Auskommen, das, er hat nicht sein Auskommen, אֵין לוֹ דֵּי מִחְיָתוֹ־ צָרְכּוֹ.

Auskundschaften, ein Land, רִגֵּל־ תּוּר־ חָפַר־ חָקַר אֶת הָאָרֶץ.

Auskunft, die, מוֹדָעָה, הוֹדָעָה, gib mir eine Auskunft hierüber, *הַגֵּד לִי־ הוֹדִיעַ אֹתִי אֶת אֵיכוּת הַדָּבָר.

Auskaufen, Einen, קָנָה מִיַּד אִישׁ אֶת כָּל סְחוֹרָתוֹ.

Ausquetschen, s. Ausdrücken.

Ausklatschen, 1) Einen, סָפַק כַּפַּיִם עַל אִישׁ לְהַכְלִימוֹ. 2) Sie klatscht Alles aus, תְּבַטֵּא בִשְׂפָתֶיהָ כָּל אֲשֶׁר תִּשְׁמַע, s. Ausplaudern.

Ausklopfen, das Korn, חָבַט דָּגָן. Die Kleider, הִכָּה בְּמַטֶּה אֶת הַבְּגָדִים לְהוֹצִיא הָאָבָק.

Ausklauben, בֵּרֵר דָּבָר מִדָּבָר. Linsen, בֵּרֵר אֶת הָעֲדָשִׁים בְּאֶצְבְּעוֹתָיו.

Auskleiden, sich, פָּשַׁט אֶת בְּגָדָיו, הֵסִיר אֶת בְּגָדָיו מֵעָלָיו, s. Ausziehen.

Ausklären, der Himmel klärt sich aus, הַשָּׁמַיִם יִטְהָרוּ.

Auskneten, 1) durch und durch kneten: einen Teig,

לוּשׁ הֵיטֵב אֶת הַבָּצֵק. 2) Aufhören zu kneten, שָׁבַת מִלּוּשׁ אֶת הַבָּצֵק.

Auskehren, s. Ausfegen.

Auskämmen, die Haare, *סֵרֵק בְּמַסְרֵק אֶת שַׂעֲרוֹת רֹאשׁוֹ.

Auskratzen, Einem die Augen, נִקֵּר עֵינֵי אִישׁ בְּצִפָּרְנָיו.

Auskramen, Waaren, s. Auslegen. Er kramt seine ganze Gelehrsamkeit aus, יוֹצִיא כָּל חָכְמַת לִבּוֹ לְהִתְהַלֵּל בָּהּ.

Ausrasten, s. Ausruhen.

Ausrottung, die, אֲבַדָּן.

Ausrotten, Menschen und Sachen, כָּרַת־ הִכְרִית־ אִבַּד אֶת. Wir wollen ihn (den Baum) ausrotten aus dem Lande der Lebenden, נִכְרְתֶנּוּ מֵאֶרֶץ חַיִּים. Die Frösche auszurotten, לְהַכְרִית הַצְפַרְדְּעִים. Er soll aus seinem Volke ausgerottet werden, יִכָּרֵת מֵעַמָּיו, מִתּוֹךְ־ מִקֶּרֶב עַמּוֹ. Ausgerottet ist heute ein ganzer Stamm aus Israel, נִגְדַּע הַיּוֹם שֵׁבֶט אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל. Die Widersacher hast du ausgerottet, וְעָרִים נָתַשְׁתָּ. Ich will ausrotten die Unzucht aus dem Lande, וְהִשְׁבַּתִּי זִמָּה מִן הָאָרֶץ.

Ausruhen, נוּחַ, הִנָּפֵשׁ מִיְּגִיעָה וַעֲבוֹדָה. Von der Arbeit, שָׁבַת מִמְּלָאכָה. Laß mich ausruhen, הַנִּיחָה לִּי וְאָנוּחַ. Der Löwe ruht jetzt aus, הָאַרְיֵה יִרְבַּץ עַתָּה.

Ausruf, der, **Ausrufung**, die, קְרִיאָה, *הַכְרָזָה.

Ausrufen, Etwas, קָרָא־ הַכְרֵז דָּבָר. Ein Fasten ausrufen, קָרָא צוֹם. Man rufe aus vor ihm her, וְקָרְאוּ לְפָנָיו. Man rufe aus von ihm, וְהַכְרִיזוּ עָלָיו. Man ließ Folgendes in der ganzen Stadt ausrufen, הֶעֱבִירוּ קוֹל בְּכָל הָעִיר לֵאמֹר. Man rief aus und that kund, וַיִּזְעַק וַיֹּאמַר. Sie riefen Ihn zum König aus, הִמְלִיכוּהוּ עֲלֵיהֶם.

Ausrufer, der, הַקּוֹרֵא בַּחוּצוֹת, הַמַּכְרִיז וּמוֹדִיעַ פְּקוּדַת בֵּית הַמִּשְׁפָּט.

Ausrupfen, einem Vogel die Federn, מָרַט אֶת נוֹצַת הָעוֹף.

Ausrauben, ein Haus, גָּזַל־ גָּנַב אֶת כָּל אֲשֶׁר בַּבַּיִת.

Ausrauchen, das Feuer hat ausgeraucht, הָאֵשׁ חָדְלָה לֶעְשַׁן. Er hat seine Pfeife ausgeraucht, כִּלָּה לֶעְשׁוֹן אֶת כְּלִי מִקְטַרְתּוֹ.

Ausraufen, Gras, קָטַף־ שָׁלַף חָצִיר. Ich raufe mir die Haare meines Hauptes und Bartes aus, וָאֲמָרְטָה מִשְּׂעַר רֹאשִׁי וּזְקָנִי.

Ausrichten, 1) ich habe deine Befehle ausgerichtet, עָשִׂיתִי כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָנִי. Richt ihm meinen Gruß, meine Empfehlung aus, בָּרֵךְ אֹתוֹ בִּשְׁמִי. 2) Mit Güte kannst du Alles bei ihm — יַעֲשֶׂה אֶת כָּל חֶפְצְךָ בְּדַבֶּרְךָ אִתּוֹ טוֹבוֹת. 3) Einen Ausrichten דִּבֵּר בְּאִישׁ.

Ausrinnen, das Wasser ist ausgeronnen, נִגְּרוּ כָּל הַמַּיִם מִן הַכְּלִי אַרְצָה.

Ausrüsten, das Schiff ist zum Kriege ausgerüstet, יֵשׁ בָּאֳנִיָּה אַנְשֵׁי חַיִל עִם כָּל כְּלֵי מִלְחַמְתָּם. Einen ausrüsten, אִזֵּר אֶת אִישׁ לַמִּלְחָמָה. s. Bewaffnen.

Ausrücken, die Truppen sind zur Schlacht ausgerückt, יָצְאוּ אַנְשֵׁי הַצָּבָא מִן הַמַּחֲנֶה לַמִּלְחָמָה.

Ausreiben, den Koth aus dem Kleide, שָׁחַק וְהֵסִר הַטִּיט מִן הַבֶּגֶד.

Ausreisen, hast du nun ausgereist? הַהֶחְדַּלְתָּ לָלֶכֶת בַּדֶּרֶךְ.

Ausreiten, ich werde, אֵצֵא מִבֵּיתִי וְאֶרְכַּב עַל הַסּוּס.

Ausreichen, das Geld reicht nicht aus, לֹא יִשְׂפֹּק הַכֶּסֶף.

Ausräumen, das Haus, פִּנָּה אֶת הַבַּיִת.

Ausreißen, verb. act. einen Zahn, חִלֵּץ אֶת הַשֵּׁן. Etwas Gepflanztes, עָקַר נָטוּעַ. Was ich pflanzte, reiße ich aus, אֲשֶׁר נָטַעְתִּי אֲנִי נֹתֵשׁ. Etwas mit der Wurzel — שֵׁרֵשׁ. Und er riß sie aus nebst dem Riegel, וַיִּסָּעֵם עִם הַבְּרִיחַ. Er riß wie einen Baum meine Hoffnung aus, וַיַּסַּע כָּעֵץ תִּקְוָתִי. Sich die Haare — s. Ausraufen.

Ausreißen, verb. neut. die Feinde reißen aus, הָאוֹיְבִים יִבְרָחוּ, יַהַפְכוּ עֹרֶף.

Ausreißer (Deserteur), der, אִישׁ מִלְחָמָה הַנָּס מִן הַמַּעֲרָכָה, הַנֶּחְבָּא לִבְרֹחַ מִן הַמַּחֲנֶה. s. Ueberläufer.

Ausregnen, es hat ausgeregnet, חָדַל הַמָּטָר.

Ausrede, die, s. Ausflucht.

Ausreden, 1) ich hatte noch nicht ausgeredet, als er ins Zimmer trat, בָּא הַחֶדְרָה טֶרֶם כִּלִּיתִי לְדַבֵּר. Hast du nun ausgeredet? הֲתַמּוּ דְבָרֶיךָ. Er läßt mich nicht ausreden, אֵינֶנּוּ מַנִּיחַ לִי לְדַבֵּר דְּבָרַי עַד תֻּמָּם. 2) Ich habe ihm sein böses Vorhaben ausgeredet, עָזַב מַחֲשַׁבְתּוֹ הָרָעָה בִּדְבָרַי אֵלָיו. 3) Er redet sich damit aus, יִצְטַדָּק, *יִתְנַצֵּל לֵאמֹר.

Ausrechnen, wir wollen ausrechnen, wie viel Tage verflossen sind, נַחְשֹׁב לָדַעַת אֶת מִסְפַּר הַיָּמִים אֲשֶׁר עָבְרוּ.

Ausrenken, s. Verrenken.

Ausschöpfen, 1) Wasser, שָׁאַב מַיִם מִן הַכְּלִי. 2) Einen Brunnen, שָׁאַב מִן הַבְּאֵר אֶת כָּל מֵימָיו.

Ausschuß, 1) der Ausschuß einer Gesellschaft, בְּחִירֵי הַחֶבְרָה. 2) Der Ausschuß von Schafen, צֹאן רָעוֹת הַמַּרְאֶה הַנִּבְדָּלוֹת, הַמֻּפְרָדוֹת.

Ausschauen, nach Etwas, צָפָה אֶל דָּבָר.

Ausschaufeln, das Wasser aus dem Schiffe, *גָּרַף בְּמַגְרֵפָה אֶת הַמַּיִם מִתּוֹךְ הַסְּפִינָה.

Ausschütteln, Etwas, נָעַר אֶת. Auch schüttelte ich meinen Aermel aus, גַּם חָצְנִי נָעַרְתִּי. Ausgeschüttelt und leer, נָעוּר וָרֵק.

Ausschütten, Wasser, שָׁפַךְ מַיִם. Ausgeschüttetes Oehl ist dein Name, שֶׁמֶן תּוּרַק שְׁמֶךָ. Schüttet euer Herz vor ihm aus, שִׁפְכוּ לְפָנָיו לְבַבְכֶם. Ich schütte meine Klage vor ihm aus, אֶשְׁפֹּךְ לְפָנָיו שִׂיחִי. Er hat seinen Zorn, seine Wuth über mich ausgeschüttet, שָׁפַךְ אַפּוֹ, זַעְמוֹ, חֲמָתוֹ עָלַי.

Ausschütten, das, des Wassers, *שְׁפִיכַת הַמַּיִם.

Ausschießen, Lämmer, הִפְרִיד, הִבְדִּיל אֶת הַכְּשָׂבִים הָרָעִים.

Ausschiffen, Truppen, הוֹצִיא אֶת אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה מִן הָאֳנִיָּה אֶל הַיַּבָּשָׁה.

Ausschicken, Einen, שָׁלַח אִישׁ לָתוּר דָּבָר בְּמָקוֹם נוֹדָע. s. Aussenden.

Ausscheiden, s. Absondern.

Ausschwatzen, s. Ausplaudern.

Ausschweifung, die, עֲשׂוֹת דָּבָר חוּץ לְטִבְעוֹ, עֲשׂוֹת זִמַּת זְנוּת. In der Liebe, מַעֲשֶׂה בְּשֶׁטֶף תַּאֲוָתוֹ.

Ausschweifen, הָלַךְ אַחֲרֵי תַּאֲוַת לִבּוֹ. Ein in der Liebe ausschweifender Mensch, אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ זְנוּנִים בְּקִרְבּוֹ.

Ausschwemmen, der Regen hat die Felder ausgeschwemmt, הַגֶּשֶׁם שָׁטַף אֶת הָאֲדָמָה מִן הַשָּׂדוֹת.

Ausschwenken, einen Becher, שָׁטַף אֶת הַכּוֹס בְּמַיִם.

Ausstatten, eine Tochter. נָתַן לְבִתּוֹ בְּגָדִים וּכְלֵי בַיִת בִּהְיוֹתָהּ לְאִישׁ. Das Buch ist schön ausgestattet, הַסֵּפֶר נִדְפָּס וְנֶעֱרַךְ בְּרֹב הָדָר.

Ausstaffiren, Einen, נָתַן לְאִישׁ מַלְבּוּשִׁים כְּכָל צָרְכּוֹ.

Ausstoßen, 1) Einen aus der Gesellschaft, נִדָּה אִישׁ. Es sprechen eure Brüder, die euch hassen, die euch ausstoßen, אָמְרוּ אֲחֵיכֶם שֹׂנְאֵיכֶם מְנַדֵּיכֶם. Euer Gott wird sie ausstoßen vor euch, אֱלֹהֵיכֶם יֶהְדָּפֵם מִפְּנֵיכֶם. 2) Seufzer, הִשְׁמִיעַ קוֹל אֲנָחוֹת. Flüche wider Jemanden, קִלֵּל קְלָלוֹת אֶת אִישׁ. Lästerungen wider Einen, גִּדֵּף, גִּדּוּפִים, חֵרֵף חֲרָפוֹת אֶת אִישׁ. Er stieß keine Verunglimpfung aus wider Gott, לֹא נָתַן תִּפְלָה לֵאלֹהִים.

Ausstopfen, einen Sack mit Wolle, מִלֵּא אֶת הַשַּׂק צֶמֶר.

Ausstudiren, ich habe ihn schon ausstudirt, שַׂמְתִּי לִבִּי עָלָיו לָדַעַת אוֹתוֹ הֵיטֵב וָאוּכָל. Ich gab mir Mühe es auszustudiren, יָגַעְתִּי לַחְקֹר הַדָּבָר.

Ausstürmen, חָדַל לִסְעֹר.

Ausstürzen, ein Gefäß, הָפַךְ הַכְּלִי עַל פָּנָיו לַהֲרִיקוֹ.

Ausstäuben, eine Decke, נָעַר הַמִּכְסֶה לְהוֹצִיא הָאָבָק מִמֶּנּוּ.

Aussteigen, יָרַד מֵעַל הַמֶּרְכָּבָה, יָצָא מִן הַסְּפִינָה אֶל הַיַּבָּשָׁה.

Aussteuer, die, einer Braut, *נְדַן הַכַּלָּה, נְדוּנְיָא.

Aussteuern, eine Tochter, *נָתַן נְדוּנְיָא לְבִתּוֹ. s. Ausstatten.

Ausstehen, 1) Schmerzen, סָבַל מַכְאֹבִים. Ich habe viel ausgestanden, תְּלָאוֹת רַבּוֹת מְצָאוּנִי. 2) Ich kann diesen Menschen nicht ausstehen, לֹא אוּכַל לָשֵׂאת דֶּרֶךְ הָאִישׁ הַזֶּה. 3) Er hat vieles Geld bei andern Leuten ausstehen, הִלְוָה כֶּסֶף רַב אֶת אֲנָשִׁים אֲחֵרִים.

Ausstechung, die, der Augen, *נִקּוּר עֵינַיִם.

Ausstechen, 1) Einem die Augen, נַקֵּר עֵינֵי אִישׁ. 2) Mit dem Grabstichel, פַּתַּח.

Ausstellen, 1) Wachen, הַעֲמֵד מִשְׁמָרוֹת. Geh', stelle den Wächter aus, לֵךְ הַעֲמֵד הַמְּצַפֶּה. 2) Etwas öffentlich — שׂוּם דָּבָר לְעֵינֵי כֹל. 3) Ich habe Nichts an ihm auszustellen, לֹא מָצָאתִי בוֹ מוּם דְּבַר רָע. s. Aussetzen.

Ausständig, meine außenständigen Gelder, הַכֶּסֶף אֲשֶׁר הִלְוֵיתִי אֶת אֲחֵרִים.

Ausstecken, eine Fahne, הָרֵם־ נְשָׂא נֵס.

Aussterben, die Männer sind ausgestorben, die dir nach dem Leben trachteten, מֵתוּ הָאֲנָשִׁים הַמְבַקְשִׁים אֶת נַפְשֶׁךָ. Das Dorf ist ausgestorben, מֵתוּ כָּל אַנְשֵׁי הַכְּפָר. Fürwahr, ihr seid Leute, und mit euch stirbt die Weisheit aus! אָמְנָם כִּי אַתֶּם עָם וְעִמָּכֶם תָּמוּת חָכְמָה.

Ausstrahlen, הָפִיץ קְרָנַיִם.

Ausströmen, von der Rede, הַבִּיעַ. s. Entströmen.

Ausstreichung, die eines Buchstabens, *מְחִיקַת הָאוֹת.

Ausstreichen, etwas Geschriebenes, מָחֹה (*מָחֹק) אֶת הַכָּתוּב. Er wird aus dem Lebensbuche ausgestrichen, יִמָּחֶה מִסֵּפֶר הַחַיִּים.

Ausstreuen, Saamen, זָרֹעַ־ הָפֵץ זֶרַע: Asche, פַּזֵּר אֵפֶר. Die Lippen der Weisen streuen Kenntniß aus, שִׂפְתֵי חֲכָמִים יְזָרוּ דָעַת.

Ausstreuen, das, der Asche, פִּזּוּר אֵפֶר*.

Ausstrecken, 1) Die Hand, שְׁלֹחַ־ נְטֵה־ הָרֵם־ פָּרֵשׂ יָדוֹ. Nach der Höhle der Otter streckt der Entwöhnte seine Hand aus, וְעַל מְאוּרַת צִפְעוֹנִי גָּמוּל יָדוֹ הָדָה. Seine Hand streckt der Feind aus nach allen ihren Kostbarkeiten, יָדוֹ פָּרַשׂ צָר עַל כָּל מַחֲמַדֶּיהָ. Dieser Weinstock streckte lechzend seine Wurzeln aus nach ihm, הַגֶּפֶן הַזֹּאת כָּפְנָה שָׁרָשֶׁיהָ עָלָיו. Mit ausgestrecktem Arme, בִּזְרוֹעַ נְטוּיָה. Meine Hand ist in der Nacht ausgestreckt, ohne Unterlaß, יָדִי לַיְלָה נִגְּרָה וְלֹא תָפוּג. 2) Sich auf dem Lager ausstrecken, הִשְׂתָּרֵעַ. s. Ausdehnen. Die sich ausstrecken auf ihren Lagerstätten, וּסְרֻחִים עַל עַרְשׂוֹתָם. Er streckte sich über das Kind aus, וַיִּתְמֹדֵד־ יִגְהַר עַל הַיֶּלֶד.

Ausschlag, der, 1) auf der Haut, בֹּהַק. s. Krätze, Grind. 2) Das gibt der Wage den Ausschlag, *זֹאת תַּכְרִיעַ אֶת כַּף הַמֹּאזְנַיִם.

Ausschlagen, verb. act. 1) Einem einen Zahn, הַפִּיל אֶת שֵׁן אִישׁ. Das Getreide, חָבֹט דָּגָן. Ausgeschlagener Waizen, חִטִּים מֻכּוֹת. 2) Er hat das Geschenk ausgeschlagen, מֵאֵן לָקַחַת אֶת הַמַּתָּנָה.

Ausschlagen, verb. neut. 1) das Pferd schlägt hinten aus, הַסּוּס בָּעַט. 2) Die Bäume schlagen aus, הָעֵצִים יִפְרְחוּ, יוֹצִיאוּ פֶּרַח. 3) Er ist am ganzen Körper ausgeschlagen, הַבֹּהַק יִפְרַח בְּכָל עוֹר בְּשָׂרוֹ.

Ausschlafen, 1) er hat seinen Weinrausch ausgeschlafen, סַר יֵינוֹ מֵעָלָיו בִּשְׁנָתוֹ. 2) Du siehst so verdrüßlich aus, wie Einer, der nicht ausgeschlafen hat, פָּנֶיךָ זֹעֲפִים כִּפְנֵי אִישׁ אֲשֶׁר לֹא יָשַׁן דַּיּוֹ.

Ausschließlich, s. Ausschließend.

Ausschließen, er soll ausgeschlossen werden von der Gemeinde der Weggeführten, וְהוּא יִבָּדֵל מִקְּהַל הַגּוֹלָה. Ausschließen wird mich Gott, von seinem Volke, הַבְדֵּל יַבְדִּילַנִי אֱלֹהִים מֵעַל עַמּוֹ. Einen von der Erbschaft — הָפֵר מִשְׁפַּט הַיְרֻשָּׁה אֲשֶׁר לְאִישׁ.

Ausschließend, er hat das ausschließende Recht, dieses zu verkaufen, *לוֹ לְבַדּוֹ נִתַּן הָרִשְׁיוֹן לִמְכֹּר הַדָּבָר הַזֶּה.

Ausschlürfen, Wasser, גָּמֹא כָּל הַמָּיִם. Die Hefen in dem Taumelkelch hast du getrunken und ausgeschlürft, אֶת קֻבַּעַת כּוֹס הַתַּרְעֵלָה שָׁתִית מָצִית.

Ausschmieden, das Eisen ist nicht recht ausgeschmiedet, הַבַּרְזֶל אֵינֶנּוּ חָרוּשׁ הֵיטֵב. Der ganze Eisen-Vorrath ist zu Sensen und Sicheln ausgeschmiedet worden, כָּל הֲמוֹן הַבַּרְזֶל כֻּתְּתוּ בִּמְלֶאכֶת חָרָשׁ לְאִתִּים וּלְמַזְמֵרוֹת.

Ausschmücken, die Zimmer mit Blumen, הָדֵר־ יַפֵּה אֶת הַחֶדֶר מִפִּית בִּפְרָחִים.

Ausschmelzen, durch Schmelzen herausbringen: Silber, הַתֵּךְ אֶת הַכֶּסֶף לְהוֹצִיאוֹ מִן.

Ausschnaufen, laß die Pferde, הַנִּיחָה לַסּוּסִים לִשְׁאֹף רוּחַ וּלְהַרְגִּיעַ.

Ausschnitzen, in Holz, פַּתֵּחַ־ קַלֵּעַ עַל עֵץ.

Ausschneiden, 1) man hat ihm die Zunge ausgeschnitten, כָּרְתוּ לְשׁוֹנוֹ בְּפִיו. Das Faule aus einem Apfel, חָתַךְ הָרָקָב מִן הַתַּפּוּחַ*. Einer, dem die Hoden ausgeschnitten wurden, כְּרוּת שָׁפְכָה. 2) Einen Bienenstock, רָדָה הַדְּבַשׁ. 3) Blumen in Holz, חָרַשׁ עֵץ לַעֲשׂוֹת דְּמוּת פְּרָחִים. 4) Dieser Kaufmann schneidet seine Leinwand nicht aus, הַסּוֹחֵר הַזֶּה לֹא יַחְתֹּךְ הַבַּד לַחֲלָקִים לַקּוֹנִים*. 5) Er schneidet die Bilder aus, aus dem gemalten Papier, יִכְרוֹת אֶת הַצִּיּוּרִים מִן הַנְּיָר הַמָּשׁוּחַ בַּשָּׁשַׁר.

Ausschneien, als es ausgeschnejet hatte, כַּאֲשֶׁר חָדַל הַשֶּׁלֶג.

Ausschneizen, sich, הוֹצִיא הַלֵּיחוֹת מֵאַפּוֹ*.

Ausspannung, die, eines Segels, מִפְרַשׂ הַנֵּס. Eines Zeltes, מְתִיחַת הָאֹהֶל*.

Ausspannen, 1) ein Zelt, נָטָה־ מָתַח אֹהֶל. Der den Himmel wie einen Teppich ausspannt, הַנֹּטֶה כַּדֹּק שָׁמַיִם. Der die Erde über dem Wasser ausspannt, לְרֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמָּיִם. Die Segel — פָּרַשׂ נֵס. 2) Die Pferde — פִּתַּח הַסּוּסִים הָאֲסוּרִים בַּמֶּרְכָּבָה..

Ausspotten, Einen, לָעַג לְאִישׁ. צָחַק בְּאִישׁ. s. Verspotten.

Ausspucken, s. Ausspeien.

Ausspioniren, s. Auskundschaften.

Ausspülen, ein Gefäß, שָׁטַף הַכְּלִי בַּמַּיִם.

Ausspielen, ein Tonstück, כִּלָּה לְנַגֵּן אֶת הַנְּגִינָה.

Ausspinnen, כִּלָּה לִטְווֹת.

Ausspüren, s. Aufspüren.

Ausspeien, יָרַק, רָקַק. Blut — הֵקִיא דָם. s. Auswerfen. Das Land hat euch ausgespien, הָאָרֶץ קָאָה־ הֵקִיאָה אֶתְכֶם. Das Ausgespiene, קִיא קִיא. s. Auswurf.

Ausspähen, s. Auskundschaften.

Aussperren, Einen, סָגַר הַבַּיִת מִפְּנֵי אִישׁ.

Aussprache, die, מִבְטָא שְׂפָתָיו. Er hat eine reine, eine schlechte Aussprache, שְׂפָתוֹ בְּרוּרָה, נִלְעַג לָשׁוֹן הוּא.

Ausspruch, der, Gottes, מַשָּׂא־ נְאֻם־ אִמְרַת אֱלֹהִים. Sie weissagten dir falsche Aussprüche, וַיֶּחֱזוּ לָךְ מַשְׂאוֹת שָׁוְא. Es empfängt deine Aussprüche, יִשָּׂא מִדַּבְּרֹתֶיךָ. Der Ausspruch ihrer Lippen, מִבְטָא שְׂפָתֶיהָ. Der Ausspruch des Königs, מַאֲמַר הַמֶּלֶךְ. Nach ihrem Ausspruche werde jeder Streit entschieden, עַל פִּיהֶם יִהְיֶה כָּל רִיב.

Ausspreiten, s. Ausbreiten.

Ausspreizen, die Beine, פָּתוֹחַ אֶת הָרַגְלַיִם.

Aussprechen, 1) Worte, דִּבֵּר דְּבָרִים, הוֹצִיא מִלִּים מִפִּיו. Etwas unbesonnen — בִּטֵּא בִּשְׂפָתַיִם. Du sollst nicht den Namen Gottes zur Unwahrheit aussprechen, לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם אֱלֹהִים לַשָּׁוְא. Etwas Ausgesprochenes, מִבְטָא־ מוֹצָא שְׂפָתַיִם. 2) Wer vermag die Großthaten Gottes auszusprechen? מִי יְמַלֵּל גְּבוּרוֹת אֱלֹהִים. Ich vermag nicht, meine Dankbarkeit gegen dich auszusprechen, אֵין מִלִּים בִּלְשׁוֹנִי לְהוֹדוֹת לָךְ. Sich über Etwas aussprechen, חִוָּה דֵעוֹ עַל דָּבָר. 4) Als er ausgesprochen hatte, fragte ich ihn, כְּכַלּוֹתוֹ לְדַבֵּר שְׁאַלְתִּיו. s. Ausreden.

Aussprengen, ein falsches Gericht, נָשָׂא שֵׁמַע שָׁוְא.

Ausschroten, ich schicke ihm Schröter die es ausschroten sollen, וְשָׁלַחְתִּי לוֹ צֹעִים וְצֵעֻהוּ.

Ausschreiben, כַּלּוֹת לִכְתּוֹב. 1) Laß ihn seinen Brief ausschreiben, הַנַּח לוֹ לְכַלּוֹת לִכְתּוֹב אֶת אִגַּרְתּוֹ. 2) Man hat im ganzen Lande eine Steuer ausgeschrieben, שָׁלְחוּ סְפָרִים בְּכָל הַמְּדִינָה לְהַעֲלוֹת מַס מִן הָעָם. 3) Als er ausgeschrieben hatte, übergab ich ihm dein Schreiben, כְּכַלּוֹתוֹ לִכְתֹּב נָתַתִּי לוֹ אֶת מִכְתָּבְךָ.

Ausschreien, 1) er schreiet seine Leinwand aus, יִזְעַק בְּקוֹל גָּדוֹל לֵאמֹר קְנוּ בַד. s. Ausrufen. Er ist für reich ausgeschrien, הַקּוֹל יִשָּׁמַע לֵאמֹר עָשִׁיר הוּא. 2) Laß das Kind ausschreien, הַנִּיחָה לַיֶּלֶד וְיִזְעַק דַּיּוֹ.

Aue, die, Weideplatz כַּר, מַעֲרֶה, plur. כָּרִים. Auf grünen Auen lagert er mich, בִּנְאוֹת דֶּשֶׁא יַרְבִּיצֵנִי. Es grünen die Auen der Wüste, דָּשְׁאוּ נְאוֹת מִדְבָּר.

Auerochs, der, תְּאוֹ. s. Waldochs, Waldstier.

Auerhahn, der, תַּרְנְגוֹל הַבָּר*, הוּבִיפַת.

Auerhenne, die, דּוּכִיפַת.

Auf, ein Vorwort. Es regiert den Dativ auf die Frage wo? worauf? Im Hebräischen עַל, בְּ. Auf dem Berge stehen, עָמֹד עַל הָהָר. Ich blieb auf dem Berge vierzig Tag, וָאֵשֵׁב בָּהָר אַרְבָּעִים יוֹם. Auf der Straße übernachten, לִין בָּרְחוֹב. Auf der Gasse herumgehen, הִתְהַלֵּךְ בַּחוּץ. Auf der Harfe spielen, נַגֵּן בַּכִּנּוֹר. — Den Accusativ erfordert es auf die Frage wohin? wohinauf? Lege das Buch auf den Tisch, הַנַּח הַסֵּפֶר עַל הַשֻּׁלְחָן. Steige zu mir herauf auf den Berg, עֲלֵה אֵלַי הָהָרָה. Und er stieg auf den Berg. וַיַּעַל אֶל הָהָר. Uneigentlich: Auf das Feld hinausgehen, יָצָא הַשָּׂדֶה. Seit bereit auf den dritten Tag, הֱיוּ נְכֹנִים לַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי. Ich vertraue auf dich, בְּךָ אֲנִי בוֹטֵחַ, סָמוּךְ לִבִּי עָלֶיךָ. Sie ist Stolz auf ihre Schönheit, גָּבַהּ לִבָּהּ בְּיָפְיָהּ.

Auf, als Umstandswort, 1) er ist ein Kriegsmann von Jugend auf, אִישׁ מִלְחָמָה הוּא מִנְּעוּרָיו. Berg auf, Berg ab steigen, עָלֹה אֶל הָהָר וְיָרֹד מִן הָהָר. 2) Auf daß ihr erkennet, לְמַעַן תֵּדְעוּ s. Daß.

Auf! Interjection, הָבָה! לְכָה! קוּם. Auf, zum Kampf, קוּמוּ וְנַעֲלֶה לַמִּלְחָמָה. Auf, ihr Fürsten! Salbt den Schild! קוּמוּ הַשָּׂרִים! מִשְׁחוּ מָגֵן.

Aufathmen, הָשֵׁב רוּחַ. s. Athem.

Aufackern, den Erdboden, פַּתֵּחַ, שַׂדֵּד אֶת רִגְבֵי הָאֲדָמָה בְּמַחֲרֵשָׁה.

Aufarbeiten, s. Verarbeiten.

Aufopfern, er hat sein ganzes Vermögen für seine Kinder aufgeopfert, בִּמְעַט כִּלָּה כָּל רְכוּשׁוֹ בַּעֲבוּר בָּנָיו, sich für Einen, נָתֹן אֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ, חָרֵף נַפְשׁוֹ לָמוּת, הֶעֱרָה לַמָּוֶת נַפְשׁוֹ לְהַצִּיל אֶת אִישׁ.

Auf- und Abgehen, auf der Straße, הִתְהַלֵּךְ בַּחוּץ הֵנָּה וָהֵנָּה, אָנֶה וָאָנָה.

Aufeinander, s. Einander.

Aufbauen, eine zerstörte Stadt wieder — בָּנֹה אֶת הָעִיר הַנֶּהֱרָסָה.

Aufbieten, 1) Truppen, הַזְעֵק אֶת אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה. 2) Alle seine Kräfte, הָעֵר כָּל כֹּחוֹ. Ich werde Alles aufbieten ihn zu retten, אֶעֱשֶׂה כַּאֲשֶׁר תִּמְצָא יָדִי לְהַצִּילוֹ.

Aufbinden, 1) losbinden, הַתֵּר אֶת. Einen Sack, פַּתֵּחַ אֶת הַשַּׂק. 2) Das Getreide, אַלֵּם אֲלֻמִּים, וְהָקֵם אֹתָם. 3) Einem Etwas — פַּתֵּה אִישׁ לְהַאֲמִין דְּבַר שֶׁקֶר.

Aufbürden, 1) mein Vater hat euch ein schweres Joch aufgebürdet, אָבִי הֶעְמִיס עֲלֵיכֶם עֹל כָּבֵד. 2) Einem eine Schuld, etwas Falsches — שׂוּם אָשָׁם בְּאִישׁ, טַפֵּל שֶׁקֶר עַל אִישׁ. Er bürdet ihr nichtswürdige Dinge auf, יָשִׂים לָהּ עֲלִילֹת דְּבָרִים.

Aufbeißen, eine Nuß, פַּתֵּחַ הָאֱגוֹז בְּשִׁנָּיו.

Aufblasen, 1) Feuer, נַפֵּחַ אֵשׁ, בָּאֵשׁ. 2) Sich aufblasen, הַרְחֵב לִבּוֹ, הִתְגַּדֵּל, הִתְנַשֵּׂא, הִתְהַדֵּר, דַּבֵּר בְּגֵאוּת. Ein aufgeblasener Mensch, גְּבַה-רְחַב לֵב.

Aufblühen, vom Dunst des Wassers blüht er auf, מֵרֵיחַ מַיִם יַפְרִיחַ. Die im Frühling aufblühenden Rosen, הַשּׁוֹשַׁנִּים הַנִּפְתָּחוֹת בָּאָבִיב. Dann blüht sein Leib verjüngt wieder auf, רֻטֲפַשׁ בְּשָׂרוֹ מִנֹּעַר.

Aufblicken, nach Etwas, נָשֹׂא עֵינָיו אֶל דָּבָר. Zum Himmel — נָשֹׂא עֵינָיו לַשָּׁמַיִם, הַשָּׁמַיְמָה.

Aufbleiben, 1) ich blieb die ganze Nacht auf, לֹא נָתַתִּי שֵׁנָה לְעֵינַי כָּל הַלָּיְלָה. Ich muß mich ins Bett legen, ich kann nicht länger — אֶשְׁכַּב עַל הַמִּטָּה, כִּי לֹא אוּכַל עוֹד לַעֲמֹד עַל רַגְלַי. 2) Von Thüren und Fenstern, s. Offen.

Aufblähung, die, גֹּבַהּ לֵב.

Aufblähen, sich, s. Aufblasen.

Aufbeben, רָגֹז מִמְּקוֹמוֹ. s. Emporbeben.

Aufbehalten, 1) warum behältst du deinen Helm auf? לָמָּה לֹא תָסִיר הַכּוֹבַע מֵעַל רֹאשְׁךָ. 2) Hast du keinen Segen für mich aufbehalten? הֲלֹא אָצַלְתָּ לִּי בְּרָכָה. s. Aufbewahren.

Aufbewahrung, die, zur Aufbewahrung für eure Nachkommen, לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם.

Aufbewahren, Etwas, שָׁמֹר-צָפֹן. Seit jener Zeit ist es für dich aufbewahrt, לַמּוֹעֵד שָׁמוּר לָךְ. Reichthum aufbewahrt von seinem Besitzer zu seinem Unglück, עֹשֶׁר שָׁמוּר לִבְעָלָיו לְרָעָתוֹ. Des

Sünders Vermögen bleibt aufbewahrt dem Gerechten, וצפון לצדיק חיל חוטא.

Aufbetten, ערך המטה.

Aufbersten, הבקע, התבקע. Die aufgeborstene Erde, האדמה הנבקעה. Die Wand ist aufgeborsten, הבתה החומה בקיעים; התבקעה החומה.

Aufbruch, der, eines Lagers, מסע המחנה.

Aufbrausen, von flüssigen Dingen, חמר. Ein leicht aufbrausender Mensch, איש ממהר להתאנף להתקצף, להתרגז.

Aufbringen, 1) hier hast du das Geld, was ich aufbringen konnte, הא לך הכסף אשר מצאה ידי. 2) Wenn ich nur dieses Kind aufbringen könnte! מי יתן ואגדל את הילד הזה. 3) Du bringst immer was Neues auf, הנך עשה תמיד חדשות. 4) Einen aufbringen, הקצף את איש. Er ist wider dich aufgebracht, יקצף, יזעף עליך. Denn er war darüber wider ihn aufgebracht, כי בזעף עמו על זאת. Einen wider Jemanden aufbringen, הסת איש באיש.

Aufbreiten, ein Tischtuch, פרש המטפחת על השלחן.

Aufbrechen, 1) eine Thür, שבר את הדלת. s. Erbrechen. 2) Als das Volk, die Lade aufbrach, בנסע העם, הארון. Er brach auf von dort nach dem Gebirge, ויעתק משם ההרה. Er läßt den Ostwind aufbrechen am Himmel, יסע קדים בשמים. 3) Aufbrechende Blumen, פטורי ציצים.

Aufgabe, die, 1) eines Briefes, נתינת האגרת אל יד רצי המלך, אל בי דאר*. 2) Eine schwere Aufgabe, שאלה קשה*.

Aufgang, der, 1) vom Aufgang der Morgenröthe bis zum Aufgang der Sonne, מעלות השחר עד צאת השמש. 2) Die Himmelsgegend, מזרח, מוצא. Vom Aufgang der Sonne bis zu ihrem Niedergang sei sein Name gepriesen, ממזרח שמש עד מבואו מהלל שמו. Nicht vom Aufgang und nicht vom Niedergang, לא ממוצא וממערב. 3) Der Ort, wo man hinaufgeht, מעלה.

Aufgießen, Wasser, יצק מים על.

Aufgürten, Einen, פתח אזור איש, התר חגרת איש.

Aufgebot, das, ein allgemeines Aufgebot gegen den Feind ergehen lassen, הזעק את כל יושבי הארץ להלחם באויב.

Aufgeblasenheit, die, גבה רוח, רחב לב.

Aufgeben, 1) einen Brief, נתן אגרת אל יד רצי המלך, s. Aufgabe. 2) Er hat den Geist aufgegeben, נפח נפשו, יצאה נפשו. 3) Aufgeben einen Plan, התיאש, חרש (התחרש oder) ממגמת לבו. Aufgegeben hat dein Vater die Angelegenheit der Eselinen, und ist um euch besorgt, נטש אביך את דברי האתונות ודאג לכם. Ich kam mit meinem Herzen so weit, daß ich alle Mühe aufgab, die ich hatte, וסבותי אני ליאש את לבי על כל העמל שעמלתי. Die Aerzte haben den Kranken aufgegeben, נואשו הרפאים מן החלה. Ich gebe noch nicht die Hoffnung auf, לא אחדל מקוות, לא אסיר התקוה מפני. 4) Einem ein Räthsel, Etwas zu lernen aufgeben, חוד חידה לאיש, צוה את איש ללמד דבר. Eine Lektion dem Schüler aufgeben, שים שאלה לפני התלמיד להעריך עליה תשובתו.

Aufgehen, 1) die Sonne, die Morgenröthe ist aufgegangen, השמש יצא, השחר עלה. Die Sonne geht auf und geht unter, וזרח השמש ובא השמש. 2) Die ganze Stadt ging in Flammen auf, כל העיר היתה למאכלת אש. Ich lasse in Rauch aufgehen ihre Wagen, והבערתי בעשן רכבה. 2) Als das Spätgewächs aufzugehen anfing, בתחלת עלות הלקש. 4) Vom Teige, s. Gähren. 5) Die Thür geht auf, הדלת תפתח. Die Augen sind ihm aufgegangen, נפקחו עיניו. 6) Das eiternde Geschwür ist aufgegangen, נפתחה המכה הטריה. Das Eis geht auf, הקרח יבקע, ימס. 7) In diesem Hause geht viel Getreide auf, רב הדגן הנאכל בבית הזה. Dein Bruder läßt viel aufgehen, אחיך יוציא כסף הרבה לצרכו.

Aufgraben, 1) die Erde, פתח את האדמה בחפר אתה. Er ließ die Wasserbrunnen wieder aufgraben, וישב ויחפר את בארות המים. 2) Einen Schatz, חפר את האדמה להוציא ממנה מטמן.

Aufgrünen, wieder, שׁוּב לִפְרֹחַ.

Aufgreifen, einen Dieb, תָּפַשׂ פִּתְאֹם גַּנָּב.

Aufdampfen, עָלָה כְּאֵד, כְּקִיטוֹר.

Aufdämmen, einen Fluß, שָׁפַךְ סֹלְלָה עַל שְׂפַת הַנָּהָר.

Aufdecken, 1) ein Gefäß, הֵסִיר הַצָּמִיד מֵעַל הַכְּלִי. Wer hat ihm sein Gewand aufgedeckt? מִי גִלָּה פְּנֵי לְבוּשׁוֹ. Sie deckte auf zu seinen Füßen und legte sich, וַתְּגַל מַרְגְּלֹתָיו וַתִּשְׁכָּב. Und der Grund der Erde wurde aufgedeckt, וַיִּגָּלוּ מוֹסְדוֹת תֵּבֵל. Sich aufdecken, הִתְגַּלָּה, s. Entblößen. 2) Ein Geheimniß — גִּלָּה־ גַּלֵּה סוֹד. Seine Schlechtigkeit ist aufgedeckt, נִגְלְתָה רָעָתוֹ. 3) Das Tischtuch — s. Aufbreiten. Es ist aufgedeckt, עָרוּךְ הַשֻּׁלְחָן.

Aufdringen, Einem ein Geschenk, נָתַן לְאִישׁ מַתָּנָה בְּחָזְקָה (בְּחֹזֶק הַיָּד), פָּצַר בְּאִישׁ לָקַחַת מַתָּנָה. Er dringt sich Jedem auf, יִתְאַמֵּץ לְדַבֵּק בְּכָל אִישׁ.

Aufdrücken, das Siegel, חָתַם בְּחוֹתָם אֶת הַכְּתָב. Er hat ihm ein Zeichen auf die Stirne aufgedrückt, הִתְוָה תָו עַל מִצְחוֹ.

Aufdrehen, gezwirnte Seide, הִתִּיר אֶת הַמֶּשִׁי הַמָּשְׁזָר.

Aufhaben, der Helm, den er aufhat, הַכּוֹבַע אֲשֶׁר עַל רֹאשׁוֹ.

Aufhalten, 1) einen flüchtigen Dieb, תָּפַשׂ בַּגַּנָּב הַבּוֹרֵחַ; den Feind, מָנַע אֶת הָאוֹיֵב מִבּוֹא; das Wasser eines Stromes, עָצַר בְּמֵי הַנָּהָר. Halte mich nicht auf im Reiten, אַל תַּעֲצָר לִי לִרְכֹּב. 2) In Ansehung der Zeit, אֵחַר, עִכֵּב*. Er aber sprach: Haltet mich nicht auf, וַיֹּאמֶר אַל תְּאַחֲרוּ אֹתִי. 3) Sich in einem Lande, bei Jemanden aufhalten, גּוּר־ הִתְגּוֹרֵר בָּאָרֶץ, גּוּר עִם אִישׁ. Ich hielt mich eine lange Zeit dort auf, גַּרְתִּי שָׁמָּה יָמִים רַבִּים, אָרְכוּ לִי שָׁם הַיָּמִים. 4) Sich über Einen — הִתְאוֹנֵן עַל אִישׁ. 5) Halte den Sack auf, daß ich das Korn hineinschütte, פְּתַח הַשַּׂק וְאֶתְּנָה בְּתוֹכוֹ הַדָּגָן. Der Arme hält die Hand auf, הֶעָנִי יִפְתַּח יָדוֹ־ יִפְרֹשׂ כַּפּוֹ לְקַבֵּל מַתָּנָה.

Aufhacken, 1) die Erde um einen Baum herum, עָזַק, עָדַר בְּמַעְדֵּר אֶת הָאֲדָמָה סָבִיב לָעֵץ; das Eis, בָּקַע־ בִּקַּע אֶת הַקֶּרַח. 2) Alles Holz — חָטַב כָּל הָעֵצִים.

Aufhorchen פָּתַח־ הֵעִיר אָזְנוֹ לִשְׁמֹעַ, הִקְשִׁיב לִשְׁמוֹעַ, הִטָּה אָזְנוֹ וְשָׁמַע. Er weckt mit jedem Morgen mir das Ohr, um aufzuhorchen wie die Jünger, בַּבֹּקֶר יָעִיר לִי אֹזֶן לִשְׁמֹעַ כַּלִּמּוּדִים. Er horcht auf, wer an seine Thüre pocht, יַטֶּה אֹזֶן לִשְׁמוֹעַ, מִי זֶה דֹפֵק עַל דַּלְתּוֹ.

Aufhören, 1) nachlassen Etwas zu thun: zu bauen, חָדַל לִבְנוֹת, מִבְּנוֹת. Sie hörten auf ihm zu antworten, וַיִּשְׁבְּתוּ מֵעֲנוֹת אֹתוֹ. Und das Volk hörte auf zu bringen, וַיִּכָּלֵא הָעָם מֵהָבִיא. Sie hörte auf zu gebären, וַתַּעֲמֹד מִלֶּדֶת. Er hört nicht auf, Früchte zu tragen, וְלֹא יָמִישׁ מֵעֲשׂוֹת פֶּרִי. Der Donner, der Regen hörte auf vom Himmel herab, וַיֶּחְדְּלוּ הַקֹּלוֹת, וַיִּכָּלֵא הַגֶּשֶׁם מִן הַשָּׁמַיִם. Es zerfließen meine Augen in Thränen, und hören nicht auf, תֵּרַדְנָה עֵינַי דִּמְעָה וְאַל תִּדְּמֶינָה. Höre auf zu weinen, מִנְעִי עֵינַיִךְ מִדִּמְעָה. Sie zerren an mir, und hören nicht auf, קָרְעוּ וְלֹא דָמּוּ. Sprechen ohne aufzuhören, דִּבֵּר בְּלִי חָשַׂךְ, s. Unaufhörlich. 2) Seine Endschaft erreichen. Tag und Nacht sollen nicht aufhören, יוֹם וָלַיְלָה לֹא יִשְׁבֹּתוּ. Sie sollen aufhören, ein Volk zu sein, יִשְׁבְּתוּ מִהְיוֹת עָם. Der Druck hört auf, אָפֵס הַמֵּץ. Möge doch die Bosheit der Frevler aufhören! יִגְמָר — נָא רַע רְשָׁעִים. Wann wird einmal deine Eifersucht aufhören? מָתַי תָּסוּר קִנְאָתֶךָ. Es hört auf das Geschrei der hingestreckten Schwelger, וְסָר מִרְזַח סְרוּחִים. Der Lärm der Fröhlichen hört auf, חָדַל שְׁאוֹן עַלִּיזִים. Sein Erbarmen hört nimmer auf, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו. Ihr Andenken soll nicht aufhören bei ihren Nachkommen, וְזִכְרָם לֹא יָסוּף מִזַּרְעָם. Der Krieg hat in jenem Lande aufgehört, חָדְלָה הַמִּלְחָמָה מִקֶּרֶב הָאָרֶץ הַהִיא. Hier hört das Gebirge auf, פֹּה קְצֵה הָהָר.

Aufhauen, s. Aufhacken.

Aufheiterung, die, des Gemüthes; מַבְלִינִית, s. Erheiterung.

Aufheitern, der Himmel heitert sich auf, הַשָּׁמַיִם יִטְהָרוּ. Das Gesicht aufheitern, הַצְהֵל פָּנִים. Sich aufheitern, הַבְלֵג, s. Erheitern.

Aufhäufen, Getreide, צְבֹר בָּר. Wenn er Silber aufhäuft wie Staub, אִם יִצְבֹּר כֶּעָפָר כָּסֶף. Die erpreßtes und geraubtes Gut aufhäufen in ihren Schlössern, הָאוֹצְרִים חָמָס וָשֹׁד בְּאַרְמְנוֹתֵיהֶם. Das Wasser häuft sich auf, הַמַּיִם יֵעָרְמוּ, s. Aufthürmen.

Aufheben, 1) die Augen, נְשֹׂא עֵינַיִם. Die Hand, einen Stock, נְשֹׂא־ הָרֵם־ הָנֵף־ נוֹפֵף יָד, מַטֶּה, שֵׁבֶט. 2) Etwas von der Erde, לְקֹט־ לַקֵּט אֶת. Einer der gefallen ist, הָקֵם אֶת הַנֹּפֵל. Ich mache Jerusalem zum Laststein für alle Völker; Alle, die ihn aufheben verwundern sich, אָשִׂים אֶת יְרוּשָׁלַיִם אֶבֶן מַעֲמָסָה לְכָל הָעַמִּים, כָּל עֹמְסֶיהָ שָׂרוֹט יִשָּׂרֵטוּ. 3) Aufbewahren, צְפֹן, שְׁמֹר. Einem Etwas aufzuheben geben, הַפְקֵד דָּבָר בְּיַד־ עַל יַד אִישׁ. 4) Der Feind hat die Belagerung der Stadt aufgehoben, הָאוֹיֵב אֲשֶׁר חָנָה עַל הָעִיר עָלָה מֵעָלֶיהָ. 5) Ein Gesetz, הָפֵר חֹק. Ihr Mann hat ihr Gelübde aufgehoben, אִישָׁהּ הֵפֵר אֶת נִדְרָהּ. 6) Decke auf deinen Schleier, Heb' die Schleppe auf! גַּלִּי צַמָּתֵךְ חֶשְׂפִּי שֹׁבֶל.

Aufheben, das, der Hände, תְּנוּפַת יָדַיִם, מַשְׂאַת כַּפַּיִם (*נְשִׂיאוּת), s. Erhebung.

Aufhetzen, Einen gegen den Andern, הָסֵת אִישׁ בְּאִישׁ. Er hetzte böse Menschen gegen mich auf, יַשִּׁיא אֲנָשִׁים רָעִים לְהִתְקוֹמֵם נֶגְדִּי.

Aufhetzer, der, הַמֵּסִית אִישׁ בְּאִישׁ.

Aufhellen, sich, vom Himmel, s. Aufheitern.

Aufhelfen, Einem, der gefallen ist, הָקֵם אֶת הַנֹּפֵל. Einem, der verarmt ist, הַחֲזֵק בְּאִישׁ אֶבְיוֹן, כִּי מָטָה יָדוֹ, הַחֲזֵק אֶת......

Aufhängen, ein Kleid, einen Dieb, תְּלֵה בֶגֶד עַל הַיָּתֵד, תְּלֵה־ הוֹקַע אֶת הַגַּנָּב. Man hänge ihn auf den Galgen, תְּלוּ אוֹתוֹ עַל הָעֵץ.

Aufhenken, s. Aufhängen.

Aufwachsen, von Pflanzen, צְמֹחַ, עֲלֵה; poetisch, גָּאֹה. Wächst denn Schilf auf ohne Sumpf? הֲיִגְאֶה גֹּמֶא בְּלֹא בִצָּה. Der König berieth sich mit den jungen Leuten, die mit ihm aufgewachsen waren, וַיִּוָּעַץ הַמֶּלֶךְ אֶת הַיְלָדִים אֲשֶׁר גָּדְלוּ אִתּוֹ.

Aufwachen, יָקֹץ־ הָקִיץ, עוּר, s. Erwachen.

Aufwallung, die, in der Aufwallung seines Zornes, בַּעֲלוֹת אַפּוֹ, s. Wallung.

Aufwallen, רָתֹחַ. Aufwallen lassen, machen, הַרְתִּיחַ־ בְּעֵה אֶת, s. Wallen.

Aufwand, der, er macht einen großen — יוֹצִיא כֶּסֶף הַרְבֵּה מְאֹד לְצֹרֶךְ בֵּיתוֹ.

Aufwartung, die, 1) das Aufwarten, von Bedienten, מַעֲמָד, s. Aufwarten. 2) Ich habe ihm meine Aufwartung gemacht, רָאִיתִי פָנָיו וְשָׁאַלְתִּי לוֹ לְשָׁלוֹם.

Aufwarten, 1) einem Herrn, עֲמֹד לִפְנֵי אִישׁ לְשָׁרְתוֹ. Als die Königin von Sabbah sah, wie an seinem Tische gespeist wird, und wie seine Diener aufwarten, וַתֵּרֶא מַלְכַּת שְׁבָא מַאֲכַל שֻׁלְחָנוֹ וּמַעֲמַד מְשָׁרְתָיו. 2) Einem mit Obst — הַגֵּשׁ פְּרִי אֶל אִישׁ לְתִתּוֹ לוֹ. Kann ich dir damit aufwarten? הַאִם טוֹב בְּעֵינֶיךָ לָקַחַת זֹאת מִיָּדִי.

Aufwaschen, 1) Blut von der Erde, הָדִיחַ דָּם מִן הָאָרֶץ. 2) Sie hat sich die Hände aufgewaschen, נִמְצַע עוֹר יָדֶיהָ בְּכַבְּסָהּ הַבְּגָדִים.

Aufwiegler, der, הַמֵּסִית אֶת הָאסַפְסוּף לִקְשׁוֹר קֶשֶׁר עַל הַמֶּלֶךְ וְשָׂרָיו.

Aufwiegeln, das Volk, הָסֵת הָעָם לִקְשׁוֹר קֶשֶׁר לִמְרוֹד בַּאֲדֹנֵיהֶם.

Aufwiegen, s. Aufwägen.

Aufwühlen, der Maulwurf wühlt große Haufen auf, הַחֲפַרְפֵּרָה תְּכַרְסֵם רִגְבֵי הָאֲדָמָה בְּרַגְלֶיהָ.

Aufwindeln, ein Kind, הָסֵר מֵעַל הַיֶּלֶד חֲתֻלָּתוֹ.

Aufwickeln, 1) Zwirn, auf Papier, *כָּרֵךְ חוּט עַל נְיָר. 2) Ein Kind, פַּתַּח הַיֶּלֶד מִמּוֹסְרוֹת חֲתוּלָּתוֹ.

Aufwischen, Blut von der Erde, מְחֵה דָם מֵעַל הָאָרֶץ.

Aufweisen, 1) weise auf deine Vollmacht, הַרְאֵנִי אֶת כְּתָב הָרִשְׁיוֹן. Er kann keine gute Handlungen aufweisen, לֹא יוּכַל לְהִתְוַדֵּעַ בְּמַעֲשִׂים טוֹבִים.

3) Dieses Land hat keine berühmte Männer aufzuweisen, לֹא יָצְאוּ אַנְשֵׁי שֵׁם בָּאָרֶץ הַזֹּאת.

Aufweichen, der Regen weicht die Erde auf, הַגֶּשֶׁם יְמוֹגֵג אֶת הָאֲדָמָה. Von Geschwüren, רַכֵּךְ אֶת, s. Erweichen.

Aufweinen, er weinte zu Gott auf, נָשָׂא עֵינָיו הַדְּמָעוֹת לַמָּרוֹם. אֶל אֱלוֹהַּ דָּלְפָה עֵינוֹ.

Aufwägen, die Weisheit wird nicht mit seinem Golde aufgewogen, הַחָכְמָה לֹא תְסֻלֶּה בְּכֶתֶם טָהוֹר.

Aufwehen, der Wind hat die Thür aufgeweht, נִפְתְּחָה הַדֶּלֶת בְּנֶשֶׁף הָרוּחַ בָּהּ.

Aufwenden, er wendet viel auf, יוֹצִיא כֶּסֶף הַרְבֵּה לְצָרְכּוֹ.

Aufwecken, Einen, הָעֵר עוֹרֵר אֶת אִישׁ, s. Erwecken.

Aufwärts steigen, sehen, עָלֹה פָּנֹה לְמַעְלָה. Von seiner Schulter an und aufwärts ragte er empor über das ganze Volk, מִשִּׁכְמוֹ וָמַעְלָה גָּבֹהַּ מִכָּל הָעָם.

Aufwärter, der, הָעֹמֵד לִפְנֵי אִישׁ לְשָׁרְתוֹ.

Aufwärmen, eine Speise, חַמֵּם שֵׁנִית אֶת הָאֹכֶל.

Aufwerfen, 1) Erde um einen Baum, צָבֹר עָפָר סָבִיב לָעֵץ. Eine Schanze, שָׁפֹךְ סֹלְלָה. 2) Eine Thür mit Steinen, הַשְׁלֵךְ אֲבָנִים עַל הַדֶּלֶת לְפָתְחָהּ. 3) Er hat sich zum König aufgeworfen, הִתְנַשֵּׂא לֵאמֹר אֲנִי אֶמְלֹךְ.

Aufsagen, s. Aufkündigen.

Aufsatz, der, schriftliche, כְּתָב.

Aufsammeln, Aehren, Kräuter, לַקֵּט שִׁבֳּלִים, לַקֵּט אֹרֹת.

Aufsuchen, Schätze, חַפֵּשׂ מַטְמֹנִים. Auch da suche ich sie auf und fasse sie, מִשָּׁם אֲחַפֵּשׂ וּלְקַחְתִּים. Dich nennt man die Aufgesuchte, וְלָךְ יִקָּרֵא דְרוּשָׁה.

Aufsitzen, 1) der Kranke sitzt im Bette auf, הַחוֹלֶה יוֹשֵׁב עַל הַמִּטָּה. 2) Vergebens sitzet ihr spät auf, שָׁוְא לָכֶם מְאַחֲרֵי שֶׁבֶת. Wehe denen, die spät in der Nacht aufsitzen, vom Weine glühend! הוֹי מְאַחֲרֵי בַנֶּשֶׁף יַיִן יַדְלִיקֵם. 3) Sich zu Pferde setzen, עֲלוֹת הַסּוּס. Schirrt die Rosse an, und sitzt auf, ihr Reiter! אִסְרוּ הַסּוּסִים וַעֲלוּ הַפָּרָשִׁים.

Aufsicht, die, מִשְׁמֶרֶת, פְּקֻדָּה, *פְּקִידוּת, הַשְׁגָּחָה. Die Aufsicht über die ganze Wohnung, פְּקֻדַּת כָּל הַמִּשְׁכָּן. Unter seiner Aufsicht, תַּחַת יָדוֹ.

Aufsein, 1) er ist schon auf, כְּבָר נֵעוֹר מִשְּׁנָתוֹ, קָם מֵעַל מִטָּתוֹ. 2) Ist dein Vater wohl auf? הֲשָׁלוֹם לְאָבִיךָ. 3) Die Thüren sind auf, הַדְּלָתוֹת פְּתוּחוֹת.

Aufsehen, נָשָׂא עֵינָיו לַמָּרוֹם, פָּנָה לְמַעְלָה.

Aufsehen, das, diese Begebenheit erregte ein allgemeines Aufsehen, כָּל שׁוֹמְעֵי הַדָּבָר הַזֶּה תָּמְהוּ עָלָיו.

Aufseher, der, פָּקִיד, *מַשְׁגִּיחַ. Der Aufseher über die Arbeiter, הַמַּשְׁגִּיחַ עַל עוֹשֵׂי הַמְּלָאכָה. Aufseher über Etwas bestellen, הַפְקֵד פְּקִידִים עַל.

Aufsetzen, 1) einen Helm, שׂוּם כּוֹבַע עַל רֹאשׁוֹ, בְּרֹאשׁוֹ. Du setzest ihm eine goldene Krone auf, תָּשִׁית לְרֹאשׁוֹ עֲטֶרֶת פָּז. Wenn du die Lampen aufsetzest, בְּהַעֲלֹתְךָ אֶת הַנֵּרוֹת. 2) Sich aufsetzen, auf einen Wagen, עָלֹה בַּמֶּרְכָּבָה. Er setzte sich des Nachts im Bette auf, הִתְרוֹמֵם מֵעַל מִשְׁכָּבוֹ וַיֵּשֶׁב עַל הַמִּטָּה. 3) Er machte sich stark und setzte sich auf im Bette, וַיִּתְחַזֵּק וַיֵּשֶׁב עַל הַמִּטָּה. 4) Eine Schrift, כָּתֹב מִכְתָּב.

Aufsässig, (Aufsetzig) sein, Einem, אָיֹב אֶת אִישׁ.

Auftauchen, er ist wieder aufgetaucht, נִרְאָה עַל פְּנֵי הַמַּיִם אַחֲרֵי טָבְלוֹ בַּנָּהָר. Es tauchen falsche Gerüchte auf, נִשְׁמְעוּ קוֹרוֹת וּשְׁמוּעוֹת כָּזָב.

Auftischen, Einem Früchte, שׂוּם פְּרִי לִפְנֵי אִישׁ לֶאֱכֹל. Er tischte mir falsche Nachrichten auf, הִשְׁמִיעַ לְאָזְנַי שְׁמוּעוֹת שֶׁקֶר.

Aufthun, den Mund, פָּתֹחַ, פְּצֵה הַפֶּה. Daß du den Mund nicht mehr aufthust vor Scham und Scheu, וְלֹא יִהְיֶה לָּךְ עוֹד פִּתְחוֹן פֶּה מִפְּנֵי כְּלִמָּתֵךְ, s. Oeffnen.

Aufthauen, die Sonne thauet das Eis auf, הַשֶּׁמֶשׁ תְּמוֹגֵג, תְּמַסֶּה אֶת הַקֶּרַח.

Aufthürmen, beim Hauche deiner Nase thürmen sich die Gewässer auf, וּבְרוּחַ אַפֶּיךָ נֶעֶרְמוּ מַיִם.

Auftrag, der, ich komme zu dir im Auftrag des Fürsten, אָבוֹא אֵלֶיךָ בְּמִצְוַת הַשַּׂר. Ich habe einen Auf-

trag an dich, דַּבֵּר לִי אֵלֶיךָ. Einem einen Auftrag geben, פָּקַד עַל אִישׁ.

Auftragen, 1) Speisen, שׂוּם לֶחֶם לְאִישׁ לְפָנַי אִישׁ, s. Vorsetzen. Da trug der Koch den Schenkel auf, und was daran war, וַיָּרֶם הַטַּבָּח אֶת הַשּׁוֹק וְהֶעָלֶיהָ. 2) Er trug mir auf, ihm ein Haus zu bauen, פָּקַד עָלַי לִבְנוֹת לוֹ בַּיִת.

Auftrocknen, 1) trocken machen, הוֹבִישׁ אֶת. 2) Bis das Wasser aufgetrocknet war von der Erde, עַד יְבֹשֶׁת הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ.

Auftritt, der, 1) an einem Wagen, מַעֲלַת הַמֶּרְכָּבָה. 2) Vorgang, מַעֲשֵׂה דָבָר.

Auftreiben, 1) ein Thier הָקֵם הַחַיָּה הָרֹבֶצֶת, הַדִּיחַ הַחַיָּה מִמְּעוֹנָתָהּ, s. Aufjagen. 2) Der Leib des Verstorbenen war sehr aufgetrieben, צָבְתָה מְאֹד בֶּטֶן הַמֵּת. 3) Wo soll ich Geld für dich auftreiben? מֵאַיִן אֶמְצָא כֶסֶף לְתִתּוֹ לָךְ.

Auftreten, 1) eine Nuß, דָּרַךְ עַל הָאֱגוֹז לְפִתְחָהּ. 2) Wenn ein falscher Zeuge auftreten wird wider Jemand, כִּי יָקוּם עֵד חָמָס בְּאִישׁ. Er tritt auf, die Völker zu richten, וְעֹמֵד לָדִין עַמִּים.

Auftrennen, ein Kleid, s. Zertrennen.

Aufjagen, die Hunde haben das Wild aufgejagt, הַכְּלָבִים הֵעִירוּ אֶת חַיָּתוֹ יַעַר מִמְּעוֹנָתָם, מֵרִבְצָם. Ein aufgejagter Hirsch, צְבִי מֻדָּח.

Auflage, die, 1) Steuer, מַשָּׂא, מַס, מֶכֶס. 2) Eine neue Auflage von Büchern, *הַדְפָּסָה־ הוֹצָאָה־ מַהֲדוּרָא חֲדָשָׁה.

Aufladen, Holz, נָתַן עֵצִים אֶל הָעֲגָלָה. Einem eine Last, עָמַס־ הֶעֱמִיס מַשָּׂא עַל אִישׁ. Lade ihm auf von deinen Schafen, הַעֲנֵיק תַּעֲנִיק לוֹ מִצֹּאנְךָ s. Beladen.

Auflachen, als ich dies hörte, mußte ich laut — נָתַתִּי קוֹלִי בִשְׂחוֹק גָּדוֹל בְּשָׁמְעִי זֹאת.

Auflockern, die Erde, הַפְרִיד רִגְבֵי הָאֲדָמָה בְּמֶגְרְפוֹתֵיהֶם.

Auflösbar, auflöslich, אֲשֶׁר יוּכַל אִישׁ לְפַתֵּחַ לְהַתֵּר.

Auflösung, die, eines Räthsels, פִּתְרוֹן הַחִידָה*.

Auflösen, 1) das Zugebundene, הַתֵּר־ פַּתֵּחַ אֶת. s. Lösen. Aufgelöst wird euer Bund mit dem Tode, וְכֻפַּר בְּרִיתְכֶם אֶת מָוֶת. 2) Ein Räthsel, הַגֵּד הַחִידָה. 3) Zucker in Wasser auflösen, הָמֵס דְּבַשׁ הַיַּעַר בַּמַּיִם.

Auflauern, Einem, אָרַב־ צָפַן לְאִישׁ.

Auflaurer, der, es schnauben meine Auflaurer immerwährend, שָׁאֲפוּ שׁוֹרְרַי כָּל הַיּוֹם.

Auflauf, der, es war ein Auflauf in der Stadt, נֶאֶסְפוּ אַנְשֵׁי הָעִיר עַל שָׂרֶיהָ.

Auflaufen, 1) der Fuß ist ihm vom Falle aufgelaufen, בָּצְקָה רַגְלוֹ בִּנָפְלוֹ. 2) Das Schiff lief auf eine Sandbank auf, נִכְשְׁלָה הָאֳנִיָּה בְּחוֹל הַיָּם. 3) Die Zinsen laufen täglich höher auf, הַנֶּשֶׁךְ יִרְבֶּה מִיּוֹם אֶל יוֹם.

Aufliegen, 1) ein Balken, der auf der Mauer aufliegt, קוֹרָה הַנִּסְמֶכֶת עַל הַקִּיר. 2) Er hat sich aufgelegen, נִקַּף עוֹרוֹ בְּשָׁכְבוֹ עַל עֶרֶשׂ דְּוָי.

Aufleimen, Papier auf Etwas, הַדְבֵּק נְיָר בְּדֶבֶק אֶל.

Aufleben, als er die frohe Nachricht hörte, lebte er wieder auf, חָיְתָה רוּחוֹ בְּשָׁמְעוֹ הַשְּׁמוּעָה הַטּוֹבָה.

Auflegen, 1) Einem die Hände, שׂוּם־ שִׁית־ סָמַךְ יָדָיו עַל אִישׁ, עַל רֹאשׁ אִישׁ. Einem eine Last, שׂוּם־ נָתַן מַשָּׂא עַל אִישׁ. Erleichtere das Joch, das dein Vater uns aufgelegt, הָקֵל מִן הָעֹל אֲשֶׁר נָתַן אָבִיךָ עָלֵינוּ. Ein Pflaster, *שִׂים תַּחְבֹּשֶׁת עַל הַמַּכָּה. Ein Tischtuch, s. Aufbreiten. 2) Dem Volke eine Steuer, dem Lande eine Geldstrafe, שׂוּם מַס עַל הָעָם, נָתַן עֹנֶשׁ עַל הָאָרֶץ. Er soll am Gelde bestraft werden, so viel ihm der Ehemann des Weibes auflegen wird, עָנוֹשׁ יֵעָנֵשׁ כַּאֲשֶׁר יָשִׁית עָלָיו בַּעַל הָאִשָּׁה. Man legt ihm einen Eid auf, um ihn zu beschwören, וְנָשָׁא בוֹ אָלָה לְהַאֲלֹתוֹ. Wenn Jemand neulich ein Weib genommen, so soll ihm keinerlei Geschäft aufgelegt werden, כִּי יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה חֲדָשָׁה לֹא יַעֲבֹר עָלָיו לְכָל דָּבָר. Drei Dinge lege ich dir auf, שָׁלֹשׁ אֲנִי נֹטֵל עָלֶיךָ, s. Auferlegen. 3) Ich bin jetzt zum Scherzen nicht aufgelegt, לֹא יֶשְׁאֲנִי לִבִּי לְצַחֵק עַתָּה. Einer, der gut aufgelegt ist, טוֹב לֵב, plur. טוֹבֵי לֵב.

Auflehnen, 1) sich mit dem Arme, סָמַךְ זְרוֹעוֹ מַטָּה עַל הַשֻּׁלְחָן, אֶל הַקִּיר. 2) Sich wider seinen Herrn, קוּם־ הָרֵם יָד בַּאֲדֹנָיו.

Auflesen, Steine, לִקֵּט אֲבָנִים; Holz, קֹשֵׁשׁ עֵצִים; Aehren, לִקֵּט שִׁבֳּלִים בֵּין הָעֳמָרִים.

Auflecken, Etwas, לִהֵךְ אֶת. Das Feuer leckte das Wasser im Graben auf, הָאֵשׁ לִחֲכָה הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּתְּעָלָה. Wie der Ochs das Gras des Feldes aufleckt, כִּלְחֹךְ הַשּׁוֹר אֵת יֶרֶק הַשָּׂדֶה.

Aufmachen, 1) die Thür, פָּתַח הַדֶּלֶת; die Augen, פָּקַח עֵינַיִם, s. Oeffnen. 2) Er machte sich auf und ging, וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ. Sich früh aufmachen, הַשְׁכֵּם, הַשְׁכֵּם בַּבֹּקֶר.

Aufmuntern, 1) Einen zur Arbeit, הָעֵר לֵב אִישׁ לִמְלֶאכֶת עֲבוֹדָתוֹ. 2) Einen Betrübten, הַחֲיוֹת רוּחַ אִישׁ הַנֶּעֱצָב.

Aufmauern, eine Mauer, בָּנֹה חוֹמָה.

Aufmerksam sein, auf Etwas, שׂוּם לִבּוֹ עַל־ אֶל דָּבָר, שׁוּת לִבּוֹ לְדָבָר. Aufmerksam zuhören, הַקְשֵׁב־ הַסְכֵּת; Einem, הַקְשֵׁב אָזְנוֹ וְשָׁמֹעַ לְדִבְרֵי אִישׁ. Laß dein Ohr, deine Ohren aufmerksam sein auf mein Gebet, תְּהִי אָזְנְךָ קַשֶּׁבֶת־ תִּהְיֶינָה אָזְנֶיךָ קַשֻּׁבוֹת לִתְפִלָּתִי. Einen aufmerksam betrachten, הִתְבּוֹנֵן עַל־ אֶל אִישׁ. Er hat mich auf das schöne Mädchen aufmerksam gemacht, דִּבֶּר אֵלַי לֵאמֹר שִׂים עֵינְךָ עַל הַנַּעֲרָה הַיָּפָה הַלָּז.

Aufmerksamkeit, die, seine ganze Aufmerksamkeit auf Etwas richten, שׂוּם כָּל לִבּוֹ עַל דָּבָר. Er richtet seine ganze Aufmerksamkeit auf seine Rede, יָשִׂים כָּל מַשְׂגִּיו אֶל דְּבָרָיו.

Aufmerken, הַקְשֵׁב. Ich redete und Niemand merkte auf, דִּבַּרְתִּי וְאֵין מַקְשִׁיב, וְאֵין מַאֲזִין.

Aufnahme, die, 1) eines Reisenden, s. Aufnehmen. 2) Einen Ort in Aufnahme bringen, רוֹמֵם מָקוֹם.

Aufnöthigen, Einem ein Geschenk, פָּצַר בְּאִישׁ לָקַחַת מַתָּנָה.

Aufnehmen, 1) Etwas von der Erde, s. Aufheben. 2) Einen aufnehmen, ihn beherbergen, אָסַף אִישׁ הַבַּיְתָה. Einen wohlwollend aufnehmen, רָצָה אֶת אִישׁ. Bring' es doch deinem Statthalter, ob er dich gnädig aufnimmt? הַקְרִיבֵהוּ נָא לְפֶחָתֶךָ הֲיִרְצְךָ. Einen in eine Gesellschaft aufnehmen, קַבֵּל אִישׁ בְּתוֹךְ הַחֶבְרָה*. 3) Nimm auf die Hauptzahl der Lewiten, נָשֹׂא אֶת רֹאשׁ בְּנֵי לֵוִי. 4) Nun, nimm es doch auf mit meinem Herrn, dem König von Assirien! וְעַתָּה הִתְעָרֶב נָא אֶת אֲדֹנִי אֶת מֶלֶךְ אַשּׁוּר.

Aufs (Auf's) für auf das, s. Auf, er schlug ihn aufs Neue, וַיָּשָׁב־ וַיֹּסֶף לְהַכּוֹתוֹ.

Aufenthalt, der, מָעוֹן, דִּירָה, מָלוֹן. 1) Das Verweilen an einem Orte, מְגוּרִים. In dem Lande ihres Aufenthalts, בְּאֶרֶץ מְגוּרֵיהֶם. Mein Aufenthalt daselbst war sehr kurz, גַּרְתִּי שָׁמָּה יָמִים מְעַטִּים. Während meines Aufenthalts daselbst, בִּגְוּרִי שָׁמָּה. 2) Ohne Aufenthalt, בְּלִי אִחוּר, בְּלִי עִכּוּב*.

Aufenthaltsort, mein, מְקוֹם מְגוּרַי, נָוָתִי, מְעוֹנִי מְעוֹנָתִי.

Aufessen, er hat das Brod aufgegessen, אָכַל אֶת כָּל הַלֶּחֶם. Das Brod ist aufgegessen, כָּלָה־ תַּם הַלֶּחֶם, s. Aufzehren.

Auferwecken, einen Schlafenden, הָעִיר אִישׁ יָשֵׁן מִשְּׁנָתוֹ. einen Todten, הַחֲיֵה אֶת הַמֵּת.

Auferlegen, Einem eine Geldstrafe, s. Auflegen. Wenn er einsam sitzt und mit Ruhe erträgt, was er ihm auferlegt, יֵשֵׁב בָּדָד וְיִדֹּם כִּי נָטַל עָלָיו.

Auferziehen, Knaben, חֲנוֹךְ נְעָרִים. Söhne, גַּדֵּל בָּנָיו.

Auferstehung, die, der Todten, תְּחִיַּת הַמֵּתִים*.

Auferstehen, die Todten werden am jüngsten Tage, מֵתִים יִחְיוּ וּרְפָאִים יָקוּמוּ לְקֵץ הַיָּמִין.

Auffahren, 1) gen Himmel, עָלֹה הַשָּׁמַיְמָה. 2) Er fuhr aus dem Schlafe auf, הֵקִיץ־ עוּר מִשְּׁנָתוֹ וְנִבְהַל. 3) Im Zorn auffahren, הִתְעַבֵּר. 4) Die Thür fuhr auf, נִפְתְּחָה הַדֶּלֶת פִּתְאֹם. 5) Von Blattern im Gesichte, s. Ausbrechen.

Auffallen, 1) dein Betragen fällt Jedem auf, כָּל אִישׁ יִתְמַהּ עַל דַּרְכְּךָ. 2) Er hat sich den Kopf aufgefallen, נִפְצַע רֹאשׁוֹ בְּנָפְלוֹ.

Auffangen, sie schlachteten die Rinder, und die Priester fingen das Blut auf, וַיִּשְׁחֲטוּ הַבָּקָר וַיְקַבְּלוּ הַכֹּהֲנִים אֶת הַדָּם בְּמִזְרָק. Einen Spion—

תָּפַשׂ, לָכַד אֶת הַמְרַגֵּל. Die Feinde haben alle unsere Briefe aufgefangen, הָאוֹיְבִים תָּפְשׂוּ אֶת הָרָצִים (הַצִּירִים) וְלָקְחוּ מִיָּדָם כָּל אִגְּרוֹתֵינוּ.

Auffassen, 1) den Mist mit Schaufeln, לָקַח הַפֶּרֶשׁ בַּיָּעִים. 2) Mit dem Verstande, הֵבִין, *הִשִּׂיג.

Auffordern, ein Mädchen zum Tanze, דִּבֵּר אֶל הַנַּעֲרָה לֵאמֹר קוּמִי נָא וְרִקְדִי אִתִּי. Die Belagerer haben die Stadt zur Uebergabe aufgefordert, הַצָּרִים עַל הָעִיר קָרְאוּ אֵלֶיהָ לֵאמֹר פִּתְחִי לָנוּ שְׁעָרַיִךְ.

Aufführung, die, seine Aufführung ist gut, טוֹב דַּרְכּוֹ.

Aufführen, 1) ein Bollwerk gegen eine Stadt, בָּנָה, נָתַן דָּיֵק עַל הָעִיר. 2) Ich werde dich bei ihm — אָבִיא אֹתְךָ אֵלָיו. s. Vorstellen. 3) Etwas mit in einer Rechnung — הֶעֱלָה עַל הַחֶשְׁבּוֹן. 4) Sich gut, schlecht — הָלַךְ בְּדֶרֶךְ טוֹב, בְּדֶרֶךְ רָע.

Auffinden, die Weisheit aber, wo wird sie aufgefunden? וְהַחָכְמָה מֵאַיִן תִּמָּצֵא.

Auffischen, einen Leichnam, הֶעֱלָה אֶת הַמֵּת מִתּוֹךְ הַמַּיִם בְּמִכְמֹרֶת, בִּמְצוּדַת דָּגִים.

Aufflammen, s. Entflammen.

Auffliegen, 1) Der Vogel ist aufgeflogen, הַצִּפּוֹר הִגְבִּיהָ עוּף. 2) Alle Thüren sind aufgeflogen, נִפְתְּחוּ פִּתְאֹם כָּל הַדְּלָתוֹת.

Auffrischen, 1) ein Gemälde, חִדֵּשׁ אֶת הַצִּיּוּר. 2) Einen zu Etwas, s. Aufmuntern.

Auffressen, das Vieh hat alles Futter aufgefressen, הַבְּהֵמָה אָכְלָה אֶת כָּל הַמִּסְפּוֹא.

Aufpassen, Einem, s. Auflauern.

Aufpasser, der, in dem Thore einer Stadt, בַּעַל פְּקִידוּת.

Aufpacken, Waaren, נָתַן סְחוֹרָה אֶל הָעֲגָלָה.

Aufputzen, s. Schmücken.

Aufplatzen, הִבָּקַע, הִתְבַּקֵּעַ.

Aufpflanzen, eine Fahne, נָשָׂא הַדֶּגֶל הֵרִים נֵס.

Aufzug, der, 1) eines Gewebes, שְׁתִי. 2) Ein feierlicher, תַּהֲלוּכָה. Ich stellte auf zwei große Dankchöre und Aufzüge, וָאַעֲמִידָה שְׁתֵּי תוֹדוֹת גְּדוֹלוֹת וְתַהֲלֻכֹת... Und seinen Aufzug, wenn er hinaufzog in das Haus Gottes, וַעֲלִיָּתוֹ אֲשֶׁר יַעֲלֶה בֵּית אֱלֹהִים.

Aufziehen, 1) einen Vorhang, חָשַׂף oder הֵסֵר אֶת הַמָּסָךְ. 2) Einen Bogen, מָשַׁךְ בַּקֶּשֶׁת. 3) Groß ziehen, גִּדֵּל אֶת. 4) Er hat mich damit aufgezogen, הִתְעַלֵּל בִּי. שָׂמַנִי לִשְׂחוֹק עַל הַדָּבָר הַזֶּה. 5) Die Wache ist bereits aufgezogen, הַמִּשְׁמָר עֹמֵד עַל עָמְדוֹ.

Aufzeigen, s. Aufweisen.

Aufzeichnen, Etwas, כָּתַב, רָשַׁם דָּבָר. Ich will dir kund thun, was aufgezeichnet steht in der Schrift der Wahrheit, אַגִּיד לְךָ אֶת הָרָשׁוּם בִּכְתָב אֱמֶת. Ich zeichne dieses in meine Rechnungs-Bücher auf, אֶרְשׁוֹם הַדָּבָר הַזֶּה בְּסִפְרֵי חֶשְׁבּוֹנוֹתַי.

Aufzwingen, Einem Etwas, הֶחֱזִיק, פָּצַר בְּאִישׁ לָקַחַת דָּבָר.

Aufzählen, er hat ihm das Geld aufgezählt, וַיִּשְׁקָל לוֹ הַכֶּסֶף. (Das ist der echte hebräische Ausdruck für Geld zählen).

Aufzehren, alle Lebensmittel, אָכַל כָּל הַמִּחְיָה. Alles Brod in der Stadt ist aufgezehrt, תַּם כָּל הַלֶּחֶם מִן הָעִיר.

Aufkochen, Etwas, von neuem kochen, שׁוּב לְבַשֵּׁל אֶת.

Aufkommen, 1) wenn er aufkommt und ausgeht an seinem Stabe, אִם יָקוּם וְהִתְהַלֵּךְ בַּחוּץ עַל מִשְׁעַנְתּוֹ. Er wird von seiner Krankheit nicht — לֹא יִחְיֶה מֵחֳלִי זֶה. 2) Keines ihrer Kinder kommt auf, כָּל יְלָדֶיהָ לֹא יִגְדְּלוּ, לֹא יִחְיוּ. Von Pflanzen, צָלֵחַ. 3) Er läßt mich nicht aufkommen, לֹא יִתְּנֵנִי עֲשׂוֹת חָיִל. 4) Gewöhnlich werden, s. Entstehen.

Aufkaufen, Getreide, שָׁבַר בָּר לְשָׁמְרוֹ וּלְמָכְרוֹ בִּמְחִיר גָּדוֹל.

Aufkündigen, Er hat mir die Wohnung schriftlich aufgekündigt, שָׁלַח אֵלַי בְּמִכְתָּב לֵאמֹר לֹא תֵשֵׁב עוֹד בְּבֵיתִי.

Aufkeimen, der Saame keimt schon auf, הַזֶּרַע יָחֵל לִצְמֹחַ, לְצַמֵּחַ.

Aufklopfen, eine Nuß, s. Aufschlagen.

Aufklauben, Holz, לָקַט, לִקֵּט, קֹשֵׁשׁ עֵצִים.

Aufkleben, הִדְבִּיק אֶל.

Aufklären, 1) einen Menschen, האר עיני איש. השכל את איש. 2) Der Himmel klärt sich auf, השמים יטהרו.

Aufknüpfen, 1) auflösen, התר. פתח את. 2) Einen Mörder, תלה. הוקיע הרוצח.

Aufkratzen, er hat sich die Wunde aufgekratzt, נפתחה מכתו בהתגררו.

Aufraffen, Getreide, מהר לאסף הדגן. Er raffte sich auf, und ging weg, קם פתאם והלך לו.

Aufrollen, eine Bücher-Rolle, פתח את המגלה.

Aufruhr, der, 1) Aufstand, קשר, מרד. Einen Aufruhr anstiften, הסת העם למרד במלכו, בשריו. 2) Mein Herz, meine Seele ist in Aufruhr, המה לי לבי, נפשי תהמה עלי, יסער לבי עד מאד.

Aufruf, der, מודעה, קריאה. Einen Aufruf an das Volk ergehen lassen, השמיע הקריאה באזני העם.

Aufrufen, Einen, קרא אל איש לאמר עמד, קום.

Aufrauchen, es raucht auf, יעלה עשנו.

Aufriegeln, eine Thür, הסר הבריח מעל הדלת. הסיע כף המנעול מן הדלת.

Aufrühren, einen alten Streit, שוב לגרות את המדון. s. Anregen.

Aufrührer, der, המסית את העם למרד במלכו. Mit Aufrührern laß dich nicht ein, עם שונים אל תתערב.

Aufrührerische Reden, דברי מרד. Die aufrührerische Stadt, העיר הבוגדה במלכה, קריתא מרדתא.

Aufrütteln, Einen aus dem Schlafe, הניע את הישן להעיר אתו. Der die Erde aufrüttelt von ihrer Stelle, המרגיז ארץ ממקומה.

Aufrichtig reden, handeln, דבר. עשה מישרים. Du bist nicht aufrichtig gegen mich, לבך לא נכון עמי, בלב ולב תדבר עמי. Ich danke dir mit aufrichtigem Herzen, אודך בישר לבב. Aufrichtige Worte, אמרי ישר. Ein aufrichtiger Mann, דבר. עשה מישרים, ישר לב.

Aufrichtigkeit, die, מישרים. Die Aufrichtigkeit des Herzens, ישר. ישרת לב.

Aufrichten, 1) Einen von der Erde, הקם איש מן הארץ. Sie ist gefallen, und Niemand richtet sie auf, נפלה ואין מקימה. Sich im Bette aufrichten, ישב על המטה. 2) Den Wankenden richteten deine Worte auf, כושל יקימון מליך. Gott richtet auf die Gebeugten, אלהים זקף כפופים. Er richtet die Leidenden auf, מעודד ענוים. 3) Sie sollen die Wohnung aufrichten, יקימו את המשכן. Grundfesten für die kommenden Geschlechter richtest du auf, מוסדי דור ודור תקומם. Ein Denkmal — הקם. הצב. ירה מצבה. Einen Stein zum Denkmal — הרם. שום אבן מצבה. s. Errichten.

Aufreiben, mit dem Schwerte, mit Hunger und Pest will ich sie aufreiben, בחרב וברעב ובדבר אנכי מכלה אתם.

Aufreiten, er hat sich aufgeritten, נפצע בשרו ברכבו על הסוס.

Aufräumen, 1) das Zimmer, שום כל אשר בחדר על מקומו. 2) Die Feinde haben Alles aufgeräumt, האויבים בזזו את כל אשר מצאו. 3) Einen aufgeräumt machen, היטב לב איש.

Aufreißen, 1) wie man die Erde furcht und aufreißt, כמו פלח ובקע בארץ. 2) Ueber wen reißt ihr den Mund auf? על מי תרחיבו פה. Sie reißen ihren Mund auf gegen mich, פערו עלי בפיהם. Sie reißen gegen uns den Mund auf, פצו עלינו פיהם. Wer seine Lippen aufreißt, dem droht Verderben, פשק שפתיו מחתה לו. 3) Eine Thür, פתח בכח את הדלת.

Aufreizen, ein Wild, העיר. עורר את חית היער.

Aufregung, die, ich bin in einer großen — יבער לבי מאד.

Aufregen, einen Streit, עורר מדנים. s. Erregen. Die Frevler sind wie das aufgeregte Meer, והרשעים כים נגרש. Warum bist du so aufgeregt? מדוע יסער לבך.

Aufrecht, הכן, בקומה זקופה. 1) Ich ließ euch aufrecht wandeln, ואולך אתכם קוממיות. Sie stürzen und fallen, wir aber stehen und bleiben aufrecht, המה כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד. 2) Aufrecht zu halten die Worte dieses Bundes, להקים את דברי הברית הזאת.

Aufschößling, der, dieser Jüngling ist ein — הַבָּחוּר הַזֶּה גָּדַל כְּיוֹנֵק הָעֹלֶה.

Aufschöpfen, verschüttetes Wasser mit einem Gefäße, אָסַף הַמַּיִם הַנִּשְׁפָּכִים בַּכְּלִי, אֶל תּוֹךְ הַכְּלִי. Er schöpft das Wasser mit der Hand auf, יֶאֱסֹף מַיִם בְּחָפְנוֹ.

Aufschub, der, אִחוּר*, עִכּוּב. Die Sache leidet keinen Aufschub, אֵין לְאַחֵר הַדָּבָר.

Aufschauen, נָשָׂא עֵינָיו מָרוֹם, פָּנָה לְמַעְלָה.

Aufschieben, eine Bezahlung, אִחֵר לְשַׁלֵּם. Etwas von einem Tage zum Andern — מָשַׁךְ דָּבָר מִיּוֹם אֶל יוֹם.

Aufschütteln, Stroh, הֵנִיעַ תֶּבֶן מִמְּקוֹמוֹ. Ein Getränk im Glase, הִדְלִיחַ הַמַּשְׁקֶה בַּצְּלוֹחִית.

Aufschütten, Getreide, צָבַר בָּר. Einen Wall, שָׁפַךְ סֹלְלָה.

Aufschießen, die aufschießenden Aehren, הַשִּׁבֳּלִים הָעֹלוֹת. Dornen und Düsteln sind in dem Felde aufgeschossen, עָלָה הַשָּׂדֶה שָׁמִיר וָשַׁיִת.

Aufscheuchen, Vögel, הֶחֱרִיד צִפֳּרִים מִמְּקוֹמָן; הִפְרִיחַ בְּקוֹל חֲרָדָה אֶת הַצִּפֳּרִים מִקִּנָּם; vom Wilde, s. Aufjagen.

Aufschwingen, sich, von Vögeln, הִגְבִּיהַּ עוּף, עוּף בַּשָּׁמַיִם. Der sich aufschwingende menschliche Geist, רוּחַ בְּנֵי אָדָם הָעֹלָה לְמַעְלָה.

Aufschwellen, der Leib, der Fuß ist ihm aufgeschwollen, צָבְתָה בִטְנוֹ, בָּצְקָה רַגְלוֹ.

Aufstand, der, s. Aufruhr.

Aufstoßen, 1) eine Thür mit den Händen, סָמַךְ יָדָיו בְּכֹחַ עַל הַדֶּלֶת לְפִתְחָהּ. 2) Es stoßen mir täglich Leute dieser Art auf, אֲנָשִׁים כָּאֵלֶּה יִפְגְּעוּ־ יִפָּגְשׁוּ בִּי יוֹם וָיוֹם.

Aufsteigen, 1) mittelst der Füße: er ist aufgestiegen, עָלָה הַסּוּס, עָלָה בַּמֶּרְכָּבָה. Die Leiter auf und ab steigen, עָלָה וְיָרַד בַּסֻּלָּם. 2) Es stieg ein Rauch, ein Dampf auf, עָלָה עָשָׁן, עָלָה קִיטוֹר. Er läßt Wolken aufsteigen vom Ende der Erde, מַעֲלֶה נְשִׂיאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ. 3) Entstehen: Der Zorn Gottes stieg auf gegen sie, וְאַף אֱלֹהִים עָלָה בָהֶם. Was euch im Herzen aufsteigt, weiß ich, וּמַעֲלוֹת רוּחֲכֶם אֲנִי יְדַעְתִּיהָ.

Aufstehen, 1) von der Erde, vom Stuhle, aus dem Bette, vom Lager, vom Tische, קוּם מֵהָאָרֶץ, מִכִּסְאוֹ, מֵעַל כִּסְאוֹ, מֵעַל מִטָּתוֹ, מֵעַל מִשְׁכָּבוֹ מֵעִם הַשֻּׁלְחָן. Steh' auf! קוּם! עֲמֹד, עֲמֹד עַל רַגְלֶךָ. Vor einem grauen Haupte sollst du aufstehen, מִפְּנֵי שֵׂיבָה תָּקוּם. Des Morgens früh aufstehen, הִשְׁכִּים, הִשְׁכִּים בַּבֹּקֶר. 2) Von einer Krankheit, חָיָה מֵחָלְיוֹ. Wer so danieder liegt, der steht nicht wieder auf, וַאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לָקוּם. 3) Entstehen: Da stand ein neuer König auf, וַיָּקָם מֶלֶךְ חָדָשׁ. Es stand kein Prophet mehr auf, וְלֹא קָם נָבִיא עוֹד. Es wird ein frecher König aufstehen, וְעָמַד מֶלֶךְ עַז פָּנִים. Er ließ Propeheten aufstehen, הֵקִים נְבִיאִים. 4) Gegen seinen Herrn— קוּם־ הֵרִים יָד בַּאֲדֹנָיו. Es stehen auf die Könige der Erde wider den Herrn und seinen Gesalbten, יִתְיַצְּבוּ מַלְכֵי אֶרֶץ עַל יְיָ וְעַל מְשִׁיחוֹ.

Aufstehen, das, קִימָה. Ihr Sitzen und ihr Aufstehen schaue, שִׁבְתָּם וְקִימָתָם הַבִּיטָה.

Aufstellen, 1) aufrichten: ein Denkmal, הִצִּיב־ הֵקִים מַצֵּבָה. Er stellte ihre Thore auf, הִצִּיב דְּלָתֶיהָ. Er stellte Astarten und Götzenbilder auf, וְהֶעֱמִיד אֲשֵׁרִים וּפְסִילִים. Er stellte das Ephod in seiner Stadt auf, וַיַּצֵּג אֶת הָאֵפוֹד בְּעִירוֹ. Das eine Kalb stellte er in Beth=El auf, וַיָּשֶׂם אֶת הָעֵגֶל הָאֶחָד בְּבֵית אֵל. Sie stellten daselbst auf das Stiftzelt, וַיַּשְׁכִּינוּ שָׁם אֶת אֹהֶל מוֹעֵד. 2) Bestellen: Stellet Wächter auf, הָקִימוּ שֹׁמְרִים. 3) Zeugen, הֵבִיא־ הֵעִיד עֵדִים. 4) Ein Netz, Einem eine Falle, פָּרַשׂ רֶשֶׁת, טָמַן־ נָתַן פַּח לְאִישׁ. 5) Sie stellten sich auf, Reihe gegen Reihe, וַיַּעַרְכוּ מַעֲרָכָה לִקְרַאת מַעֲרָכָה.

Aufstecken, eine Fahne, הֵרִים הַדֶּגֶל, נָשָׂא נֵס; ein Licht, הֶעֱלָה נֵר.

Aufstreichen, Butter auf Brod, מָרַח חֶמְאָה עַל הַלֶּחֶם.

Aufstreuen, Sand, זָרַק־ זָרָה חוֹל עַל.

Aufschlagen, 1) ein Zelt, נָטָה־ הִטָּה־ תָּקַע־ נָטַע אֹהֶל; das Lager, חָנָה. Sie sollen ihre Wohnungen bei dir aufschlagen, וְנָתְנוּ בָךְ מִשְׁכְּנֵיהֶם. Seinen Sitz auf der Straße, הֵכִין בָּרְחוֹב מוֹשָׁבוֹ

2) Die Augen, נָשָׂא· פָּקַח עֵינָיו. 3) Ein Buch, פָּתַח סֵפֶר. 4) Die Thür mit einem Beile, הָלַם בְּכַשִּׁיל אֶת הַדֶּלֶת לְפִתְחָהּ. Nüsse, פָּצַע אֱגוֹזִים*. 5) Er hat sich den Kopf durch einen Fall aufgeschlagen, נִפְצַע רֹאשׁוֹ בְּנָפְלוֹ. 6) Ein Gelächter, נָתַן קוֹלוֹ בִּשְׂחוֹק גָּדוֹל. 7) Das Getreide schlägt täglich auf, מְחִיר הַדָּגָן יִרְבֶּה מִיּוֹם אֶל יוֹם. Der Kaufmann ist mit seiner Waare aufgeschlagen, הַסּוֹחֵר הִרְבָּה מְחִיר מַעֲרָבוֹ.

Aufschluß, der, 1) er kam vor Aufschluß des Thores, בָּא טֶרֶם נִפְתַּח הַשַּׁעַר. 2) Gib mir über diesen Gegenstand einen Aufschluß, הֲבִינֵנִי· הָבֵן לִי הַדָּבָר הַזֶּה.

Aufschlitzen, Einem den Bauch, בִּקַּע בֶּטֶן אִישׁ. Ihre schwangere Frauen wirst du aufschlitzen, וְהָרוֹתֵיהֶם תְּבַקֵּעַ.

Aufschließen, 1) Die Thür mit einem Schlüssel, פָּתוֹחַ סָגוֹר הַדֶּלֶת (oder: הַדֶּלֶת הַסְּגוּרָה) בְּמַפְתֵּחַ. Die Erde schließt im Frühjahr ihren Schooß auf, בָּאָבִיב יִפְתַּח חֵיק הָאָרֶץ. Die Knospe hat sich aufgeschlossen, פָּתַח הַסְּמָדַר. 2) Einem sein Herz, הִגִּיד לְאִישׁ אֶת כָּל לִבּוֹ.

Aufschmieren, s. Aufstreichen.

Aufschnallen, den Gurt, הִתִּיר· פִּתַּח הַחֲגוֹרָה.

Aufschnüren, Etwas, הִתִּיר אֶת הָרְכוּס בְּפָתִיל.

Aufschneiden, 1) einem Thiere den Bauch, בִּקַּע הַחַיָּה, s. Aufschlitzen. Brod, *חָתַךְ לֶחֶם. 2) Prahlen, übertreiben: Er schneidet auf, לְשׁוֹנוֹ תְּדַבֵּר גְּדוֹלוֹת, יַגְדִּיל פִּיו, בְּפִיו, *יִגְזֹם.

Aufschneider, der, הַמְדַבֵּר גְּדוֹלוֹת, הַמַּגְדִּיל פִּיו.

Aufschneiderei, die, גּוּזְמָא, כְּזָבִים וּשְׁקָרִים*.

Aufspalten Etwas, בִּקַּע· בָּקַע אֶת.

Aufspannen, 1) spanne die Saiten auf die Harfe auf, מָתַח מֵיתְרֵי הַכִּנּוֹר לְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת. 2) Die Segel, פָּרַשׂ נֵס.

Aufsparen, קָבוּץ עַל יַד הָרֶוַח. Gott spart für seine Kinder sein Unheil auf, אֱלוֹהַּ יִצְפֹּן לְבָנָיו אוֹנוֹ.

Aufspielen, zum Tanze, נִגֵּן לִפְנֵי אֲנָשִׁים מְרַקְּדִים.

Aufspießen, Fleisch mit der Gabel, הִכָּה בְּמַזְלֵג אֶת הַבָּשָׂר לְהַעֲלוֹתוֹ. Er hat einen Frosch aufgespießt, דָּקַר צְפַרְדֵּעַ וְהֵרִים.

Aufspüren, man hat das Wild aufgespürt, תָּרוּ אַחֲרֵי חַיַּת הַשָּׂדֶה וַיַּגִּידוּ אֶת מְקוֹמָם.

Aufspeisen, s. Aufessen.

Aufspeichern, Getreide, צָבַר דָּגָן בַּאֲסָמִים, מִלֵּא הָאֲסָמִים דָּגָן.

Aufsperren, הִרְחִיב לִפְתּוֹחַ. 1) Weit öffnen: Sie (die Unterwelt) sperrt ihren Rachen auf ohne Maaß, פָּעֲרָה פִיהָ לִבְלִי חֹק. s. Aufreißen. 2) Eine Thür, פָּתַח הַדֶּלֶת הַסְּגוּרָה, הַנְּעוּלָה.

Aufsprossen, Aufsprießen, צָמַח· צָמַח מֵהָאָרֶץ. Aufsprossen lassen, הִצְמִיחַ, הוֹצִיא צֶמַח.

Aufspritzen, auf den Straßen, זָרַק מַיִם עַל עֲפַר הַחוּצוֹת. Im Hause, *הִרְבִּיץ הַבַּיִת.

Aufspringen, 1) vom Stuhle, קָם פִּתְאֹם מֵהַכִּסֵּא. 2) Die Thür ist aufgesprungen, נִפְתְּחָה הַדֶּלֶת בְּפֶתַע פִּתְאֹם. 3) Die Erde ist aufgesprungen, נִבְקְעָה הָאָרֶץ.

Aufsprengen, 1) eine Thür, פָּתַח הַדֶּלֶת בְּחֹזֶק יָד, שָׁבַר הַדֶּלֶת. 2) Ein Wild, s. Aufjagen, Auftreiben.

Aufschrift, die eines Briefes, הַדְּבָרִים הַכְּתוּבִים עַל פְּנֵי הָאִגֶּרֶת.

Aufschreiben, כָּתַב. Schreibe dir auf den Namen des Tages, כְּתָב לְךָ אֶת שֵׁם הַיּוֹם.

Aufschreien, als er dieses hörte, schrie er laut auf, כְּשָׁמְעוֹ זֹאת וַיִּזְעַק זְעָקָה גְּדוֹלָה.

Auktion, die, s. Versteigerung.

Aurora, Morgenröthe, שַׁחַר.

I Ue אִי

י, אי, Ersteres steht am Anfang, Letzteres in der Mitte des Wortes: איבליך. Endigt ein Wort mit י, so folgt demselben ein א: דריא, וויא, דיא.

Uebung, die, Etwas in beständiger Uebung haben, עָשָׂה דָבָר תָּמִיד. Die Truppen in steter Uebung erhalten, לִמֵּד תָּמִיד אֶת אַנְשֵׁי הַצָּבָא מִלְחָמָה.

Ueblich, das ist bei uns nicht üblich, לֹא יֵעָשֶׂה כֵן בְּתוֹכֵנוּ, בִּמְקוֹמֵנוּ. Diese Kleidung ist jetzt nicht mehr üblich, אֵין אִישׁ אֲשֶׁר יִלְבַּשׁ עַתָּה בְּגָדִים כָּאֵלֶּה. s. Gebräuchlich.

Uebel, דָּבָר רָע. 1) Er hat ihn übel behandelt, נָהַג עִמּוֹ אַךְ לְהָרַע. Du hast übel daran gethan, הֲרֵעֹתָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ. Er hat ihn in einen übeln Ruf gebracht, הוֹצִיא עָלָיו שֵׁם רָע, הִבְאִישׁ רֵיחוֹ בְּעֵינֵי הָעָם. Sie steht in einem übeln Rufe, יוֹצִיא אֶת דִּבָּתָהּ רָעָה אֶל הָעָם. Uebles von Jemanden reden, דַּבֵּר רָע עַל אִישׁ, דַּבֵּר בְּאִישׁ. 2) Uebel mit Einem umgehen, הָרַע לְאִישׁ, עָשֹׂה רָעָה עִם אִישׁ. Einem Uebles wünschen, חָפֵץ רָעַת אִישׁ. Mir geht es übel, רַע לִי. 3) Nim es nicht übel, אַל יֵרַע בְּעֵינֶיךָ הַדָּבָר הַזֶּה. 4) Ein übler Geruch, רֵיחַ רָע. 5) Mir wird auf diese Speise übel, הָאֹכֶל הַזֶּה לִי לְזָרָא וָאֲקִיאֶנּוּ.

Uebel, das, 1) Gott bewahre dich vor jedem Uebel, יִשְׁמָרְךָ אֱלֹהִים מִכָּל רָע. Von zwei Uebeln das kleinste wählen, בְּחַר מִשְּׁתֵּי רָעוֹת הַקְּטַנָּה. 2) Ein bösartiges Uebel, חֳלִי־מַדְוֶה, נֶגַע רָע.

Uebel gelaunt, er ist, רוּחוֹ סָרָה, עֲגוּמָה נַפְשׁוֹ. s. Mißmuthig.

Uebelwollend, ein übelwollender Mensch, הָאִישׁ הֶחָפֵץ רָעַת אֲחֵרִים.

Uebelthat, die, מַעֲשֶׂה רָע, פְּעֻלָּה רָעָה, plur. מַעֲשִׂים רָעִים.

Uebelthäter, der, עֹשֵׂה־פֹּעַל רָע, מֵרַע, plur. עֹשֵׂי־פֹּעֲלֵי רָע. Eine Uebelthäter-Brut, זֶרַע מְרֵעִים, בָּנִים מַשְׁחִיתִים. s. Missethäter.

Uebelkeit, die, זָרָא. Die Arzneien verursachten ihm Uebelkeiten, הָרְפֻאוֹת הָיוּ לוֹ לְזָרָא. s. Uebel.

Uebelstand, der, דְּבַר רָע.

Ueben, 1) Einen in den Waffen, לַמֵּד אִישׁ מִלְחָמָה. Zehn tausend geübte Krieger, עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים אִישׁ לְמוּדֵי־מְלֻמְּדֵי מִלְחָמָה. Er bewaffnete seine geübten Leute, וַיָּרֶק אֶת חֲנִיכָיו. Sie übten ihre Zunge im Lügenreden, לִמְּדוּ לְשׁוֹנָם דַּבֵּר שֶׁקֶר. 2) Recht und Gerechtigkeit üben, עָשֹׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה. s. Ausüben.

Ueber, ein Vorwort. Es regiert den Dativ, im Zustande der Ruhe, auf die Frage wo? worüber? Der Geist Gottes schwebt über dem Wasser, וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמָּיִם. Wie der Himmel hoch ist über der Erde, כִּגְבֹהַּ שָׁמַיִם עַל הָאָרֶץ. Das Kleid hängt an einem Nagel über der Thür, הַבֶּגֶד תָּלוּי עַל הַיָּתֵד אֲשֶׁר מִמַּעַל לַפֶּתַח. Sie ist über dem Lesen eingeschlafen, יְשֵׁנָה בְּקָרְאָהּ בַּסֵּפֶר. 3) Die Stadt liegt über dem Flusse, הָעִיר הִיא מֵעֵבֶר לַנָּהָר. Den Accusativ, im Zustande der Bewegung, auf die Frage wohinüber? 1) Der Vogel breitet die Flügel über die Jungen aus, הַצִּפּוֹר יִפְרֹשׂ כְּנָפָיו עַל גּוֹזָלָיו. Er legte ihn auf den Altar, über das Holz, וַיָּשֶׂם אֹתוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לָעֵצִים. Ueber die Sterne Gottes erheb' ich meinen Thron, מִמַּעַל לְכוֹכְבֵי אֵל אָרִים כִּסְאִי. Der Wunderbaum wuchs über Jona empor, וַיַּעַל הַקִּיקָיוֹן מֵעַל לְיוֹנָה. 2) Ueber einen Fluß setzen, עָבֹר אֶת הַנָּהָר. Ueber eine Grube springen, קָפֹץ מֵעֵבֶר פִּי הַפַּחַת. Er sprang über die Mauer, מִזֶּה אֶל עֶבְרוֹ מִזֶּה דִּלֵּג הַשּׁוּר. 3) Ueber sie kommt der Segen des Frommen, וַעֲלֵיהֶם תָּבוֹא בִּרְכַּת טוֹב. Ich komme über dich, הִנְנִי עָלֶיךָ. Ueber mich ergeht dieses Alles, עָלַי הָיוּ כֻלָּנָה. 4) Bleibe hier über Nacht, לִין פֹּה הַלַּיְלָה. Bleibe nicht über die bestimmte Zeit aus, אַל תְּאַחֵר מִן הַמּוֹעֵד. Ich werde heute über acht Tage wieder kommen, אָשׁוּב אֵלֶיךָ בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי. Er ist über vierzig Jahr alt, בֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה הוּא וָמַעְלָה. 5) Ueber ein Volk regieren, herrschen, מָלֹךְ עַל הָעָם, מָשֹׁל בָּעָם. Sei Herr über deine Brüder, הֱוֵה גְבִיר לְאַחֶיךָ. Oberste über Tausend, שָׂרֵי אֲלָפִים. 6) Er zürnt über mich, יִכְעַס אֵלַי. Ueber Einen spotten, לָעֹג־ הַלְעֵג לְאִישׁ, בְּאִישׁ. Wer es hört wird über mich lachen, כָּל הַשֹּׁמֵעַ יִצְחַק לִי.

Ueber, ein Umstandswort. 1) Das Gefäß ist über und über voll, הַכְּלִי מָלֵא עַל כָּל שְׂפָתוֹ. 2) Die Festung ist über, הָסְגְּרָה הָעִיר בְּיַד הָאוֹיֵב הַצָּר עָלֶיהָ.

Ueberall, ich suchte ihn, בִּקַּשְׁתִּיו בְּכָל מָקוֹם.

Ueberall, wo er herrscht, בְּכָל מְקוֹמוֹת מֶמְשַׁלְתּוֹ.

Gott ist überall gegenwärtig, בְּכָל מָקוֹם עֵינֵי אֱלֹהִים. s. Allgegenwärtig.

Ueberallhin gehen, הָלֹךְ אֶל כָּל מָקוֹם.

Ueberantworten, s. Uebergeben.

Ueberackern, ein Feld, חָרֹשׁ שֵׁנִית אֶת כָּל הַשָּׂדֶה.

Ueberarbeiten, ein Kleid, עָשֹׂה שֵׁנִית אֶת הַבֶּגֶד.

Ueberaus groß, גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד. Die Leviten standen auf, Gott zu preisen mit überaus lauter Stimme, וַיָּקוּמוּ הַלְוִיִּם לְהַלֵּל לַיָי בְּקוֹל גָּדוֹל לְמָעְלָה.

Uberirdisch, die überirdischen Wesen, שֹׁכְנֵי שָׁמַיִם. s. Geistig.

Uebereilung, die, פַּחַז.

Uebereilen, אוּץ. Jeder, der es übereilt, zieht sich nur Mangel zu, וְכָל אָץ אַךְ לְמַחְסוֹר. Dein Herz übereile sich nicht, wenn es das Wort hervorbringt vor Gott, וְלִבְּךָ אַל יְמַהֵר לְהוֹצִיא דָבָר לִפְנֵי הָאֱלֹהִים. Uebereile dich in deinem Gemüthe nicht zum Zorne, אַל תְּבַהֵל בְּרוּחֲךָ לִכְעוֹס. Eine übereilte Antwort, תְּשׁוּבָה נִמְהָרָה.

Uebereinander, lege die Bücher, שִׂים הַסְּפָרִים אִישׁ עַל אָחִיו. Sie sollen übereinander stürzen, וְכָשְׁלוּ אִישׁ בְּאָחִיו, בְּרֵעֵהוּ.

Uebereinkommen, sie kamen mit einander überein, sich dort einzufinden, נוֹעֲדוּ יַחְדָּיו לָבוֹא שָׁמָּה. Wir können in dieser Sache nicht miteinander — לֹא נוּכַל לְהִתְאַחֵד עַל הַדָּבָר הַזֶּה.

Uebereinkunft, die, wir haben in Betreff dieses Gegenstandes eine Uebereinkunft getroffen, הִתְאַחַדְנוּ יַחְדָּיו עַל אוֹדוֹת הַדָּבָר הַזֶּה.

Uebereinstimmung, die, der Gemüther, אַחְדוּת־הִתְאַחֲדוּת הַלְּבָבוֹת; der Meinnngen, *שִׁוּוּי הַדֵּעוֹת.

Uebereinstimmen, ich stimme hierin mit ihm überein, מַחְשְׁבוֹתָיו מַחְשְׁבוֹתַי, וּדְרָכָיו דְּרָכַי. Deine Aussage ist mit der Seinigen nicht übereinstimmend, לֹא כִּדְבָרָיו דְּבָרֶיךָ, דְּבָרֶיךָ שׁוֹנִים מִדְּבָרָיו.

Ueberbieten, 1) dieser Kaufmann überbietet seine Waaren, הַסּוֹחֵר הַזֶּה מַרְבֶּה מְאֹד מְחִיר סְחוֹרוֹתָיו עַל הַקּוֹנִים, מֹכֵר מַעֲרָבָיו בִּמְחִיר רַב מְאֹד. 2) Er nimmt sich vor, alle Käufer des Hauses zu überbieten, יֵשׁ עִם לְבָבוֹ לִקְנוֹת הַבַּיִת בְּכֶסֶף רַב מֵהַכֶּסֶף אֲשֶׁר יִתֵּן כָּל אִישׁ לִקְנוֹתוֹ.

Ueberblick, der, s. Uebersicht.

Ueberblicken, s. Uebersehen.

Ueberbleibsel, das, הַנִּשְׁאָר, הַמּוֹתָר, הַשְּׁאֵרִית. eines Volkes, שְׁאֵרִית הָעָם, s. Rest, Ueberrest.

Ueberbleiben, הִשָּׁאֵר, הִוָּתֵר, s. Uebrig bleiben.

Ueberbringen, Einem einen Brief, הָבֵא אִגֶּרֶת אֶל אִישׁ. Einem eine Nachricht, הַשְׁמִיעַ שְׁמוּעָה אֶת אִישׁ.

Ueberbringer, der, eines Briefes, הַמֵּבִיא הָאִגֶּרֶת אֶל אִישׁ; einer frohen Nachricht, הַמַּשְׁמִיעַ שְׁמוּעָה טוֹבָה אֶת אִישׁ.

Uebergabe, die, ich war bei der Uebergabe der Stadt zugegen, הָיִיתִי בָעִיר בְּהִמָּסְרָהּ, (oder) בְּפִתְחָהּ שְׁעָרֶיהָ לְהַצָּרִים עָלֶיהָ.

Uebergang, der, bei unserm Uebergange über den Fluß, בְּעָבְרֵנוּ אֶת הַנַּחַל. Wir werden dem Feinde den Uebergang über den Strom streitig machen, לֹא נִתֵּן אֶת הָאוֹיֵב לַעֲבוֹר אֶת הַנָּהָר. Der Uebergang in dieser Ode ist erhaben, הַמַּעֲבָר מֵרַעְיוֹן לְרַעְיוֹן בְּשִׁיר הַזֶּה הוּא נִשְׂגָּב.

Uebergolden, ein Gefäß, צַפֵּה כְּלִי זָהָב.

Uebergeben, 1) Einem einen Brief, נָתֹן אִגֶּרֶת אֶל יַד אִישׁ; Einem ein anvertrautes Gut, הַפְקֵד דָּבָר בְּיַד־ עַל יְדֵי אִישׁ. 2) Dem Feinde eine Stadt, פְּתֹחַ שַׁעֲרֵי הָעִיר לְאוֹיֵב הַצָּר עָלֶיהָ. 3) Er hat sich nach dem Essen, übergeben, הֵקִיא אֶת הָאֹכֶל.

Uebergehen, 1) die Augen gehen ihm über, תֵּרַדְנָה עֵינָיו דִּמְעָה, s. Ueberfließen. 2) Die Soldaten sind zum Feinde übergegangen, נָפְלוּ אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה אֶל הָאוֹיֵב. Zu den Kaldeern willst du übergehen, אֶל הַכַּשְׂדִּים אַתָּה נוֹפֵל. Das Fleisch geht in Fäulniß über, הַבָּשָׂר יָחֵל לִבְאֹשׁ. 3) In seinem Schreiben an mich, übergeht er diesen Umstand mit Stillschweigen, כִּחֵד מִפָּנַי הַדָּבָר הַזֶּה בְּמִכְתָּבוֹ.

Uebergewicht, das, er hat das Uebergewicht über sie erhalten, גָּבַר מֵהֶם.

Ueberdies, er gab ihm Geld, überdies einige Klei-

bungsstücke, נָתַן לוֹ כֶּסֶף וְגַם בְּגָדִים, נָתַן לוֹ בְּגָדִים מִלְּבַד הַכֶּסֶף אֲשֶׁר נָתַן לוֹ.

Ueberdenken, ich habe es reichlich überdacht, הִשְׂכַּלְתִּי מְאֹד עַל זֹאת, s. Ueberlegen.

Ueberdruß, der, Ueberdruß gegen Etwas empfinden, קוּץ בְּדָבָר.

Ueberdrüßig sein, eines Menschen, קוּץ בְּאִישׁ, מִפְּנֵי אִישׁ. Er ist seines Lebens — יָקוּץ בְּחַיָּיו, יִמְאַס בְּחַיָּיו. Setze selten deinen Fuß in das Haus deines Nächsten, daß er deiner nicht überdrüßig werde, הֹקַר רַגְלְךָ מִבֵּית רֵעֶךָ פֶּן יִשְׂבָּעֶךָ.

Ueberhand nehmen, גָּבַר. Der Feind, das Wasser nimmt — יִגְבַּר הָאוֹיֵב, יִגְבְּרוּ הַמַּיִם. Die Verbrechen nehmen — יִתְגַּבְּרוּ הַפְּשָׁעִים. Als der Hunger in dem Lande überhand nahm, וַיֶּחֱזַק הָרָעָב בָּאָרֶץ.

Ueberholen, einholen, er überholte den Ethiopier, וַיַּעֲבֹר אֶת הַכּוּשִׁי.

Ueberhören, ich habe es überhört, לֹא הִטֵּיתִי אָזְנִי לִשְׁמֹעַ זֹאת, לֹא הִקְשַׁבְתִּי אָזְנִי לְזֹאת. Und wiederum im gegengesetzten Sinne: Er hat den Schüler seine Lektion überhört, שָׁמַע אַף בָּחַן אֶת הַתַּלְמִיד בַּדָּבָר אֲשֶׁר לָמַד.

Ueberhaupt, בִּכְלָל, עַל דֶּרֶךְ כְּלָל*. Ueberhaupt war er nie mein Freund, וּמִלְּבַד זֹאת לֹא הָיָה רֵעִי מֵעוֹלָם.

Ueberhüpfen, s. Ueberspringen.

Ueberhäufen, Einen mit Wohlthaten, עָשָׂה טוֹבוֹת רַבּוֹת מְאֹד עִם אִישׁ. Einen mit Schmähungen, הַעְתֵּר־הִכְבִּיר עַל אִישׁ דִּבְרֵי נְאָצָה.

Ueberheben, 1) überhebe mich mit dieser Arbeit, הָסֵר מֵעָלַי מַשָּׂא מְלֶאכֶת הָעֲבוֹדָה הַזֹּאת. 2) Sich überheben, הִתְגַּדֵּל, הִתְנַשֵּׂא. Du hast die Edomiter geschlagen, und deßwegen überhebt sich dein Herz, הַכֵּה הִכִּיתָ אֶת אֱדוֹם וּנְשָׂאֲךָ לִבֶּךָ.

Ueberhängen, über eine Fläche heraushängen, סָרַח עַל. Die Hälfte des Teppichs, die übrig ist, soll überhängen an der Hinterseite der Wohnung, חֲצִי הַיְרִיעָה הָעֹדֶפֶת תִּסְרַח עַל אֲחֹרֵי הַמִּשְׁכָּן. Das Ueberhängende, סֶרַח.

Ueberwurf, der, ein Oberkleid der Frauen, רְדִיד, plur. רְדִידִים.

Ueberwiegen, seine Gründe überwiegen die Deinigen, דְּבָרָיו יַכְרִיעוּ אֶת דְּבָרֶיךָ*.

Ueberwindung, die, נִצּוּחַ*.

Ueberwinden, seinen Feind in einem Treffen, גָּבַר־הִתְגַּבֵּר עַל אוֹיְבוֹ בַּמִּלְחָמָה. Ich will mich überwinden, אֶמְשֹׁל בְּרוּחִי.

Ueberwinder, der, seines Feindes, הַמִּתְגַּבֵּר עַל אוֹיְבוֹ.

Ueberwintern, an einem Orte, חָרַף עַל. Alle Thiere des Landes sollen darauf überwintern, כָּל בֶּהֱמַת הָאָרֶץ עָלָיו תֶּחֱרָף.

Ueberweisen, er ist des Diebstahls überwiesen worden מָצְאוּ הַגְּנֵבָה בְּיָדוֹ וְלֹא יָכוֹל לְכַחֵשׁ.

Ueberwältigen, s. Ueberwinden, Bezwingen. Er zog gegen die Stadt und überwältigte sie, וַיֵּלֶךְ הָעִיר וַיֶּחֱזַק עָלֶיהָ.

Ueberwerfen, 1) Einen Mantel, s. Umwerfen. 2) Er hat sich mit ihm überworfen, הִתְעַשֵּׂק־רָב עִמּוֹ, s. Entzweien.

Uebersatt, daß ich nicht übersatt werde und leugne und spreche: Wer ist Gott? פֶּן אֶשְׂבַּע וְכִחַשְׁתִּי וְאָמַרְתִּי מִי יְיָ.

Uebersommern, auf dem Felde, קוּץ עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה.

Uebersilbern, einen Becher, צִפָּה כֶסֶף אֶת הַגָּבִיעַ.

Uebersinnlich, s. Geistig.

Uebersehen, 1) von diesem Berge übersieht man die ganze Ebene, מִן הָהָר הַזֶּה יִרְאוּ אֶת כָּל פְּנֵי הַמִּישׁוֹר. 2) Dieses Wort übersah ich im Briefe, נֶעֶלְמָה הַמִּלָּה הַזֹּאת מֵעֵינַי בְּקָרְאִי הָאִגֶּרֶת. 3) Des Menschen Klugheit ist, langmüthig zu sein, und sein Ruhm, Vergehungen zu übersehen, שֵׂכֶל אָדָם הֶאֱרִיךְ אַפּוֹ וְתִפְאַרְתּוֹ עֲבֹר עַל פָּשַׁע.

Uebersättigen, sich, מִלֵּא כְּרֵשׂוֹ אֹכֶל. Daß du dich nicht daran übersättigst und ihn (den Honig) ausspeiest, פֶּן תִּשְׂבָּעֶנּוּ וַהֲקֵאתוֹ. Ich habe mich an seinem Hochzeitsfeste übersättigt, אָכַלְתִּי יוֹתֵר מִדַּי בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ עַד הָיָה לִי אֹכֶל לְזָרָא.

Uebersetzung, die, תַּרְגּוּם, הַעְתָּקָה*.

Uebersetzen, 1) Truppen, הֶעֱבִיר אַנְשֵׁי מִלְחָמָה

בָּאֳנִיָּה אֶת הַנָּהָר. 2) Aus einer Sprache in eine andere, תַּרְגֵּם־ הַעְתֵּק מִלָּשׁוֹן אֶל לָשׁוֹן. Uebersetzt, מְתֻרְגָּם. 3) Der Kaufmann hat mich übersetzt, הַסֹּחֵר מָכַר לִי הַמַּעֲרָב בִּמְחִיר רַב מְאֹד.

Uebersetzer, der, הַמְּתַרְגֵּם, הַמַּעְתִּיק.

Uebersenden, Einem ein Geschenk, שְׁלַח מַתָּנָה אֶל אִישׁ.

Uebersender, der, הַשֹּׁלֵחַ.

Uebertünchen, eine Wand, טוּחַ־ שִׂיחַ אֶת קִיר הַבַּיִת. Nachdem man das Haus übertüncht hat, אַחֲרֵי הַטּוֹחַ אֶת הַבַּיִת. Uebertünche die Steine mit Kalk, וְשַׂדְתָּ אֶת הָאֲבָנִים בַּשִּׂיד.

Uebertäuben, schamlos übertäubt ihr mich, לֹא תֵבֹשׁוּ תַּהְכְּרוּ לִי.

Uebertheuern, Einen, s. Uebersetzen.

Uebertragung, die, Uebersetzung, *הַעְתָּקָה.

Uebertragen, 1) Uebersetzen, הַעְתֵּק. 2) Uebertrage die Summe in jenes Buch, *הַעֲלֵה הַסַּךְ עַל הַסֵּפֶר הַזֶּה, s. Einrücken.

Uebertreibung, die, *גּוּזְמָא.

Uebertreiben, das Vieh, דְּפֹק אֶת הַבְּהֵמָה. 2) Er übertreibt in seiner Erzählung, *יְגוּזָם, יְגַזֵּם בְּסִפּוּרוֹ.

Uebertreten, 1) den Befehl des Königs, עֲבֹר מִצְוַת הַמֶּלֶךְ. Sie haben meinen Bund, meinen Befehl übertreten, עָבְרוּ בְּרִיתִי, עָבְרוּ פִּי. 2) Er ist zu ihnen übergetreten, נִלְוָה אֲלֵיהֶם.

Uebertreffen, viele Töchter handelten wacker, du aber übertriffst sie Alle, רַבּוֹת בָּנוֹת עָשׂוּ חָיִל וְאַתְּ עָלִית עַל כֻּלָּנָה. Du übertriffst an Weisheit und Güte das Gerücht, das ich gehört, הוֹסַפְתָּ חָכְמָה וָטוֹב אֶל הַשְּׁמוּעָה אֲשֶׁר שָׁמָעְתִּי. Er übertraf alle Könige an Reichthum und Weisheit, וַיִּגְדַּל מִכָּל הַמְּלָכִים לְעֹשֶׁר וּלְחָכְמָה.

Ueberladen, einen Wagen, נָתֹן אֶל הָעֲגָלָה מַשָּׂא כָּבֵד (oder) הָעִיק הָעֲגָלָה עִם מַשָּׂא כָּבֵד מְנֻשּׂוֹא. Ein überladenes Packpferd, סוּס עָמוּס מַשָּׂא כָּבֵד מְנֻשּׂוֹא. Den Magen, מַלֵּא קֵבָתוֹ אֹכֶל.

Ueberlassen, eine Stadt dem Feinde, עֲזֹב הָעִיר בְּיַד הָאוֹיֵב. Ueberlaß dich nicht dem Grame, אַל תִּתֵּן יָגוֹן בְּלִבֶּךָ. Er überläßt sich seiner Leidenschaft, אֵינֶנּוּ מֹשֵׁל בְּרוּחוֹ. Ein sich selbst überlassener Knabe beschämt seine Mutter, נַעַר מְשֻׁלָּח מֵבִישׁ אִמּוֹ. Ueberlaß das mir, הַנַּח לִי וְאֶעֱשֶׂה זֹאת אָנֹכִי.

Ueberlaut schreien, זָעֹק קוֹל גָּדוֹל, זָעֹק זְעָקָה גְּדוֹלָה מְאֹד.

Ueberlaufen, 1) der Topf läuft über, סִי הַסִּיר עוֹלִים עַל כָּל שְׂפָתוֹ, יִרְתַּח הַסִּיר עַל הַמּוֹקְדָה. Von den Augen, s. Uebergehen. 2) Es laufen täglich viele Soldaten zu dem Feinde über, רַבִּים הֵם אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה הַבּוֹרְחִים מִיּוֹם אֶל יוֹם מִן הַמַּחֲנֶה אֶל הָאוֹיֵב. 3) Ein Schauder überläuft mich, פַּלָּצוּת תְּכַסֵּנִי.

Ueberläufer, der, הַבּוֹרֵחַ מִן הַמַּחֲנֶה אֶל הָאוֹיֵב.

Ueberlisten, Einen, פַּתֵּה אִישׁ בְּמִרְמָה. Wohlan! Laßt uns dasselbe überlisten, הָבָה נִתְחַכְּמָה לוֹ.

Ueberlieferung, die, Tradition, *מָסֹרֶת, קַבָּלָה.

Ueberliefern, Einem Etwas, נָתֹן דָּבָר בְּיַד־ אֶל יַד אִישׁ. Einem einen Feind, סַגֵּר־ הַסְגֵּר־ מַגֵּן אוֹיֵב בְּיַד אִישׁ.

Ueberleben, er hat alle seine Kinder überlebt, הִרְבָּה יָמִים עַל כָּל בָּנָיו וּבְנוֹתָיו, כָּל בָּנָיו וּבְנוֹתָיו מֵתוּ בְּחַיָּיו. Der Kranke wird die Nacht nicht überleben, הַחוֹלֶה יָמוּת טֶרֶם יַעֲבֹר הַלָּיְלָה.

Ueberlegung, die, שִׂים לֵב בִּמְתִינוּת.

Ueberlegt handeln, עֲשֵׂה בְּדַעַת. Ein überlegter Entschluß, עֵצָה הַיְּעוּצָה בְּדַעַת, בְּשֵׂכֶל.

Ueberlegen, שְׁקוֹל דָּבָר בְּפֶלֶס וּמֹאזְנֵי מִשְׁפָּט. Wer eine Sache weislich überlegt, findet Glück, מַשְׂכִּיל עַל דָּבָר יִמְצָא טוֹב.

Ueberlegen, mit: sein, er ist mir überlegen, חָזַק מִמֶּנִּי. Wenn die Syrier mir überlegen sind, so sollst du mir zu Hilfe kommen, אִם תֶּחֱזַק אֲרָם מִמֶּנִּי וְהָיִיתָ לִּי לִישׁוּעָה.

Uebermacht, die, er hat, s. Uebermächtig.

Uebermachen, Einem Etwas, s. Ueberschicken,

Uebermannen, Einen, גְּבַר עַל אִישׁ. Der Schreck hat mich übermannt, הַפַּחַד גָּבַר עָלַי.

Uebermaß, das, er handelt im Uebermaß des Uebermuths, עֹשֶׂה בְּעֶבְרַת זָדוֹן. Ich schütte aus den

Segen für euch bis zum Uebermaß, וַהֲרִיקֹתִי לָכֶם בְּרָכָה עַד בְּלִי דָי.

Uebermorgen, ich werde übermorgen um diese Zeit zu dir kommen אָבוֹא אֵלֶיךָ כָּעֵת מָחָר הַשְּׁלִישִׁי, הַשְּׁלִישִׁית.

Uebermuth, der, זָדוֹן. Dich verführte der Uebermuth deines Herzens, זְדוֹן לִבְּךָ הִשִּׁיא אֹתָךְ. Mit Stolz und Uebermuth, בְּגַאֲוָה וּבְגֹדֶל לֵבָב.

Uebermüthig sein, זוּד, הֵזִיד. Gegen den Heiligen Israels war sie übermüthig, אֶל קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל זָדָה. Sie waren übermüthig gegen sie, הֵזִידוּ עֲלֵיהֶם. Sie und unsere Väter wurden übermüthig, הֵם וַאֲבֹתֵינוּ הֵזִידוּ.

Uebermüthige, der, זֵד, גֶּבֶר יָהִיר, plur. זֵדִים. Zu satt ist unsere Seele des Spottes der Uebermüthigen רַבַּת שָׂבְעָה לָּהּ נַפְשֵׁנוּ הַלַּעַג הַשַּׁאֲנַנִּים.

Uebermächtig, er ist, חָזָק הוּא מִמֶּנִּי. Uebermächtig werden, חָזַק, גָּבַר מִן.

Uebermenschlich, seine Kraft ist, גָּדוֹל, רַב כֹּחוֹ מִכֹּחַ אֱנוֹשׁ.

Uebermäßig essen und Trinken, אָכֹל וְשָׁתֹה הַרְבֵּה מְאֹד, מַלֵּא כְּרֵשׂוֹ אֹכֶל וּמַשְׁקֶה, s. Unmäßig.

Uebernahme, die, לְקִיחָה, קַבָּלָה*.

Uebernatürlich, לְמַעְלָה, חוּץ מִן הַטֶּבַע*.

Uebernachten, bei Einem, לוּן בְּתוֹךְ בֵּית אִישׁ. Uebernachte hier bei mir, לִין פֹּה הַלַּיְלָה אֶצְלִי.

Uebernehmen, 1) uebernimm die Waare für mich, קַבֵּל הַסְּחוֹרָה בִּשְׁמִי. 2) Den Verkauf einer Sache, eine Schuld — קַבֵּל עָלָיו לִמְכֹּר דָּבָר, לְשַׁלֵּם חוֹב אִישׁ אַחֵר.

Ueberfahrt, die, 1) man verboth ihm die Ueberfahrt, לֹא נְתָנוּהוּ לַעֲבֹר אֶת הַנָּהָר. 2) Der Ort, wo man überfährt, מַעֲבָר, מַעְבָּרָה, plur. מַעֲבָרוֹת, מַעְבְּרוֹת.

Ueberfahren, 1) wir sind übergefahren, עָבַרְנוּ אֶת הַנָּהָר. 2) Der Kutscher hat ein Kind überfahren, הָרַכָּב הֶעֱבִיר הַסּוּסִים וְהַמֶּרְכָּבָה עַל הַיֶּלֶד.

Ueberfallen, einen Feind in der Nacht, נָפֹל פִּתְאֹם עַל הָאוֹיֵב בַּלַּיְלָה. Ein tiefer Schlaf, eine Angst überfiel ihn, נָפְלָה עָלָיו תַּרְדֵּמָה, אֵימָה. Tage des Elends überfielen mich, קִדְּמוּנִי יְמֵי עֹנִי.

Uebervoll, das Gefäß ist, הַכְּלִי מָלֵא עַל כָּל שְׂפָתוֹ.

Uebervortheilung, die, אוֹנָאָה*.

Uebervortheilen, Einen, הוֹנוֹת אֶת אִישׁ.

Ueberführen, 1) führe mich über, הַעֲבִירֵנִי אֶת הַנָּהָר. 2) Ueberführe mich meines Vergehens, הוֹכַח עָלַי עֲוֺנִי.

Ueberfüllen, das Haus ist mit Menschen überfüllt, הַבַּיִת מָלֵא אֲנָשִׁים מִפֶּה לָפֶה.

Ueberfluß, der, es ist Ueberfluß an Getreide in unserm Lande, יֵשׁ פִּסַּת בַּר בְּאַרְצֵנוּ, יֵשׁ דָּגָן בְּאַרְצֵנוּ לָרֹב, יֵשׁ אֹכֶל בְּאַרְצֵנוּ בְּיֶתֶר שְׂאֵת. Deine Speicher füllen sich mit Ueberfluß, יִמָּלְאוּ אֲסָמֶיךָ שָׂבָע. Die Entwürfe des Fleißigen zielen auf Ueberfluß, מַחְשְׁבוֹת חָרוּץ אַךְ לְמוֹתָר. Der Meere Ueberfluß saugen sie, שֶׁפַע יַמִּים יִינָקוּ. Mein Becher hat Ueberfluß, כּוֹסִי רְוָיָה. Sich Ueberfluß erwerben, עָשׂה יִתְרָה. Bei all seinem Ueberflusse wird ihm bange, בִּמְלֹאות סִפְקוֹ יֵצֶר לוֹ.

Ueberfliegen, der Adler überfliegt alle Vögel, הַנֶּשֶׁר יַגְבִּיהַּ עוּף מִכָּל עוֹף.

Ueberflüssig, 1) es ist Wein überflüssig da, יֵשׁ פֹּה יַיִן לָרֹב. 2) Diese Sache ist — אֵין צֹרֶךְ בַּדָּבָר הַזֶּה. Ueberflüssige Reden, דְּבָרִים רֵיקִים.

Ueberfließen, der Wein, der Brunnen fließt über, הַיַּיִן יַעֲלֶה עַל שְׂפַת הַכְּלִי, הַמַּיִם יַעֲלוּ עַל פִּי הַבְּאֵר. Deine Kelter werden von Most überfließen, תִּירוֹשׁ יְקָבֶיךָ יִפְרֹצוּ.

Ueberzug, der, eines Kissens, כִּסּוּי הַכֶּסֶת. Ein silberner Ueberzug, צִפּוּי כֶּסֶף.

Ueberziehen, 1) überziehe den Kissen, שִׂים, תֵּן הַכִּסּוּי עַל הַכֶּסֶת. Mit Gold, mit Silber überzogen, מְחֻפֶּה זָהָב, מְצֻפֶּה כֶסֶף. Ich überziehe euch mit einer Haut, וְקָרַמְתִּי עֲלֵיכֶם עוֹר. Der Himmel ist ganz überzogen הַשָּׁמַיִם מְכֻסִּים בְּעָבִים. 2) Ein Land mit Krieg — בּוֹא לְהִלָּחֵם בְּאַנְשֵׁי הָאָרֶץ.

Ueberzinnen, ein Gefäß, צַפֵּה כְּלִי בְּדִיל.

Ueberzeugen, überzeuge mich davon, הָבֵא לִי עֵד עַל זֹאת. Ich bin nunmehr von deiner Redlichkeit überzeugt, עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי אִישׁ יָשָׁר אַתָּה. Ich

will mich von der Wahrheit der Sache durch meine Augen — אֶרְאֶה הַדָּבָר בְּעֵינַי לָדַעַת הַאֱמֶת הוּא אִם לֹא.

Ueberzählig, הָעֹדֵף עַל הַמִּסְפָּר.

Ueberzählen, 1) Geld, שׁוּב לִמְנוֹת אֶת הַכֶּסֶף. 2) Ich habe mich überzählt, שָׁנִיתִי בִּמְנוֹתִי אֶת הַכֶּסֶף יוֹתֵר מִדָּרָאוּי.

Ueberkochen, die Milch im Topfe kocht über, הֶחָלָב הַבָּשֵׁל הַמֶּרְתָּח בַּסִּיר עָלָה עַל שְׂפָתוֹ. Eine Speise überkochen, שׁוּב לְבַשֵּׁל אֲרוּחָה שֵׁנִית.

Ueberklug, ein überkluger Mensch, אִישׁ הַמִּתְחַכֵּם יוֹתֵר, הַמִּתְפָּאֵר בְּחָכְמָתוֹ עַל שֶׁקֶר.

Ueberkleiden, s. Bekleiden.

Ueberragen, dieser Baum überragt alle Bäume des Waldes, הָעֵץ הַזֶּה יִגְבַּהּ בְּקוֹמָתוֹ מִכָּל־ עַל כָּל עֲצֵי הַיָּעַר. Der Erfolg überragt alle Erwartung, הַמְּסֻבָּב יַצְלִיחַ רַב מֵאֲשֶׁר יִחַלְתִּי.

Ueberraschen, den Feind, בּוֹא עַל הָאוֹיֵב בְּפֶתַע פִּתְאֹם. Ihre Schönheit ist überraschend, כָּל רֹאֶיהָ יִתְמְהוּ עַל יָפְיָהּ. Dieses Geschenk überrascht mich, לֹא דִמִּיתִי בְנַפְשִׁי לְקַבֵּל מַתָּנָה כָּזֹאת.

Ueberreiten, 1) er hat ein Kind überritten, הֶעֱבִיר הַסּוּס עַל בְּשַׂר הַיֶּלֶד בְּרִכְבּוֹ. 2) Er überreitet jeden Reiter, יַעֲבֹר אֶת כָּל רֹכֵב סוּס.

Ueberreichen, Einem Etwas, נָתֹן דָּבָר אֶל יַד אִישׁ.

Ueberreif, diese Trauben sind הָעֲנָבִים הָאֵלֶּה בָּשְׁלוּ־ הִבְשִׁילוּ מִתְּמוֹל שִׁלְשֹׁם.

Ueberreden, Einen, פַּתֵּה אֶת אִישׁ, s. Bereden.

Ueberrechnen, Etwas, חַשֵּׁב אֶת, s. Berechnen.

Ueberrest, der, des Brodes, הַנּוֹתָר מִן הַלֶּחֶם. Ich bin beraubt des Ueberrestes meiner Jahre, פֻּקַּדְתִּי יֶתֶר שְׁנוֹתָי. Der Ueberrest Israels, שְׁאֵרִית־ שְׁאָר יִשְׂרָאֵל.

Ueberschatten, einen Ort, כַּסֵּה מָקוֹם בְּצִלּוֹ. Ein überschattender Wald, חֹרֶשׁ מֵצַל.

Ueberschuß, der, הָעֹדֵף עַל. Es blieben mir noch zehn Goldstücke Ueberschuß, הֶעֱדַפְתִּי עֲשָׂרָה זָהָב.

Ueberschauen, s. Uebersehen.

Ueberschütten, 1) einen Platz mit Erde, שְׁפֹךְ עָפָר עַל כָּל פְּנֵי הַמָּקוֹם. 2) Einen mit Wohlthaten, s. Ueberhäufen.

Ueberschiffen, man hat die Truppen nach Egypten übergeschifft, הוֹלִיכוּ אֶת אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה בָּאֳנִיּוֹת מִצְרַיְמָה.

Ueberschicken, einem Geld, שְׁלֹחַ כֶּסֶף אֶל אִישׁ.

Ueberschwemmung, die, שֶׁטֶף. Eine große — שֶׁטֶף מַיִם רַבִּים.

Ueberschwemmen, die ausgetretenen Flüsse überschwemmten das ganze Land, עָלוּ מֵי נְהָרוֹת עַל גְּדוֹתֵיהֶן וְשָׁטְפוּ אֶרֶץ וּמְלוֹאָהּ.

Ueberschwenglich, רַב בִּמְאֹד מְאֹד.

Ueberstimmen, er machte einen Vorschlag, wurde aber überstimmt, הוּפְרָה עֲצָתוֹ בְּרֹב הַדֵּעוֹת.*

Ueberstürzen, das Gefäß ist übergestürzt, נָפַל הַכְּלִי וְנֶהְפַּךְ עַל פָּנָיו.

Uebersteigen, 1) die Mauer einer Stadt, עֲלֵה אֶת חוֹמַת הָעִיר לָבוֹא בְּתוֹכָהּ. 2) Das übersteigt meine Kräfte, mein Vermögen, אֵין בִּי דֵי כֹחַ לַעֲשׂוֹת זֹאת, לֹא יִשְׂפֹּק הוֹנִי לְזֹאת.

Ueberstehen, ich habe viel Unglück überstanden, רָאִיתִי רָעוֹת רַבּוֹת וּנְשָׂאתִיו. Er hat alle Noth glücklich überstanden, הִתְעוֹדֵד בְּכָל הַצָּרוֹת אֲשֶׁר מְצָאוּהוּ. Er wird die Krankheit nicht überstehen, לֹא יִחְיֶה מֵחָלְיוֹ.

Ueberstrahlen, die Sonne überstrahlt die Fluren, הַשֶּׁמֶשׁ תּוֹפִיעַ אוֹרָהּ עַל כָּל פְּנֵי הַשָּׂדוֹת. Sein Talent überstrahlt alle Talente seiner Genossen, יִתְרוֹן הַכֹּשֶׁר נַפְשׁוֹ יַעֲלֶה עַל כָּל כִּשְׁרוֹנוֹת מֵרֵעָיו.

Ueberströmen, die Kelter strömen über von Most und Oel, וְהֵשִׁיקוּ הַיְקָבִים תִּירוֹשׁ וְיִצְהָר.

Ueberstreichen, Etwas mit Pech, כָּפֹר בַּכֹּפֶר־ חֵמָר בְּזֶפֶת אֶת.

Ueberschlag, der, einen Ueberschlag machen, nach der Wahrscheinlichkeit berechnen, *חַשֵּׁב לְפִי אֻמְדַּן הַדַּעַת.

Ueberschlagen, 1) das Pferd ist mit dem Reiter übergeschlagen, נָפַל הַסּוּס עִם רֹכְבוֹ אָחוֹר. 2) Berechnen, *אֲמֹד, שַׁעֵר, s. Ueberschlag. 3) Das wollen wir überschlagen (nicht mitlesen) הַדַּפִּים הָאֵלֶּה בַּסֵּפֶר נְדַלֵּג (בְּלִי קְרוֹא אוֹתָם). s. Ueberspringen.

Ueberschätzen, ein Haus הֶעֱרִיךְ בַּיִת יוֹתֵר מִמְּחִירוֹ, הִרְבָּה עֶרֶךְ הַבַּיִת.

Ueberspannen, einen Bogen, דָּרַךְ קֶשֶׁת עַד מְאֹד.

Ueberspringen, 1) eine Mauer, דִּלֵּג שׁוּר. 2) Eine Stelle in einem Buche, *דִּלֵּג מַאֲמָר בְּקָרְאוֹ בַּסֵּפֶר.

Ueberschrift, die, eines Thores, הַדְּבָרִים הַכְּתוּבִים מִמַּעַל לַשַּׁעַר.

Ueberschreiben, ein Buch auswendig, כָּתַב שֵׁם הַסֵּפֶר עַל גַּבּוֹ.

Ueberschreiten, eine Gränze, ein Gesetz עָבַר גְּבוּל, חֹק.

Ueberschreien, er überschrie mich, זָעַק בְּקוֹל גָּדוֹל מִקּוֹלִי.

Uebrig sein, bleiben, שָׁאַר, הִשָּׁאֵר, הִוָּתֵר. Noch ist der Kleinste übrig, עוֹד שָׁאַר הַקָּטָן. Was vom Fleische, an Fleisch übrig bleibt, הַנּוֹתָר מִן הַבָּשָׂר, בַּבָּשָׂר. Ich allein blieb übrig, וָאֲנִי נִשְׁאַרְתִּי לְבַדִּי, וָאִוָּתֵר אֲנִי לְבַדִּי. Uebrig lassen, הוֹתִר, הִשְׁאִר. Uebrig haben, הֶעְדִּיף.

Uebrige, der, die, das, הַנּוֹתָר, הַנּוֹתֶרֶת. Die Uebrigen, הַנּוֹתָרִים, הַנּוֹתָרוֹת. Das übrige Volk entließ er, וְיֶתֶר הָעָם שִׁלַּח. In den übrigen Ländern des Königs, בִּשְׁאָר מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ. Das Uebrige haben wir verbannt, וְאֶת הַיּוֹתֵר הֶחֱרַמְנוּ. Er gebe das Uebrige zurück dem Manne, dem er es verkauft hat, וְהֵשִׁיב אֶת הָעֹדֵף לָאִישׁ אֲשֶׁר מָכַר לוֹ.

Uebrigens, habe ich dir Nichts zu sagen, דָּבָר אֵין לִי עוֹד אֵלֶיךָ, s. Sonst.

Ignorant, der, אִישׁ בַּעַר, s. Unwissend.

Ignoranz, die, בַּעֲרוּת*.

Igel, der, קִפֹּד. Ich mache es zum Wohnsitz der Igel, וְשַׂמְתִּיהָ לְמוֹרַשׁ קִפֹּד.

Idol, das, s. Abgott.

Idiot, der, אִישׁ בַּעַר, (im Rabbinischen) הֶדְיוֹט.

Idios, das, s. Mundart, Spracheigenheit. Ideal, דָּבָר נֶחְשָׁב בִּשְׁלֵמוּת (אִם גַּם לֹא יָצָא עוֹד חוּץ לַנֶּפֶשׁ). Ich strebe in der Poesie einem Ideale nach, בִּמְלֶאכֶת הַשִּׁיר אֶעֱמוֹל לְהַשִּׂיג מְרוֹמֵי הַיּוֹתֵר שָׁלֵם.

Idealisch, מְדֻמֶּה, מְדֻמָּה, s. Einbilden.

Idee, die, s. Gedanke.

Ihm, gib ihm das Geld, תֵּן לוֹ הַכֶּסֶף. Schicke ihm, zu ihm, שְׁלַח לוֹ, אֵלָיו.

Ihn, ich schickte ihn שְׁלַחְתִּי אֹתוֹ, שְׁלַחְתִּיו, שְׁלַחְתִּיהוּ.

Ihnen, לָהֶם, (weibl.) לָהֶן. Zu ihnen אֲלֵיהֶם, אֲלֵיהֶן.

Ihr, gib ihr ein Buch, תֵּן לָהּ סֵפֶר. Sprich zu ihr, אֱמֹר אֵלֶיהָ.

Ihr, die Mutter, ihr Sohn und ihre Tochter waren bei mir, הָאֵם וּבְנָהּ וּבִתָּהּ הָיוּ בְּבֵיתִי. Ich sah ihren Sohn, רָאִיתִי אֶת בְּנָהּ. Zwei Männer und ihr Knecht, ihre Knechte, שְׁנֵי אֲנָשִׁים וְעַבְדָּם, וְעַבְדֵיהֶם. Die Töchter und ihre Mutter, הַבָּנוֹת וְאִמָּן. Die Frauen und ihre Mägde, הַנָּשִׁים וְשִׁפְחוֹתֵיהֶן.

Ihr, אַתֶּם, אַתֵּמָה, (weibl.) אַתֶּן, אַתֵּנָה. Ihr habt gesehen, אַתֶּם רְאִיתֶם. Meine Töchter seid ihr! בְּנוֹתַי אַתֵּן.

Ihrige, mein Knecht und der ihrige (der Männer), עַבְדִּי וְעַבְדָּם. Mein Haus und das ihrige (der Frau), בֵּיתִי וּבֵיתָהּ. Das Ihrige (ihr Vermögen) כָּל אֲשֶׁר לָהּ. Die Ihrigen leben nicht mehr, מֵתוּ כָּל קְרוֹבֶיהָ. Sie haben das Ihrige gethan, עָשׂוּ אֶת אֲשֶׁר עֲלֵיהֶם לַעֲשׂוֹת. In der Anrede: Ich bin immer der Ihrige, עַבְדְּךָ אָנֹכִי כָּל הַיָּמִים.

Ihretwegen, בַּעֲבוּרָהּ, בַּעֲבוּרָם, בַּעֲבוּרָן, לְמַעֲנָהּ, לְמַעֲנָם, לְמַעֲנָן, בִּגְלָלָהּ, בִּגְלָלָם, בִּגְלָלָן.

Isoliren, sich, (vom französischen Isoler) הִתְרַחֵק מֵחֶבְרָה, יָשַׁב בָּדָד, שָׁכַן לְבָדָד, *הִתְבּוֹדֵד. Er steht in seiner Ansicht isolirt da unter allen Räthen der Krone, בְּדַעְתּוֹ זֹאת הוּא בּוֹדֵד בֵּין כָּל יוֹעֲצֵי הַמֶּלֶךְ.

Iiob, der, אִיּוֹב.

Itzt, s. Jetzt.

Ich, אֲנִי, אָנֹכִי. Du bist doch mein Sohn, אַתָּה זֶה בְּנִי. Ich bin es! אָנִי. Hier bin ich! הִנֵּנִי.

Ich, das, er ist mein anderes Ich כְּנַפְשִׁי הוּא.

Im, in dem, s. In.

Immer, 1) eine ununterbrochene Fortdauer, תָּמִיד כָּל הַיּוֹם, כָּל הַיָּמִים. Das Land soll nicht für immer verkauft werden, וְהָאָרֶץ לֹא תִמָּכֵר לִצְמִיתוּת. Nicht immer will ich zürnen, לֹא לָנֶצַח אֶקְצוֹף. Immer und ewig, עוֹלָם- לְעוֹלָם וָעֶד. 2) Ein steigender Zustand: Er wurde immer größer, וַיֵּלֶךְ הָלוֹךְ וְגָדֵל. Das Wasser nahm immer mehr ab, הַמַּיִם הָיוּ הָלוֹךְ וְחָסוֹר. Die Menge nahm immer zu, הֶהָמוֹן הָלַךְ הָלוֹךְ וָרָב. Immer höher steigen, עָלָה מַעְלָה מָעְלָה. 3) Allemal: Ich erschrecke immer, wenn ich ihn sehe, אֶבָּהֵל בְּכָל עֵת אֲשֶׁר אֲנִי רֹאֶה אֹתוֹ.

Immerdar, תָּמִיד, בְּלִי הֶפְסֵק. Immerfort, s. Immer.

Immerwährend, ein immerwährender Streit, רִיב אֲשֶׁר לֹא יֶחְדָּל.

Immer mehr werden, הָלַךְ וָרָב. s. Mehr.

Imperativ, der, דֶּרֶךְ הַצִּוּוּי. Schicke, שְׁלַח.

Impfen, von Gewächsen, s. Pfropfen.

In, ein Vorwort. Es erfordert den Dativ auf die Frage wo? worin? 1) Nach dem Orte: In dem Garten sitzen, יָשַׁב בַּגַּן, בְּתוֹךְ הַגַּן. In meinem Herzen, בְּקֶרֶב לִבִּי. Er betrübte sich in seinem Herzen, וַיִּתְעַצֵּב אֶל לִבּוֹ. 2) Auf die Frage wenn? In diesem Jahre, בַּשָּׁנָה הַזֹּאת. In noch sieben Tagen werde ich regnen lassen, לְיָמִים עוֹד שִׁבְעָה אָנֹכִי מַמְטִיר. 3) Von Kleidung: In buntgewirkten Kleidern wird sie dem König zugeführt, לִרְקָמוֹת תּוּבַל לַמֶּלֶךְ. Den Accusativ auf die Frage wohin? wo hinein? 1) In den Garten gehen, הָלַךְ אֶל הַגַּן. Er kam in das Haus, וַיָּבֹא הַבַּיְתָה. In ein Zimmer gehen, בָּא הַחֶדְרָה בְּחֶדֶר. Ich setze sie ein in ihre Häuser, וְהוֹשַׁבְתִּים עַל בָּתֵּיהֶם. Etwas in's Feuer werfen, הִשְׁלִיךְ דָּבָר אֶל תּוֹךְ הָאֵשׁ. Einem die Worte in den Mund legen, נָתַן הַדְּבָרִים בְּפִי אִישׁ. In die Höhe schauen, פָּנָה לְמַעְלָה. 2) Du wirst in einen andern Mann verwandelt werden, וְנֶהְפַּכְתָּ לְאִישׁ אַחֵר.

Inbegriff, der, הַכּוֹלֵל. Der Schönheit, מִכְלַל- מִכְלוֹל יֹפִי. Sie ist der Schönheit Inbegriff, כְּלִילַת יֹפִי הִיא.

Inbrünstig beten, הִתְפַּלֵּל- הִתְחַנֵּן בְּכָל לִבּוֹ, בְּכָל נַפְשׁוֹ וּבְכָל מְאֹדוֹ.

Ingwer, der, *זַנְגְּבִיל.

Ingrimm, der, חֵמָה עַזָּה, שֶׁצֶף קֶצֶף.

Individuum, das, אִישׁ אֶחָד. s. Einzeln.

Indem, 1) ich weinte, indem er mit mir redete, בָּכִיתִי בְּדַבְּרוֹ עִמִּי, בָּכִיתִי מִדֵּי דַבְּרוֹ עִמִּי. 2) Weil: Indem du sein Weib bist, בַּאֲשֶׁר אַתְּ אִשְׁתּוֹ.

Indessen, בֵּין כֹּה וָכֹה. 1) Gehe hinaus, ich will indessen hier bleiben, צֵא הַחוּצָה וַאֲנִי אֵשֵׁב פֹּה עַד שׁוּבְךָ אֵלָי. 2) Der Garten ist klein, indessen will ich ihn kaufen, הַגַּן קָטֹן הוּא וּבְכָל זֹאת אֶקְנֶנּוּ.

Inhaber, der, des Pfandes, הָאִישׁ אֲשֶׁר הָעֲבוֹט בְּיָדוֹ. s. Besitzer.

Inhalt, der, eines Briefes, *תּוֹכֶן הָאִגֶּרֶת.

Invalid, der, אִישׁ אֲשֶׁר לֹא יוּכַל לָצֵאת עוֹד לַמִּלְחָמָה מִפְּצָעָיו, מִזֹּקֶן.

Inwohner, der, s. Bewohner.

Inwendig, מִבַּיִת, פְּנִימָה. s. Auswendig. Er überzog das Haus inwendig mit gediegenem Golde, וַיְצַף אֶת הַבַּיִת מִפְּנִימָה זָהָב סָגוּר.

Insofern, s. Fern.

Insiegel, das, s. Siegel, Petschaft.

Insel, die, אִי. Die Inseln und ihre Bewohner, אִיִּים וְיֹשְׁבֵיהֶם.

Inselmeer, das, יַם הָאִיִּים (יַם אִיֵּי אֱלִישָׁה).

Insekt, das, שֶׁרֶץ. Ein fliegendes Insekt, שֶׁרֶץ הָעוֹף. Ein kriechendes Insekt, שֶׁרֶץ הָרֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ.

Interjection, die, *מִלַּת הַקְּרִיאָה. Ach! אֲהָהּ.

Interessant, נֶחְמָד. s. Anziehend.

Interessiren, 1) dieses interessirt mich, הַדָּבָר הַזֶּה גָּדוֹל בְּעֵינָי. 2) Ein interessirter Mensch, אֹהֵב בֶּצַע.

Interessen, die, תַּרְבִּית, מַרְבִּית, נֶשֶׁךְ. s. Zins.

Interpret, der, s. Ausleger, Dolmetsch.

Intrigue, die, Intriguant, der, s. Ränke.

Inlage, die, eines Briefes, הַמִּכְתָּב אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הָאִגֶּרֶת.

Inland, das, ארץ מולדת איש, ארץ מגורי איש.

Inländisch, das ist inländischer Wein, היין הזה הוא יין ארצנו, יין ענבי ארצנו.

Inländer, der, אזרח. Er ist kein — איננו יושב בארץ הזאת. Inländer, Inländerinnen, אנשי־, נשי הארץ.

Innung, die, der Zimmerleute, חברת חרשי עץ.

Innig, Einen auf das Innigste lieben, אהב איש בכל לבבו.

Inne, 1) Etwas inne haben, תפש דבר. Weil du auf Felsenspitzen wohnst, und Berggipfel inne hast, שכני בחגוי הסלע תפשי מרום גבעה. 2) Damit ihr inne werdet, למען תדעו. 3) Inne halten, חדל, *פסק.

Innen, von, מבית, מפנימה. Nach innen zu, לפנימה, ביתה.

Innerhalb, 1) innerhalb des Vorhangs, מבית לפרכת. 2) Innerhalb dreier Tage, בעוד שלשת ימים.

Innerlich, s. Innere.

Innere, der innere Vorhof, החצר הפנימי. Die innern Thüren, הדלתות הפנימיות. Das Innere des Hauses, תוך הבית. Die volle Herrlichkeit, o Fürstin! harret deiner im innersten Gemach, כל כבודה בת מלך פנימה. Das Innere eines Menschen, מעים, לב, חדרי בטן.

In's, in das, s. In.

Insgeheim, בסתר.

Insgesammt, יחדו. s. Alle.

Insgemein, בכלל*. s. Gemeiniglich.

Inzwischen, s. Indessen.

Incognito reisen, s. Unerkannt.

Instinkt, der, s. Naturtrieb.

Inständig bitten, Einen, הרבה תחנונים אל איש, הפגיע באיש עד מאד.

Instrument, das, כלי. Musikalische Instrumente, כלי שיר.

Ironie, die, s. Spott.

Ironisch, s. Spöttisch.

Irrglaube, der, אמונת שוא.

Irgend, wenn Einer dem Andern ein Lamm, oder irgend ein Vieh zum hüten gibt, כי יתן איש אל רעהו שה וכל בהמה לשמר. Wer irgend eine Arbeit an diesem Tage verrichtet, האיש העשה כל מלאכה ביום הזה.

Irgend wo, er ist irgend wo versteckt, נחבא הוא באחד המקומות.

Irgend wohin gehen, הלך אל מקום פלני אלמני.

Irdisch, die irdischen Wesen, היקום אשר על פני האדמה. Das Irdische, גופני*.

Irden, ein irdenes Gefäß, כלי חרש.

Irrung, die, s. Irrthum.

Irrweg, der, דרך מתעה.

Irrthum, der, שגגה, שגיאה. Vielleicht ist es ein Irrthum, אולי משגה הוא. Der Irrthum in einer Rechnung, טעות החשבון*. Irrthümer, שגיאות. Wer kann sich vor Irrthümer bewahren, שגיאות מי יבין.

Irrig sein, s. Irren. Eine irrige Meinung, מחשבת שוא.

Irre gehen, הלך תועה. Einen irre führen, התעה־, השגה־, התעה את איש. Du sollst einen Blinden nicht irre führen, לא תשגה עור בדרך.

Irren, שגה, שגג. Der Irrende und der Irrführer, שגג ומשגה. Ich habe mich im Rechnen geirrt, טעיתי בחשבון*.

Irrenhaus, das, בית המשגעים, בית חדלי דעת, חסרי דעת.

Irrsterne, die, s. Wandelsterne.

Ei Eu Aeu איי

יי, איי, Ersteres steht am Anfang, Letzteres in der Mitte der Wörter: איבע, ווידע. Endigt ein Wort mit יי, so wird ein א hinzugefügt: דרייא.

Ei! Ausruf der Freude, des Hohnes, האח.

Ei, das, ביצה. Eier legen, ילד ביצים. Auf den Eiern sitzen, רבץ על הביצים. Verlassene (unausgebrütete) Eier, ביצים עזובות.

Eignen, er ist nicht dazu geeignet, אין לו כשרון

לְזֹאת. Er eignet sich fremdes Gut zu, שָׂם בִּכְלָיו רְכוּשׁ לֹא לוֹ. רְכוּשׁ זָרִים (הוֹן זָרִים).

Eigen, 1) dein eigener Mund hat wider dich gezeugt, פִּיךָ עָנָה בְךָ. Aus eigenem Triebe, בְּנִדְבַת לֵב. Eigenes Lob, אִישׁ אֲשֶׁר פִּיו מְהַלֵּל אֹתוֹ. 2) Das ist ihm eigen, זֶה דַרְכּוֹ. 3) Sich eine Sprache eigen machen, לָמֹד הֵיטֵב אֶת דֶּרֶךְ הַלָּשׁוֹן. 4) Er ist ein eigener Mensch, נִפְרָד הוּא. s. Sonderling. 5) Durch einen eigenen Boten, בִּידֵי צִיר* מְיוּחָד.

Eigendünkel, der, שְׁרִירוּת הַלֵּב. גֹּבַהּ רוּחַ.

Eigenheit, die, des Alters, דֶּרֶךְ הַזְּקֵנִים.

Eigenhändig, er schrieb und unterzeichnete den Brief eigenhändig, כָּתַב וְחָתַם הָאִגֶּרֶת בְּעֶצֶם יָדוֹ.

Eigensinnig sein, עָמֹד* עַל דַּעְתּוֹ.

Eigenthum, das, קִנְיָן, נַחֲלָה. Ihr sollt mein Eigenthum sein, וִהְיִיתֶם לִי סְגֻלָּה.

Eigenthümlich, das ist ihm, זֶה דַרְכּוֹ.

Eigenthümer, der, eines Hauses, בַּעַל הַבַּיִת.

Eigenthümerin, die, des Gartens, בַּעֲלַת הַגַּן.

Eigentlich, die eigentliche Bedeutung des Wortes, פִּתְרוֹן* הַמִּלָּה הָעִקָּרִי.

Eigenlob, das, s. Eigen.

Eigenliebe, die, er hat viele — יֶאֱהַב נַפְשׁוֹ עַד מְאֹד.

Eigenmächtig verfahren, עָשֹׂה מַעֲשִׂים מִלִּבּוֹ.

Eigennutz, der, בֶּצַע.

Eigennützig, sein, אָהֹב בֶּצַע, נָטֹה אַחֲרֵי הַבָּצַע.

Eigennützigkeit, die, אַהֲבַת הַבָּצַע.

Eigens, durch einen eigens abgeschickten Boten, בִּידֵי* שָׁלִיחַ מְיוּחָד.

Eigenschaft, die, מַעֲלָה*, מִדָּה. Er hat gute Eigenschaften, יֵשׁ* בּוֹ מַעֲלוֹת· מִדּוֹת טוֹבוֹת.

Eigenschaftswort, das, שֵׁם* הַתֹּאַר. Ein schöner Mann, אִישׁ יָפֶה. Ein schönes Weib, אִשָּׁה יָפָה.

Eid, der, אָלָה. In Eid und Schwur treten, בּוֹא בְּאָלָה וּבִשְׁבוּעָה. Einen in Eid und Pflicht nehmen, הָבֵא אִישׁ בְּאָלָה. Falsche Eide, אָלוֹת שָׁוְא.

Eidam, der, חָתָן. Der Eidam des König's, חֲתַן הַמֶּלֶךְ.

Eidbrüchig, ein eidbrüchiger Mensch, אִישׁ הַנִּשְׁבָּע לַשֶּׁקֶר, נִשְׁבַּע וְלֹא קִיֵּם שְׁבוּעָתוֹ.

Eidlich, בְּאָלָה, בִּשְׁבוּעָה.

Eidechse, die, לְטָאָה, שְׂמָמִית.

Eidesformel, דִּבְרֵי הָאָלָה, הַשְּׁבוּעָה.

Eis, das, קֶרַח, מַיִם מִתְקַבְּקִים בְּקָרָה.

Eisen, das, בַּרְזֶל.

Eisenartig, כְּבַרְזֶל.

Eisenofen, der, כּוּר הַבַּרְזֶל.

Eisenbahn, מְסִלּוֹל בַּרְזֶל.

Eisenbergwerk, das, הַר אֲשֶׁר מִמֶּנּוּ יַחְצְבוּ בַרְזֶל.

Eisenhändler, der, אִישׁ קֹנֶה וּמֹכֵר בַּרְזֶל.

Eisenfarbig, es ist, עֵינוֹ כְּעֵין הַבַּרְזֶל.

Eisern, ein eisernes Gefäß, כְּלִי בַרְזֶל.

Eisenschmied, der, חָרָשׁ· חָרַשׁ בַּרְזֶל.

Eisscholle, die, פַּת קֶרַח. Er schleudert des Eises Schollen, מַשְׁלִיךְ קַרְחוֹ כְפִתִּים.

Eitel, leer, nichtig, הֶבֶל, שָׁוְא. Sie sind eitel, הֶבֶל הֵמָּה. Eitle Reden, דִּבְרֵי שָׁוְא. Diese Frau ist eitel, הָאִשָּׁה הַזֹּאת תִּתְגָּאֶה בְּיָפְיָהּ.

Eitelkeit, die, הֶבֶל. Eitelkeiten, הֲבָלִים.

Euter, der, einer Kuh, שָׁדַיִ· דַּדֵּי הַפָּרָה.

Eiter, der, eines Geschwüres, מֹרַיַת הַמַּכָּה *לַחוּת הַמַּכָּה.

Eitern, es eitern meine Wunden, נָמַקּוּ חַבּוּרֹתָי. Ein eiterndes Geschwür, מַכָּה טְרִיָּה.

Euch, 1) Dativ: er wird euch Geld geben, יִתֵּן לָכֶם כֶּסֶף. Er erschien euch, נִרְאָה אֲלֵיכֶם. 2) Accusativ: Ich liebte euch, אָהַבְתִּי אֶתְכֶם, אֲהַבְתִּיכֶם.

Eichwald, der, יַעַר צֶמַח אַלּוֹנִים.

Eiche, die, אֵלָה, אַלּוֹן. Eichen, אַלּוֹנִים.

Eichel, die, פְּרִי הָאַלּוֹנִים.

Eichen, ein eichener Tisch, שֻׁלְחַן עֲצֵי אַלּוֹנִים.

Eiland, das, s. Insel.

Eilbote, der, die Eilboten, welche edle Maulthiere reiten, הָרָצִים רֹכְבֵי הָרֶכֶשׁ. Die Scharfrichter und die Eilboten, הַכְּרֵתִי וְהַפְּלֵתִי.

Eilig, auf seiner eiligen Flucht, בְּחָפְזוֹ לָנוּס.

Eule, die, ein Vogel, יַנְשׁוּף. Eulen, (nach Einigen) אֹחִים.

Eile, die, מְהִירוּת*. Er that es in der größten

Eile, מַהֵר עַד מְאֹד לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר. Es hat keine Eile, אֵין הַדָּבָר נָחוּץ.

Eilen, Einem zu Hülfe, חוּשׁ לְעֶזְרַת אִישׁ. Er eilte in das Zelt, וַיְמַהֵר הָאֹהֱלָה. Eile nach der Stadt, נְרוּחָה מַהֵר וְלֵךְ הָעִירָה. Er eilte nach Hause, אֶל בֵּיתוֹ. Da eilten die Aeltesten der Stadt ihm entgegen, וַיֶּחֶרְדוּ זִקְנֵי הָעִיר לִקְרָאתוֹ.

Eilend, nahe ist der große Tag und sehr eilend, קָרוֹב יוֹם הַגָּדוֹל וּמַהֵר מְאֹד. Ein eilender Bote, צִיר מְמַהֵר.

Eilends gehen, מַהֵר לָלֶכֶת, הָלֹךְ מְהֵרָה. Wir wollen uns eilends rüsten, וַאֲנַחְנוּ נֵחָלֵץ חֻשִׁים.

Eilf Männer, אַחַד עָשָׂר, עַשְׁתֵּי עָשָׂר אֲנָשִׁים. Eilf Frauen, אַחַת עֶשְׂרֵה, עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה נָשִׁים.

Eilfthalb Ellen, עֶשֶׂר אַמּוֹת וָחֵצִי, וַחֲצִי הָאַמָּה.

Eilfte, der eilfte Tag, הַיּוֹם הָאַחַד עָשָׂר. Im eilften Jahre, בִּשְׁנַת אַחַת עֶשְׂרֵה, בַּשָּׁנָה הָאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה.

Eilftel, das, הַחֵלֶק הָאַחַד עָשָׂר.

Eilfjährig, בֶּן, בַּת עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה שָׁנִים.

Eilfmal, עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה פְּעָמִים.

Eilfertig sein, הֵחָפֵז. Ein eilfertiger Mensch, אִישׁ נֶחְפָּז.

Eilfertigkeit, die, חִפָּזוֹן, חֲפָזָה, מְהִירוּת.

Eimer, der, דְּלִי, דֶּלִי, חוֹשֵׂף מַיִם.

Ein, 1) als unbestimmter Artikel, der im Hebräischen gewöhnlich nicht ausgedrückt wird: Es war ein Mann in der Stadt, אִישׁ הָיָה בָעִיר. Der Sohn eines redlichen Mannes, בֶּן אִישׁ יָשָׁר. Ich sah einen Mann und eine Frau, רָאִיתִי אִישׁ וְאִשָּׁה. In spätern Schriften findet man ihn durch das Zahlwort אֶחָד ausgedrückt: Da stand ein Mann in Linnen gekleidet, וְהִנֵּה אִישׁ אֶחָד לָבוּשׁ בַּדִּים. 2) Als Zahlwort, אֶחָד, אֶחָד; (weibl.) אַחַת, אַחַת. Ein Baum, עֵץ אֶחָד. Sie warf das Kind unter einen der Bäume, וַתַּשְׁלֵךְ אֶת הַיֶּלֶד תַּחַת אַחַד הַשִּׂיחִים. Eine Stadt, עִיר אַחַת. In einer jener Städte, בְּאַחַת הֶעָרִים הָאֵלֶּה. Besser Zwei als Einer, טוֹבִים הַשְּׁנַיִם מִן הָאֶחָד. 3) Als Beiwort: Der Eine und der Andere, זֶה וָזֶה, אִישׁ וְאָחִיו. Sie sprachen Eine zur Andern, וַתֹּאמַרְנָה אִשָּׁה אֶל אֲחוֹתָהּ, אִשָּׁה אֶל רְעוּתָהּ. Sie schieden Einer vom Andern, וַיִּפָּרְדוּ אִישׁ מֵעַל אָחִיו. Der Eine lacht und der Andere weint, זֶה יִבְכֶּה וְזֶה יִשְׂחַק.

Einander lieben, אָהֹב אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ. Hinter einander gehen, הָלֹךְ אִישׁ אַחֲרֵי אָחִיו. Neben einander stehen, עָמֹד אִישׁ עַל אָחִיו. Männer und Weiber mit einander, אֲנָשִׁים וְנָשִׁים יַחְדָּו. Die Hungersnoth war drei Jahre nach einander, וַיְהִי הָרָעָב שָׁלֹשׁ שָׁנִים שָׁנָה אַחֲרֵי שָׁנָה.

Einöde, die, שְׁמָמָה, plur. שְׁמָמוֹת. s. Wüste.

Einäugig, er ist, יֶחְסַר אַחַת מִשְּׁתֵּי עֵינָיו.

Einbalsamirung, die, חֲנֻטִים.

Einbalsamiren, eine Leiche, חָנֹט אֶת הַמֵּת. Die Einbalsamirungs-Zeit, יְמֵי הַחֲנֻטִים.

Einband, der, eines Buches, כְּרֹךְ הַסֵּפֶר*.

Einbuße, die, נֶזֶק.

Einbiegen, Etwas, *כָּפֹף לְצַד פְּנִים אֶת. Einbiegen in einen andern Weg, נָטָה אֶל דֶּרֶךְ אַחֵר.

Einbildung, die, 1) Vorstellung, מַשְׂכִּית, plur. מַשְׂכִּיּוֹת לֵבָב. Dem Reichen ist sein Reichthum eine hohe Mauer — in seiner Einbildung, הוֹן עָשִׁיר כְּחוֹמָה נִשְׂגָּבָה בְּמַשְׂכִּיתוֹ. 2) Er ist voller Einbildung, גְּבַהּ רוּחַ הוּא, חָכָם בְּעֵינָיו.

Einbildungskraft, die, *כֹּחַ הַדִּמְיוֹן, כֹּחַ הַמְדַמֶּה.

Einbilden, sich, 1) sich vorstellen, דִּמָּה, דַּמֵּה בְנַפְשׁוֹ. Er bildet sich ein, alle Leute wären so wie er, יְדַמֶּה הֱיוֹת יִהְיוּ כָל הָאֲנָשִׁים כָּמוֹהוּ. Bilde dir ja nicht ein, dieses ungestraft thun zu können, אַל תְּדַמֶּה בְנַפְשְׁךָ לְהִנָּקוֹת בַּעֲשׂוֹתְךָ זֹאת. Sie bildet sich zu viel auf ihre Schönheit ein, תִּתְגָּאֶה וְתִתְפָּאֵר עַד מְאֹד עַל יָפְיָהּ. Ein eingebildeter Reichthum, עֹשֶׁר מְדֻמֶּה. 2) Er bildet sich sehr viel auf seinen Reichthum ein, יִגְבַּהּ לִבּוֹ מְאֹד בְּעָשְׁרוֹ.

Einbinden, 1) Geld in ein Tuch, צָרֹר, צוּר כֶּסֶף בְּשִׂמְלָה. 2) Ein Buch, *כָּרֹךְ סֵפֶר.

Einbüßen, unterlaß es, du könntest dabei das Leben— אַל תַּעֲשֶׂה זֹאת פֶּן תֶּאֱסֹף נַפְשְׁךָ. Ich habe bei dieser Sache viel eingebüßt, הִפְסַדְתִּי מְאֹד בָּעֵסֶק הַזֶּה.

Einbrocken, Brod in die Milch, פָּתַת הַלֶּחֶם פִּתִּים לְתִתָּם בְּתוֹךְ הֶחָלָב.

Einbruch, der, 1) ein diebischer, מַחְתֶּרֶת. Es sind in der vorigen Nacht sechs Einbrüche geschehen, הַגַּנָּבִים חָתְרוּ אֶמֶשׁ מַחְתֶּרֶת בְּשִׁשָּׁה בָתִּים. 2) Ich werde vor Einbruch der Nacht zurückkommen, אָשׁוּב הֵנָּה בְּטֶרֶם יֶחְשָׁךְ.

Einbringen, 1) ihr säet viel und bringt wenig ein, זְרַעְתֶּם הַרְבֵּה וְהָבֵא מְעָט. 2) Das bringt nichts ein, אֵין שָׂכָר רַב לִפְעֻלָּה זֹאת. s. Eintragen.

Einbrechen, 1) ein Haus, הָרַס אֶת הַבַּיִת. 2) Das Eis brach unter ihm ein, הִתְבַּקַּע הַקֶּרַח תַּחַת רַגְלָיו. 3) Die Diebe sind in sein Haus eingebrochen, הַגַּנָּבִים חָתְרוּ אֶת בֵּיתוֹ. In ein Land, בָּקַע אֶת. Sie zogen herauf wider Juda und brachen ein, וַיַּעֲלוּ בִיהוּדָה וַיְבִקְעֻהָ. 4) Bei einbrechender Nacht, בְּצֵאת הַכּוֹכָבִים.

Einbrennen, ein Zeichen einbrennen in die rechte Hand, שׂוּם מִכְוָה לִכְתֹבֶת קַעֲקַע עַל יַד הַיְמָנִית. Einem Thiere ein Zeichen, הִתְוָה תָו עַל בְּשַׂר הַחַיָּה בְּבַרְזֶל חַם.

Eingang, der, 1) eines Hauses, eines Thores, einer Stadt, פֶּתַח הַבַּיִת, הַשַּׁעַר, מְבוֹא הָעִיר. Vor dem Thore des Einganges, עַל פְּנֵי הַשַּׁעַר הָאִיתוֹן. Das Bild war am Eingange, וְהִנֵּה סֶמֶל בַּבִּיאָה. s. Ausgang. 2) Der Eingang einer Rede, einer Schrift, תְּחִלַּת הַדִּבּוּר, מְבוֹא הַמִּכְתָּב.*

Eingeboren, ein Eingeborener, הַנּוֹלָד בָּאָרֶץ, בֶּן הָאָרֶץ, אֶזְרָח.

Eingebung, die, s. Offenbarung.

Eingeben, 1) einem Kranken Arznei, נָתַן הָרְפָאוֹת בְּפִי אִישׁ לְבַלְעָן. 2) Das hat ihm Gott eingegeben, אֱלֹהִים נָתַן זֹאת בְּלִבּוֹ.

Eingedenk, sei meiner, זָכְרֵנִי.

Eingehen, 1) aus- und eingehen, יָצָא וּבוֹא. 2) Ein Bündniß, בּוֹא בִּבְרִית. Ich gehe es ein, כִּדְבָרְךָ כֵּן יְהִי.

Eingeweide die, מֵעַיִם, קֶרֶב.

Eingestehen, s. Gestehen.

Eingraben, 1) eine Schrift in Stein, חָרַת מִכְתָּב עַל הָאֶבֶן. Ihre Sünde ist eingegraben in die Tafel ihres Herzens, חַטָּאתָם חֲרוּשָׁה עַל לוּחַ לִבָּם. Schreibe nieder das Orakel und grab es ein in die Tafeln, כְּתֹב חָזוֹן וּבָאֵר עַל הַלֻּחוֹת. In Edelsteine, פִּתַּח עַל; in Holz, קִלַּע. Eingegrabene Arbeit, פִּתּוּחַ, מִקְלַעַת. 2) Einen todten Körper, חָפַר בָּאָרֶץ לָשׂוּם בְּתוֹכָהּ הַמֵּת.

Eingriff, der, in die Rechte eines Andern, הַסָּגַת* גְּבוּל אִישׁ. Einen gewaltthätigen Eingriff in die Gerechtsame eines Andern thun, גָּזַל מִשְׁפַּט אִישׁ.

Eingreifen, damit sie nicht eingreifen in die Wände des Hauses, לְבִלְתִּי אֲחֹז בְּקִירוֹת הַבַּיִת.

Eindorren, יָבֵשׁ. s. Eintrocknen.

Eindruck, der, seine Worte machten einen Eindruck auf mich, דְּבָרָיו נָגְעוּ בְּלִבִּי.

Eindringliche Worte, דְּבָרִים נִמְרָצִים, דְּבָרִים הַיּוֹרְדִים חַדְרֵי בָטֶן.

Eindringen, 1) die Feinde sind in die Stadt eingedrungen, הָאוֹיְבִים בָּקְעוּ אֶת הָעִיר, בָּאוּ בְּחָזְקָה (oder: בִּזְרוֹעַ כֹּחַ) אֶל תּוֹךְ הָעִיר. s. Einbrechen. 2) Tiefer dringt ein Verweis ein bei einem Verständigen, als hundert Schläge bei einem Thoren, תֵּחַת גְּעָרָה בְּמֵבִין מֵהַכּוֹת כְּסִיל מֵאָה.

Eindrücken, ein Ei, מָעַךְ בֵּיצָה. Einer mit einer eingedrückten Nase (stumpfnasig), חָרוּם.

Eindrängen, sich überall, בּוֹא בְּחָזְקָה, הִתְאַמֵּץ לָבוֹא אֶל כָּל מָקוֹם.

Einhalt, der, מַעֲצוֹר, מַעְצָר. Einem Einhalt thun, עָצַר אֶת אִישׁ. Einer, der seiner Leidenschaft nicht Einhalt thut, אִישׁ אֲשֶׁר אֵין מַעְצָר לְרוּחוֹ.

Einhalten, 1) Einhalt thun, s. Einhalt. 2) Im Lesen, halt ein! רַב לָךְ, אַל תּוֹסֶף דַּבֵּר אֵלַי. Mit der Arbeit — שָׁבַת מִמְּלַאכְתּוֹ מְעַט אֶל עֵת. 3) Er hat mit der Bezahlung nicht eingehalten, אֵחַר מִן הַמּוֹעֵד אֲשֶׁר יָעַד לְשַׁלֵּם.

Einhandeln, Etwas, קָנָה דָבָר.

Einholen, Einen im Laufen, עָבַר, הִשִּׂיג, הִדְבִּיק אֶת הָאִישׁ הָרָץ. s. Ueberholen.

Einhorn, das, (nach Einigen) רְאֵם, רֵים.

Einhufig, das Pferd ist, הַסּוּס אֵינֶנּוּ מַפְרִיס פַּרְסָה אֵינֶנּוּ מִמַּפְרִיסֵי הַפַּרְסָה.

Einhauchen, Einem Leben, נָפֹחַ נִשְׁמַת חַיִּים בְּאַפֵּי אִישׁ.

Einhauen, 1) in Stein, חָצֹב בְּאֶבֶן. O daß meine Worte für ewige Zeiten mit Eisengriffel in Felsen eingehauen würden! מִי יִתֵּן וְיֵחָצְבוּ מִלַּי בְּעֵט בַּרְזֶל לָעַד בַּצּוּר. 2) Ein Thor mit einem Beile, הָלֹם בְּכַשִּׁיל אֶת הַשַּׁעַר לְפִתְחוֹ. 3) Die Reiterei hieb in den Feind ein, הַפָּרָשִׁים פָּגְעוּ בְּחַרְבוֹתָם בָּאוֹיֵב.

Einhüllen, sich in einen Mantel, עָטֹה מְעִיל. s. Hüllen, Verhüllen.

Einheit, 1) die Einheit Gottes, אַחְדוּת אֱלֹהַּ*. 2) Die Einheiten, die Zahlen bis zehn, אֲחָדִים*.

Einheimisch, der Einheimische, הָאֶזְרָח. s. Eingeboren.

Einheitzen, בָּעֵר אֵשׁ בַּתַּנּוּר.

Einheben, eine Thür, שׂוּם הַדֶּלֶת עַל צִירָהּ.

Einhellig, s. Einstimmig.

Einhändig, er ist, יֶחְסַר יָד אַחַת מִשְּׁתֵּי יָדָיו.

Einhändigen, Einem Etwas, נָתֹן דָּבָר אֶל יַד אִישׁ.

Einher gehen, הַלֵּךְ, הִתְהַלֵּךְ.

Einher schreiten, als du einher schrittest vom Gefilde Edom's, בְּצַעְדְּךָ מִשְּׂדֵה אֱדוֹם.

Einwand, der, s. Einwendung.

Einwandern, בּוֹא לָשֶׁבֶת בָּאָרֶץ.

Einwanderer, der, הַבָּא לָגוּר בָּאָרֶץ.

Einwohner, der, einer Stadt, יוֹשֵׁב הָעִיר. Die sämmtlichen Einwohner des Dorfes, כָּל יוֹשְׁבֵי־ הַכְּפָר. s. Bewohner. אַנְשֵׁי

Einwurf, der, שְׁאֵלָה, קוּשְׁיָא. s. Einwendung.

Einwurzeln, 1) von Bäumen, הַשְׁרֵשׁ, הַכֵּה שֹׁרֶשׁ. s. Wurzeln. 2) Ein eingewurzelter Aussatz, צָרַעַת נוֹשֶׁנֶת.

Einwilligung, die, רִשְׁיוֹן. Sie gab ihre Einwilligung ihn zu ehlichen, תָּאוֹת בִּרְצוֹן טוֹב לְהִנָּשֵׂא לוֹ.

Einwilligen, אוֹת. Die Priester willigten ein, kein Geld zu nehmen von dem Volke, וַיֵּאֹתוּ הַכֹּהֲנִים לְבִלְתִּי קְחַת כֶּסֶף מֵאֵת הָעָם.

Einwickeln, ein Kind in Windeln, חַתֵּל־ הַחְתֵּל אֶת הַיֶּלֶד. Geld in Papier, עָרֹךְ כֶּסֶף בִּנְיָר.

Einweihung, die, des Altars, חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ.

Einweihen, einen Tempel, חָנֹךְ בֵּית הָאֱלֹהִים.

Einweichen, trockenes Brod in Wasser, נָתֹן לֶחֶם יָבֵשׁ בַּמַּיִם לְרַכְּכוֹ.

Einwechseln, Geld, הַחֲלֵף־ הָמֵר כֶּסֶף בְּכֶסֶף, בִּנְחֹשֶׁת או בְּשִׁטְרֵי חוֹב הַמְּדִינָה. (Staats-Papiere).

Einwendung, מַעֲנֶה, תְּשׁוּבָה, סְתִירָה. Einwendungen, תְּשׁוּבוֹת, סְתִירוֹת.

Einwenden, s. Widerlegen.

Einwässern, getrocknete Fische, נָתֹן דָּגִים יְבֵשִׁים בַּמַּיִם לְרַכְּכָם.

Einwärts, פְּנִימָה, לִפְנִימָה. Hier erstreckt sich das Meer einwärts, פֹּה הַיָּם הוֹלֵךְ אֶל תּוֹךְ הָאָרֶץ.

Einwerfen, Einem die Fenster, הַשְׁלֵךְ אֲבָנִים עַל חַלּוֹנֵי בֵית אִישׁ לְשַׁבְּרָם.

Einsalben, s. Salben.

Einsalzen, Fische, מָלֹחַ דָּגִים בַּמֶּלַח לְשָׁמְרָם.

Einsam sein, הֱיוֹת בָּדָד, בּוֹדֵד, עֲרִירִי, לְבַדּוֹ. Einsam sitzen, יָשֹׁב בָּדָד. Ich bin kinderlos und einsam, אֲנִי שְׁכוּלָה וְגַלְמוּדָה. Einsam und elend bin ich, יָחִיד וְעָנִי אָנִי. Er führt die Einsamen in die Heimath zurück, מוֹשִׁיב יְחִידִים בַּיְתָה. Einsam sollen sie sterben, עֲרִירִים יָמוּתוּ. Ein einsames Waldthier, פֶּרֶא בוֹדֵד.

Einsamkeit, die, בְּדִידָה*. In meiner Einsamkeit, בְּשִׁבְתִּי בָּדָד.

Einsammlung, die, des Getreides, אָסֹף הַדָּגָן. Das Fest der Einsammlung, חַג הָאָסִיף.

Einsammler, der, הָאֹסֵף.

Einsammeln, die Feldfrucht, אָסֹף תְּבוּאַת הַשָּׂדֶה. Wein, אָגֹר יַיִן. s. Sammeln.

Einsammeln, das, s. Einsammlung.

Einsacken, Getreide. נָתֹן דָּגָן בְּשַׂקִּים.

Einsaugen, böse Milch, יָנֹק וּבָלֹעַ חָלָב רָע.

Einsiedler, der, מִתְבּוֹדֵד*.

Einsiedlerisch, ein einsiedlerisches Leben führen, הִתְבּוֹדֵד*.

Einsiedelei, die, מְקוֹם שֶׁבֶת הַמִּתְבּוֹדֵד*.

Einsitzig, ein einsitziger Wagen, מֶרְכָּבָה לִרְכֹּב עָלֶיהָ אִישׁ אֶחָד.

Einsitzen, in den Wagen, עֲלֵה הַמֶּרְכָּבָה לִרְכֹּב עָלָיו. Er ist schon eingesessen, הִנּוֹ יוֹשֵׁב עַל הָעֲגָלָה.

Einsicht, die, דֵּעָה, בִּינָה, תְּבוּנָה. Ein Mann von großer Einsicht, אִישׁ רַב תְּבוּנָה. Er hat keine Einsicht, אֵין בּוֹ דַעַת.

Einsichtsvoll, ein einsichtsvoller Mensch, אִישׁ מְלֵא דַעַת.

Einsingen, ein Kind, שׁוֹר שִׁיר לַיֶּלֶד לִישׁוֹן.

Einsinken, es sind viele Häuser im Erdbeben eingesunken, טָבְעוּ בָאָרֶץ בָּתִּים רַבִּים בָּרַעַשׁ. Der Boden ist unter ihm eingesunken, שָׁקְעָה הָאֲדָמָה תַּחְתָּיו.

Einsehen, Etwas, הָבִין, יָדַע דָּבָר. Jetzt sehe ich ein, daß ich gefehlt habe, עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי חָטָאתִי.

Einsetzen, Einen in ein Amt, zum Aufseher, שׂוּם אִישׁ לְשׁוֹטֵר, לְפָקִיד, סְפוֹחַ אִישׁ אֶל אַחַת הַכְּהֻנּוֹת (oder: מִשְׁמֶרֶת פְּקוּדָּה). Ich habe meinen König eingesetzt, וַאֲנִי נָסַכְתִּי מַלְכִּי.

Einsenden, Einem Geld, שְׁלַח כֶּסֶף אֶל אִישׁ.

Einsenken, הַטְבֵּעַ. Ehe noch die Berge eingesenkt waren, בְּטֶרֶם הָרִים הָטְבָּעוּ. Einen Sarg — הוֹרִיד אֲרוֹן הַמֵּת אֶל הַקֶּבֶר.

Eintauchen, eintunken, Brod in Wein, טְבֹל פַּת לֶחֶם בַּיַּיִן.

Eintauschung, die, תְּמוּרָה.

Eintauschen, ein Pferd gegen ein anderes, הָמֵר סוּס בְּסוּס.

Eintheilung, die, חֲלֻקָּה.

Eintheilen, Etwas, חַלֵּק דָּבָר לַחֲלָקִים. Er theilte das Brod in sieben Theile ein, um eine Woche damit auszukommen, חִלֵּק פַּת הַלֶּחֶם לְשִׁבְעָה גְזָרִים, לְמַעַן יוּכַל לֶאֱכוֹל מִמֶּנּוּ כָּל הַשָּׁבוּעַ, וּלְבַל יִרְעָב.

Eintrag, der, Einem Eintrag thun, הַזֵּק לְאִישׁ*.

Eintragen, 1) Etwas in ein Buch, הַעֲלֵה דָבָר עַל סֵפֶר. 2) Was wird mir dieses eintragen? מַה בֶּצַע כִּי אֶעֱשֶׂה הַדָּבָר הַזֶּה.

Eintracht, die, sie leben in Eintracht יֵשְׁבוּ יַחְדָּו בְּשָׁלוֹם. s. Einigkeit.

Eintrocknen, יָבֵשׁ, חָרֵב.

Eintröpfeln, poetisch einträufeln, Oel in die Wunde, הַטֵּף שֶׁמֶן אֶל הַמַּכָּה.

Eintritt, der, 1) bei seinem Eintritte in das Zimmer, בְּבוֹאוֹ הַחֶדְרָה. 2) Der Eintritt des Frühlings, תְּחִלַּת הָאָבִיב.

Eintreiben, 1) es ist noch nicht Zeit, die Heerden einzutreiben, לֹא עֵת הֵאָסֵף הַמִּקְנֶה. Laß deine Heerden eintreiben, הָעֵז אֶת מִקְנְךָ. 2) Er trieb das Silber und das Gold ein von dem Volke des Landes, נָגַשׂ אֶת הַכֶּסֶף וְאֶת הַזָּהָב מֵעַם הָאָרֶץ. Schulden eintreiben, נְגֹשׂ אֶת הַלֹּוִים לְשַׁלֵּם חוֹבָם.

Einträglich, dieser Handel ist sehr — יֵשׁ בֶּצַע רַב בַּמִּסְחָר הַזֶּה. Warum willst du denn laufen, da es keine einträgliche Botschaft ist, לָמָּה זֶּה אַתָּה רָץ וּלְךָ אֵין בְּשׂוֹרָה מֹצֵאת.

Eintreten, 1) in ein Zimmer, בּוֹא הַחֶדֶר. Er war kaum eingetreten, בִּמְעַט בָּאָה רַגְלוֹ הַחֶדְרָה, הַבַּיְתָה. 2) Von einer Jahrzeit, הָחֵל. 3) Die Magd wird morgen — מָחָר תָּבוֹא הַשִּׁפְחָה לְשָׁרֵת בְּבֵיתִי. 4) Das Pferd hat sich einen Nagel eingetreten, נִתְקְעָה יָתֵד בְּרֶגֶל הַסּוּס בְּדָרְכוֹ בָהּ עַל הָאָרֶץ.

Eintreffen, 1) er ist noch nicht daselbst eingetroffen לֹא בָא שָׁמָּה עַד עַתָּה. לֹא הִגִּיעַ לִמְחוֹז חֶפְצוֹ שָׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה. 2) Wenn das Wort des Propheten eintrifft, בְּבֹא דְּבַר הַנָּבִיא.

Einig, 1) ich bin darin mit ihm einig, לִבִּי כִּלְבָבוֹ בַּדָּבָר הַזֶּה. Sie konnten nicht einig werden, לֹא יָכְלוּ לְיַחֵד לְבָבָם. 2) Einige Tage, יָמִים מְעַטִּים. Nach einiger Zeit, מִקֵּץ יָמִים. Ich war einige Mal bei ihm, הָיִיתִי בְּבֵיתוֹ פַּעֲמַיִם וְשָׁלֹשׁ. Nimm Einige von den Aeltesten des Volkes קַח לְךָ מִזִּקְנֵי הָעָם. Da waren Einige, welche sprachen, וְיֵשׁ אֲשֶׁר אֹמְרִים.

Einigung, die, s. Vereinigung.

Einigen, einige mein Herz, deinen Namen zu verehren, יַחֵד לְבָבִי לְיִרְאָה שְׁמֶךָ.

Einigkeit, die, wir leben in brüderlicher — יוֹשְׁבִים אֲנַחְנוּ כְּשֶׁבֶת אַחִים יַחְדָּו. Es herrscht die größte Einigkeit unter ihnen, יֵשׁ לָהֶם לֵב אֶחָד.

Einjagen, Einem Furcht, הָבֵא פַּחַד בְּלֵב אִישׁ. הַפְחֵד אֶת אִישׁ.

Einjährig, בֶּן שְׁנָתוֹ, בַּת שְׁנָתָהּ.

Einladen, 1) Waaren, הָבֵא כִנְעָה אֶל תּוֹךְ הַסְּפִינָה.

2) Einen zu einem Mittagsmahle, קָרָא אִישׁ לֶאֱכֹל אִתִּי לֶחֶם בַּצָּהֳרָיִם. Die Eingeladnen, הַקְּרוּאִים.

Einlaß, der, ich bitte um — פְּתַח נָא לִי שַׁעַר הַבַּיִת וְאָבֹא אֶל תּוֹכוֹ.

Einlassen, 1) sie näherten sich der Stadt man ließ sie aber nicht ein, קָרְבוּ אֶל הָעִיר וְלֹא נְתָנוּם לָבֹא אֶל תּוֹכָהּ. 2) Sich mit Einem — הִתְעָרֵב עִם אִישׁ. s. Umgehen, Unterredung.

Einlogiren, sich bei Einem, שׂוּם מוֹשָׁבוֹ בְּבֵית אִישׁ.

Einlösung, die, גְּאֻלָּה.

Einlösungsrecht, מִשְׁפַּט הַגְּאֻלָּה.

Einlösen, ein verkauftes Feld, גָּאַל אֶת הַשָּׂדֶה הַנִּמְכָּר.

Einlaufen, 1) das Schiff ist in den Hafen eingelaufen, בָּאָה הָאֳנִיָּה אֶל תּוֹךְ חוֹף הַיָּם. 2) Die hier eingelaufenen Nachrichten, הַשְּׁמוּעוֹת הַבָּאוֹת אֵלֵינוּ.

Einleitung, die, bei Schriften, מָבוֹא הַצָּעָה*.

Einleuchten, das ist einleuchtend, דָּבָר בָּרוּר־ גָּלוּי לָעֵינַיִם הוּא.

Einlegen, 1) Wein, הַנִּיחַ־ שׂוּם יַיִן בַּבּוֹר (*בְּמַרְתֵּף) לְמִשְׁמֶרֶת. 2) Er hat für mich eine Fürbitte bei dem Fürsten eingelegt, הִפִּיל תְּחִנָּתוֹ לִפְנֵי הַשַּׂר בַּעֲדִי.

Einlenken, mit dem Wagen, הַטֵּה הַסּוּסִים הָאֲסוּרִים בַּמֶּרְכָּבָה אֶל הַדֶּרֶךְ.

Einmachen, 1) Etwas in Papier, *כָּרֹךְ דָּבָר בִּנְיָר. 2) Früchte, הַרְקִיחַ פְּרִי לְשָׁמְרוֹ.

Einmal, 1) ich war nur einmal dort, הָיִיתִי שָׁמָּה פַּעַם אֶחָת. Dein Zorn entbrenne nicht wider mich, wenn ich nur noch einmal rede, אַל יִחַר אַפְּךָ בִּי וַאֲדַבְּרָה אַךְ הַפָּעַם. Einmal redete ich und ich wiederhole es nicht, אַחַת דִּבַּרְתִּי וְלֹא אֶעֱנֶה. 2) Auf einmal (zu gleicher Zeit), בְּפַעַם אַחַת, יַחְדָּו. 3) Wer krumme Wege geht, fällt auf einmal, וְנֶעְקַשׁ דְּרָכַיִם יִפּוֹל בְּאֶחָת. Man hörte auf einmal ein Geschrei, פִּתְאֹם נִשְׁמְעָה זְעָקָה. 4) Es war einmal ein Mann in einer Stadt, אִישׁ הָיָה בְּעִיר. Er wird mir schon einmal die Schuld zahlen, יָבוֹא יוֹם וִישַׁלֶּם לִי חוֹבוֹ. s. Einst.

Einmauern, Etwas, הָסֵב דָּבָר חוֹמָה.

Einmüthig, sie handelten, עָשׂוּ הַדָּבָר בְּלֵב אֶחָד. Daß sie ihm einmüthig dienen, לְעָבְדוֹ שְׁכֶם אֶחָד.

Einmüthigkeit, die, s. Einigkeit.

Einmengen, Einmischen, s. Mengen, Mischen.

Einnahme, die, 1) von Geld, *קַבָּלָה, הַכְנָסָה, גְּבִיָּה. Die Steuer-Einnahmen der Regierung, הַכְנָסוֹת הַמִּסִּים שֶׁל הַמַּלְכָּה. 2) Eines Landes, *כִּבּוּשׁ־ כְּבִישַׁת הָאָרֶץ.

Einnisten, sich an einem Orte, שׂוּם קִנּוֹ בְּמָקוֹם. Dieser Fehler nistet sich im Gemüthe des Kindes ein, הַטָּעוּת הַזֶּה יַעֲשֶׂה רוֹשֶׁם, (oder: יָשִׂים קִנּוֹ) בְּלֵב הַיֶּלֶד. oder: הַחִסָּרוֹן הַזֶּה לֹא יָסוּר מִלֵּב הַנַּעַר.

Einnehmen, 1) Arznei, בָּלֹעַ הָרְפָאוֹת. 2) Eine Stadt, לָכֹד־ תָּפֹשׂ עִיר. 3) Der Schrank nimmt das ganze Zimmer ein, הָאַרְגָּז יְמַלֵּא אֶת הַחֶדֶר. 4) Laß dich nicht einnehmen von ihren Blicken, וְאַל תִּקָּחֲךָ בְּעַפְעַפֶּיהָ. Der Weise nimmt die Herzen ein, לֹקֵחַ נְפָשׁוֹת חָכָם.

Eins, Zahlwort. אַחַת. Eins erbat ich mir von Gott, אַחַת שָׁאַלְתִּי מֵאֵת אֱלֹהִים. Nicht Eins erwidert er ihm auf Tausend, לֹא יַעֲנֶנּוּ אַחַת מִנִּי אָלֶף. 2) Eins sein, werden, s. Einig. 3) Es ist alles eins, אַחַת הִיא. s. Einerlei.

Einst, לְפָנִים, בַּיָּמִים עָבְרוּ, בִּימֵי קֶדֶם. Es geschah, וַיְהִי הַיּוֹם. Du wirst es einst bereuen, יָבוֹא יוֹם וְתָשִׁיב אֶל לִבֶּךָ. s. Zukunft.

Einer, s. Ein.

Einerlei, mir ist einerlei, אַחַת הִיא. 1) Alle haben einerlei Maaß, מִדָּה אַחַת לְכֻלָּם. 2) Es ist einerlei! darum sprech' ich's aus: den Unschuldigen und den Schuldigen vernichtet er! אַחַת הִיא! עַל כֵּן אָמַרְתִּי תָּם וְרָשָׁע הוּא מְכַלֶּה.

Einernten, das Getreide, קָצֹר וְאָסֹף הַדָּגָן.

Einäschern, ein Dorf, שָׂרֹף כָּל הַכְּפָר בָּאֵשׁ. Eine eingeäscherte Stadt, עִיר שְׂרוּפַת אֵשׁ.

Einfahrt, die, מְבוֹא הַסּוּסִים.

Einfach, 1) nicht zusammengesetzt, *בִּלְתִּי מוּרְכָּב. 2) Was nicht verwickelt ist, *דָּבָר פָּשׁוּט.

Einfachheit, die, der Sitten, תֹּם הַדֶּרֶךְ. s. Einfalt.

Einfalt, die, תֹּם. Sie waren eigeladen und gingen mit in ihrer Einfalt, קְרֻאִים וְהֹלְכִים לְתֻמָּם.

Einfall, der, 1) einen Einfall thun (von Feinden), 2) einen Einfall haben, s. Einfallen. 3) Von Gebäuden, s. Einsturz.

Einfallen, 1) da fielen die Sabäer ein und nahmen sie weg, וַתִּפֹּל שְׁבָא וַתִּקָּחֵם. s. Einbrechen. 2) Er spricht, was ihm einfällt, יוֹצִיא מִפִּיו כָּל הָעֹלֶה עַל לִבּוֹ. 3) Von Gebäuden, s. Einstürzen.

Einfangen, man hat einen Löwen eingefangen, לָכְדוּ אַרְיֵה וַיִּתְּנֻהוּ בַּסּוּגַר.

Einfassung, die, 1) des Altars, כַּרְכֹּב הַמִּזְבֵּחַ. 2) Eines Edelsteins, מִלֻּאַת אֶבֶן יְקָרָה. plur. מִלֻּאִים, מִלֻּאוֹת. Goldene Einfassungen, מִשְׁבְּצוֹת זָהָב.

Einfassen, 1) Getreide, מִלֵּא אֶת הַשַּׂק דָּגָן. 2) Edelsteine, s. Fassen.

Einfordern, Schulden, s. Eintreiben.

Einführen, 1) die Feldfrucht, אָסַף אֶת תְּבוּאַת הַשָּׂדֶה; Waaren, הֵבִיא מַעֲרָבֵי אֶרֶץ אַחֶרֶת אֶל אַרְצוֹ. 2) Einen Dieb, אָסַף אֶת הַגַּנָּב אֶל מִשְׁמָר. 3) Er hat mich bei ihm eingeführt, הֱבִיאַנִי אֶל בֵּיתוֹ וְהִצִּיגַנִי לְפָנָיו. 4) Fremde Sitten, לִמֵּד אֶת הָעָם דַּרְכֵי זָרִים.

Einfüllen, Wasser, מִלֵּא אֶת הַכְּלִי מַיִם.

Einfinden, sich, ich habe mich auf ihr Verlangen hier eingefunden, נִמְצֵאתִי פֹּה לַאֲשֶׁר בִּקַּשְׁתֶּנִי. Es hat sich noch Niemand von den Gästen eingefunden, לֹא בָא עַד עַתָּה אֶחָד מִן הַקְּרוּאִים.

Einflößen, er hat dem Kinde ein Säftchen eingeflößt, הִגְמִיא עָסִיס לְפִי הַיֶּלֶד. Einem Furcht, הִפְחִיד אִישׁ. Er flößte euch Vertrauen ein durch Lügen, הִבְטִיחַ אֶתְכֶם עַל שָׁקֶר.

Einfluß, der, er hat bei Hofe sehr großen Einfluß, יָקָר הוּא מְאֹד בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וּבְעֵינֵי עֲבָדָיו.

Einflüstern, Einem Etwas, דִּבֶּר דָּבָר בַּלָּט, בְּלַחַשׁ בְּאָזְנֵי אִישׁ.

Einfältig, ein einfältiger Mensch, פֹּתֶה, פֶּתִי. plur. פְּתָאִים, פְּתָיִים. Ein einfältiges Weib, אִשָּׁה פּוֹתָה, אֵשֶׁת פְּתַיּוּת.

Einfältigkeit, die, פְּתַיּוּת.

Einverleiben, Einen einer Gesellschaft, חִבֵּר אִישׁ עִם אַנְשֵׁי הַחֶבְרָה לִהְיוֹת בְּסוֹדָם.

Einverstehen, ich bin hierin mit dir ganz einverstanden, לִבִּי כִּלְבָבְךָ בַּדָּבָר הַזֶּה.

Einverständniß, das, wir leben in einem guten Einverständnisse, יֵשׁ לָנוּ לֵב אֶחָד.

Einfrieren, das Schiff ist eingefroren, קָפְאוּ הַמַּיִם סָבִיב לָאֳנִיָּה וְהָיוּ לְקֶרַח.

Einpacken, s. Packen.

Einprägen, Einem Etwas, שִׁנֵּן דָּבָר לְאִישׁ.

Einzug, der König hielt seinen feierlichen Einzug in die Residenz, הַמֶּלֶךְ בָּא לְעִיר מַלְכוּתוֹ בַּהֲדַר תִּפְאֶרֶת. Man schauet den Einzug meines Gottes, meines Königs ins Heiligthum, רָאוּ הֲלִיכוֹת אֵלִי מַלְכִּי בַקֹּדֶשׁ.

Einzig, ein einziger Sohn, יָחִיד. Er ist mein einziger Sohn und mein einziges Kind, יְחִידִי הוּא וְאֵין לִי בֵּן אוֹ בַּת מִמֶּנּוּ. Die einzige Tochter יְחִידָה. Rette mein Einziges (mein Leben), הַצִּילָה יְחִידָתִי.

Einziehen, 1) man hat den Dieb eingezogen, נָתְנוּ הַגַּנָּב אֶל בֵּית הַכֶּלֶא. 2) Die Sterne haben ihren Lichtglanz eingezogen, אָסְפוּ כוֹכָבִים נָגְהָם. 3) Die Truppen sind eingezogen, בָּאוּ אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה הָעִירָה. 4) Ich bin erst vor einigen Tagen hier eingezogen, שַׁבְתִּי מוֹשָׁבִי פֹּה זֶה יָמִים מְעַטִּים.

Einzeichnen, Etwas, רָשַׁם, כָּתַב דָּבָר בַּסֵּפֶר.

Einzäunen, einen Garten, גָּדַר אֶת הַגַּן, גָּדַר גָּדֵר עַל הַגַּן.

Einzehren, der Wein zehrt ein, הַיַּיִן יִמְעַט בַּכֶּלִי.

Einzeln, 1) ein einzelner Mann, אִישׁ אֶחָד. Siehe, ein einzelner Mann kommt gelaufen, הִנֵּה אִישׁ רָץ לְבַדּוֹ. Einzelne Tage, יָמִים אֲחָדִים. Die einzelnen Beeren deines Weinberges sollst du nicht auflesen, וּפֶרֶט כַּרְמְךָ לֹא תְלַקֵּט. Ein einzelnes Haus mitten im Walde, בַּיִת בּוֹדֵד בְּתוֹךְ הַיַּעַר. 22) Die Gäste werden einzeln kommen, הַקְּרוּאִים יָבֹאוּ אִישׁ אַחֲרֵי אִישׁ. Einzeln werdet ihr aufgelesen, וְאַתֶּם תְּלֻקְּטוּ לְאַחַד אֶחָד.

Einkassieren, Geld, אָסַף כֶּסֶף לְשׂוּמוֹ בְּגַנְזָךְ, בִּגְנָזִים.

Einkommen, 1) bis die Ernte des Jahres einkommt, sollt ihr von der alten essen. עַד בּוֹא תְּבוּאַת הַשָּׁנָה תֹּאכְלוּ יָשָׁן. 2) Schriftlich mit einer Klage bei dem Gerichte, הֵבִיא דְּבַר הָרִיב בְּמִכְתָּב אֶל הַשֹּׁפֵט.

Einkommen, הַכְנָסָה. Das Einkommen seines Hauses, הַכְנָסַת בֵּיתוֹ. Der Frevler verwendet sein Einkommen zum Laster, תְּבוּאַת רָשָׁע לְחַטָּאת.

Einkaufspreis, der, מְחִיר.

Einkaufen, Getreide, קָנָה דָגָן לַהֲבִיאוֹ הַבַּיְתָה.

Einkünfte, die, s. Einkommen.

Einquartieren, הֵלִין עוֹבְרִים בְּמָקוֹם לָלוּן. Soldaten in ein Haus, הֵבִיא אַנְשֵׁי מִלְחָמָה אֶל בֵּית אִישׁ לָלוּן בּוֹ.

Einkleiden, eine Sache, s. Vortragen.

Einkehr, die, מְלוֹן אֹרְחִים. s. Wirthshaus.

Einkehren, bei Einem, סוּר אֶל אִישׁ, אֶל בֵּית אִישׁ.

Einkerben, Fische, שָׂרַט שָׂרֶטֶת בִּבְשַׂר הַדָּגִים.

Einkerkern, Einen, נָתַן אִישׁ אֶל בֵּית הַסֹּהַר, שׂוּם אִישׁ בַּבּוֹר.

Einraunen, Einem Etwas, s. Einflüstern.

Einrühren, Mehl in die Brühe, בָּלַל קֶמַח בַּמָּרָק.

Einrichtung, die, 1) einer Wohnung, כְּלֵי הַבַּיִת. 2) Eines Staates, חֻקּוֹת הַמְּדִינָה, *סִדּוּר מְדִינִי.

Einrichten, einen Platz zum Tanzen, הֵכִין מָקוֹם לִרְקֹד בּוֹ. Er ist sehr schön eingerichtet, כְּלֵי בֵיתוֹ נֶחֱמָדִים לְמַרְאֶה. Einen Staat — שׂוּם חֹק וּמִשְׁפָּט לְיוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ.

Einrücken, 1) in eine Stadt, בּוֹא הָעִירָה. 2) Etwas in ein Buch, הֶעֱלָה דָבָר עַל סֵפֶר.

Einreiben, ich rieb mir die Haut mit einer Salbe ein, מָרַחְתִּי הַמִּרְקַחַת עַל עוֹר בְּשָׂרִי.

Einreichen, Etwas, s. Uebergeben.

Einräumen, 1) die Hausgeräthe, הֵבִיא כְּלֵי הַבַּיִת אֶל הַחֲדָרִים. 2) Einem ein Zimmer in seinem Hause, נָתַן חֶדֶר לְאִישׁ בְּבֵיתוֹ לָשֶׁבֶת בּוֹ. 3) Zugeben: Ich räume dir dieses ein, דְּבָרֶיךָ אֵלֶּה נְכוֹחִים בְּעֵינַי.

Einreißen, ein Haus, הָרַס בַּיִת. Eine eingerissene Mauer. חוֹמָה פְרוּצָה, מִפְרָצָה. s. Niederreißen.

2) Die Laster reißen immer weiter ein, תִּתְגַּבַּרְנָה הַחַטָּאוֹת מִיּוֹם אֶל יוֹם.

Einreden, du hast mir die Waare eingeredet פִּתִּיתַנִי וְקָנִיתִי מֵאִתְּךָ הַמַּעֲרָב.

Einrechnen, die Auslagen, *הֶעֱלָה הַהוֹצָאוֹת עַל הַחֶשְׁבּוֹן.

Einschalten, einen Tag, הוֹסִיף יוֹם עַל יְמֵי הַשָּׁנָה. Etwas in eine Schrift, הֶעֱלָה דָבָר עַל הַמִּכְתָּב.

Einscharren, einen Leichnam, קָבַר הַמֵּת, s. Verscharren.

Einschöpfen, Wasser, שָׁאַב מַיִם לְתִתּוֹ אֶל הַכְּלִי.

Einschieben, s. Einschalten. Eine eingeschobene Stelle, *מַאֲמָר מֻסְגָּר.

Einschiffen, sich nach Indien, יָרַד בָּאֳנִיָּה לָבוֹא עִמָּהֶם אֶל אֶרֶץ הֹדּוּ.

Einstoßen, eine Mauer mit Sturmböcken, הִפִּיל־הָרַס הַחוֹמָה בְּכָרִים.

Einsturz, der, einer Mauer, *נְפִילַת הַחוֹמָה, s. Einstürzen.

Einstimmig antworten, עָנָה קוֹל אֶחָד. Er wurde von Allen Einstimmig gewählt, כֻּלָּם הָיוּ פֶּה אֶחָד לִבְחֹרוֹ.

Einstimmen, הָיוֹת בְּעֵרֶךְ וְסֵדֶר דָּבָר זוּלָתוֹ. 1) Er stimmte in ihren Gesang ein, עָנָה וְשָׁר אִתָּם. 2) Freunde! ich stimme mit euch ein, אַחַי! לִבִּי כִּלְבַבְכֶם.

Einstürzen, die Mauer ist eingestürzt, נָפְלָה הַחוֹמָה תַּחְתֶּיהָ. Ein Berg, der einstürzt, הַר נֹפֵל. Einen Thurm — הִפִּיל־נָתַץ הַמִּגְדָּל.

Einsteigen, in den Wagen, in ein Schiff, עָלָה הַמֶּרְכָּבָה, יָרַד בָּאֳנִיָּה. Durch die Fenster steigen sie ein wie Diebe, בְּעַד הַחַלּוֹנִים יָבֹאוּ כַּגַּנָּב.

Einstehlen, sich, in eine Stadt, הִתְגַּנֵּב לָבוֹא הָעִיר.

Einstehen, von Dienstleuten, s. Eintreten.

Einstellen, die Arbeit, הִשְׁבִּית אֶת מְלַאכְתּוֹ.

Einstecken, das Schwert, הֵשִׁיב הַחֶרֶב אֶל תַּעְרָהּ; einen Dieb, כָּלָא אֶת הַגַּנָּב; Geld, שׂוּם כֶּסֶף בַּכִּיס. Er muß von ihm viele Grobheiten einstecken הוּכְרַח לִשְׁמֹעַ מִפִּיו נְאָצָה וָקֶלֶס, בְּאֵין מֵשִׁיב.

Einschlag, der, des Gewebes, עֵרֶב.

Einschlagen, 1) einen Nagel in die Wand, תקע יתד בקיר. 2) Eine Thür, הלם את הדלת לשברה; Einem die Zähne, הפל שני איש, הרס שני איש בפיו. 3) Er hat den Weg nach der Stadt eingeschlagen, פנה דרך העיר. Er schlug einen andern Weg ein, הלך בדרך אחר. 4) Der Donner hat in den Thurm eingeschlagen, נגע הברק במגדל ויבער בו, נפלה אש מן השמים על המגדל ברעם. 5) Der Kauf ist geschlossen, schlag ein, נתקע כפינו לקים הממכר, המקנה.

Einschlafen, er schlief ein und träumte, ויישן ויחלם. Ich kann nicht — שנה בעיני אינני ראה.

Einschlummern, החל לישון.

Einschluß, der, 1) eines Briefes, המכתב אשר בתוך האגרת. 2) Mit Einschluß der Weiber und Kinder, עם הנשים והטף.

Einschlucken, Etwas, בלע דבר.

Einschließlich, vom Ersten des Monats an bis zum Sechsten — מיום אחד לחדש עד יום הששי.

Einschließen, 1) schließe dich ein in deinem Zimmer, הסגר בתוך ביתך. Sie bleibe sieben Tage eingeschlossen, תסגר שבעת ימים. Der Priester lasse ihn einschließen, והסגירו הכהן. 2) Eine Festung, צור על עיר מבצר. 3) Das hier eingeschlossene Schreiben ist an dich, המכתב הזה הנמצא בתוך אגרתי שלוח אליך. 4) Ich werde dich in mein Gebet — בהתפללי אתפלל גם בעדך.

Einschlürfen, Wasser, גמא מים, s. Schlürfen.

Einschleichen, sich in ein Haus, התגנב לבוא הבית. Er schlich sich bei mir durch glatte Reden ein, בחלקות ושפת חנף התגנב אלי.

Einschläfern, ein Kind, ישן את הילד.

Einschmieren, Etwas mit Oel, משח דבר בשמן.

Einschmutzen, die Kleider, טנף הבגדים.

Einschmeicheln, sich bei Einem, דבר חלקות לאיש למצא חן בעיניו.

Einschmeißen, s. Einwerfen.

Einschmelzen, silberne Gefäße, התך כלי כסף.

Einschnitt, der, in die Haut, שרט, שרטת. Auf allen Händen sind Einschnitte, על כל ידים גדדות.

Sich Einschnitte machen, התגדד, נתן שרט, שרט שרטת בבשר.

Einschneidig, ein einschneidiges Schwert, חרב חדה ופרוטה מצד אחד.

Einschneiden, 1) Gurken, פלח קשאים אל הסיר; Brod, in die Suppe, *התך לחם אל המרק. 2) Seinen Namen, in Holz, חרש, חרת שמו על עץ. Man machte eingeschnittene Arbeit an den Wänden des Hauses, קלע פתוחי מקלעות על קירות הבית.

Einschenken, Einem Wein, מלא את הכוס יין לפני השותה. Es ist schon eingeschenkt, הכוסות מלאות יין.

Einschärfen, Einem Etwas, שנן דבר לאיש.

Einspannen, s. Anspannen.

Einspännig, ein einspänniger Wagen, מרכבה אשר יאסר בה סוס אחד.

Einsperren, Geld, סגר כסף בתוך הארגז; einen Dieb, שום הגנב אל בית הכלא. Ich bin im Hofe des Gefängnisses eingesperrt, כלוא, עצור אני בחצר המטרה. Wollt ihr euch ihretwegen einsperren? הלהן תעגנה.

Einspritzen, Balsam in einer Wunde, הזר שמן אל תוך המכה.

Einsprechen, 1) Einem Muth, אמץ איש, חזק ידי איש. 2) Bei Einem, בוא לראות פני איש.

Einsprengen, 1) Fleisch mit Salz, זרק מלח על הבשר. 2) Eine Thür, שבר דלת.

Einschrumpfen, von Feigen, צמק. Eingeschrumpfte Brüste, שדים צמקים. Von der Haut, *קמט, כוץ.

Einschreiben, Etwas, כתב דבר בספר, על ספר.

Einschränken, sich, *המעט צרכו.

Aeußerung, die, mündliche, הדבר.

Aeußerlich ist er freundlich gegen mich, שלום ידבר אתי בפיו.

Aeußern, seinen ganzen Unwillen äußert der Thor, כל רוחו יוציא כסיל. Sich äußern, חוה דעו.

Aeußerst aufgebracht sein, כעס עד מאד. Er hasset ihn auf das Aeußerste, תכלית שנאה ישנאהו. Ich lasse es auf das Aeußerste ankommen, העבר

עֲלֵי מָה. Bis aufs Aeußerste forscht man nach dem Gestein des Dunkels, לְכָל תַּכְלִית הוּא חוֹקֵר אֶבֶן אֹפֶל.

Aeußere, das äußere Thor, הַשַּׁעַר הַחִיצוֹן. Die äußere Mauer, הַחוֹמָה הַחִיצוֹנָה. Sein Aeußeres ist gefällig, טוֹב מַרְאֶה הוּא. Nach dem Aeußern eines Menschen urtheilen, שָׁפַט לְמַרְאֵה אִישׁ.

Euer, 1) ich will euer (eurer) schonen, אָחוּס עֲלֵיכֶם. 2) Euer Vater, אֲבִיכֶם, אֲבִיכֶן. Eure Verwandten, קְרוֹבֵיכֶם, (weibl.) ־כֶן.

Eierdotter, der, (nach Einigen) חַלָּמוּת, *חֶלְמוֹן, אֹדֶם הַבֵּיצָה.

Eierweis, das, (nach Einigen) רִיר חַלָּמוּת, *לֹבֶן הַבֵּיצָה.

Eifer, der, 1) heftiger Unwillen, קִנְאָה. Der Eifer für dein Haus verzehrt mich, קִנְאַת בֵּיתְךָ אֲכָלָתְנִי. 2) Etwas mit Eifer thun, הִתְאַמֵּץ לַעֲשׂוֹת דָּבָר. s. Eifrig.

Eifersucht, die, קִנְאָה. Eifersucht bringt den Mann in Wuth, קִנְאָה חֲמַת גָּבֶר. Das ist die Lehre für die Eifersucht, זֹאת תּוֹרַת הַקְּנָאֹת. Der Trank der Eifersucht, מַשְׁקֵה הַסּוֹטָה.

Eifersüchtig sein, auf sein Weib, קִנֵּא אֶת אִשְׁתּוֹ. Er ist eifersüchtig geworden, עָבַר עָלָיו רוּחַ קִנְאָה.

Eiferig, eifrig, חָרוּץ, עוֹשֶׂה מַעֲשָׂיו בְּהִתְלַהֲבוּת רוּחוֹ. 1) Er ist ein eifriger, eifervoller Gott, אֵל קַנָּא, קַנּוֹא הוּא. 2) Nach ihm befestigte eifrig, אַחֲרָיו הֶחֱרָה הֶחֱזִיק.

Eifern, für Einen, für Etwas, קִנֵּא לְ. Er eifert gegen sein Weib, וְקִנֵּא אֶת אִשְׁתּוֹ.

Eiferer, der, הַמְקַנֵּא.

Eurige, mein Sohn und der Eurige, בְּנִי וּבִנְכֶם. Nehmt das Eurige, קְחוּ אֶת אֲשֶׁר לָכֶם. Die Eurigen, אַנְשֵׁי בֵיתְכֶם, קְרוֹבֵיכֶם.

Euretwegen, לְמַעַנְכֶם, בַּעֲבוּרְכֶם, בִּגְלַלְכֶם, (weibl.) ־כֶן.

B ב

Baal, ein phönizischer Abgott, הַבַּעַל; bei den Babiloniern, בֵּל. Die Baals-Götzen, הַבְּעָלִים. Die Baals-Priester, כֹּהֲנֵי הַבַּעַל.

Baar, s. Bar.

Bad, das, רַחְצָה, *מֶרְחָץ, (im Talmud) *מַסּוּתָא. Bäder, *מֶרְחֲצָאוֹת.

Badehaus, das, *בֵּית הַמֶּרְחָץ.

Badewanne, die, *אַמְבַּטִי; (im Talmud) Er sprang in die heiße Badewanne, קָפַץ לְתוֹךְ אַמְבַּטִי רוֹתַחַת לְהִתְרַחֵץ בּוֹ.

Baden, sich, רָחַץ, רָחַץ בְּשָׂרוֹ, הִתְרַחֵץ בַּמָּיִם. Einer, der sich badet, אִישׁ רוֹחֵץ, (weibl.) אִשָּׁה רוֹחֶצֶת.

Badezimmer, das, *חֲדַר הַמֶּרְחָץ.

Bahn, die, מְסִלָּה, מַסְלוּל, נְתִיבָה. Bahn machen, סֹלּוּ הַמְסִלָּה. Ich leitete dich auf die Bahn der Redlichkeit, הִדְרַכְתִּיךָ בְּמַעְגְּלֵי יֹשֶׁר. Leite mich auf die Bahn deiner Gebote, הַדְרִיכֵנִי בִּנְתִיב מִצְוֹתֶיךָ. Die Bahnen, מְסִלּוֹת, נְתִיבוֹת.

Bahnen, einen Weg, סָלַל, פִּנָּה דֶּרֶךְ. Sie bahnten sich den Weg zu mir, וַיָּסֹלּוּ עָלַי דַּרְכָּם. Ein gebahnter Weg, דֶּרֶךְ סְלוּלָה, דֶּרֶךְ נְתִיבָה.

Bahre, die, מִטָּה.

Basilisk, der, צֶפַע, צִפְעוֹנִי. Basilisken, צִפְעֹנִים.

Basis, die, יְסוֹד, כֵּן.

Base, die, des Vaters Schwester, דּוֹדָה; der Mutter Schwester, אֲחוֹת אֵם.

Bach, der, נַחַל, פֶּלֶג. Bäche, נַחֲלֵי, נְחָלִים, פְּלָגִים, פַּלְגֵי מַיִם.

Bachweide, die, plur. Bachweiden, עַרְבֵי נָחַל.

Balg, der, eines Hasen, עוֹר הָאַרְנֶבֶת.

Balgen, sich mit Einem, הֵאָבֵק עִם אִישׁ.

Bald, 1) er wird bald sterben, יָמוּת בְּקָרוֹב. Es wird euch bald Hilfe kommen, קְרוֹבָה יְשׁוּעַתְכֶם לָבוֹא. Er ist ausgegangen, wird aber bald wiederkommen, יָצָא וְלֹא יְאַחֵר לָשׁוּב אֶל בֵּיתוֹ. 2) Thue es bald, מַהֵר לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר. 3) Bald wäre ich in das größte Unglück gerathen, כִּמְעַט הָיִיתִי בְכָל רָע. 4) Bald lacht er, bald weint er, פַּעַם יִשְׂחַק פַּעַם יִבְכֶּה.

Baldachin, der, חֻפָּה, אַפִּרְיוֹן, אֹהֶל שַׁפְרִיר.

Baldig, ich wünsche dir eine baldige Genesung, מִי יִתֵּן וְתִחְיֶה מֵחָלְיְךָ בִּמְהֵרָה.

Balsam, der, צֳרִי, צְרִי, צֹרִי. Fliehe, mein Geliebter, über die Balsamgebirge, בְּרַח דּוֹדִי עַל הָרֵי בְשָׂמִים.

Balsambüchse, die, בֵּית הַצֳּרִי.

Balsambeet, das, עֲרוּגַת הַבֹּשֶׂם

Balsamduft, der, רֵיחַ בְּשָׂמִים. Durchwehe meinen Garten, daß seine Balsamdüfte sich verbreiten, הָפִיחִי גַנִּי יִזְּלוּ בְשָׂמָיו.

Balsamiren, s. Einbalsamiren.

Balsamisch, ein balsamischer Geruch, רֵיחַ בֹּשֶׂם בְּשָׂמִים.

Ball, der, 1) zum Spielen, עָגוֹל, *כַּדּוּר. 2) Er gibt heute einen Ball, קָרָא אֲנָשִׁים וְנָשִׁים לְרַקֵּד הַיּוֹם בְּבֵיתוֹ.

Ballast, der, eines Schiffes, הַחוֹל אֲשֶׁר בְּיַרְכְּתֵי הַסְּפִינָה לְהָסֵב בְּעוֹל סִבְלוֹ. כִּי יִשְׁקַע חֶצְיוֹ אֶל תּוֹךְ הַמַּיִם.

Ballen, Einen mit geballter Faust schlagen, הִכָּה אִישׁ בְּאֶגְרֹף. (Substant.) Ein Ballen Waaren, תַּכְרִיךְ סְחוֹרוֹת.

Balkon, der, מַעֲקֵה חַלּוֹנֵי הַבַּיִת.

Balken, der, קוֹרָה. Zederbalken, קוֹרוֹת אֲרָזִים. Eine Reihe Zederbalken, טוּר אֲרָזִים כְּרֻתוֹת. Holz zu den Bindebalken, עֵצִים לִמְחַבְּרוֹת. Balken legen, einziehen, קָרָה.

Bann, der, חֵרֶם. Einen in den Bann thun, הֶחֱרִים* אִישׁ.

Bangigkeit, die, דַּאֲגַת הַלֵּב.

Bange, mir ist wegen dieser Sache — אֶדְאַג מֵהַדָּבָר הַזֶּה.

Bangen, mir bangt um ihn, אֶדְאַג לוֹ.

Band, das, 1) Etwas damit zu binden, plur. die Bänder, חוּט, תִּקְוָה. Das dreifache Band, הַחוּט הַמְשֻׁלָּשׁ. 2) Löse die Bande der Unterjochung, הַתֵּר אֲגֻדּוֹת מוֹטָה. In den Banden seines Lasters wird er fest gehalten, בְּחַבְלֵי חַטָּאתוֹ יִתָּמֵךְ. Mit menschlichen Banden, mit den Banden der Liebe leitete ich sie, בְּחַבְלֵי אָדָם בַּעֲבֹתוֹת אַהֲבָה אֶמְשְׁכֵם. Seine Bande fielen ab, וַיִּמַּסּוּ אֱסוּרָיו.

Lasset uns zerreißen ihre Bande, נְנַתְּקָה אֶת מוֹסְרוֹתֵימוֹ. Du lösetest meine Bande, פִּתַּחְתָּ לְמוֹסֵרָי. Die Bande der Plejaden, מַעֲדַנּוֹת כִּימָה. Die Bande des Orions, מוֹשְׁכוֹת כְּסִיל.

Band, der, eines Buches, *כֶּרֶךְ. Zwei Bände, שְׁנֵי כְרָכִים.

Bandit, der, מַכֵּה נֶפֶשׁ אִישׁ בַּסֵּתֶר, s. Meuchelmörder.

Bande, die, eine Bande Diebe, חֶבֶר, חַבְרֵי גַנָּבִים.

Bannen, Schlangen, לָחַשׁ.

Banner, der, מְלַחֵשׁ, חוֹבֵר חָבֶר, חֲבָרִים.

Bank, die, מוֹשָׁב, *סַפְסָל.

Bankerott, dieser Kaufmann ist — אֵין כֶּסֶף לַסּוֹחֵר הַזֶּה לְשַׁלֵּם אֶת נוֹשָׁיו.

Bastard, der, מַמְזֵר, יֶלֶד זְנוּנִים.

Backofen, der, תַּנּוּר, Backöfen, תַּנּוּר וְכִירַיִם.

Backwerk, das, מַאֲפֵה מַחֲבַת, מַרְחֶשֶׁת.

Backtrog, der, מִשְׁאֶרֶת, Backtröge, מִשְׁאָרוֹת.

Backen, Brod, אָפָה לֶחֶם.

Backen, der oder die Backe, לְחִי, לֶחִי, plur. לְחָיַיִם.

Backenbart, der, פְּאַת הַזָּקָן עַל הַלְּחָיַיִם.

Backenzahn, Backzahn, der, מְתַלְּעָה, מַלְתָּעָה, plur. מְתַלְּעוֹת, מַלְתָּעוֹת.

Backenstreich, der, מַכָּה עַל הַלֶּחִי, s. Ohrfeige.

Bar, כֶּסֶף מָלֵא. Ich habe ihm das Haus gleich bar bezahlt, קָנִיתִי אֶת בֵּיתוֹ בְּכֶסֶף מָלֵא. Mein bares Geld, כַּסְפִּי הַנִּמְצָא בְּיָדִי, בְּבֵיתִי.

Baracke, die, Feldhütte, מְלוּנָה.

Barbar, der, Ausländer: Du beugst die Wuth der Barbaren, שְׁאוֹן זָרִים תַּכְנִיעַ. 2) Ein grausamer Mensch, אַכְזָר.

Barbarisch, 1) ausländisch, לֹעֵז. 2) Ein barbarisches Verfahren, דֶּרֶךְ אִישׁ אַכְזָרִי.

Barbarei, die, אַכְזְרִיּוּת.

Barbier, der, גַּלָּב, plur. גַּלָּבִים.

Barbierbecken, das, סַף, סֵפֶל הַגַּלָּבִים.

Barbiermesser, das, תַּעַר הַגַּלָּבִים, מוֹרָה.

Barbieren, Einen, גִּלַּח בְּתַעַר אֶת זְקַן אִישׁ, הֶעֱבִיר הַתַּעַר עַל זְקַן אִישׁ.

Barbierstube, die, לִשְׁכַּת הַגַּלָּב.

Bart, der, זָקָן. Sich den Bart putzen, עָשָׂה שְׂפָמוֹ.

Bartlos, er ist, חָסֵר זָקָן הוּא.

Bartscheerer, s. Barbier.

Barmherzig, von Gott, רַחוּם; (von einem Menschen) חוֹמֵל, מְרַחֵם. Ein barmherziger Mann, רַחֲמָנִי, *רַחֲמָן. Barmherzige Frauen, נָשִׁים רַחֲמָנִיּוֹת.

Barmherzigkeit, die, רַחֲמִים, *רַחֲמָנוּת.

Barfuß gehen, הָלַךְ יָחֵף.

Barre, die, eine Barre Gold, לְשׁוֹן זָהָב.

Barsch mit Einem reden, דִּבֵּר קָשׁוֹת אֶת אִישׁ.

Barschaft, die, seine ganze — כָּל כַּסְפּוֹ.

Boot, das, אֳנִיָּה קְטַנָּה.

Bogen, der, קֶשֶׁת. Die Bogen, קְשָׁתוֹת. Die Hand an den Bogen legen, הִרְכִּיב יָדוֹ עַל הַקֶּשֶׁת. Ein gespannter Bogen, קֶשֶׁת דְּרוּכָה, s. Spannen. Ein betrüglicher Bogen, קֶשֶׁת רְמִיָּה.

Bogenschuß, der, so weit, wie ein Bogenschuß, הַרְחֵק כִּמְטַחֲוֵי קֶשֶׁת.

Bogenschütze, der, רֹבֶה קֶשֶׁת. Bogenschützen, בַּעֲלֵי חִצִּים; poetisch קֶשֶׁת. Und die übrige Zahl von Kedors tapfern Bogenschützen wird geringe sein, וּשְׁאָר מִסְפַּר קֶשֶׁת גִּבּוֹרֵי בְנֵי קֵדָר יִמְעָטוּ.

Boden, der, 1) die Oberfläche der Erde, אֶרֶץ, פְּנֵי אֶרֶץ. Einen zu Boden werfen, הִפִּיל אִישׁ אַרְצָה. Eine Mauer dem Boden gleich machen, הִגִּיעַ חוֹמָה לָאָרֶץ, עַד עָפָר. 2) Die Frucht eines guten Bodens, פְּרִי אֲדָמָה טוֹבָה. 3) Der Boden des Meeres, eines Zimmers (Fußboden), קַרְקַע הַיָּם, הַחֶדֶר. 4) Der Raum unter dem Dache, *עֲלִיָּה.

Bodensatz, der, des Weines, שְׁמָרִים, s. Hefen.

Bodenlos, eine bodenlose Tiefe, מְצוּלָה אֲשֶׁר אֵין לָהּ חֵקֶר.

Bohne, die, plur. Bohnen, פּוֹל.

Bohren, ein Loch in ein Brett, נָקַב חוֹר בְּקֶרֶשׁ. Er bohrte ein Loch in ihren Deckel (der Urne), וַיִּקֹּב חוֹר בְּדַלְתּוֹ (ר"ל בְּדֶלֶת שֶׁל הָאָרוֹן הַנִּזְכָּר).

Boshaft, ein boshafter Mensch, אִישׁ רָע, s. Böse.

Bosheit, die, der Frevler, des Herzens רַע רְשָׁעִים, רֹעַ לֵב.

Botanik, die, *יְדִיעַת כָּל צִמְחֵי הָאָרֶץ.

Bothmäßigkeit, die, unter der Bothmäßigkeit Jemands stehen, הָיָה תַּחַת יַד אִישׁ, s. Herrschaft.

Bote, der, מַלְאָךְ, צִיר; Boten, מַלְאָכִים, צִירִים.

Botenlohn, der, שְׂכַר הַמְבַשֵּׂר, מְחִיר. Einem einen Botenlohn geben, נָתַן בְּשׂוֹרָה לְאִישׁ.

Bothschaft, die, בְּשׂוֹרָה. Er kommt mit einer guten Bothschaft, אֶל בְּשׂוֹרָה טוֹבָה יָבוֹא. Auch Dieser bringt eine Bothschaft, גַּם זֶה מְבַשֵּׂר. Mein Herr und König empfange die Bothschaft, daß dir Gott heute Recht verschafft hat, gegen alle deine Feinde um und um, von der Hand Aller, die sich gegen dich auflehnten, יִתְבַּשֵּׂר אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כִּי שְׁפָטְךָ יְיָ הַיּוֹם (מִכָּל אוֹיְבֶיךָ מִסָּבִיב) מִיַּד כָּל הַקָּמִים עָלֶיךָ.

Bothschafter, der, s. Gesandter.

Bollwerk, das, דָּיֵק, s. Aufführen.

Bock, der, 1) das Thier, צָפִיר, תַּיִשׁ, שָׂעִיר. Böcke, צְפִירִים, תְּיָשִׁים, שְׂעִירִים; als Mauerbrecher, כָּרִים. 2) Der Sitz des Kutschers, מוֹשַׁב הָרַכָּב.

Bockshorn, das, 1) eigentlich, קֶרֶן הַשָּׂעִיר. 2) Johannisbrod, *חָרוּב.

Bocksprung, der, Bocksprünge machen, רִקֵּד כְּשָׂעִיר.

Bocken, Bockenzen, בָּאַשׁ כִּבְשַׂר הַתַּיִשׁ.

Borg, er kauft die Waaren auf Borg, לֹא יִתֵּן כֶּסֶף מְחִיר הַמַּעֲרָבִים לִמְכִירֵיהֶם בְּיוֹם קְנוֹתוֹ אֹתָם מֵאִתָּם.

Borgen, 1) Geld, ein Kleid von Einem, לָוָה כֶסֶף, שָׁאַל בֶּגֶד מֵאֵת אִישׁ. 2) Einem Geld, ein Kleid — הִלְוָה כֶסֶף, הִשְׁאִיל בֶּגֶד אֶת אִישׁ.

Bord, der, Etwas über Bord werfen, הֵטִיל דָּבָר מִתּוֹךְ, מֵעַל הָאֳנִיָּה אֶל הַיָּם.

Born, der, בְּאֵר, בּוֹר, s. Brunnen, Quelle.

Borste, die, plur. die Borsten, eines Schweines, שַׂעֲרַת בְּשַׂר הַחֲזִיר הַמְּסֻמֶּרֶת.

Bösartig, eine bösartig Krankheit, חֳלִי רָע, חוֹלָה רָעָה.

Böse, 1) ein böser Mensch, אִישׁ רָע. 2) Wild. Ein böses Thier, חַיָּה רָעָה. 3) Unangenehm. Ein böses Geschäft, עִנְיַן רָע. 4) Er ist böse auf mich, יִכְעַס אֵלַי.

Böse, das, רַע, רָעָה. Weder Gutes noch Böses,

הָרַע לְאִישׁ, מִטּוֹב עַד רָע. Einem Böses thun עָשָׂה רָעָה עִם אִישׁ.

Bösewicht, der. מֵרַע. Bösewichter, מְרֵעִים.

Bube, der, 1) ein Knabe, יֶלֶד. 2) Er ist ein Bube, בֶּן בְּלִיַּעַל הוּא.

Bubenstreich, der; Bubenstück, das, מַעֲשֵׂה אִישׁ בְּלִיַּעַל.

Bug, der, das Schulterblatt, זְרוֹעַ.

Bugstück, das, זְרוֹעַ, plur. זְרֹעִים, זְרוֹעוֹת.

Bude, die, חָנוּת, plur חֲנֻיוֹת.

Buhle, der, רֵעַ, מְאַהֵב. Vor den Augen ihrer Buhlen, לְעֵינֵי מְאַהֲבֶיהָ. Du buhltest mit vielen Buhlen, וְאַתְּ זָנִית רֵעִים רַבִּים.

Buhlen, mit Einem, זָנָה אֶת, אֶל, בְּ; nach Etwas, זָנָה אַחֲרֵי.

Buhler, der, זֹנֶה.

Buhlerin, die, זוֹנָה, אֵשֶׁת זְנוּנִים.

Buhlerisch, ihr buhlerisches Herz, לִבָּם הַזּוֹנֶה.

Buhlerei, die, זְנוּנִים. Einen dazu verleiten, הִזְנָה אֶת.

Buhlschaft, die, אֲהָבִים, עֲגָבָה.

Busen, der, 1) die Brust, חֵיק. Sie liege in deinem Busen, וְשָׁכְבָה בְחֵיקֶךָ. Die an deinem Busen ruht, שֹׁכֶבֶת חֵיקֶךָ. 2) Die Falten und die Oeffnung in der Kleidung vor der Brust, חֵיק, חֹב. Die Hand in den Busen stecken, הָבֵא יָדוֹ בְּחֵיקוֹ; Meine Sünde im Busen zu verbergen, לִטְמֹן בְּחֻבִּי עֲוֹנִי. 3) Der Busen des Meeres, לְשׁוֹן יָם.

Busenfreund, der, מְיֻדָּע, אוֹהֵב נֶאֱמָן, מְקֹרַב לֵב, plur. מְיֻדָּעִים.

Butter, die, חֶמְאָה. Glatter als Butter sind seine Worte, חָלְקוּ דְבָרָיו מֵחֶמְאוֹת.

Buttern, מוּץ חָלָב לְהוֹצִיא חֶמְאָה.

Buch, das, סֵפֶר, סִפְרָה. Bücher, סְפָרִים.

Buchbinder, der, מַכְרִיךְ סְפָרִים*.

Buchdrucker, der, מַדְפִּיס*.

Buchdruckerkunst, die, מְלֶאכֶת הַדְּפוּס*.

Buchdruckerei, die, בֵּית הַדְּפוּס*.

Buchhalter, der, הַמַּזְכִּיר בְּסֵפֶר זִכָּרוֹן; kaufmännischer, הַכּוֹתֵב דִּבְרֵי הַמִּסְחָר עַל סֵפֶר.

Buchhandlung, die, חֲנוּת מֹכֵר סְפָרִים.

Buchhandel, der, מִסְחַר סְפָרִים.

Buchhändler, der, קֹנֶה וּמֹכֵר סְפָרִים.

Bucht, er wohnt an seinen Buchten, עַל מִפְרָצָיו יִשְׁכֹּן.

Buchsbaum, der, תְּאַשּׁוּר. Buchsbäume, אֲשֻׁרִים.

Buche, die, (nach Einigen) תִּדְהָר; (chaldäisch) מְרָנִין.

Buchrolle, die, מְגִלַּת סֵפֶר.

Buchstabe, der, אוֹת*. Buchstaben, אוֹתוֹת.

Buchstäblich abschreiben, הַעְתֵּק אוֹת בְּאוֹת*.

Bund, der oder das, Stroh, אֲגֻדַּת תֶּבֶן.

Bund, der, Bündniß, בְּרִית.

Bundbrüchig werden, הָפֵר בְּרִית.

Bundesartikel, die, דִּבְרֵי הַבְּרִית.

Bundesgenosse, der, בַּעַל בְּרִית. Seine Bundesgenossen, בַּעֲלֵי בְרִיתוֹ. Sie waren die Bundesgenossen Abrams, הֵמָּה בַּעֲלֵי בְרִית אַבְרָם.

Bundeslade, die, אֲרוֹן הַבְּרִית.

Bunt, ein buntes Unterkleid, כְּתֹנֶת פַּסִּים. Die Beute buntgefärbter Kleider, שְׁלַל צְבָעִים. Buntgewebte Decken, חֲטֻבוֹת. Die bunten Federn eines Vogels, נוֹצַת הָעוֹף אֲשֶׁר לָהּ הָרִקְמָה.

Buntfarbig, s. Bunt.

Buße, die, er hat Buße gethan, שָׁב מֵעֲוֹנָיו, מִדַּרְכּוֹ הָרָעָה.

Bußtag, der, יוֹם צוֹם.

Bußpsalm, der, תְּפִלַּת דָּוִד בְּהִתְוַדּוֹ עַל עֲוֹנוֹ.

Buklig, ein bukliger Mensch, גִּבֵּן.

Buckel, der, 1) der Rücken, גַּב. 2) Er hat einen Buckel, גִּבֵּן הוּא.

Burg, die, בִּירָה. Die königliche Burg מִקְדַּשׁ מֶלֶךְ, הֵיכַל מֶלֶךְ. Die Burg Zions, מְצֻדַת צִיּוֹן. Burgen, בִּירָנִיּוֹת, מְצוּדוֹת*.

Bursch, der, נַעַר. Die Burschen, הַנְּעָרִים.

Busch, der, שִׂיחַ, s. Gebüsch. Gesträuch.

Buschholz, Buschwerk, das, שׂוֹכַת עֵצִים.

Bau, der, einen Bau unternehmen, הָחֵל לִבְנוֹת אֶת.

Bauart, die, griechische, תַּבְנִית בִּנְיְנֵי הַיְּוָנִים.

Baugerüst, das, s. Gerüst.

Bauholz, das, עֵצִים לְקֹרוֹת הַבָּתִּים.

Bauwesen, das, מְלֶאכֶת הַבַּנִּים.

Baulustig sein, חָשַׁק לִבְנוֹת בָּתִּים.

Bauleute, die, בַּנִּים. Der Stein, den die Bauleute verschmäht, אֶבֶן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים.

Baumeister, der, בּוֹנֶה אָמָן.

Baufällig, dieses Haus ist, הַבַּיִת הַזֶּה מְחֻשָּׁב לִנְפֹּל לָאָרֶץ.

Baukunst, die, *חָכְמַת הַבִּנְיָן.

Bauriß, der, תַּבְנִית הַבִּנְיָן.

Bauch der, von Menschen und Thieren, בֶּטֶן, מֵעִים, verächtlich, כֶּרֶשׂ; von kriechenden Thieren, גָּחוֹן. Seinen Bauch füllen, מִלֵּא כְרֵשׂוֹ.

Bauchgrimmen, Bauchweh, das, כְּאֵב הַמֵּעִים. Er hat — יִכְאָבוּ עָלָיו מֵעָיו.

Bauchmuskeln, die, שְׁרִירֵי בֶטֶן.

Baum, der, עֵץ. Bäume, עֵצִים, שִׂיחִים. Ein alter Baum, אֶזְרָח, s. Ausbreiten.

Baumöl, das, שֶׁמֶן זַיִת, s. Oel.

Baumgarten, der, גַּן עֵץ פְּרִי.

Baumgärtner, der, הַנֹּטֵעַ וּמְגַדֵּל עֵץ פְּרִי.

Baumwolle, die, (nach Einigen) פִּשְׁתֵּי הָעֵץ.

Baumfrucht, die, פְּרִי עֵץ. Allerlei Baumfrüchte, כָּל פְּרִי עֵץ.

Baumzucht, die, *גִּדּוּל הָעֵצִים.

Baumrinde, die, *קְלִיפַּת הָעֵץ.

Bauen, ein Haus, בָּנָה בַיִת; ein Schiff, עָשָׂה אֳנִיָּה; ein Nest auf einem Baume, שׂוּם קֵן בָּעֵץ. 2) Ein gut gebautes Pferd, סוּס טוֹב מַרְאֶה. 3) Auf Einen bauen, הִסְמִיךְ עַל אִישׁ. 4) Ein Feld, עָבַד שָׂדֶה.

Bauer, der Landmann, אִכָּר, יוֹגֵב, עוֹבֵד אֲדָמָה. plur. אִכָּרִים, יוֹגְבִים, עוֹבְדֵי אֲדָמָה.

Bauer, der, für Vögel, כְּלוּב עוֹף.

Bauernhund, הַכֶּלֶב הַשֹּׁמֵר בֵּית הָאִכָּר.

Bauerntracht, die, מַלְבּוּשֵׁי הָאִכָּרִים, עוֹבְדֵי הָאֲדָמָה.

Bauernkost, die, מַאֲכַל הָאִכָּרִים.

Bauernstolz, der, er hat einen — גְּאוֹנוֹ כִּגְאוֹן אִכָּרִים.

Bauersfrau, die, אֵשֶׁת הָאִכָּר.

Bübin, die, בַּת בְּלִיַּעַל.

Bübisch, auf eine bübische Weise, כְּדֶרֶךְ אַנְשֵׁי בְלִיַּעַל.

Bibliothek, die, *בֵּית קִבּוּץ הַסְּפָרִים.

Bibliothekar, der, הָאִישׁ הַפָּקִיד (או הַמְּמֻנֶּה) עַל בֵּית קִבּוּץ הַסְּפָרִים.

Biblisch, eine biblische Geschichte, *סִפּוּר מִסִּפּוּרֵי סִפְרֵי קֹדֶשׁ.

Bibel, die, סִפְרֵי קֹדֶשׁ תנ״ך (תּוֹרָה, נְבִיאִים וּכְתוּבִים).

Büberei, die, דְּבַר בְּלִיַּעַל.

Biegsam, dieses Holz ist, נָקֵל לָאִישׁ לָכֹף הָעֵץ הַזֶּה.

Biegeln, ein gewaschenes Kleid, *הֶחֱלִיק בֶּגֶד מְכֻבָּס בְּבַרְזֶל חַם.

Biegen, Etwas, כָּפַף דָּבָר, s. Beugen.

Bieder sein, עָשָׂה מֵישָׁרִים. Ein biederer Mann, אִישׁ יָשָׁר, אִישׁ חַיִל. Ein biederes Weib, אִשָּׁה יְשָׁרָה, אֵשֶׁת חַיִל.

Biedermann, der, s. Bieder.

Biederkeit, die, מֵישָׁרִים.

Bühne, die, ein Gerüst, מִגְדַּל עֵץ. Für den Redner, עֹמֶד, עַמּוּד, מַעֲלָה. Bühne (Theater), בָּמַת יִשְׂחָק (nach Rumanili).

Bis, עַד. Bis zum Abend, עַד הָעֶרֶב, עֲדֵי עָרֶב. Bis zur Wüste hin, עַד לְבוֹא מִדְבָּרָה. Von Chamath an bis zum Meere מִלְּבוֹא חֲמָת עַד הַיָּם. Er lief bis nach Jisreel וַיָּרָץ עַד בֹּאֲכָה יִזְרְעֶאלָה. Bis jetzt, עַד עַתָּה. Ich sah ihn nicht bis jetzt, לֹא רְאִיתִיו עַד הֵנָּה. Du gehorchtest nicht bis jetzt, לֹא שָׁמַעְתָּ עַד כֹּה. Bis hierher komme, und nicht weiter, עַד פֹּה תָבוֹא וְלֹא תוֹסִיף. Wir wollen bis dorthin gehen, נֵלְכָה עַד כֹּה. Bis die Verfolger zurückgekehrt sind, עַד שׁוּב הָרֹדְפִים. Bis sie genug getrunken haben, עַד אִם כִּלּוּ לִשְׁתּוֹת.

Bisher, bis jetzt, s. Bis.

Bisherig. deine bisherigen Handlungen, הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עַד עַתָּה.

Bisweilen, s. Zuweilen.

Bittweise, בְּדֶרֶךְ בַּקָּשָׁה. Ich habe das Geld von ihm bittweise erhalten, נָתַן לִי הַכֶּסֶף בִּשְׁאֵלָתִי.

Bitte, die, תְּחִנָּה, תַּחֲנוּנִים, שְׁאֵלָה. An Jemanden

eine Bitte thun, הַפֵּל תְּחִנָּה לִפְנֵי אִישׁ, שָׁאַל שְׁאֵלָה מֵעִם אִישׁ.

Bitten, 1) Etwas verlangen. Um Leben bat er dich, חַיִּים שָׁאַל מִמְּךָ. Daß sie den König wegen ihres Volkes bitte, לְבַקֵּשׁ מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ עַל עַמָּהּ. Sie baten den König dringend, הִפְגִּיעוּ בַמֶּלֶךְ. Einen um Gnade bitten, הִתְחַנֵּן אֶל אִישׁ לַחֲמוֹל עָלָיו. Für Einen zu Gott bitten, הַעְתֵּר אֶל אֱלֹהִים בְּעַד אִישׁ. Ich bitte! אָנָּא, בִּי אֲדֹנִי. 2) Einen zu Tische — קָרֹא לְאִישׁ לֶאֱכֹל אִתּוֹ לָחֶם.

Bitter, die Frucht ist, הַפְּרִי מַר הוּא. Bitter wie Wermuth, מָרָה כַּלַּעֲנָה. Bitteres Wasser, מַיִם מָרִים. Mit bittern Kräutern sollen sie es essen, עַל מְרֹרִים יֹאכְלֻהוּ. Bittere Trauben, אַשְׁכְּלֹות מְרֹרוֹת. Bitter schmeckt der Trank den Zechern, יֵמַר שֵׁכָר לְשֹׁתָיו. Du verhängst die bittersten Qualen über mich, תִּכְתֹּב עָלַי מְרֹרוֹת.

Bitterlich weinen, בָּכֹה מַר, בִּמְרִירוּת לֵב. Ich muß bitterlich weinen, אֲמָרֵר בַּבֶּכִי. Ein bitterliches Weinen, בְּכִי תַמְרוּרִים.

Bitterkeit, die, des Wermuths, מְרִירוּת הַלַּעֲנָה. Er sättigt mich mit Bitterkeiten יַשְׂבִּיעֵנִי מְמְּרֹרִים.

Bittschrift, die, מִכְתַּב־ כְּתָב בַּקָּשָׁה*.

Büchse, die, ein Behältniß, קוּפָּה, תֵּבָה*.

Büchersaal, der, s. Bibliothek.

Büchermachen, das, des vielen Büchermachens ist kein Ende, עֲשׂוֹת סְפָרִים הַרְבֵּה אֵין קֵץ.

Bücherfreund, der, אֹהֵב סְפָרִים.

Bücherkenntniß, die, יְדִיעַת הַסְּפָרִים*.

Bücherkenner, der, אִישׁ יוֹדֵעַ סְפָרִים.

Bücherschrank, der, אַרְגַּז הַסְּפָרִים.

Bücherschreiber, Büchermacher, der, עֹשֵׂה סְפָרִים.

Bild, das, Vorstellung, דְּמוּת. Fürchterliche Bilder, חֶזְיוֹנוֹת נוֹרָאוֹת. Sein Bild schwebt mir vor Augen, תְּמוּנָתוֹ לְנֶגֶד עֵינָי. 2) Von Götzen, סֶמֶל, צֶלֶם. Ein gegossenes, ausgehauenes Bild, מַסֵּכָה, פֶּסֶל.

Bildhauer, der, יוֹצֵר פְּסִילֵי אֶבֶן.

Bildhauerarbeit, die, מַעֲשֵׂה חָרַשׁ אֶבֶן.

Bildung, die, 1) das Bilden, יְצִירָה*. 2) Des Körpers, תֹּאַר. 3) Des Geistes, חָכְמַת לֵב.

Bildsäule, die, מַצֵּבָה, אֶבֶן מַשְׂכִּית, עַמּוּד פֶּסֶל.

Bildlich, בְּדֶרֶךְ דִּמְיוֹן, בְּדֶרֶךְ מָשָׁל*.

Bildniß, das, eines Menschen, תֹּאַר דְּמוּת אָדָם, תַּבְנִית אִישׁ, צוּרַת אָדָם; eines Götzen, s. Bild.

Bildner, der, יוֹצֵר.

Bilden, 1) eigentlich, יָצַר־ עָצַב אֶת. Deine Hände bildeten mich, יָדֶיךָ עִצְּבוּנִי. 2) Einen jungen Menschen, לַמֵּד אֶת הַנַּעַר דַּעַת. Wissenschaftlich gebildete Männer, אֲנָשִׁים יוֹדְעֵי דַעַת, מְבִינֵי מַדָּע.

Bilderbuch, das, סֵפֶר מָלֵא צִיּוּרִים*.

Bildergallerie, die, חַדְרֵי־ גִּנְזֵי הַצִּיּוּרִים*.

Bilderdienst, der, s. Götzendienst.

Bilderschriftkundigen, die, יוֹדְעֵי חֶרֶט אֱנוֹשׁ, חַרְטֻמִּים.

Billig, 1) das Korn ist, מְחִיר הַדָּגָן אֵינֶנּוּ רַב. 2) Es ist billig, daß du dieses thust, עָלֶיךָ לַעֲשׂוֹת זֹאת. 3) Ein billiges Urtheil, מִשְׁפַּט צֶדֶק.

Billigen, ich billige es, טוֹב־ יָשָׁר הַדָּבָר בְּעֵינַי.

Billigkeit, die, צֶדֶק, צְדָקָה.

Bündig, ein bündiger Beweis, הוֹכָחָה נִצַּחַת*.

Bündniß, das, בְּרִית. Er machte ein Bündniß mit ihm auf's ganze Leben, כָּרַת בְּרִיתוֹ אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשָּׁלוֹם.

Binde, die, der Aerzte, חִתּוּל. s. Kopfbinde.

Bindebalken, die, Holz zu den Bindebalken, עֵצִים לַמְחַבְּרוֹת.

Bindehaus, das, der Hirten (wo sie die Schaafe binden und scheeren), בֵּית עֵקֶד הָרֹעִים.

Bündel, das, ein Bündel Isop, אֲגֻדַּת אֵזוֹב.

Binden, 1) Einen mit Stricken, אָסֹר אִישׁ בַּחֲבָלִים, עָקֹד אִישׁ. Garben, אַלֵּם אֲלֻמִּים. An Etwas s. Anbinden. 2) Sich durch einen Schwur binden, אָסֹר אִסָּר עַל נַפְשׁוֹ בִּשְׁבוּעָה.

Binsen, die, אַגְמוֹן, גֹּמֶא. Die Binsenschiffchen auf dem Wasser, כְּלֵי גֹמֶא עַל פְּנֵי מַיִם.

Binnen acht Tagen, בְּעוֹד שְׁמֹנַת יָמִים.

Biene, die, דְּבוֹרָה. Bienen, דְּבֹרִים.

Bienenkorb, der, כַּוֶּרֶת דְּבֹרִים.

Bienenschwarm, der, עֲדַת דְּבוֹרִים.

Biß, der, einer Schlange, נְשִׁיכַת הַנָּחָשׁ.

Bischen, ein Bischen Wein, מְעַט יַיִן.

Bissig, ein bissiger Hund, כֶּלֶב נֹשֵׁךְ. Ein bissiger Mensch, אִישׁ אֲשֶׁר לְשׁוֹנוֹ שְׁנוּנָה.

Bissen, der, פַּת. Den Bissen, den du gegessen, mußt du wieder ausspeien, פִּתְּךָ אָכַלְתָּ תְּקִיאֶנּוּ.

Büßen, 1) er soll seine Sünde, יִשָּׂא חֶטְאוֹ. Er soll es mit seinem Blute — דָּמוֹ בוֹ יִהְיֶה. 2) Befriedigen: Er hat seine Lust gebüßt, נֶהֶנְתָה תַאֲוָתוֹ.

Büffel, der, רְאֵם, plur. רְאֵמִים.

Bücken, sich, vor Einem, הִשְׁתַּחֲוָה לְאִישׁ. לִפְנֵי אִישׁ. Es gehen zu dir gebückt die Söhne deiner Peiniger, וְהָלְכוּ אֵלַיִךְ שְׁחוֹחַ בְּנֵי מְעַנַּיִךְ.

Bürge, der, עָרֵב. Für einen Bürge sein, s. Bürgen.

Bürgen, für Einen, עָרַב לְאִישׁ. Du bürgtest für ihn, עָרַבְתָּ אוֹתוֹ. Er bürgte für seinen Freund, עָרֵב עֲרֻבָּה לִפְנֵי רֵעֵהוּ.

Bürger, der, einer Stadt, אֶחָד מִבַּעֲלֵי הָעִיר.

Bürgerlich, מִנְהַג בַּעֲלֵי הַבַּיִת. Das bürgerliche Gesetzbuch, סֵפֶר חֻקֵּי הָעָם.

Bürgermeister, der, רֹאשׁ בַּעֲלֵי הָעִיר.

Bürgschaft, die, עֲרֻבָּה. Bürgschaft für einen Freund leisten, עָרַב עֲרֻבָּה לִפְנֵי רֵעֵהוּ.

Bürde, die, מַשָּׂא, נֵטֶל, כֹּבֶד, סֵבֶל. s. Last,

Büschel, Büschchen, das, Blumen, צְרוֹר פְּרָחִים.

Bei, ein Vorwort, welches den Dativ regiert. 1) Neben, in der Nähe, אֵצֶל, עִם, עַל, אֶת. Bei Einem liegen, שָׁכַב אֵצֶל־ עִם אִישׁ. Er ließ sein Kleid bei mir, עָזַב בִּגְדוֹ אֶצְלִי. Er wohnte bei dem Brunnen, וַיֵּשֶׁב עַל הַבְּאֵר. Bei Tische sein, יָשַׁב עַל־ אֶל הַשֻּׁלְחָן. Die noch spät beim Weine sitzen, הַמְאַחֲרִים עַל הַיַּיִן. Es bleibe das Mädchen bei uns, תֵּשֵׁב הַנַּעֲרָה אִתָּנוּ. 2) Das geschieht nicht bei uns, לֹא יֵעָשֶׂה כֵן בְּתוֹכֵנוּ בִּמְקוֹמֵנוּ. בְּאַרְצֵנוּ. Einen bei der Hand fassen, הֶחֱזִיק בְּיַד אִישׁ. Hast du Geld bei dir? הֲיֵשׁ כֶּסֶף בְּיָדְךָ. Bei dem Lichte lesen, קָרָא בַסֵּפֶר לְאוֹר הַנֵּר. Ich wandelte bei seinem Lichte durch's Dunkel, לְאוֹרוֹ אֵלֶךְ חֹשֶׁךְ. Beim Blitze deines Speeres, לְנֹגַהּ בְּרַק חֲנִיתֶךָ. Ich schwor bei mir selbst, בִּי נִשְׁבַּעְתִּי. Bei sich selbst sprechen, אָמַר בְּלִבּוֹ. 3) Bei Tage und bei Nacht, יוֹמָם וָלַיְלָה. Er fürchtete sich bei Nacht, יִפְחַד פַּחַד בַּלַּיְלָה.

Bei, Umstandswort: Bei drei tausend Mann, כִּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים־ אַלְפֵי אִישׁ.

Beibehalten, einen Gebrauch, *הֶחֱזִיק בְּמִנְהָג.

Beibringen, 1) Einem eine Wunde, פָּצַע אִישׁ. 2) Man hat ihm Gift im Weine beigebracht, הִשְׁקוּהוּ יַיִן וְלֹא יָדַע כִּי מְרוֹרָה בוֹ. 3) Der Jugend Kenntnisse, הֵבִין לַנְּעָרִים דַּעַת. Man hat ihm die Trauernachricht langsam beigebracht, הוֹדִיעוּ לוֹ לְאַט לְאַט הַבְּשׂוֹרָה לֹא טוֹבָה.

Beigeben, er ist ihm als Gehülfe beigegeben worden, נָתוּן הוּא לוֹ לְמִשְׁעָן וּלְתוֹמֵךְ לְהָקֵל מֵעָלָיו עֲבֹדָתוֹ.

Beigehen, er ließ sich, דִּמָּה בְנַפְשׁוֹ.

Beigesellen, sich Einem, רָעָה־ הִתְרָעָה אֶת אִישׁ. Einer, der sich Schlemmern beigesellt, רֹעֶה זוֹלְלִים. Er hat sich bösen Menschen beigesellt, אָרַח לְחֶבְרָה עִם פֹּעֲלֵי אָוֶן.

Beidrucken, einen Aufsatz einem Werke, *הִדְפִּיס מַאֲמָר עִם־ בְּתוֹךְ הַסֵּפֶר.

Beiwohnung, die, Beischlaf (nach Einigen) עֹנָה.

Beiwohnen, 1) einer Frau, בּוֹא־ קָרַב־ נָגַשׁ אֶל אִשָּׁה, יָדַע־ שָׁכַב אֶת אִשָּׁה. 2) Einer Rathsversammlung, יָשַׁב בְּסוֹד יוֹעֲצִים.

Beisammen, יַחַד, יַחְדָּיו.

Beisaß, der, תּוֹשָׁב. Beisaßen, תּוֹשָׁבִים.

Beisatz, der, דְּבָרִים נוֹסָפִים עַל.

Beisitzen, einem Gerichte, יָשַׁב עִם הַשֹּׁפְטִים.

Beiseit, er führte mich bei Seite, um mit mir allein zu sprechen, לְקָחַנִי מִמְּקוֹמִי לְדַבֵּר אִתִּי בַּסֵּתֶר. Warum stehst du bei Seite? לָמָּה תַעֲמֹד מִנֶּגֶד. Etwas bei Seite schaffen, הֵסִיר דָּבָר.

Beisein, im, des Volkes, לִפְנֵי־ לְעֵינֵי־ נֶגֶד הָעָם. In des Herrscher's Beisein, redete er das ganze Volk an, נֹכַח פְּנֵי הַמֶּלֶךְ שָׂם דְּבָרָיו אֶל כָּל הָעָם.

Beisetzung, die, einer Leiche, קְבוּרַת הַמֵּת.

Beisetzen, 1) eine Leiche, הָנִיחַ הַמֵּת בְּקֶבֶר. 2) s. Beifügen.

Beitrag, der, für die Arme, נְדָבָה לַעֲנִיִּים.

Beitragen, 1) sie haben zu seinem Unglück beigetragen, הוֹעִילוּ לְרָעָתוֹ. Er hat viel zu seinem Unglück beigetragen, יָדוֹ הָיְתָה בְּכָל אֲשֶׁר הוֹעִיל לְהַוָּתוֹ. 2) An Geld zu Etwas, נָתַן נִדְבַת יָד לְ.

Beitritt, der, s. Beitreten.

Beitreten, einem Bündnisse, הִתְחַבֵּר עִם בַּעֲלֵי חֲבֵרוּת; Jemands Meinung, s. Einverstanden.

Beilage, die, הוֹסָפָה*.

Beilager, das, eines Fürsten, חֲתֻנַּת הַשַּׂר.

Beiliegend, das dem Briefe beiliegende Geld, הַכֶּסֶף אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הָאִגֶּרֶת, הַכֶּסֶף אֲשֶׁר רְצַפְתִּי (לַטְתִּי) תּוֹךְ הַמִּכְתָּב.

Beileid, das, Einem sein Beileid bezeigen, נוּד לְאִישׁ. Ich bezeige dir mein Beileid, בְּצָרָתְךָ לִי צָר.

Beiläufig dreißig Mann, כִּשְׁלשִׁים אִישׁ.

Beilegen, 1) einem Briefe Geld, שׂוּם כֶּסֶף בְּתוֹךְ הָאִגֶּרֶת. 2) Einem Lobsprüche, mündlich, דַּבֵּר־הַזְכֵּר תְּהִלַּת אִישׁ; schriftlich, הַגֵּד־סַפֵּר תְּהִלַּת אִישׁ בַּמִּכְתָּב. 3) Einen Streit, הַשְׁבֵּת רִיב.

Beimessen, 1) Einem eine Schuld, חָשַׁב עָוֹן לְאִישׁ. 2) Einem Glauben — הֶאֱמִין לְדִבְרֵי אִישׁ.

Beinahe, meine Füße wankten, כִּמְעַט נָטָיוּ רַגְלָי.

Beiname, der, כִּנּוּי*. Mit dem Beinamen, הַמְכֻנֶּה*.

Beifall, der, dein Vorschlag hat meinen — טוֹבָה עֲצָתְךָ בְּעֵינַי.

Beifallen, es fällt mir jetzt nicht bei, was er gesprochen, אֵינֶנִּי זֹכֵר עַתָּה אֶת דְּבָרָיו.

Beifällig aufnehmen, Etwas, רָצָה דָּבָר, בְּדָבָר.

Beifügen, einer Sache Etwas, יָסַף־הוֹסִיף דָּבָר עַל. Das Beigefügte, הַדָּבָר הַנּוֹסָף עַל.

Beipflichten, Einem, s. Beistimmen.

Bei Zeiten kommen, קַדֵּם לָבוֹא.

Beizählen, man zählt ihn den Reichen bei, יֵחָשֵׁב לָעֲשִׁירִים. Er wurde den Verbrechern beigezählt, וְאֶת פֹּשְׁעִים נִמְנָה.

Beikommen, Einem, 1) ihn besiegen, יָכֹל לְאִישׁ. 2) Sich beikommen lassen, s. Unterstehen.

Beistand, der, עֵזֶר. Mit göttlichem Beistand, בְּעֵזֶר אֵל.

Beistimmen, ich stimme deiner Meinung bei, דֵּעִי כְּדַעְתְּךָ. Ich kann deiner Meinung nicht — לֹא כְּדַעְתְּךָ דֵּעִי.

Beisteuer, die, eine milde, מִסַּת נִדְבַת יָד.

Beisteuern zu Etwas, נָתַן מִסַּת נִדְבַת יָד לְ.

Beistehen, Einem, הוֹשִׁיעַ־עָזַר אֶת אִישׁ, עָמַד לִימִין אִישׁ לְהוֹשִׁיעוֹ מִן, הֶחֱזִיק בְּאִישׁ. s. Unterstützen.

Beischlaf, der, מִשְׁכְּבֵי אִשָּׁה, שְׁכָבַת, מִשְׁכַּב זָכָר. Ihn vollziehen, שָׁכַב אֶת אִשָּׁה, נָתַן שְׁכָבְתּוֹ בְּאִשָּׁה, שָׁכַב אֶת אִשָּׁה שִׁכְבַת זָרַע.

Beischläferin, die, שֵׁגָל, לְחֵנוֹת פִּלֶגֶשׁ, פִּילֶגֶשׁ. Beischläferinnen, פִּלַגְשִׁים.

Beischließen, Etwas einem Briefe, s. Einschließen.

Beispiel, das, 1) Gleichniß, מָשָׁל. Zum Beispiel, דֶּרֶךְ מָשָׁל. Ein Beispiel anführen, מָשַׁל מָשָׁל. Wir müssen gegen die Aufwiegler ein Beispiel der Strafe statuiren, צְרִיכִים אֲנַחְנוּ לְהַרְאוֹת לְהַקֹּשְׁרִים קֶשֶׁר, עוֹנֶשׁ מַעֲשֵׂה הָרַע לְמוֹפֵת. 2) Er folgte seinem Beispiele, עָשָׂה כְּמוֹהוּ, הָלַךְ בִּדְרָכוֹ.

Beispiellos, das ist, לֹא נִשְׁמַע דָּבָר כָּזֶה עַד עַתָּה.

Beispringen, Einem, בּוֹא לַעֲזוֹר אֶת אִישׁ.

Beugung, die, כְּפִיפָה*.

Beugung, 1) das Knie, כָּרַע עַל בִּרְכָּיו. Vor dir beugt sich jedes Knie, לְךָ תִּכְרַע כָּל בֶּרֶךְ. Sie beugten sich mit dem Angesicht zur Erde, כָּרְעוּ אַפַּיִם אָרְצָה. Du beugst meine Feinde unter mir, תַּכְרִיעַ קָמַי תַּחְתָּי. Das Haupt beugen, כָּפַף רֹאשׁוֹ. Er richtet auf die gebeugten, זֹקֵף כְּפוּפִים. Du beugst die Wuth der Barbaren, שְׁאוֹן זָרִים תַּכְנִיעַ. Gebeugt, bis in den Staub ist unsere Seele, שָׁחָה לֶעָפָר נַפְשֵׁנוּ. Warum so tief gebeugt, o meine Seele? מַה תִּשְׁתּוֹחֲחִי נַפְשִׁי. Ein gebeugtes Gemüth, רוּחַ נְכֵאָה. Alle, die in den Staub gebeugt sind, כָּל יוֹרְדֵי עָפָר. Den Hals unter das Joch beugen, נָתַן צַוָּארוֹ בְּעֹל. 2) Das Recht beugen, הִטָּה־עִוֵּת מִשְׁפָּט.

Beide, wir, sie, שְׁנֵינוּ, שְׁנֵיהֶם, (weibl.) שְׁתֵּיהֶן. Keiner von Beiden, לֹא זֶה וְלֹא זֶה.

Beides, זֶה וָזֶה.

Beiderseitig, ihr beiderseitiges Glück, אֹשֶׁר שְׁנֵיהֶם.

Beiderseits, sie grüßen dich, יְבָרְכוּךָ שְׁנֵיהֶם.

Beiderlei Geschlechtes in der Grammatik, מִין זָכָר וּנְקֵבָה*.

Beute, die, שָׁלָל, בִּזָּה, עַד, מַלְקוֹחַ. Beute machen, שָׁלֹל שָׁלָל, בָּזֹז בִּזָּה.

Beutel, der, כִּיס, חָרִיט, plur. חֲרִיטִים. Ein durchlöcherter Beutel, צְרוֹר נָקוּב.

Beuteln, s. Schütteln.

Beichte, die, וִדּוּי*.

Beichten, הִתְוַדָּה אֶת־ עַל חַטֹּאתָיו.

Beil, das, מַעֲצָד, s. Axt.

Bein, das, עֶצֶם, גֶּרֶם. Beine, עֲצָמוֹת, עֲצָמִים, גְּרָמִים.

Beinbruch, der, שֶׁבֶר רֶגֶל.

Beinbrüchig, שְׁבוּר רֶגֶל.

Beinbrecher, der, ein Vogel, פֶּרֶס.

Beinig, ein beiniges Fleisch, בָּשָׂר מָלֵא עֲצָמִים. s. Knochig.

Beinern, beinerne Schalen, כַּפּוֹת עֶצֶם.

Beinkleider, die, מִכְנָסַיִם. Leinene Beinkleider, מִכְנְסֵי בַד.

Beinfraß, der, רְקַב עֲצָמוֹת. Er bekam den Beinfraß, בָּא רָקָב בַּעֲצָמָיו.

Beißen, Einen, נָשַׁךְ־ נָשֹׁךְ בְּשִׁנַּיִם אֶת.

Bäuerin, die, אֵשֶׁת־ בַּת אִכָּר.

Bäuerisch, sein Benehmen ist, דְּרָכוֹ כְּדֶרֶךְ אִכָּרִים.

Blase, die, auf der Haut, אֲבַעְבֻּעָה, plur. אֲבַעְבֻּעוֹת.

Blasebalg, der, מַפֻּחַ.

Blasen, 1) vom Winde, נָפַח, פּוּחַ, נָשַׁף, נָשַׁב. In das Feuer, נָפַח בָּאֵשׁ. 2) Auf der Flöte, חִלֵּל בֶּחָלִיל; Die Posaune, תָּקַע שׁוֹפָר, בַּשּׁוֹפָר; Die Trompete, חַצֵּר בַּחֲצֹצְרָה.

Blatt, das, am Baume, עָלֶה, plur. עָלִים; Ein Blatt Papier, דַּף*.

Blatter, die, s. Blase.

Blamiren, s. Beschimpfen.

Blank, ein blankes Schwert, חֶרֶב מְרוּטָה. Blanket eines Wechsels, טוֹפֶס שְׁטַר חוֹב*.

Blaß werden, חָוַר. s. Erblassen.

Blond, blonde Haare, שֵׂעָר צָהֹב.

Blondine, die, אִשָּׁה בַּעֲלַת שֵׂעָר צָהֹב.

Bloß, 1) ein bloßer Degen, חֶרֶב שְׁלוּפָה. Bloße Schwerter, פְּתִחוֹת. Mit bloßen Füßen, יָחֵף. Hüte deine Füße vom Barfuß gehen, מִנְעִי רַגְלֵךְ מִיָּחֵף. Mit bloßem Hintern, חֲשׂוּפַי שֵׁת. Du warst nackt und bloß, וְאַתְּ עֵרֹם וְעֶרְיָה. 2) Er hat sich bloß gegeben, הִתְגַּלָּה לִבּוֹ. Sein Leben bloß stellen, הֶעֱרָה לַמָּוֶת נַפְשׁוֹ. 3) Schrecken verbreitet schon das bloße Gerücht, וְהָיָה זְוָעָה רַק הָבִין שְׁמוּעָה. s. Nur.

Block, der, 1) ein Stück Holz, בּוּל עֵץ. 2) Du legst meine Füße in den Block, תָּשֵׂם בַּסַּד רַגְלַי. Der Scharfrichter hackte dem Verbrecher den Kopf auf dem Blocke ab, הַשּׁוֹטֵר הֵסִיר אֶת רֹאשׁ הַחוֹטֵא עַל עֵץ הַמִּטְבָּח.

Blockiren, eine Festung, חָנָה עַל עִיר מִבְצָר.

Blödsinn, der, חֹסֶר לֵב.

Blödsinnig, er ist, רַךְ לְבָבוֹ־ חֲסַר לֵב הוּא.

Blöde Augen, עֵינַיִם רַכּוֹת. Ein blöder Mensch, s. Blödsinnig.

Blöße, die, עֶרְוָה, מַעַר. Ich zeige den Völkern deine Blöße, וְהַרְאֵיתִי גוֹיִם מַעְרֵךְ. Blößen, מַעֲרֻמִּים. Die Blößen eines Landes ausspähen, רַגֵּל אֶרֶץ לִרְאוֹת עֶרְוָתָהּ.

Blöcken, von Kühen, גָּעָה.

Blacken, das, der Schaafe, קוֹל הַצֹּאן.

Blut, das, דָּם. Das Blut deines Bruders schreiet zu mir, קוֹל דְּמֵי אָחִיךָ צֹעֲקִים אֵלַי. poetisch, Das Blut der Trauben, דַּם עֲנָבִים.

Blutarm, er ist, דַּל הוּא בִּמְאֹד.

Blutauswurf der, הֲקָאַת דָּם*.

Blutbad, das, ein Blutbad unter den Feinden anrichten, הָרַג הֶרֶג רַב בְּשׂוֹנְאָיו.

Blutgierig, ein blutgieriger Mensch, אִישׁ דָּמִים.

Blutgericht, das, שֹׁפְטֵי מִשְׁפַּט מָוֶת.

Blutgerüst, das, bereitet ein Blutgerüst für seine Söhne, הָכִינוּ מַטְבֵּחַ לְבָנָיו.

Blutdurst, der, den Blutdurst stillen, רַוֵּה נַפְשׁוֹ מִדָּם.

Bluthund, der, אִישׁ דָּמִים.

Blutwenig, מְעַט מִזְעָר.

Blutsauger, der, (nach Einigen) עֲלוּקָה.

Blutige Hände, יָדַיִם מְגֹאָלוֹת בַּדָּם.

Blutjung, צָעִיר מְאֹד לְיָמִים.

Blutsverwandte, der, die, שְׁאֵר, שְׁאֵר בָּשָׂר. Du bist mein Blutsverwandter, עַצְמִי וּבְשָׂרִי אַתָּה. Sein naher Blutsverwandter, שְׁאֵרוֹ הַקָּרֹב אֵלָיו.

Blutsverwandtschaft, die, שַׁאֲרָה.

Bluten, die Wunde blutet, יִזַּל דָּם מִן הַמַּכָּה, יִצַּק־ יִצֹּק דָּם הַמַּכָּה. Das Herz blutet mir, נִשְׁבַּר לִבִּי בְּקִרְבִּי.

Blutegel, der, תּוֹלַעַת הַמּוֹצֶצֶת דַּם הָאָדָם. s. Blutsauger.

Blutfluß, der, wenn ein Weib einen Blutfluß hat, וְאִשָּׁה כִּי יָזוּב זוֹב דָּמָהּ.

Blutvergießen, das, שְׁפִיכַת דָּמִים*.

Bluträcher, der, גֹּאֵל הַדָּם.

Blutschande, die, תֶּבֶל, חַטַּאת שְׁאֵר בָּשָׂר (oder: גִּלּוּי עֶרְוַת שְׁאֵר בְּשָׂרוֹ קְרוֹבִים).

Blutschuld, die, דָּמִים. Er hat keine Blutschuld, אֵין לוֹ דָּמִים. Es lastete auf ihm eine — הָיוּ עָלָיו דָּמִים. Sein Gewissen mit einer Blutschuld beflecken, שׂוּם דָּמִים עַל נַפְשׁוֹ.

Blutschänder, der, הַמְגַלֶּה עֶרְוַת שְׁאֵרוֹ, שְׁאֵר בְּשָׂרוֹ.

Blutspeien, das, הֲקָאַת דָּם*.

Blutspeier, der, הַמֵּקִיא דָּם.

Blumig, מָלֵא פְּרָחִים. Blumige Gegend, מְקוֹם פְּרָחִים.

Blumist, der, אֹהֵב פְּרָחִים.

Blume, die, פֶּרַח, צִיץ, נִצָּה, צִיצָה. Blumen, פְּרָחִים, צִיצִים. Die Blumen zeigen sich auf dem Boden, הַנִּצָּנִים נִרְאוּ בָאָרֶץ.

Blumenbeet, das, עֲרוּגַת פְּרָחִים.

Blumengarten, der, גַּן הַפְּרָחִים.

Blumengärtner, der, עוֹבֵד גַּן פְּרָחִים.

Blumenwerk, das, in der Baukunst, מַעֲשֵׂה פֶרַח.

Blumentopf, der, כְּלִי חֶרֶשׂ בּוֹ פְּרָחִים נְטוּעִים.

Blumenmonat, der, חֹדֶשׁ הַנִּצָּנִים, חֹדֶשׁ־ יֶרַח זִו.

Blumenflor, der, קְבֻצַת צִצִּים פְּרָחִים.

Blumenkranz, der, נֵזֶר פְּרָחִים.

Blumenstrauß, der, צְרוֹר פְּרָחִים.

Blau, s. Himmelblau.

Blühen, פָּרַח, צִיץ, הֵנֵץ.

Blüthe, die, פֶּרַח, צִיץ, נֵץ, נִצָּה. Eine Blüthe treiben, הוֹצִיא פֶרַח, גָּמַל צִיץ. s. Abwerfen. Er starb in der Blüthe seines Alters, מֵת בִּימֵי בְחוּרוֹתָיו.

Blitz, der, בָּרָק, בָּזָק, רֶשֶׁף. (poetisch) חִצֵּי־ אֵשׁ אֱלֹהִים, שַׁלְהֶבֶת יָהּ. Blitze schleudern, schießen, בְּרָק־ רָבָב בְּרָקִים. Deine Blitze flogen umher, חֲצָצֶיךָ יִתְהַלָּכוּ.

Blitzen, es blitzt, יֵרָאוּ בְּרָקִים בַּשָּׁמַיִם. Es donnerte und blitzte, וַיְהִי קֹלוֹת וּבְרָקִים. Von einem Schwerte: Es ist gemacht, daß es blitzen soll, עֲשׂוּיָה לְבָרָק.

Blitzend, wenn ich mein blitzendes Schwert schärfe, אִם שַׁנּוֹתִי בְּרַק חַרְבִּי.

Blitzstrahl, der, חֲזִיז. s. Donnerstrahl, Wetterstrahl.

Blind, 1) ein blinder Mann, אִישׁ עִוֵּר, עִוֵּר, (poetisch) אֵין עֵינַיִם. s. Augenlos. Ein blindes Weib, אִשָּׁה עִוֶּרֶת, עַוֶּרֶת. Blinde Leute, עִוְרִים. Blinde Augen, עֵינַיִם עִוְרוֹת. Er ist auf einem Auge blind, אַחַת מֵעֵינָיו עִוֶּרֶת הִיא. s. Einäugig. Er ist blind geworden, חָשַׁךְ אוֹר עֵינָיו. Einen blind machen, עִוֵּר עֵינֵי אִישׁ. 2) Blinde Fenster, חַלּוֹנִים אֲטֻמִים, חַלּוֹנוֹת אֲטֻמוֹת.

Blindgeboren, er ist, עִוֵּר הוּא מִיּוֹם הִוָּלְדוֹ, מִבֶּטֶן אִמּוֹ.

Blindheit, die, עִוָּרוֹן. Er ist mit Blindheit geschlagen, מֻכֶּה הוּא בְעִוָּרוֹן, בַּסַּנְוֵרִים.

Blinken, s. Glänzen, Blank.

Blick, der, עַיִן, עֵינַיִם. Ein freundlicher Blick erfreuet das Herz, מְאוֹר עֵינַיִם יְשַׂמַּח לֵב. Des Mannes stolzer Blick, עֵינֵי גַבְהוּת אָדָם.

Blicken, 1) nach Etwas hin, הַבֵּט אֶל. In die Höhe — פָּנָה לְמַעְלָה. Er blickt verstohlen durch das Gitter, מֵצִיץ מִן הַחֲרַכִּים. 2) Laß dich nie wieder vor mir blicken, אַל תֹּסֶף רְאוֹת פָּנָי.

Blei, das, עֹפֶרֶת.

Bleigewicht, das, אֶבֶן הָעוֹפֶרֶת.

Bleiloth, das, die Bleischnur, s. Senkblei.

Bleiben, 1) Gott aber bleibt ewig, וַיי׳ לְעוֹלָם יֵשֵׁב. Zum ewigen Andenken bleibt der Gerechte, לְזֵכֶר עוֹלָם יִהְיֶה צַדִּיק. 2) Zu Hause bleiben, יָשַׁב בְּבֵיתוֹ. Bleibe bei mir, שְׁבָה עִמָּדִי. 3) Es blieb mir keine Kraft mehr, לֹא נִשְׁאַר בִּי כֹחַ. s. Uebrig. Allein zurück bleiben, הִוָּתֵר לְבַדּוֹ. 4) der Schaden ist stehen geblieben, הַנֶּגַע עָמַד בְּעֵינָיו. Bleibe doch bei deiner Beschwörungskunst, עִמְדִי נָא בַחֲבָרַיִךְ. 5) Wo bleibt er denn? מַדּוּעַ בֹּשֵׁשׁ הוּא לָבוֹא. 6) Es bleibt unter uns, s. Unter. 7) Er ist in den Schlachten geblieben, מֵת־נָפַל בַּמִּלְחָמָה. 8) Etwas bleiben lassen, חָדַל. s. Unterlassen.

Bleibend, er hatte keine bleibende Stätte, לֹא הָיָה מָנוֹחַ לְכַף רַגְלוֹ.

Bleich, er ist vor Schrecken bleich geworden, נָפְלוּ פָנָיו מִפַּחַד וּבֶהָלָה.

Bleichen, Leinwand, כַּבֵּס־הַלְבֵּן בַּד.

Bleichfeld, das, שְׂדֵה כֹבֵס.

Bleiern, eine bleierne Röhre, קָנֶה עוֹפֶרֶת. Ein bleiernes Gewicht, מַשָּׂא כַעוֹפֶרֶת.

Blähen, sich, s. Aufblasen.

Blätter, die, eines Baumes, עָלִים, עֲלֵי עֵץ.

Bleche, die, פַּחִים. Dünne Bleche, רִקֻּעֵי פַחִים. s. Goldblech.

Blendwerk, das, מַעֲשֵׂה תַעְתֻּעִים.

Blenden, Einen, עִוֵּר עֵינֵי אִישׁ. Fig. die Bestechung blendet die Sehenden, הַשֹּׁחַד יְעַוֵּר פִּקְחִים.

Beabsichtigen, חָשֹׁב חָשַׁב. s. Absicht.

Beachten, Etwas, הַשְׂכֵּל אֶל דָּבָר.

Beamte, der, פָּקִיד, שֹׁטֵר. Beamten, פְּקִידִים שֹׁטְרִים.

Beantwortung, die, eines Schreibens, תְּשׁוּבָה עַל הַמִּכְתָּב*.

Beantworten, einen Brief, הָשֵׁב דָּבָר אֶת אִישׁ עַל אִגַּרְתּוֹ. Beantworte mir meine Frage, הֲשִׁיבֵנִי דָּבָר עַל שְׁאֵלָתִי.

Bearbeiten, den Erdboden, עָבַד אֶת הָאֲדָמָה; Von Künsten und Wissenschaften, s. Verfertigen, Beschäftigen.

Beobachtung, die, der Gesetze, שְׁמִירַת הַחֻקִּים*.

Beobachten, 1) die Gebote, שָׁמַר אֶת הַמִּצְוֹת. 2) Als Joab die Stadt beobachtete, וַיְהִי בִּשְׁמוֹר יוֹאָב אֶל הָעִיר.

Beunruhigen, warum beunruhigst du mich, mich herauf zu bringen, לָמָּה הִרְגַּזְתַּנִי לְהַעֲלוֹת אֹתִי. Diese Nachricht hat ihn beunruhigt, נִסְעַר לִבּוֹ עַל הַשְּׁמוּעָה הַזֹּאת. s. Unruhig werden.

Beurtheilen, Etwas, שָׁפֹט דָּבָר.

Beurlauben, Soldaten, s. Urlaub geben. Er hat sich bei mir beurlaubt, בֵּרְכַנִי וַיֵּלֶךְ מֵאִתִּי.

Beeidigen, Einen, הִשְׁבִּיעַ אִישׁ בִּשְׁבוּעַת הָאָלָה.

Beeinträchtigen, Einen, s. Eintrag thun.

Beeifern, sich, Etwas zu thun, הִתְאַמֵּץ לַעֲשׂוֹת דָּבָר. Er beeifert sich in seiner Arbeit, הִתְאַמֵּץ לַעֲשׂוֹת מְלַאכְתּוֹ בְּלִי רְמִיָּה.

Bebauen, er bebaute den Berg, וַיִּבֶן אֶת הָהָר.

Beben, von Menschen, חָרַד, רָגַז, חִיל, נוּעַ. Mein Herz bebt, לִבִּי יֶחֱרַד־יָחִיל בְּקִרְבִּי. Sein Herz bebte, וַיָּנַע לְבָבוֹ. Alle Lenden beben, חַלְחָלָה בְּכָל מָתְנַיִם. Von der Erde und den Bergen außer den obigen Ausdrücken, רָעַד, רָעַשׁ, גָּעַשׁ. Beben machen, הִרְגִּיז הִרְעִישׁ. הִתְגָּעֵשׁ. Er macht die Wüste beben, יָחִיל מִדְבָּר.

Beben, das, רַעַד, רְעָדָה, חַלְחָלָה, זְוָעָה, חִיל, חֲרָדָה, פַּלָּצוּת, רְגָזָה. Iß dein Brod mit Beben, לַחְמְךָ בְּרַעַשׁ תֹּאכֵל.

Bebend, ich stand — עָמַדְתִּי מַרְעִיד. Ein bebendes Herz, לֵב רַגָּז.

Begabt, אִישׁ בַּעַל כִּשְׁרוֹן הַמַּעֲשֶׂה. Salomo wurde von Gott mit Weisheit begabt, הַחָכְמָה נְתוּנָה לִשְׁלֹמֹה מֵאֵת אֱלֹהִים.

Begattung, die, רְבִיעָה*.

Begatten, sich, von Thieren, יָחַם, רָבַע אֶת. Sich begatten lassen, הִרְבִּיעַ אֶת.

Begaffen, sie begaffen ihn, הֵמָּה יַבִּיטוּ יִרְאוּ בוֹ. s. Angaffen.

Begütigen, s. Besänftigen.

Begütert, er ist sehr, יֵשׁ לוֹ נְכָסִים רַבִּים.

Beginn, der des Jahres, הַתְחָלַת הַשָּׁנָה. s. Anfang.

Beginnen, הָחֵל. s. Anfangen.

Begünstigen, Einen, חָנַן־ חֹנֵן אִישׁ. Gott hat mich begünstigt, חַנֵּנִי אֱלֹהִים.

Begießen, die Pflanzen zu begießen, לְרוֹת אֶת הַנְּטִיעִים בַּמַּיִם. Einen mit Wasser, שָׁפַךְ מַיִם עַל אִישׁ.

Begierde, die, אַוָּה, אַוַּת נֶפֶשׁ, תְּשׁוּקָה, תַּאֲוָה, חֵשֶׁק. Seine Begierde zu befriedigen, wenn ihn hungert, לְמַלֵּא נַפְשׁוֹ כִּי יִרְעָב.

Begierig sein, nach Gold, חָמַד זָהָב; von einem Durstigen, שָׁקַק. Ich bin begierig zu wissen, אֶחְפֹּץ לָדַעַת. Ein begieriger Mensch, בַּעַל נֶפֶשׁ.

Begeisterung, die, *הִתְלַהֲבוּת הַנֶּפֶשׁ.

Begeistern, Gott hat ihn begeistert, הָיְתָה עָלָיו רוּחַ־ יַד אֱלֹהִים. הִתְנוֹסְסָה בּוֹ רוּחַ אֱלֹהִים. Die Liebe hat ihn zu Gesängen begeistert, הָאַהֲבָה הֵעִירָה רוּחוֹ לָשִׁיר שִׁירִים.

Begeisterte, der, von falschen Profeten: Israel wird es erfahren, wie wahnsinnig ihre Begeisterten gewesen, יֵדְעוּ יִשְׂרָאֵל מְשֻׁגָּע אִישׁ הָרוּחַ.

Begeifern, Einen, טָנַף בְּרִירוֹ אֶת, Uneigentlich, s. Verleumden.

Beglaubigungsschreiben, das, *מִכְתַּב תְּעוּדָה.

Beglaubigen, Etwas mit einem Eide, קַיֵּם דָּבָר בִּשְׁבוּעָה. Ein beglaubigter Mann, הַנּוֹדָע לְאִישׁ אֱמֶת.

Beglücken, der Himmel beglücke dich, יַצְלִיחֲךָ־ יִתֶּן לְךָ אֱלֹהִים; mit Kindern, יְבָרֶכְךָ אֱלֹהִים בָּנִים. Einen mit seiner Gegenwart, כַּבֵּד אִישׁ לִרְאוֹת פָּנָיו.

Begleitung, die, seine —, הָאֲנָשִׁים הַהֹלְכִים עִמּוֹ אַחֲרָיו לְשַׁלְּחוֹ.

Begleiten, einen Fortgehenden, הָלַךְ עִם אִישׁ. Dieses (das Essen und Trinken und die Freude) müsse ihn begleiten bei seiner Arbeit, וְהוּא יִלְוֶנּוּ בַעֲמָלוֹ.

Begnadigen, Einen, הָחֵן אִישׁ. Wird der Frevler begnadigt, so lernt er nie Gerechtigkeit, יֻחַן רָשָׁע בַּל לָמַד צֶדֶק.

Begnügen, sich mit Etwas, *הִסְתַּפֵּק בְּ.

Begeben, sich, 1) an einen Ort, הָלַךְ אֶל מָקוֹם; auf die Reise, הָלַךְ בַּדֶּרֶךְ; zur Ruhe, בּוֹא בַּחֲדַר מִשְׁכָּבוֹ. 2) Sich einer Sache begeben, נָטַשׁ דָּבָר, חָדַל מִדָּבָר.

Begebenheit, die, דָּבָר, אֵת אֲשֶׁר נַעֲשָׂה. Nach dieser Begebenheit, אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, s. Ereigniß. Mordechai erfuhr diese Begebenheit, וּמָרְדֳּכַי יָדַע אֵת אֲשֶׁר נַעֲשָׂה.

Begegniß, das, מִקְרֶה, פֶּגַע.

Begegnen, Einem, 1) Ich bin ihm begegnet, פְּגַשְׁתִּיו, פְּגַעְתִּיו, פָּגַעְתִּי בוֹ. Einander begegnen, הִפָּגֵשׁ. 2) Widerfahren, קָרָה. Alles, was ihnen begegnet war, כָּל הַקֹּרֹת אֹתָם. 3) Einem freundlich — דַּבֵּר טוֹבוֹת עִם אִישׁ.

Begehen, עָשָׂה, פָּעַל. Größtentheils aber wird dieses Hilfszeitwort mit dem Hauptwort vereinigt z. B. er beging eine Sünde, חָטָא, — einen Fehler שָׁגָה, תָּעָה. 1) Ein Fest, חָגַג, עָשָׂה חַג. 2) Eine Sünde, עָשָׂה עָוֹן; eine Treulosigkeit an Einem, מָעַל מַעַל בְּאִישׁ, s. Untreue.

Begehr, das, s. Begehren.

Begehren, du hast, was dein Herz begehrt, יֵשׁ לְךָ כָּל אֲשֶׁר יִשְׁאָלְךָ לִבֶּךָ. Von Allem, was meine Augen begehrten, versagte ich ihnen Nichts, וְכָל אֲשֶׁר שָׁאֲלוּ עֵינַי לֹא אָצַלְתִּי מֵהֶם. Ihr begehrt auch das Priesterthum? וּבִקַּשְׁתֶּם גַּם כְּהֻנָּה, s. Verlangen.

Begehren, das, שְׁאֵלָה, בַּקָּשָׁה. Was ist dein Begehren? מַה שְּׁאֵלָתֵךְ.

Begraben, einen Todten, קָבַר־ קָבַר מֵת.

Begründen, eine Behauptung, הוֹכִיחַ דָּבָר, s. Beweisen.

Begrüßen, Einen, בֵּרַךְ אִישׁ, s. Grüßen.

Begriff, der, 1) Vorstellung, *מֻשָּׂג. 2) Ich bin im Begriffe abzureisen, הִנְנִי חֹשֵׁב לָלֶכֶת בַּדֶּרֶךְ.

Begreiflich machen, Einem Etwas, הֵבִין דָּבָר לְאִישׁ.

Begreifen. Etwas, 1) einsehen, הֵבִין (*הִשִּׂיג) דָּבָר. Ich begreife nicht, was dich das angeht, אֵינֶנִּי יוֹדֵעַ מַה לְּךָ וְלַדָּבָר הַזֶּה. 2) Die Welt begreift in sich, *הַתֵּבֵל יָכִיל.

Begräbniß, das, er hat kein Begräbniß bekommen, לא היתה לו קבורה.

Begräbnißplatz, der, מקום קבורת המתים.

Begränzen, ein Feld, הגבל שדה, s. Umgränzen.

Bedacht, der, mit Bedacht reden, דבר בדעת. Er legte seine Hände mit Bedacht, שכל את ידיו.

Bedacht, ich will bedacht sein auf mein Wort, es zu erfüllen, שקד אני על דברי לעשותו. Sei auf mich bedacht, פקדני.

Bedachtsam handeln, עשה דבר בדעת.

Bedachtsamkeit, die, s. Bedacht, der.

Bedanken, sich bei Einem, הודות לאיש, s. Danken.

Bedarf, der, צרך.

Bedauern, Einen, 1) bemitleiden, נוד לאיש. 2) Du wirst es einst bedauern, es gethan zu haben, יבוא יום ותתעצב כי עשית זאת.

Bedingung, die, תני, תנאי*. Bedingungen, תנאים.

Bedingniß, das, s. Bedingung.

Bedingen, התנה*. Beim Eintritt in sein Geschäft bedingte er sich einen guten Gehalt aus, בהחלו לעשות מלאכתו ועסקיו, התנה כי ישלם לו שכר טוב. — Er hat sich Liebe ausbedungen, התנה אהבים.

Bedienung, die, שמוש*.

Bediente, der, עבד, נער, משרת את. Mein Bedienter, משרתי. Die Bedienten, משרתי איש; in den spätern Schriften, משרתים.

Bedienen, 1) Einen, שרת איש. 2) Sich einer Sache — השתמש ב*.

Bedürftig sein, einer Sache, צרך.

Bedürfniß, das, צרך. Bedürfnisse, צרכים*.

Bedürfen, צרך*. Der Satz bedarf keiner Erklärung, המאמר הזה אינו צריך באור*.

Bedeutung, die, eines Wortes, פתרון, ענין המלה*.

Bedeutungsvoll, נכבד, יקר.

Bedeuten, 1) vorstellen. Was soll das bedeuten? מה זאת. 2) Dieses Wort bedeutet, פתרון* המלה הזאת הוא.

Bedeutend, ein bedeutendes Vermögen, רכוש רב. Etwas Bedeutendes, דבר גדול.

Bedächtig handeln, עשה דבר בדעת, s. Bedacht.

Bedenklich, gefährlich, מסכן*.

Bedenken, 1) an Etwas denken, dafür sorgen. Gott bedachte Sarah, יי פקד את שרה. Ich habe euch bedacht, פקד פקדתי אתכם. Was ist der Mensch, daß du ihn bedenkst? מה בן אנוש ותחשבהו. 2) Sie bedachte nicht ihr Ende, לא זכרה אחריתה. 3) Ich habe mich anders bedacht, שניתי מחשבתי, שבתי ממחשבתי.

Bedenken, das, ich trug kein Bedenken, es zu thun, לא אחרתי לעשות הדבר.

Bedenkzeit, die, gib mir Bedenkzeit, תן לי זמן להשכיל על הדבר הזה.

Bedeckung, die, sechs Soldaten folgen dem Wagen zur Bedeckung, ששה אנשי המלחמה יהלכו אחרי העגלה להגן עליה.

Bedecken, der Schnee bedeckt die Erde, השלג יכסה את פני עין הארץ. Der Himmel bedeckt sich mit Wolken, השמים יכסו יתכסו בעבים. Du hast dich mit Schande bedeckt, הבושה תכסך, לבשת בשת. Bedecke dich, שים הכבע על ראשך. Die Fluren sind mit Heerden, die Thäler mit Korn bedeckt, לבשו הכרים צאן, העמקים יעטפו בר.

Bedrohen, der Feind bedroht die Festung, האויב ישים פניו אל עיר המבצר לצור עליה.

Bedrückung, die, עשק. Bedrückung üben, עשק עשה עשק. Bedrückungen, מעשקות. Ueber die Menge der Bedrückungen schreiet man, מרוב עשוקים יזעיקו.

Bedrücken, Einen, עשק איש. Wen bedrückte ich? את מי עשקתי. Der Amtmann des Dorfes bedrückte die Bauern פקיד הכפר ילחץ את האכרים.

Bedrücker, der, עשק, עשוק. Die Bedrücker, עשקים, דחקים, s. Bedränger.

Bedrängniß, das מצוק, מצוקה, צוק צוקה, לחץ, מצר. Bedrängnisse, מצוקות.

Bedrängen, Einen, לחץ, דחק איש, הציק, הצר לאיש. Ich bin sehr bedrängt, צר לי מאד.

Bedränger, der, לחץ, מציק. Durch ihre Wehklage über ihre Bedränger und Bedrücker, מנאקתם מפני לחציהם ודחקיהם.

Behaart, ich bin ein behaarter Mann, אָנֹכִי אִישׁ שָׂעִיר. Behaarte Hände, יָדַיִם שְׂעִירוֹת.

Behaglich leben, חָיָה בַנְּעִימִים, בְּאֵין מַכְלִים דָּבָר.

Behagen, dieser Mensch behagt mir nicht, לֹא אֶחְפֹּץ־ אֵין לִי חֵפֶץ בָּאִישׁ הַזֶּה.

Behalten, 1) behalte, was du hast, יְהִי לְךָ אֲשֶׁר לָךְ; die Oberhand — גָּבַר; Einen als Gast bei sich — עָצַר אִישׁ לֶאֱכֹל אִתּוֹ לָחֶם; die Kinder zu Hause — עָצַר הַיְלָדִים לְבִלְתִּי צֵאת מִן הַבַּיִת חוּצָה. 2) Etwas bei sich — es verschweigen, צָפַן דָּבָר בְּלִבּוֹ, הַסְתֵּר דָּבָר.

Behandeln, 1) Einen gut, schlecht, עָשָׂה טוֹבָה־ רָעָה עִם אִישׁ, הֵיטִיב־ הֵרַע לְאִישׁ. 2) Der Arzt hat ihn schlecht behandelt, הָרֹפֵא לֹא נָתַן לוֹ רְפוּאוֹת מוֹעִילוֹת. 3) Die Waare ist noch nicht behandelt, לֹא הִתְאַחֲדוּ עַד עַתָּה עַל אוֹדוֹת מְחִיר הַמַּעֲרָב.

Behaftet, er ist mit einer bösen Krankheit, מַחֲלָה רָעָה דְּבֵקָה בּוֹ.

Behacken, die Weinstöcke, עָדַר בַּמַּעְדֵּר אֶת הַכֶּרֶם.

Beharrlich, er ist, לִבּוֹ סָמוּךְ.

Beharren, beharre doch bei deinen Beschwörungskünsten, עִמְדִי נָא בַחֲבָרַיִךְ.

Behorchen, Einen, הִתְחַבֵּא לִשְׁמֹעַ דִּבְרֵי אִישׁ.

Behörde, die, s. Obrigkeit. Die höchsten Behörden, מוֹשַׁב גְּדוֹלֵי־ יוֹעֲצֵי הַמֶּלֶךְ.

Behutsam sein, im Reden, הִזָּהֵר בִּדְבָרָיו. Sei behutsam in deinem Benehmen, הִזָּהֵר (oder הִשָּׁמֵר) בְּכָל מַעֲשֶׂיךָ.

Behuft, אֲשֶׁר לוֹ פַּרְסָה. Gehörnt und behuft, מַקְרִין מַפְרִיס.

Behausung, die, s. Haus, Wohnung.

Behauen, behauene Steine, אַבְנֵי גָזִית.

Behauptung, die. הַחֲלָטָה*.

Behaupten, 1) versichern, הַחְלֵט*. 2) Eine eroberte Festung — תָּפַשׂ מִבְצָר הַנִּלְכָּד.

Behüten, Gott behüte dich vor allem Bösen, יִשְׁמָרְךָ אֱלֹהִים מִכָּל רָע. Behüte Gott! חָלִילָה לִּי מֵאֱלֹהִים.

Behülflich sein. Einem, עָזוֹר־ סָעַד אִישׁ.

Behältniß, das, für Getreide, אֹכֶם, אוֹצָר, מַאֲבוּס; für wilde Thiere, סוּגַר.

Behelfen, sich mit Wenigem, הִשְׁתַּפֵּק בִּמְעַט.

Behend, קַל מְהֵרָה. Ein behender Mensch אִישׁ קַל, קַל בְּרַגְלָיו.

Beherbergen, Einen, אָסַף אִישׁ אֶל בֵּיתוֹ לָלוּן; fig. wie lange noch willst du beherbergen in deinem Innern deine fehlerhaften Anschläge? עַד מָתַי תָּלִין בְּקִרְבֵּךְ מַחְשְׁבוֹת אוֹנֵךְ.

Beherzt, ein beherzter Mann, אִישׁ לֵבָב, אַמִּיץ־ אַבִּיר לֵב.

Beherzigen, beherzige meine Worte שִׁיב־ הַטֵּה לִבְּךָ לִדְבָרַי.

Beherrschung, die, s. Herrschaft.

Beherrschen, ein Volk, מָשַׁל עַל־ בְּ; mit Strenge, רָדָה בְּ; sein Gemüth — מָשַׁל בְּרוּחוֹ.

Beherrscher, der, מֹשֵׁל. Die Beherrscher dieses Volkes, מֹשְׁלֵי הָעָם הַזֶּה.

Bewahren, Etwas, 1) aufbewahren, שָׁמַר־ צָפַן דָּבָר. 2) Einen vor Etwas, שָׁמַר אִישׁ מִן. Gott bewahre mich, s. Behüten.

Bewachung, die, eines Hauses, שְׁמִירַת הַבַּיִת.

Bewachsen, der Acker ist mit Gras, mit Dornen bewachsen, לָבַשׁ הַשָּׂדֶה דֶּשֶׁא, עָלָה הַשָּׂדֶה קִמְּשֹׂנִים.

Bewachen, einen Gefangenen, שָׁמַר אֶת הָאָסוּר. Er bewachte ihn beim Ein- und Ausgang יִשְׁמְרֵהוּ בְּבוֹאוֹ וּבְצֵאתוֹ. Liebe und Wahrheit bewachen den König, חֶסֶד וֶאֱמֶת יִצְּרוּ מֶלֶךְ. Einen Weingarten — נָטַר כֶּרֶם.

Bewandtniß, die, es hat folgende Bewandtniß mit dem Hause, זֶה דְּבַר הַבַּיִת.

Bewandert sein, in Kenntnissen, יָדַע דַּעַת.

Bewaffnen, Einen, חָגַר אִישׁ כְּלֵי מִלְחָמָה, הֵרִיק אִישׁ, s. Ueben. Ein Bewaffneter, אִישׁ חָגוּר כְּלֵי מִלְחָמָה. Der Mangel kommt über dich wie ein bewaffneter Mann, יָבֹא מַחְסֹרְךָ כְּאִישׁ מָגֵן.

Bewohnbar, מָעוֹן לָשֶׁבֶת, אֲשֶׁר יוּכַל אִישׁ לָשֶׁבֶת בּוֹ.

Bewohnen, eine Stadt, יָשַׁב עִיר, שָׁכַן בְּתוֹךְ הָעִיר. Meine Familie bewohnt ein kleines Haus

in einem Dorfe, כָּל מִשְׁפַּחְתִּי תָּגוּר בְּבַיִת קָטָן בְּאַחַד הַכְּפָרִים. Eine bewohnte Stadt, עִיר נוֹשָׁבָה, עִיר מוֹשָׁב.

Bewohner, der, eines Hauses, יוֹשֵׁב הַבַּיִת. Die Bewohner der Lehmhütten, שֹׁכְנֵי בָתֵּי חֹמֶר.

Bewohnerin, die, des Hauses, יוֹשֶׁבֶת הַבַּיִת.

Bewundern, Etwas, תָּמַהּ עַל. Ich bewundere ihre Schönheit, אֶתְמַהּ עַל יָפְיָהּ.

Bewußt, 1) das ist mir nicht, לֹא יָדַעְתִּי זֹאת. Die bewußte Sache, הַדָּבָר הַיָּדוּעַ לְךָ. 3) Ich bin mir keines Vergehens — אֵין בִּי־ בְּיָדִי חֵטְא. Ich bin mir meiner Unschuld — לִבִּי יוֹדֵעַ תֻּמָּתִי.

Bewußtsein, das, 1) er lag ohne Empfindung und — לֹא הָיָה בוֹ עוֹד רוּחַ. Das Bewußtsein kehrt in ihn zurück, רוּחוֹ תָּשׁוּב אֵלָיו. 2) Mein Bewußtsein spricht mich von dieser Schuld frei, לִבִּי יוֹדֵעַ כִּי אֵין בִּי הֶעָוֹן הַזֶּה.

Bewußtlos, er ist, s. Bewußtsein.

Bewilligung, die, רִשְׁיוֹן.

Bewilligen, ich bewilligte ihm Alles, was er verlangte, עָשִׂיתִי כָּל חֶפְצוֹ.

Bewillkommen, Einen, בֵּרֵךְ אִישׁ בְּבֹאוֹ לִרְאוֹת פָּנָיו.

Bewirthen, Einen, שׂוּם לִפְנֵי אִישׁ לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת. Wir wurden von ihm vortrefflich bewirthet, נָתַן לְפָנֵינוּ אֹכֶל וּמַשְׁקֶה טוֹבִים מְאֹד.

Bewirken, das hat seinen Tod bewirkt, *זֹאת הִיא סִבַּת מוֹתוֹ. Einem Etwas bei Jemanden, s. Auswirken.

Beweiben, sich, לָקַח־ נָשָׂא אִשָּׁה.

Beweis, der, אוֹת, תּוֹכָחָה, *הוֹכָחָה. Dieses dient mir zum Beweise, daß du mich liebst, זֶה לִּי לְאוֹת כִּי תֶאֱהָבֵנִי. Ich würde ihm meine Rechtssache vorlegen, und meinen Mund füllen mit Beweisen, אֶעֶרְכָה לְפָנָיו מִשְׁפָּט וּפִי אֲמַלֵּא תוֹכָחוֹת.

Beweisen, 1) mit Gründen, הוֹכַח. 2) Tapferkeit, הַרְאֵה גְבוּרָתוֹ, s. Zeigen.

Beweinen, einen Todten, בָּכֹה אֶת הַמֵּת.

Bewegung, die, תְּנוּעָה, נְדִידָה, 1) der Hand, *תְּנוּעַת הַיָּד. In Bewegung bringen, הָנִיעַ אֶת. Die Bewegungen des Feindes beobachten, צָפֹה הֲלִיכוֹת הָאוֹיֵב. 2) Die Stadt gerieth in Bewegung, וַתֵּהֹם הָעִיר, נוֹעַ תָּנוּעַ הָעִיר, כָּל הַקִּרְיָה הֹמָה. Eine innere heftige Bewegung, הֲמוֹן מֵעַיִם.

Beweglich, אֲשֶׁר יוּכַל אִישׁ לְהָנִיעַ. Bewegliche Güter, *מְטַלְטְלִים.

Bewegen, 1) die Hand, הָנִיעַ אֶת הַיָּד. Nur ihre Lippen bewegten sich, רַק שְׂפָתֶיהָ נָעוֹת. Sich von der Stelle — יָנוּעַ מִמְּקוֹמוֹ. Die Flügel, נָדַד כָּנָף. 2) Mein Herz ist sehr bewegt, הָמָה לִי לִבִּי. Sie wurde von Mitleid gegen ihn bewegt, נִכְמְרוּ רַחֲמֶיהָ אֵלָיו. 3) Jeder, den sein Gemüth dazu bewog, כָּל אִישׁ אֲשֶׁר נְדָבָה רוּחוֹ אֹתוֹ. Ich weiß nicht, was ihn dazu bewogen hat, לֹא יָדַעְתִּי מָה הָיָה לוֹ לַעֲשׂוֹת זֹאת, מָה הֵנִיעַ אֶת לְבָבוֹ לַעֲשׂוֹת כֵּן.

Bewähren, 1) möge sich dein Wort, יֵאָמֶן נָא דְבָרְךָ. Bewährte Männer, אֲנָשִׁים נֶאֱמָנִים; 2) s. Bewaffnen.

Bewässern, einen Garten, הַשְׁקוֹת אֶת הַגָּן. Stark — הַרְוֵה אֶת. Der Gärtner bewässert die Pflanzen des Gartens, בַּעַל הַגָּן יָרֹם אֶת מַטָּעֵי הַגָּן.

Bewerben, sich, um die Gunst eines Andern, בַּקֵּשׁ פְּנֵי אִישׁ; um ein Mädchen, דַּבֵּר בְּנַעֲרָה.

Bewerfen, Einen mit Gassenkoth, זָרֹק טִיט חוּצוֹת בְּאִישׁ.

Besagt, s. Erwähnen.

Besatzung, die, einer Festung, אַנְשֵׁי מִלְחָמָה הַחֹנִים בְּעִיר מִבְצָר.

Besoldung, die, שָׂכָר.

Besolden, Einen, נָתֹן שָׂכָר לְ.

Besonder, ein besonderer Ort, מָקוֹם מְיֻחָד.

Besonders, 1) Jeden besonders stellen, הַצֵּג אִישׁ אִישׁ לְבַדּוֹ. 2) Einen besonders lieben, אָהֹב אִישׁ מִכָּל הָאֲנָשִׁים.

Besonnen, ein besonnener Mann, קַר רוּחַ.

Besoffen sein, s. Betrinken.

Besorgniß, die, דְּאָגָה. Aus Besorgniß einer Sache thaten wir es, מִדְּאָגָה מִדָּבָר עָשִׂינוּ זֹאת.

Besorgen, 1) ein Geschäft, עֲשֹׂה מְלָאכָה, חֵפֶץ. Er besorgt seine Angelegenheiten nach Recht, יְכַלְכֵּל

דְּבָרָיו שֶׁבְּמִקְטָט. 2) Um Etwas, wegen Etwas besorgt sein, דָּאַג לְ, מִן. Ich besorge, es möchte s. Befürchten.

Besudeln, die Kleider, טִנֵּף הַבְּגָדִים. Eure Hände sind mit Blut besudelt, כַּפֵּיכֶם נְגֹאֲלוּ בַדָּם. Sich besudeln, הִתְגָּאֵל.

Besuch, der, einen Besuch bei Jemanden machen, בּוֹא לִרְאוֹת פְּנֵי אִישׁ.

Besucht, dieser Ort ist יָבֹאוּ אֲנָשִׁים רַבִּים אֶל הַמָּקוֹם הַזֶּה.

Besuchen, Einen, בּוֹא לִרְאוֹת פְּנֵי אִישׁ. Er besuchte sein Weib mit einem Ziegenböcklein פָּקַד אֶת אִשְׁתּוֹ בִּגְדִי עִזִּים.

Besaufen, sich, s Betrinken.

Besiegeln, eine Schrift, חָתֹם בְּחֹתָם אֶת הַמִּכְתָּב.

Besiegen, den Feind, גָּבַר׳ הִתְגַּבֵּר עַל הָאוֹיֵב, יָכֹל לְאוֹיֵב.

Besitz, der, יְרֻשָּׁה, מוֹרָשׁ, מוֹרָשָׁה, אֲחֻזָּה, נַחֲלָה. Etwas in Besitz nehmen, יָרַשׁ אֵת, הֵאָחֵז בְּ. Ihr sollt die Stadt in Besitz nehmen, וְהוֹרַשְׁתֶּם אֶת הָעִיר. Einem ein Land zum Besitze geben, הוֹרֵשׁ אֶרֶץ אֶת אִישׁ.

Besitzung, die, אֲחֻזַּת אֶרֶץ. Gib uns eine — תֶּן לָנוּ אֲחֻזָּה.

Besitzen, er besitzt einen Garten, יֵשׁ לוֹ גַּן. Er besaß, הָיָה לוֹ. Kenntnisse — יָדַע דַּעַת.

Besitzer, der, eines Hauses, בַּעַל הַבַּיִת.

Besitzerin, die, eines Weinberges, בַּעֲלַת הַכֶּרֶם.

Besichtigen, s. Besehen.

Besingen, einen Helden, שׁוּר תְּהִלַּת הַגִּבּוֹר; eine Braut, שׁוּר שִׁיר הִלּוּלִים לִכְבוֹד הַכַּלָּה בְּחֻפָּתָהּ.

Besinnungslos, er ist, אֵינֶנּוּ יוֹדֵעַ נַפְשׁוֹ.

Besinnen, sich, 1) ich kann mich nicht darauf — אֵינֶנִּי זֹכֵר אֶת הַדָּבָר. 2) Ich will mich — אַשְׂכִּיל עַל הַדָּבָר. 3) Sich Anders — שׁוּב מִמַּחֲשַׁבְתּוֹ.

Beseitigen, Etwas, הָסֵר דָּבָר.

Besaiten, eine Harfe, קָשֹׁר מֵיתָרִים עַל הַכִּנּוֹר.

Beseufzen, Etwas, הֵאָנַח עַל דָּבָר.

Besehen, Etwas, רָאֹה בְּדָבָר.

Besetzen, den Tisch mit Speisen, נָתֹן אֹכֶל עַל כָּל הַשֻּׁלְחָן. Der Feind hat die Stadt besetzt, הָאוֹיֵב הוֹרִישׁ אֶת הָעִיר, s. Besitz. Ein Kleid mit Gold — תָּפֹשׂ אֶת שְׂפַת הַבֶּגֶד זָהָב; ein Amt, הַפְקֵד פָּקִיד עַל.

Beseligen, ihr Anblick beseligt mich, מְאֻשָּׁר אָנֹכִי בִּרְאוֹתִי אֹתָהּ.

Besen, der, מַטְאֲטֵא, s. Ausfegen.

Besänftigen, einen Zornigen, הָשֵׁב חֲמַת אִישׁ. Eine sanfte Antwort besänftigt den Zorn, מַעֲנֶה רַךְ יָשִׁיב חֵמָה.

Beseelen, Einen, von Gott, נָתֹן נְשָׁמָה לְ. Jedes beseelte Geschöpf, כֹּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאַפּוֹ, כָּל הַנְּשָׁמָה. Die Liebe für das Vaterland beseelte sie, אַהֲבַת אֶרֶץ מוֹלַדְתָּם הֵעִירָה רוּחָם.

Betagt, ein betagter Mann, הַבָּא בַּיָּמִים, כַּבִּיר יָמִים.

Betasten, Einen, מוּשׁ (מָשֵׁשׁ) אִישׁ.

Betiteln, wie ist das Buch betitelt? מַה־שֵּׁם הַסֵּפֶר.

Betäubung, die, תַּרְדֵּמָה, s. Ausgießen.

Betäuben, ich fiel betäubt zur Erde, נִרְדַּמְתִּי עַל פָּנַי אָרְצָה.

Bethören, Einen, הַטְעֵה אִישׁ. Sie sind ein bethörtes Volk, עַם תֹּעֵי לֵבָב הֵם.

Bethaus, das, בֵּית תְּפִלָּה.

Bethauen, die bethauten Fluren des Frühlings, הַשָּׂדוֹת הַנִּמְלָאוֹת טַל בָּאָבִיב.

Betheuern, Etwas mit einem Eide, הִשָּׁבַע בְּנַפְשׁוֹ עַל דָּבָר.

Bethränen, Etwas, כַּסּוֹת דִּמְעָה אֵת, s. Benetzen.

Bett, das, 1) zum Schlafen מִטָּה, עֶרֶשׂ, מִשְׁכָּב, יָצוּעַ. Die Betten, מִטּוֹת, עֲרָשׂוֹת. Im Bette liegen, שָׁכֹב עַל הַמִּטָּה. Zu Bette gehen, הָלֹךְ לִישׁוֹן עַל מִשְׁכָּבוֹ. Ein prächtiges Bett, מִטָּה כְבוּדָה. 2) Eines Flusses. Er überschreitet alle seine Betten, וְעָלָה עַל כָּל אֲפִיקָיו.

Bettdecke, die, כְּסוּי הַמִּטָּה.

Betttuch, das, שִׂמְלַת הַמִּטָּה.

Bettlägerig werden, נָפֹל לְמִשְׁכָּב. Er ist, שֹׁכֵב הוּא עַל עֶרֶשׂ דְּוָי.

Bettler, der מַחֲזִיר עַל הַפְּתָחִים, מְבַקֵּשׁ נְדָבָה,

מְבַקֵּשׁ לֶחֶם, מְבַקֵּשׁ מַתָּנָה מֵהָאֲנָשִׁים הָעֹבְרִים עָלָיו.

Bettlerin, die, מְבַקֶּשֶׁת לֶחֶם.

Bettelarm, er ist, חֲסַר לֶחֶם הוּא.

Betteln, vor den Thüren, הָלַךְ סְבִיבוֹת אֶל בַּיִת לְבַקֵּשׁ לֶחֶם, מַתָּנָה.

Bettelstab, der, er wird noch an den Bettelstab kommen, יִוָּרֵשׁ וִיבַקֶּשׁ לָחֶם.

Bettelstolz, der, גַּאֲוַת רָשׁ.

Betten, sich, הִצִּיעַ.

Beten, zu Gott, הִתְפַּלֵּל, עָתַר, הֶעְתַּר, הִתְחַנֵּן אֶל אֱלֹהִים. Der Betende, מִתְפַּלֵּל.

Betrag, der, der Unkosten, *סַךְ הַהוֹצָאוֹת.

Betragen, 1) das Ganze beträgt, *סַךְ הַכֹּל. 2) Er beträgt sich gut, טוֹב דַּרְכּוֹ.

Betragen, das, דֶּרֶךְ. Sein Betragen gefällt mir nicht, דַּרְכּוֹ אֵינֶנּוּ יָשָׁר בְּעֵינַי.

Betracht, in, s. Rücksicht.

Betrachtung, die, *הִתְבּוֹנְנוּת.

Betrachten, Einen, 1) mit den Augen הִתְבּוֹנֵן אֶל, בְּ. Betrachte die Wunderthaten Gottes, הִתְבּוֹנֵן נִפְלְאוֹת אֵל. 3) Er betrachtet mich als einen Fremden, לְזָר יַחְשְׁבֻנִי, זָר אֲנִי בְעֵינָיו.

Betroffen sein, s. Bestürzt.

Betrug, der, מִרְמָה, תַּרְמִית. Deine Zunge spinnt Betrug, לְשׁוֹנְךָ תַּצְמִיד מִרְמָה. Von den Götzen: Ein Werk des Betrugs, מַעֲשֵׂה תַּעְתֻּעִים.

Betrunkenheit, die, שִׁכָּרוֹן.

Betrauern, einen Todten הִתְאַבֵּל, סָפַד עַל מֵת, נוּד, סָפַד לְמֵת.

Betriebsam, er ist, חָרוּץ הוּא.

Betrübt sein, um Einen, הֶעֱצַב עַל, אֶל. Ein betrübter Mann, אִישׁ עֲצוּב רוּחַ. Ein Weib mit betrübtem Gemüthe, אִשָּׁה עֲצוּבַת רוּחַ.

Betrübniß, die, עֶצֶב, עַצֶּבֶת, *עַצְבוּת.

Betrüben, Einen, עִצֵּב, עָצַב, הוֹגָה אִישׁ. Sich betrüben, הִתְעַצֵּב.

Betrügliche Reden, דִּבְרֵי מִרְמָה.

Betrügen, Einen, רִמָּה, עָקַב אִישׁ.

Betrüger, der, אִישׁ מִרְמָה, הַמְרַמֶּה רֵעוֹ. Ich werde sein in seinen Augen wie ein Betrüger, וְהָיִיתִי בְעֵינָיו כִּמְתַעְתֵּעַ.

Betrügerische Handlungen, מַעֲשֵׂי מִרְמָה.

Betrügereien, die, מִרְמוֹת.

Betrinken, sich, שָׁתָה שֵׁכָר, שָׁתָה לְשִׁכָּרוֹן. Betrunken sein, werden, שָׁכַר. Sie ist betrunken, aber nicht vom Weine, שְׁכֻרַת וְלֹא מִיָּיִן. Sich betrunken stellen, הִשְׁתַּכֵּר. Er hielt sie für eine Betrunkene, יַחְשְׁבֶהָ לְשִׁכֹּרָה. Einen betrunken machen, שִׁכֵּר אִישׁ, s. Berauschen. Ein Betrunkener, שִׁכּוֹר, (weibl.) שִׁכֹּרָה, גֶּבֶר עֲבָרוֹ יָיִן.

Betrunkene Leute, שִׁכֹּרִים, הֲלוּמֵי יָיִן.

Betreten, einen Ort, דָּרַךְ בְּמָקוֹם. Der Weg, welchen die Frevler betraten, הָאֹרַח אֲשֶׁר דָּרְכוּ מְתֵי אָוֶן. Wie dein Fuß die Stadt betritt, בְּבֹא רַגְלֵךְ הָעִירָה. Er betrat die Bühne, עָמַד עַל הָעַמּוּד. Betreten lassen, הִדְרִיךְ אִישׁ בְּ.

Betreten, er war, s. Verwirrt.

Beträchtlich, אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ מִצְעָר, רַב. Er besitzt ein beträchtliches Vermögen, יֵשׁ לוֹ רְכוּשׁ רָב.

Betreff, ich sprach mit ihm in Betreff deiner, דִּבַּרְתִּי אֵלָיו עַל אוֹדוֹתֶיךָ.

Betreffen, 1) wenn der Dieb beim Einbruch betroffen wird, אִם בַּמַּחְתֶּרֶת יִמָּצֵא הַגַּנָּב. 2) Anlangen, לְ. Was die Fürsten betrifft, so herrschen sie nach dem Recht, וּלְשָׂרִים לְמִשְׁפָּט יָשֹׂרוּ. Es betrifft mich und nicht dich, הַדָּבָר נוֹגֵעַ אֵלַי וְלֹא אֵלֶיךָ, s. Angehen.

Betstunde, die, עֵת תְּפִלָּה, שְׁעַת הַתְּפִלָּה, זְמַן שַׁחֲרִית (עַרְבִית).

Bejahen, ich fragte ihn: ist Jemand hier oder nicht? und er bejahete es, שְׁאֶלְתִּיו לֵאמֹר הֲיֵשׁ פֹּה אִישׁ אִם אַיִן? וַיֹּאמֶר יֵשׁ.

Bejahrt, בָּא בַּיָּמִים, שְׂבַע יָמִים. Ich dachte, die Bejahrten mögen Weisheit verkünden, אָמַרְתִּי רֹב שָׁנִים יוֹדִיעוּ חָכְמָה.

Bejammern, er bejammerte sie, יְיֵלִיל עָלֶיהָ.

Becher, der, כּוֹס, גָּבִיעַ, plur. כּוֹסוֹת, גְּבִיעִים.

Belagerung, die, מָצוֹר. Belagerte Stadt, עִיר נְצוּרָה.

Belagern, eine Stadt, צור־חנה על עיר. Die Stadt wird belagert werden, העיר תבוא במצור.

Belagerer, die, einer Stadt, הצרים על העיר. Belagerer kommen aus fernem Lande, נצרים באים מארץ המרחק.

Beladen, Jeder belud seinen Esel, ויעמס איש על חמרו. Beladet euer Vieh, טענו את בעירכם. Mit einer Last beladen, עמוס משא.

Belang, der, eine Sache von keinem — דבר קטן ערך.

Belangen, Einen, s. Verklagen.

Belasten, ein Vieh, s. Beladen. Wehe dem schuldbelasteten Volke! הוי עם כבד עון.

Belohnung, die, שכר, גמול, שלום, plur. שלומים, שלמים.

Belohnen, Einen, שלם לאיש גמולו.

Belustigung, die, שחוק, *התעלסות.

Belustigen, ruft ihn, daß er uns belustige, קראו לו וישחק לנו. Sich belustigen, התעלס.

Belaubt, ein belaubter Baum, עץ רענן.

Belauern, belauschen, Einen, התחבא לשמע דברי איש, לראות מעשה איש.

Belaufen, 1) von Thieren, s. Bespringen. 2) Wie hoch beläuft sich der Kaufpreis? כמה כסף המחיר.

Beliebt sein, bei den Leuten, מצא חן בעיני אדם. Sich beliebt machen bei Einem, לקח נפש איש.

Belieben, wenn es dir beliebt, mit mir zu gehen, אם טוב בעיניך ללכת אתי.

Belieben, das, thue nach — עשה כטוב וכישר בעיניך.

Belügen, Einen, כזב באיש, לאיש. Belüge nicht deine Magd, אל תכזב בשפחתך. Mit ihrer Zunge belogen sie ihn, בלשונם יכזבו לו.

Beleibt sein, werden, עבה. Ein sehr beleibter Mann איש בריא מאד.

Beleidigen, Einen, הכלים איש. Wir wurden nicht beleidigt, לא הכלמנו.

Beleuchtung, die, 1) wer besorgt die Beleuchtung der Stadt? על מי להאיר את העיר. 2) Eine Beleuchtung sollst du an der Arche machen, צהר תעשה לתבה.

Beleuchten, ein Zimmer, האר את החדר, s. Umsonst.

Bellen, vom Hunde, נבח. Der Hund bellt, הכלב יחרץ לשונו, הכלב נבח.

Bellen, das, *נביחה.

Beleben, 1) einen Schwächling beleben, השיב רוח איש חלש. 2) Einen Todten, החיה את המת. Gott tödtet und belebt, יי ממית ומחיה. 3) Das Alles belebende Sonnenlicht, אור השמש המאיר כל. Eine belebte Stadt, עיר רבת עם.

Belegen, 1) den Zimmerboden mit Brettern, חפה־צפה את קרקע החדר קרשים. 2) Von der Begattung einiger Thiere, z. B. vom Pferde: das Pferd belegt seine Stute, הסוס יבוא על סוסתו. s. Bespringen. 3) Ein Land mit Steuern, mit einer Geldstrafe — שום מס־ נתן ענש על הארץ.

Belesen, er ist, הוא יודע ספר, קרא ספרים הרבה.

Belehrung, die, nimm Belehrung an aus seinem Munde, קח נא מפיו תורה. Er öffnet ihnen das Ohr für die Belehrung, יגלה אזנם למוסר.

Belehren, Einen, למד־ הורות־ אלף איש. Aus deiner Lehre belehrst du ihn, מתורתך תלמדנו. Belehrt mich, und ich will schweigen, הורוני ואני אחריש. Ich will dich fragen, und du belehre mich, אשאלך והודיעני. Belehrt man den Weisen so erlangt er Einsicht, בהשכיל לחכם יקח דעת. Sich von Einem belehren lassen, לקח תורה מפי איש. הטה אזנו למלמדו.

Belästigung, die, דבר הכבד על איש.

Belästigen, er belästigt mich mit seinem Besuche יבא לראות פני ויכבד עלי. Ich belästigte dich nicht mit Speisopfern, לא העבדתיך במנחה, s. Beschwerlich, Lästig sein.

Bemasten, ein Schiff, עשה־ העמד תרן על האניה.

Bemühung, die, עמל, *טרח. Ein guter Lohn für seine — שכר טוב בעמלו.

Bemühen, יגע איש. Bemühe nicht das ganze Volk dahin, אל תיגע שמה את כל העם. Sich be-

mühen, יָגַע, עָמַל. Ich bemühte mich vergebens, לַשָּׁוְא יָגַעְתִּי, עָמַלְתִּי.

Bemittelt, er ist, יֵשׁ לוֹ הוֹן.

Bemitleiden, Einen, נוּד לְאִישׁ.

Bemeistern, seine Leidenschaften, מָשַׁל בְּרוּחוֹ, s. Bemächtigen.

Bemächtigen, sich einer Stadt, eines Menschen, לָקַח־, תָּפַשׂ עִיר, תָּפַשׂ אִישׁ. Er bemächtigt sich des Reiches durch Schmeicheleien, וְהֶחֱזִיק מַלְכוּת בַּחֲלַקְלַקּוֹת. Die Angst bemächtigte sich seiner, צָרָה הֶחֱזִיקַתְהוּ.

Bemänteln, Etwas, חִפָּה־, חִפֵּא דָבָר. Die Söhne Israels bemäntelten die unredlichsten Dinge, וַיְחַפְּאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל דְּבָרִים אֲשֶׁר לֹא כֵן.

Bemerkbar, אֲשֶׁר יוּכַל אִישׁ לִרְאוֹת בְּעֵינוֹ. Die Flecken der Sonne sind bemerkbar, בֶּהָרוֹת הַשֶּׁמֶשׁ נִכָּרוֹת לְעֵין רוֹאֶה.

Bemerken, Etwas, mit den Augen, רָאָה אֶת; mit dem Verstande, יָדַע, הֵבִין. Mein Volk bemerkt Nichts, עַמִּי לֹא הִתְבּוֹנָן.

Benagen, Etwas, עָרַק אֶת, (nach Einigen) גָּרַם אֶת. Die mich benagen, schlafen nicht, וְעֹרְקַי לֹא יִשְׁכָּבוּן.

Benachbart, Egypten und die benachbarten Länder, מִצְרַיִם וּשְׁכֵנֶיהָ.

Benachrichtigen, Einen von Etwas, הוֹדִיעַ דָּבָר אֶת אִישׁ.

Benöthigt sein, einer Sache, צָרִיךְ לְדָבָר.

Benützen, ein Mann, der einen Weinberg gepflanzt und ihn noch nicht benützt, הָאִישׁ אֲשֶׁר נָטַע כֶּרֶם וְלֹא חִלְּלוֹ.

Beneiden, Einen, קִנֵּא אִישׁ, בְּאִישׁ. Ich beneide dich und dein Werk, קִנֵּאתִי בְךָ וּבְפֹעַל כַּפֶּיךָ. Er beneidet mich um mein Haus, יְקַנֵּא בִי כִּי יֵשׁ לִי בַּיִת.

Bengel, der, 1) Knittel, תּוֹתָח. 2) Ein roher Mensch, בַּעַר *גֹּלֶם.

Bändigen, ein wildes Thier, כָּבַשׁ חַיָּה רָעָה.

Benebeln, meine Blicke sind benebelt, חָשְׁכוּ עֵינַי. Sich benebeln, s. Betrinken.

Benedeien, Gott, בֵּרַךְ אֱלֹהִים.

Benehmen, 1) dieses Haus benimmt mir das Licht, הַבַּיִת הַזֶּה יִמְנַע מִמֶּנִּי אוֹר הַשֶּׁמֶשׁ. 2) Ich habe ihm seine Furcht benommen, הֵסַרְתִּי מֵעָלָיו פַּחְדּוֹ. Ich werde ihm diesen Gedanken — אֲשִׁיבֶנּוּ מִמַּחֲשַׁבְתּוֹ הַזֹּאת. 3) Er benimmt sich gut, טוֹב דַּרְכּוֹ.

Benetzen, ich benetzte dich, mein Brief! mit meinen Thränen, הָהּ אִגַּרְתִּי! אַרַוֶּךְ דִּמְעָתִי. Mit meinen Thränen benetze ich meine Lagerstätte, בְּדִמְעָתִי עַרְשִׂי אַמְסֶה.

Benennen, קָרוֹא בְשֵׁם, s. Nennen.

Beste, das, 1) das Ausgesuchteste einer Sache, מִבְחָר, מֵיטָב. Das Beste des Landes sollt ihr verzehren, טוּב הָאָרֶץ תֹּאכֵלוּ. Das Beste seines Feldes und seines Weingartens, מֵיטַב שָׂדֵהוּ וּמֵיטַב כַּרְמוֹ. 2) Suchet das Beste der Stadt, דִּרְשׁוּ אֶת שְׁלוֹם הָעִיר. Ich that dieses zu deinem Besten, עָשִׂיתִי זֹאת לְטוֹב לָךְ. 3) Das Beste ist, wir gehen in die Stadt, אֵין לָנוּ טוֹב כִּי הָלֹךְ נֵלֵךְ הָעִירָה, s. Besser. 4) Einen zum Besten haben, הֵתֵל בְּאִישׁ.

Besser, 1) für mich ist nichts besser, als daß ich mich rette in das Land der Philister, אֵין לִי טוֹב כִּי הִמָּלֵט אִמָּלֵט אֶל אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים. 2) Gehorsam ist besser als ein Opfer, שְׁמֹעַ מִזֶּבַח טוֹב. Sein Herz ist besser als das Deinige, טוֹב לִבּוֹ מִלִּבְּךָ. Besser ist ein guter Ruf als großer Reichthum, נִבְחָר שֵׁם מֵעֹשֶׁר רָב. Eure besten Weinberge wird er nehmen, כַּרְמֵיכֶם הַטּוֹבִים יִקָּח. 3) Mein kranker Bruder befindet sich heute besser, רָפְתָה הַיּוֹם מַחֲלַת אָחִי.

Bessern sich, 1) der Kranke bessert sich, הַחֹלֶה יָחֵל לִחְיוֹת מֵחָלְיוֹ. 2) In Rücksicht auf den sittlichen Zustand, הֵיטִב דְּרָכָיו, מַעֲלָלָיו, שׁוּב מֵרָעָתוֹ.

Beehren, beehren sie mich mit ihrem Besuche, יוֹאֵל נָא וְיָבֹא לִרְאוֹת פָּנָי.

Beet, das, in Gärten, עֲרוּגָה.

Beelzebub, (ein Abgott der Philister) בַּעַל זְבוּב.

Beängstigen, s. Aengstigen.

Beendigen, s. Endigen.

Beerben, Einen, יָרַשׁ אִישׁ. Der Sohn meines Hauses beerbt mich, בֶּן בֵּיתִי יוֹרֵשׁ אֹתִי.

Beerdigung, die, eines Todten, קְבוּרַת הַמֵּת.

Beerdigen, einen Todten, קָבַר־ קָבַר אֶת הַמֵּת.

Beere, die, vorzüglich der Oliven, גַּרְגַּר.

Befahren, eine befahrene Straße, דֶּרֶךְ אֲשֶׁר הָלְכוּ בוֹ אֲנָשִׁים בַּעֲגָלוֹת. Ein nie befahrenes Meer, יָם אֲשֶׁר לֹא הָלְכָה בוֹ אֳנִי שַׁיִט.

Befallen, es befiel ihn eine große Furcht, נָפְלָה עָלָיו אֵימָה גְדוֹלָה.

Befangen, ein befangener Mensch, חָרֵד.

Befassen, sich mit Etwas, s. Beschäftigen.

Befolgen, ich habe deinen Befehl befolgt, עָשִׂיתִי כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָנִי.

Bevollmächtigung, die, הַרְשָׁאָה*.

Bevollmächtigen, Einen, הַרְשָׁה אִישׁ*.

Bevor, בְּטֶרֶם, s. Ehe.

Befördern, 1) einen Brief, מַהֵר לִשְׁלֹחַ הָאִגֶּרֶת אֶל. 2) Einen zu Etwas, s. Erheben.

Beförderer, der, s. Unterstützer.

Befugt, er ist nicht befugt, ein Urtheil zu fällen, לֹא לוֹ לִשְׁפֹּט מִשְׁפָּט.

Befiedert, ein stark befiederter Adler, נֶשֶׁר רַב נוֹצָה.

Befühlen, Etwas, מוּשׁ, מַשֵּׁשׁ אֶת, s. Betasten. Vielleicht wird mich mein Vater befühlen, אוּלַי יְמֻשֵּׁנִי אָבִי.

Befindlich, Alles hier befindliche Geld, כָּל הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא פֹה.

Befinden, 1) sich in einer Stadt, הִמָּצֵא בְעִיר. Alle, die sich bei ihm befanden, כָּל הַנִּמְצָאִים עִמּוֹ. Befindet sich Jemand in dem Zimmer? הֲיֵשׁ אִישׁ בַּחֶדֶר אִם אָיִן. 2) Befindest du dich wohl? הֲשָׁלוֹם לָךְ.

Befinden, das, ich erkundigte mich nach seinem Befinden, שָׁאַלְתִּי לִשְׁלוֹמוֹ; geschieht es durch einen persönlichen Besuch, שָׁאַלְתִּי לוֹ לְשָׁלוֹם, פְּקַדְתִּיו לְשָׁלוֹם.

Befürchten, was ich befürchtete, das kam über mich, וַאֲשֶׁר יָגֹרְתִּי יָבֹא לִי. Ich befürchte, daß es geschehen könnte, דֹּאֵג אֲנִי פֶּן יִהְיֶה.

Befeuchten, Mehl, רָסֹס קֶמַח, s. Anfeuchten.

Beflügeln, die Liebe beflügelte seine Schritte הָאַהֲבָה שָׂמָה־ שִׁוְּתָה רַגְלָיו כָּאַיָּלוֹת.

Beflissen, er war beflissen, sein Vermögen zu vermehren, יָגַע לְהַרְבּוֹת הוֹנוֹ.

Befleißen, Befleißigen, sich, יָגַע. Er befliß, befleißigte sich einer guten Handschrift, יָגַע לִכְתֹּב הֵיטֵב.

Befleckung, die, גֹּאַל.

Beflecken, die Hände mit Blut, גָּאַל כַּפָּיו בְּדָם. Ich befleckte alle meine Kleider, כָּל מַלְבּוּשַׁי אֶגְאָלְתִּי. Sich beflecken, הִתְגָּאֵל. Wehe der befleckten Stadt! הוֹי הָעִיר הַנִּגְאָלָה. Sie hat ihren guten Ruf befleckt, טִמְּאַת הַשֵּׁם הִיא.

Befehl, der, des Königs, מִצְוַת־ מִפְקַד־ דְּבַר הַמֶּלֶךְ.

Befehligen, ein Heer, יָצֹא וּבוֹא לִפְנֵי עַם הַצָּבָא.

Befehlshaber, der, שַׂר הַצָּבָא, רֹאשׁ אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה.

Befehlen, 1) er befahl mir hinzugehen, צִוָּה אֹתִי, צִוַּנִי לָלֶכֶת שָׁמָּה. 2) Seine Seele Gott befehlen, הִפְקִיד רוּחוֹ בְּיַד אֱלֹהִים. Befiehl dem Herrn deine Angelegenheiten, גֹּל אֶל יְיָ מַעֲשֶׂיךָ.

Befestigen, 1) eine Stadt, חִזֵּק־ בִּצֵּר עִיר. 2) Ich werde den Thron seines Reiches befestigen, וְכוֹנַנְתִּי אֶת כִּסֵּא מַמְלַכְתּוֹ. Salomo befestigte sich in seinem Königthum, וַיִּתְחַזֵּק שְׁלֹמֹה עַל מַלְכוּתוֹ. Er hat mich in meinem Entschluß befestiget, הוּא חִזֵּק אֶת לְבָבִי, לְבַצַּע אֵת אֲשֶׁר זַמֹּתִי לַעֲשׂוֹת.

Befragen, Einen um Etwas, שָׁאַל אִישׁ עַל דָּבָר. Gott — שָׁאַל־ דָּרַשׁ אֱלֹהִים, בֵּאלֹהִים.

Befruchten, der Regen tränkt die Erde, und befruchtet sie, הַגֶּשֶׁם מַרְוֶה הָאָרֶץ וּמוֹלִידָהּ.

Befriedigen, 1) einen Gläubiger, הַרְצֵה־ שַׁלֵּם אֶת הַנֹּשֶׁה. 2) Eine Lust befriedigen, ist der Seele angenehm, תַּאֲוָה נִהְיָה תֶּעֱרַב לְנָפֶשׁ.

Befreiung, die, aus einer Noth, תְּשׁוּעָה; aus der Gefangenschaft, גְּאוּלָה, פְּדוּת; aus dem Kerker, פְּקַח־קוֹחַ.

Befreundet sein, s. Verwandt.

Befreien, 1) Einen von Räubern, הוֹשִׁיעַ אִישׁ מִיַּד הַשּׁוֹדְדִים. Er befreiete uns von unsern Drängern, וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ. Befreie mich aus der Hand der Söhne des Auslands, פְּצֵנִי מִיַּד בְּנֵי נֵכָר.

Einen von Fesseln, aus der Gefangenschaft — פִּתַּח מוֹסְרוֹת אִישׁ, פָּדָה אִישׁ. 2) Einen von Abgaben — עָשָׂה אִישׁ חָפְשִׁי. Er befreiete die Gefangenen, קָרָא לִשְׁבוּיִם דְּרוֹר.

Befreier, der, מוֹשִׁיעַ, plur. מוֹשִׁיעִים.

Befremden, deine Reden befremden mich, אֶתְמַהּ עַל דְּבָרֶיךָ, נִפְלָאִים לִי אֲמָרֶיךָ, לֹא אֵדַע שָׁרְשָׁם.

Bepanzern, Einen, הִלְבִּישׁ אִישׁ שִׁרְיוֹן.

Bepacken, ein Pferd, טָעַן אֶת הַסּוּס. s. Beladen.

Bepflanzen, einen Garten mit Obstbäumen, נָטַע אֶת הַגַּן עֵץ פְּרִי.

Bezahlung, die, einer Schuld, *שִׁלּוּם הַחוֹב.

Bezahlen, einen Gläubiger, שִׁלֵּם אֶת הַנֹּשֶׁה. Er bezahlte ihm mit gleicher Münze, (figürlich) הֵשִׁיב לוֹ כִּגְמוּל יָדָיו.

Bezaubern, das schöne Mädchen hat ihn bezaubert, הַנַּעֲרָה הַיָּפָה לָקְחָה נַפְשׁוֹ.

Beziehung, in, s. Betreff.

Beziehen, 1) eine Harfe mit Saiten, s. Besaiten. 2) Ein Zimmer, בּוֹא הַחֶדְרָה לָשֶׁבֶת שָׁם.

Bezirk, der, von Jerusalem, פֶּלֶךְ יְרוּשָׁלַיִם.

Bezeigen, Einem seine Gewogenheit, sein Beileid, נָטָה חֶסֶד אֶל אִישׁ, נוּד לְאִישׁ.

Bezeugen, Zeugniß ablegen, הֵעִיד. Die Wahrheit einer Sache — הֵעִיד לֵאמֹר אֱמֶת הַדָּבָר.

Bezeichnen, Schaafe, הִתְוָה תָו עַל הַצֹּאן. Er legt Gerste an die bezeichnete Stelle, וְשָׂם שְׂעֹרָה נִסְמָן.

Bezwingen, Völker, כָּבַשׁ, כִּבֵּשׁ עַמִּים.

Bezweifeln, eine bezweifelte Sache, *דָּבָר מְסֻפָּק.

Bezähmen, seine Triebe, מָשַׁל בְּרוּחוֹ. Meines Ruhmes wegen bezähme ich meinen Zorn gegen dich, לְמַעַן תְּהִלָּתִי אֶחֱטָם לָךְ.

Bekannt, 1) was Viele wissen: Das ist eine längst bekannte Sache, הַדָּבָר הַזֶּה נוֹדַע מִתְּמוֹל שִׁלְשֹׁם. Einem Etwas bekannt machen, הוֹדִיעַ דָּבָר אֶת אִישׁ. s. Oeffentlich. 2) Was jeder kennt: Bekannt unter den Völkern wird ihr Geschlecht, וְנוֹדַע בַּגּוֹיִם זַרְעָם. Bekannte Männer, אֲנָשִׁים יְדוּעִים. Ich bin nicht mit ihm bekannt, לֹא יְדַעְתִּיו.

Bekanntlich, *כַּיָּדוּעַ.

Bekanntmachung, die, קְרִיאָה, *הַכְרָזָה, מוֹדָעָה.

Bekannter, ein, Einer meiner Bekannten, אֶחָד מְיֻדָּעַי. Alle seine Bekannten, כָּל יֹדְעָיו.

Bekanntschaft, die, Bekanntschaft haben mit Einem, יָדַע אִישׁ. Ich habe vor einigen Tagen Bekanntschaft mit ihm gemacht, יְדַעְתִּיו זֶה יָמִים מִסְפָּר. Das ist eine alte Bekanntschaft, יְדַעְתִּיו מִתְּמוֹל שִׁלְשֹׁם.

Bekommen, 1) Geld von Einem, קִבֵּל כֶּסֶף מֵאִישׁ. Hier ist kein Brod zu bekommen, לֹא יִמָּצֵא פֹּה לֶחֶם. Sie wird keinen Mann — לֹא יִקָּחֶהָ אִישׁ לוֹ לְאִשָּׁה. 2) Er hat das Fieber bekommen, בָּאָה עָלָיו, דָּבְקָה בוֹ הַקַּדַּחַת. Lust bekommen, הִתְאַוָּה תַאֲוָה. 3) Die Speise ist ihm schlecht bekommen, הָאֹכֶל הָיָה לוֹ לְזָרָא. s. Anschlagen.

Beköstigen, Einen, נָתַן לְאִישׁ מִחְיָתוֹ, כִּלְכֵּל אִישׁ.

Bekümmert, ich bin bekümmert meiner Sünde wegen, אֶדְאַג מֵחַטָּאתִי.

Bekümmerniß, die, דְּאָגָה, יָגוֹן.

Bekümmern, sich um Etwas, שׁוּת לִבּוֹ לְדָבָר. Bekümmere dich um deine Heerden, שִׁית לִבְּךָ לַעֲדָרֶיךָ. Er bekümmerte sich neben ihm um Nichts, als um das Brod, לֹא יָדַע אִתּוֹ מְאוּמָה כִּי אִם הַלֶּחֶם.

Bequem, ich sitze, טוֹב מוֹשָׁבִי. Ich habe eine bequeme Wohnung, יִרְוַח לִי בְּבֵית מוֹשָׁבִי.

Bequemen, sich nach dem Willen eines Andern, עָשָׂה כִּרְצוֹן אִישׁ. s. Nachgeben.

Beklagen, sich, 1) was beklagt sich der Mensch im Leben? מַה־יִּתְאוֹנֵן אָדָם חָי. Das Volk beklagte sich, וַיְהִי הָעָם כְּמִתְאוֹנְנִים. 2) Den Tod eines Freundes — נוּד לְאֹהֵב מֵת.

Bekleiden, 1) nackte Menschen, הִלְבִּישׁ עֲרוּמִּים בְּגָדִים. 2) Bedecken: die Sonne bekleidet die Fluren mit Grün, הַשֶּׁמֶשׁ תַּלְבִּישׁ הַשָּׂדוֹת דֶּשֶׁא. s. Kleiden.

Beklemmen, die Angst beklemmt mein Herz, צַר לִי לִבִּי מִפַּחַד.

Beklecken, mit Dinte befleckt, נִכְתַּם בִּדְיוֹ.

Bekehren, sich, von Sünden, שׁוּב מִדַּרְכּוֹ הָרָעָה.

Bekämpfen, Einen, הִלָּחֵם בְּאִישׁ, אֶת אִישׁ. Bekämpfe die, die mich bekämpfen, לְחַם אֶת לֹחֲמָי.

Bekenntniß, das, תּוֹדָה. Ein Bekenntniß ablegen, נָתַן תּוֹדָה.

Bekennen, 1) sie kehren zurück zu dir und bekennen deinen Namen, וְשָׁבוּ אֵלֶיךָ וְהוֹדוּ אֶת שְׁמֶךָ. 2) Seine Sünden — הִתְוַדָּה עֲוֹנוֹתָיו; einen Diebstahl, הוֹדָה אֶת הַגְּנֵבָה. s. Gestehen.

Becken, das, אַגָּן, סַף, zum Waschen, כִּיּוֹר. Die Becken, אַגָּנוֹת, סִפִּים, סִפּוֹת. Goldene Becken, אֲגַרְטְלֵי זָהָב.

Bäcker, der, אֹפֶה, plur. אֹפִים.

Bäckerin, die, אֹפָה, plur. אֹפוֹת.

Bekrönen, mit Ehre und Schmuck bekrönst du ihn, כָּבוֹד וְהָדָר תְּעַטְּרֵהוּ.

Bekriegen, ein Volk, הִתְגָּרָה בְעָם, bekriege sie nicht, אַל תִּתְגָּר בָּם, auch mit dem Zusatz מִלְחָמָה.

Bekränzen, Einen mit Blumen, עִטֵּר אִישׁ־לְאִישׁ פְּרָחִים. s. Umkränzen.

Bekräftigung, die, dies war die Bekräftigung in Israel, וְזֹאת הַתְּעוּדָה בְּיִשְׂרָאֵל. Bekräftigung seiner Aussage, קִיּוּם עֵדוּתוֹ.

Bekräftigen, Etwas mit einem Eide, קִיֵּם דָּבָר בִּשְׁבוּעָה.

Bär, der, 1) das Thier, דֹּב, דּוֹב. Zwei Bären, שְׁתַּיִם דֻּבִּים. Der tanzende Bär, דּוֹב הַמְרַקֵּד (oder) הַמְכַרְכֵּר. 2) Das Gestirn, עָשׁ, עַיִשׁ.

Berathen, sich, s. Berathschlagen.

Berathen, du bist schlecht — רָעָה הָעֵצָה אֲשֶׁר יְעָצוּךָ.

Berathschlagen, sich mit Einem, הִוָּעֵץ עִם־אֶת אִישׁ. Sie berathschlagten mit einander, נוֹעֲצוּ יַחְדָּיו. Auf! laßt uns berathschlagen, לְכוּ נָא וְנִמְתִּיק סוֹד יַחַד (oder) וְנִוָּעֲצָה.

Beruhigen, einen Zornigen, הֵשִׁיב אַף אִישׁ. s. Beschwichtigen. Beruhige dich, הָסֵר הַכַּעַס, הַיָּגוֹן מִלִּבְּךָ, הָשֵׁב רוּחֶךָ.

Beruhen, auf dir beruht unser Heil, בְּךָ יִשְׁעֵנוּ.

Beruf, der, das ist mein Beruf, זֹאת פְּקֻדָּתִי.

Berufen, Einen, 1) ich, Gott, berufe dich zum Heil, אֲנִי יְיָ קְרָאתִיךָ בְצֶדֶק. Israel, von mir berufen, יִשְׂרָאֵל מְקֹרָאִי. Einen namentlich berufen, קָרָא בְשֵׁם אֶת. 2) Ich berufe mich auf ihn, הוּא יִהְיֶה לִּי לְעֵד.

Berufen, die Berufenen der Versammlung, קְרִיאֵי הָעֵדָה.

Berauben, Einen, גָּזַל אֶת; von Räubern, שָׁדַד אֶת. Beraube nicht den Armen, אַל תִּגְזָל דָּל. Ein Beraubter, גָּזוּל, שָׁדוּד. Ein seiner Jungen beraubter Bär, דֹּב שַׁכּוּל. Warum soll ich euer Beider beraubt werden an Einem Tage? לָמָּה אֶשְׁכַּל גַּם שְׁנֵיכֶם יוֹם אֶחָד.

Berauschen, Einen, שִׁכֵּר, הִשְׁכִּיר אִישׁ. Sich berauschen, שָׁכַר, שָׁתָה לְשִׁכָּרוֹן. Ein Berauschter, שִׁכּוֹר, plur. שִׁכּוֹרִים. s. Betrinken. Komm! wir wollen uns berauschen in Wollust, לְכָה! נִרְוֶה דֹדִים.

Berühmt, er ist, שְׁמוֹ־שָׁמְעוֹ הֹלֵךְ בְּכָל הַמְּדִינוֹת. Sich sehr berühmt machen, עָשָׂה לוֹ שֵׁם גָּדוֹל. Berühmte Männer, אַנְשֵׁי שֵׁם.

Berühren, Einen, 1) eigentlich, נָגַע אֶת, בְּ, אֶל. 2) Die Flügel der Thiere, die einander berührten, כַּנְפֵי הַחַיּוֹת מַשִּׁיקוֹת אִשָּׁה אֶל אֲחוֹתָהּ. 3) Ein Weib — נָגַע־נָגַשׁ אֶל אִשָּׁה. 4) Einen Gegenstand — הִזְכִּיר דָּבָר בִּדְבָרִים מְעַטִּים*.

Beritten, er ist schlecht, רַע סוּסוֹ אֲשֶׁר יִרְכַּב עָלָיו.

Die Reiterei beritten machen, נָתַן סוּסִים לְפָרָשִׁים.

Bericht, der, דָּבָר. s. Abstatten.

Berüchtigt, ein berüchtigter Mensch, אִישׁ טְמֵא הַשֵּׁם.

Berichtigen, Etwas, verbessern, תִּקֵּן דָּבָר*; eine Schuld, שִׁלֵּם חוֹב.

Berichten, Einem Etwas, הִגִּיד דָּבָר לְאִישׁ.

Beriechen, Fleisch, von Hunden, הִגִּישׁ אַפּוֹ אֶל הַבָּשָׂר לַהֲרִיחַ רֵיחוֹ.

Bärin, die, דֹּב. s. Bär.

Berücken, Einen, s. Hintergehen.

Bereisen, ein Land, הִתְהַלֵּךְ בָּאָרֶץ.

Bereit, sei, seid, הֱיֵה נָכוֹן, הֱיוּ נְכוֹנִים. Halte dich bereit, הִכּוֹן. Der bereitstehende Mann, אִישׁ

Bereitwillig, ein bereitwilliger Mann, אִישׁ מְמַהֵר לַעֲשׂוֹת חֵפֶץ אֲנָשִׁים.

Bereitwilligkeit, die, mit — בְּנֶפֶשׁ חֲפֵצָה.

Bereits ein Monat, זֶה חֹדֶשׁ יָמִים.

Bereiten, Etwas, הָכֵן אֶת. Auch Holz und Steine habe ich bereitet, וְעֵצִים וַאֲבָנִים הֲכִינוֹתִי. Gott hat das Opfermahl bereitet, הֵכִין יְיָ זֶבַח.

Bereiter, der, מְלַמֵּד סוּסִים לִרְכִבָה.

Bereitschaft, die, sich in Bereitschaft halten, הִכּוֹן. Wir sind in — נְכֹנִים אֲנַחְנוּ.

Bereichern, Einen, הַעֲשֵׁר אִישׁ. Sich auf eine unedle Weise bereichern, עָשָׂה עֹשֶׁר וְלֹא בְמִשְׁפָּט. Laß dich nicht befremden, daß der Böse sich bereichert, und seine Glücksgüter sich mehren, אַל תִּתְמַהּ כִּי יַעֲשִׁיר עוֹשֵׂה עָוֶל, וְכִי יִרְבֶּה כְּבוֹד בֵּיתוֹ.

Bereuen, Etwas, הִנָּחֵם עַל. Gott ist kein Menschensohn, daß er bereue, לֹא בֶן אָדָם אֵל וְיִתְנֶחָם. Die Sünden — חָטָא וְהֵשִׁיב אֶל לֵב.

Berg, ein, הַר. Der Berg, הָהָר. Mein Berg, הֲרָרִי. Berge, הָרִים, הֲרָרִים.

Berg ab, Berg auf, s. Auf, Umstandswort.

Bergbewohner, der, יוֹשֵׁב הָהָר, הֲרָרִי.

Berggötter, die, אֱלֹהֵי הָרִים.

Bergwasser, הַמַּיִם הַיּוֹרְדִים מִן הָהָר.

Bergig, ein bergiges Land, אֶרֶץ הָרִים.

Bergleute, die, הָאֲנָשִׁים הַחֹצְבִים זָהָב וְכֶסֶף וּנְחֹשֶׁת מֵהֲרָרִים.

Bergmann, der, s. Bergleute.

Bergmaus, die, (nach Einigen) שָׁפָן, plur. שְׁפַנִּים.

Bergen, 1) du bargst dich im Gewölke, סַכּוֹתָה בֶעָנָן לָךְ. Birg mich vor dem Rath der Bösen, תַּסְתִּירֵנִי מִסּוֹד מְרֵעִים, s. Verbergen. 2) Fürchte Nichts für ihn, er ist geborgen, אַל תִּדְאַג לוֹ כִּי נִצָּל, נִמְלָט.

Bergfestung, die, מָצוֹד, מְצוּדָה, plur. מְצָדוֹת (מְצֻדוֹת).

Bergsturz, der, נְפִילַת הָהָר*, s. Einstürzen.

Bergspitze, die, רֹאשׁ הָהָר.

Börsten, die Erde ist geborsten, נִבְקְעָה הָאֲדָמָה.

Beregnet werden, הִמָּטֵר.

Beredet, er ist, נְבוֹן דָּבָר הוּא. Ein beredter Mann, אִישׁ דְּבָרִים.

Bereden, Einen, 1) überreden, פַּתֵּה־ הָסֵת אִישׁ. Sich bereden lassen, הִפָּתֵה. 2) Sich mit Einem — הִדַּבֵּר אֶל אִישׁ, s. Unterreden.

Berechnen, Etwas, חַשֵּׁב אֶת.

Berechtigen, Einen zu Etwas, *הַרְשֵׁה אִישׁ לַעֲשׂוֹת דָּבָר.

Berennen, eine Stadt, s. Einschließen.

Beschatten, die Eiche beschattet den Platz, צֵל הָאַלּוֹן יְכַסֶּה הַמָּקוֹם. Die Thore Jerusalems wurden beschattet, צָלְלוּ שַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַיִם.

Beschaffen sein, gut, schlecht, טוֹב, רַע. Wie ist er beschaffen? מַה־מִּשְׁפָּטוֹ.

Beschaffenheit, die, einer Sache, אֵיכוּת הַדָּבָר. Die gute, schlechte Beschaffenheit einer Frucht, טוּב־ רֹעַ הַפְּרִי.

Beschaffenheitswort, das, תֹּאַר, נָשׂוּא. Der Baum ist hoch, הָעֵץ גָּבֹהַּ.

Beschuldigen, Einen eines Verbrechens, שׂוּם עָוֹן בְּאִישׁ.

Beschuhen, Einen, הַנְעֵל אִישׁ.

Beschauen, Etwas, s. Besehen.

Beschütten, ein Kleid mit Wasser, שְׁפֹךְ מַיִם עַל כָּל הַבֶּגֶד.

Beschützen, einen Menschen, הָגֵן עַל־ בְּעַד, חָסֹךְ־ סָכֹךְ עַל. Du beschützest sie, וְתָסֵךְ עָלֵימוֹ. Beschütze mich gegen meine Feinde, הֱיֵה מָגֵן לִי נֶגֶד אוֹיְבַי. Er beschützte die Stadt vor dem Feinde גָּנַן עַל הָעִיר לְבִלְתִּי בוֹא הָאוֹיֵב אֵלֶיהָ.

Beschützer, der, הַמֵּגֵן עַל, בְּעַד.

Beschimpfung, die, חֶרְפָּה, נְאָצָה.

Beschimpfen, Einen, חָרֵף־ נַבֵּל אִישׁ. Er hat ihn beschimpft, הֵסִיב קָלוֹן עַל כְּבוֹדוֹ.

Beschiffen, ein Meer, יָרֹד הַיָּם בָּאֳנִיּוֹת.

Beschirmen, s. Beschützen.

Bescheid, der, bis ihnen ein Bescheid ertheilt würde durch den Mund Gottes, לִפְרֹשׁ לָהֶם עַל פִּי יְיָ.

Bescheiden, 1) Einen an einen Ort, s. Bestellen. 2) Der mir beschiedene Theil, מְנָת חֶלְקִי. Sein von Gott beschiedenes Loos, נַחֲלַת אִמְרוֹ מֵאֵל.

Bescheiden, er ist, צָנוּעַ הוּא. Bei den Bescheidenen ist Weisheit, אֶת צְנוּעִים חָכְמָה. Bescheiden zu wandeln vor deinem Gott, הַצְנֵעַ לֶכֶת עִם אֱלֹהֶיךָ.

Bescheinigen, den Empfang einer Summe Geldes, נָתֹן כְּתָב תְּעוּדָה עַל קַבָּלַת הַכֶּסֶף.

Bescheinen, die Sonne bescheint den Mond, הַשֶּׁמֶשׁ תּוֹפִיעַ אוֹרָהּ עַל הַיָּרֵחַ.

Beschwatzen, Einen, פַּתֵּה אִישׁ.

Beschwörung, die, 1) der Zeugen, הַשְׁבָּעַת הָעֵדִים. 2) Der Schlangen, לַחַשׁ.

Beschwören, Etwas, הִשָּׁבֵעַ עַל דָּבָר; Einer bei Gott, הַשְׁבֵּעַ אִישׁ בֵּאלֹהִים.

Beschwörer, der, Zauberer, מְלַחֵשׁ, plur. מְלַחֲשִׁים.

Beschwichtigen, einen zornigen Menschen, הָשֵׁב חֲמַת אִישׁ. Kaleb beschwichtigte das Volk, וַיַּהַס כָּלֵב אֶת הָעָם. Die Leviten beschwichtigten das ganze Volk, וְהַלְוִיִּם מַחְשִׁים לְכָל הָעָם.

Beschwerde, die, Beschwerden über Etwas führen, s. Klagen.

Beschwerlich, damit wir dir nicht beschwerlich fallen, וְלֹא נִכְבַּד עָלֶיךָ.

Beschwerlichkeit, die, die Beschwerlichkeiten einer Reise, תְּלָאוֹת הַדֶּרֶךְ.

Beschweren, 1) die Ladung beschwert den Wagen, יִכְבַּד הַמַּשָּׂא עַל הָעֲגָלָה. 2) Die Paschas beschwerten das Volk, הַפַּחוֹת הִכְבִּידוּ עַל הָעָם. 3) Sich über Einen — s. Klagen.

Bestatten, eine Leiche zur Erde, קָבֹר הַמֵּת, הַנִּיחַ הַמֵּת בְּקִבְרוֹ.

Bestand, der, eine Sache, die Bestand hat, דָּבָר נֶאֱמָן, s. Dauer.

Bestaubt, der Tisch ist, הָאָבָק יְכַסֶּה אֶת פְּנֵי הַשֻּׁלְחָן.

Bestimmung, die, das ist meine — לְזֹאת נוֹעַדְתִּי.

Bestimmt, 1) eine bestimmte Zeit, מוֹעֵד. Zu bestimmten Zeiten, לְעִתִּים מְזֻמָּנִים, מְזֻמָּנוֹת. 2) Die bestimmte Geldsumme, פָּרָשַׁת הַכֶּסֶף. 3) Er ist bestimmt angekommen, בָּא אֶל נָכוֹן. 4) Für solche Spötter sind die Strafgerichte bestimmt, נָכוֹנוּ לַלֵּצִים שְׁפָטִים.

Bestimmen, 1) Einem eine Zeit, יָעֵד מוֹעֵד אֶת אִישׁ. Du kommst nicht zur bestimmten Zeit, לֹא בָאתָ לְמוֹעֵד הַיָּמִים. Seine Tage sind bestimmt, חֲרוּצִים יָמָיו. Bestimmt euch die Zufluchtsstädte, תְּנוּ לָכֶם אֶת עָרֵי הַמִּקְלָט. Bestimmen wir einen Ort, wo wir uns treffen, נִתֵּן לָנוּ מָקוֹם לָבוֹא שָׁמָּה. 2) Etwas für Einen, יָעֵד דָּבָר לְ. Wenn er sie für seinen Sohn bestimmt, וְאִם לִבְנוֹ יִיעָדֶנָּה. Diese hast du bestimmt für deinen Knecht, für Isak, אֹתָהּ הֹכַחְתָּ לְעַבְדְּךָ לְיִצְחָק. Dies waren die bestimmten Städte für alle Söhne Israels, אֵלֶּה הָיוּ עָרֵי הַמּוּעָדָה לְכֹל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. Ich fürchte den König, der eure Speise bestimmt hat, יָרֵא אֲנִי אֶת הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר מִנָּה מַאֲכַלְכֶם. 3) Bestimmt angeben. Bestimme deinen Lohn gegen mich, daß ich ihn gebe, נָקְבָה שְׂכָרְךָ עָלַי וְאֶתֵּנָה. 4) Eine Grenze — הַצֵּב גְּבוּל. 5) Zum Propheten der Völker bestimme ich dich, נָבִיא לַגּוֹיִם נְתַתִּיךָ.

Bestürmen, Einen mit Bitten, הַפְגִּיעַ בְּאִישׁ עַד מְאֹד.

Bestürzung, die, מְבוּכָה, מְהוּמָה, בֶּהָלָה. Eine tödtliche — מְהוּמַת מָוֶת. Wasser sollen sie mit Bestürzung trinken, מַיִם בְּשִׁמָּמוֹן יִשְׁתּוּ. Die Stadt Susan war in Bestürzung, וְהָעִיר שׁוּשָׁן נָבוֹכָה.

Bestürzt sein, werden, הִבָּהֵל. Warum willst du sein wie ein bestürzter Mann? לָמָּה תִהְיֶה כְּאִישׁ נִדְהָם. Einen bestürzt machen, הַבְהֵל אִישׁ.

Besteigen, einen Thurm, עֲלֵה הַמִּגְדָּל; ein Schiff, יְרֹד בָּאֳנִיָּה.

Besteuern, eine Stadt, שׂוּם מַס, מֶכֶס עַל הָעִיר.

Bestehlen, warum bist du heimlich geflohen und hast mich bestohlen? לָמָּה נַחְבֵּאתָ לִבְרֹחַ וַתִּגְנֹב אֹתִי.

Bestehen, 1) der Bogenschütze wird nicht bestehen, תֹּפֵשׂ הַקֶּשֶׁת לֹא יַעֲמֹד. Du kannst nicht bestehen vor deinen Feinden, לֹא תוּכַל לָקוּם לִפְנֵי אֹיְבֶיךָ. Niemand wird vor euch bestehen können, לֹא יִתְיַצֵּב אִישׁ בִּפְנֵיכֶם. 2) Bestand haben. Dein Reich wird nicht bestehen, מַמְלַכְתְּךָ לֹא תָקוּם. Es soll nicht bestehen und nicht geschehen,

הָיָה, לֹא תָקוּם וְלֹא תִהְיֶה. 3) Vorhanden sein הִמָּצֵא. 4) Sein ganzes Vermögen besteht in diesem Hause, אֵין לוֹ כֹל כִּי אִם הַבַּיִת הַזֶּה. 5) Er besteht auf seiner Meinung, לֹא יַעֲזֹב מַחֲשַׁבְתּוֹ, יַעֲמֹד בְּמַחֲשַׁבְתּוֹ, s. Beharren.

Bestätigen, Etwas, 1) gültig machen, קַיֵּם דָּבָר. 2) Durch Zeugnisse. Auf die Aussage zweier Zeugen werde eine Sache bestätigt, עַל פִּי שְׁנַיִם עֵדִים יָקוּם דָּבָר. 3) Mit Worten versichern. Sie eilten und ließen es sich bestätigen, ob das aus ihm selbst käme, וַיְמַהֲרוּ וַיַּחְלְטוּ הֲמִמֶּנּוּ.

Bestechung, die, שֹׁחַד.

Bestechlich, ein bestechlicher Richter, הַשֹּׁפֵט הַלֹּקֵחַ שֹׁחַד.

Bestechen, einen Richter, שַׁחֵד הַשֹּׁפֵט, נָתֹן שֹׁחַד לַשֹּׁפֵט. Sich bestechen lassen, לָקַח שֹׁחַד.

Bestellen, 1) ich habe ihn hier bestellt, יְעַדְתִּיו אֶל הַמָּקוֹם הַזֶּה. 2) Zu Etwas ernennen, bestimmen. Er bestellte ihnen Propheten und Richter, הֵקִים לָהֶם נְבִיאִים וְשֹׁפְטִים. Ich habe Wächter bestellt, הִפְקַדְתִּי שׁוֹמְרִים. Ich bestellte über euch das hitzige Fieber, וְהִפְקַדְתִּי עֲלֵיכֶם אֶת הַקַּדַּחַת. Gott bestellte einen großen Fisch, וַיְמַן יְיָ דָּג גָּדוֹל. 3) Bestelle dein Haus, denn du wirst sterben, צַו לְבֵיתֶךָ כִּי מֵת אַתָּה. 4) Ein Feld — עָתֵּד מְלַאכְתּוֹ בַּשָּׂדֶה.

Beständig arbeiten, עָבֹד תָּמִיד. Das beständige Speiseopfer, מִנְחַת הַתָּמִיד. Er denkt beständig an seine Frau und Kinder, הוּא יִזְכּוֹר תָּמִיד אֶת אִשְׁתּוֹ וּבָנָיו.

Bestärken, sie bestärkten sich im Bösen, יְחַזְּקוּ לָמוֹ דָּבָר רָע.

Bestrahlen, die Sonne bestrahlt die Erde, הַשֶּׁמֶשׁ יוֹפִיעַ אוֹרוֹ עַל פְּנֵי הָאָרֶץ.

Bestrafung die, s. Strafe.

Bestrafen, wird der Spötter bestraft, so wird der Einfältige klug, בַּעְנָשׁ לֵץ יֶחְכַּם פֶּתִי. Er wird bestraft siebenfach nach seinem Vergehen, עָנֹשׁ יֵעָנֵשׁ שֶׁבַע כְּחַטָּאתוֹ.

Bestricken, s. Verstricken.

Bestreiten, Etwas, mit Worten, s. Widerlegen.

Bestreichen, Etwas mit Oel, מְשֹׁחַ דָּבָר בַּשֶּׁמֶן.

Bestreuen, Etwas mit Sand, זָרֹק, זָרֹה חוֹל עַל. Er bestreuete sie mit Salz, וַיִּזְרָעֶהָ מֶלַח.

Bestrebsam, er ist, חָרוּץ הוּא.

Bestreben, sich, יָגֹעַ, *הִשְׁתַּדֵּל.

Beschlag, der, 1) man hat seine Waaren in Beschlag genommen, תָּפְשׂוּ אֶת מַעֲרָבָיו לְשָׁמְרָם. 2) s. Beschläge.

Beschlagen, Etwas mit Silber, צַפֵּה דָּבָר, הַפֵּה הַדְבֵּק כָּסֶף; ein Pferd, הַדְבֵּק מַנְעֲלֵי בַרְזֶל בְּמַסְמְרִים אֶל פַּרְסוֹת עִקְּבֵי הַסּוּסִים.

Beschlafen, ein Weib, שָׁכַב אֶת אִשָּׁה; (Obscön) שָׁגֹל אֶת אִשָּׁה, כָּרֹעַ עַל אִשָּׁה, גַּלֵּה עֶרְוַת אִשָּׁה.

Beschluß, der, 1) des Jahres, אַחֲרִית הַשָּׁנָה; einer Rede, סוֹף דָּבָר. 2) Der königliche Beschluß, דְּבַר־מַאֲמַר הַמֶּלֶךְ.

Beschließen, 1) sie beschließen ihre Tage im Glück, יְבַלּוּ יְמֵיהֶם בַּטּוֹב. 1) Wer hat dies beschlossen über Thrus? מִי יָעַץ זֹאת עַל צֹר. Die Sache ist fest beschlossen von Gott, נָכוֹן הַדָּבָר מֵעִם הָאֱלֹהִים. Ja, vollendet ist's und beschlossen! כִּי כָלָה וְנֶחֱרָצָה. Gott that, was er beschlossen, עָשָׂה יְיָ אֲשֶׁר זָמָם. Gott hat Unglück über dich beschlossen, יְיָ דִּבֶּר עָלֶיךָ רָעָה.

Beschleichen, Einen, הָלֹךְ אַט לִנְפֹּל עַל אִישׁ.

Beschleunigen, er eile und beschleunige sein Werk, יְמַהֵר יָחִישָׁה מַעֲשֵׂהוּ. Er beschleunigte die Wohlgerüche für sie, וַיְבַהֵל אֶת תַּמְרוּקֶיהָ.

Beschläge, das, ein silbernes — צִפּוּי כֶּסֶף.

Beschmutzen, die Kleider, טַנֵּף הַבְּגָדִים.

Beschmieren, 1) Etwas mit Oel, s. Bestreichen, 2) s. Beschmutzen.

Beschneidung, die, ein blutiger Verwandter durch die Beschneidung, חֲתַן דָּמִים לַמּוּלֹת.

Beschneiden, 1) die Weinstöcke, זַמֵּר הַכֶּרֶם. 2) Ein Kind, מוּל הַיֶּלֶד, מוּל בְּשַׂר עָרְלַת הַיֶּלֶד.

Beschneiet, die beschneieten Berge, הֶהָרִים הַמְּכֻסִּים בַּשֶּׁלֶג.

Beschädigen, die Weinstöcke, חַבֵּל הַכְּרָמִים.

Beschämung, die, sie haben keine Scham und sind

keine Beschämung, בּוֹשׁ לֹא יֵבוֹשׁוּ וְהַכְלֵם לֹא יָדָעוּ.

Beschämen, Einen, הֶחְפִּיר, הִכְלִים, הֵבִישׁ, הוֹבִישׁ חָפֵר, הִכְלִים אִישׁ, הוֹבִישׁ פְּנֵי אִישׁ. Beschämt sein, הִכָּלֵם. Würde sie sich nicht beschämt fühlen sieben Tage? הֲלֹא תִכָּלֵם שִׁבְעַת יָמִים. Beschämt werden הָכְלָם.

Beschenken, כִּבֵּד אָדָם בְּמַתָּנָה. Er beschenkte die Schulknaben mit Geld und Spielereien, נָתַן כֶּסֶף וְדִבְרֵי שַׁעֲשׁוּעִים לְיַלְדֵי בֵּית הַסֵּפֶר לְמִנְחָה. Einen mit einem Buche, נָתַן סֵפֶר לְאִישׁ. Er beschenkte sie, נָתַן לָהֶם מַתָּנוֹת. Beschenkt hat mich Gott mit einem schönen Geschenke, זְבָדַנִי אֱלֹהִים אֹתִי זֶבֶד טוֹב.

Beschäftigung, die, was für eine Beschäftigung hast du hier? מָה אַתָּה עֹשֶׂה בָּזֶה, s. Geschäft.

Beschäftigen, sich mit einer Arbeit, עָשָׂה (*עָסַק) בִּמְלָאכָה. Sich mit den Wissenschaften — לָמַד, בִּקֵּשׁ דַּעַת רַבִּים. Er beschäftigt viele Menschen, הִפְצִיר הָאֲנָשִׁים הָעֹשִׂים מְלַאכְתּוֹ.

Bescheren, Gott hat ihm einen Schatz beschert אֱלֹהִים הִמְצִיאוֹ מַטְמוֹן. s. Beschenken.

Bespannen, einen Wagen mit Pferden, אָסַר סוּסִים בַּמֶּרְכָּבָה.

Bespötteln, Etwas, הֵלִיץ אֶת, הִתְלוֹצֵץ בְּ, עַל.

Bespeien, sich, טִנֵּף בְּגָדָיו בְּרֻקּוֹ.

Bespritzen, Etwas mit Wasser, זָרַק, הִזָּה מַיִם עַל.

Bespringen, der Ochs bespringt die Kuh, הַשּׁוֹר יַעֲלֶה עַל הַפָּרָה.

Besprechen, sich mit Einem über Etwas, הִדְבֵּר אֶל אִישׁ עַל דָּבָר.

Besprengen, Etwas mit Blut, זָרַק, הִזָּה דָּם עַל. Mein Lager habe ich mit Myrrhe besprengt, נַפְתִּי מִשְׁכָּבִי מֹר.

Beschreiben, 1) eine Schlacht, כָּתַב עַל סֵפֶר אֶת כָּל דִּבְרֵי הַמִּלְחָמָה. 2) Tafeln, die auf beiden Seiten beschrieben waren, לֻחֹת כְּתֻבִים מִשְּׁנֵי עֶבְרֵיהֶם. 3) Ich kann dir mein Glück nicht — לֹא אוּכַל לְסַפֵּר לְךָ טוּבִי.

Beschränkt, ein beschränkter Raum, מָקוֹם מֻגְבָּל. Ein beschränkter Kopf, אִישׁ חֲסַר תְּבוּנָה.

Braten, Fleisch, צָלָה בָשָׂר. Fleisch am Feuer gebraten, בָּשָׂר צְלִי אֵשׁ. Der König von Babylon ließ sie braten am Feuer (als Strafe), קָלָם מֶלֶךְ בָּבֶל בָּאֵשׁ.

Braten, der, er bratet einen Braten und sättigt sich, יִצְלֶה צָלִי וְיִשְׂבָּע.

Bratpfanne, die, מַחֲבַת.

Bratspieß, der, *שַׁפּוּד.

Brach, der Acker liegt dieses Jahr — יִשְׁבֹּת הַשָּׂדֶה בַּשָּׁנָה הַזֹּאת. Im siebenten Jahre sollst du es brach liegen lassen וְהַשְּׁבִיעִית תִּשְׁמְטֶנָּה וּנְטַשְׁתָּהּ.

Brachmonat, der, s. Junius.

Brachvogel, der, (nach Einigen) אֲנָפָה.

Brachfeld, das, הַשָּׂדֶה הַשֹּׁבֵת, הַנָּטוּשׁ.

Brand, der, 1) eigentlich, שְׂרֵפָה, בְּעֵרָה, מוֹקֵד. Es brennt ein Brand, יֵקַד יְקוֹד. Heftig ist der Brand, גְּדֹלָה הַמְּדוּרָה. Einen Brand verursachen, הִבְעִיר בְּעֵרָה. Eine Stadt in Brand stecken, שִׁלַּח, הִצִּית הָעִיר בָּאֵשׁ. Das Haus gerieth in Brand, יָצְאָה אֵשׁ מִן הַבַּיִת. 2) Ein Stück brennendes Holz, אוּד. Wie ein Brand, der dem Feuer entkommen ist, כְּאוּד מֻצָּל מֵאֵשׁ. s. Feuerbrand. 3) Eine Krankheit; bei Menschen, חַרְחֻר; beim Getreide, שִׁדָּפוֹן. Meine Hüften sind voll Brand, כְּסָלַי מָלְאוּ נִקְלֶה.

Brandopfer, das, עוֹלָה, plur. עוֹלוֹת.

Brandopferaltar, der, מִזְבַּח הָעֹלָה.

Brandig, er hat brandiges Gebein, עָלָה רָקָב בְּעַצְמוֹתָיו. Brandiges Getreide, דָּגָן אֲשֶׁר בּוֹ הַשִּׁדָּפוֹן, s. Brandkorn.

Brandmahl, das, כְּוִיָּה, מִכְוָה. Brandmahl statt Schönheit, כִּי תַחַת יֹפִי.

Brandmarken, einen Dieb, הִתְוָה תָו עַל בְּשַׂר הַגַּנָּב בְּבַרְזֶל חַם.

Brandpfeile, die, זִקִּים. Mit Brandpfeilen gerüstet, מְאַזְּרֵי (מְאַזְּרֵי) זִיקוֹת.

Brandkorn, das, שְׁדֵפָה. Wie das Brandkorn, bevor es aufschießt, וּשְׁדֵפָה לִפְנֵי קָמָה.

Brandstifter, der, הַמַּבְעִיר אֶת הַבְּעֵרָה.

Brandstätte, die, eines Hauses, מָקוֹם אֲשֶׁר הָיָה הַבַּיִת לְמַאֲכֹלֶת אֵשׁ.

Brav, ein braver Mann, אִישׁ יָשָׁר, אִישׁ חַיִל. Ein braver Soldat, אִישׁ מִלְחָמָה אַמִּיץ לֵב.

Brod, das, לֶחֶם; Zehn Brode, עֲשָׂרָה לֶחֶם. Esset von meinem Brode, לַחֲמוּ בְלַחְמִי. Er isset mein Brod, אִישׁ לַחְמִי הוּא. Sauer erworbenes Brod, לֶחֶם הָעֲצָבִים. Durch Betrug erworbenes Brod, לֶחֶם שֶׁקֶר, לֶחֶם כְּזָבִים. Ein Laib Brod, פַּת לֶחֶם, כִּכַּר לֶחֶם.

Brodherr, der, er ist unser —, אֲנַחְנוּ אוֹכְלִים לַחְמוֹ, אַנְשֵׁי לַחְמוֹ אֲנַחְנוּ.

Brodlos, er ist, חֲסַר לֶחֶם הוּא.

Brodkuchen, der, חַלַּת לֶחֶם.

Brodstütze, die, מַטֵּה־ מִשְׁעַן לֶחֶם.

Brocken, Brod in die Milch, s. Einbrocken.

Brocken, der, Brod, פַּת־ פְּתוֹת לֶחֶם, plur. פְּתוֹתֵי לֶחֶם.

Bruder, der, אָח. Brüder, אַחִים. Die Brüder meines Vaters, אֲחֵי אָבִי. Deine Brüder, אַחֶיךָ. Eure Brüder, אֲחֵיכֶם.

Brudermord, der, *רְצִיחַת אָח.

Brudermörder, der, er ist ein, הֹרֵג־ רֹצֵחַ אָחִיו.

Brut, die, der Vögel, אֶפְרֹחִים. Verächtlich von lasterhaften Kindern: Zur Rechten tritt mir die Brut, עַל יָמִין פִּרְחַח יָקוּמוּ. Uebelthäter-Brut, זֶרַע מְרֵעִים. Eine Brut sündiger Männer, תַּרְבּוּת אֲנָשִׁים חַטָּאִים.

Brutal, ein brutaler Mensch, פֶּרֶא אָדָם, אִישׁ בַּעַר, s. Viehisch.

Bruch, der, an der Hand, שֶׁבֶר יָד. Heile ihre Brüche, רְפָה שְׁבָרֶיהָ.

Brummen, der Bär brummt, הַדֹּב יֶהֱמֶה.

Brunnen, der, בְּאֵר, בּוֹר, plur. בְּאֵרוֹת, בֹּארוֹת.

Brunnenmündung, die, פִּי הַבְּאֵר.

Brunst, die, eines Thieres, (nach Einigen) תַּאֲנַת הַחַיָּה. Die Hirsche sind in der Brunst, הָאַיָּלִים יֵחַמּוּ.

Brunstzeit, die, der Thiere, עֵת יֵחַם חַיַּת הַשָּׂדֶה.

Brust, die, 1) das Bruststück der Thiere, חָזֶה. 2) Die weibliche Brust zum Säugen, שַׁד. Brüste, שָׁדַיִם, דַּדִּים. Auch Schakale reichen die Brust, גַּם תַּנִּין חָלְצוּ שַׁד.

Brustschild, das, des Hohenpriesters, חֹשֶׁן.

Brausen, von den Wellen des Meeres הָמָה, שָׁאָה, הִתְגָּעֵשׁ. Es brauset das Meer, יִרְעַם הַיָּם.

Brausen, das, des Meeres, נְהָמַת־ שְׁאוֹן־ זַעַף הַיָּם. Die Ströme erheben ihr Brausen, יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם.

Braut, die, כַּלָּה. Sie ist Braut, מְאֹרָשָׂה הִיא לְאִישׁ.

Brautbett, das, חֻפַּת הַכַּלָּה, אַפִּרְיוֹן דּוֹדִים.

Brautgemach, das, חֲדַר הַכַּלָּה.

Brautwerber, der, (für einen Andern) הַמְשַׁדֵּךְ כַּלָּה לְאִישׁ; für sich selbst, הַמְדַבֵּר עַל לֵב הַנַּעֲרָה (לְהִנָּשֵׂא לוֹ).

Brautleute, die, הֶחָתָן וְהַכַּלָּה.

Brautnacht, die, לֵיל הַחֲתֻנָּה.

Brautstand, der, כְּלוּלוֹת. Die Liebe in deinem Brautstande, אַהֲבַת כְּלוּלֹתָיִךְ.

Brautschmuck, der, עֲדִי־ כְּלֵי הַכַּלָּה.

Brauch, der, s. Gebrauch.

Brauchbar, von Werkzeugen, אֲשֶׁר יִצְלַח לִמְלָאכָה.

Brauchen, 1) dieses Messer ist schon gebraucht worden, נַעֲשְׂתָה מְלָאכָה בְּסַכִּין הַזֶּה. Es ist zu Nichts zu brauchen, לֹא יִצְלַח לַכֹּל. 2) Ich brauche Geld, *צָרִיךְ אֲנִי לְכֶסֶף. Du brauchst es nicht zu wissen, לֹא לְךָ לָדַעַת זֹאת.

Brüderlich, die brüderliche Liebe, אַהֲבַת אַחִים. Du hast nicht brüderlich gegen mich gehandelt, לֹא כְּאָח עִם אָח עָשִׂיתָ עִמִּי.

Brüderschaft, die, אַחֲוָה. Ihre Brüderschaft hat ein Ende, הוּפְרָה הָאַחֲוָה אֲשֶׁר בֵּינֵיהֶם.

Brühe, die, מָרָק. Eine ekelhafte Brühe, מְרַק פִּגֻּלִים.

Brühen, Etwas, יָצַק מַיִם חַמִּים עַל.

Brüten, von Vögeln, רָבַץ עַל הַבֵּיצִים. Basilisken-Eier brüten sie, בֵּיצֵי צִפְעוֹנִי בִּקֵּעוּ.

Brüchig, אֲשֶׁר בּוֹ שֶׁבֶר.

Brüllen, vom Löwen, שָׁאַג, נָהַם; vom Ochsen, גָּעָה. Hinterdrein brüllt der Donner, אַחֲרָיו יִשְׁאַג קוֹל.

Brüllen, das, eines Löwen, שַׁאֲגַת־ נַהֲמַת אַרְיֵה.

Bringen, 1) einem Brod, הֵבִיא לֶחֶם לְ. Dem Dur-

stigen entgegen bringt Wasser, לקראת צמא התיו (האתיו) מים. Bringe sie doch zu mir her, daß ich sie segne, קחם נא אלי ואברכם. Sie haben zu mir gebracht die Bundeslade Gottes, הסבו אלי את ארון אלהים. Dir bringen Könige Geschenke, לך יובילו מלכים שי. 2) Ich bringe eine gute Nachricht, אל בשורה טובה אבוא. s. Botschaft. Mit jedem Morgen bringt er sein Recht ans Licht, בבקר בבקר משפטו יוציא לאור. Einen ins Unglück bringen, הוליך איש בקרב צרה, הביא עליו רעה. Andere figürliche Redensarten finden sich bei verschiedenen Hauptwörtern.

Brünstige Hirsche, אילים נחמים.

Brüsten, er brüstet sich auf seinen Reichthum, גבה לבו בעשרו, נשא לבו כי עשיר הוא.

Brief, der, ספר, אגרת. Briefe, ספרים, אגרות.

Briefwechsel, der, חליפת אגרות, מרוץ אגרות.

Sie stehen mit einander im — יכתבו איש אל רעהו אגרות.

Brieftasche, die, אמתחת הכתבים, ילקוט מכתבים.

Briefträger, der, המביא האגרות אל איש ואיש.

Brücke, die, גשר, מעברה*.

Breit, 1) der Tisch ist eine Elle — רחב השלחן אמה. Ein breiter Tisch, שלחן רחב. Eine breite Mauer, חומה רחבה. 2) Sich breit machen, התגדל, התכבד. 3) Er ist weit und breit berühmt, שמעו הולך למרחקי ארץ.

Bräutigam, der, חתן. Er ist Bräutigam, ארש (לו) אשה.

Breite, die, des Hofes, רחב החצר.

Breiten, ein Tuch über Etwas, פרש בגד על. s. Ausbreiten.

Brett, das, קרש. Bretter, קרשים.

Brechen, verb. act. 1) Brod, פרס לחם; Steine, הסיע אבנים; Rosen, ארה קטף שושנים. Er brach das Genick, נשברה מפרקתו. Dieser Brief wird ihm das Herz brechen, ישבר לבו בקראו את האגרת הזאת. 2) Die Treue, das Wort — שקר באמונתו, בדברו; den Bund, הפר, עבר ברית, שקר בברית.

Brechen, verb. neut. 1) das Eis bricht, יבקע, יתבקע הקרח. Durch ein Lager, in ein Haus, s. Durchbrechen, Einbrechen. Die Sonne bricht durch die Wolken, אור השמש יבקע, יפרץ את העבים. Das Herz ist ihm gebrochen, נשבר לבו. 2) Er hat mit ihm gebrochen, הפר האהבה אשר בינו וביניו. 3) Die Augen brechen ihm, יחשך אור עיניו, יסגר עיניו בבוא עתו למות.

Brechen, sich, s. Uebergeben.

Brennofen, der, כבשן, מלבן. s. Ofen.

Brennbar, אשר תבער, תלהט האש.

Brennholz, העצים אשר לאדם לבער.

Brennen, verb. act. 1) das Licht brannte mich an die Finger, נכוו אצבעותי בנר. Die Sonne brennt mich auf den Kopf, השמש תכה על ראשי. 2) Es dient dem Menschen zum Brennen, והיה לאדם לבער. 3) Laßt uns Ziegel machen und sie brennen, נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה.

Brennen, verb. neut. 1) das Haus brennt, הבית בער באש, האש בערה בבית. Brennendes Pech, זפת בערה. Das Feuer des Altars brenne darauf, אש המזבח תוקד בו. Sie sollen unter ihnen brennen und sie verzehren, ודלקו בהם ואכלום. 2) Die Sonne brennt heute sehr, חם השמש היום מאד. 3) Mir brennen die Eingeweide, מעי המרמרו.

G ג

Gabe, die, מתן, מתנה, מתת. Dies ist eine Gabe Gottes, זה מתת אלהים היא.

Gabel, die, in der Küche מזלג. Die Gabeln מזלגות. s. Dreizackig.

Gabelförmig, דמות מזלג.

Gattung, die, מין או סוג.

Gattungsname, der, שם עצם כללי*. Der Mensch, אדם.

Gatte, der, Gattin die, s. Ehemann, Ehefrau.

Gatterthor, das, שער השבכה.

Galan, der, s. Buhle.

Galant sein, gegen die Frauen, רצה עם נשים.

ein galantes Weib, הָאִשָּׁה הַמֵּטִיבָה דַרְכָּהּ לְבַקֵּשׁ אַהֲבָה.

Galbanus, das, ein Harz, חֶלְבְּנָה.

Galgen, der, עֵץ, *צְלוּב.

Gallsucht, die, s. Gelbsucht.

Galle, die, מְרֵרָה.

Gallenbitter, מַר כִּמְרֵרָה.

Gallerie, die, אוּלָם, מִסְדְּרוֹן, s. Säulengang.

Gang, der, 1) das Gehen, הֲלִיכָה. Einen am Gange erkennen, הַכֵּר אִישׁ בַּהֲלִיכָתוֹ. Er hat einen langsamen Gang, יֵלֵךְ לְאַט. 2) Der Ort, wo man geht, מַהֲלָךְ. Vor den Kammern war ein Gang zehn Ellen breit, וְלִפְנֵי הַלְּשָׁכוֹת מַהֲלַךְ עֶשֶׂר אַמּוֹת רֹחַב. Der bedeckte Sabbathgang, מוּסַךְ הַשַּׁבָּת. Der äußere Gang des Königs, מְבוֹא הַמֶּלֶךְ הַחִיצוֹנָה.

Gangbar, 1) eine gangbare Münze, כֶּסֶף עֹבֵר לַסֹּחֵר. 2) Dieser Weg ist nicht —, לֹא יוּכַל אִישׁ לַעֲבֹר בַּדֶּרֶךְ הַזֶּה.

Gans, die, *אַוָּז.

Ganz, 1) unverletzt, שָׁלֵם. Ganze Steine, אֲבָנִים שְׁלֵמוֹת. Ganze Kleider, בְּגָדִים לֹא קְרוּעִים; von Gefäßen, לֹא נִשְׁבָּר. 2) ein ganzer Tag, יוֹם תָּמִים. Ein ganzes Jahr, שָׁנָה תְמִימָה. Die ganze Gemeinde, כָּל הַקָּהָל. Prophezeie über ganz Egypten, הִנָּבֵא עַל מִצְרַיִם כֻּלָּהּ. Die ganze Weissagung, חָזוּת הַכֹּל. Ganz soll es verbrannt werden, כָּלִיל תָּקְטָר. Ganz von himmelblauer Wolle, כְּלִיל תְּכֵלֶת. Die ganze Stadt, כְּלִיל הָעִיר, s. Aufgehen. 3) Du hast mich ganz vergessen, שְׁכַחְתַּנִי וְלֹא תִזְכְּרֵנִי עוֹד. Wie lange, o Gott, willst du mich so ganz vergessen! עַד אָנָה תִּשְׁכָּחֵנִי נֶצַח.

Ganze, das, einen Theil davon wirst du sehen, das Ganze aber wirst du nicht sehen, קָצֵהוּ תִרְאֶה וְכֻלּוֹ לֹא תִרְאֶה. Das Ganze beträgt, *סַךְ הַכֹּל.

Gast, der, 1) ein zu Tische Geladener, קָרוּא. Gäste, קְרוּאִים. Sei heute mein Gast, אֱכָל נָא אִתִּי לֶחֶם הַיּוֹם. 2) Ein Wanderer, אֹרֵחַ, plur. אֹרְחִים.

Gasthof, der, s. Wirthshaus.

Gastmahl, das, אֲרוּחַת אוֹרְחִים. Er bereitete ihnen ein großes Gastmahl, כָּרָה לָהֶם כֵּרָה גְדוֹלָה.

Gastfrei, er ist, יְאַסֵּף אֹרְחִים אֶל בֵּיתוֹ, הָאִישׁ הַזֶּה הוּא מַכְנִיס אוֹרְחִים.

Gasse, die, חוּץ, רְחוֹב. Gassen, חוּצוֹת, רְחוֹבוֹת.

Gassenhauer, der, שִׁיר עֲגָבִים, נְגִינַת שׁוֹתֵי שֵׁכָר, s. Gassenlied.

Gassenjunge, der, הַנַּעַר הַסּוֹבֵב כָּל הַיּוֹם בָּרְחֹבוֹת.

Gassenlied, das, שִׁיר יוּשַׁר בָּרְחֹבוֹת.

Gassenkoth, der, טִיט הַיָּוֵן, טִיט חוּצוֹת, חֹמֶר חוּצוֹת.

Gassenkehrer, der, הַמְטַאטֵא הֶעָפָר מִן הַחוּצוֹת.

Gaffen, nach Etwas, s. Angaffen.

Gazelle, die, צְבִי, צְבִיָּה, plur. צְבָאִים, צְבָיִים, צְבָיִם, צְבָאוֹת.

Gar kochen, Etwas, בַּשֵּׁל הֵיטֵב אֶת.

Gar, er hat gar Nichts im Hause, אֵין כֹּל בְּבֵיתוֹ. Es gibt gar nichts Neues, אֵין כָּל חָדָשׁ.

Garaus, das, ich will euch nicht das Garaus machen, לֹא אֶעֱשֶׂה אִתְּכֶם כָּלָה.

Garbe, die, אֲלֻמָּה, עֹמֶר, עָמִיר. Garben, אֲלֻמִּים, עֳמָרִים, צְבָתִים.

Garbenbinder, der, מְעַמֵּר, מְאַלֵּם אֲלֻמִּים.

Garbenhaufen, der, גָּדִישׁ, עֲרֵמָה.

Gardinen, die, s. Vorhang.

Garde, die, s. Leibwache.

Garderobe, die königliche מֶלְתָּחָה, s. Kleiderkammer.

Garten, der, גַּן, גִּנָּה. Gärten, גַּנִּים, גַּנּוֹת.

Garn, das, 1) einfache gesponnene Fäden, מַטְוֶה, חוּטִים, s. Gespinnst; egyptisches Garn, (nach Einigen) אֵטוּן מִצְרָיִם. 2) Netz, רֶשֶׁת, מְצוּדָה, מִכְמֹרֶת.

Garstig, s. Häßlich.

Gott, אֵל, אֱלוֹהַּ, אֱלֹהִים; mit dem Artikel, הָאֱלֹהִים. Gott der Heerschaaren אֱלֹהִים יָהּ צְבָאוֹת. Gott der Götter, אֵל אֵלִים, אֱלֹהֵי אֱלֹהִים. Bei Gott! חַי יְיָ. Da sei Gott vor, חָלִילָה לִּי מֵאֱלֹהִים, s. Behüten.

Gottbegeisterter, ein, אִישׁ אֲשֶׁר הָיְתָה· נָפְלָה עָלָיו יַד יְיָ, אֲשֶׁר נָפְלָה עָלָיו רוּחַ אֱלֹהִים·

Gottgeweihter, ein, נְזִיר אֱלֹהִים·

Gottgefällig, einen gottgefälligen Wandel führen, הָלֹךְ בְּדַרְכֵי אֱלֹהִים, הִתְהַלֵּךְ אֶת· לִפְנֵי הָאֱלֹהִים, עָשֹׂה הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי אֱלֹהִים·

Gottheit, die, s. Gott.

Gottlob! בָּרוּךְ אֱלֹהִים·

Gottlos handeln, הַרְשִׁיעַ. Ein gottloser Mensch, רָשָׁע·

Gottlosigkeit, die, רֶשַׁע, רִשְׁעָה·

Gottesacker, der, שְׂדֵה הַקְּבוּרָה, מְקוֹם הַקְּבָרִים·

Gottesdienst, der, עֲבֹדַת אֱלֹהִים·

Gottesgelehrter, ein, הַמֵּבִין בְּתוֹרַת אֱלֹהִים·

Gotteshaus, das, בֵּית אֱלֹהִים·

Gottesleugner, der, מְכַחֵשׁ בֵּאלֹהִים·

Gotteslästerer, der, מְנַדֵּף· מְחָרֵף· מְבָרֵךְ אֱלֹהִים·

Gottesfurcht, die, יִרְאַת אֱלֹהִים·

Gottesfürchtig, ein gottesfürchtiger Mann, אִישׁ יְרֵא אֱלֹהִים·

Gottesverehrer, der, מְכַבֵּד אֱלֹהִים·

Gottesverächter, der, מְנָאֵץ אֱלֹהִים·

Gottvergessene Menschen, שֹׁכְחֵי אֵל, שֹׁכְחֵי אֱלוֹהַּ·

Gold, das, 1) das Metall, זָהָב, כֶּתֶם. Reines, חָרוּץ, זָהָב סָגוּר, זָהָב· כֶּתֶם טָהוֹר. Gediegenes, Geschlagenes, זָהָב שָׁחוּט. Das feinste Gold, פָּז, זָהָב מוּפָז. 2) Bildlich vom Oele. Die zwei goldenen Röhren, denen das Gold entfließt, שְׁנֵי צַנְתְּרוֹת הַזָּהָב הַמְרִיקִים מֵעֲלֵיהֶם הַזָּהָב·

Goldarbeit, die, מְלֶאכֶת מַחֲשֶׁבֶת בַּזָּהָב·

Goldarbeiter, der, הָעֹשֶׂה בַּזָּהָב, צוֹרֵף·

Goldbarre, die, עֶשֶׁת זָהָב, s. Goldstange.

Goldblech, das, plur. Goldbleche, פַּחֵי זָהָב·

Goldbergwerk, das, הֲרָרִים אֲשֶׁר יַחְצְבוּ מֵהֶם זָהָב·

Goldglanz, der, vom Norden kommt Goldglanz (vom Sonnenglanze), מִצָּפוֹן זָהָב יֶאֱתֶה·

Goldglänzend, מֻצְהָב, s. Glänzen.

Goldgewirkter Stoff, רִקְמוֹת מִשְׁבְּצוֹת זָהָב·

Goldgelbes Haar, ein, שֵׂעָר צָהֹב·

Goldhaltig, אֲשֶׁר בּוֹ זָהָב·

Goldwage, die, מֹאזְנַיִם לִשְׁקֹל בָּם זָהָב·

Goldsand, der, חוֹל הַנָּהָר אֲשֶׁר בּוֹ זָהָב·

Goldene Gefäße, כְּלֵי זָהָב·

Goldstange, die, לְשׁוֹן זָהָב·

Goldstaub, der, 1) das in Pulver verwandelte Gold, זָהָב שָׁחוּק הֵדֵק. 2) In den Bergwerken, עַפְרֹת זָהָב·

Goldschmied, der, צוֹרֵף·

Göttlich, der göttliche Mann, אִישׁ הָאֱלֹהִים·

Göttersitz, der, ich sitze auf einem Göttersitze mitten im Meere, מוֹשַׁב אֱלֹהִים יָשַׁבְתִּי בְּלֵב יַמִּים·

Götze, der, אֱלִיל, עָצָב. Das du nicht sagen könntest: mein Götze that es, פֶּן תֹּאמַר עָצְבִּי עָשָׂם. Götzen, אֱלִילִים, עֲצַבִּים, גִּלּוּלִים. Die Bildner der Götzen, חָרָשֵׁי צִירִים·

Götzenbild, das, פֶּסֶל, פָּסִיל, plur. פְּסִילִים, s. Bild.

Götzendienst, עֲבֹדַת אֱלִילִים, פְּסִילִים·

Götzendiener, die, עֹבְדֵי אֱלִילִים, פְּסִילִים·

Götzenpriester, die. כְּמָרִים·

Gönnen, 1) Einem Uebles, בִּקֵּשׁ· חָפֵץ רָעַת אִישׁ. 2) Gönne deinen Augen keinen Schlaf, אַל תִּתֵּן שֵׁנָה לְעֵינֶיךָ·

Gut, der Wein, das Wasser ist — הַיַּיִן טוֹב, הַמַּיִם טוֹבִים. Eine gute Frucht, פְּרִי טוֹב. Ein gutes Land, אֶרֶץ טוֹבָה, plur. טוֹבִים, טוֹבוֹת·

Gut, das, 1) Vermögen, רְכוּשׁ. Mit vielen Gütern, בִּנְכָסִים רַבִּים. Mit allerlei Gütern seines Herrn in seiner Hand, וְכָל טוּב אֲדֹנָיו בְּיָדוֹ. 2) Eine Besitzung, נַחֲלָה, plur. נְחָלוֹת·

Gutachten, das, מִשְׁפָּט, דֵּעַ. Sein Gutachten sagen חַוֵּה דֵעוֹ·

Gutartig, טוֹב. Ein gutartiger Mensch אִישׁ לֵב טוֹב וְרוּחַ נְדִיבָה·

Gut gehen, es geht mir gut bei ihm, טוֹב לִי עִמּוֹ·

Gut dünken, wie es dir gut dünkt, כַּטּוֹב בְּעֵינֶיךָ·

Gut handeln, הֵיטֵב·

Gut heißen, Etwas, s. Billigen.

Gutherzig, er ist, לִבּוֹ טוֹב·

Gutwillig, s. Freiwillig.

Gut werden, wieder mit Einem, שׁוּב לִרְצוֹת עִם אִישׁ·

Gut sein, 1) er ist mir gut, טוֹב הוּא אֵלַי. 2) Es

ist gut, meine Tochter, wenn du ausgehst, daß man dich nicht treffe, טוֹב בִּתִּי כִּי תֵצְאִי וְלֹא יִפְגְּעוּ בָךְ. 3) Für Einen, s. Bürgen.

Gut machen, 1) Etwas, הֵיטֵב דָּבָר אֲשֶׁר הֵרַע לְפָנִים. 2) Einen wieder — s. Versöhnen.

Gutmüthig, s. Gutherzig.

Gut meinen, mein Vater meint es gut mit David, טוֹב אָבִי אֶל דָּוִד.

Gute, das, טוּב, טוֹב, טוֹבָה. Freue dich mit all dem Guten, וְשָׂמַחְתָּ בְכָל הַטּוֹב. Häuser voll des Guten, בָּתִּים מְלֵאִים כָּל טוּב. Gott erdachte es zum Guten, אֱלֹהִים חֲשָׁבָהּ לְטוֹבָה. Einem Gutes thun, הֵיטִיב לְאִישׁ.

Gut stehen, für Einen, עָרַב בְּעַד אִישׁ, בְּעַד לֹוֶה, s. Bürgen.

Gummi, der, שְׂרָף*.

Gunst, die, חֵן. Gunst finden bei Einem מָצָא חֵן בְּעֵינֵי אִישׁ. Den Demüthigen schenkt er seine Gunst, לַעֲנָוִים יִתֶּן חֵן.

Guß, der, מוּצָק, יְצֻקָה, מַצֶּקֶת. Ein Guß für Alle, מוּצָק אֶחָד לְכֻלָּן. Gegossen aus Einem Gusse mit Demselben, יְצֻקִים בִּיצֻקָתוֹ, בְּמֻצַקְתּוֹ.

Gurgel, die, גָּרוֹן, גַּרְגְּרוֹת.

Gurt, der, חֲגוֹרָה, מֵזִיחַ, s. Gürtel.

Gurken, die, קִשֻּׁאִים; wilde, פַּקֻּעוֹת, s. Koloquinten.

Gurkenfeld, das, מִקְשָׁה.

Gau, der, s. Landschaft.

Gaul, der, סוּס רַע הַמַּרְאֶה.

Gaumen, der, חֵךְ, מַלְקוֹחַיִם.

Gauner, der, אִישׁ מִרְמָה, מְרַמֶּה.

Gaunerei, die, מִרְמָה, plur. מִרְמוֹת.

Gaukler, der, מְהוֹלֵל בִּשְׂחוֹק לִפְנֵי הָעָם; (moral.) אִישׁ מְתַעְתֵּעַ.

Gaukelei, die, מַעֲשֵׂה תַעְתֻּעִים.

Gitter, das, vor einem Fenster, אֶשְׁנָב, חֲרַכִּים. Er fiel durch das Gitter, נָפַל בְּעַד הַשְּׂבָכָה. Zwei Gitter, שְׁתֵּי שְׂבָכוֹת.

Gitterarbeit, die, allerlei Gitterarbeiten, שְׂבָכִים מַעֲשֵׂה שְׂבָכָה.

Gütig, lobet Gott, denn gütig ist Gott, הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב יְיָ. Er redete gütig mit ihm, וַיְדַבֵּר אִתּוֹ טֹבוֹת.

Gütlich, sich gütlich thun, הֵיטֵב אֶת לִבּוֹ.

Güte, die, טוֹבָה, חֶסֶד. Das du bereitet durch deine Güte für die Elenden, o Gott! תָּכִין בְּטוֹבָתְךָ לֶעָנִי אֱלֹהִים.

Güter, die, s. Gut, das.

Gilde, die, der Zimmerleute, חֲבֵרֵי חֶבְרַת חָרָשֵׁי עֵץ.

Gültig, von Münzen, עֹבֵר לַסֹּחֵר. Alle ihre Gelübde sind gültig, וְקָמוּ כָּל נְדָרֶיהָ. Eine Schrift gültig erklären, קַיֵּם כְּתָב.

Gimpel, der, פֶּתִי, s. Einfältig.

Günstig, 1) er ist mir, יִתֵּן לִי חֵן, s. Gunst. 2) Eine günstige Witterung, עֵת טוֹבָה.

Günstling, der, er ist ein Günstling des Königs, הַמֶּלֶךְ יַחְפֹּץ בּוֹ מְאֹד, יְדִיד הַמֶּלֶךְ הוּא.

Ginsterstrauch, der, רֹתֶם, plur. רְתָמִים.

Gießen, 1) Wasser in, auf Etwas, יָצַק מַיִם בְּ, עַל, figürl. ich gieße meinen Geist auf deine Nachkommen, אֶצֹּק רוּחִי עַל זַרְעֶךָ. 2) Er goß vier Ringe, וַיִּצֹק אַרְבַּע טַבְּעֹת. Das Bild gießt der Meister, הַפֶּסֶל נָסַךְ חָרָשׁ. Ein gegossenes Bild, מַסֵּכָה. 3) Es hat in der Nacht gegossen, הָיָה יָרַד גֶּשֶׁם גָּדוֹל בַּלַּיְלָה.

Gift, das, מְרֹרָה, חֵמָה, רוֹשׁ, רֹאשׁ. Ihr Gift gleicht dem Schlangengift, חֲמַת לָמוֹ כִּדְמוּת חֲמַת נָחָשׁ. Gift nehmen, שָׁתָה מֵי רֹאשׁ, בָּלַע רוֹשׁ.

Giftbecher, der, כּוֹס מֵי יֵין רֹאשׁ.

Giftige Trauben, עִנְּבֵי רוֹשׁ.

Giftmischer, der, הַנּוֹתֵן סַם הַמָּוֶת בַּמַּשְׁקֶה, הַמֵּמִית אָדָם וּבְהֵמָה בְּרוֹשׁ.

Giftpflanze, die, es blüht wie eine Giftpflanze ihre Rechtspflege, וּפָרַח כָּרֹאשׁ מִשְׁפָּט.

Gipfel, der, eines Berges, רֹאשׁ הָהָר. Der Gipfel des Glückes, רֹאשׁ מַצַּב הַצְלָחָתוֹ.

Gier, die, s. Begierde.

Gürtel, der, חֲגוֹר, חֲגוֹרָה, אֵזוֹר, מֵזַח; der Priester, אַבְנֵט. Der Gürtel des Schulterkleides, חֵשֶׁב הָאֵפוֹד. Die Gürtel, חֲגֹרֹת; als Schmuck der Frauenzimmer, קִשֻּׁרִים.

Gürten, die Lenden, אָזַר, חָגַר, שִׁנֵּס מָתְנַיִם. Gürte dein Schwert an deine Hüfte, חֲגוֹר חַרְבְּךָ עַל יָרֵךְ. Sich gürten, הִתְאַזֵּר. Die Schwachen gürten sich mit Kraft, נִכְשָׁלִים אָזְרוּ חָיִל.

Gierig, ein gieriger Bär, דֹּב שׁוֹקֵק.

Girren, הָגָה. Die Tauben girren, הַיּוֹנִים תְּהַגֶּינָה.

Geige, die, כִּנּוֹר. נֵבֶל אֲשֶׁר לוֹ אַרְבָּעָה מֵיתָרִים, מִנִּים.

Geil, geilen Hengsten gleichen sie, סוּסִים מְיֻזָּנִים הָיוּ, זִרְמַת סוּסִים זִרְמָתָם.

Gaiß, die, עֵז, s. Ziege.

Geist, der, רוּחַ, נֶפֶשׁ. Gott der Geister alles Fleisches, אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת לְכָל בָּשָׂר.

Geistig, רוּחָנִי*. Die geistigen Wesen, רוּחָנִיִּים. Das Geistige, רוּחָנִיּוּת. Die geistige Liebe, אַהֲבַת הַנֶּפֶשׁ.

Geistlose Reden, דְּבָרִים חַסְרֵי טַעַם.

Geistliche, der, s. Priester.

Geisterbeschwörer, der, אוֹב, s. Todtenbeschwörer.

Geistreich, ein geistreicher Mann, אִישׁ מָלֵא חָכְמַת לֵב.

Geißel, der, Bürge, plur. die Geißeln בְּנֵי הַתַּעֲרֻבוֹת.

Geißel, die, 1) Peitsche, שׁוֹט, plur. שׁוֹטִים; 2) fig. vom Spotte. Schwingt die Zunge die Geißel, bist du geborgen, בְּשׁוֹט לָשׁוֹן תֵּחָבֵא. 3) Eine Plage. Wenn die Geißel plötzlich tödtet, אִם שׁוֹט יָמִית פִּתְאֹם.

Geißeln, Einen, יַסֵּר אִישׁ בְּשׁוֹטִים.

Geier, der, der schwarze, דַּיָּה. Dort sammeln Geier sich שָׁם נִקְבְּצוּ דַיּוֹת.

Geifer, der, רִיר.

Geifern, הוֹרִיד רִירוֹ.

Geiz, der, כִּילוּת*.

Geizig, ein geiziger Mensch (nach Einigen) כִּילַי.

Glas, das, זְכוּכִית.

Glasgeschirr, das, כְּלֵי זְכוּכִית. Glasscheibe, לוּחַ זְכוּכִית בַּחַלּוֹן.

Glatt, 1) Eig. ich bin ein glatter (unbehaarter) Mann, אָנֹכִי אִישׁ חָלָק. Fünf glatte Steine, חֲמִשָּׁה חַלֻּקֵּי אֲבָנִים. 2) Fig. von Schmeichlern. Glatter als Oel ist ihr Gaumen, חָלָק מִשֶּׁמֶן חִכָּהּ, s. Butter. Glatte Reden führen, דִּבֵּר חֲלָקוֹת.

Glatze, die, (am Vorderhaupte), גַּבַּחַת; (am Hinterkopfe), קָרְחָה, קָרַחַת. Sich eine Glatze machen, קָרַח קָרְחָה בְּרֹאשׁוֹ.

Glatzkopf, der, קֵרֵחַ, גִּבֵּחַ.

Glanz, der, 1) von den Himmelskörpern, נֹגַהּ. Der Glanz des Himmels, זֹהַר הָרָקִיעַ. Jedes Antlitz zieht den Glanz ein, כָּל פָּנִים קִבְּצוּ פָארוּר. 2) Vom Hofe des Königs. Glanz und Majestät legtest du auf ihn, הוֹד וְהָדָר תְּשַׁוֶּה עָלָיו. Barbaren sollen deinen Glanz entweihen, וְחִלְּלוּ זָרִים יִפְעָתֶךָ. 3) Von einer Stadt. Daß ihr euch vergnügt an dem Glanze ihrer Herrlichkeit וְהִתְעַנַּגְתֶּם מִזִּיז (מִזִּיו) כְּבוֹדָהּ.

Glotzen, mit den Augen, הֵסֵב עֵינָיו בְּרֹאשׁ הֵנָּה וְהֵנָּה.

Glosse, die, s. Auslegung.

Glorie, die, קַרְנֵי עוֹר הַפָּנִים, s. Herrlichkeit.

Glorreich, s. Ruhmvoll.

Glöckchen, das, פַּעֲמֹן, s. Schelle.

Gluth, die, (בְּעֵרוֹת) גַּחֲלֵי אֵשׁ. Ihre (der Liebe) Gluthen sind Feuergluthen, רְשָׁפֶיהָ רִשְׁפֵּי אֵשׁ. Nichts ist geborgen vor ihrer (der Sonne) Gluth, אֵין נִסְתָּר מֵחַמָּתוֹ. Des Hungers Gluthen, זַלְעֲפוֹת רָעָב. Mein Gebein verzehrt sich in Gluth, עַצְמִי חָרָה מִנִּי חֹרֶב.

Gluthpfanne, die, מַחְתָּה, לַחְתּוֹת עָלֶיהָ אֵשׁ מִיָּקוּד.

Gluckhenne, die, 1) Bruthenne, תַּרְנְגֹלֶת בּוֹקַעַת*, s. Brüten. 2) Das Siebengestirn, כִּימָה.

Glaubwürdig, ein glaubwürdiger Mann, אִישׁ אֱמוּנִים.

Glaube, der, אֱמוּנָה. Der Gerechte lebt in seinem Glauben, (nach Einigen) צַדִּיק בֶּאֱמוּנָתוֹ יִחְיֶה.

Glauben, 1) Einem, הֶאֱמִין בְּאִישׁ, לְאִישׁ, לְדִבְרֵי אִישׁ. 2) Sich einbilden. Glaubst du etwa, daß ich dich bitten werde? הֲתַחְשׁוֹב בִּלְבָבְךָ כִּי אֲחַלֶּה פָנֶיךָ.

Glaubensbekenntniß, das, תּוֹרַת אֱמוּנָה*.

Glaubenslehren, die, יְסוֹדֵי הַדָּת*.

Glied, das, 1) des Körpers, נֵתַח, אֵבֶר*, plur.

בַּדֵּי עוֹרוֹ אֲבָרִים. Die Glieder seines Leibes, בַּדָּיו. Das männliche — שִׁכְבָה, מְבוּשִׁים. 2) Söhne des dritten Gliedes, בְּנֵי שִׁלֵּשִׁים. Das vierte Glied, רִבֵּעִים, דּוֹר רְבִיעִי.

Glühen, ein glühender Ofen, תַּנּוּר אֵשׁ. Glühende Kohlen, גַּחֲלֵי אֵשׁ בֹּעֲרוֹת, פֶּחָמִים, רְצָפִים. In seiner Hand war eine glühende Kohle, בְּיָדוֹ רִצְפָּה. Ein glühender Wind, רוּחַ זִלְעָפוֹת. Fig. Mir glüht das Herz im Busen, חַם לִבִּי בְּקִרְבִּי. Glühende Wangen, לְחָיַיִם דְּלֵקוֹת.

Glimmen, glimmenden Docht löscht er nicht aus, פִּשְׁתָּה כֵהָה לֹא יְכַבֶּנָּה.

Glimpflich, s. Sanft, Gelinde.

Glück, das, טוֹב, טוּב, אֹשֶׁר, הַצְלָחָה. O möchten wir Glück schauen! מִי יַרְאֵנוּ טוֹב. Nun haben sie ihr Glück nicht in ihrer Hand? הֵן לֹא בְיָדָם טוּבָם. Das Glück ist gekommen, בָּא גָד. Ich wünsche dir Glück zu deinem Unternehmen, מִי יִתֵּן וְתַצְלִיחַ אֶת דַּרְכְּךָ.

Glückselig preisen, Einen, אַשֵּׁר אִישׁ.

Glückseligkeit, die, אֹשֶׁר. Zu meiner Glückseligkeit! בְּאָשְׁרִי.

Glücklich, ein glücklicher Mann, אִישׁ מַצְלִיחַ, מַצְלִיחַ. הִרְבּוּ. Mein Knecht wird glücklich sein, יַשְׂכִּיל עַבְדִּי. Ich war nie glücklich, לֹא צָלַחְתִּי מֵעוֹדִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה. In einem glücklichen Greisenalter, בְּשֵׂיבָה טוֹבָה. Glücklich der Mann! אַשְׁרֵי הָאִישׁ.

Glückskind, das, du bist ein — אֶל כָּל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תַּשְׂכִּיל, כָּל חֵפֶץ יִצְלַח בְּיָדֶךָ.

Glücken, ein Mann, dem Nichts glückt in seinem Leben, גֶּבֶר לֹא יִצְלַח בְּיָמָיו.

Gläubiger, der, נֹשֶׁה, plur. נֹשִׁים.

Gleis, das, s. Geleise.

Gleiten, 1) der Wein gleitet sanft hinunter, הַיַּיִן יִתְהַלֵּךְ בְּמֵישָׁרִים; 2) s. Ausgleiten.

Gleich, 1) das Krumme gleich machen, יַשֵּׁר הֶעָקֹב. Die Fläche eines Bodens gleich machen, שִׁוָּה פְּנֵי הָאֲדָמָה. 2) Einem an Schönheit gleich sein, דָּמָה לְאִישׁ, אֶל אִישׁ בְּיָפְיוֹ. Antworte dem Narren nicht, damit du ihm nicht gleich werdest, אַל תַּעַן כְּסִיל פֶּן תִּשְׁוֶה לּוֹ גַם אָתָּה. Er ist dem Viehe gleich, נִמְשַׁל כַּבְּהֵמוֹת. Sie sind von gleicher Gestalt, תֹּאַר אֶחָד לָהֶם. Seines gleichen war nicht vor ihm, כָּמֹהוּ לֹא הָיָה לְפָנָיו. Kinder eures gleichen, יְלָדִים אֲשֶׁר כְּגִילְכֶם. Ich habe ihm Gleiches mit Gleichem vergolten, כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לִי כֵּן שִׁלַּמְתִּי לוֹ. 3) Sie sind zu gleicher Zeit angekommen, בָּאוּ בְּיוֹם אֶחָד.

Gleich, Umstandswort, 1) sie blüht einer Rose gleich, תִּפְרַח כַּשּׁוֹשַׁנָּה. 2) Ich werde gleich hingehen, אֵלֵךְ שָׁמָּה בַּיּוֹם, s. Sogleich.

Gleich achten, eine Sache der Andern, חָשַׁב דָּבָר כְּ, s. Achten.

Gleich bleiben, er bleibt sich gleich, לֹא יְשַׁנֶּה דַּרְכּוֹ, לֹא יִשְׁנֶה.

Gleich machen, eine Mauer der Erde, הִגִּיעַ חוֹמָה לָאָרֶץ.

Gleich kommen, alle Kostbarkeiten kommen ihr nicht gleich, כָּל חֲפָצִים לֹא יִשְׁווּ בָהּ.

Gleich stellen, Einen einem Andern, הִשְׁוָה אִישׁ לְאִישׁ. Du bist uns gleich gestellt, אֵלֵינוּ נִמְשָׁלְתָּ. Ich stelle mich dem Höchsten gleich, אֶדַּמֶּה לְעֶלְיוֹן.

Gleichgültig, es ist mir ganz gleichgültig, ob er hinkommt, oder wegbleibt, אַחַת הִיא אִם יָבוֹא שָׁמָּה אוֹ יֶחְדָּל. Gleichgültige Gegenstände דְּבָרִים נִקְלִים בְּעֵינֵי אָדָם, יָשׁוּב לִבִּי עֲלֵיהֶם.

Gleichgesinnte Menschen אֲנָשִׁים אֲשֶׁר לָהֶם לֵב אֶחָד.

Gleichheit, die, שִׁוּוּי.

Gleichwohl, s. Dennoch.

Gleichwie, כְּ, כְּמוֹ, s. Wie.

Gleichniß, das, מָשָׁל. Ein Gleichniß machen, מָשַׁל מָשָׁל, פָּתַח פִּיו בְּמָשָׁל.

Gleichnißrede, die, מָשָׁל. Er hub an seine — וַיִּשָּׂא מְשָׁלוֹ.

Gleichen, Einem, דָּמָה לְ, אֶל. Mein Geliebter gleicht einer Gazelle, דּוֹמֶה דוֹדִי לִצְבִי. Ihr Gift gleicht dem Schlangengifte, חֲמַת לָמוֹ כִּדְמוּת חֲמַת נָחָשׁ. Ich gleiche Staub und Asche, אֶתְמַשֵּׁל כֶּעָפָר וָאֵפֶר.

Gleichfalls, גַּם, s. Auch, Ebenfalls. Als Erwi-

derung: Ich wünsche dir wohl zu leben! Gleichfalls! מִי יִתֵּן וִיהִי לְךָ שָׁלוֹם! גַּם לְךָ שָׁלוֹם יְהִי.
Gleichförmig, ihre Kleidung ist. (אַחַת) דְּמוּת אֶחָד לִלְבוּשֵׁיהֶם.
Gleichviel, es ist, אַחַת הִיא, s. Gleichgültig.
Gleichzeitig, בְּעֵת וּבְעוֹנָה אֶחָת.
Gleisner, der, מַחֲלִיק לָשׁוֹן, הַדֹּבֵר בְּלֵב וָלֵב.
Gleisnerische Lippen, שִׂפְתֵי חֲלָקוֹת.
Glätte, die, חֶלְקָה. Die Glätte seines Halses, חֶלְקַת צַוָּארָיו. Die Glätte der Zunge, der Lippen (Schmeichelei), חֶלְקַת לָשׁוֹן, חֵלֶק שְׂפָתַיִם.
Glätten, Etwas, הֶחֱלִק אֶת. Der mit dem Hammer glättet, מַחֲלִיק פַּטִּישׁ.
Glänzen, נָגַהּ. Der Mond läßt sein Licht nicht glänzen, הַיָּרֵחַ לֹא יַגִּיהַּ אוֹרוֹ. Wenn ich sehe der Sonne glänzendes Licht, אִם אֶרְאֶה אוֹר כִּי יָהֵל. Die Denker werden glänzen, wie der Glanz des Himmels, הַמַּשְׂכִּלִים יַזְהִירוּ כְּזֹהַר הָרָקִיעַ. Glänzendes Erz, נְחֹשֶׁת קָלָל. Erz, glänzend wie Gold, נְחֹשֶׁת מֻצְהָב. Fett sind sie und glänzen, שָׁמְנוּ עָשְׁתוּ.
Gnade, die, חֶסֶד, רָצוֹן. In meiner Gnade erbarme ich mich deiner, בִּרְצוֹנִי רִחַמְתִּיךְ.
Gnadenzeit, die, עֵת רָצוֹן.
Gnädig sein, Einem, חָנַן אִישׁ. Sei mir gnädig, o Gott! חָנֵּנִי אֱלֹהִים. Barmherziger und gnädiger Gott! אֵל רַחוּם וְחַנּוּן. Einen gnädig aufnehmen, רָצָה אִישׁ, s. Aufnehmen.
Geographie, die, s. Erdbeschreibung.
Geometrie, die, חָכְמַת הַמְּדִידָה.
Gebot, das, מִצְוָה, plur מִצְוֹת. Die zehn Gebote, עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים.
Geburt, die, 1) das Gebären, לֵידָה, לֶדֶת. Sie hatte eine schwere Geburt, וַתְּקַשׁ בְּלִדְתָּהּ. Ihre Herrlichkeit fliege dahin von der Geburt an, יִתְעוֹפֵף כְּבוֹדָם מִלֵּדָה. 2) Bei seiner Geburt, בְּעֵת הִוָּלְדוֹ, בְּצֵאתוֹ מֵרֶחֶם אִמּוֹ. 3) Er ist von vornehmer Geburt, מִזֶּרַע גְּדוֹלִים הוּא, s. Abkunft, Geschlecht. Sie gaben ihre Geburt an nach ihren Geschlechtern, הִתְיַלְדוּ עַל מִשְׁפְּחֹתָם.

Geburtsort, der, מְקוֹם הֻלֶּדֶת אִישׁ. Kehre zurück in dein Land und in deinen Geburtsort, שׁוּב לְאַרְצְךָ וּלְמוֹלַדְתֶּךָ.
Geburtsglied, das, s. Schamtheile.
Geburtshelfer, der, מְיַלֵּד, הָרוֹפֵא הָעוֹזֵר לְכוֹרַעַת לָלֶדֶת.
Geburtshelferin, die, מְיַלֶּדֶת, plur. מְיַלְּדוֹת.
Geburtswehen, die, צִירִים, חֶבְלֵי יוֹלֵדָה, מַשְׁבֵּר בָּנִים.
Geburtstag, der, יוֹם הֻלֶּדֶת אִישׁ. Morgen ist mein — יוֹם מָחָר הוּא יוֹם הֻלַּדְתִּי, יוֹם הֻלֶּדֶת אֹתִי. Er verfluchte seinen Geburtstag, וַיְקַלֵּל אֶת יוֹמוֹ.
Geburtsjahr, das, sein — שְׁנַת הִוָּלְדוֹ, (oder) הֻלֶּדֶת אוֹתוֹ.
Geburtsland, das, mein — אֶרֶץ מוֹלַדְתִּי.
Geburtsstuhl, der, מַשְׁבֵּר, אָבְנָיִם, s. Gebärstuhl.
Geburtsschmerzen, die, s. Geburtswehen.
Gebühr, die, der Priester von dem Volke, מִשְׁפַּט הַכֹּהֲנִים מֵאֵת הָעָם. Deine Gebühr und die Gebühr deiner Söhne ist es, חָקְךָ וְחָק בָּנֶיךָ הִיא.
Gebühren, 1) das gebührt dir von mir, זֶה מִשְׁפָּטְךָ מֵאִתִּי. Das gebührt ihm nicht von mir, זֹאת לֹא יָאֲתָה לוֹ מֵאִתִּי. 2) Wer sollte dich nicht fürchten, König der Völker? Ja, dir gebührt es, מִי לֹא יִרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם? כִּי לְךָ יָאָתָה.
Gebiet, das, גְּבוּל. In meinem ganzen Gebiete בְּכָל גְּבוּלִי, בְּכָל מְקוֹמוֹת מֶמְשַׁלְתִּי.
Gebieten, Einem Etwas, צִוָּה אִישׁ לַעֲשׂוֹת דָּבָר.
Gebieter, der, גְּבִיר. Ich stell ihn auf zum Fürsten und Gebieter der Nationen, נָגִיד וּמְצַוֵּה לְאֻמִּים נְתַתִּיו.
Gebieterin, die, גְּבִירָה, גְּבֶרֶת.
Gebieterisch, er spricht im gebieterischen Tone, דְּבָרָיו הֵמָּה כְּדִבְרֵי הַמְצַוֶּה.
Gebiß, das, 1) eines Löwen, שִׁנֵּי אַרְיֵה. 2) Einem Pferde das Gebiß anlegen, בָּלַם הַסּוּס בְּרֶסֶן, s. Doppelgebiß.
Gebirge, das, הַר, plur. הָרִים, s. Berg.
Gebürtig, er ist aus Jerusalem, יֶלֶד בִּירוּשָׁלַיִם.
Gebüsch, das, שִׂיחַ, plur. שִׂיחִים, סְבָךְ. Des Waldes Gebüsch, סִבְכֵי הַיַּעַר.
Gebäude, das, בִּנְיָן, בִּנְיָה, מִבְנֶה.

Gebein, das, עֶצֶם, עֲצָמִים, עֲצָמוֹת.

Geblöck, das, der Schafe, קוֹל הַצֹּאן.

Geblüt, das, דָּם.

Gebet, das, תְּפִלָּה. Gebete, תְּפִלּוֹת.

Gebetbuch, das, סֵפֶר תְּפִלּוֹת.

Gebetriemen, die, תְּפִלִּין*.

Gebell, das, der Hunde, נְבִיחַת הַכְּלָבִים*.

Gebälk, das, מְקָרֶה. Durch Trägheit senkt sich das Gebälk. בַּעֲצַלְתַּיִם יִמַּךְ הַמְּקָרֶה.

Geben, verb. act. 1) darreichen. Einem ein Buch, נתן ספר לאיש, בידי איש. Gib uns Brod, הבה לנו לחם. Gib! gib! הב! הב. 2) Fig. Gib uns einen König, תנה לנו מלך. Gebet Gott Ehre, הבו לי״י כבוד. Jetzt gib mir Weisheit und Erkenntniß, עתה חכמה ומדע תן לי.

Geben, verb. neut 1) die Bäume geben vieles Obst, העצים יתנו פרי הרבה. 2) Er gibt Nichts auf m ine Worte, לא יקשיב לדברי, ישליך דברי אחריו. 3) Es gibt Gold und Perlen die Menge, יש זהב ורב פנינים. Es gibt keinen Menschen, der nicht sündigt, אין אדם אשר יעשה טוב ולא יחטא.

Geberden, sich übel, שנה פניו. Er geberdet sich wie ein Toller, ישנה טעמו כאיש משתגע.

Gebärmutter, die, רחם

Gebären, einen Knaben, ילד נער, המלט זכר Schauet auf Sarah, die euch gebar, הביטו אל שרה תחוללכם. Dort gebar dich deine Mutter, שמה חבלתך אמך. Von Thieren, מלט, פלט פלח ילדים. Zum ersten Mal — הבכר. Geboren werden, הולד, הולד.

Gebärerin, die, יולדה, יולדת.

Gebärstuhl, der, אבנים, מושב היולדת. (nach Einigen) משבר. s. Muttermund.

Gebrauch, der, מנהג, כנהוג, כנימוס. 1) Wende dieses Geld zu deinem Gebrauche an, הוציא הכסף הזה לצרכך. Durch den Gebrauch verdorben werden, (von Werkzeugen), השחת במלאכה. 2) Nach Landes Gebrauch, כנימוס המדינה, כדרך הארץ. Ein religiöser Gebrauch, מנהג הדת*.

Gebrauchen, ich kann dieses zu meinem Zweck gebrauchen, הדבר הזה יכון ויוסיף אמץ לתכלית פעלי. s. Brauchen.

Gebrüll, das, eines Löwen, שאגת־ נהמת אריה.

Gebräuchlich, dieses ist hier, דרכנו הוא לעשות זאת. Dieser Ausdruck ist bei uns nicht — לא תשמע המלה הזאת בתוכינו. s. Ueblich.

Gebrechlich, דבר רפה, הנקל להשבר. Dieser Glasbecher ist gebrechlich, כוס זכוכית הלזה, נקל לנפול ולהשבר. Ein gebrechliches Lamm, שה שבור. Er ist alt und — זקן הוא ועצמיו בלו.

Gebrechen, es gebricht mir an nichts, לא אחסר דבר.

Gebrechen, das, (physisch und moralisch) מום. Jeder Mensch hat seine Gebrechen, אין איש אשר אין בו מום.

Gegner, der, 1) Widersacher (überhaupt), שטן, מתקומם, *מתנגד. Es ergehe meinem Gegner wie dem Ungerechten, יהי מתקוממי כעול. Meine Gegner, מתקוממי. 2) Vor Gericht: Er ist mein— איש ריבי הוא.

Gegen, Vorwort, 1) vom Orte: Gegen Osten gehen, הלך קדמה. Gegen die Vorderseite des Zeltes, אל מול, אל נכח פני האהל. 2) Gegen Morgen, gegen Abend, לפנות בקר, לפנות ערב. Gegen das Ende des Jahres, לעת כלות השנה. Ein freundschaftliches oder feindliches Verhältniß auszudrücken: Ist dies deine Liebe gegen deinen Freund? זה חסדך את רעך. Gegen sein Weib eifern, קנא את אשתו. Gegen Einen kämpfen, לחם באיש, עם איש. Gegen Einen aufstehen, קום ב, על. Wer erhebt sich für mich gegen die Bösen? מי יקום לי עם מרעים. 4) Gegen vierzig Mann, כארבעים איש. 5) Eine Sache gegen die andere halten, דמה־ שוה דבר לדבר. Dein Unglück ist gering gegen das meinige, רעתך איננה גדולה כי תדמה אל רעתי.

Gegenüber, er wohnt mir — יושב הוא ממולי, ממלי. Sie baueten den Altar dem Lande Canaan — בנו את המזבח אל מול ארץ כנען. Er

stellte die Stäbe den Schaafen — וַיַּצֵּג אֶת הַמַּקְלוֹת לְנֹכַח הַצֹּאן. Ihm gegenüber sollt ihr euch lagern, נֹכְחוֹ תַּחֲנוּ. Ein Mann stand ihm — וְהִנֵּה אִישׁ עֹמֵד לְנֶגְדּוֹ. Er legte jedes Stück dem andern — וַיִּתֵּן אִישׁ בִּתְרוֹ לִקְרַאת רֵעֵהוּ. Einander gegenüber sollen die Schleifen sein, מַקְבִּילֹת הַלֻּלָאֹת אִשָּׁה אֶל אֲחֹתָהּ. Er ging an der Seite des Berges ihm — הֹלֵךְ בְּצֶלַע הָהָר לְעֻמָּתוֹ.

Gegen einander kämpfen, הִלָּחֵם אִישׁ בְּאָחִיו.

Gegend, die, eine fruchtbare — אֶרֶץ מְבֹרָכָה. In allen Gegenden בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת. Die Gegend um eine Stadt, הַכִּכָּר סְבִיבוֹת הָעִיר; am Jordan, am Meere, כִּכַּר הַיַּרְדֵּן, חֶבֶל הַיָּם.

Gegenwart, die. in meiner — לְפָנַי, לְעֵינַי, נֶגְדִּי.

Gegenwärtig, 1) Zugegen: Alle, die gegenwärtig sind, כָּל הָאֲנָשִׁים הַנִּמְצָאִים. 2) Jetzt, עַתָּה, הַיּוֹם.

Gegenseitig helfen, sich, עָזוֹר אִישׁ אֶת אָחִיו.

Gegentheil, das, הֶפֶךְ, הַפֶּךְ.

Gegenstand, der, ein wichtiger, דָּבָר גָּדוֹל. Ich bin der Gegenstand ihres Spottbildes, אֲנִי מַנְגִּינָתָם.

Gedanke, der, 1) Vorstellung, מַשְׂכִּית דִּמְיוֹן. Gedanken, מַשְׂכִּיּוֹת לֵבָב, שַׂרְעַפִּים, שְׂעִפִּים, מַחֲשָׁבוֹת. Nach den Gedanken des Glücklichen, לְעַשְׁתּוּת (לְעַשְׁתּוֹת) שַׁאֲנָן. Die Gedanken des Menschen sind mannigfaltig, aber nur Gottes Beschluß bestehet, רַבּוֹת מַחֲשָׁבוֹת בְּלֶב אִישׁ וַעֲצַת ה' הִיא תָקוּם. Seine Gedanken auf Etwas richten שׂוּם לִבּוֹ עַל דָּבָר. In Gedanken sein, דַּבֵּר עִם לִבּוֹ. 2) Vorsatz. מַחֲשָׁבָה. Gedanken, מַחְשְׁבוֹת לֵב, עֶשְׁתֹּנוֹת, זִמּוֹת; böse — מְזִמּוֹת. 3) Das Nachdenken, הִגָּיוֹן, הֶגְיוֹן לֵב, רַעְיוֹן, רְעִיּוֹן לֵב, יֵצֶר, יֵצֶר לֵב.

Gedankenlos, בְּלִי דָעַת.

Geduld, die, 1) die Schmerzen mit Geduld ertragen, דֹּם וְסָבֹל הַמַּכְאֹבִים. Ich verliere darüber die Geduld, תִּקְצַר רוּחִי בַּדָּבָר. 2) Habe Geduld, s. Gedulden.

Geduldig sein, דֹּם, הוֹחֵל.

Gedulden, gedulde dich bis Ende des Monats, הוֹחֵל עַד כְּלוֹת הַחֹדֶשׁ.

Gediegenes Gold, זָהָב סָגוּר.

Gedicht, das, שִׁיר, מִזְמוֹר, *מְלִיצָה. Gedichte machen, שִׁיר (*חַבֵּר) שִׁירִים.

Gedeihlich, ein gedeihlicher Regen, גֶּשֶׁם בְּרָכָה. Eine gedeihliche Speise, אֹכֶל הַמְּדַשֵּׁן הַבָּשָׂר.

Gedeihen, der Weinstock ist gepflanzt; wird er aber gedeihen? הַגֶּפֶן שְׁתוּלָה; הֲתִצְלָח. Die Seele der Fleißigen gedeiht, נֶפֶשׁ חָרוּצִים תְּדֻשָּׁן.

Gedächtniß, das, זִכָּרוֹן, זִכְרוֹן. Man hat kein Gedächtniß für den Weisen wie für den Narren, אֵין זִכְרוֹן לֶחָכָם עִם הַכְּסִיל. Er hat ein gutes — יִשְׁמֹר כָּל דָּבָר בְּלִבּוֹ, לֹא יִשְׁכַּח דָּבָר.

Gedächtnißtag, der, יוֹם זִכָּרוֹן.

Gedenken, gedenke meiner, זָכְרֵנִי. s. Denken.

Gedärme, die, מֵעִים, קֶרֶב.

Gedritt, eine gedritte Zahl, מִסְפָּר מְשֻׁלָּשׁ.

Gedränge, das, 1) der Stadt, הֲמוֹן קִרְיָה. Das Gedränge ist groß, הֶהָמוֹן גָּדוֹל. 2) Noth: Ich bin im — אָנֹכִי בְּצָרָה, צַר לִי.

Gehalt, der, 1) Besoldung, שָׂכָר. 2) Des Silbers, עֵרֶךְ הַכֶּסֶף.

Gehaltlos, ein gehaltloses Buch, סֵפֶר אֲשֶׁר אֵין בּוֹ מוֹעִיל.

Gehaltvoll, ein gehaltvolles Buch, סֵפֶר מָלֵא דְבָרִים טוֹבִים, דִּבְרֵי חֵפֶץ.

Geharnischt, לָבוּשׁ שִׁרְיוֹן.

Gehorsam sein, Einem, שְׁמַע אֶל דִּבְרֵי אִישׁ. Ein gehorsames Kind, יֶלֶד הַשֹּׁמֵעַ בְּקוֹל אָבִיו וְאִמּוֹ.

Gehorsam, der, מִשְׁמַעַת. Der Gehorsam gegen die Mutter, יִקְּהַת אֵם. s. Gehorchen.

Gehorchen, Einem, שְׁמֹעַ הָאֹזֶן לְאִישׁ, סוּר אֶל מִשְׁמַעַת אִישׁ. Gehorche, was ich dir befehle, שְׁמַע וַעֲשֵׂה כֹּל אֲשֶׁר אֲצַוְּךָ.

Gehölz, das, עֵצָה, עֲצֵי הַיַּעַר.

Gehöft, das, die Städte und ihre Gehöfte, הֶעָרִים וְחַצְרֵיהֶן.

Gehör, das, 1) das Hören, שֵׁמַע אֹזֶן. Er hat ein schlechtes — תִּכְבַּד אָזְנוֹ מִשְּׁמֹעַ. 2) Möge meine Bitte bei dir Gehör finden! תִּפֹּל — נָא תְחִנָּתִי

לְפָנֶיךָ. Er gibt mir kein — יַעְלִים אָזְנוֹ לִי, לֹא יֹאבֶה שְׁמֹעַ דְּבָרַי.

Gehörig, 1) das mir gehörige Haus, הַבַּיִת אֲשֶׁר לִי. 2) Etwas gehörig machen, עָשָׂה דָבָר כְּמִשְׁפָּט. Zur gehörigen Zeit, בְּעִתּוֹ.

Gehörlos, er ist, אֵינֶנּוּ שֹׁמֵעַ בְּאָזְנָיו. s. Taub.

Gehörnt, מַקְרִין, אֲשֶׁר לוֹ קְרָנַיִם, בַּעַל קְרָנַיִם.

Gehören, 1) wem gehört dieses Haus, לְמִי הַבַּיִת הַזֶּה. Die Wohnung und was dazu gehört, הַמִּשְׁכָּן וְכָל אֲשֶׁר לוֹ. Er gehört zu meiner Familie, מִמִּשְׁפַּחְתִּי, מִקְּרֹבַי הוּא. 2) Das Gefäß gehört nicht auf diesen Platz, לֹא זֶה מְקוֹם הַכְּלִי. 3) Es gehört sich nicht, daß du so mit ihm sprichst, לֹא נָאוָה לְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו דְּבָרִים כָּאֵלֶּה.

Gehülfe, der, עֵזֶר. Der Gehülfe in meiner Werkstatt ist thätig und fleißig, הָאִישׁ הָעוֹזֵר בִּמְלַאכְתִּי עוֹבֵד עֲבוֹדָתוֹ בִּזְרִיזוּת וּבְלִי רְמִיָּה.

Gehülfin, die, עֵזֶר. Ich will ihm eine Gehülfin machen, אֶעֱשֶׂה לּוֹ עֵזֶר.

Gehirn, das, מוֹחַ הַגֻּלְגֹּלֶת.

Geheul, das, קוֹל יְלֵל, קוֹל חֲרָדָה. Der Schackale, יִלְלַת· מִסְפֵּד תַּנִּים; der Strauße, אֵבֶל בְּנוֹת יַעֲנָה. In der Einöde entsetzlichen Geheuls, בְּתֹהוּ יְלֵל יְשִׁמֹן.

Geheim, eine Sache geheim halten, הַסְתֵּר דָּבָר. Mit Einem in Geheim sprechen, דַּבֵּר אֶל אִישׁ בַּסֵּתֶר. Ein geheimes Wort habe ich an dich, o König! דְּבַר סֵתֶר לִי אֵלֶיךָ הַמֶּלֶךְ. Geheime Dinge, נִסְתָּרוֹת. Die geheimen Künste (der Bilderschriftkundigen), לְהָטִים.

Geheimniß, das, סוֹד, דְּבַר סֵתֶר. Die Geheimnisse der Weisheit, תַּעֲלֻמוֹת חָכְמָה. Ein Geheimniß verrathen, גַּלֵּה סוֹד.

Geheiß, das, s. Befehl.

Gähnen, פָּעַר פִּיו, *פָּהַק.

Gehege, das, מָקוֹם גָּדוּר.

Gehen, 1) eigentlich: in die Stadt: הָלַךְ הָעִירָה; auf das Feld, הָלַךְ, יָצָא הַשָּׂדֶה; über das Feld, עָבַר עַל הַשָּׂדֶה; in das Haus, בּוֹא אֶל הַבַּיִת; nach Hause. הָלַךְ אֶל בֵּיתוֹ. Durchs Wasser, Feuer, עָבַר אֶת הַמַּיִם, הָלַךְ בְּמוֹ אֵשׁ; den geraden Weg, הָלַךְ בְּדֶרֶךְ יְשָׁרָה, ein Kind gehen lehren, s. Gängeln. 2) Den Weg alles Fleisches, aller Welt gehen, הָלַךְ בְּדֶרֶךְ כָּל הָאָרֶץ. Der Mensch geht in seine ewige Heimath הָאָדָם הֹלֵךְ אֶל בֵּית עוֹלָמוֹ. 3) Die Fenster gehen in den Garten, הַחַלּוֹנִים נִשְׁקָפִים עַל פְּנֵי הַגַּן, פֹּנִים אֶל הַגַּן. 4) Er geht in das fünfzigste Jahr, יְמֵי שְׁנֵי חַיָּיו הִשִּׂיגוּ אֶת שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה. 5) Das Wasser geht ihm bis an den Hals, הַמַּיִם יַגִּיעוּ עַד צַוָּארוֹ. 6) Es geht ein Gerücht, daß, הַקּוֹל יִשָּׁמַע לֵאמֹר. 7) Er sprach freundlich mit mir, es ging ihm aber nicht vom Herzen, דִּבֶּר אֵלַי טוֹבוֹת וְלִבּוֹ בַּל עִמִּי. Dieses geht mir zu Herzen, זֹאת תִּגַּע עַד לִבִּי. 8) Es gehe wie es wolle, וִיהִי מָה. 9) In sich gehen, הָשֵׁב אֶל לִבּוֹ. 10) Es geht mir besser als sonst, טוֹב לִי עַתָּה מֵאָז.

Gehenk, das, eines Degens, חֲגֹרַת הַחֶרֶב.

Gehässige Reden, דִּבְרֵי שִׂנְאָה.

Gährung, die, todte Fliegen machen stinkend und bringen in Gährung das wohlbereitete Oel, זְבוּבֵי מָוֶת יַבְאִישׁ יַבִּיעַ שֶׁמֶן רוֹקֵחַ. fig. Die Gemüther waren in Gährung, הִתְחַמְּצוּ הַלְּבָבוֹת.

Gähren, der Wein hat gegohren, חָמַר הַיַּיִן. Vom Kneten des Teiges bis er zum Gähren kommt, מִלּוּשׁ בָּצֵק עַד חֻמְצָתוֹ.

Gewahr werden, s. Bemerken.

Gewalt, die, 1) Macht, זְרוֹעַ, חוֹזֶק, יָד, כֹּחַ. Eine Schreckensgewalt, מַעֲרָצָה. Es steht in meiner Gewalt, יֵשׁ לְאֵל יָדִי. 2) Etwas mit Gewalt nehmen, לָקַח דָּבָר בְּחָזְקָה. Einem Frauenzimmer Gewalt anthun, כָּבַשׁ· עִנָּה אִשָּׁה. 3) Unter Jemands Gewalt stehen, הָיָה תַּחַת יַד אִישׁ.

Gewaltsam, deine Fersen wurden gewaltsam entblößt, נֶחְמְסוּ עֲקֵבַיִךְ.

Gewaltthätig, ein gewaltthätiger Mann, אִישׁ חָמָס, אִישׁ חֲמָסִים, פָּרִיץ, plur. פְּרִיצִים. Gewaltthätig handeln, חָמַס. עָשָׂה חָמָס.

Gewaltthätigkeit, die, חָמָס, plur. חֲמָסִים.

Gewaltig, eine gewaltige Stimme, קוֹל חָזָק מְאֹד.

Gewand, das, לְבוּשׁ. s. Kleid.

Gewandt, s. Geschickt.

Gewogen sein, Einem, חנן איש.

Gewogenheit, die, חן, חסד.

Gewohnheit, die, *הרגל, רגילות.

Gewohnt sein, הסכן. War ich je gewohnt, dir so zu thun? ההסכן הסכנתי לעשות לך כה. Eine an der Wüste gewohnte Waldeselin, פרה למד מדבר.

Gewöhnlich, er geht gewöhnlich des Morgens aus, *דרכו לצאת מביתו בבקר. Hier ist dieses nicht— לא יעשה כן במקומנו.

Gewöhnen, gewöhne den Knaben, wie sein Wandel es erfordert, חנך לנער על פי דרכו. s. Ueben.

Gewölbe, das, eines Kaufmannes, חנות הסחר. Der sein Gewölbe (des Himmels) auf der Erde festgegründet, ואגדתו על ארץ יסדה.

Gewölk, das, ענן, ענָנה.

Gewühl, das, von Menschen, המון אדם.

Gewitter, das, קולות וברקים, שואה.

Gewicht, das, (zum Wägen), אבן, משקל, משקל.

Gewinn, der, שכר, משכרת. 1) Im Handel: an Gewinn fehlt es ihm nicht, שלל לא יחסר. 2) Ein ungerechter Gewinn, שכר ולא במשפט. 3) Von der Weisheit: Besser als Gold ist ihr Gewinn, טוב מחרוץ תבואתה.

Gewinnsucht, die, אהבת הבצע.

Gewinnsüchtig sein, אהב־ בצע, נשה אחרי הבצע.

Gewinnen, er gewinnt viel in seinen Handelsgeschäften, ישתכר שכר רב בעניני מסחרו. Was Gewinnst du durch mein Blut? מה בצע בדמי.

Gewiß, 1) die Sache ist, נכון הדבר. Gewiß kommen, בוא אל נכון. 2) Ja, gewiß! אבל! אמן. Ich sprach: Gewiß, er ist zerrissen worden! ואמר אך טרף טרף. 3) Ein gewisser Mensch, פלני אלמני, פלמוני. An einen gewissen Ort, אל מקום פלני אלמני.

Gewißheit, die, ידיעת דבר עד תכלית. Ib habe keine Gewißheit von der Sache, אינני יודע הדבר אל נכון.

Gewissen, das, לב, נפש. Er hat ein gutes — לבו טהור, טהר לב, בר לבב הוא. Sein Gewissen beflecken, גאל נפשו.

Gewissenlos, er ist, איש אשר אין מעצור לרוחו איש עושה מעשיו ולא ביושר.

Gewissensbisse, die, מכשול לב. s. Vorwurf. Er empfindet Gewissensbisse darüber, לבו יכה אתו על זאת.

Gewürm, das, רמה, תולעה, רמש.

Gewürz, das, בשם, בשם. Gewürze, בשמים, נכאת, סמים.

Gewürzhaft, dieses Kraut ist, ריח העשב הזה כריח בשמים.

Gewürzhändler, der, רכל מוכר כל מיני בשמים.

Gewürzpulver, das, אבקת רכל.

Gewürzkräuter die, עשבות בשמים.

Gewürzrohr, das, קנה בשם.

Geweih, das, eines Hirsches, קרני האיל.

Gewebe, das, ארג, מסכת. Das Gewebe einer Spinne, ארג קורי עכביש — eines Seidenwurm's, מטוה תולעת המשי.

Gewehr, das, s. Waffe.

Gewähr, die, ערבה. s. Bürgschaft.

Gewähren, Einem seine Bitte, נתן לאיש שאלתו עשה בקשת איש.

Gewächs, das, der Erde, צמח האדמה, יבול הארץ.

Gewässer, die, Egyptens, מימי מצרים.

Gewerbe, das, מלאכה, מעשה. s. Geschäft.

Gewärtig, ich war deiner, הוחלתי לך, לקראת באך.

Gewäsch, das, דברי תפל.

Gesalbte, der, משיח.

Gesang, 1) das Singen, זמרה, זמרת. Die Zeit des Gesanges ist gekommen, עת הזמיר הגיע. Der Gesang der Vögel, קול בעלי כנפים. Gesänge, זמירות. 2) Lied, שיר, שירה, מזמור. Zwanzig Gesänge, עשרים שירים.

Gesandte, der, מלאך, משלח.

Gesandtschaft, die, 1) der Auftrag an den Gesandten, מלאכות. 2) Sämmtliche Gesandtschaften, כל מלאכי המלכים.

Gesonnen, ich bin gesonnen zu reisen, עִם לְבָבִי לָלֶכֶת בַּדֶּרֶךְ.

Gesuch, das, שְׁאֵלָה, בַּקָּשָׁה.

Gesund, der Kranke ist wieder gesund geworden, חָיָה הַחֹלֶה מֵחָלְיוֹ. Es ist nichts Gesundes an meinem Leibe, אֵין מְתֹם בִּבְשָׂרִי. Ein gesunder Mann, אִישׁ בָּרִיא*.

Gesundheit, die, בְּרִיאוּת*.

Gesittet, ein wohlgesitteter Knabe, נַעַר לֶקַח מוּסָר.

Gesicht, 1) die Sehkraft, מַרְאֵה עֵינַיִם. Sein Gesicht wird schwach, תִּכְהֶינָה עֵינָיו מֵרְאוֹת. Er hat sein Gesicht verloren, אוֹר עֵינָיו אֵין אִתּוֹ. Gehe mir aus dem Gesichte, סוּר מִנֶּגֶד עֵינָי. Er soll mir nicht mehr vor das Gesicht kommen, אַל יוֹסֵף רְאוֹת פָּנָי. Ich verlor ihn aus dem Gesichte, הָלַךְ מֵעֵינַי. Etwas nach dem Gesichte kaufen, קָנָה דָבָר לְמַרְאֵה עֵינַיִם. 2) Das Antlitz, פָּנִים. s. Angesicht. Sie hat ein schönes Gesicht, יְפַת מַרְאֶה הִיא. Jedes hatte vier Gesichter, אַרְבָּעָה פָנִים לְאֶחָת. 3) Erscheinung, מַחֲזֶה, חִזָּיוֹן, מַרְאָה. Nächtliche Gesichte, חֶזְיוֹנוֹת, מַרְאוֹת לַיְלָה.

Gesichtsbildung, die, פָּנִים.

Gesims, das, מִסְגֶּרֶת, כַּרְכֹּב.

Gesinde, das, עֲבֻדָּה. Ein zahlreiches — עֲבֻדָּה רַבָּה.

Gesindel, das, אֲסַפְסֻף.

Gesinnung, die, לֵב, מַחֲשָׁבָה.

Gesinnt, er ist schlecht gegen mich, יַחֲשֹׁב רָעוֹת בְּלִבּוֹ עָלָי.

Gesäuertes, Etwas, חָמֵץ, מַחְמֶצֶת.

Gesetz, das, חֹק, חֻקָּה, דָּת. Die Gesetze Gottes, des Königs, חֻקֵּי הָאֱלֹהִים, דָּתֵי הַמֶּלֶךְ.

Gesetzbuch, das, סֵפֶר הַמִּשְׁפָּטִים וְהַחֻקִּים. Mosaische סֵפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה; für ein Land, סֵפֶר דָּתֵי הַמְּדִינָה.

Gesetzgeber, der, מְחֹקֵק, plur. מְחֹקְקִים.

Gesetzwidrig du hast gesetzwidrig gehandelt, עָבַרְתָּ הַדָּת בַּעֲשׂוֹתְךָ זֹאת, פְּעֻלָּתְךָ הִיא נֶגֶד כָּל חוֹק וּמִשְׁפָּט.

Gesetzt, 1) ein gesetzter Mann, אִישׁ אֲשֶׁר רוּחוֹ נְכוֹנָה. 2) Gesetzt, er hätte es gethan, וְאִם עָשָׂה הַדָּבָר.

Gesetztafeln, die beiden, שְׁנֵי לֻחֹת הָעֵדוּת.

Gesetzlade, die, אֲרוֹן הָעֵדוּת.

Gesetzlos, ein gesetzloses Land, אֶרֶץ אֲשֶׁר אֵין בָּהּ דָּת וָדִין, אֶרֶץ בְּלִי חֻקִּים.

Gesetzlich verfahren, עָשָׂה כְּדִבְרֵי הַדָּת.

Gesetzmäßig, s. Gesetzlich.

Gesetzkundige, der, יֹדֵעַ דָּת.

Gesell, der eines Handwerkers, עֵזֶר.

Gesellig sein, חָפֵץ לְהִתְרָעֵה אֶת אֲנָשִׁים, אֹהֵב סוֹד רֵעִים.

Gesellen, sich zu Einem, רָעָה לְאִישׁ, הִתְרָעָה אֶת אִישׁ. Wer sich zu Thoren gesellt, verschlimmert sich, רֹעֶה כְסִילִים יֵרוֹעַ. Geselle dich nicht zu einem zornigen Menschen, אַל תִּתְרַע אֶת בַּעַל אָף.

Gesellschaft, die, 1) Verbindung, חֶבֶר, חֶבְרָה. 2) Eine fröhliche Gesellschaft, סוֹד מְשַׂחֲקִים.

Gesellschaftlich, s. Gesellig.

Gesellschafter, der, רֵעַ, רֵעֶה, מֵרֵעַ, חָבֵר. plur. רֵעִים, חֲבֵרִים.

Gesellschafterin, רַעְיָה, רְעוּת, חֲבֶרֶת.

Gefäß, das, שֵׁת, plur. שָׁתוֹת.

Getöse, das, der Menschen, קוֹל הֲמוֹן אָדָם. Ein Getöse von Völkerschaften, שְׁאוֹן לְאֻמִּים. s. Getümmel, Geräusch.

Getön, das, der Harfen, קוֹל הֶמְיַת הַכִּנּוֹרִים.

Getümmel, das, was ist das für ein lautes Getümmel? מָה קוֹל הֶהָמוֹן הַזֶּה. Lautes Getümmel von der Stadt her, קוֹל שָׁאוֹן מֵעִיר.

Getrost, ich bin, בּוֹטֵחַ, בָּטוּחַ אָנֹכִי. Getrosten Muthes, נְכוֹן לֵב, נְכוֹן רוּחַ.

Getrauen, sich, s. Unterstehen, Wagen.

Getreide, das, דָּגָן, בַּר, בָּר, שֶׁבֶר; stehendes, קָמָה. Sie aßen von dem Getreide des Landes, וַיֹּאכְלוּ מֵעֲבוּר הָאָרֶץ. Getreide kaufen, שָׁבַר שֶׁבֶר; Einem Getreide verkaufen, הִשְׁבִּיר לְאִישׁ.

Getränk, das, מַשְׁקֶה; berauschendes, שֵׁכָר.

Gelag, das, s. Trinkgelag.

Gelangen, 1) zur Königswürde, הִגִּיעַ לַמַּלְכוּת. 2) In jeder Landschaft, wohin der Befehl des Königs gelangt war, בְּכָל מְדִינָה וּמְדִינָה אֲשֶׁר דְּבַר הַמֶּלֶךְ מַגִּיעַ. 3) Die Rechtssache, die euch

zu schwer sein wird, sollt ihr an mich gelangen lassen. הַדָּבָר אֲשֶׁר יִקְשֶׁה מִכֶּם תַּקְרִבוּן אֵלַי.

Gelassen ein gelassener Mann, קַר רוּחַ *קַרְתָּן. Ein gelassenes Gemüth, לֵב מַרְפֵּא.

Gelassenheit, die, מְתִינוּת*. Gelassenheit schlägt nieder große Fehler, מַרְפֵּא יַנִּיחַ חֲטָאִים גְּדוֹלִים.

Geloben, Gott Etwas, נָדַר לֵאלֹהִים. Ich gelobte meinem Vater vor meiner Abreise, ein redliches Leben zu führen, הִבְטַחְתִּי לְאָבִי בְּטֶרֶם הִפָּרְדִי מִמֶּנּוּ לָלֶכֶת בְּדַרְכֵי יֹשֶׁר.

Gelübde, das, נֶדֶר, plur. נְדָרִים. Ein Gelübde thun, נָדַר נֶדֶר.

Geliebte, der, אָהוּב. Mein Geliebter, דּוֹדִי, רֵעִי.

Geliebte, die, אֲהוּבָה. Die Geliebte meiner Seele, יְדִידוּת נַפְשִׁי. Schön bist du, meine Geliebte, יָפָה אַתְּ רַעְיָתִי.

Gelichter, das, Menschen eures Gelichters, אֲנָשִׁים אֲשֶׁר כְּגִילְכֶם, s. Gleich.

Gelingen, das Unternehmen gelang mir, דְּרָכַי צָלֵחָה, הִצְלַחְתִּי דְּרָכַי. Was er that, ließ Gott — וַאֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה יְיָ מַצְלִיחַ בְּיָדוֹ.

Gelinde, verfahret mir gelinde mit dem Jüngling, לְאַט לִי לַנַּעַר. Gelinde mit Einem sprechen, דַּבֵּר אֶל אִישׁ רַכּוֹת.

Gelüsten, es gelüstet dich Fleisch zu essen, נַפְשְׁךָ תְּאַוֶּה לֶאֱכֹל בָּשָׂר. Laß dich nicht nach ihrer Schönheit gelüsten in deinem Herzen, אַל תַּחְמֹד יָפְיָהּ בִּלְבָבֶךָ. Gelüste nicht nach fremdes Gut, אַל תַּחְמוֹד אֵת אֲשֶׁר לְרֵעֲךָ.

Gelüsten, das, אַוַּת הַנֶּפֶשׁ.

Gelispel, das, לַחַשׁ.

Geleise, das, מַעְגָּל, plur. מַעְגָּלוֹת, מַעְגָּלִים.

Geleit, das, Einem das Geleit geben, הָלַךְ עִם אִישׁ לְשַׁלְּחוֹ.

Geleitsmann, der, s. Begleiter.

Geläufig, schreibe nieder das Orakel und grabe es ein in die Tafeln, damit man es geläufig lesen kann, כְּתֹב חָזוֹן וּבָאֵר עַל הַלֻּחוֹת לְמַעַן יָרוּץ קוֹרֵא בוֹ.

Gelb, vom Haar, s. Blond.

Gelbwurz, der, Kurkuma, Krokus, כַּרְכֹּם.

Gelbsucht, die, יֵרָקוֹן.

Geld, das, כֶּסֶף. Das Geld gewährt Alles, הַכֶּסֶף יַעֲנֶה אֶת הַכֹּל. Weil du dein Geld weggeworfen hast, יַעַן הִשְׁלַכְתָּ כַּסְפְּךָ.

Geldbuße die, עֹנֶשׁ.

Geldbeutel, der, צְרוֹר הַכֶּסֶף, s. Beutel.

Geldgierig sein, אֹהֵב הָיָה כֶּסֶף.

Geldwechsler, der, שֻׁלְחָנִי, אִישׁ מֹסֵר כֶּסֶף בְּכֶסֶף.

Geldstrafe, die, s. Geldbuße.

Gelt? הֲלֹא.

Gelten. 1) was gilt das Getreide? מַה מְּחִיר הַדָּגָן. 2) Er gilt viel bei mir, יָקָר הוּא מְאֹד בְּעֵינַי. 3) Das Gelübde einer Witwe aber soll für sie gelten, וְנֵדֶר אַלְמָנָה יָקוּם עָלֶיהָ. 4) Er weiß nicht daß es sein Leben gilt, וְלֹא יָדַע כִּי בְנַפְשׁוֹ הוּא.

Gellen, die Ohren gellten mir, צָלְלוּ אָזְנַי.

Gelegen: wenn es dir gelegen ist, mich anzuhören, אִם טוֹב בְּעֵינֶיךָ לִשְׁמֹעַ דְּבָרַי. Du kommst mir gelegen, טוֹב בּוֹאֲךָ בְּעֵינַי.

Gelegenheit, die, שְׁעַת הַכֹּשֶׁר. Er sucht eine Gelegenheit, mir zu schaden, תֹּאֲנָה הוּא מְבַקֵּשׁ לְהָרַע לִי. Er sucht eine Gelegenheit wider mich, כִּי תֹאֲנָה הוּא לִי. Die Gelegenheit ist da, mir einen Freundschaftsdienst zu erweisen, הִגִּיעָה הָעֵת הַנְּכוֹנָה לַעֲשׂוֹת עִמִּי אוֹת בְּרִית רֵעִים.

Gelehrig, ein gelehriger Knabe, נַעַר הַמְקַבֵּל מוּסָר.

Gelehrsamkeit, die, חָכְמָה, דַּעַת.

Gelehrte, der, חָכָם, plur. חֲכָמִים. Ein großer Gelehrter, אִישׁ חָכָם מְאֹד, אִישׁ מַשְׂכִּיל בְּכָל חָכְמָה וּמַדָּע.

Gelächter, das, שְׂחוֹק. Ich werde zum Gelächter den ganzen Tag, הָיִיתִי לִשְׂחוֹק כָּל הַיּוֹם.

Geländer, das, um ein Dach, מַעֲקֶה הַגָּג. Er machte ein Geländer zum Hause des Königs, וַיַּעַשׂ מִסְעָד לְבֵית הַמֶּלֶךְ.

Gelenk sein, פָּזַז. Seine Arme und Hände sind — וַיָּפֹזּוּ זְרֹעֵי יָדָיו.

Gelenk, das, אַצִּיל, אַצִּילָה. Die Gelenke der Hände, אַצִּילֵי, אַצִּילוֹת יָדַיִם.

Gemahl, der, בַּעַל. Mein — בַּעְלִי, s. Eheherr.

Gemahlin, die, eines Königs, שֵׁגָל.

Gemach, das, לִשְׁכָּה, תָּא, חֶדֶר. Gemächer, חֲדָרִים, תָּאִים, לְשָׁכוֹת.

Gemurmel, das, des Baches sanftes — קוֹל מֵי הַנַּחַל הַהֹלְכִים לְאַט.

Gemüse, das, יָרָק, זֵרְעִים, זֵרְעֹנִים.

Gemüsengarten, der, גַּן הַיָּרָק.

Gemüth, das, לֵב, רוּחַ, נֶפֶשׁ. Ein gebeugtes — רוּחַ נְכֵאָה. Jeder, der betrübten Gemüthes war, כָּל אִישׁ מַר נֶפֶשׁ. Sich Etwas zu Gemüthe ziehen, שׁוּת יָגוֹן בִּלְבָבוֹ עַל דָּבָר.

Gemüthsbewegung, die, הֲמוֹן מֵעִים. Er ist in einer großen — יִסָּעֵר לִבּוֹ מְאֹד.

Gemüthskrankheit, die, מַחֲלַת לֵב.

Gemein, 1) sein Betragen ist, דֶּרֶךְ הָרֵקִים דַּרְכּוֹ. Das gemeine Volk, דַּלַּת הָעָם. 2) Prophan. Gemeines Brod, לֶחֶם חֹל. Kein Gemeiner esse Geheiligtes, וְכָל זָר לֹא יֹאכַל קֹדֶשׁ. 3) Das ist ein gemeines Sprüchwort, הַמָּשָׁל הַזֶּה הוּא בְּפִי כֹל. Der gemeine Menschenverstand, שֵׂכֶל כָּל אָדָם. 4) Etwas zum gemeinen Besten thun, עָשָׂה דָבָר לְטוֹב כָּל אִישׁ, s. Gemeinnützig.

Gemeinde, die, עֵדָה. Die Gemeinde der Heiligen, קְהַל קְדשִׁים.

Gemeiniglich, s. Gewöhnlich.

Gemeinnützig, הַמּוֹעִיל לְכָל אִישׁ.

Gemeinschaft, die, Gemeinschaft mit Einem machen, שׁוּת יָדוֹ עִם אִישׁ, בּוֹא עִם אִישׁ, s. Umgehen, Einlassen. Mit Ehebrechern hast du Gemeinschaft, עִם מְנָאֲפִים חֶלְקֶךָ.

Gemeinschaftlich, wir besitzen es, אֲחֻזַּת כֻּלָּנוּ הִיא. Ein gemeinschaftliches Haus, בֵּית חָבֶר.

Gemse, die, יַעֲלָה. Gemsen, יְעֵלִים, יַעֲלֵי סֶלַע.

Gemetzel, das, ein großes — טֶבַח גָּדוֹל, הֶרֶג רָב.

Gemächlich gehen, הָלַךְ לְאַט.

Gemälde, das, צִיּוּר*, plur. צִיּוּרִים.

Gemäß, meinen Worten — כִּדְבָרַי, לְפִי דְבָרַי.

Gen Himmel, הַשָּׁמַיְמָה.

Genoß, der, חָבֵר, רֵעַ, מֵרֵעַ. Genossen חֲבֵרִים, רֵעִים, מֵרֵעִים.

Genossin, die, רַעְיָה, רְעוּת, חֲבֶרֶת. Genossinen, רֵעוֹת. Genossin meiner Jugend, חֲבֶרֶת יְמֵי עֲלוּמַי.

Genossenschaft, die, חֶבֶר, חֲבֻרָה.

Genug, דַּי. Iß, bis du genug hast, אֱכֹל דַּיֶּךָּ. Genug Ziegemilch, דֵּי חֲלֵב עִזִּים. Ich habe genug, יֶשׁ לִי רָב. Vier sprechen nie: genug! אַרְבַּע לֹא אָמְרוּ הוֹן. Genug! Mein Sohn Josef lebt noch! רַב! עוֹד יוֹסֵף בְּנִי חָי, s. Umziehen.

Genugthuung, die, נְקָמָה, תַּשְׁלוּם גְּמוּל. Ich will mir Genugthuung verschaffen von meinen Widersachern, אִנָּחֵם מִצָּרָי.

Genuß, der, des Brodes, אֲכִילַת הַלֶּחֶם; des Weines שְׁתִיַּת הַיַּיִן.

Genau, 1). Etwas genau untersuchen, חָקֹר דָּבָר הֵיטֵב. 2) Der genaueste Preis, מְחִיר אֲשֶׁר לֹא יִגָּרַע מִמֶּנּוּ מְאוּמָה; 3) s. Sparsam.

Genie, das, er ist ein — חֲכַם לֵב הוּא, מָלֵא רוּחַ חָכְמָה. Er hat Genie zur Mahlerei, רוּחַ כַּבִּיר נוֹסְכָה בוֹ לִמְלֶאכֶת הַצִּיּוּר.

Genügsam sein, הִסְתַּפֵּק*.

Genügsamkeit, die, הִסְתַּפְּקוּת*.

Genüge, ich habe zur Genüge gegessen אָכַלְתִּי דַיִּי, לָשֹׂבַע, לְשָׂבְעָה.

Genügen, alles dieses genügt mir nicht, כָּל זֶה אֵינֶנּוּ שֹׁוֶה לִי.

Genießbar, טוֹב לְמַאֲכָל, הָרָאוּי לְמַאֲכָל.

Genießen, 1) von Speisen, אָכַל; von Getränken, שָׁתָה. Reichlich — רָוָה. 2) Dieser stirbt, und hat das Gute nicht genossen, זֶה יָמוּת וְלֹא אָכַל בַּטּוֹבָה. Genieße das Leben mit dem Weibe, das du liebst, רְאֵה חַיִּים עִם אִשָּׁה אֲשֶׁר אָהַבְתָּ, s. Außer (Bindewort).

Genick, das, עֹרֶף, מַפְרֶקֶת. Einem Thiere das Genick brechen, עָרַף אֶת הַחַיָּה. Er hat das Genick gebrochen, נִשְׁבְּרָה מַפְרַקְתּוֹ.

Geneigt, 1) er ist zum Zorne, בַּעַל אַף הוּא. Der Mensch ist von Natur zum Bösen — יֵצֶר לֵב הָאָדָם רַע מִנְּעוּרָיו. 2) Er ist mir — טוֹב הוּא לִי, מָצָאתִי חֵן בְּעֵינָיו, s. Gewogen.

Gängeln, ich gängelte Ephraim, אָנֹכִי תִרְגַּלְתִּי לְאֶפְרָיִם.

Genealogie, die, s. Geschlechtsregister.

Genehmigen, der König hat mein Ansuchen genehmigt, הַמֶּלֶךְ נָתַן אֶת שְׁאֵלָתִי.

Genesung, die, אֲרוּכָה, מַרְפֵּא, s. Heilung.

Genesen, 1) von einer Krankheit, חָיָה מֵחֳלִי. 2) Sie ist eines Knaben genesen, הַמְלִיטָה זָכָר.

General, der, שַׂר הַצָּבָא. Generale, שָׂרֵי צְבָאוֹת.

Generation, die, דּוֹר, plur. דּוֹרִים, דּוֹרוֹת.

Gänzlich, כָּלָה, כָּלִיל, s. Ganz 2).

Gestern, אֶתְמוֹל, אֶתְמוֹל. Gestern bist du gekommen, תְּמוֹל בּוֹאֶךָ. Gestern Nacht, אֶמֶשׁ.

Gestrig, der gestrige Tag, יוֹם אֶתְמוֹל.

Gefahr, die, סַכָּנָה*. In Gefahr gerathen, הִסָּכֵן. Mit Gefahr meines Lebens, בְּנַפְשִׁי, s. Lebensgefahr.

Gefallen, dieses gefällt mir, טוֹב הַדָּבָר הַזֶּה בְּעֵינַי. Das Mädchen gefällt mir, יָשְׁרָה הַנַּעֲרָה בְּעֵינַי. Vielleicht gefalle ich ihm nicht, אוּלַי לֹא יַחְפֹּץ בִּי. Laß dir's doch gefallen und bleibe bei uns, הוֹאֶל־נָא וְשֵׁב אִתָּנוּ.

Gefallen, der, חֵפֶץ. Ich habe keinen Gefallen an euch, אֵין לִי חֵפֶץ בָּכֶם, לֹא חָפַצְתִּי בָּכֶם. Dir zu Gefallen will ich hingehen אֵלֵךְ שָׁמָּה לְמַעַנְךָ, אֶשָּׂא פָנֶיךָ לָלֶכֶת שָׁמָּה.

Gefangen werden, er hat die Soldaten gefangen genommen, הוֹלִיךְ אֶת אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה שְׁבוּיֵי חֶרֶב — הִלָּכֵד, הִשָּׁבֵה, s. Fangen.

Gefängnißwärter, der, הָאִישׁ אֲשֶׁר עַל הָאֲסוּרִים.

Gefangene, der, אָסוּר, אָסִיר, אַסִּיר. Im Kriege, שְׁבִי. Die Gefangenen, אֲסוּרִים, אֲסִירִים, שְׁבוּיִם. Gefangene wegführen, שָׁבָה שְׁבִי. Du siehst unter den Gefangenen ein Weib von schöner Gestalt, וְרָאִיתָ בַּשִּׁבְיָה אֵשֶׁת יְפַת תֹּאַר. Die Gefangenen meines Volkes, שְׁבוּת עַמִּי.

Gefangene, die, שְׁבוּיָה, שִׁבְיָה.

Gefangenschaft, die, שְׁבִי, שִׁבְיָה, שְׁבוּת, גּוֹלָה.

Gefaßt, sich gefaßt machen, הִכּוֹן, s. Fassen.

Gefolge, das, eines Königs, הַמִּתְהַלְּכִים בְּרַגְלֵי הַמֶּלֶךְ.

Gefieder, das, eines Vogels, נוֹצַת הָעוֹף.

Gefiedert, אֲשֶׁר לוֹ נוֹצָה, s. Geflügel.

Gefühl, das, חוּשׁ, הַרְגָּשָׁה, הֶרְגֵּשׁ*.

Gefühllos, ihr Herz ist, טָפַשׁ כַּחֵלֶב לִבָּם, s. Fühllos.

Gefilde, das, שָׂדֶה. Die Gefilde der Stadt, שָׂדֶה, שְׂדֵי, שְׁדֵמוֹת הָעִיר.

Geflöte, das, bei den Heerden, שְׁרִקוֹת עֲדָרִים.

Geflügel, das, עוֹף, עוֹף כָּנָף, צִפּוֹר כָּנָף, בַּעַל כָּנָף.

Geflügelte Thiere, בַּעֲלֵי כְנָפַיִם.

Geflüster, das, לַחַשׁ.

Geflissentlich, s. Vorsätzlich.

Gefleckt, von Schafen und Pferden, plur. בְּרֻדִּים.

Gefleckte Ziegen, עִזִּים טְלֻאוֹת.

Gefährte, der, חָבֵר, plur. חֲבֵרִים, s. Genoß.

Gefährtin, die, חֲבֶרֶת.

Gefährlich, eine gefährliche Krankheit, Wunde, חֳלִי רַע עַד מָוֶת, מַכָּה אֲנוּשָׁה.

Gefällig, wenn es dir gefällig ist, אִם טוֹב בְּעֵינֶיךָ.

2) Sich bei Einem gefällig machen, הִתְרַצָּה אֶל אִישׁ. Sich bei Gott — רָצָה עִם אֱלֹהִים.

Gefälligkeit, die, du erzeigtest mir dadurch eine große — הֵיטַבְתָּ עִמִּי מְאֹד כִּי עָשִׂיתָ זֹאת, עָשִׂיתָ עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה בַּדָּבָר הַזֶּה.

Gefänglich einziehen, Einen, אָסַף אִישׁ אֶל מִשְׁמָר, הִנִּיחַ אִישׁ בַּמִּשְׁמָר.

Gefängniß, das, בֵּית הָאֵסוּר, בֵּית הָאֲסוּרִים; בֵּית כֶּלֶא, plur. בָּתֵּי כְלָאִים; בֵּית הַסֹּהַר, בֵּית הַפְּקֻדּוֹת, בּוֹר, מִשְׁמָר, מַטָּרָה, מַסְגֵּר, מַסְגְּרוֹת, מַהְפֶּכֶת.

Gefäß, das, כְּלִי, plur. כֵּלִים. Ein irdenes, כְּלִי חֶרֶשׂ, נֵבֶל, plur. נִבְלֵי חֶרֶשׂ, יוֹצְרִים.

Gepolter, das, s. Lärm, Geräusch.

Geplauder, das, s. Geschwätz.

Gepäck, das, der Reisenden, צֵידוֹת הַהֹלְכִים בַּדֶּרֶךְ.

Gepräge, das, einer Münze, צוּרַת הַמַּטְבֵּעַ*.

Gezücht, das, s. Brut.

Geziemen, es geziemt dir nicht, dieses zu thun, לֹא נָאוָה לְךָ לַעֲשׂוֹת זֹאת.

Gezisch, das, שְׁרֵקָה.

Gezwitscher, das, צִפְצוּף*.

Gezänk, das, eines Weibes, מִדְיְנֵי אִשָּׁה.

Geck, der, כְּסִיל, s. Thor.

Geklapper, das, einer Mühle, קוֹל הָרֵחַיִם.

Geklingel, das, קול המצלצלים.

Geklirr, das, der Waffen, רעש כלי מלחמה.

Gekrach, das, vom Donner. Versteht man das Gekrach in seinem Zelte? אם יבין תשאות סכתו.

Geradheit, die, מישור, מישרים. In Frieden und Geradheit wandelte er mit mir, בשלום ובמישור הלך אתי.

Gerade, 1) sie hatten gerade Füße, רגליהם רגל ישרה. Den geraden Weg gehen, הלך בדרך הישר. Der verständige Mann wandelt — איש תבונה ישר לכת. Er ging zum Frieden ein, der gerade wandelte, יבוא שלום הלך נכחו. Deine Augen sollen gerade vor sich hinblicken, עיניך לנכח יביטו. Fig. Ein gerader Mann, איש ישר, ישר לב. Gottes Wort ist gerade, ישר דבר יי. Das Gerade machen sie krumm, הישרה יעקשו. 2) Eine gerade Zahl מספר זוגי*.

Gerathewohl, das, er hat es auf's Gerathewohl unternommen, לא ידע כי יצלח בעשותו הדבר.

Gerathen, 1) in Streit, בוא בריב; in die Gewalt des Feindes, נפל ביד אויב. Bald wäre ich ins größte Unglück gerathen, כמעט הייתי בכל רע. In Zorn, — התאנף. 2) Von Früchten, צלח, s. Gedeihen. Du weißt nicht, welches gerathen wird, Dies oder Jenes, אינך יודע איזה יכשר הזה או זה.

Gerassel, das, der Wagen, קול מרכבות; der Räder המון גלגלים, קול רעש אופנים.

Geruch, der, ריח, s. Duft.

Geruchlos, בלי- חסר ריח.

Geraum, seit geraumer Zeit, זה ימים רבים.

Gerücht, das, Nachricht, שמועה, קול. Ein Gerücht verbreiten, העבר שמועה. Ein falsches Gerücht verbreiten, נשא שמע שוא.

Gericht, das, ein Gericht Linsen, נזיד עדשים, s. Speise.

Gericht, das, 1) das Richten. Komme nicht ins Gericht mit deinem Knechte, אל תבוא במשפט את עבדך. Haltet Gericht des Morgens, דינו לבקר משפט. 2) Strafe. Ich werde Gerichte an ihnen üben, אעשה בהם שפטים. Vor deinen Gerichten fürcht' ich mich, ממשפטיך יראתי. 3) Vor Gericht erscheinen, treten נגש אל המשפט, קרב למשפט. Das Gericht hat ihn als schuldig erklärt, השופט הרשיעו.

Gerichtlich, er hat mich gerichtlich belangt, הועידני אתי לגשת עמו אל המשפט.

Gerichtsbuch, das, ספר דברי ריבות.

Gerichtsdiener, der, עבד השפט.

Gerichtsplatz, der, מקום המשפט.

Gering sein, קלל, הקל. Ich bin zu gering, was soll ich dir entgegnen? קלתי מה אשיבך. Ich will mich noch geringer zeigen, als so, ונקלתי עוד מזאת. Dieses ist noch zu gering in deinen Augen, ותקטן עוד זאת בעיניך. Der Geringste wird zu einem mächtigen Volke, הצעיר לגוי עצום יהיה. Sie kamen mit einer geringen Mannschaft, במצער אנשים באו. Eine geringe Anzahl, מתי מעט, מתי מספר. Ich bin nicht geringer als ihr, לא נופל אנכי מכם.

Gering achten, ich achte ihn gering, נבזה וחדל אישים הוא בעיני, (oder) מנעתיהו מכבוד. Ich bin gering geachtet, נבזה אנכי.

Geringfügig, קטן, מצער. Geringfügig war früher sein Vermögen, מעט היה רכושו בימים עברו (לפנים).

Geringschätzung, die, בזיון.

Gerinnen, die Milch ist geronnen, קפא החלב. Gerinnen machen, הקפא את.

Gerüst, das, der Maurer, מגדל עץ לעמד עליו הבנים.

Gerippe, das, eines Menschen, עצמות גוית אדם.

Gereichen, das wird dir zum Lobe — זאת תהיה תהלתך.

Geräumig, מרוח. Geräumige Gemächer, עליות מרוחים. Ein geräumiges Land, ארץ רחבה, ארץ רחבת ידים.

Gereuen, s. Reuen.

Geräusch, das, קול, שאון, המיה, המון, קול המון, שאון, קול המולה, המלה. Das Geräusch der Waffen, רעש כלי מלחמה. Das Geräusch eines Gerstenbrodes, צליל לחם שעורים.

Geräuschvoll, eine geräuschvolle Stadt, עִיר הוֹמִיָּה. Geräuschvolle Plätze, הוֹמִיּוֹת. Weg mit deinen geräuschvollen Liedern, הָסֵר מֵעָלַי הֲמוֹן שִׁירֶיךָ.

Gärben, Felle, עָבַד עוֹרוֹת*.

Gärber, der, הַמְעַבֵּד עוֹרוֹת, בּוּרְסְקִי*.

Gerte, die, שֵׁבֶט, s. Ruthe.

Gern haben, Etwas, חָפֵץ בְּדָבָר. Gern arbeiten, אָהַב לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה, אָהַב הַמְּלָאכָה. Herzlich gern, בְּנֶפֶשׁ חֲפֵצָה.

Gerste, die, שְׂעֹרָה. Diese sechs Maaß Gerste gab er mir, שֵׁשׁ הַשְּׂעֹרִים הָאֵלֶּה נָתַן לִי.

Gerstenmehl, das, קֶמַח שְׂעֹרִים.

Gerstenkuchen, der, עֻגַת שְׂעֹרִים.

Gerede, das, des Volkes, דִּבַּת עָם. Einen ins Gerede bringen, הוֹצִיא דִבָּה עַל אִישׁ.

Geräth, das, כְּלִי, plur. כֵּלִים.

Gerecht sein, צָדַק. Sie ist gerechter als ich, צָדְקָה מִמֶּנִּי. Er wähnte sich gerechter als Gott, צִדֵּק נַפְשׁוֹ מֵאֱלֹהִים. Sie sollen den Gerechten für gerecht erklären, וְהִצְדִּיקוּ אֶת הַצַּדִּיק.

Gerechtigkeit, die, צֶדֶק, צְדָקָה. In Gerechtigkeit wandeln, הָלַךְ צְדָקוֹת.

Geschoß, das, er hält bereit für ihn das tödtliche — וְלוֹ הֵכִין כְּלֵי מָוֶת, s. Pfeil.

Geschöpf, das, plur. die Geschöpfe, הַבְּרוּאִים, הַנִּבְרָאִים. Dieses Dienstmädchen ist ein armes Geschöpf, הַנַּעֲרָה הַמְשָׁרֶתֶת הַזֹּאת דַּלָּה וַעֲנִיָּה הִיא.

Geschichtbuch, das, סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים, סֵפֶר הַזִּכְרֹנוֹת.

Geschichte, die, der Könige von Israel, דִּבְרֵי מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל. Dies ist die Geschichte des Himmels und der Erde, אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ.

Geschichtkundige, der יוֹדֵעַ דִּבְרֵי הַיָּמִים, מֵבִין בְּקוֹרוֹת שְׁנוֹת עוֹלָמִים.

Geschichtschreiber, der, (bei den jüdischen Königen) מַזְכִּיר, כּוֹתֵב (סוֹפֵר) דִּבְרֵי הַיָּמִים.

Geschick, das, 1) er hat kein Geschick dazu, אֵין לוֹ* הֲכָנָה לְזֹאת. 2) Schicksal, מַעֲרָכָה, מַזָּל. Sein Geschick hat ihn zum Unglück bestimmt, מַזָּלוֹ יְעָדוֹ לְצָרוֹת וְרָעוֹת, s. Schicksal.

Geschickt, ein geschickter Mann, חֲכַם לֵב, אִישׁ מָהִיר. Ein geschickter Musiker, אִישׁ מֵיטִיב לְנַגֵּן.

Geschicklichkeit, die, חָכְמַת לֵב. Mit Kenntniß und Geschicklichkeit, בְּדַעַת וּבְכִשְׁרוֹן.

Geschirr, das, 1) Gefäß, כְּלִי, כֵּלִים. 2) Des Pferdes, עֲדִי הַסּוּס.

Gescheit, s. Klug, Verständig.

Geschwulst, die, שְׂאֵת.

Geschwind, מַהֵר. Bringe mir geschwind dieses Buch, הָבֵא לִי מְהֵרָה אֶת הַסֵּפֶר הַזֶּה, s. Schnell.

Geschwindigkeit, die, מְהִירוּת*.

Geschwister, die, sie sind — אַחִים הֵם, בְּנֵי אִישׁ אֶחָד הֵם. Hast du noch Geschwister? הֲיֵשׁ לְךָ אָח אוֹ אָחוֹת.

Geschwisterkind, das, er ist mein — (von väterlicher Seite) בֶּן דּוֹדִי, דּוֹדָתִי הוּא; (von mütterlicher Seite) בֶּן אָחִי, אֲחוֹת אִמִּי הוּא.

Geschwür, das, שְׁחִין. Die Geschwüre der Egypter, שְׁחִין מִצְרַיִם. Geschwüre am After עֳפָלִים, טְחֹרִים, s. Eitern.

Geschweige denn, אַף כִּי. s. Vielmehr.

Geschwätz, das, דְּבַר שְׂפָתַיִם, רֹב דְּבָרִים. Ihr kennt ja den Mann und sein Geschwätz, אַתֶּם יְדַעְתֶּם אֶת הָאִישׁ וְאֶת שִׂיחוֹ.

Geschwätzig, ein geschwätziger Mensch, אִישׁ שְׂפָתַיִם, מַכְבִּיר מִלִּים.

Gestade, das, des Meeres, חוֹף הַיָּם.

Gestatten, s. Erlauben, Zugeben, Zulassen.

Gestalt, die, 1) Figur. Schön von Gestalt, יְפֵה תֹאַר, טוֹב מַרְאֶה. Ihre Gestalt wie ein Saphir סַפִּיר גִּזְרָתָם. 2) Ein Scheinkörper, דְּמוּת, תְּמוּנָה, מַרְאֶה. 3) Folgender Gestalt sollst du sie machen, וְזֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה אֹתָהּ.

Gestaltet, wohl, טוֹב תֹּאַר. Wie ist er gestaltet? מַה תָּאֳרוֹ.

Gestank, der, בְּאֹשׁ, בְּאֹשׁ, צַחֲנָה. Einen Gestank verbreiten, הֶעֱלָה בְאֹשׁ. Es verbreitet sich ein — עָלְתָה צַחֲנָה.

Gestön, das, eines Erschlagenen, נַאֲקוֹת חָלָל.

Gestirn, das, כּוֹכָב. Des Himmels Gestirne, כּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם.

Gestein, das, des Dunkels, אֶבֶן אֹפֶל.

Gestehen, 1) einen Fehler, הִתְוַדָּה אֶת חֲטָאוֹ. 2) Gestandene Milch, חָלָב קָפָא.

Gestell, das, כֵּן, מְכוֹנָה. Gestelle, מְכוֹנוֹת.

Geständniß, das, תּוֹדָה, s. Bekenntniß.

Gesträuch, das Gesträuch des Feldes, שִׂיחַ הַשָּׂדֶה, plur. שִׂיחִים; סְבַךְ, plur. סְבָכִים.

Geschlecht, das, 1) Gattung, מִין. Das Geflügel und Gewürm nach ihren Geschlechtern, הָעוֹף וְהָרֶמֶשׂ לְמִשְׁפְּחֹתֵיהֶם. Das männliche und weibliche — זָכָר וּנְקֵבָה. 2) Familie, Abkunft, מוֹלֶדֶת, תּוֹלְדוֹת. Ein Geschlecht oder Stamm, מִשְׁפָּחָה או שֵׁבֶט. Er ist aus einem berühmten Geschlechte מִזֶּרַע אַנְשֵׁי שֵׁם הוּא. 3) Eine Menschenklasse. Ein verkehrtes Geschlecht sind sie, דּוֹר תַּהְפֻּכֹת הֵמָּה. 4) Ein Menschenalter. Das dritte Geschlecht, דּוֹר שְׁלִישִׁי. Von Geschlecht zu Geschlecht, מִדּוֹר דּוֹר. Geschlechter, דּוֹרִים, דּוֹרוֹת.

Geschlechtswort, das, (grammatikalischer Ausdruck) מִלַּת הַמִּין s. Artikel.

Geschlechtsregister, das, סֵפֶר הַיַּחַשׂ. Sich in das Geschlechtsregister einschreiben lassen, הִתְיַחֵשׂ.

Geschmack, der, einer Speise, טַעַם הָאֹכֶל. Dieses Gericht hat keinen Geschmack, הָאֲרוּחָה הַזֹּאת תְּפֵלָה הִיא בְּאֵין טָעַם. Fig. Geschmack an Etwas finden, חָפֵץ בְּדָבָר.

Geschmacklos, חֲסַר טַעַם.

Geschmeidig sein, רָכַךְ. Geschmeidiger als Oel sind seine Worte, רַכּוּ דְבָרָיו מִשֶּׁמֶן.

Geschmeide, das, עֲדִי, חֲלִי. Wie die Braut ihr Geschmeide anlegt, כַּכַּלָּה תַּעְדֶּה כֵלֶיהָ.

Geschmeiß, das, geflügelte Insekten, שֶׁרֶץ עוֹף.

Geschehen, 1) sich zutragen. Es geschah um diese Zeit, וַיְהִי בָּעֵת הַהִיא. Solches ist nicht geschehen, לֹא נִהְיְתָה כָּזֹאת. Es pflegt nicht zu geschehen in unserm Orte, לֹא יֵעָשֶׂה כֵן בִּמְקוֹמֵנוּ. 2) Widerfahren. So geschehe dem Manne, der ihn schlagen wird, כֹּה יֵעָשֶׂה לָאִישׁ אֲשֶׁר יַכֶּנּוּ. 3) Es ist um mich geschehen, אָבַדְתִּי.

Geschenk, das מִנְחָה, מַתָּן, מַתָּת, מַתָּנָה, מַתְּנַת יָד, מַשָּׂא, מַשְׂאֵת, plur. מַשְׂאוֹת; תְּשׁוּרָה, אֶשְׁכָּר. Nimm doch ein Geschenk von deinem Knechte, קַח נָא בְרָכָה מֵאֵת עַבְדֶּךָ. Einer, der Geschenke macht אִישׁ מַתָּן. Geschenke, מַתָּנוֹת. Dir bringen Könige Geschenke, לְךָ יוֹבִילוּ מְלָכִים שָׁי.

Geschäft, das, מְלָאכָה, מַעֲשֶׂה, עֲבוֹדָה, חֵפֶץ. Ein übles Geschäft, עִנְיַן רָע. Was hast du für ein Geschäft? מַה־מְּלַאכְתֶּךָ. Er hat ein großes Geschäft, רַב מַעֲשֵׂהוּ.

Geschäftig, ein geschäftiger Mann, אִישׁ מָהִיר בִּמְלַאכְתּוֹ.

Gespann, das, ein Gespann Rinder, צֶמֶד בָּקָר. Zwölf Gespanne, שְׁנֵים עָשָׂר צְמָדִים. Zwei Gespanne Pferde, שְׁנֵי רֶכֶב סוּסִים.

Gespötte, das, du sollst zum Gelächter und Gespötte werden, תִּהְיֶה לִצְחֹק וּלְלַעַג. Sein Gespötte mit Einem treiben, הִתְקַלֵּס בְּאִישׁ.

Gespielin, die, sie ist die Gespielin meiner Jugendjahre, רַעַיַת שַׁעֲשׁוּעִים הִיא לִי מִשְּׁנוֹת חַיֵּי נְעוּרַי. Ich und meine Gespielinnen, אָנֹכִי וְרַעוֹתַי.

Gespinnst, das, מַטְוֶה, מְאוּזָל.

Gespenst, das, nächtliche, (nach Einigen) לִילִית.

Gespräch, das, שִׂיחָה. Den ganzen Tag ist sie (die Lehre Gottes) mein Gespräch, כָּל הַיּוֹם הִיא שִׂיחָתִי. Sich mit Einem in ein Gespräch einlassen הִדַּבֵּר אֶל אִישׁ. Ein Todtengespräch שִׂיחָה בְּאֶרֶץ הַחַיִּים (שִׂיחָה בְּעוֹלָם הַנְּשָׁמוֹת).

Gesprächig, er ist, יֶאֱהַב לְהִדַּבֵּר אֶל רֵעָיו.

Gesprächweise, בְּדֶרֶךְ שִׂיחָה וְדִבּוּר בֵּין אִישׁ לְרֵעֵהוּ.

Geschrei, das, 1) überhaupt, קוֹל. Es ist nicht das Geschrei der Stärke, אֵין קוֹל עֲנוֹת גְּבוּרָה. 2) Um Hülfe, שַׁוַע, שַׁוְעָה, זְעָקָה, צְעָקָה; der Klage, צְוָחָה; der Freude, רִנָּה. Das Volk erhob ein großes Geschrei, וַיָּרִיעוּ הָעָם תְּרוּעָה גְדוֹלָה.

Grab, das, קֶבֶר, קְבוּרָה, בֵּית עוֹלָם, s. Heimath. Gräber, קְבָרִים, קְבָרוֹת. Ein Grab machen, חָפַר קֶבֶר. Eine Leiche zu Grabe tragen, הוֹבִיל הַמֵּת לַקֶּבֶר. Alle, die in das stille Grab sinken, כָּל יֹרְדֵי דוּמָה. Ein Mensch, der mit Menschenblut belastet ist, muß bis zum Grabe flüchtig sein, אָדָם עָשֻׁק בְּדַם נָפֶשׁ עַד בּוֹר יָנוּס.

Grabhügel, der, רָמַת קֶבֶר. Er weilt am — עַל

גּוּדִישׁ יִשְׁקוֹד. Man machte bei Gottlosen seinen Grabhügel, (nach Einigen) וַיִּתֵּן אֶת עָשִׁיר בְּמֹתָיו.

Grabgesang, der, das Grablied שִׁיר נְהִי בְּמוֹת, קִינָה עַל הַמֵּת, s. Klagelied.

Grabmal, das, צִיּוּן מַצֶּבֶת קֶבֶר; Rahel's, מַצֶּבֶת קְבֻרַת רָחֵל. Die Grabmäler der Könige, קִבְרֵי הַמְּלָכִים. Die Leichname ihrer Könige in ihren Grabmälern (nach Einigen) פִּגְרֵי מַלְכֵיהֶם בָּמוֹתָם.

Graben, der, einer Festung, חָרוּץ; zum Wasser, תְּעָלָה.

Graben, 1) einen Brunnen, חָפַר־ כָּרָה בְּאֵר. Ich grub und trank Wasser, אֲנִי קַרְתִּי וְשָׁתִיתִי מַיִם. Er grub eine Grube, und fiel selbst hinein, בּוֹר כָּרָה וַיַּחְפְּרֵהוּ וַיִּפֹּל בְּשַׁחַת יִפְעָל. 2) Mit dem Grabstichel in Etwas, s. Eingraben.

Grabstichel, der, חֶרֶט, עֵט בַּרְזֶל.

Grabstein, einen Grabstein setzen, הַצֵּב מַצֶּבֶת אֶבֶן עַל הַקֶּבֶר.

Grabstätte, die, קֶבֶר, קְבוּרָה, מְקוֹם קֶבֶר.

Grabscheit, das, מַחֲרֵשָׁה. Grabscheite, מַחֲרֵשׁוֹת.

Grabschrift, die הַמִּכְתָּב הֶחָרוּת עַל מַצֶּבֶת הַקֶּבֶר, מִכְתָּב זִכָּרוֹן עַל הַמַּצֵּבָה.

Grad, der, 1) am Sonnenzeiger. Leicht ist es dem Schatten, zehn Grade zu sinken, נָקֵל לַצֵּל לִנְטוֹת עֶשֶׂר מַעֲלוֹת, s. Stufe. 2) Der höchste Grad der Freude, רֹאשׁ הַשִּׂמְחָה.

Gras, das, עֵשֶׂב, חָצִיר, דֶּשֶׁא. Junges, דֶּשֶׁא. Sie weideten im Grase, וַתִּרְעֶינָה בָּאָחוּ. Gras hervorbringen, הַדְשֵׁא דֶשֶׁא.

Grasgrün, es ist, עֵינוֹ כְּעֵין דֶּשֶׁא.

Grasen, 1) das Vieh grasen lassen, הַרְעֵה הַבְּהֵמָה בִּמְקוֹם דֶּשֶׁא; 2) s. Abmähen.

Grasreich, מָלֵא דֶשֶׁא.

Gratuliren, Einem, בָּרֵךְ אִישׁ, s. Wünschen.

Gram, er ist mir, יִכְעַס אֵלַי.

Gram, der, vor Gram verzehrt sich meine Seele, mein Leib, עָשְׁשָׁה בְכַעַס נַפְשִׁי וּבִטְנִי.

Grammatik, die, סֵפֶר דִּקְדּוּק*, s. Sprachlehre.

Grammatiker, der, מְדַקְדֵּק*, s. Sprachlehrer.

Granatapfel, der, רִמּוֹן, plur. רִמּוֹנִים.

Granatapfelbaum, der, רִמּוֹן.

Grassiren, von Krankheiten, s. Herrschen.

Grazie, die, s. Anmuth.

Grob, 1) dieses Mehl ist — הַקֶּמַח הַזֶּה אֵינֶנּוּ טָחוּן הֵיטֵב. Grobe Speisen, מַאֲכָלִים גַּסִּים*. 2) Er war grob gegen mich, דִּבֶּר אִתִּי קָשׁוֹת.

Grotte, die, מְעָרָה.

Grobian, der, הַמְדַבֵּר קָשׁוֹת אֶת כָּל אִישׁ.

Groll, der, er hegt einen Groll gegen mich, יִטֹּר אִתִּי.

Groß, 1) der körperlichen Ausdehnung nach. Ein großes Haus, בַּיִת גָּדוֹל. Ein sehr großer Mann, אִישׁ מִדָּה. Ein Adler mit großen Flügeln, נֶשֶׁר גָּדוֹל כְּנָפַיִם. Große Gewässer, מַיִם רַבִּים, מַיִם כַּבִּירִים. 2) Der Knabe wurde immer größer, הַנַּעַר הָלֹךְ וְגָדֵל. 3) Kinder groß ziehen, גַּדֵּל בָּנִים. Er pflanzt die Zeder, und der Regen zieht sie groß, נָטַע אֹרֶן וְגֶשֶׁם יְגַדֵּל. Die Löwin zog groß ihre Jungen, הַלְּבִיָּא רִבְּתָה גוּרֶיהָ. 4) Der Wichtigkeit nach. Ein großer Tag, יוֹם גָּדוֹל. Wie groß ist deine Güte! מָה רַב טוּבְךָ. Du hast mir eine große Gnade erzeigt, הִגְדַּלְתָּ חַסְדְּךָ עִמָּדִי. 5) Angesehen, mächtig. An diesem Tage fange ich an, dich groß zu machen, הַיּוֹם הַזֶּה אָחֵל גַּדֶּלְךָ. Sein jüngerer Bruder wird größer sein als er, אָחִיו הַקָּטֹן יִגְדַּל מִמֶּנּוּ. Der Mann wurde immer größer, וַיֵּלֶךְ הָאִישׁ הָלוֹךְ וְגָדֵל. Die Großen des Königs, גְּדֹלֵי, רַבֵּי הַמֶּלֶךְ. 6) Ausgezeichnet. Er hat Großes gethan, עָשָׂה גְדֹלוֹת, הִגְדִּיל לַעֲשׂוֹת. Groß in den Rathschlüssen, גְּדֹל הָעֵצָה.

Großgliederig, שָׂרוּעַ.

Großherzige, Großmüthige, der, נְדִיב לֵב, שׁוֹעַ. Ein großherziger Humanist, אִישׁ אֹהֵב אָדָם, נְדִיב לֵב.

Großthaten, die, Gottes, גְּבוּרוֹת אֱלֹהִים, s. Aussprechen.

Großthuer, der, מִתְגַּדֵּל, מִתְכַּבֵּד.

Großmutter, die, deine, אֵם אָבִיךָ (אָבִיךְ), אֵם אִמְּךָ (אִמֵּךְ).

Großeltern, die, meine, יוֹלְדֵי אָבִי וְאִמִּי.

Großes, Etwas, דָּבָר גָּדוֹל, גְּדוֹלוֹת, s. Groß.

Großen, die, ich will doch zu den Großen gehen, אֵלְכָה לִּי אֶל הַגְּדֹלִים. s. Groß.

Großvater, der, sein, אֲבִי אָבִיו, אֲבִי אִמּוֹ.

Großsprecher, der, הַמַּגְדִּיל פִּיו, אִישׁ הַמִּתְפָּאֵר בְּמַתַּת שֶׁקֶר, מוֹשֵׁךְ שְׂפָתָיו, אִישׁ אֲשֶׁר לְשׁוֹנוֹ מְדַבֶּרֶת גְּדוֹלוֹת.

Größe, die, 1) körperliche, גֹּדֶל. Der Baum wurde schön in seiner Größe, וַיְּיף הָעֵץ בְּגָדְלוֹ. Leute von jeder Größe, אַנְשֵׁי כָל קוֹמָה. Stiege auch seine Größe himmelan, אִם יַעֲלֶה לַשָּׁמַיִם שִׂיאוֹ. 2) Es ist mir nicht die Hälfte gesagt worden von der Größe deiner Weisheit, לֹא הֻגַּד לִי חֲצִי מַרְבִּית חָכְמָתְךָ. In der Größe deiner Erhabenheit zermalmst du deine Widersacher, בְּרֹב גְּאוֹנְךָ תַּהֲרֹס קָמֶיךָ. Nach der Größe deiner Liebe, כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ. Dein, o Gott, ist die Größe, לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה. Ich zeige mich in meiner Größe (von Gott), וְהִתְגַּדִּלְתִּי.

Grube, die, שִׁיחָה, שׁוּחָה, plur. שִׁיחוֹת; שׁוּחוֹת plur. שְׁחִיתוֹת; שְׁחִית, שַׁחַת, בּוֹר, plur. בּוֹרוֹת; בְּאֵר, plur. בְּאֵרוֹת; פַּחַת, plur. פְּחָתִים. Er stürzte sie in Gruben, בְּמַהֲמֹרוֹת יַפִּילֵם. Fig. Wer eine Grube gräbt, fällt selbst hinein, כֹּרֶה שַׁחַת בָּהּ יִפּוֹל, חֹפֵר גּוּמָּץ בּוֹ יִפּוֹל.

Grummet, das, לֶקֶשׁ.

Grund, der, 1) des Meeres, קַרְקַע הַיָּם. In eine Tiefe sinken, wo man keinen Grund finden, kann טָבַע בִּמְצוּלָה וְאֵין מָעֳמָד. Zu Grunde gehen, von Schiffen, s. Untergehen. 2) Eines Hauses, יְסוֹד, מַסָּד, יְסוֹדַת הַבַּיִת. Ich entblöße ihren Grund, יְסֹדֶיהָ אֲגַלֶּה. Den Grund zu einem Gebäude legen, יִסַּד הַבִּנְיָן. 3) Der Grund einer Sache, שֹׁרֶשׁ דָּבָר. Ohne Grund, בְּלִי סִבָּה*. 4) Das ist mein Grund und Boden, אַדְמָתִי הִיא. Liegende Gründe, קַרְקָעוֹת*. 5) Zu Grunde gehen, אָבַד. Etwas zu Grunde richten, אִבֵּד, הִשְׁחִית, כִּלָּה דָבָר.

Grundbesitzer, der, קוֹנֶה אֲחֻזַּת אֶרֶץ, בַּעַל הָאֲדָמָה.

Grundsatz, der, 1) die Grundsätze einer Wissenschaft, יְסוֹדֵי הַחָכְמָה*. 2) Ein Mann von festen Grundsätzen, אִישׁ אֲשֶׁר לִבּוֹ נָכוֹן. Er hat gute Grundsätze, טְהָר לֵב הוּא.

Grundlage, die, יְסוֹד, מַסָּד. Gottesfurcht ist die Grundlage aller Weisheit, יִרְאַת אֱלֹהִים הִיא יְסוֹד כָּל חָכְמָה.

Grundlos, 1) vom Wasser, s. Bodenlos. 2) s. Ungegründet.

Grundlehren, die, der Religion, יְסוֹדֵי הַדָּת*.

Grundfesten, die, אֻשִּׁיּוֹת, מוֹסָדִים, מוֹסָדוֹת. Die Grundfesten der Erde, מוֹסְדוֹת תֵּבֵל.

Grundpfeiler, die, שָׁתוֹת.

Grundzahl, die, מִסְפָּר יְסוֹדִי*; z. B. Eins, Zwei, אֶחָד, שְׁנַיִם.

Grunzen, das, eines Schweines, קוֹל הַחֲזִיר.

Grundriß, der, eines Hauses, תַּבְנִית הַבַּיִת. Sie sollen den Grundriß messen, וּמָדְדוּ אֶת תָּכְנִית.

Grundstoff, der, die vier Grundstoffe, אַרְבַּע* יְסוֹדוֹת.

Grundstück, das, קַרְקַע*. Grundstücke, קַרְקָעוֹת.

Grundstein, der, אֶבֶן לְמוֹסָדוֹת. Ich lege in Zion einen Grundstein, הִנְנִי יִסַּד (יֹסֵד) בְּצִיּוֹן אָבֶן.

Gruß, der, שְׁאֵלַת שָׁלוֹם*. Den Gruß erwidern עָנָה אִישׁ הַמְבָרֵךְ אֹתוֹ. s. Ausrichten.

Gruft, die, בּוֹר. s. Grab.

Grau, sein, שׂוּב. Ich bin alt und grau, זָקַנְתִּי וָשַׂבְתִּי. Er ist grau geworden, שֵׂעָר רֹאשׁוֹ הָפַךְ לָבָן, שֵׂיבָה זָרְקָה (זָרְקָה) בּוֹ. Das graue Haupt unseres Vaters, שֵׂיבַת אָבִינוּ.

Grausam, er ist, אַכְזָר, אַכְזָרִי הוּא; sie sind, אַכְזָרִי הֵמָּה.

Grausamkeit, die, אַכְזְרִיּוּת.

Grausen, s. Grauen.

Grauen, es grauete ihnen vor den Söhnen Israels, קָצוּ מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

Grauen, wenn der Morgen grauet, בְּמוֹצָאֵי בֹקֶר.

Graupen, die, גֶּרֶשׂ.

Grübeln, über Etwas, חָקַר דָּבָר בִּמְאֹד מְאֹד.

Grütze, die, רִיפוֹת.

Grille, die, צְלָצַל.

Grimm, der, חֵמָה, עֶבְרָה, עֲבָרוֹת.

Grimmig, 1) grimmige Leute, אַנְשֵׁי מָרֵי נֶפֶשׁ. Ein

grimmiges Thier, חַיָּה רָעָה. 2) Eine grimmige Kälte, קֹרַח נוֹרָא.

Grün, von Bäumen, רַעֲנָן; grünes Kraut, יֶרֶק עֵשֶׂב; vom Holze, לַח. So lang es grün ist (vom Schilfe), עוֹדֶנּוּ בְאִבּוֹ. Grüne Auen, נְאוֹת דֶּשֶׁא.

Grün, das, יֶרֶק; das Junge, דֶּשֶׁא. Ich stieg hinab, zu schauen das Grün des Thales, יָרַדְתִּי לִרְאוֹת בְּאִבֵּי הַנָּחַל. Er forschte der grünen Weide nach, אַחַר כָּל יָרוֹק יִדְרוֹשׁ.

Grind, der, auf dem Kopfe, נֶתֶק.

Gründlich, Etwas gründlich untersuchen, חָקֹר הֵיטֵב אֶת הַדָּבָר. Ein gründlicher Denker, הַחֹקֵר חִקְרֵי הַחָכְמוֹת.

Grünlich, יְרַקְרַק. Grünlich ist die Farbe ihres Kleides, מַרְאֶה כְסוּתָהּ יְרַקְרַק.

Grüne, das, יֶרֶק, יָרוֹק. Das Grüne deckt das ganze Feld, מַרְאֶה הַיָּרוֹק יְכַסֶּה פְּנֵי כָּל הַשָּׂדֶה.

Grünen, דָּשָׁא. Es grünen die Auen der Wüste, דָּשְׁאוּ נְאוֹת מִדְבָּר. Auch grünt unser Lager, אַף עַרְשֵׂנוּ רַעֲנָנָה.

Grüßen, Einen, בֵּרֵךְ אִישׁ. Triffst du Jemand, so grüße ihn nicht, כִּי תִמְצָא אִישׁ לֹא תְבָרְכֶנּוּ. Wir grüßen euch im Namen des Ewigen, בֵּרַכְנוּכֶם בְּשֵׁם ה'.

Griff, der, eines Schwertes, נִצָּב הַחֶרֶב. s. Handgriff.

Griffel, der, חֶרֶט, עֵט.

Greis, sein greises Haupt, שֵׂיבָתוֹ.

Greis, der, שָׂב, אִישׁ שֵׂיבָה, יָשִׁישׁ, יָשֵׁשׁ, plur. יְשִׁישִׁים.

Greisenalter, das, in einem Glücklichen, בְּשֵׂיבָה טוֹבָה.

Gräulich, die gräulichen Gesetze, חֻקּוֹת הַתּוֹעֵבוֹת. Gräuliche Gestalten, אֵימִים. Gräuliches, שַׁעֲרוּרָה.

Gräuel, der, 1) der Abscheu vor Etwas, שִׁקּוּץ, גֹּעַל, דֵּרָאוֹן. 2) Von unreinen Speisen, שֶׁקֶץ, תּוֹעֵבָה, פִּגּוּל. 3) Von Götzen, שִׁקּוּץ, plur. שִׁקּוּצִים; תּוֹעֵבָה, plur. תּוֹעֵבוֹת.

Gräuelthat, die, eine Gräuelthat begehen, עָשָׂה תּוֹעֵבָה.

Greifen, 1) nach Etwas, שָׁלַח יָדוֹ לָקַחַת דָּבָר לָקַח כֵּלָיו. Zu den Waffen, הֵרִים יָדוֹ עַל דָּבָר גִּבּוֹר, הִתְגַּבֵּר. בְּיָדוֹ לְהִלָּחֵם. 2) Um sich greifen, חָזַק. s. Ueberhandnemen; vom Ausschlage, פָּשָׂה. 3) Einem in sein Recht — גָּזַל מִשְׁפַּט אִישׁ. 4) Einem unter die Arme — הֶחֱזִיק יְדֵי, בִּידֵי אִישׁ.

Grämlich, ein grämliches Gesicht, פָּנִים זֹעֲפִים נִזְעָמִים.

Grämen, sich über Etwas, הֶעֱצַב. הִתְעַצֵּב עַל. Sie grämte sich zu Tode, מֵתָה בִיגוֹנָהּ.

Grenze, die, 1) eines Landes, גְּבוּל הָאָרֶץ. Hier ist die Grenze meines Gebietes, פֹּה קְצֵה גְבוּלִי. Eine Grenze ziehen, bestimmen, גָּבַל גְּבוּל. Er stellte fest die Grenzen der Völker, יַצֵּב גְּבֻלוֹת עַמִּים. 2) fig. Einer Sache eine Grenze setzen, שׂוּם גְּבוּל לְ, שׂוּם חֹק לְ.

Grenzen, an Etwas, גָּבַל בְּ, הִשָּׁעֵן לִגְבוּל.

Grenzenlos, בְּלִי חֹק.

Grenzstadt, die, deines Gebietes, עִיר קְצֵה גְבוּלֶךָ.

Grenzstein, der, Grenzsteine verrücken sie, גְּבֻלוֹת יַשִּׂיגוּ.

Gräßlich, שַׁעֲרוּרִי. Gräßliche Menschen, אֵימִים. s. Gräulich.

ד D

Da, Umstandswort. 1) Für hier: Zieht da hinauf im Süden, עֲלוּ זֶה בַּנֶּגֶב. 2) Für dort: Ich ging auf das Feld, und von da in den Weinberg, הָלַכְתִּי הַשָּׂדֶה וּמִשָּׁם הָלַכְתִּי אֶל הַכֶּרֶם.

Da, Bindewort, וְ. Da fürchtete sich Mose und sprach, וַיִּרָא מֹשֶׁה וַיֹּאמַר. Da er hörte, כְּשָׁמְעוֹ. s. Als. Da Israel jung war, liebte ich es, כִּי נַעַר יִשְׂרָאֵל וָאֹהֲבֵהוּ.

Dabei, 1) Umstandswort. Es bleibt — כִּדְבָרְנוּ כֵּן יְהִי. Ich war nicht — לֹא הָיִיתִי שָׁם. Ich saß, ich stand — s. Daneben. 2) Bindewort. Und dabei schön von Gestalt, עִם יְפֵה מַרְאֶה, s. Zugleich.

Dagegen, 1) ich habe Nichts — טוֹב, יָשָׁר הַדָּבָר בְּעֵינַי, לֹא אֶתְנַגֵּד לַדָּבָר הַזֶּה. Er wand'e Nichts

dagegen ein, לֹא הֵשִׁיב מִלִּים עַל זֹאת, s. Widerlegen. 2) Dagegen halten, s. Vergleichen. 3) Ich dagegen, וְאָנֹכִי, אוּלָם אֲנִי. — Ich dagegen gehe mit euch, אוּלָם אָנֹכִי אֶאֱרַח לְחֶבְרָה עִמָּכֶם, אֵלֵךְ אִתְּכֶם לְשַׁלַּחְכֶם, s. Aber.

Dadurch, er hat mir dadurch geschadet, הֵרַע לִי בְּזֹאת.

Dahin, 1) mit dem Tone auf der ersten Silbe. Dein Knecht ging weder dahin noch dorthin, לֹא הָלַךְ עַבְדְּךָ אָנָה וָאָנָה. Sie hatten keinen Raum zu fliehen dahin oder dorthin, לֹא הָיָה בָהֶם יָדַיִם לָנוּס הֵנָּה וָהֵנָּה. 2) In Verbindung mit Zeitwörtern und mit dem Tone auf der letzten Silbe. Ich denke bald dahin zu kommen, עִם לְבָבִי לָבוֹא שָׁמָּה בְּקָרוֹב. Der Regen ist weg und — הַגֶּשֶׁם חָלַף הָלַךְ לוֹ. Meine Hoffnung, meine Freude ist dahin, אָבְדָה תִקְוָתִי, נֶאֶסְפָה שִׂמְחָתִי מִמֶּנִּי. Stirbt aber der Mann, so schwindet er dahin וְגֶבֶר יָמוּת וַיֶּחֱלָשׁ.

Dahinter, ich bin dahinter gekommen, נוֹדַע, נִגְלָה לִי הַדָּבָר.

Daheim, bleibe, שֵׁב בְּבֵיתֶךָ.

Daher, 1) als Nebenwort vor einigen Zeitwörtern, wo es im Hebräischen nicht ausgedrückt wird. Siehe, der Herr fährt daher auf einem schnellen Gewölke, הִנֵּה יְיָ רֹכֵב עַל עָב קַל, s. Einher. 2) Als Bindewort. לָכֵן, עַל כֵּן, s. Darum, Deßhalb.

Dawider, s. Dagegen.

Das Kind, הַיֶּלֶד, s. Artikel. Das Kind meiner Schmerzen, (בַּר צַעֲרִי) בֶּן אוֹנִי. Das Kind des Glücks, יְלִיד הַהַצְלָחָה.

Das, Fürwort. Das ist der Mann, הוּא הָאִישׁ, s. Dies.

Dasig, s. Dortig.

Dasjenige, s. Derjenige.

Da sein, da bin ich! הִנֵּנִי! Ist Jemand da? הֲיֵשׁ פֹּה אִישׁ. Sie suchen Wasser, und es ist keines da, מְבַקְשִׁים מַיִם וָאַיִן.

Dasein, das, 1) er that es in meinem — עָשָׂה הַדָּבָר לְעֵינַי, s. Gegenwart. 2) Das Dasein Gottes, מְצִיאוּת אֱלֹהַּ.

Daselbst, ich war, הָיִיתִי שָׁם. Warst du daselbst? הָיִיתָ אַתָּה שָׁמָּה.

Datum, das, eines Briefes, יוֹם כְּתִיבַת הָאִגֶּרֶת.

Dativ, ל, יַחַס שֶׁאֵלָיו. Seinem Bruder, לְאָחִיו. Er gab seinen Brüdern Leckereien, לְכָל אֶחָיו נָתַן מִגְדָּנוֹת.

Datiren, der Brief ist vom fünften dieses Monats datirt, הָאִגֶּרֶת נִכְתְּבָה בַּחֲמִשָּׁה לַחֹדֶשׁ הַזֶּה.

Dattel, die, פְּרִי תְמָרִים.

Dattelbaum, der, תָּמָר, תֹּמֶר. Dattelbäume, תְּמָרִים.

Dach, das, גַּג. Dächer, גַּגּוֹת. Fig. Wir wohnten unter einem Dache, יָשַׁבְנוּ בְּבַיִת אֶחָד.

Dachtraufe, die, מַרְזֵב הַגַּגּוֹת. Eine stets rinnende — דֶּלֶף טוֹרֵד.

Dachmoos, das, חֲצִיר גַּגּוֹת.

Dachs, der, תַּחַשׁ. Dachse, תְּחָשִׁים.

Damm, der, נֵד; (bei Festungen) סוֹלְלָה. Er warf Dämme auf und eroberte sie, וַיִּצְבֹּר עָפָר וַיִּלְכְּדָהּ.

Damalig, der damalige König, הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר מָלַךְ בַּיָּמִים הָהֵם.

Damals, אָז. בָּעֵת הַהִיא. בַּיָּמִים הָהֵם.

Damast, der, eines Ruhebettes, דְּמֶשֶׁק עָרֶשׂ. Kisten mit Damast, גִּנְזֵי בְרוֹמִים.

Damit, 1) ich schrieb — כָּתַבְתִּי בוֹ. 2) Damit ihr wisset, לְמַעַן תֵּדְעוּ. Damit ihr wohnet, בַּעֲבוּר תֵּשְׁבוּ.

Dame, die, אִשָּׁה גְדוֹלָה, s. Vornehm.

Dampf, der, קִיטוֹר.

Dampfen, es dampfte, עָלָה קִיטוֹר.

Dann, 1) wenn du ihn beschneidest, dann darf er davon essen, וּמַלְתָּה אֹתוֹ אָז יֹאכַל בּוֹ. 2) Erst überlege und dann rede, הָבֵן וְאַחַר תְּדַבֵּר.

Danieder, er liegt krank, יִשְׁכַּב עַל עֶרֶשׂ דְּוָי.

Dannen, von, מִזֶּה, מִשָּׁם.

Daneben, lege das Buch, הַנַּח הַסֵּפֶר אֶצְלוֹ. Er wohnt gleich — בֵּיתוֹ נֹגֵעַ בְּבֵיתִי.

Dank, der, תּוֹדָה. Ich will mit lautem Danke dir opfern, בְּקוֹל תּוֹדָה אֶזְבְּחָה לָּךְ. Ist das der Dank für meine Treue? הֲזֶה שִׁלּוּם אֱמוּנָתִי.

Dankopfer, das, זֶבַח תּוֹדָה. Ich werde dir entrichten meines Dankes Opfer, אֲשַׁלֵּם תּוֹדֹת לָךְ.

Dankbar sein, שַׁלֵּם טוֹבָה תַּחַת טוֹבָה.

Dankbarkeit, die, שִׁלּוּם טוֹבָה תַּחַת טוֹבָה.

Danklied, das, שִׁיר תּוֹדָה. Lob- und Danklieder zu Ehren Gottes, שִׁיר תְּהִלָּה וְהוֹדוֹת לֵאלֹהִים.

Danken, Einem, הוֹדוֹת לְ. Gott sei gedankt, בָּרוּךְ אֱלֹהִים. Ich grüßte ihn, aber er dankte mir nicht, בֵּרַכְתִּיהוּ וְלֹא עָנָנִי.

Dankfest, das, הִלּוּלִים, s. Freudenfest.

Dankchor, der, מַקְהֵלוֹת תּוֹדָה. Ich stellte auf zwei große Dankchöre, וָאַעֲמִידָה שְׁתֵּי תוֹדוֹת גְּדוֹלֹת. als wenn es stünde: שְׁתֵּי מַקְהֵלוֹת גְּדוֹלוֹת לָתֵת קוֹל תּוֹדָה.

Daß, Bindewort, 1) mit der anzeigenden oder verbindenden Art. Ich weiß, daß du es thun wirst, יָדַעְתִּי כִּי תַעֲשֶׂה זֹאת. Ich hörte, daß er krank sei, שָׁמַעְתִּי כִּי חֹלֶה הוּא. Wir haben gehört, daß er das Wasser des Schilfmeeres ausgetrocknet, שָׁמַעְנוּ אֵת אֲשֶׁר הוֹבִישׁ אֶת מֵי יַם סוּף. Es geschah eines Tages, daß sie kamen, וַיְהִי הַיּוֹם וַיָּבֹאוּ. Gott ist kein Mensch, daß er lüge, לֹא אִישׁ אֵל וִיכַזֵּב. 2) Auf daß er gebieten wird seinen Söhnen, לְמַעַן אֲשֶׁר יְצַוֶּה אֶת בָּנָיו, s. Damit. Wir wollen daselbst ihre Sprache verwirren, so daß Einer nicht verstehe die Sprache des Andern, וְנָבְלָה שָׁם שְׂפָתָם אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמְעוּ אִישׁ אֶת שְׂפַת רֵעֵהוּ. Ohne daß, siehe Ohne. 3) Daß nicht, לְבִלְתִּי. Er schwor, daß ich nicht überschreiten soll den Jordan, וַיִּשָּׁבַע לְבִלְתִּי עָבְרִי אֶת הַיַּרְדֵּן. Hüte dich, daß du nicht vergessest, הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן תִּשְׁכַּח.

Davon, 1) eine Trennung von einer genannten Sache, מִן. Ich habe Nichts davon genommen, לֹא לָקַחְתִּי מִמֶּנּוּ מְאוּמָה. 2) Er lief — בָּרַח לוֹ. Wir sprachen nicht — לֹא דִבַּרְנוּ עַל אוֹדוֹת הַדָּבָר הַזֶּה. Er ist davon gekommen, נִמְלָט. Ich weiß Nichts — לֹא נוֹדַע לִי הַדָּבָר.

Davor, 1) dem Orte nach, Stellt Leute davor (vor die Höhle), הַפְקִידוּ עָלֶיהָ אֲנָשִׁים. 2) Ich fürchte mich — אִירָא מִפָּנָיו. Hüte dich — הִשָּׁמֵר מִפָּנָיו.

Dafür, 1) bei einem Tausche: תַּחַת. Ich will dir dafür einen bessern Weinberg geben, אֶתְּנָה לְךָ תַחְתָּיו כֶּרֶם טוֹב מִמֶּנּוּ. 2) Von einem Fieber. Es gibt kein Heilmittel — רְפֻאוֹת תְּעָלָה אֵין לָךְ. 3) Du bist schlecht, und Jeder hält dich dafür, רַע אַתָּה וְכָל אִישׁ יַחְשְׁבְךָ לְאִישׁ רָע.

Dafern, אִם, s. Wenn.

Dazu, 1) ich habe keine Lust — לֹא אֶחְפֹּץ בּוֹ. 2) Er lachte — צָחַק בְּשָׁמְעוֹ זֹאת. 3) Es kann Niemand — לֹא יוּכַל אִישׁ לָבוֹא אֵלָיו. Ich werde dazu fügen, אוֹסִיף עָלָיו. 4) Noch dazu, וְגַם.

Dazwischen, lege, das Buch, תֵּן הַסֵּפֶר אֶל בֵּינוֹתָם.

Daran, 1) daran sollst du erkennen, בְּזֹאת תֵּדַע. 2) Das Haus stößt — הַבַּיִת נֹגֵעַ בּוֹ. 3) Du thatest Recht — הֵטַבְתָּ לַעֲשׂוֹת. 4) Es ist Nichts — דָּבָר רֵיק הוּא, לֹא יוֹעִיל בּוֹ.

Darum, 1) darum will ich euch nicht mehr helfen, לָכֵן לֹא אוֹסִיף לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם. Darum bestehen die Frevler nicht, עַל כֵּן לֹא יָקֻמוּ רְשָׁעִים. 2) Ich möchte mein ganzes Vermögen darum geben, אֶתֵּן בַּעֲדוֹ אֶת כָּל אֲשֶׁר לִי.

Darunter, 1) da ist ein Baum, setze dich — הִנֵּה הָעֵץ שֵׁב תַּחְתָּיו. 2) Es war ein Mann darunter (unter den Personen) אִישׁ הָיָה בְּתוֹכָם.

Daraus, 1) man vertrieb den Feind daraus (aus dem Lande), גֹּרְשׁוּ הָאוֹיֵב מִמֶּנָּה. Nimm daraus (aus dem Sacke) קַח מִתּוֹכוֹ. 2) Er machte daraus ein gegossenes Kalb, וַיַּעֲשֵׂהוּ עֵגֶל מַסֵּכָה. 3) Daraus erkannte ich, בּוֹ יָדַעְתִּי.

Darauf, hier ist ein Stuhl, setze dich darauf, הִנֵּה הַכִּסֵּא שֵׁב עָלָיו. 2) Kann ich mich darauf verlassen? הַאוּכַל לִבְטֹחַ בִּדְבָרֶיךָ. 3) Vierzig Tage darauf, מִקֵּץ אַרְבָּעִים יוֹם.

Darüber, 1) breite ein Tuch — פְּרֹשׂ עָלָיו בֶּגֶד. Sie gingen darüber (über den Fluß), עָבְרוּ בוֹ. 2) Von zwanzig Jahren an und — מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמָעְלָה. 3) Darüber klage ich und jammere, עַל זֹאת אֶסְפְּדָה וְאֵילִילָה. Ich sprach mit ihm — דִּבַּרְתִּי אֵלָיו עַל אוֹדוֹת הַדָּבָר הַזֶּה.

Darin, er sitzt, יוֹשֵׁב הוּא בְּתוֹכוֹ.

Darikus, der (eine persische Münze, welche unter

dem König Darius (דריוש) geprägt wurde), דַּרְכְּמֹנִים, אֲדַרְכֹּנִים. Dariken, דַּרְכְּמֹן, אֲדַרְכֹּן.

Darein legen, נָתַן אֶל תּוֹכוֹ; fig. לְקַשֵּׁר דָּבָר בֵּין הַטּוֹעֲנִים בְּדִינֵי מָמוֹנוֹת.

Darbieten, Einem ein Geschenk, s. Darbringen.

Darben, er darbt, יֶחְסַר לַחְמוֹ. Junge Löwen darben und hungern, כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ.

Darbringung, die, הַקְרָבָה*. Als er die Darbringung des Geschenkes beendigt hatte, כַּאֲשֶׁר כִּלָּה לְהַקְרִיב אֶת הַמִּנְחָה.

Darbringen, Einem ein Geschenk, הִקְרִיב, הִגִּישׁ מִנְחָה לְ. Er brachte ein Opfer dar auf dem Altar des Tempels, הִקְרִיב קָרְבָּן לַיְיָ עַל מִזְבַּח הַהֵיכָל.

Darwägen, Einem Silber, שָׁקַל כֶּסֶף לְ.

Darthun, Einem Etwas, הוֹכִיחַ דָּבָר לְ.

Darleihen, das, הַלְוָאָה*.

Darlegen, einen Rechtshandel, עָרַךְ מִשְׁפָּט.

Darm, der, s. Gedärme.

Darnach, er sehnte sich, כָּסַף, נִכְסַף אֵלָיו.

Darreichen, Einem Etwas, הִגִּישׁ דָּבָר לְ.

Darstellen, Etwas, 1) Vor Augen stellen, שׂוּם דָּבָר לְעֵינֵי, לִפְנֵי אִישׁ; 2) s. Schildern.

Dotter, der, s. Eierdotter.

Doch; 1) einen Gegensatz bezeichnend, אַךְ, s. Aber. 2) Sage doch, אֱמָר נָא. Ich will doch sehen, אֶרְאֶה נָא. Gehe doch nicht vorüber, אַל נָא תַעֲבֹר. Wozu doch? לָמָּה זֶה.

Docht, der, פְּשִׁתָּה, s. Glimmen.

Dolch, der, חֶרֶב, plur. חֲרָבוֹת.

Dolchstiche, die, מַדְקְרוֹת חָרֶב.

Dolmetschen, תַּרְגֵּם.

Dolmetscher, der, מֵלִיץ, מְתַרְגֵּם.

Donner, der, רַעַם, קוֹל, קוֹלוֹת אֱלֹהִים.

Donnerwetter, das, שׁוֹאָה.

Donnern, 1) es donnert, יִרְעַם, יִשָּׁמַע קוֹל הָרַעַם. Es donnert nicht mehr, חָדְלוּ הַקּוֹלוֹת. 2) Gott donnert, יַרְעֵם אֵל, אֱלֹהִים יִתֵּן קוֹלוֹ, בְּקוֹלוֹ.

Donnerstag, יוֹם חֲמִישִׁי.

Donnerstrahl, der, חֲזִיז קוֹלוֹת.

Doppelgebiß, das, כֶּפֶל רִסְנוֹ.

Doppelt, כָּפוּל. Das Doppelte, מִשְׁנֶה, פִּי שְׁנַיִם. Eine doppelte Portion, מָנָה אַחַת אַפָּיִם. Doppelt so viel, כִּפְלַיִם.

Doppelzüngig sein, דִּבֵּר בְּלֵב וָלֵב.

Doktor, der, der Heilkunde, רוֹפֵא חָכָם; der Rechte, יוֹדֵעַ דָּת וָדִין.

Dort, שָׁם.

Dorthin, er kam, בָּא שָׁם, שָׁמָּה. Wir wollen bis dorthin gehen, נֵלְכָה עַד כֹּה.

Dortig. die dortigen Häuser, הַבָּתִּים אֲשֶׁר שָׁם.

Dorn, der קוֹץ, חוֹחַ, חָרוּל, סִלּוֹן, שָׁמִיר, חֵדֶק, קִמּוֹשׁ. Dornen קוֹצִים, חוֹחִים, חֲרֻלִּים, קִמְּשׁוֹנִים, צִנִּים, צְנִינִים, שִׂכִּים.

Dornbusch, der, סְנֶה. Dornbüsche, חֲוָחִים.

Dornhecke, die, מְשֻׂכַת חֵדֶק, נַעֲצוּץ. Dornhecken, נַעֲצוּצִים.

Dornig, מָלֵא קוֹצִים; fig. die Materie dieser Abhandlung ist dornig, הָעִנְיָן אֲשֶׁר עָלָיו יִשְׁתָּרַע מִכְתַּב חָכְמָה הַלָּזֶה לֹא נָקֵל הוּא לַהֲבִינוֹ בִּמְהֵרָה.

Dorf, das, כֹּפֶר. Dörfer, כְּפָרִים, בְּנוֹת הָעִיר, חַוּוֹת.

Du, אַתָּה; (weibl.) אַתְּ.

Dulden, 1) Schmerzen, סָבַל, נָשָׂא מַכְאֹבִים. Er duldet die Schmerzen unserer Sünden, מַכְאוֹבוֹת עֲוֹנֵינוּ סְבָלָם. 2) Er duldete nicht länger das Ungemach Israels, וַתִּקְצַר נַפְשׁוֹ בַּעֲמַל יִשְׂרָאֵל.

Dumm sein, בָּעַר, הִבְעַר. Warum sind wir dumm in euren Augen? מַדּוּעַ נִטְמִינוּ בְּעֵינֵיכֶם. Ein dummer Mensch, בַּעַר, בֹּעֵר, חֲסַר לֵב, plur. בֹּעֲרִים.

Dummheit, die, חֹסֶר לֵב, בַּעֲרוּת.

Dumpf, das Volk mit dumpfer Rede, עַם עִמְקֵי שָׂפָה.

Dunst, der, אֵד.

Dunsten, die Erde dunstet, יַעֲלֶה אֵד מִן הָאָרֶץ.

Dunkel werden, vom Tage, von der Sonne, קָדַר; von den Augen, כָּהָה. Seine Augen fingen an, dunkel zu werden, עֵינָיו הֵחֵלּוּ כָּהוֹת. Leute von dunkler Herkunft, חֲשֻׁכִּים.

Dunkel, das, אֹפֶל. Das Gestein des Dunkels, אֶבֶן אֹפֶל.

Dunkelheit, die, קַדְרוּת. Dunkelheit der Nacht, חֶשְׁכַּת לַיְלָה.

Duft, der, רֵיחַ.

Duftig, הַנֹּתֵן רֵיחַ.

Duften, נָתַן רֵיחַ.

Durch, Vorwort, 1) Ein Loch durch das Brett bohren, נָקַב חוֹר בְּקֶרֶשׁ. 2) Durch das Fenster schauen, הִשְׁקִיף בְּעַד הַחַלּוֹן. Durch einen Bach gehen, עָבַר בְּנַחַל. 3) Er schickte mir das Geld durch seinen Diener, שָׁלַח לִי הַכֶּסֶף בְּיַד מְשָׁרְתוֹ. Groß ist seine Herrlichkeit durch deine Hülfe, גָּדוֹל כְּבוֹדוֹ בִּישׁוּעָתֶךָ. Durch Nachtgesichte schreckst du mich, מֵחֶזְיֹנוֹת תְּבַעֲתַנִּי. 4) Wir gingen die ganze Nacht durch, הָלַכְנוּ כָּל הַלָּיְלָה.

Durchaus, gänzlich, völlig, כָּלִיל. Durchaus von Gold, מִכְלוֹת זָהָב.

Durcheinander, s. Vermischt, Verwirrt.

Durchbohren, 1) ich bohre das Holz durch, אֶקֹּב חוֹר בָּעֵץ. 2) Er durchbohrte ihn mit dem Schwerte, דָּקַר, דָּקַר אֹתוֹ בְּחַרְבּוֹ. Die vom Schwerte Durchbohrten, מְטֹעָנֵי חָרֶב. Sie durchbohrte ihm die Schläfe, חָלְפָה רַקָּתוֹ. Das Ohr mit einer Pfrieme, רָצַע הָאֹזֶן בַּמַּרְצֵעַ. Von einem zerbrochenen Rohrstabe. Er bringt in die Hand und durchbohrt sie וּבָא בְכַפּוֹ וּנְקָבָהּ. Die Nacht durchbohrt mein Gebein, לַיְלָה נִקַּר עֲצָמַי.

Durchblicken, s. Durchsehen.

Durchbruch, der, des Wassers, פֶּרֶץ מַיִם.

Durchbringen, 1) Etwas durch einen Ort, הֶעֱבִיר דָּבָר בְּ. 2) Sich kümmerlich — הֶחֱיָה נַפְשׁוֹ בְּעִצָּבוֹן. 3) Sein Vermögen — אִבֵּד הוֹנוֹ.

Durchbrechen, hier brach das Wasser durch, פֹּה פֶּרֶץ הַמָּיִם. Durchzubrechen zu dem König der Edomiter, לְהַבְקִיעַ אֶל מֶלֶךְ אֱדוֹם. Sie knien nieder, ihre Jungen brechen durch תִּכְרַעְנָה יַלְדֵיהֶן תְּפַלַּחְנָה.

Durchgang, der, er verwehrte ihnen den Durchgang durch sein Land, לֹא נְתָנָם לַעֲבֹר בְּאַרְצוֹ.

Durchglühen, sie sind vom Weine durchglüht, יַיִן יַדְלִיקֵם.

Durchgehen, 1) ich habe mich in der Stadt nicht aufgehalten, ich bin nur durchgegangen, עָבַרְתִּי בָּעִיר וְלֹא נֶעֱצַרְתִּי שָׁם. Einen durchgehen lassen, נָתַן אִישׁ לַעֲבֹר בְּ. 2) Flüchtig werden, בָּרַח.

Durchgehends, s. Durchaus.

Durchdringen, 1) du bargst dich im Gewölke, daß kein Gebet durchdringe, סַכּוֹתָה בֶעָנָן לָךְ מֵעֲבוֹר תְּפִלָּה. 2) Ich bin vom Schrecken durchdrungen, מָלְאוּ מָתְנַי חַלְחָלָה. Sie durchdringen mit Scharfblick unsere politische Lage, בְּעַיִן פְּקוּחָה יָרְדוּ לָדַעַת מַעֲמָדֵנוּ הַמְּדִינִי עַד תַּכְלִיתוֹ.

Durchhelfen, einem Flüchtling, עָזַר הַנּוֹדֵד לְהִמָּלֵט.

Durchwachen, ich habe drei Nächte durchwacht, לֹא נָתַתִּי שֵׁנָה לְעֵינַי שְׁלֹשָׁה לֵילוֹת.

Durchwandern, ein Land, עָבַר בָּאָרֶץ.

Durchwehen, komme, o Südwind, durchwehe meinen Garten, בּוֹאִי תֵימָן הָפִיחִי גַנִּי.

Durchsuchen, ein Haus, חִפֵּשׂ, מִשֵּׁשׁ אֶת הַבַּיִת.

Durchsichtig, שָׁקוּף. Durchsichtige Fenster, חַלּוֹנִים שְׁקֻפִים. Ein Werk von durchsichtigem Saphir, מַעֲשֵׂה לִבְנַת סַפִּיר.

Durchsichtigkeit, die, לִבְנָה.

Durchsägen, ein Holz, שָׂר (נָשַׂר) עֵץ בִּמְגֵרָה לִשְׁנַיִם.

Durchsehen, 1) durch Etwas sehen, הִבִּיט, הִשְׁקִיף בְּעַד. 2) Eine Rechnung, חָקַר הַחֶשְׁבּוֹן.

Durchsetzen, יָכֹל. Du hast mich überwältigt und es durchgesetzt, חֲזַקְתַּנִי וַתּוּכָל. Etwas für Einen — גָּמַר דָּבָר בְּעַד אִישׁ, s. Vollführen.

Durchtrieben, ein durchtriebener Mensch, אִישׁ עָרוּם מְאֹד.

Durchtreiben, einen Pflock, תָּקַע יָתֵד בְּ. 2) Das Vieh — נָהַג הַבְּהֵמָה בְּתוֹךְ.

Durchlassen, sie ließen uns nicht durch, לֹא נְתָנוּנוּ לַעֲבֹר בְּ.

Durchlöchern, Etwas, נָקַב אֶת. Ein durchlöcherter Beutel, צְרוֹר נָקוּב.

Durchlaufen, die Sonne freuet sich wie ein Held die Bahn zu durchlaufen, הַשֶּׁמֶשׁ יָשִׂישׂ כְּגִבּוֹר לָרוּץ אֹרַח.

Durchlesen, ein Buch, קָרָא סֵפֶר מֵרֹאשׁ וְעַד סוֹף.

Durchnäßt sein, רָטַב Vom Regengusse des Gebirges sind sie durchnäßt, מִזֶּרֶם הָרִים יִרְטָבוּ.

Durchfahren, עָבַר בָּעֲגָלָה בְּתוֹךְ.

Duchfallen, נָפַל בְּעַד.

Durchführen, Einen, הֶעֱבִיר אִישׁ בְּ.

Durchforschen, Einen, חָקַר אִישׁ.

Durchfließen, der Strom durchfließt die Stadt, הַנָּהָר הֹלֵךְ בְּתוֹךְ הָעִיר.

Durchziehen, ein Land, עָבַר בָּאָרֶץ.

Durchkommen, das Wasser ist zu tief, du kannst nicht — הַמַּיִם עֲמוּקִים מְאֹד וְלֹא תוּכַל לַעֲבֹר בָּם.

Durchreisen, הָאִישׁ הַזֶּה עָבַר דֶּרֶךְ מָקוֹם זֶה. או עִיר הַזֹּאת בְּלֶכְתּוֹ לְמַסָּעוֹ. Wir haben das Land durchreist. עָבַרְנוּ בְּכָל הָאָרֶץ; in Handelsgeschäften, סָחַרְנוּ אֶת הָאָרֶץ. Ein Durchreisender, עוֹבֵר, אֹרֵחַ.

Durchreiten, er hat die Stadt durchritten, עָבַר אֶת הָעִיר כֻּלָּהּ רֹכֵב עַל סוּס.

Durchreißen, קָרַע לִשְׁנַיִם.

Durchschauen, 1) das Fenster ist offen, schaue durch, הַחַלּוֹן פָּתוּחַ הַשְׁקֵף בְּעַדוֹ. 2) Der Reiche hält sich für weise, aber der verständige Arme durchschauet ihn, חָכָם בְּעֵינָיו אִישׁ עָשִׁיר וְדַל מֵבִין יַחְקְרֶנּוּ.

Durchscheinen, הָאוֹר יֵרָאֶה מִתּוֹךְ הַדָּבָר הַזֶּה; von den Himmelskörpern, הָאִיר הַגִּיהַּ אוֹרוֹ בְּעַד.

Durchschweifen, ein Land, שׁוּט בָּאָרֶץ.

Duchstoßen, Einem mit dem Schwerte, s. Durchbohren.

Durchstehlen, sich, s. Durchschleichen.

Durchstechen, Einen mit einem Spieße. דָּקַר אִישׁ בַּחֲנִית מִקָּצֶה אֶל הַקָּצֶה.

Durchstrahlen, die Sonne durchstrahlt den Nebel, קַרְנֵי הַשֶּׁמֶשׁ תּוֹפִיעֶנָה בְּעַד הָעֲרָפֶל.

Durchströmen, s. Durchfließen.

Durchschlagen, sich, (im Kriege) הַבְקִיעַ, s. Durchbrechen.

Durchschleichen, sich, z. B. durch eine Stadt, עָבַר בַּסֵּתֶר בְּתוֹךְ הָעִיר.

Durchschneiden, Etwas, גָּזַר דָּבָר לִשְׁנַיִם. Durchschneidet das Kind, גִּזְרוּ אֶת הַיֶּלֶד לִגְזָרִים.

Durchspießen, Einen, דָּקַר אִישׁ.

Durchspähen, Etwas, חָקַר אֶת.

Durst, der, צָמָא, צִמְאָה. Ich habe Durst, צָמֵאתִי; Ich habe meinen Durst gestillt, שִׁבַּרְתִּי צְמָאִי.

Durstig sein, צָמֵא. Ein durstiges Weib, צְמֵאָה. Durstige Leute, צְמֵאִים.

Dursten, mich durstet oder dürstet, צָמֵתִי. Wenn dich dürstet, כִּי תִצְמָא.

Daumen, der, בֹּהֶן יָד, plur. בְּהוֹנוֹת. Sein rechter Daumen, בֹּהֶן יָדוֹ הַיְמָנִית.

Dauer, die, deiner Zeiten, אֱמוּנַת עִתֶּיךָ. Eine Sache, die von Dauer ist, דָּבָר נֶאֱמָן. Der Jubel der Frevler ist von kurzer Dauer, רִנְנַת רְשָׁעִים מִקָּרוֹב.

Dauerhaft, ein dauerhaftes Haus, בַּיִת נֶאֱמָן. Einen dauerhaften Frieden will ich euch geben, שְׁלוֹם אֱמֶת אֶתֵּן לָכֶם.

Dauern, der Krieg dauerte lange, וַתְּהִי הַמִּלְחָמָה אֲרֻכָּה. Es dauerte lange, bis er kam, אָרְכוּ, רַבּוּ הַיָּמִים עַד בּוֹאוֹ. Die Freude des Ruchlosen dauert einen Augenblick, שִׂמְחַת חָנֵף עֲדֵי רָגַע. Denn so lange dauerte die Zeit ihrer Salbung, כִּי כֵּן יִמְלְאוּ יְמֵי מְרוּקֵיהֶן.

Dauern, 1) bereuen. Mich dauert es gethan zu haben, אֲנַחֵם כִּי עָשִׂיתִי הַדָּבָר הַזֶּה. 2) Mich dauert dieses Kind, נִכְמְרוּ נִחוּמַי עַל הַיֶּלֶד הַזֶּה.

Die, s. Der.

Diadem, das, נֵזֶר, כֶּתֶר.

Dialekt, der, s. Mundart.

Diamant, der, שָׁמִיר. Wie ein Diamant, der härter ist als ein Felsen, כְּשָׁמִיר חָזָק מִצֹּר.

Diamanten, eingegraben mit diamantener Spitze, חֲרוּשָׁה בְּצִפֹּרֶן שָׁמִיר.

Dieb, der, גַּנָּב. Diebe, גַּנָּבִים.

Diebisch, auf eine diebische Weise, כְּדֶרֶךְ הַגַּנָּבִים.

Diebsbande. die, חֶבֶר גַּנָּבִים.

Diebsgenossen, die, חַבְרֵי גַנָּבִים.

Dieberei, die, גְּנֵבָה.

Diebstahl, der, גְּנֵבָה, plur. גְּנֵבוֹת. Er hat fünf Diebstähle begangen, גָּנַב חָמֵשׁ פְּעָמִים.

Dieselbe, s. Derselbe.

Dieser Mann, הָאִישׁ הַזֶּה. Diese Frau, הָאִשָּׁה הַזֹּאת. Diese Männer und Frauen, הָאֲנָשִׁים וְהַנָּשִׁים הָאֵלֶּה. Er that dieses, עָשָׂה זֹאת, הַדָּבָר הַזֶּה. Alles dieses, כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה.

Dich, אוֹתְךָ, אֹתְךָ; (weibl.) אֹתָךְ. Ich schickte dich, שְׁלַחְתִּיךָ; (weibl.) שְׁלַחְתִּיךְ.

Dicht, der König ließ sie gießen in dichter Erde יְצָקָם הַמֶּלֶךְ בַּעֲבִי, בְּמַעֲבֵה הָאֲדָמָה.

Dichtbelaubt, ein dichtbelaubter Baum, עֵץ עָבֹת. Eine dichtbelaubte Eiche, אֵלָה עֲבֻתָּה.

Dichtheit, die, עֳבִי, מַעֲבֶה.

Dichtung, die, *מְלִיצָה.

Dichten, 1) nachdenken, הָגָה, s. Sinnen. 2) Gedichte verfertigen, שׁוֹר שִׁירִים.

Dichten, das, des Herzens, הֶגְיוֹן, יֵצֶר לֵב. Er dichtet und trachtet böse Rathschläge auszuführen, יֶהְגֶּה אַף יִרְדֶּה רַק לְהוֹצִיא מוֹעֲצוֹת רָעוֹת לִפְעֻלַּת אָדָם.

Dichter, der, *מֵלִיץ; מְשׁוֹרֵר, plur. מְשׁוֹרְרִים.

Dichterisch, *מְלִיצִי, מְלִיצִית.

Dill, der, eine Pflanze, קֶצַח.

Dielen, ein Zimmer, צִפָּה קַרְקַע הַחֶדֶר קְרָשִׁים.

Dünn, ein dünnes Haar, שֵׂעָר דַּק.

Ding, das, דָּבָר. Dinge, דְּבָרִים. Jedes Ding hat seine Zeit, עֵת לְכָל חֵפֶץ. Ein übles Ding, עִנְיַן רָע.

Dingen, Einen, שָׂכַר אִישׁ. Fig. Mit einem gedungenen Scheermesser, בְּתַעַר הַשְּׂכִירָה.

Dingen, das, שְׂכִירָה.

Düngen, einen Acker, זָרָה דֹמֶן עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה לְדַשְּׁנוֹ.

Dünger, der, דֹּמֶן, s. Mist.

Dinte, die, דְּיוֹ.

Dintefaß, das, קֶסֶת הַסֹּפֵר.

Dienlich, dieses ist mir nicht — הַדָּבָר הַזֶּה לֹא יוֹעִיל לִי.

Dienst, der, עֲבוֹדָה. Einen Dienst verrichten, עָבַד עֲבוֹדָה.

Dienstag, der, יוֹם שְׁלִישִׁי.

Dienstbar, s. Dienstpflichtig.

Dienstbarkeit, die, עַבְדוּת, s. Knechtschaft.

Dienstgeräthe, die (im Tempel) כְּלֵי הַשָּׁרֵת.

Dienstlos, er ist, אֵין לוֹ אָדוֹן לְשָׁרְתוֹ, אֵין לוֹ עֲבוֹדָה לַעֲבֹדָה.

Dienstleute, die, עֲבָדִים וּשְׁפָחוֹת, עֲבֻדָּה.

Dienstmagd, die, שִׁפְחָה, plur. שְׁפָחוֹת; אָמָה.

Dienstfrei, חָפְשִׁי.

Dienstpflichtig werden, הָיָה לְמַס עֹבֵד.

Dienen, Einem, 1) einen Dienst verrichten עָבַד, שֵׁרֵת אֶת; vom Priester: Sie sollen mir dienen, וְכִהֲנוּ לִי. 2) Gott dienen, עָבַד אֱלֹהִים. 3) Es diente zu meinem Besten, הָיָה לְטוֹב לִי.

Diener, der, מְשָׁרֵת, נַעַר.

Dienerschaft, die, עֲבֻדָּה. Meine — מְשָׁרְתַי.

Dünkel, der, eine Pflanze, כֻּסֶּמֶת.

Dünkel, der, stolze Einbildung, גֹּבַהּ לֵב. Der Dünkel ihres Herzens, (nach Einigen) שְׁרִירוּת לִבָּם.

Dünken, er dünkt sich weise zu sein חָכָם הוּא בְּעֵינָיו.

Dies ist der Mann, die Frau, הוּא הָאִישׁ, הִיא הָאִשָּׁה. Dies sind die Worte, die er geredet, אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֵּר. Der Eine sagte dies, der Andere das, זֶה אֹמֵר בְּכֹה וְזֶה אֹמֵר בְּכֹה.

Diesseits des Jordans, בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן.

Distel, die, דַּרְדַּר, שַׁיִת, קִמּוֹשׁ. Disteln und Dornen soll dir die Erde hervorbringen, קוֹץ וְדַרְדַּר תַּצְמִיחַ לָךְ.

Düster, אָפֵל. Ein finsterer düsterer Tag, יוֹם חֹשֶׁךְ וַאֲפֵלָה.

Distrikt, der, פֶּלֶךְ, s. Bezirk.

Diesjährig, das diesjährige Getreide, דְּגַן הַשָּׁנָה הַזֹּאת. Der diesjährige Sommer war regnicht, יְמֵי הַקַּיִץ בַּשָּׁנָה הַזֹּאת הָיוּ יְמֵי גְשָׁמִים.

Diesmal, dieses Mal, הַפַּעַם, זֹאת הַפַּעַם.

Disput, der, פִּלְפּוּל. Disputiren, יִפַלְפְּלוּ בְּעִנְיְנֵי חָכְמָה וְתוֹרַת יְיָ, s. Streit.

Diät, חֹק וְלֹא יַעֲבוֹר בַּאֲכִילָה וּשְׁתִיָּה. Ich beobachte eine strenge Diät, אֶשְׁמֹר חֹק בְּאָכְלִי וּבִשְׁתוֹתִי.

Dick sein, עָבָה. Du wurdest fett und dick, שָׁמַנְתָּ עָבִיתָ. Eine sechs Ellen dicke Mauer, חוֹמָה אֲשֶׁר עָבְיָהּ שֵׁשׁ אַמּוֹת. Ich komme zu dir in einer

dicken Wolke, אָנֹכִי בָּא אֵלֶיךָ בְּעַב הֶעָנָן. Eine dicke Finsterniß, חֹשֶׁךְ אֲפֵלָה.

Diktiren, er hat mir den ganzen Brief diktirt, מִפִּיו יִקְרָא אֵלַי אֵת כָּל דִּבְרֵי הָאִגֶּרֶת וַאֲנִי כֹּתֵבְתִּים.

Dickicht, das, סְבַךְ, סֹבֶךְ. Die Dickichte des Waldes, סִבְכֵי הַיַּעַר. Wie der Löwe im Dickicht, כְּאַרְיֵה בְּסֻכּוֹ. Sie liegen im Dickicht auf der Lauer, יֵשְׁבוּ בַסֻּכָּה לְמוֹ אָרֶב.

Dicke, die, עֳבִי, עֱבִי, מַעֲבֶה, עָב (von עוב). Seine Dicke, עָבְיוֹ.

Dir, לְךָ, לָךְ; (weibl.) לָךְ. Zu dir, אֵלֶיךָ, אֵלַיִךְ.

Dirne, die, נַעֲרָה, עַלְמָה. Dirnen, נְעָרוֹת, עֲלָמוֹת.

Dürsten, s. Dursten.

Dürftig, ich bin arm und — עָנִי וְאֶבְיוֹן אָנֹכִי. Ein dürftiger Mann, אֶבְיוֹן, אִישׁ מַחְסוֹר. Dürftige Leute, אֶבְיוֹנִים. Speiset ihn mit dürftigem Brode, הַאֲכִילֻהוּ לֶחֶם לַחַץ.

Dürftigkeit, die, מַחְסוֹר.

Dürfen, 1) erlaubt sein; ist der Satz bejahend, wird es im Hebräischen nicht ausgedrückt. Alles Männliche darf Dasselbe essen, כָּל זָכָר יֹאכַל אֹתוֹ. Verneinend. Ein Gemeiner darf nichts Heiliges essen, כָּל זָר לֹא יֹאכַל קֹדֶשׁ. Du darfst keinen Zehnten essen in deinen Thoren, לֹא תוּכַל לֶאֱכֹל הַמַּעֲשֵׂר בִּשְׁעָרֶיךָ. Du darfst dich nicht entziehen, לֹא תוּכַל לְהִתְעַלֵּם. 2) Es dürfte Jemand fragen, אוּלַי יִשְׁאַל אִישׁ.

Dürr, der Boden ist, הָאֲדָמָה חֲרֵבָה. Eine dürre Gegend, צְחִיחָה, צִמָּאוֹן, אֶרֶץ תַּלְאֻבוֹת. Wie eine Wurzel aus einem dürren Boden, כַּשֹּׁרֶשׁ מֵאֶרֶץ צִיָּה. Ein dürrer Baum, עֵץ יָבֵשׁ. Dürre Aehren, שִׁבֳּלִים צְנֻמוֹת. Dürre Kühe, פָּרוֹת דַּקּוֹת הַבָּשָׂר.

Dürre, die, חֹרֶב, חָרֶב, חֲרָבוֹן, בַּצֹּרֶת, בַּצָּרוֹת, תַּלְאוּבָה, צִיָּה, צָיוֹן.

Deutung, die, eines Traumes, פִּתְרוֹן, שֶׁבֶר הַחֲלוֹם. Wer versteht die Deutung der Dinge? מִי יוֹדֵעַ פֵּשֶׁר דָּבָר.

Deutlich erklären, בָּאֵר הֵיטֵב. Deutlich sprechen, מַלֵּל בָּרוּר. Eine deutliche Sprache, שָׂפָה בְרוּרָה.

Deuten, einen Traum, פָּתַר חֲלוֹם.

Deuter, der, פֹּתֵר.

Deich, der, s. Damm.

Däuchten, s. Dünken.

Dein, 1) ich schone Dein, אָחוּס עָלֶיךָ, s. Deiner. 2) Dein Kleid, בִּגְדְךָ, (weibl.) בִּגְדֵךְ. Deine Kleider, בְּגָדֶיךָ, בְּגָדַיִךְ.

Deinige, mein Vater und der — אָבִי, וְאָבִיךָ, וְאָבִיךְ. Das Deinige, כָּל אֲשֶׁר לָךְ. Die Deinigen, קְרוֹבֶיךָ, אַנְשֵׁי בֵיתֶךָ.

Deinetwegen, לְמַעַנְךָ, בַּעֲבוּרְךָ.

Deiner, 1) ich erbarme mich — אֲרַחֵם אֹתְךָ, עָלֶיךָ. 2) Das Haus deiner Schwester, בֵּית אֲחוֹתֵךְ.

Degen, der, חֶרֶב, s. Schwert.

Dehnen, das Gold läßt sich — הַזָּהָב יְרֻקַּע. Die Teppiche deiner Wohnung mögen sich — יְרִיעוֹת מִשְׁכְּנוֹתַיִךְ יַטּוּ, s. Ausdehnen; fig. Meine Tage sind ein langgedehnter Schatten, יָמַי כְּצֵל נָטוּי.

Deserteur, der, desertiren, s. Ausreißer, Ausreißen.

Deliquent, der, הָאִישׁ אֲשֶׁר לוֹ מִשְׁפַּט מָוֶת, s. Ausführen.

Dem, s. Der.

Dämon, der, שֵׁד. Dämone, שֵׁדִים.

Demuth, die, עֲנָוָה.

Demüthig, er ist, עָנָו, שְׁפַל רוּחַ הוּא. Demüthige Leute, עֲנָוִים.

Demüthigen, den Feind, הַכְנִיעַ, הַכְרִיעַ הָאוֹיֵב. Die Philister wurden gedemüthigt נִכְנְעוּ הַפְּלִשְׁתִּים. Wohl mir, daß ich gedemüthigt wurde, טוֹב לִי כִּי עֻנֵּיתִי. Sich vor Gott — הִכָּנַע, הֵעָנוֹת מִפְּנֵי אֱלֹהִים. Demüthige dich unter ihren Händen, הִתְעַנִּי תַּחַת יָדֶיהָ.

Dämmen, das Wasser, צָבֹר עָפָר לַעְצֹר בַּמַּיִם.

Dämmerung, die, נֶשֶׁף.

Dämmern, es dämmert schon (des Morgens), הָאוֹר יָבוֹא, יִבָּקַע; (des Abends) פְּנוֹת הַיּוֹם, רָפָה הַיּוֹם לָעֶרֶב, יִנָּטוּ צִלְלֵי עָרֶב.

Demnach, was soll ich demnach thun? אִם כֵּן מָה אֶעֱשֶׂה.

Dämpfen, 1) von dem Tone. Aus dem Staube tönt gedämpft deine Rede, מֵעָפָר תִּשַּׁח אִמְרָתֵךְ. 2) Das Feuer, כַּבֵּה הָאֵשׁ, s. Ersticken.

Den, Geschlechtswort, s. Der.

Denn, Bindewort. 1) Bezeichnet es eine Ursache. Ich kann nicht zu dir kommen, denn ich bin krank, לֹא אוּכַל לָבוֹא אֵלֶיךָ כִּי חֹלֶה אָנֹכִי. Denn sie ist das Eheweib eines Mannes, וְהִיא בְּעֻלַת בָּעַל. Denn wo ist ein Gott im Himmel und auf Erden, אֲשֶׁר מִי אֵל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ. 2) Bei Fragen zur Verstärkung. Wo ist denn meine Hoffnung? אַיֵּה אֵפוֹא תִקְוָתִי. Auch ohne Frage. So wisset denn! דְּעוּ אֵפוֹא! 3) Nun: Thue denn Dieses, mein Sohn, עֲשֵׂה זֹאת אֵפוֹא בְּנִי. 4) Ich entlasse dich nicht, du habest mich denn gesegnet, לֹא אֲשַׁלֵּחֲךָ כִּי אִם בֵּרַכְתָּנִי. 5) Als. Besser denn Gold, טוֹב מִזָּהָב.

Dennoch, obwohl ich es dir verbot, thatest du es dennoch, אַף כִּי צִוִּיתִיךָ לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת זֹאת עָשִׂיתָ.

Denkbuch, das, סֵפֶר זִכָּרוֹן.

Denkungsart, die, ihre Handlungen und ihre — מַעֲשֵׂיהֶם וּמַחְשְׁבוֹתֵיהֶם.

Denkwürdig, das Buch der denkwürdigen Ereignisse, סֵפֶר הַזִּכְרוֹנוֹת.

Denkmal, das, מַצֵּבָה, יָד. Es sei dir zum Denkmal zwischen deinen Augen, וְהָיָה לְךָ לְזִכָּרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ. Ein ewiges, unvertilgbares Denkmal, אוֹת עוֹלָם לֹא יִכָּרֵת.

Denken, 1) Vorstellungen haben, אָמַר בְּלִבּוֹ, עִם לִבּוֹ. Doch er — er denkt nicht so, וְהוּא לֹא כֵן יְדַמֶּה. 2) An Etwas, זָכַר אֶת. Ich denke an ihn, seiner, אֶזְכְּרֶנּוּ. Es denkt Niemand mehr daran, לֹא יִזָּכֵר עוֹד. Ich denke an die Tage der Vorzeit, חִשַּׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם. Wir denken, o Gott, deiner Gnade, דִּמִּינוּ אֱלֹהִים חַסְדֶּךָ. 3) Ihr sollt ihm thun, wie er gedacht hat seinem Bruder zu thun, וַעֲשִׂיתֶם לוֹ כַּאֲשֶׁר זָמַם לַעֲשׂוֹת לְאָחִיו. Er denkt mir Böses zu thun, יַחְשֹׁב לְהָרַע לִי. Mich dachten sie zu erschlagen, אֹתִי דִּמּוּ לְהָרֹג. Denkst du etwa, mich zu erschlagen? הֲלְהָרְגֵנִי אַתָּה אֹמֵר. 4) Vermuthen. Dein Gesicht zu sehen habe ich nicht gedacht, רְאֹה פָנֶיךָ לֹא פִלָּלְתִּי. 5) Er denkt anders als er spricht, בְּלֵב וָלֵב יְדַבֵּר. Denker, אִישׁ חוֹקֵר וְדוֹרֵשׁ.

Denkzeichen, das, אוֹת זִכָּרוֹן, s. Denkmal.

Denkzettel, der, Gebetriemen, טוֹטָפוֹת, תְּפִלִּין.

Denkspruch, der, מָשָׁל, plur. מְשָׁלִים. Ein Denkspruch der Vorzeit, מְשַׁל הַקַּדְמֹנִי. Eure Denksprüche sind Aschensprüche, זִכְרֹנֵיכֶם מִשְׁלֵי אֵפֶר.

Des, s. Der (Geschlechtswort).

Deßgleichen, 1) ein Hagel, deßgleichen in Egypten nicht war, בָּרָד אֲשֶׁר לֹא הָיָה כָמֹהוּ בְּמִצְרַיִם. 2) Deßgleichen sein Vater, וְגַם אָבִיו.

Deßwegen, deßhalb, לָכֵן, עַל כֵּן.

Desto, je mehr sie es aber drückten, desto mehr vermehrte es sich, וְכַאֲשֶׁר יְעַנּוּ אֹתוֹ כֵּן יִרְבֶּה.

Dessen, s. Der (Fürwort).

Deffekt, s, Mangelhaft.

Depositus, das, תְּשׂוּמֶת־יָד, פִּקָּדוֹן.

Deponiren, Etwas bei Jemanden, הִפְקִיד דָּבָר בְּיַד אִישׁ.

Deputat, das, חֹק.

Deputation, die, מַלְאָכִים, *מְשֻׁלָּחִים.

Dezember, der, הַחֹדֶשׁ הַתְּשִׁיעִי, כִּסְלֵו.

Decke, 1) über Etwas zu breiten, כֶּסֶף, כְּסוּת, מָסָךְ, מַסֵּכָה; des Bettes, שְׂמִיכָה, כְּסוּתוֹ לְעֹרוֹ. Er soll nicht aufdecken die Decke seines Vaters, לֹא יְגַלֶּה כְּנַף אָבִיו. Deine Decke sind Maden, מְכַסֶּיךָ תּוֹלֵעָה. Decken machte sie sich selbst, מַרְבַדִּים עָשְׂתָה לָּהּ. Bunte Decken, חֲטֻבוֹת. 2) Eines Schiffes, eines Zeltes, מִכְסֶה.

Deckel, der, eines Gefäßes, צָמִיד; der Bundeslade, כַּפֹּרֶת.

Decken, 1) den Tisch, פָּרַשׂ מִטְפַּחַת עַל הַשֻּׁלְחָן; ein Haus, ein Zelt, עָשָׂה גַג לַבַּיִת, עָשָׂה מִכְסֶה לָאֹהֶל. 2) Eine Stadt, sie beschützen, גָּנַן עַל הָעִיר.

Dekret, das, כְּתָב הַדָּת.

Dekretiren, נָתַן דָּת.

Der, die, das, Geschlechtswort. Der Sohn, הַבֵּן. Das Haus des Sohnes, בֵּית הַבֵּן. Dem Sohne לַבֵּן. Den Sohn, אֶת הַבֵּן. Von dem Sohne, מֵהַבֵּן. Die Söhne, הַבָּנִים. Die Kleider der Söhne, בִּגְדֵי הַבָּנִים. Den Söhnen, לַבָּנִים. Die

Söhne, אֶת הַבָּנִים. Von den Söhnen, מֵהַבָּנִים.

Die Tochter, הַבַּת, u. s. w. wie im Maskulino.

Der, die, das, Fürwort, 1) anzeigendes. Der Mann da sagte mir, הָאִישׁ הַזֶּה אָמַר אֵלַי. Die Leute da, הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה. 2) Beziehendes. Er ist es, der mit dir geht, הוּא הַהֹלֵךְ עִמָּךְ. Dessen Herz wie das Herz eines Löwen ist, אֲשֶׁר לִבּוֹ כְּלֵב הָאַרְיֵה. Von dem Manne, dem dieses gehört, bin ich schwanger, לְאִישׁ אֲשֶׁר אֵלֶּה לוֹ אָנֹכִי הָרָה. Das war die Zahl Derer, welche leckten mit ihrer Hand, וַיְהִי מִסְפַּר הַמְלַקְקִים בְּיָדָם.

Dereinst, בַּיָּמִים הַבָּאִים, בְּאַחֲרִית הַיָּמִים, s. Einst.

Derb prügeln, Einen, הִכָּה אִישׁ הַכֵּה וּפָצוֹעַ, מַכָּה רַבָּה.

Dergleichen, כָּמוֹהֶם, כָּמֹהֶן, s. Deßgleichen. Ich sah nicht Dergleichen (Kühe) im ganzen Lande Egypten, לֹא רָאִיתִי כָהֵנָּה בְּכָל אֶרֶץ מִצְרָיִם. Dergleichen habe ich schon oft gehört, שָׁמַעְתִּי כְאֵלֶּה רַבּוֹת.

Dergestalt, s. So.

Derselbe, Dieselbe, הַהוּא, הַהִיא. An demselben Tage, בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה.

Derjenige, welcher nicht gehorcht, הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמַע. Diejenigen, הָאֲנָשִׁים.

Dermalen, עַתָּה.

Dermaßen, s. So.

Drachme, die, eine Münze, דַּרְכְּמוֹן.

Drache, der, 1) das Thier. Der fliegende Drache, שָׂרָף מְעוֹפֵף. 2) Das Sternbild, נָחָשׁ בָּרִחַ.

Drang, ich empfinde einen innern Drang, הֱצִיקַתְנִי רוּחַ בִּטְנִי.

Drangsal, das, לַחַץ. In dem Drangsal der Zeiten, בְּצוֹק הָעִתִּים.

Droben sein, הָיָה לְמָעְלָה. Im Himmel droben, בַּשָּׁמַיִם מִמָּעַל.

Drohung, die, גְּעָרָה, s. Drohen, das.

Drohen, Einem, גָּעַר בְּ. Er droht ihm, und er flieht schon in der Ferne, וְגָעַר בּוֹ וְנָס מִמֶּרְחָק. Einem mit der Hand — הֵנִיף יָדוֹ עַל אִישׁ. Vor deinem drohenden Blicke gehen sie zugrunde, מִגַּעֲרַת פָּנֶיךָ יֹאבֵדוּ. Der Feind droht uns mit einem Einfalle, הָאוֹיֵב יָשִׂים פָּנָיו אֵלֵינוּ. Häuser, die Schutthaufen zu werden drohen, בָּתִּים אֲשֶׁר הִתְעַתְּדוּ לְגַלִּים. Das Schiff droht zu Scheitern, הָאֳנִיָּה חִשְּׁבָה לְהִשָּׁבֵר.

Drohen, das, גְּעָרָה. Vor deinem Drohen fliehen sie, מִן גַּעֲרָתְךָ יְנוּסוּן.

Drollig, ein drolliger Einfall, דָּבָר אֲשֶׁר כָּל שֹׁמְעוֹ יִצְחַק עָלָיו.

Dromedar, der, ein junger, בֶּכֶר; das Weibchen, בִּכְרָה. Midjon's Dromedare, בִּכְרֵי מִדְיָן. Auf Maulthieren u. Dromedaren בַּפְּרָדִים וּבַכִּרְכָּרוֹת. (Nach einigen Auslegern der heiligen Schrift) הָאֲחַשְׁתְּרָנִים בְּנֵי הָרַמָּכִים.

Dröhnen, es donnert, daß die Fenster dröhnen, יִרְגְּזוּ הַחַלּוֹנִים לְקוֹל הָרַעַם, s. Beben, Gellen.

Drunten, לְמַטָּה, מִתַּחַת, s. Unten.

Druck, der, 1) der Druck der Nase gibt Blut, מִיץ אַף יוֹצִיא דָם. 2) Ich sah den Druck, wie die Egypter sie drücken, רָאִיתִי אֶת הַלַּחַץ אֲשֶׁר מִצְרַיִם לֹחֲצִים אֹתָם. Der Druck des Frevlers, עָקַת רָשָׁע. 3) Der Druck eines Buches, דְּפוּס הַסֵּפֶר*.

Drucken, Bücher, דָּפַס סְפָרִים*.

Druckfehler, der, טָעוּת הַדְּפוּס*.

Drucker, der, מַדְפִּיס*.

Druckerei, die, מִכְבַּשׁ הַדְּפוּס. בֵּית הַדְּפוּס*.

Draußen stehen, עָמַד בַּחוּץ.

Drüben, das drüben stehende Haus, הַבַּיִת אֲשֶׁר מֵעֵבֶר הַלָּז.

Dritthalb Monate, שְׁנֵי חֳדָשִׁים וַחֲצִי הַחֹדֶשׁ. Dritthalb Jahre, Ellen, שְׁנָתַיִם וָחֵצִי, אַמָּתַיִם וָחֵצִי.

Dritte, der, die, שְׁלִישִׁי, שְׁלִישִׁית. Israel wird das Dritte sein, יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁלִישִׁיָּה. Am Dritten des Monats, בְּיוֹם שְׁלשָׁה לַחֹדֶשׁ. Im dritten Jahre, בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁית, בִּשְׁנַת שָׁלוֹשׁ. den dritten Tag darauf, מָחֳרַת הַשְּׁלִישִׁי. Er rief wieder: Samuel! zum dritten Mal, וַיֹּסֶף קְרֹא שְׁמוּאֵל בַּשְּׁלִישִׁית. Thuet es zum dritten Mal, שַׁלֵּשׁוּ. Gehe hinab am dritten Tage, וְשִׁלַּשְׁתָּ תֵּרֵד.

Drittel, das, הַשְּׁלִישִׁית.

Dringen, 1) in ein Haus, בוא בחזקה אל הבית; in eine Stadt, s. Eindringen. Hilf mir Gott, denn das Wasser dringt an's Leben, הושיעני אלהים כי באו מים עד נפש. Bis in das Herz dringen, נגע עד הלב. 2) In Einen dringen, פצר, האיץ, פגע, הפגיע באיש. 3) Er dringt auf die Bezahlung der Schuld, אין הוא לאמר שלם החוב.

Dringend, die Sache ist, הדבר נחוץ.

Drinnen, es ist Niemand, אין איש בתוכו.

Drücken, 1) eigentlich. Die Nase, מיץ אף. Sie ließen sich die Brüste drücken, מעכו שדיהן. 2) Ein Volk, לחץ, דחק, נגש את העם.

Drücken, das, der Nase, מיץ אף. s. Druck.

Drei Tage, שלשה ימים, ימים שלשה, שלשת ימים. Ich erkrankte vor drei Tagen, חליתי היום שלשה. drei Jahre, שלש שנים. Dreihundert, שלש מאות. Dreitausend, שלשת אלפים. Ungefähr nach drei Monaten, כמשלש חדשים. Einen Apfel in drei Theile theilen, שלש את התפוח.

Dreitägig, 1) ein dreitägiges Kind, ילד בן שלשת ימים. 2) Es war ein dreitägiger Kampf, המלחמה היתה שלשה ימים יום אחרי יום.

Dreijährig, von Menschen, בן, בת, שלש שנים; von Thieren, משלש, (weibl.) משלשת.

Dreimal des Jahres, שלש פעמים בשנה, שלש רגלים, s. das Wörterbuch.

Dreifach, eine dreifache Schnur wird nicht schnell zerrissen, החוט המשלש לא במהרה ינתק.

Dreizackig, eine dreizackige Gabel, (in der Küche) מזלג שלש השנים; (in der Hauswirthschaft) שלש קלשון.

Dreizehn, שלשה עשר, (weibl.) שלש עשרה.

Dreizehnte, am dreizehnten des Monats, בשלשה עשר יום לחדש. Im dreizehnten Jahre, בשנת שלש עשרה.

Dreißig Tage, Jahre, שלשים יום, שנה.

Dreißigjährig, der dreißigjährige Krieg, המלחמה אשר היתה שלשים שנים שנה אחרי שנה.

Dreißigste, der, Tag, יום שלשים. Im dreißigsten Jahre, בשנת שלשים.

Dreißiger, ein, בן שלשים שנה.

Dreist, 1) s. Kühn; 2) s. Unverschämt.

Dräuen, Einem, s. Drohen.

Dreierlei Fische, שלשה דגים למיניהם.

Drehen, 1) Fäden, השזר. gedreht, משזר. 2) Ein Rad — הסב את האופן, s. Umdrehen. 3) Der Feind drehte sich gegen uns, האויב פנה, נהפך אלינו.

Drängen, 1) einen an die Mauer, לחץ איש אל הקיר. Sie drängte sich an die Mauer, ותלחץ אל הקיר. 2) Sie werden euch drängen in dem Lande, וצררו אתכם על הארץ. Den Fremdling sollst du nicht drängen, וגר לא תלחץ. Vom Gläubiger. Er soll nicht drängen seinen Nächsten, לא יגש את רעהו. Die Antreiber drängten, והנגשים אצים. 3) Drängt euch nicht, um mich zu trösten, אל תאיצו לנחמני. Er drängte ihn zur Zahlung, יאלצהו לשלם. Ich drängte mich nicht, dir als Hirt zu folgen, ואני לא אצתי מרעה אחריך.

Dränger, der, נגש, לחץ, דוחק, plur. נגשים, לחצים דוחקים. Die Dränger treiben die Arbeiter mit den Worten: Vollendet einmal euere Arbeit, הנגשים אצים על עשי המלאכה לאמר: כלו מעשיכם.

Dreck, der, s. Unrath, Koth.

Dreschwagen, der, eiserne Dreschwagen, חריצי הברזל.

Dreschwalze, die, מורג, plur. מורגים, מוריגים.

Dreschen, Getreide, דוש, הדיש דגן.

Dreschzeit, die, דיש.

H ה

Ha! הא! אהה!

Haar, das, שער, שערה. Er schleuderte Steine auf's Haar, קלע באבן אל השערה. Es soll ihm kein Haar gekrümmt werden, לא יפל משערתו

אַדֶּרֶת. Er hat mehr Schulden als Haare auf dem Kopfe, רַבּוּ חוֹבוֹתָיו מִשַּׂעֲרוֹת רֹאשׁוֹ.*

Haarig, ein haariger Mann, אִישׁ שֵׂעִיר, אִישׁ בַּעַל שֵׂעָר. Ein haariger Scheitel, קָדְקֹד שֵׂעָר.

Haarlocken, die, קְוֻצּוֹת תַּלְתַּלֵּי רֹאשׁוֹ, דַּלַּת רֹאשׁ. Künstliche, מַעֲשֵׂה מִקְשֶׁה.

Haarnetz, das, plur. Haarnetze שְׁבִיסִים.

Haarflechten, Haarzöpfe, die, מַחְלָפוֹת.

Habhaft werden, eines Flüchtlings, תָּפַשׂ נוֹדֵד. Wir konnten den flüchtigen Dieb nicht habhaft werden, לֹא יָכוֹלְנוּ לְהַשִּׂיג אֶת הַגַּנָּב בְּבָרְחוֹ.

Habsucht, die, תְּשׁוּקַת הוֹן, s. Gewinnsucht.

Habsüchtig sein, הִבְהִל לְהוֹן, s. Gewinnsüchtig.

Habseligkeiten, die, alle seine, כָּל רְכוּשׁוֹ, s. Habe.

Habicht, der, אַיָּה, דַּיָּה, plur. דַּיּוֹת.

Habe, die, alle seine — כָּל רְכוּשׁוֹ. כָּל אֲשֶׁר לוֹ. Bringe deine Habe zusammen vom Lande, אִסְפִּי מֵאֶרֶץ כִּנְעָתֵךְ.

Haben, als ein für sich gebräuchliches Zeitwort. 1) Etwas mit der Hand halten, am Körper haben: Hast du Geld bei dir? הֲיֵשׁ כֶּסֶף בְּיָדְךָ. Ich habe keines, אֵין כֶּסֶף בְּיָדִי. Hätte ich ein Schwert in meiner Hand, לוּ יֶשׁ חֶרֶב בְּיָדִי. Was hast du da in der Hand? מַה־זֶּה (מִזֶּה) בְיָדֶךָ. Oft wird es im Hebräischen nicht ausgedrückt: Der Helm, den er auf dem Kopfe hat, הַכּוֹבַע אֲשֶׁר בְּרֹאשׁוֹ. Es gibt Thiere, welche sechs Füße haben, יֵשׁ חַיּוֹת אֲשֶׁר לָהֶן שֵׁשׁ רַגְלַיִם. Fig. für hinnehmen: da, habt ihr Geld, הֵא לָכֶם כָּסֶף. 2) Diese Stadt hat viele Einwohner, רַבִּים יוֹשְׁבֵי הָעִיר הַזֹּאת. 3) Besitzen: Ich habe Bücher, יֵשׁ לִי סְפָרִים. Du hast, יֵשׁ לְךָ. Er hat, sie hat, יֵשׁ לוֹ, יֵשׁ לָהּ. Wir haben, יֵשׁ לָנוּ. u. s. w. Ich hatte Geld, Häuser, הָיָה לִי כֶּסֶף. הָיוּ לִי בָתִּים u. s. w.. Wenn ich Geld haben werde, אִם יִהְיֶה לִי כֶּסֶף. 4) Ich habe mit dir etwas zu sprechen, דָּבָר לִי אֵלֶיךָ. Du sollst meine Tochter haben, בִּתִּי תִּהְיֶה לְךָ לְאִשָּׁה, אֶתֵּן לְךָ בִתִּי לְאִשָּׁה. Ich habe dich lieb, אֲהַבְתִּיךָ. Ich habe einen Traum gehabt, חָלַמְתִּי חֲלוֹם. Was habe ich davon? מַה בֶּצַע בַּדָּבָר הַזֶּה.

Haben, Hilfszeitwort. Ich habe, ich hatte gehört, שָׁמַעְתִּי. Nachdem er gehört hatte, אַחֲרֵי שָׁמְעוֹ.

Hagel, der, בָּרָד, auch (nach Einigen) חֲנָמַל. בָּרָדוֹת.

Hagelwetter, das, זֶרֶם בָּרָד.

Hageln, es hagelte, הָיָה בָרָד, בָּרַד, בָּרַד בָּרָדוֹת.

Hagelsteine, die, אַבְנֵי בָרָד, אַבְנֵי אֶלְגָּבִישׁ.

Hager, בָּשָׂרוֹ כָּחַשׁ מִשָּׁמֶן, s. Mager.

Hagestolz, der, הַבָּא בַּיָּמִים וּמְמָאֵן לָקַחַת אִשָּׁה.

Hader, der, 1) Streit, Zank, רִיב, מְרִיבָה, מַצָּה, מָדוֹן. Der Hader zwischen Brüdern ist die Quelle alles Unheils, הַמְּרִיבָה בֵּין אַחִים, הוּא מַעְיַן כָּל שׁוֹד וָשֶׁבֶר. 2) Die Hadern, s. Lumpen, Fetzen.

Haderwasser, das, (Biblisch) מֵי מְרִיבָה.

Hadern, mit Einem, רוּב, רִיב עִם אִישׁ.

Hahn, der, תַּרְנְגוֹל, שֶׂכְוִי.

Hahnenkamm, der, כַּרְבֹּלֶת הַתַּרְנְגוֹל.

Haase, der, אַרְנֶבֶת. Fig. Er ist ein Haase, חָרֵד הוּא כְּאַרְנֶבֶת.

Haselnuß, die, אֱגוֹז קָטָן.

Haasenbalg, der, עוֹר אַרְנֶבֶת. Haasenfuß, (fig.) רַךְ לֵבָב, יָרֵא וְחָרֵד.

Halb, eine halbe Elle, חֲצִי הָאַמָּה. Der halbe Tag, מַחֲצִית הַיּוֹם. Ein halbes Jahr, שִׁשָּׁה חֳדָשִׁים. Ein halber Sekel, מַחֲצִית הַשֶּׁקֶל, בֶּקַע.

Halbgar, vom Fleische, נָא.

Halbiren, etwas, חָצָה דָבָר.

Halbjährig, 1) ein halbjähriges Kind, יֶלֶד בֶּן שִׁשָּׁה חֳדָשִׁים. 2) Gib mir meinen halbjährigen Lohn, תֵּן לִי שְׂכַר עֲבֹדָתִי אֲשֶׁר עֲבַדְתִּיךָ שִׁשָּׁה חֳדָשִׁים.

Hals, der, von Menschen, גָּרוֹן, גַּרְגְּרוֹת; von Menschen und Thieren, צַוָּאר. Hälse, צַוָּארִים, צַוְּארוֹת. mit ausgestrecktem Halse einhergehen, הָלַךְ נְטוּי גָּרוֹן. Redet nicht mit steifem Halse, אַל תְּדַבְּרוּ בְצַוָּאר עָתָק. Ich fiel ihm um den Hals, נָפַלְתִּי עַל צַוָּארוֹ.

Halseisen, das, מוֹסְרֵי הַצַּוָּאר.

Halsband, das, רְבִיד הַגָּרוֹן, הַצַּוָּאר.

Halsgeschmeide, das, חֲלָאִים.

Halskette, die, עֲנַק הַצַּוָּאר. Halsketten, עֲנָקִים, עֲנָקוֹת הַצַּוָּאר, הַגַּרְגְּרוֹת.

Halsstarrig sein, הִקְשָׁה לֵב, עֹרֶף. Ein halsstarriger Mensch, קְשֵׁה לֵב, קְשֵׁה עֹרֶף.

Halsstarrigkeit, die, עֹרֶף קָשֶׁה.

Halsschmuck, der, חֲלִי, plur. חֲלָאִים; חֶלְיָה.

Halt, der, 1) der Nagel hat keinen Halt, הַיָּתֵד הַתְּקוּעָה תָּמוּשׁ. 2) Halt machen, von Truppen, עָמַד.

Halten, verb. act. 1) du hältst mich an der rechten Hand, אָחַזְתָּ בְּיַד יְמִינִי. Er sprach zu dem Knaben, der ihn bei der Hand hielt, אָמַר אֶל הַנַּעַר הַמַּחֲזִיק בְּיָדוֹ. 2) Einen halten, daß er nicht falle, תָּמַךְ, סָמַךְ אִישׁ אֲשֶׁר מָטָה רַגְלוֹ. 3) Warum hältst du den Mund offen? לָמָּה פִּיךָ פָתוּחַ. 4) Er vermochte nicht länger, an sich zu halten, לֹא יָכֹל לְהִתְאַפֵּק. 5) Haltet Gericht am frühen Morgen, דִּינוּ לַבֹּקֶר מִשְׁפָּט. 6) Sein Wort halten, שָׁמַר מוֹצָא שְׂפָתָיו. 7) Er hält sich für einen weisen Mann, חָכָם הוּא בְּעֵינָיו. Er hält mich für seinen Feind, יַחְשְׁבֵנִי לְאוֹיֵב לוֹ. 8) Wie hoch hältst du diesen Ring? כַּמָּה עֶרְכְּךָ לַטַּבַּעַת הַזֹּאת. Ich halte sehr viel auf ihn, יָקָר הוּא מְאֹד בְּעֵינָי. 9) Sich zu Einem halten, דָּבַק בְּאִישׁ, שׁוּת יָד עִם אִישׁ, s. Umgehen.

Halten, verb. neut. 1) der Nagel, der Kalk hält, הַיָּתֵד הַתְּקוּעָה לֹא תָמוּשׁ, הַשִּׂיד יִדְבַּק בַּקִּיר. 2) Durchlöcherte Zisternen, die das Wasser nicht in sich halten, בֹּארוֹת נִשְׁבָּרִים אֲשֶׁר לֹא יָכִלוּ הַמָּיִם.

Hall, der, קוֹל, s. Schall.

Halle, die, אוּלָם, אֻלָם, plur. אֻלַמִּים.

Hallen, s. Schallen.

Halm, der, קָנֶה.

Hammel, der, אֵיל קָרוֹת.

Hammer, der, מַקָּבָה, מַקֶּבֶת, פַּטִּישׁ, הַלְמוּת. Hämmer (nach Einigen) כֵּילַפּוֹת.

Hamen, der, Haken zum Fischfange, חַכָּה.

Hang, der, einen Hang zum Bösen haben, נָטָה אַחֲרֵי הָרָעָה.

Hand, die, 1) eig. יָד, כַּף, s. Recht, Link, Hohl. Hände, יָדַיִם, כַּפַּיִם. Sie gehen Hand in Hand, יַד הָאֶחָד אוֹחֶזֶת בְּיַד הַשֵּׁנִי בְּלֶכְתָּם. Er führt das Kind bei der Hand, יָדוֹ אוֹחֶזֶת בְּיַד הַיֶּלֶד לְהוֹלִיכוֹ. Auf den Händen werden sie dich tragen, עַל כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ. Sie gaben ihre Hand darauf, ihre Weiber zu entfernen, וַיִּתְּנוּ יָדָם לְהוֹצִיא נְשֵׁיהֶם, s. Aufheben, Ausbreiten, Ausstrecken, Zusammenschlagen, u. s. w. Er faßte den Bogen mit voller Hand, מִלֵּא יָדוֹ בַּקֶּשֶׁת. 2) Die Sache ist mir unter den Händen weggekommen, אָבַד מִמֶּנִּי הַדָּבָר בַּעֲשׂוֹתִי בוֹ. Etwas unter der Hand verkaufen, מָכַר דָּבָר בַּסֵּתֶר. Vor der Hand, עַתָּה. Nach der Hand hörte ich, אַחֲרֵי כֵן שָׁמַעְתִּי. Ich habe es von guter Hand, שָׁמַעְתִּי זֹאת מִפִּי אִישׁ נֶאֱמָן. Ist Joab's Hand mit dir bei allem Diesem (d. h. hat Joab die Hand mit im Spiele)? הֲיַד יוֹאָב אִתָּךְ בְּכָל זֹאת.

Handarbeit, die, עֲבוֹדָה, מְלָאכָה, מַעֲשֵׂה יָדַיִם.

Handbecken, das, כִּיּוֹר.

Hand breit, eine Hand breit machtest du meine Tage, טְפָחוֹת נָתַתָּ יָמַי.

Handbreite, die, טֹפַח, טֶפַח.

Handgelenke, die, אַצִּילוֹת הַיָּדַיִם.

Handgemein, sie wurden, נִגְּשׁוּ אִישׁ בְּאָחִיו בִּכְלִי מִלְחַמְתָּם.

Handgemenge, das, er gerieth in das — בָּא בְּתוֹךְ הַנִּצִּים אִישׁ בְּאָחִיו.

Handgriff, der, eines Riegels, כַּפּוֹת הַמַּנְעוּל; eines Schwertes, נִצָּב, s. Heft.

Handgreiflich, eine handgreifliche Lüge, שֶׁקֶר גָּלוּי.

Handhabe, die, s. Handgriff.

Handhaben, die das Gesetz handhaben, kannten mich nicht, תֹּפְשֵׂי הַתּוֹרָה לֹא יְדָעוּנִי.

Handwerk, das, מְלָאכָה, plur. מְלָאכוֹת.

Handwerksmann, Handwerker, der, עֹשֵׂה מְלָאכָה.

Handwerksleute, עֹשֵׂי מְלָאכָה.

Handwerksmäßig, כְּדֶרֶךְ עֹשֵׂי מְלָאכָה.

Handthierung, die, מְלָאכָה, מַעֲשֶׂה.

Handtuch, das, מִטְפַּחַת הַיָּדַיִם*.

Handlanger, der, eines Maurers, עוֹזֵר הַבּוֹנֶה.

Handlung, die, 1) eine schlechte Handlung begehen, עָשָׂה מַעֲשֶׂה רָע. Handlungen מַעֲשִׂים, מַעֲלָלִים.

עלילות, עלילות. 2) Eines Kaufmannes, חנות הסוחר.

Handlungsdiener, der, נער הסוחר.

Handlungsweise, die, דרך.

Handel, der, 1) Vorfall. Das ist ein böser Handel, ענין רע הוא. 2) Kaufhandel, מסחר, רכלה. Sie trieben deinen Handel, ערבו מערבך.

Handeln, 1) gut, schlecht — היטיב, הרע. Du hast thöricht gehandelt, הסכלת עשו. 2) Von was handelt dieses Buch? מה דברי הספר הזה. 3) Handel treiben, סחר, רכל, ערב, מערב.

Handelsangelegenheit, die, דבר המסחר.

Handelsort, der, s. Handelsplatz.

Handelsgesellschaft, die, חבר סוחרים.

Handelsmann, der, כנעני, סוחר, רוכל. Handelsleute, סוחרים, רוכלים.

Handelsfrau, die, סוחרת, רוכלת.

Handelsplatz, der, סחר, מרכלת, s. Markt.

Handelsstadt, die, עיר רוכלים, סוחרים.

Handelsstand, der, הסוחרים.

Handelsschiff, das, אנית סוחר.

Handvoll, eine Handvoll Mehl nehmen, קמץ מלא קמצו מן הקמח, s. Voll.

Hanf, der, קנבוס*.

Haß, der, איבה, שנאה, משטמה. Er hat einen großen, wüthenden Haß gegen mich, ישנאני שנאה גדולה, שנאת חמס.

Hastig, s. Eilig, Schnell.

Hassen, Einen, שנא, איב, שטם את. Weil er sie hasset, משנאתו אתם. Die ihn hassen, שנאיו משנאיו, s. Aeußerst.

Hasser, der, משנא. Meine — משנאי.

Haft, der, es hat keinen — איננו דבק ב.

Haft, die, משמר. Er befindet sich seit dem letzten Aufstande in strenger Haft, הוא נתן במשמר מעת המבוכה האחרונה היתה בארץ. Einen in Haft nehmen, אסף איש אל משמר.

Haften, 1) an Etwas, דבק ב. Der Aussatz soll an dir haften, הצרעת תדבק בך. Trifft ihn ein Schwert, es haftet nicht, משיגהו חרב בלי תקום. 2) Für Einen, ערב ל, s. Bürgen.

Hafner, der, יוצר, s. Töpfer.

Hafen, der חף, auch (nach Einigen) מחוז.

Haken, der, וו. Die Haken an den Säulen, ווי העמודים; zum Fischfange, חח, plur. חחים; חכה, s. Fischerhaken. Diese Sache hat einen Haken, (fig.) הדבר הזה פגע ומוגע סביב לו.

Hacke, die, für das Holz, קרדם, s. Axt, zum Graben, מעדר.

Hacken, Holz, חטב עצים.

Hart, 1) eigentl. hartes Holz, עץ חזק, härter als ein Fels, חזק מצר. Sein Herz ist so hart wie Stein, לבו יצוק כמו אבן. Hartes Brod, לחם יבש. 2) Ein harter Schlaf, תרדמה. 3) Ein harter Nacken, ערף קשה. Sie haben eine harte Stirn, ein hartes Herz, חזקי מצח, קשי לב המה. 4) Einen hart behandeln, הקשיח את. Der Mann aber war hart, והאיש קשה. Ein harter Herr, אדנים קשה. 5) Hart mit Einem reden, דבר קשות את. Die Rede der Mannschaft Jehuda's war härter, als die Rede der Mannschaft Israels, ויקש דבר איש יהודה מדבר איש ישראל. Ein hartes Wort entflammt den Zorn, דבר עצב יעלה אף.

Harthörig, er ist, כבדה אזנו משמע, כבד אזן הוא.

Hartherzig, er ist, קשה לב הוא, לבו לב אבן.

Hartherzigkeit, die, קשי לב, לב האבן.

Hartnäckig sein, הקשה ערפו, לבו. Ein hartnäckiger Mensch, קשה ערף.

Hartnäckigkeit, die, ich kenne deine — ידעתי את ערפך הקשה.

Harm, der, יגון, תוגה, עצב.

Harmonie, die, s. Uebereinstimmung, Einigkeit, Eintracht.

Harmoniren, s. Uebereinstimmen, Einig sein.

Harmlos, בלי דאגה, בלי יגון, שליו.

Harn, der, s. Urin.

Harnisch, der, שריה, שריון. Harnische, שריונים, שריונות. In Harnisch gerathen. התקצף.

Harem, der, בית הנשים, הפלגשים; auch (nach Einigen) הרמון.

Harfe, die, כנור, plur. כנורות, כנורים.

Harfenist, Harfenspieler, der, תפש כנור. מנגן בכנור.

Harpune, die, צלצל דגים גדול. Harpunen, סירות דוגה גדולות.

Harz, das, überhaupt, שרף, ישרף; der Balsam-staude, צרי, נטף.

Harren, auf Etwas, חכה, צפה, הוחיל, התחולל ל׳, אל.

Harren, das, צפיה.

Haschen, Etwas, חטף את, s. Erhaschen. Fig. Nach Wind — רדף רוח, רעה.

Haschen, das, nach Wind, רעות רוח.

Hobel, der, מקצועה, plur. מקצעות.

Hobeln, etwas, עשה במקצועה את.

Hode, die, אשך. Einer mit zerdrückten, ausgeschnittenen Hoden, מרוח אשך, פצוע דכה, כרות שפכה.

Hoheit, die, schmücke dich doch mit Stolz und Hoheit, עדה נא גאון וגבה. Die Hoheit Gottes, גאון, גאות אלהים, s. Erhabenheit.

Hohl, נבוב. Die hohle Hand, שעל, כף. Die hohlen Hände, חפנים.

Hohlweg, der, zwischen den Weinbergen, משעול הכרמים.

Hohlkopf, der, איש נבוב. Hohlspiegel, מראה זכובית מלטש שקוע (בו יראה כל צלם תמונה גדול יתר מאד).

Hohn, der, לעג, קלס. Einem Hohn sprechen, חרף את, התקלס ב, s. Höhnen.

Hohngelächter, das, שחק ולעג.

Hohe, Beiwort, s. Hoch.

Hohe, der, ein Höherer wacht über den Hohen, גבה מעל גבה שמר. Alles Hohe blickt er an, את כל גבה יראה.

Hohelied, das, שיר השירים.

Hohepriester, der, הכהן הגדול, הכהן הראש, הכהן המשיח.

Hosen, die, מכנסים. Leinwandene Hosen, מכנסי בד, s. Beinkleider.

Hoch, höher, höchst, 1) eigentlich. Dieses Haus ist sehr hoch, höher als das meinige, das höchste in der Stadt, הבית הזה גבה מאד, גבה מביתי, הגבה מבתי העיר. Ein Volk, höher als wir, עם רב ממנו. Wie hoch ist die Mauer? כמה גבה החומה. Diese Erklärung ist mir zu hoch, (fig.) הפירוש הזה נשגב מני לא אוכל לו. Die Bäume wurden hoch, גבהו, רמו העצים. Das Nest hoch machen, הגביה הקן. Ein hoher Thurm, מגדל גבה. Eine hohe Mauer, חומה גבהה, נשגבה, s. Einbildung. Hohe Berge, הרים גבהים, רמים. Einen hohen Sitz haben, הגביה לשבת. Schaue nicht auf seinen hohen Wuchs, אל תבט אל גבה קומתו. 2) Es ist noch hoch am Tage, עוד היום גדול. Der hohe Mittag, נכון היום. Im hohen Alter sterben, בוא בכלח אלי קבר, מות מלא ימים. 3) Verholen ist mir die Erkenntniß, zu hoch, ich kann sie nicht erreichen, פליאה דעת ממני נשגבה לא אוכל לה. Zu hoch ist dem Thoren die Weisheit, ראמות לאויל חכמות. 4) Ein hoher Preis, מחיר רב, s. Anschlagen. 5) Der Fremdling wird sich über dich erheben, höher und höher, הגר יעלה עליך מעלה מעלה. 6) Ein hoher Verstand, רחב לב. 7) Der Spruch des hochgestellten Mannes, נאם הגבר הקם על. Hohe Personen, גדולים.

Hochachtung, die, er hat vor ihm Hochachtung, כבד יכבדהו ביתר שאת, s. Hochachten.

Hochachten, Einen, חשב איש מאד. Er ist Hochgeachtet, שמו יקר מאד.

Hochbejahrt, כביר ימים.

Hochberühmt, er ist, גדול שמו מאד.

Hochgesinnt, s. Erhaben.

Hochgericht, das, s. Galgen.

Hochheiliges, Etwas, קדש קדשים.

Hochherzig, Hochsinnig, s. Erhaben; in üblem Verstande, s. Stolz, Hochmüthig.

Hochtrabend sprechen, דבר גדולות.

Hochland, das, ארץ הרים.

Hochländer, der, היושב בארץ הרים.

Hochmuth, der, גבה, גבה לב, גבה רוח, גבה אף, גבהות, גאה, גאות.

Hochmüthig, ein hochmüthiger Mensch גבה רוח,

גְּבַהּ לֵב, רְחַב לֵבָב. Hochmüthige Menschen גֵּאִים.

Hocherhaben, von Gott, רָם וְנִשָּׂא.

Hocherfreut sein, שָׂמַח שִׂמְחָה גְדוֹלָה מְאֹד.

Hochverrath, der, אַשְׁמַת הַמְבַקֵּשׁ לִשְׁלֹחַ יָד בְּמשֵׁל הָאָרֶץ.

Hochzeit, die, חֲתֻנָּה.

Hochzeitgedicht, das, שִׁיר יְדִידוֹת.

Hochzeitgäste, die, הַקְּרוּאִים אֶל הַחֲתֻנָּה.

Hochroth, אָדוֹם מְאֹד מְאֹד.

Hochschwanger, sie ist, הָרָה הִיא לָלֶדֶת, קְרוֹבָה עֵת לִדְתָּהּ.

Hochstämmige Bäume, עֵצִים רָמֵי הַקּוֹמָה.

Hochschätzen, s. Hochachten.

Hold, ein holdes Mädchen, יַלְדַּת, נַעֲרַת חֵן. Ein schöner und holder Knabe, נַעַר יָפֶה אַף נָעִים.

Holen, 1) hole mir das Buch, הָבָא לִי הַסֵּפֶר. Geh, hole die Pfeile, לֵךְ מְצָא אֶת הַחִצִּים. Sie sollen hinschicken und ihn von dort holen lassen, (mit Gewalt) וְשָׁלְחוּ וְלָקְחוּ אֹתוֹ מִשָּׁם. Sie holten ihn eiligst aus dem Gefängnisse, וַיְרִיצֻהוּ מִן הַבּוֹר. 2) Athem holen, הֵשִׁיב רוּחַ, s. Athem.

Holperig, ein holperiger Weg, דֶּרֶךְ עָקֹב, s. Höckericht.

Holz, das, עֵץ; von mehreren Stücken, z. B. Brennholz, עֵצִים. Fället Holz, כִּרְתוּ עֵצָה.

Holzarbeiter, der, חָרָשׁ עֵצִים; plur. חָרָשֵׁי עֵץ.

Holzhacker, Holzhauer, der, חֹטֵב עֵצִים.

Honig, der, דְּבַשׁ, s. Ausnehmen.

Honigsüß, מָתוֹק כַּדְּבַשׁ, כַּדְּבַשׁ לְמָתוֹק.

Honigseim, נֹפֶת צוּפִים, צוּף דְּבַשׁ.

Honigscheibe, die, יַעַר, יַעְרַת הַדְּבַשׁ.

Hospital, das, s. Spital.

Hof, der, 1) eines Hauses, חֲצַר הַבַּיִת. Höfe, חֲצֵרִים, חֲצֵרוֹת. 2) Der Palast des Landesfürsten בֵּית, הֵיכַל הַמֶּלֶךְ. 3) Der Hof ist jetzt nicht hier, הַמֶּלֶךְ וּבֵיתוֹ וַעֲבָדָיו אֵינָם פֹּה, בָּזֶה.

Hofburg, die, אַרְמוֹן הַמֶּלֶךְ.

Hofbedienten, die, מְשָׁרְתֵי הַמֶּלֶךְ.

Hofdienst, der, פְּקֻדָּה בְּבֵית הַמֶּלֶךְ.

Hofleute, die, עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ.

Hofmeister, der, הָאִישׁ אֲשֶׁר עַל בְּנֵי אֲדֹנָיו.

Hoffart, die, s. Hochmuth.

Hoffnung, die, תּוֹחֶלֶת, מִקְוֶה, תִּקְוָה. Laß mich nicht zu Schanden werden in meiner Hoffnung, אַל תְּבִישֵׁנִי מִשִּׂבְרִי. Eine getäuschte — תּוֹחֶלֶת נִכְזָבָה. Deine Hoffnung wird nicht vereitelt, תִּקְוָתְךָ לֹא תִכָּרֵת.

Hoffnungslos, בְּאֶפֶס תִּקְוָה, בְּאֵין תּוֹחֶלֶת.

Hoffen, auf Gott, auf Etwas; קִוָּה לְ. אֶל, אֵת; יִחֵל, הוֹחִיל לְ. אֶל; שִׂבֵּר לְ. אֶל. Die auf Gott hoffen, קֹוֵי אֵל. Siehst du einen Menschen, der sich weise dünkt, so kannst du von einem Thoren mehr hoffen, als von ihm, רָאִיתָ אִישׁ חָכָם בְּעֵינָיו תִּקְוָה לִכְסִיל מִמֶּנּוּ.

Hoffentlich, hoffentlich wird er seine Zahlungen pünktlich leisten, כַּאֲשֶׁר אֲקַוֶּה יְשַׁלֵּם אֵת נְשָׁיו בְּיוֹם הַמּוּגְבָּל. Er wird es hoffentlich thun, אֲקַוֶּה כִּי יַעֲשֶׂה הַדָּבָר הַזֶּה.

Hopfen, der, פִּישׁוֹת*.

Horde, die, Araber, גְּדוּד עֲרָבִים.

Hort, der, סֶלַע, צוּר, s. Schutz.

Horizont, der, חוּג שָׁמַיִם. Gebräuchlicher bei den alten hebräischen Schriftstellern) אוֹפֶק. Fig. Das geht über seinen — נִפְלְאָה, נִשְׂגְּבָה זֹאת מִמֶּנּוּ s. Hoch.

Hokus Pokus, (Gaukelei) מַעֲשֵׂה תַעְתֻּעִים.

Hocken, sie hocken hinter den Ofen, יֵשְׁבוּ בַעֲצַלְתַּיִם אַחַר הַתַּנּוּר וְהַכִּירַיִם.

Horchen, es horcht Jemand an der Thür, הִנֵּה אִישׁ עֹמֵד אַחַר הַדֶּלֶת לִשְׁמֹעַ דְּבָרֵינוּ.

Horn, das, 1) eines Ochsen, קֶרֶן הַשּׁוֹר. Hörner, קְרָנַיִם, קְרָנִים. 2) Das Horn blasen, מָשַׁךְ בְּקֶרֶן, תָּקַע בְּשׁוֹפָר. 3) Die Hörner des Altars, קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ.

Hornung, der, s. Februar.

Hornist, der, הַמֹּשֵׁךְ בְּקֶרֶן, הַתֹּקֵעַ בְּשׁוֹפָר.

Hornissen, die, eine Art Wespen, צִרְעָה.

Hornvieh, das, s. Rindvieh.

Horsten, der Adler horstet auf Felsen, הַנֶּשֶׁר יְקַנֵּן בִּסְלָעִים.

Höhle, die, מְעָרָה; eines Löwen, מְעוֹנַת אַרְיֵה;

des Basilisken, מְאוּרַת צִפְעֹנִי. Höhlen מְעָרוֹת, מְחִלּוֹת עָפָר; der Löwen, מְעוֹנוֹת אֲרָיוֹת.

Höhnische Reden, חֲרָפוֹת.

Höhnen, Einen, חֵרֵף אֶת. Wen hast du gehöhnt und gelästert? אֶת מִי חֵרַפְתָּ וְגִדַּפְתָּ.

Höhe, die, 1) einer Zeder, גֹּבַהּ, קוֹמַת הָאֶרֶז; der Berge, מְרוֹם הָרִים; des Himmels, רוּם שָׁמַיִם. in die Höhe schauen, נָשָׂא מָרוֹם עֵינָיו. Steige in die Höhe, הַגְבֵּהַּ לְמָעְלָה. 2) Zum Opfern, בָּמָה. Höhen, בָּמוֹת.

Höher, גָּבֹהַּ מִן. Fig. Du betrachtest mich, als wäre ich ein höherer Mensch, רְאִיתַנִי כְּתוֹר הָאָדָם הַמַּעְלָה. Höhere Wesen, יוֹשְׁבֵי מָרוֹם, *עֶלְיוֹנִים.

Höchst, ich bin höchst unglücklich, רַע לִי עַד מְאֹד.

Höchste, der, 1) der höchste Baum im Garten, הָעֵץ הַגָּבֹהַּ מִכָּל עֲצֵי הַגַּן. Meine höchste Freude, רֹאשׁ שִׂמְחָתִי. 2) Der Höchste (Gott) עֶלְיוֹן, אֵל עֶלְיוֹן.

Hölle, die, שְׁאוֹל, אֲבַדּוֹן, *גֵּי־הִנֹּם.

Hölzerne Gefäße, כְּלֵי עֵץ.

Höflich antworten, Einem, עָנָה אִישׁ רַכּוֹת, s. Artig.

Höflinge, die, עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ.

Höcker, der, eines Kameeles, דַּבֶּשֶׁת הַגָּמָל.

Höckerig, er ist, גִּבֵּן הוּא.

Höckerichte, das, auf der Erdfläche, הֶעָקֹב. Ich mache das Höckerichte zur Ebene, אָשִׂים מַעֲקַשִּׁים לְמִישׁוֹר.

Hörbar, אֲשֶׁר יוּכַל אִישׁ לִשְׁמֹעַ בְּאָזְנָיו.

Hören, Etwas, שָׁמַע אֶת; auf Etwas, שָׁמַע לְ, אֶל; Einen Etwas hören lassen, הִשְׁמִיעַ דָּבָר אֶת אִישׁ; Etwas nicht hören wollen הֶעְלִם אָזְנוֹ לְ, אָטַם אָזְנוֹ מִשְּׁמֹעַ דָּבָר. Das läßt sich hören, טוֹב, יָשָׁר הַדָּבָר בְּעֵינַי.

Hudler, der, הָעֹשֶׂה מְלֶאכֶת אִישׁ רְמִיָּה.

Hudeln, Einen, נִבֵּל אִישׁ. er hudelt in seiner Arbeit, יַעֲשֶׂה מַעֲשֵׂהוּ בְחִפָּזוֹן בְּאֵין הָבִין.

Hut, der, מִגְבָּעָה, כּוֹבַע.

Hut, die, מִשְׁמֶרֶת. Sei auf deiner Hut, הִשָּׁמֶר לְךָ.

Huld, die, חֶסֶד.

[redacted]en, huldigt dem Sohne, נַשְּׁקוּ בַר.

Humpen, der, גָּבִיעַ גָּדוֹל, s. Pokal.

Hunger, der, רָעָב, רְעָבוֹן, כָּפָן. Ich habe — רָעֵב אָנֹכִי. Vor Hunger sterben, מוּת בָּרָעָב. Der Hunger ist der beste Koch, נֶפֶשׁ רְעֵבָה כָּל מַר מָתוֹק.

Hungerig, er, sie ist — רָעֵב הוּא, רְעֵבָה הִיא. Hungerige Leute, רְעֵבִים.

Hungern, es hungert mich, רָעֵב אָנֹכִי, אֶרְעַב. Einen hungern lassen, הִרְעִיב אֶת.

Hungersnoth, die, רָעָב, רְעָבוֹן, כָּפָן, בַּצֹּרֶת. Es brach eine Hungersnoth im Lande aus, וַיְהִי רָעָב בָּאָרֶץ.

Hund, der, כֶּלֶב; auch als Schimpfwort: Was ist dein Knecht, der Hund? מָה עַבְדְּךָ הַכֶּלֶב. Hunde, כְּלָבִים.

Hundert, מֵאָה. Hunderttausend, מְאַת אֶלֶף. Zweihundert, מָאתַיִם. Neunhundert, תְּשַׁע מֵאוֹת.

Hundertjährig, בֶּן, בַּת מְאַת שָׁנָה.

Hunderste Tag, der, יוֹם הַמֵּאָה.

Hundertfach- fältig, מֵאָה שְׁעָרִים.

Husten, נִחַר, *גִּנַּח.

Husten, der, *גְּנוּחָה, גְּנִיחוֹת, שִׁעוּל.

Huf, der, עָקֵב, פַּרְסָה. Seiner Rosse Hufe, פַּרְסוֹת סוּסָיו.

Hurtig, eile hurtig! מַהֵר חוּשָׁה.

Hure, die, זוֹנָה, plur. זוֹנוֹת; אִשָּׁה זוֹנָה, plur. נָשִׁים זוֹנוֹת; אֵשֶׁת זְנוּנִים.

Huren, זָנָה, s. Buhlen.

Hurenhaus, das, בֵּית זוֹנָה.

Hurenjäger, der, רוֹעֶה זוֹנוֹת.

Hurenlohn, der, אֶתְנָה, אֶתְנַן זוֹנָה, נֶדֶן, נֵדָה.

Hurenlied, שִׁירַת הַזּוֹנָה.

Hurenkind, das, יֶלֶד זְנוּנִים, מַמְזֵר.

Hurerei, die, זְנוּת, תַּזְנוּת, זְנוּנִים.

Hauben, die, netzförmige, שְׁבִיסִים.

Haus, das, 1) Wohnung, בַּיִת. Häuser, בָּתִּים. 2) Das ganze Haus lief hinaus, כָּל אַנְשֵׁי הַבַּיִת רָצוּ הַחוּצָה. Sie gibt Speise ihrem Hause, תִּתֵּן טֶרֶף לְבֵיתָהּ. 3) Das Haus Jakob's, בֵּית יַעֲקֹב. Er ist aus einem guten Hause, מִזֶּרַע יְשָׁרִים הוּא.

Hausbesitzer, der, בַּעַל הַבַּיִת.

Hausgötter, die, תְּרָפִים.

Hausgesinde, das, עֲבֻדָּה.

Hausgenossin, die, ihre — גָּרַת בֵּיתָהּ.

Hausgenosse, der, הַגָּר אֵת אִישׁ בְּבַיִת. Meine Hausgenossen, גָּרֵי בֵיתִי.

Hausgeräthe, die, כְּלֵי בַיִת.

Hausdieb, der, es ist ein — אֶחָד מֵאַנְשֵׁי הַבַּיִת הוּא הַגַּנָּב.

Haushaltung, die, 1) das Haushalten, כַּלְכָּלַת הַבַּיִת בְּדַעַת. 2) Eine häusliche Gesellschaft. Wenn die Haushaltung zu wenig ist für ein Lamm, אִם יִמְעַט הַבַּיִת מִהְיוֹת מִשֶּׂה.

Haushalten, כַּלְכֵּל בֵּיתוֹ בְּדַעַת.

Haushoch, כְּגֹבַהּ הַבַּיִת.

Haushofmeister, der, הַכֹּהֵן אֲשֶׁר עַל הַבַּיִת.

Haushund, der, הַכֶּלֶב הַשֹּׁמֵר אֶת הַבַּיִת.

Haushälterin, die, סֹכֶנֶת.

Hausherr, der, בַּעַל הַבַּיִת.

Hauswirthschaft, die, הַנְהָגַת הַבַּיִת, s. Haushaltung.

Hauswesen, das, *כָּל אֲשֶׁר לְצָרְכֵי הַבַּיִת.

Hausthier, das, *חַיָּה בֵיתִית.

Hausthür, die, פֶּתַח, דֶּלֶת הַבַּיִת.

Hausiren, הָלַךְ מִבַּיִת אֶל בַּיִת לִמְכּוֹר סְחוֹרַת יָדוֹ.

Hausleute, die, אַנְשֵׁי הַבַּיִת.

Hausen, s. Wohnen, Lärmen.

Hausverwalter, der, הָאִישׁ אֲשֶׁר עַל הַבַּיִת, פְּקִיד הַבַּיִת; nach Andern, בֶּן מֶשֶׁק הַבַּיִת.

Hausfrau, die, בַּעֲלַת הַבַּיִת, גְּבֶרֶת.

Hausrecht, das, מִשְׁפַּט בַּעַל הַבַּיִת.

Haut, die, עוֹר, גֶּלֶד. Ihre Haut haftet an den Knochen, צָפַד עוֹרָם עַל עַצְמָם. Häute, עוֹרוֹת.

Hauch, der, רוּחַ, נְשָׁמָה. Laß ab von mir, denn ein Hauch ist mein Leben, חֲדַל מִמֶּנִּי כִּי הֶבֶל יָמָי.

Hauchen, נָפַח, הוֹצִיא רוּחַ מִפִּיו. Sie hauchte ihre Seele aus, נָפְחָה נַפְשָׁהּ.

Haue, die, מַעְדֵּר, s. Hacke.

Hauen, 1) nach Jemanden mit dem Schwerte, הִכָּה אִישׁ בַּחֶרֶב. 2) Holz, חָטַב עֵצִים. Ein Stück Holz, das man im Walde gehauen, עֵץ מִיַּעַר כְּרָתוֹ. 3) Erz aus den Bergen, חָצַב נְחֹשֶׁת מֵהָרִים.

Haufe, Haufen, der, 1) Steine, גַּל, גַּל אֲבָנִים. Haufen Erde, עֲרֵמוֹת עָפָר; Garben נֵד, גָּדִישׁ, סְלוּהָ כְמוֹ עֲרֵמָה. Schüttet es auf in Haufen, עֲרֵמָה. 2) Von Menschen und Thieren, הָמוֹן, plur. הֲמוֹנִים. Er sah den Haufen Jehu's heranziehen, וַיַּרְא אֶת שִׁפְעַת יֵהוּא בְּבֹאוֹ. Als Wortspiel: Mit dem Kinnbacken eines Esels einen Haufen, zwei Haufen בִּלְחִי הַחֲמוֹר חֲמוֹר חֲמֹרָתָיִם (חֹמֶר חֳמָרִים). Legt sie (die abgeschlagenen Köpfe) in zwei Haufen, שִׂימוּ אֹתָם שְׁנֵי צִבֻּרִים.

Haufenweise, sie kamen, בָּאוּ הֲמוֹנִים הֲמוֹנִים. Sie brachten sie haufenweise zusammen, וַיִּצְבְּרוּ אֹתָם חֳמָרִים חֳמָרִים.

Haupt, das, 1) der Kopf, רֹאשׁ. Er legte den Stein unter sein Haupt, שָׂם הָאֶבֶן מְרַאֲשֹׁתָיו. 2) Eines Volkes, רָאשֵׁי הָעָם. Eure Häupter, רָאשֵׁיכֶם. 3) Die Person, גֻּלְגֹּלֶת, s. Kopf.

Haupthaar, שֵׂעָר, שַׂעֲרוֹת הָרֹאשׁ. Scheere ab dein Haupthaar, גָּזִּי נִזְרֵךְ.

Hauptwort, das, *שֵׁם, שֵׁם עֶצֶם.

Hauptwache, die, בֵּית הַמִּשְׁמָר הָרֹאשׁ.

Hauptsache, die, *עִקָּר.

Hauptthor, das, הַשַּׁעַר הַגָּדוֹל.

Hauptmann, der, שַׂר מֵאָה; nach Einigen שָׁלִישׁ, plur. שָׁלִישִׁים.

Hauptzahl, die, רֹאשׁ. Nehmt auf die Hauptzahl der ganzen Gemeinde, שְׂאוּ רֹאשׁ כָּל הָעֵדָה.

Hauptstadt, die, עִיר אֵם, בִּירָה. Die Hauptstadt Jehuda's (Jerusalem) עִיר יְהוּדָה.

Hauptstraße, die, דֶּרֶךְ הַמֶּלֶךְ.

Hieb, der, mit einem Schwerte, מַכַּת חָרֶב. Einem zwanzig Hiebe geben, הַכּוֹת אִישׁ עֶשְׂרִים.

Hübsch, יָפֶה, s. Schön.

Hügel, der, גִּבְעָה, plur. גְּבָעוֹת. Ein kahler — שְׁפִי, plur. שְׁפָיִם.

Hiesig, Einer von den hiesigen Einwohnern, אֶחָד מִיּוֹשְׁבֵי הָעִיר הַזֹּאת.

Hütte, die, des Wächters, מְלוּנָה, סֻכָּה, plur. סֻכּוֹת.

Hüten, 1) ein Haus, einen Weinberg, שָׁמַר אֶת הַבַּיִת, נָטַר אֶת הַכֶּרֶם. Wer den Feigenbaum hütet, genießt dessen Frucht, נֹצֵר תְּאֵנָה יֹאכַל

בְּרִיָה. Hüte das Haus während meiner Reise, שְׁמוֹר אֶת הַבַּיִת מִדֵּי אֵלְכָה לְמַסָּעַי. 2) Sich hüten, הִשָּׁמֵר. הִשְׁתַּמֵּר. Hüte dich davon zu essen, הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן תֹּאכַל מִמֶּנּוּ.

Hüter, der, שֹׁמֵר. נֹצֵר. נֹטֵר.

Hitzig, 1) hitzige Getränke, מַשְׁקִים הַמְּחַמְּמִים מְאֹד אֶת שֹׁתֵיהֶם; (richtiger) מַשְׁקִים הַמְּשַׁכְּרִים. Das hitzige Fieber, קַדַּחַת. 2) Die Schafe wurden hitzig bei den Stäben, וַיֶּחֱמוּ הַצֹּאן אֶל הַמַּקְלוֹת. Da sein Herz hitzig ist, כִּי יֵחַם לְבָבוֹ. Ein hitziges Gefecht, מִלְחָמָה קָשָׁה. חֲזָקָה.

Hitze, die, 1) Kälte und Hitze, קֹר וָחֹם. Bei Tag verzehrte mich die Hitze, בַּיּוֹם אֲכָלַנִי חֹרֶב. 2) Ich habe es in der Hitze gesagt, דִּבַּרְתִּי זֹאת בַּחֲרוֹן אַפִּי. Mein Gebein ist vor (Fieber) Hitze ganz verdorrt, עַצְמִי חָרָה מִנִּי חֹרֶב.

Hülse, die, von Früchten, זָג.

Hülsenfrüchte, die, זֵרֹעִים. זֵרְעֹנִים.

Hülle, die, מַעֲטֶה. סֵתֶר. חֶבְיוֹן.

Hüllen, sich in ein Kleid, עָטָה בֶגֶד. Sich in einen Sack, הִתְכַּסָּה בְשַׂק. Die Thäler hüllen sich in Getreide, הָעֲמָקִים יַעַטְפוּ בָר.

Hülfe, die יֶשַׁע. יְשׁוּעָה. תְּשׁוּעָה. עֵזֶר. עֶזְרָה. עֶזְרָתָה.

Hülflos, ich bin, אֵין עוֹזֵר לִי.

Himmlisch, o himmlischer Vater! אָבִינוּ בַּשָּׁמַיִם. Ein himmlischer Glanz, זֹהַר כְּזֹהַר הָרָקִיעַ.

Himmel, der, שָׁמַיִם. שַׁחַק. שְׁחָקִים. רָקִיעַ. מָרוֹם. Der höchste — שְׁמֵי הַשָּׁמָיִם. Der Himmel bewahre mich, Dieses zu thun, חָלִילָה לִּי מֵאֱלֹהִים מֵעֲשׂוֹת כַּדָּבָר הַזֶּה.

Himmelan, הַשָּׁמַיְמָה.

Himmelblau, תְּכֵלֶת.

Himmelhoch, himmelhohe Berge הָרִים אֲשֶׁר רָאשֵׁיהֶם בַּשָּׁמָיִם.

Himmelweit, כִּרְחֹק שָׁמַיִם מֵהָאָרֶץ.

Himmelwärts schauen, הַבֵּט שָׁמַיְמָה.

Himmelsgegenden, die vier, אַרְבַּע רוּחוֹת הַשָּׁמַיִם.

Himmelsgewöbe, das, s. Gewölbe.

Himmelshöhe, die, ist unerforschlich, שָׁמַיִם לָרוּם אֵין חֵקֶר. Die Himmelshöhen, גָּבְהֵי שָׁמַיִם.

Himmelsheer, das, צְבָא הַשָּׁמַיִם.

Himmelswagen, der, das Gestirn, s. Bär.

Himmelszeichen, die zwölf, שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה הַמַּזָּלוֹת.

Himmelskörper, der, אֶחָד מִצְּבָא מִכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם.

Himmelskreis, der, חוּג שָׁמַיִם.

Himmelsspeise, die, לְחֶם שָׁמַיִם. s. Manna.

Himmelreich, das, עוֹלָם הַנְּשָׁמוֹת.

Himmelschreiend, diese That ist, הַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה יִצְעַק אֶל אֱלֹהִים לְהִנָּקֵם מֵעֹשֵׂהוּ.

Hin, 1) eine Entfernung von der redenden Person weg bezeichnend. Laufe hin, רוּץ שָׁמָּה, s. Dahin. Findet keine Entfernung statt, wird es im Hebräischen nicht ausgedrückt, z. B. hinsterben, מוּת. 2) Hin und her gehen, הָלֹךְ הֵנָּה וָהֵנָּה. אָנֶה וָאָנָה. Die Thiere liefen hin und her, הַחַיּוֹת רָצוֹא וָשׁוֹב. Hin und wieder ziehen, עָבֹר וָשׁוֹב. Sich hin und her wenden, פָּנָה כֹה וָכֹה. 3) Nach Osten, Westen hin, קֵדְמָה. יָמָּה.

Hinabbringen, ich werde es dir — אוֹרִיד אוֹתוֹ אֵלֶיךָ. Er kann keinen Bissen Brod hinabbringen, לֹא יוּכַל לִבְלוֹעַ בִּלְעוֹ פַּת לֶחֶם.

Hinabgehen, zu Jemanden, יָרַד אֶל אִישׁ.

Hinabwerfen, sie warfen sie hinab von der Spitze des Felsens, הִשְׁלִיכוּם מֵרֹאשׁ הַסֶּלַע.

Hinabsehen, in das Thal, הִשְׁקִיף. הִבִּיט אֶל הָעֵמֶק.

Hinablassen, Jemanden an einem Stricke durch das Fenster, הוֹרִיד אִישׁ בְּחֶבֶל בְּעַד הַחַלּוֹן.

Hinablaufen, in das Thal, רוּץ וְיָרַד אֶל הָעֵמֶק.

Hinabfallen, ich ließ es durch das Fenster — נָפַל מִיָּדִי בְּעַד הַחַלּוֹן.

Hinabführen, s. Hinabbringen.

Hinabstürzen, s. Hinabwerfen. Er sprach: stürzt sie herab! und sie stürzten sie hinab, וַיֹּאמֶר שִׁמְטוּהָ וַיִּשְׁמְטוּהָ.

Hinabsteigen, s. Hinabgehen.

Hinan, s. Hinauf.

Hinunter, s. Hinab.

Hinaus! sprichst du zu ihm, צֵא תֹּאמַר לוֹ; mit mehr Nachdruck, צֵא צֵא.

Hinausbringen, Einem Etwas, הוֹצִיא דָבָר אֶל אִישׁ. הוֹצָאָה.

Hinausgehen, zu Einem, יָצָא אֶל אִישׁ; vor die Stadt, יָצָא אֶל מִחוּץ לָעִיר.

Hinauswerfen, einen Stein, הִשְׁלִיךְ אֶבֶן הַחוּצָה; einen Menschen, הוֹצִיא אִישׁ בְּחָזְקָה הַחוּצָה.

Hinaustreiben, er sprach: treibe Diese doch von mir hinaus, וַיֹּאמֶר שַׁלְּחוּ נָא אֶת זֹאת מֵעָלַי הַחוּצָה.

Hinauslassen, Einen, נָתַן אִישׁ לָצֵאת.

Hinauslaufen, רוּץ הַחוּצָה.

Hinausführen, Einen, הוֹצִיא אִישׁ הַחוּצָה.

Hinauskommen, ich werde zu dir — אֵצֵא אֵלֶיךָ הַחוּצָה.

Hinaufbringen, Etwas, הֶעֱלָה אֵת.

Hinaufgehen, zu Einem, עָלָה אֶל.

Hinaufsehen, פָּנָה לְמַעְלָה.

Hinaufsteigen, den Berg, עָלָה הָהָרָה.

Hinübergehen, z. B. über einen Bach, עָבַר אֶת הַנַּחַל. Ich werde auch — אֶעֱבוֹר אִתּוֹ גַם אָנִי.

Hinüberführen, Einen, über den Bach, הֶעֱבִיר אִישׁ אֶת הַנַּחַל.

Hinüberschwimmen, über einen Fluß, שָׂחָה בְּמֵי הַנָּהָר מִשְּׂפָתוֹ אֶל שְׂפָתוֹ.

Hineinbringen, Etwas, הֵבִיא דָבָר אֶל תּוֹךְ הַבַּיִת.

Hineingehen, בּוֹא אֶל תּוֹךְ. Sie gingen hinein zum König, בָּאוּ אֶל הַמֶּלֶךְ פְּנִימָה.

Hineinfallen, z. B. in ein Gefäß, נָפַל אֶל תּוֹכוֹ.

Hineinführen, Einen, s. Hineinbringen.

Hineinrufen, er hat mich hineingerufen, קָרָא לִי לָבוֹא אֵלָיו הַחַדְרָה.

Hinbegeben, sich, s. Hingehen, Hinreisen.

Hinbestellen, s. Bestellen.

Hinbringen, 1) bringe das Geld hin, הָבֵא שָׁמָּה אֶת הַכֶּסֶף. 2) Die Zeit, s. Verbringen.

Hingießen, Wasser, הִתִּיךְ מַיִם. Er goß das Wasser hin auf die Blumenbeete, יִשְׁפֹּךְ הַמַּיִם עַל פְּנֵי תַלְמֵי פְּרָחִים. Hast du mich nicht wie Milch hingegossen? הֲלֹא כֶחָלָב תַּתִּיכֵנִי, s. Hinschütten.

Hingeben, 1) Gib das Buch deines Bruders hin, תֵּן הַסֵּפֶר אֶל אָחִיךָ הַיֹּשֵׁב שָׁם. 2) Sich dem Bösen ganz hingeben, הִתְמַכֵּר לַעֲשׂוֹת הָרַע. Das Mädchen gab sich ihm hin, הָעַלְמָה הִתְמַכְּרָה לוֹ בְּכָל נַפְשָׁהּ וּמְאֹדָהּ.

Hingegen, ich, וְאָנֹכִי, s. Aber.

Hingehen, 1) gehe hin und komme bald wieder, לֵךְ שָׁמָּה וּמַהֵר לָשׁוּב אֵלַי. 2) Die Zeit geht hin הַיָּמִים יַעֲבֹרוּ. 3) Dieses Mal lasse ich es hin gehen, הַפַּעַם לֹא אוֹכִיחֲךָ עַל זֹאת.

Hindurch, 1) die Nacht — כָּל הַלָּיְלָה. Sechs Tage — שִׁשָּׁה יָמִים יוֹם אַחֲרֵי יוֹם. 2) Vom Orte, s. Durch.

Hindin, die, eine Hirschkuh, אַיָּלָה, plur. אַיָּלוֹת.

Hündin, die, das Weibchen des Hundes, כַּלְבָּה.

Hündisch, כְּדֶרֶךְ הַכְּלָבִים.

Hindenken, wo denkst du hin? אֵיךְ עָלָה דָבָר כָּזֶה עַל לִבְּךָ.

Hinderlich sein, s. Hindern.

Hindern, Einen an Etwas, חָשַׂךְ, עָצַר אִישׁ מֵעֲשׂוֹת דָּבָר.

Hinderniß, das, מַעְצוֹר.

Hinhalten, 1) ein Gefäß, שָׁלַח יָדוֹ לְהַגִּישׁ הַכְּלִי לְ. 2) Er hat mich hingehalten, אִחַר אֹתִי, s. Aufhalten, Verzögern.

Hinwollen, ich will hin, אֵלֵךְ שָׁמָּה.

Hinweg, מִן, מֵאֵת, מֵאֵצֶל. Hinweg von mir! סוּרוּ מִמֶּנִּי. Hinweg aus meinen Augen! סוּר מִנֶּגֶד עֵינַי. Er ging hinweg von ihm, הָלַךְ מֵאִתּוֹ, מֵאֶצְלוֹ, s. Weg und die damit zusammengesetzte Zeitwörter.

Hinwelken, sei mir gnädig, denn ich welke hin, חָנֵּנִי כִּי אֻמְלַל אָנִי.

Hinwenden sich, wo er sich nur hinwendet, אֶל כָּל אֲשֶׁר יִפְנֶה.

Hinwerfen, er warf seinen Stab vor Pharaoh hin, הִשְׁלִיךְ מַטֵּהוּ לִפְנֵי פַרְעֹה.

Hinsicht, die, s. Rücksicht.

Hinsein, er ist hin! אֵינֶנּוּ. Meine Hoffnung ist hin! אָבְדָה־ נִכְרְתָה תִקְוָתִי.

Hinsehnen, sich, הִכְסַף לָבוֹא שָׁמָּה, לִהְיוֹת שָׁם.

Hinsehen, הַבֵּט. Nach den Bergen — נָשָׂא עֵינָיו אֶל הֶהָרִים.

Hinsetzen, Einen, הוֹשִׁיב שָׁמָּה אִישׁ. Sie setzten sich hin, um zu essen, יָשְׁבוּ לֶאֱכֹל.

Hinsenden, שְׁלַח שָׁמָּה.

Hintansetzen Einen, הוריד בכבוד לעפר, s. Verachten.

Hinthun, Etwas, s. Hinlegen, Hinstellen.

Hinten und vorn, אחור וקדם. Der Spieß fuhr hinten heraus, ויצא הפרשדן מאחריו. s. Ausschlagen.

Hinter, Vorwort, 1) mit dem Dativ. Hinter der Wand stehen, עמד אחר הכתל. Ich hörte hinter mir ein Getöse, שמעתי אחרי קול רעש. Mache die Thüre hinter dir zu, סגר הדלת אחריך בעדך. Er ging hinter ihnen, הלך באחריהם. 2) Mit dem Accusativ. Sich hinter die Wand stellen, התיצב אחר הכתל. Warum siehst du hinter dich? למה תביט אחריך. Ich warf einen Stein hinter mich, השלכתי אבן אחרי, אחרי גוי.

Hinter, Beiwort. Die hintere Seite, אחרים. Die hintere Thüre, הדלת אחורי הבית. Die hintern Zimmer, חדרי אחורי הבית. Die hintern Reihen המערכות האחרונות. Er schlug ihn mit dem hintern Theile des Spießes, יכהו באחרי (באחורי) החנית.

Hintereinander, der echte Ausdruck ist, wenn auch nicht rein Hebräisch, רצופים. Sie gingen, הלכו איש אחרי אחיו. Drei Tage — שלשה ימים יום אחרי יום, שלשה ימים רצופים. s. Einander.

Hinterbein, das, רגל אחרונה.

Hinterbringen, Einem Etwas, הודיע דבר את איש בסתר.

Hintergebäude, das, הבנין אשר באחורי הבית.

Hintergehen, Einen, עקב איש. Er hat mich hintergangen, עקבני, הוליכני שולל.

Hintergrund, der, s. Hinterseite.

Hinterhalt, der, 1) der Ort, ארב, מארב. Im Hinterhalte liegen, ישב במארב, ארב במסתר; von wilden Thieren, ישב בסכה למו ארב. Sich in den Hinterhalt legen, הלך אל המארב, בוא אל מארב, קמו ארב. 2) Die Auflaurer, ארב, ארבים, מארבים. Lege einen Hinterhalt gegen die Stadt, שים לך ארב לעיר. Der Hinterhalt war ihnen im Rücken, המארב מאחריהם.

Hinterher, ich schicke hinter sie her das Schwert, ושלחתי אחריהם את החרב. Hinter Einem her sein, הדבק אחרי איש.

Hinterwärts, אחור, אחורנית.

Hinterseite, die, eines Hauses, ירכתי הבית.

Hinterthür, die, eines Gartens, פתח באחורי הגן.

Hintertreiben ein Geschäft, הפר מלאכה, s. Verhindern, Vereiteln.

Hintertreffen, das, eines Heeres, עקב המחנה, s. Nachtrab.

Hinterlassen, sie hinterlassen Fremden ihr Vermögen ועזבו לאחרים חילם.

Hinterlassenen, die, קרובי המת; (nach Kindern) בני הילד.

Hinterlassenschaft, die, הדברים אשר יעזב המת ליורשיו.

Hinterlist, die, ערמה. Er thut es mit — עשה בעקבה.

Hinterlistig sein, handeln, הערים, עשה בערמה, בעקבה.

Hintere, der, שת, s. After.

Hintragen, Holz, נשא שמה עצים.

Hintritt, der, s. Tod. Bei seinem Hintritte, בלכתו אל בית עלמו.

Hintreten, zu Einem, נגש, קרב אל איש, התיצב לפני איש.

Hinlangen, s. Hinreichen.

Hinlassen, er läßt mich nicht hin, לא יתנני ללכת שמה.

Hinlaufen, er lief hin, רץ שמה.

Hinlegen, ich habe das Buch hingelegt, הנחתי שמה את הספר.

Hinlänglich sein, s. Hinreichen.

Hinnehmen, sie nehme es hin, תקח לה.

Hinfahren, in einem Wagen, רכב שמה במרכבה; 2) s. Hinschwinden, Vergehen.

Hinfallen, der Länge nach — נפל מלא קומתו ארצה.

Hinführen, führe ihn hin, הוליכהו שמה.

Hinfällig, er ist, חלש הוא, s. Gebrächlich. Ein hinfälliger Mensch, איש אנוש, אין אונים.

Hinzusetzen, הוסיף על.

Hinzutreten, נגש, קרב אל.

Hinzufügen, Worte, הוֹסֵף דְּבָרִים. Füge Nichts hinzu, לֹא תוֹסֵף עָלָיו.

Hinkommen, als ich hinkam, בְּבֹאִי שָׁמָּה.

Hinken, פָּסַח, צָלַע. Er hinkt an beiden Füßen, פִּסֵּחַ הוּא שְׁתֵּי רַגְלָיו. Er hinkt auf seiner Hüfte, הוּא צוֹלֵעַ עַל יְרֵכוֹ.

Hinkender, ein, פִּסֵּחַ, plur. פִּסְחִים; צֹלֵעַ (weibl.) צֹלֵעָה; נְכֵה רַגְלַיִם.

Hinraffen, s. Wegraffen.

Hinrichten, einen Deliquenten, הָמֵת אִישׁ אֲשֶׁר לוֹ מִשְׁפַּט מָוֶת עַל הַמִּטְבָּח.

Hinreichen, 1) Einem Etwas, הַמְצֵא דָבָר אֶל אִישׁ. הַגֵּשׁ דָּבָר לְאִישׁ. 2) Es reicht nicht hin für ihn, לֹא יִשְׁפַּק לוֹ, לֹא יִמָּצֵא לוֹ. Wenn sein Vermögen nicht hinreicht zu einem Lamme, אִם לֹא תִמְצָא יָדוֹ דֵּי שֶׂה.

Hinreißen, ihr herrlicher Gesang hat mich hingerissen, קוֹלָהּ הֶעָרֵב לָקַח נַפְשִׁי, הִרְהִיבַנִי. Sich vom Zorn hinreißen lassen, הִבָּהֵל לִכְעֹס.

Hinschauen, s. Hinsehen.

Hinschütten, Wasser, הַתֵּךְ מַיִם, s. Hingießen. Wie Wasser auf die Erde hingeschüttet, כַּמַּיִם הַנִּגָּרִים אַרְצָה.

Hinschicken, שְׁלַח שָׁמָּה.

Hinscheiden, גְּוַע, s. Sterben.

Hinscheinen, die Sonne scheint nicht hin, לֹא יָבוֹא שָׁמָּה אוֹר הַשֶּׁמֶשׁ.

Hinschwinden, meine Hoffnung ist hingeschwunden, אָבְדָה תִקְוָתִי. Mein Leben schwindet hin in Jammer, כָּלוּ בְּיָגוֹן חַיַּי. Von der Zeit, עָבַר, חָלַף, פָּנָה, s. Schwinden.

Hinstellen, er stellt mich den Leuten zum Sprüchwort hin, הִצִּיגַנִי לִמְשֹׁל עַמִּים.

Hinstrecken, Einem die Hand, שְׁלַח יָדוֹ אֶל אִישׁ.

Historie, s. Geschichte.

Hüftbein, das, מִשְׁעָה.

Hüfte, die, יָרֵךְ, plur. יְרֵכַיִם. Die Hüfte eines Mannes, יֶרֶךְ אִישׁ.

Hüftenlahm, er ist, צֹלֵעַ הוּא עַל יְרֵכוֹ.

Hüftpfanne, die, das Hüftgelenk, כַּף הַיָּרֵךְ.

Hypothek, die, עֵרָבוֹן, s. Pfand.

Hipochonderie, die, s. Milzsucht,

Hüpfen, דָּלַג, פִּלֵּג, רָקַד, רִקֵּד, פִּזֵּז, קִפֵּץ, רוּץ; von Heuschrecken, נַתֵּר.

Hüppe, die, Sense, מַגָּל.

Hier, פֹּה. Er war nicht hier, לֹא הָיָה בָזֶה. Ich sah hier, רָאִיתִי הֲלֹם. Er ging von hier weg, הָלַךְ מִזֶּה. Was sollen hier diese sieben Lämmer? מָה הֵנָּה שֶׁבַע כְּבָשׂוֹת הָאֵלֶּה. Während dein Knecht hier und da zu thun hatte, וַיְהִי עַבְדְּךָ עֹשֶׂה הֵנָּה וָהֵנָּה. Mein Bruder hier, אָחִי זֶה. Hier bin ich! הִנֵּנִי.

Hieran, בְּזֹאת, s. Daran.

Hier oben, בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר מִמַּעַל לִי.

Hier unten, בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר תַּחְתָּנִי.

Hierunter, s. Darunter.

Hieraus erkenne ich, בְּזֹאת אֵדַע. Hieraus entnehme ich, מִן הַדָּבָר הַזֶּה אָבִינָה לִי.

Hierauf, אַחֲרֵי כֵן, אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה.

Hierüber, wir sprachen, דִּבַּרְנוּ עַל זֹאת.

Hierin, er irrte sich, שָׁגָה בְזֹאת. Auch hierin nehme ich Rücksicht auf dich, נָשָׂאתִי פָנֶיךָ גַּם לַדָּבָר הַזֶּה.

Hierbei, s. Dabei.

Hierdurch, 1) vom Orte, בַּמָּקוֹם הַזֶּה. 2) Durch diese Sache, בַּדָּבָר הַזֶּה, בְּזֹאת.

Hürde, die, גְּדֵרָה, גְּדֶרֶת, מִכְלָה. Wie die Heerde in der Hürde, כְּעֵדֶר בְּתוֹךְ הַדָּבְרוֹ. Schafhürden, גִּדְרוֹת צֹאן, מִכְלָאוֹת, מִשְׁפְּתַיִם, שְׁפַתַּיִם.

Hierhin, s. Dahin.

Hierher, tritt nicht — אַל תִּקְרַב הֲלֹם. Er sandte mich — שְׁלָחַנִי הֵנָּה. Lege es hierher vor meine Brüder, שִׂים כֹּה נֶגֶד אַחַי. Bis hierher komme, עַד פֹּה תָבוֹא, s. Bis.

Hirse, die, דֹּחַן.

Hirt, der, רֹעֶה, רֹעִי. Ich bin ein — בּוֹקֵר אָנֹכִי. Er war unter den Hirten, הָיָה בַנֹּקְדִים. Der Oberste der Hirten, אַבִּיר הָרֹעִים. Wehe dem thörichten Hirten, הוֹי רֹעִי הָאֱלִיל.

Hirtentasche, die, כְּלִי, יַלְקוּט הָרֹעִים.

Hirtenlose Schafe, צֹאן אֲשֶׁר אֵין לָהֶם רֹעֶה.

Hirtenleben, das, מִנְהַג הָרֹעִים בַּצֹּאן.

Hirtenstab, der, מַקֵּל, מַקֵּל הָרֹעִים.

Hiermit, בְּזֹאת.

Hirn, das, s. Gehirn.

Hirngespinnst, das, רַעְיוֹן רוּחַ. Hirngespinnste, רַעְיוֹנֵי רוּחַ, מַשְׂכִּיּוֹת שָׁוְא, s. Einbildung.

Hirnlos, חֲסַר לֵב.

Hirnschale, die, der Hirnschädel, גֻּלְגֹּלֶת, קָדְקֹד.

Hirsch, Hirschbock, der, אַיָּל. Hirsche, אַיָּלִים.

Hirschgeweih, das, קַרְנֵי הָאַיָּל.

Hirschchen, das, עֹפֶר הָאַיָּלִים.

Hirschkuh, die, אַיָּלָה, אַיֶּלֶת. Hirschkühe, אַיָּלוֹת.

Heu, das, חָצִיר יָבֵשׁ; nach Andern, חֲשַׁשׁ.

Heumonath, der, s. Juli.

Heidnische Sitten, דֶּרֶךְ הַגּוֹיִם.

Haide, die, אֶרֶץ צִיָּה.

Heide, der, s. Götzendiener. Die Inseln der Heiden, אִיֵּי הַגּוֹיִם.

Heidenthum, das, חֻקּוֹת הַגּוֹיִם.

Häuslich, 1) sich in einer Stadt häuslich niederlassen, נָתַן מִשְׁכָּנוֹ בְּתוֹךְ אַנְשֵׁי הָעִיר. 2) Die häuslichen Angelegenheiten, צָרְכֵי, עִנְיְנֵי הַבַּיִת*. 3) Eine häusliche Frau, s. Wirthschaftlich.

Heiser, ich bin, נִחַר גְּרוֹנִי.

Heutig, der heutige Tag, הַיּוֹם הַזֶּה. Nach dem heutigen Gesetze, כְּדַת הַיּוֹם. Heutiges Tages, בְּיָמֵינוּ.

Heute, 1) ich werde heute hingehen, אֵלֵךְ שָׁמָּה הַיּוֹם. Heute Nacht, הַלַּיְלָה הַזֶּה, הַלַּיְלָה. 2) Heut zu Tage, בְּיָמֵינוּ.

Heiter, 1) der Himmel ist, הַשְּׁחָקִים טְהוֹרִים. Wie die heitere Sonne aufs Grün, כְּחֹם צַח עֲלֵי אוֹר; 2) Vom Gemüthe, s. Froh.

Heiterkeit, die, 1) des Himmels, טֹהַר הַשָּׁמַיִם. 2) des Gesichtes, אוֹר הַפָּנִים.

Heuchler, der, הַמַּחֲלִיק לְשׁוֹנוֹ, הַמְדַבֵּר חֲלָקוֹת, בַּעַל חֲנֻפָּה, עוֹשֶׂה חֹנֶף; nach Einigen, חָנֵף, plur. חֲנֵפִים, s. Ruchlos. Ein Heuchler darf vor mir nicht erscheinen, לֹא לְפָנַי חָנֵף יָבוֹא.

Heuchlerisch, ein heuchlerischer Mensch, s. Heuchler. Heuchlerische Lippen, שִׂפְתֵי חֲלָקוֹת.

Heuchelei, die חֲלָקוֹת, חֲלַקּוֹת, חֲלַקְלַקּוֹת, *חֹנֶף, חֲנֻפָּה.

Heucheln, gegen Einen, הֶחֱלִיק עַל אִישׁ, דִּבֵּר בְּלֵב וָלֵב אֶל אִישׁ.

Heil, Beiwort, s. Gesund, Unversehrt.

Heil, das, 1) Wohlfahrt, יֶשַׁע. Verkünder des Heils, מַשְׁמִיעַ יְשׁוּעָה. Heil begegnet ihm bei jedem Schritte, צֶדֶק יִקְרָאֵהוּ לְרַגְלוֹ. Dein Heil wäre wie die Wogen des Meeres, וַיְהִי צִדְקָתְךָ כְּגַלֵּי הַיָּם. 2) Als Zuruf: Heil dem Manne! אַשְׁרֵי הָאִישׁ. Heil dir! אַשְׁרֶיךָ.

Heilanstalt, die, בֵּית הַחוֹלִים, בֵּית מַרְפֵּא.

Heilart, die, der Krankheiten, *דֶּרֶךְ רִפּוּי הַחֳלָאִים.

Heilbar, אֲשֶׁר יוּכַל לְהֵרָפֵא.

Heilung, die, מַרְפֵּא, רְפָאוּת, תְּרוּפָה.

Heilsam für den Leib, מַרְפֵּא לְבָשָׂר, לְעֶצֶם.

Heilig, 1) ein heiliger Mann, אִישׁ קָדוֹשׁ. Die Heiligen, קְדוֹשִׁים. Der Heilige Israels, קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל. 2) Gott geweiht. Der Ort ist heilig, הַמָּקוֹם הַזֶּה קָדוֹשׁ הוּא. Wer sie berührt, soll heilig sein, כָּל הַנֹּגֵעַ בָּהֶם יִקְדָּשׁ. Sie (die Priester) sollen heilig sein, וְהָיוּ קֹדֶשׁ. Heiliges Wasser, מַיִם קְדֹשִׁים. Die heiligen Kleider, בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ. Sein heiliger Berg, הַר קָדְשׁוֹ. 3) Mein Wort ist mir heilig, אֵינֶנִּי מֵחֵל דְּבָרִי.

Heiligung, die, קִדּוּשׁ*.

Heiligthum, das, 1) geweihte Gegenstände. Heiligthümer, קֳדָשִׁים, קָדָשִׁים. 2) Der Ort, מִקְדָּשׁ, מִקְדָּשִׁים. In dem Heiligthume dienen, שָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ.

Heilige, der, קָדוֹשׁ, s. Heilig.

Heiligen, 1) die Heiligkeit erkennend. Der heilige Gott wird geheiligt durch Gerechtigkeit, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בִּצְדָקָה. 2) Zum Gottesdienste weihen קִדֵּשׁ, הִקְדִּישׁ אֶת. Sich heiligen הִתְקַדֵּשׁ.

Heiligkeit, die, קֹדֶשׁ, *קְדוּשָׁה. Ich habe einmal geschworen bei meiner Heiligkeit! אַחַת נִשְׁבַּעְתִּי בְקָדְשִׁי.

Heillos, s. Gottlos, Lasterhaft.

Heilmittel, das, תְּעָלָה. Die Heilmittel, רְפָאוֹת, s. Arzenei.

Heilen, 1) neut. Der Schaden ist geheilt, נִרְפָּא הַנֶּגַע. 2) Einen heilen, רָפֹא, רַפֵּא אֶת. Sich heilen lassen, הִתְרַפֵּא.

Heulen, Schakale heulen in den verwaisten Palästen, וְעָנָה אִיִּים בְּאַלְמְנוֹתָיו. Heulet, Eichen Baschan's! הֵילִילוּ אַלּוֹנֵי בָשָׁן.

Heilkunde, die, חָכְמַת הָרְפוּאָה, מְלֶאכֶת הָרְפוּאָה*.

Heimath, die, meine — אֶרֶץ, עִיר מוֹלַדְתִּי, בֵּיתִי, מוֹשָׁבִי; (fig.) der Mensch geht in seine ewige Heimath, הָאָדָם הֹלֵךְ אֶל בֵּית עוֹלָמוֹ.

Heimathlos, er ist, אֵין לוֹ מוֹשָׁב.

Heimathlich, die heimathlichen (heimischen) Fluren, שְׂדֵי אֶרֶץ מוֹלַדְתִּי.

Heimbringen, Etwas, הָבֵא דָבָר אֶל בֵּיתוֹ.

Heimgehen, er ist nun heimgegangen (gestorben) הָלַךְ אֶל בֵּית עוֹלָמוֹ.

Heimweg, der, דֶּרֶךְ בֵּיתוֹ.

Heimweh, das, haben, הִכָּסֵף בִּמְאֹד מְאֹד לְאֶרֶץ מוֹלַדְתּוֹ, לְבֵית אָבִיו.

Heimwärts, בַּיְתָה.

Heimsuchen, 1) besuchen: Einen — רָאֹה פְּנֵי אִישׁ. 2) Ich werde ihre Sünden an ihnen — אֶפְקֹד עֲלֵיהֶם חַטָּאתָם.

Heimtückisch, ein heimtückischer Mensch, אִישׁ מְזִמּוֹת, נָבָל.

Heimtücke, die מְזִמָּה, נְכָלִים, s. Tücke.

Heimlich sprechen, mit Einem, דַּבֵּר אֶל אִישׁ בַּסֵּתֶר. Warum bist du heimlich geflohen, לָמָּה נַחְבֵּאתָ לִבְרֹחַ. Heimliches Brod ist angenehm, לֶחֶם סְתָרִים יִנְעָם. Mit den Heimlichen gehe ich nicht um, עִם נַעֲלָמִים לֹא אָבוֹא.

Heimfallen, die Besitzung soll dem Fürsten wieder — וְשָׁבָה הַנַּחֲלָה לַנָּשִׂיא.

Hain, der, s. Wald; nach den alten Uebersetzern, אֵשֶׁל, אֲשֵׁרָה, s. Tamariske, Astarte.

Heimkehren, שׁוּב הַבַּיְתָה.

Heiß, als der Tag heiß war, כְּחֹם הַיּוֹם. Wenn die Sonne heiß schien, וְחַם הַשֶּׁמֶשׁ; (fig.) eine heiße Liebe, אַהֲבָה עַזָּה.

Heißen, verb. act. 1) nennen. Er hieß ihn Jakob, קָרֹא שְׁמוֹ יַעֲקֹב. Er hieß mich fortgehen, צִוַּנִי לָלֶכֶת מֵאִתּוֹ.

Heißen, verb. neut. 1) wie heißest du? מַה שְּׁמֶךָ Heißt er nicht Moses? הֲלֹא שְׁמוֹ מֹשֶׁה. 2) Darum heißt es in dem Buche der Kriege Gottes, עַל כֵּן יֵאָמַר בְּסֵפֶר מִלְחֲמוֹת יְיָ. 3) Es heißt, er sei gestorben, הַקּוֹל יִשָּׁמַע לֵאמֹר מֵת.

Heuer, בַּשָּׁנָה הַזֹּאת.

Häufig, 1) die Vögel lassen sich schon häufig sehen, יֵרָאוּ צִפֳּרִים רַבִּים בָּאָרֶץ. 2) Oft, פְּעָמִים רַבּוֹת.

Häufen, צָבֹר, כָּנֹס; Schätze, אָצֹר אוֹצָרוֹת; Reden gegen Jemanden, הַעְתֵּר, הַכְבִּיר מִלִּים עַל; Sünde auf Sünde, סְפוֹת חַטָּאת עַל חַטָּאת.

Heitzen, einen Backofen, בָּעֵר אֵשׁ בַּתַּנּוּר לְחַמְּמוֹ. Auch heitzt er damit und backt Brod, אַף יַשִּׂיק וְאָפָה לָחֶם.

Heirath, die, חֲתוּנָּה, *נִשּׂוּאִים.

Heirathsgut, das, *נְדוּנְיָה.

Heirathsvertrag, der, *תְּנָאִים.

Heirathen, mein Sohn, meine Tochter wird — בְּנִי יִקַּח, יִשָּׂא לוֹ אִשָּׁה, בִּתִּי תִּהְיֶה לְאִישׁ.

Heurig, eine heurige Frucht, פְּרִי חָדָשׁ.

Heischen, s. Begehren, Verlangen.

Heuschrecke, die, die Zugheuschrecke, אַרְבֶּה; andere Arten: סָלְעָם, חַרְגֹּל, חָגָב, גּוֹב (גּוֹבִים, גֵּבִים) חָסִיל, יֶלֶק.

Hebamme, die, מְיַלֶּדֶת, plur. מְיַלְּדוֹת.

Hebe, die, das Hebeopfer, תְּרוּמָה.

Heben, 1) die Hand gen Himmel הָרֵם יָדוֹ הַשָּׁמַיְמָה; Einen auf das Pferd, הַעֲלֵה אִישׁ עַל הַסּוּס. 2) Hebt euch weg ringsum von der Wohnung Korach's, הֵעָלוּ מִסָּבִיב לְמִשְׁכַּן קֹרַח. 3) Einen Streit, הַשְׁבֵּת רִיב.

Hegen, bei sich dulden. Hegte ich Frevel in meinem Herzen, אָוֶן אִם רָאִיתִי בְלִבִּי. Haß gegen Jemanden שְׂנֹא שִׂנְאָה אֶת אִישׁ.

Hehler, der, הַמְכַסֶּה אֶת דְּבַר הַגְּנֵבָה. Der Hehler ist so gut wie der Stehler, הָאִישׁ הַצֹּפֵן, הַמַּסְתִּיר הַגְּנֵבָה בְּבֵיתוֹ הוּא כַּגַּנָּב.

Hehr, s. Erhaben.

Hetzen, den Hund an einen Ochsen, שַׁלַּח הַשְׁלִיחַ

הֵסַת אִישׁ כְּלֶב בְּשׁוֹר. Personen an einander, הֵסַת אִישׁ בְּאִישׁ. Wenn Gott dich auf mich gehetzt, so versöhne ihn eine Opfergabe, אִם יְיָ הֱסִיתְךָ בִי יָרַח מִנְחָה.

Hächel, die, מַסְרֵק*.

Hächeln, Flachs, סָרַק פִּשְׁתִּים*. Gehächelter Flachs, (nach Einigen) פִּשְׁתִּים שְׂרִיקוֹת.

Hächlerinnen, die, (nach Einigen) שְׂרִיקוֹת.

Held, der, גִּבּוֹר. Helden, Wein zu trinken, גִּבּוֹרִים לִשְׁתּוֹת יָיִן.

Heldenthat, die, גְּבוּרָה. Alle seine Heldenthaten, die er ausgeführt, כָּל גְּבוּרָתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה.

Heldenmuth der, לֵב גִּבּוֹר.

Heldenmüthig, ein heldenmüthiges Weib אִשָּׁה אֲשֶׁר לִבָּהּ כְּלֵב גִּבּוֹר.

Hell, 1) wenn es hell wird, dann geht, וְאוֹר לָכֶם וָלֵכוּ. Als sie in Hebron ankamen, wurde es hell, וַיֵּאֹר לָהֶם בְּחֶבְרוֹן. Wie das Sonnenlicht, das immer heller wird, כְּאוֹר נֹגַהּ הוֹלֵךְ וָאוֹר. Der Blitz machte das ganze Zimmer hell, הַבָּרָק הֵאִיר אֶת הַחֶדֶר. 2) Helles Wasser, מַיִם זַכִּים.

Helltönende Zimbeln, צִלְצְלֵי שָׁמַע.

Helle, die, des Mondes, נֹגַהּ הַיָּרֵחַ.

Heller, der, פְּרוּטָה*.

Helm, der, כּוֹבַע, קוֹבַע; poetisch, מָעוֹז הָרֹאשׁ. Helme, כּוֹבָעִים.

Hälfte, die, חֵצִי, חֲצִי, מַחֲצִית, מֶחֱצָה. Die Hälfte davon, חֶצְיוֹ, חֶצְיָהּ. Sie erlangen nicht die Hälfte ihrer Tage, לֹא יֶחֱצוּ יְמֵיהֶם.

Helfen, 1) kein Arzt kann ihm — לֹא יוּכַל רֹפֵא לְרַפְּאוֹ, לְחַיּוֹתוֹ מֵחָלְיוֹ. Mir ist geholfen, נִרְפָּא לִי. 2) Einem in, aus der Noth helfen, הוֹשִׁיעַ אִישׁ בְּעֵת צָרָתוֹ, מִצָּרָתוֹ. Hilf mir, mein Gott! עָזְרֵנִי אֱלֹהַי. Ich habe mir selbst geholfen, יָדִי הוֹשִׁיעָה לִי. 3) Nützen. Was hilft es, wenn ich zu ihm gehe? מָה אוֹעִיל כִּי אֵלֵךְ אֵלָיו. 4) Einem in einer Arbeit, עָזַר אִישׁ בִּמְלַאכְתּוֹ. Einer hilft dem Andern, אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יַעְזֹרוּ.

Helfer, der, מוֹשִׁיעַ, עוֹזֵר.

Hemd, das, כְּתֹנֶת*, כֻּתֹּנֶת plur. כֻּתֳּנוֹת. Feine Hemden macht sie, סָדִין עָשְׂתָה.

Hämisch, s. Heimtückisch.

Hemmen, das Wasser, עָצַר בַּמַּיִם. Man hemmt die Thränengüsse der Ströme (in den Bergschachten), מִבְּכִי נְהָרוֹת חִבֵּשׁ. Ich bin in meinen Geschäften gehemmt, נִמְנַע מַעֲשׂוֹת חֲפָצַי; fig. den Geist hemmen, כָּלָא אֶת הָרוּחַ.

Hämmern, Eisen, הָלַם בַּפַּטִּישׁ אֶת הַבַּרְזֶל.

Hengst, der, סוּס.

Hängen, 1) den Kopf hängen lassen, כָּפַף רֹאשׁ. 2) Einen Mörder, תָּלָה אֶת הָרֹצֵחַ עַל הָעֵץ. Die Gebeine der Gehängten, עַצְמוֹת הַמּוּקָעִים. s. Aufhängen.

Händler, der, סֹחֵר. s. Handelsmann.

Händel anfangen, suchen, s. Streit.

Händeklatschen, das, מְחָאַת כַּף*.

Henne, die, תַּרְנְגֹלֶת*.

Henkel, der, eines Gefäßes, יַד הַכְּלִי.

Henken, s. Hängen.

Henker, der, תַּלְיָן*.

Häßlich, 1) er sieht häßlich aus, רַע מַרְאֵהוּ. Ein häßliches Weib, אִשָּׁה רָעַת מַרְאֶה, סְגֻלֶּת*; 2) s. Schmutzig, 3) häßliche Handlungen, מַעֲשִׂים רָעִים.

Häßlichkeit, die, ihre — רֹעַ מַרְאָהּ.

Heer, das, 1) Kriegsheer, צָבָא, חַיִל, מַחֲנֶה; s. Armee. Das Heer des Himmels, צְבָא הַשָּׁמַיִם. 2) Mein großes Heer (die Heuschrecken), חֵילִי הַגָּדוֹל. 3) Eine Menge. Ein Heer Kameele wird dich überdecken, שִׁפְעַת גְּמַלִּים תְּכַסֵּךְ.

Herd, der, כִּירַיִם. Feuer scharren vom Herde, חָתָה אֵשׁ מִיָּקוּד.

Heerde, die, עֵדֶר. Heerden, עֲדָרִים.

Heerführer, der, שַׂר הַצָּבָא.

Heerschaar, die, Gott der Heerschaaren, אֱלֹהִים צְבָאוֹת.

Heerstraße, die, דֶּרֶךְ הַמֶּלֶךְ.

Heft, das, eines Dolches, נִצָּב.

Häft, Häftel, das, קֶרֶס, plur. קְרָסִים.

Heft, das, von Schriften, מַחְבֶּרֶת*, חִבּוּר.

Heftig mit einem Streiten, רִיב אֶת אִישׁ בְּחָזְקָה. Der Kampf war heftig, קָשְׁתָה הַמִּלְחָמָה. Heftig

weinen, בָּכָה בְּכִי גָּדוֹל. Heftig zürnen, קָצַף קֶצֶף גָּדוֹל, קָצַף עַד מְאֹד. Ein heftiger Schmerz, כְּאֵב גָּדוֹל מְאֹד. Eine heftige Liebe, אַהֲבָה עַזָּה. Ein heftiger Wind, רוּחַ חָזָק, רוּחַ קָשָׁה, עַזָּה.

Heftigkeit, die, des Kampfes, כֹּבֶד מִלְחָמָה. Mit Heftigkeit, בְּחָזְקָה.

Heften, 1) Etwas an Etwas, חַבֵּר, הַדְבֵּק דָּבָר אֶל דָּבָר. 2) Die Augen auf Einen, הַעֲמֵד פָּנָיו, s. Starr ansehen.

Häfe, die, plur. die Häfen, שְׁמָרִים; auch (nach Andern) קֻבַּעַת. Fig. Die Häfe des Volkes, הַנְּבָזִים וְהַשְּׁפָלִים בָּעָם.

Hexe, die, מְכַשֵּׁפָה, בַּעֲלַת כְּשָׁפִים.

Hexen, כַּשֵּׁף.

Hexerei, die, כְּשָׁפִים.

Häkeln, an einander, חַבֵּר דָּבָר אֶל דָּבָר בִּקְרָסִים.

Hecke, die, 1) Gebüsch, s. Dornbusch, Dornhecke. 2) Die Hecke um einen Weingarten, מְשׂוּכַת הַכָּרֶם. Eine Hecke um Etwas ziehen, שׂוּךְ בְּעַד. s. Umzäunen.

Her, ein Umstandswort, welches im Hebräischen gewöhnlich nicht ausgedrückt wird, 1) eine Annährung aus der Ferne nach dem Redenden. Komme her (hier her), daß ich dich zum König schicke, בּוֹא הֵנָּה וְאֶשְׁלָחֲךָ אֶל הַמֶּלֶךְ. Tritt her zu mir, גְּשָׁה אֵלַי. Sie jauchzen vom Meere her, צָהֲלוּ מִיָּם. Elliptisch. Nur Waffen her! תְּנוּ לִי כְּלֵי מִלְחָמָה. 2) Von einer Zeit. Von Alters her, מִקֶּדֶם, מִימֵי קֶדֶם. Einige Jahre her, זֶה שָׁנִים מִסְפָּר.

Herabbringen, bringt ihn herab zu mir, הוֹרִידֻהוּ אֵלָי; (fig.) seine Verschwendung hat ihn herabgebracht, פִּזּוּר מָמוֹנוֹ הוֹרִיד אוֹתוֹ מַטָּה מָּטָּה.

Herabgehen, von dem Berge, oder den Berg, יָרַד מִן הָהָר.

Herabheben, hebt ihn herab, vom Pferde, הוֹרִידֻהוּ מֵעַל הַסּוּס.

Herabhängen, mit herabhängenden Binden auf dem Haupte, סְרוּחֵי טְבוּלִים בְּרָאשֵׁיהֶם.

Herabwürdigen, Einen, הוֹרִיד כְּבוֹד אִישׁ. נַבֵּל אִישׁ לֶעָפָר. Ich bin herabgewürdiget, הָיִיתִי זוֹלֵלָה, s. Entwürdigen.

Herabsetzen, den Preis des Getraides, הַמְעֵט אֶת מְחִיר הַדָּגָן; fig. er hat mich öffentlich herabgesetzt, הִבְזַנִי בְּעֵינֵי הָעָם. נְתָנַנִי לְחֶרְפָּה וּלְקֶלֶס לְעֵינֵי הַשָּׁמֶשׁ.

Herablassen, 1) man ließ ihn mit Stricken herab הוֹרִידֻהוּ בַּחֲבָלִים. 2) Der Fürst war herablassend gegen mich, הַשַּׂר דִּבֶּר אֵלַי טוֹבוֹת.

Herabnehmen, einen Leichnam vom Galgen, הוֹרִיד נִבְלַת אָדָם מֵעַל הָעֵץ.

Herabfließen, die von oben herabfließenden Wasser, הַמַּיִם הַיֹּרְדִים מִלְמַעְלָה

Herabrinnen, er ließ seinen Geifer herabrinnen auf seinen Bart, הוֹרִיד רִירוֹ אֶל זְקָנוֹ.

Herabstürzen, durch das Fenster, נָפֹל בְּעַד הַחַלּוֹן. Er sprach: stürzt sie herab: וַיֹּאמֶר שִׁמְטוּהָ.

Herabschicken, schicke ihn herab zu mir, צַוֵּהוּ לָרֶדֶת אֵלָי.

Herabspringen, er sprang vom Wagen herab, וַיֵּרֶד וַיִּפֹּל מֵעַל הַמֶּרְכָּבָה.

Heranwachsen, der Knabe wuchs heran, וַיִּגְדַּל הַנַּעַר.

Herannahen, deine Tage nahen heran zum Tode, קָרְבוּ יָמֶיךָ לָמוּת.

Heroisch, eine heroische That, גְּבוּרָה, s. Heldenthat, Heldenmüthig.

Herold, der, des Friedens, מַשְׁמִיעַ שָׁלוֹם. Ein Herold rief aus allen Kräften, וְכָרוֹזָא קָרֵא בְחָיִל

Herum, 1) allein stehend. Um die Stadt herum, סָבִיב לָעִיר. 2) In Verbindung mit den folgenden Zeitwörtern. Die hier fehlenden Zusammensetzungen s. unter Umher.

Herumgehen, 1) um die Stadt, סָבֹב, הַקֵּף אֶת הָעִיר. 2) In der Stadt, סָבֹב בָּעִיר. 3) Diese Sache geht mir im Kopfe herum, אֶדְאַג מֵהַדָּבָר הַזֶּה, s. Beunruhigen.

Herumdrehen, sich, פָּנָה אֲחֹרָיו.

Herumwerfen, Kleidungsstücke, פַּזֵּר אֶת הַבְּגָדִים.

Herumsitzen, um den Tisch, יָשֹׁב סָבִיב לַשֻּׁלְחָן.

Herumsein, sie sind immer um ihn herum, יַקִּיפוּהוּ תָּמִיד.

Herumlaufen, in den Straßen, רָצוֹא וָשׁוֹב בָּרְחוֹבוֹת.

Herumliegen, die Kleider liegen im Zimmer herum, הַבְּגָדִים פְּזוּרִים בַּחֶדֶר.

Herumführen, Einen in der Stadt, הוֹלִיךְ אִישׁ בָּעִיר הֵנָּה וָהֵנָּה.

Herumstehen, 1) sie standen um mich herum, עָמְדוּ סְבִיבוֹתַי. 2) Die Gefäße stehen herum, הַכֵּלִים אֵינָם בִּמְקוֹמָם.

Herumschleppen, Etwas, von Hunden, סָחַב אֶת.

Herunter, 1) in eigentlicher Bedeutug, z. B. herunterfallen, s. Herab; 2) fig. die folgenden Zusammensetzungen.

Herunter bringen, Einen, ihn arm machen, הוֹרִישׁ אִישׁ.

Herunter handeln, Etwas vom Preise, גָּרַע מִמְּחִיר.

Herunter machen, Einen wegen Etwas, הוֹכִיחַ אִישׁ מְאֹד עַל דָּבָר.

Herunter kommen, er ist seit zwei Jahren herunter gekommen, מָךְ, מָטָה יָדוֹ זֶה שְׁנָתַיִם יָמִים.

Herunter reißen, Etwas, s. Schmähen.

Heraus, 1) alleinstehend. Heraus! צֵא, צְאוּ אֵלַי. Nur heraus damit! הוֹצִיא הַדְּבָרִים מִפִּיךָ. 2) In folgenden Zusammensetzungen:

Herausbringen, 1) bringe mir das Gefäß heraus, הוֹצִיא אֵלַי אֶת הַכְּלִי. 2) Ich kann den Nagel nicht — לֹא אוּכַל לְהָמִישׁ הַיָּתֵד מִמְּקוֹמָהּ. Einen Flecken — *הָסֵר הַכֶּתֶם מִן. 3) Man kann kein Wort von ihm — לֹא יוֹצִיא מִלָּה מִפִּיו.

Herausgeben, 1) gib deinen Sohn heraus, daß er sterbe, הוֹצֵא אֶת בִּנְךָ וְיָמֹת. 2) Einem einen Pfennig, *הָשֵׁב פְּרוּטָה לְ. 3) Ein Werk, *הוֹצִיא סֵפֶר לָאוֹר בִּדְפוּס.

Herausgehen, gehe heraus zu mir, צֵא אֵלַי.

Heraushelfen, Einem aus dem Wagen, עָזַר אִישׁ לָרֶדֶת מֵעַל הַמֶּרְכָּבָה.

Herauswerfen, wirf es mir zum Fenster heraus, הַשְׁלִיכֵהוּ אֵלַי בְּעַד הַחַלּוֹן.

Heraussagen, ich will es ihm frei heraussagen, was ich denke, אֲדַבֵּר אֵלָיו כַּאֲשֶׁר עִם לְבָבִי.

Herauslassen, ich lasse ihn nicht heraus, לֹא אֶתְּנֶנּוּ לָצֵאת הַחוּצָה.

Herauslocken, ein Geheimniß aus Einem, פִּתָּה אִישׁ לְגַלּוֹת הַסּוֹד.

Herausnehmen, als sie das Geld herausnahmen, aus dem Tempel, בְּהוֹצִיאָם אֶת הַכֶּסֶף.

Herausfahren, es fuhr ihm so heraus, בִּטֵּא בִשְׂפָתָיו.

Herausfinden, ich kann mich aus diesem Garten nicht — לֹא אֶמְצָא אֶת מְבוֹא הַגַּן הַזֶּה לָצֵאת מִמֶּנּוּ.

Herausziehen, Einen aus dem Wasser, מָשָׁה, הִמְשָׁה אִישׁ מִמַּיִם.

Herauskommen, 1) komme heraus zu mir, צֵא אֵלַי. 2) Es kommt nichts dabei heraus, אֵין בֶּצַע בַּדָּבָר הַזֶּה.

Herausreißen, 1) eigentl., s. Ausreißen. 2) Einen aus der Noth, חִלֵּץ אִישׁ מִצָּרָה.

Herausschauen, zum Fenster, הִשְׁקִיף בְּעַד הַחַלּוֹן.

Herausstrecken, die Zunge, הֶאֱרִיךְ לָשׁוֹן.

Heraufbringen, bringe ihn herauf zu mir, הַעֲלֵהוּ אֵלַי.

Heraufkommen, komme zu mir herauf, עֲלֵה אֵלַי.

Herein! בּוֹא, s. Hereinkommen.

Hereinbringen, bring' es herein, הֲבִיאֵהוּ אֵלַי הַחֶדְרָה.

Hereinlassen, man ließ Niemand herein, לֹא נְתָנוּ אִישׁ לָבוֹא הַבַּיְתָה, אֶל הָעִיר.

Hereinkommen, komme herein, Gesegneter des Herrn! בּוֹא בְּרוּךְ יְיָ.

Hereinrufen, rufe ihn herein, קְרָא לוֹ וְיָבוֹא אֵלַי הַחֶדְרָה.

Herbei eilen, er ruft, und seine Kinder eilen herbei vom Meere, הוּא יִשְׁאַג וְיֶחֶרְדוּ בָנִים מִיָּם.

Herbst, der, יְמֵי הַקָּצִיר, עֵת הָאָסִיף.

Herbstlich, כְּמוֹ בִּימֵי הַקָּצִיר.

Herbstmonat, der, חֹדֶשׁ הַקָּצִיר, s. September.

Herbe, eingentlich *חָרִיף. Ein herber Schmerz, כְּאֵב אָנוּשׁ.

Herberge, die, מָלוֹן.

Herbringen, s. Herreichen.

Herbestellen, ich habe ihn herbestellt, יִדַּעְתִּיו אֶל הַמָּקוֹם הַזֶּה.

Hergang, der, erzähle mir den ganzen — סַפֵּר לִי כָּל הַדָּבָר הַזֶּה.

Hergeben, 1) gib mir das Brod her, הַגִּישָׁה נָא לִי הַלֶּחֶם. 2) Sich zu Etwas schlechtes — הִתְמַכֵּר לַעֲשׂוֹת הָרָע.

Hergehen, gehe her. גְּשָׁה, קְרַב אֵלַי, הֲנָה.

Härte, die, des Herzens, קְשִׁי הַלֵּב. Der Reiche antwortet mit Härte, עָשִׁיר יַעֲנֶה עַזּוֹת. Die Arbeit, die sie ihnen auflegten mit Härte, הָעֲבֹדָה אֲשֶׁר עָבְדוּ בָהֶם בְּפָרֶךְ.

Hertreten, s. Hergehen.

Herlangen, s. Herreichen.

Herling, der, plur. die Herlinge, unreife Weinbeeren, בֹּסֶר, בֶּסֶר, בְּאֻשִׁים.

Herleiten, ein Wort von einem andern, *גָּזַר מִלָּה מִמִּלָּה.

Hernach, אַחַר, אַחֲרֵי כֵן. Hernach nahmen sie das Mittagmahl ein, אַחֲרֵי כֵן אָכְלוּ אֶת לַחְמָם הַצָּהֳרַיִם.

Hernieder, s. Herab.

Hernehmen, 1) wo soll ich das Geld —? אָנָה אֶמְצָא, אַיֵּה אֵיפֹה אַשִּׂיג כֶּסֶף הַכֶּסֶף הַזֶּה. 2) Einen — s. Herunter machen.

Herfallen, über Einen, הִתְנַפֵּל עַל אִישׁ; über die Beute gierig — עָטָה אֶל הַשָּׁלָל.

Hervor, מִבֵּין. Aus den Zweigen hervor lassen sie ihre Stimme ertönen, מִבֵּין עֳפָאִים יִתְּנוּ קוֹל.

Hervorbringen, 1) die Erde bringt ihre Gewächse hervor, הָאָרֶץ תּוֹצִיא צִמְחָהּ. 2) Worte — הוֹצִיא מִלִּים מִפִּיו. Der Mund des Gerechten bringt Weisheit hervor, פִּי צַדִּיק יָנוּב חָכְמָה. In seiner Verlegenheit brachte er unzusammenhängende Reden stotternd hervor, בְּתִמָּהוֹן לְבּוֹ הוֹצִיא לַהַג דְּבָרִים בְּלִי סְדָרִים מִפִּיו.

Hervorbrechen, der Hinterhalt brach hervor von seinem Orte, הָאֹרֵב מֵנִיחַ מִמְּקוֹמוֹ. Die Quellen brachen hervor, נִבְקְעוּ הַמַּעְיָנוֹת. Dein Licht bricht hervor wie die Morgenröthe, יִבָּקַע כַּשַּׁחַר אוֹרֶךָ.

Hervorgehen, יָצָא מִן. Hervorgegangen aus seinen Lenden, יֹצְאֵי חֲלָצָיו.

Hervorthun, sich, s. Auszeichnen, Uebertreffen.

Hervorfließen, das Wasser floß hervor unter der Schwelle des Hauses, הַמַּיִם יֹצְאִים מִתַּחַת מִפְתַּן הַבַּיִת.

Hervorziehen, im Allgemeinen, הוֹצִיא מִן. Ja, du zogst mich hervor aus dem Mutterleibe, כִּי אַתָּה גֹחִי מִבֶּטֶן אִמִּי.

Hervorragen, über Alle, גָּבֹהַּ מִכֹּל, s. Emporragen. Er ragt durch seine wissenschaftlichen Leistungen über alle seine Landsleute hervor, הוּא גָבֹהַּ וְנִשָּׂא בִּתְבוּנוֹת כַּפָּיו עַל כָּל בְּנֵי אַרְצוֹ.

Hervorsprudeln, פִּכָּה מִן. Das Wasser sprudelte hervor von der rechten Seite, וְהִנֵּה מַיִם מְפַכִּים מִן הַכָּתֵף הַיְמָנִית.

Herz, das, לֵב, לֵבָב, plur. לְבָבִים, לְבָבוֹת; לִבָּה plur. לִבּוֹת. 1) Eigentl. Einem den Degen durch das Herz stoßen, תָּקַע הַחֶרֶב בְּלֵב אִישׁ. Warum schmachtet dein Herz? מָה אֲמֻלָה לִבָּתֵךְ. s. Brechen, Abstoßen, Pochen u. s. w. 2) Gemüthsempfindung. Etwas zu Herzen nehmen הֵשִׁיב, שׂוּם, נָתַן אֶל לִבּוֹ. Das geht zu Herzen, זֹאת תִּגַּע עַד הַלֵּב. Es geht ihm nicht vom Herzen, לֹא יְדַבֵּר כַּאֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ. Ich habe kein Herz zu ihm, לֹא יִבְטַח בּוֹ לִבִּי. Ich kann es nicht über das Herz bringen, יִמְנָעֵנִי לִבִּי מֵעֲשׂוֹת זֹאת. Ich will dir mein ganzes Herz entdecken, אַגִּיד לְךָ אֶת כָּל לִבִּי. Einen von ganzem Herzen lieben, אָהַב אִישׁ בְּכָל לְבָבוֹ. 3) Gewissen. Dem David aber schlug das Herz, וַיַּךְ לֵב דָּוִד אֹתוֹ. 4) Muth. Er hat Herz wie ein Löwe, לִבּוֹ כְּלֵב הָאַרְיֵה. Das Herz entfiel ihnen, וַיֵּצֵא לִבָּם.

Herzhaft, er benimmt sich herzhaft in der Schlacht und in den Tagen der Gefahr, הוּא יֵרֵד בְּאֹמֶץ לֵב אֶל הַמִּלְחָמָה, וְעוֹז בִּימֵי רָעָה קֶרֶב בּוֹ. s. Beherzt, Muthig.

Herzu treten, נָגַשׁ, קָרַב אֶל.

Herzweh, das, כְּאֵב לֵב.

Herzlos, er ist, מָשַׁשׁ לִבּוֹ, יֵאָשֵׁשׁ לִבָּם.

Herzlich freuen, sich, שָׂמַח בְּכָל לִבּוֹ. Süß ist Einem der Freund durch einen herzlichen Rath, מֶתֶק רֵעֵהוּ מֵעֲצַת נָפֶשׁ.

Herzeleid, das, מֹרַת רוּחַ.

Herzenswunsch, der, תַּאֲוַת הַלֵּב.

Herkommen, 1) komme her, גְּשָׁה אֵלַי; 2) s. Abstammen.

Herkömmlich, auf die herkömmliche Weise, כְּפִי דֶרֶךְ (מִנְהַג) אֲבוֹתֵינוּ.

Herkunft, die, s. Abkunft.

Herr, der, 1) überhaupt. Der Herr des Hauses, בַּעַל הַבַּיִת. Die Frau ist hier Herr im Hause, הָאִשָּׁה שׂוֹרֶרֶת בַּבַּיִת הַזֶּה. Er ist nicht Herr über seine Leidenschaften, אֵינֶנּוּ מֹשֵׁל בְּרוּחוֹ. 2) Der Herr des Knechtes, אֲדוֹן הָעֶבֶד. Sein Herr, אֲדֹנָיו. Der Herr des Landes, אֲדֹנֵי הָאָרֶץ. Der Herr der Herren (Gott) אֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים.

Herrufen, rufe meinen Sohn her, קְרָא לִי לִבְנִי.

Herrühren, von Krankheiten, s. Unmäßigkeit.

Herreichen, reiche mir her und ich will essen, הַגִּישָׁה לִי וְאֹכֵלָה. Reiche her das Tuch, הָבִי הַמִּטְפַּחַת.

Herrlich, 1) ein herrlicher Baum, עֵץ הָדָר, נֶחְמָד. Ein herrliches Land, אֶרֶץ חֶמְדָּה. Ich will dir eine herrliche Besitzung geben, אֶתֵּן לָךְ נַחֲלַת צְבִי. Ein herrlicher Weinstock, גֶּפֶן אַדֶּרֶת. Herrliche Jünglinge, בַּחוּרֵי חֶמֶד. 2) Von Gott. Um dir einen herrlichen Namen zu machen, לַעֲשׂוֹת לְךָ שֵׁם תִּפְאֶרֶת. Er hat Herrliches vollführt, עָשָׂה גֵאוּת.

Herrlichkeit, die, הָדָר, הֲדָרָה, אֶדֶר, אַדֶּרֶת. Die Herrlichkeit Gottes, כָּבוֹד, הוֹד אֱלֹהִים. Das Haus meiner — בֵּית תִּפְאַרְתִּי. In der Volksmenge besteht des Königs — בְּרָב עָם הַדְרַת מֶלֶךְ. Der Mensch verweilt nicht bei seiner — אָדָם בִּיקָר בַּל יָלִין. Die Herrlichkeit seines Schmuckes צְבִי עֶדְיוֹ

Herrenlos, Diese sind, לֹא אֲדֹנִים לָאֵלֶּה. Dieser Hund ist herrenlos, הַכֶּלֶב הַזֶּה אֵין לוֹ אָדוֹן.

Herrschaft, die, 1) die Gewalt, Andern zu befehlen, מִמְשָׁל, מֶמְשָׁלָה, מֹשֶׁל, הַמְשֵׁל, מִשְׂרָה, שִׁלְטוֹן. 2) Die hohen Herrschaften, הַשָּׂרִים הָרִאשֹׁנִים. שָׂרֵי הַמֶּלֶךְ.

Herrschsüchtig sein, חָפֵץ לְשָׂרֵר.

Herrschen, über ein Volk, מָשַׁל בָּעָם, שָׂר עַל הָעָם. Du maßest dir an, auch zu herrschen über uns, תִּשְׂתָּרֵר עָלֵינוּ גַּם הִשְׂתָּרֵר. Jetzt zeige, wie man über Israel herrscht, עַתָּה תַּעֲשֶׂה מְלוּכָה עַל יִשְׂרָאֵל. Herrschet über die Fische des Meeres רְדוּ בִּדְגַת הַיָּם. Laß kein Unrecht über mich herrschen, אַל תַּשְׁלֶט בִּי כָל אָוֶן.

Herrscher, der, מֹשֵׁל, plur. מֹשְׁלִים; שַׁלִּיט, plur. שַׁלִּיטִים.

Herrscherin, er entfernte sie, daß sie nicht mehr Herrscherin sei, וַיְסִירֶהָ מִגְּבִירָה.

Herstammen, er stammt von Fürsten her, צוּר חֻצַּבוֹ נְדִיבֵי עַמִּים וְרוֹזְנֵי אָרֶץ, s. Abstammen.

Herstellen, 1) stelle das Gefäß her, הַצֵּב הֲנָה אֶת הַכְּלִי. 2) Er stellte her den zerstörten Altar, רִפֵּא אֶת הַמִּזְבֵּחַ הֶהָרוּס.

ו W

Waare, die, מַעֲרָב, סְחוֹרָה; auch (nach Einigen) כְּנָעָה. Waaren, מַעֲרָבִים, מַקָּחוֹת. Als deine Waaren über die Meere ausgeführt wurden בְּצֵאת עִזְבוֹנַיִךְ מִיַּמִּים.

Waarenlager, das, אוֹצַר הַסְּחוֹרָה, הַמַּקָּחוֹת, מַעַרְבֵי הַסַּחַר.

Wagner, der, עֹשֵׂה עֲגָלוֹת.

Wage, die, פֶּלֶס, מֹאזְנַיִם. Sie wägen Silber auf der Wage כֶּסֶף בַּקָּנֶה יִשְׁקֹלוּ, s. Richtig, Unrichtig, Falsch.

Wagebalken, der, קְנֵה הַמֹּאזְנַיִם.

Wagen, 1) sein Leben, שׂוּם נַפְשׁוֹ בְּכַפּוֹ, הִשְׁלִיךְ נַפְשׁוֹ מִנֶּגֶד. 2) Wer ist es, der es gewagt hat, Solches zu thun? מִי הוּא זֶה אֲשֶׁר מְלָאוֹ לִבּוֹ לַעֲשׂוֹת כֵּן? Wenn man ein Wort an dich wagte, הֲנִסָּה דָבָר אֵלֶיךָ.

Wagen, der, עֲגָלָה, plur. עֲגָלוֹת; מֶרְכָּבָה, מֶרְכָּב, plur. מַרְכְּבוֹת. Warum säumt sein Wagen zu kommen? מַדּוּעַ בֹּשֵׁשׁ רִכְבּוֹ לָבוֹא. Die Wagen Pharao's, רִכְבֵי פַרְעֹה. Eiserne Wagen, רֶכֶב בַּרְזֶל. Er, der Wolken macht zu seinem Wagen הַשָּׂם עָבִים רְכוּבוֹ.

Wagenburg, die, מַעְגָּלָה.

Wagensitz, der, מֶרְכָּב. Sein Wagensitz ist von Purpur, מֶרְכָּבוֹ אַרְגָּמָן.

Wagenlenker, Wagenführer, der, רַכָּב, עַגְלוֹן, בַּעַל הָעֲגָלָה.

Wagenpferd, das, סוּס לַמֶּרְכָּב.

Wagenkämpfer, der, שָׁלִישׁ. Er nahm alle Wagen Egyptens und Wagenkämpfer auf einen jeden, וַיִּקַּח כֹּל רֶכֶב מִצְרַיִם וְשָׁלִשִׁם עַל כֻּלּוֹ.

Wagschale, die, כַּף מֹאזְנַיִם*.

Wahl, die, בְּחִירָה*. Die Wahl steht dir frei, בְּחַר לְךָ כַּטּוֹב בְּעֵינֶיךָ. Die Wahl der Volksvertreter, בְּחִירַת יוֹעֲצֵי הָעָם.

Wahlspruch, der, מָשָׁל, מִרְגָּלָא בְּפוּמֵיהּ, s. Denkspruch.

Wahn, der, מַחֲשֶׁבֶת שָׁוְא. Warum hegt ihr den eitlen Wahn? לָמָּה זֶה הֶבֶל תֶּהְבָּלוּ.

Wahnsinn, der, שִׁגָּעוֹן.

Wahnsinnig sein, הִשְׁתַּגֵּעַ. Sich Wahnsinnig stellen, שַׁנֵּה אֶת טַעְמוֹ. Ein Wahnsinniger Mensch, אִישׁ מְשֻׁגָּע, plur. מְשֻׁגָּעִים.

Wahr, 1) die Sache ist — אֱמֶת הַדָּבָר. Wahr werden, הֵאָמֵן, s. Bewähren. Ein wahrer Freund, אֹהֵב נֶאֱמָן. Der wahre Gott, אֱלֹהֵי אֱמֶת, אֱלֹהֵי אָמֵן. 2) So wahr ich lebe! חַי נַפְשִׁי. (Wenn Gott schwört, חַי אָנִי.) So wahr Gott lebt! חַי אֵל. 3) Nicht wahr, du hast es gehört? הֲלֹא שָׁמַעְתָּ.

Wahrhaft, ein wahrhafter Zeuge, עֵד אֱמֶת, עֵד אֱמוּנִים.

Wahrheit, die אֱמֶת, אֱמוּנִים. Wahrheit verbreitet, Wer Recht verkündiget, יָפִיחַ אֱמוּנָה יַגִּיד צֶדֶק.

Wahrsagen, חָזָה, s. Weissagen.

Wahrsager, der, von falschen Propheten, קֹסֵם, plur. קֹסְמִים, יִדְּעֹנִים.

Wahrsagerei, die, קֶסֶם, מַחֲזֵה שָׁוְא, חֲזוֹן שֶׁקֶר.

Wahrlich, אָמְנָם, אֻמְנָם, אָמְנָה.

Wahrnehmen, s. Bemerken.

Waten, durch Sümpfe, עָבַר בָּאֲגַמִּים. Er watet durch den Gassenkoth, הוּא יַעֲבֹר דָּלוֹחַ בְּטִיט חוּצוֹת.

Waise, die, יָתוֹם. Waisen, יְתוֹמִים, בְּנֵי חֲלוֹף.

Wach, ich bin, עֵר, עֵר אָנֹכִי.

Wachhabend, die wachhabenden Männer, אַנְשֵׁי הַמִּשְׁמָר.

Wachholderbaum, der, (nach Einigen) רֹתֶם, s. Ginsterstrauch.

Wachsam sein, שָׁקַד.

Wachsamkeit, die, שְׁקִידָה*.

Wachthurm, der, מִגְדַּל נוֹצְרִים.

Wachtel, die, שְׂלָו, plur. שַׂלְוִים.

Wachs, das, דּוֹנַג.

Wachsthum, der, eines Baumes, *צְמִיחַת הָעֵץ.

Wachsen, 1) von Pflanzen und Bäumen, צָמַח, שָׂגָה. Er läßt Gras wachsen für das Vieh, מַצְמִיחַ חָצִיר לַבְּהֵמָה. Von Haaren, צָמַח. Die Haare wachsen lassen, גַּדֵּל שְׂעַר רֹאשׁוֹ. Auf diesem Baume wachsen schöne Früchte הָעֵץ הַזֶּה יַעֲשֶׂה, יִתֵּן פְּרִי יָפֶה. 2) Das Wasser ist stark gewachsen, גָּבְרוּ וְרַבּוּ הַמַּיִם.

Wache, die, מִשְׁמָר, צָפִית. Ich stand auf der Wache, עַל מִשְׁמַרְתִּי אֶעֱמֹדָה. Wachen ausstellen, הַעֲמֵד מִשְׁמָרוֹת.

Wachen, 1) ich schlafe und mein Herz wacht, אֲנִי יְשֵׁנָה וְלִבִּי עֵר. Ich habe die ganze Nacht gewacht, הָיִיתִי עֵר. לֹא נָתַתִּי שֵׁנָה לְעֵינַי כָּל הַלַּיְלָה. Ich wachte, und war wie ein einsamer Vogel, שָׁקַדְתִּי וָאֶהְיֶה כְּצִפּוֹר בּוֹדֵד. 2) Wache halten. Vergebens wacht der Wächter, שָׁוְא שָׁקַד שׁוֹמֵר. An der Thür — שָׁקַד עַל הַדֶּלֶת. Ihr habt nicht über euren Herrn gewacht, לֹא שְׁמַרְתֶּם עַל אֲדֹנֵיכֶם.

Wald, der, יַעַר, חֹרֶשׁ. Wälder, יְעָרוֹת, יְעָרִים, חֳרָשִׁים.

Waldochs, Waldstier, der, רְאֵם, plur. רְאֵמִים.

Waldteufel, die, שֵׁדִים, שְׂעִירִים.

Waldig, eine waldige Gegend, אֶרֶץ יְעָרִים.

Waldesel, der, פֶּרֶא, עָרוֹד. Ein junger, עַיִר פֶּרֶא.

Walten, 1) mit Etwas schalten und — שָׁלַט בְּ, s. Schalten. 2) Mächtig waltet seine Liebe über uns, גָּבַר עָלֵינוּ חַסְדּוֹ.

Wall, der, der Belagerer, סֹלְלָה. Einen aufwerfen, שָׁפַךְ סֹלְלָה. Wälle, סֹלְלוֹת.

Wallach, der, סוּס כָּרוּת.

Wallung, die, er bringt die Tiefe in Wallung, wie einen Topf, יַרְתִּיחַ כַּסִּיר מְצוּלָה; (fig.) mein Inneres ist in Wallung gebracht, מֵעַי רֻתְּחוּ.

Wallen, 1) das Wasser wallt im Topfe רֻתְּחוּ מֵי הַסִּיר. 2) Ich wallte zum Hause Gottes, unter Jubel, אֶדַּדֵּם עַד בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה.

Wallfahrt, die Tage meiner Wallfahrt (das irdische Leben) יְמֵי שְׁנֵי מְגוּרַי, s. Pilgerjahre, Pilgerschaft.

Wallfahrten, s. Wallen.

Wallfisch, der, תַּנִּין, plur. תַּנִּינִים.

Walze, die, מַעְגִּילָה*.

Walker, der, כֹּבֵס, מְכַבֵּס.

Wampe, die, כֶּרֶשׂ, מִפְלֵי בָשָׂר.

Wann? מָתַי? Bis wann? עַד אָנָה, עַד מָתַי, לְמָתַי, s. Wenn.

Wange, die, לְחִי, plur. לְחָיַיִם. Wie des Granatapfels Hälfte deine Wange, כְּפֶלַח הָרִמּוֹן רַקָּתֵךְ.

Wand, die, כֹּתֶל, קִיר, חַיִץ. Wände, קִירוֹת.

Wandel, der, eines Menschen, דֶּרֶךְ, אֹרַח הָאָדָם.

Wandelbar, s. Veränderlich.

Wandeln, הָלַךְ, הִתְהַלֵּךְ.

Wandelsterne, die, כּוֹכְבֵי לֶכֶת*.

Wandergeräthe, die, כְּלֵי גוֹלָה.

Wandern, הָלַךְ, אָרַח; ins Exil, גָּלָה, הָלַךְ בַּגּוֹלָה.

Wandersmann, der, s. Wanderer.

Wanderer, der, אֹרֵחַ, אֹרַח, עֹבֵר אֹרַח, הֵלֶךְ. Die Wanderer, עֹבְרֵי דֶרֶךְ.

Wanderschaft, die, מְגוּרִים.

Wanne, die, 1) s. Wurfschaufel, Schwinge; 2) s. Badewanne, Waschwanne.

Wannen, von, מֵאַיִן, s. Woher.

Wanst, seinen Wanst füllen, מִלֵּא כְרֵשׂוֹ.

Wanze, die, פִּשְׁפֵּשׁ*.

Wankelmüthig, er ist, רוּחוֹ, לִבּוֹ, אֵינֶנּוּ נָכוֹן.

Wanken, 1) eig. (von der Erde) מוֹט, הִתְמוֹטֵט, נוּעַ. Mein Fuß wankt, מָטָה רַגְלִי. Meine Tritte wanken nicht, בַּל נָמוֹטּוּ פְעָמָי. Ich wanke nicht, לֹא אֶמְעָד. Ein wankender Fuß, רֶגֶל מוֹעָדֶת. Ein Wankender, כּוֹשֵׁל, נִכְשָׁל. Wankende Kniee, בִּרְכַּיִם כּוֹשְׁלוֹת. Wie das Rohr im Wasser wankt, כַּאֲשֶׁר יָנוּד הַקָּנֶה בַּמַּיִם. 2) Sein fester Sinn wankt nicht, לִבּוֹ הַנָּכוֹן לֹא יִסּוֹג אָחוֹר, s. Schwanken.

Wanken, das, der Kniee, פִּיק בִּרְכַּיִם. Er wankt wie die Bäume des Waldes vom Winde bewegt, הוּא נָע כְּנוֹעַ עֲצֵי יַעַר מִפְּנֵי רוּחַ.

Was, 1) als Fragewort. Was suchst du? מַה תְּבַקֵּשׁ. Was ist das für ein Traum? מָה הַחֲלוֹם הַזֶּה. Was hast du uns gethan! מָה עָשִׂיתָ לָנוּ. 2) Als beziehendes Fürwort. Was er mir zeigen wird, will ich dir sagen, וּדְבַר מַה־יַּרְאֵנִי וְהִגַּדְתִּי לָךְ. Das, was du mir erzählt hast, הַדָּבָר אֲשֶׁר סִפַּרְתָּ לִּי.

Wasser, das, 1) der Schnee wird zu Wasser, הַשֶּׁלֶג יִהְיֶה לְמַיִם. Das Wasser unseres Brunnes ist gut, טוֹבִים מֵי בְאֵרֵנוּ. Mein, dein — מֵימַי, מֵימֶיךָ. 2) Von Flüssen, Seen. Er geht hinaus an das Wasser, הִנֵּה יוֹצֵא הַמַּיְמָה. Ein stilles, reißendes — מֵי מְנוּחוֹת, מַיִם שֹׁטְפִים. 3) Die Augen stehen ihm voll Wasser, עֵינָיו מְלֵאוֹת דִּמְעָה. Meinem Auge entstürzt das Wasser — עֵינִי יֹרְדָה מַיִם. Das Wasser abschlagen, הִשְׁתִּין, הִזִּיל מֵי רַגְלַיִם.

Wassereimer, der, דְּלִי.

Wasserbehältniß, das, מִקְוֵה מַיִם, s. Zisterne.

Wassergraben, der, תְּעָלָה מְלֵאָה מַיִם.

Wassersammlung, die, מִקְוֵה הַמַּיִם.

Wassersucht, die, הַדְרַקוֹן*.

Wasserthiere, die, חַיּוֹת הַשּׁוֹכְנוֹת בַּמַּיִם; kleine שֶׁרֶץ הַמַּיִם.

Wassertropfen, der, נֶטֶף מַיִם, נֶטֶף, plur. נִטְפֵי מַיִם.

Wasserleitung, die, צִנּוֹר, תְּעָלָה.

Wasserrinnen, die, zum Tränken des Viehes, רְהָטִים, s. Tränkrinne.

Wasserreich, ein wasserreiches Land, אֶרֶץ נְחָלִים

הַמִּרְעָה בֻּלָּהּ מַשְׁקֶה. Eine wasserreiche Weide, מְקֹרוֹת

Wasserreich, das, הַמַּיִם וּמְלוֹאָם.

Wasserfluth, die, זֶרֶם מַיִם. שִׁפְעַת מַיִם. מַבּוּל הַמַּיִם.

Wasserquellen, die, מַעְיְנֵי. אֲפִיקֵי מַיִם, s. Quelle.

Waffnen, sich, חָגַר כְּלֵי מִלְחַמְתּוֹ. Mit gewaffneter Hand, חֲגוּר כְּלֵי מִלְחָמָה, s. Bewaffnen. Rüsten.

Waffe, die, אָוֶן, כְּלֵי מִלְחָמָה, כְּלֵי זַיִן. Eine eiserne Waffe, נֵשֶׁק בַּרְזֶל. Seine Waffen, כֵּלָיו, כְּלֵי מִלְחַמְתּוֹ. Werkzeuge des Frevels ihre Waffen, (nach Einigen) כְּלֵי חָמָס מְכֵרֹתֵיהֶם. Zu den Waffen greifen, הִתְאַזֵּר לַמִּלְחָמָה.

Waffenburg, die, gebaut zur — בָּנוּי לְתַלְפִּיּוֹת.

Waffenträger, der, נֹשֵׂא כֵלִים.

Waffenstillstand, der, man schloß einen fünftägigen — הִתְאַחֲדוּ לְהַשְׁבִּית הַמִּלְחָמָה עַד כְּלוֹת הַיּוֹם הַחֲמִישִׁי.

Wappen, das, eines Fürsten, הַצִּיּוּר בְּחוֹתַם הַשַּׂר.

Wappnen, sich, s. Waffnen.

Wackeln, der Tisch wackelt, הַשֻּׁלְחָן יָנוּעַ.

Wackere, eine wackere Frau, אֵשֶׁת חַיִל. אִשָּׁה יְקָרָה. Eine wackere Frau ist die Krone ihres Mannes, אֵשֶׁת חַיִל עֲטֶרֶת בַּעְלָהּ. Wackere Männer, אַנְשֵׁי חָיִל.

Warum? מַדּוּעַ, לָמָּה, עַל מָה. Warum so tief gebeugt, o meine Seele? מַה תִּשְׁתּוֹחֲחִי נַפְשִׁי.

Warte, die, מִצְפָּה. Der Wächter auf der Warte verkündet was er erblickt, הַצּוֹפֶה עַל הַמִּצְפָּה אֵת אֲשֶׁר יִרְאֶה יַגִּיד.

Warten, 1) sieben Tage sollst du — שִׁבְעַת יָמִים תּוֹחֵל. Bis zum Morgen — חַכֵּה עַד אוֹר הַבֹּקֶר. Warte ein wenig, כַּתַּר לִי זְעֵיר. Ich habe mich müde gewartet, נִלְאֵיתִי בְּהוֹחִילִי, s. Harren. 2) Einen Kranken — s. Pflegen.

Warm sein, חָמַם, חַם. Dieses unser Brod war — זֶה לַחְמֵנוּ חַם. Mir wird — יֵחַם לִי. Sich warm anziehen, לָבַשׁ בְּגָדִים חַמִּים.

Warnung, die, מוּסָר, *אַזְהָרָה. Es soll eine Warnung sein den Völkern, die um dich herum sind וְהָיְתָה מוּסָר לַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבוֹתָיִךְ.

Warnen, Einen, הִזְהִיר אִישׁ. Warne das Volk, הָעֵד בָּעָם. Gewarnt werden, sich warnen lassen הִזָּהֵר. Man hat uns nicht gewarnt, לֹא נִזְהַרְנוּ.

Warze, die, יַבֶּלֶת, יִשּׁוּמָא.

Waschbecken, das, אַגָּן, כִּיּוֹר לְרָחְצָה.

Waschgeschirr, das, mein — סִיר רַחְצִי.

Waschwanne, die, כְּלִי עֵץ לְכַבֵּס בּוֹ בְּגָדִים.

Waschen, das Gesicht, den Körper, רָחַץ פָּנָיו, בְּשָׂרוֹ. Sich waschen, הִתְרַחֵץ. Waschet euch, רַחֲצוּ. Du wurdest nicht mit Salzwasser gewaschen, (von neugebornen Kindern) הָמְלֵחַ לֹא הֻמְלַחַתְּ. Die Kleider — כִּבֵּס בְּגָדִים, s. Unschuld.

Wo, 1) Fragewort. Wo ist dein Bruder? אַיֵּה, אֵי אָחִיךָ. Wo bist du? אַיֶּכָּה. Wo ist er? אַיּוֹ. Wo hast du heute aufgeklaubt, und wo gesammelt? אֵיפֹה לִקַּטְתְּ הַיּוֹם וְאָנָה עָשִׂית. Wo ist der Sitz der Vernunft? אֵי זֶה מְקוֹם בִּינָה. Wo ist dein König, wo? אֱהִי מַלְכְּךָ אֵיפוֹא. 2) An dem Orte, wo man schlachtet, בִּמְקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחַט. Da, wo er sich krümmt, בַּאֲשֶׁר כָּרַע.

Wobei, s. Dabei.

Wogegen, s. Dagegen.

Wogen, die, des Meeres, מִשְׁבְּרֵי יָם.

Wogen, das wogende Meer, מֵימֵי הַיָּם הַמִּתְגָּעֲשִׁים.

Wodurch ist er arm geworden? בַּמֶּה נוֹרַשׁ.

Wohin, 1) wohin gehst du? אָנָה תֵּלֵךְ. 2) Ueberall, wohin du gehst, בְּכֹל אֲשֶׁר תֵּלֵךְ, כֹּל אֲשֶׁר תֵּלֵךְ שָׁם.

Wohl, 1) mir ist — טוֹב לִי. Geht es dir wohl? הֲשָׁלוֹם לָךְ. Damit es euch wohl gehe, לְמַעַן יִיטַב לָכֶם. 2) Laßt euch wohl sein! יִיטַב לִבְּכֶם. הֵיטִיבוּ אֶת לִבְּכֶם. 3) Du hast wohl daran gethan, הֱטִיבֹתָ, הֵיטַבְתָּ לַעֲשׂוֹת. 4) Auch mein Vater weiß es wohl, גַּם אָבִי יֹדֵעַ כֵּן. 5) Du hast es wohl gehört, הֲלֹא שָׁמַעְתָּ. 6) Wohl dir! אַשְׁרֶיךָ.

Wohl, das, הַטּוֹב, הַמּוֹעִיל, הָאֹשֶׁר. Ich that es zu deinem Wohle, עָשִׂיתִי זֹאת לְטוֹב לָךְ. Das Wohl der Stadt wird auch euer Wohl sein, בִּשְׁלוֹם הָעִיר יִהְיֶה לָכֶם שָׁלוֹם, s. Wohlfahrt.

Wohlan! הָבָה, לְכָה. Wohlan denn, laßt uns rechten! לְכוּ נָא וְנִוָּכְחָה.

Wohlauf, er ist, שָׁלוֹם לוֹ.

Wohlbeleibt, בָּרִיא מְאֹד. Mein Vater ist wohlbeleibt, אָבִי הוּא אִישׁ שָׁמֵן.

Wohlbehalten, שָׁלֵם, תָּמִים.

Wohlbefinden, erkundige dich nach seinem — שְׁאַל לִשְׁלוֹמוֹ.

Wohlgemuth, טוֹב, טוֹבֵי לֵב, עַלִּיזֵי לֵב, שְׂמֵחֵי לֵב.

Wohlgefallen, das, רָצוֹן. Am Gebet der Redlichen hat er — תְּפִלַּת יְשָׁרִים רְצוֹנוֹ. Gott hat Wohlgefallen an seinen Verehrern רוֹצֶה יְיָ אֶת יְרֵאָיו, בִּירֵאָיו.

Wohlgefällig sein, Gott, הָיָה לְרָצוֹן לִפְנֵי אֱלֹהִים. Ein volles Gewicht ist ihm — אֶבֶן שְׁלֵמָה רְצוֹנוֹ. Es wird nicht wohlgefällig aufgenommen, לֹא יֵרָצֶה. Möge mein Gebet ihm (Gott) wohlgefällig sein, יֶעֱרַב עָלָיו שִׂיחִי.

Wohlgeruch, der, רֵיחַ נִיחֹחַ. Statt des Wohlgeruches wird Modergeruch da sein, תַּחַת בֹּשֶׂם מַק יִהְיֶה.

Wohlhabend, er ist, יֵשׁ לוֹ הוֹן.

Wohl wollen, Einem, הִטָּה חֶסֶד אֶל אִישׁ. O, du hast mich so wohlwollend aufgenommen, וַתִּרְצֵנִי.

Wohlwollen, das, חֶסֶד, רָצוֹן. Er hat seine Bitte mit Wohlwollen aufgenommen, שָׁמַע אֶת שְׁאֵלָתוֹ בְּאַהֲבָה וְרָצוֹן טוֹב.

Wohlsein, das, s. Wohlbefinden.

Wohlthat, die, חֶסֶד, טוֹבָה. Er empfängt Wohlthaten, von dem Gott seines Heils, יִשָּׂא צְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ. Alle seine Wohlthaten gegen mich כָּל תַּגְמוּלוֹהִי עָלָי.

Wohlthun, Einem, 1) angenehm sein, טוֹב, עָרֵב לְ. 2) Von Arzeneien, הוֹעִיל לְ. 3) Wohlthaten erzeigen, הֵיטִיב, עָשָׂה טוֹבָה עִם אִישׁ.

Wohlthätig sein, s. Wohlthun. Ein Wohlthätiger Sinn, נֶפֶשׁ בְּרָכָה. Ein wohlthätiger Regen, גֶּשֶׁם נְדָבוֹת, גִּשְׁמֵי בְרָכָה.

Wohlthätigkeit, die, חֶסֶד, צְדָקָה.

Wohlthäter, der, er ist mein — הוּא הַמֵּטִיב עִמִּי, הוּא הָעֹשֶׂה חֲסָדִים עִמִּי. Ein Wohlthäter der Armen, מַחֲזִיק יְדֵי עֲנִיִּים, פֹּרֵשׂ כַּפּוֹ לַעֲנִיִּים.

Wohllaut, der, s. Wohlklang.

Wohlleben, ein wohllebender Mann, מְעֻנָּג, מִתְעַנֵּג.

Wohlleben, das, עֹנֶג. Dem Thoren geziemt nicht — לֹא נָאוֶה לִכְסִיל תַּעֲנוּג.

Wohlerzogene Knaben, נְעָרִים לְקוּחֵי מוּסָר.

Wohlfahrt, die, טוֹבָה. Daß ich schaue die Wohlfahrt deiner Erwählten, לִרְאוֹת בְּטוֹבַת בְּחִירֶיךָ.

Wohlfeil kaufen, Etwas, קָנָה דָבָר בִּמְחִיר מְעַט.

Wohlverhalten, das, הַדֶּרֶךְ הַטּוֹב, הַנָּאוָה.

Wohlverstanden, (das heißt) לֵאמֹר.

Wohlklang, der, נְעִימַת הַקּוֹל.*

Wohlklingend, נָעִים, עָרֵב.

Wohlredner, der, befördert die Wissenschaft, מֶתֶק שְׂפָתַיִם יֹסִיף לֶקַח.

Wohlstand, der, 1) er lebt im — רַב הוֹנוֹ, חֵילוֹ; 2) s. Anstand.

Wohnort, der, dein — מְקוֹם שִׁבְתֶּךָ. Der Wohnort deiner Herrlichkeit, מְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ.

Wohnhaft sein, an einem Orte, יָשַׁב בְּמָקוֹם.

Wohnhaus, das, בֵּית מוֹשָׁב.

Wohnung, die, בַּיִת, מוֹשָׁב, plur. מוֹשָׁבִים, מוֹשָׁבוֹת; מִשְׁכָּן, plur. מִשְׁכָּנִים, מִשְׁכָּנוֹת; שֶׁכֶן. Seine Wohnung sollt ihr aufsuchen, לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ. Die Bosheit weilt in ihrer — רָעוֹת בִּמְגוּרָם. Meine Wohnung wird abgebrochen, דּוֹרִי נִסַּע. Deine heilige — מְעוֹן קָדְשֶׁךָ, plur. מְעוֹנִים; im Koder, מְעוֹנִים. Seine — מְעוֹנָתוֹ. Unsere Wohnungen, מְעוֹנֹתֵינוּ. Eine ruhige — נָוֶה שַׁאֲנָן. Deine gerechte — נְוֵת צִדְקֶךָ. Die Wohnung Gottes, נְאוֹת אֱלֹהִים.

Wohnsitz, der, מוֹשָׁב. Dein — מְכוֹן שִׁבְתְּךָ. In Zion ist sein — מְעוֹנָתוֹ בְּצִיּוֹן.

Wohnen, in einer Stadt, יָשַׁב, גּוּר, שָׁכַן, דּוּר בְּעִיר; Bei Einem — יָשַׁב, גּוּר עִם אִישׁ. Wohne bei mir, שֵׁב אִתִּי, בְּבֵיתִי. Wo wohnst du? אַיֵּה בֵּיתְךָ, מוֹשָׁבְךָ. Nunmehr wird mein Mann bei mir — הַפַּעַם יִזְבְּלֵנִי אִישִׁי. Besser der Aufenthalt in einem Kürbisgarten, als zu wohnen in den Pallästen der Frevler, טוֹב מְלוּנָה בְּמִקְשָׁה מִדּוּר בְּהֵיכְלֵי רְשָׁעִים. Ich ließ sie in Hütten — הוֹשַׁבְתִּים בַּסֻּכּוֹת; (fig.) ich ließ dort meinen

Namen — שִׁכַּנְתִּי שְׁמִי שָׁם. Laß kein Unrecht in deinem Zelte — אַל תַּשְׁכֵּן בְּאֹהָלְךָ עַוְלָה.

Wohnplatz, der, מוֹשָׁב. Nach ihren Wohnplätzen, לְמוֹשְׁבוֹתָם.

Woher, 1) woher kommst du? מֵאַיִן, אֵי מִזֶּה תָּבוֹא. Woher weißt du das? מִי הִגִּיד לְךָ הַדָּבָר הַזֶּה. 2) Der Ort, woher er kam הַמָּקוֹם אֲשֶׁר מִשָּׁם בָּא.

Woselbst, an dem Orte, woselbst die Wolke ruhete בִּמְקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁכָּן־שָׁם הֶעָנָן.

Woche, die, שָׁבוּעַ, שְׁבֻעַ, שָׁבֻעַ, plur. שָׁבֻעוֹת, שְׁבֻעִים. Zwei Wochen שְׁבֻעַיִם. Drei volle Wochen שְׁלשָׁה שָׁבֻעִים יָמִים. Sieben volle Wochen sollen es sein שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת תְּמִימֹת תִּהְיֶינָה.

Wochenbett, das, הַיָּמִים אַחֲרֵי הַלֵּידָה (עֵת תֵּשֵׁב הַיּוֹלֶדֶת עַל עֶרֶשׂ דְּוֹתָהּ). In das Wochenbett kommen, יָלַד.

Wochentag, der, s. Werktag.

Wochenfest, das, חַג שָׁבֻעוֹת.

Wochenkleid, das, s. Alltagskleid.

Wollust, die, עֶדְנָה, עֹנֶג. Sie lebten in — הִתְעַדְּנוּ. In Wollüsten schwelgen, הִתְעַלֵּס בָּאֳהָבִים.

Wollüstig, höre Dieses, du Wollüstige! שִׁמְעִי זֹאת עֲדִינָה.

Wollüstling, der, עֶדִין, הָרֹדֵף אַחֲרֵי הַתַּעֲנוּגִים.

Wolle, die, צֶמֶר.

Wollen, wollene Kleider, בִּגְדֵי צֶמֶר.

Wollen. 1) einen Entschluß gefaßt haben, אָבָה. Ihr wolltet nicht hinaufziehen, לֹא אֲבִיתֶם לַעֲלוֹת. 2) Wünschen. Alles, was er will thut er. כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה. 3) Die Absicht haben. Er wollte ihn tödten, בִּקֵּשׁ הֲמִיתוֹ, לַהֲמִיתוֹ. Ich will mir ein Haus bauen, עִם לְבָבִי לִבְנוֹת לִי בָּיִת. 4) Das Schiff will sinken, הָאֳנִיָּה תַּחְשֹׁב לִטְבֹּעַ בַּמַּיִם. 5) Es mag über mich ergehen, was da will, וְיַעֲבֹר עָלַי מָה. 6) Wollte Gott, wir wären gestorben, מִי יִתֵּן מוּתֵנוּ, לוּ מַתְנוּ. 7) Das Holz will nicht brennen, הָעֵץ לֹא יִבְעַר. Ich will hingehen, אֵלְכָה שָׁמָּה.

Wolf, der, זְאֵב. Wölfe, זְאֵבִים.

Wolkig, מְכֻסֶּה בְּעָבִים, s. Umwölken.

Wolke, die, עָנָן. Eine dichte, עָב. Wolken עֲנָנִים, עָבִים, שְׁחָקִים, נְשִׂיאִים. Wenn ich Wolken über die Erde ziehen lasse, בְּעַנְנִי עָנָן עַל הָאָרֶץ.

Wolkenbruch, der, הֶעָנָן הַנִּבְקָע.

Wolkensäule, die, עַמּוּד הֶעָנָן.

Wolkenlos, לֹא עָבוֹת, s. Unbewölkt.

Womit, 1) womit mußt du gebunden werden, um dich zu schwächen? בַּמֶּה תֵּאָסֵר לְעַנּוֹתֶךָ. 2) Der Stock, womit er ihn schlug. הַמַּקֵּל אֲשֶׁר בּוֹ הִכָּהוּ.

Wonne, die, מָשׂוֹשׂ, שָׂשׂוֹן, s. Freude. Er wird deiner Seele Wonne verschaffen, יִתֵּן מַעֲדַנִּים לְנַפְשֶׁךָ. Aus den Bächen deiner Wonne lässest du sie trinken, מִנַּחַל עֲדָנֶיךָ תַשְׁקֵם. Ewige Wonne ist in deiner Rechten. נְעִימוֹת בִּימִינְךָ נֶצַח.

Wonnegefühl, das, שְׂשׂוֹן לֵב.

Wonnetrunken, er war, לֹא יָדַע נַפְשׁוֹ בְּשִׂמְחָתוֹ.

Wonnemonat, der, חֹדֶשׁ זִיו, s. Mai.

Wovon, 1) wovon lebt er? בַּמֶּה יִחְיֶה נַפְשׁוֹ. 2) Das Brod, wovon er lebt, הַלֶּחֶם אֲשֶׁר עָלָיו יִחְיֶה. Ich weiß nicht mehr, wovon die Rede war שָׁכַחְתִּי הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ עָלָיו.

Wovor, 1) wovor fürchtest du dich? מָה הַדָּבָר אֲשֶׁר תִּפְחַד מִמֶּנּוּ. 2) Das Wasser, wovor mir eckelt, הַמַּיִם אֲשֶׁר תִּגְעַל נַפְשִׁי בָּם.

Wofür, 1) wofür ist er denn zu achten? כִּי בַמֶּה נֶחְשָׁב הוּא. 2) Das Geld, wofür er Kleider kaufte, הַכֶּסֶף אֲשֶׁר קָנָה בְגָדִים בּוֹ.

Wofern, אִם, s. Wenn.

Wozu, 1) wozu mir die Erstgeburt? לָמָּה זֶּה לִי בְּכֹרָה. 2) Ich weiß nicht, wozu er das Geld bestimmt hat, אֵינֶנִּי יוֹדֵעַ הַדָּבָר אֲשֶׁר יִעֵד הַכֶּסֶף לוֹ.

Wokal, der, תְּנוּעָה. Wokale, תְּנוּעוֹת, s. Punkt.

Woran, 1) woran soll ich erkennen, daß ich es besitzen werde? בַּמָּה אֵדַע כִּי אִירָשֶׁנָּה. 2) Das, woran ich mich ergötze, הַדָּבָר אֲשֶׁר אֶתְעַנַּג עָלָיו. Das, woran du mich erinnerst, הַדָּבָר אֲשֶׁר תַּזְכִּיר אֵלַי.

Worunter, der Baum, worunter wir saßen, הָעֵץ אֲשֶׁר יָשַׁבְנוּ תַּחְתָּיו. Die Bücher, worunter ich es fand, הַסְּפָרִים אֲשֶׁר מְצָאתִיו בְּתוֹכָם.

Woraus, 1) ist dies nicht der Becher, woraus mein

Herr trinkt? הֲלֹא זֶה הַגָּבִיעַ אֲשֶׁר יִשְׁתֶּה אֲדֹנִי בּוֹ. 2) Die Quelle, woraus ich das Wasser schöpfte, הַמַּעְיָן אֲשֶׁר שָׁאַבְתִּי הַמַּיִם מִמֶּנּוּ. Das Buch, woraus er uns vorgelesen hat, הַסֵּפֶר אֲשֶׁר קָרָא בוֹ בְּאָזְנֵינוּ.

Worauf, 1) worauf vertraut ihr? עַל מָה אַתֶּם בֹּטְחִים. 2) Der Ort, worauf du stehst, הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עֹמֵד עָלָיו.

Worüber, 1) worüber lachst du? עַל מָה תִּשְׂחַק. 2) Das, worüber sie streiten, הַדָּבָר אֲשֶׁר יָרִיבוּ עָלָיו.

Worin, 1) worin besteht deine große Kraft? בַּמֶּה כֹּחֲךָ גָּדוֹל. 2) Beweiset mir, worin ich gefehlt habe, מַה־שָּׁגִיתִי הָבִינוּ לִי.

Wort, das, דָּבָר, מִלָּה, אֹמֶר, אִמְרָה, plur. 1) Wörter, nämlich einzelne, nicht verbundene Ausdrücke. Die Wörter einer Sprache, *מִלּוֹת הַלָּשׁוֹן. Neue Wörter, *מִלּוֹת חֲדָשׁוֹת. Wort für Wort, *מִלָּה בְּמִלָּה. 2) Worte, d. h. Wörter im Zusammenhange, die Rede, דְּבָרִים, מִלִּים, אֲמָרִים, אֲמָרוֹת. Die Worte der Weisen, דִּבְרֵי חֲכָמִים. Hört meine Worte! שִׁמְעוּ מִלָּי. Ich habe ein Wort, einige Worte mit dir zu reden, דָּבָר לִי אֵלֶיךָ. Es sind ja nur Worte, הֲלֹא דָּבָר הוּא. Ich finde keine Worte, אֵין מִלִּים בִּלְשׁוֹנִי; fig. er nahm das Wort, עָנָה וְאָמַר. In einer Gesellschaft das Wort führen, הָיָה לַחֲבֵרָה לְפֶה. Man ließ mich nicht zum Worte kommen, לֹא נְתָנוּנִי לְדַבֵּר. 3) Ich verlasse mich auf dein Wort, אֶבְטַח בִּדְבָרֶיךָ. Er ist ein Mann von Wort, יִשְׁמֹר מוֹצָא שְׂפָתָיו. Sein Wort zurücknehmen שִׁנָּה מוֹצָא שְׂפָתָיו.

Wortbrüchig sein, שִׁקֵּר בִּדְבָרוֹ. Er wurde Wortbrüchig, לֹא שָׁמַר מוֹצָא שְׂפָתָיו; von Gelübden הֵחֵל דְּבָרוֹ.

Wortgepränge, das, רֹב דְּבָרִים.

Wortfolge, die, *מַעֲרֶכֶת, סִדּוּר הַמִּלּוֹת.

Wortforschung, die, *חֲקִירַת שָׁרָשֵׁי הַמִּלּוֹת.

Wortforscher, der, *חֹקֵר שָׁרָשֵׁי הַמִּלּוֹת.

Wortfügung, die, *חִבּוּר הַמִּלּוֹת.

Wortführer, der, er ist ihr — הוּא לָהֶם לְפֶה.

Wortkarg, es ist, יִקְצַר עַל דְּבָרָיו מְעַטִּים מְאֹד. (oder) מַכְבִּיד עַל שְׂפָתָיו מֵהוֹצִיא מִפִּיו מִלִּים.

Wortkrämer, der, מַכְבִּיר מִלִּים לֹא יוֹעִיל בָּם.

Wortreich, eine wortreiche Sprache, *שָׂפָה רַבַּת מִלּוֹת.

Wortspiel, das, *לָשׁוֹן נוֹפֵל עַל לָשׁוֹן.

Wornach (Wonach), das, wornach ich mich sehne, הַדָּבָר אֲשֶׁר אֶכְסֹף לוֹ.

Worfeln, das Getreide, זָרָה אֶת הַדָּגָן.

Worfschaufel die, רַחַת.

Wöchnerin, die, *יוֹלֶדֶת.

Wöchentlich, שָׁבוּעַ בְּשָׁבוּעַ.

Wölbung, die, אֲגֻדָּה, *כִּפָּה, s. Gewölbe. Die Wölbung deiner Hüfte, חַמּוּקֵי יְרֵכַיִךְ.

Wölben, ein Zimmer, *עָשָׂה כִּכִפָּה הַחֶדֶר כְּכִפָּה.

Wölfin, die, *זְאֵבָה, הַנְּקֵבָה בִּזְאֵבִים.

Wölfisch, כְּדֶרֶךְ זְאֵבִים.

Wörtlich übersetzen, *הֶעְתֵּק מִלָּה אֶל מִלָּה.

Wörterbuch, das, *סֵפֶר מִלִּים.

Wuth, die, 1) Raserei, שִׁגָּעוֹן. 2) Heftiger Zorn, חֵמָה, זַעַם, זַעַף.

Wuchs, der, קוֹמָה. Dein schlanker Wuchs gleicht der Palme, קוֹמָתֵךְ דָּמְתָה לְתָמָר.

Wucher, der, נֶשֶׁךְ, מַשָּׁא, תַּרְבִּית. Wucher treiben, נָשָׁא מַשָּׁא. Geld auf Wucher leihen, נָתַן כַּסְפּוֹ בְּנֶשֶׁךְ.

Wuchern, s. Wucher.

Wucherer, der הַנּוֹשֶׁה מַשָּׁא, הַנֹּתֵן כַּסְפּוֹ בְּנֶשֶׁךְ, הַבּוֹצֵעַ בֶּצַע רָע.

Wund, sie schlugen mich — הִכּוּנִי פְּצָעוּנִי; fig. Ein wundes Herz, לֵב נִשְׁבָּר.

Wundarzt, der, חֹבֵשׁ, רֹפֵא הַמַּכּוֹת, רוֹפֵא פְּצָעִי (oder) רוֹפֵא הַחֳלָיִים הַחִיצוֹנִים הַגּוּף.

Wunde, die, מַכָּה, פֶּצַע. Wunden, מַכּוֹת, פְּצָעִים. Er heilt die ihm geschlagene Wunde, מַחַץ מַכָּתוֹ יִרְפָּא; fig. vom Herzen, vom Staate, שֶׁבֶר. Er vermag nicht, euch die Wunde zu lindern, לֹא יִגְהֶה מִכֶּם מָזוֹר.

Wunder, das, פֶּלֶא, מוֹפֵת. Die Wunder פְּלָאִים, פְּלָאוֹת, נִפְלָאוֹת, מִפְלָאוֹת, מוֹפְתִים. Die

Himmel preisen deine Wunder, o Gott! יודו שמים פלאך יי׳! Ein Wunder verrichten, עשה הפלא, פלא. עשה, נתן מופת לעשות. Er thut Wunder, עשה פלא, עשה, נתן מופת לעשות.

Wunderbarer, פלאי, נפלא. Er erscheint mir — נפלא בעיני.

Wunderbaum, der, קיקיון.

Wunderlich, er ist, זר מעשהו.

Wundern, sich über Etwas, תמה על. Es wundert mich, daß er nicht schreibt, אתמה על אשר לא יכתב.

Wunderkraft, die, du willst deine Wunderkraft an mir üben, תתפלא בי.

Wunderkind, das, ילד נפלא.

Wunsch, der, חפץ, שאלה. Gott wird alle deine Wünsche erfüllen, ימלא יי׳ כל משאלותיך. Erfülle nicht, o Gott, des Frevlers Wünsche, אל תתן יי׳ מאויי רשע. Seines Herzens Wünsche hast du ihm gewährt, תאות לבו נתתה לו. Wenn es dein Wunsch ist, אם תחפץ. s. Wünschen, Verlangen.

Wust, der, ein Wust von Büchern, קבוץ ספרים לא יועיל בם.

Wurm, der, רמה, תולעה. Es krochen Würmer heraus, וירם תולעים; fig. verächtlich. Geschweige denn der Mensch, der Wurm! אף כי אנוש רמה.

Wurmig, die Aepfel sind, יש תולעים בתפוחים.

Wurmmehl, das, (nach Einigen) מסם נמס.

Wurmfräßig, Wurmstichig, אשר אכלו התולעים.

Wurf, der 1) Mit einem Steine, השלכת האבן. 2) Vom Viehe, שגר. s. Werfen.

Wurfeln, s. Worfeln, Schwingen.

Wurfschaufel, die, רחת.

Wurfspieß, der, חנית; (nach Andern) כידון.

Wurzel, die, שרש. Die Wurzeln, שרשים. Wurzel schlagen, השריש, הכה, השריש שרשים.

Wurzelwörter, die, שרשים.

Wurzeln, es wurzelt nicht in der Erde ihr Stamm, בל שרש בארץ גזעם, s. Wurzel.

Wie, Umstandswort. 1) Als Fragewort. Wie soll ich gehen? איך אלך. Wie kann ich allein tragen, איכה אשא לבדי. Wie könnte ich mit ansehen das Unglück, איככה אוכל וראיתי ברעה. Wie ist dein Name? מה שמך. Wie lang und wie breit ist er? כמה ארכו וכמה רחבו. Wie alt ist sie? כמה ימי שני חייה. Wie oft? עד כמה פעמים, s. Oft. Wie lange noch? עד מה, עד מתי, עד אנה. Wie sahen die Männer aus, die ihr erschlagen? איפה האנשים אשר הרגתם. 2) Als Ausruf. Wie bist du vom Himmel gefallen! איך נפלת משמים. Wie furchtbar ist dieser Ort! מה נורא המקום הזה! Wie oft empörten sie sich gegen ihn in der Wüste! כמה ימרוהו במדבר. 3) Als beziehendes Adverbium. Bis du wissen wirst, wie die Sache ausfällt, עד אשר תדעין איך יפל דבר.

Wie, Bindewort. 1) Eine Aehnlichkeit, Vergleichung bezeichnend, כ. Wie die Gestalt der Königssöhne, כתאר בני המלך. Macht es wie ich, עשו כמוני. Er wie du, כמהו כמוך. 2) Ich that, wie du mir geboten, עשיתי כאשר צויתני. 3) Wie dein Fuß die Stadt betritt, stirbt das Kind, בבאה רגליך העירה ומת הילד.

Wiege, die, עריסה. Eine Kindeswiege עריסת, (oder) ערש ילד.

Wiegen, er wiegt ein Talent Gold, משקלו ככר זהב, s. Wägen.

Wiegen, ein Kind in den Schlaf, הניע העריסה לישן העולל השכב עליה, בה.

Widder, der, איל plur. אילים.

Widmung, נדבת לב, רחש לב. Die Widmung dieses Buches, ist an meinen Freund, רחש לבי הספר הזה לכבוד ידידי.

Widmen, ich will ihn Gott — ונתתיו ליי׳, s. Weihen. Einem ein Buch — s. Zueignen.

Widehopf, der, (nach Einigen) אנפה, (nach Andern) דוכיפת.

Wider, Vorwort, על, ב. Sich wider Einen erheben, קום על איש, באיש, s. Gegen.

Widerwille, der, einen Widerwillen gegen Etwas haben, קוץ, בחל ב.

Widerwärtig, s. Widrig.

Widerwärtigkeit, die, פגעים רעים, תלאות.

Widersacher, der, צַר, plur. צָרִים שֹׂטֵן ; מִתְקוֹמֵם.

Widersinnige Reden, תַּהְפֻּכוֹת, s. Unsinn.

Widersetzlich, s. Widerspenstig.

Widersetzen, sie widersetzten sich dem Rechabeam, הִתְאַמְּצוּ עַל רְחַבְעָם. Jeder, der sich deinem Befehl widersetzt, כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יַמְרֶה אֶת פִּיךָ.

Widerlich, s. Widrig.

Widerlegung, die, תְּשׁוּבוֹת.

Widerlegen, ich widerlege dich, אֲנִי אֲשִׁיבְךָ מִלִּין, s. Widersprechen.

Widernatürlich, s. Unnatürlich.

Widerfahren, מָצָא, קָרָה. Es ist mir ein großes Unglück widerfahren, רָעָה גְדוֹלָה מְצָאַתְנִי. Was ist dir widerfahren? מַה קָּרְךָ. Einem Gerechtigkeit widerfahren lassen, הַכֵּר צִדְקַת אִישׁ.

Widerpart, der, er ist mein — אִישׁ רִיבִי הוּא, s. Gegner.

Widerrathen, Einem Etwas, יָעֹץ אִישׁ לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת דָּבָר.

Widerrufen, man schreibe aus, um die Briefe zu — יִכָּתֵב לְהָשִׁיב אֶת הַסְּפָרִים.

Widerrede, die, s. Widerspruch.

Widerrechtlich, לֹא בְמִשְׁפָּט.

Widerstand, der, jetzt gedenkt ihr Widerstand zu leisten dem Königthum Gottes, וְעַתָּה אַתֶּם אֹמְרִים לְהִתְחַזֵּק לִפְנֵי מַמְלֶכֶת יְיָ.

Widerstehen, עָמוֹד נֶגֶד דָּבָר. Er war jung und verzagt, und konnte ihnen nicht — הָיָה נַעַר וְרַךְ לֵבָב וְלֹא הִתְחַזֵּק לִפְנֵיהֶם. Das Mädchen konnte den Schmeichelreden ihres Liebhabers nicht widerstehen, הָעַלְמָה לֹא יָכְלָה לָקוּם בְּשָׁמְעָהּ חֶלְקוֹת שִׂפְתֵי אוֹהֲבָהּ.

Widerstreiten, Eine Meinung, s. Widersprechen.

Widerstreben, Einen, s. Widersetzen.

Widerstreben, das, הַפְצַר.

Widerspiel, das, du warst — וַתְּהִי לְהֵפֶךְ.

Widerspenstig sein, מָרָה; gegen Einen, מָרָה, הִמְרָה בְּ אֶת; gegen den Befehl Gottes, מָרָה, הִמְרָה אֶת פִּי יְיָ. Ein Widerspenstiger, מוֹרֶה, plur. מֹרִים. Ein widerspenstiges Volk, עַם מֶרִי. Ein widerspenstiges Weib, אִשָּׁה הוֹמִיָּה וְסוֹרֶרֶת.

Widerspenstigkeit, die, מֶרִי, מַרְדּוּת.

Widerspruch, der, *סְתִירָה, הִתְנַגְּדוּת.

Widersprechen, Einem, *הָשֵׁב אֶת אִישׁ מִלִּין עַל דְּבָרָיו, סְתֹר דִּבְרֵי אִישׁ. Widersprich mir nicht so keck, אַל תָּשִׂים לְאַל מִלָּתִי בְּחֹזֶק מֵצַח.

Wieder, ein Umstandswort; ist es so viel als Nochmals, Wiederum, so wird es mit den Zeitwörtern, bei welchen es steht, nicht zusammengezogen, wohl aber mit den Hauptwörtern, z. B. wieder sehen, das Wiedersehen. In dieser Bedeutung umschreibt es der Hebräer mit שׁוּב, יָסַף, הוֹסִיף, denen er, meistens in verneinenden Sätzen, das Adverbium עוֹד zur Verstärkung beifügt. Ich will wieder gehen, אָשׁוּב לָלֶכֶת, אָשׁוּב וְאֵלֵךְ. Er grub wieder auf die Wasserbrunnen, וַיָּשָׁב וַיַּחְפֹּר אֶת בְּאֵרֹת הַמַּיִם. Ihr werdet sie nie wieder sehen, לֹא תוֹסִיפוּ לִרְאֹתָם עוֹד. In den übrigen Bedeutungen bildet es auch mit den Zeitwörtern eine Zusammensetzung, z. B. wiederkehren, wiederholen, wo es im Hebräischen theils durch שׁוּב, theils durch andere Zeitwörter gegeben wird.

Wieder anregen, Etwas, שָׁנָה בְּדָבָר, s. Anregen. Er regte den Plan zum Bau einer Eisenbahn wieder an, הֵעִיר שֵׁנִית אֶת הַדָּבָר אֲשֶׁר יָזַם לִבְנוֹת מְסִלּוּל־בַּרְזֶל.

Wieder aufbauen, wir wollen die Trümmer — נָשׁוּב וְנִבְנֶה הֶחֳרָבוֹת.

Wieder einsetzen, mich hat man wieder eingesetzt, אֹתִי הֵשִׁיב עַל כַּנִּי.

Wieder einschlafen, erwachen und — הָקִיץ וְיָשֵׁן שֵׁנִית.

Wiederbeleben, du wirst uns — תָּשׁוּב תְּחַיֵּינוּ.

Wiederbekommen, ich habe das verlorene Geld — הוּשַׁב לִי הַכֶּסֶף הָאֹבֵד מִמֶּנִּי.

Wiedergeben, Einem Etwas, הָשֵׁב דָּבָר לְאִישׁ.

Wieder genesen, חָיָה, s. Genesen.

Wieder grüßen, Einen, עָנָה אֶת הַמְבָרֵךְ אֹתוֹ.

Wiederhall, der, בַּת קוֹל.

Wiederhallen, die Berge hallen wieder, *הַקּוֹל יָשׁוּב מִן הֶהָרִים.

Wiederholt warnen, Einen, הָעֵד בְּאִישׁ פְּעָמִים וְשָׁלֹשׁ. Ich sah — (וְרָאִיתִי) שַׁבְתִּי וְרָאֹה.

Wiederholen, Worte, שָׁנָה בִּדְבָרִים. Der Narr wiederholt seine Thorheit, כְּסִיל שׁוֹנֶה בְאִוַּלְתּוֹ. Weil der Traum sich zweimal wiederholte, וְעַל הִשָּׁנוֹת הַחֲלוֹם פַּעֲמָיִם.

Wiederum, ich will wiederum deine Schaafe weiden, אָשׁוּבָה אֶרְעֶה צֹאנְךָ.

Wieder sehen, Einen, שׁוּב לִרְאוֹת אִישׁ.

Wieder sehen, das, lebe wohl bis auf Wiedersehen, יְהִי לְךָ שָׁלוֹם עַד שׁוּבִי לִרְאוֹתֶךָ.

Wiedererzählen, er hat mir alles wiedererzählt, סִפֵּר לִי אֶת כָּל אֲשֶׁר שָׁמַע.

Wiedererstatten, das Gestohlene, שַׁלֵּם אֶת הַגְּנֵבָה.

Wiederfinden, ich habe das Geld wiedergefunden, מָצָאתִי הַכֶּסֶף אֲשֶׁר אָבַד מִמֶּנִּי.

Wiedervergeltung, Einem, שַׁלֵּם לְאִישׁ כְּפָעֳלוֹ, s. **Vergelten**.

Wiederkommen, er wird nicht — לֹא יָשׁוּב עוֹד.

Wiederkäuen, הֶעֱלָה גֵרָה. Es wiederkauet nicht, גֵּרָה לֹא יִגָּר.

Wiederkehr, die, mit der Wiederkehr des Jahres לְעֵת תְּשׁוּבַת הַשָּׁנָה.

Wiederkehren, שׁוּב.

Wiederschallen, s. Wiederhallen.

Wiederschein, der, הַנֹּגַהּ הַשָּׁב.

Wühlen, das Schwein wühlt in der Erde, הַחֲזִיר חֹתֵר אֶת הָאֲדָמָה בְּאַפּוֹ.

Wiehern, צָהַל; fig. von Menschen. Ihr wiehert wie die Hengste, תִּצְהֲלוּ כָּאַבִּירִים. Sie wiehern brünstig Einer zum Weibe des Andern (Unkeuschheit zu treiben) אִישׁ אֶל אֵשֶׁת רֵעֵהוּ יִצְהָלוּ לְהִזָּנוֹתָהּ.

Wiehern, das, der Hengste, קוֹל מִצְהֲלוֹת הַסּוּסִים, הָאַבִּירִים.

Wiese, die, נָוֶה, נְוַת דֶּשֶׁא. Wiesen, נְאוֹת דֶּשֶׁא.

Wiesel, das, (nach Einigen) חֹלֶד, חוּלְדָּה, s. **Maulwurf**.

Wüthig sein, von Hunden, הִתְהוֹלֵל.

Wüthen, 1) Rasen, הִתְהוֹלֵל. 2) Vom Meere, vom Sturme, s. Toben. Die Seuche, die am Mittag wüthet, קֶטֶב יָשׁוּד צָהֳרָיִם. Ein wüthender Schmerz, כְּאֵב אָנוּשׁ, כְּאֵב נֶעְכָּר.

Wütherich, der, עָרִיץ, פָּרִיץ. Wütheriche, עָרִיצִים, פָּרִיצִים.

Witwe, die, אַלְמָנָה, אִשָּׁה אַלְמָנָה. Witwen, אַלְמָנוֹת.

Witwenkleider, die, ihre — בִּגְדֵי אַלְמְנוּתָהּ.

Witwenstand, der, אַלְמָנוּת.

Witwer, der, אַלְמָן.

Witterung, die, s. Wetter.

Wittern, der Hund wittert den Hasen, הַכֶּלֶב יָרִיחַ אֶת הָאַרְנֶבֶת מֵרָחוֹק.

Witz, der, שֵׂכֶל. Ein feiner — שֵׂכֶל טוֹב.

Witzig, ein witziger Kopf, אִישׁ טוֹב שֵׂכֶל.

Wichtig, dieser Gegenstand ist mir — הַדָּבָר הַזֶּה גָּדוֹל אֵלָי.

Wild, 1) ein wildes Thier, חַיַּת הַיַּעַר, הַשָּׂדֶה. 2) Ein wilder Mensch, פֶּרֶא אָדָם. 3) Wildes Fleisch in einer Wunde, בָּשָׂר מֵת בַּמַּכָּה.

Wild, das, חַיְתוֹ יַעַר, זִיז שָׂדָה.

Wildheit, die, אַכְזְרִיּוּת.

Wildniß, die, צִיָּה, שְׁמָמָה.

Wildfang, der, סוֹרֵר s. Unbändig.

Wildpret, das, צַיִד.

Wildfleisch, das, s. Wild.

Wildschwein, das, חֲזִיר יַעַר.

Willig, diene ihm mit williger Seele, עָבְדֵהוּ בְּנֶפֶשׁ חֲפֵצָה. Ein williger Mensch, הָעֹשֶׂה חֵפֶץ כָּל אִישׁ.

Willigen, in Etwas, עֲשׂוֹת דָּבָר בְּרָצוֹן טוֹב, s. Einwilligen.

Willigkeit, die, נֶפֶשׁ חֲפֵצָה.

Wille, der, רָצוֹן, חֵפֶץ, נֶפֶשׁ. Einem seinen Willen thun, עָשָׂה רְצוֹן, חֵפֶץ אִישׁ, כִּרְצוֹן אִישׁ. Wenn es euer Wille ist, daß ich die Leiche begrabe, אִם יֵשׁ אֶת נַפְשְׁכֶם לִקְבֹּר אֶת מֵתִי. Du hast hierin deinen Willen, עֲשֵׂה זֹאת כִּלְבָבְךָ, כַּטּוֹב בְּעֵינֶיךָ. Ich bin willens zu ihm zu gehen, עִם לְבָבִי לָלֶכֶת אֵלָיו. Etwas mit Willen thun, s. Vorsetzlich. Der letzte Wille, צַוָּאָה*. Um Willen, לְמַעַן, בַּעֲבוּר.

Willfahren, Einem, עשה רצון איש. Nur dann wollen wir euch — אך בזאת נאות לכם. Du sollst ihm nicht — לא תאבה לו.

Willfährig, ein willfähriger Mensch, האיש החפץ לעשות רצון איש ואיש.

Willkommen, 1) sei mir willkommen! שלום בואך. Einen willkommen heißen, s. Bewillkommen. 2) Er ist überall — רצוי הוא לכל איש.

Willkühr, die, nach Willkühr handeln, עשה כרצונו. Er handelt willkührlich, ohne die Obern zu befragen, יעשה כל דבר כאשר יעלה על לבו, בבלי שאול את הראשים לסור למשמעתם.

Willkührlich, er ist willkührlich mit ihnen verfahren, עשה בהם כרצונו.

Wimmeln, es wimmelt darin von zahllosen Ameisen, ירמשו בו נמלים אין מספר. Auf den Straßen wimmelt es von Menschen, הרחובות תהמנה מאדם.

Wimmern, אנק, האנק.

Wimpern, die, עפעפים, s. Augenwimpern.

Wind, der, 1) eigentl. רוח. Ein heftiger — רוח עזה, קשה, רוח כביר. Winde, רוחות. In alle Winde streuen, זרה לכל רוח. 2) Blähung des Leibes, *עטוש מלמטה; 3) fig. was für einen Vortheil hat er, daß er in den Wind gearbeitet? מה יתרון לו שיעמול לרוח.

Windbeutel, der, מתהלל בדברי רוח.

Windhund, der, (nach Einigen) זרזיר מתנים.

Windig, 1) es ist heute — הרוח ישב היום. 2) Sind die windigen Reden zu Ende? הקץ לדברי רוח.

Windmacher, der, איש מתהלל במתת שקר; s. Windbeutel.

Windel, die, חתלה.

Windeln, ein Kind, חתל, החתל את העולל.

Windelkind, das, עולל מחתל, מחתל.

Winden, einen Faden auf Etwas, *כרך החוט על. Der Fluß windet sich in seinem Laufe, הנחל ילפת ארחות דרכו. Die gewundene Schlange, נחש עקלתון, s. Krümmen.

Winseln, אנק, האנק.

Winter, der, חרף, סתיו.

Wintern, es wintert schon, הסתיו החל.

Winzig, קטן מאד, מעט מזער.

Winzer, der, כרם, בוצר, plur. כרמים, בוצרים.

Winzermesser, das, מזמרה, plur. מזמרות.

Wink, der, *רמז, רמיזה.

Winkel, der, פאה, פנה, מקצוע, זוית plur. זויות.

Winken, mit den Augen, קרץ עין, קרץ בעיניו.

Wünschen, אוה. Hier will ich wohnen, so wünsch' ich es, פה אשב כי אויתיה. Den Unglückstag wünschte ich nicht, יום אנוש לא התאויתי. Er wünschte sich den Tod, ישאל נפשו למות. Einem gutes wünschen, חפץ טובת, בטובת איש. Ich wünsche, daß du glücklich seiest, מי יתן ותצליח את דרכך. Was wünschest du? מה תבקש.

Wißbegierig sein, חפץ בדעת, רדף דעת.

Wüst, שמם, חרב. Euer Land ist — ארצכם שממה. Die Erde war — הארץ היתה תהו. Ich mache ihn — אשיתהו בתה. Wüste Haufen, גלים נצים, s. Oede.

Wüstling, der, איש פרע מוסר.

Wüste, die, מדבר, מדבר שממה, ערבה: plur. ערבות; ישימון, ארץ גזרה. Ein Land zur Wüste machen, שום ארץ לשממה, לשמה לחרבה. Der Pelikan in der Wüste, כוס חרבות. Eine ewige Wüste, שממות עולם.

Wüstenbewohner, die, שכני מדבר; ציים.

Wüstenei, die, s. Wüste.

Wissen, ידע. Soviel ihr wisset, weiß ich auch, כדעתכם ידעתי גם אני. Wer wüßte auch solche Dinge nicht! ואת מי אין כמו אלה. Einem Etwas wissen lassen, הודיע דבר את איש. Er weiß seinem Gegner mit Muth zu begegnen, הוא יודע לעמוד נגד שוטנו, בחוזק לב.

Wissentlich, בדעת, s. Vorsetzlich.

Wissenschaft, die, חכמה, דעת, מדע.

Wissenschaftliche Männer, אנשי דעת, יודעי דעת, מביני מדע.

Wispern, התלחש, s. Flüstern.

Wipfel, der, אמיר.

Vizekönig, der, מִשְׁנֵה הַמֶּלֶךְ, מִשְׁנֶה לַמֶּלֶךְ.

Wicke, die, eine Hülsenfrucht, *כַּרְשָׁן, כַּרְשִׁין, כַּרְשִׁינִין.

Wickeln, in Etwas, s. Einwickeln; ein Kind — s. Windeln.

Wickelkind, das, s. Windelkind.

Wir, אֲנַחְנוּ, נַחְנוּ, (einmal im Codex) אֲנוּ.

Wirbel, der, 1) Scheitel, קָדְקֹד. 2) Im Wasser, שִׁבֹּלֶת מַיִם, s. Strudel.

Wirbelwind, dein Donner erschallt im Wirbelwinde, קוֹל רַעַמְךָ בַּגַּלְגַּל.

Wirbeln, ein sich wirbelnder Sturm, סַעַר מִתְחוֹלֵל, סַעַר מִתְגּוֹרֵר.

Würgen, der Löwe würgt für seine Löwinnen, אַרְיֵה מְחַנֵּק לְלִבְאֹתָיו. Man würgt Rinder, הָרֹג בָּקָר. Draußen würgte das Schwert, מִחוּץ תְּשַׁכֶּל חָרֶב.

Würgen, das, הֶרֶג, הֲרֵגָה.

Würgeengel, der, הַמַּלְאָךְ הַמַּשְׁחִית.

Würger, der, הוֹרֵג, plur. הוֹרְגִים.

Würdig, 1) er ist dieses Lobes nicht — לֹא נָאוָה לוֹ הַתְּהִלָּה הַזֹּאת. 2) Sie werden ihre Ehemänner würdig behandeln, יִתְּנוּ יְקָר לְבַעֲלֵיהֶן. Ein würdiger Mann, אִישׁ יְקָר, מְכֻבָּד, נְשׂוּא פָנִים. Wenn du das Würdige vom Verächtlichen scheidest, אִם תּוֹצִיא יָקָר מִזּוֹלֵל.

Würdigen, 1) er würdiget mich keines Blickes, קַלּוֹתִי בְעֵינָיו מֵהַבִּיט אֵלָי. 2) Eine Sache — s. Schätzen.

Würde, die, יְקָר. Der Vorzug an Würde, יֶתֶר שְׂאֵת. Einem eine Würde verleihen, עָשָׂה יְקָר לְאִישׁ.

Wirth, der, 1) בַּעַל הַמָּלוֹן, הַמְּכַנֵּס אוֹרְחִים לְבֵיתוֹ. 2) (Im moralischen Sinne) Er ist ein guter Wirth in seinem Hause, הוּא יוֹדֵעַ לְכַלְכֵּל אֶת צְרָכֵי בֵיתוֹ בְּמִשְׁפָּט.

Wirthin, 1) sie ist eine schlechte — לֹא תְכַלְכֵּל בֵּיתָהּ בְּרָעַת. 2) Gastwirthin, *פּוּנְדְקִיתָא.

Wirthshaus, das, מְלוֹן אֹרְחִים, גֵּרוּת, *פּוּנְדָק, אוּשְׁפִּיזָא.

Wirthschaft, die, s. Haushaltung, Hauswesen.

Wirthschaftlich sein, **Wirthschaften**, s. Haushalten.

Wirthschafterin, die, סֹכֶנֶת.

Würfel, der, *קוּבְיָא.

Würfeln, 1) mit Würfeln spielen, *שִׂחֵק, צִחֵק בְּקוּבְיָאוֹת. 2) Ein gewürfelter Leibrock, כְּתֹנֶת תַּשְׁבֵּץ. Gewürfelt machen, שִׁבֵּץ אֶת.

Würfelspieler, der, *מְצַחֵק בְּקוּבְיָאוֹת.

Würzgeländer, das, מִגְדְּלוֹת מֶרְקָחִים.

Würzig, s. Gewürzhaft.

Würze, die, בֶּשֶׂם, s. Gewürz.

Würzen, eine Speise, נָתַן בְּשָׂמִים בְּאֹכֶל. Ein gewürzter Wein, יַיִן הָרֶקַח. Du willst das Gewürze würzen; (fig. das Gute besser machen) אֵיךְ תִּרְצֶה לְבַשֵּׂם אֶת הַבְּשָׂמִים; אֵיךְ תְּבַלַּע אֶת הַטּוֹב, לַעֲשׂוֹתוֹ יוֹתֵר טוֹב.

Wirkung, die, פְּעֻלָּה.

Wirksam sein, von Arzeneien, הוֹעִיל.

Wirklich, בֶּאֱמֶת, אָמְנָם.

Wirken, 1) die Arzeneimittel haben gewirkt, הָרְפָאוֹת הוֹעִילוּ. 2) Handeln. Es wird Jakob verkündigt, was Gott gewirkt hat, יֵאָמֵר לְיַעֲקֹב מַה פָּעַל אֵל. 3) Von Stoffen, שִׁבֵּץ אֶת, s. Würfeln, 4) Goldgewirkt.

Wirken, das, פֹּעַל, פְּעֻלָּה.

Wirrwar, der, s. Verwirrung.

Wischen, s. Abwischen.

Wischer, der, s. Verweis.

Weib, das, 1) ein weibliches Individuum נְקֵבָה, אִשָּׁה. Versiegt ist ihre Kraft, Weiber sind sie geworden, נָשְׁתָה גְבוּרָתָם הָיוּ לְנָשִׁים. Ein nichtswürdiges Weib, בַּת בְּלִיַּעַל. 2) Eine verheirathete Person, אִשָּׁה. Das Weib eines Mannes, אֵשֶׁת אִישׁ, s. Andere.

Weibisch werden, הָיָה לְאִשָּׁה, s. Weib. Er ist ein weibischer Mensch, מַעֲשָׂיו כְּמַעֲשֵׂי נָשִׁים. Er hat ein weibisches Herz, (fig.) הוּא רַךְ לֵבָב בְּלִי כֹחַ.

Weibchen, das, von Thieren. Ein Männchen und ein — זָכָר וּנְקֵבָה.

Weiblich, das weibliche Geschlecht, הַנָּשִׁים; in der Grammatik, *מִין, לְשׁוֹן נְקֵבָה.

Weiblichkeit, die, טֶבַע הַנָּשִׁים*.

Weiberhaftes Klagen, ein, נְהִי כִּנְהִי הַנָּשִׁים.

Weigerung, die, מֵאֵן*.

Weigern, sich, Etwas zu thun, מֵאֵן לַעֲשׂוֹת דָּבָר.

Weidlich abprügeln, Einen, הִכָּה אִישׁ בְּמַקֵּל עַד מְאֹד.

Weidmann, der, אִישׁ יֹדֵעַ צַיִד.

Weidmännisch sprechen, דִּבֵּר שְׂפַת הַצַּיָּדִים.

Weide, die, der Baum, plur. die Weiden, עֲרָבִים.

Weide, die, 1) Futter. Wie Hirsche, die keine Weide finden, כְּאַיָּלִים לֹא מָצְאוּ מִרְעֶה. 2) Der Ort. Eine Weide für Heerden. מִרְעֵה עֲדָרִים, s. Weideplatz. Die Schaafe auf die Weide treiben, נָהַג אֶת הַצֹּאן אֶל נְאוֹת דֶּשֶׁא לִרְעוֹתָן שָׁם.

Weiden, 1) die Schaafe weideten, הַצֹּאן רָעוּ. 2) Für Hüten. Weide meine Schaafe, רְעֵה אֶת צֹאנִי. Die Schaafe, welche ich weide, צֹאן מַרְעִיתִי.

Weideplatz, der, auf allen Anhöhen sei ihr — בְּכָל שְׁפָיִים מַרְעִיתָם.

Weihe, die, der Vogel, דַּיָּה, s. Geier.

Weihe, die des Nasiräers, נֵזֶר. Die ganze Zeit seiner Weihe, כָּל יְמֵי נִזְרוֹ.

Weihen, einen Priester, קִדֵּשׁ אֶת הַכֹּהֵן לְכַהֵן לֵאלֹהִים. Einen Tempel, s. Einweihen; Dem Tempel geweihtes Silber, כֶּסֶף קָדָשִׁים; s. Heiligen. Vom Nasiräer. Daß er Gott weihe die Tage seiner Weihe, וְהִזִּיר לַיְיָ אֶת יְמֵי נִזְרוֹ. Das Gelübde eines Geweihten, sich Gott zu weihen, נָדַר נֶדֶר נָזִיר לְהַזִּיר לַיְיָ. Sein geweihtes Haupt, רֹאשׁ נִזְרוֹ. Sie weihten sich dem Schandgötzen, וַיִּנָּזְרוּ לַבֹּשֶׁת.

Weihrauch, der, לְבֹנָה.

Weisheit, die, חָכְמָה. Mein Mund wird Weisheit reden, פִּי יְדַבֵּר חָכְמוֹת.

Weissagung, die, חָזוֹן.

Weissagen, חָזָה. Deine Profeten weissagten dir Lüge, נְבִיאַיִךְ חָזוּ לָךְ שָׁוְא; s. Profezeihen.

Weislich, בְּחָכְמָה.

Waise, die, ein elternloses Kind, s. Waise.

Weise, die, Art, Beschaffenheit, דֶּרֶךְ. Nach der Weise des ganzen Landes, כְּדֶרֶךְ כָּל הָאָרֶץ. Wie ist des Mannes Weise? מַה מִּשְׁפַּט הָאִישׁ. Aufgehört hatte bei Sarah die Weise der Weiber, חָדַל לִהְיוֹת לְשָׂרָה אֹרַח כַּנָּשִׁים.

Weise sein, werden, חָכַם. Wenn sie weise wären, לוּ חָכְמוּ. Gib dem Weisen, und er wird noch weiser werden, תֵּן לְחָכָם וְיֶחְכַּם עוֹד. Einen weise machen, חִכֵּם, הֶחְכִּים אֶת. Einer, der sich weise dünkt, מִתְחַכֵּם, חָכָם בְּעֵינָיו. Eine weise Frau, אִשָּׁה חֲכָמָה.

Weise, der, חָכָם. Die sieben Weisen Griechenlands שִׁבְעָה חַכְמֵי יָוָן.

Weisen, Einem den rechten Weg, הֶרְאָה אִישׁ אֶת הַדֶּרֶךְ הַיָּשָׁר, s. Zeigen.

Weit, 1) auf einer weiten Reise sein, הָיָה בְּדֶרֶךְ רְחוֹקָה. Eine weite Reise unternehmen, הָלַךְ בְּדֶרֶךְ לְמֵרָחוֹק. Es ist mir zu weit hinzugehen, רַב מִמֶּנִּי הַדֶּרֶךְ לָלֶכֶת שָׁמָּה. So weit wie ein Bogenschuß, הַרְחֵק כִּמְטַחֲוֵי קֶשֶׁת. Von weiten stehen, עָמַד מֵרָחוֹק. Sie waren aus der Stadt gegangen, aber noch nicht weit, הֵם יָצְאוּ אֶת הָעִיר לֹא הִרְחִיקוּ. Wie weit ist es von hier nach der Stadt? כַּמָּה הַדֶּרֶךְ לָלֶכֶת מִזֶּה הָעִירָה. 2) Deine Heerde weidet auf weiter Flur, יִרְעֶה מִקְנְךָ כַּר נִרְחָב. 3) Oeffne deinen Mund noch so weit, ich fülle ihn, הַרְחֶב פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ. 4) Weit und breit, s. Breit.

Weitläufig sein, im Reden, הִכְבִּיר מִלִּים, הִרְבָּה דְבָרִים.

Weitläufigkeit, die, אֲרִיכוּת*.

Weite, die, ein ausgedehnter Raum. Die Weite der Erde, רַחֲבֵי אָרֶץ.

Weiter, du gehst von dort — וְחָלַפְתָּ מִשָּׁם וָהָלְאָה. 2) Vom achten Tage an und — מִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וָהָלְאָה, וָמָעְלָה.

Weich, eig. רַךְ. Weich sein, רָכַךְ. Weich machen, רִכֵּךְ אֶת, s. Erweichen. 2) Ein weiches Herz, לֵב רַךְ.

Weichlich, רַךְ, עָנֹג; (weibl.) רַכָּה, עֲנֻגָּה.

Weichen, von Etwas, סוּר מִן, מֵאַחֲרֵי, מוּשׁ מִן.

Mein Sohn, laß sie nicht weichen aus deinen Augen, בְּנִי אַל יָלֻזוּ מֵעֵינֶיךָ.

Weichen, das, des Abends, מְדַד עֶרֶב.

Weil, Bindewort, 1) ohne Verneinung, עַל כֵּן, יַעַן אֲשֶׁר, עַל כֵּן אֲשֶׁר, כִּי, יַעַן כִּי, עַל דְּבַר אֲשֶׁר, תַּחַת, עֵקֶב כִּי. Weil euch Gott liebt, מֵאַהֲבַת יְיָ אֶתְכֶם. 2) Mit der Verneinung. Weil Gott nicht vermochte, sie zu bringen, מִבְּלִי, מִבִּלְתִּי יְכֹלֶת יְיָ לַהֲבִיאָם. Weil er ihm nicht gesagt hatte, עַל בְּלִי הִגִּיד לוֹ.

Weiland, *זִכְרוֹ לִבְרָכָה.

Weilchen, das, warte ein — הוֹחִיל כִּמְעַט רֶגַע.

Weile, die, eine kleine Weile, כִּמְעַט רֶגַע.

Weilen, יָשַׁב, לוּן. Er weilt in dieser Stadt vierzehn Tag, הוּא יוֹשֵׁב בָּעִיר הַזֹּאת זֶה שְׁבוּעַיִם, s. Verweilen.

Wein, der, 1) das Getränk, יַיִן; poetisch דַּם עֵנָב, דַּם עֲנָבִים. Weine, יֵינוֹת. 2) Es wächst viel Wein in diesem Lande, יֵשׁ כְּרָמִים רַבִּים בָּאָרֶץ הַזֹּאת.

Weinbau, der, *נְטִיעַת הַגְּפָנִים.

Weinbauer, der, נֹטֵעַ כְּרָמִים, גַּפָּנִים.

Weinblüthe, die, סְמָדַר.

Weinbeere, die, גַּרְגַּר עֵנָב, פְּרִי הַגֶּפֶן. Am Weinstock ist keine Weinbeere zu sehen, אֵין עֵנָב בַּגֶּפֶן.

Weinbeerhülse, die, זָג.

Weinbeerkörner, die, חַרְצַנִּים.

Weinberg, der, כֶּרֶם, plur. כְּרָמִים.

Weingarten, der, כֶּרֶם.

Weinhaus, das, בֵּית מֹכֵר יַיִן בִּמְשׂוּרָה.

Weinheber, der, *נִשְׁתְּקָא.

Weintraube, die, עֵנָב, אֶשְׁכּוֹל עֲנָבִים, s. Traube.

Weinjahr, das, ein gutes — שָׁנָה מְבֹרֶכֶת מִפְּרִי, מִיְּבוּל הַגֶּפֶן.

Weinland, das, אֶרֶץ כְּרָמִים.

Weinlese, die, בָּצִיר. Weinlese halten, בָּצַר כַּרְמוֹ.

Weinen, בָּכָה, בָּכָה. Laut — נָתַן קוֹלוֹ בִּבְכִי, בָּכָה בְקוֹל גָּדוֹל. Sehr stark — בָּכָה הַרְבֵּה בָּכִי. Sein Auge weint, תִּדְמַע עֵינוֹ.

Weinen, das, בְּכִי, בָּכָה, בְּכִית. Sein bitteres Weinen bricht das Herz der Zuhörer, בִּכְיוֹ הַמַּר יְשַׁבֵּר אֶת לֵב שׁוֹמְעָיו.

Weinerlich, ein weinerliches Gesicht, פָּנִים כִּפְנֵי בֹכִים.

Weinranken, die, שָׂרִיגִים.

Weinrausch, der, er erwachte von seinem Weinrausche, הֵקִיץ מִיֵּינוֹ. Er hat einen — שִׁכּוֹר הוּא מִיַּיִן, עֲבָרוֹ יַיִן, הֲלוּם יַיִן הוּא. Sich einen trinken שָׁתָה יַיִן לְשִׁכָּרוֹן.

Weinrebe, die, זְמוֹרָה, s. Rebe.

Weinstock, der, גֶּפֶן, גֶּפֶן הַיַּיִן. Die Trauben deines unbeschnittenen Weinstockes, עִנְּבֵי נְזִירֶךָ. Weinstöcke, גְּפָנִים.

Weinschänke, die, s. Weinhaus.

Weiß, das Kleid ist, הַבֶּגֶד לָבָן הוּא. Die Zähne weiß von Milch, לְבֶן־שִׁנַּיִם מֵחָלָב. Weiß werden הַלְבִּין. Alles, woran etwas Weißes ist, כֹּל אֲשֶׁר לָבָן בּוֹ. Weiße Pferde, סוּסִים לְבָנִים. Blendend weiße Wolle צֶמֶר צָחַר. Weiße Eselinnen, אֲתֹנוֹת צְחֹרוֹת. Himmelblau und weiß, תְּכֵלֶת וָחוּר. Die weißen Zeuge weben, אֹרְגִים חוֹרָי. Vom Gesichte. Mein Geliebter ist blendend weiß und roth, דּוֹדִי צַח וְאָדוֹם. Sie sind weißer als Milch, צַחוּ מֵחָלָב.

Weißbrod, das, drei Körbe mit — שְׁלֹשָׁה סַלֵּי חֹרִי.

Weißlich, ein weißliches Haar, שֵׂעָר כִּמְעַט לָבָן.

Weiße, das, die Entblößung des Weißen, מַחְשֹׂף הַלָּבָן. Das Weiße im Ei, *לְבַן הַבֵּיצָה, חַלְבּוֹן, s. Eierweiß.

Weiße, die, des Schnees, לְבַן הַשֶּׁלֶג.

Weißen, eine Wand, שׁוּד קִיר בַּשִּׂיד.

Weizen, der, חִטָּה, חִטִּים.

Weizenmehl, das, feines — סֹלֶת חִטִּים.

Weben, Etwas, אָרַג. Ich wurde gewebt in der Tiefe der Erde, רֻקַּמְתִּי בְּתַחְתִּיּוֹת אָרֶץ.

Weberbaum, der, מְנוֹר אֹרְגִים.

Weberei, die, מְלֶאכֶת הָאֹרְגִים.

Weberschiffchen, das, meine Tage eilen schneller als das — יָמַי קַלּוּ מִנִּי אָרֶג.

Weberspuhle, die, פֶּלֶךְ אֹרְגִים.

Weg, der, 1) der Raum in der Länge, den ein

Körper in seiner Bewegung beschreibt. Der Weg des Adlers ist himmelwärts, דֶּרֶךְ הַנֶּשֶׁר בַּשָּׁמָיִם. Einem in den Weg treten, הִתְיַצֵּב בַּדֶּרֶךְ לְשָׂטָן לְאִישׁ. Einem aus dem Wege gehen, נָטָה, סָר, מִפְּנֵי אִישׁ. Geh dem Thoren aus dem Wege, לֵךְ מִנֶּגֶד לְאִישׁ כְּסִיל. Geh deines Weges, לֵךְ לְדַרְכְּךָ. 2) Straße, Pfad, דֶּרֶךְ, אֹרַח. Schlechte, krumme Wege, דְּרָכִים רָעִים, אֳרָחוֹת עֲקַלְקַלּוֹת. Der Ewige macht im Weltmeer einen Weg, und im gewaltigen Gewässer eine Bahn, יְיָ נוֹתֵן בַּיָּם דֶּרֶךְ וּבְמַיִם עַזִּים נְתִיבָה.

Weg, eine Partikel. Weg von mir! סוּר מִפָּנָי. Weg mit ihm! הַסִּירוּהוּ מִנֶּגֶד עֵינָי, s. Hinweg.

Wegeilen, מִהֵר לָלֶכֶת מִן.

Wegblasen, was ihr ins Haus bringt, blase ich weg, וַהֲבֵאתֶם הַבַּיִת וְנָפַחְתִּי בוֹ.

Wegbleiben, ich werde, לֹא אָבוֹא.

Wegbegeben, sich, הָלַךְ לוֹ; aus einer Stadt, יָצָא אֶת הָעִיר.

Weggehen, הָלַךְ לוֹ.

Weghauchen, s. Wegblasen.

Weghauen, s. Abhauen.

Wegheben, ein Bett, נָשָׂא הַמִּטָּה לַהֲסִירָהּ מִמְּקוֹמָהּ; (fig.) Hebe dich weg von mir! סוּר מִנֶּגֶד עֵינָי.

Wegwandern, הָלַךְ לוֹ מִן.

Wegwaschen, Blut, הֵדִיחַ דָּם מִן.

Wegwischen, מָחָה מִן, מֵעַל.

Wegweisen, Einen, צִוָּה אֶת אִישׁ לָצֵאת מִן הַמָּקוֹם.

Wegweiser, der, 1) der Führer, הַמַּרְאֶה אֶת הַדֶּרֶךְ. 2) Die Hand am Scheidewege, הַיָּד בְּרֹאשׁ שְׁנֵי הַדְּרָכִים. Stelle dir Wegweiser auf, הַצִּיבִי לָךְ צִיֻּנִים.

Wegwehen, Spreu, נָדַף אֶת הַמֹּץ, s. Verwehen.

Wegwälzen, einen Stein, גָּלַל אֶבֶן מִמְּקוֹמוֹ.

Wegwenden, die Augen, s. Abwenden. Sich von Einem — פָּנָה מִן, סָבַב, שָׁעָה, הֶשַׁע מִן.

Wegwerfen, ein Buch, הִשְׁלִיךְ סֵפֶר מִנֶּגֶד. Ich werde sie von meinem Angesichte — אַשְׁלִיכֵם מֵעַל פָּנָי.

Wegsein, 1) vom Hause, s. Abwesend. 2) Das Geld ist weg, הַכֶּסֶף אֵינֶנּוּ, לֹא יִמָּצֵא עוֹד.

Wegsehen, von Etwas, הֵסֵב עֵינָיו מִנֶּגֶד דָּבָר, הֶעֱבִיר עֵינָיו מֵרְאוֹת דָּבָר.

Wegthun, s. Weglegen.

Wegtragen, einen Tisch, נָשָׂא שֻׁלְחָן מִמְּקוֹמוֹ.

Wegtreiben, Einen, גֵּרֵשׁ אִישׁ מִן. Treibe weg diese Magd sammt ihrem Sohne, גָּרֵשׁ הָאָמָה הַזֹּאת וְאֶת בְּנָהּ.

Wegjagen, das Vieh von der Saat, הִבְרִיחַ הַבְּהֵמָה מֵעַל הַקָּמָה.

Weglassen, 1) er wollte mich nicht — לֹא נְתָנַנִי לָלֶכֶת מֵאִתּוֹ. 2) Von Wörtern, s. Auslassen.

Weglaufen, בָּרַח לוֹ.

Weglegen, ein Buch, נָתַן, הֵנִיחַ סֵפֶר אֶל מָקוֹם אַחֵר.

Wegmachen, 1) Etwas, s. Wegwischen. Wegfegen. 2) Sich — s. Entfernen, Wegstehlen.

Wegnehmen, 1) ein Buch von dem Tische, הֵסִיר סֵפֶר מֵעַל הַשֻּׁלְחָן. 2) Einem Etwas — (mit Gewalt), לָקַח דָּבָר מִיַּד אִישׁ בְּחָזְקָה.

Wägen, Silber auf der Wage, שָׁקַל כֶּסֶף בַּקָּנֶה. Wäge das Gold auf dieser Wage, שְׁקֹל הַזָּהָב בְּמִשְׁקֹלֶת הַמֹּאזְנַיִם הָאֵל.

Wegen, Vorwort, עַל דְּבַר, בִּגְלַל, עַל אוֹדוֹת, מִפְּנֵי, בַּעֲבוּר. Ihrer Schande wegen, עַל עֵקֶב בָּשְׁתָּם. Eurer Menge — מֵרֻבְּכֶם.

Wegfahren, הָלַךְ בָּעֲגָלָה מִן. Er ist weggefahren ins heilige Land — הָלַךְ נָסַע לְאֶרֶץ הַקְּדוֹשָׁה.

Wegführen, Einen, הוֹלִיךְ אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ; ins Exil, הִגְלָה אֶת.

Wegfliegen, von Vögeln, עָף לוֹ, נָדַד מִקִּנּוֹ.

Wegfegen, den Staub, טֵאטֵא הֶאָבָק מֵעַל פְּנֵי; den Mist, בִּעֵר הַדֹּמֶן.

Wegfressen, s. Abfressen.

Wegziehen, vom Feinde, נִבְקַע מִן, עָלָה מֵעַל, s. Abziehen. Er ist weggezogen הָלַךְ מִזֶּה לָשֶׁבֶת בְּמָקוֹם אַחֵר.

Wegkommen, das Buch ist mir weggekommen, אָבַד מִמֶּנִּי הַסֵּפֶר.

Wegkehren, 1) s. Wegwenden; 2) s. Wegfegen.

Wegraffen, Einem Etwas, יָסַף דְּבַר מִיַּד אִישׁ. Die Frommen werden weggerafft. אַנְשֵׁי חֶסֶד

נֶאֱסָפִים. Der Tod hat ihn in seiner Blüthe weggerafft, הַמָּוֶת חֲטָפוֹ בְּעוֹדוֹ בְאִבּוֹ.

Wegrufen, ich habe ihn weggerufen, קְרָאתִיו לָבוֹא מִמְּקוֹמוֹ אֵלַי.

Wegrauben, Einem Etwas, גָּזֹל דָּבָר מִיַּד אִישׁ.

Wegrücken, ein Bett, הַעְתֵּק מִטָּה מִמְּקוֹמָהּ.

Wegreiben, den Schmutz eines Gefäßes, מָרֵק כְּלִי לְהָסֵר חֶלְאָתוֹ.

Wegreisen, הָלֹךְ מִבֵּיתוֹ בְּדַרְכּוֹ.

Wegräumen, weggeräumt habe ich das Heilige aus dem Hause, בִּעַרְתִּי הַקֹּדֶשׁ מִן הַבַּיִת.

Wegreißen, Einem Etwas, s. Wegraffen. 2) Ein Brett von Etwas — הָסֵר קֶרֶשׁ בְּחָזְקָה מִן; von Mauern und Gebäuden, s. Einreißen.

Wegschaffen, Einen, s. Wegweisen. Schaffet weg die fremden Götter, הָסִירוּ אֶת אֱלֹהֵי הַנֵּכָר. Er schaffte die Astarten weg, בִּעֵר אֶת הָאֲשֵׁרוֹת. Ihr sollt den Sauerteig aus euren Häusern — תַּשְׁבִּיתוּ שְׂאֹר מִבָּתֵּיכֶם.

Wegschicken, Einen, שַׁלַּח אֶת.

Wegschwemmen, Etwas, שָׁטֹף, גָּרֹף אֶת.

Wegstoßen, er trat hinzu, um sie wegzustoßen, וַיִּגַּשׁ לְהָדְפָהּ.

Wegstehlen, Einem sein Geld, גְּנֹב מֵעִם אִישׁ כַּסְפּוֹ. sich — הִתְגַּנֵּב.

Wegstellen, einen Stuhl, שׂוּם, נָתֹן כִּסֵּא אֶל מָקוֹם אַחֵר.

Wegstreichen, s. Ausstreichen.

Wegschleppen, man wird sie wie junge Lämmer — יִסְחָבוּם צְעִירֵי הַצֹּאן.

Wegschneiden, s. Abschneiden.

Wegschenken, s. Verschenken.

Wegspülen, s. Wegschwemmen.

Wegspringen, קַפֵּץ מִמְּקוֹמוֹ.

Wedel, der, זָנָב.

Wedeln, von Hunden, הָנִיעַ הַזָּנָב.

Weder — noch, מִן וְעַד, מִן עַד, גַּם גַּם. Mit einem negativen Zeitworte. Hüte dich, mit ihm weder Gutes, noch Böses zu reden, הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן תְּדַבֵּר עִמּוֹ מִטּוֹב וְעַד רָע. Es soll weder mein, noch dein sein, גַּם לִי גַּם לְךָ לֹא יִהְיֶה. Ich habe ihn weder gesprochen, noch gesehen, לֹא דִבַּרְתִּי עִמּוֹ וְלֹא רְאִיתִיו.

Weh oder **Wehe**, ein Ausruf bei heftigen Schmerzen, oder ein Unglück anzukündigen. Weh mir meiner Wunde wegen! אוֹי, אוֹיָה לִי עַל שִׁבְרִי. Wehe der sündigen Nation! הוֹי גּוֹי חֹטֵא. In allen Gassen ruft man: Wehe! Wehe! בְּכָל חוּצוֹת יֹאמְרוּ הוֹי — הוֹי. Heulet, rufet Weh über den Tag! הֵילִילוּ הָהּ (אֲהָהּ) לַיּוֹם. Wenn ich gefrevelt, dann weh mir! אִם רָשַׁעְתִּי אַלְלַי לִי.

Weh, der Kopf thut mir, יִכְאַב רֹאשִׁי; (oder) רֹאשִׁי עָלַי יִכְבַּד. Er hat eine wehe Hand, יָדוֹ כֹּאֶבֶת; (fig.) ich will ihm nicht wehe thun, לֹא אָסֵב לוֹ רָעָה.

Weh, das, 1) Schmerz, כְּאֵב, מַכְאוֹב. Wer hat Weh? לְמִי אוֹי. 2) Dein Wohl und dein Weh, טוֹבָתְךָ וְרָעָתְךָ.

Wählen, Einen, בְּחוֹר, בָּרֹה אִישׁ.

Wehmuth, die, עַצְּבַת לֵב.

Wehmutter, die, מְיַלֶּדֶת.

Wehmüthig, er ist, מַר נֶפֶשׁ, עֲצוּב רוּחַ הוּא; sie ist, מָרַת נֶפֶשׁ, עֲצוּבַת רוּחַ הִיא.

Wähnen, חָשֹׁב, אָמֹר בְּלֵב, דַּמֵּה.

Wehe, die, חֶבֶל. Die Wehen einer Gebärerin, חֶבְלֵי יוֹלֵדָה. Sie hat die Wehen bekommen, בָּא חֵבֶל לָהּ, נֶהֶפְכוּ עָלֶיהָ צִירֶיהָ.

Wehen, der Wind wehete, נָשֹׁב, נָשְׁבָה הָרוּחַ. Er läßt seinen Wind wehen, יַשֵּׁב רוּחוֹ.

Wehklage, die, מִסְפֵּד, נְהִי, אֲנִיָּה.

Wehklagen, über Etwas, סָפֹד, נָהֹה, אָנֹה עַל, s. Klagen.

Wehr, die, 1) s. Waffe, 2) Sich zu Wehr setzen, s. Wehren.

Wehrlos, 1) einen Soldaten wehrlos machen, הַפְשֵׁט אִישׁ מִלְחָמָה אֶת כֵּלָיו. 2) Sie überfielen wehrlose Weiber und Greise, נָפְלוּ עַל נָשִׁים וּזְקֵנִים אֲשֶׁר אֵין בָּהֶם כֹּחַ לְהִלָּחֵם בָּם.

Wehren, 1) Einem Etwas, גָּעֹר בְּאִישׁ בַּעֲשׂוֹתוֹ דָּבָר, עָצֹר אִישׁ מֵעֲשׂוֹת דָּבָר. Er wehrte ihnen nicht, לֹא כִהָה בָּם. So wehrte David seiner Mannschaft mit Worten וַיְשַׁסַּע דָּוִד אֶת אֲנָשָׁיו בַּדְּבָרִים.

2) Sich gegen Räuber wehren, הִלָּחֵם בְּשׁוֹדְדִים לְהַצִּיל נַפְשׁוֹ.

Währen, es wird lange, s. Dauern.

Während des Krieges, בִּימֵי הַמִּלְחָמָה. Er entrann, während sie zögerten, נִמְלַט עַד הִתְמַהְמְהָם. Während der König bei seinem Gelage ist, עַד שֶׁהַמֶּלֶךְ בִּמְסִבּוֹ. Während ich mit ihm sprach, בְּדַבְּרִי אֵלָיו.

Wesen, das, ein selbstständiges, יְקוּם. Ein lebendes — נֶפֶשׁ חַיָּה, כָּל אֲשֶׁר נְשָׁמָה בְּאַפּוֹ. Alle Wesen, כָּל הַיְקוּם, *כָּל הַנִּמְצָאִים.

Wesentlich, עִקָּרִי, *עִקְּרִי.

Wesenlos, *אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ בְּבַעַל בִּמְצִיאוּת.

Wetteifern, wie willst du mit den Rossen wetteifern? אֵיךְ תְּתַחֲרֶה אֶת הַסּוּסִים. In Etwas — תִּתְחָרֶה בְּ.

Wette, die, sich mit Einem in eine Wette einlassen, הִתְעָרֵב אֶת אִישׁ, s. Aufnehmen, 4).

Wetten, mit Einem, s. Wette.

Wetter, das, 1) s. Witterung. 2) Ein Wetter ist im Anzug, תָּבוֹא שׁוֹאָה.

Wetterstrahl, der, חֲזִיז קוֹלוֹת.

Wetzen, ein Messer, *שִׁנֵּן הַשַּׂכִּין בְּמַשְׁחֶזֶת. Das Schwert ist zum Schlachten gewetzt, הַחֶרֶב מְעֻטָּה לְטָבַח.

Wetzstein, der, *מַשְׁחֶזֶת.

Wächter, der, שֹׁמֵר, נֹצֵר, מְצַפֶּה.

Wächterhütte, die, מְלוּנָה.

Wechsler, der, *הַמֵּמִיר כֶּסֶף בְּכֶסֶף, שֻׁלְחָנִי.

Wechsel, der, חֲלִיפָה, *שִׁנּוּי. Alles ist dem Wechsel unterworfen, אֵין דָּבָר אֲשֶׁר אֵין לוֹ חֲלִיפוֹת.

Wechselbank, die, *חָנוּת הַשֻּׁלְחָנִי.

Wechseln, 1) verb neut. s. Abwechseln. 2) Er hat die Kleider gewechselt, חִלֵּף, הֶחֱלִיף, שִׁנָּה אֶת בְּגָדָיו.

Wechselnd, חֲלִיפוֹת. Sie versehen wechselnd ihren Dienst bei ihrem Herrn, הֵמָּה יְשָׁרְתוּ חֲלִיפוֹת אֶת אֲדוֹנֵיהֶם.

Wechselfieber, das, הַקַּדַּחַת הַחֹלֶפֶת וְשָׁבָה מֵעֵת אֶל עֵת, חֳלִי הַקַּדַּחַת, יוֹם הוֹלֵךְ וְיוֹם בָּא.

Welt, die, 1) für Erde, תֵּבֵל, חֶלֶד, *עוֹלָם. Die ganze Welt, הַתֵּבֵל כֻּלָּהּ, תֵּבֵל וּמְלֹאָהּ. Bis an das Ende der Welt reisen, הָלַךְ עַד קְצֵה הָאָרֶץ. So lange die Welt steht, לְמִן הַיּוֹם הִוָּסֵד הַתֵּבֵל וְעַד עַתָּה. 2) Ein Himmelskörper. Der Himmel mit seinen zahllosen Welten, הַשָּׁמַיִם וּצְבָאָם אֵין מִסְפָּר. 3) Auf die Welt kommen, יָצָא מֵרֶחֶם אִמּוֹ. 4) Die heutige, die alte Welt, הַדּוֹר הַזֶּה, דּוֹרוֹת עוֹלָמִים. 5) Die ganze Wlet weiß es, כָּל אִישׁ יוֹדֵעַ זֹאת.

Weltall, das, הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם.

Weltbegebenheiten, die, דִּבְרֵי הַיָּמִים, קוֹרוֹת הָעִתִּים.

Weltbekannt, נוֹדָע לְכָל אִישׁ.

Weltberühmt, er ist, גָּדוֹל שְׁמוֹ בְּכָל הָאָרֶץ, תְּהִלָּתוֹ מָלְאָה הָאָרֶץ.

Weltbrauch, der, דֶּרֶךְ בְּנֵי אָדָם.

Weltgegenden, die vier, אַרְבַּע רוּחוֹת הַשָּׁמַיִם.

Weltgericht, das, הַיּוֹם אֲשֶׁר בּוֹ יָבוֹא אֱלֹהִים בְּמִשְׁפָּט עִם כָּל בָּשָׂר.

Weltgeschichte, die, תּוֹלְדוֹת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ. Das Werk, סֵפֶר תּוֹלְדוֹת, u. s. w.

Welthandel, der, eine Stadt, die einen Welthandel treibt, עִיר רֹכֶלֶת הָעַמִּים.

Weltherrscher, der, הַמּוֹשֵׁל בְּכָל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ.

Weltweise, der, s. Philosoph.

Weltliche Bücher, *סִפְרֵי חוֹל, סְפָרִים חִיצוֹנִים.

Weltmann, der, אִישׁ יוֹדֵעַ דֶּרֶךְ בְּנֵי אָדָם, אִישׁ יוֹדֵעַ לְהִתְהַלֵּךְ עִם הַחַיִּים, יוֹדֵעַ דֶּרֶךְ אֶרֶץ.

Weltmeer, das, הַיָּם הַסּוֹבֵב אֶת כָּל הָאָרֶץ, s. Ozean.

Weltkreis, der, חוּג הָאָרֶץ, מַעְגַּל הַתֵּבֵל.

Welcher, welche, welches, Fürwort, 1) beziehendes, אֲשֶׁר, שֶׁ, הַ; poetisch, זֶה. Der Mann, welcher ging, welcher geht, הָאִישׁ אֲשֶׁר הָלַךְ, הָאִישׁ הַהֹלֵךְ. Welches, אֲשֶׁר לוֹ. Welchen, אֲשֶׁר. Von welchem, אֲשֶׁר מִמֶּנּוּ. Von welcher, אֲשֶׁר מִמֶּנָּה. Die Männer, welche mit ihm gingen, הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָלְכוּ (הַהֹלְכִים) אִתּוֹ. Welchen, אֲשֶׁר לָהֶם. Von welchen, אֲשֶׁר מֵהֶם, מֵהֶן, לָהֶן. Die Thäler senkten sich an den Ort, welchen du ihnen bestimmtest, יֵרְדוּ בְקָעוֹת אֶל מְקוֹם זֶה יָסַדְתָּ לָהֶם. Der Berg Zion, auf welchem du wohnst, הַר

צִיּוֹן זֶה שָׁכַנְתָּ בּוֹ. 2) Fragendes. Welchen Weg sollen wir ziehen? אֵי־זֶה הַדֶּרֶךְ נַעֲלֶה.

Welch ein schönes Mädchen! מַה יָּפָה הַיַּלְדָּה.

Wellen, die, des Meeres, גַּלֵּי, מִשְׁבְּרֵי הַיָּם. Das Meer wirft, schlägt Wällen, הַיָּם יַעֲלֶה, יְרוֹמֵם. Die Bäche bewegen ihre Wellen, יִשְׂאוּ גַלָּיו נְהָרוֹת דָּכְיָם.

Wälzen, einen Stein גָּלַל, גִּלְגֵּל, הֵגֵל אֶבֶן. Sich — הִתְגַּלֵּל, הִתְגַּלְגֵּל.

Welk, eine welke Blume, צִיץ נֹבֵל, פֶּרַח אֻמְלָל; von Brüsten, s. Einschrumpfen.

Welken, נָבֵל. Die Flur welkt, אֻמְלְלָה אָרֶץ, s. Verwelken. Die Blumen welkten in ihrer Blüthe, הַפְּרָחִים עוֹדָם בְּאִבָּם יִיבָשׁוּ, (oder יִבּוֹלוּ).

Welsch, s. Anhang.

Wem? לְמִי, s. Wer.

Wen? אֶת מִי, s. Wer.

Wenn, ein Nebenwort der Zeit, statt Wann. 1) Ohne Frage. Wie die Nachlese, wenn die Weinlese zu Ende ist, כְּעֹלֵלֹת אִם כָּלָה בָצִיר. Wenn ihr kommt, vor mir zu erscheinen, wer verlangt dies von euch? כִּי תָבֹאוּ לֵרָאוֹת פָּנָי, מִי בִקֵּשׁ זֹאת מִיֶּדְכֶם. 2) Wenn wird er kommen? מָתַי יָבוֹא.

Wenn, ein Bindewort. 1) eine Bedingung zu bezeichnen. Wenn du Dieses thust, so wirst du bestehen können, אִם אֶת הַדָּבָר הַזֶּה תַּעֲשֶׂה וְיָכָלְתָּ עֲמֹד. Wenn man uns als Knechte verkauft hätte, so würde ich geschwiegen haben, וְאִלּוּ לַעֲבָדִים נִמְכַּרְנוּ הֶחֱרַשְׁתִּי. 2) Ohne Bedingung. Wenn er dich fragt, so gib ihm keine Antwort, כִּי יִשְׁאָלְךָ לֹא תַעֲנֶנּוּ. Wenn sie weise wären, würden sie dieses bedenken, לוּ חָכְמוּ יַשְׂכִּילוּ זֹאת. 3) Wenn nicht, לוּלֵי, לוּלָא. 4) Wenn auch, גַּם כִּי. Wenn ihr auch viel betet, גַּם כִּי תַרְבּוּ תְפִלָּה. Wenn er auch tausend Jahr gelebt hätte, וְאִלּוּ חָיָה אֶלֶף שָׁנִים.

Wendeltreppen, die, לוּלִים.

Wendung, die, des Schicksals, סִבָּה, נְסִבָּה. Der Sache eine andere Wendung geben, סַבֵּב אֶת פְּנֵי הַדָּבָר.

Wenden, 1) sich zu Einem, פָּנָה, שָׁעָה אֶל אִישׁ. Wohin er sich wandte, בְּכֹל אֲשֶׁר יִפְנֶה. Den Rücken wenden, sich entfernen הִפְנָה שִׁכְמוֹ לָלֶכֶת. 2) Die Grenze wandte sich gegen Osten, וְנָסַב הַגְּבוּל מִזְרָחָה. 3) Das Herz zu Einem — הֵסֵב לִבּוֹ אֶל, s. Zuwenden. 4) Es war von Gott so gewendet, מֵאֱלֹהִים הָיְתָה נְסִבָּה. 5) Sich an den König — עָרַךְ דְּבָרָיו אֶל הַמֶּלֶךְ, שִׁחֵר אֶת פְּנֵי הַמֶּלֶךְ. 6) Geld auf Etwas, s. Verwenden.

Wendekreis, der, des Krebses, חוּג הַסַּרְטָן*. Des Steinbocks, חוּג הַגְּדִי*.

Wenus, (Venus) die, s. Abendstern.

Wenig, מְעַט. Wenige Tage, יָמִים מִסְפָּר. Wenige Leute, מְתֵי מִסְפָּר, מִצְעַר אֲנָשִׁים. Ist es für euch zu wenig? הַמְעַט מִכֶּם. Sie werden wenig sein, יִמְעָטוּ. Der Arme soll nicht weniger geben, הַדַּל לֹא יַמְעִיט. Weniger machen, הַמְעִיט אֶת, s. Verringern. Warte ein Wenig, כַּתַּר לִי זְעֵיר.

Wenigkeit, die, es ist nur eine — דָּבָר קָטֹן הוּא. Er gab ihm nur eine Wenigkeit, אַךְ מָה מְּעַט נָתַן לוֹ.

Weßhalb, weßwegen, s. Warum.

West, מַעֲרָב, מְבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ.

Westwind, der, רוּחַ הַבָּא מִן הַמַּעֲרָב, רוּחַ מְבוֹא הַשָּׁמֶשׁ; in der Bibel, רוּחַ יָם.

Westwärts, מַעֲרָבָה, יָמָּה.

Westseite, die, פְּאַת מַעֲרָב, פְּאַת יָם.

Westlich, die westlichen Länder, אַרְצוֹת הַמַּעֲרָב, אַרְצוֹת מְבוֹא הַשָּׁמֶשׁ.

Westmeer, das (in der Bibel das mittelländische Meer) הַיָּם הַגָּדוֹל, הַיָּם הָאַחֲרוֹן.

Westen, מְבוֹא הַשָּׁמֶשׁ. Gegen Westen לַמַּעֲרָב. Die Philister von Westen, פְּלִשְׁתִּים מַעֲרָבָה, יָמָּה מֵאָחוֹר.

Wessen, s. Wer.

Wässern, den Wein, מָהוּל הַיַּיִן בַּמָּיִם. Er wässerte die Pferde, הוּא יַשְׁקֶה אֶת הַסּוּסִים מָיִם; von Wiesen, s. Bewässern.

Wespe, die, צִרְעָה.

Wecken, Einen, עוֹרֵר, הָעֵר אִישׁ.

Wer, Fürwort, 1) wer bist du? מִי אַתָּה. Wessen Tochter bist du? בַּת מִי אָתְּ. Wem gehört dieses

Haus? לְמִי הַבַּיִת הַזֶּה. Wen sahst du? אֶת מִי רָאִיתָ. 2) Wer furchsam und ängstlich ist, der kehre zurück, מִי יָרֵא וְחָרֵד יָשֹׁב. s. Derjenige. 3) Seit behutsam, wer es auch sei, mit dem Jüngling Absalon, שִׁמְרוּ מִי בַּנַּעַר בְּאַבְשָׁלוֹם.

Werben, 1) um ein Mädchen, דִּבֵּר בְּנַעֲרָה. Wenn man um sie wirbt, בְּיוֹם שֶׁיְּדֻבַּר בָּהּ. 2) Soldaten, s. Anwerben.

Werg, das, נְעֹרֶת.

Werden, 1) als ein Zeitwort für sich, הָיָה. Gott sprach: es werde Licht! וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר. Er wurde mein Feind, הָיָה לִי לְאוֹיֵב. Der Mensch ist wie Einer von uns geworden, הָאָדָם הָיָה כְּאַחַד מִמֶּנּוּ. Du wurdest ein Volk, נִהְיֵיתָ לְעָם. 2) Als Hülfswort zur Bildung des Futurum und Passivum aller Zeitwörter, welches im Hebräischen nicht besonders ausgedrückt wird: Ich werde, wir werden reden, אֲדַבֵּר, נְדַבֵּר. Das Haus wurde gebauet, ist gebauet worden, הַבַּיִת נִבְנָה.

Vers, (Vers) der, *חָרוּז.

Werth, 1) was ist dein Haus werth? כַּמָּה מְחִיר עֶרֶךְ הַבַּיִת הַזֶּה. Du bist mir sehr werth, יָקַרְתָּ לִי מְאֹד, יָקְרָה נַפְשְׁךָ בְּעֵינַי מְאֹד. 2) Du bist meiner dir erzeigten Güte nicht werth, קָטֹנְתָּ מִכֹּל הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשִׂיתִי עִמָּךְ.

Werth, der, eines Ringes, מְחִיר הַטַּבַּעַת.

Werthlos, אֲשֶׁר אֵין לוֹ מְחִיר, אֲשֶׁר אֵין חֵפֶץ בּוֹ.

Werthschätzen, meine werthgeschätzten Freunde, אֹהֲבַי הַיְקָרִים בְּעֵינַי.

Wärter, der, אֹמֵן.

Wärterin, die, אֹמֶנֶת.

Wermuth, der, לַעֲנָה.

Wärme, die, חֹם.

Wärmen, eine Speise, חִמֵּם אֶת הָאֹכֶל. Sich am Feuer — הִתְחַמֵּם מִן הָאֵשׁ.

Werfen, 1) Einen mit Steinen, הִשְׁלִיךְ, יָדָה אֲבָנִים בְּ, סָקַל בָּאֲבָנִים אֶת; den Spieß nach Einem, הֵטִיל הַחֲנִית אֶל. 2) Das Loos über Etwas, הִשְׁלִיךְ, יָדָה, הִפִּיל, יָרָה גּוֹרָל עַל. 3) Er wirft sie mit Macht zu Boden, הִנִּיחַ לָאָרֶץ בְּיָד. 4) Etwas von sich — הִשְׁלִיךְ דָּבָר מִנֶּגֶד. 5) Die Schuld auf Einen — שׂוּם אַשְׁמָתוֹ בְּאִישׁ. 6) Ein Auge auf ein Mädchen, נָשָׂא עֵינָיו אֶל הַנַּעֲרָה. 7) Junge werfen, s. Gebären.

Werk, das, 1) Arbeit, Verrichtung, מְלָאכָה, מַעֲשֶׂה. Ein Werk von Menschenhänden, מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם. Das Werk meiner Hände, פֹּעַל יָדַי. Ein künstliches Werk, מְלֶאכֶת מַחֲשָׁבֶת; (fig.) gute Werke, מַעֲשִׂים טוֹבִים. 2) Ein nützliches Werk schreiben עָשָׂה סֵפֶר מוֹעִיל.

Werktag, der, יוֹם הַמַּעֲשֶׂה.

Werkzeug, das, כְּלִי. Werkzeuge der Zimmerleute, כְּלֵי חָרָשֵׁי עֵצִים; (fig.) seines Zornes Werkzeuge, כְּלֵי זַעְמוֹ.

Werkstatt, die, eines Schmiedes, חֲנוּת חָרַשׁ בַּרְזֶל.

Wäscherin, die, מְכַבֶּסֶת בְּגָדִים.

S ז

Saat, die, 1) der Same, der gesäet wird, זֶרַע, זֵרוּעַ, plur. זֵרוּעִים. 2) Das in Halmen stehende Getreide, מִזְרָע, קָמָה. Jede Saat an dem Strome verdorrt, כֹּל מִזְרַע יְאֹר יִבַשׁ.

Saatfeld, das, deines Nächsten, קָמַת רֵעֲךָ. Saatfelder, קָמוֹת.

Saatzeit, die, חָרִישׁ, *עֵת הַזְּרִיעָה.

Saal, der, חֲדַר מְרוּחַ.

Saame, s. Same.

Sage, die, *הַגָּדָה, אַגָּדָה.

Sagen, Einem Etwas, הִגִּיד דָּבָר לְאִישׁ. Er ließ mir — שָׁלַח וְהִגִּיד לִי, שָׁלַח אֵלַי לֵאמֹר.

Sahne, die, חֶמְאָה, *שׁוּמַן הֶחָלָב.

Anmerkung. Die aus fremden Sprachen entlehnten Wörter, deren Anfangsbuchstabe ein S ist, welches auch im Deutschen scharf lautet, (z. B. Soldat, Summe, Saphir, Salpeter) finden sich in dem Buchstaben ס.

Satt, ich bin. שָׂבֵעַ אָנֹכִי. Satt werden, שָׂבֵעַ. Ich habe mich an Brod satt gegessen, אָכַלְתִּי לֶחֶם לָשֹׂבַע, לְשָׂבְעָה, שָׂבֵעַ לֶחֶם אָנֹכִי. Einen mit Fleisch satt machen הִשְׂבִּיעַ אִישׁ בָּשָׂר. בְּבָשָׂר. מִבָּשָׂר. Ein Satter, נֶפֶשׁ שְׂבֵעָה; (fig.) das Auge sieht sich nicht satt, לֹא תִשְׂבַּע עַיִן לִרְאוֹת. Ich habe ihn satt, נִלְאֵיתִי לָשֵׂאת אֹתוֹ.

Sattel, der, des Kameels, כַּר (אוּכַף) הַגָּמָל.

Satteln, ein Pferd, חָבַשׁ סוּס.

Satz, der, 1) von Pferden, s. Sprung. 2) Von flüssigen Dingen, s. Bodensatz, Häfe. 3) In der Logik, מִשְׁפָּט*.

Satzung, die, חֻקָּה, plur. חֻקּוֹת.

Sachwalter, der, vor Gericht, *מֵלִיץ בִּדְבַר הָרִיב.

Saite, die, einer Harfe, מֵיתַר הַכִּנּוֹר. Er berührte meines Herzens Saiten, יָעִיר לְבָבִי כְּמֵיתְרֵי הַכִּנּוֹר, s. Aufspannen.

Saitenspiel, das, lobt ihn mit — הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים. Das Saitenspiel rühren, נַגֵּן נְגִינוֹת, נַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת.

Sacht, sachte, s. Leise, Langsam.

Sache, die, 1) Streitsache. Vor die Richter komme die Sache Beider, עַד הָאֱלֹהִים יָבֹא דְּבַר שְׁנֵיהֶם. 2) Geschäft, Angelegenheit, דָּבָר, חֵפֶץ, עִנְיָן. Das ist eine schlimme — עִנְיָן רַע הוּא. Sich einer Sache annehmen, שׂוּם לִבּוֹ לְדָבָר. Die Sache Gottes, חֵפֶץ יְיָ, s. Angelegenheit. Du hast deine Sache recht gemacht, עָשִׂיתָ מַעֲשֶׂיךָ כְּמִשְׁפָּט. 3) Er hat alle seine Sachen mit sich genommen, לָקַח אִתּוֹ אֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ.

Sachkenner, der, מֵבִין דָּבָר, יוֹדֵעַ תַּכְלִית הַדָּבָר הַזֶּה.

Salböl, das, שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה.

Salbung, die, מִשְׁחָה, מָשְׁחָה.

Salbe, die, מִרְקַחָה, מֶרְקָחָה, רֹקַח, מַעֲשֵׂה רֹקֵחַ. Salben, רִקֻּחִים. Eine bereiten, רָקַח.

Salben, einen König, נָסַךְ מֶלֶךְ. Einen zum König über ein Volk, מָשַׁח אִישׁ לְמֶלֶךְ עַל הָעָם. Der gesalbte Priester, הַכֹּהֵן הַמָּשִׁיחַ. Sich salben (nach dem Waschen) סוּךְ, הֵסֵךְ.

Salbenbereiter, der, רֹקֵחַ, רַקָּח.

Salbenbereiterin, die, רַקָּחָה. Salbenbereiterinnen רַקָּחוֹת.

Salz, das, מֶלַח. Geschmacklose Speise ohne Salz, אֲרוּחָה תְּפֵלָה מִבְּלִי מֶלַח.

Salzbund, der, (biblisch) בְּרִית מֶלַח.

Salzgrube, die, מִכְרֵה מֶלַח.

Salzwasser, das, מֵי מֶלַח. Mit Salzwasser wurdest du nicht gewaschen (von neugebornen Kindern) הֻמְלַח לֹא הֻמְלָחַתְּ.

Salzsiedereien, die, (nach Einigen, מִשְׂרְפוֹת מַיִם.

Salzsäule, die, sie wurde eine — וַתְּהִי נְצִיב מֶלַח.

Salzthal, das, am todten Meere, גֵּי מֶלַח.

Salzig, אֲשֶׁר בּוֹ מֶלַח הַרְבֵּה.

Salzmeer, das, יָם הַמֶּלַח, יָם הָעֲרָבָה.

Salzen, Fleisch, מָלַח בָּשָׂר בַּמֶּלַח. Gesalzenes Futter, בְּלִיל חָמִיץ.

Salzkraut, das, (nach Einigen) מַלּוּחַ.

Salzsteppe, die, מְלֵחָה, אֶרֶץ מְלֵחָה.

Sammt, 1) Vorwort. Die Mutter sammt den Kindern, אֵם עַל בָּנִים, s. Mit. 2) Sammt und Sonders, Alle zusammen, כֻּלָּם יַחְדָּו.

Sammlung, die, des Wassers, מִקְוֵה הַמַּיִם; von Büchern, קְבֻצָה.

Sammler, der, הָאֹסֵף, הַמְאַסֵּף.

Sammeln, Etwas, von der Ernte, אָסַף, אָסַף אֶת, כָּנַס. אָגַר אֶת, לִקֵּט, לִקֵּט אֶת. Steine, Wasser — אֲבָנִים, מַיִם. Ich sammelte mir auch Silber und Gold, כָּנַסְתִּי לִי גַם כֶּסֶף וְזָהָב. Schätze — אָצַר אוֹצָרוֹת. Ein Heer — קִבֵּץ חַיִל. Sich sammeln, vom Wasser, הִקָּוָה; von Völkern, הִקָּוָה, הִקָּבֵץ; (fig.) sammelt euch, (geht in euch) und bleibt gesammelt, Volk ohne Scham, הִתְקוֹשְׁשׁוּ וָקוֹשׁוּ הַגּוֹי לֹא נִכְסָף.

Sammelplatz, der, für Krieger, מְקוֹם מוֹעֵד לְאַנְשֵׁי מִלְחָמָה.

Samstag, der, s. Sonnabend.

Sangen, (veraltet statt Aehren) die, שִׁבֳּלִים.

Sand, der, חוֹל.

Sandbank, die, im Meere, הַר חוֹל בַּיָּם.

Sandig, ein sandiger Boden, אֶרֶץ מְלֵאָה חוֹל.

Sanft, eine sanfte Antwort, מַעֲנֶה רַּךְ. Einen

sanfte Worte geben, דַּבֵּר אֶל אִישׁ רַכּוֹת. Ein sanftes Säuseln ließ sich hören, קוֹל דְּמָמָה דַקָּה. Des Baches sanft fließendes Wasser, מֵי הַנָּהָר הַהֹלְכִים לְאַט. Ihn decken sanft des Thales Schollen, מָתְקוּ לוֹ רִגְבֵי נָחַל.

Sanftmuth, die, עֲנָוָה, טוּב לֵב.

Sanftmüthig, er ist, עָנָו הוּא.

Saft, der, לֵחַ, לְשַׁד, s. Lebenssaft.

Saftig, es ist saftig, לַח, רָטֹב הוּא. Saftige Trauben, עֲנָבִים מְלֵאֵי תִירוֹשׁ.

Saftlos, חֲסַר לֵחַ. Sein Körper ist vor Alter saftlos, גֵּווֹ נָס לֵחוֹ מִשֵּׂיבוֹ.

Safran, der, כַּרְכֹּם. Mit Safran färben, *כַּרְכֵּם.

Sarg, der, אֲרוֹן הַמֵּת.

So, 1) ein Umstandswort. So sollst du sprechen, כֹּה תֹאמַר. Der Eine sprach so, זֶה אֹמֵר בְּכֹה, s. Anders. So sollt ihr es essen, כָּכָה תֹּאכְלוּ אֹתוֹ. Thue ganz so wie ich dir gebot, עֲשֵׂה כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ. Die Sache verhält sich nicht so, לֹא כֵן הַדָּבָר. Er ist nicht so reich wie dein Bruder, אֵינֶנּוּ עָשִׁיר כְּאָחִיךָ. Fern sei es von dir, so zu handeln! חָלִילָה לְּךָ מֵעֲשׂוֹת כַּדָּבָר הַזֶּה. Soll ich mich enthalten, wie ich es schon so viele Jahre gethan habe? הִנָּזֵר כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי זֶה כַּמֶּה שָׁנִים. 2) Als Bindewort, um den Nachsatz mit dem Vordersatz zu verbinden. Im Hebräischen wird es durch וְ oder כִּי, oft aber nicht ausgedrückt, bei Verneinungen gar nicht. Wenn du mit mir gehst, so will ich gehen; wenn du aber nicht mit mir gehst, so gehe ich nicht, אִם תֵּלְכִי עִמִּי וְהָלָכְתִּי, וְאִם לֹא תֵלְכִי עִמִּי לֹא אֵלֵךְ. Hätten wir nicht gesäumt, so wären wir jetzt schon zweimal zurück, לוּלֵא הִתְמַהְמָהְנוּ כִּי עַתָּה שַׁבְנוּ זֶה פַעֲמָיִם.

So oft, s. Oft.

Sobald du hinkommst, כְּבֹאֲךָ, בְּבֹאֲךָ שָׁמָּה. Sobald du davon issest, wirst du sterben, בְּיוֹם אֲכָלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת.

Sogar, גַּם, s. Selbst.

Sogleich, schwöre mir, הִשָּׁבְעָה לִּי כַיּוֹם.

Sodann, אָז, s. Dann.

So daß, s. Daß. So daß du dieses nicht zu Herzen nahmst, עַד לֹא שַׂמְתְּ אֵלֶּה עַל לִבֵּךְ.

Sohle, die des Fußes, כַּף רֶגֶל.

Sohn, der, בֵּן. Söhne, בָּנִים. Sohn meiner Leiden, בֶּן אוֹנִי.

Sowohl mein Vater, als meine Mutter, גַּם אָבִי גַּם אִמִּי. Er zündete an sowohl Garbenhaufen, als stehendes Getreide, וַיַּבְעֵר מִגָּדִישׁ וְעַד קָמָה.

So wie ich geredet, כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי.

So wenig die Sterne gezählt werden können, eben so wenig deine Nachkommen, אִם הַכּוֹכָבִים יוּכְלוּ לְהִמָּנוֹת גַּם זַרְעֲךָ יִמָּנֶה.

So lange du lebst, כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ. So lange noch, כָּל עוֹד, s. Athem.

Sold, der, שָׂכָר.

Solcher, ein solcher Mann, אִישׁ כָּזֶה, כָּמוֹהוּ. Eine solche Frau, אִשָּׁה כָּזֹאת, כָּמוֹהָ. Solche Männer und Frauen, אֲנָשִׁים וְנָשִׁים כָּאֵלֶּה. Solches, כַּדָּבָר הַזֶּה.

Sollen, dieses Zeitwort wird im Hebräischen nicht besonders ausgedrückt. Sechs Tage sollst du arbeiten, שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד. Du sollst nicht stehlen, לֹא תִגְנֹב. Soll ich gehen oder nicht? הַאֵלֵךְ אִם אֶחְדָּל. Du sollst wissen, יָדֹעַ תֵּדַע, וְיָדַעְתָּ. Er sollte Dieses wissen, הֲלֹא לוֹ לָדַעַת זֹאת. Als das Thor geschlossen werden sollte, וַיְהִי הַשַּׁעַר לִסְגֹּר. Sollte Jemand kommen, אִם יָבוֹא אִישׁ.

Somit, s. Folglich. Ich habe die fünfzig Gulden von ihnen erhalten, somit haben sie ihre Schuld an mich abgetragen, הַחֲמִשִּׁים כֶּסֶף בָּאוּ לְיָדִי מִמְּךָ אֶל נָכוֹן וּבָזֶה שִׁלַּמְתָּ אֶת נִשְׁיֵךְ אֵלַי עַד לְכַלֵּה.

Sommer, der, קַיִץ.

Sommerdürre, die, חַרְבוֹנֵי קַיִץ.

Sommerhaus, das, בֵּית הַקַּיִץ.

Sommerfrüchte, die, קַיִץ.

Sonder, Vorwort, s. Ohne.

Sonderbar, נִפְלָא, מְשֻׁנֶּה.

Sonderlich, s. Besonders.

Sonderling, der, נִפְרָד.

Sondern, Bindewort, כִּי, כִּי אִם. Nicht ihr habt mich hergeschickt, sondern Gott, לֹא אַתֶּם שְׁלַחְתֶּם אֹתִי הֵנָּה כִּי הָאֱלֹהִים. Sondern in das Haus meines Vaters sollst du gehen, אִם לֹא אֶל בֵּית אָבִי תֵּלֵךְ.

Sondern, er sonderte den Spreu vom Getreide, הִפְרִיד אֶת הַמּוֹץ מִן הַבָּר, s. Absondern.

Sonnabend, der, יוֹם שְׁבִיעִי, שַׁבָּת.

Sonnabends, בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי.

Sonntag, der, יוֹם רִאשׁוֹן.

Sonntags, בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן.

Sonne, die, שֶׁמֶשׁ, חֶרֶס, חַרְסָה; poetisch, חַמָּה.

Sonnen, sich, הִתְחַמֵּם מִן הַשֶּׁמֶשׁ.

Sonnenuntergang, der, מְבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ, s. Untergang.

Sonnenaufgang, der, מִזְרַח שֶׁמֶשׁ, s. Aufgang.

Sonnenbahn, die, הָאֹרַח אֲשֶׁר יָרוּץ הַשֶּׁמֶשׁ.

Sonnenglanz, der, נֹגַהּ הַשֶּׁמֶשׁ.

Sonnenhitze, die, חֹם, חֲמַת הַשֶּׁמֶשׁ.

Sonnenwagen, die, (abgöttische) מַרְכְּבוֹת הַשֶּׁמֶשׁ.

Sonnensäulen, die, חַמָּנִים.

Sonnenjahr, das, שְׁנַת חַמָּה*.

Sonnenlauf, der, תְּקוּפַת הַשֶּׁמֶשׁ.

Sonnenfinsterniß, die, קִדּוּר הַשֶּׁמֶשׁ, לִקּוּת הַחַמָּה*. Es war eine — קַדְרָה, חָשְׁכָה הַשֶּׁמֶשׁ.

Sonnenklar, בָּרוּר כַּשֶּׁמֶשׁ*.

Sonnenkreis, der, חוּג הַשֶּׁמֶשׁ.

Sonnenstich, der, er hat einen — הַשֶּׁמֶשׁ הִכָּה עַל רֹאשׁוֹ וְתָּחֳלֶה.

Sonnenstrahlen, die, קַרְנֵי הַשֶּׁמֶשׁ.

Sonnenscheibe, die, עִגּוּל הַשֶּׁמֶשׁ*.

Sonnenschein, der, נֹגַהּ הַשֶּׁמֶשׁ. Saftvoll grünt er im — רָטֹב הוּא לִפְנֵי שָׁמֶשׁ. Auf Regen folgt — הַמָּטָר יֶחְדַּל וְהַשֶּׁמֶשׁ יָשׁוּב לִזְרֹחַ.

Sonst, 1) ehemals, מֵאָז, לְפָנִים. 2) Ich sah ihn sonst wo, רְאִיתִיו בְּמָקוֹם אַחֵר. 3) Hast du sonst Nichts gehört? הַאִם לֹא שָׁמַעְתָּ עוֹד דָּבָר. 4) Gib mir Brod, sonst verhungere ich, תֶּן לִי לֶחֶם וְאִם אַיִן מֵת אָנֹכִי בָּרָעָב.

So eben, ich komme, עַתָּה בָאתִי.

So viel sie tragen können, כַּאֲשֶׁר יוּכְלוּ שְׂאֵת. Er erlangt so viel als zu seiner Auslösung hinreicht, וּמָצָא כְּדֵי גְאֻלָּתוֹ.

Sorglos, er ist, בֹּטֵחַ, שָׁלֵו, שַׁאֲנָן הוּא. Wehe den Sorglosen in Zion! הוֹי הַשַּׁאֲנַנִּים בְּצִיּוֹן. Ihr sorglosen Weiber! נָשִׁים שַׁאֲנַנּוֹת.

Sorglosigkeit, die, der Thoren, שַׁלְוַת כְּסִילִים.

Sorge, die, 1) Besorgniß, דְּאָגָה. Sein Brod mit Sorgen essen, אָכֹל לֶחֶם הָעֲצָבִים. Er ist voller Sorgen den ganzen Tag, יָשִׁית יָגוֹן בִּלְבָבוֹ כָּל הַיּוֹם. 2) Sorge für Etwas tragen, שׁוּת לִבּוֹ אֶל דָּבָר.

Sorgen, 1) wegen Etwas, דָּאַג מִן. 2) Für Etwas, s. Sorge, 2).

Sorgenlast, die, כֹּבֶד הַדְּאָגוֹת.

Sorgenfrei, er ist, אֵין דְּאָגָה בְּלִבּוֹ.

Sorgfältig untersuchen, Etwas, חָקֹר הֵיטֵב דָּבָר.

Söldner, der, שָׂכִיר; (oder) אִישׁ מִלְחָמָה (wenn vom Militär die Rede ist).

Söller, der, עֲלִיָּה, plur. עֲלִיּוֹת.

Sucht, die, תַּאֲוָה, תְּשׁוּקָה עַזָּה.

Suchen, 1) Einen, Etwas, בִּקֵּשׁ, חִפֵּשׂ, דָּרַשׁ, שִׁחֵר אֶת, s. Gelegenheit. 2) Er sucht mir zu schaden, יְבַקֵּשׁ לְהָרַע לִי.

Summen, הָמָה.

Summen, das, הָמוֹן, הֶמְיָה.

Sumpf, בִּץ, בִּצָּה. Sümpfe, בְּצוֹת; (im Kober) בִּצָּאת.

Sumpfig eine sumpfige Gegend, אֶרֶץ בִּצּוֹת.

Suppe, die, מָרָק.

Sau, die, חֲזִיר נְקֵבָה.

Sauber, s. Rein.

Saugen, Milch, יָנֹק חָלָב.

Sausen, s. Brausen. Mir sausen die Ohren, אָזְנַי תְּצִלֶּינָה.

Saum, der, eines Kleides, שָׂפַת הַבֶּגֶד. Der Saum seiner Kleider, פִּי מִדּוֹתָיו. Die Säume des Oberkleides שׁוּלֵי הַמְּעִיל; poetisch, der Saum der Erde כַּנְפוֹת הָאָרֶץ.

Saumsattel, der, עֲבִיטָא*.

Saumselig sein, אַחֵר לַעֲשׂוֹת מְלַאכְתּוֹ.

Sauer, 1) vom Brode, חָמֵץ. Saurer Wein, חֹמֶץ

ken in die Erde, טָבְעוּ בָאָרֶץ שְׁעָרֶיהָ. Die in die Gruft sinken, יוֹרְדֵי בוֹר. Sie sanken wie Blei in die gewaltigen Gewässer, צָלְלוּ כַּעוֹפֶרֶת בְּמַיִם אַדִּירִים. Auf die Knie — כָּרַע עַל בִּרְכָּיו. Er ließ die Hände — רִפָּה יָדָיו. Siehe, der Tag sinkt, הִנֵּה חֲנוֹת הַיּוֹם. 2) Laß deßwegen den Muth nicht — אַל יִפֹּל לִבְּךָ עַל הַדָּבָר הַזֶּה.

Sinken, das, der Hände, שִׁפְלוּת יָדַיִם. Eines Steines im Wasser, שְׁקִיעַת הָאֶבֶן בַּמַּיִם.

Süß, der Honig ist, הַדְּבַשׁ מָתוֹק. Süßer wie Honig und Honigseim, מְתוּקִים מִדְּבַשׁ וְנֹפֶת צוּפִים. Das Wasser wurde süß, וַיִּמְתְּקוּ הַמָּיִם. So süß auch das Böse seinem Munde schmeckt, אִם תַּמְתִּיק בְּפִיו רָעָה. Süße Feigen, תְּאֵנִים מְתוּקוֹת.

Süßlich, מָתוֹק בִּמְעַט.

Süßigkeit, die, מֹתֶק, מָתְקִי. Süßigkeiten, מַמְתַּקִּים.

Siechbett, das, עֶרֶשׂ דְּוַי.

Säubern, s. Reinigen.

Säugamme, die, מֵינֶקֶת, s. Amme.

Säugling, der, יוֹנֵק, יוֹנֵק שָׁדַיִם.

Säugen, ein Kind, הֵינִיק יֶלֶד. Säugende Kühe, פָּרוֹת עָלוֹת.

Seide, die, מֶשִׁי.

Seidene Kleider, בִּגְדֵי מֶשִׁי.

Seihen, Etwas, זִקֵּק אֶת.

Seit, seit dem, מִן, מֵאָז. Seit gestern, מִתְּמוֹל. Seit dem du mit mir sprachst, מֵאָז דַּבֶּרְךָ אֵלַי. Ich sah ihn nicht seit einem Monat, לֹא רְאִיתִיו זֶה חֹדֶשׁ יָמִים.

Seitwärts gehen, הָלַךְ צִדָּה. Seitwärts vom Gebirge, מִצַּד הָהָר.

Seite, die, 1) eines Körpers, צַד, plur. צְדָדִים. Die Seite der Wohnung, יֶרֶךְ הַמִּשְׁכָּן. Die Seite des Hauses, צֵלָע, כֶּתֶף הַבַּיִת. Die Seiten des Altars, der Halle, צַלְעוֹת הַמִּזְבֵּחַ, כִּתְפוֹת [illegible]. Einem [illegible] zur Seite sitzen, יָשַׁב מִצַּד, לְיַד [illegible]. 2) Gege[illegible]ub. Die nördliche Seite, פְּאַת [illegible]. Ihr sollt [illegible] stehen auf der einen Seite, אַתֶּם [illegible]. Er hatte Frieden von allen Seiten, שָׁלוֹם הָיָה לוֹ מִכָּל עֲבָרָיו. 3) Beschrieben auf beiden Seiten, כְּתוּבִים מִשְּׁנֵי עֶבְרֵיהֶם.

Seitengebäude, die, צְלָעוֹת.

Seitengänge, die, des Hauses, צַלְעוֹת הַבַּיִת.

Seitenwände, die, des Einganges, כִּתְפוֹת הַפֶּתַח.

Seicht, das Wasser ist, הַמַּיִם אֵינָם עֲמֻקִּים.

Seuche, die, דֶּבֶר, מַגֵּפָה, קֶטֶב, קֹטֶב. Die Seuche folgt auf dem Fuße nach, וְיֵצֵא רֶשֶׁף לְרַגְלָיו.

Seil, das, חֶבֶל. Seile, חֲבָלִים, עֲבֹתִים. Frische, יְתָרִים לַחִים. Verlängere deine Seile, הַאֲרִיכִי מֵיתָרַיִךְ.

Säule, die, עַמּוּד, plur. עַמּוּדִים; מַצֵּבָה. Eine Säule von Salz, נְצִיב מֶלַח.

Säulenhalle, die, מִסְדְּרוֹן.

Seiler der, עֹשֵׂה חֲבָלִים.

Säumen, zögern, אֵחַר, בֹּשֵׁשׁ, הִתְמַהְמַהּ.

Säumen, ein Kleid, עָשָׂה שָׂפָה לְבֶגֶד סָבִיב.

Sein, als ein für sich bestehendes Zeitwort, הָיָה. Ich bin krank, חֹלֶה אָנֹכִי. Ist Jemand hier? הֲיֵשׁ פֹּה אִישׁ. Ich bin nicht reich, אֵינֶנִּי עָשִׁיר. Ich war zu Hause, הָיִיתִי בְּבֵיתִי. Wir waren fröhlich, הָיִינוּ שְׂמֵחִים. Wäre nicht der Gott meines Vaters mit mir gewesen, so hättest du mich jetzt leer weggeschickt, לוּלֵי אֱלֹהֵי אָבִי הָיָה לִי כִּי עַתָּה רֵיקָם שִׁלַּחְתָּנִי. Wären wir doch gestorben! לוּ מַתְנוּ, מִי יִתֵּן מוּתֵנוּ. Wenn es doch Abend wäre! מִי יִתֵּן עֶרֶב.

Sein, als ein Hilfswort, womit die vergangenen Zeiten gewisser unthätiger Zeitwörter gebildet werden. Ich bin, ich war gegangen, הָלַכְתִּי. Wäre sie nicht ausgewichen vor mir, אוּלַי נָטְתָה מִפָּנַי.

Sein Knecht, עַבְדּוֹ. Seine Knechte, עֲבָדָיו. Sein Blatt, עָלֵהוּ.

Seinige, mein Bruder und der — אָחִי וְאָחִיו. Das Seinige, כָּל אֲשֶׁר לוֹ. Die Seinigen, קְרוֹבָיו, אַנְשֵׁי בֵיתוֹ.

Seinetwegen, לְמַעֲנוֹ, בַּעֲבוּרוֹ, בִּגְלָלוֹ.

Seiner, erbarme dich, רַחֲמֵהוּ, רַחֵם עָלָיו.

Säuern, Etwas, הֶחְמִיץ אֶת, s. Gesäuertes. Der

Sauerteig säuerte den Inhalt des Backtroges, הַשְּׂאוֹר יְחַמֵּץ אֶת הַבָּצֵק וְהַמִּשְׁאֶרֶת.

Säufer, der, סֹבֵא, סֹבֵא יַיִן.

Seufzen, über Etwas, הֵאָנַח עַל, מִן. Sie vernahmen, daß ich seufzend mich abhärme, שָׁמְעוּ כִּי נֶאֱנָחָה אָנִי בְּשִׁבְרוֹן מָתְנַיִם. Seufzet, ihr tiefgebeugten, תֶּהְגּוּ אַךְ נְכָאִים.

Seufzer, der, אֲנָחָה, plur. אֲנָחוֹת.

Säbel, der, חֶרֶב.

Segnungen, die, deines Vaters, בִּרְכוֹת אָבִיךָ.

Segnen, Einen mit Etwas, (von Gott), בֵּרֵךְ אִישׁ בְּ. Sich segnen, הִבָּרֵךְ, הִתְבָּרֵךְ.

Säge, die, מַשּׂוֹר, מְגֵרָה, plur. מְגֵרוֹת.

Segel, das מִפְרָשׂ. Sie spannen nicht das Segel, בַּל פָּרְשׂוּ נֵס.

Segelbaum, der, תֹּרֶן, s. Mastbaum.

Segeln, Das Schiff ist nach Egypten gesegelt, הָאֳנִיָּה הָלְכָה מִצְרַיְמָה.

Sägen, Holz, שׂוּר, גָּרַר בַּמְּגֵרָה אֶת הָעֵץ.

Segen, der, בְּרָכָה, בְּרָכוֹת.

Sehnsucht, die, תַּאֲבָה. Meine Seele schwindet hin vor Sehnsucht nach deinen Aussprüchen, גָּרְסָה נַפְשִׁי לְתַאֲבָה אֶל מִשְׁפָּטֶיךָ.

Sehne, die, am Körper, גִּיד, plur. גִּידִים; am Bogen, יֶתֶר. Er richtete den Pfeil auf die Sehne des Bogen's, כּוֹנֵן חִצּוֹ עַל־יֶתֶר הַקֶּשֶׁת. Die Sehnen, מֵיתָרִים.

Sehnen, sich nach Etwas, הִכָּסֵף לְ. Meine Seele sehnt sich nach dir, נִכְסְפָה נַפְשִׁי לְךָ, נַפְשִׁי תַּעֲרֹג אֵלֶיךָ. Meine Seele sehnt sich nach dir in der Nacht, נַפְשִׁי אִוִּיתִיךָ בַּלַּיְלָה. Seine Seele sehnt sich darnach, אֵלָיו הוּא נֹשֵׂא אֶת נַפְשׁוֹ.

Sehnen, das, תַּאֲבָה, s. Sehnsucht. Herr! All mein Sehnen liegt vor dir, אֲדֹנָי נֶגְדְּךָ כָל תַּאֲוָתִי.

Sehen, 1) eigentl. רָאָה, רָאָה בְּעֵינָיו. Poetisch, חָזָה, שׁוּר. Du hast gut gesehen, הֵיטַבְתָּ לִרְאוֹת. Er sieht schlecht, עֵינָיו תִּכְהֶינָה מֵרְאוֹת. Einen sehend machen, פָּקַח עֵינֵי אִישׁ. Ein Sehender, פִּקֵּחַ, plur. פִּקְחִים. Etwas — רָאָה דָבָר. Auf Etwas, הַבֵּט אֶל בְּ. In die Höhe — נְשֹׂא מָרוֹם עֵינָיו, פָּנָה לְמַעְלָה. Aus dem Fenster, הַשְׁקֵף בְּעַד, הַשְׁגִּיחַ מִן הַחַלּוֹן. Einen Etwas sehen lassen, הַרְאֵה דָבָר אֶת אִישׁ. 2) Fig. Wir wollen sehen, was da werden wird aus seinen Träumen, נִרְאֶה מַה יִּהְיוּ חֲלֹמֹתָיו.

Seher, der, (Profet), הָרֹאֶה, חֹזֶה וּגְלוּי עֵינָיִם.

Sehr, מְאֹד, עַד מְאֹד, בִּמְאֹד מְאֹד. Sehr erschrecken, חָרַד מְאֹד, חָרַד חֲרָדָה גְדוֹלָה.

Sehrohr, das, קְנֵה רְאִי אֲשֶׁר לְ־חֹזֵי שָׁמַיִם.

Sättigung, die, שֹׂבַע, שֹׂבַע, שָׂבְעָה.

Sättigen, Einen mit Brod, הַשְׂבִּיעַ, שַׂבֵּעַ אִישׁ לָחֶם. Ihr sollt euch am Brod — תִּשְׂבְּעוּ לָחֶם. Vom Trunke, רָוֶה, רַוֵּה, הַרְוֵה.

Setzen, verb. neut. über einen Fluß — עָבַר אֶת הַנַּחַל. Gesetzt, der Feind rückt ein in die Stadt, יוּנַח, כִּי חֵיל הָאוֹיֵב יָבוֹא אֶל הָעִיר.

Setzen, verb. act. 1) Ein Kind auf den Stuhl, הוֹשֵׁב יֶלֶד עַל הַכִּסֵּא. Sich setzen, יָשַׁב. Wir werden uns nicht eher um den Tisch setzen, bis Er hierher kommt, לֹא נָסֹב עַד בֹּאוֹ פֹה. Sich auf das Pferd, עֲלֹה הַסּוּס. 2) Eine Speise auf den Tisch — שׂוּם אֹכֶל עַל הַשֻּׁלְחָן. Einen Topf zum Feuer — שְׁפֹת הַסִּיר. 3) Die Häfen setzen sich auf den Boden, יִשְׁקְעוּ הַשְּׁמָרִים, s. Senken. 4) Setze über dich einen König, שׂוֹם תָּשִׂים עָלֶיךָ מֶלֶךְ. Richter sollst du dir — שֹׁפְטִים תִּתֶּן לְךָ. Einen Aufseher über Etwas — הַפְקֵד פָּקִיד עַל. Einige von Ihnen waren gesetzt über die Gefäße, מֵהֶם מְמֻנִּים עַל הַכֵּלִים. 5) Einen ins Gefängniß — נָתֹן אִישׁ אֶל בֵּית הַסֹּהַר. 6) Einen über einen Fluß — הַעֲבֵר אִישׁ אֶת הַנַּחַל.

Setzer, der, מְסַדֵּר אוֹתִיּוֹת הַדְּפוּס.

Sechs, שִׁשָּׁה, (weibl.) שֵׁשׁ. Sechs Tage, שֵׁשֶׁת יָמִים.

Sechsthalb Ellen, חָמֵשׁ אַמּוֹת וָחֵצִי.

Sechste, der, die, שִׁשִּׁי, שִׁשִּׁית. Den sechsten Theil von Etwas nehmen, שִׁשָּׁה אֶת.

Sechstel, das, שִׁשִּׁית.

Sechsjährig, בֶּן, בַּת שֵׁשׁ שָׁנִים.

Sechsmal, שֵׁשׁ פְּעָמִים.

Sechzig, שִׁשִּׁים.

Sechzigste Tag, der, יוֹם הַשִּׁשִּׁים.

Sechziger, der, בֶּן שִׁשִּׁים שָׁנָה.

Sechzehn, שִׁשָּׁה עָשָׂר (weibl.) שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה.

Sechzehnte, am sechzehnten Tage, בְּיוֹם שִׁשָּׁה עָשָׂר.

Sechzehnjährig, בֶּן, בַּת שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה.

Selbander, Selbdritt, er kam, בָּא וְעִמּוֹ אִישׁ אֶחָד, שְׁנֵי אֲנָשִׁים.

Selbst, 1) ich liebe ihn wie mich — אֲהַבְתִּיהוּ כָּמוֹנִי, Er liebte ihn wie sich — אַהֲבַת נַפְשׁוֹ כְּנַפְשׁוֹ. Er lobt sich — פִּיו יְהַלֵּל אוֹתוֹ, אֵרְבוֹ. Sich selbst beherrschen, מֹשֵׁל בְּרוּחוֹ. Ich habe mir selbst geholfen, יָדִי הוֹשִׁיעָה לִי. Ich sprach mit mir — דִּבַּרְתִּי בְּלִבִּי, עִם, אֶל לִבִּי. Sie gibt sich selbst eine Antwort, אַף הִיא תָּשִׁיב אֲמָרֶיהָ לָהּ. 2) Wie der Himmel selbst an Reinheit, כְּעֶצֶם הַשָּׁמַיִם לָטֹהַר. 3) Für sogar. Selbst Kinder schonen sie nicht, גַּם עַל יְלָדִים לֹא יַחְמֹלוּ.

Selbstlob, das, מְהַלֵּל פִּיו.

Selbstliebe, die, אַהֲבַת נַפְשׁוֹ.

Selbstmord, der, אִבּוּד נַפְשׁוֹ*. Einen begehen, אִבֵּד, הִשְׁחִית נַפְשׁוֹ.

Selbstmörder, der, מְאַבֵּד נַפְשׁוֹ, מְאַבֵּד עַצְמוֹ לָדַעַת.

Selbstständiges Hauptwort, ein, שֵׁם עֶצֶם*.

Selber, er, sie, הוּא, הִיא, s. Selbst.

Seltsam, זָר. Diese Sache ist seltsam, ich kann sie nicht begreifen, הֵן דָּבָר זֶה זָר הוּא בְּעֵינַי לֹא אֵדָעֵהוּ, s. Sonderbar.

Selten, das Wort Gottes war zu jener Zeit — דְּבַר יְיָ הָיָה יָקָר בַּיָּמִים הָהֵם. Seltner mach' ich die Sterblichen als Gold, אוֹקִיר אֱנוֹשׁ מִפָּז. Sich bei Einem selten machen, הוֹקַר רַגְלְךָ מִבֵּית אִישׁ. Seltene Steine, אֲבָנִים יְקָרוֹת. Alles seltene erblickt sein Auge, כָּל יְקָר רָאֲתָה עֵינוֹ.

Selig, 1) selig der Mann, אַשְׁרֵי הָאִישׁ, s. Glückselig. 2) Mein Vater seligen Andenkens, אָבִי אֲשֶׁר זִכְרוֹ לִבְרָכָה.

Seligkeit, die, אֹשֶׁר, חַיִּים הַנִּצְחִיִּים; חַיֵּי נֶצַח, חַיֵּי עוֹלָם.

Sämmtlich, כֻּלָּם יַחְדָּו.

Semmel, die, חֹרִי, s. Weißbrod.

Sengen, ein Wildbret, (nach dem חָרַךְ צַיִד.

Sänger, der, מְשׁוֹרֵר. Sänger und שָׁרִים וְשָׁרוֹת.

Sendung, die, שִׁלּוּחַ, שְׁלִיחוּת*.

Senden, Einen, שָׁלַח, שִׁלַּח אִישׁ. Ich Euch, וְהִשְׁלַכְתִּי בָּכֶם.

Sendschreiben, das. eines Königs, הַשְּׁלוּחָה אֶל מְדִינָה וּמְדִינָה.

Sense, die, מַגַּל הַקּוֹצְרִים.

Senf, der, חַרְדָּל*.

Sänfte, die, צָב, plur. צַבִּים.

Senkblei, das, מִשְׁקֹלֶת, אֶבֶן הַבְּדִיל, אֲנָךְ. Er zieht darüber das Senkble rung, וְנָטָה עָלֶיהָ אַבְנֵי בֹהוּ.

Senken, Eine Leiche in das Grab, אֶל קִבְרוֹ. Durch Trägheit senkt sich בַּעֲצַלְתַּיִם יִמַּךְ הַמְּקָרֶה. Die Erde der Strom Egyptens, ן כִּיאֹר מִצְרָיִם Das Wasser, das sich gesenkt, trinkt ih תִּשְׁתּוּ. Ihre Flügel senkten sich. (יְנָה) כַּנְפֵיהֶם. Sie senkte sich herab vom מֵעַל הַחֲמוֹר.

Senkrecht, Eine senkrechte Mauer, אֲנָךְ

Säßhaft, s. Ansäßig.

Sessel, der, כִּסֵּא, plur. כִּסְאוֹת.

See, der, אֲגַם, אֲגַם מַיִם. Seen, מַיִם

See, die, יָם, יַם, plur. יַמִּים.

Seeungeheuer, das, תַּנִּין, plur. תַּנִּינִים

Seehafen, der, חוֹף הַיָּם. Seehafen, ם

Seehund, der, (nach Einigen) תַּחַשׁ, p

Seeleute, die, עוֹשֵׂי, י הַיָּם בָּאֳנִיּוֹת, מְלָאכָה בְּמַיִם רַבִּים.

Seele, die, 1) Das belebende im plur. נְפָשׁוֹת; נְשָׁמָה, רוּחַ plur. Vernünftige des Menschen, יְחִידָה Erwache, meine Seele, ה כְּבוֹדִי Person. Siebzig Seelen, בְעִים נֶפֶשׁ zahl eurer Seelen, מִסְפַּר נַפְשֹׁתֵיכֶם

Seelenangst, die, צָרַת הַנֶּפֶשׁ.

Seelenwanderung, die, גִּלְגּוּל נְשָׁמוֹת

Säen, Weizen, זֶרַע חִטִּים .

Seefahrer, der, עֹבֵר יָם . Die Seefahrer, עֹבְרֵי אָרְחוֹת יַמִּים, יוֹרְדֵי הַיָּם בָּאֳנִיּוֹת .

Säezeit, die, זֶרַע, חָרִישׁ .

Seeräuber, die, הַשּׁוֹדְדִים בַּיַּמִּים, גֹּזְלֵי אֳנִיּוֹת הַיָּם .

Seestadt, die, עִיר עַל שְׂפַת הַיָּם .

T ט

Tabelle, die, לוּחַ, גִּלָּיוֹן הַרְשׁוּם, s. Verzeichniß.

Tag, der, יוֹם . Tage, יָמִים . Zwei Tage, יוֹמַיִם . Es geschah eines Tages, וַיְהִי הַיּוֹם . Bei Tag und Nacht, יוֹמָם וָלַיְלָה . Tag für Tag, יוֹם בְּיוֹם, יוֹם יוֹם . Der folgende Tag, יוֹם הַמָּחֳרָת . Als es Tag wurde, הַבֹּקֶר אוֹר, בִּהְיוֹת הַבֹּקֶר .

Tagebuch, das, סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים, סֵפֶר יַלְדֵי יוֹם יוֹם .

Tagedieb, der, טָמַן יָדוֹ בַּצַּלַּחַת ; אִישׁ אֲשֶׁר מֵאֲנוּ יָדָיו לַעֲשׂוֹת . אִישׁ אֹכֵל לֶחֶם עַצְלוּת .

Tagewerk, das, חֹק . Sie gibt ihren Mägden das, תִּתֵּן חֹק לְנַעֲרֹתֶיהָ .

Tagelohn, der, שָׂכָר, פְּעֻלַּת שָׂכִיר .

Taglöhner, der, שָׂכִיר, שְׂכִיר יוֹם .

Tagen, Tag werden, s. Tag.

Tagesfrist, die, מִבֹּקֶר עַד עֶרֶב, מִיּוֹם עַד לַיְלָה .

Tagereise, die, דֶּרֶךְ, מַהֲלַךְ יוֹם אֶחָד .

Tadler, der, מוֹכִיחַ .

Tadel, der, תּוֹכַחַת . Ein offener Tadel, תּוֹכַחַת מְגֻלָּה . Er tadelt seine Arbeit, יִתֵּן דֹּפִי בִּמְלֶאכֶת עֲבוֹדָתוֹ ; יָשִׂים תָּהֳלָה בְּמַעֲלוֹ .

Tadellos, er ist, אִישׁ תָּמִים הוּא . Dann erhebst du tadellos deinen Blick, כִּי אָז תִּשָּׂא פָנֶיךָ מִמּוּם .

Tadeln, Einen, הוֹכֵחַ אִישׁ . Der Gott tadelt, מוֹכִיחַ אֱלוֹהַּ .

Tatze, die, eines Bären, כַּף רֶגֶל הַדֹּב .

Talg, der, חֵלֶב, פֶּדֶר .

Talisman, der, plur. Talismane, שַׁלְמַמְאוֹת, s. Amulet.

Talmud, der, תַּלְמוּד .

Talmudist, der, תַּלְמוּדִי . Talmudisten, תַּלְמוּדִיִּים .

Talmudische Spüchwörter, מִשְׁלֵי הַתַּלְמוּד .

Talent, das, Gewicht, כִּכָּר . Ein Talent Gold, כִּכַּר זָהָב . Zwei Talente Silber, כִּכָּרַיִם כֶּסֶף .

Talent, das, חָכְמַת לֵב, כִּשְׁרוֹן, s. Geschicklichkeit.

Talentvoll, מְלֵא חָכְמַת לֵב .

Tamariske, die, ein Baum, אֶשֶׁל .

Tand, der, הֶבֶל, רִיק .

Tante, die, s. Base.

Tanne, die, בְּרוֹשׁ, plur. בְּרוֹשִׁים .

Tanz, der, מְחוֹלָה, מָחוֹל . Tänze, מְחֹלוֹת .

Tanzen, רָקֹד, רַקֵּד, כַּרְכֵּר . Im Kreise, חוּל בִּמְחֹלוֹת .

Tasten, s. Tappen.

Tasse, die, סֵפֶל, s. Schale.

Tafel, 1) um darauf zu schreiben, לוּחַ, plur. לוּחוֹת ; גִּלָּיוֹן . 2) Tisch, שֻׁלְחָן, plur. שֻׁלְחָנוֹת .

Tafeldecker, der, הָעֹרֵךְ הַשֻּׁלְחָן .

Tafelwerk, das, auf den Schiffen, לֻחֹתַיִם .

Tafelrunde, die, מֵסַב . Der König an seiner — הַמֶּלֶךְ בִּמְסִבּוֹ .

Tapete, die, יְרִיעָה, plur. יְרִיעוֹת .

Tapfer, ein tapferer Mann, אַבִּיר, אַבִּיר לֵב, גִּבּוֹר, אִישׁ חָיִל .

Tapferkeit, die, גְּבוּרָה .

Tappen, nach der Wand, גִּשֵּׁשׁ קִיר . Im Finstern, מְשַׁשֵּׁשׁ בָּאֲפֵלָה, מַשֵּׁשׁ חֹשֶׁךְ .

Taxiren, Etwas, הֶעֱרִיךְ אֵת .

Taxe, die, עֵרֶךְ .

Tartsche, die, מָגֵן, צִנָּה, סֹחֵרָה .

Tasche, die, zum Gelde, כִּיס . Ueberhaupt, um Etwas hineinzuthun, יַלְקוּט, צִקְלוֹן .

Toben, vom Meere, הָמָה, שָׁאָה, נָהַם, הִתְגָּעֵשׁ . Von Völkern, רָגַשׁ, הָמָה . Gegen Einen, הִתְרַגֵּז אֶל אִישׁ . Mein Herz tobt in mir, לִבִּי יֶהֱמֶה עָלַי .

Toben, das, des Meeres, נַהֲמַת, שְׁאוֹן הַיָּם, s. Brausen. Vom Menschen, רִגְשָׁה, רֹגֶז .

Tod, der, מָוֶת, (Einmal im plur. מוֹתִים) תְּמוּתָה . Er ist ein Kind des Todes, er ist des Todes schul-

dig, בֶּן מָוֶת הוּא. Die dem Tode geweiht sind, בְּנֵי תְמוּתָה.

Todt, 1) er, sie ist, מֵת. מֵתָה. Ein Todter, מֵת, הַמֵּת. Die Todten, שֹׁכְנֵי עָפָר, נֶפֶשׁ מֵת. Einen todt schlagen, הִכָּה אִישׁ נֶפֶשׁ. 2) Eine todte Sprache, שְׂפַת עַם קְדוּמִים. הַשָּׂפָה אֲשֶׁר חָדְלָה לִהְיוֹת שְׂפַת כָּל הָעָם. 3) Das todte Meer, יָם הַמֶּלַח.

Todtenacker, s. Gottesacker.

Todtenbahre, die, מִטַּת הַמֵּתִים.

Todtenblaß, er ist, יֶחֱרוּ פָנָיו כִּפְנֵי הַמֵּת.

Todtenbeschwörer, der, אוֹב plur. אוֹבוֹת.

Todtenbeschwörerin, die, בַּעֲלַת אוֹב.

Todtengerippe, das, עַצְמוֹת הַמֵּת.

Todtengräber, der, חֹפֵר הַקְּבָרִים.

Todtenhemd, das, תַּכְרִיכֵי הַמֵּת*.

Todtenreich, das, שְׁאוֹל, אֶרֶץ צַלְמָוֶת, s. Schattenreich.

Todtschlag, der, ihn begehen, s. Todt.

Todesangst, die, אֵימַת מָוֶת.

Todesurtheil, das, מִשְׁפַּט מָוֶת.

Todesnacht, die, צַלְמָוֶת.

Todesstunde, die, in seiner — בְּעֵת מוֹתוֹ, מוֹתוֹ.

Todesstrafe, die, diesem Manne gebührt die — מִשְׁפַּט מָוֶת לָאִישׁ הַזֶּה.

Todfeind, der, er ist mein — אִישׁ מָוֶת הוּא לִי. Das ganze Haus meines Vaters bestand nur aus Todfeinden meines Herrn und Königs, לֹא הָיָה כָּל בֵּית אָבִי כִּי אִם אַנְשֵׁי מָוֶת לַאדֹנִי הַמֶּלֶךְ.

Todkrank, חָלָה לָמוּת, עַד לָמוּת.

Tosen, vom Meere, s. Toben.

Tochter, die, בַּת. Töchter, בָּנוֹת.

Toll sein, הִתְהוֹלֵל. Ein toller Mensch, אִישׁ מְשֻׁגָּע, מִשְׁתַּגֵּעַ, מִתְהוֹלֵל, מִתְלַהְלֵהַּ.

Tollheit, die, הוֹלֵלוּת, שִׁגָּעוֹן.

Ton, der, 1) einer Harfe, קוֹל כִּנּוֹר, הֶמְיַת הַנֵּבֶל; 2) s. Accent.

Tonkunst, die, חָכְמַת הַנִּגּוּן*.

Tonne, die, חָבִית*.

Topas, der, פִּטְדָה.

Topf, der, סִיר, פָּרוּר. Er macht siedend das Meer wie ein Topf (am Feuer), יַרְתִּיחַ כַּסִּיר מְצוּלָה. Töpfe, סִירוֹת.

Tortur, die, s. Marter.

Tornister, der, eines Soldaten, יַלְקוּט אִישׁ מִלְחָמָה.

Torkeln, s. Taumeln.

Tödtlich, das tödtliche Geschoß, כְּלֵי מָוֶת. Ein tödtlicher Pfeil ist ihre Zunge, חֵץ שָׁחוּט לְשׁוֹנָם. An tödtliche Krankheiten sollen sie sterben, מְמוֹתֵי תַחֲלֻאִים יָמֻתוּ. Eine tödtliche Wunde, מַכָּה מְמִיתָה. Er erkrankte an einer tödtlichen Krankheit, חָלָה חֳלִי סָר אֲשֶׁר רַבִּים יָמוּתוּ בוֹ.

Tödten, Einen, מוֹתֵת, הֵמִית, קָטַל אִישׁ. Rinder — הָרֹג בָּקָר.

Tödten, das, קֶטֶל הֲרֵגָה.

Tölpel, der, גֹּלֶם*.

Tönen, die Harfe, die Flöte tönt, הַכִּנּוֹר, הֶחָלִיל יֶהֱמֶה.

Töpfer, der, יוֹצֵר, יוֹצֵר חֶרֶשׂ.

Töpferarbeit, die, מַעֲשֵׂה יְדֵי יוֹצֵר.

Töpferthon, חֹמֶר הַיּוֹצֵר.

Töpferscheibe, die, אָבְנָיִם.

Tugend, die, צְדָקָה, plur. צְדָקוֹת.

Tugendhaft sein, הָלַךְ בְּאֹרַח צְדָקָה, הֹלֵךְ צְדָקוֹת. Ein tugendhafter Mann, אִישׁ צַדִּיק תָּמִים. Ein tugendhaftes Weib, אֵשֶׁת חַיִל.

Tuch, das, בֶּגֶד, שִׂמְלָה, מִטְפַּחַת.

Tumult, der, s. Getümmel.

Tummeln, 1) ein Pferd, נָהַג סוּס, s. Antreiben. 2) Sich tummeln, s. Eilen.

Tunke, die, מָרָק.

Tunken, Brod in Wein, טָבַל פַּת לֶחֶם בַּיַּיִן.

Turban, der, פְּאֵר, plur. פְּאֵרִים; צָנִיף. Turbane, צְנִיפוֹת, s. Kopfbinde.

Turteltaube, die, תֹּר, plur. תֹּרִים.

Tau, das, חֶבֶל.

Tauwerk, das, חַבְלֵי הָאֳנִיָּה.

Taub, er ist, חֵרֵשׁ הוּא. Taube Leute, חֵרְשִׁים.

Taube, die, יוֹנָה, plur. יוֹנִים. Eine junge Taube, גּוֹזָל, plur. גּוֹזָלִים; בֶּן יוֹנָה, plur. בְּנֵי יוֹנָה.

Taubenmist, der, חֲרֵי יוֹנִים (חֲרֵי יוֹנִים), דִּבְיוֹנִים.

Taubenschlag, der, plur. die Taubenschläge, אֲרֻבּוֹת הַיּוֹנִים.

Tauglich, er ist zu diesem Geschäfte — יֵשׁ לוֹ כִּשְׁרוֹן לַמְּלָאכָה הַזֹּאת; von Sachen, צָלַח לְ, s. Untauglich.

Tauglichkeit, die, כִּשְׁרוֹן.

Taugen, zu Etwas, s. Tauglich. Streiten mit Worten, die nichts taugen, הוֹכֵחַ בְּדָבָר לֹא יִסְכּוֹן.

Taugenichts, der, אִישׁ אֲשֶׁר אֵין בּוֹ מוֹעִיל.

Tausend, אֶלֶף. Zwei — אַלְפַּיִם. Mir gaben sie Tausende, לִי נָתְנוּ הָאֲלָפִים. Tausend mal Tausend, אֶלֶף אֲלָפִים.

Tausendste Jahr, das, שְׁנַת הָאֲלָפִים.

Tausendfältig vermehren sich, הֶאֱלִף.

Tauchen, Etwas in Wasser, טָבַל דָּבָר בַּמַּיִם.

Taumel, der, רַעַל, תַּרְעֵלָה.

Taumelbecher, der, כּוֹס הַתַּרְעֵלָה, סַף רַעַל.

Taumelwein, der, יֵין תַּרְעֵלָה.

Taumeln, wie ein Betrunkener, חָגַג, נוּעַ כַּשִּׁכּוֹר. Sie trinken und taumeln, וְשָׁתוּ וְלָעוּ. Sie taumeln vom starken Getränke, תָּעוּ מִן הַשֵּׁכָר.

Tausch, der, תְּמוּרָה.

Tauschen, mit den Kleidern, הֵמַר בְּגָדִים בִּבְגָדִים. Sie tauschen Eisen auf Kupfer, בַּרְזֶל בִּנְחֹשֶׁת יָמִירוּ.

Titel, der, eines Buches, שֵׁם הַסֵּפֶר. Einem einen geben, כִּנָּה שֵׁם לְ.

Tüchtig sein, s. Tauglich. Tüchtige Männer, אַנְשֵׁי חַיִל.

Tilgen, ich tilge deine Frevel, אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְשָׁעֶיךָ. Gott tilgt sie von der Erde, הָאֱלֹהִים הִשְׁמִיד יַשְׁמִיד אוֹתָם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה.

Tinte, s. Dinte.

Tünche, die, טִיחַ.

Tünchen, s. Uebertünchen.

Tief, 1) eigentl. עָמֹק. Eine tiefe Grube, שׁוּחָה עֲמֻקָּה. Tiefes Wasser, מַיִם עֲמֻקִּים. Tief machen, הֶעֱמִיק. 2) Wie sehr tief sind deine Gedanken, מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶיךָ. Ein tiefer Schlaf, תַּרְדֵּמָה.

Tiefe, die, der Erde, עֹמֶק הָאָרֶץ; vom Wasser, מְצוּלָה. Die Tiefen, מְצוּלוֹת, מַעֲמַקִּים. In den Tiefen der Unterwelt, בְּעִמְקֵי שְׁאוֹל.

Tiefgebeugt, ich bin, שַׁחוֹתִי עַד מְאֹד, שָׁחָה לֶעָפָר נַפְשִׁי.

Tüpfel, der, s. Punkt.

Tückisch handeln, עָשָׂה מְזִמּוֹת. Ein tückischer Mensch אִישׁ, בַּעַל מְזִמּוֹת.

Tücke, die, מְזִמָּה. Die Tücken, die sie ersinnen, מְזִמּוֹת זוּ חָשָׁבוּ. Siebenfache Tücke ist in seinem Herzen, שֶׁבַע תּוֹעֵבוֹת בְּלִבּוֹ.

Tyrann, der, עָרִיץ, פָּרִיץ, נֹגֵשׂ. Tyrannen עָרִיצִים, פָּרִיצִים, נֹגְשִׂים, חֹקְקִים. Er zerbrach das Zepter der Tyrannen, שָׁבַר שֵׁבֶט מֹשְׁלִים.

Tyrannisiren, Einen, עָשָׂה מַעֲשֵׂי עָרִיץ עִם אִישׁ.

Tyrannei, die, מַעֲשֵׂי עָרִיץ.

Türkis, der, תַּרְשִׁישׁ.

Tisch, der, שֻׁלְחָן, plur. שֻׁלְחָנוֹת.

Tischgebet, das, בִּרְכַּת הַמָּזוֹן*.

Tischtuch, das, מִטְפַּחַת הַשֻּׁלְחָן.

Tischzeug, das, כָּל כְּלֵי הַשֻּׁלְחָן.

Täubchen, das, בֶּן יוֹנָה, גּוֹזָל. Als Liebkosungswort: Mein Täubchen, יוֹנָתִי.

Teig, der, עִיסָה, בָּצֵק.

Teuflisch, כְּדֶרֶךְ הַשָּׂטָן.

Teufel, der, הַשָּׂטָן.

Täuschung, die, מַשָּׁאוֹן. Täuschungen, מַהֲתַלּוֹת.

Täuschen, Einen, הִשִּׁיא אִישׁ, לְאִישׁ; הִשְׁלָה, רִמָּה אִישׁ; הֵתֵל בְּאִישׁ; גָּנַב לֵב אִישׁ. Täusche nicht deine Magd, אַל תְּכַזֵּב בְּשִׁפְחָתֶךָ. Der Most täuscht sie, תִּירוֹשׁ יְכַחֶשׁ בָּהּ. Eine getäuschte Hoffnung, תּוֹחֶלֶת נִכְזָבָה.

Täuschend, כֹּזֵב, אַכְזָב, מִתְעַתֵּעַ.

That, die, מַעֲשֶׂה, מַעֲלָל, עֲלִילָה, פֹּעַל, פְּעֻלָּה. Thaten מַעֲשִׂים, מַעֲלָלִים, עֲלִילוֹת, פְּעָלִים, פְּעֻלּוֹת. In der That, אָמְנָה, אָמְנָם, בְּאֶמֶת.

Thatsache, die, das ist eine — דְּבַר הַנַּעֲשֶׂה, אֲשֶׁר יָצָא לִפְעוּלַּת אָדָם.

Thal, das, עֵמֶק, גַּי, גַּיְא, בִּקְעָה, נַחַל. Thäler, עֲמָקִים, גֵּיאוֹת, גֵּאָיוֹת, בְּקָעוֹת.

Thon, der, חֹמֶר, מֶלֶט. Wie der Töpfer den Thon zerstampft, כְּמוֹ יוֹצֵר יִרְמָס־טִיט.

Thor, das, שַׁעַר. Thore, שְׁעָרִים. Gehet ein in seine Thore mit Lobgesang. בֹּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה.

Thor, der, כְּסִיל, סָכָל, אֱוִיל פֶּתִי. Thoren, כְּסִילִים, סְכָלִים, אֱוִילִים, פְּתָיִים, פְּתָאִים.

Thorhüter, der, שׁוֹעֵר, plur. שׁוֹעֲרִים; שֹׁמְרֵי הַסַּף.

Thorheit, die, כְּסִילוּת, כִּסְלָה, כֶּסֶל, סֶכֶל, סִכְלוּת, שִׂכְלוּת, אִוֶּלֶת.

Thöricht, wir waren, נוֹאָלְנוּ. Du hast thöricht gehandelt, נִסְכַּלְתָּ, הִסְכַּלְתָּ עֲשׂוֹ. Ein thörichter Hirt, רֹעֶה אֱוִילִי. Thörichte Söhne, בָּנִים סְכָלִים. Ein thörichtes Weib, אֵשֶׁת כְּסִילוּת.

Thun, 1) verrichten, handeln, עָשָׂה. Wer hat das gethan? מִי עָשָׂה הַדָּבָר הַזֶּה. Unrecht —, עָשָׂה, פָּעַל אָוֶן. Wem hast du solches schon gethan? לְמִי עוֹלַלְתָּ כֹּה. Mit Einem zu thun haben, בּוֹא עִם אִישׁ, שׁוּת יָדוֹ עִם אִישׁ, s. Umgehen, Ich habe Nichts mit ihm zu thun, דָּבָר אֵין לִי עִמּוֹ. 3) Für Setzen, Legen, Bringen u. s. w. שׂוּם, שׁוּת, נָתַן.

Thun, das, nach seinem, כְּמַעֲשֵׂהוּ, כְּפָעֳלוֹ, כִּפְעֻלָּתוֹ.

Thurm, der, מִגְדָּל. Thürme, מִגְדָּלִים, מִגְדָּלוֹת.

Thurmwächter, der, הַצּוֹפֶה; הַמְצַפֶּה עַל הַמִּגְדָּל, plur. מְצַפֶּה; צוֹפִים.

Thau, der, טַל.

Thautropfen, die, אֶגְלֵי טַל.

Thauen, 1) vom Fallen des Thaues, es thauet, יִפֹּל, יֵרֵד הַטָּל. 2) Aufthauen, הַקֶּרַח יִמַּס.

Thier, überhaupt, חַיָּה. Größere, vierfüßige Thiere בְּהֵמָה. Thiere, חַיּוֹת. Die Thiere des Waldes, בַּהֲמוֹת יַעַר.

Thür, die, דֶּלֶת, פֶּתַח. Thüren, דְּלָתַיִם, דְּלָתוֹת, פְּתָחִים; (fig.) Die Thür meiner Lippen, דַּל שְׂפָתָי.

Thürangel, die, צִיר הַדֶּלֶת, s. Angel.

Thürhüter, der, שֹׁמֵר הַסַּף, plur. שֹׁמְרֵי הַסִּפִּים.

Thierisch, כְּדֶרֶךְ חַיּוֹת הַשָּׂדֶה.

Thürmen, sich, s. Aufthürmen.

Thürpfoste, die, מְזוּזָה, plur. מְזוּזוֹת.

Thierkreis, der, חוּג הַמַּזָּלוֹת.

Thürschwelle, die, סַף, plur. סִפִּים; מִפְתָּן.

Theil, der, חֵלֶק, plur. חֲלָקִים. Späteres Wort, מִקְצָת. Zwei Theile, שְׁתֵּי יָדוֹת. Ein zweifache Theil, פִּי שְׁנַיִם, מָנָה אַחַת אַפָּיִם. Der dir zu gemessene Theil, מְנָת מִדַּיִךְ. Ich gab dir einen Theil, נָתַתִּי לְךָ שְׁכֶם אֶחָד. Zu gleichen Theilen, חֵלֶק כְּחֵלֶק.

Theilbar, אֲשֶׁר יוּכַל לְחַלֵּק.

Theilhaftig machen, Einen einer Sache, חִלֵּק לְאִישׁ בְּדָבָר.

Theilung, die, חֲלֻקָּה.

Theils, sie wurden theils verwundet, theils getödtet, יֵשׁ אֲשֶׁר נִפְצְעוּ וְיֵשׁ אֲשֶׁר הוּמְתוּ.

Theilen, Etwas, חָלַק, חִלֵּק דָּבָר. In seinen Tagen wurde die Erde getheilt, בְּיָמָיו נִפְלְגָה הָאָרֶץ. Sie sollen das Geld dafür theilen, וְחָצוּ אֶת כַּסְפּוֹ. Sie theilen meine Kleider unter sich, יְחַלְּקוּ בְגָדַי לָהֶם. Theilt es unter euch in sieben Theile, הִתְחַלְּקוּ אֹתָהּ לְשִׁבְעָה חֲלָקִים; (fig.) damals theilte sich das Volk in zwei Hälften, אָז יֵחָלֵק הָעָם לַחֵצִי.

Theuer, 1) die Wolle ist, רַב מְחִיר הַצֶּמֶר. Zu theuer ist's, ihre Seele zu befreien, וְיֵקַר פִּדְיוֹן נַפְשָׁם. 2) Mein Leben war dir theuer, יָקְרָה נַפְשִׁי בְּעֵינֶיךָ. Theurer Sohn! בֵּן יַקִּיר.

Theuerung, die, יֹקֶרֶת*.

Theater, das, טֵאַטְרוֹן*, plur. טֵאַטְרָאוֹת; בֵּית הַמַּרְאֶה, בֵּית הַמִּשְׂחָק.

Theolog, der, s. Gottesgelehrter.

Theologie, die, חָכְמַת אֱלֹהוּת*.

Theorie, die, מִדְרָשׁ, עִיּוּן*.

Thema, das, הַמַּאֲמָר הָעִקָּרִי*.

Theer, das, oder der, זֶפֶת, כֹּפֶר.

Thron, der, כִּסֵּא, plur. כִּסְאוֹת; כִּסֵּא הַמַּלְכוּת, כִּסֵּא הַמַּמְלָכָה.

Thronhimmel, der, חוּפַּת הַכִּסֵּא, s. Baldachin.

Thronen, יָשַׁב עַל כִּסֵּא הַמַּלְכוּת.

Thronfolger, der, יוֹרֵשׁ הָעֶצֶר, הַבֵּן אֲשֶׁר יִמְלֹךְ אַחֲרֵי הַמֶּלֶךְ, הַיֹּשֵׁב עַל כִּסֵּא אָבִיו אַחֲרָיו.

Thräne, die, דִּמְעָה, plur. דְּמָעוֹת. Meine Augen schwinden durch Thränen dahin כָּלוּ בַדְּמָעוֹת עֵינַי.

Thränen, mein Auge thränt, הַרְשַׁע תִּדְלֹף עֵינִי.

Thränenbrod, das, לֶחֶם דִּמְעָה.

Thränenquelle, die, מְקוֹר דִּמְעָה.

Thränenstrom, der, פַּלְגֵי דְמָעוֹת.

Täglich, er kommt, יָבוֹא יוֹם יוֹם. יוֹם בְּיוֹם, כְּיוֹם בְּיוֹם. Das Tägliche, דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ.

Teller, der, צַלַּחַת קְטַנָּה.

Tellertuch, das, מַפָּה*.

Tellerlecker, der, s. Schmarotzer.

Tempel, der, הֵיכָל, plur. הֵיכָלִים, הֵיכָלוֹת.

Tempeldienst, der, עֲבוֹדַת בֵּית יְיָ, עֲבוֹדַת הַמִּקְדָּשׁ.

Tempelknechte, die, נְתִינִים.

Temperament, das, טֶבַע*.

Tändeln, mit einem Kinde, צַחֵק אֶת הַיֶּלֶד.

Tenne, die, גֹּרֶן, plur. גְּרָנוֹת.

Testament, das, 1) der letzte Wille, צַוָּאָה*. Eines machen, צַוֵּה לְבֵיתוֹ, אֶל בֵּיתוֹ. 2) Das alte — תּוֹרַת מֹשֶׁה, *תּוֹרָה וּנְבִיאִים וּכְתוּבִים. Das neue — בְּרִית חֲדָשָׁה, *אֶבֶן גִּלָּיוֹן.

Teppich, der, יְרִיעָה, דֹּק. Teppiche יְרִיעוֹת, מַרְבַדִּים.

Text, der, einer Schrift, דִּבְרֵי הַכְּתָב.

Termin, der, מוֹעֵד. Einen ansetzen יָעַד מוֹעֵד, נָתַן זְמַן.

Terbinthe, die, אֵלָה, plur. אֵלִים.

Terpentin, der, שְׂרַף הָאֵלִים*.

Trabant, der, s. Leibwache.

Traben, von Pferden, דָּהַר.

Traben, das, דַּהֲרָה.

Tragbahre, die, מוֹט.

Tragbar, אֲשֶׁר יוּכַל לְהִנָּשֵׂא.

Tragen, Etwas, 1) eig. נָשָׂא אֶת. Zum Dienen und zum Tragen der Lasten, לַעֲבֹד וּלְמַשָּׂא. Er neigt seine Schulter hin zum — וַיֵּט שִׁכְמוֹ לִסְבֹּל. Von Kindern. Die ich auf den Armen getragen, אֲשֶׁר טִפַּחְתִּי. Er wird zu Grabe getragen, יוּבַל לִקְבָרוֹת. 2) Früchte — נָשָׂא, עָשָׂה, נָתַן פְּרִי; von Thieren, הָרָה, s. Trächtig. 3) Seine Frau trägt sich prächtig, אִשְׁתּוֹ לְבוּשָׁה תָמִיד בְּבִגְדֵי תִפְאָרֶת.

Tradition, die, מָסֹרֶת, קַבָּלָה*. Die Tradition unserer Vorfahren, קַבָּלַת אֲבוֹתֵינוּ.

Tracht, die, eines Volkes, מַלְבּוּשֵׁי הָעָם.

Trachten, Einem nach dem Leben, בִּקֵּשׁ נֶפֶשׁ אִישׁ. Er trachtete ihm nach dem Leben, הוּא צֹדֶה נַפְשׁוֹ לְקַחְתָּהּ. Er trachtet, mir zu schaden, יַחְשֹׁב לְהָרַע לִי. Besser ist, was die Augen schauen, als wonach der Geist trachtet, טוֹב מַרְאֵה עֵינַיִם מֵהֲלָךְ־נָפֶשׁ.

Trampelthier, das, s. Dromedar.

Trank, der, Speise und — אֹכֶל וּמַשְׁקֶה, מַאֲכָל וּמִשְׁתֶּה.

Trog, der, עֲרִיבָה*.

Trotz, der, עָתָק. Kein Trotz entfahre eurem Munde, אַל יֵצֵא עָתָק מִפִּיכֶם. Einem Trotz bieten, s. Trotzen.

Trotz, Vorwort, trotz diesem בְּכָל זֹאת, s. Ungeachtet.

Trotzig sprechen, דַּבֵּר עָתָק.

Trotzen, Einem, הִתְאַמֵּץ עַל אִישׁ, s. Widersetzen, Widerstehen.

Trommel, die, תֹּף אַנְשֵׁי מִלְחָמָה.

Trommeln, תָּפַף.

Trompete, die, חֲצֹצְרָה, plur. חֲצֹצְרוֹת. Sie blasen, s. Trompete.

Trompeten, תָּקַע, חִצֵּר בַּחֲצֹצְרוֹת.

Trompeter, der, מַחְצֵר, מַחְצְצֵר.

Trost, der, נֹחַם, נֶחָמָה.

Trostworte, die, דְּבָרִים נִחֻמִים.

Trostlos, er ist יְמָאֵן לְהִנָּחֵם.

Tropfen, das Blut tropft aus der Wunde יִדְלֹף דָּם הַמַּכָּה. Es tropft schon, נִטְפֵי מַיִם יֹרְדִים מִן הֶעָבִים.

Tropfen, der, Wasser, נֶטֶף, (טִפַּת) מַיִם oder נֶטֶף, plur. נִטְפֵי מַיִם. Ein Tropfen am Eimer מַר מִדְּלִי. Die Tropfen der Nacht רְסִיסֵי לָיְלָה; des Thaues אֶגְלֵי טַל.

Trocknen, 1) trocken werden חָרֵב, יָבֵשׁ. 2) Trocken machen הֶחֱרִב, הוֹבִישׁ. Sich die Thränen, die Hände — s. Abtrocknen.

Trocken, die Erde war, חָרְבוּ פְּנֵי הָאֲדָמָה, יָבְשָׁה הָאָרֶץ. Trockenes Brod, לֶחֶם יָבֵשׁ; von Gegenden, s. Dürr. Trocken machen יִבֵּשׁ, הוֹבִישׁ אֶת.

Trockenheit, die, חֹרֶב, s. Dürre.

Trockene, das, יַבָּשָׁה, יַבֶּשֶׁת, חָרָבָה. Sie gingen im Trockenen הָלְכוּ בַיַּבָּשָׁה.

Tröstungen, die, נחמים, תנחומים, תנחומות.

Trösten, Einen נחם איש. Sich über Etwas — הנחם, התנחם על.

Tröster, der, מנחם. Lästige Tröster, מנחמי עמל.

Trug, der, רמיה, תרמית. Mit Lug und Trug בכחש ובמרמה.

Trunk, der, 1) gib mir einen Trunk Wasser השקיני נא מעט מים. 2) Er ist des Trunkes ergeben ירדף יין ושכר.

Trunkenbold, der, סבא, שכור.

Trunkenheit, die, שכרון.

Trupp, der, גדוד. Ein Trupp Soldaten גדוד אנשי מלחמה.

Truppen die, אנשי הצבא.

Trauung, die, נשואין, קדושין*.

Trauhimmel, der, חפה*.

Traube, die, ענב, plur. ענבים; אשכל, plur. אשכלות. Die Kopher-Traube אשכל הכפר. Die Trauben des Weinstocks אשכלות הגפן.

Traubenaufguß, der, משרת ענבים.

Traum, der, חלום. Träume חלומות. Einen Traum haben חלם חלום.

Traumbuch, das, ספר פתרון החלומות.

Traumdeuter, der, איש פתר החלומות.

Trauen, Einem, auf Einen, האמין ב, בטח ב, על. Traue ihm nicht אל תבטח בו.

Trauen, copuliren: ein Paar קדש אשה לאיש.

Trauer, die, 1) das Trauern אבל. Die Trauer um das einzige Kind אבל יחיד. 2) Die Trauer anlegen לבש בגדי אבל. 3) Die Zeit der Trauer. Als die Trauer vorüber war ויעבר האבל. Ich aß nicht davon in meiner Trauer לא אכלתי באוני ממנו.

Trauergedicht, das, קינה על מות איש, שיר נהי.

Trauerhaus, das, בית אבל, בית מרזח.

Trauermahl, das, לחם אונים.

Trauern, um einen Todten, אבל, התאבל על מת. Stelle dich, als ob du trauertest התאבלי נא. Ein Trauernder אבל, plur. אבלים.

Trauerzeit, die, ימי אבל, s. Trauer.

Trauerrede, die, הספד*.

Traufe, die, דלף.

Traurig, er ist, sie sind — [illegible]ה הוא, אנשי נפש המה. Ein trauriges Gesicht פנים רעים. Eine[illegible] traurig machen הוגה, יגה איש.

Traurigkeit, die, das Ende der Freude ist — [illegible]רית [illegible] שמחה תוגה.

Triangeln, die (in der Musik) שלישים.

Triumph, der, נצחון*, s. Sieg.

Triumphiren, über den Feind, התגבר על האויב.

Trieb, der, natürliche, חשק טבעי*.

Tribut, der, מס.

Tributbar werden, היה למס.

Tribune, die, s. Bühne.

Trübsal, das, s. Noth, Elend.

Trübsinn, der, עצבת לב, רוח כהה.

Trübsinnig, er ist קדר הוא. Trübsinnig umhergehen התהלך קדר, הלך קדרנית. Die Trübsinnigen קדרים, s. Schwermüthig.

Trübe, das Wasser ist המים דלוחים, עכורים*. Die trübe sind vom Eise הקדרים מני קרח. Ein trüber Tag יום ענן. Seine Augen wurden — כהו עיניו. Trübe Augen עינים כהות. Trübe machen, s. Trüben.

Trüben, das Wasser mit den Füßen דלח מים ברגליו. Eine getrübte Quelle מעין נרפש. Er trübt kein Wasser; (fig.) לא ירע לאיש מאומה.

Trüglich, כזב, אכזב.

Trügen, die Hoffnung trügt התקוה נכזבה, s. Täuschen.

Trügerische Reden, דברי מרמות. Eine trügerische Zunge, לשון רמיה, לשון תרמית. Die trügerische Frucht, פרי כחש.

Tritt, der, צעד, אשור. Das Geräusch eines Trittes קול צעדה. Tritte אשורים, פעמים. Gehe nach den Tritten der Schafe לך נא בעקבי הצאן.

Trichter, der, משפך*.

Trümmer, die, חרבה, חרבות, מפלה.

Trinkbar, טוב לשתות. Dieses Wasser ist trinkbar המים האלה נכונים לשתות.

Trinkgelage, das, משתה, סבא.

Trinkgefäß, das, כְּלִי מַשְׁקֶה.

Trinkhaus, das, בֵּית מִשְׁתֶּה, בֵּית מִשְׁתֵּה יַיִן.

Trinklied, das, שִׁיר שֹׁתֵי יַיִן.

Trinken, Wasser שָׁתָה מַיִם. Aus einem Becher — שָׁתָה בְּכוֹס. Einem Wein zu trinken geben הִשְׁקָה אִישׁ יַיִן.

Trinken, das, שְׁתִי, שְׁתִיָּה.

Trinker, der, רֹדֵף שֵׁכָר, סֹבֵא.

Triefäugig, דְּלַקְתָּן, דּוֹלְקָן*.

Trift, die, כַּר. Triften נְאוֹת דֶּשֶׁא, כָּרִים.

Triftige Gründe, סִבּוֹת נְכוֹנוֹת*.

Triefen, נָטַף, עָרַף, רָעַף.

Trippeln, von koketten Frauenzimmern: trippelnd gehen sie einher הָלוֹךְ וְטָפֹף תֵּלַכְנָה.

Tripper, der, זוֹב.

Treu sein, Einem הֶאֱמַן לְאִישׁ. Ein treuer Diener, Bote עֶבֶד נֶאֱמָן, צִיר אֱמוּנִים. Er blieb mir treu sein ganzes Leben hindurch הָיָה נֶאֱמָן לִי כָּל יְמֵי חַיָּיו.

Treuherzig, s. Offenherzig.

Treulos sein, gegen Einen בָּגַד בְּאִישׁ, מָעַל מַעַל בְּאִישׁ, s. Untreu.

Treulosigkeit, die, בֶּגֶד, מַעַל.

Treulich handeln, עָשָׂה בֶּאֱמוּנָה.

Treiben, 1) einen Nagel in den Balken תָּקַע הַיָּתֵד בַּקּוֹרָה. 2) Die Schafe נָהַג הַצֹּאן, s. Weide. Er treibt (die Pferde) wie wahnsinnig בְּשִׁגָּעוֹן יִנְהָג. Den Feind aus der Stadt גֵּרֵשׁ הָאוֹיֵב מִתּוֹךְ הָעִיר. 3) Einen Schuldner zur Bezahlung נָגַשׂ מַלְוֶה לְשַׁלֵּם חוֹבוֹ; 4) s. Unzucht. 5) Blüthen הוֹצִיא פֶרַח.

Treiben, das, von Pferden, מִנְהָג.

Träumen, חָלַם, חָלֹם חֲלוֹם. Träumende Hunde כְּלָבִים הוֹזִים.

Träumer, der, חֹלֵם, בַּעַל הַחֲלוֹמוֹת.

Träumerei, die, חֲלוֹמוֹת הַשָּׁוְא.

Treue, die, אֱמוּנָה, אֱמוּנוֹת, אֵמוּן, אֱמוּנִים. Ein Zeichen der Treue אוֹת אֱמֶת.

Träufeln, die Wolken träufeln Thau שְׁחָקִים יִרְעֲפוּ טַל. Durch lässige Hände träufelt das Haus בְּשִׁפְלוּת יָדַיִם יִדְלֹף הַבָּיִת.

Trebern, die, זַגִּים.

Trägheit, die, עַצְלָה, עַצְלוּת, עֲצַלְתַּיִם.

Träge sein, הֶעֱצַל, יִתְעַצֵּל. Ein träger Mensch עָצֵל.

Treten, verb. neut. 1) auf den Boden דָּרַךְ עַל הָאָרֶץ. 2) Zu Einem — נִגַּשׁ אֶל אִישׁ. Tretet her קִרְבוּ הֵנָּה; (fig.) auf Jemands Seite — נָטָה אַחֲרֵי אִישׁ. 3) Ans Licht treten יָצָא לָאוֹר. 4) In Jemands Dienste — בּוֹא אֶל בֵּית אִישׁ לְשָׁרְתוֹ. 5) Die Thränen traten ihm in die Augen נִרְאוּ דְמָעוֹת בְּעֵינָיו.

Treten, verb. act. 1) er trat sich einen Dorn in den Fuß נִתְקַע הַקּוֹץ בְּרַגְלוֹ בְּדָרְכוֹ עָלָיו. 2) Durch Treten bearbeiten. Die Kelter — דָּרַךְ גַּת, יֶקֶב. Die Töpfer treten den Thon הַיּוֹצְרִים יִרְמְסוּ טִיט.

Treten, das, דְּרִיכָה*.

Trächtig, מְעֻבֶּרֶת. Unsere Rinder sind — אַלּוּפֵינוּ מְסֻבָּלִים.

Trennbar, אֲשֶׁר יוּכַל לְהִפָּרֵד.

Trennung, die, פְּרִידָה, פֵּרוּד*.

Trennen, Etwas von Etwas הִפְרִיד, הִבְדִּיל בֵּין וּבֵין. Sich trennen הִתְפָּרֵד. Sich von Einem — הִפָּרֵד מֵעִם, מֵעַל אִישׁ.

Tränken, die Schafe הִשְׁקָה הַצֹּאן.

Tränkrinne, die, שֹׁקֶת. Tränkrinnen שִׁקְתוֹת הַמַּיִם, רְהָטִים.

Trefflich, טוֹב מְאֹד, נִבְחָר.

Treffen, 1) trifft ihn das Schwert, so haftet es nicht מַשִּׂיגֵהוּ חֶרֶב לֹא תָקוּם. Er traf den König zwischen den Fugen הִכָּה אֶת הַמֶּלֶךְ בֵּין הַדְּבָקִים. Das Eisen entfährt dem Stiel und trifft seinen Nächsten וְנָשַׁל הַבַּרְזֶל מִן הָעֵץ וּמָצָא אֶת רֵעֵהוּ. 2) Einen zu Hause — מָצָא אִישׁ בְּבֵיתוֹ; auf der Reise, s. Begegnen. 3) Vom Unglück מָצָא, קָרָה, בּוֹא עַל; vom Fluche אָרַת, בּוֹא עַל. 4) Wenn jedes Mädchen die Reihe traf בְּהַגִּיעַ תֹּר נַעֲרָה וְנַעֲרָה.

Treffen, das, מִלְחָמָה, קְרָב.

Treppe, die, מַעֲלָה, plur. מַעֲלוֹת.

Jod י

Ja, 1) bei Antworten. Ja, es kamen zu mir die Männer כֵּן בָּאוּ אֵלַי הָאֲנָשִׁים. Wirst du kommen? Ja אָבוֹא? הֲתָבוֹא. Ist Jemand hier? Ja! הֲיֵשׁ פֹּה אִישׁ? יֵשׁ. 2) Als Ausruf. Ja, zur Unterwelt fährst du hinab! אַךְ אֶל שְׁאוֹל תּוּרָד. Ja, des Frevlers Licht erlischt גַּם אוֹר רְשָׁעִים יִדְעָךְ. Ja, dann stehst du beschämt! כִּי אָז תֵּבוֹשׁ. 3) Als Verstärkung. Ich thue dir heute kund, ja dir! הוֹדַעְתִּיךָ הַיּוֹם אַף אָתָּה.

Jagd, die, צַיִד. Auf die Jagd gehen יָצָא הַשָּׂדֶה לָצוּד צָיִד. Er kam von der Jagd בָּא מִצֵּידוֹ.

Jagdhund, der, כֶּלֶב הַצַּיִד.

Jagen, 1) Wildpret צוּד צַיִד, צוּד צֵידָה; nach Etwas רָדַף אַחֲרֵי. 2) Einen aus dem Hause, גֵּרַשׁ אִישׁ מִבֵּיתוֹ.

Jahr, das, שָׁנָה, plur. שָׁנִים. Zwei Jahre שְׁנָתַיִם. Einige Jahre שָׁנוֹת מִסְפָּר. Uebers Jahr um die Zeit כָּעֵת חַיָּה. Von Jahr zu Jahr מִיָּמִים יָמִימָה.

Jahrbuch, das, סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים.

Jahrhundert, das, im dritten — בַּמֵּאָה הַשְּׁלִישִׁית.

Jahrstag, der, הַיּוֹם הַשָּׁב בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה.

Jahrszeiten, die vier אַרְבַּע עִתּוֹת הַשָּׁנָה.

Jahrsschluß, der, צֵאת הַשָּׁנָה.

Jahrzahl, die, מִסְפַּר *מִנְיַן הַשָּׁנִים.

Jammer, der, 1) das Wehklagen יְלָלָה, נְהִי, תַּאֲנִיָּה. 2) Der innere Jammer שֶׁבֶר רוּחַ, צָרַת הַנֶּפֶשׁ.

Jammergeschrei, das, זַעֲקַת שֶׁבֶר, קוֹל יְלֵל.

Jammerthal, das, עֵמֶק הַבָּכָא.

Jammern, אָנָה, הֵילִיל.

Januar, der, הַחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי, טֵבֵת.

Jaspis, der, יָשְׁפֵה.

Jobel-Jahr, das, שְׁנַת הַיּוֹבֵל.

Jobel-Posaunen, die, שׁוֹפְרוֹת הַיּוֹבְלִים.

Joch, das, עֹל. Er legte ihm ein schweres Joch auf שָׂם עֹל כָּבֵד עַל צַוָּארוֹ, s. Auflegen, Aufbürden.

Jubel, der, קוֹל תְּרוּעַת הַשִּׂמְחָה, קוֹל רִנָּה, רְנָנָה. In Jubel ausbrechen פָּצַח רִנָּה.

Jubeln, הֵתְרוֹעֲעוּ, רָנַן, רִנֵּן, הִרְנִין.

Jugend, die, 1) die Zeit der Jugend יַלְדוּת, שַׁחֲרוּת, נְעוּרִים, נְעוּרוֹת, בְּחֻרִים, בְּחוּרוֹת, עֲלוּמִים. Der Jüngste nach seiner Jugend הַצָּעִיר כִּצְעִירָתוֹ. 2) Junge Leute הַבַּחוּרִים. Er ist noch in der Blüthe seiner Jugend עוֹדֶנּוּ פּוֹרֵחַ בְּהוֹד עֲלוּמָיו.

Jugendlich, s. Jung.

Jugendfehler, der, חַטֹּאת נְעוּרִים.

Jugendzeit, die, יְמֵי נְעוּרִים.

Jugendkraft, die, seine Gebeine voll — עַצְמוֹתָיו מָלְאוּ עֲלוּמָיו.

Jude, der, יְהוּדִי, plur. יְהוּדִים. Sie wurden Juden מִתְיַהֲדִים.

Judenthum, das, דַּת יִשְׂרָאֵל.

Judentempel, der, s. Synagoge.

Juwel, der, s. Edelstein.

Juchhei! הֶאָח; das der Winzer הֵידָד.

Juli, der, הַחֹדֶשׁ הָרְבִיעִי, תַּמּוּז.

Jung, 1) von Menschen. Er ist — צָעִיר לְיָמִים הוּא. Ein junges Kind יֶלֶד רַךְ, עוּל יָמִים. Ein junger Knabe נַעַר קָטֹן. 2) Von Thieren. בֵּן. Ein junges Rind בֶּן בָּקָר. Junge Raben בְּנֵי עֹרֵב. 3) Ein junger Baum עֵץ לַח. 4) Junger Wein יַיִן חָדָשׁ.

Junggesell, der, בָּחוּר, רַוָּק. Ein Alter — הַבָּא בַיָּמִים וְאֵין לוֹ אִשָּׁה.

Junge, das, plur. die Jungen, 1) von allen Arten der Thiere, בָּנִים, יְלָדִים; von Vögeln auch אֶפְרֹחִים, גּוֹזָלִים. 2) Die Jungen einer Löwin, der Schakale, גּוּרֵי הַלְּבִיָּא, גּוּרֵי הַתַּנִּים; von Hirschen und Gazellen, עֹפֶר; vom Esel, עַיִר.

Junge, der, נַעַר.

Jungfrau, die, בְּתוּלָה, עַלְמָה. Jungfrauen בְּתוּלוֹת, עֲלָמוֹת.

Jungfrauschaft, die, בְּתוּלִים.

Jungfräulich, כְּדֶרֶךְ הַבְּתוּלוֹת.

Juni, der, הַחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי, סִיוָן.

Just, eben jetzt, עַתָּה.

Justiz, die, הַמִּשְׁפָּט; (fig. auf die Richter angewendet) הַשּׁוֹפְטִים, תֹּפְשֵׂי הַמִּשְׁפָּט.

Jurist, der, אִישׁ יוֹדֵעַ דָּת וָדִין.

Jauchzen, צָהַל, s. Jubeln.

Jüdin, die, אִשָּׁה יְהוּדִיָּה.

Jüdisch sprechen, דַּבֵּר יְהוּדִית.

Jüngling, der, בָּחוּר, plur. בַּחוּרִים ; נַעַר, plur. נְעָרִים.

Jüngst, jüngsthin, זֶה יָמִים מִסְפָּר.

Jüngste, der, die, הַצָּעִיר בְּ, הַצְּעִירָה בְּ. Euer jüngster Bruder, אֲחִיכֶם הַקָּטֹן.

Jünger, als ich, er ist, צָעִיר הוּא מִמֶּנִּי לְיָמִים. Der Aeltere wird dem Jüngeren dienen, רַב יַעֲבֹד צָעִיר.

Jünger, der, תַּלְמִיד. Die Jünger Gottes, לִמּוּדֵי יְיָ.

Je, 1) von je her, מֵאָז, גַּם מִתְּמוֹל גַּם מִשִּׁלְשֹׁם. 2) Je mehr, s. Desto. 3) Hat man das je gehört? מִי שָׁמַע כָּזֹאת. 4) Je nachdem, כְּפִי. 5) Je zwei und zwei, שְׁנַיִם שְׁנַיִם.

Jäger, der, צַיָּד, plur. צַיָּדִים. Ein tapferer — גִּבּוֹר צַיִד.

Jedoch, אוּלָם, אַךְ, אֶפֶס כִּי.

Jedesmal, מִדֵּי, בְּכָל עֵת.

Jeder, Jedermann, כָּל אִישׁ. Jede Frau, כָּל אִשָּׁה. Jedes Jahr שָׁנָה וְשָׁנָה, בְּכָל. Jeden Morgen לַבְּקָרִים, בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר. Jeden Monat מִדֵּי חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ.

Jederzeit, בְּכָל עֵת.

Jählings בְּפֶתַע פִּתְאֹם.

Jähzorn, der, קֹצֶר אַפַּיִם.

Jähzornig, er ist קְצַר אַפַּיִם הוּא, קְצַר רוּחַ הוּא.

Jährig, s. Einjährig.

Jährlich שָׁנָה בְשָׁנָה, מִדֵּי שָׁנָה בְשָׁנָה, מִיָּמִים יָמִימָה. Das jährliche Opfer זֶבַח הַיָּמִים.

Jetzt עַתָּה, כָּעֵת, כַּיּוֹם.

Jetzig, die jetzigen Gelehrten הַחֲכָמִים אֲשֶׁר בְּיָמֵינוּ.

Jemals, s. Je. 3).

Jemand, wenn Jemand sündigt נֶפֶשׁ כִּי תֶחֱטָא, אִישׁ כִּי יֶחֱטָא. Es war Jemand hier בָּא הֵנָּה אִישׁ אֶחָד.

Jämmerlich schreien, זָעַק זְעָקָה גְדוֹלָה וּמָרָה, זָעַק מַר. Ein jämmerliches Aussehen, מַרְאֶה עָצוּב רַע מְאֹד.

Jenseitig, die jenseitige Stadt הָעִיר אֲשֶׁר מֵעֵבֶר הַנָּהָר לַנֶּגֶב.

Jenseits des Jordans, מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן.

Jener Mann, הָאִישׁ הַלָּזֶה, הַלָּז. Jene Frau הָאִשָּׁה הַלֵּזוּ, הַלָּז. An jenem Tage, בַּיּוֹם הַהוּא. Jene Männer הָאֲנָשִׁים הָהֵם.

L ל

Labsal, das, s. Erquickung.

Laben, mit Etwas, סָמַךְ אִישׁ בְּ. Labt mich mit Aepfeln, רַפְּדוּנִי בַּתַּפּוּחִים. Sich laben, סָעַד לִבּוֹ, s. Erquicken.

Lage, die, 1) eines Weinbergs מְקוֹם הַכֶּרֶם. Die Stadt hat eine gute — מוֹשַׁב הָעִיר טוֹב; fig. die Lage der Dinge פְּנֵי הַדְּבָרִים. Ich bin in einer bedrängten — צַר לִי, בְּצָרָה אָנֹכִי. 2) Eine Lage Sand, שִׁכְבַת הַחוֹל.

Lager, das, 1) für leblose Dinge מְקוֹם אוֹצָר. 2) Von Thieren רֶבֶץ, מַרְבֵּץ, מַרְבֵּץ, מָעוֹן, מְעוֹנָה plur. מְעוֹנוֹת. 3) Vom Menschen מִשְׁכָּב, עֶרֶשׂ plur. עֲרָשׂוֹת ; מַצָּע, יָצוּעַ, plur. יְצוּעִים ; מִטָּה. 4) Von Soldaten oder Nomaden מַחֲנֶה, plur. מַחֲנִים, מַחֲנוֹת ; תַּחֲנֹת.

Lagern, sich, 1) von Soldaten חָנָה בְּ. 2) Von Heerden רָבַץ, גָּלַשׁ. 3) Von Menschen und Thieren רָבַץ, שָׁכַן. Er läßt mich — יַרְבִּיצֵנִי.

Lagerstätte, die, von Thieren מַרְבֵּץ, s. Lager.

Ladanum, das, ein riechendes Harz לֹט.

Ladung, die, מַשָּׂא.

Lade, die, אָרוֹן, אַרְגָּז.

Laden, der, חָנוּת, s. Gewölbe.

Laden, 1) Getreide auf ein Thier עָמַס, שׂוּם דָּגָן עַל הַבְּהֵמָה, s. Aufladen. 2) Eine Sünde auf sich laden und sterben נָשָׂא חֵטְא לָמוּת. Sie werden eine Schuld auf sich — וְהִשִּׂיאוּ אוֹתָם עֲוֹן אַשְׁמָה. 3) s. Einladen. 4) Einen vor Gericht הוֹעִיד אִישׁ.

Lahm an den Füßen, נְכֵה רַגְלַיִם. Lahm werden פָּסַח. Ein Lahmer פִּסֵּחַ. Die Lahmen פִּסְחִים.

Laterne, die, עֲשָׁשִׁית*.

Laib, der, Brod כִּכַּר לֶחֶם.

Lachen, über Einen שָׂחַק עַל אִישׁ, צָחַק לְאִישׁ.

Lachen, das, שְׂחוֹק, שְׂחֹק, צְחֹק.

Lallen, das, der Kinder שְׂפַת עוֹלָלִים.

Lamm, das, שֶׂה, כֶּבֶשׂ, plur. כְּבָשִׂים; (weibliches) כִּבְשָׂה, כַּבְשָׂה, plur. כְּבָשׂוֹת; טָלֶה, plur. טְלָאִים.

Lampe, die, נֵר. Lampen נֵרוֹת.

Lang, 1) der Tisch ist zwei Ellen — אַמָּתַיִם אָרְךְּ הַשֻּׁלְחָן. Seine Zweige wurden — אָרְכוּ פֹארֹתָיו. Länger als die Erde ist ihr Maß אֲרֻכָּה מֵאֶרֶץ מִדָּהּ. Ein Adler mit langen Schwingen נֶשֶׁר אֶרֶךְ הָאֵבֶר. Ein fünf Ellen langer Mann אִישׁ מִדָּה חָמֵשׁ בָּאַמָּה. 2) Eine lange Zeit יָמִים רַבִּים. Nachdem er eine lange Zeit dort gewesen וַיְהִי כִּי אָרְכוּ לוֹ שָׁם הַיָּמִים. Einen Monat lang חֹדֶשׁ יָמִים. Sieben Jahre lang שֶׁבַע שָׁנִים תְּמִימוֹת. Ein langes Leben אֹרֶךְ יָמִים.

Langbeinig, Langgliederig שָׂרוּעַ.

Langwierig, מְמֻשָּׁךְ. Ein langwieriges Harren תּוֹחֶלֶת מְמֻשָּׁכָה.

Langweilig, ein langweiliges Buch, סֵפֶר הַתְּלָאָה אֶת הַקֹּרֵא בוֹ.

Langsam gehen, הָלַךְ לְאַט. Ein langsamer Mensch אִישׁ מִתְרַפֶּה בִמְלַאכְתּוֹ.

Langmuth, der, אֶרֶךְ אַפַּיִם.

Langmüthig sein, הֶאֱרִיךְ אַפּוֹ, נָשָׂא. Ein Langmüthiger אִישׁ אֶרֶךְ אַפַּיִם.

Lange leben, הֶאֱרִיךְ יָמִים. So lange du lebst כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ. Du hast dich lange genug in jener Stadt aufgehalten רַב לְךָ שֶׁבֶת בָּעִיר הַהִיא. So lange noch כָּל עוֹד, s. Athem. Wie lange noch? עַד מָתַי, עַד אָנָה, עַד אָן.

Langen, s. Reichen, Hinreichen.

Land, das, 1) im Gegensatze des Meeres יַבָּשָׁה, יַבֶּשֶׁת. 2) Eine strecke Landes כִּבְרַת אֶרֶץ. Das Land bauen עָבַד הָאֲדָמָה. 3) Auf das Land gehen הָלַךְ אֶל הַכְּפָרִים. 4) Das Land Egypten אֶרֶץ מִצְרַיִם. In allen Ländern בְּכָל הָאֲרָצוֹת. Fürstin der Länder שָׂרָתִי בַּמְּדִינוֹת.

Landthier, das, חַיַּת הַיַּבָּשָׁה.

Landleute, die, אִכָּרִים, עֹבְדֵי אֲדָמָה, הַיּוֹשְׁבִים בַּכְּפָרִים.

Landmann, der, אִכָּר, עֹבֵד אֲדָמָה.

Landsleute, die, wir sind — בְּאֶרֶץ אַחַת נוֹלַדְנוּ, יֻלַּדְנוּ.

Landsmann, der, er ist mein — נוֹלַד בְּאֶרֶץ מוֹלַדְתִּי.

Landesgesetze, die, חֻקֵּי הָאָרֶץ, דָּתֵי הַמְּדִינָה.

Landesherr, der, אֲדֹנֵי הָאָרֶץ.

Landeskind, das, אֶזְרָח, אֶזְרַח הָאָרֶץ. Die Landeskinder בְּנֵי הַמְּדִינָה.

Landessprache, die, שְׂפַת הָעָם.

Landplage, die, נֶגַע כָּל הָאָרֶץ.

Landpfleger, der, שַׂר הַמְּדִינָה.

Landschaft, die, מְדִינָה, plur. מְדִינוֹת.

Landstraße, die, דֶּרֶךְ הַמֶּלֶךְ.

Landstrich, der, חֶבֶל.

Landstreicher, der, רֵיק הַסּוֹבֵב בָּאָרֶץ, אִישׁ בִּבְלִי תְעוּדָה בַּחַיִּים.

Lanze, die, רֹמַח, plur. רְמָחִים.

Laß, deine Taue sind — נִטְּשׁוּ חֲבָלָיִךְ.

Last, die, מַשָּׂא, נֵטֶל, סֵבֶל, סֹבֶל; fig. Einem zur Last fallen הָיָה לְמַשָּׂא עַל, אֶל אִישׁ. Sich selbst zur Last sein הָיָה לְמַשָּׂא עָלָיו. Zu viel Reichthum ist auch eine Last עֹשֶׁר רַב גַּם הוּא מַשָּׂא כָּבֵד.

Lastträger, der, נֹשֵׂא סֵבֶל, סַבָּל, plur. סַבָּלִים.

Lasten, auf Einem, כָּבֵד עַל אִישׁ.

Laster, das, חַטָּאת, s. Sünde.

Lasterhafte Menschen חַטָּאִים.

Laststein, der, אֶבֶן מַעֲמָסָה.

Lassen, 1) laßt ihn fluchen הַנִּיחוּ לוֹ וִיקַלֵּל. Er ließ ihn nicht mehr zurückkehren לֹא נְתָנוֹ לָשׁוּב. Du ließest mich nicht küssen meine Töchter לֹא נְטַשְׁתַּנִי לְנַשֵּׁק לְבָנוֹתַי. 2) Er läßt Gras wachsen für das Vieh מַצְמִיחַ חָצִיר לַבְּהֵמָה. Einen Leben lassen הֶחֱיָה, חִיָּה אִישׁ. 3) Etwas sein lassen חָדַל, s. Unterlassen. Er sprach zu dem Priester: Laß es nur! וַיֹּאמֶר אֶל הַכֹּהֵן אֱסֹף יָדֶךָ. 4) Von Etwas lassen חָדַל, הִרְפָּה מִן; s. Ablassen. 5) Er ließ sein Kleid bei mir עָזַב בִּגְדוֹ אֶצְלִי.

O Wohlan denn! Laßt uns rechten לְכוּ נָא .

. ein junger — נַעַר עַז פָּנִים וַחֲסַר בִּינָה .

er, abgenützte Lappen בְּלוֹאֵי הַסְּחָבוֹת .

das, בֵּית הַחָפְשִׁית, בֵּית חוֹלִים .

ſ. Los.

שֶׁבַח, תְּהִלּוֹת, תְּהִלָּה . Gott ſei lob! בָּרוּךְ .

, der, שִׁיר תְּהִלָּה .

Gott שִׁיר תְּהִלַּת אֱלֹהִים .

ungen, die, Gottes רוֹמְמוֹת אֵל .

nen, הַלֵּל, שַׁבַּח אִישׁ .

rdig, ſie iſt, לָהּ נָאוָה תְהִלָּה .

, Gott, הַגֵּד בַּשֵּׂר תְּהִלַּת אֱלֹהִים .

. der, Jemands — הַמְסַפֵּר, הַמַּזְכִּיר תְּהִלַּת

חָכְמַת הַגִּיוֹן*.

n loberndes Feuer אֵשׁ יֹקֶדֶת, אֵשׁ לֹהֵט .

ef lobert in Feuer auf הָאִגֶּרֶת הַזֹּאת אֵשׁ לֹהֵט .

שָׂכָר, שֶׂכֶר, מַשְׂכֹּרֶת, פְּעֻלָּה ; der Buh- אֶתְנָה, אֶתְנַן . In ihrer Beobachtung

r Lohn בְּשָׁמְרָם עֵקֶב רָב .

er, der, שָׂכִיר, עוֹשֶׂה מְלָאכָה בִּשְׂכָרוֹ .

narbeiter שְׂכִירִים, עֹשֵׂי שָׂכָר .

Einem mit Undank שַׁלֵּם אִישׁ רָעָה תַּחַת

) beim Loſen, גּוֹרָל . Loſe, גּוֹרָלוֹת . Das

uf ihn gefallen נָפַל עָלָיו הַגּוֹרָל . 2) Schick-

iſt dein Los von mir זֶה גּוֹרָלֵךְ מֵאִתִּי .

m Zorne theilt er ihnen Loſe zu חֲבָלִים יְחַלֵּק .

oſes Brett in der Wand קֶרֶשׁ אֲשֶׁר לֹא יִדְבַּק . Laß ihn los הַנִּיחָה לוֹ .

ein angebundenes Pferd הַתֵּר אֶת הַסּוּס

die Gefangenen שַׁלַּח הַשְּׁבוּיִם חָפְשִׁים . קְרוֹא לְאָסוּר .

ich kann ihn nicht — אֵינֶנּוּ סָר מִמֶּנִּי .

m bin ich der Sorge los עַתָּה אֵין דְּאָגָה בְּלִבִּי, עַתָּה הָיוּ .

Loslaſſen, einen geſpannten Strick נַתֵּשׁ הַחֶבֶל הַנָּטוּי . Einen Gefangenen שַׁלַּח הַשָּׁבוּי . Laß mich los! הַרְפֵּה יָדְךָ מִמֶּנִּי .

Losmachen, den Gurt פַּתֵּחַ, רַפֵּה הַחֲגוֹרָה ; ſ. Löſen.

Loſe, 1) ein loſes Geſindel אֲנָשִׁים רֵיקִים, אֲסַפְסֻף . 2) Ein loſes Maul לָשׁוֹן רָע, לְשׁוֹן דֹּפִי .

Loſen, um Etwas הַפֵּל גּוֹרָלוֹת, הַשְׁלֵךְ יַדֵּה, יָרֹה, הַטֵּל גּוֹרָל עַל .

Loskaufung, die, גְּאֻלָּה .

Loskaufen, Einen גָּאַל, פָּדָה אִישׁ . Er laſſe ſie — וְהֶפְדָּהּ .

Losreißen, der Faden iſt losgeriſſen נִתַּק הַחוּט . Die Rinder hatten ſich losgeriſſen שָׁמְטוּ הַבָּקָר . Fig. Mein Herz hat ſich von ihnen losgeriſſen נָקְעָה נַפְשִׁי מֵהֶם . Ein Theil ſeines Landes iſt von ſeiner Herrſchermacht losgeriſſen חֵלֶק אַרְצוֹ נִקְרַע מִמַּלְכוּתוֹ .

Losſprechen, Einen, vom Richter הַצְדִּיק אִישׁ . Einen von einer Schuld נַקֵּה אִישׁ מֵעָוֹן .

Lotusbäume, die, צֶאֱלִים .

Lotterbube, der, בֶּן בְּלִיַּעַל .

Loch, das, נֶקֶב, חוֹר, חֹר . Löcher חוֹרִים, נְקָבִים : für Riegel בָּתִּים לַבְּרִיחִים . Einen ins Loch ſtecken שׂוּם אִישׁ בַּבּוֹר .

Locke, die, קְוֻצָּה, דַּלַּת רֹאשׁ . Seine herabwallenden Locken קְוֻצּוֹתָיו תַּלְתַּלִּים . Künſtliche Locken מַעֲשֶׂה מִקְשֶׁה .

Locken, er wurde in das Haus gelockt פִּתּוּהוּ וּבָא אֶל הַבַּיִת .

Locker, 1) der Zahn iſt, הַשֵּׁן תָּנוּעַ בְּעוֹרָה . 2) lockere Erde עָפָר תִּחוּחַ*. 3) Locker Leben, ſ. Lüderlich.

Lorbeerbaum, der, דַּפְנָא* .

Löhnung, die, שָׂכָר .

Löwin, die, לְבִיָּא . Löwinnen, לְבָאוֹת .

Löwe, der, אֲרִי, אַרְיֵה, לָבִיא ; Poetiſch, שַׁחַל, לַיִשׁ . Löwin, אֲרָיִים, אֲרָיוֹת, לְבָאִים . Ein junger Löwe, der ſchon auf Raub ausgeht כְּפִיר, כְּפִיר אֲרָיוֹת , plur. כְּפִירִים ; der noch bei der Mutter iſt גּוּר , plur. גּוּרִים . גּוּר אַרְיֵה .

Löwengrube, die, גב אריותא.

Löwenhöhle, die, חור, מעון אריות.

Löwenmuth, der, er hat einen — לבו כלב האריה.

Lösegeld, das, כפר, פדיון, פדיום, כסף הפדוים.
Das Lösegeld für dich כפר פדיון נפשך; כפרך.

Lösen, 1) den Gürtel, פתח האזור, רפה המזיח; die Fesseln פתח חרצבות, מוסרות. Gott löset die Gefesselten יי מתיר אסורים. 2) Loskaufen, הפר, גאל, פדה. 3) Ein Räthsel, מצא חידה. 4) Geld für seine Waare קבל כסף מחיר מערביו.

Löcherig, נקוב, מלא נקבים. Ein löcheriger Sack שק מלא חורים וקרעים.

Löffel, der, כף.

Löschen, den Durst, שבר צמאו; das Feuer, כבה האש.

Lug, der, mit Lug und Trug umgehen שקר ורמה.

Lugen, er lugt durchs Gitter מציץ מן החרכים.

Luder, das, נבלה, s. Aas.

Lumpig, ein lumpiger Mensch איש לבוש קרעים. (Im moralischen Sinne) איש שפל ונבזה.

Lumpen, die, מלחים, סחבות, קרעים.

Lumpengesindel, das, אספסף, בני נבל, בני בלי שם.

Lunge, die, ריאה.

Lust, die, eine Lust für die Augen תאוה לעינים, מחמד עינים. Der Abend meiner Lust נשף חשקי. Alles, was anzusehen eine Lust ist כל שכיות החמדה. Die Kinder deiner Lust בני תענוגיך. Sie regt mit Lust ihre Hände ותעש בחפץ כפיה. Lust zu Etwas haben חפץ לעשות דבר. Ich habe keine Lust zu Essen נפשי איננה מתאוה לאכל. Er hatte Lust zu Bauen חשק לבנות.

Lustbarkeit, die, שמחה; eine anstellen, עשה שמחה.

Lustgarten, der, גן חמד.

Lusthaus, das, ביתן, סכת הגן, בית שעשועים (באחת מערי השדה).

Lustwandeln, im Garten, התהלך, שוח בגן.

Lustig, שמח, טוב לב. Ueber wen macht ihr euch lustig? על מי תתענגו.

Lustigmacher, der. העושה צחוק לאנשים, המשחק לאנשים, s. Belustigen.

Luft, die, 1) der Dunstkreis. Die Vögel in der Luft צפור שמים. 2) Der Windhauch, רוח, אויר. Luft schöpfen השב רוח; Ich will reden und mir Luft machen אדברה וירוח לי.

Luftig, ein luftiger Ort מקום אשר יעבר בו הרוח.

Lufterscheinung, die, מופת הנראה בשמים.

Luftschloß, das, sich Luftschlösser bauen רעות רוח.

Lau, das Wasser ist, המים חמים מעט, החלו לחם.

Laub, das, eines Baumes עלי העץ.

Laubhüttenfest, das, חג הסכות.

Laube, die, סכה, plur. סכות.

Lauge, die, von Asche מי אפר; von Laugensalz מי נתר.

Laugensalz, das, נתר ברית.

Laus, die, כנה. Läuse, כנם, כנים.

Laut rufen, weinen, קרא, בכה בקול גדול. Sie sollen anheben mit lauter Stimme ועני קול רם.

Laut, der, weder eine Stimme, noch ein Laut אין קול ואין קשב.

Laut des königlichen Befehls, כפי מצות המלך.

Lautbar, es wurde lautbar, daß, הקול נשמע לאמר. נודע הדבר בקהל רב.

Laute, die, נבל, plur. נבלים.

Lauten, er schrieb einen Brief welcher lautet, כתב אגרת לאמר.

Lauter, von flüssigen Dingen, זך; von edeln Metallen צרוף, טהור; moralisch, בר, (weibl.) ברה. Gottes Wort ist — אמרת אלוה צרופה.

Lauch, der, חציר.

Laulich, das lauliche Wasser מים פושרים; s. Lau.

Laune, die, er ist in einer guten, üblen Laune לבו טוב עליו, פניו נזעמים, זעפים; סר וזעף הוא

Lauer, die, ארב, ארב, מארב.

Lauern, auf Einen, ארב, צפה, צפן לאיש. Er lauert ihm auf, um ihn zu tödten ארב לו להמיתו. Die auf mich lauern שררי, שוררי. Der lauernde Parder נמר שקד.

Lauerer, der, אֹרֵב, מְאָרֵב.

Lauf, der, von Menschen מְרוּצָה, מֵרוֹץ; von der Sonne, תְּקוּפָה. Der Lauf der Natur דֶּרֶךְ הַטֶּבַע. Er ließ seinem Zorne freien Lauf אֵין מַעְצוֹר לְאַפּוֹ.

Laufbahn, die, der Sonne אֹרַח הַשֶּׁמֶשׁ. Wie der Held auf seiner Laufbahn כְּגִבּוֹר יָרוּץ אֹרַח. Der Gestirne מְסִלּוֹת הַכּוֹכָבִים; fig. vom Leben, s. Lebenslauf.

Laufen, רוּץ, רוֹצֵץ.

Laufen, das, מְרוּצָה, מֵרוֹץ.

Lauschen, s. Horchen, Lauern.

Lieb, 1) es ist mir lieb zu hören, יִנְעַם לִי לִשְׁמֹעַ. Der Wein ist mir lieber als alle Getränke נִבְחַר לִי (אוֹהֵב אֲנִי) הַיַּיִן מִכָּל הַמַּשְׁקִים. Ein lieber Knabe נַעַר נָעִים. 2) Ich habe ihn lieb אֲהַבְתִּיהוּ, נַפְשִׁי חָפְצָה בּוֹ. Mein lieber Bruder אָחִי אֲהוּבִי.

Liebäugeln, mit einem Mädchen עָגַב עַל נַעֲרָה בְּעֵינָיו.

Liebhaber, der, 1) eines Kunstwerkes אֹהֵב מְלֶאכֶת מַחֲשֶׁבֶת. 2) Eines Mädchens, אָהוּב, דּוֹד, רֵעַ. Ihre Liebhaber מְאַהֲבֶיהָ.

Liebchen, das, s. Geliebte.

Lieblos, ein liebloser Mensch אִישׁ לֹא חָסִיד.

Lieblich sein, נָעֵם. Wie lieblich sind deine Wohnungen! מַה־יְּדִידוֹת מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ. Eine liebliche Harfe כִּנּוֹר נָעִים. Der liebliche Sänger in Israel נְעִים זְמִרוֹת יִשְׂרָאֵל. Liebliche Pflanzen נִטְעֵי נַעֲמָנִים. Eine liebliche Gazelle אַיֶּלֶת אֲהָבִים. Ein lieblicher Geruch רֵיחַ נִיחֹחַ, s. Angenehm. –

Lieblichkeit, die, נֹעַם.

Liebling, der, Gottes יְדִיד אֱלֹהִים.

Lieblingsdichter, der, er ist mein — שִׁירָיו יְקָרוּ בְּעֵינַי מִכָּל הַשִּׁירִים.

Liebe, die, 1) Einem Liebe erzeigen עָשֹׂה חֶסֶד עִם אִישׁ. Die liebe Gottes אַהֲבַת, חֶסֶד אֱלֹהִים. 2) Gegen Verwandte, רַחֲמִים. Ihre Liebe wurde rege gegen ihren Sohn נִכְמְרוּ רַחֲמֶיהָ עַל בְּנָהּ. 3) Geschlechtsliebe, אַהֲבָה, דּוֹדִים; unkeusche, עֲגָבָה oder עַגְבָה.

Lieben, Einen, אָהַב, חָבַב, רָחַם אֶת.

Liebenswürdig, ein liebenswürdiges Mädchen נַעֲרַת חֵן, נַעֲרָה טוֹבַת חֵן.

Liebesgedicht, das, שִׁיר יְדִידוֹת, שִׁיר דּוֹדִים; (ein unkeusches) שִׁיר עֲגָבִים.

Liebesgenuß, der, in Liebesgenüssen schwelgen, הִתְעַלֵּס בָּאֳהָבִים.

Liebkosen, ein Kind, נַשֵּׁק וְחַבֵּק אֶת הַיֶּלֶד. Auf den Knieen werdet ihr geliebkoset עַל בִּרְכַּיִם תְּשָׁעֳשָׁעוּ.

Liebreich, gegen den Liebreichen bist du — עִם חָסִיד תִּתְחַסָּד. Liebreiche Männer אַנְשֵׁי חֶסֶד.

Liebschaft, die, sie hat eine, יֵשׁ לָהּ דּוֹד, רֵעַ.

Lügner, der, אִישׁ כָּזָב, מְכַזֵּב, מְשַׁקֵּר, דֹּבֵר שְׁקָרִים, כְּזָבִים, אִישׁ כָּזָב.

Lüge, die, כָּזָב שֶׁקֶר, כַּחַשׁ. Lügen כְּזָבִים, שְׁקָרִים, בַּדִּים. Einen Lügen strafen הַכְזִיב אִישׁ. Einer Lüge überführt sein הֻכְזַב.

Lügen, כַּזֵּב, שַׁקֵּר, דַּבֵּר שֶׁקֶר.

Lügengeist, der, רוּחַ שֶׁקֶר.

Lügenhafte Reden, דִּבְרֵי שֶׁקֶר.

Lügenmaul, לְשׁוֹן, שְׂפַת שֶׁקֶר.

Lügenpropheten, die, נְבִיאֵי שֶׁקֶר, בַּדִּים.

Liegen, 1) eigentl. שָׁכַב; von Thieren, רָבַץ. Im Bette, auf der Erde שָׁכַב עַל הַמִּטָּה, לָאָרֶץ. Ihr Herr lag todt auf der Erde, אֲדֹנֵיהֶם נֹפֵל מֵת אַרְצָה. Das Buch liegt nicht auf dem Tische הַסֵּפֶר אֵינֶנּוּ עַל הַשֻּׁלְחָן. 2) Die Stadt, welche am Flusse liegt הָעִיר אֲשֶׁר עַל שְׂפַת הַנָּהָר. 3) Vor einer Stadt — חָנָה עַל עִיר. Auf der Lauer — יָשַׁב בַּמַּאְרָב, s. Hinterhalt. 4) Er läßt das Geschäft — יִרְפּוּ יָדָיו מִן הַמְּלָאכָה. 5) Mir liegt viel, wenig daran גָּדוֹל, קָטֹן הַדָּבָר הַזֶּה בְּעֵינַי. Was liegt ihm an seinem zurückgelassenen Hause? מַה חֶפְצוֹ בְּבֵיתוֹ אַחֲרָיו.

Lied, das, שִׁיר, שִׁירָה. Lieder, שִׁירִים, שִׁירוֹת.

Lüderlich Arbeiten, הִתְרַפָּה בִּמְלַאכְתּוֹ. Lüderlich Leben, הָלֹךְ שׁוֹבָב בְּדֶרֶךְ לִבּוֹ.

Licht werden, אוֹר, הָיָה אוֹר, s. Hell. Am lichten Morgen בְּאוֹר הַבֹּקֶר.

Licht, das, אוֹר, אוֹרָה. Das große Licht הַמָּאוֹר הַגָּדוֹל. Die Lichter des Himmels מְאוֹרוֹת, מְאוֹרֵי הַשָּׁמַיִם. Große Lichter אוֹרִים גְּדוֹלִים. Das Licht einer Lampe אוֹר נֵר. Beständig Licht unterhalten הַעֲלוֹת נֵר תָּמִיד.

Lichten, einen Wald, s. Aushauen.

Lichtputze, die, מֶלְקָחַיִם לְהֵטִיב הַנֵּר.

Lichtstrahl, der, נְהָרָה. Lichtstrahlen קַרְנֵי אוֹר.

Lilie, die, חֲבַצֶּלֶת.

Linderung, die, von Wunden כֵּהָה.

Lindern, er vermag nicht eure Wunde zu lindern לֹא יִגְהֶה מִכֶּם מָזוֹר.

Linsen, die, עֲדָשִׁים. Ein Linsen-Gericht נְזִיד עֲדָשִׁים.

Linie, die, קַו, שִׂרְטוּט*.

Liniren, ein Buch שִׂרְטֵט סֵפֶר*.

Linnen, s. Leinen.

Lineal, das, סַרְגּוֹל.

Link, die linke Seite צַד שְׂמָאלִי. Die linke Hand שְׂמֹאל, יַד שְׂמֹאל, כַּף שְׂמָאלִית. Zu seiner Linken, מִשְּׂמֹאלוֹ. Er ist links אִישׁ אִטֵּר יַד יְמִינוֹ.

Linkisch, s. Ungeschickt, Verkehrt.

Links, der Stadt מִשְּׂמֹאל לָעִיר. Links Gehen הִשְׂמִיל. Weiche weder rechts noch links אַל תָּסוּר יָמִין וּשְׂמֹאל.

List, die, עֹרֶם, עָרְמָה, עָקְבָה.

Listig sein, עָרַם, הֶעֱרִים. Er hat mich zweimal listig hintergangen וַיַּעְקְבֵנִי זֶה פַעֲמַיִם. Auf eine listige Weise בְּעָרְמָה. Ein listiger Mensch עָרוּם, plur. עֲרוּמִים.

Liste, die, רְשִׁימָה*.

Lüstern sein, הִתְאַוָּה תַּאֲוָה. Nach einer Frucht, הִתְאַוָּה לִפְרִי; er ist lüstern nach dem Weibe seines Nächsten יַחְמוֹד בְּלִבּוֹ אֵת אֵשֶׁת רֵעֵהוּ. Nach Gold חָמַד זָהָב.

Lüsternheit, die, אַוַּת נֶפֶשׁ.

Lispeln, הִתְלַחֵשׁ.

Lieferant, der, bei einer Armee אִישׁ מֵכִין צֵדָה וּמַלְבּוּשִׁים לְאַנְשֵׁי מִלְחָמָה.

Liefern, 1) Etwas an Einen, s. Ueberliefern. Brod für die Armee נָתַן לֶחֶם לְאַנְשֵׁי מִלְחָמָה בִּמְחִיר כֶּסֶף. 2) Dem Feinde eine Schlacht עָשָׂה מִלְחָמָה אֶת הָאוֹיֵב.

Lippe, die, שָׂפָה, plur. שְׂפָתַיִם. Seine Lippen שְׂפָתָיו שִׂפְתוֹתָיו.

Lücke, die, in einer Mauer פֶּרֶץ, plur. פְּרָצִים, פְּרָצוֹת, בְּקָעִים; in einer Schrift. Hier ist eine Lücke פֹּה הַנְּיָר חָלָק*. fig. Der Tod machte eine Lücke in unserer Gesellschaft הַמָּוֶת עָשָׂה פֶּרֶץ בְּאַנְשֵׁי חֲבֻרָתֵנוּ.

Leu, Leue, der, s. Löwe.

Laib, der, Brod. כִּכַּר לֶחֶם. Einige Laib Brod כִּכְּרוֹת לֶחֶם.

Leib, der, 1) Körper überhaupt, בָּשָׂר, גֵּוָה, גְּוִיָּה. — Ihre Leiber, גְּוִיֹּתֵיהֶם. Mein Leib und meine Seele נַפְשִׁי וּבִטְנִי, לִבִּי וּבְשָׂרִי. Er ist mit ihm ein Leib und eine Seele הוּא קָרוֹב לוֹ בְּלֵב וָנֶפֶשׁ; יֶאֱהָבוּ אִישׁ אֶת אָחִיו בְּלֵב וָנֶפֶשׁ. Das Herz im Leibe thut mir weh יִכְאַב לִבִּי בְּקִרְבִּי. Einem zu Leibe gehen פָּגַע בְּאִישׁ. Das Kleid an seinem Leibe הַבֶּגֶד אֲשֶׁר עָלָיו. 2) Unterleib. Sie ist gesegneten Leibes מְלֵאָה הִיא, s. Schwanger. Zwillinge waren in ihrem Leibe תְאוֹמִים בְּבִטְנָהּ. 3) Er hängt an ihm mit Leib und Seele נַפְשׁוֹ קְשׁוּרָה בְנַפְשׁוֹ.

Leibeigene, der, עֶבֶד עוֹלָם.

Leibwache, die, טַבָּחִים; unter David כְּרֵתִי וּפְלֵתִי; unter den späteren Königen הַכָּרִי וְהָרָצִים; der jetzigen Könige אַנְשֵׁי חַיִל לְמִשְׁמַר הַמֶּלֶךְ.

Leiblich, ihr leiblicher Sohn בֶּן, בַּר בִּטְנָהּ. Seine leiblichen Kinder בְּנֵי בִטְנוֹ, בָּנָיו הַיֹּצְאִים מֵחֲלָצָיו. Sie sind leibliche Geschwister אָב אֶחָד וְאֵם אַחַת לְכֻלָּם.

Leibeserben, die, יוֹרְשֵׁי אִישׁ יֹצְאֵי יְרֵכוֹ.

Leibesfrucht, die, פְּרִי בֶטֶן.

Leibrock, der, כֻּתֹּנֶת, כְּתֹנֶת.

Leugnen, כִּחֵשׁ; Etwas כִּחֵשׁ בְּ.

Leid, es ist mir leid um dich, mein Bruder! צַר לִי

עָלֶיךָ אָחִי. Es thut mir leid ihn beleidigt zu haben נִחַמְתִּי כִּי הִכְלַמְתִּיו.

Leid, das, 1) Nichts zu Leide that ich Einem unter Ihnen לֹא הֲרֵעֹתִי אֶת אַחַד מֵהֶם. Sich ein Leides anthun אִבֵּד נַפְשׁוֹ. 2) Wer hat Weh? Wer hat Leid? לְמִי אוֹי, לְמִי אֲבוֹי. Wenn irgend einer das Leid seines Herzens empfindet אֲשֶׁר יֵדְעוּן אִישׁ נֶגַע לְבָבוֹ.

Leidwesen, das, ich erfuhr es zu meinem großen — רַבָּה עַצְּבַת לִבִּי בְּשָׁמְעִי זֹאת.

Leidtragend, ein Leidtragender מִתְאַבֵּל עַל מֵת, אֹנֵן.

Leidige Tröster, מְנַחֲמֵי עָמָל.

Leidlich, s. Erträglich.

Leiden, 1) schmerzen כָּאַב; an den Füßen חָלָה אֶת רַגְלָיו. Ich leide keinen Mangel לֹא אֶחְסַר. 2) Ich kann ihn nicht — אֵין לִי חֵפֶץ בּוֹ, לֹא אוּכַל לְשֵׂאת דִּבְרוֹ. 3) Soll ich das von ihm leiden? הַאִם אַנִּיחֶנּוּ לַעֲשׂוֹת עִמִּי כָּזֹאת.

Leiden, das, מַכְאֹב. Ich kenne seine Leiden יָדַעְתִּי אֶת מַכְאֹבָיו.

Leidend, er ist immer כָּל יָמָיו מַכְאֹבִים, אִישׁ מַכְאֹבוֹת הוּא.

Leidenschaft, die, תְּשׁוּקָה עַזָּה.

Leidenschaftlich, er liebt sie, יֶאֱהָבֶנָּה אַהֲבָה עַזָּה.

Leider, אֲהָהּ, אוֹי.

Leihen, Einem Geld הִלְוָה כֶסֶף אֶת אִישׁ.

Leise kommen, sprechen בּוֹא בַלָּט, דַּבֵּר בַּלָּט, בַּשֶּׁלִי. Eine leise Stimme קוֹל דַּק. Sie kamen Abends geheim zusammen und sprachen leise mit einander לְעֵת עֶרֶב נוֹעֲדוּ יַחְדָּיו וַיְדַבְּרוּ בַלָּט אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ.

Leitung, die, *הַדְרָכָה. Unter Jemands Leitung spielen נִגֵּן עַל יְדֵי אִישׁ.

Leute, die, אֲנָשִׁים, בְּנֵי אָדָם.

Leiten, Jemanden auf einen Weg הוֹלִיךְ, נָחָה, הִנְחָה, הִדְרִיךְ אִישׁ בַּדֶּרֶךְ: an einen Ort הוֹלִיךְ, הִנְחָה, נִהֵל אֶל; eine Heerde נָהַג עֵדֶר; das Wasser in die Stadt יִשֵּׁר הַמַּיִם לָעִיר.

Leiter, die, סֻלָּם.

Läutern, von Metallen זִקֵּק, זִכֵּךְ, צָרַף, צֵרֵף; vom Weine זָקַק, זִקֵּק.

Leicht, קַל. Dem Vernünftigen wird die Kenntniß leicht דַּעַת לְנָבוֹן נָקָל. Leichter machen הֵקַל מִן.

Auf eine leichte Art heilen רִפֵּא עַל נְקַלָּה.

Leichtgläubig sein, הֶאֱמִין לְכָל דָּבָר.

Leichtsinn, der, פַּחֲזוּת.

Leichtsinnig, פַּחַז, נִמְהָר.

Leuchte, die, Israels נֵר יִשְׂרָאֵל.

Leuchten, אוֹר, הֵאִיר. Die sieben Lampen sollen — יָאִירוּ שִׁבְעַת הַנֵּרוֹת. Einem — הֵאִיר לְאִישׁ.

Leuchten, das, Oel zum שֶׁמֶן לַמָּאוֹר.

Leuchter, der, מְנוֹרָה, plur. מְנוֹרוֹת.

Leichtfertige Menschen, פֹּחֲזִים.

Leichtfertigkeit, die, פַּחֲזוּת.

Leichnam, der, von Menschen מֵת, נֶפֶשׁ מֵת, נִבְלַת אָדָם, גּוּפָה; verächtlich פֶּגֶר; von Thieren נְבֵלָה, פֶּגֶר, plur. פְּגָרִים; von Menschen und Thieren גְּוִיָּה, plur. גְּוִיּוֹת.

Leiche, die, 1) s. Leichnam; 2) s. Leichenbegängniß.

Leichenbegängniß, das, *הַלְוָיַת הַמֵּת.

Leichengeruch, der, בְּאֹשׁ הַמֵּת.

Leichentuch, das, מִכְסֵה אֲרוֹן הַמֵּת.

Leichenstein, der, s. Grabstein.

Leim, der, *דֶּבֶק, דִּבְקָא.

Leimen, Etwas, *דִּבֵּק, הִדְבִּיק דָּבָר בְּדֶבֶק.

Leinöl, das, שֶׁמֶן פִּשְׁתִּים.

Leinene Kleider, בִּגְדֵי בַד.

Leiste, die, eines Tisches מִסְגֶּרֶת הַשֻּׁלְחָן. Leisten מִסְגְּרוֹת.

Leisten, Einem Hülfe הוֹשִׁיעַ, עָזַר אִישׁ; Bürgschaft für Einen, s. Bürgschaft. Einem Gesellschaft הִתְרָעָה אֶת אִישׁ, s. Gesellen.

Läufig sein, von Thieren יָחַם.

Läufer, der, רָץ, plur. רָצִים.

Leopard, der, נָמֵר, plur. נְמֵרִים.

Lebhaft, חָיֶה. Sie sind — חָיוֹת הֵנָּה.

Lebewohl, das, ich habe ihm Lebewohl gesagt בֵּרַכְתִּיו בְּלֶכְתִּי מֵאִתּוֹ, בְּטֶרֶם עָזְבֵנִי אָמַרְתִּי לוֹ לֵךְ לְשָׁלוֹם (oder) חֲיֵה בִנְעִימִים.

Leblos, er war לֹא נוֹתְרָה בּוֹ נְשָׁמָה, יָצְאָה נַפְשׁוֹ.

Leben, חָיָה. Er lebt, sie leben noch עוֹדֶנּוּ חַי, עוֹדָם חַיִּים. Lange leben הֶאֱרִיךְ יָמָיו. Einen

leben lassen חִיָּה, הֶחֱיָה אִישׁ. Es lebe der König! יְחִי הַמֶּלֶךְ.

Leben, das, 1) Gegensatz des Todes חַיִּים. Leben um Leben נֶפֶשׁ תַּחַת נֶפֶשׁ. Es gilt sein Leben בְּנַפְשׁוֹ הוּא. Er drückt zu Boden mein Leben דִּכָּא לָאָרֶץ חַיָּתִי. Einen am Leben erhalten הַחֲיָה אִישׁ. Bei deinem Leben, o König! חֵי נַפְשְׁךָ הַמֶּלֶךְ. 2) Das ewige Leben חַיֵּי עוֹלָם. 3) Sein ganzes Leben כָּל יָמָיו, כָּל יְמֵי חַיָּיו.

Lebend, lebendig, 1) alle lebendige Wesen כָּל בָּשָׂר אֲשֶׁר בּוֹ רוּחַ חַיִּים, אֲשֶׁר נִשְׁמַת חַיִּים בְּאַפָּיו. Ergreift sie lebendig תִּפְשׂוּם חַיִּים. Lebendige Vögel צִפֳּרִים חַיּוֹת. Einen lebendig machen חִיָּה הַחֲיָה אִישׁ. 2) Lebendiges Wasser מַיִם חַיִּים.

Lebensart, die, eines Menschen דֶּרֶךְ הָאָדָם, מִנְהַג הָאָדָם וּמִשְׁפָּטוֹ כָּל הַיָּמִים.

Lebensordnung, die, s. Diät.

Lebensgefahr, die, *סַכָּנַת נֶפֶשׁ. Mit Lebensgefahr müssen wir unser Brod erlangen בְּנַפְשֵׁנוּ נָבִיא לַחְמֵנוּ.

Lebensgeschichte, die, תּוֹלְדוֹת אִישׁ.

Lebensgröße, die, קוֹמַת אִישׁ.

Lebensdauer, die, חֶלֶד, יְמֵי שְׁנוֹת הָאָדָם.

Lebenssatt, שְׂבַע יָמִים.

Lebenslauf, der, אֹרַח הַחַיִּים, s. Lebensgeschichte.

Lebenslänglich eingesperrt sein, הָיֹה בְּבֵית הַמִּשְׁמָר כָּל יְמֵי חַיָּיו.

Lebensmittel, die Lebensmittel des Menschen לֶחֶם חֻקּוֹ, חַיַּת יָדוֹ, פַּרְנָסָה.

Lebenszeit, die, יְמֵי חַיִּים.

Leber, die, כָּבֵד.

Leberlappen, der, יֹתֶרֶת הַכָּבֵד, הַיֹּתֶרֶת עַל הַכָּבֵד. (Nach Andern, יֹתֶרֶת das Netz).

Legen, 1) Etwas an einen Ort נָתַן, שׂוּם, שִׁית, הִנִּיחַ דָּבָר בְּ, עַל, אֶל. Ein Kind ins Bett הִשְׁכִּיב יֶלֶד עַל הַמִּטָּה. Sich zu Einem, שָׁכַב עִם. 2) Eier, יָלַד, מִלֵּט בֵּיצִים. 3) Er legte Hand an ihn an שָׁלַח יָדוֹ בּוֹ, הָיְתָה יָדוֹ בּוֹ. 4) Einem einen Stein in den Weg, נָתַן אֶבֶן לְמִכְשׁוֹל לִפְנֵי אִישׁ. 5) Sein Zorn hat sich gelegt שָׁכְכָה, שָׁבָה חֲמָתוֹ, שָׁב אַפּוֹ. Der Streit legt sich, יִשְׁתֹּק מָדוֹן. 6) Sich auf eine Wissenschaft, s. Beschäftigen.

Ledig, er ist, לֹא לָקַח עוֹד אִשָּׁה, אֵינֶנּוּ בַּעַל אִשָּׁה. Sie ist — שֶׁאֵינָהּ מְאֹרָשָׂה לְאִישׁ, אֵינֶנָּה בְּעֻלַת בַּעַל. Ich bleibe — לֹא אֶשָּׂא לִי אִשָּׁה; vom Mädchen, לֹא אֶהְיֶה לְאִישׁ. Wenn er ledig angekommen ist אִם בְּגַפּוֹ יָבֹא.

Lediglich, ich verlasse mich lediglich auf dich רַק לְבַדְּךָ אֶבְטַח.

Leder, das, עוֹר.

Ledern, ein lederner Gürtel אֵזוֹר עוֹר.

Lehm, der, חֹמֶר, טִיט.

Lähmen. Pferde עִקֵּר סוּסִים. Einer, dessen rechte Hand gelähmt ist אִישׁ אֲשֶׁר יַד יְמִינוֹ.

Lehne, die, an einem Stuhle יַד הַכִּסֵּא, plur. יָדוֹת.

Lehnen, sich an Etwas הִשָּׁעֵן עַל.

Lehnstuhl, der, כִּסֵּא אֲשֶׁר לוֹ יָדוֹת.

Lehrart, die, *דֶּרֶךְ הַלִּמּוּד.

Lehrbuch, das, einer Sprache סֵפֶר תּוֹרַת הַלָּשׁוֹן.

Lehrling, der, תַּלְמִיד.

Lehre, die, תּוֹרָה, לֶקַח, מוּסָר. Wahrhafte Lehren תּוֹרוֹת אֱמֶת.

Lehren, Einem Weisheit, Kenntniß — אִלֵּף אִישׁ חָכְמָה, לִמֵּד אִישׁ דַּעַת, הוֹרָה אִישׁ דֵּעָה. Er lehrte sie singen לִמְּדָה שִׁיר, לָשׁוּר שִׁיר.

Lehrer, der, מוֹרֶה, מְלַמֵּד. Meine Lehrer מוֹרַי מְלַמְּדַי.

Lewit, der, לֵוִי. Lewiten לְוִיִּם.

Lewirat-Ehe, die, *יִבּוּם; sie vollziehen יַבֵּם אֶת.

Lesart, die, *קְרִי.

Lese, die, sie hielten Lese in ihren Weinbergen בָּצְרוּ אֶת כַּרְמֵיהֶם.

Lesebuch, das, *סֵפֶר הַחִנּוּךְ.

Lesen, 1) im Weinberge בָּצַר כֶּרֶם. 2) Ein Buch קָרָא דִּבְרֵי הַסֵּפֶר.

Lesezeit, die, עֵת הַבָּצִיר.

Leser, der, קֹרֵא.

Leserlich, אֲשֶׁר יוּכַל אִישׁ לִקְרֹא.

Letzt, 1) der Zeit nach. Der letzte Tag הַיּוֹם הָאַחֲרוֹן. Die letzten Worte הַדְּבָרִים הָאַחֲרוֹנִים. 2) Dem Orte nach. Der letzte Baum auf dem Felde הָעֵץ

אֲשֶׁר בְּקִצֵּה הַשָּׂדֶה. 2) Der Ordnung nach. Der erste und der letzte Mann הָאִישׁ הָרִאשׁוֹן וְהָאִישׁ הָאַחֲרוֹן. In einem Zuge der Letzte sein הָלַךְ בְּאַחֲרֹנָה.

Letzthin, זֶה יָמִים מִסְפָּר.

Lächeln, שָׂחֹק מְעַט*.

Lächerlich sein, הָיֹה לִשְׂחֹק.

Lechzen, der Hirsch lechzt nach Wasserquellen הָאַיָּל יַעֲרֹג עַל אֲפִיקֵי מָיִם. Seine (des Durstigen) Seele lechzt נַפְשׁוֹ שׁוֹקֵקָה. Meine Seele lechzt nach dir צָמְאָה לְךָ נַפְשִׁי. Der Sklave lechzt nach Schatten הָעֶבֶד יִשְׁאַף צֵל. Ein lechzender Boden אֶרֶץ עֲיֵפָה.

Längs dem Flusse gehen, הָלַךְ עַל שְׂפַת הַנָּהָר לְאָרְכּוֹ.

Längst, כְּבָר. Längst schon ist die Brandstätte bereitet עָרוּךְ מֵאֶתְמוֹל תָּפְתֶּה.

Längstens, ich werde längstens in acht Tagen zurückkommen לֹא אַחַר מִשְּׁמֹנָה יָמִים לָשׁוּב אֶל בֵּיתִי.

Länge, die, 1) eines Körpers. Die Länge des Tisches אֹרֶךְ הַשֻּׁלְחָן. Er fiel der Länge nach zur Erde נָפַל מְלֹא קוֹמָתוֹ אַרְצָה. 2) Der Zeit. Die Länge des Lebens אֹרֶךְ יָמִים. In die Länge gezogen נִמְשָׁךְ, מִמֻשָּׁךְ.

Länger als, s. Lang. Ich will nicht länger hier bleiben לֹא אוֹסִיף עוֹד לָשֶׁבֶת פֹּה.

Ländlich, 1) ländlich sittlich מְדִינָה וּמְדִינָה כְּדַרְכָּהּ. 2) Eine ländliche Unterhaltung שַׁעֲשׁוּעִים כְּשַׁעֲשֻׁעֵי יוֹשְׁבֵי כְפָרִים.

Lenden, die, חֲלָצַיִם, מָתְנַיִם.

Ländereien, die, קַרְקָעוֹת, נָפוֹת, אֲרָצוֹת, פְּלָכִים.

Lenz, der, s. Frühling.

Lenzmonat, der, s. April.

Lenken, Pferde auf den Weg הַטֵּה סוּסִים אֶל הַדֶּרֶךְ; (fig.) lenke mein Herz zu deinen Verordnungen הַט לִבִּי אֶל עֵדְוֺתֶיךָ.

Lästig sein, Einem הָיֹה לְמַשָּׂא עַל אִישׁ, כָּבֵד עַל אִישׁ. Warum soll ich dir lästig sein? לָמָּה זֶה אֶהְיֶה לְךָ לְמַשָּׂא וְלִטֹּרַח. Die Heuschrecke wird — יִסְתַּבֵּל הֶחָגָב, s. Tröster.

Lästerungen, die, חֵרְפוֹת, גִּדּוּפוֹת, גִּדּוּפִים.

Lästern, Einen חֵרֵף אִישׁ; Gott חָרֵף, גַּדֵּף, בָּרֵךְ אֱלֹהִים.

Lästerer, der, מְחָרֵף, מְגַדֵּף.

Lästerzunge, die, לְשׁוֹן חֲרָפוֹת, מְלָשְׁנִי בַסֵּתֶר רֵעֵהוּ.

Läßig sein, in seinem Geschäfte הִתְרַפָּה בִמְלַאכְתּוֹ. Seid nicht läßig zu gehen אַל תֵּעָצְלוּ לָלֶכֶת. Ein läßiger Mensch נִרְפֶּה, מִתְרַפֶּה. Eine läßige Hand כַּף רְמִיָּה, s. Träufeln.

Leer, 1) ein leeres Gefäß כְּלִי רֵק. Leere Aehren שִׁבֳּלִים רֵקוֹת. Leer machen הָרִיק, s. Ausleeren. Die Straßen sind leer אֵין אָדָם בַּחוּצוֹת. Das Haus steht leer אֵין יוֹשֵׁב בַּבַּיִת. 2) Entlasse ihn nicht leer לֹא תְשַׁלְּחֶנּוּ רֵיקָם. 3) (fig.) Leere Worte דִּבְרֵי רִיק, דִּבְרֵי רוּחַ. Ein leerer Kopf אִישׁ נָבוּב.

Leeren, die Becher שָׁתָה כָּל הַיַּיִן אֲשֶׁר בַּכּוֹסוֹת, שָׁתָה יֵין הַכּוֹסוֹת עַד תֻּמּוֹ.

Lecken, vom trinkenden Hunde לָקַק, לִקֵּק. Wie eine Schlange werden sie den Staub — יְלַחֲכוּ עָפָר כַּנָּחָשׁ.

Leckerbissen, der, מַאֲכַל תַּאֲוָה. Laß dich nicht gelüsten seine — אַל תִּתְאָו לְמַטְעַמּוֹתָיו. Ich mag nicht kosten ihre — בַּל אֶלְחַם בְּמַנְעַמֵּיהֶם.

Lärm, der, שָׁאוֹן, הָמוֹן, הֶמְיָה, מְהוּמָה. Lärm blasen תָּקַע, הֵרִיעַ תְּרוּעָה.

Lärmen, הָמָה.

Lernen, Etwas לָמַד, אִלֵּף אֶת. Der Lernende לוֹמֵד, תַּלְמִיד.

M מ

Maaß, das, s. Maß.

Magazin, das, אוֹצָר, plur. אוֹצָרוֹת.

Magier, der, מָג. Der Oberste der Magier רַב מָג.

Magistrat, der, פְּקִידֵי הָעִיר.

Magd, die, אָמָה, שִׁפְחָה. Mägde אֲמָהוֹת, שְׁפָחוֹת.

Magnet, der, אֶבֶן שׁוֹאֶבֶת*.

Magen, der, קֵבָה.

Mager, דַּק הַבָּשָׂר. Warum wirst du so mager?

... מַרְזֶה, s. Abmagern. Ein mageres Lamm שֶׂה רָזֶה.

Magerkeit, die, כַּחַשׁ, רָזוֹן.

Madig, רִמָּה אֲשֶׁר בּוֹ תוֹלָעִים. Madig werden רוּם תּוֹלָעִים.

Made, die, תּוֹלֵעָה. Maden תּוֹלָעִים.

Mahl, das, sie bereitet ihr Mahl מַבְרָה מַבְרוּת. Er kam auch heute nicht zu dem Mahle לֹא בָא גַם הַיּוֹם אֶל הַלָּחֶם.

Mahlen, Korn in einer Mühle טָחַן דָּגָן בְּרֵחַיִם.

Mahlen, das, טְחִינָה*.

Mahlzeit, die, לֶחֶם, בְּרִיָּה, סְעֻדָּה* s. Mahl. Eine halten אָכַל לֶחֶם.

Mahnen, 1) einen Schuldner נָגַשׂ הַלְוָה, הִזְכִּיר הַחוֹב אֶל הַלֹּוֶה לְשַׁלְּמוֹ. 2) Auch in der Nacht mahnt das Innere mich daran אַף לֵילוֹת יִסְּרוּנִי כִלְיוֹתָי.

Mathematik, die, חָכְמַת הַמְּדִידָה, הַנְּדָסָה*.

Matt, 1) ich bin, עָיֵף, יָעֵף אָנֹכִי. Matt werden יָעַף. Matte Leute עֲיֵפִים, יְעֵפִים. 2) Matte Augen עֵינַיִם כֵּהוֹת.

Mattigkeit, die, חוּלְשָׁה, עֲיֵפוּת. Seine — נַפְשׁוֹ הָעֲיֵפָה. Die Mattigkeit seines Körpers חוּלְשַׁת גּוּפוֹ.

Matte, die, 1) s. Decke. 2) Die Matten נְאוֹת דֶּשֶׁא.

Materialien, die, zum Bau eines Hauses כָּל אֲשֶׁר לַבַּיִת לִבְנוֹתוֹ.

Materie, die 1) Stoff. 2) Einer Wunde לֵחוּת הַמַּכָּה*.

Materiell, חָמְרִי, גַּשְׁמִי*.

Matratze, die, שְׁכִיבָה. Matratzen כְּסָתוֹת (אוֹ מַצָּע לְהַשְׁכִּיב עָלָיו, מַצָּעוֹת).

Matrose, der, מַלָּח, plur. מַלָּחִים.

Matrone, die, אִשָּׁה נִכְבֶּדֶת הַבָּאָה בַּיָּמִים, מַטְרוֹנִיתָא*.

Mai, der, יֶרַח זִו, אִיָּר*.

Majorat, das, מִשְׁפַּט הַבְּכוֹרָה.

Majoratsgut, das, נַחֲלַת הַבְּכוֹר.

Majestät, die, von Gott und dem König כָּבוֹד, הוֹד, הָדָר, הֲדָרָה; von Gott גָּאוֹן, גֵּאוּת, s. Herrlichkeit, Hoheit, Erhabenheit.

Majestätisch, s. Erhaben. Der majestätisch wandelnde Mond יָרֵחַ יָקָר הֹלֵךְ.

Majestätsverbrechen, das, אַשְׁמַת הַמְבַקֵּשׁ לִשְׁלֹחַ יָד בַּמֶּלֶךְ.

Majestätsrecht, das, מִשְׁפַּט הַמֶּלֶךְ.

Majestätsschänder, der, הַמְבָרֵךְ אֶת הַמֶּלֶךְ.

Machwerk, das, מַעֲשֶׂה אֲשֶׁר אֵין בּוֹ מוֹעִיל.

Macht, die, 1) Kraft עֹז, עֹצֶם. Dein ist die Macht und die Stärke לְךָ זְרוֹעַ עִם גְּבוּרָה. Wegen seiner großen Macht bleibt Keiner aus מֵרֹב אוֹנִים אִישׁ לֹא נֶעְדָּר. Mit Macht בְּיָד, s. Werfen. Alle Werke seiner Macht כָּל מַעֲשֵׂה תָקְפּוֹ. Seine Macht ist gebrochen נִגְדְּעָה קַרְנוֹ. 2) Gewalt. Es steht in meiner Macht יֶשׁ לְאֵל יָדִי. Er soll nicht die Macht haben sie zu verkaufen לֹא יִמְשֹׁל לְמָכְרָהּ.

Machtlos, לֹא עֹז. אֵין אוֹנִים.

Machtspruch, der, einen Machtspruch thun חָרַץ מִשְׁפָּט כִּרְצוֹנוֹ.

Machen, 1) ein Kleid עָשָׂה בֶגֶד. Der Vogel macht sein Nest הַצִּפּוֹר יָשִׂים קִנּוֹ בְּ. Feuer — בָּעַר אֵשׁ. 2) Einen zum König הִמְלִיךְ אִישׁ; Einen groß גִּדֵּל, הִגְדִּיל, הִשִּׂיא אִישׁ. Ich mache dich zur Wüste אֲשִׁיתְךָ מִדְבָּר, s. Arm, Reich, Weise u. s. w. Sie machen Nacht zu Tag לַיְלָה לְיוֹם יָשִׂימוּ. Einem Freude נָתַן שִׂמְחָה בְּלֵב אִישׁ. 3) Einen Kuchen עָשָׂה עֻגָה; das Bett עָרַךְ הַמִּטָּה. 4) Was ist zu machen? מַה לַּעֲשׂוֹת. Was machst du hier? מָה אַתָּה עֹשֶׂה בָזֶה.

Macherlohn, das, שְׂכַר מְלָאכָה; für ein Kleid שְׂכַר עֲשִׂיַּת הַבֶּגֶד, מַשְׂכֹּרֶת תְּפִירַת הַבֶּגֶד*.

Mal, das, am Körper מוּם; des Brandes מִחְיַת הַמִּכְוָה.

Mal, dieses, זֹאת הַפַּעַם, בַּפַּעַם הַזֹּאת, הַפַּעַם. Viele Male פְּעָמִים רַבּוֹת.

Malen, ein Bild צִיֵּר צוּרָה, מָשַׁח בַּשָּׁשַׁר תַּבְנִית פֶּה.

Maler der, צַיָּר*.

Malerkunst, Malerei, die, חָכְמַת, מְלֶאכֶת הַצִּיּוּר*.

Man, Fürwort. Darum nannte man עַל כֵּן קָרָא; (häufiger wird das Fürwort man im Hebrä-

ischen durch die vielfache Zahl gegeben, z. B. man sagte dem Josef: dein Vater ist krank וַיַּגִּידוּ לְיוֹסֵף הִנֵּה אָבִיךָ חוֹלֶה. Man berichtete ihm וַיַּגִּידוּ לוֹ. Damals fing man an אָז הוּחַל. Man sagt, daß der Fürst todt sei הַקּוֹל יִשָּׁמַע לֵאמֹר מֵת הַשַּׂר.

Mangel, der, 1) eig. מַחְסוֹר, חֹסֶר, חֶסֶר. Mangel an Etwas leiden חָסֵר דָּבָר. Er wurde frei gesprochen aus Mangel an Beweis seiner Schuld יָצָא נָקִי בְּהִשָּׁפְטוֹ מֵחֹסֶר דַּעַת עָנְשׁוֹ. Einer, der Mangel leidet אִישׁ מַחְסוֹר; 2) plur. Die Mängel, s. Fehler.

Mangelhaft, dieses Buch ist sehr — הַסֵּפֶר הַזֶּה יֶחְסַר דְּבָרִים רַבִּים.

Mangeln, es mangelt mir an Nichts לֹא אֶחְסַר דָּבָר.

Mandelbaum, der, שָׁקֵד, לוּז.

Mandeln, die, שְׁקֵדִים.

Mandelförmig, מְשֻׁקָּד.

Manuskript, das, סֵפֶר הַכָּתוּב.

Mantel, der, אֶדֶר, אַדֶּרֶת, גְּלוֹם. Mäntel מַעֲטָפוֹת.

Manier, die, דֶּרֶךְ, s. Art.

Manchmal, er kommt manchmal zu mir יֵשׁ יָמִים אֲשֶׁר יָבוֹא אֵלַי.

Mancher stellt sich reich, יֵשׁ מִתְעַשֵּׁר. Manche Frau glaubt יֵשׁ אִשָּׁה אֲשֶׁר תַּאֲמִין.

Mancherlei, Trinkgeräthe כֵּלִים מִכֵּלִים שׁוֹנִים עַל הַמִּשְׁתֶּה s. Allerlei.

Mann, der, 1) Gegensatz des Weibes אִישׁ, גֶּבֶר. Mann und Weib זָכָר וּנְקֵבָה. Männer אֲנָשִׁים, גְּבָרִים, זְכָרִים, מְתִים. 2) Ihr erster Mann אִישָׁהּ, בַּעְלָהּ הָרִאשׁוֹן. Die Männer dieser Frauen בַּעֲלֵי הַנָּשִׁים הָאֵלֶּה. 3) Sei stark und sei ein Mann וְחָזַקְתָּ וְהָיִיתָ לְאִישׁ. 4) Soldat. Tausend Mann אֶלֶף אִישׁ.

Manna, das, מָן.

Mannbar, vom Jüngling בּוֹגֵר*; vom Mädchen בּוֹגֶרֶת.

Mannbarkeit, die, בַּגְרוּת*.

Mannigfaltig, s. Allerlei.

Mannshoch, גָּבֹהַּ כְּקוֹמַת אִישׁ.

Mannsperson, die, אִישׁ, זָכָר.

Mannschaft, die, Israels אִישׁ יִשְׂרָאֵל.

Maß, das, 1) einer Ausdehnung מִדָּה, plur. מִדּוֹת. Wer hat das Maß an sie gelegt? מִי שָׂם מְמַדֶּיהָ. 2) Für Getreide und andere trockene Dinge סְאָה, plur. סְאִים. Zwei Maß סָאתַיִם. Zweierlei Maß אֵיפָה וְאֵיפָה. 3) Für flüssige Dinge מְשׂוּרָה. Thränen in vollem Maße דְּמָעוֹת שָׁלִישׁ. 4) Ohne Maß בְּלִי חֹק, s. Aufsperren.

Maßgabe, nach, כְּפִי.

Mast, Mastbaum, der, תֹּרֶן, תֹּבֶל.

Mast, Mastung, die, מַרְבֵּק.

Mastochs, der, שׁוֹר אָבוּס.

Mastdarm, der, פַּרְשְׁדוֹן, פַּרְעֶשְׁתָּא.

Mastvieh, das, מְרִיא, plur. מְרִיאִים.

Mastkalb, das, עֵגֶל מַרְבֵּק.

Massiv, von massivem Golde מִכְלוֹת זָהָב, זָהָב טָהוֹר.

Masse, die, גֹּלֶם, חֹמֶר.

Maßen, 1) über die — בְּלִי חֹק. 2) Er sprach folgender — דִּבֵּר לֵאמֹר.

Maskiren, sich שׂוּם דְּמוּת פְּנֵי אִישׁ עַל פָּנָיו, הִתְחַפֵּשׂ הִשְׁתַּנָּה.

Maske, die, (nach Einigen) סֵתֶר פָּנִים.

Maßstab, der, קְנֵה הַמִּדָּה.

Makel, der, מוּם.

Makellos, er ist אֵין בּוֹ מוּם.

Marode sein, von Soldaten הֶחֱשַׁל, s. Ermattet.

Marter, עִנּוּת, *עִנּוּי.

Martern, Einen עִנָּה אִישׁ.

Marmor, der, שַׁיִשׁ, שֵׁשׁ.

Mars, der, Planet *מַזָּל מַאְדִּים.

Mark, das, der Knochen מֹחַ עֲצָמוֹת; (fig.) das Mark des Landes חֵלֶב הָאָרֶץ.

Mark, die, 1) Kennzeichen אוֹת, plur. אוֹתוֹת 2) Grenze גְּבוּל. Marken גְּבוּלִים, מְצָרִים.

Markt, der, 1) sie war der Markt der Nationen וַתְּהִי סְחַר גּוֹיִם. Kisten voll Damast Waaren auf deinem Markte גִּנְזֵי בְּרֹמִים בְּמַרְכֻלְתֵּךְ. 2) Ein freier Platz שׁוּק, plur. שְׁוָקִים.

Markig, voll markigen Fettes שְׁמָנִים מְמֻחָיִם.

für eine Reise versehen לקח בידו צידה לדרך. Wir nahmen es mit zum — הִצְטַיַּדְנוּ אתו.

Mundschänk, der, des Königs מַשְׁקֵה הַמֶּלֶךְ.

Munter, 1) nicht schlafend. Er ist — לא יָנוּם, עֵר הוּא; 2) s. Lebhaft, Froh.

Muster, das, תַּבְנִית, דְּמוּת, צוּרָה.

Musterung, die, der Soldaten מִפְקַד אַנְשֵׁי מִלְחָמָה. Jeder, der durch die Musterung ging כל הָעֹבֵר עַל הַפְּקֻדִים.

Mustern, פָּקַד, פִּקֵּד.

Muskel, die, גִּיד, plur. גִּידִים. Die Muskeln seines Leibes שְׁרִירֵי בִטְנוֹ.

Murmeln, הִתְלַחֵשׁ, דַּבֵּר בְּלָט.

Murmeln, das, s. Gemurmel.

Murren, רָגַן, הִרְגִּין; gegen Einen, הִלּוֹן, הֵלִין, הָלֵין עַל.

Murren, das, תְּלֻנּוֹת.

Maus, die, עַכְבָּר. Mäuse, עַכְבָּרִים.

Mausern, sich, von Vögeln הַחֲלֵף הַנּוֹצָה.

Mauth, die, מֶכֶס.

Maul, das, eines Pferdes פִּי הַסּוּס; verächtlich von Menschen. Wo ist nun dein Maul? (das heißt: wo ist dein Selbstruhm von deiner Macht?) אַיֵּה אֵפוֹא פִיךָ.

Maulbeerbaum, der, בָּכָא, plur. בְּכָאִים; עֲצֵי תוֹלַעַת הַמֶּשִׁי.

Maulbeere, die, פְּרִי הַבְּכָאִים.

Maulwurf, der, חֹלֶד, (nach Andern) תִּנְשֶׁמֶת. Maulwürfe, חֲפַרְפֵּרוֹת.

Maulthier, das, פֶּרֶד, plur. פְּרָדִים. Edle Maulthiere אֲחַשְׁתְּרָנִים.

Maulmacher, der מַגְדִּיל פִּיו, מִתְהַלֵּל בְּמַתַּת שָׁקֶר, מַרְחִיב פֶּה.

Maulesel, der, פֶּרֶד, s. Maulthier.

Mauleselin, die, פִּרְדָּה.

Maulkorb, der, מַחְסוֹם לְפֶה.

Maulschelle, die, jemanden eine geben, הַכֵּה אִישׁ עַל פִּיו, עַל הַלְּחִי.

Mauer, die, קִיר, plur. קִירוֹת; חוֹמָה, plur. חוֹמוֹת: poetisch, שׁוּר, plur. שׁוּרוֹת, (Einmal) שׁוּרוֹת; als Einfassung um Gärten גָּדֵר. Seine steinerne — גֶּדֶר אֲבָנָיו. Die zierliche — גְּדֶרֶת הַגִּנָּה.

Mauerbrecher, der, (Kriegsmaschine) plur. die — כָּרִים, s. Bock.

Mauern, בָּנֹה בְחוֹמָה.

Maurer, der, בֹּנֶה, plur. בֹּנִים.

Müdigkeit, die, des Leibes, יְגִיעַת בָּשָׂר.

Müde, du warst matt und — וְאַתָּה עָיֵף וְיָגֵעַ. Er wird nicht — לא יִיגַע. Einen Müde machen יַגֵּעַ, הוֹגִיעַ, הַלְאֵה אִישׁ. Müde Leute, יְגֵעִים, יְגִיעֵי כֹחַ; fig. ich bin müde, es zu ertragen נִלְאֵיתִי נְשׂא.

Mühsam, eine mühsame Arbeit מְלָאכָה הַמְיַגַּעַת אֶת עֹשֶׂה.

Mühselig, ein mühseliges Leben חַיֵּי עָמָל.

Mühseligkeit, die, עָמָל, תְּלָאָה, מַתְּלָאָה.

Mühle, die, טְחוֹן, טַחֲנָה, רֵחַיִם.

Mühlstein, der, der Obere, רֶכֶב, פֶּלַח רֶכֶב; der Untere, פֶּלַח תַּחְתִּית.

Mühe, die, עָמָל, טֹרַח. Bei aller Mühe, die er sich gibt, בְּכָל עֲמָלוֹ אֲשֶׁר יַעֲמֹל. Einem Mühe machen הַטְרִיחַ אִישׁ.

Mit, Vorwort. 1) Eine Begleitung, eine Gemeinschaft ausdrückend. Mit Einem gehen, הָלֹךְ עִם אֶת אִישׁ. Wenn Gott mit mir sein wird אִם יִהְיֶה אֱלֹהִים עִמִּי, עִמָּדִי. Mit zahlreichem Volke בְּעַם כָּבֵד. Nimm Geld mit dir קַח כֶּסֶף בְּיָדְךָ. Die Mutter mit den Söhnen אֵם עַל בָּנִים. 2) Ein Werkzeug bezeichnend. Mit einem Stecken schlagen הַכֵּה בְמַקֵּל. 3) Ein Hülfsmittel. Mit Gotteshülfe, בְּעֵזֶר, בְּעֶזְרַת אֱלֹהִים. 4) Eine Materie. Mit Dinte schreiben כָּתֹב בַּדְּיוֹ. Einen Acker mit Gerste besäen זְרֹעַ שָׂדֶה שְׂעֹרִים. Ein Gefäß mit Wasser anfüllen מַלֵּא כְּלִי מַיִם.

Mit, Umstandswort. Jemands Unglück mit ansehen רָאֹה בְּרָעַת אִישׁ.

Mitunter, es regnet, יֵשׁ יָמִים אֲשֶׁר יֵרֵד הַגֶּשֶׁם.

Mitbruder, der, אָח, רֵעַ.

Mitbringen, Einen, הָבֵא אִישׁ אִתּוֹ; ein Buch, הָבֵא סֵפֶר בְּיָדוֹ.

Mitgabe, Mitgift, die. מֹהַר.

Mitgeben, Einem einen Brief נָתַן אִגֶּרֶת בִּידֵי אִישׁ בְּלֶכְתּוֹ מֵאִתּוֹ.

Mitglied, das, einer Gesellschaft אִישׁ מֵאַנְשֵׁי הַחֶבְרָה.

Mitgehen, ich gehe nicht mit לֹא אֵלֵךְ אִתְּךָ, אִתְּכֶם.

Mitgenoß, der, er ist Mitgenoß der bösen Rotte חָבֵר הוּא לְאַנְשֵׁי מַשְׁחִית. Er ist sein — חָבֵר לוֹ, s. Genoß.

Mithin, s. Folglich.

Miethling, der שָׂכִיר, plur. שְׂכִירִים.

Miethleute, die, meine — הָאֲנָשִׁים הַנֹּתְנִים לִי שְׂכַר מוֹשָׁבָם בְּבֵיתִי.

Miethe, die, für ein Haus שְׂכַר הַבַּיִת לָשֶׁבֶת בּוֹ. Für eine Wohnung שְׂכַר הַמּוֹשָׁב בַּבַּיִת.

Miethen, einen Knecht שָׂכַר עֶבֶד. Ein gemietheter Garten גַּן הַשְּׂכִירָה.

Miethen, das, שְׂכִירָה.

Mitwisser, der, eines Diebstahls אִישׁ אֲשֶׁר נוֹדַע לוֹ הַגְּנֵבָה.

Mitwelt, die, schätzt ihn דּוֹרוֹ יַחְשְׁבֵהוּ.

Mittag, der, 1) Mittagszeit צָהֳרַיִם, מַחֲצִית הַיּוֹם. Zu Mittag בַּצָּהֳרָיִם. 2) Himmelsgegend. נֶגֶב, תֵּימָן, דָּרוֹם. Gegen Mittag נֶגְבָּה, תֵּימָנָה.

Mittags, בַּצָּהֳרַיִם, בְּעֵת צָהֳרַיִם.

Mittagsmahl, das, לֶחֶם, מִשְׁתֵּה הַצָּהֳרָיִם.

Mittagsruhe, die, מִשְׁכַּב הַצָּהֳרָיִם; sie halten, שָׁכַב אֶת מִשְׁכַּב הַצָּהֳרַיִם.

Mittheilen, 1) sein Brod einem Armen נָתַן מִלַּחְמוֹ לַדָּל. 2) Einem Neuigkeiten, הוֹדִיעַ, הִשְׁמִיעַ חֲדָשׁוֹת אֶת אִישׁ.

Mittwoch, der, יוֹם רְבִיעִי.

Mittler, der, s. Vermittler.

Mittlerweile, עַד כֹּה וְעַד כֹּה.

Mittlere, der, die, das, תִּיכוֹן, תִּיכוֹנָה. Die mittlern Säulen עַמּוּדֵי הַתָּוֶךְ; fig. von mittlerer Größe לֹא גָדוֹל וְלֹא קָטֹן.

Mitte, die, תָּוֶךְ, קֶרֶב. Aus der Mitte des Volkes מִתּוֹךְ, מִקֶּרֶב הָעָם. In der Mitte des Himmels בַּחֲצִי הַשָּׁמַיִם; des Meeres, בְּלֵב יָם.

Mittäglich, die mittäglichen Länder אַרְצוֹת הַנֶּגֶב.

Mittel, das, 1) Ein Mittel zur Rettung eines Menschen anwenden עָשָׂה דָּבָר לְהַצִּיל בּוֹ אִישׁ wider eine Krankheit תְּעָלָה, s. Heilmittel. 2) Er hat nicht die Mittel dazu לֹא תַשִּׂיג יָדוֹ לָזֹאת.

Mittelbar, בְּיַד — s. Unmittelbar.

Mittelländische Meer, das, (in der Bibel) הַיָּם הַגָּדוֹל, הַיָּם הָאַחֲרוֹן.

Mittelmäßig, לֹא טוֹב וְלֹא רַע.

Mittelst göttlicher Hülfe, בְּעֶזְרַת אֱלֹהִים.

Mittelste, s. Mittlere.

Mittelpunkt, der, תָּוֶךְ; der Erde, טַבּוּר הָאָרֶץ*.

Mittelstraße, die, דֶּרֶךְ הַתָּוֶךְ.

Mitten im Lande, בְּקֶרֶב הָאָרֶץ; im Meere בְּתוֹךְ, בְּלֵב הַיָּם. Mitten durch gehen, עָבַר בְּתוֹךְ.

Mütterlich, sie behandelt mich, כְּאֵם עִם יַלְדֶּיהָ תַּעֲשֶׂה עִמִּי. Die zweite Frau meines Vaters, (Meine Stiefmutter) behandelt mich wie ihr Kind אֵשֶׁת אָבִי הַשֵּׁנִית תַּחְשְׁבֵנִי כְּבֵן לָהּ. Die mütterliche Zärtlichkeit רַחֲמֵי אֵם.

Mitternacht, die, 1) die Zeit, חֲצִי, חֲצוֹת הַלַּיְלָה. 2) Gegend, צָפוֹן. Gegen Mitternacht צָפוֹנָה; s. Nord.

Mitternächtlich, s. Nördlich.

Mitleid, Mitleiden, das, נִחוּמִים, חֶמְלָה, חֲנִינָה. Habe Mitleiden mit mir, תֶּן לִי חֲנִינָה, חֲמֹל עָלַי. Weil er Mitleiden mit ihm hatte בְּחֶמְלָתוֹ עָלָיו. All mein Mitleid wird rege יַחַד נִכְמְרוּ נִחוּמָי. Einen zum Mitleiden bewegen עוֹרֵר רַחֲמֵי, נִחוּמֵי אִישׁ.

Mitleidig, ein mitleidiger Mensch, אִישׁ חֶסֶד וְרַחֲמִים, אִישׁ אֲשֶׁר נִחוּמָיו יִכָּמֵרוּ.

Mitnehmen, 1) nimm mich mit קָחֵנִי אִתְּךָ. 2) Die Krankheit hat mich sehr mitgenommen כָּשַׁל בָּחֳלִיִי כֹּחִי, חָלְיִי הִכְשִׁיל כֹּחִי.

Mitessen, er hat nicht mitgegessen לֹא אָכַל אִתָּנוּ לֶחֶם. Mitesser (von fleischlichen Auswüchsen im Körper) נִגְעֵי בָשָׂר.

Mitverschworen, sein Bruder ist, אָחִיו בַּקֹּשְׁרִים.

Mütze, die, מִגְבָּעָה, plur. מִגְבָּעוֹת.

Mich, er schlug, הִכָּה אֹתִי, הִכַּנִי.

Mild, 1) weich: mildes Leder, עוֹר רַךְ. 2) Ein mil-

der Regen גֶשֶׁם נְדָבוֹת, גֶּשֶׁם בְּרָכָה. Im moralischen Sinne, s. Gütig, Liebreich, Wohlthätig.

Mildherzig, נְדִיב לֵב.

Mildherzigkeit, die, נִדְבַת לֵב.

Mildthätigkeit, die, נִדְבַת יָד.

Mildern, eine Strafe, הָקֵל מִן הָעֹנֶשׁ.

Milch, die, חָלָב. Aus Ueberfluß gewonnener Milch מֵרוֹב עֲשׂוֹת חָלָב.

Milchner Fisch, ein, דָּג זָכָר.

Milchrahm, der, חֶמְאָה.

Million, die, אֶלֶף אֲלָפִים, מְאַת רְבָבָה, מֵאַת רִבּוֹא. Zehn Millionen אַלְפֵי רְבָבָה.

Müller, der, בַּעַל בֵּית הָרֵחַיִם.

Milz, die, טְחוֹל*.

Mündung, die, einer Höhle פִּי הַמְּעָרָה.

Mündig, גָּדוֹל*.

Mündlich befehlen, צִוָּה בְּפִיו.

Mündel, der oder das, הַיָּתוֹם אֲשֶׁר תַּחַת יַד אַפּוֹטְרוֹפּוֹס.

Mindeste, ich nehme nicht das — לֹא אֶקַּח מְאוּמָה; s. Gering.

Minder reich als sein Bruder, er ist, אֵינֶנּוּ עָשִׁיר כְּאָחִיו, עָשִׁיר קָטֹן מֵעֹשֶׁר אָחִיו.

Minderjährig, קָטָן*.

Minute, die, רֶגַע, s. Augenblick.

Minister, der, שַׂר, יוֹעֵץ הַמֶּלֶךְ.

Minne, die, s. Liebe.

Miene, die, eine freundliche, אוֹר פָּנִים. s. Traurig.

Mineralwasser, das, מַתְּכֶת*.

Münzsammlung, die, קְבוּצַת מַטְבְּעוֹת*.

Münze, die, מַטְבֵּעַ*.

Mißbilligen, er mißbilligt es, רַע הַדָּבָר בְּעֵינָיו.

Mißbrauch, er macht einen Mißbrauch von seiner Macht תָּקְפּוֹ לְרָעָה.

Mißbrauchen, den Namen Gottes נָשָׂא שֵׁם אֱלֹהִים לַשָּׁוְא. Er mißbraucht seine Macht zu Gewaltthätigkeiten תָּקְפּוֹ לַחֲמָסִים.

Mißgönnen, er mißgönnt mir mein Glück עֵינוֹ רָעָה בִּי עַל טוּבִי.

Mißgunst, die, רֹעַ עַיִן.

Mißgünstig, er wird mißgünstig anblicken seinen Bruder, תֵּרַע עֵינוֹ בְּאָחִיו. Ein mißgünstiger Mensch, אִישׁ רַע עָיִן.

Mißglücken, s. Mißlingen.

Mißgeburt, die, er ist eine — מִשְׁחַת תֹּאַר מִבְּנֵי אָדָם, לֹא תֹאַר אָדָם לוֹ.

Mißgestalt, die, er ist eine — מִשְׁחַת מַרְאֵהוּ.

Mißgeschick, das, מִקְרֶה רַע.

Mißdeuten, Jemands Worte, הָפַךְ דִּבְרֵי אִישׁ.

Mißhandeln, Einen, הֵרַע, עִנָּה אִישׁ. Sie mißhandelten sie, הִתְעַלְּלוּ בָהּ.

Mißhelligkeit, die, es entstanden Mißhelligkeiten unter ihnen נִפְרְדוּ לִבּוֹתָם*.

Mißwachs, der, wir haben dieses Jahr Mißwachs הָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ בַּשָּׁנָה הַזֹּאת.

Mißtrauisch, er ist, לֹא יִבְטַח, לֹא יַאֲמִין בְּאִישׁ.

Mißjahr, das, שְׁנַת בַּצֹּרֶת.

Mißlich, ein mißliches Ding עִנְיָן רַע.

Mißlingen, das ist mir mißlungen, לֹא הִצְלַחְתִּי בַּדָּבָר הַזֶּה.

Mißmuth, der, כַּעַס.

Mißmuthig, er ist, מַר הוּא. Warum bist du so mißmuthig? מַה־זֶּה רוּחֲךָ סָרָה.

Mißfallen, sein Benehmen mißfällt mir דַּרְכּוֹ רַע בְּעֵינָי.

Mißfallen, ich habe Mißfallen daran, רַע בְּעֵינַי הַדָּבָר.

Mißfällig, dein mir mißfälliges Betragen דַּרְכְּךָ הָרַע בְּעֵינָי.

Mißvergnügt, er ist, רוּחוֹ סָרָה, מַר רוּחַ הוּא.

Mißverstehen, du hast mich mißverstanden לֹא הֵיטַבְתָּ לְהָבִין דְּבָרַי.

Mißrathen, der Wein ist mißrathen הַגֶּפֶן לֹא נָתְנָה פִרְיָהּ.

Mist, der, 1) der Koth von Thieren פֶּרֶשׁ, גָּלָל; zum Düngen der Felder, דֹּמֶן. 2) Das Auskehricht אַשְׁפּוֹת.

Mistthor, das, in Jerusalem, שַׁעַר הָאַשְׁפּוֹת.

Misten, einen Acker, זֵרָה פֶּרֶשׁ עַל תַּלְמֵי שָׂדֶה; s. Düngen.

Mistpfuhl, der, die Mistlache, מַדְמֵנָה.

Müßig sein, הִרָפָה. Müßige Leute seid ihr נִרְפִּים אַתֶּם, אוֹכְלֵי לֶחֶם עַצְלוּת אַתֶּם.

Müßiggang, der, עַצְלוּת, *בַּטָּלָה.

Müßiggänger, der נִרְפֶּה, אִישׁ אֹכֵל לֶחֶם עַצְלוּת, *בָּטֵל, בַּטְלָן.

Missethat, die, פֶּשַׁע, plur. פְּשָׁעִים.

Missethäter, der, פֹּשֵׁעַ, אִישׁ עֹשֶׂה פֶשַׁע.

Müssen, Hülfswort, 1) zu Etwas gezwungen sein. Du selbst mußt uns Schlacht- und Brandopfer geben גַּם אַתָּה תִּתֵּן בְּיָדֵנוּ זְבָחִים וְעֹלוֹת. Du mußt mit mir gehen הָלֹךְ תֵּלֵךְ אִתִּי. Ich muß morgen die Schuld zahlen עָלַי לְשַׁלֵּם מָחָר חוֹבִי. Ich mußte das Werk vollenden, עָלַי הָיָה לְכַלּוֹת הַמְּלָאכָה. 2) Das mußt du ja wissen הֲלֹא לְךָ לָדַעַת. Kein Mensch muß müssen אֵין אִישׁ אֲשֶׁר יוּכְרַח בְּמַעֲשָׂיו (הַנֶּאֱלָץ לִפְעֻלָּה בְּיַד הַזּוּלַת) וְאֹנֶס.

Missen, ich kann es nicht — s. Entbehren.

Mücke, die, nach Einigen, כֵּן, plur. כִּנִּים, כִּנָּם, *יַתּוּשׁ. Ihre Bewohner sterben hin wie Mücken יֹשְׁבֶיהָ כְּמוֹ כֵן יְמוּתוּן.

Mir, לִי; zu mir, אֵלַי.

Mürbe, רַךְ.

Myrthe, die, הֲדַס, Myrthen, הֲדַסִּים.

Myrthenkranz, der, עֲטֶרֶת עֲלֵי הֲדַס.

Miriaden, die, רְבָבָה, רִבּוֹא, רִבּוֹ, Miriaden רְבָבוֹת, רִבּוֹאוֹת, רִבּוֹת.

Myrrhe, die, מֹר, מוֹר.

Myrrhenöhl, das, שֶׁמֶן הַמֹּר.

Mürrisch, זָעֵף. Ein mürrisches Gesicht פָּנִים זֹעֲפִים, נִזְעָמִים. Warum siehst du heute so mürrisch aus מַדּוּעַ פָּנֶיךָ רָעִים הַיּוֹם.

Mischen, 1) Wein mit Wasser מָהוּל יַיִן בַּמָּיִם. Der Wein, den ich gemischt, יַיִן מָסַכְתִּי. Meinen Trank mische ich mit Thränen שִׁקֻּוַי בִּבְכִי מָסָכְתִּי. Er mischt sich unter die Völker בָּעַמִּים הוּא יִתְבּוֹלָל. 2) In seine Freude mischt sich kein Fremder בְּשִׂמְחָתוֹ לֹא יִתְעָרַב זָר.

Meiden, Einen, חָדֵל מִבּוֹא עִם אִישׁ; das Böse, סוּר מֵרָע.

Meuterei, die, קֶשֶׁר מוֹרְדִים לִמְרוֹד בַּאֲדוֹנָם. Du schützest sie vor Meutereien תַּסְתִּירֵם מֵרֻכְסֵי אִישׁ.

Meuterer, der, קֹשֵׁר, קֶשֶׁר.

Meuchlings ermorden, Einen הָרֹג אִישׁ בְּעָרְמָה, הַכֵּה אִישׁ בַּסֵּתֶר.

Meuchelmord, der, *הֲרִיגַת אִישׁ בְּעָרְמָה. Einen begehen, s. Meuchlings.

Meuchelmörder, der, הֹרֵג אִישׁ בְּעָרְמָה.

Meuchelmörderisch, בְּדֶרֶךְ הֹרֵג אִישׁ בְּעָרְמָה.

Meile, die, *מִיל, פַּרְסָה.

Mein Sohn, בְּנִי. Meine Söhne, בָּנַי.

Meineid, der, שְׁבֻעַת שֶׁקֶר, אָלַת שָׁוְא, plur. אָלוֹת שָׁוְא.

Meineidig sein, des falschen Eides schuldig הִשָּׁבַע לַשָּׁקֶר; meineidig werden, s. Eidbrüchig.

Meinung, die, 1) Urtheil, דֵּעַ. Auch ich will meine Meinung sagen אֲחַוֶּה דֵעִי אַף אָנִי. Bei seiner Meinung beharren עָמֹד בְּדֵעוֹ. 2) Absicht. Es war nicht meine Meinung לֹא חָשַׁבְתִּי, לֹא עָלָה עַל לִבִּי, מַחְשְׁבוֹתַי לֹא מַחְשְׁבוֹתֵיכֶם.

Meinige, dein Vater und der — אָבִיךָ וְאָבִי. Das Meinige, כָּל אֲשֶׁר לִי. Die Meinigen, אַנְשֵׁי בֵיתִי, קְרוֹבַי.

Meinetwegen, meinetwillen, meinethalben לְמַעֲנִי, בַּעֲבוּרִי, בִּגְלָלִי.

Meinen, 1) meinst du, daß ich dich bitten werde? הַאִם תְּדַמֶּה הִתְחַנֵּן אֶתְחַנֵּן אֵלֶיךָ; s. Glauben, Denken. 2) Was meinst du damit? מַה תֹּאמַר בְּלִבְּךָ בְּדַבֶּרְךָ אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה. 3) Er meint es gut mit mir, מַחְשְׁבוֹתָיו עָלַי לְטוֹב.

Meiner, erbarme dich, רַחֲמֵנִי, רַחֵם עָלַי.

Meist, die meisten Häuser der Stadt sind verbrannt רֹב בָּתֵּי הָעִיר נִשְׂרְפוּ בָאֵשׁ. Er hat unter ihnen am meisten geerbt רַבָּה יְרֻשָּׁתוֹ מִיְּרֻשָּׁתָם.

Meistens, er ist meistens zu Hause דַּרְכּוֹ לָשֶׁבֶת בְּבֵיתוֹ כָּל הַיּוֹם.

Meister, der, 1) überhaupt. Der Meister wie der Lehrling, מֵבִין עִם תַּלְמִיד. 2) Künstler, אָמָּן. Ein Meister auf dem Saitenspiel מְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת.

Meisterhand, die, ein Werk von Meisterhand מַעֲשֵׂה יְדֵי אָמָּן.

Meisterhaft spielen, auf einem Musikinstrumente, נַצֵּחַ בִּכְלֵי שִׁיר.

Meistern, seine Begierden מָשֹׁל בְּרוּחוֹ.

Meißel, der, zum Behauen der Steine חֶרֶב; ihn anlegen, הָנֵף חֶרֶב עַל הָאֶבֶן.

Meißeln, Steine, פְּסֹל אֲבָנִים בְּחֶרֶב, בְּבַרְזֶל.

Medizin, die, s. Arzenei, Arzeneiwissenschaft.

Mediziner, der, רֹפֵא, s. Arzt.

Mädchen, das, יַלְדָּה, plur. יְלָדוֹת; נַעֲרָה, plur. נְעָרוֹת.

Mädchenhaft, כְּדֶרֶךְ הַיְלָדוֹת, כְּמַעֲשֵׂי הַנְּעָרוֹת.

Mehl, das, קֶמַח; feines, סֹלֶת, קֶמַח סֹלֶת. Dieses Korn gibt wenig Mehl הַדָּגָן הַזֶּה יַעֲשֶׂה קֶמַח מְעַט.

Mähne, die, eines Rosses, שְׂעַר צַוַּאר הַסּוּס; poetisch, nach Einigen, רַעְמָה.

Mehr, Bei- und Nebenwort. 1) Mit Vergleichung. Er hat mehr Geld, mehr Kleider als ich, רַב כַּסְפּוֹ מִכַּסְפִּי, רַבִּים בְּגָדָיו מִבְּגָדַי. Er hat mehr Kraft als sein Bruder רַב, גָּדוֹל כֹּחוֹ מִכֹּחַ אָחִיו. Er liebte Josef mehr als alle seine Söhne אָהַב אֶת יוֹסֵף מִכָּל בָּנָיו. Wem wird der König mehr Ehre erzeigen wollen als mir? לְמִי יַחְפֹּץ הַמֶּלֶךְ לַעֲשׂוֹת יְקָר יוֹתֵר מִמֶּנִּי. 2) Ohne Vergleichung. Vierzig Hiebe mag er ihm geben lassen, nicht mehr אַרְבָּעִים יַכֶּנּוּ לֹא יֹסִיף. Da haßten sie ihn noch mehr וַיּוֹסִפוּ עוֹד שְׂנֹא אֹתוֹ. Die Gewässer nahmen immer mehr ab הַמַּיִם הָיוּ הָלוֹךְ וְחָסוֹר.

Mehrheit, die, der Stimmen *רֹב הַדֵּעוֹת; in der Grammatik, *רִבּוּי, לְשׁוֹן רַבִּים.

Mährchen, das, *סִפּוּר, דְּבָרִים בְּדוּאִים מִלֵּב הַמְסַפֵּר, שֶׁקֶר.

Mehrmahls, פְּעָמִים רַבּוֹת.

Mehrentheils, s. Meistens.

Mehrere Tage, יָמִים. Es bleibt das Mädchen bei uns noch mehrere Tage, oder doch zehn Tage תֵּשֵׁב הַנַּעֲרָה אִתָּנוּ יָמִים אוֹ עָשׂוֹר.

Mehrzahl, die, רֹב, s. Mehrheit.

Metall, das, *מַתֶּכֶת.

Meth, der, *מֵי דְבַשׁ.

Methode, die, *דֶּרֶךְ הַלִּמּוּד.

Metzger, der, טַבָּח.

Metze, die, זוֹנָה.

Metzelei, die, s. Gemetzel.

Mächtig, 1) von der körperlichen Ausdehnung. Mächtige Gewässer מַיִם אַדִּירִים, כַּבִּירִים, עֲצוּמִים, עַזִּים. Mächtige Berge הַרְרֵי אֵל. 2) Er ist, sie sind mächtiger als ich עָצוּם הוּא מִמֶּנִּי, יִגְבְּרוּ מִמֶּנִּי. Ein mächtiges Volk עַם עַז. 3) Die Mächtigen im Lande אַבִּירֵי, אַדִּירֵי, אֵילֵי הָאָרֶץ. Von Gott, עָרִיץ, חָסִין. Mächtig zu helfen רַב לְהוֹשִׁיעַ. 4) Seiner mächtig sein הִתְאַפֵּק, עֲצֹר בְּאַפּוֹ. Er ist seiner nicht mächtig אֵין מַעְצָר לְרוּחוֹ.

Melankolisch, s. Schwermüthig.

Melodie, die, *מַעֲרֶכֶת הַנִּגּוּנִים.

Melodisch, נָעִים, עָרֵב.

Melone, die, אֲבַטִּיחַ, plur. אֲבַטִּיחִים.

Melde, die, eine Pflanze מַלּוּחַ.

Melden, 1) das Thier meldet sich הַחַיָּה תַּשְׁמִיעַ קוֹלָהּ. 2) Melde mich bei deinem Herrn הַגֵּד לַאֲדֹנֶיךָ שֶׁאָבוֹא לִרְאוֹת פָּנָיו. 3) Er meldet mir den Tod meines Vaters שָׁלַח אֵלַי לֵאמֹר מֵת אָבִיךָ.

Melken, eine Kuh מִיץ שְׁדֵי הַפָּרָה לְהוֹצִיא הֶחָלָב, *חָלֹב הַפָּרָה.

Melkkuh, die, פָּרָה אֲשֶׁר מִשָּׁדֶיהָ יוֹצִיאוּ חָלָב.

Memme, die, eine feige Memme יְרֵא וְרַךְ הַלֵּבָב.

Menge, die, הָמוֹן, רֹב, סַךְ, שֶׁפַע, שִׁפְעָה. In Menge לָרֹב.

Mengen, s. Mischen.

Männchen, das, von Thieren זָכָר.

Männlich, 1) vom männlichen Geschlechte זָכָר. Männliche Nachkommen זֶרַע אֲנָשִׁים. Es erscheine alles Männliche unter dir יֵרָאֶה כָּל זְכוּרְךָ. All dein Vieh, das männlich sein wird כָּל מִקְנְךָ תִּזָּכָר. Ein Wort männlichen Geschlechtes *לְשׁוֹן זָכָר. 2) Eine männliche Stimme קוֹל גֶּבֶר. 3) Er benimmt sich — מַעֲשָׂיו כְּמַעֲשֵׂי אִישׁ, אַמִּיץ כֹּחַ וְעַז לֵבָב. Er hat einen männlichen Muth אִישׁ לֵבָב הוּא.

Mensch, der, אָדָם, אֱנוֹשׁ. Ich bin ein Wurm, kein Mensch אָנֹכִי תוֹלַעַת וְלֹא אִישׁ. Menschen בְּנֵי

אָדָם, בְּנֵי אִישׁ. Alle Menschen täuschen כָּל הָאָדָם כֹּזֵב. Es bleiben wenig Menschen übrig וְנִשְׁאַר אֱנוֹשׁ מִזְעָר. Gemieden von den Menschen חֲדַל אִישִׁים. Böse Menschen אֲנָשִׁים רָעִים.

Menschheit, die ganze כָּל הָאָדָם. Die ganze Menschheit ist dem Trug verfallen כָּל הָאָדָם כֹּזֵב.

Menschlich, כְּאָדָם, כְּדֶרֶךְ הָאָדָם. Die menschliche Vernunft בִּינַת אָדָם.

Menschenalter, das, דּוֹר.

Menschendieb, der, גֹּנֵב אִישׁ, נֶפֶשׁ.

Menschenhaß, der, er that es aus — עָשָׂה זֹאת מִשִּׂנְאָתוֹ אֶת הָאָדָם.

Menschenwerk, das מַעֲשֵׂה אָדָם, מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם, פְּעֻלַּת אָדָם.

Menschenleer, אֵין אָדָם. Eine menschenleere Stadt עִיר עֲזוּבָה. Die Stadt ist menschenleer הָעִיר שׁוֹמֵמָה מֵאֵין אָדָם בְּקִרְבָּהּ.

Menschenfreund, der, אֹהֵב בְּנֵי אָדָם, אִישׁ חֶסֶד.

Menschenfresser, der, אֹכֵל בְּשַׂר אָדָם.

Menschenkoth, der, גֶּלְלֵי צֵאַת הָאָדָם.

Menschenkenner, der, אִישׁ יֹדֵעַ דֶּרֶךְ בְּנֵי אָדָם.

Menschenräuber, der, גַּזָּל, חֹטֵף נְפָשׁוֹת.

Menschenscheu, er ist יָרֵא הוּא אֶת הָאָדָם.

Mästen, einen Ochsen אָבַס שׁוֹר. Zehn gemästete Rinder עֲשָׂרָה בָקָר מְרִאִים. Gemästete Kälber עֶגְלֵי מַרְבֵּק. Gemästetes Vieh מְרִיא, מְרִיאִים.

Mäßig sein, 1) im Essen und Trinken שָׂם חֹק בְּאָכְלוֹ וּבִשְׁתוֹתוֹ. 2) Ein mäßiger Preis מְחִיר לֹא רַב וְלֹא מְעַט.

Mäßigen, sich im Zorne עָצַר בְּאַפּוֹ, הֵשִׁב חֲמָתוֹ. Er kann sich nicht — אֵין מַעְצָר לְרוּחוֹ.

Messias, der מָשִׁיחַ.

Messing, das, נְחֹשֶׁת מֻצְהָב.

Messe, die, s. Markt.

Messen, 1) neut. diese Leinwand mißt zehn Ellen אָרְךְ הַבַּד הַזֶּה עֶשֶׂר בָּאַמָּה. Ein Mann, der fünf Ellen mißt אִישׁ מִדָּה חָמֵשׁ בָּאַמָּה. Von Gefäßen, s. Fassen, Enthalten; 2) act. die Mauer eines Hauses messen מָדַד, מֹדֵד אֶת קִיר הַבַּיִת. 3) Sich mit Einem messen (im Kampfe) הִתְרָאָה פָנִים.

Messer, das, שַׂכִּין; zum Schlachten und zum Essen מַאֲכֶלֶת, plur. מַאֲכָלוֹת. Zwanzig Messer עֶשְׂרִים מַחֲלָפִים. Scharfe Messer חַרְבוֹת צֻרִים.

Meßkunst, die, *חָכְמַת הַמְּדִידָה.

Meßschnur, die, חֶבֶל, מִדָּה, קַו, קָו.

Meer, das, יָם. Meere יַמִּים. Nach dem Meere zu הַיָּמָּה.

Meeradler, der, נֶשֶׁר יַמִּים, (nach Einigen) עָזְנִיָּה.

Meerungeheuer, das, תַּנִּין, plur. תַּנִּינִים; לִוְיָתָן.

Meerbusen, der, לְשׁוֹן הַיָּם. Kleine — Buchten und Bayen מִפְרָצֵי הַיָּם.

Meerwirbel, Meerstrudel, der, plur. die — נִבְכֵי יָם.

Meerrettig, der, *חֲזֶרֶת.

Mäkler, der, *סַרְסָר.

März, der, חֹדֶשׁ שְׁנֵים עָשָׂר, אֲדָר.

Merkwürdig, ein merkwürdiger Tag יוֹם גָּדוֹל, יוֹם זִכָּרוֹן, s. Denkwürdig.

Merklich, das Wasser ist merklich gefallen יֵרָאֶה לָעַיִן כִּי חָסְרוּ הַמַּיִם.

Merkmal, das, אוֹת, s. Zeichen.

Merken, 1) auf Etwas, בִּין בְּ, לְ, הִתְבּוֹנֵן, הִקְשִׁיב עַל, בְּ, לְ, אֶל, s. Aufmerksam sein. 2) Im Gedächtnisse behalten. Sein Vater aber merkte sich die Sache וְאָבִיו שָׁמַר אֶת הַדָּבָר.

נ N

Nabe, die, eines Rades חִשֻּׁר הָאוֹפָן. Naben חִשֻּׁרִים.

Nabel, der, שֹׁר, טַבּוּר. Dein Nabel שָׁרְרֵךְ. Dein Nabel wurde nicht abgeschnitten (כָּרַת) לֹא כָרַּת שָׁרֵּךְ.

Nagel, der, 1) an den Fingern und Zehen צִפֹּרֶן. Die Nägel abschneiden עָשָׂה אֶת הַצִּפָּרְנַיִם. 2) Zum Einschlagen יָתֵד. Nägel יְתֵדוֹת, מַסְמְרִים, מַשְׂמְרוֹת.

Nagen, an Etwas עָרַק אֶת, s. Benagen.

Nadel, die, *מַחַט.

Nadelöhr, das, *פִּי הַמַּחַט.

Naht, die, תְּפִירָה*.

Nähe, von dem Orte, der Zeit und Verwandtschaft קָרוֹב. Nahe bei Etwas אֵצֶל, עַל יַד; (fig.) sein Unglück geht mir nahe צַר לִי עַל רָעָתוֹ, רָעָתוֹ נָגְעָה עַד לִבִּי. Einem nahe treten פָּגַע בִּכְבוֹד אִישׁ. Er war nahe daran zu ertrinken כִּמְעַט טָבַע בַּמַּיִם.

Nahen, sich Einem קָרַב, הִקְרִיב, נִגַּשׁ אֶל אִישׁ.

Nahrhaft, die Speise ist הַמַּאֲכָל הַזֶּה יְדַשֵּׁן אֶת הַנֶּפֶשׁ.

Nahrung, die, s. Speise.

Nahrungsmittel, das, מִחְיָה.

Nasiräer, der, נָזִיר, נְזִיר אֱלֹהִים.

Nase, die, אַף, אַפַּיִם, *חֹטֶם. Das Hochtragen der Nase גֹּבַהּ אַף.

Nasenbluten, das, er hat — הַדָּם נָזַל מִנְּחִירָיו.

Nasenlöcher, die, נְחִירַיִם.

Nasenring, der, 1) für wilde Thiere חָח, plur. חַחִים; חֹחַ, plur. חוֹחִים. 2) Als Schmuck für Frauenzimmer נֶזֶם אַף, plur. נִזְמֵי אַף.

Natur, die, הָאָרֶץ וּמְלֹאָהּ, *טֶבַע.

Naturgemäß, *כְּפִי חֹק הַטֶּבַע, s. Natürlich.

Naturgeschichte, die, תּוֹלְדוֹת הָאָרֶץ וּמְלֹאָהּ.

Naturtrieb, der, *חֵפֶץ טֶבַע.

Naturlehre, die, s. Naturkunde.

Naturereignisse, die, *שִׁנּוּיֵי הַטֶּבַע.

Naturforscher, die, *חוֹקְרֵי הַטֶּבַע.

Naturkunde, die, *חָכְמַת, יְדִיעַת הַטֶּבַע.

Naturreich, das, s. Natur.

Natter, die, s. Otter.

Nation, s. Nazion.

Natürlich, *טִבְעִי, טִבְעִית.

Nach, Vorwort. 1) Auf die Frage wohin? nach Hause, nach der Stadt gehen הָלַךְ לְבֵיתוֹ, הָלַךְ אֶל הָעִיר, הָעִירָה. Nach Jerusalem יְרוּשָׁלַיְמָה. 2) Von der Zeit. Nach der Sündfluth אַחַר, אַחֲרֵי הַמַּבּוּל. Nach diesen Begebenheiten אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה. Er wird nach dir regieren יִמְלֹךְ אַחֲרֶיךָ. Nach drei Tagen מִקֵּץ, מִקְצֵה שְׁלֹשֶׁת יָמִים. 3) Nach unserm Bilde כִּדְמוּתֵנוּ. Nach seiner Gerechtigkeit כְּצִדְקוֹ. Nach seiner Art לְמִינוֹ. Nach seinem Verstande wird der Mann gelobt: לְפִי שִׂכְלוֹ יְהֻלַּל אִישׁ. Nach seinem Gelübde: כְּנִדְרוֹ. Nach Einem fragen שָׁאַל לְאִישׁ.

Nach, Umstandswort. Nach und nach vertreiben גֵּרֵשׁ מְעַט מְעַט, s. Allmählig.

Nachahmen, Einem הָלַךְ בְּדֶרֶךְ אִישׁ, עָשָׂה כְּמַעֲשֵׂה בְדַרְכֵי אִישׁ.

Nacheilen, Einem רָדַף אַחֲרֵי אִישׁ.

Nacheinander, sie kamen בָּאוּ אִישׁ אַחֲרֵי אָחִיו Einander.

Nacheifern, Einem הִתְאַמֵּץ לַעֲשׂוֹת כְּמַעֲשֵׂי אִישׁ.

Nachbar, der, שָׁכֵן, plur. שְׁכֵנִים.

Nachbarin, die, שְׁכֵנָה, שְׁכֶנֶת. Nachbarinnen שְׁכֵנוֹת.

Nachbarlich, כִּשְׁכֵנִים, כְּדֶרֶךְ שְׁכֵנִים.

Nachbarschaft, die, 1) er wohnt in meiner — שְׁכֵנִי הוּא. 2) Die ganze — כָּל הַשְּׁכֵנִים.

Nachbilden, עָשָׂה כִדְמוּת.

Nachgeboren, ein nachgeborner Sohn בֵּן הַנּוֹלָד אַחֲרֵי מוֹת אָבִיו.

Nachgeburt, die, שִׁלְיָה.

Nachgeben, 1) in einem Streite שָׁבַת מֵרִיב. Ich habe ihm nachgegeben עָשִׂיתִי כִרְצוֹנוֹ. Einer, der nicht nachgibt עוֹמֵד בְּרִשְׁעוֹ, *עוֹמֵד עַל דַּעְתּוֹ. 2) Er gibt ihm in Nichts nach לֹא נוֹפֵל הוּא מִמֶּנּוּ.

Nachgehen, Einem, 1) eig. הָלַךְ אַחֲרֵי אִישׁ. Er geht mir auf allen Schritten und Tritten nach יִדְבַּק אַחֲרַי, יִשְׁמֹר עֲקֵבַי. 2) Seinen Geschäften — עָשָׂה חֲפָצָיו. Dem Trunke — רָדַף שֵׁכָר.

Nachgehends, אַחַר, אַחֲרֵי כֵן.

Nachgrübeln, חָקַר בְּמְאֹד מְאֹד.

Nachdem er gegessen und getrunken hatte אַחֲרֵי אָכְלוֹ וְאַחֲרֵי שְׁתוֹתוֹ. Nachdem der Mann gekommen war אַחֲרֵי בוֹא הָאִישׁ.

Nachdenken, über Etwas הָגָה בְּדָבָר, הִשְׂכִּיל עַל דָּבָר. Denke nach über meinen Vorschlag שִׂימָה לֵב אֶל עֲצָתִי.

Nachdruck, der, er hat mit Nachdruck gesprochen נִמְרְצוּ אֲמָרָיו.

Nachdrückliche Worte אֲמָרִים נִמְרָצִים.

Nachhall, der, s. Widerhall.

Nachhuth, die, s. Nachtrab.

Nachhelfen, Einem, s. Beistehen.

Nachhängen, seinen Begierden רָדַף אַחֲרֵי אַוַּת נַפְשׁוֹ. Er hängt seinem Grame nach לֹא יִתֵּן יָמוּשׁ מִכְּאֵבוֹ.

Nachher, אַחַר, אַחֲרֵי כֵן.

Nachherig, s. Nachmalig.

Nachwachs, Nachwuchs, der, סָפִיחַ, סָחִישׁ, שָׁחִיס.

Nachwandeln Einem, הָלַךְ אַחֲרֵי אִישׁ, s. Nachfolgen.

Nachwehen, die einer Gebärerin צִירֵי יוֹלֵדָה הָאַחֲרוֹנִים.

Nachwelt, die, דּוֹר אַחֲרוֹן.

Nachsagen, Einem Etwas הִגִּיד דָּבָר בְּשֵׁם אִישׁ.

Nachsuchen, עָמַל לְבַקֵּשׁ דָּבָר.

Nachsicht, die, habe Nachsicht mit mir הַעְלֵם עֵינֶיךָ בִּי, עֲבֹר עַל חֲטָאַי.

Nachsichtig, er ist gegen den Schuldner אֵינֶנּוּ נֹגֵשׂ אֶת הַלֹּוֶה. Ein nachsichtiger Vater אָב הַמַּעְלִים עֵינָיו בְּבָנָיו, אָב אֲשֶׁר לֹא יִגְעַר בְּבָנָיו.

Nachsinnen, über Etwas הָגָה בְּדָבָר.

Nachsehen, Einem, 1) eig. הִבִּיט אַחֲרֵי אִישׁ. 2) Einen Fehler עָבַר עַל חֵטְא אִישׁ.

Nachsetzen, 1) sie setzt mich ihm nach קָטֹן אֲנִי בְּעֵינֶיהָ מִמֶּנּוּ. 2) Einem nachsetzen רָדַף, הָלַךְ אַחֲרֵי אִישׁ.

Nachsenden, Einem einen Boten שָׁלַח צִיר אַחֲרֵי אִישׁ.

Nacht, die, לַיִל, לַיְלָה. Drei Nächte שְׁלֹשָׁה לֵילוֹת. Heute Nacht הַלַּיְלָה. Die vorige Nacht אֶמֶשׁ. Ueber Nacht bleiben לוּן, לוּן הַלַּיְלָה.

Nachteule, die, יַנְשׁוּף.

Nachtgeschirr, das, כְּלִי מֵימֵי רַגְלַיִם.

Nachtgespenst, das, לִילִית.

Nachthun, thue es mir nach עֲשֵׂה כָמוֹנִי.

Nachtheil, der, נֶזֶק, s. Schaden. Dieses Geschäft bringt mir großen Nachtheil הָעֵסֶק הַזֶּה יָסֵב לִי נֶזֶק לֹא מְעַט.

Nachtheilig, der Gesundheit יָרַע לִבְרִיאוּת הָאָדָם.

Nachtherberge, die, מָלוֹן.

Nachtwache, die, אַשְׁמֹרֶת, אַשְׁמוּרָה, plur. אַשְׁמֻרוֹת. Die erste רֹאשׁ אַשְׁמֻרוֹת. Die zweite הָאַשְׁמֹרֶת הַתִּיכוֹנָה. Die dritte אַשְׁמֹרֶת הַבֹּקֶר.

Nachtwächter der, הַשֹּׁמֵר הַסֹּבֵב בַּחוּצוֹת בַּלַּיְלָה.

Nachtlager, das, מָלוֹן.

Nachtmahl, das, סְעוּדַת עֶרֶב, אֲרוּחָה לְעֵת עֶרֶב.

Nachts, oder des Nachts לַיְלָה, בַּלַּיְלָה. Vor Nachts טֶרֶם יֶחְשַׁךְ, יַחְשִׁיךְ.

Nachtrab, der, eines Heeres, הַמְאַסֵּף, עֵקֶב הַמַּחֲנֶה. Fallet ihren Nachtrab an וְזִנַּבְתֶּם אוֹתָם.

Nachtrag, der, an Geld, s. Nachschuß. In einem Werke הַדְּבָרִים הַנּוֹסָפִים בְּסוֹף הַסֵּפֶר.

Nachtragen, Einem Etwas 1) eig. נָשָׂא דָבָר אַחֲרֵי אִישׁ. 2) Haß. Trage es mir nicht nach לֹא תִטּוֹר לִי, אוֹתִי.

Nachjagen, Einem רָדַף אַחֲרֵי אִישׁ. Dem Bösen רִדֵּף רָעָה.

Nachlaß, der, (אֲשֶׁר עָזַב אַחֲרָיו הַמֵּת) עִזָּבוֹן; 1) s. Hinterlassenschaft; 2) s. Erlaß.

Nachlassen, 1) Vermögen, s. Hinterlassen. Nachgelassene Schriften כִּתְבֵי הַמֵּת. 2) Sein Zorn hat nachgelassen שָׁב אַפּוֹ, רָפְתָה רוּחוֹ. 3) Etwas vom Preise — גָּרַע מֵהַמְּחִיר.

Nachlaufen, Einem, רוּץ אַחֲרֵי אִישׁ; den Mädchen דָּבַק אַחֲרֵי הַנְּעָרוֹת. Barak lief dem Sisra nach וַיִּרְדֹּף בָּרָק אַחֲרֵי סִיסְרָא.

Nachlegen, Holz, הוֹסִיף לַעֲרֹךְ עֵצִים עַל הָאֵשׁ.

Nachlese, die, לֶקֶט, עוֹלֵלוֹת. Poetische Nachlese עוֹלְלוֹת הַשִּׁירִים.

Nachlesen, לִקֵּט, לָקַשׁ, עוֹלֵל.

Nachlässig, er ist, יִתְרַפֶּה בִמְלַאכְתּוֹ, נִרְפֶּה הוּא.

Nachahmen, er will meinen Ring — יַעֲשֶׂה טַבַּעַת כִּדְמוּת טַבַּעְתִּי.

Nachmalig, sein nachmaliges Betragen הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר עָשָׂה אַחֲרֵי כֵן.

Nachmals, אַחֲרֵי כֵן.

Nachmittag, der, מֵהַצָּהֳרַיִם עַד הָעֶרֶב.

Nachmittags, er kommt יָבוֹא בֵּין הַצָּהֳרַיִם וּבֵין הָעֶרֶב.

Nachen, der, אֳנִיָּה קְטַנָּה.

Nachfolgen, Einem, 1) eig. הָלַךְ אַחֲרֵי אִישׁ. Er ist mir treulich nachgefolgt מִלֵּא אַחֲרַי. 2) Einem in einem Amte בּוֹא תַחַת אִישׁ.

Nachfolger, der, in einem Amte הַבָּא תַחַת אִישׁ.

Nachforschen, חָקַר, דָּרַשׁ הֵיטֵב.

Nachfrage, die, es ist viel Nachfrage nach der Waare רַבִּים הָאֲנָשִׁים הַמְבַקְשִׁים לִקְנוֹת אֶת הַסְּחוֹרָה.

Nachfragen, s. Nachforschen.

Nachzug, der, הַמְאַסֵּף s. Nachtrab.

Nachziehen, 1) einen Wagen מָשַׁךְ אַחֲרָיו עֲגָלָה; (fig.) er zieht alle Menschen nach אַחֲרָיו כָּל אָדָם יִמְשֹׁךְ. 2) Das Volk, welches ihm nachzog הָעָם אֲשֶׁר הָלְכוּ אַחֲרָיו. Von einem nachziehenden feindlichen Heere נָסַע אַחֲרֵי.

Nachkomme, der, זֶרַע. Männliche Nachkommen זֶרַע. Seine — זַרְעוֹ, צֶאֱצָאָיו, צֶאֱצָאֵי מֵעָיו, אֲנָשִׁים יֹצְאֵי יְרֵכוֹ, יֹצְאֵי חֲלָצָיו.

Nachkommen, 1) ich werde dir — אָבוֹא אַחֲרֶיךָ. 2) Ich werde deinem Befehle — אֶעֱשֶׂה כְּמִצְוָתְךָ אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי.

Nachkommenschaft, die, seine Nachkommenschaft sei dem Untergang geweiht יְהִי אַחֲרִיתוֹ לְהַכְרִית.

Nachkömmling, der, s. Nachkomme.

Nachruhm, der, eines Helden תִּפְאֶרֶת הַגִּבּוֹר אַחֲרֵי מוֹתוֹ.

Nachrufen, Einem Etwas קָרָא בְקוֹל אַחֲרֵי אִישׁ לְהַשְׁמִיעוֹ דָבָר.

Nachrühmen, Einem Etwas הַלֵּל אִישׁ עַל דָּבָר וְלֹא עַל פָּנָיו.

Nachricht, die, שֵׁמַע, שְׁמוּעָה, plur. שְׁמוּעוֹת. Ich erhielt eine gute — שָׁמַעְתִּי שְׁמוּעָה טוֹבָה. Einem eine mittheilen הִשְׁמִיעַ שְׁמוּעָה אֶת אִישׁ. Er bringt gute Nachrichten אֶל שְׁמוּעוֹת טוֹבוֹת יָבִיא, מְבַשֵּׂר הוּא, s. Bothschaft.

Nachrücken, der nachrückende Feind הָאוֹיֵב הַנּוֹסֵעַ אַחֲרֵיהֶם.

Nachreisen, Einem הָלַךְ בְּדֶרֶךְ לְהַשִּׂיג, לְהַדְבִּיק אֶת אִישׁ.

Nachrede, die, Einen in üble Nachrede bringen הוֹצִא דִבָּה עַל אִישׁ, דִבַּת אִישׁ.

Nachreden, 1) Einem Uebles, s. Nachrede. 2) Er hat es Andern nachgeredet סִפֵּר אֲשֶׁר שָׁמַע מִפִּי אֲנָשִׁים.

Nachrechnen, Einem בִּקֵּר חֶשְׁבּוֹן אִישׁ.

Nachschuß, der, an Geld הַכֶּסֶף הַנּוֹסָף עַל הַכֶּסֶף הָרִאשׁוֹן.

Nachstehen, 1) nachstehende Worte, s. Folgen. 2) Ich stehe euch nicht nach לֹא נוֹפֵל אָנֹכִי מִכֶּם.

Nachstellung, die, צְדִיָּה.

Nachstellen, Einem, ב לְאִישׁ, צָדָה, צוּד נֶפֶשׁ אִישׁ. Wenn er ihm nicht nachgestellt שֶׁר לֹא צָדָה.

Nachschicken, s. Nachsenden.

Nachschlagen, eine Stelle in einem Buche תַּח סֵפֶר לִמְצֹא בוֹ דָבָר.

Nachschlüssel, der, מַפְתֵּחַ הַגַּנָּבִים.

Nachschleichen, Einem הָלַךְ לְאַט אַחֲרֵי אִישׁ.

Nachspotten, Einem שָׁנָה בְדִבְרֵי אִישׁ לְלַעַג לוֹ.

Nachspüren, jedem Kraute spürt er nach חַר כָּל יָרוֹק יִדְרֹשׁ. Ich spürte in meinem Herzen nach תַּרְתִּי בְלִבִּי.

Nachspähen, s. Nachspüren.

Nachsprechen, s. Nachreden.

Nachschrift, die, in einem Briefe בָרִים נוֹסָפִים בְּסוֹף הָאִגֶּרֶת.

Nachschreiben, eine Vorschrift כָּתַב כִּדְמוּת אוֹתוֹת הַמִּכְתָּב.

Nachschreien, Einem Etwas צָעַק אַחֲרֵי אִישׁ לְהַשְׁמִיעוֹ דָבָר.

Namhaft, eine namhafte Summe כֶּסֶף רַב.

Name, der, שֵׁם, plur. שֵׁמוֹת. Einem Kinde einen Namen geben קָרָא שֵׁם לַיֶּלֶד. Es war ein Mann mit Namen, oder Namens Hiob אִישׁ הָיָה אִיּוֹב שְׁמוֹ, וּשְׁמוֹ אִיּוֹב. Sich einen Namen machen עָשָׂה לוֹ שֵׁם.

Namentlich, sie wurden namentlich benannt נִקְּבוּ בְשֵׁמוֹת.

Namenlose Menschen, בְּנֵי בְלִי שֵׁם.

Namenregister, das, סֵפֶר שֵׁמוֹת, סֵפֶר הַיַּחַשׂ.

Naß, רָטֹב, s. Feucht.

Nafta, das, נֵפְטְ.

Napf, der, s. Schale.

Nazion, die, גּוֹי, לְאֹם, עַם. Nazionen גּוֹיִם, לְאֻמִּים, אֻמִּים, אֻמּוֹת, עַמִּים.

Nazionalcharakter, der, דֶּרֶךְ כָּל הָעָם.

Nackt, ערם, ערום, (weibl. ערמה), ich stellte sie nackt her, wie am Tage ihrer Geburt [Worte des Propheten Hoschea] והצגתיה ערומה כיום הולדה; plur. ערומים; עירם, plur. עירמים.

Nacktheit, die, ערוה, s. Blöße.

Nacken, der, ערף.

Narbe, die, צרבת.

Narde, die נרד, plur. נרדים.

Narr, der, אויל, כסיל, s. Thor.

Narrheit, die, אולת, s. Thorheit.

Narrenhaft, כדרך האוילים.

Narrenhaus, das, בית המשגעים.

November, der, חדש השמיני, *חשון, מרחשון.

Noth, die, צרה, מצוקה, מעמד רע. Ich bin in einer großen — בצרה גדולה אנכי, צר לי מאד. Wenn ich in der Noth bin בעת צרתי, בצרתה לי. In den Zeiten der — לעתות בצרה. Einen aus der Noth reißen חלץ איש מצרתו. Einem seine Noth klagen הגד צרתו לפני איש. Ein Freund in der Noth רע, אח לצרה. In sechs Nöthen rettet er dich בשש צרות יצילך, s. Kindesnöthen.

Nothgedrungen, אנוס*. Ich wurde nothgedrungen eine andere Wohnung zu miethen ההכרח אלצני והציקני לשכור לי דירה אחרת.

Nothdurft, die, seine Nothdurft verrichten הסך את רגליו.

Nothdürftig, er hat ein nothdürftiges Auskommen במעט תשפק לו מחיתו.

Nothhülfe, die, עזרה בצרה.

Nothhelfer, der, מושיע מצרה.

Nothwehr, die, מלחמת איש להציל נפשו.

Nothwendig, 1) eine nothwendige Arbeit מלאכה נחוצה. 2) Was nicht anders sein kann הכרחי*. 3) Er leidet Mangel an dem Nothwendigen יחסר את אשר עליו יחיה האדם, אין לו מחיה.

Nothwendigkeit, die, הכרח*.

Nothleidend, ein nothleidender Mensch איש מחסור, איש אביון אשר יחסר חית ידו, s. Dürftig.

Nothzüchtigen ein Frauenzimmer כבש, ענה אשה s. Gewalt.

Notiren, s. Aufzeichnen.

Note, die, רשימה*.

Noch, Umstandswort, 1) eine Fortdauer anzeigend. Wenn es noch Nacht ist בעוד לילה. Er lebt noch עודנו חי. So lange noch כל עוד, s. Athem. 2) Noch ein Mann ist da עוד איש אחד. Er schickt noch einmal שלח שנית, הוסיף לשלח. 3) Er ist noch nicht zurückgekommen לא שב עד עתה. Weißt du noch nicht, daß er todt ist? הטרם תדע כי מת.

Noch, Bindewort, s. Weder.

Nochmalig, auf sein nochmaliges Bitten בהתחננו שנית.

Nochmals, שנית, s. Noch 2).

Nomaden, die, אנשי, רעי מקנה.

Nord, der, 1) s. Norden; 2) s. Nordwind.

Nordost, Nordöstlich, צפונית מזרחית*.

Nordwind, der, erhebe dich Nordwind עורי צפון.

Nordwestlich, צפונית מערבית*.

Nordseite, die, פאת צפון.

Nordisch, die nordischen Könige מלכי הצפון. Das nordische Heer (die Heuschrecken) הצפוני.

Nordlicht, das, נגה צפון*.

Norden, der, צפון. Gegen — צפונה.

Nordpol, der, קטב צפוני*.

Nördlich von der Stadt מצפון לעיר. Die nördlichen Länder ארצות צפון.

Nöthig, ich habe es, צריך אני לו*. Es ist nicht — s. Unnöthig.

Nöthigen, Einen, 1) zwingen אנס איש. 2) Man nöthigte mich zum Essen פצרו בי ואכלתי.

Nu, die in einem Nu umgekehrt wurde ההפוכה כמו רגע.

Nutzlose Worte, מלים לא יועיל בם, s. Unnütz.

Nutzen, der, תועלת*. Sie gewähren keinen — אין בם מועיל.

Nutzen, s. Nützen.

Null und nichtig erklären, eine Schrift הפר את דברי הכתב, s. Aufheben 5).

Nummer, die, מספר.

Nun, 1) jetzt. Nun weiß ich עתה ידעתי. Von

[illegible] und in Ewigkeit בַּעֲבוּר עַד עוֹלָם . — [illegible] Verstärkung. Wo ist nun dein Gott? [illegible] wer ist Abimelech? אַיֵּה אֵפוֹא בֵּית אָבִיךָ. מִי אֲבִימֶלֶךְ. 3) Es sind nun zwanzig Jahre זֶה עֶשְׂרִים שָׁנָה.

Nunmehr, עַתָּה.

Nunmehrig, der nunmehrige Herrscher הָאִישׁ הַמּשֵׁל עַתָּה.

Nuß, die, אֱגוֹז. Nüsse אֱגוֹזִים.

Nußbaum, der, אֱגוֹז, עֵץ הָאֱגוֹז.

Nußgarten, der, גִּנַּת אֱגוֹז.

Nur dieses Mal, אַךְ. רַק הַפַּעַם. Nur die Wahrheit sollst du sprechen לֹא תְדַבֵּר רַק אֱמֶת. Nur seines Lebens schone אַךְ אֶת נַפְשׁוֹ שְׁמֹר. Hat Gott nur durch Moses geredet? הֲרַק אַךְ בְּמשֶׁה דִּבֶּר יְיָ. Er hat nur Töchter אֵין לוֹ בָּנִים כִּי אִם בָּנוֹת. Nur einen Theil davon wirst du sehen אֶפֶס קָצֵהוּ תִּרְאֶה. Nur durch ihn wurde ich gerettet לְבַד בּוֹ נוֹשָׁעְתִּי.

Nie, ich habe ihn nie gesehen לֹא רְאִיתִיו עַד הֵנָּה. Sein Vater hat ihn nie im Leben betrübt לֹא עֲצָבוֹ אָבִיו מִיָּמָיו. Ich werde ihn nie wieder sehen לֹא אוֹסִיף לִרְאוֹתוֹ עוֹד.

Nieblich, ein nieblicheʒ Mädchen נַעֲרַת חֵן. Niedliche Sachen דְּבָרִים נֶחְמָדִים.

Nieder, 1) eine niedere Hütte סֻכָּה שְׁפָלָה s. Niedrig. 2) Nieder mit ihm הַפִּילוּהוּ אַרְצָה.

Niederbücken, sich, הִשְׁתַּחֲוָה (אַפַּיִם) אַרְצָה.

Niederbeugen, 1) ich will euch niederbeugen, wie sich der Wagen niederbeugt הִנֵּה אָנֹכִי מֵעִיק תַּחְתֵּיכֶם כַּאֲשֶׁר תָּעִיק הָעֲגָלָה. Ach, meine Tochter, du beugst mich nieder! אֲהָהּ בִּתִּי הַכְרֵעַ הִכְרַעְתִּנִי, s. Beugen. 2) Sich niederbeugen קָדַד, כָּרַע אַפַּיִם אַרְצָה.

Niederbrennen, das Haus ist ganz niedergebrannt נִשְׂרַף הַבַּיִת עַד הַיְסוֹד בּוֹ.

Niedergeschlagen, er ist נְכֵה רוּחַ הוּא. Sie ist — נְכַת רוּחַ הִיא.

Niedergeschlagenheit, die, רוּחַ נְכֵאָה, עַצְּבַת לֵב.

Niederdrücken, die Last drückt mich nieder הַמַּשָּׂא יָעִיק אֹתִי, יַעִיקֵנִי.

Niedersetzen. Jemanden הוֹשִׁיב אִישׁ אַרְצָה, בָּרֵא אִישׁ בְּבֶרֶךְ.

Niederung, die, eine niedrig liegende Gegend שְׁפֵלָה.

Niederwärts. לְמַטָּה.

Niederwerfen Etwas הִשְׁלִיךְ דָּבָר אַרְצָה. Sich [illegible] Einem הִתְנַפֵּל לִפְנֵי אִישׁ.

Niedersinken. כָּרַע נָפַל.

Niedersetzen, einen Sack mit Getreide הֵנִיחַ שַׂק [illegible] הִפִּיל בָּר לָאָרֶץ. Sich — יָשַׁב עַל הַכִּסֵּא [illegible]. Er hieß mich — דִּבֶּר אֵלַי לֵאמֹר שֵׁב.

Niedertreten, s. Zertreten.

Niederträchtig, ein niederträchtiger Mensch אָדָם, אִישׁ, בֶּן בְּלִיַּעַל; (weibl.) בַּת בְּלִיַּעַל.

Niederträchtigkeit, דְּבַר בְּלִיַּעַל.

Niederlage, die, 1) im Kriege מַכָּה. s. Anrichten; 2) s. Magazin, Waarenlager.

Niederlassen, sich in einer Stadt נָתַן מִשְׁכָּנוֹ בְּתוֹךְ הָעִיר. Von Heeren und Völkerschaften חָנָה, נָפַל.

Niederlegen, 1) eine Last הֵנִיחַ מַשָּׂא לָאָרֶץ. Der Richter soll ihn — וְהִפִּילוֹ הַשֹּׁפֵט. 2) Ein Kind, הִשְׁכִּיב יֶלֶד בְּמִשְׁכָּב. Sich — שָׁכַב. 3) Geld bei Jemanden הִפְקִיד כֶּסֶף בְּיַד אִישׁ, עַל יַד אִישׁ. 4) Sein Amt עָזַב פְּקֻדָּתוֹ.

Niedermachen, die Gefangenen הִכָּה הַשְּׁבוּיִם אַרְצָה.

Niedermetzeln, הָרַג, טָבַח.

Niederfahren, zur Unterwelt יָרַד שְׁאוֹלָה.

Niederfallen, נָפַל אַרְצָה. Vor Einem (aus Ehrfurcht) נָפַל עַל פָּנָיו לִפְנֵי אִישׁ.

Niederkommen mit einem Knaben הִמְלִיט, יָלַד זָכָר.

Niederkunft die, einer Frau עֵת לֶדֶת הָאִשָּׁה.

Niederknieen, כָּרַע, בָּרַךְ עַל בִּרְכָּיו; כָּרַע; vor Einem כָּרַע לְאִישׁ, בָּרַךְ לִפְנֵי אִישׁ.

Niederreißung, die, הֲרִיסָה.

Niederreißen, ein Haus הָרַס, הָרַס, נָסַח, נָתַץ, נָתַשׁ בַּיִת; eine Mauer פָּרַץ, הָרַס חוֹמָה.

Niederstoßen, 1) ein Ochs stieß sie nieder נְגָחָהּ שׁוֹר וְנָפְלָה אַרְצָה. 2) Er hat ihn mit dem Degen niedergestoßen דְּקָרוֹ בְּחַרְבּוֹ.

Niederstürzen, 1) das Pferd ist niedergestürzt נָפַל הַסּוּס אַרְצָה. 2) Einen — הִפִּיל אִישׁ אַרְצָה.

Niederstechen, s. Niederstoßen.

Niederstellen, ein Kind, welches man trägt הוֹרִיד יֶלֶד מֵעַל זְרוֹעֹתָיו לְהַצִּיגוֹ עַל הָאָרֶץ.

Niederstrecken, Jemanden mit dem Schwerte חָלַשׁ אִישׁ לְפִי חָרֶב.

Niedrig, 1) ein niedriger Baum עֵץ שָׁפָל. Ein Weinstock von niedrigem Wuchse גֶּפֶן שִׁפְלַת קוֹמָה. Ein Haus niedriger machen הִשְׁפִּיל בַּיִת. Setzt euch niedriger הַשְׁפִּילוּ שֵׁבוּ. 2) Ein niedriger Ton קוֹל שָׁפָל. 3) Um einen niedrigen Preis verkaufen מָכַר בִּמְחִיר מְעַט מְאֹד. 4) Von niedriger Herkunft מִזֶּרַע שְׁפָלִים. Der Niedrigste unter den Menschen שְׁפַל אֲנָשִׁים. Niedrige Seelen נְבָלִים.

Niedrigkeit, die שֵׁפֶל, שִׁפְלָה.

Niesen, זוֹרֵר, עָטַשׁ, הִתְעַטֵּשׁ.

Niesen, das, עֲטִישׁוֹת.

Nützlich, אֲשֶׁר בּוֹ מוֹעִיל.

Nützlichkeit, die, תּוֹעֶלֶת.

Nützen, הוֹעִיל; Einem, הוֹעִיל לְאִישׁ, אֶת אִישׁ. Was nützt es, wenn ich mit ihm spreche? מַה אוֹעִיל כִּי אֲדַבֵּר אֵלָיו.

Nicht, ich bin nicht reich אֵינֶנִּי עָשִׁיר. Sprich nicht לֹא תֹאמַר, אַל תְּדַבֵּר. Sie sehen nicht בַּל יִרְאוּ. Das Volk nicht zu entlassen לְבִלְתִּי שַׁלַּח אֶת הָעָם. Weil Gott nicht vermag מִבִּלְתִּי יְכֹלֶת יְיָ. Seine Augen wurden trübe, so daß er nicht sehen konnte כָּהוּ עֵינָיו מֵרְאוֹת. Bei meinem Leben, ich thue es nicht חַי נַפְשִׁי אִם אֶעֱשֶׂה אֶת הַדָּבָר הַזֶּה.

Nichtige Aerzte, רֹפְאֵי אֱלִיל. Eine nichtige Hülfe עֶזְרַת הֶבֶל. Nichtige Ursachen סִבּוֹת רֵקוֹת.

Nichtigkeit, die, רִיק, הֶבֶל, שָׁוְא.

Nichts, ich habe nichts gehört לֹא שָׁמַעְתִּי דָבָר. Sie wußten von Nichts לֹא יָדְעוּ כָּל דָּבָר. Ich habe Nichts in der Hand אֵין כֹּל בְּיָדִי. Sie werden sein wie Nichts יִהְיוּ כְּאַיִן. In Nichts verwandeln נָתַן לְאַיִן.

Nichtswürdig, ein nichtswürdiger Mensch אִישׁ נָבָל, plur. נְבָלִים; אִישׁ בְּלִיַּעַל, רַע מַעֲלָלִים. Nichtswürdige Weiber נְבָלוֹת.

Nichtswürdigkeit, דְּבַר בְּלִיַּעַל.

Nichte, die, meine — בַּת אָחִי, בַּת אֲחוֹתִי.

Nilpferd, das, סוּס נְהַר נִילוֹס (ולאיזה מפרשים הוא החיה הנקראת בס' איוב בשם: בְּהֵמוֹת).

Niemals, s. Nie.

Niemand ist bei mir, אֵין אִישׁ אִתִּי, בְּבֵיתִי. Niemand ging aus und ein אֵין יֹצֵא וְאֵין בָּא.

Nimmer, Nimmermehr, s. Nie.

Nisten, קִנֵּן.

Nisse, die, von Läusen, אִנְבָּא*.

Nippen, טָעַם מְעַט.

Nirgends, ich sah ihn, לֹא רְאִיתִיו בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת.

Nieren, die, כְּלָיוֹת, טֻחוֹת.

Neu, חָדָשׁ, (weibl.) חֲדָשָׁה. Es gibt nichts neues unter der Sonne אֵין כָּל חָדָשׁ תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ. Was gibt es Neues? מַה הַחֲדָשׁוֹת אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ. Ich habe nichts neues erfahren לֹא שָׁמַעְתִּי דָּבָר חָדָשׁ. Auf's Neue, von Neuem, umschrieben mit שׁוּב, יָסַף, s. Abermals.

Neuigkeit, die, דְּבַר חָדָשׁ, חִדּוּשׁ.

Neubackenes, oder neugebackenes Brod, לֶחֶם חַם.

Neugierig sein, הִתְאַוָּה לִשְׁמֹעַ חֲדָשׁוֹת, דְּבָרִים חֲדָשִׁים.

Neugeborne Kinder, יְלָדִים הַיֹּצְאִים מִבֶּטֶן אִמּוֹתָם.

Neujahr, das, רֹאשׁ הַשָּׁנָה.

Neujahrstag, der, יוֹם רִאשׁוֹן לִימֵי הַשָּׁנָה.

Neumond, der, רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ.

Neigung, die, eine Neigung zu Etwas haben חָפֵץ בְּדָבָר.

Neige, die, der Wein geht auf die Neige כִּמְעַט כָּלָה הַיַּיִן בַּכֵּלִי.

Neigen, 1) eigentl. einen Krug, הִטָּה כַד; das Ohr zu Jemanden הִטָּה אָזְנוֹ לְ. 2) Sich mit dem Angesichte zur Erde — קָדַד אַפַּיִם אַרְצָה. Er neigt sich וַיִּקֹּד. 3) Als der Tag sich neigte, בִּנְטוֹת הַיּוֹם. 4) Sie neigten sich nach dem Gewinne נָטוּ אַחֲרֵי הַבָּצַע. Sein Herz zu Etwas, הִטָּה לִבּוֹ לְ.

Neid, der, קִנְאָה.

Neidisch, er ist mir, יְקַנֵּא בִי, עֵינוֹ רָעָה בִי. Ein neidischer Mensch רַע עַיִן.

Neider, der, seine Neider, הָאֲנָשִׁים הַמְקַנְּאִים בּוֹ.

Neulich, זֶה יָמִים מִסְפָּר, זֶה עֵת לֹא כַבִּיר, זֶה יָמִים מְעַטִּים.

Neuling, der, er ist in dieser Sache ein — לֹא נִסָּה בְזֹאת, s. Unerfahren.

Nein, er aber sprach: Nein! Wohl hast du gelacht וַיֹּאמֶר לֹא כִּי צָחָקְתְּ. Nein, mein Herr! לֹא אֲדֹנִי. Ist hier Jemand? Nein, הֲיֵשׁ פֹּה אִישׁ. אָיִן. Willst du mit mir gehen? Nein הֲתֵלֵךְ אִתִּי. לֹא אֵלֵךְ.

Neun Knaben, תִּשְׁעָה נְעָרִים. Neun Mädchen, תֵּשַׁע יְלָדוֹת.

Neunhundert, תְּשַׁע מֵאוֹת.

Neunte, der, die, תְּשִׁיעִי, תְּשִׁיעִית. Am neunten des Monats בַּתִּשְׁעָה לַחֹדֶשׁ.

Neuntel, das, תְּשִׁיעִית.

Neunjährig, בֶּן, בַּת תֵּשַׁע שָׁנִים. Ein neunjähriges Mädchen נַעֲרָה בַּת תֵּשַׁע שָׁנִים.

Neunzig, תִּשְׁעִים.

Neunzigste Tag, der, יוֹם הַתִּשְׁעִים. Der neunzigste Geburtstag, יוֹם הַתִּשְׁעִים מֵעֵת הֻלֶּדֶת אֹתוֹ (oder) מִיּוֹם הִוָּלְדוֹ.

Neunzehn, תִּשְׁעָה עָשָׂר, (weibl.) תְּשַׁע עֶשְׂרֵה.

Neunzehnte, am Neunzehnten des Monats בְּתִשְׁעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ. Im neunzehnten Jahre בִּשְׁנַת תְּשַׁע עֶשְׂרֵה.

Neuerdings, s. Abermals.

Nebst, s. Sammt.

Nebel, der, קִיטוֹר, אֵד; ein dichter Nebel עֲרָפֶל.

Nebelige Tage, יְמֵי עָנָן וַעֲרָפֶל.

Neben, ein Vorwort, welches auf die Frage wo? die dritte, und auf die Frage wohin? die vierte Endung erfordert, אֵצֶל, עִם, עַל, לְיַד, עַל יַד. Er stand neben mir עָמַד אֶצְלִי. Sie stellten sich neben die Kühe וַתַּעֲמֹדְנָה אֵצֶל הַפָּרוֹת. Wenn er sitzt neben den ältesten des Landes, בְּשִׁבְתּוֹ עִם זִקְנֵי אָרֶץ. Neben die Edlen ihn zu setzen לְהוֹשִׁיבוֹ עִם נְדִיבִים. Er stand neben Ihnen נִצָּב עֲלֵיהֶם. Er stellt sich neben sie הִתְיַצֵּב עֲלֵיהֶם.

Nebenan, אֵצֶל, עַל יַד. Ich wohne nebenan bei deines Bruders Haus בֵּית מְעוֹנִי הוּא קָרוֹב לְבֵית אָחִיךָ.

Neben einander, s. Einander.

Nebenbuhlerin, die, ihre — צָרָתָהּ. Eine Nebenbuhlerin sein צָרַר.

Nebenwort, das, תֹּאַר הַפֹּעַל. Jetzt, heute, schnell kommen, בּוֹא הַיּוֹם, עַתָּה, מְהֵרָה. Drinnen draußen stehen, עָמֹד בַּבַּיִת, בַּחוּץ. Er saß dort, יָשַׁב שָׁם. Zusammen gehen, הָלֹךְ יַחְדָּו. Er will vielleicht nicht kommen, אוּלַי לֹא יֹאבֶה לָבוֹא.

Neger, der, כּוּשִׁי, s. Mohr.

Negerin, die, כּוּשִׁית.

Nehmen, 1) Geld von Jemanden לָקַח כֶּסֶף מִיַּד אִישׁ. Sich eine Frau — לָקַח, נָשָׂא לוֹ אִשָּׁה. 3) Jemanden zu sich in das Haus, אָסַף אִישׁ אֶל בֵּיתוֹ. 4) Ich habe heute noch nichts zu mir genommen לֹא בָא בְּפִי אֹכֶל וּמַשְׁקֶה הַיּוֹם. 5) Einem das Leben — לָקַח נֶפֶשׁ אִישׁ. 6) Eine Festung — לָכַד עִיר מִבְצָר. Die Lade Gottes wurde genommen נִלְקַח, נִלְקְחָה אֲרוֹן אֱלֹהִים. 7) Etwas zu Herzen — הֵשִׁב אֶל לִבּוֹ.

Nehmen, das, לְקִיחָה.

Nähe, die, der Stadt, קִרְבַת הָעִיר. Er ist in deiner — קָרוֹב הוּא אֵלֶיךָ.

Nähen, ein Kleid, תָּפַר בֶּגֶד.

Näher als, קָרוֹב מִן. Er kam immer näher הָלֹךְ וְקָרֵב.

Nähern, als er sich näherte, nach Egypten zu kommen כַּאֲשֶׁר הִקְרִיב לָבוֹא מִצְרַיְמָה. Wir wollen uns der Stadt — נִקְרַב אֶל הָעִיר.

Nähren, Jemand mit Etwas, הֶאֱכִיל אִישׁ אֶת, מִן. Sich von Brod und Fleisch — אָכֹל לֶחֶם וּבָשָׂר. לְחַיּוֹת נַפְשׁוֹ, חָיָה עַל לֶחֶם וּבָשָׂר.

Nett, s. Niedlich.

Netz, das, 1) des Fischers, des Vogelstellers, des Jägers, מָצוֹד, plur. מְצוֹדִים; מְצוֹדָה, plur. מְצוֹדוֹת; רֶשֶׁת; פַּח, plur. פַּחִים; מִכְמָר, מַכְמֹר; מִכְמֶרֶת, מִכְמֹרֶת, plur. מִכְמָרִים; חֵרֶם, plur. חֲרָמִים. Er zieht es in sein Netz יְגֹרֵהוּ בְחֶרְמוֹ, s. Ausbreiten, Stellen. 2) Die Netze (über die Haare

der Frauen), שְׁבִיסִים. 3) Ueber der Leber, s. Leberlappen.

Netzförmige Arbeit, eine, מַעֲשֵׂה רֶשֶׁת.

Nächtliche Erscheinungen, מַרְאוֹת הַלַּיְלָה.

Nächst, die Stadt, welche am nächsten liegt dem Erschlagenen, הָעִיר הַקְּרֹבָה אֶל הֶחָלָל.

Nächste, der, רֵעַ. Liebe deinen Nächsten wie dich selbst וְאָהַבְתָּ לְרֵעֲךָ כָּמוֹךָ.

Nächstens, בְּקָרוֹב.

Nämlich, 1) als Nebenwort. Ich habe drei Edelsteine gekauft, nämlich einen Diamant und zwei Saphire, קָנִיתִי שְׁלֹשָׁה אֲבָנִים יְקָרוֹת שָׁמִיר וּשְׁנֵי סַפִּירִים. 2) Am nämlichen Tage בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה, s. Derselbe.

Nennwort, das, *שֵׁם דָּבָר.

Nennen, er nannte ihn Josef קָרָא שְׁמוֹ יוֹסֵף. Wie nennst du dich? מַה־שְּׁמֶךָ. Ich nenne dich אֲכַנְּךָ. Sich nach Einem — הִקָּרֵא בְּשֵׁם אִישׁ.

Nest, das, קֵן.

Nessel, die, חָרוּל, plur. חֲרֻלִּים.

Neffe, der, mein — בֶּן אָחִי, בֶּן אֲחוֹתִי.

Necken, Jemanden, הָתֵל בְּאִישׁ.

Neckerei, die, *הִתּוּל.

Nerven, die, *וְרִידִים.

Närrin, die, אֵשֶׁת כְּסִילוּת, אִשָּׁה מְשֻׁגַּעַת.

Närrisch werden, הִשְׁתַּגֵּעַ.

S* ס

Sabbath, der, יוֹם הַשַּׁבָּת (יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה). Hexen-Sabbath, הוֹלְלוֹת הַמְכַשְּׁפוֹת.

Sabbathe, שַׁבָּתוֹת.

Sabbath-Jahr, das, שְׁנַת שַׁבָּתוֹן.

Sadduzäer, die, *צַדּוּקִים.

Satan, der, הַשָּׂטָן.

Satanisch, eine satanische Bosheit, רָעָה כְּרִשְׁעַת הַשָּׂטָן.

Saturn, der, Stern, *שַׁבְּתַאי.

Satyr, der Waldgott, שָׂעִיר. Die Satyren שְׂעִירִים.

Satyrisch sein, שָׁנַן לְשׁוֹנוֹ. Satyrische Gedichte, *שִׁירֵי הִתּוּל.

Satyre, die, שְׁנִינָה, *דִּבְרֵי הִתּוּל.

Satrap, der, אֲחַשְׁדַּרְפָּן. Satrapen, אֲחַשְׁדַּרְפְּנִים.

Salinen, die, s. Salzsiedereien.

Salpeter, der, נֶתֶר.

Samum, der, ein glühender Wind רוּחַ זִלְעָפוֹת, רוּחַ מָוֶת.

Sandale, die, נַעַל, plur. נְעָלִים; סַנְדָּל, *סַנְדָּלִים.

Sandelholz, das, rothes, עֲצֵי הָאַלְמֻגִּים.

Sanhedrin, das, סַנְהֶדְרִין, s. Sinedrium.

Saphir, der, סַפִּיר, plur. סַפִּירִים.

Sodomiterei, die, חַטַּאת אַנְשֵׁי סְדֹם, חַטַּאת מִשְׁכָּב נֶגֶד דֶּרֶךְ הַטֶּבַע.

Soldat, der, אִישׁ מִלְחָמָה, אִישׁ שָׂכִיר לַעֲבוֹד בַּצָּבָא.

Soldatisch, כְּדֶרֶךְ אַנְשֵׁי מִלְחָמָה.

Sorte, die, מִין, s. Art.

Subtrahiren, גָּרַע מִן.

Subjekt, das, bei den Grammatikern, *נוֹשֵׂא.

Substantiv, das, *שֵׁם עֶצֶם.

Subsistenz, die, er fand in der großen Stadt seine Subsistenz nicht, לֹא יָכוֹל לִמְצוֹא לֶחֶם חֻקּוֹ בָּעִיר הַגְּדוֹלָה, s. Unterhalt.

Summe, die, eine Summe Geldes *סַךְ הַכֶּסֶף, s. Hauptzahl, Anzahl.

Syllogismus, *הֶקֵּשׁ.

Symbol, das, אוֹת.

Symbolisch, *בְּדֶרֶךְ דִּמְיוֹן.

Sympathie, die, s. Uebereinstimmung.

Symphonie, die, סוּמְפֹּנְיָה. (Von einem sogenannten Musikstück) מַעֲרֶכֶת זִמְרָה.

Synagoge, die, תְּפִלַּת הַיְּהוּדִים, *בֵּית הַכְּנֶסֶת.

Synode, die große, *אַנְשֵׁי כְּנֶסֶת הַגְּדוֹלָה.

Synonimische Hauptwörter, *שֵׁמוֹת נִרְדָּפִים.

Syntax, die, עֲרִיכַת הַמִּלִּים לְמַאֲמָר שָׁלֵם, Wortfügung.

Synedrium, das, *סַנְהֶדְרִין.

System, das, s. Grundsatz.

Sykomore, die, Maulbeerfeigenbaum, שִׁקְמָה, שִׁקְמִים, שִׁקְמוֹת.

*) Siehe die Anmerkung zu dem Buchstaben J.

eher angekommen, als sein Bruder בָּא
לְפָנָי.
נְחֹ. Eherne Thore werde ich sprengen
דַּלְתוֹת נְחוּשָׁה; (fig.) sie hat eine eherne
hat kein Schamgefühl מֵצַח נְחוּשָׁה לָהּ
מֵאֵן.
er, יְמֵי הַנִּשּׂוּאִים.
die, שִׁדּוּךְ.
der, שַׁדְּכָן.
g, die, כְּרִיתוּת.
auen, נָשִׁים אֲשֶׁר הַדְּבָן נָאוָה.
die, תְּשׁוּקַת הַכָּבוֹד, חֶמְדַּת הַכָּבוֹד.
s. Ehrsüchtig.
Greise, זְקֵנִים אֲשֶׁר נָאוָה לָהֶם כָּבוֹד.
e, תְּשׁוּקָה עַזָּה אֶל הַכָּבוֹד.
sein, הִתְאַוָּה מְאֹד אֶל הַכָּבוֹד, רָדַף

nschen, שְׁפָלִים וּנְבְזִים.
, s. Redlich.
die, יֹשֶׁר לֵב.
כָּבוֹד. Einem Ehre anthun, erweisen,
עָשָׂה, נָתַן כָּב. Ehre erlangen, מָצָא,
תָּ.
anden, כַּבֵּד אִישׁ. Ehre deinen Vater
Mutter כַּבֵּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמֶּךָ. Ein
Mann אִישׁ נִכְבָּד.
. er ist, לוֹ נָאוָה כָבוֹד.
je Reden, דְּבָרִים הַנּוֹגְעִים בִּכְבוֹד אִישׁ.
ver, der, הַמֵּשִׂים כְּבוֹד אִישׁ לִכְלִמָּה.
(in den rabbinischen Schriftstellern) יִרְאַת
. Ich werfe mich nieder in Ehrfurcht
אֶשְׁתַּחֲוֶה בְּיִרְאָתֶךָ.
ne Menschen, אֲנָשִׁים אֲשֶׁר כְּאַיִן נֶחְשָׁב
לָהֶ.
שִׁבֹּלֶת. Zwei Aehren, שְׁתֵּי שִׁבֳּלִים.
te hatte Aehren הַשְּׂעֹרָה אָבִיב.
der, מְלַקֵּט שִׁבֳּלִים.
, das, סֵפֶר הַבְּרִית הַחֲדָשָׁה, אֶבֶן

, die, מְבַשְּׂרֵי דִבְרֵי הַבְּרִית הַחֲדָשָׁה.
חָיָה לְעוֹלָם, לָנֶצַח. Der Ewiglebende
חַי הָעוֹלָם. Seine Huld besteht — צִדְקָתוֹ עֹמֶדֶת
לָעַד. Der ewige Schlaf שְׁנַת עוֹלָם. Ewige
Trümmer מַשֻּׁאוֹת נֶצַח. Ewiger Vater אֲבִי עַד,
s. Immer.

Ewiglich, s. Ewig.

Ewigkeit, die, von Ewigkeit bis in — מֵעוֹלָם עַד
לְעוֹלָמִים, עֲדֵי עוֹלְמֵי עַד. In Ewigkeiten עוֹלָם
מֵעוֹלָם, מִנִּי עַד. Von Ewigkeit her לְנֶצַח נְצָחִים.
Die Ewigkeit Gottes נִצְחִיּוּת אֱלֹהַּ.

Esel, der, חֲמוֹר, plur. חֲמוֹרִים; ein wilder, פֶּרֶא,
plur. פְּרָאִים; עָרוֹד; als Schimpfwort, בַּעַר
כַּחֲמוֹר.

Eselin, die, אָתוֹן, plur. אֲתוֹנוֹת.

Eselsfüllen, das, עַיִר, plur. עֲיָרִים; בֶּן אֲתוֹן.

Aether, der, שַׁחַק, טֹהַר הַשָּׁמַיִם.

Aetherisch, s. Geistig.

Etwa, 1) sind etwa keine Gräber in Egypten?
הֲמִבְּלִי אֵין קְבָרִים בְּמִצְרַיִם. Wenn etwa Jemand
käme, אִם יָבוֹא אִישׁ. 2) Etwa zehn Jahre כְּעֶשֶׂר
שָׁנִים.

Etwas, 1) etwas Wichtiges דָּבָר גָּדוֹל. Sage Niemanden etwas davon אַל תַּגֵּד לְאִישׁ דְּבָרֵנוּ זֶה.
2) Etwas Speise, מְעַט אֹכֶל.

Etliche Tage, יָמִים מִסְפָּר, אֲחָדִים.

Echo, das, s. Widerhall.

Echt, ein echter Wein יַיִן לֹא מָהוּל. Echtes Silber
כֶּסֶף מְזֻקָּק.

Aechten, Jemanden, הַחֲרֵם אִישׁ.

Aechzen, אָנַק, הֶאֱנַק, נָאַק.

Aechzen, das, אֲנָקָה, נְאָקָה.

Elbogen, der, אַמַּת אִישׁ, הַזְּרוֹעַ הַתַּחְתּוֹנָה.

Aeltest, sein ältester Sohn בְּנוֹ הַבְּכוֹר. Der Aelteste
nach seinem Alter הַבְּכוֹר כִּבְכֹרָתוֹ.

Aelter, sein älterer Bruder אָחִיו הַגָּדוֹל, s. Alt.

Eltern, die, seine — אָבִיו וְאִמּוֹ, הוֹרָיו, אֲבוֹתָיו.

Elternlos, יָתוֹם, יְתוֹמָה, יְתוֹמִים. Sie ist, אֵין לָהּ
אָב וָאֵם.

Eltervater, s. Großvater.

Elle, die, אַמָּה. Zwei Ellen אַמָּתַיִם. Zehn — עֶשֶׂר
אַמּוֹת, עֶשֶׂר בָּאַמָּה.

Elegie, die, s. Trauergedicht.

Element, das, s. Grundstoff.

Elementarbuch, das, סֵפֶר יְסוֹדֵי הַלָּשׁוֹן*.

Elend, 1) Elend bin ich und welke hin עָנִי אֲנִי וְגֹוֵעַ. Er führt ein elendes Leben יְמֵי עֳנִי יָמָיו. 2) Ein elender Wein יַיִן אֲשֶׁר לֹא יִשָּׁתֶה מֵרֹעַ. Ein elendes Gedicht שִׁיר תָּפֵל. Ein elender Trost, נֶחָמַת עָמָל. Eine elende Hütte סֻכָּה פְרוּצָה*. 3) Hinweg, Elender! סוּר מִפָּנַי נָבָל.

Elend, das, עֳנִי. Das Elend deiner Magd עֳנִי אֲמָתֶךָ.

Elefant, der, פִּיל*.

Elfenbein, das, שֵׁן, שֶׁנְהַבִּים.

Embrio, das, eines Menschen גֹּלֶם הָאָדָם.

Emsig, er ist, חָרוּץ הוּא. Emsige Menschen חָרוּצִים.

Emsigkeit, die, חֲרִיצוּת*.

Emporblicken, נָשָׂא עֵינָיו מָרוֹם, פָּנָה לְמַעְלָה.

Emporbeben, mein Herz bebt empor יִתַּר לִבִּי מִמְּקוֹמוֹ.

Emporheben, das Haupt, הֵרִים רֹאשׁ.

Emporfliegen, von Vögeln הִגְבִּיהַּ עוּף.

Emporkommen, עָלָה מַעְלָה מָעְלָה. Er kam empor גָּדַל.

Emporragen, über das ganze Volk גָּבַהּ מִכָּל הָעָם.

Empörung, die, מֶרֶד.

Empören, 1) sich gegen Jemanden מָרַד בְּאִישׁ. 2) Diese That hat mich empört הָמָה, נִסְעַר לִבִּי עַד מְאֹד בְּשָׁמְעִי הַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה. Die empörten Wellen גַּלֵּי הַיָּם הַהֹמִים, יָם נִגְרָשׁ.

Empörer, der, מֹרֵד, plur. מֹרְדִים.

Empfang, der, קִבּוּל, קַבָּלָה*.

Empfangen, 1) Geld von Jemanden לָקַח, קִבֵּל כֶּסֶף מִיַּד אִישׁ. Er empfängt Segen von Gott יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ. 2) Vom Weibe, הָרָה.

Empfindung, die, הַרְגָּשָׁה*.

Empfinden, טָעַם, הִרְגִּישׁ, s. Fühlen.

Empfehlen, ich werde dich ihm auf das angelegentlichste — אַפְגִּיעַ בּוֹ לְךָ. Ich empfehle dir diese Sache אֲבַקֵּשׁ מִלְּפָנֶיךָ לָשִׁית לִבְּךָ לַדָּבָר הַזֶּה.

Empfängniß, die, הֵרָיוֹן.

Eng sein, צוּר, צָרַר, אוּץ. Die Decke ist zu eng הַמַּסֵּכָה צָרָה. Ein enger Ort מָקוֹם צַר. Wen[redacted] dir das Gebirge zu eng ist כִּי אָץ לְךָ הָהָר.

Aengstigen, Jemanden הָצֵק, הָצֵר, הִפְחִיד אִישׁ, [redacted] לְאִישׁ. Ich ängstige mich פָּחַד, צַר לִי, דּוֹאֵג אֲנִי מְאֹד.

Aengstlich, er ist, חָרֵד הוּא. Er geht bei all seinem Thun sehr ängstlich zu Werke בְּכָל מַעֲשָׂיו וּפְעֻלּוֹתָיו הוּא מְפַחֵד תָּמִיד.

Enge, die, מֵצַר; (fig.) Einen in die Enge treiben הֵצַר לְאִישׁ.

Engel, der, מַלְאָךְ, מַלְאַךְ אֱלֹהִים, plur. מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים, בְּנֵי הָאֱלֹהִים.

Endigen, 1) eine Arbeit כִּלָּה, הִשְׁלִים מְלָאכָה; eine Rede כִּלָּה לְדַבֵּר; einen Streit הִשְׁבִּית רִיב. 2) Die Grenze endigt sich am Meere תוֹצְאוֹת הַגְּבוּל יָמָּה. Hier endigt sich der Wald, פֹּה קְצֵה הַיָּעַר.

Endlos, אֵין קֵץ.

Endlich, 1) ein endliches Wesen יְקוּם אֲשֶׁר יִכְלֶה. 2) Ich habe endlich das Geld bekommen קִבַּלְתִּי הַכֶּסֶף אַחֲרֵי הוֹחִילִי יָמִים רַבִּים.

Ende, das, 1) vom Raume קָצֶה, קְצֵה, קֵצָה, seltener קֵץ, סוֹף. Die Enden der Erde קַצְוֵי, אַפְסֵי אָרֶץ, קְצוֹת, כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. 2) Von der Zeit. Das Ende des Krieges קֵץ הַמִּלְחָמָה. Am Ende des Jahres בְּאַחֲרִית, בְּצֵאת הַשָּׁנָה. Bis zu Ende des Jahres עַד כְּלוֹת, עַד תֹּם הַשָּׁנָה. Vom Anfang bis ans Ende מֵרֹאשׁ עַד סוֹף. 3) Unser Ende ist nahe קָרוֹב קִצֵּנוּ. Das Ende aller Menschen סוֹף כָּל הָאָדָם. Mein Ende sei wie das Seinige תְּהִי אַחֲרִיתִי כָּמֹהוּ. 4) Der Zahl nach. Die Wagen nehmen kein Ende אֵין קֵצֶה לַמַּרְכָּבוֹת. 5) Das Geld ist zu Ende אָפֵס הַכֶּסֶף.

Enden, möge doch die Bosheit der Frevler — יִגְמָר נָא רַע רְשָׁעִים. Deine Jahre enden nie שְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמּוּ. s. Endigen.

Aenderung, die, שִׁנּוּי*. Aenderungen שִׁנּוּיִים.

Aendern, den Namen הֵסֵב שֵׁם; den Lohn הֶחֱלִף מַשְׂכֹּרֶת; seinen Ausspruch שִׁנָּה מוֹצָא שְׂפָתָיו.

Entzweck, der, תַּכְלִית*.

Entarten, s. Ausarten.

Entäußern, sich einer Sache, נָטַשׁ דָּבָר, חָדַל מִדָּבָר.

Entbindung, die, עֵת לֶדֶת הָאִשָּׁה.

Entbinden, sie ist von einem Mädchen entbunden worden יָלְדָה, הִמְלִיטָה נְקֵבָה.

Entblößung, die, מַחְשֹׂף, *גִּלּוּי.

Entblößen, den Arm, חָשַׂף זְרוֹעַ; Die Scham, גִּלָּה עֶרְוָה, הֶעֱרָה אֶת עֶרְוָה. Das Haupt, durch Abscheeren, פָּרַע רֹאשׁ. Ein entblößtes Haupt רֹאשׁ פָּרוּעַ; das Schwert, שָׁלַף, הֵרִיק חֶרֶב. Sich — הִתְגַּלָּה, הִתְעָרָה.

Entblättern, er entblättert Wälder, יֶחֱשֹׂף יְעָרוֹת.

Entbehrlich, אֲשֶׁר אֵין צֹרֶךְ בּוֹ.

Entbehren, Etwas, חָסֵר דָּבָר.

Entbrennen, sein Zorn entbrannte, חָרָה, בָּעַר אַפּוֹ.

Entglühen, ihre Liebe entglühte gegen ihren Sohn נִכְמְרוּ רַחֲמֶיהָ עַל בְּנָהּ.

Entgegen, Vorwort. 1) Jemanden entgegen gehen הָלַךְ לִקְרַאת אִישׁ. 2) Einem entgegen sein הָיָה לְשָׂטָן לְאִישׁ, *הִתְנַגֵּד לְאִישׁ.

Entgegengesetzt, הָפַךְ, *הִפּוּךְ.

Entgehen, 1) Einer Strafe הִנָּצֵל מֵעֹנֶשׁ. 2) Kein Wort ist mir entgangen לֹא נִכְחַד מִמֶּנִּי דָּבָר.

Entgelten lassen, Jemanden Etwas שִׁלֵּם לְאִישׁ גְּמוּלוֹ.

Entdecken, ein Geheimniß גִּלָּה סוֹד.

Enthalten, 1) in sich fassen, von Gefäßen הֵכִיל. Dieses Buch enthält nichts Neues אֵין דָּבָר חָדָשׁ בַּסֵּפֶר הַזֶּה. 2) Sich des Weines מָנַע יַיִן מִפִּיו; vom Nasiräer הִזִּיר מִיַּיִן. Sie sollen sich der Heiligthümer — יִנָּזְרוּ מִקֳּדָשִׁים. Wenn nur die Leute sich der Weiber enthalten haben אִם נִשְׁמְרוּ הַנְּעָרִים אַךְ מֵאִשָּׁה. Sich der Thränen — מָנַע עֵינָיו מִדִּמְעָה; Sich der Worte — עָצַר בְּמִלִּים. Ich konnte mich nicht enthalten, ihm einen Verweis zu geben לֹא יָכֹלְתִּי לַעְצֹר בְּרוּחִי מִגְּעֹר בּוֹ.

Enthusiasmus, der, s. Begeisterung.

Enthaupten, Jemanden, כָּרַת רֹאשׁ אִישׁ, הֵסִיר רֹאשׁ אִישׁ מֵעָלָיו.

Enthüllen, Etwas, גִּלָּה דָבָר. Fig. Die Zukunft enthüllte sich seinem Blicke נִגְלוּ לוֹ הָאוֹתִיּוֹת.

Entheiligen, s. Entweihen.

Entheben, enthebe mich dieser Arbeit אַל תִּתֵּן עָלַי אֶת הָעֲבֹדָה הַזֹּאת.

Entwaffnen, Soldaten, הִפְשִׁיט אַנְשֵׁי מִלְחָמָה אֶת כְּלֵיהֶם.

Entwöhnen, ein Kind גָּמַל יֶלֶד. Der Entwöhnte גָּמוּל, auch גָּמוּל מֵחָלָב.

Entwurf, der, 1) eines Gebäudes תַּבְנִית, דְּמוּת הַבִּנְיָן. 2) Er vereitelt die Entwürfe der Schlauen מֵפֵר מַחְשְׁבוֹת עֲרוּמִים.

Entwurzeln, Bäume, שֵׁרֵשׁ עֵצִים.

Entwürdigen, den Thron, נִבֵּל כִּסֵּא. Ich bin entwürdigt הָיִיתִי זוֹלֵלָה.

Entwischen, הִמָּלֵט.

Entweihung, die, *חִלּוּל.

Entweihen, den Tempel, חִלֵּל הַמִּקְדָּשׁ. Er entweihe nicht sein Wort לֹא יַחֵל דְּבָרוֹ. Ein Entweihter חָלָל, (weibl.) חֲלָלָה.

Entweichen, aus einer Stadt, בָּרַח מִתּוֹךְ הָעִיר.

Entweder, s. Oder.

Entwenden, Geld, גָּנַב כֶּסֶף.

Entwerfen, Etwas, einen Abriß machen, עָשָׂה דְמוּת דָּבָר, תֵּאֵר אֶת. Pläne, חָשַׁב מַחְשָׁבוֹת.

Entsagen, einer Erbschaft, חָדַל מִמִּשְׁפַּט הַיְרוּשָׁה, נָטַשׁ אֶת הַיְרוּשָׁה.

Entsiegeln, einen Brief פָּתַח אִגֶּרֶת חֲתוּמָה.

Entsündigung, die, das Wasser, der — מֵי חַטָּאת.

Entsündigen, Einen, חִטֵּא אִישׁ.

Entsinnen, s. Erinnern.

Entsetzlich Schreien, צָעַק צְעָקָה גְּדוֹלָה עַד מְאֹד. Eine entsetzliche That מַעֲשֶׂה אֲשֶׁר עָלָיו יִשֹּׁם הַשֹּׁמֵעַ.

Entsetzen, 1) Jemanden seines Amtes הֵסִיר אִישׁ מִפְּקֻדָּתוֹ, שִׁלַּח אִישׁ מִמִּשְׁמַרְתּוֹ. 2) Eine Stadt בּוֹא לְעֶזְרַת עִיר נְצוּרָה. 3) Sich über Etwas שָׁמַם הִשְׁתּוֹמֵם, שָׂעַר שַׂעַר עַל דָּבָר.

Entsetzen, das, שַׁמָּה, שִׁמָּמוֹן, זְוָעָה. Entsetzen ergreift mich, *אֲחָזַנִי שַׂעַר.

Entseelt er fiel entseelt zu Boden יָצְאָה נַפְשׁוֹ בְּנָפְלוֹ אַרְצָה.

Entthronen, man hat ihn entthront הוֹרִידוּהוּ, הֱדִיחוּהוּ מִכִּסֵּא מַלְכוּתוֹ.

Enttäuschen, nun bin ich enttäuscht עַתָּה סָר מִמֶּנִּי הַמַּשָּׁאוֹן, עַתָּה נִפְקְחוּ עֵינַי.

Entladen, s. Abladen, Entledigen.

Entlang, den Fluß oder des Flusses — לְאֹרֶךְ הַנָּהָר, s. Längs.

Entlassen einen seiner Bürde הֵסֵר סֵבֶל מֵעַל שְׁכֶם אִישׁ.

Entlassung, die, שִׁלּוּחִים. Er hat seine Dienstentlassung erhalten נִשְׁלַח לְנַפְשׁוֹ מִפְּנֵי מִשְׁמֶרֶת פְּקֻדָּתוֹ.

Entlassen, seinen Diener שִׁלַּח מְשָׁרְתוֹ. Nachdem er sie entlassen hatte אַחַר שִׁלּוּחֶיהָ. Er entließ die Abtheilungen nicht לֹא פָטַר אֶת הַמַּחְלְקוֹת.

Entlarven, (bildlich) הֵסֵר הַמַּסְוֶה מֵעַל פְּנֵי אִישׁ (so viel als:) עֲנוֹת בְּחַשׁוֹ בְּפָנָיו. Das Laster, גִּלָּה חַטֹּאת הַנֶּעְלָמִים.

Entlocken, er hat mir das Geheimniß entlockt פִּתַּנִי וְגִלִּיתִי לוֹ הַסּוֹד. Er hat ihm in betrügerischer Weise sein Geld entlockt בְּתוֹךְ וּמִרְמָה פִּתָּהוּ וַיּוּכַל: לְהוֹצִיא כַסְפּוֹ מִיָּדוֹ.

Entlauben, s. Entblättern.

Entlaufen, sein Knecht ist, בָּרַח עַבְדּוֹ מֵאִתּוֹ.

Entleiben, sich, שִׁחֵת אִבֵּד נַפְשׁוֹ.

Entlegen, s. Abgelegen.

Entledigen, sich einer Last הֵסֵר סֵבֶל מֵעַל שִׁכְמוֹ; Sich der Sorgen, הֵסֵר דְּאָגָה מִלִּבּוֹ.

Entlehnen, Geld von Jemanden, לָוָה כֶסֶף מֵאִישׁ.

Entmannen, ein Entmannter, סָרִיס, כְּרוּת שָׁפְכָה.

Entnervt, er ist, כָּלָה, תַּם כֹּחוֹ.

Entehren, eine Jungfrau, טִמֵּא בְתוּלָה.

Enterben, er hat ihn enterbt, לֹא נָתַן לוֹ יְרֻשָּׁה עִם בָּנָיו, הֵסֵב יְרֻשָּׁתוֹ לַאֲחֵרִים.

Entfahren, 1) das Eisen entfährt dem Stiel וְנָשַׁל הַבַּרְזֶל מִן הָעֵץ. 2) Es sind ihm Worte entfahren בִּטֵּא בִשְׂפָתָיו.

Entfalten, die Rose entfaltet sich הַשּׁוֹשַׁנָּה תִּפְתַּח עָלֶיהָ.

Entfallen, 1) das Schwert entfiel seiner Hand נָפַל הַחֶרֶב מִיָּדוֹ; fig. der Muth entfiel Ihnen יָצָא, נָפַל לִבָּם. 2) Sein Name ist mir — שְׁכַחְתִּי שְׁמוֹ.

Entvölkern, ein Land, הַמְעֵט אֶת יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ.

Entführen, ein Mädchen הוֹלִיךְ יַלְדָּה אִתּוֹ בְּחָזְקָה, גָּזַל יַלְדָּה.

Entflammen, vom Zorne, בָּעַר, חָרָה.

Entfliegen, der Vogel ist mir entflogen הַצִּפּוֹר עָף, הִתְעוֹפֵף מִמֶּנִּי.

Entfliehen, נוּס, בָּרַח.

Entfließen, Thränen entflossen seinen Augen יָרְדוּ עֵינָיו דְּמָעוֹת.

Entfesseln, Einen, פִּתַּח מוֹסְרֵי אִישׁ.

Entfärben, er entfärbte sich פָּנָיו קִבְּצוּ פָארוּר (kaldäisch) וְזִיוְהִי שְׁנוֹהִי.

Entfernung, die, 1) die Handlung des Entfernens רִחוּק*. 2) Es sei eine Entfernung zwischen euch und ihr, bei zwei tausend Ellen רָחוֹק יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם וּבֵינָיו כְּאַלְפַּיִם אַמָּה.

Entfernt, רָחוֹק, רְחוֹקָה, s. Fern.

Entfernen, Einen, רִחַק, הִרְחִיק אִישׁ מִן. Entfernt euch nicht zu weit von der Stadt אַל תַּרְחִיקוּ מִן הָעִיר; fig. seine Freunde entfernen sich jetzt von ihm רֵעָיו יִרְחֲקוּ עַתָּה מִמֶּנּוּ. Entferne den Verdruß von deinem Herzen הָסֵר כַּעַס מִלִּבֶּךָ.

Entfremden, meinen Brüdern bin ich entfremdet worden מוּזָר הָיִיתִי לְאֶחָי.

Entzwei reißen, schneiden, קָרַע, כָּרַת, גָּזַר לִשְׁנַיִם.

Entzweien, Freunde, שִׁית אֵיבָה, שִׁלַּח מְדָנִים בֵּין רֵעִים. Sie haben sich entzweiet נִפְרְדוּ לְבַדָּם*.

Entziehen, Einem Etwas, מָנַע דָּבָר מִן. Dem Durstigen entzieht er den Trank מַשְׁקֵה צָמֵא יַחְסִיר. Sich Einem, einer Sache — הִתְעַלֵּם מִן.

Entzündung, die, שְׁחִין, דַּלֶּקֶת.

Entzünden, sich, vom Feuer, קָדַח, הִנָּשֵׂק, בָּעַר.

Entkommen, הִמָּלֵט, s. Entrinnen.

Entkräften, die Krankheit hat ihn entkräftet הָלַךְ כָּלָה כֹּחוֹ, תַּם כֹּחוֹ בְּחָלְיוֹ.

Entrichten, die Steuer, שִׁלֵּם הַמֶּכֶס.

Entrinnen, פָּלַט, הִמָּלֵט. Ein Entronnener, פָּלִיט. Die Entronnenen, פְּלִיטִים, פְּלֵטִים, Kollektivum, פְּלֵיטָה.

Entrüsten, sich über Einen, הִתְחָרָה, הִתְאַנֵּף בְּאִישׁ.

Entrücken, Einen, נִתֵּק אִישׁ מִן. Ich entrückte der Last seine Schulter הֲסִירוֹתִי מִסֵּבֶל שִׁכְמוֹ.

Entreißen, Einem Etwas, גָּזַל דָּבָר מִיַּד אִישׁ.

Enträthseln, Etwas, בֵּאֵר, פָּתַר דָּבָר אֲשֶׁר בְּחִידָה הוּא.

Entschuldigung, die, הִצְטַדְּקוּת*.

Entschuldigen, sich, הִצְטַדֵּק, צִדֵּק נַפְשׁוֹ.

Entschütteln, entschüttle dich des Staubes הִתְנַעֲרִי מֵעָפָר.

Entscheidung, die, richterliche, מִשְׁפָּט.

Entscheiden, חָרַץ, גָּזַר. Einen Streit, הוֹכִיחַ בֵּין אַנְשֵׁי רִיב. Zwischen Mächtigen entscheidet das Loos בֵּין עֲצוּמִים יַפְרִיד הַגּוֹרָל. s. Ausspruch.

Entschwinden, s. Verschwinden.

Entstehung, die, הֲוָיָה*; einer Stadt, קַדְמַת הָעִיר s. Ursprung.

Entstehen, הֵחֵל לִהְיוֹת. Wodurch entstand der Streit? אֵיכָה נִהְיָה הָרִיב.

Entstellen, das Gesicht, שִׁנָּה פָנָיו. Er ist entstellt מִשְׁחַת מַרְאֵהוּ.

Entschlagen, sich der Sorgen, הֵסִיר דְּאָגָה מִלִּבּוֹ.

Entschlafen, des Todes, יָשֵׁן הַמָּוֶת.

Entschlossenheit, die, אֹמֶץ הַלֵּב.

Entschluß, der, einen fassen, s. Entschließen.

Entschließen, sich zu Etwas, גָּמַר בְּלִבּוֹ לַעֲשׂוֹת* דָּבָר. Er kann sich nicht — s. Unentschlossen.

Entschlüpfen, von da aus unter dem Volke zu — (nach Einigen) לְהַחֲלִיק מִשָּׁם בְּתוֹךְ הָעָם.

Entschleiern, sie entschleierte sich הֵסִירָה צְעִיפָהּ מֵעָלֶיהָ.

Entspinnen, sich, s. Entstehen.

Entspringen, 1) aus dem Gefängnisse בָּרַח מִבֵּית הָאֲסוּרִים. 2) Hier entspringt der Fluß פֹּה מוֹצָא מֵימֵי הַנָּהָר.

Entsprechen, der Sohn entspricht den Hoffnungen seines Vaters הַבֵּן הוּא כְּמוֹ תִּקְוַת אָבִיו.

Enkel, der, er ist mein, נֶכְדִּי הוּא; genauer בֶּן בְּנִי, בֶּן בִּתִּי הוּא.

Enkelin, die, seine בַּת בְּנוֹ, בַּת בִּתּוֹ.

Es, Fürwort. 1) In Verbindung mit der dritten Person der Zeitwörter, die dadurch zu unpersönlichen werden. Es war ein Mann וַיְהִי אִישׁ. Es lebe der König! יְחִי הַמֶּלֶךְ. Es wurde ihm berichtet וַיֻּגַּד לוֹ. Auch im Feminium. Es wurde dem David sehr bange וַתֵּצֶר לְדָוִד מְאֹד. Dir gebührt es לְךָ יָאָתָה. 2) Als beziehliches hinweisendes Fürwort, es bezieht sich dann theils auf ein Wort sächlichen Geschlechts, theils auf Wörter aller drei Geschlechter in der Einheit und Mehrheit, wo es im Hebräischen durch הוּא, הִיא, הֵם, הֵן gegeben wird. Nimm dieses Geld und gib es ihm קַח הַכֶּסֶף הַזֶּה וּתְנֵהוּ לוֹ. Hast du das Geschrei gehört? Ich habe es nicht gehört הֲשָׁמַעְתָּ אֶת הַזְּעָקָה? לֹא שְׁמַעְתִּיהָ. Es ist der Mann, die Frau הוּא הָאִישׁ, הִיא הָאִשָּׁה. Knaben, Mädchen sind es נְעָרִים הֵם, יְלָדוֹת הֵן.

Eßbar, טוֹב לְמַאֲכָל.

Eßwaare, die, אֹכֶל.

Estrich das, רִצְפָּה.

Eßlust, die, sie befriedigen מִלֵּא נַפְשׁוֹ.

Essig, der, חֹמֶץ.

Essen, אָכַל. Zu essen geben הֶאֱכִיל.

Epidemie, die, s. Seuche.

Oekonomie, die, s. Haushaltung.

Examen, das, s. Prüfung.

Exil, das, גָּלוּת.

Existenz, die, מְצִיאוּת*.

Exempel, das, s. Beispiel.

Exerziren, s. Ueben.

Extremente, die, s. Mist.

Ekel, der, זָרָא, גֹּעַל נֶפֶשׁ. Einen empfinden, s. Ekeln.

Ekelhaft, eine ekelhafte Speise אֹכֶל אֲשֶׁר הוּא לְזָרָא לְכָל אִישׁ, s. Ekeln.

Ekeln, mir ekelt vor dieser Speise הָאֹכֶל הַזֶּה הוּא לִי לְזָרָא, תְּתַעֵב נַפְשִׁי, אֶגְעַל אֶת הָאֹכֶל הַזֶּה. Den Egyptern wird es ekeln, das Wasser des Flusses zu trinken וְנִלְאוּ מִצְרַיִם לִשְׁתּוֹת מַיִם

תגעל נפשי בו, אתו, היאור. Mir eckelt vor ihm תבחל נפשי בו, אקוט, אקוץ בו.

Eckig, אשר לו פאות, זויות.

Ecke, die, פאה, פנה, מקצוע. Ecken פאות, פנות, זויות, מקצועים, מקצועות. Des Altars זויות המזבח.

Eckstein, der, אבן, ראש פנה.

Er, הוא. Er ist es, welcher mir sagte הוא האיש אשר אמר אלי.

Erachten, ich erachte אחשב, אדמה. Meines Erachtens לפי מחשבתי, דעתי.

Eroberung, die, einer Festung לכידת המבצר; (fig.) sie hat eine Eroberung gemacht לקחה נפש איש.

Erobern, eine Stadt, לכד, תפש עיר; (fig.) die Herzen לבב את, לקח נפשות, s. Einnehmen 4).

Eröffnen, 1) einen Ball החל לרקד. 2) Einem Etwas גלה דבר לאיש.

Erörtern, eine streitige Sache חקר דבר ריב והריץ.

Erübrigen, הותר, חשך.

Erinnerung, die, זכר, זכרון. Etwas in Erinnerung bringen הזכר דבר.

Erinnerlich, dieses ist mir אזכר הדבר הזה.

Erinnern, Einen an Etwas הזכר דבר אל איש; Sich an Etwas זכר דבר.

Ereigniß, das, דבר, מקרה. Ereignisse מקרים, קורות.

Ereignen, sich, היה, קרה.

Ereilen, er hat ihn ereilt רדף אחריו והשיגו.

Ereifern, sich über Etwas התחרה ב, התגלע ב, התעבר ב, על.

Erbarmung, die, רחמים, רחמנות.

Erbarmen, sich Jemands oder über Jemanden רחם איש, על איש. Er erbarmte sich über sein Volk חמל על עמו.

Erbarmen, das, רחמים. Bei dir findet der Verwaiste Erbarmen בך ירחם יתום.

Erboßen, sich התקצף מאד.

Erbauung, seit Erbauung der Stadt מיום הבנות העיר ועד עתה.

Erbauen, eine Stadt בנה עיר.

Erbitten, von Gott hab' ich ihn erbeten מיי שאלתיו. Sich von Jemanden erbitten lassen העתר לאיש.

Erbittern, Einen מרר איש. Das ganze Volk war erbittert מרה נפש כל העם. Männer von erbittertem Gemüthe אנשים מרי נפש. Erbittert werden התמרמר.

Erbieten, sich zu Etwas התנדב לעשות דבר.

Erbeuten, Vieh, בזז בהמה.

Erbtheil, das נחלה.

Erblassen, 1) er erblaßte vor Furcht חורו פניו מפחד. 2) Sterben גוע.

Erb-Lasser, der, המת העזב חילו ליורשיו.

Erblos, er ist אין לו נחלה, ירשה.

Erblinden, er ist erblindet חשך אור עיניו, הכה בסנורים.

Erblicken, Etwas, ראה את, s. Sehen.

Erbleichen, s. Erblassen.

Erbe, das, נחלה.

Erbe, der, יורש, plur. יורשים.

Erbeben, נוע. Ihre Säulen erbeben עמודיה יתפלצון s. Beben.

Erben, ירש, נחל.

Erbärmlich, er sieht erbärmlich aus רע מראהו מאד.

Erbrecht, das, משפט הירשה.

Erbrechen, 1) eine Thür שבר הדלת; Einen Brief, s. Entsiegeln. 2) Sich erbrechen הקיא את האכל.

Erbschaft, die, ירשה.

Erguß, der, s. Ergießung.

Ergiebig, das Getraide ist sehr — הדגן יעשה קמח הרבה.

Ergießung, die, der Bäche אשד הנחלים; des Samens זרמה; der Galle השתפכות המררה*.

Ergießen, 1) der Fluß ergießt sich in das Meer הנחל הלך אל הים. 2) Die Galle hat sich ergossen השתפכה המררה; (fig.) sich im Magen gegen Jemanden — שפך שיחו לפני איש.

Aergste, s. Aerger.

Ergeben, 1) die Besatzung hat sich den Belagerern — פתחו שערי המבצר להצרים עליו. 2) Sich

in den göttlichen Willen — קַבֵּל אֶת כָּל הַבָּא עָלָיו מֵאֵת הָאֱלֹהִים. 3) Sich dem Trunke, der Faulheit — רָדַף יַיִן וְשֵׁכָר, אָכַל לֶחֶם עַצְלוּת.

Ergeben, er ist ihm ergeben יִדְבַּק בּוֹ, תִּדְבַּק נַפְשׁוֹ אַחֲרָיו.

Ergebenst, ich bin ihr ergebenster Diener הִנְנִי סָר אֶל מִשְׁמַעַת אֲדֹנִי.

Ergehen, 1) sich im Freien שׂוּחַ בַּשָּׂדֶה. 2) Es erging ein königlicher Befehl יָצָא דְבַר מַלְכוּת מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ. Das Wort Gottes erging an ihn הָיָה דְבַר יְיָ אֵלָיו. 3) Es ergehe über mich was da wolle! יַעֲבֹר עָלַי מָה.

Ergötzung, die, שַׁעֲשֻׁעִים, *הִשְׁתַּעַשְׁעוּת.

Ergötzliche Bücher, סְפָרִים הַמְשַׁעַשְׁעִים נֶפֶשׁ הַקּוֹרֵא בָם.

Ergötzlichkeit, die, s. Ergötzung.

Ergötzen, Einen שַׁעֲשַׁע נֶפֶשׁ אִישׁ; sich an Etwas הִשְׁתַּעֲשַׁע בְּ, הִתְעַנֵּג בְּ, עַל.

Ergänzen, ein Buch הוֹסֵף עַל סֵפֶר דְּבָרִים אֲשֶׁר יֶחְסַר.

Aerger als, רַע מִן. Sie ist die Aergste unter ihnen רָעָה הִיא מִכֻּלָּן.

Aerger, der, כַּעַס, s. Aergerniß.

Aergerliche Reden, דְּבָרִים הַמַּכְעִיסִים אֶת שֹׁמְעֵיהֶם.

Aergern, Einen כַּעֵס, הַכְעֵס אִישׁ. Sich über Einen כְּעֹס אֶל אִישׁ.

Aergerniß, das, כַּעַס. Ein Aergerniß geben הַכְעֵס כָּעַס.

Ergrauen, שׂוּב, s. Grau.

Ergrimmen, הִתְקַצֵּף. Er ergrimmte עָלָה חֲמָתוֹ, בָּעֲרָה חֲמָתוֹ בוֹ.

Ergründung, die des menschlichen Herzens חֵקֶר לֵב אָדָם.

Ergründen, Etwas חָקֹר דָּבָר.

Ergreifen, 1) eigentlich, Einen אָחֹז אֶת, בְּ, תָּפֹשׂ אֶת, הַחֲזֵק אֶת, בְּ. 2) (Fig.) Wenn Feuer auskommt und ergreift Dornen כִּי תֵצֵא אֵשׁ וּמָצְאָה קֹצִים. Angst, Entsetzen ergriff mich צָרָה אֲחָזַתְנִי, שַׁמָּה הֶחֱזִקָתְנִי. Seine Rede hat mich ergriffen הָמוּ מֵעַי בְּדַבְּרוֹ.

Erdolchen, Einen דָּקֹר אִישׁ בַּחֶרֶב.

Erdball, der, *כַּדּוּר הָאָרֶץ.

Erdboden, der, הָאָרֶץ, הָאֲדָמָה.

Erdbeben, das, הָרַעַשׁ.

Erdbeschreibung, die, 1) die Wissenschaft, s. Erdkunde. 2) Das Buch סֵפֶר אֲשֶׁר נִכְתְּבָה בוֹ הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ.

Erdgeschoß, das, הַיָּצִיעַ הַתַּחְתֹּנָה.

Erdharz, das, חֵמָר, s. Asphalt.

Erdulden, Etwas סָבֹל דָּבָר. Schmach נְשֹׂא חֶרְפָּה.

Erdichtung, die, דָּבָר בָּדוּא מִלֵּב. Erdichtungen בַּדִּים, s. Lüge.

Erdichten, Etwas בְּדֹא דָבָר מִלִּבּוֹ.

Erde, die, אֶרֶץ; meist אֲדָמָה, הָאָרֶץ. Auf der ganzen — עַל כָּל פְּנֵי הָאָרֶץ, הָאֲדָמָה.

Erdenge, die, לְשׁוֹן אֶרֶץ.

Erdenklich, man hat ihm alle erdenkliche Ehre angethan עָשׂוּ לוֹ כָּל הַכָּבוֹד, אֵין כָּבוֹד אֲשֶׁר לֹא עָשׂוּ לוֹ.

Erdenken, s. Ersinnen.

Erdpech, das, חֵמָר, s. Asphalt.

Erdzunge, die, לְשׁוֹן אֶרֶץ.

Erdkunde, die, *יְדִיעַת כָּל גְּבוּלוֹת הָאָרֶץ וּתְכוּנָתָהּ.

Erdkreis, der, חוּג הָאָרֶץ.

Erdroßlung, die, מַחֲנָק, *חֶנֶק.

Erdrosseln, Einen, חָנֹק, חַנֵּק אִישׁ. Sich selbst הִתְחַנֵּק.

Erdrücken, er ist im Gedränge erdrückt worden נִלְחַץ בְּתוֹךְ הֶהָמוֹן וּמֵת.

Erdreich, das, אֲדָמָה.

Erdreisten, wie konntest du dich erdreisten, ihm das zu sagen? אֵיךְ מְלָאֲךָ לִבְּךָ לְדַבֵּר אֵלָיו כָּזֹאת, s. Wagen.

Erdscholle, die, גּוּשׁ עָפָר, s. Scholle.

Erdstrich, der, חֶבֶל הָאָרֶץ.

Erhaben, 1) erhabene Zeder, Hügel אֲרָזִים נִשָּׂאִים, גְּבָעוֹת נִשָּׂאוֹת. Alles Erhabene und Niedrige רָם, נִשָּׂא, כָּל נִשָּׂא וְשָׁפָל, s. Hoch. 2) Von Gott נִשְׂגָּב. Sehr erhaben bist du מְאֹד נַעֲלֵיתָ. Er ist — גָּאֹה, גָּאָה. Er ist über alles Lob — מְרוֹמָם הוּא עַל כָּל תְּהִלָּה.

Erhabenheit, die, Gottes גָּאוֹן, גֵּאוּת אֱלֹהִים. Schreckt euch nicht seine Erhabenheit הֲלֹא שְׂאֵתוֹ

תְּבַעַת אָתְכֶם. Die Erhabenheit seiner Poesie סַהֲלָךְ הַנִּשְׂגָּב בְּאֹרַח שִׁירוֹ.

Erhaltung, die, zur Erhaltung des Lebens hat mich Gott hergesandt vor euch לְמִחְיָה שְׁלָחַנִי אֱלֹהִים לִפְנֵיכֶם.

Erhalten, 1) sich selbst חַיֵּה נַפְשׁוֹ. Daß er sie erhalte in der Hungersnoth לְחַיּוֹתָם בָּרָעָב. Um Samen zu — לְחַיּוֹת זֶרַע. 2) Einen Brief, קַבֵּל אִגֶּרֶת. Nachrichten, שְׁמֹעַ שְׁמוּעוֹת. Ehre, תָּמַךְ כָּבוֹד, s. Erlangen. 3) Er kann sich nicht auf den Beinen — לֹא יוּכַל לַעֲמֹד עַל רַגְלָיו.

Erhaschen, er erhascht den Armen יַחְטֹף עָנִי. Der Läßige erhascht seinen Fang nicht לֹא יַחֲרֹךְ רְמִיָּה צֵידוֹ.

Erholen, sich, 1) nach einer Ermüdung הִנָּפֵשׁ. 2) Der Feind konnte sich nach der Niederlage nicht wieder erholen הָאוֹיֵב הַמֻּכֶּה לֹא עָצַר כֹּחַ עוֹד לַמִּלְחָמָה.

Erhöhung, die, eine weiße Erhöhung auf der Haut שְׂאֵת לְבָנָה בָעוֹר.

Erhöhen, 1) ich erhöhe den niedrigen Baum הִגְבַּהְתִּי עֵץ שָׁפָל. Meine Straßen werden erhöht מְסִלֹּתַי יְרֻמוּן; (fig.) Diesen erniedrigt er, Diesen erhöht er זֶה יַשְׁפִּיל וְזֶה יָרִים. Gott erniedrigt und erhöht אֵל מַשְׁפִּיל אַף מְרוֹמֵם. Deine Hülfe erhöht mich יְשׁוּעָתְךָ תְּשַׂגְּבֵנִי. 2) Den Preis הַרְבֵּה הַמְּחִיר.

Erhören, mein Gott wird mich — יִשְׁמָעֵנִי אֱלֹהָי. Mögest du meine Bitte — תִּפָּל־נָא תְחִנָּתִי לְפָנֶיךָ.

Erhitzen, sich, הִתְחַמֵּם. Sie Alle sind erhitzt wie ein Ofen כֻּלָּם יֵחַמּוּ כַּתַּנּוּר. Er ist vom Weine erhitzt יַיִן יַדְלִיקֵן.

Erheiterung, die, מַבְלִיגִית. Wer gibt mir Erheiterung im Kummer? מַבְלִיגִיתִי עֲלֵי יָגוֹן.

Erheitern, der Wein erheitert das Gesicht הַיַּיִן יַצְהִיל פְּנֵי אִישׁ. Ich will lassen meinen traurigen Blick und mich erheitern אֶעֶזְבָה פָנַי וְאַבְלִיגָה. Dann schauest du und erheiterst dich אָז תִּרְאִי וְנָהַרְתְּ.

Erheirathet, er hat die Besitzung — הַנַּחֲלָה הָיְתָה לוֹ בְּלָקְחוֹ לוֹ אִשָּׁה; אֲחֻזַּת הָאָרֶץ הַזֹּאת הָיְתָה לוֹ לְמֹהַר בְּנָשְׂאוֹ (oder besser הַנַּחֲלָה הַזֹּאת) אֶת אִשְׁתּוֹ; (anstatt מֹהַר kann man auch נְדֵה, נֵדֶן gebrauchen).

Erheischen, s. Erfordern.

Erhebung, die, 1) der Hände מַשְׂאַת כַּפַּיִם. 2) Stolz הִתְנַשְּׂאוּת*.

Erheblich sein, s. Wichtig.

Erheben, 1) die Hände נָשָׂא יָדָיו, הָרֵם. Erhob ich meine Hand gegen eine Waise אִם הֲנִיפוֹתִי עַל יָתוֹם יָדִי. Mit erhobener Hand בְּיָד רָמָה. Der Staub erhebt sich הָאָבָק יַעֲלֶה. Wenn sich seine Wellen — בְּשׂוֹא גַלָּיו. 2) (Fig.) Jedes Thal erhebt sich כָּל גֶּיא יִנָּשֵׂא. 3) Jetzt erheb' ich mich, spricht Gott עַתָּה אָקוּם, עַתָּה אֵרוֹמָם יֹאמַר יְיָ. Wenn du dich erhebst, zerstreuen sich Nationen מֵרוֹמְמֻתֶךָ נָפְצוּ גוֹיִם. Wie ein Löwe erhebt er sich כַּאֲרִי יִתְנַשָּׂא. 4) Sich gegen Jemand קוּם עַל אִישׁ. Fürwahr, ihr erhebt euch wider mich אִמְנָם עָלַי תַּגְדִּילוּ. 5) Die Stimme — הָרֵם, נָשָׂא קוֹלוֹ. 6) Eine Steuer, הָרֵם מֶכֶס, הַעֲלֵה מַס. 7) Das Herz zu Gott, נָשֹׂא לְבָבוֹ אֶל אֵל. 8) Er erhob ihn über die Fürsten נִשְּׂאוֹ עַל הַשָּׂרִים. Einen aus dem Staube הָרֵם אִישׁ מֵעָפָר. 9) Sehr rühmen: Gott — רוֹמֵם אֱלֹהִים. Erhebe sie und sie wird dich erhöhen סַלְסְלֶהָ וּתְרוֹמְמֶךָּ. 10) Stolz sein. Sich erheben הִתְנַשֵּׂא, הִתְרוֹמֵם. Er wird sich über Alles — יִתְגַּדֵּל עַל כֹּל.

Erhellen, die Sonne erhellte das Zimmer הַשֶּׁמֶשׁ הֵאִירָה אֶת הַחֶדֶר.

Erhängen, Erhenken, sich, הֵחָנֵק, בְּיָדוֹ נִתְלָה, (nach dem biblischen Ausdruck שָׂרִים בְּיָדָם נִתְלוּ).

Erwachsen, sie sah, daß Schelah erwachsen war רָאֲתָה כִּי גָדַל שֵׁלָה.

Erwachen, עוּר, יָקַץ, הָקִיץ. Er erwachte aus seinem Schlafe נֵעוֹר מִשְּׁנָתוֹ, וַיִּיקַץ מִשְּׁנָתוֹ.

Erwartung, die, תּוֹחֶלֶת.

Erwarten, 1) ich will ihn hier — אוֹחִיל פֹּה עַד בּוֹאוֹ. Hülfe — שַׂבֵּר לִישׁוּעָה. Den Tod — חַכֵּה לַמָּוֶת. Das ist der Tag, den wir erwartet זֶה הַיּוֹם שֶׁקִּוִּינֻהוּ. 2) Das hätte ich von dir nicht erwartet לֹא דִמִּיתִי עֲשׂוֹת תַּעֲשֶׂה כָּזֹאת.

Erwiderung, die, s. Vergeltung.

Erwidern, 1) Einem eine Wohlthat שַׁלֵּם לְאִישׁ כְּטוֹבָתוֹ, הָשֵׁב טוֹבָה לְאִישׁ, s. Vergelten. 2) Antworten עָנָה, הָשֵׁב, s. Antworten.

Erwünscht, der erwünschte Tag ist da בָּא הַיּוֹם אֲשֶׁר הִתְאַוֵּיתִי.

Erwürgung, die, מַחֲנָק, *חֶנֶק.

Erwürgen, Einen, 1) erdrosseln חָנַק, חַנֵּק אֶת. Sich selbst — הֵחָנֵק. 2) Umbringen überhaupt קָטֹל, הָרֹג אֶת.

Erwischen, einen Dieb, תָּפֹשׂ, מָצֹא גַּנָּב, s. Ergreifen.

Erweisen, Einem Gutes עָשֹׂה טוֹבָה עִם אִישׁ.

Erweiterung, die, *הַרְחָבָה.

Erweitern, die Grenze הַרְחֵב גְּבוּל. Dein Herz erweitert sich וְרָחַב לְבָבֵךְ.

Erweichen, ein Geschwür mit Oel רַכֵּךְ הַמַּכָּה בַּשֶּׁמֶן. Der Regen erweicht die Erde הַגֶּשֶׁם יְמוֹגֵג הָאָרֶץ; (fig.) er wurde erweicht נִכְמְרוּ נִחוּמָיו.

Erwägen, eine Sache, הַשְׂכֵּל עַל דָּבָר, s. Ueberlegen.

Erwählen, Einen, בָּחֹר אִישׁ, בְּאִישׁ. Der Erwählte Gottes בְּחִיר יְיָ.

Erwähnung, die, *הַזְכָּרָה.

Erwähnen, Etwas הַזְכֵּר דָּבָר. Erwähnt werden הִזָּכֵר.

Erwehren, sich des Schlafes מָנֹעַ עֵינָיו מִשֵּׁנָה, שֵׁנָה מֵעֵינָיו.

Erweckung, die, *הִתְעוֹרְרוּת.

Erwecken, Einen aus dem Schlafe הָעֵר אִישׁ מִשְּׁנָתוֹ; (fig.) den Geist הָעֵר רוּחַ; Eifer עוֹרֵר קִנְאָה.

Erwerb, der, קִנְיָן. Ein mühsamer יְגִיעַ, יְגִיעַ. Besser ist ihr Erwerb als der Erwerb des Silbers טוֹב סַחְרָהּ מִסְּחַר כָּסֶף.

Erwerben, sich Etwas, überhaupt קְנֵה אֶת; Vermögen, עָשֹׂה חַיִל, רָכֹשׁ רְכוּשׁ. Dein sauer Erworbenes עֲצָבֶיךָ; (fig.) sich Kenntniß — קְנֵה דַעַת.

Erwärmen sich, חָמוֹם, הִתְחַמֵּם.

Ersatz, der, eines Schadens *שִׁלּוּם הַנֵּזֶק, s. Ersetzen.

Ersuchen, Einen um Etwas בַּקֵּשׁ, שָׁאֹל דָּבָר מֵאֵת אִישׁ.

Ersuchen, das, שְׁאֵלָה, בַּקָּשָׁה.

Ersaufen, s. Ertrinken.

Ersinnen, sie ersinnen Frevelthaten יַחְפְּשׂוּ עוֹלֹת. Was zu ersinnen war ist ersonnen חֵפֶשׂ מְחֻפָּשׂ. Was sie auch ersinnen, auszuführen כֹּל אֲשֶׁר יָזְמוּ לַעֲשׂוֹת.

Ersäufen, s. Ertränken.

Ersehnt, der ersehnte Tag הַיּוֹם שֶׁקִּוִּיתִי, שֶׁהִתְאַוֵּיתִי.

Ersehen, 1) sich Etwas, s. Ausersehen. 2) Ich habe Etwas davon aus deinem Schreiben ersehen לָקְחָה עֵינִי שֶׁמֶץ מֶנְהוּ מִפְּנֵי אִגַּרְתּוֹ.

Ersetzen, Etwas שַׁלֵּם, הָשֵׁב אֶת, s. Erstatten. Er ersetzte den Verlust Hiob's שָׁב אֶת שְׁבוּת אִיּוֹב.

Ertappen, einen Dieb מָצֹא, תָּפֹשׂ אֶת הַגַּנָּב.

Ertönen, die Harfen ertönten נִשְׁמַע קוֹל הַכִּנּוֹרִים, הַכִּנּוֹרוֹת נָתְנוּ קוֹלָן.

Ertheilen, Einem ein Amt, eine Würde נָתֹן פְּקֻדָּה לְאִישׁ, עָשֹׂה יְקָר לְאִישׁ.

Ertrag, der, eines Feldes תְּבוּאַת הַשָּׂדֶה.

Ertragen, ich bin müde, es zu — נִלְאֵיתִי נְשֹׂא, כַּלְכֵּל.

Ertrinken, er ist in dem Flusse ertrunken טָבַע בְּמֵי הַנָּהָר וְגָוַע.

Erträglich, אֲשֶׁר יוּכַל אִישׁ לְכַלְכֵּל.

Ertränken, ein Thier טַבַּע חַיָּה בַּמַּיִם לַהֲמִיתָהּ. Er hat sich ertränkt אִבֵּד נַפְשׁוֹ בַּמַּיִם.

Erlahmen, הִפָּסֵחַ.

Erlangen, Etwas הַשֵּׂג דָּבָר, s. Erreichen. Ehre — תָּמֹךְ כָּבוֹד.

Erlaßjahr, das, שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה.

Erlassung, die, der Schuld שְׁמִטָּה.

Erlassen, 1) der König hat einen Befehl erlassen יָצָא דְבַר מַלְכוּת מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ. 2) Er hat ihm die ganze Schuld erlassen שָׁמֹט, הַשְׁמֵט יָדוֹ אֶת כָּל אֲשֶׁר הִשָּׁה בוֹ. Eine Strafe — נָשֹׂא עָוֹן.

Erlogen, das ist שֶׁקֶר הַדָּבָר הַזֶּה.

Erlösung, die, גְּאֻלָּה, פְּדוּת.

Erlösen, Einen פדה את, גאל. Die Erlösten גאולים.

Erlöser, der, גואל.

Erlöschen, 1) das Feuer ist erloschen כבתה האש. 2) Es darf kein Stamm erlöschen in Israel לא ימחה שבט מישראל.

Erlustigen, sich an Etwas התענג ב, על, התעלס ב. Er erlustigte sich mit seinen Freunden השתעשע באחוות רעיו.

Erlaubniß, die, רשיון.

Erlauben, wenn er mir erlaubt hinzugehen אם יתנני ללכת שמה. Es ist mir nicht erlaubt, dieses zu essen לא אוכל לאכל זאת, s. Dürfen. Erlaube mir eine Frage, אשאלך נא דבר.

Erliegen, unter der Last, von Thieren רבץ תחת משאו.

Erleiden, er hat schon viele Unglücksfälle erlitten מצאוהו רעות רבות.

Erläutern, s. Erklären.

Erleuchten, die Nacht האר את הלילה. Gott hat ihn erleuchtet אלהים האיר את עיניו.

Erleichtern, das Joch הקל מן העל.

Erleben, 1) wir werden die Zeit nicht — לא נחיה עד בא העת. Wir werden noch den Glanz seines Hauses erleben עוד נזכה לראות בימי חיינו את הדר תפארת ביתו; 2) Unglück — ראה רעה, s. Erfahren.

Erlegen, 1) einen Wolf, הכה את הזאב. 2) Eine Geldstrafe bei Gericht נתן ענש בפלילים.

Erlesen, sich Etwas בחר, ברה דבר.

Erlernen, s. Auslernen.

Ermahnen, Einen יסר איש, העד באיש.

Ermattung, die, עיפות*.

Ermatten, יעף, עיף. Ein Ermatteter איש יעף, עיף, plur. אנשים יעפים, עיפים.

Ermangeln, 1) s. Mangeln, Fehlen. 2) Ich werde nicht ermangeln ihm das Verlangte zu gewähren לא אחדל (oder לא אמנע) מתת לו שאלתו, אשר שאל ממני, s. Unterlassen.

Ermannen, sich, התאשש.

Ermordung, die, eines Menschen רציחת אדם*.

Ermorden, Einen רצח, רצח איש, רצח איש נפש.

Ermuthigen, Einen אמץ איש, חזק ידי איש. Sich — התחזק.

Ermuntern, 1) einen Schlafenden העיר את הישן; (fig.) ermuntere dich Jerusalem התעוררי ירושלים. 2) Einen zu Etwas, s. Aufmuntern.

Ermüdung, die, des Körpers יגיעת בשר.

Ermüden, 1) er ist ermüdet יגע הוא. Nun kommt es an dich und du ermüdest עתה תבוא אליך ותלא. Ermüden mußt du sowohl als das ganze Volk נבל תבל גם אתה וכל העם. 2) Einen durch Worte — הוגיע, הלאה איש בדברים.

Aermlich, s. Armselig.

Ermäßigen, den Preis המעט את המחיר.

Ermessen, s. Ausmessen.

Ernte, die, 1) Früchte. Die Ernte ist reif בשל קציר. 2) Die Zeit קציר, ימי, עת הקציר.

Ernten, Korn קצר דגן.

Erniedrigen, Einen, השפל איש. Die Hohen werden erniedrigt הגבהים ישפלו.

Erneuen, Erneuern, 1) ein Haus חדש בית. Sich — התחדש. 2) Den Krieg — שוב להלחם.

Ernst, der, ich spreche im Ernste אדבר באמת, בתמים.

Ernährung, die, כלכול, כלכלה*.

Ernähren, Einen חיה, כלכל את.

Ernennen, Einen zum Feldherrn שום איש לשר צבאו.

Erst, 1) er hatte erst wenig ראשיתו היתה מצער, s. Zuerst, Anfänglich. 2) Er ist erst gekommen עתה בא. Erst heute habe ich es gehört לא שמעתי הדבר הזה בלתי היום.

Erstgeburt, die, בכרה. Das Erstgeborne, welches durch die Erstgeburt Gott gehört בכור אשר יבכר ליי.

Erstgeborne, der, die, בכור, בכירה. Die Erstgebornen בכורות. Einen zum Erstgebornen machen בכר את.

Erstlich, s. Zuerst.

Erstling, der, eines Esels פטר חמור. Die Erstlinge seiner Schafe בכורות צאנו. Der Erstling eures

Teiges רֵאשִׁית עֲרִיסֹתֵיכֶם. Die Erstlinge unseres Bodens בִּכּוּרֵי אַדְמָתֵנוּ.

Erste, der, die, רִאשׁוֹן, רִאשׁוֹנָה; einmal רִאשֹׁנִית. Am Ersten des Monats בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ. Ich warf mich nieder, wie das erste Mal וָאֶתְנַפַּל כָּרִאשֹׁנָה. Eine, die zum ersten Mal gebärt מַבְכִּירָה.

Eremit, der, s. Einsiedler.

Erfahren, 1) als er erfuhr, was ihm sein jüngster Sohn that וַיֵּדַע אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה לוֹ בְּנוֹ הַקָּטָן. 2) So eben erfahre ich עַתָּה שָׁמַעְתִּי. 3) Wir haben Unglück — רָאִינוּ רָעָה.

Erfahren sein, in Etwas יָדַע דָּבָר. Erfahrene Seeleute אַנְשֵׁי אֳנִיּוֹת יֹדְעֵי הַיָּם.

Erfassen, s. Ergreifen.

Erfolg, der, einer Sache אַחֲרִית דָּבָר. Ohne — לָרִיק, s. Folge.

Erfolgen, daraus wird Unglück — אַחֲרִיתוֹ תִּהְיֶה רָעָה, s. Folgen. Es erfolge, was da wolle וִיהִי מָה.

Erfordern, sein Amt erfordert es יַעֲשֶׂה כְּפִי פְקֻדָּתוֹ.

Erforschung, die, חֵקֶר.

Erforschlich, אֲשֶׁר יוּכַל לְהֵחָקֵר.

Erforschen, Einen חָקַר אֶת. Erforsche mich Gott! חָקְרֵנִי אֵל.

Erfüllung, die, mein Wunsch ging in — בָּאָה תַאֲוָתִי.

Erfüllen, eig. die Herrlichkeit Gottes erfüllte die Wohnung כְּבוֹד יְיָ מָלֵא אֶת הַמִּשְׁכָּן. 2) Ein Gelübde שִׁלֵּם, עָשָׂה נִדְרוֹ. 3) Alle deine Wünsche wird er — יְמַלֵּא כָּל מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ. Ein erfüllter Wunsch תַּאֲוָה בָאָה.

Erfinden, er hat das Harfenspiel erfunden הוּא הָיָה אֲבִי כָּל תֹּפֵשׂ כִּנּוֹר.

Erfinder, der, der Buchdruckerkunst אֲבִי הַמַּדְפִּיסִים*.

Erfrieren, מוּת, גָּוַע בַּקֶּרַח.

Erfrischen, sich durch ein kühles Getränk הֵשִׁיב נַפְשׁוֹ בְּמַשְׁקֶה קַר.

Erfreuliche Nachrichten, שְׁמוּעוֹת הַמְשַׂמְּחוֹת שְׁמֵעֵיהֶן.

Erfreuen, Einen שִׂמַּח אִישׁ, נָתַן שִׂמְחָה בְּלֵב אִישׁ.

Erfrechen, er erfrechte sich, mir zu sagen הֵעֵז פָּנָיו וַיֹּאמֶר לִי. Sie erfrechten sich, hinaufzuziehen וַיַּעְפִּלוּ לַעֲלוֹת. Ihr erfrechtet euch und zoget hinauf וַתָּזִדוּ וַתַּעֲלוּ.

Erpicht, sie ist auf den Tanz תִּדְבַּק נַפְשָׁהּ בַּמָּחוֹל.

Erproben, s. Prüfen.

Erpressung, die, עֹשֶׁק. Erpressungen מַעֲשַׁקּוֹת.

Erpressen, Geld von Einem לָקַח כֶּסֶף מִיַּד אִישׁ בְּעֹשֶׁק.

Erz, das, נְחֹשֶׁת, נְחוּשָׁה, נָחוּשׁ.

Erzgebirge, das, הַר אֲשֶׁר מִמֶּנּוּ יַחְצְבוּ נְחֹשֶׁת.

Erzdieb, der, רֹאשׁ גַּנָּבִים.

Erzwingen, Geld von Jemanden לָקַח כֶּסֶף מִיַּד אִישׁ בְּחָזְקָה.

Erziehung, die, der Kinder גִּדּוּל בָּנִים*.

Erziehen, Kinder, גִּדֵּל, אָמַן בָּנִים. Als sie von ihm erzogen wurde כַּאֲשֶׁר הָיְתָה בְאָמְנָה אִתּוֹ.

Erzieher, der, אֹמֵן.

Erzieherin, die, אֹמֶנֶת.

Erzürnen. Einen הִקְצִיף, הִכְעִיס אִישׁ. Sich über Etwas הִתְקַצֵּף, הִתְאַנַּף בּוֹ, עַל. Erzürne dich nicht so sehr אַל נָא יִחַר אַפְּךָ עַד מְאֹד.

Erzeugen, Söhne הוֹלִיד בָּנִים.

Erzeigen, einem Gutes עָשָׂה טוֹבָה עִם אִישׁ.

Erzählung, die, des Traumes מִסְפַּר הַחֲלוֹם. Erzählungen סִפּוּרִים*.

Erzählen, Einem Etwas סִפֵּר דָּבָר לְאִישׁ.

Erzvater, der, הָאָב הָרִאשׁוֹן. Die Erzväter הָאָבוֹת הַקְּדוֹשִׁים (אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב).

Erkalten, von Speisen הִצְטַנֵּן*.

Erkoren, בָּחִיר, s. Erwählen.

Erkundigen, sich nach Einem דָּרַשׁ לְאִישׁ. Sich bei Einem nach Etwas דָּרַשׁ דָּבָר מֵעִם אִישׁ.

Erkühnen, sich, s. Wagen.

Erkiesen, s. Erwählen.

Erquickung, die, es wird Erquickung sein deinen Gebeinen תְּהִי שִׁקּוּי לְעַצְמוֹתֶיךָ.

Erquicken, ich habe mich mit frischem Wasser erquickt הֵשַׁבְתִּי נַפְשִׁי בִּשְׁתוֹתִי מַיִם קָרִים. Er erquickt meine Seele נַפְשִׁי יְשׁוֹבֵב, s. Laben.

Erklärung, die, 1) eines Satzes בֵּאוּר מַאֲמָר*. 2) Anzeige. Hört meine — שִׁמְעוּ אַחֲוָתִי.

Erklären, 1) das Gesetz בֵּאֵר אֶת הַתּוֹרָה. Einen

für rein, für unrein — טִהֵר, טִמֵּא אִישׁ. Einen für gerecht, für schuldig — הִצְדִּיק, הִרְשִׁיעַ אִישׁ.

Erklärer, der, מְבָאֵר.

Erkenntlich, s. Dankbar.

Erkenntniß, die, Gottes דַּעַת אֱלֹהִים.

Erkennen, 1) merken. Die Egypter sollen — וְיָדְעוּ מִצְרַיִם. 2) Er erkannte seine Brüder הִכִּיר אֶת אֶחָיו. Er gab sich ihnen zu — הִתְוַדַּע אֲלֵיהֶם. 3) Ein Weib — (biblisch) יָדַע אִשָּׁה.

Erker, der, עֲלִיָּה.

Errathen, ein Räthsel מָצָא חִידָה.

Erröthen, über Etwas הִכָּלֵם מִן. Ihr Angesicht erröthet nimmer פְּנֵיהֶם אַל יֶחְפָּרוּ.

Errichten, Einem ein Denkmal הֵקִים, הִצִּיב מַצֶּבֶת אִישׁ, s. Aufrichten 3). Bollwerke gegen eine Stadt נָתַן דָּיֵק עַל עִיר; ein Bündniß הֵקִים בְּרִית.

Erreichung, die, הַשָּׂגָה.

Erreichen, Einen, beim Verfolgen הִשִּׂיג, הִדְבִּיק אִישׁ; (fig.) das Verderben könnte mich — פֶּן תַּדְבָּקַנִי הָרָעָה. Einen Hafen — הִגִּיעַ אֶל הַחוֹף.

Erregen, der Wind erregt den Staub הָרוּחַ יַעֲלֶה אֶת הָאָבָק. Zank, Neid — עוֹרֵר מְדָנִים, הֵעִיר קִנְאָה.

Errettung, die, הַצָּלָה.

Erretten, Jemanden von Etwas הִצִּיל, הוֹשִׁיעַ, חִלֵּץ פִּלֵּט אִישׁ מִן. Errettet werden הִנָּצֵל, הִוָּשַׁע, הֵחָלֵץ, הִמָּלֵט.

Erretter, der, מַצִּיל, מוֹשִׁיעַ.

Erschallen lassen, die Stimme הִשְׁמִיעַ, נָתַן קוֹלוֹ.

Erschaffung, die, des Himmels בְּרִיאַת הַשָּׁמַיִם.

Erschaffen, Etwas בָּרָא, יָצַר אֶת.

Erschöpfen, 1) einen Brunnen s. Ausschöpfen. 2) Seine Kräfte sind erschöpft כָּלָה, תַּם כֹּחוֹ. Das Land Egypten war erschöpft durch die Hungersnoth וַתֵּלַהּ אֶרֶץ מִצְרַיִם מִפְּנֵי הָרָעָב.

Erschütterung, die, der Erde פַּלָּצוּת הָאָרֶץ, חֶרְדַּת הָאָרֶץ, נְדוּד הָאָרֶץ, s. Beben, das.

Erschüttern, du hast die Erde erschüttert הִרְעַשְׁתָּ אֶרֶץ. Er erschüttert Königreiche מַרְעִישׁ מַמְלָכוֹת. Die Erde wurde erschüttert נִרְעֲשָׁה הָאָרֶץ. Das Gerassel der Wagen erschüttert die Häuser יִרְעֲשׁוּ הַבָּתִּים מִקּוֹל אוֹפַנֵּי הַמֶּרְכָּבוֹת.

Erschießen, er soll erschossen werden יָרֹה יִיָּרֶה.

Erscheinung, die, מַרְאָה, חָזוֹן, מַרְאֶה.

Erscheinen, Einem, von Gott הֵרָאָה אֶל אִישׁ. Gott erschien dem Abraham וַיֵּרָא יְיָ אֶל אַבְרָהָם.

Erschwingen, Geld, s. Aufbringen 1).

Erschweren, Einem die Arbeit הִכְבִּיד הָעֲבוֹדָה עַל אִישׁ.

Erstatten, einen Schaden שִׁלֵּם נֶזֶק. Er erstattete seine Schuld der Hauptsumme nach הֵשִׁיב אֶת אֲשָׁמוֹ בְּרֹאשׁוֹ.

Erstarken, deine Hände werden תֶּחֱזַקְנָה יָדֶיךָ.

Erstarren, die Abgründe erstarrten קָפְאוּ תְהֹמוֹת. Wie ein Stein müssen sie — יִדְּמוּ כָּאָבֶן. Das Herz erstarrt in mir בְּתוֹכִי יִשְׁתּוֹמֵם לִבִּי.

Erstaunliche Dinge, דְּבָרִים אֲשֶׁר יִתְמְהוּ עֲלֵיהֶם שֹׁמְעֵיהֶם.

Erstaunen, er ist darüber erstaunt תָּמַהּ עַל הַדָּבָר. s. Staunen.

Ersticken, im Rauche גָּוַע בֶּעָשָׁן. Er ist an einem Knochen erstickt גָּוַע בְּעֶצֶם אֲשֶׁר בָּלַע.

Ersteigen, den Gipfel eines Berges עָלָה אֶל רֹאשׁ הָהָר.

Erstehen, s. Auferstehen.

Erstechen, Einen mit dem Degen דָּקַר אִישׁ בַּחֶרֶב.

Ersterben, das Herz erstarb in seinem Busen וַיָּמָת לִבּוֹ בְּקִרְבּוֹ.

Erstrecken, die Grenze erstreckt sich bis zum Meere הַגְּבוּל יוֹצֵא יָמָּה.

Erschlagen, Einen, הָרַג אִישׁ, הִכָּה אִישׁ נֶפֶשׁ. Ein Erschlagener חָלָל, plur. חֲלָלִים. Erschlagene vom Schwerte חַלְלֵי, מְחֻלְּלֵי חֶרֶב.

Erschlaffung, die, der Hände רִפְיוֹן יָדַיִם.

Erschlaffen, die Hände erschlaffen תִּרְפֶּינָה הַיָּדַיִם.

Erspähen, ein Land תּוּר אֶרֶץ. Sie gingen, das Land zu erspähen וַיֵּלְכוּ לְרַגֵּל אֶת הָאָרֶץ.

Erschrecken, 1) er erschreckte ihn בִּהֵל, הִבְהִיל, בִּעֵת, הֶחֱרִיד אוֹתוֹ. 2) Er erschrack נִבְהַל, הָיָה נִבְהָל, נִתְחַלְחַל, נִבְעַת, חָרַד. Die Königin erschrack sehr הַמַּלְכָּה מְאֹד.

F V פ

Fabel, die, מָשָׁל. plur. מְשָׁלִים.

Fabeldichter, der, מְמַשֵּׁל מְשָׁלִים.

Fade, s. Abgeschmackt.

Faden, der, חוּט, פָּתִיל, plur. פְּתִילִים; דַּלָּה.

Fahne, die, נֵס, דֶּגֶל, plur. דְּגָלִים.

Fahen, s. Fangen.

Fahrt, die, eines Schiffes הֲלִיכַת הָאֳנִיָּה*.

Fahrläßig sein, הִתְרַפָּה בִמְלַאכְתּוֹ.

Fahren, 1) das Schiff fuhr auf dem Wasser הָלְכָה הָאֳנִיָּה עַל פְּנֵי הַמָּיִם. 2) Kein Scheermesser fahre über sein Haupt תַּעַר לֹא יַעֲבֹר עַל ראשׁוֹ. 3) Die Axt ist vom Style gefahren נָשַׁל הַבַּרְזֶל מִן הָעֵץ. Etwas fahren lassen עָזַב, נָטַשׁ דָּבָר. Er läßt den Raub nicht — לֹא יָמִישׁ טָרֶף. 4) Zur Unterwelt — יָרַד שְׁאֹלָה. 5) Auf einem Wagen — רָכַב בַּמֶּרְכָּבָה. Auf der See — יָרַד הַיָּם בָּאֳנִיָּה. Er ließ ihn fahren in dem zweiten Wagen הִרְכִּיב אֹתוֹ בְּמִרְכֶּבֶת הַמִּשְׁנֶה.

Fahrzeug, das, עֲבָרָה. Das Fahrzeug fuhr hinüber עָבְרָה הָעֲבָרָה.

Faseln, דַּבֵּר תַּהְפֻּכוֹת, הָזָה.

Fatal, ein fataler Tag יוֹם רָעָה.

Vater, der, אָב. Väter אָבוֹת.

Vaterland, das, sein — אֶרֶץ מוֹלַדְתּוֹ.

Vaterlos, er ist אֵין לוֹ אָב. Vaterlose Waisen יְתוֹמִים אֵין אָב.

Vaterländische Fluren, die שְׂדֵי אֶרֶץ מוֹלֶדֶת אִישׁ.

Vatersbruder, der, אֲחִי הָאָב, דּוֹד.

Vaterschwester, die, אֲחוֹת הָאָב, דּוֹדָה.

Vaterstadt, die, meine — עִיר אָבִי, עִירִי.

Vaterstelle bei Einem vertreten הָיָה לְאָב לְאִישׁ.

Fach, das, ein Schrank mit zwanzig Fächern אַרְגָּז אֲשֶׁר לוֹ עֶשְׂרִים קִנִּים.

Falte, die, in der Haut קֶמֶט*, plur. קְמָטִים.

Falten, die Hände (Zeichen des Müßiggans) חָבַק יָדָיו.

Falten, das, der Hände חִבּוּק יָדַיִם.

Fall, der, eines Baumes נְפִילַת הָעֵץ*; (fig.) am Tage deines Falles יוֹם מַפַּלְתֶּךָ. Hochmuth kommt vor dem Falle לִפְנֵי כִשָּׁלוֹן גֹּבַהּ רוּחַ. Ich bin bereit zum Falle נָכוֹן אֲנִי לְצֶלַע.

Falls, (im Falle) אִם.

Falle, die, פַּח, מַלְכֹּדֶת. Sie legen mir Fallen טָמְנוּ פַחִים לִי.

Fallen, 1) auf die Erde נָפַל אַרְצָה. Er hat das Gefäß fallen lassen נָפַל הַכְּלִי מִיָּדוֹ. 2) Es ist viel Schnee gefallen יָרַד שֶׁלֶג רַב מִן הַשָּׁמַיִם. 3) Einem um den Hals נָפַל עַל צַוְּארֵי אִישׁ. 4) Das Wasser ist in dem Flusse gefallen חָסְרוּ מֵי הַנַּחַל. 5) Der Strom fällt in das Meer הַנָּהָר הֹלֵךְ אֶל הַיָּם. 6) Das Korn fällt im Preise יִמְעַט מְחִיר הַדָּגָן. 7) Der Kaufmann ist gefallen מָטָה יַד הַסֹּחֵר. 8) In einer Schlacht — מוּת, סָפָה בַּמִּלְחָמָה. Die Helden sind gefallen נָפְלוּ גִבּוֹרִים; 9) s. Last, Beschwerlich. 10) Einem in die Rede, s. Unterbrechen.

Falk, der, s. Habicht.

Falsch, ein falscher Zeuge עֵד שָׁוְא, עֵד שֶׁקֶר, עֵד חָמָס. Eine falsche Wage מֹאזְנֵי רֶשַׁע. Ein falsches Gewicht אַבְנֵי מִרְמָה. Ein falscher Mensch אִישׁ מְדַבֵּר בְּלֵב וָלֵב. Eine falsche Zunge לְשׁוֹן שֶׁקֶר, לְשׁוֹן תַּהְפֻּכוֹת.

Falschheit, die, שָׁוְא, שֶׁקֶר, תַּהְפֻּכוֹת, עִקְּשׁוּת פֶּה.

Familie, die, מִשְׁפָּחָה. 1) Eheleute und ihre Kinder בַּיִת. Ein Mann und seine — אִישׁ וּבֵיתוֹ. 2) Ein ganzes Geschlecht mit allen Seitenverwandten מִשְׁפָּחָה plur. מִשְׁפָּחוֹת.

Familienopfer, das זֶבַח מִשְׁפָּחָה.

Familienhaupt, das רֹאשׁ בֵּית אָב.

Familienregister, das, סֵפֶר הַיַּחַשׂ.

Fang, der, לֶכֶד, מָצוֹד, מְצוּדָה, *לְכִידָה, לְכוֹד.

Fangen, 1) einen Fliehenden לָכַד, תָּפַשׂ, אָחַז אֶת. 2) In Netzen gefangen werden הִלָּכֵד, הִתָּפֵשׂ, הֵאָחֵז בִּמְצוּדָה; (fig.) Jemanden mit seinen eigenen Worten, לָכַד אִישׁ בְּאִמְרֵי פִיו. 3) Feuer fangen בָּעַר בְּהָרִיחוֹ אֵשׁ.

Fantasie, die, s. Einbildungskraft.

Fantasiren, in einer Krankheit דַּבֵּר תַּהְפֻּכוֹת, הָזָה בְּחָלְיוֹ.

Faß, das, mit Wein, חָבִית יַיִן*.

Fast, כִּמְעַט, s. Beinahe.

Fasten, צוּם, צוֹם צוֹם.

Fasten, das, צוֹם, plur. צוֹמוֹת; תַּעֲנִית, s. Anstellen.

Faßlich, אֲשֶׁר נָקֵל לְאִישׁ הָבִין.

Fassung, die, 1) der Edelsteine, מִשְׁבְּצוֹת, s. Einfassung. 2) Er ist außer Fassung gekommen יָצָא לִבּוֹ; Einen außer Fassung bringen הָמֵם אִישׁ.

Fassen, 1) Einen bei der Hand, bei seinem Kleide אָחֹז אִישׁ בְּיָדוֹ, תָּפֹשׂ אִישׁ בְּבִגְדוֹ, Du hast mich bei der rechten Hand gefaßt אָחַזְתָּ בְּיַד יְמִינִי. 2) Einen Edelstein in Gold, שַׁבֵּץ אֶבֶן יְקָרָה. In Gold und Silber gefaßt תָּפוּשׂ זָהָב וָכָסֶף. 3) Wasser in sich — הָכִיל מַיִם. Der Himmel faßt dich nicht הַשָּׁמַיִם לֹא יְכַלְכְּלוּךָ. 4) Sich kurz — יְקַצֵּר דְּבָרָיו. 5) Das kann ich nicht — לֹא אוּכַל לְהָבִין זֹאת; 6) s. Muth, Anschlag. 7) Mache dich darauf gefaßt הָכֵן לִבְּךָ לַדָּבָר הַזֶּה.

Faktum, das, s. Thatsache.

Fackel, die, לַפִּיד, plur. לַפִּידִים. Fackelzug, הַקָּפָה בְּלַפִּידִים. Sie haben ihm einen Fackelzug gemacht בָּאוּ לְכַבְּדוֹ בְּנָשְׂאָם לַפִּידִים בִּידֵיהֶם.

Farbe, die, צֶבַע, plur. צְבָעִים.

Farisäer, der, פָּרוּשׁ*, plur. פְּרוּשִׁים.

Farr, der, s. Stier.

Vogt, der, נֹגֵשׂ.

Vogel, der, צִפּוֹר, בַּעַל כְּנָפַיִם, עוֹף, plur. צִפֳּרִים.

Vogelbauer, der, כְּלוּב עוֹף.

Vogelfrei, das Gericht hat ihn Vogelfrei erklärt הַשּׁוֹפְטִים צִוּוּ לֵאמֹר כָּל מֹצְאוֹ יִתְפְּשֵׂנוּ אוֹ יַהַרְגֶנּוּ.

Vogelscheuche, die, דָּבָר הַמַּחֲרִיד אֶת הַצִּפֳּרִים. (Fig.) Seine Frau ist eine wahre Vogelscheuche אִשְׁתּוֹ מְכוֹעֶרֶת עַד לְהַפְחִיד.

Vogelsteller, Vogelfänger, der, יָקוּשׁ, יוֹקֵשׁ, plur. יוֹקְשִׁים; יָקוּשׁ, plur. יְקוּשִׁים.

Folgsam, ein folgsames Kind יֶלֶד הַשּׁוֹמֵעַ בְּקוֹל אָבִיו וְאִמּוֹ.

Folglich, הַיּוֹצֵא מִזֶּה; (nach einem gleichbedeutenden rabbinischen Ausdruck), s. Daher, Also.

Folge, die, 1) die Folge der Demuth ist Gottesfurcht עֵקֶב עֲנָוָה יִרְאַת יְיָ. Diese Sache wird schlimme Folgen haben אַחֲרִית הַדָּבָר תִּהְיֶה רָעָה. Das sind die Folgen seiner Lebensweise זֶה פְּרִי דְרָכָיו. 2) In der Folge, בְּאַחֲרִית, בַּיָּמִים הַבָּאִים, הַיָּמִים. מָחָר, בְּיוֹם מָחָר. 3) Folge leisten, s. Folgen, Gehorchen, zu Folge, s. Zufolge.

Folgen, Einem, 1) hinter ihm gehen, הָלֹךְ בּוֹא אַחֲרֵי אִישׁ. 2) Einem in der Regierung, מָלֹךְ תַּחַת אִישׁ, יָשַׁב עַל כִּסֵּא אִישׁ אַחֲרָיו. 3) Gehorchen. Er folgt uns nicht לֹא יַאֲזִין אֵלֵינוּ, לֹא יִשְׁמַע בְּקוֹלֵנוּ. 4) Er redete mich in folgenden Worten an (אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה) דִּבֶּר אֵלַי לֵאמֹר.

Folgern, aus Etwas, הוֹצִיא דָבָר מִדָּבָר (בְּמִשְׁפַּט הַהִגָּיוֹן), s. Schließen.

Foltern, Einen עַנֵּה אִישׁ מְאֹד.

Voll, מָלֵא (weibl.) מְלֵאָה. Voll sein, מְלֹאת. Als die Gefäße voll waren, כִּמְלֹאת הַכֵּלִים. Mein Haupt ist voll Thau רֹאשִׁי נִמְלָא טָל. Eure Hände voll מְלֹא חָפְנֵיכֶם. Etwas voll machen מַלֵּא אֶת; fig. meine Tage sind voll מָלְאוּ יָמַי. Zehn volle Jahre עֶשֶׂר שָׁנִים תְּמִימוֹת. Ein volles Gewicht אֶבֶן שְׁלֵמָה. Sein Sündenmaß ist noch nicht voll לֹא שָׁלֵם עֲוֹנוֹ עַד עַתָּה. Rufe aus voller Kehle קְרָא בְגָרוֹן.

Vollauf, Speisen und Getränke — אֹכֶל וּמַשְׁקֶה לָרֹב, לְמַכְבִּיר, s. Ueberfluß.

Vollbringen, Etwas, כַּלֵּה אֶת. Er hat sein Wort vollbracht בִּצַּע אִמְרָתוֹ.

Vollwichtiges Silber, כֶּסֶף מָלֵא.

Vollmacht, die, הַרְשָׁאָה*. Einem Vollmacht zu Etwas ertheilen הַרְשֵׁה אִישׁ לַעֲשׂוֹת דָּבָר*.

Vollmond, der, כֶּסֶא, יוֹם הַכֶּסֶא.

Vollends Ausreden, מַלֵּא דְּבָרָיו, s. Vollenden.

Vollendet, sie ist eine vollendete Schönheit כְּלִילַת יֹפִי הִיא.

Vollenden, eine Arbeit, כַּלֵּה מְלָאכָה. Er vollendete das Haus שִׁלֵּם אֶת הַבַּיִת. Die Arbeit wird morgen vollendet sein מָחָר תִּשְׁלַם, תִּכְלֶה הַמְּלָאכָה. Das Werk der Säulen war vollendet

וַתִּתֹּם מְלֶאכֶת הָעַמּוּדִים. Ich werde deine Worte אֲמַלֵּא אֶת דְּבָרֶיךָ.

Vollführen, Etwas, כִּלָּה, בִּצַּע אֶת, s. Vollbringen.

Vollziehen, den königlichen Befehl עָשָׂה כְּמִצְוַת הַמֶּלֶךְ.

Vollzählig, שָׁלֵם, מָלֵא. Er lieferte sie (die Vorhäute) vollzählig dem König וַיְמַלְאוּם לַמֶּלֶךְ.

Vollkommen, שָׁלֵם, תָּמִים. Gotteslehre ist — תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה. Die Wunder des vollkommensten an Weisheit מִפְלְאוֹת תְּמִים דֵּעִים.

Vollkommenheit, die, *שְׁלֵמוּת.

Vollständig, שָׁלֵם. Ein vollständiger Anzug עֵרֶךְ בְּגָדִים.

Vollstrecken, ein gerichtliches Urtheil עָשָׂה כְּמִשְׁפָּט, הֶחֱרִיץ, הוֹצִיא הַמִּשְׁפָּט לִפְעֻלַּת אָדָם.

Volk, das, עַם, גּוֹי. Völker, עַמִּים, גּוֹיִם.

Volksmenge, die, הָמוֹן, הֲמוֹן עָם, שִׁפְעַת, סַךְ.

Volkreich, eine volkreiche Stadt עִיר רַבַּת עָם.

Von, Vorwort. 1) Von dem Berge, von dem Wagen herabsteigen יָרַד מִן הָהָר, יָרַד מֵעַל הַמֶּרְכָּבָה. 2) Etwas von Einem annehmen לָקַח דָּבָר מִיַּד אִישׁ. Von meinem Altar hinweg sollst du ihn nehmen מֵעִם מִזְבְּחִי תִּקָּחֶנּוּ. Etwas von sich werfen הִשְׁלִיךְ דָּבָר מִנֶּגֶד. 3) Südlich von der Stadt מִנֶּגֶב לָעִיר. 4) Sei gesegnet von Gott בָּרוּךְ אַתָּה לֵאלֹהִים. Sie ist von ihm schwanger הָרָה הִיא לוֹ. 5) Ich hörte von dir sagen שָׁמַעְתִּי עָלֶיךָ לֵאמֹר. Von Etwas sprechen דִּבֵּר עַל דָּבָר. Ich rede von deinen Verordnungen אֲדַבְּרָה בְעֵדֹתֶיךָ. 6) Von Wasser und Brod leben חָיָה עַל הַמַּיִם וְעַל הַלֶּחֶם. 7) Ein Haus von Stein בֵּית אֲבָנִים. 8) Schön von Gestalt יְפֵה תֹאַר.

Foppen, Einen, s. Täuschen.

Vor, ein Vorwort, welches sowohl den Dativ als den Accusativ erfordert, den Dativ. 1) Der Zeit nach. Er schrieb mir vor seinem Tode כָּתַב אֵלַי לִפְנֵי מוֹתוֹ. Ich sah ihn vor wenigen Tagen רְאִיתִיו זֶה יָמִים מִסְפָּר. Vor der Zeit sterben מֵת בְּלֹא עִתּוֹ, בְּלֹא יוֹמוֹ. 2) Dem Orte nach. Er stand vor ihm עָמַד לְפָנָיו. Vor meinen Augen לְעֵינַי, לְנֶגֶד עֵינַי. Vor meinem Angesichte עַל פָּנַי, נֹכַח פָּנַי. Er sprach vor meinen Ohren דִּבֵּר בְּאָזְנָי. Vor der Stadt spazieren gehen שׂוּחַ מִחוּץ לָעִיר. 3) Vor Einem aufstehen קוּם מִפְּנֵי אִישׁ. Verholen sein vor den Augen הֶעְלַם מֵעֵינַיִם. Vor Freuden weinen בָּכָה מִשִּׂמְחָה. Den Accusativ, auf die Frage wohin? Vor die Stadt gehen יָצָא אֶל מִחוּץ לָעִיר. Wälzet Steine vor die Mündung der Höhle גֹּלּוּ אֲבָנִים אֶל פִּי הַמְּעָרָה. Er stellte sich vor mich הִתְיַצֵּב לְפָנַי. Die Pferde vor den Wagen spannen אָסַר הַסּוּסִים בָּעֲגָלָה.

Vorabend, der, eines Festes *עֶרֶב הֶחָג. Der Vorabend des Krönungstages עֶרֶב יוֹם מַלְכֵּנוּ, בְּשִׁבְתּוֹ עַל כִּסֵּא מַלְכוּתוֹ.

Voran, geh', לֵךְ לְפָנַי. Die Sänger gingen voran קִדְּמוּ שָׁרִים.

Voraus bezahlen, שִׁלֵּם בְּלֹא יוֹמוֹ.

Voraus gehen, s. Voran.

Voraus haben, du sollst nichts — אַל תּוֹתַר.

Voraus wissen, Etwas, יָדַע דָּבָר אֲשֶׁר יִהְיֶה.

Voraus sagen, Etwas, הִגִּיד דָּבָר אֲשֶׁר יָבוֹא.

Vorüber gehen, vor Einem, עָבַר עַל אִישׁ, מֵעַל אִישׁ. Sie gingen meinem Hause vorüber עָבְרוּ לִפְנֵי בֵיתִי.

Vorüber sein, der Herbst ist — כָּלָה, עָבַר קָיִץ.

Voreiliger, ein voreiliger Mensch אָץ, נִמְהָר.

Vorbild, das, דְּמוּת, מוֹפֵת; (fig.) der edle Mann ist unser Vorbild הָאִישׁ הַיָּקָר מוֹפֵת הוּא לָנוּ.

Vorbei gehen, bei Einem, עָבַר עַל אִישׁ.

Vorbei sein, עָבַר, כָּלָה, חָדַל.

Vorbeugen, einem Uebel, חָשַׂךְ, מָנַע הָרָעָה מִבּוֹא.

Vorbedacht, mit, בִּצְדִיָּה.

Vorbedeutung, die, נַחַשׁ.

Vorbericht, der, *הַקְדָּמָה, הַצָּעָה.

Vorbereiten, sich zu einer Reise הִכּוֹן לָלֶכֶת בַּדֶּרֶךְ.

Vorbringen, Worte, הוֹצִיא מִפִּיו מִלִּים.

Vorgang, der, der Vorgang der Wohnung מְבוֹא הַדִּירָה. (Bildlich) Erzähle mir den — סַפֵּר לִי הַדָּבָר אֲשֶׁר נַעֲשָׂה.

Vorgeben, eine Krankheit בָּדָא מִלִּבּוֹ לֵאמֹר חֹלֶה אָנֹכִי.

Vorgeben, das, nach seinem — כְּפִי דְבָרָיו.

Vorgehen, das, sagt mir, was vorgegangen ist הַגֵּד לִי הַדָּבָר אֲשֶׁר נִהְיָה.

Vorgesetzte, der, פָּקִיד, נָגִיד.

Vorgemach, das, אַכְסַדְרָא*.

Vorgänger, der, mein Vorgänger im Amte הָאִישׁ אֲשֶׁר הָיָה עַל כַּנִּי לְפָנַי.

Vorgestern, שִׁלְשֹׁם.

Vordem, לְפָנִים, מִקֶּדֶם.

Vordearm, der, אַמָּה.

Forderung, die, תְּבִיעָה*.

Vorderseite, die, eines Hauses, פְּנֵי הַבַּיִת.

Fordern, Etwas von Einem, שָׁאַל, בִּקֵּשׁ, דָּרַשׁ דָּבָר מֵאִישׁ.

Vordere, der, die, das, קַדְמֹנִי, קַדְמֹנִית. Das vordere Thor הַשַּׁעַר הַקַּדְמֹנִי.

Vordringen, הִתְחַזֵּק לָלֶכֶת לְפָנִים.

Vorhaben, er hat eine Reise vor עִם לְבָבוֹ, יַחְפֹּץ לָלֶכֶת בַּדֶּרֶךְ. Böses — חָשַׁב רָעָה. Ihr habt Böses vor רָעָה נֶגֶד פְּנֵיכֶם.

Vorhaben, das, sein böses Vorhaben מַחֲשַׁבְתּוֹ הָרָעָה.

Vorhalten, 1) Einem ein Buch שׂוּם, נָתַן סֵפֶר נֹכַח פְּנֵי אִישׁ. 2) Einem sein Vergehen, הוֹכִחַ אִישׁ עַל חֶטְאוֹ.

Vorhang, der, יְרִיעָה, plur. יְרִיעוֹת; קֶלַע, plur. קְלָעִים; מָסָךְ; vor dem Allerheiligsten פָּרֹכֶת.

Vorhanden, es ist Getraide, יֵשׁ דָּגָן. Es ist hier nicht — אֵין פֹּה. Das vorhandene Geld הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא.

Vorhof, der, חָצֵר, הֶחָצֵר הַחִיצוֹנָה, עֲזָרָה.

Vorhaus, das, אַכְסַדְרָא*.

Vorhaut, die, עָרְלָה, plur. עֲרָלוֹת.

Vorhin, לְפָנִים.

Vorher, לְפָנִים. Dergleichen war nicht — כָּמוֹהוּ לֹא הָיָה לְפָנָיו.

Vorhersagen, Etwas, הִגִּיד דָּבָר אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּיָּמִים הַבָּאִים.

Vorwand, der, תֹּאֲנָה. Er sucht nur einen Vorwand gegen mich, (nach Einigen) תְּנוּאוֹת עָלַי יִמְצָא.

Vorwort, das, מִלַּת הַיַּחַס*, s. Auf, Unter, Durch, Mit. Vz

Vorwurf, der, מִכְשׁוֹל לֵב. Er macht sich darüber Vorwürfe וְהָיְתָה לוֹ לְמִכְשׁוֹל לֵב, לִבּוֹ יַכֶּה אֹתוֹ עַל זֹאת. Einem Vorwürfe machen, s. Vorwerfen.

Vorwitzig sein, אָרַח לָדַעַת כָּל דָּבָר.

Vorwissen, das, er that es ohne mein — לֹא גִלָּה אֶת אָזְנִי בַּעֲשׂוֹתוֹ זֹאת.

Vorweisen, s. Vorzeigen.

Vorweinen, Einem, בָּכָה לִפְנֵי אִישׁ לְעוֹרֵר רַחֲמָיו.

Vorwelt, die, דּוֹר רִאשׁוֹן, יְמוֹת עוֹלָם, יְמֵי קֶדֶם.

Vorwenden, s. Vorgeben.

Vorwärts, sie gingen rückwärts und nicht — הָיוּ לְאָחוֹר וְלֹא לְפָנִים.

Vorwerfen, 1) dem Hunde sollt ihr es — לַכֶּלֶב תַּשְׁלִיכוּן אֹתוֹ. 2) Einem seine Treulosigkeit — הוֹכִיחַ אִישׁ בִּדְבָרִים קָשִׁים עַל מַעֲלוֹ.

Vorsagen, Einem Kinde Etwas, דִּבֵּר בְּאָזְנֵי הַיֶּלֶד לְמַעַן יְדַבֵּר אֶת אֲשֶׁר יִשְׁמַע.

Vorsatz, der, ein fester, מַחֲשָׁבָה נְכוֹנָה.

Vorsorge, die, Gottes, פְּקֻדַּת אֱלֹהִים.

Vorsitz, der, den Vorsitz im Gerichte haben יָשַׁב בְּרֹאשׁ הַשֹּׁפְטִים.

Vorsichtig sein, הִשָּׁמֵר, הִזָּהֵר.

Vorsingen, Einem ein Lied שָׁר שִׁירָה לְמַעַן יָשִׁיר אַתָּה הַשֹּׁמֵעַ.

Vorsehung, die, Gottes, הַשְׁגָּחָה אֱלֹהִית*.

Vorsehen, sich, הִשָּׁמֵר, הִזָּהֵר.

Vorsätzlich Erschlagen, Einen, הִכָּה אִישׁ בִּצְדִיָּה. Er beleidigte ihn — הִכְלִים אֹתוֹ בְּדַעַת.

Vorsetzen, 1) setze ihnen Brod und Wasser vor, שִׂים לֶחֶם וָמַיִם לִפְנֵיהֶם. 2) Sich etwas —, זָמַם, יָזַם לַעֲשׂוֹת דָּבָר.

Fort von mir! סוּר מִמֶּנִּי!

Fortarbeiten, יָסַף, הוֹסִיף לַעֲבֹד.

Forteilen, מִהַר לָלֶכֶת מִן.

Fortbauen, הוֹסִיף לִבְנוֹת.

Fortbestehen, s. Bestehen 2).

Fortbringen, 1) Etwas, הֵסֵר דָּבָר מִמְּקוֹמוֹ. 2) Sich Fortbringen, חָיָה נַפְשׁוֹ.

Fortgehen, הָלַךְ לוֹ.

Fortdauer, die, der Seele הַשְׁאָרַת הַנֶּפֶשׁ*.

Fortdauern, קוּם, עָמֹד, חָיָה לְעוֹלָם, לָנֶצַח. Der Krieg dauert fort, לֹא תֶחְדַּל הַמִּלְחָמָה.

Forthelfen, Einem Freunde, הַחֲזֵק יְדֵי אֹהֵב, הָיֹה לִידִידוֹ לְמִשְׁעָן לְהִתְהַלֵּךְ בַּחַיִּים.

Fortwähren, s. Fortdauern.

Fortwälzen, einen Stein, גֹּלֵּל אֶבֶן מִמְּקוֹמוֹ.

Fort sollen, ich soll fort, עָלַי לָלֶכֶת מִפֹּה.

Fort sein, er ist fort, אֵינֶנּוּ.

Fortsetzung, die, הֶמְשֵׁךְ*.

Fortsetzen, seine Reise, הָלַךְ לְדַרְכּוֹ. Ich setze meine Reise fort, אוֹסִיף לָלֶכֶת הָלְאָה לְמַסָּעַי; den Krieg, הוֹסֵף לַעֲשׂוֹת מִלְחָמָה.

Forttragen einen Stuhl, נָשֹׂא כִּסֵּא מִמְּקוֹמוֹ.

Forttreiben, Einen, גָּרֵשׁ אִישׁ מִן.

Fortjagen, s. Wegjagen.

Fortlassen, man wollte ihn nicht — לֹא הִנִּיחוּהוּ לָלֶכֶת לוֹ.

Fortlaufen, 1) entlaufen, בָּרֹחַ. 2) Ununterbrochen laufen, רוּץ בְּלִי חָשֹׂךְ.

Fortleben, חָיֹה לָנֶצַח.

Fortlesen, an einem Buche, הוֹסֵף לִקְרֹא בַּסֵּפֶר.

Fortmachen, sich, הִמָּלֵט.

Fortfahren, 1) auf einem Wagen הָלֹךְ בָּעֲגָלָה מִן. 2) Fortfahren zu sprechen, יָסֹף, הוֹסֵף לְדַבֵּר.

Fortführen, s. Wegführen.

Fortfliegen, עוּף לוֹ, נָדֹד מִקִּנּוֹ. Der Vogel fliegt fort, הַצִּפּוֹר נֹדֵד כָּנָף לָעוּף הָלְאָה.

Fortpflanzen, sein Geschlecht, חַיֵּה זֶרַע מֵאִשְׁתּוֹ; das Geschlecht seines Bruders (durch das Lewirat), הָקֵם זֶרַע, שֵׁם לְאָחִיו. Sich stark — שָׁרֹץ, פָּרֹה וְרָבֹה.

Fortziehen, 1) einen Wagen מָשֹׁךְ עֲגָלָה לַהֲסִירָהּ מִמְּקוֹמָהּ. 2) Die Feinde sind fortgezogen נָסְעוּ הָאוֹיְבִים מִזֶּה, מִשָּׁם.

Fortkommen, 1) der Weg ist so schlecht, daß man nicht fortkommen kann רַע הַדֶּרֶךְ וְלֹא יוּכַל אִישׁ לַעֲבֹר בּוֹ. 2) Der Weinstock kommt bei uns nicht fort הַגֶּפֶן לֹא תִצְלַח בְּאַרְצֵנוּ. 3) Er wird in der Welt — יַצְלִיחַ דְּרָכָיו, יְחַיֶּה נַפְשׁוֹ בְּכָל מָקוֹם.

Fortkönnen, er kann nicht fort לֹא יוּכַל לָלֶכֶת מִמְּקוֹמוֹ וְהָלְאָה.

Fortrücken, einen Stuhl הַעְתֵּק כִּסֵּא מִמְּקוֹמוֹ.

Fortreisen, הָלֹךְ מִבֵּיתוֹ, מִמְּקוֹמוֹ בְּדֶרֶךְ.

Fortreißen, s. Wegreißen.

Fortschaffen, s. Wegschaffen.

Fortschicken, Einen, שַׁלַּח אִישׁ.

Fortschleichen, sich, הָלֹךְ לוֹ בַּסֵּתֶר, הִתְגַּנֵּב.

Fortschleppen, ein Schaf, von Raubthieren, סְחֹב צֹאן; die Beute, הַפְלֵט טֶרֶף.

Vortheil, der, בֶּצַע, יֶתֶר, יִתְרוֹן.

Vortheilhaft, das ist mir, הַדָּבָר הַזֶּה לִי לְהוֹעִיל.

Vortrab, der, ich stoße seinen Vortrab in das Meer וְהִדַּחְתִּי אֶת פָּנָיו אֶל הַיָּם.

Vortrag, der, er hat einen schönen — אִמְרָתוֹ נְעִמָה, s. Rede.

Vortragen, Einem Etwas, עֲרֹךְ מִלִּים אֶל אִישׁ.

Vortrefflich, טוֹב מְאֹד, נִבְחָר.

Vorig, das vorige Jahr הַשָּׁנָה אֲשֶׁר עָבְרָה. Die vorige Nacht אֶמֶשׁ. Der vorige Brief הָאִגֶּרֶת הָרִאשׁוֹנָה.

Vorjährige Frucht, die, תְּבוּאַת הַשָּׁנָה אֲשֶׁר עָבְרָה.

Vorjetzt, עַתָּה, כָּעֵת.

Vorladen, gilt Recht, wer wird mich vorladen? אִם לְמִשְׁפָּט מִי יוֹעִידֵנִי.

Vorlassen, man ließ mich nicht vor לֹא נְתָנוּנִי לִרְאוֹת אֶת פָּנָיו.

Vorlaut, נִמְהָר. Vorlauter Mensch, אִישׁ פֹּשֵׂק שְׂפָתַיִם, s. Unbesonnen.

Vorlaufen, Einem, עֲבֹר אֶת הָאִישׁ הָרֵץ.

Vorlieb, s. Fürlieb.

Vorlügen, er log ihr vor כִּזֵּב, כִּחֵשׁ לָהּ, בָּהּ; s. Belügen.

Vorlegen, Einem Etwas, שׂוּם, נָתֹן דָּבָר לִפְנֵי אִישׁ.

Vorlesen, Jemanden ein Buch קְרָא סֵפֶר לִפְנֵי אִישׁ. Sie verstanden das Vorgelesene הֵבִינוּ בַּמִּקְרָא.

Vorletzt, der vorletzte Tag הַיּוֹם אֲשֶׁר לִפְנֵי הַיּוֹם הָאַחֲרוֹן.

Form, die, תַּבְנִית, דְּמוּת.

Formen, Etwas aus Wachs, עָשָׂה דְמוּת דָּבָר מִדּוֹנַג.

Vormachen, Einen Zaun גָּדַר גָּדֵר בְּעַד.

Vormalig, die vormaligen Zeiten הָעִתִּים הָרִאשׁוֹנוֹת.

Vormals, לְפָנִים.

Vormund, der, אַפּוֹטְרוֹפּוֹס*.

Vormittag, der, מֵהַבֹּקֶר עַד הַצָּהֳרָיִם.

Vorn, hinten und — אָחוֹר וָקֶדֶם. Der Streit war gegen ihn gerichtet von vorn und hinten הָיְתָה אֵלָיו הַמִּלְחָמָה מִפָּנִים וּמֵאָחוֹר. Vorn sitzen, יָשַׁב בָּרֹאשׁ.

Vornehm, ein vornehmer Mann אִישׁ גָּדוֹל, אִישׁ נִכְבָּד, אָצִיל, נָדִיב. Vornehm thun הִתְכַּבֵּד.

Vornehmen, sich Etwas, זָמַם יָזֹם דָּבָר לַעֲשׂוֹת. Ich nahm mir vor, הָיָה עִם לְבָבִי. Sich fest — הֵכִין לִבּוֹ, הִתְאַמֵּץ.

Forst, der, יַעַר, חֹרֶשׁ, s. Wald.

Voreltern, die, אָבוֹת.

Vorenthalten, einem Taglöhner den Lohn, עָשַׁק שְׂכַר שָׂכִיר.

Vorfahren, die, אָבוֹת רִאשׁוֹנִים, קַדְמֹנִים.

Vorfall, der, מִקְרֶה, פֶּגַע.

Vorfallen, הָיָה, הִקְרָה.

Vorfordern, Einen, הוֹעִיד אִישׁ.

Vorposten, der, הַמַּצָּב הָעֹמֵד בִּקְצֵה הַמַּחֲנֶה.

Vorzug, der, an Würde und Macht יֶתֶר שְׂאֵת וְיֶתֶר עָז. Der Vorzug des Menschen vor dem Thiere מוֹתַר, יִתְרוֹן הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה.

Vorzüglich, 1) ich liebte ihn — אֲהַבְתִּיהוּ מִכָּל אָדָם. 2) Ein vorzüglicher Wein יַיִן נִבְחָר.

Vorziehen, ich ziehe ihn seinem Bruder vor יָקָר הוּא בְּעֵינַי מֵאָחִיו. Er zog den Tod dem Leben vor נִבְחַר לוֹ מָוֶת מֵחַיִּים.

Vorzimmer, das, אַכְסַדְרָא*.

Vorzeigen, einen Brief, הַרְאָה אִגֶּרֶת פְּתוּחָה אֶת אִישׁ.

Vorzeit, die, יְמֵי קֶדֶם, יְמוֹת עוֹלָם.

Vorzeiten, לְפָנִים, מֵעוֹלָם, מִקֶּדֶם.

Vorkommen, 1) sein Name kommt in dem Briefe nicht vor שְׁמוֹ אֵינֶנּוּ בָאִגֶּרֶת. Dieser Fall ist mir nicht vorgekommen לֹא קָרָנִי דָבָר כָּזֶה; s. Begegnen, Erfahren. 2) Er kam mir betrunken vor הָיָה כְשִׁכּוֹר בְּעֵינָי.

Vorkehrung, die, Vorkehrungen zu Etwas treffen הֵכִין לַעֲשׂוֹת דָּבָר.

Vorrath, der, an Getraide אוֹצַר דָּגָן. Vorräthe, אוֹצָרוֹת, מִסְכְּנוֹת.

Vorrathskammer, die, für Getraide, מַמְּגוּרָה, אָסָם, plur. מַמְּגֻרוֹת, אֲסָמִים.

Vorrichtung, die, sie machen, הֵכִין.

Vorrücken, 1) der Feind ist vorgerückt הָאוֹיֵב הֶעְתִּיק מְקוֹמוֹ לְפָנִים. 2) Einem sein Verbrechen הִזְכִּיר לְאִישׁ עֲוֹנוֹ, s. Vorwerfen 2).

Vorrede, die, הַקְדָּמָה*.

Vorreden, Einem Etwas, דִּבֵּר דָּבָר בְּאָזְנֵי אִישׁ לְמַעַן יַאֲמִין בּוֹ.

Vorräthig, mein vorräthiges Getraide אוֹצַר דְּגָנִי הַדָּגָן הַנִּמְצָא בַאֲסָמַי.

Vorschub, der, Einem Vorschub leisten, s. Helfen, Unterstützen.

Vorschieben, den Riegel, s. Verriegeln.

Vorschützen, s. Vorgeben.

Vorschießen, Einem Geld, s. Borgen, Leihen.

Vorschwatzen, Jemanden Etwas, נָשָׂא דָבָר בְּאָזְנֵי אִישׁ.

Vorschweben, eine Gestalt schwebte mir vor תְּמוּנָה לְנֶגֶד עֵינָי.

Vorstadt, die, nach Einigen, פַּרְוָר, plur. פַּרְוָרִים.

Vorstehen, einer Sache, הָיָה הַמֻּפְקָד עַל.

Vorsteher, der, פָּקִיד. Die Vorsteher des Tempels נְגִידֵי בֵית אֱלֹהִים. Vorsteher der israelitischen Gemeinde רֹאשׁ קְהַל יִשְׂרָאֵל.

Vorstellung, die, מַשְׂכִּית, מַחֲשָׁבָה, s. Einbildung.

Vorstellen, 1) Er stellt ihn dem König vor הִצִּיגוֹ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ. 2) Sich vorstellen, דִּמָּה, דִּמָּה בְנַפְשׁוֹ, s. Einbilden.

Vorschlag, der, עֵצָה. Sollen wir nach seinem Vorschlag thun? הֲנַעֲשֶׂה אֶת דְּבָרוֹ. Laßt uns euern Vorschlag hören עוּצוּ עֵצָה וְנִשְׁמָעֶנָּה.

Vorschlagen, Einem Etwas, יָעַץ אִישׁ לַעֲשׂוֹת דָּבָר.

Vorschnell, eine vorschnelle Antwort תְּשׁוּבָה נִמְהָרָה.

Vorspannen, die Pferde, אֲשֶׁר הַסּוּסִים בַּמֶּרְכָּבָה.

Vorschrift, die, er verrichtet es nach der — עָשָׂה כַּמִּשְׁפָּט. Die Vorschriften Gottes פִּקּוּדֵי, עֵדוֹת יְיָ.

Vorschriftmäßig, כַּמִּשְׁפָּט.

Vorschreiben, Alles zu thun, was uns vorgeschrieben ist לַעֲשׂוֹת כְּכָל הַכָּתוּב עָלֵינוּ.

Forschung, die, דְּרִישָׁה, חֲקִירָה.

Forschen, 1) sich erkundigen: Nach Etwas, דָּרַשׁ לְ. 2) Untersuchen, דָּרַשׁ, חָקַר. Mein Geist forschte וַיְחַפֵּשׂ רוּחִי.

Forscher, der, חוֹקֵר.

Völlig zu Grunde richten, הִשְׁחִית כֻּלּוֹ, s. Ganz 2).

Völlerei, die, סֹבֶא.

Völkerwanderung, die, מַסְעֵי עַמִּים רַבִּים מֵאַרְצוֹת מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם.

Völkerschaft, die, s. Volk, Nation.

Fördern, ein Werk, s. Beschleunigen.

Förster, der, הַפָּקִיד אֲשֶׁר עַל הַיְּעָרִים.

Fuge, die, er traf ihn zwischen die Fugen und den Panzer הִכָּהוּ בֵּין הַדְּבָקִים וּבֵין הַשִּׁרְיָן.

Fuhrmann, der, רַכָּב, אִישׁ נֹהֵג עֲגָלוֹת עֲמוּסוֹת מַשָּׂא.

Futter, das, מִסְפּוֹא, בְּלִיל. Die Berge geben ihm sein Futter בּוּל הָרִים יִשְׂאוּ לוֹ. Man gab den Eseln Futter וַיִּבֶל לַחֲמוֹרִים.

Futteral, das, נַרְתֵּק, תִּיק.

Fuchs, der, שׁוּעָל. Füchse, שׁוּעָלִים.

Fuchshöhle, die, חוֹר שׁוּעָלִים.

Fuchsschwänzer, der, s. Schmeichler.

Fund, der, מְצִיאָה*.

Fundament, das, יְסוֹד.

Funke, der, נִיצוֹץ, כִּידוֹד אֵשׁ.

Funkeln, נָצַץ.

Fuß, der, רֶגֶל. Vier Füße, אַרְבַּע רַגְלַיִם. Einem zu Fuße fallen, s. Fußfall. Sie lag zu seinen Füßen שֹׁכֶבֶת מַרְגְּלוֹתָיו. Einem auf dem Fuße folgen הָלַךְ לְרַגְלֵי אִישׁ, הִתְהַלֵּךְ בְּרַגְלֵי אִישׁ. Sich auf die Füße machen נָשָׂא רַגְלָיו לָלֶכֶת.

Fußeisen, das, כֶּבֶל הָרַגְלַיִם.

Fußballen, der, s. Fußsohle.

Fußboden, der, קַרְקַע.

Fußbecken, der, כִּיּוֹר לִרְחֹץ מִמֶּנּוּ הָרַגְלַיִם.

Fußgänger, der, רַגְלִי, plur. רַגְלִים.

Fußgestell, das, כֵּן, מְכוֹנָה, plur. מְכוֹנוֹת. Die Fußgestelle der Säulen, אַדְנֵי הָעַמּוּדִים.

Fußsohle, die, כַּף הָרֶגֶל, plur. כַּפּוֹת הָרַגְלַיִם.

Fußtritt, der, 1) der Ort, wohin der Fuß tritt, מִדְרַךְ כַּף רֶגֶל. Er versetzte ihm einen Fußtritt יֶהְדָּפֵהוּ בְּמִדְרַךְ רַגְלוֹ. 2) Die Spur davon, עָקֵב. Die Fußtritte der Schafe עִקְּבֵי הַצֹּאן.

Fußfall, der, Einem einen Fußfall thun נָפַל עַל רַגְלֵי, לִפְנֵי רַגְלֵי אִישׁ.

Fußvolk, das, רַגְלִים.

Fußfällig, er bat den Fürsten — נָפַל עַל (לִפְנֵי) רַגְלֵי הַשַּׂר וְהִתְחַנֵּן אֵלָיו.

Fußzähe, die, בֹּהֶן הָרֶגֶל; s. Zähe.

Fußkettchen, die, Schmuck der orientalischen Frauen צְעָדוֹת.

Fußstapfen, die, עֲקֵבִים, עֲקֵבוֹת, s. Fußtritt. 2) Eines Fußstapfen folgen הָלַךְ בְּדַרְכּוֹ, בְּדַרְכֵי אִישׁ.

Fußsteig, der, אֹרַח, נָתִיב, שְׁבִיל.

Fußschämel, der, הֲדֹם רַגְלַיִם, כֶּבֶשׁ.

Furt, die, מַעֲבָר, מַעְבָּרָה. Die Furten des Jordans מַעְבְּרוֹת הַיַּרְדֵּן.

Furie, die, אִשָּׁה מִתְהוֹלֶלֶת.

Furcht, die, יִרְאָה, מוֹרָא, אֵימָה, פַּחַד, מָגוֹר, מְגוֹרָה. In Furcht gerathen יָרֵא יִרְאָה, פָּחַד מְגוֹרָה, פָּחַד. Einem Furcht machen הִפְחִיד אִישׁ. Sie alle wollten uns in Furcht setzen כֻּלָּם מְיָרְאִים אוֹתָנוּ.

Furchtbar, אָיֹם, נוֹרָא, (weibl.) אֲיֻמָּה. Furchtbare Thaten נוֹרָאוֹת.

Furchtsam, חָרֵד, יָרֵא, רַךְ לֵבָב.

Furchtlos, er ist, בְּלִי פַחַד הוּא, אֵין פַּחַד בְּלִבּוֹ.

Furche, die, תֶּלֶם, מַעֲנִית, מַעֲנָה. Furchen, תְּלָמִים, poetisch, גְּדוּדִים (Einschnitte). Furchen ziehen, s. Furchen.

Furchen, פָּלַח בָּאָרֶץ. Er furcht seinen Acker, יְפַתַּח אַדְמָתוֹ.

Faul, 1) faules Holz, עֵץ רָקָב, עֵץ רִקָּבוֹן. Faules

Wasser, בְּאֻשִׁים. 2) Ein fauler Mensch עָצֵל. Sei nicht faul אַל תִּתְעַצֵּל.

Faulheit, die, עַצְלָה, עַצְלוּת, עַצְלְתַּיִם. Faulheit macht betäubt עַצְלָה תַּפִּיל תַּרְדֵּמָה.

Faulen, vom Holze, רָקַב. Vom Wasser בָּאַשׁ.

Faulenzen, הִתְעַצֵּל, אָכַל לֶחֶם עַצְלוּת.

Faust, die, אֶגְרֹף.

Faustschlag, der, מַכַּת אֶגְרֹף.

Fieber, das, קַדַּחַת; ein sehr hitziges, דַּלֶּקֶת.

Fieberhaft, eine fieberhafte Hitze, מוֹקֵד כְּמוֹקֵד הַקַּדַּחַת.

Figur, die, מַרְאֶה, מַשְׂכִּית, plur. מַשְׂכִּיּוֹת, f. Bild, Gestalt.

Figürlich, בְּדֶרֶךְ דִּמְיוֹן.

Fügung, die, Gottes, f. Fügen.

Fügen, 1) an einander, חִבֵּר אֶת, עִם, הִדְבִּק אֶל. 2) Gott hat es so gefügt, הָיְתָה סִבָּה מֵעִם אֱלֹהִים.

Vieh, das, בְּהֵמָה, בְּעִיר.

Viehhirt, der, בּוֹקֵר, נֹקֵד, f. Hirt.

Viehweide, die, מִרְעֵה עֲדָרִים.

Viehisch, כְּדֶרֶךְ הַבְּעִיר, בַּעַר.

Viehmarkt, der, מְקוֹם מִמְכַּר הַבְּעִיר.

Viehfutter, das, מִסְפּוֹא, f. Futter.

Viehzucht, die, sie treiben — אַנְשֵׁי מִקְנֶה הֵם.

Viehstall, der, רֶפֶת, plur. רְפָתִים.

Viehstand, der, sein Viehstand war, sieben tausend Schafe, וַיְהִי מִקְנֵהוּ שִׁבְעַת אַלְפֵי צֹאן.

Fühllos, ihr Herz ist fühllos, wie Unschlitt, טָפַשׁ כַּחֵלֶב לִבָּם.

Fühlen, Etwas, 1) betasten, מוּשׁ, הֵמַשׁ אֶת, הִרְגִּישׁ. Wer fühlt das Besser als ich מִי יָחוּשׁ זֶה יוֹתֵר מִמֶּנִּי. 2) Sie fühlt, wie gut ihr Erwerb ist טָעֲמָה כִּי טוֹב סַחְרָהּ. Ich fühle es sehr נַפְשִׁי יֹדַעַת מְאֹד.

Führen 1) Korn in die Stadt הֵבִיא דָגָן בָּעֲגָלָה אֶל הָעִיר. 2) Jemanden auf einen Weg, הוֹלִיךְ, נָחָה, הִנְחָה אִישׁ בַּדֶּרֶךְ. Jemanden an einen Ort, נָהַג, נִהֵג, נִהֵל אִישׁ אֶל מָקוֹם. Wer führt mich in die feste Stadt? מִי יוֹבִלֵנִי עִיר מָצוֹר. Einen zum Tode, לָקַח אִישׁ לָמוּת. 3) Schild und Schwert, נָשָׂא מָגֵן וְחֶרֶב. 4) Er führt die Tugend im Munde יִשָּׂא הַצְּדָקָה עַל פִּיו.

Führer, der, מְנַהֵג. Ihr König ist ihr Führer; der Ewige aber wandelt voran מַלְכָּם יַעֲבוֹר לִפְנֵיהֶם. וַיְיָ בְּרֹאשָׁם; eines Blinden הַמּוֹלִיךְ אֶת הָעִוֵּר. Mein Volk, deine Führer leiten dich irre עַמִּי מְאַשְּׁרֶיךָ מַתְעִים.

Phisik, die, f. Naturkunde.

Phisisch, f. Natürlich.

Fittig, der, אֵבֶר, אֶבְרָה. Fittige אֲבָרוֹת, f. Flügel.

Füttern, einen Vogel נָתַן אֹכֶל לָעוֹף; Pferde נָתַן מִסְפּוֹא לַסּוּסִים, בָּלַל לַסּוּסִים.

Fichte, die, nach Einigen עֵץ גֹּפֶר.

Viel, ich habe, יֶשׁ לִי רָב. Viel werden רָבַב, רָבָה. Viel Essen הַרְבֵּה לֶאֱכֹל. Viel Gold זָהָב רָב. Vieles Vieh בְּהֵמָה רַבָּה. Eine Mutter vieler Kinder רַבַּת בָּנִים. Viele Tage, Jahre יָמִים רַבִּים, שָׁנִים רַבּוֹת, הַרְבֵּה. Durch viele Worte בְּרֹב דְּבָרִים. Sich viele Pferde halten הִרְבָּה לוֹ סוּסִים. Schon so viele Jahre זֶה כַּמָּה שָׁנִים.

Vielgeliebt, אָהוּב מְאֹד.

Vielheit, die, רֹב, f. Menge.

Vielmal, פְּעָמִים רַבּוֹת. Wie vielmal עַד כַּמֶּה פְעָמִים, f. Oft.

Vielmehr, wie, אַף כִּי. Den, der mir gesagt: Saul ist todt, ergriff ich und erschlug ihn, wie vielmehr, da Frevler einen gerechten Mann erschlagen in seinem Hause הַמַּגִּיד לִי לֵאמֹר מֵת שָׁאוּל וָאֹחֲזָה בוֹ וָאֶהֶרְגֵהוּ. אַף כִּי אֲנָשִׁים רְשָׁעִים הָרְגוּ אִישׁ צַדִּיק בְּבֵיתוֹ.

Vielerlei, f. Allerlei.

Vielfältig, auf sein vielfältiges Bitten בְּבַקְּשׁוֹ פְּעָמִים רַבּוֹת.

Vielfuß, der, ein Insekt מַרְבֵּה רַגְלַיִם.

Philosoph, der, פִילוֹסוֹף.

Philosophie, die, פִילוֹסוֹפְיָא.

Philosophiren, הִתְפַּלְסֵף.

Vielleicht, אוּלַי.

Fülle, die, wie die Fülle aus der Kelter כַּמְלֵאָה

מן היקב. Speise in Fülle אכל לשבעה, s. Ueberfluß. Die Fülle des Heils עתרת שלום.

Füllen, ein Gefäß mit Wasser מלא את הכלי מים.

Füllen, das, einer Stute בן הסוסה; einer Eselin בן אתון, עיר, plur. עירים.

Finanzen, die, eines Königreiches תבואות, תבואות המלכות, s. Einkommen.

Finger, der, אצבע, plur. אצבעות. Mein kleiner Finger קטני.

Fingerring, der, (היד) טבעת.

Findelkind, das, ילד נעזב ונמצא בחוץ.

Finden, 1) Etwas Verlorenes מצא אבדה. 2) Es fanden sich Leute in der Stadt נמצאו אנשים בעיר. 3) Von Gott, wenn du ihn suchst, wird er sich finden lassen אם תדרשנו ימצא לך. 4) Findest du sie schön? האם יפה היא בעיניך.

Finster, 1) eig. finster sein, werden חשך. Finster machen החשיך. Ein finsterer Tag יום חשך. Eine finstere Nacht ליל אפל. Im Finstern tappen, wandeln משש באפלה, הלך חשכים. Sie treiben im Finstern ihr Werk והיה במחשך מעשיהם. 2) Ein finsteres Gesicht פנים זעפים. Sie sieht finster aus נפלו פניה.

Finsterniß, die חשך, חשכה, מחשך, מחשכים, אפל, אפלה, אפלות, מאפל, מאפליה, עיפה; von Sonne und Mond קדרות. Eine dichte Finsterniß חשך אפלה, צלמות.

Fünf, חמשה, (weibl.) חמש. Fünf Tausend חמשת אלפים. Fünf Hundert חמש מאות.

Fünfthalb, ארבעה וחצי.

Fünfte, der, die, חמישי, חמישית. Der Fünfte (eine Abgabe der Egypter) חמש. Den fünften Theil bezahlen lassen חמש. Am Fünften des Monats בחמשה לחדש.

Fünftel, das, חמישית. Das Fünftel soll er hinzusetzen חמישיתו יסיף עליו.

Fünfjährig, בן, בת חמש שנים.

Fünfzig, חמשים.

Fünfzigste Jahr, das, שנת החמשים שנה.

Fünfziger, ein, בן חמשים שנים.

Fünfzehn, חמשה עשר, (weibl.) חמש עשרה.

Fünfzehnte Tag, der, יום חמשה עשר. Am Fünfzehnten des Monats בחמשה עשר (יום) לחדש.

Fixstern, der, כוכב שבת*.

Vier, ארבעה, (weibl.) ארבע. Alle Vier ארבעתם ארבעתן.

Vierthalb Ellen, שלש אמות וחצי.

Viertheilen, ein Kalb גזר עגל לארבעה חלקים.

Vierte, der, die, רביעי, רביעית. Der vierte Tag (der Woche) יום רביעי. Am Vierten des Monats בארבעה לחדש. Das vierte Geschlecht רבעים.

Viertel, das, רביעית, רבע, רבע.

Vierteljahr, das שלשה חדשים.

Vierteljährige Kälber, עגלים בני שלשה חדשים.

Viereckig, רבוע, מרבע, מרבעת. Das Gebäude soll viereckig gebauet werden הבית יבנה רבוע בתבניתו.

Vierfüßig אשר לו ארבע רגלים, ההלך על ארבע.

Für, Vorwort, 1) anstatt. Er soll für dich zum Volke sprechen ודבר הוא לך אל העם. 2) Zu Gunsten. Für Einen beten התפלל בעד, על איש. Für Jemanden kämpfen הלחם לאיש. 3) Für Geld kaufen קנה בכסף. 4) Für ihren Dienst, den sie verrichten חלף עבדתם אשר הם עבדים. 5) Einen für weise halten חשב איש לחכם. Den Schatten der Berge für Menschen ansehen ראה צל ההרים כאנשים. 6) Jahr für Jahr שנה בשנה (מדי).

Für und für, לדר ודר, לדור דורים, לעולם ועד.

Fürbitte, die, תחנה בעד איש, s. Einlegen.

Fürwahr! אמנה, אמנם, אכן.

Fürwort, das, in der Grammatik כנוי*, plur. כנוים.

Fürchten, Einen ירא את. Sich vor Einem ירא מפני, מן, פחד מן, יגר מפני. Ich fürchte die Juden אני דאג את היהודים.

Fürchterlich, נורא, איום.

Fürlieb nehmen, mit Etwas רצה ב.

Firmament, das, רקיע, רקיע השמים.

Fürst, der, שר, נשיא, נגיד, נסיך, נדיב, קצין, רזון. Fürsten רוזנים. Fürsten der Philister סרנים.

Fürstin, die, שרה, plur. שרות.

Fürstlich, ein fürstliches Geschenk מַתָּנָה כְּמַתְּנַת הַשַּׂר.

Vierzig Ellen, אַרְבָּעִים אַמָּה.

Vierzigsten Jahre, im בְּאַרְבָּעִים שָׁנָה, בִּשְׁנַת הָאַרְבָּעִים.

Vierziger, ein, בֶּן אַרְבָּעִים שָׁנִים.

Vierzehn. אַרְבָּעָה עָשָׂר, (weibl.) אַרְבַּע עֶשְׂרֵה.

Vierzehnte, am Vierzehnten des Monats בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר (יוֹם) לַחֹדֶשׁ. Im vierzehnten Jahre בְּאַרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה.

Fürsprache, die, s. Fürbitte.

Fürsprecher, der, ein Engel als — מַלְאָךְ מֵלִיץ.

Fisch, der, דָּג, דָּגָה. Fische דָּגִים.

Fischhamen, der, חוֹחַ דָּגִים.

Fischen, אָחוֹ דָגִים בִּמְצוּדָה. Sie sollen sie fischen וְדִיגוּם.

Fischer, der, דַּיָּג, plur. דַּיָּגִים; דָּוָג, plur. דַּוָּגִים.

Fischergarn, s. Fischernetz.

Fischerhaken, die, סִירוֹת דּוּגָה.

Fischernetz, das, מְצוּדַת דָּגִים, מִכְמֹרֶת, s. Netz.

Fischschuppen, die, קַשְׂקֶשֶׂת דָּגִים.

Feigheit, die, מֹרֶךְ.

Feigherzig, רַךְ לֵבָב.

Feige, er ist רַךְ לְבָבוֹ.

Feige, die, תְּאֵנָה. Feigen תְּאֵנִים. Unreife, פַּגִּים, s. Abscheulich.

Feigenbaum, der, תְּאֵנָה.

Feigenkuchen, der, in eine runde Form gepreßte Feigen דְּבֵלָה, plur. דְּבֵלִים; דִּבְלַת תְּאֵנִים.

Feucht sein, רָטֹב. Feucht machen, s. Anfeuchten.

Feuchtigkeit, die, לֵחוּת*.

Feil bieten, sein Haus הוֹדִיעַ לֵאמֹר אֶמְכֹּר בֵּיתִי. Feile Seelen נְבָלִים.

Feile, die, zackige פְּצִירָה פִּים.

Fein, vom Staube דַּק. Fein stoßen שָׁחַק הָדֵק. Feines Gold זָהָב טָהוֹר.

Feind, er ist mir יְשַׂנְאֵנִי.

Feind, der, עָר, אוֹיֵב, שֹׂנֵא, צָר, צֹרֵר; עָר, plur. עָרִים. Meine Feinde מְשַׂנְאַי.

Feindselig, s. Feindlich.

Feindin, אֹיֶבֶת. Meine Feindin אֹיַבְתִּי.

Feindlich, er behandelt mich עָשָׂה עִמִּי כְּאוֹיֵב

Feindschaft, die, אֵיבָה, שִׂנְאָה.

Feist, בָּרִיא, שָׁמֵן, s. Fett.

Feier, die, חַג, חֲגִיגָה. Die Feier des Land[es] ... הָאָרֶץ.

Feiertag, der, חַג, plur. חַגִּים. Ein große[r] ... שַׁבָּתוֹן.

Feierjahr, das, שְׁנַת שַׁבָּתוֹן.

Feiern, 1) von der Arbeit שָׁבַת מִמְּלַאכְתּוֹ. ... Fest חָגַג חַג.

Feierkleider, die, מַחֲלָצוֹת.

Feuer, das, אֵשׁ. Den dritten Theil verbre[nnen] ... Feuer שְׁלִישִׁית בָּאוּר תַּבְעִיר.

Feueropfer, das, אִשֶּׁה, plur. אִשִּׁים.

Feuerbrand, der, אוּד, plur. אוּדִים.

Feuerherd, der, כִּיּוֹר אֵשׁ.

Feuertopf, der, אָח.

Feuern, הַבְעֵר הָאֵשׁ תָּמִיד.

Feuersbrunst, die, בְּעֵרָה. Eine verursachen ... בְּעֵרָה.

Feuerfunken, der, נִיצוֹץ, כִּידוֹד, שְׁבִיב אֵשׁ.

Feuerflamme, die, לַהַב, לְשׁוֹן אֵשׁ, s. Flamm[e].

Feuerzange, die, מֶלְקָחַיִ אֵשׁ.

Feurige Rosse, סוּסֵי אֵשׁ.

Flagge, die, נֵס, מִפְרָשׂ.

Fladen, der, רָקִיק, plur. רְקִיקִים.

Flattern, die flatternden jungen Vögel ... נוֹדְדֵי כָנָף לָעוּף.

Flach, die flache Hand כַּף. Flaches Land ...

Flachs, der, פִּשְׁתָּה, פִּשְׁתִּים.

Flachsstängel, der, עֵץ פִּשְׁתִּים; im Codex ... הָעֵץ.

Flamme, die, לַבַּת, שַׁלְהֶבֶת, לֶהָבָה, לַהֶבֶת ... ם, לֶהָבוֹת. Die Flammen אֵשׁ, לַפִּיד ... לַפִּידִים; (fig.) Spötter setzen eine Stat[t in] Flammen אַנְשֵׁי לָצוֹן יָפִיחוּ קִרְיָה.

Flammen, לָהַט. Das Feuer flammte im ... הָאֵשׁ מִתְלַקַּחַת בְּתוֹךְ הַבָּרָד.

Flanke, die, כֶּסֶל, plur. כְּסָלִים.

Flasche, die, בַּקְבּוּק.

Floh, der, פַּרְעֹשׁ.

Flotte, die, קבצת אניות מלחמה.

Floß, das, s. Flöße.

Floßfeder, die, סנפיר.

Flor, der, s. Blumenflor.

Flor, der, ein dünner Zeug רדיד. Flöre רדידים.

Flöte, die, חליל, plur. חלילים.

Flöten, die Flöte blasen חלל בחליל.

Flötenspieler, die Flötenspieler המחללים בחלילים.

Flöße, die, plur. Flößen דברות, רפסדות.

Flug, der, er traf den Adler im Fluge הכה הנשר בעופו. Er hat ihn im Flug erreicht במעוף שמימה מרוצתו השיגהו.

Flugs, מהרה, s. Schnell.

Fluth, die, 1) Gegensatz der Ebbe עת גבר מי הים. 2) Ein großes Wasser שטף, מבול. Poetisch תהום. Die Gewässer der mächtigen Fluth מי תהום רבה. Die Fluthen des Meeres משברי ים.

Fluthen, das Meer fluthet יתגעשו מי הים.

Fluch, der, קללה, אלה, תאלה, מארה. Der göttliche מגערת.

Fluchbringend, מאבר. Das fluchbringende Wasser המים המאררים.

Flucht, die, vor dem Schwerte מנוסת חרב. Sie ergriffen die Flucht מנוס, נסו. Den Feind in die Flucht treiben הבריח,* הנס האויב.

Fluchen, Einen קלל, ארר, קבב, נקב איש. Er soll nur fluchen, denn der Himmel befahl ihm: fluche ihn! כה יקלל. כי אלהים אמר לו קלל אותו.

Fluß, der, 1) fließendes Wasser נחל, יובל. Ein großer נהר; יאר (gewöhnlich vom Niel). Flüsse נחלים, יארים. 2) Blutfluß des Weibes זוב.

Flur, die, שדה, plur. שדות. Die Fluren des Feldes נאות דשא. Die Fluren in der Nähe der Städte שדי הערים.

Fliege, die, זבוב, plur. זבובים.

Flügel, der, 1) eines Vogels כנף, plur. כנפים; אבר, אברה, plur. אברות. Gebet Moab Flügel תנו ציץ למואב. 2) Eines Heeres כנפים, אגפים.

Fliegen, von Vögeln האבר oder אבר, עופף, עוף; vom Adler טוש, דאה; vom Pfeile עוף.

Fliehen, נוס, ברח, הפך ערף.

Flüchtig, 1) unstätt und — נע ונד. Flüchtig umher schweifen נוע, נוד, נדד. 2) Schnell. Ein flüchtiges Roß סוס קל ברגליו.

Flüchtling, der, נס, בורח, נודד, נדח. Flüchtlinge מברחים, בריחים.

Flüchten, sich vor Einem נוס, ברח מפני. Flüchtet euch, steht nicht still העיזו אל תעמדו. Die Heerden vor dem Feinde הנס המקנה מפני האויב.

Flimmern, נצץ.

Flink, קל.

Flüstern, התלחש. Sie flüstern unter einander ויתלחשו יחד.

Fließen, 1) eig. vom Wasser נזל, זוב, הלך. Das Blut der Wunde floß ויצק דם המכה. Mein Auge fließt unaufhörlich עיני נגרה ולא תדמה. Fließen lassen הזיל. Laß deine Thränen wie einen Strom fließen הורידי כנחל דמעה. 2) Biblisch, die Hügel fließen von Milch הגבעות תלכנה חלב. Ein Land, das von Milch und Honig fließt ארץ זבת חלב ודבש. 3) Es fließe wie der Thau meine Rede תזל כטל אמרתי.

Flicken, geflickte Schuhe נעלות מטלאות.

Fleiß, der, 1) Thätigkeit חריצות*. 2) Etwas mit Fleiß thun עשה דבר בדעת.

Fleißig, חרוץ. Fleißige Leute חרוצים.

Fleisch, das, בשר; poetisch שאר, לחם, s. Gehen 2).

Fleischbank, die, בית המטבחים*.

Fleischige Kälber, עגלים בריאי בשר.

Fleischlich erkennen, eine Person, s. Beiwohnen. Die fleischliche Vermischung, s. Beischlaf.

Fleischer, der, טבח.

Flegel, der, 1) Dreschflegel מטה, שבט הדשים; 2) s. Unhöflich, Grob.

Fledermaus, die, עטלף. Fledermäuse עטלפים.

Flehen, zu Gott התחנן, עתר, העתר אל אלהים, חלה את פני אלהים. Der Arme spricht in einem flehenden Tone תחנונים ידבר רש.

Flehen, das, תחנה, תחנונים.

Fletschen, die Zähne חרק שנים.

Flächse, die, s. Sehne.

Flächsen, eine flächsene Schnur תִּקְוַת פִּשְׁתִּים.

Flechte, die, 1) Etwas Geflochtenes עֲבֹות, s. Haarflechten. 2) Auf der Haut (nach Einigen) סַפַּחַת, מִסְפַּחַת.

Flechten, Blumen in die Haare אֶת פְּרָחִים עִם שְׂעַר הָרֹאשׁ. Geflochtene Arbeit מַעֲשֵׂה עֲבֹות.

Fläche, die, der Erde פְּנֵי (*שְׁטַח) הָאָרֶץ.

Fleck, der, 1) er kommt nicht vom Flecke לֹא יָמִישׁ מִמְּקוֹמוֹ. 2) Flecke auf die Schuhe setzen עָשָׂה אֶת הַנְּעָלִים מְטֻלָּאִים. 3) Der Fleck deiner Sünde bleibt vor mir נִכְתָּם עֲוֹנֵךְ לְפָנַי.

Fleckig sein, 1) von Kleidern, s. Beflecken, Fleckige Pferde, Schafe סוּסִים בְּרֻדִּים, צֹאן טְלֻאוֹת.

Flecken, der, כֹּפֶר, 1) s. Dorf. 2) Ein weißer Flecken auf der Haut בַּהֶרֶת לְבָנָה בְעוֹר, plur. בֶּהָרוֹת לְבָנוֹת. 3) Die Flecken des Panthers חֲבַרְבֻּרוֹת הַנָּמֵר.

Februar, der, חֹדֶשׁ עַשְׁתֵּי עָשָׂר, שְׁבָט.

Fegen, mit dem Besen טֵאטֵא.

Feder, die, נוֹצָה, נֹצָה, (zum Schreiben) עֵט סוֹפֵר.

Federmesser, das, תַּעַר הַסֹּפֵר.

Federvieh, das, עוֹף כָּנָף הַשֹּׁכֵן בַּחֲצַר הַבַּיִת.

Fehde, die, s. Streit.

Fähig, er ist dazu יֵשׁ לוֹ כִּשְׁרוֹן לַעֲשׂוֹת זֹאת.

Fähigkeit, die, כִּשְׁרוֹן.

Fehl, der, מוּם, s. Fehler.

Fehlbitte, die, eine Fehlbitte an Jemanden thun הִפִּיל תְּחִנָּתוֹ לִפְנֵי אִישׁ לָרִיק.

Fehlgeburt, die, נֵפֶל.

Fehlgebährende, die, מְשַׁכֵּלָה.

Fehlgehen, תָּעָה מֵהַדֶּרֶךְ הַיָּשָׁר.

Fehltritt, der, 1) eig. er hat einen Fehltritt gethan נָדְחוּ פְעָמָיו; 2) (fig.) s. Fehler.

Fehllos, ein fehlloser Widder אַיִל תָּמִים.

Fehlen, 1) vom Schützen הֶחֱטִיא, s. Fehlschießen. 2) Sich vergehen חָטָא, שָׁגָה. 3) Es hat uns an Brod gefehlt חָסַרְנוּ לָחֶם. Sie ließen Nichts fehlen לֹא יֶעְדְּרוּ דָבָר. An Dürftigen wird es im Lande nicht fehlen לֹא יֶחְדַּל אֶבְיוֹן מִקֶּרֶב הָאָרֶץ. 4) Vermißt werden. Es fehlte Niemand von ihnen לֹא נֶעְדַּר, לֹא נִפְקַד מֵהֶם אִישׁ. Das Fehlende kann nicht mitgezählt werden חֶסְרוֹן לֹא יוּכַל לְהִמָּנוֹת. 5) Es fehlte wenig כִּמְעַט, כְּאַיִן, s. Ausgleiten. Es fehlt nicht viel, daß [sie] mich steinigen עוֹד מְעַט וּסְקָלֻנִי.

Fehler, der, 1) am Körper מוּם. 2) Moralisch [...] חֵטְא. Einen Fehler begehen חָטָא חֵטְא; Versehen שְׁגָגָה. 3) Ein Fehler in der Rechnung *טָעוּת הַחֶשְׁבּוֹן.

Fehlerhaft, er spricht [...] מְדַבֵּר כְּמוֹ מְשַׁבֵּשׁ הַלָּשׁוֹן.

Fehlerfrei, physisch, אֲשֶׁר אֵין בּוֹ מוּם. Moralisch Kein Mensch ist — אֵין אָדָם אֲשֶׁר לֹא יֶחֱטָא.

Fehlschießen, er hat fehlgeschossen [...] הַחֵץ הֶחֱטִיא.

Fehlschlagen, s. Mißlingen.

Fährte, die, eines Wildes עִקְּבֵי חַיַּת הַיַּעַר.

Fährmann, der, מַעֲבִיר אֲנָשִׁים בָּעֲבָרָה אֶת הַנָּהָר.

Fähre, die, עֲבָרָה, s. Fahrzeug.

Fett, von Menschen und Thieren [...], דֶּשֶׁן, בְּרִיא. Fette Schafe מְרִיאִים. Fett werden הִשְׁמִין, [s.] דָּשֵׁן. Fett machen דִּשֵּׁן אֶת; (fig.) ein fe[tter] Erdboden אֶרֶץ שְׁמֵנָה. Eine fette Bergspitze קֶרֶן שָׁמֶן.

Fett, das, von Thieren חֵלֶב, פֶּדֶר. Das Joch bricht vor Fett וְחֻבַּל עֹל מִפְּנֵי שָׁמֶן.

Fettigkeit, die, דֶּשֶׁן, מִשְׁמָן, plur. מַשְׁמַנִּים.

Vetter, der, דּוֹד, s. Oheim, Geschwisterkind.

Fetzen, die, קְרָעִים, מְלָחִים, סְחָבוֹת.

Fettschwanz, der, אַלְיָה.

Fechten, s. Streiten, Kämpfen.

Felgen, die, eines Rades גַּבֵּי הָאוֹפַן.

Feld, das, שָׂדֶה; poetisch שָׂדַי. Felder שָׂדוֹת. Felder um die Stadt שְׂדֵי הָעִיר.

Feldbau, der עֲבֹדַת הָאֲדָמָה.

Feldhütte, die, מְלוּנָה.

Feldherr, der, שַׂר הַצָּבָא.

Feldwache, die, אַנְשֵׁי הַמַּצָּבָה.

Feldzug, der, einen Feldzug antreten [...]א לַמִּלְחָמָה

Fels, Felsen, der, סֶלַע, צוּר. Die Felsen [...] סְלָעִים, כֵּפִים. Ein großer Felsen סֶלַע כָּבֵד.

Felsig, ein felsiges Land אֶרֶץ סְלָעִים.

Felsenhöhlen, die, חַגְוֵי הַסֶּלַע.

Felsenkluft, die, נְקִיק, סְעִיף הַסֶּלַע. Felsenklüfte נְקִיקֵי, סְעִיפֵי הַסְּלָעִים.

Felsenritz, der, נִקְרַת הַצּוּר. Felsenritze נִקְרוֹת הַצּוּרִים.

Felsenklippe, die, שֵׁן הַסֶּלַע.

Fell, das, עוֹר. Felle עוֹרוֹת.

Fällen, 1) Bäume הַפֵּל, כְּרֹת עֵצִים. 2) Ein Urtheil חָרֵץ מִשְׁפָּט.

Fenster, das, חַלּוֹן, plur. חַלּוֹנִים, חַלּוֹנוֹת; אֲרֻבָּה, plur. אֲרֻבּוֹת. Fenster gegen Fenster מֶחֱזָה אֶל מֶחֱזָה.

Fenstergitter, das, אֶשְׁנָב, חֲרַכִּים.

Fest, 1) eig. der Nagel steckt fest הַיָּתֵד תְּקוּעָה בְּמָקוֹם נֶאֱמָן. Sie standen auf dem Trockenen im Jordan fest עָמְדוּ בֶּחָרָבָה בְּתוֹךְ הַיַּרְדֵּן הָכֵן. Einen fest halten הַחֲזֵק בְּאִישׁ. Einen Dieb festnehmen תָּפֹשׂ גַּנָּב. Ein festes Gebäude בִּנְיָן חָזָק. Eine feste Mauer חוֹמָה בְצוּרָה. Ein fester Thurm עֹז מִגְדַּל. Eine feste Wohnung נָוֶה אֵיתָן. 2) (Fig.) Sei stark und fest חֲזַק וֶאֱמָץ. Sie war fest entschlossen, mit ihr zu gehen מִתְאַמֶּצֶת הִיא לָלֶכֶת אִתָּהּ. Die Sache ist fest beschlossen von Gott נָכוֹן הַדָּבָר מֵעִם הָאֱלֹהִים. Durch Gerechtigkeit steht der Thron fest בִּצְדָקָה יִכּוֹן כִּסֵּא. Du stehst fest und fürchtest dich nicht וְהָיִיתָ מֻצָק וְלֹא תִירָא. Mein Bund mit ihm besteht fest בְּרִיתִי נֶאֱמֶנֶת לוֹ.

Fest, das, חַג, מוֹעֵד. Feste חַגִּים, מוֹעֲדִים, מוֹעֲדוֹת.

Festopfer, das, bindet das אִסְרוּ חַג.

Festung, die, מְצוּדָה. Er nahm die Festung von Rabah ein וַיִּלְכֹּד אֶת מְצוּדַת עִיר רַבָּה. מִבְצָר. Festungen מִבְצָרִים. עִיר מִבְצָר, עִיר מָצוֹר.

Festsetzen, 1) eine Zeit שׂוּם, יָעֹד מוֹעֵד, s. Bestimmen. 2) Eine Einrichtung treffen יַסֵּד, s. Verordnen. 3) Einen Dieb, s. Einsperren.

Festtag, der, unser, יוֹם חַגֵּנוּ.

Festigkeit, die, einer Mauer חֹזֶק הַחוֹמָה; des Charakters אֹמֶץ (*אִמּוּץ) הַלֵּב.

Festlich gekleidet, לָבוּשׁ מַחֲלָצוֹת, *בִּגְדֵי חַג.

Veste, die, 1) Festung מְצוּדָה, מִשְׂגָּב. 2) Des Himmels רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם.

Festversammlung, die, עֲצָרָה, מִקְרָא קֹדֶשׁ.

Festkleider, die, מַחֲלָצוֹת, *בִּגְדֵי חַג.

Feststellen, er hat seinen Thron festgestellt כּוֹנֵן, הֵכִין כִּסְאוֹ.

Fessel, die, כֶּבֶל, אֵסוּר. Die Fesseln כַּבְלֵי בַרְזֶל, מוֹסֵרִים, מוֹסֵרוֹת, זִקִּים, נְחֻשְׁתַּיִם. Du hast Fesseln unsern Lenden angelegt שַׂמְתָּ מוּעָקָה בְמָתְנֵינוּ. Die Fesseln des Orions מוֹשְׁכוֹת כְּסִיל.

Fesseln, Einen, 1) eig. אָסֹר אִישׁ בְּכַבְלֵי בַרְזֶל, אָסֹר אִישׁ בַּנְחֻשְׁתַּיִם. Ein Gefesselter אָסִיר. 2) Ihre Schönheit hat ihn gefesselt לְקָחַתְהוּ בְיָפְיָהּ, s. Einnehmen 4).

Vesper, die, עֵת עֶרֶב.

Verabsäumen, s. Versäumen.

Verabfolgen lassen, Einem Etwas צַוֵּה לָתֵת דָּבָר אֶל יַד אִישׁ.

Verabreichen, s. Uebergeben.

Verabredung, die, s. Abrede.

Verabreden, Etwas mit Einander הִוָּעֵד יַחְדָּיו לַעֲשׂוֹת דָּבָר.

Verabschieden, einen Bedienten שַׁלַּח עַבְדּוֹ.

Verabscheuung, die, גֹּעַל נֶפֶשׁ, שִׁקּוּץ.

Verabscheuungswürdig, נִתְעָב.

Verabscheuen, Etwas תַּעֵב, גָּעֹל, שַׁקֵּץ אֶת, בָּחֹל בְּ, קוּט, הִתְקוֹטֵט בְּ.

Verachtung, die, בּוּז, בּוּזָה, בִּזָּיוֹן. Mit Verachtung der Seele בִּשְׁאָט נֶפֶשׁ.

Verachtungswürdig, s. Verächtlich.

Verachten, Einen, בּוּז, בָּזֹה אֶת, לְ; מָאֹס אֶת, בְּ. Du hast uns allzusehr verachtet מָאֹס מְאַסְתָּנוּ עַד מְאֹד. Die väterliche Zucht — נָאֵץ מוּסַר אָבִיו. Gott — נָאֵץ אֱלֹהִים. Alle ihre Verehrer verachteten sie כָּל מְכַבְּדֶיהָ הִזִּילוּהָ. Ein allgemein verachteter Mensch בְּזוֹי עָם.

Veralten, dein Kleid veraltet nicht שִׂמְלָתְךָ לֹא בָלְתָה. Ein veralteter Aussatz צָרַעַת נוֹשֶׁנֶת.

Verantworten, sich צַדֵּק נַפְשׁוֹ.

Veranlassung, die, eines Streites סִבַּת הָרִיב.

Veranlassen, Etwas סַבֵּב בְּ, s. Verursachen. Einen Streit, גָּרֵה, שַׁלַּח, עוֹרֵר מָדוֹן.

Veranstalten, ein Gastmahl zu Ehren Jemands עָשָׂה מִשְׁתֶּה לְ.

Verarbeiten, Gold עָשָׂה בְזָהָב; Holz zu Gefäßen עָשָׂה עֵץ כֵּלִים.

Verargen, s. Verübeln.

Verarmen, מוּךְ, הוּרַשׁ.

Verordnung, die, des Königs מִפְקַד הַמֶּלֶךְ. Die Verordnungen Gottes פִּקּוּדֵי, עֵדוֹת אֱלֹהִים.

Verordnen, פָּקַד, צִוָּה. So hatte es der König verordnet כֵּן יִסַּד הַמֶּלֶךְ.

Veröden, הָשַׁם, הִשָּׁאָה. Das Land ist verödet הָאָרֶץ תִּשָּׁאֶה שְׁמָמָה, s. Oede.

Veruneinigen, s. Entzweien.

Verunglimpfen, Einen, הִכְלִים אִישׁ. Jemands Namen בָּזֹה שֵׁם אִישׁ.

Verunglücken, er ist auf der Reise verunglückt קָרָהוּ אָסוֹן בַּדֶּרֶךְ. Ein Verunglückter אוֹבֵד.

Veruntreuen, die Knechte sollen ihrem Herrn nichts — הָעֲבָדִים לֹא יִשְׁלְחוּ יָדָם בִּמְלֶאכֶת אֲדוֹנֵיהֶם.

Verunreinigen, 1) ein Zimmer טִנֵּף אֶת הַחֶדֶר. 2) Das Heiligthum טִמֵּא אֶת הַמִּקְדָּשׁ. Sich an Etwas verunreinigen (lewitisch) הִטַּמֵּא, הִטַּמָּא בְּ.

Verunstalten, (דבר ידוע) הִשְׁחִית תֹּאַר וּדְמוּת; einen Menschen הִשְׁחִית מַרְאֵה הָאָדָם, s. Entstellen.

Verursachen, den Tod Jemands סִבֵּב בְּנֶפֶשׁ אִישׁ; Einem Schmerzen הִכְאִיב אִישׁ.

Verurtheilen, einen Mörder zum Tode חָרַץ מִשְׁפַּט מָוֶת עַל הָרֹצֵחַ.

Verübeln, ich verübele es ihm nicht לֹא אֶחֱרוֹץ מִשְׁפָּטַי עָלָיו לְרָעָה.

Verüben, eine Schandthat עָשָׂה נְבָלָה.

Verirren, sich, תָּעָה מִן הַדֶּרֶךְ. Ein verirrtes Schaf שֶׂה אֹבֵד. Verirrt sind sie im Lande נְבֻכִים הֵם בָּאָרֶץ.

Vereiteln, einen Anschlag הֵפֵר, סִכֵּל עֵצָה, הֵנִיא מַחֲשָׁבָה. Seinen Rath vereitle ich אֲבַלַּע עֲצָתוֹ. Deine Hoffnung wird nicht vereitelt תִּקְוָתְךָ לֹא תִכָּרֵת.

Verein, der, wissenschaftlicher Männer, חֶבְרַת, סוֹד אַנְשֵׁי מַדָּע.

Vereinbaren, s. Vereinigen.

Vereinigung, die, mit Jemanden הִתְחַבְּרוּת אֶל אִישׁ.

Vereinigen, Vereinen, sich mit Einem הִתְחַבֵּר עִם, יִחַד בְּ. Vereinigt euch הִתְאַחֲדוּ.

Vereinzeln, eine Büchersammlung מָכֹר סְפָרִים אֶחָד אֶחָד. Zerstreuet und vereinzelt unter den Völkern מְפֻזָּר וּמְפֹרָד בֵּין הָעַמִּים.

Verband, der, einer Wunde (תַּחְבֹּשֶׁת) חִתּוּל. Einen Verband anlegen שׂוּם חִתּוּל לַחְבֹּשׁ הַמַּכָּה.

Verbannung, die, גּוֹלָה, גָּלוּת. Aus der Verbannung zurückkehren שׁוּב מֵהַגּוֹלָה.

Verbanntes, biblisch, חֵרֶם.

Verbannen, 1) Einen aus seinem Vaterlande הִגְלָה אִישׁ מֵאֶרֶץ מוֹלַדְתּוֹ. 2) Eine Stadt verbannen (sie mit dem Vertilgungsfluche belegen) הֶחֱרִים עִיר.

Verbannter, der, בֶּן הַגּוֹלָה.

Verbot, das, Gottes אַחַת מִמִּצְוֹת אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא תֵעָשֶׂינָה.

Verborgen, sein Geld הִלְוָה כַסְפּוֹ אֶת אֲנָשִׁים.

Verborgen, Mittelwort, s. Verbergen.

Verborgenheit, die, מִסְתָּרִים.

Verbuhlt, sie ist תִּרְדֹּף אַחֲרֵי מְאַהֲבִים.

Verbauen, er hat sein Vermögen verbauet אִבַּד הוֹנוֹ בִּבְנוֹתוֹ בָתִּים.

Verbiegen, Etwas עִוֵּת דָּבָר.

Verbitten, ich habe mir seinen Besuch verbeten בִּקַּשְׁתִּי מִמֶּנּוּ לֵאמֹר אַל תָּבוֹא לִרְאוֹת פָּנָי.

Verbittern, Einem das Leben מָרַר חַיֵּי אִישׁ.

Verbieten, Einem Etwas צִוָּה אִישׁ לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת דָּבָר.

Verbindung, die, הִתְחַבְּרוּת.

Verbindlich machen, sich, s. Verpflichten.

Verbindlichkeit, die, ich habe gegen ihn eine Verbindlichkeit מְחוּיָב אֲנִי לְשַׁלֵּם תּוֹדוֹת לוֹ, s. Pflicht.

Verbündeten, die, seine חֲבֵרָיו, בַּעֲלֵי בְרִיתוֹ.

Verbinden, 1) Einem die Augen שׂוּם חִתּוּל עַל עֵינֵי אִישׁ; einem Ochsen das Maul beim Dreschen חָסֹם שׁוֹר בְּדִישׁוֹ; eine Wunde חָבַשׁ, חִבֵּשׁ הַמַּכָּה. 2) Zwei Dinge miteinander חִבֵּר דָּבָר

אֶל דָּבָר. 3) Sich mit Jemanden zu einem Kriege הִתְחַבֵּר עִם אִישׁ לַמִּלְחָמָה. 4) Ich bin zur Bezahlung der Schuld verbunden עָלַי לְשַׁלֵּם הַחוֹב.

Verbürgen, sich für Jemanden עָרַב לְאִישׁ, אֶת אִישׁ, עָרַב עֲרֻבָּה לִפְנֵי אִישׁ.

Verbeugung, die, קִדָּה*.

Verbeugen, sich, קָדַד, קָדַד אַרְצָה.

Verbluten, der Verwundete hat sich verblutet מֵת הַנִּפְצָע בְּצֵאת דָּמוֹ.

Verblühen, כָּלָה לִפְרֹחַ, לְהָנֵץ; הִשְׁלִיךְ נִצָּתוֹ.

Verblümt, בְּדֶרֶךְ מָשָׁל*.

Verblüfft, s. Bestürzt.

Verbleiben, auf seine Meinung עָמַד בְּדַעְתּוֹ, s. Beharren.

Verbleichen, der Verblichene מֵת, נֶפֶשׁ מֵת.

Verblenden, עִוֵּר, s. Blenden.

Färben, ein Kleid צָבַע בֶּגֶד*.

Verbesserung, die, תִּקּוּן*.

Verbessern, Etwas תִּקֵּן דָּבָר*.

Verbergen, Etwas צָפַן, הִצְפִּין, סִתֵּר, הִסְתִּיר, טָמַן, הִטְמִין דָּבָר. Einem Etwas הֶעְלִים דָּבָר מִן. Es blieb Nichts verborgen לֹא הָיָה דָבָר נֶעְלָם. Sich verbergen הִסָּתֵר, הִסְתַּתֵּר, הִטָּמֵן. Verbirg dich auf kurze Augenblicke חֲבִי כִמְעַט רֶגַע. Etwas Verborgenes סָתוּם, תַּעֲלֻמָה. Ist es nicht verborgen bei mir? הֲלֹא הוּא כָּמֻס עִמָּדִי. Tief verborgene Schätze מַטְמֻנֵי מִסְתָּרִים. Verborgene Fehler נִסְתָּרוֹת.

Verbrauchen, der Töpfer hat alles Thon verbraucht אָפֵס טִיט הַיּוֹצֵר בִּמְלַאכְתּוֹ.

Verbrüdern, sich, כָּרַת בְּרִית אַחֲוָה עִם אִישׁ.

Verbringen, er verbringt die Zeit mit Nichtsthun לֹא יַעֲשֶׂה דָבָר כָּל הַיּוֹם, יַשְׁחִית הַזְּמַן בַּעֲצַלְתַּיִם, s. Anwenden.

Verbreiten, sich, von Kriegsheeren נָטַשׁ, פָּשַׁט. Der Schaden hat in der Haut sich verbreitet פָּשָׂה הַנֶּגַע בָּעוֹר. Er verbreitet Lügen יָפִיחַ כְּזָבִים. Eine üble Nachrede gegen Jemanden הוֹצִיא דִבָּה, שָׂם רַע עַל אִישׁ. s. Gerücht (Nachricht), Ausbreiten. Die Nachricht verbreitete sich schnell מוּדַעַת זֹאת הִתְפַּשְּׁטָה בָּאָרֶץ מְהֵרָה.

Verbrechen, ich habe Nichts verbrochen לֹא עָוִיתִי, לֹא הֶעֱוֵיתִי. Was hab' ich verbrochen? מַה פִּשְׁעִי.

Verbrechen, das, פֶּשַׁע, plur. פְּשָׁעִים; עָוֹן, plur. עֲוֹנוֹת, עֲוֹנִים. Ein Verbrechen begehen הֶעֱוָה. Ein mit dem Tode bestraftes Verbrechen חֵטְא מִשְׁפַּט מָוֶת. Verbrechen, die mit dem Schwerte bestraft werden עֲוֹנוֹת חֶרֶב.

Verbrecher, der חוֹטֵא, פּוֹשֵׁעַ, אִישׁ חָמָס, חוֹמֵץ, חוֹמֵס, מְעַוֵּל, מַרְשִׁיעַ, הָאִישׁ אֲשֶׁר בּוֹ הֶעָוֹן. Verbrecher אַנְשֵׁי רֶשַׁע.

Verbrecherische Thaten מַעֲשֵׂי רֶשַׁע.

Verbrennen, einen Brief (בָּאֵשׁ) שָׂרַף אִגֶּרֶת. Ich will sehen, warum der Dornbusch nicht verbrennt אֶרְאֶה מַדּוּעַ הַסְּנֶה אֵינֶנּוּ אֻכָּל. Er hat sich das Gesicht, die Hände verbrannt נִצְרְבוּ פָנָיו, נִכְווּ יָדָיו בָּאֵשׁ. Die Sonne hat mich verbrannt שֶׁזָּפַתְנִי הַשָּׁמֶשׁ. Eine von der Sonne verbrannte Gegend צְחִיחָה, חֲרֵרִים.

Verbrennen, das, שְׂרֵפָה.

Vergangen, s. Vergehen.

Vergangenheit, die, זְמַן הֶעָבָר. (Die rabbinischen Schriftsteller gebrauchen עָבָר allein als Substant. im Gegensatze zu עָתִיד. So geben sie die drei Zeiten: Vergangenheit, Gegenwart und Zukunft mit, עָבָר, הֹוֶה, עָתִיד) — הָעִתִּים אֲשֶׁר עָבְרוּ.

Vergolden, Silber צִפָּה חִפָּה כֶּסֶף זָהָב, Vergoldet נֶחְפָּה בַזָּהָב.

Vergöttern, Einen חָשַׁב, הִשְׁוָה אִישׁ לֵאלִים.

Vergannen, s. Gönnen, Erlauben. Nicht vergönnen, s. Mißgönnen.

Vergüten, einen Schaden שִׁלֵּם נֶזֶק. Nur seine Versäumniß soll er ihm — רַק שִׁבְתּוֹ יִתֵּן, s. Ersetzen, Erstatten.

Vergießen, Blut, שָׁפַךְ דָּם; Thränen הוֹרִיד דְּמָעוֹת.

Vergiften, 1) einen Menschen הֵמִית אָדָם בְּמֵי רוֹשׁ; sich selbst שָׁתָה מֵי רוֹשׁ, בָּלַע רוֹשׁ. 2) Speisen und Getränke, נָתַן רוֹשׁ בְּאֹכֶל וּמַשְׁקֶה.

Vergeuden, s. Verschwenden.

Verglimmen, sie sind wie ein Docht verglommen כפשתה כבו.

Vergleich, der, das Uebereinkommen zweier Parteien *השואה, פשרה.

Vergleichung, die, eine anstellen, s. Vergleichen 1).

Vergleichen, 1) eigentl. Etwas mit Etwas דמה, השוה, המשל דבר לדבר. Dir ist Nichts zu vergleichen אין ערך אליך. 2) Zwei Parteien *השוה, פשר את. Sie haben sich verglichen *התפשרו.

Vergnügungen, die, תענוגים.

Vergnügt, שמח, טוב לב.

Vergnügen, sich an Etwas התענג בדבר, על דבר.

Vergnügen, das, ענג, תענוג. Das macht mir ein sehr großes Vergnügen אתענג בזאת עד מאד.

Vergebung, die, der Sünde סליחה.

Vergeblich, es sind vergebliche Worte דברי חנם הם.

Vergeben, 1) Einem die Sünde סלח לחטאת איש, כפר, נשא עון איש. Glückselig, wem die Missethat vergeben ist אשרי נשוי פשע, s. Verzeihen. 2) Einen, s. Vergiften.

Vergebens, לשוא, לריק, חנם, אל חנם.

Vergehungen, die, חטאים.

Vergehen, 1) von der Zeit עבר, כלה. Die vergangene Woche השבוע אשר עברה. 2) Alles, was auf Erden ist, soll — כל אשר בארץ יגוע. Die Wolke vergeht und schwindet כלה ענן וילך. 3) Sich wider Jemanden חטא לאיש. Sich unvorsätzlich, שגה, שגג.

Vergehen, das, חטא. Er schlug ihn des Vergehens wegen הכהו על השל.

Vergesellschaften, sich mit Einem התחבר עם איש.

Vergeltung, die גמול, גמולה, גמולות, תגמול, שלום, שלומים, שלומה. Bei mir ist Rache und — לי נקם ושלם.

Vergelten, Einem שלם לאיש; שלם, השב לאיש גמל, גמלו. Einem Gutes mit Bösem שלם איש רעה תחת טובה.

Vergällen, das vergällt mir das Leben זאת תמרר חיי.

Vergänglich, Alles auf Erden ist כל אשר בארץ יחלף.

Vergeßlich, ein vergeßlicher Mensch *בעל שכחה.

Vergessen, Etwas שכח, נשה דבר. Du vergissest zu essen תשכח מאכל לחמך. Vergessen lassen, von Gott שכח, השכיח, נשה, השה את. Vergessend שכח. Vergessen werden, השכח, השתכח.

Vergeßlichkeit, die, *שכחה.

Vergessenheit, die, das Land der — ארץ נשיה.

Vergraben, Geld unter einen Baum טמן כסף תחת העץ.

Vergrößern, sein Gebieth הרחב גבולו; sein Vermögen הרבה הונו.

Vergreifen, ich will mich nicht an ihn, לא אשלח ידי בו, ידי אל תהי בו. Sich an den Namen Gottes תפש שם אלהים.

Verdacht, der, *חשד. Einen in Verdacht haben *חשד איש. Im Verdacht eines Diebstahls sein חשוד. נחשד על הגנבה.

Verdammen, es verdammt dich dein Mund, nicht ich פיך ירשיעך ולא אני.

Verdanken, dir allein verdank' ich meine Rettung לבד בך נושעתי.

Verdolmetschung, die, *תרגום.

Verdolmetschen, Etwas תרגם את.

Verdoppelung, die, כפל, משנה.

Verdoppeln, Etwas כפל את. Verdoppelt כפול.

Verdorben, s. Verderben.

Verdorren, von Pflanzen יבש, s. Ausdorren, Dürre. Seine Hand verdorrte יבשה ידו.

Verdunkeln, die Wolken verdunkeln den Mond העבים יקדירו את הירח. Der Himmel verdunkelte sich קדרו השמים, התקדרו השמים. Die Zedern verdunkelten ihn nicht ארזים לא עממהו. Wie ist das Gold so verdunkelt איכה יועם זהב. Von den Augen, כהה, s. Dunkel.

Verduften, von Blumen חדל לתת ריח.

Verdursten, מות בצמא.

Verdauung, die, *עכול.

Verdauen, *עכל, התעכל.

Verdingen, sich, הִשְׂתַּכֵּר. Sich um Brod הִשָּׂכֵר בַּלֶּחֶם.

Verdient, ein um seine Vaterstadt verdienter Mann הָאִישׁ הָעֹשֶׂה מַעֲלוֹת טוֹבוֹת בְּעִירוֹ.

Verdienst, der, eines Miethlings, שָׂכָר, שָׂכִיר, s. Lohn.

Verdienst, das, er hat sich viele Verdienste um das Vaterland erworben פָּעַל מַעֲלוֹת רַבּוֹת לְהוֹעִיל לְאֶרֶץ מוֹלַדְתּוֹ. Einem nach Verdienst vergelten שַׁלֵּם לְאִישׁ כְּפָעֳלוֹ, עֲשֵׂה לְאִישׁ כִּגְמוּל יָדָיו.

Verdienen, 1) er verdient sich viel durch seine Arbeit יַשִּׂיג שָׂכָר (oder): יֵשׁ לוֹ שָׂכָר הַרְבֵּה בַּעֲבֹדָתוֹ. רַב תְּמוּר מְלֶאכֶת עֲבוֹדָתוֹ. 2) Er verdient Lob לוֹ נָאֲתָה תְהִלָּה. Ihm geschieht, wie er es verdient כִּגְמוּל יָדָיו יֵעָשֶׂה לּוֹ. Dieser Mann hat den Tod nicht verdient אֵין מִשְׁפַּט מָוֶת לָאִישׁ הַזֶּה. 3) Hab' ich das um dich verdient? הַאִם עָשִׂיתִי עִמְּךָ כַּאֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עִמָּדִי.

Verdeutlichen, Etwas, בָּאֵר דָּבָר הֵיטֵב.

Verdeutschen, Etwas, *הַעְתֵּק דָּבָר אֶל לְשׁוֹן גֶּרְמָנִית, אַשְׁכְּנָזִית.

Verdächtig, חָשׁוּד, נֶחְשָׁד*. Die Dienstmagd ist mir verdächtig הָאָמָה חֲשׁוּדָה בְעֵינָי.

Verdenken, wer will mir das verdenken? מִי הָאִישׁ אֲשֶׁר יֵרַע בְּעֵינָיו כִּי עָשִׂיתִי זֹאת.

Verdecken, Etwas, כַּסֵּה אֶת. (Bildlich) Er verdeckt die Motive seiner Handlungsweise הוּא מְכַסֶּה סִבּוֹת פְּעֻלּוֹתָיו מִכָּל אָדָם.

Verderbt, s. Verderben.

Verderbtheit, die, seine — עֲלִילוֹתָיו הַנִּשְׁחָתוֹת.

Verderblich sein, הָיֹה לְמַשְׁחִית. Ein verderbliches Werkzeug כְּלִי מַשְׁחֵת.

Verderbniß, das oder die, der Menschen, דֶּרֶךְ בְּנֵי אָדָם הַנִּשְׁחָתָה. Berg des Verderbnisses, הַר הַמַּשְׁחִית.

Verderben, neutrum. Der Gürtel war verdorben (durch Fäulniß), נִשְׁחַת הָאֵזוֹר. Verdorbener Wein יַיִן אֲשֶׁר סָר טַעְמוֹ, יַיִן אֲשֶׁר רֵיחוֹ נָמָר. Verdorbenes Obst, Fleisch, Brod, פְּרִי רָקָב, בָּשָׂר בָּאְשׁ, לֶחֶם מְקֻלְקָל.

Verderben, activum. Ein Land — שַׁחֵת, הַשְׁחֵת אֶרֶץ. Ein verderbter Quell, מָקוֹר מָשְׁחָת. Füchse verderbten den Weinberg הַשּׁוּעָלִים חִבְּלוּ הַכָּרֶם. Den Weg, den du wandelst, verderben sie דֶּרֶךְ אֹרְחֹתֶיךָ בִּלֵּעוּ. Jeden guten Acker werdet ihr durch Steine verderben כָּל הַחֶלְקָה הַטּוֹבָה תַּכְאִיבוּ בָּאֲבָנִים. (Moralisch) Ein verderbter Mensch אִישׁ נֶאֱלָח, מַשְׁחִית דְּרָכָיו. Die Erde war verderbt נִשְׁחֲתָה הָאָרֶץ.

Verderben, das, אֵיד, הוֹוָה, הַוָּה, פִּיד, שֹׁד, s. Unheil, Unglück. Das ist sein — זֹאת תַּאֲבִדֵהוּ.

Verderber, der, מַשְׁחִית, מְחַבֵּל.

Verdruß, der, כַּעַס.

Verdrüßlich, 1) mißmuthig. Er ist — רוּחוֹ סָרָה. Eine verdrüßliche Miene, פָּנִים זֹעֲפִים. 2) Ein verdrüßlicher Handel עִנְיַן רָע, s. Unangenehm.

Verdrießen, es verdroß ihn, וַיֵּרַע בְּעֵינָיו. Es soll dich nicht verdrießen, wenn du es ihm gibst אַל יֵרַע לְבָבְךָ בְּתִתְּךָ לוֹ. Verdrießt es dich wohl? הַהֵיטֵב חָרָה לָךְ.

Verdrehen, das Recht, עַוֵּת מִשְׁפָּט; Worte הַפֵּךְ, סַלֵּף דְּבָרִים. Verdreht, מְעֻוָּת, נִפְתָּל, עִקֵּשׁ.

Verdrängen, er ist von seinem Amte verdrängt worden לָקַח אַחֵר פְּקֻדָּתוֹ.

Verhalten, 1) s. Zurückhalten. 2) Sie verhielten sich ruhig die ganze Nacht הִתְחָרְשׁוּ כָּל הַלַּיְלָה. 3) So verhielt es sich mit den Steuern וְזֶה דְּבַר הַמַּס.

Verhalten, das, eines Menschen, דֶּרֶךְ הָאָדָם.

Verhandeln, 1) eine Waare, נָתֹן מַעֲרָב לְאִישׁ בִּמְחִיר. 2) Eine Sache mit Jemanden, הִדַּבֵּר עִם אִישׁ עַל דָּבָר s. Unterhandeln.

Verhaßt, sie ist ihm, שְׂנוּאָה הִיא בְּעֵינָיו. Einen bei Jemanden verhaßt machen הַבְאֵשׁ רֵיחַ אִישׁ בְּעֵינֵי אִישׁ, הַבְאֵשׁ בְּאִישׁ, הִתְבָּאֵשׁ עִם אִישׁ.

Verhaft, der, מִשְׁמָר.

Verhaften, Jemanden, שׂוּם, הַנִּיחַ אִישׁ בַּמִּשְׁמָר.

Verharren, s. Verbleiben, Beharren.

Verharschen, die Wunde ist verharscht, *הִגְלִידָה הַמַּכָּה.

Verhöhnen, Einen, חָרֵף חָרֵף אִישׁ.

Verhören, die Zeugen, שְׁמֹעַ דִּבְרֵי הָעֵדִים.

Verhungern, מוּת בָּרָעָב. Verhungerte Menschen, מְתֵי, מְזֵי רָעָב.

Verhuren, 1) sein Vermögen, אִבֵּד הוֹן בְּרֵעוּתוֹ זוֹנוֹת. 2) Ein verhurtes Weib אִשָּׁה אֲשֶׁר רוּחַ זְנוּנִים בְּקִרְבָּהּ.

Verhauchen, s. Aushauchen.

Verhüten, ein Uebel, חָשׂךְ הָרָעָה מִבּוֹא.

Verhüllen, das Gesicht mit einem Tuche הָלֵט פָּנָיו בְּשִׂמְלָה. Sich mit Etwas, הִתְכַּסָּה בְּ, הִתְעַלֵּף. s. Hüllen. Wenn man das Heiligthum verhüllt כְּבַלַּע אֶת הַקֹּדֶשׁ.

Verhindern, Einen an Etwas, חָשׂךְ, מָנַע, הִשְׁבִּית אִישׁ מֵעֲשׂוֹת דָּבָר. Ich bin verhindert worden, dich zu besuchen נִמְנַעְתִּי מִבּוֹא לִרְאוֹת פָּנֶיךָ.

Verheimlichen, Etwas vor Jemanden, הֶעְלִים, כִּחֵד דָּבָר מֵאִישׁ.

Verheißung, die, ist es aus mit der Verheißung auf kommende Geschlechter? גָּמַר אֹמֶר לְדֹר וָדֹר.

Verheißen, Einem Gutes, דִּבֶּר טוֹבָה עַל אִישׁ.

Verheirathen, er hat seinen Sohn, seine Tochter verheirathet לָקַח אִשָּׁה לִבְנוֹ; נָתַן אֶת בִּתּוֹ לְאִישׁ לְאִשָּׁה, שִׁלַּח אֶת בִּתּוֹ הַחוּצָה. Er, sie hat sich verheirathet, לָקַח, נָשָׂא לוֹ אִשָּׁה; הָיְתָה לְאִישׁ. Er, sie ist verheirathet בַּעַל אִשָּׁה הוּא; בְּעֻלַת בַּעַל הִיא.

Verhöhlen, Einem Etwas, הֶעְלִים, כִּחֵד דָּבָר מֵאִישׁ. Es war ihm verhohlen נֶעְלַם הַדָּבָר מִמֶּנּוּ. Du verhöhlst deine Gänge vor deinem Bruder הֶעְלַמְתָּ, תַּעְלִים כָּל הֲלִיכוֹתֶיךָ מֵאָחִיךָ.

Verhältniß, das, Jeder nach Verhältniß seines Dienstes אִישׁ כְּפִי עֲבֹדָתוֹ.

Verhältnißwort, das, מִלַּת הַיַּחַס*, s. Vorwort.

Verhängniß, das, der Menschen מִקְרֶה, פְּקֻדַּת כָּל אָדָם. (Gebräuchlicher im Neuhebräischen), מַעֲרֶכֶת, מַעֲרָכָה, מַזָּל, s. Schicksal.

Verhängen, 1) ein Fenster mit einem Tuche כַּסֵּה הַחַלּוֹן בְּשִׂמְלָה, פָּרֹשׂ שִׂמְלָה עַל הַחַלּוֹן. 2) Gott hat Unglück über dich verhängt אֱלֹהִים דִּבֶּר עָלֶיךָ רָעָה.

Verheerung, die, einer fremden Horde מַהְפֵּכַת זָרִים. s. Verwüstung.

Verheeren, ein Land שִׁחֵת, הִשְׁחִית, הֶחֱרִיב אֶרֶץ, הָבֹאת הָאָרֶץ שְׁאִיָּה; s. Verwüsten.

Verhärten, das, Herz הִקְשָׁה, הִקְשִׁיחַ, הִכְבִּיד, אִמֵּץ לֵב.

Verherrlichen, Einen, פֵּאֵר, הֶאְדִּיר אֶת. Verherrlicht, נֶאְדָּר. Sich an Etwas, הִתְפָּאֵר בְּ. Wenn ich an ihm verherrlicht werde בְּהִכָּבְדִי בוֹ.

Verwahrung, die, es bleibe bei euch in — וְהָיָה לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת. Einem Etwas in Verwahrung geben הִפְקִיד דָּבָר בְּיַד אִישׁ.

Verwahrlosen, er verwahrloste die Erziehung des Knaben לֹא חָנַךְ אֶת הַנַּעַר בְּדֶרֶךְ טוֹבָה. s. Vernachläßigen.

Bewahren, Etwas, נָצַר דָּבָר. Er verwahrte es im Hause, וַיַּפְקֵד בַּבָּיִת. Etwas Verwahrtes, פִּקָּדוֹן.

Verwaiste Kinder, יְלָדִים אֲשֶׁר אֵין לָהֶם אָב וָאֵם.

Verwachsen, s. Ungestaltet, Mißgestalt.

Verwalten, das Hauswesen, הָיֹה עַל הַבָּיִת.

Verwalter, der, פָּקִיד, מְמֻנֶּה, סֹכֵן. Eines Schlosses הַסֹּכֵן אֲשֶׁר עַל הַבָּיִת.

Verwandt, er ist mit mir, קָרוֹב הוּא לִי.

Verwandte, der, die, קָרוֹב, קְרוֹבָה. Sein nächster Verwandter, גֹּאֵל הַקָּרוֹב אֵלָיו. Unser Verwadter, מוֹדַעְתֵּנוּ.

Verwandtschaft, die, die Männer deiner אַנְשֵׁי גְאֻלָּתֶךָ. Seine ganze — כָּל קְרוֹבָיו.

Verwandeln, Wasser in Blut הָפַךְ מַיִם לְדָם; die Stadt in einen Schutthaufen שׂוּם עִיר לְגַל. Der Kummer verwandelte sich in Freude נֶהְפַּךְ הַיָּגוֹן לְשִׂמְחָה.

Verworfen, s. Verwerfen.

Verworren, eine verworrene Erzählung סִפּוּר* מְבֻלְבָּל, s. Verwirren.

Verwöhnen, ein Kind, פִּנֵּק אֶת הַיֶּלֶד. s. Verzärteln.

Verwunden, Jemanden, פָּצַע, מָחַץ אִישׁ. Er verwundet dir das Haupt הוּא יְשׁוּפְךָ רֹאשׁ. Ich bin verwundet, נִשְׁבַּרְתִּי, הָחֳלֵיתִי. Ein verwundetes Herz לֵב נִשְׁבָּר.

Verwunderung, die, תִּמָּהוֹן.

Verwundern, sich über Etwas, תָּמַהּ עַל דָּבָר.

Verwittwet, אַלְמָן.

Verwieſene, der, בֶּן הַגּוֹלָה, גָּרוּשׁ, מְגֹרָשׁ, נִדָּח.

Verwichen, ſ. Vorig.

Verwildern, der Acker iſt verwildert הַשָּׂדֶה יַעֲלֶה קִמְּשׂוֹנִים. Das Volk verwildert, יִפָּרַע עָם.

Verwünſchung, die, אָלָה.

Verwünſchen, den Tag, קָבַב, אָרַר יוֹם.

Verwüſtung, die שְׁמָמָה, שַׁמָּה, חָרְבָּה, שׁוֹאָה, מַהְפֵּכָה; durch wilde Thiere שֹׁד בְּהֵמוֹת.

Verwüſten, ein Land, הֵשַׁם, הִשְׁאָה, הִשְׁחִית, הֶחֱרִיב אֶרֶץ; שׂוּם הָאָרֶץ לְשַׁמָּה, לִשְׁמָמָה. Verwüſtet ſein. שָׁמֵם, חָרֵב.

Verwüſter, der, eines Landes, הַמַּחֲרִיב, הַמַּשְׁחִית הָאָרֶץ.

Verwickeln, ſich mit den Füßen in einem Netze הֵאָחֵז בְּרַגְלָיו בִּמְצוּדָה.

Verwirken, du haſt dadurch dein Leben verwirkt מִשְׁפַּט מָוֶת לְךָ כִּי עָשִׂיתָ זֹאת, בְּנַפְשְׁךָ עָשִׂיתָ זֹאת. Ihr würdet machen, daß ich meinen Kopf bei dem König verwirke וְחִיַּבְתֶּם אֶת רֹאשִׁי לַמֶּלֶךְ.

Verwirrung, die, מְבוּכָה, מְהוּמָה. Die Stadt war in — הָעִיר נְבוֹכָה. Ein Lager in Verwirrung bringen הוּם, הָמַם אֶת הַמַּחֲנֶה.

Verwirren, die Sprache (beim Thurmbau zu Babel) בָּלַל הַשָּׂפָה; den Feind, ſ. Verwirrung. Ein verwirrter Kopf מְבֻלְבָּל.

Verwiſchen, Etwas, מָחָה אֶת.

Verweigerung, die, מֵאוּן.

Verweigern, Einem ein Darlehen מֵאֵן לְהַלְווֹת אֶת אִישׁ. Du haſt mir deinen Sohn nicht verweigert לֹא חָשַׂכְתָּ אֶת בִּנְךָ מִמֶּנִּי. Der König wird mich dir nicht — לֹא יִמְנָעֵנִי הַמֶּלֶךְ מִמְּךָ.

Verweis, der, גְּעָרָה. Einem einen Verweis geben גָּעַר בְּאִישׁ.

Verweiſen, 1) Einen aus dem Lande, des Landes, הִגְלָה אִישׁ מֵהָאָרֶץ. 2) Einem Etwas, גָּעַר בְּאִישׁ עַל דָּבָר. 3) Einen an den Richter צִוָּה אִישׁ לְהָבִיא דְבָרוֹ אֶל הַשֹּׁפֵט.

Verweichlichen, ſeinen Knecht in der Jugend פִּנֵּק מִנֹּעַר עַבְדּוֹ. Ein verweichlichtes Weib רַכָּה, עֲנֻגָּה, מְעֻנָּגָה.

Verweilen, an einem Orte, לוּן בְּ; Sich lange, ſ. Aufhalten. 3) Sein Auge verweilt auf oder bei jeder Blume עֵינוֹ תָלִין בְּכָל פֶּרַח וָפָרַח.

Verweinen, 1) Nächte, בָּכֹה כָּל הַלֵּילוֹת. 2) Er hat verweinte Augen חֳמַרְמְרוּ עֵינָיו מִבֶּכִי.

Verweben, Etwas mit Etwas אָרַג עִם.

Verwegen, הָעֵז פָּנִים, חֲזַק הַמֵּצַח, ſ. Kühn. Eine verwegene Antwort geben עָנָה עַזּוֹת.

Verwähen, die Spreu, נָדַף הַמּוֹץ.

Verwehren, Einem Etwas, עָצַר, חָשַׂךְ אִישׁ בְּחָזְקָה מֵעֲשׂוֹת דָּבָר, ſ. Wehren.

Verweſung, die, בָּלִי. Die Gruft der — שַׁחַת בְּלִי.

Verweſen, רָקַב, בָּלָה.

Verweſer, der, ſ. Verwalter.

Verwechſeln, 1) Geld, הֵמַר כֶּסֶף בְּכֶסֶף. Er verwechſle es nicht, לֹא יַחֲלִיפֶנּוּ. 2) Er verwechſelt mich mit meinem Bruder יַחְשֹׁב פָּנַי לִפְנֵי אָחִי.

Verwelken, die Blume verwelkte נָבֵל, אֻמְלַל הַפֶּרַח. Eine verwelkte Feige נֹבֶלֶת מִתְּאֵנָה.

Verwenden, 1) er verwandte kein Auge von ihr לֹא מֵהַבִּיט (oder) הֵסֵב עֵינָיו מִלִּרְאוֹת (oder) פָּנָה בָּהּ, ſ. Abwenden. 2) Geld auf Bauen, הוֹצִא כֶּסֶף לִבְנוֹת. 3) Sich für Jemanden, ſ. Fürbitte.

Verwerflich, 1) ein verwerflicher Rath עֵצָה, נִבְעָרָה. 2) Vom Opfer, Es ſei verwerflich, פִּגּוּל יִהְיֶה.

Verwerfen, 1) die Kuh hat verworfen, שִׁכְּלָה הַפָּרָה. 2) Einen Rath, eine Zurechtweiſung, פָּרַע עֵצָה; פָּרַע מוּסָר, נָאַץ תּוֹכָחָה. Ich habe ihn, ſie verworfen, מְאַסְתִּיהוּ; גְּעַלְתִּיו, גְּאַלְתִּיהָ; גָּעֲלָה נַפְשִׁי אֶתְכֶם, גֵּאַלְתִּי בָם. Er verwarf ſein Heiligthum נֵאֵר, זָנַח מִקְדָּשׁוֹ. Einer der verworfenſten Menſchen אִישׁ עֹשֶׂה כָּל תּוֹעֲבוֹת רָעוֹת.

Verſagen, Einem Etwas, חָשַׂךְ דָּבָר מִן. Er verſagte ihm ſeinen Wunſch לֹא נָתַן לוֹ אֶת שְׁאֵלָתוֹ. Die Erde verſagte ihre Frucht הָאָרֶץ כָּלְאָה יְבוּלָהּ. Ich verſagte mir keine Freude לֹא מָנַעְתִּי לִבִּי מִכָּל שִׂמְחָה.

Verſalzen, eine Speiſe, שׂוּם מֶלַח הַרְבֵּה בְּאֹכֶל. Er verſalzte mir die Suppe יִמְלַח הַמָּרָק לִי (oder) יַרְבֶּה לִמְלוֹחַ הַמָּרָק לִי בְּיֶתֶר שְׂאֵת.

Versammlung, die, קָהָל, קְהִלָּה; Eine festliche, עֲצָרָה, עֲצֶרֶת; Der Propheten, לַהֲקַת הַנְּבִיאִים.

Versammlungsort, der, מוֹעֵד.

Versammeln, Menschen, אָסַף, אִסֵּף, כָּנַס, כִּנֵּס, הִקְהִיל, קִבֵּץ, הִקְבִּיץ אֶת. Sich Versammeln, הִתְאַסֵּף, הֵאָסֵף, הִקָּהֵל. Zu seinen Vätern versammelt werden הֵאָסֵף אֶל אֲבוֹתָיו.

Versorgung, die, כַּלְכָּלָה.

Versorgen, seine Familie, כִּלְכֵּל בֵּיתוֹ; Einen mit Brod, כִּלְכֵּל אִישׁ לֶחֶם. Er versorgte sie mit Brod וַיְנַהֲלֵם בַּלֶּחֶם. Mit Getreide und Most hab' ich ihn versorgt דָּגָן וְתִירוֹשׁ סְמַכְתִּיו. Eine Tochter, שִׁלַּח בִּתּוֹ הַחוּצָה.

Versöhnung, die, כִּפֻּרִים.

Versöhnungstag, der, יוֹם כִּפֻּרִים, יוֹם הַכִּפֻּרִים.

Versöhnen, einen Zornigen, כִּפֵּר חֲמַת אִישׁ; einen Feind mit Geschenken, כִּפֵּר פְּנֵי אוֹיֵב בַּמִּנְחָה; Feinde mit einander, הִשְׁלִים אוֹיֵב עִם אוֹיֵב.

Versuch, der, ich möchte nur noch Einmal einen Versuch machen אֲנַסֶּה נָא רַק הַפָּעַם.

Versuchung, die, מַסָּה, plur. מַסּוֹת.

Versuchen, 1) sie hat es nie versucht, ihre Fußsohle auf die Erde zu setzen לֹא נִסְּתָה כַף רַגְלָהּ הַצֵּג עַל הָאָרֶץ. 2) Gott — נִסָּה אֱלֹהִים. 3) Eine Speise טָעַם אֹכֶל.

Versiegeln, Etwas, חָתַם אֶת.

Versiegen, vom Wasser, חָרֵב, נָשַׁת מִן, הִדְעִיךְ מִמְּקוֹמוֹ.

Versichern, ich versichere es dir אֱמֶת הַדָּבָר אֲשֶׁר אֲנִי דֹבֵר אֵלֶיךָ.

Versilbern, Etwas, צִפָּה כֶסֶף אֶת.

Versündigen, sich an Gott, חָטָא לֵאלֹהִים.

Versüßen, das versüßt mir mein Elend מָתוֹק לִי עָנְיִי בְּזֹאת.

Versinken, in den Koth, טָבַע בַּטִּיט; im Wasser, צָלַל בַּמַּיִם.

Versäumniß, die, nur seine Versäumniß soll er ihm geben רַק שִׁבְתּוֹ יִתֵּן.

Versäumen, er hat die Mahlzeit versäumt כָּלְתָה הַמִּשְׁתֶּה בְּבוֹאוֹ כִּי אִחַר לָלֶכֶת שָׁמָּה.

Verseufzen, er verseufzt sein Leben יִשָּׂא קוֹלוֹ בַּאֲנָחָה.

Ferse, die, עָקֵב; plur. עֲקֵבִים.

Versehen, sich, 1) Einen Fehler machen חָטָא, שָׁגָה. 2) Sich mit Mundvorrath auf der Reise לָקַח צֵידָה, צֵידָה לַדֶּרֶךְ; Einen mit Brod, s. Versorgen. Sich mit Bauholz, הֵכִין עֵצִים לִבְנוֹת. 3) Er versieht dieses Amt עָלָיו הַפְּקֻדָּה הַזֹּאת, מֻפְקָד הוּא עַל זֹאת.

Versehen, das, שְׁגָגָה, מִשְׁגֶּה. Es geschah aus — נַעֲשְׂתָה בִשְׁגָגָה, לִשְׁגָגָה.

Versetzen, 1) Einen Baum, עָקַר עֵץ לִנְטֹעַ בְּמָקוֹם אַחֵר. Er versetzte das Volk in die Städte הֶעֱבִיר הָעָם לֶעָרִים. Er versetzt die Berge, ehe sie es merken הַמַּעְתִּיק הָרִים וְלֹא יָדָעוּ. 2) Einem einen Schlag, הִכָּה אִישׁ (מַכָּה). 3) Antworten. Er versetzte, עָנָה; 4) s. Verpfänden.

Versengen, er hat sich die Haare versengt נִכְוָה שְׂעַר רֹאשׁוֹ.

Versenden, Eine Waare, שִׁלַּח מַעֲרָב אֶל מָקוֹם רָחוֹק.

Versenken, ein Schiff, הִטְבִּיעַ אֳנִיָּה בַּיָּם.

Verthun, viel Geld, הוֹצִיא כֶּסֶף הַרְבֵּה; Sein Vermögen, אִבֵּד הוֹנוֹ.

Vertheidigung, die, 1) Rechtfertigung הִצְטַדְּקוּת. 2) Vor Gericht. Führt an eure Vertheidigungen הַגִּישׁוּ עֲצֻמוֹתֵיכֶם.

Vertheidigen, sie vertheidigten sich gegen ihre Feinde יַעַמְדוּ עַל נַפְשָׁם נֶגֶד אֹיְבֵיהֶם. 1) Mit Worten, צִדֵּק אִישׁ; vor Gericht, רָב רִיב אִישׁ; sich — צִדֵּק נַפְשׁוֹ, הִצְטַדֵּק. 2) Sie haben die Stadt vertheidigt גָּנוּ עַל הָעִיר בְּהִלָּחֲמָם עִם הַצָּרִים עָלֶיהָ. Sich selbst — הִלָּחֵם עִם אִישׁ לְהַצִּיל נַפְשׁוֹ.

Vertheilen, חִלֵּק דָּבָר לַחֲלָקִים. Unter diese soll das Land vertheilt werden לָאֵלֶּה תֵּחָלֵק הָאָרֶץ. Von Menschen. Ich vertheile sie in Jakob אֲחַלְּקֵם בְּיַעֲקֹב.

Vertheuern, das Getreide, (יוֹקֵר) הִרְבָּה מְחִיר הַדָּגָן.

Vertuschen, s. Verheimlichen.

Vetauschung, die, חֲלִיפָה, תְּמוּרָה.

Vertauschen, ein Kleid gegen das Andere הֵמֵר בֶּגֶד בְּבֶגֶד.

Fertig, 1) bereit נָכוֹן, s. Reisefertig. 2) Ich bin mit meiner Arbeit — כִּלִּיתִי מְלַאכְתִּי, כָּלְתָה מְלַאכְתִּי, s. Vollenden. Mit dem Essen fertig sein כִּלָּה לֶאֱכֹל. 3) Ein fertiger Schreiber סֹפֵר מָהִיר Er hat eine fertige Zunge לְשׁוֹנוֹ תְּמַהֵר לְדַבֵּר.

Fertigkeit, die, s. Geschicklichkeit.

Vertilgung, die, כִּלָּיוֹן. Mit dem Besen der — בְּמַטְאֲטֵא הַשְׁמֵד.

Vertilgen, ein Volk הַשְׁמֵד, הַכְחֵד, אַבֵּד, הַאֲבֵד עָם. Sie von der Erde zu vertilgen לְכַלֹּתָם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה. Das Andenken Jemands — מְחֹה, אַבֵּד זֵכֶר אִישׁ, הַשְׁבֵּת מֵאֱנוֹשׁ זִכְרוֹ.

Vertiefung, die, es ist eine eingefressene — פְּחֶתֶת הִיא. Vertiefungen, an einer Wand, als Zeichen des Aussatzes שְׁקַעֲרוּרוֹת.

Vertiefen, Etwas הַעֲמֵק אֵת; (fig.) er ist in dem Inhalt des Buches vertieft כָּל הֶגְיוֹנוֹ עַל דִּבְרֵי הַסֵּפֶר.

Vertändeln, die Zeit כִּלָּה עִתּוֹ בַּהֲבָלִים*.

Vertragen, sich mit Jemanden יָשֹׁב בְּשָׁלוֹם עִם אִישׁ. Er verträgt sich nicht mit ihm אֵינֶנּוּ שָׁלֵם אִתּוֹ.

Vertrocknen, 1) der Strom ist vertrocknet יָבֵשׁ, חָרֵב הַנָּהָר. 2) Trocken machen יַבֵּשׁ, הוֹבֵשׁ, הַחֲרֵב אֵת, s. Austrocknen.

Vertrösten, נַחֵם אִישׁ. Laßt euch nicht von Chiskijahu vertrösten auf Gott אַל יַבְטַח אֶתְכֶם חִזְקִיָּהוּ אֶל יְיָ.

Vertraut, mit all meinem Thun bist du vertraut כָּל מַעֲשַׂי נִגְלוּ לְךָ (נוֹדְעוּ לְךָ). Mit allen meinen Wegen bist du — כָּל דְּרָכַי הִסְכַּנְתָּ. Sich mit Einem vertraut machen הַסְכֵּן עִם אִישׁ, s. Vertraulich.

Vertrauter, der, mein — אַלּוּפִי, אִישׁ סוֹדִי. Meine Vertrauten מְיֻדָּעַי, מְתֵי סוֹדִי.

Vertraulich., mit Einem umgehen הָיֹה, בָּא בְּסוֹד אִישׁ. Er lebt mit ihm auf vertraulichem Fuß יִחְיֶה עִמּוֹ יַחַד כְּעִם אָח וָרֵעַ. Als Gott vertraulich in meinem Zelte weilte בְּסוֹד אֱלוֹהַּ עֲלֵי אָהֳלִי.

Vertrauen, auf Einen בָּטֹחַ בְּ, עַל, אֶל, הַאֲמֵן בְּ, חָסֹה בְּ.

Vertrauen, das, בִּטָּחוֹן. Auf Gott sein Vertrauen setzen שׂוּם אֱלֹהִים מִבְטָחוֹ, הָיֹה בֵּאלֹהִים מִבְטָחוֹ. Ich habe kein Vertrauen zu ihm אֵינֶנִּי מַאֲמִין בּוֹ. Ich will dir ein Wort im Vertrauen sagen אֲדַבֵּר אֵלֶיךָ דָּבָר וְלֹא תַגִּידוֹ לְאִישׁ.

Vertrauensvoll, בּוֹטֵחַ, בָּטוּחַ. Mein Herz ist vertrauungsvoll לְבָבִי נָכוֹן וּבָטוּחַ.

Vertrauern, er vertrauert sein Leben נַפְשׁוֹ עָלָיו תֶּאֱבַל כָּל יְמֵי חַיָּיו.

Vertrinken, 1) er hat sein Geld vertrunken שָׁתָה יַיִן וְשֵׁכָר עַד אֲשֶׁר אָפֵס כַּסְפּוֹ. 2) Den Kummer — שָׁתֹה שֵׁכָר לְשַׁכַּח יְגוֹנוֹ.

Vertreibung, die, גְּרֻשָׁה, plur. גְּרֻשׁוֹת; גֵּרוּשׁ*.

Vertreiben, den Feind גָּרֹשׁ, גָּרֵשׁ, הוֹרֵשׁ הָאוֹיֵב; Jemands Fieber הָסֵר הַקַּדַּחַת מִן. Sich die Sorgen, הָסֵר דְּאָגָה מִלִּבּוֹ. Sich die Zeit mit Lesen הִשְׁתַּעֲשֵׁעַ בִּקְרֹא בַסֵּפֶר. Der Wind vertrieb den Regen הָרוּחַ עָצַר בַּגֶּשֶׁם.

Verträumen, die Nacht הָיֹה כָּל הַלַּיְלָה בַּחֲלֹם.

Vertreten, 1) sich den Fuß, s. Verrenken. 2) Einem den Weg הִתְיַצֵּב לִקְרַאת אִישׁ בַּדֶּרֶךְ לְעָצְרוֹ. 3) Er vertrat mich während meiner Krankheit הָיָה עַל כַּנִּי בְּחָלְיִי. 4) Vertritt deinen Knecht zum Guten עֲרֹב עַבְדְּךָ לְטוֹב. Vertritt mich bei dir עָרְבֵנִי עִמָּךְ.

Verjagen, s. Vertreiben, Verscheuchen. Ein ungerathener Sohn verjagt die Mutter בֵּן מֵבִישׁ יַבְרִיחַ אֵם.

Verjüngen, sie verjüngt sich תִּתְחַדֵּשׁ (יִתְחַדְּשׁוּ) נְעוּרֶיהָ, תָּשׁוּב לִימֵי עֲלוּמֶיהָ. Die Erde hat sich verjüngt הִתְחַדְּשׁוּ פְּנֵי הָאֲדָמָה. Dann verjüngt sich sein Geist אָז חָלַף רוּחַ.

Verjährt נוֹשָׁן*.

Ferien, die, der Schüler יְמֵי בִּטּוּל הַתַּלְמִידִים*.

Verlahmen, הִפָּסֵחַ.

Verlachen, Einen שָׂחֹק עַל, בְּ.

Verlammen, das Schaf hat verlammt שִׁכְּלָה הָרָחֵל.

Verlangen, 1) mich verlangt zu wissen אחפץ, אתאוה לדעת. 2) Geld von Jemanden בקש כסף מיד איש. Du verlangtest nicht ein Brandopfer עולה לא שאלת.

Verlangen, das, 1) nach deinem Manne wird dein Verlangen sein אל אישך תשוקתך. Ein Verlangen nach Etwas haben תאב, יאב ל, נשא נפשו אל, s. Sehnen. 2) Ein bloßes Wollen שאלה, בקשה. Das Verlangen seiner Lippen ארשת שפתיו.

Verlassen, 1) ich verließ sie weinend בכתה בלכתי. 2) Das Fieber hat ihn verlassen סרה הקדחת ממנו. 3) Er hat sein Volk verlassen עזב, נטש עמו. 4) Sich auf Einen בטח ב, השען, הסמך על.

Verlassen, ein verlassener Mensch איש נעזב. Eine verlassene Stadt עיר עזובה.

Verlassenschaft, die, s. Hinterlassenschaft.

Verlarven, sich, s. Maskiren.

Verlobung, die, אירושין.

Verloben, sich mit einem Mädchen ארש (לו) אשה. Ein verlobtes Mädchen נערה מאורשה. Eine verlobte Magd שפחה נחרפת לאיש.

Verlosen, Etwas הפל גורל על.

Verlocken, man hat ihn dazu verlockt פתוהו ויעשה זאת.

Verloren, s. Verlieren.

Verlöschen, die Lampe ist verloschen כבה, דעך הנר, s. Erlöschen.

Verlust, der, 1) Gegensatz des Gewinnes נזק. 2) In Verlust gerathen אבד, s. Verlieren.

Verlustig werden, einer Sache, s. Verlieren.

Verlauten, es verlautet שמעתי לאמר, הקול ישמע לאמר.

Verlauf, der, 1) nach Verlauf dreier Tage מקץ, מקצה שלשת ימים. 2) Erzähle mir den Verlauf der Sache הגד לי איכה נהיה הדבר הזה.

Verlaufen, 1) das Wasser verlief sich שבו המים מעל הארץ. 2) Ein verlaufenes Schaf שה אובד, נדח. 3) Die Menge verlief sich und ging hin und her ההמון נמוג וילך והלום.

Verlieben, 1) er hat sich in sie verliebt דבקה נפשו בה באהבתו אתה. 2) Ein verliebter Mensch איש רודף אחרי אהבים. Sie wirft ihm verliebte Blicke zu תעגב עליו בעיניה.

Verließ, das, מסגר, s. Gefängniß.

Verlieren, 1) ich habe mein Geld verloren אבד כספי ממני, s. Verloren gehen אבד. Das Verlorne wieder finden מצא את האבדה. 2) Ich habe bei diesem Geschäfte viel verloren יש לי נזק גדול בדבר הזה. 3) Ich bin verloren! אבדתי. Ein verlorner Mensch אובד. 4) Als ich ihn aus dem Gesichte verlor בלכתו מעיני.

Verleugnen, 1) Gott, כחש באלהים. 2) Wenn Jemand nach mir fragt, so verleugne mich אם ישאלך איש לאמר היש אדניך בביתו ואמרת אין.

Verleiden, er hat mir die Speise verleidet קצה נפשי באכל בדברו אלי.

Verleihen, 1) Geld auf Zinsen הלוה, נתן כספו בנשך. Er verleiht Pferde ישאיל סוסים את אנשים בכסף. 2) Der Königen den Sieg verleiht הנתן תשועה למלכים.

Verleiten, Einen, הדיח איש. Sich verleiten lassen הנדח. Er hat ihn zum Trunke verleitet פתהו וישתה יין ושכר, s. Verführen.

Verleumdung, die, דבה, דבה רעה, רכיל, רכילות.

Verleumden, הלך רכיל, הוצא דבה. Er verleumdete nicht mit seiner Zunge לא רגל על לשונו. Jemanden הוצא דבה רעה על איש, רגל באיש, לשן איש. Einen bei Jemanden הלשן איש אל איש.

Verleumder, der איש מלשני בסתר רעהו, נרגן, מלשין; מלושן oder מלשן; איש רכיל. Als Verleumder herumgehen הלך רכיל.

Verleumderische Menschen אנשי רכיל, הלכי רכיל.

Verleben, ich habe meine Jugend glücklich verlebt טובים היו ימי נעורי, יבלה שנות נעוריו בנעימים.

Verlegen, er hat den Schlüssel verlegt לא הניח המפתח במקומו. 2) Ein Fest — עשה חג ביום אחר. 3) Die Soldaten העבר אנשי מלחמה למקומות אחרות.

Verlegen, eine verlegene Waare סְחוֹרָה נוֹשָׁנָה לֹא הָדָר לָהּ.

Verlegen sein, verwirrt נָבוֹךְ. Er ist um eine Antwort — לֹא יִמְצָא מַעֲנֶה, אֵין מַעֲנֶה בְּפִיו.

Verlegenheit, die, מְבוּכָה.

Verlesen, s. Vorlesen.

Verletzung, die, אָסוֹן, מוּם. Einem Menschen eine Verletzung beibringen נָתַן מוּם בְּאָדָם.

Verletzen, 1) Einen an der Hand נָתַן מוּם בְּיַד אָדָם. 2) Jemands Recht, Ehre, גָּזַל מִשְׁפַּט אִישׁ, *פָּגַע בִּכְבוֹד אִישׁ.

Verlechzen, ihre Zunge verlechzt vor Durst לְשׁוֹנָם בַּצָּמָא נָשָׁתָּה.

Verlängern, verlängere deine Seile הַאֲרִיכִי מֵיתָרַיִךְ. Am Abend, wenn sich die Schatten — כִּי יִנָּטוּ צִלְלֵי עָרֶב. Jemands Tage הַאֲרֵךְ יְמֵי אִישׁ.

Verlästern, s. Lästern, Schmähen.

Verläßlich, נֶאֱמָן.

Verlernen, er hat das Singen verlernt שָׁכַח הַשִּׁיר אֲשֶׁר לָמַד.

Vermachen, 1) ein Loch סָתַם חוֹר. 2) Einem sein Vermögen *עָזַב לְאִישׁ חֵילוֹ בְּצַוָּאָה.

Vermaledeien, Einen, קַלֵּל אֶת.

Vermodern, רָקַב, עָבַשׁ.

Vermöglich, er ist יֵשׁ לוֹ הוֹן.

Vermöge seines Befehles בְּמִצְוָתוֹ, s. Nach (Vorwort).

Vermögen, 1) können יָכֹל. Ich weiß, daß du Alles vermagst יָדַעְתִּי כִּי כֹל תּוּכָל. Sie vermochten nicht, ihm zu antworten לֹא יָכְלוּ לַעֲנוֹת אֹתוֹ. Weil Gott nicht vermochte מִבִּלְתִּי יְכֹלֶת יְיָ. Thue ihm, was deine Hand vermag עֲשֵׂה לוֹ כַּאֲשֶׁר תִּמְצָא יָדֶךָ. 2) Einen zu Etwas, s. Bereden.

Vermögen, das, הוֹן, אוֹן, חַיִל. Er hat ein großes — רַב חֵילוֹ. Sein ganzes — כֹּל אֲשֶׁר יִמָּצֵא לוֹ. Wenn sein Vermögen nicht hinreicht אִם לֹא תַשִּׂיג יָדוֹ.

Vermögend, ich bin nicht לֹא אוּכַל.

Vermuthung, die, *אוֹמֶר, s. Meinung, Gedanke.

Vermuthen, dich zu sehen, hab' ich nicht vermuthet רְאֹה פָנֶיךָ לֹא פִלָּלְתִּי. Das hätte ich nicht von euch vermuthet לֹא דִמִּיתִי עֲשׂה תַעֲשׂוּ כָּזֹאת.

Vermummen, ein Kind כַּסֵּה כָּל בְּשַׂר הַיֶּלֶד בִּבְגָדִים. Sich — הִתְכַּסָּה בְ, כִּסָּה פָנָיו, שׂוּם מַסְוֶה עַל פָּנָיו, הִשְׁתַּנָּה.

Vermauern, 1) eine Oeffnung סָתַם חוֹר בַּאֲבָנִים וּבְשִׂיד. 2) Einen Schatz הָסֵב אוֹצָר חוֹמָה.

Vermiethen, sich, הִשָּׂכֵר, הִשְׂתַּכֵּר. Einem ein Haus *הַשְׂכִּיר בֵּיתוֹ לְאִישׁ.

Vermittler, der, מְפַשֵּׁר*.

Vermitteln, Streitigkeiten *עָשֹׂה פְּשָׁרָה בֵּין אַנְשֵׁי הָרִיב.

Vermittelst seines Beistandes בְּעֶזְרָתוֹ.

Verminderung, die, *מִעוּט.

Vermindern, sie wird euch — וְהִמְעִיטָה אֶתְכֶם. Er soll ihren Unterhalt nicht — שְׁאֵרָהּ לֹא יִגְרָע. Das Volk vermindert sich יִמְעַט הָעָם.

Vermissen, Niemand von ihnen wurde vermißt לֹא נִפְקַד, לֹא נֶעְדַּר מֵהֶם אִישׁ. Man wird dich bei Tische — תִּפָּקֵד כִּי יִפָּקֵד מוֹשָׁבֶךָ.

Vermischen, Wein mit Wasser מָהֹל יַיִן בַּמָּיִם. Mit Oel vermischt בָּלוּל בַּשֶּׁמֶן, s. Vermengen.

Vermeiden, ich vermied es, ihn zu sprechen חָדַלְתִּי מִדַּבֵּר עִמּוֹ.

Vermählung, die, חֲתֻנָּה.

Vermählen, sich, s. Verheirathen.

Vermehrung, die, einer Familie מַרְבִּית הַבַּיִת.

Vermehren, Etwas הַרְבֵּה אֶת. Sich — רָבָה. Sich wie die Fische — דָּגֹה לָרֹב.

Vermächtniß, das, dieser Ring ist das Vermächtniß Eines meiner Freunde אֶחָד מֵרֵעַי עָזַב לִי הַטַּבַּעַת הַזֹּאת בְּצַוָּאָתוֹ.

Vermengen, Gerste mit Weizen בָּלֹל שְׂעֹרִים בְּחִטִּים. Sich mit Etwas הִתְבּוֹלֵל, הִתְעָרֵב בְּ.

Vermänteln, s. Bemänteln.

Vermessen sein, הֵעֵז פָּנָיו, הֵזִיד, s. Erfrechen. Ein vermessener Mensch, עַז פָּנִים, חֲזַק מֵצַח.

Vermessenheit, die, *עַזּוּת פָּנִים.

Fern von der Stadt רָחוֹק מִן הָעִיר. Fern von dem Lager הַרְחֵק מִן הַמַּחֲנֶה. Aus einem fernen Lande מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה, מֵאֶרֶץ מֶרְחָק, מֵאֶרֶץ מַרְחַקִּים. Von fern stehen עָמֹד מֵרָחוֹק, מִנֶּגֶד. Die dir fern stehen רְחֵקַיִךְ. Die fernen Zeiten

עִתִּים רְחוֹקוֹת. Das sei fern von mir! חָלִילָה לִּי מַעֲשׂוֹת כַּדָּבָר הַזֶּה.

Ferne, die, מֶרְחָק, מֶרְחַקִּים, מֶרְחַקִּים. In die Ferne sehen הַבֵּט לְמֵרָחוֹק.

Ferner sah ich unter der Sonne וְעוֹד רָאִיתִי תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ.

Fernerhin, עוֹד, s. Künftig.

Vernageln, eine Thür תָּקַע יְתֵדוֹת בְּדֶלֶת לְסָגְרָה.

Vernachläßigen, er vernachläßigt sein Geschäft יִתְרַפֶּה בִמְלַאכְתּוֹ, יִרְפּוּ יָדָיו מִמְּלַאכְתּוֹ.

Vernarben, s. Verharschen.

Vernarren, sich in ein Mädchen הִסְכִּל בְּאַהֲבָתוֹ אֶת הַנַּעֲרָה.

Vernunft, die, בִּינָה, תְּבוּנָה.

Vernunftlos, s. Unvernünftig.

Vernunftlosigkeit, die, חֲסַר תְּבוּנָה.

Vernichtung, die, כִּלָּיוֹן, אֲבַד, אֲבַדּוֹן, אָבְדָן.

Vernichten, Etwas אִבֵּד, הֶאֱבִיד, כִּלָּה, הִצְמִית אֶת. Gott hat den Ort der Sünder vernichtet כָּלָה יַעֲשֶׂה שַׁדַּי אֶת מְקוֹם הָרְשָׁעִים. Vernichten will ich sie אָסֹף אֲסִיפֵם. Ich vernichte deinen Mutterstamm וְדָמִיתִי אִמֶּךָ. Wie bist du vernichtet אֵיךְ נִדְמֵיתָ.

Vernünftig, ein vernünftiger Mann נָבוֹן, מֵבִין, אִישׁ תְּבוּנוֹת, אִישׁ בִּינָה.

Verneigung, die, קִידָה.

Verneigen, sich הִשְׁתַּחֲוָה אַפַּיִם אָרְצָה.

Verneigung, die, שְׁלִילָה*.

Verneinen, אָמַר לֹא, אַיִן, s. Bejahen. Ein verneinender Satz מִשְׁפָּט שׁוֹלֵל*.

Vernehmlich, s. Verständlich.

Vernehmen, 1) hören שָׁמַע, הֶאֱזִין. 2) Die Zeugen, s. Verhören.

Vernehmen, das, dem Vernehmen nach kommt mein Bruder hieher in einem Monat כְּפִי הַנִּשְׁמָע יָבוֹא אָחִי הֲלוֹם בְּעוֹד חֹדֶשׁ יָמִים.

Veredeln, von Pflanzen הִשְׁבִּחַ אֶת.

Verehelichen, s. Verheirathen.

Verehrung, die, כִּבּוּד*.

Verehrungswürdig, er ist לוֹ נָאוָה כָבוֹד.

Verehren, Einen, כִּבֵּד אִישׁ.

Verehrer, der, seine — מְכַבְּדָיו.

Verewigen, er hat seinen Namen verewigt שְׁמוֹ לְעוֹלָם יְהִי, לְזֵכֶר עוֹלָם יִהְיֶה, זִכְרוֹ לֹא יָסוּף.

Verächtlich, der Verworfene ist ihm — נִבְזֶה בְּעֵינָיו נִמְאָס. Das Würdige von dem Verächtlichen sondern הוֹצִיא יָקָר מִזּוֹלֵל.

Veränderung, die, שִׁנּוּי*.

Veränderlich, s. Unbeständig.

Verändern, Etwas שִׁנָּה אֶת. Sein Geruch hat sich nicht verändert רֵיחוֹ לֹא נָמָר.

Vererben, das von meinem Vater auf mich vererbte Haus הַבַּיִת אֲשֶׁר הָיָה לִי לִירוּשָּׁה מֵאֵת אָבִי.

Verfahren, mit Jemanden עָשָׂה עִם אִישׁ, עוֹלֵל לְאִישׁ.

Verfahren, das, דֶּרֶךְ, מַעֲשֶׂה.

Verfall, der, eines Reiches מַפֶּלֶת.

Verfallen, 1) wie verfällst du darauf? אֵיךְ עָלְתָה זֹאת עַל לִבֶּךָ. 2) Meine Gestalt verfällt vor Gram עָשְׁשָׁה מִכַּעַס עֵינִי. 3) Sein Pfand ist verfallen לֹא יֵשׁ בּוֹ לוֹ עֲבוֹטוֹ כִּי הֶעֱבִיר הַמּוֹעֵד לְגָאֳלוֹ.

Verfangen, sich im Reden הִוָּקֵשׁ בְּאִמְרֵי פִיו.

Verfassung, die, s. Einrichtung 2).

Verfassen, ein Buch עָשָׂה (*חִבֵּר) סֵפֶר.

Verfasser, der, eines Buches עֹשֵׂה (*מְחַבֵּר) הַסֵּפֶר.

Verfolgung, die, רְדִיפָה*.

Verfolgen, Einen, רָדַף, הִרְדִּיף, דָּלַק אַחֲרֵי אִישׁ; רָדֹף, רַדֵּף, הִרְדִּף אִישׁ.

Verfolger, der, רֹדֵף, מְרַדֵּף.

Vervollkommnen, sich הִשְׁתַּדֵּל לִהְיוֹת שָׁלֵם*.

Vervollständigen, Jemands Worte מִלֵּא דִּבְרֵי אִישׁ.

Verfaulen, רָקַב. Die Aepfel sind im Keller verfault הַתַּפּוּחִים נִשְׁחֲתוּ וְנִרְקְבוּ בַּמַּרְתֵּף. s. Faulen.

Verfügung, die, s. Befehl, Beschluß 2).

Verfügen, 1) Befehlen, צִוָּה. 2) Sich an einen Ort, הִקְרָה אֶל מָקוֹם.

Verführung, die, פִּתּוּי*, הֲסָתָה. Verführungen מַדּוּחִים.

Verführen, 1) Waaren הֵבִיא מַעֲרָבִים בָּעֲגָלָה אֶל מְקוֹמוֹת רְחוֹקוֹת. 2) Einen פִּתָּה, הִתְעָה, הִטְעָה, הֵסִית אִישׁ. Der Muthwille deines Herzens hat dich verführt זְדוֹן לִבְּךָ הִשִּׁיאֶךָ. Einen durch

glatte Worte — הֶחֱלִיק אִישׁ בְּחֵלֶק שְׂפָתָיו. Einen zum Bösen — הִטָּה לֵב אִישׁ לְדַבֵּר רָע. Er ließ sich von ihr — נִפְתָּה לִבּוֹ עָלֶיהָ.

Verführer, der, eines Mädchens, הַמְפַתֶּה אֶת הַנַּעֲרָה וְשֹׁכֵב עִמָּהּ.

Verführerische Aussprüche, מַשְּׂאוֹת מַדּוּחִים.

Vervielfältigen, sich, רָבָה, s. Vermehren.

Verfinsterung, die, הִתְקַדְּרוּת*.

Verfinstern, sich, חָשַׁךְ, הִתְקַדֵּר. Ich verfinstere die Erde, וְהַחֲשַׁכְתִּי לָאָרֶץ.

Verfeinden, Freunde mit einander שׁוּת אֵיבָה בֵּין רֵעִים. Er verfeindet sich mit allen Leuten יַהֲפֹךְ כָּל אִישׁ לוֹ לְאוֹיֵב.

Verfeinern, die Sprache, לַמֵּד לְשׁוֹנוֹ דַּבֵּר צָחוֹת.

Verfluchen, er verfluchte seinen Geburtstag קִלֵּל אֶת יוֹמוֹ. Verflucht sei der Mann אָרוּר הָאִישׁ.

Verfliegen, wie ein Traum עוּף כַּחֲלוֹם. Ihre Herrlichkeit verfliegt יִתְעוֹפֵף כְּבוֹדָם.

Verfließen, vom Wasser, s. Verlaufen; von der Zeit, עָבַר.

Verflechten, sich, הִשְׂתָּרֵג.

Verfehlen, den rechten Weg, תָּעָה מֵהַדֶּרֶךְ הַיָּשָׁר; das Ziel, הֶחֱטִיא, s. Fehlschießen.

Verfechten, die Sache Jemands, רָב רִיב אִישׁ.

Verfälschen, den Wein mit Wasser מָהַל יַיִן בַּמָּיִם; von Münzen und Schriften, זִיֵּף אֶת*.

Verfänglich, er that eine verfängliche Frage an mich שָׁאַל אֹתִי בְּעָרְמָה לְלָכְדֵנִי.

Verfertigen, Gefäße, עָשָׂה כֵּלִים. Er verfertigte viele Gleichnisse תִּקֵּן מְשָׁלִים הַרְבֵּה.

Verpachten, Etwas, הִשְׂכִּיר אֶת*.

Verpichen, Etwas, כָּפַר בַּכֹּפֶר אֶת.

Verpflanzen, einen Weinstock, עָקַר גֶּפֶן לְנָטְעָהּ בְּמָקוֹם אַחֵר.

Verpflichten, ich bin verpflichtet zu bezahlen עָלַי לְשַׁלֵּם. Sich — הִתְחַיֵּב*.

Verpflegung, die, כַּלְכָּלָה*.

Verpflegen, Einen, כִּלְכֵּל אֶת.

Verpfleger, der, meines Hauses, nach Einigen, בֶּן מֶשֶׁק בֵּיתִי.

Verpfänden, Jemanden seinen Ring, נָתַן טַבַּעְתּוֹ לְאִישׁ לַעֲרָבוֹן. Wir müssen unsere Häuser verpfänden בָּתֵּינוּ אֲנַחְנוּ עֹרְבִים.

Verprassen, sein Vermögen, אִבֵּד הוֹנוֹ בְּמִשְׁתֶּה וּבְתַעֲנוּגִים.

Verzagtheit, die, מֹרֶךְ.

Verzagen, הִמּוֹג, הִתְמוֹגֵג. Daß das Herz verzage, לָמוּג לֵב. Sie verzagten, נָמֵגוּ, נָמַס לְבָבָם. Verzage nicht, אַל יֵרַךְ לְבָבְךָ. Er machte ihn verzagt, הֵמַס, הֵרַךְ לִבּוֹ. Ein verzagtes Herz, לֵב נָמֵס. Der Verzagte, רַךְ הַלֵּבָב.

Verzögern, eine Sache, אֵחַר לַעֲשׂוֹת דָּבָר. Ihre Tage werden nicht verzögert יָמֶיהָ לֹא יִמָּשֵׁכוּ.

Verzug, der, ohne — בְּלִי אִחוּר, בְּלִי עִכּוּב*.

Verziehen, 1) sie verzieht ihre Kinder תִּמְנַע מוּסָר מִילָדֶיהָ בְּגַדְּלָהּ. 2) Den Mund, הִקְמִיט בִּשְׂפָתָהּ. 3) Die Wolken haben sich verzogen נִמְלְצוּ הָעֲנָנִים. 4) Verziehe ein wenig, s. Warten.

Verzicht leisten, auf Etwas חָדַל מִדָּבָר, נָטַשׁ דָּבָר.

Verzinnen, ein Gefäß, צִפָּה כְּלִי בְּדִיל.

Verzieren, mit Silber und Gold verziert er es, בְּכֶסֶף וְזָהָב יְיַפֵּהוּ.

Verzeihung, die, סְלִיחָה.

Verzeihen, Einem, סָלַח לְאִישׁ; Einem die Sünden סָלַח לְחַטֹּאות אִישׁ. Du bist gut und verzeihend טוֹב וְסַלָּח אַתָּה.

Verzeichniß, das, רְשִׁימָה*.

Verzeichnen, Etwas, כָּתַב אֶת. Verzeichnet in der Schrift רָשׁוּם בִּכְתָב.

Verzäunen, Etwas, גָּדַר אֶת, בָּעַד; den Weg mit Dornen, שׂוּךְ דֶּרֶךְ בְּסִירִים.

Verzweifeln, an Etwas, הִוָּאֵשׁ מִן. Ein Verzweifelter, נוֹאָשׁ.

Verzehnten, das Getreide, עִשֵּׂר, הֶעֱשִׂיר אֶת הַדָּגָן.

Verzehren, Etwas, 1) eigentl. אָכַל אֶת. 2) Sie wurden vom Feuer verzehrt; נֶאֶכְלוּ, אֻכְּלוּ בָאֵשׁ; הָיוּ לְמַאֲכֹלֶת אֵשׁ.

Verzärtelung, die, aus Verzärtelung und Verweichlichung מֵהִתְעַנֵּג וּמֵרֹךְ.

Verzärteln, ein Kind, פִּנֵּק, עִנֵּג יֶלֶד. Der, die Verzärtelte, הֶעָנֹג, הָעֲנֻגָּה, הַמְעֻנָּגָה.

Verzerren, den Mund, קָרַץ שְׂפָתָיו.

Verräther, der, גּוֹלֶה, מְגַלֶּה סוֹד ; בּוֹגֵד .

Verrätherei, die, בֶּגֶד. Die Verräther stiften — בָּגַד בּוֹגְדִים בָּגָדוּ .

Verrechnen, sich, *שָׁעָה בְּחֶשְׁבּוֹן; fig. er hat sich in seinen Absichten sehr verrechnet שָׁגָה הַרְבֵּה מְאֹד בִּמְזִמּוֹתָיו .

Verrenken, du könntest dir den Fuß, פֶּן תִּקַע כַּף יְרֵכְךָ .

Verschanzen, eine Stadt, שָׁפַךְ סֹלְלָה סָבִיב לָעִיר.

Verschaffen, ich kann mir kein Geld, לֹא אֶמְצָא אִישׁ אֲשֶׁר יִתֵּן לִי כֶסֶף . Ich habe mir Holz verschafft הֲכִינוֹתִי לִי עֵצִים .

Verscharren, Silber in die Erde טָמַן כֶּסֶף בָּאָרֶץ.

Verschonen, Jemanden, חָמַל, חוּס עַל אִישׁ, s. Schonen. Er hat seinen Gegner auf dem Schlachtfeld verschont חָמַל עַל מִתְקוֹמְמוֹ בִּשְׂדֵה קְרָב וְלֹא פָּגַע בּוֹ .

Verschollen, er ist, אָבַד זִכְרוֹ, לֹא יִזָּכֵר שְׁמוֹ .

Verschönern, Etwas, יִפָּה אֶת.

Verschuldung, die, gegen Gott, אַשְׁמַת יְיָ .

Verschulden, 1) sich an Gott, אָשַׁם לֵאלֹהִים . Wir haben uns an unserem Bruder verschuldet אֲשֵׁמִים אֲנַחְנוּ עַל אָחִינוּ . 2) Er ist verschuldet, רַבִּים נֹשָׁיו .

Verschieben, Etwas, s. Aufschieben.

Verschieden, ihre Gesetze sind verschieden von den Gesetzen aller Völker, דָּתֵיהֶם שֹׁנוֹת מִכָּל (דָּתֵי) עָם .

Verschiedenheit, die, der Meinungen, *חִלּוּק הַדֵּעוֹת; der Gegenstände, *הֶבְדֵּל הָעִנְיָנִים.

Verschütten, 1) einen Brunnen, סָתַם, סָתַר בְּאֵר . 2) Wasser, שָׁפַךְ מַיִם.

Verschimmeltes Brod, *לֶחֶם מְעֻפָּשׁ, s. Schimmeln.

Verschießen, ich habe meine Pfeile verschossen יָרִיתִי כָּל חִצַּי .

Verschicken, s. Versenden.

Verscheiden, er ist verschieden, גָּוַע, יָצְאָה נַפְשׁוֹ .

Verscheuchen, einen Vogel, הֵשִׁיב עוֹף. Ein verscheuchtes Reh, צְבִי מֻדָּח .

Verschwörung, die, קֶשֶׁר. Eine anstiften, קָשַׁר קֶשֶׁר .

Verschwören, 1) das Weintrinken, הִשָּׁבַע לְבִלְתִּי שְׁתוֹת יַיִן . 2) Sich wider seinen Herrn, קָשַׁר, קָשַׁר קֶשֶׁר, הִתְקַשֵּׁר עַל אֲדֹנָיו . Die Verschworenen, קֹשְׁרִים .

Verschwiegen halten, Etwas, הִכְחִיד דָּבָר תַּחַת לְשׁוֹנוֹ, הִסְתִּיר דָּבָר . Das bleibt - אִישׁ מִמֶּנּוּ לֹא יַגִּיד דְּבָרֵנוּ זֶה . Ein verschwiegener Mensch, אִישׁ אֲשֶׁר לֹא יְגַלֶּה סוֹד .

Verschwinden, der Engel verschwand הַמַּלְאָךְ הָלַךְ מֵעֵינָיו. Der Schuldner ist verschwunden הַלֹּוֶה נֶחְבָּא לִבְרֹחַ . Meine Hoffnung, meine Freude ist verschwunden אָבְדָה תִקְוָתִי ; נֶאֶסְפָה שִׂמְחָתִי מִמֶּנִּי, גָּלָה מְשׂוֹשִׂי .

Verschweigen, Etwas, s. Verschwiegen halten. Verschweige mir nichts אַל תְּכַחֵד מִמֶּנִּי דָּבָר .

Verschwägern, sich, הִתְחַתֵּן .

Verschwelgen, sein Vermögen, אִבֵּד הוֹנוֹ בְּרָדְפוֹ אַחֲרֵי הַתַּעֲנוּגִים .

Verschwendung, die, *אִבּוּד הוֹן.

Verschwenden, seine Kraft, כִּלָּה כֹּחוֹ ; sein Vermögen, אִבֵּד הוֹנוֹ .

Verschwender, der, מְאַבֵּד הוֹן.

Verstatten, s. Erlauben.

Verstand, der, בִּינָה, תְּבוּנָה, תְּבוּנוֹת . Als er seinen Verstand verleugnete, בְּשַׁנּוֹתוֹ אֶת טַעְמוֹ .

Verstandlos, חֲסַר לֵב, סָר טַעַם.

Verstohlen, s. Heimlich.

Verstoß, der, in einer Rechnung *טָעוּת הַחֶשְׁבּוֹן.

Verstoßen, er hat sein Volk verstoßen הִדִּיחַ אֶת עַמּוֹ . Der, die Verstoßene, נִדָּח, נִדָּחָה . Eine Frau, die von ihrem Manne verstoßen ist אִשָּׁה גְּרוּשָׁה מֵאִישָׁהּ .

Verstopfen, eine Quelle, סָתַם, סַתֵּם מַעְיָן ; sich die Ohren, אָטַם, הָאָטֵם אָזְנָיו.

Verstocken, das Herz, חִזֵּק, הִקְשָׁה, הִקְשִׁיחַ, כִּבֵּד חָזַק, כָּבֵד, הַכְבֵּד, אִמֵּץ לֵב . Er ist verstockt, לִבּוֹ .

Verstorbene, der, הַמֵּת .

Verstört, ich saß, וָאֵשְׁבָה מְשׁוֹמֵם .

Verstummen, er verstummte, נֶאֱלַם ; (fig.) er ver-

stummte vor Schaam. נֶאֱלַם מִבּוֹשֶׁת וְלֹא יִפְתַּח פִּיו.

Verstümmeln, die Hände, die Füße, קִצֵּץ יָדַיִם, רַגְלַיִם.

Versteinert, er war wie, דָּמַם כָּאָבֶן.

Verstehen, 1) Worte, הֵבִין אֲמָרִים. Sie verstehen einander nicht לֹא יִשְׁמְעוּ אִישׁ אֶת שְׂפַת רֵעֵהוּ. Ein Mann, der es versteht, die Harfe zu spielen אִישׁ יוֹדֵעַ לְנַגֵּן בְּכִנּוֹר. 2) Ich habe mich mit ihm darüber verstanden לִבִּי כְּלִבּוֹ בַּדָּבָר הַזֶּה.

Verstellen, sich, 1) durch Kleider, הִתְחַפֵּשׂ, הִשְׁתַּנָּה. 2) In Worten verstellt sich der Feind בִּשְׂפָתָיו יִנָּכֵר שׂוֹנֵא.

Verständig, ein verständiger Mann, נָבוֹן, מֵבִין, אִישׁ לֵבָב. Verständig Handeln, הִשְׂכִּיל לַעֲשׂוֹת.

Verständigen, Einen, הֵבִין אִישׁ.

Verständlich, er spricht, כָּל אִישׁ יִשְׁמַע אֶת דְּבָרָיו.

Verständniß, das, in einem guten Verständnisse mit Jemanden leben יָשַׁב בְּשָׁלוֹם עִם אִישׁ.

Verstecken, Einen, הֶחְבִּיא אִישׁ, s. Verbergen. Sich in eine Kammer — הֶחְבֵּא, הִתְחַבֵּא בְּחֶדֶר; fig. ein Weib mit versteckter Absicht אִשָּׁה נְצֻרַת לֵב. Versteckte Menschen, נַעֲלָמִים.

Verstärken, eine Armee, רַבֵּה צְבָא.

Verstricken, sich durch Etwas, הוּקַשׁ, הִתְנַקֵּשׁ בְּ.

Verstreichen, 1) s. Verkleben, Verpichen. 2) Von der Zeit, עָבַר. Er ließ die Zeit — הֶעֱבִיר הַמּוֹעֵד.

Verschlag, der, von Brettern, מִסְגֶּרֶת קְרָשִׁים.

Verschlagen, ein verschlagener Mensch, נוֹכֵל, s. Arglistig.

Verschlagenheit, die, נְכָלִים.

Verschlafen, die Zeit, יָשֵׁן, נוּם עַד אֲשֶׁר עָבַר הַמּוֹעֵד. Er hat die Zeit der Arbeit verschlafen הִרְבָּה לִישׁוֹן וַיּוֹחֶר זְמַן נְסִיעָתוֹ.

Verschlafen sein, אָהַב שֵׁנָה מְאֹד.

Verschlossenheit, des Mutterleibes, עֹצֶר רֶחֶם.

Verschlummern, s. Verschlafen.

Verschlucken, bis ich meinen Speichel verschlucke עַד בִּלְעִי רֻקִּי.

Verschlimmern, seine Krankheit verschlimmerte sich täglich יֶחֱזַק עָלָיו חָלְיוֹ מִיּוֹם אֶל יוֹם.

Verschlingen, 1) sich in einander schlingen הִסְתַּבֵּךְ, s. Verflechten. 2) Eben so wie Verschlucken. Verschlingen einen Bissen, בָּלַע אֹכֶל. Ich reiße ihm das Verschlungene aus dem Munde וְהֹצֵאתִי אֶת בִּלְעוֹ מִפִּיו. Gelangten deine Worte an mich, so verschlang ich sie נִמְצְאוּ דְבָרֶיךָ וָאֹכְלֵם.

Verschließen, Thüren, סָגַר דְּלָתוֹת. Die Häuser sind verschlossen, הַבָּתִּים מְסֻגָּרִים. Die Stadt Jericho blieb verschlossen וִירִיחוֹ סֹגֶרֶת וּמְסֻגֶּרֶת. Die Augen — עָצַם, עִצֵּם, עָצָה עֵינָיו; den Mund, אָטַם שְׂפָתָיו, קָפַץ פִּיו; die Hand, קָפַץ יָדוֹ; den Himmel, daß es nicht regnet, עָצַר הַשָּׁמַיִם; den Mutterleib, סָגַר בְּעַד רֶחֶם אִשָּׁה, עָצַר אִשָּׁה מִלֶּדֶת.

Verschleudern, sein Geld, הוֹצִיא כַסְפּוֹ לְלֹא יוֹעִיל.

Verschleiern, das Gesicht, כִּסָּה הַפָּנִים בַּצָּעִיף. Sie verschleierte sich, לָקְחָה הַצָּעִיף וַתִּתְכָּס. כִּסְּתָה בַצָּעִיף וְהִתְעַלָּפָה.

Verschlechtern, sich, הֶהְפַּךְ לְרַע. Die Zeiten verschlechtern sich, הַזְּמַן יָרַד מָטָּה.

Verschleppen, Etwas, סָחַב דָּבָר אֶל אַחַד הַמְּקוֹמוֹת.

Verschmachten, die vor Hunger, הָעֲטוּפִים בָּרָעָב. Mein Herz, meine Seele verschmachtet יַעֲטֹף לִבִּי, נַפְשִׁי עָלַי תִּתְעַטָּף, נַפְשִׁי יְבֵשָׁה. Die schönsten Jungfrauen schmachten vor Durst, תִּתְעַלַּפְנָה הַבְּתוּלֹת הַיָּפוֹת בַּצָּמָא. Meine Augen verschmachten im Harren auf meinen Gott כָּלוּ עֵינַי מְיַחֵל לֵאלֹהָי.

Verschmachten, das, der Augen, כִּלְיוֹן עֵינַיִם.

Verschmitzt, s. Verschlagen.

Verschmieren, s. Verkleben.

Verschmähen, Etwas, מָאַס דָּבָר, בְּדָבָר, s. Verachten.

Verschmelzen, 1) Alles Blei, הִתִּיךְ כָּל הָעֹפֶרֶת. 2) Gold mit Silber, הִתִּיךְ זָהָב וָכֶסֶף לְחַבְּרָם יַחְדָּו.

Verschmerzen, einen Verlust, חָדַל לְהִתְעַצֵּב עַל נִזְקוֹ.

Verschnappen, sich im Reden, בִּטָּא בִשְׂפָתַיִם.

Verschnaufen, s. Ausschnaufen.

Verschnitten, כְּרוּת, כְּרוּת שָׁפְכָה. Der Verschnittene, סָרִיס, plur. סָרִיסִים.

Verschneiet, das Haus ist, הַשֶּׁלֶג יְכַסֶּה אֶת הַבַּיִת.

Verschämt, s. Schamhaft.

Verschenken, sein Geld, נָתַן כַּסְפּוֹ לַאֲנָשִׁים.

Verscherzen, du hast dir sein Wohlwollen durch deine Unbesonnenheit verscherzt, סָר חַסְדּוֹ מֵאִתְּךָ בִּדְבָרֶיךָ הַנִּמְהָרִים.

Versparen, s. Aufsparen.

Verspotten, Einen, לָעַג לְ, צָחַק בְּ, שָׂחַק, הִשְׂחַק עַל, קִלֵּס אֶת, הִתְקַלֵּס בְּ. Er verspottet ihn, שָׂמוֹ לְלַעַג וּלְקֶלֶס.

Verspielen, sein Geld im Würfelspiele אִבֵּד כַּסְפּוֹ* בְּצְחֹק הַקֻּבִּיָּאוֹת.

Verspäten, sich, אֵחַר מִן הַמּוֹעֵד, s. Ausbleiben 2).

Versperren, s. Verschließen.

Verspritzen, alles Wasser, זָרַק אֶת כָּל הַמַּיִם סָבִיב סָבִיב.

Versprechen, 1) Er hat mir eine Belohnung versprochen דִּבֶּר אֵלַי לֵאמֹר אֶתֵּן לְךָ שְׂכַר פְּעֻלָּתֶךָ. 2) Sich mit einem Mädchen, s. Verloben. 3) Ich verspreche mir nichts von ihm, אֵין תִּקְוָה מִמֶּנּוּ. 4) Ich habe mich nur versprochen, שָׁגִיתִי בְּדַבְּרִי דְבָרַי.

Versprengen, die Feinde, פִּזַּר הָאוֹיְבִים לְכָל רוּחַ.

Verschrumpfen, s. Einschrumpfen.

Verschreiben, 1) dieser verschreibt sich eigenhändig dem Herrn, זֶה יִכְתֹּב יָדוֹ לַיָי. 2) Waaren, כָּתַב אִגֶּרֶת לְאִישׁ לִשְׁלֹחַ אֵלָיו מַעֲרָבִים. 3) Die Zahl ist verschrieben, שָׁגָה הַכּוֹתֵב הַמִּסְפָּר. 4) Einem Kranken eine Arzenei, רָשַׁם רְפָאוֹת בִּכְתָב אֲשֶׁר יְכִינוּ לַחוֹלֶה.

Verschreien, Jemanden, הוֹצִיא שֵׁם רָע עַל אִישׁ.

Frage, die, יְשְׁאֵלָה, שְׁאֵלָה. Die brennende Frage (in der Politik) הָעִנְיָן הַמְדִינִי הַלֹּהֵט בְּקֶרֶב הָעַמִּים.

Frageweise, בְּדֶרֶךְ שְׁאֵלָה*.

Fragen, 1) Nach Jemands Namen, שָׁאַל לְשֵׁם אִישׁ. Einen Etwas, דָּרַשׁ דָּבָר מֵעִם אִישׁ. Er fragte mich, ob ich mit ihm reisen will, שְׁאֵלַנִי לֵאמֹר הֲתֵלֵךְ אִתִּי בַּדֶּרֶךְ. Ich habe ihn darüber um Rath gefragt, דִּבַּרְתִּי אֵלָיו לֵאמֹר יִעַץ אֹתִי עֵצָה. 2) Er fragte nicht nach dem Gelde אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה. אֵין כֶּסֶף נֶחְשָׁב בְּעֵינָיו, s. Achten, Bekümmern.

Frachtgeld, das, שְׂכַר נֹהֵג עֲגָלָה עֲמוּסָה מַשָּׂא.

Fraß, der, der Vögel, מַאֲכָל עוֹף הַשָּׁמַיִם. Den wilden Thieren zum Fraße werden הָיָה לְמַאֲכָל, לְאָכְלָה לְחַיַּת הַשָּׂדֶה.

Froh, ein frohes Herz, לֵב שָׂמֵחַ, s. Fröhlich.

Frohsinn, der, טוּב לֵבָב.

Frohlocken, über Etwas, גִּיל בְּ, עַל; עָלַז, עָלַץ בְּ. Die Frohlockenden, עַלִּיזִים.

Frohlocken, das, גִּיל, גִּילָה, עֲלִיצוּת.

Frohndienst, der, מַס עֹבֵד. Die Frohndienste, מִסִּים.

Frohnvogt, der, שַׂר מִסִּים, אֲשֶׁר עַל הַמַּס.

Fromm, ein frommer Mann, אִישׁ תָּם, חָסִיד. Die Gemeinde der Frommen, קְהַל חֲסִידִים.

Frommen, was frommt es dir, מַה יִּסְכָּן לָךְ, מַה תּוֹעִיל, s. Nützen.

Fronte, die, eines Gebäudes, פְּנֵי הַבִּנְיָן.

Frost, der, קָרָה.

Frosch, der, צְפַרְדֵּעַ, plur. צְפַרְדְּעִים.

Fröhlich, er ist, לִבּוֹ טוֹב עָלָיו, לִבּוֹ שָׂמֵחַ. Sei fröhlich, יִיטַב לְבָבְךָ. Einen fröhlich machen, שִׂמֵּחַ, הֵיטִיב לֵב אִישׁ. Fröhliche Menschen, שְׂמֵחִים, טוֹבֵי לֵבָב. Der Gesang, der Lärm der Fröhlichen קוֹל מְשַׂחֲקִים, שְׁאוֹן עַלִּיזִים.

Fröhlichkeit, die, טוּב לֵבָב.

Fröhnen, seinen Begierden, הָלַךְ אַחֲרֵי שְׁרִירוּת לִבּוֹ (תַּאֲוַת לִבּוֹ). Seinen buhlenden Leidenschaften fröhnen, הָלַךְ אַחֲרֵי עֲגָבִים.

Frömmigkeit, die, חֲסִידוּת, צִדְקוּת, צְנִיעוּת*.

Frömmler, der, מִתְחַסֵּד*.

Frucht, die, פְּרִי, תְּבוּאָה, תְּנוּבָה, יְבוּל. Früchte, תְּבוּאוֹת, תְּנוּבוֹת, פֵּרוֹת*; fig. das ist die Frucht eurer Handlungen, זֶה פְּרִי מַעַלְלֵיכֶם.

Fruchtbar sein, פָּרָה. Fruchtbar machen, הִפְרָה. Ein fruchtbarer Weinstock, גֶּפֶן פֹּרִיָּה. Ein fruchtbares Jahr, שָׁנָה מְבֹרֶכֶת מִפְּרִי הָאֲדָמָה.

Fruchtbaum, der, עֵץ פְּרִי; eßbare Früchte tragend, עֵץ מַאֲכָל.

Fruchtlos, meine Bitte war, לשוא התחנגתי, s. Umsonst, Vergebens.

Fruchten, mein Reden fruchtet nichts bei ihm אל ינטף דברי עליו, s. Nützen.

Frau, die 1) eine Person weiblichen Geschlechts אשה. Die Weise der Frauen דרך, ארח נשים. 2) Die Frau eines Mannes, אשת איש. Eine Frau nehmen, לקח, נשא לו אשה. 3) Die Magd und ihre Frau, השפחה וגברתה.

Frauenliebe, die, אהבת נשים.

Frauenzimmer, das, אשה. Schöne — נשים יפות.

Friedlich, 1) wenn sie dir friedlich antwortet, אם שלום תענך. Das Wild auf dem Felde ist dir friedlich geneigt, חית שדה השלמה לך. 2) Sicher, Ruhig. Und doch bewohnen friedliche Zelte die Räuber, ישליו אהלים לשדדים.

Friedliebende Männer, אהבי שלום, אנשי שלום.

Friede, der, שלום. Frieden machen mit dem Feinde השלם עם, את האויב. Machet Frieden mit mir עשו אתי ברכה, s. Anbieten. Er verschafft mir Frieden יעשה שלום לי.

Friedensopfer, das, זבח שלמים.

Friedensstifter, der, zwischen Feinden, המשלים אויב את אויב.

Friedensschluß, der, ברית שלום.

Friedfertig, s. Friedliebend.

Früh, 1) früh aufstehen, השכם, השכם קום. Früh und spät, השכם והערב. Der Thau, der früh zerfließt טל משכים הלך. 2) Die frühern Tage, Drangsale, הימים הראשנים, הצרות הראשנות. Man denkt nicht mehr an das Frühere, לא תזכרנה הראשונות. Er kam früher als ich, קדמני בבאו, בא טרם באי. In seiner frühesten Jugend, בהיותו ילד רך, עול ימים. 3) Früh sterben, מות בלא עתו.

Frühjahr, das, s. Frühling.

Frühling, der, עת הנצנים, אביב.

Frühlingsmonat, s. April.

Frühfeige, die, בכורה.

Frühregen, der, מורה, יורה.

Frühstück, das, לחם הנאכל בבקר.

Frist, die, זמן, מועד, s. Termin. Ich gebe ihnen eine Frist von hundert und zwanzig Jahren והיו ימיו מאה ועשרים שנה.

Fristen, sein Leben kümmerlich חיה נפשו בעצבון.

Frieren, 1) es friert mich am ganzen Körper קר, קרה בבשרי. 2) Das Wasser ist gefroren קפאו המים והיו לקרח.

Frisch, 1) kühl, frisches Wasser מים קרים. 2) Frisches Holz עץ לח. Frische Trauben ענבים לחים. Frische Blätter עלים רעננים. 3) Frisches Fleisch בשר חי. Ein frischer Eselskinnbacken לחי חמור טריה.

Frische, die, לח.

Frei, 1) von einer Schuld, Strafe נקי. Frei sei er (vom Kriegsdienst) für sein Haus נקי יהיה לביתו. Frei sein von einer Schuld הנקה מעון. 2) Ein Knecht, der frei ist von seinem Herrn עבד חפשי מאדניו. Frei vom Dienste פטורים. 3) Einen von Abgaben frei machen עשה בית איש חפשי. 4) Ein freier Platz, מקום רחב, נרחב. Du hast ins Freie meinen Fuß gestellt העמדת במרחב רגלי. Gehen wir ins Freie נלכה השדה.

Freigebornen, die, חרים.

Freigebig, er ist איש מתן הוא.

Frei geben, s. Frei lassen.

Freiheit, die, 1) Gegensatz der Sklaverei חפשה. Sie hat noch nicht die Freiheit erlangt חפשה לא נתן־לה. Einem die Freiheit ankündigen קרא דרור ל; Einem Eingekerkerten die Freiheit geben הוצא איש מבית הכלא. 2) Ich wandle in — אתהלכה ברחבה.

Frei heraus sagen, דבר כאשר עם לבבו.

Freiwillig geben, התנדב. Eine freiwillige Gabe נדבה. Dein Volk kommt freiwillig am Tage der Schlacht עמך נדבות ביום חילך.

Freiwilligkeit die, נדבת לב.

Freitag, der, יום הששי.

Freijahr, das, שנת דרור.

Freilassen, einen Sklaven שלח עבד חפשי, חפש עבד. Sie ist noch nicht freigelassen worden לא

מְחֻפָּשׁ, הַיּוֹצֵא חָפְשִׁי ,חָפְשָׁה. Ein Freigelassener
Einen Gefangenen פִּתַּח אָסִיר.
Freilich, Ja, אֲבָל, s. Gewiß 2).
Freimüthige Menschen, אֲנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא יְכַחֲדוּ הָאֱמֶת תַּחַת לְשׁוֹנָם, הַמְדַבְּרִים כַּאֲשֶׁר עִם לְבָבָם.
Freistadt, die, עִיר מִקְלָט.
Freistehen, es steht ihm frei, zu thun, was er will יַעֲשֶׂה אֶת הַטּוֹב בְּעֵינָיו.
Freistellen, ich habe ihm die Wahl freigestellt דִּבַּרְתִּי אֵלָיו לֵאמֹר בְּחַר לְךָ כַּטּוֹב בְּעֵינֶיךָ.
Frei sprechen, Jemanden von einer Schuld נִקָּה אִישׁ מֵעָוֹן.
Freudig, mit freudigem Herzen בְּלֵב שָׂמֵחַ, בְּשִׂמְחַת לֵבָב.
Freude, die, שִׂמְחָה, plur. שְׂמָחוֹת; חֶדְוָה, מָשׂוֹשׂ.
Freudetrunken, er war לֹא יָדַע נַפְשׁוֹ בְּשִׂמְחָתוֹ.
Freudengeschrei, das, קוֹל תְּרוּעַת הַשִּׂמְחָה; Eines erheben הֵרִים בְּקוֹל לְשִׂמְחָה.
Freudenvoll, מָלֵא, שֹׂבַע שְׂמָחוֹת.
Freudenfülle, die, שֹׂבַע שְׂמָחוֹת.
Freudenfest, das, sie versammelten sich zu einem Freudenfeste נֶאֶסְפוּ לְשִׂמְחָה. Sie stellten Freudenfeste an (nach der Weinlese) עָשׂוּ הִלּוּלִים.
Freudenruf, der, auf den Bergen הֵד הָרִים.
Freund, der, 1) ein liebender אֹהֵב, רֵעַ. Ein Freund in der Noth אָח לְצָרָה. Der Freund meiner Jugend אַלּוּף נְעוּרַי. Ich habe mir ihn dadurch zum Freunde gemacht הָיָה לִי לְאֹהֵב בְּזֹאת. 2) Ein bekannter, מֵרֵעַ, מְיֻדָּע, מוֹדָע plur. מֵרֵעִים; מְכָּר. 3) Mit dem man in friedlichen Verhältnissen steht. Meine besten Freunde כֹּל אֱנוֹשׁ שְׁלוֹמִי. 4) Ein Freund vom Trinken אֹהֵב יַיִן; 5) s. Verwandte.
Freundin, 1) die, Geliebte רַעְיָה, יְדִידַת נֶפֶשׁ. 2) Bekannte, רֵעָה, plur. רֵעוֹת; רְעוּת.
Freundlich sprechen, mit Jemanden דִּבֵּר שָׁלוֹם, טוֹבוֹת אֶת (אֶל) אִישׁ. In dem freundlichen Gesichte eines Königs ist Leben בְּאוֹר פְּנֵי מֶלֶךְ חַיִּים.
Freundlichkeit, die, des Gesichtes אוֹר הַפָּנִים.
Freundschaft, die, 1) Vertraulichkeit אַהֲבָה, אַחֲוָה, רְעוּת; 2) s. Verwandtschaft.

Freundschaftlich behandeln, Einen הִתְנַהֵג עִם אִישׁ כְּעִם אָח וָרֵעַ.
Freie, das, s. Frei.
Freien, um ein Mädchen דִּבֵּר עַל לֵב נַעֲרָה לְאָרֵשׂ אוֹתָהּ. s. Werben.
Freuen, sich über Etwas, שָׂמַח, שׂוּשׂ בְּ, עַל, חָדָה שָׂמֵחַ, עַל, גִּיל, עָלַז, עָלַץ בְּ. Von Schadenfreude שָׂמַח עַל, עָלַץ לְ. Sich überaus — שָׂמַח עַד מְאֹד, שָׂמְחָה גְדוֹלָה.
Frech, er war so frech, mir zu sagen הֵעֵז פָּנָיו וַיֹּאמֶר לִי, s. Erfrechen. Er hat ein freches Benehmen Frauenzimmern gegenüber יָעֵז פָּנָיו לְדַבֵּר עֲגָבִים בְּפִיו בְּדַבְּרוֹ; נְבָלָה בְּחֶבְרַת נָשִׁים oder עִם נָשִׁים. Ein frecher Mensch חֲזַק עַז פָּנִים, מֵצַח. Freche Leute חִזְקֵי מֵצַח, עַזֵּי פָנִים. Ein freches Weib עַזַּת פָּנִים. Freche Reden gegen Jemanden führen דִּבֵּר עַל אִישׁ עָתָק.
Frechheit, die, עֹז (*עַזּוּת) פָּנִים.
Fremd, 1) ausländisch. Ein fremdes Volk עַם נָכְרִי, לֹעֵז עַם. Fremde Völker נָכְרִים, זָרִים. Ein fremdes Land אֶרֶץ נָכְרִיָּה, אֶרֶץ אַחֶרֶת. 2) Nicht zu unserer Gesellschaft gehörend. Es war kein Fremder unter uns לֹא הָיָה זָר בְּתוֹכֵנוּ. 3) Ein fremder Hund כֶּלֶב אִישׁ אַחֵר. 4) Sich in fremde Händel mischen הִתְעַבֵּר עַל רִיב לֹא לוֹ. 5) Unbekannt. Ich bin hier fremd לֹא יְדַעְתִּי אִישׁ בַּמָּקוֹם הַזֶּה. Er spricht eine fremde Sprache לֹא אֵדַע לְשׁוֹנוֹ, יְדַבֵּר בְּלָשׁוֹן אַחֶרֶת. Sich fremd stellen הִתְנַכֵּר.
Fremdling, der, גֵּר, plur. גֵּרִים; (fig.) ich bin in dieser Sache ein — לֹא יָדַעְתִּי הַדָּבָר הַזֶּה.
Fremde, die, in die Fremde gehen הָלַךְ אֶל אֶרֶץ נָכְרִיָּה אֶל אֶרֶץ אַחֶרֶת.
Fremder, ein, 1) ein Ausländer נָכְרִי, בֶּן נֵכָר. Eine Fremde, נָכְרִיָּה, בַּת נֵכָר. 2) Unbekannt. Es war ein Fremder da בָּא הֲנָה אִישׁ אֲשֶׁר לֹא יְדַעְתִּיו.
Freßgierig, der Hund ist הַכֶּלֶב עַז נֶפֶשׁ לֹא יָדַע שָׂבְעָה.
Fressen, 1) von Thieren אָכַל; zu fressen geben, s.

Füttern. 2) Ein um sich fressender Aussatz צרעת ממארת.

Frevler, der, בעל נפש אשר לא ידע שבעה.

Frevler, der, רשע, איש רשע, עשה רשעה, איש און, פעל און.

Frevel, der, רשע רשעה, און. Der Frevel blüht פרח הזדון.

Frevelhafte Menschen, אנשי רשע, אנשי, מתי און.

Freveln, רשע, הרשיע, זוד, הזיד; gegen Gott רשע מאלהים.

P פ

Paar, das, 1) zwei. Ein Paar Rinder, Reiter צמד בקר, צמד פרשים. Ein Paar Schuhe נעלים. Ein Paar Eheleute איש ואשתו. 2) Ein Paar Tage ימים מספר. Wir ritten ein Paar hinter dem König רכבנו צמדים אחרי המלך.

Paarweise kommen, reiten בוא שנים שנים, רכב צמדים.

Paaren, sich, s. Begatten.

Patent, das, כתב הדת.

Patron, der, s. Beschützer.

Patriarch, der, האב הראשון.

Patriarchalisch, בדרך האבות הראשונים.

Patriot, der, איש אהב (דרש שלום) ארץ מולדתו.

Pacht, der, eines Feldes שכר השדה לאכל תבואתו.

Pachtung, das, שדה השכירה.

Pachtherr, der, המשכיר שדה.

Pachten, einen Obstgarten נתן שכר עצי הגן לאכל פריים.

Pächter, der, eines Feldes שכר שדה, s. Pachten.

Palast, der, היכל, ארמון. Der königliche בית המלך. Paläste ארמנות, היכלות, היכלים oder ארמנות.

Palmöl, das, שמן פרי תמרים.

Palmbaum, der, s. Palme.

Palmblätter, die, עלי תמרים.

Palme, die, תמר, plur. תמר; תמרים. Als Säulenverzierung im Tempel תמרה, plur. תמרות, תמרים.

Palmzweige, die, כפות תמרים, סנסני התמר.

Panther, der, ליש, נמר אריה.

Panier, das, דגל, plur. דגלים; נס. Wir erheben das Panier נדגל. Kriegsheere mit Panieren נדגלות.

Panzer, der, שריה, שרין, שריון. Die Panzer שריונים, שריונות, סריונות.

Panzerhemd, das, תחרא.

Panzern, Einen הלבש איש שריון. sich — לבש שריון.

Paß, der, 1) ein enger Weg מעבר, מעברה, s. Hohlweg. 2) Attestat für Reisende כתב עדות* עברי דרך, רשיון המסע.

Passieren, 1) durch eine Stadt עבר בעיר. 2) Man ließ ihn nicht — לא נתנוהו לעבר עליהם, ללכת לדרכו; 3) s. Ereignen, Zutragen.

Passen, 1) auf Etwas הוחל אל, s. Warten, Harren. Auf Einen, s. Auflauern. 2) Das Kleid paßt dir sehr gut ידבק הבגד אל בשרך. Der Deckel paßt nicht auf den Topf הצמיד לא יכסה את פי הסיר; (fig.) passende Worte דברים נכונים, נאוים, הגונים.

Papier, das ניר*. Ein Bogen Schreibpapier גליון ניר המכתב.

Papierstaude, die, das Papierschilf גמא.

Pappel, die, nach Einigen לבנה.

Patient, der, החולה.

Pack, der oder das, Kleider צרור בגדים; (im verächtlichen Sinn) das ist ein Pack זה הוא חבר נבלים, חבור שפלים.

Packen, 1) Waaren auf einen Wagen סדר סחורות בתוך העגלה. Auf ein Pferd, s. Aufladen, Beladen. 2) Ich packte ihn (den Löwen) beim Barte החזקתי בזקנו. 3) Packe dich fort! סור מזה ולך לדרכך.

Parabolisiren, משל משלים.

Parabel, die, משל.

Paradies, das, גן עדן, פרדס.

Paradiesisch, נחמד כגן עדן.

Paradebett, das, s. Prachtbett.

Parder, der, נמר, plur. נמרים.

Partei, die, 1) Jemands Partei nehmen נָטָה, עָזַר אַחֲרֵי אִישׁ. 2) Die Parteien (streitige Personen) הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר לָהֶם הָרִיב.

Parteiisch, ein parteiischer Richter הַשֹּׁפֵט הַנֹּשֵׂא. הַמַּכִּיר פָּנִים בַּמִּשְׁפָּט.

Parteilichkeit, die, vom Richter מַשֹּׂא פָנִים.

Park, der, גַּן חֶמֶד, פַּרְדֵּס.

Pascha, der, פֶּחָה. Die Paschas פַּחוֹת.

Podagra, das, חֳלִי רַגְלַיִם.

Podagrist, der, אִישׁ אֲשֶׁר יֶחֱלֶה אֶת רַגְלָיו.

Posaune, die, שׁוֹפָר, plur. שׁוֹפָרוֹת.

Pochen, an die Thür הִתְדַּפֵּק עַל הַדֶּלֶת. Mein Herz pocht לִבִּי סְחַרְחַר.

Pol, der, *קֹטֶב, s. Nordpol.

Poltern, הָמָה, רָגַשׁ.

Poligamie, die, man hat ihn der Poligamie beschuldigt הֵעִידוּ בוֹ לֵאמֹר לָקַחְתָּ לְּךָ נָשִׁים רַבּוֹת.

Politik, die, *חָכְמָה מְדִינִית.

Politiker, der, *יָדוּעַ, בַּעַל חָכְמָה מְדִינִית.

Polizei, die, *הַפְּקִידִים הַמְּקִימִים סִדּוּר הַמְּדִינִי.

Polieren, ein Schwert מָרַט, מָרַק חֶרֶב:

Pollution, die, מִקְרֵה לַיְלָה.

Polster, der, כֶּסֶת. Die Polster כְּסָתוֹת, מִסְפָּחוֹת.

Polstern, die Mitte des Brautbettes ist mit Liebe gepolstert תּוֹכוֹ הָאַפִּרְיוֹן רָצוּף אַהֲבָה.

Pomade, die, מִרְקַחַת לִמְשֹׁחַ אֶת שְׂעַר הָרֹאשׁ.

Pomp, der, הָדָר, הֲדָרָה, s. Pracht. Einen mit großem Pomp begraben הוֹבֵל אִישׁ לִקְבֻר בְּכָבוֹד גָּדוֹל.

Post, die, 1) Geld, mit der fahrenden Post schicken *שָׁלַח כֶּסֶף בְּיַד רֹכֵב עִתִּי. 2) Einen Brief auf die Post tragen הֵבִיא אִגֶּרֶת אֶל בֵּית רָצֵי הַמֶּלֶךְ, אֶל בֵּי דֹאַר.

Posten, der, ein militärischer מַצָּב, מַצָּבָה. Jeder auf seinem אִישׁ עַל מַעֲמָדוֹ.

Possierlich, er ist ein possierlicher Mensch כָּל רֹאָיו יִמָּלְאוּ פִּיהֶם שְׂחוֹק עַל מַרְאֵהוּ וּמַעֲשָׂיו.

Possen, der, Einem einen Possen spielen עָשָׂה דָבָר לְהִתְעַנֵּג בּוֹ עַל אִישׁ, s. Lustig machen. Er spielte seinem Hausherrn einen Possen בְּבַעַל הַבַּיִת יִתְקַלֵּס וְהוּא מְשַׂחֵק לוֹ.

Poesie, die, 1) Dichtkunst *חָכְמַת הַשִּׁיר, חָכְמַת הַמְּלִיצָה. 2) Poesien שִׁירִים.

Poet, der, מְשׁוֹרֵר, s. Dichter.

Poetisch, *מְלִיצִי, מְלִיצִית.

Populär, sein Vortrag ist כָּל אִישׁ יָבִין אִמְרָתוֹ.

Pokal, der, גָּבִיעַ גָּדוֹל, כּוֹס גָּדוֹל. Die den Wein aus Pokalen trinken הַשֹּׁתִים בְּמִזְרְקֵי יַיִן.

Porträt, das, *צִיּוּר דְּמוּת אָדָם.

Porphir, der, בַּהַט.

Portion, die, מָנָה, plur. מָנוֹת; מְנָת, s. Doppelt.

Pöbel, der, הָרֵקִים וְהַשְּׁפָלִים בָּעָם.

Pöbelhaft, sein Betragen ist, דְּרָכָו כְּדֶרֶךְ הָרֵקִים וְהַשְּׁפָלִים בָּעָם.

Publiziren, Etwas קָרָא בְּאָזְנֵי הָעָם לֵאמֹר.

Putz, der, sie erscheint im schönsten Putze לְבוּשֵׁי מִכְלוֹל לְבֻשֶׁיהָ, תָּבוֹא בַּעֲדִי עֲדָיִים, s. Schmuck.

Putzen, 1) die Lampe הֵיטִיב הַנֵּר; den Bart עָשָׂה שְׂפָמוֹ; (fig.) Einen נָעַר בְּאִישׁ מְאֹד. 2) Kleider, הֵסִר הָאָבָק מֵעַל הַבְּגָדִים. Ein Gewehr, מָרַט כְּלֵי מִלְחָמָה. 3) Ein geputztes Frauenzimmer אִשָּׁה מְלֻבֶּשֶׁת בִּגְדֵי מִכְלוֹל, s. Schmücken.

Pulver, das, 1) Etwas zu Pulver stoßen, reiben כָּתַת, שָׁחַק דָּבָר הֵיטֵב עַד אֲשֶׁר דַּק לְאָבָק. 2) Als Arzenei אֲבָקַת רֹקֵחַ. 3) Schießpulver *אֲבַק אֵשׁ.

Puls, der, *דֹּפֶק.

Pulsadern, die, *גִּידִים דּוֹפְקִים; (nach Einigen) עוֹרְקִים, s. Benagen.

Pult, das, z. B. das Lesepult עַמּוּד (בִּימַת) הַקּוֹרְאִים בַּסֵּפֶר.

Punkt, der, als Vokalzeichen *נְקֻדָּה plur. נְקֻדּוֹת. 2) Auf Stickereien, s. Pünktchen. 3) Die streitigen Punkte דִּבְרֵי הָרִיב. 4) Das Schiff war auf dem Punkte zu scheitern הָאֳנִיָּה חִשְּׁבָה לְהִשָּׁבֵר.

Punktator, der, eines hebräischen Buches נַקְדָן.

Punktirt, *נָקוּד, מְנֻקָּד.

Puff, der, (plur. die Püffe) ein Schlag mit geballter Faust מַכַּת אֶגְרֹף.

Puffen, Jemanden הִכָּה אִישׁ בְּאֶגְרוֹף.

Pupill, der, (weibl.) die Pupille *אִישׁוֹן בַּת עַיִן; (in einem andern Sinn, s. Mündel).

Purgiren, *שִׁלְשֵׁל.

Purer Wein, יַיִן לֹא מָהוּל.

Purpur, der, אַרְגָּמָן. Der euch in Purpur kleidete הַמַּלְבִּשְׁכֶם שָׁנִי.

Purpurblau, das, תְּכֵלֶת.

Purpurmantel, der, תַּכְרִיךְ אַרְגָּמָן.

Purpurmuschel, die, s. Purpurschnecke.

Purpurne Kleider, בִּגְדֵי אַרְגָּמָן.

Purpurroth, כַּשָּׁנִי. Purpurrothe Lippen שִׂפְתוֹתַיִם כְּחוּט הַשָּׁנִי.

Purpurschnecke, die, חִלָּזוֹן*.

Pausiren, *הִפְסִיק.

Pause, die, *פְּסִיק, הֶפְסֵק.

Pauke, die, תֹּף, plur. תֻּפִּים. Lasset die Pauken ertönen תְּנוּ תֹף.

Pauken, תָּפַף, נָתַן תֹּף.

Pauker, der, תּוֹפֵף, הַנּוֹתֵן תֹּף.

Pisang, der, תְּאֵנַת גַּן עֵדֶן.

Pilger, Pilgrim, der, (eigentl.) הַהוֹלֵךְ בֵּית אֱלֹהִים; (uneigentl.) אִישׁ הֵלֶךְ.

Pilgerjahre, die, meine — יְמֵי שְׁנֵי מְגוּרַי.

Pilgerschaft, Pilgrimschaft, die, des Lebens יְמֵי שְׁנֵי מְגוּרֵי הָאָדָם בְּאֶרֶץ הַחַיִּים.

Pilz, der, *פִּטְרָא plur. פִּטְרִיּוֹת.

Pinsel, der, 1) eines Malers *אֲגֻדַּת שַׂעֲרַת בָּשָׂר הַהֲדוּר לְצַיֵּר בּוֹ דְּמוּת דָּבָר; 2) s. Einfältig.

Pünktchen, das, נְקֻדָּה. Goldene Schnüre mit silbernen Pünktchen תּוֹרֵי זָהָב עִם נְקֻדּוֹת הַכָּסֶף.

Pistazien, die, בָּטְנִים.

Pisse, die, s. Urin

Pissen, הִשְׁתִּין, הֵרִיק מֵי רַגְלַיִם; an die Wand, von Hunden הִשְׁתִּין בְּקִיר.

Peitsche, die, für das Pferd שׁוֹט לַסּוּס.

Peitschen, Jemanden הִכָּה, יִסֵּר אִישׁ בְּשׁוֹט.

Pein, die, s. Qual.

Peinigen, Jemanden עִנָּה אִישׁ.

Peinigen, das, *עִנּוּי.

Psalter, der, (chaldäisch) פְּסַנְטֵרִין, פְּסַנְתֵּרִין.

Psalm, der, Davids מִזְמוֹר לְדָוִד.

Psalmbuch, das, *סֵפֶר תְּהִלִּים.

Psalmist, der, auf David bezogen נְעִים זְמִרוֹת יִשְׂרָאֵל. Die Psalmisten *מְחַבְּרֵי הַמִּזְמוֹרִים.

Psalmlied, das, מִזְמוֹר שִׁיר, שִׁיר מִזְמוֹר.

Plage, die, 1) ein von Gott gesandtes Uebel נֶגַע, plur. נְגָעִים; נֶגֶף; מַגֵּפָה, plur. מַגֵּפוֹת; מַכָּה, plur. מַכּוֹת. 2) Schmerz. Viele Plagen hat der Frevler רַבִּים מַכְאוֹבִים לָרָשָׁע.

Plagen, Einen, 1) von Gott נָגַע, נָגַף אִישׁ. 2) Sein böses Weib plagt ihn אִשְׁתּוֹ הָרָעָה תְּאַלְּצֵהוּ, תָּצִיק אֵלָיו s. Quälen. Er muß sich plagen, um sein Leben durchzubringen יַעֲמֹל עָמָל לְהַחֲיוֹת נַפְשׁוֹ.

Platt, das platte Land אֶרֶץ הַמִּישׁוֹר, אֶרֶץ פְּרָזוֹת.

Platte, die, 1) von Metall גִּלָּיוֹן, plur. גִּלְיוֹנִים. 2) Auf dem Kopfe קָרְחָה.

Platten, Plätten, geplattetes Silber כֶּסֶף מְרֻקָּע.

Platz, der, 1) der Raum, den ein Körper einnimmt מָקוֹם. Das ist mein — זֶה מְקוֹמִי, מוֹשָׁבִי. Jeder an seinem Platze אִישׁ עַל מְקוֹמוֹ, עַל יָדוֹ. Sein Platz blieb leer נִפְקַד מְקוֹמוֹ, מוֹשָׁבוֹ. Einem Platz machen שׂוּם יָדַיִם לְאִישׁ. Niemand stand von seinem Platze auf לֹא קָמוּ אִישׁ מִתַּחְתָּיו. Nehmen sie Platz יֵשֶׁב־נָא אֲדֹנִי. 2) Oeffentliche Plätze רְחֹבוֹת, שְׁוָקִים. 3) Feste, offene Plätze מִבְצָרִים, פְּרָזִים.

Platzen, bersten הִבָּקַע, הִתְבַּקַּע.

Platzregen, der גֶּשֶׁם שׁוֹטֵף, גֶּשֶׁם מָטָר, מְטַר כֹּחוֹ, נֶפֶץ.

Plan, der, 1) eines Hauses תַּבְנִית, דְּמוּת הַבַּיִת. 2) Sein Plan ist vereitelt worden הוּפְרָה מַחֲשַׁבְתּוֹ עֲצָתוֹ.

Planiren, s. Ebnen.

Planlos verfahren, עָשָׂה דָבָר בְּלִי עֵצָה.

Planmäßig bauen, ein Haus בָּנָה בַיִת בְּתַבְנִיתוֹ.

Planet, der, *כּוֹכָב לֶכֶת. Die Planeten מַזָּלוֹת, מַזָּרוֹת, *כּוֹכְבֵי לֶכֶת.

Planke, die, קִיר, גְּדֵר קְרָשִׁים עָבִים.

Plappern, הוֹצִיא מִלִּים מִפִּיו בְּלֹא דַעַת.

Plackerei, die, 1) saure Arbeit יְגִיעַת בָּשָׂר. 2) Eines Feindes, לַחַץ אוֹיֵב, s. Bedrängniß.

Plötzlich, פִּתְאֹם, פֶּתַע, בְּפֶתַע פִּתְאֹם. Plötzlich kam ihr Unglück פִּתְאוֹם לְפֶתַע יָבוֹא שִׁבְרָהּ.

Plump, 1) unförmlich *בְּלִי צוּרָה. 2) Ein plumper Mensch *גֹּלֶם.

Plunder, der, s. Lumpen.

Plural, der, לְשׁוֹן רַבִּים, רִבּוּי.

Plauderei, die, s. Geschwätz.

Plaudern, s. Schwätzen, Ausplaudern.

Plünderung, die, מְשִׁסָּה, plur. מְשִׁסּוֹת.

Plündern, ein Lager בָּזוֹ, שָׁסַס, שָׁסָה מַחֲנֶה; die Erschlagenen פָּשַׁט הַחֲלָלִים.

Plejaden, die, ein Gestirn כִּימָה.

Plünderer, der, בֹּזֵז, שׁוֹסֶה, plur. בֹּזְזִים, שׁוֹסִים.

Plärren, von Menschen זָעַק וְהֵילִל.

Plärren, das, der Kälber קוֹל הָעֲגָלִים.

Petersilie, die, *כַּרְפַּס.

Petschaft, das, חוֹתָם, חוֹתֶמֶת.

Petschirstecher, der, מְפַתֵּחַ פִּתּוּחֵי חוֹתָם.

Pech, das, זֶפֶת, כֹּפֶר.

Pechschwarz, שָׁחוֹר כַּזֶּפֶת.

Pelikan, der, קָאַת, הַקָּאַת; nach Andern כּוֹס.

Pelz, der, 1) das Fell. Der Bär hat einen dicken — עָב עוֹר הַדֹּב. 2) Das Kleid אַדֶּרֶת שֵׂעָר, s. Schafspelz.

Pentateuch, der, *חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, תּוֹרַת מֹשֶׁה.

Pest, die, דֶּבֶר, מָוֶת. Seine Nachkommen werden durch die Pest begraben שְׂרִידָיו בַּמָּוֶת יִקָּבֵרוּ.

Pergament, das, *קְלָף, גְּוִיל.

Person, die, 1) sie ist eine schöne Person יְפַת מַרְאֶה הִיא. 2) Wenn eine Person sündigt נֶפֶשׁ כִּי תֶחֱטָא. Der nicht die Person der Fürsten ansieht אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא פְּנֵי שָׂרִים. 3) Ein Gomer auf die Person עֹמֶר לַגֻּלְגֹּלֶת. Siebzig Personen שִׁבְעִים נֶפֶשׁ, אֲנָשִׁים. 4) In der Grammatik: Erste, Zweite, Dritte Person *גּוּף מְדַבֵּר בַּעֲדוֹ, נֹכַח, נִסְתָּר.

Persönlich, er hat einen persönlichen Haß gegen mich יִשְׂנָא נַפְשִׁי. Ich kenne ihn nicht — לֹא נוֹדַע לִי, לֹא יְדַעְתִּיו. Persönliche Fürwörter *כִּנּוּיֵי הַגּוּף.

Periodische Winde, רוּחוֹת הַנּוֹשְׁבוֹת מֵעֵת אֶל עֵת.

Periode, die, 1) s. Zeitraum. 2) Ein vollständiger Satz *מַאֲמָר שָׁלֵם. 3) Die Periode eines Frauenzimmers עֵת נִדַּת הָאִשָּׁה.

Perlen, die, פְּנִינִים. Der Wein wirft Perlen im Becher הַיַּיִן יִתֵּן בַּכּוֹס עֵינוֹ.

Perlenfang, der, nach Einigen מֶשֶׁךְ פְּנִינִים.

Perlenschnüre, die, תּוֹרִים, חֲרוּזִים, חֲרוּזֵי פְּנִינִים.

Pfad, der, אֹרַח, נָתִיב, שְׁבִיל, מַעְגָּל. Pfade אֳרָחוֹת, נְתִיבוֹת, שְׁבִילִים, מַעְגָּלִים.

Pfadlos, eine pfadlose Wüste תֹּהוּ לֹא דָרֶךְ.

Pfahl, der, יָתֵד. Pfähle יְתֵדוֹת.

Pfand, das, חֲבֹל, חֲבֹלָה, עֲבוֹט. Ein Pfand geben נָתַן עֵרָבוֹן. Ein Kleid zum Pfande nehmen חָבַל בֶּגֶד. Geld auf Pfänder leihen הַלְוָה כֶסֶף אֲנָשִׁים נֹתְנֵי עֵרָבוֹן, *הַלְוָה כֶסֶף אֲנָשִׁים בְּמַשְׁכּוֹן.

Pfanne, die, 1) zum Backen מַחֲבַת, מַשְׂרֵת. Pfannen חֲבִתִּים; 2) s. Hüftpfanne, Schleuderpfanne.

Pfannenbackwerk, das, מַעֲשֵׂה חֲבִתִּים.

Pfote, die, eines Hundes כַּף רֶגֶל הַכֶּלֶב.

Pfoste, die, מְזוּזָה. Pfosten מְזוּזוֹת, אֹמְנוֹת. Die Pfosten an den Schwellen אַמּוֹת הַסִּפִּים.

Pforte, die, שַׁעַר, plur. שְׁעָרִים.

Pförtner, der, שֹׁעֵר, plur. שֹׁעֲרִים.

Pfuhl, der, s. Sumpf, Mistpfuhl.

Pfund, das, Fleisch *לִיטְרָא בָשָׂר.

Pfuscher, der, *אוּמָן עֹשֶׂה מְלָאכָה רָעָה.

Pfau, der, plur. die Pfauen תֻּכִּיִּים, תּוּכִיִּים.

Pfühl, der, כֶּסֶת, s. Kissen.

Pfütze, die, בִּצָּה, s. Sumpf.

Pfingstfest, das, Pfingsten, s. Wochenfest.

Pfiffig, s. Listig, Schlau.

Pfirsiche, die, *פַּרְסַק, אֲפַרְסֵק.

Pfeil. der, חֵץ; poetisch בֶּן קֶשֶׁת, מַסַּע. Pfeile חִצִּים; poetisch בְּנֵי אַשְׁפָּה, רִשְׁפֵּי קֶשֶׁת, (die Blitze des Bogens).

Pfeiler, der, עַמּוּד, plur. עַמּוּדִים.

Pfeilschlange, die, קִפּוֹז.

Pfeilschnell fliegen, עוּף כַּחֵץ.

Pfeife, die, חָלִיל, plur. חֲלִילִים.

Pfeifen, 1) mit der Pfeife חַלֵּל בֶּחָלִיל. 2) Einem pfeifen (daß er komme) שָׁרַק לָאִישׁ.

Pflanzung, die, Gottes מַטַּע יְיָ. Pflanzungen מַטָּעִים.

Pflanze, die, נֶטַע. Pflanzen נְטָעִים, נְטִעִים.

Pflanzen, Bäume, נָטַע, שָׁתַל עֵצִים. Am Tage, da du gepflanzt wurdest בְּיוֹם נִטְעֵךְ.

Pflanzenreich, das, (Gewächsreich) *כָּל צִמְחֵי הָאֲדָמָה.

Pflaster, das, 1) auf einer Wunde *תַּחְבֹּשֶׁת הַמַּכָּה. 2) Des Fußbodens, מַרְצֶפֶת אֲבָנִים, רִצְפָּה.

Pflastern, den Fußboden רָצֵף קַרְקַע הַבַּיִת אֲבָנִים.

Pflock, der, יָתֵד, plur. יְתֵדוֹת.

Pflug, der, מַחֲרֵשָׁה.

Pflugochs, der, שׁוֹר לַחֲרֹשׁ בּוֹ הַשָּׂדֶה.

Pflugschar, die, מַחֲרֵשָׁה, מַחֲרֶשֶׁת, אֵת. Pflugscharen מַחֲרֵשׁוֹת, אִתִּים.

Pflaumen, die, Zwetschken *פְּנְעִין.

Pflaumfedern, die, *פְּלוּמָה.

Pflügen, ein Feld חָרַשׁ שָׂדֶה; poetisch פִּתַּח אַדְמָתוֹ, s. Furchen. Seinen Acker zu pflügen לַחֲרֹשׁ חֲרִישׁוֹ.

Pflügen, das, ein Jahr, wo kein Pflügen und keine Ernte ist שָׁנָה אֲשֶׁר אֵין חָרִישׁ וְקָצִיר.

Pflügezeit, die, חָרִישׁ.

Pflicht, die, *חוֹבָה, חִיּוּב. Es ist meine Pflicht dieses zu thun עָלַי לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר הַזֶּה.

Pflichttheil, der, eines Sohnes *הַנַּחֲלָה אֲשֶׁר עַל הָאָב לְתִתָּהּ לִבְנוֹ.

Pflichtmäßig handeln עָשָׂה כַּאֲשֶׁר עָלָיו לַעֲשׂוֹת, *עָשָׂה כְּפִי חוֹבָתוֹ.

Pflücken, von Blumen und Früchten *אָרָה, קָטַף אֶת. Ein gepflücktes Blatt עָלֶה טָרָף. Einen Vogel — מָרַט נוֹצַת הָעוֹף.

Pflegling, der, אָמוּן.

Pflege, die, אָמְנָה. Das Kind war bei ihr in der Pflege הַיֶּלֶד הָיָה בְאָמְנָה אִתָּהּ.

Pflegesohn, der, ihr — בֶּן אָמְנָתָהּ.

Pflegetochter, die, sie ist seine — בַּת אָמְנָתוֹ הִיא, הִיא בְאָמְנָה אִתּוֹ.

Pflegemutter, die, אֹמֶנֶת. Seine — אֵם אֹמַנְתּוֹ.

Pflegen, act. 1) ein Kind אָמַן יֶלֶד; einen Kranken סָכַן חֹלֶה. 2) Er pflog der Ruhe auf seiner Lagerstätte נָח עַל מִשְׁכָּבוֹ. 3) Sie pflogen Rath zusammen נוֹסְדוּ יָחַד. Nach den gepflogenen Friedensunterhandlungen אַחֲרֵי אֲשֶׁר נִדְבְּרוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ עַל אוֹדוֹת הַשָּׁלוֹם. Umgang mit Jemanden, הִתְרָעָה אֶת אִישׁ; s. Umgang. Umgehen 2).

Pflegen, neut. Er pflegte früh aufzustehen הִסְכִּין לְהַשְׁכֵּם בַּבֹּקֶר. So pflegten die Jünglinge zu thun כֵּן יַעֲשׂוּ הַבַּחוּרִים. Er pflegte zu sagen הוּא הָיָה אֹמֵר.

Pflegeeltern, die, אֹמְנִים.

Pflegevater, der, er ist ihr — הִיא בְאָמְנָה אִתּוֹ.

Pflegekind, das, ihr — בֵּן, בַּת אָמְנָתָהּ.

Pflegerin, die, sie wurde des Königs, הָיְתָה לַמֶּלֶךְ סֹכֶנֶת.

Pfänden, Einen, עָבַט, עָבַט אִישׁ, חָבַל אִישׁ.

Pfänder, der, הַחֹבֵל אֶת הַלֹּוֶה.

Pfennig, der, *פְּרוּטָה.

Pfeffer, der, *פִּלְפֵּל.

Pferd, das, סוּס, plur. סוּסִים.

Pfropfen, Bäume, *הַרְכֵּב אִילָנוֹת.

Pfropfen, der Stöpsel, *מְסוֹכְבְרִיָא.

Pfrieme, die, מַרְצֵעַ. Sein Herr soll sein Ohr mit einem Pfriemen annageln וְרָצַע אֲדֹנָיו אֶת אָזְנוֹ בַּמַּרְצֵעַ.

Pfriemenstrauch, der, רֹתֶם, s. Günsterstrauch.

Prahlen, הִתְהַלֵּל, הִתְפָּאֵר, בָּטַח שֶׁקֶר, הִגְדִּיל פִּיו, בְּפִיו; הִגְדִּיל לְדַבֵּר. Prahle nicht in Gegenwart eines Königs אַל תִּתְהַדַּר לִפְנֵי מֶלֶךְ. Mit Etwas, הִתְהַדֵּר בְּ.

Prahler, der, הַמַּגְדִּיל פִּיו, אִישׁ אֲשֶׁר לְשׁוֹנוֹ מְדַבֶּרֶת גְּדוֹלוֹת.

Prahlerische Reden, s. Prahlerei.

Prahlerei, Prahlereien, die, דִּבְרֵי הַמַּגְדִּיל פִּיו. Seine — לְשׁוֹנוֹ הַמְדַבֶּרֶת גְּדוֹלוֹת.

Pracht, die, הָדָר, הֲדָרָה, הוֹד, תִּפְאֶרֶת. Die Pracht des Königs הַדְרַת מֶלֶךְ.

Prachtbett, das, מִטָּה כְּבוּדָּה.

Prachtvoll, s. Prächtig.

Prachtkleider, die, בִּגְדֵי תִפְאָרֶת.

Prangen, mit seiner Gelehrsamkeit הִתְהַדֵּר בְּחָכְמָתוֹ. Die prangenden Gefilde, (nach Einigen) שַׁדֵי תְּרוּמוֹת.

Pranger, der, einen Dieb an den Pranger stellen נָתֹן צַוַּאר הַגַּנָּב בְּמוֹסְרוֹת הַתְּקוּעוֹת בָּעֵץ.

Prasseln, das, s. Knistern.

Prassen, זָלֵל.

Prasser, der, זוֹלֵל.

Probierofen, der, מַצְרֵף.

Probieren, Etwas, 1) Prüfen, z. B. Metalle, בָּחֹן אֶת. 2) Eine Probe machen, נַסֵּה אֶת.

Probierer, der, zum Probierer bestellte ich dich בָּחוֹן נְתַתִּיךָ. Der Silberprobierer, בּוֹחֵן הַכֶּסֶף.

Probierstein, der, אֶבֶן בֹּחַן.

Problem, das, s. Aufgabe 2).

Probe, die, 1) Versuch, *בְּחִינָה, נִסָּיוֹן. Einen auf die Probe stellen נַסֵּה אִישׁ. 2) Einem eine Probe von Etwas geben *נָתֹן דָּבָר לְאִישׁ לְדוּגְמָא.

Produkt, das, plur. Die Produkte eines Landes, תְּבוּאוֹת הָאָרֶץ. Ein geistiges Produkt, פֹּעַל חָכְמָה וָדַעַת. Literarisches Produkt, פֹּעַל מְחַבֵּר סֵפֶר.

Proviant, der, einer Armee, אֹכֶל, צֵידַת אַנְשֵׁי הַצָּבָא.

Provinz, die, מְדִינָה, פֶּלֶךְ.

Prosaisch, *לֹא מְלִיצִי.

Proselit, der, *גֵּר; Einer werden, הִתְגַּיֵּר.

Protegiren, s. Beschützen, Begünstigen.

Protektion, die, er ließ ihm seine Protektion zu Theil werden הוּא מִשְׁעָן וְחוֹסֶה לוֹ בְּהִתְהַלְּכוֹתָיו, s. Schutz.

Projekt, das, מַחֲשָׁבָה, s. Plan.

Profan, חֹל, זָר, s. Ungeweiht.

Profoß, der, beim Militär, הָאִישׁ אֲשֶׁר עַל אַנְשֵׁי מִלְחָמָה הָאֲסוּרִים.

Profit, der, s. Gewinn.

Profet, der, נָבִיא, רֹאֶה, חֹזֶה, אִישׁ אֱלֹהִים. Profeten, נְבִיאִים, חֹזִים.

Profetin, die, נְבִיאָה, אִשָּׁה נְבִיאָה.

Profetische Reden, דִּבְרֵי הַנְּבִיאִים.

Profetenschüler, die, בְּנֵי הַנְּבִיאִים.

Profession, die, מְלָאכָה, *אוּמָנוּת.

Professionist, der, בַּעַל מְלָאכָה, אוּמָן.

Profezeiung, die, נְבוּאָה.

Profezeien, הִנָּבֵא, הִתְנַבֵּא; Etwas, הִנָּבֵא דָּבָר.

Proportion, s. Verhältniß.

Prozent, das, vom Gelde, מְאַת הַכֶּסֶף (das Hundertste vom Gelde). Gebt ihnen die Prozenten zurück, die ihr von ihnen genommen, הָשִׁיבוּ נָא לָהֶם מְאַת הַכֶּסֶף אֲשֶׁר אַתֶּם נֹשִׁים בָּם.

Prozeß, der, Prozessiren, s. Rechtsstreit, Rechtssache.

Prozession, die, *הַקָּפָה, s. Aufzug 2).

Proklamation, die, s. Aufruf.

Proklamiren, s. Ausrufen.

Prunk, der, s. Pracht.

Prunken, sie prunkt mit ihren Kleidern, תִּתְהַדֵּר בִּבְגָדֶיהָ, s. Prangen.

Prügel, der, 1) der Stock, מַקֵּל. 2) Die Prügel, Stockschläge, מַהֲלֻמּוֹת, מַכּוֹת מַקֵּל.

Prügeln, Einen, הַכֵּה אִישׁ בַּמַּקֵּל.

Privathaus, das, *בֵּית אַחַד הָעָם.

Privatlehrer, der, מְלַמֵּד יְלָדִים בְּבֵית אֲבוֹתָם.

Privatmann, der, אִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִדְרֹשׁ פְּקֻדָּה.

Privilegium, das, *הָרִשְׁיוֹן הַנִּתּוֹן לְאִישׁ לְבַדּוֹ.

Prise, die, אֳנִיַּת יָם שְׁלוּלָה. Prisen machen, שָׁלֹל אֳנִיּוֹת.

Prinz, der, בֶּן מֶלֶךְ.

Prinzip, das, *יְסוֹד, s. Grundsatz.

Prinzipal, der, s. Herr.

Prinzessin, die, בַּת מֶלֶךְ.

Priester, der, כֹּהֵן, plur. כֹּהֲנִים. Als Priester dienen, כַּהֵן לֵאלֹהִים, הָיֹה כֹהֵן לֵאלֹהִים.

Priesteramt, das, כְּהֻנָּה. Nimm mich auf zu irgend einem Priesteramt, סְפָחֵנִי נָא אֶל אַחַת הַכְּהוּנוֹת.

Priesterweihe, die, נֵזֶר מִשְׁחַת הַכֹּהֲנִים; sie vollziehen, s. Weihen.

Priesterlich, die priesterliche Kleidung, בִּגְדֵי הַכֹּהֵן. Nimm mich doch auf zu einer der priesterlichen Bedienungen סְפָחֵנִי נָא אֶל אַחַת הַכְּהֻנּוֹת.

Priesterthum, das, כְּהֻנָּה.

Priesterschaft, die, כָּל הַכֹּהֲנִים.

Prüfung, die, 1) der Schüler, *בְּחִינַת הַתַּלְמִידִים.

2) Von Gott, מַסָּה, plur. מַסּוֹת; נִסָּיוֹן, plur. נִסְיוֹנוֹת.

Prüfen, Gold, בָּחַן זָהָב; Jemands Worte, בָּחַן דִּבְרֵי אִישׁ; Einen, von Gott, נִסָּה אִישׁ, בָּחַן.

Preis, der, 1) des Getreides, מְחִיר הַדָּגָן; eines Hauses, עֵרֶךְ הַבַּיִת. 2) Er hat den ausgesetzten Preis erhalten לוֹ הָיָה הַשָּׂכָר הַיָּעוּד. 3) Entweihe nicht deine Tochter, sie der Unzucht preis zu geben אַל תְּחַלֵּל בִּתְּךָ לְהַזְנוֹתָהּ. Ein Volk dem Feinde preis geben מָכַר, הִסְגִּיר עַם בְּיַד אוֹיֵב. Er gab ihr Vieh dem Hagel preis הִסְגִּיר לַבָּרָד בְּעִירָם. Sein Leben preis geben חֵרֵף נַפְשׁוֹ לָמוּת, הֶעֱרָה לַמָּוֶת נַפְשׁוֹ, הִשְׁלִיךְ נַפְשׁוֹ מִנֶּגֶד, שׂוּם נַפְשׁוֹ בְכַפּוֹ.

Preiswürdige Thaten, מַעֲשֵׂה תְהִלָּה, s. Lobenswürdig.

Preisen, 1) Gott, הִלֵּל, בֵּרֵךְ אֱלֹהִים. Sein Name sei gepriesen, יְהִי שְׁמוֹ מְבֹרָךְ. Ich preise die Liebe Gottes, חַסְדֵי יְיָ אַזְכִּיר. 2) Nehmet von den gepriesenen Früchten des Landes קְחוּ מִזִּמְרַת הָאָרֶץ.

Prägen, Münzen, עָשָׂה צוּרַת מַטְבֵּעַ*.

Predigt, die, דְּרָשָׁה, דְּרוּשׁ*.

Prediger, der, מַגִּיד, דּוֹרֵשׁ טוֹב לְעַמּוֹ, דַּרְשָׁן*. Ich der Prediger, war König, אֲנִי קֹהֶלֶת הָיִיתִי מֶלֶךְ.

Prädikat, das, in der Logik, נָשׂוּא*.

Präsident, der, einer Rathsversammlung, הַיּוֹשֵׁב רִאשׁוֹנָה בְּסוֹד יוֹעֲצִים.

Präsent, das, מַתָּנָה, s. Geschenk.

Präsentiren, 1) s. Vorstellen. 2) s. Ueberreichen.

Präsens, das, לָשׁוֹן הֹוֶה, הֹוֶה*. Ich esse, אֲנִי אֹכֵל.

Präteritum, das, לָשׁוֹן עָבָר, עָבָר*. Ich habe gegessen, אָכַלְתִּי.

Prächtig, ein prächtiger Baum עֵץ נֶחְמָד, עֵץ הָדָר לְמַרְאֶה. Ein prächtiges Bett מִטָּה כְבוּדָה. Ein prächtig gekleidetes Frauenzimmer אִשָּׁה מְלֻבֶּשֶׁת בִּגְדֵי תִפְאֶרֶת.

Prellen, Einen, הוֹנוֹת אֶת אִישׁ, בְּצֹעַ אִישׁ בְּעָרְמָה, הוֹנוֹת אִישׁ בִּצְדִיָּה.

Presse, die, für Wein und Oehl, בֵּית הַבַּד, בַּד*; der Buchdrucker, מַכְבֵּשׁ הַדְּפוּס*.

Pressen, Wein, שָׂחַט עֲנָבִים; Oehl, הִצְהִיר, fig. Mein Herz ist gepreßt, צַר לִבִּי בְּקִרְבִּי.

Z C צ

Zaghaft, er ist, רַךְ לֵבָב הוּא, לִבּוֹ יָמוּג, לֵב חָרֵד, נָמֵס בְּקִרְבּוֹ, (besser): מֹרֶךְ לֵב בְּקִרְבּוֹ.

Zaghaftigkeit, die, מֹרֶךְ לֵבָב.

Zagen, מוּג, הִמּוֹג, הִתְמוֹגֵג, s. Verzagen.

Zahl, die, מִסְפָּר, (Einmal מִסְפָּרִים), s. Anzahl.

Zahlung, die, פֵּרָעוֹן, שִׁלּוּם*. Er leistet pünktlich Zahlung הוּא יְשַׁלֵּם אֶת חוֹבוֹתָיו בְּעִתָּם.

Zahlwort, das, שֵׁם הַמִּסְפָּר*.

Zahllos, אֵין מִסְפָּר.

Zahlen, seine Schuld, שִׁלֵּם חוֹבוֹ.

Zahlreich, ein zahlreiches Volk עַם כָּבֵד, עַם עָצוּם. Ein zahlreiches Geschlecht מִשְׁפָּחָה רַבָּה.

Zahm, ein zahmes Schaf כֶּבֶשׂ אַלּוּף. Ein zahmer Löwe אֲרִי בֶּן תַּרְבּוּת*.

Zahn, der, שֵׁן, plur. שִׁנַּיִם. Ein abgebrochener Zahn שֵׁן רֹעָה. Das Kind bekommt Zähne תַּרְאֶינָה שִׁנֵּי הַיֶּלֶד בְּעוֹרָן. (Backenzähne, מַלְתָּעוֹת).

Zahnarzt, der, רֹפֵא לִכְאֵב שִׁנַּיִם.

Zahnen, von Kindern, s. Zahn.

Zahnfleisch, das, עוֹר הַשִּׁנַּיִם.

Zange, die, צְבַת*, מֶלְקָחַיִם.

Zank, der, רִיב, מַצָּה, מָדוֹן, plur. מְדָנִים, מִדְיָנִים, מְדוֹנִים.

Zanksüchtig, s. Zänkisch.

Zanken, sich mit einander, הִנָּצָה יַחְדָּיו. Sie zankten mit ihm הִתְעַשְּׂקוּ עִמּוֹ. Das ganze Volk zankte sich, und sprach, הָיָה כָל הָעָם נִדּוֹן לֵאמֹר.

Zapfen, der, zwei Zapfen soll ein Bret haben שְׁתֵּי יָדוֹת לַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד.

Zappeln, mit Händen und Füßen, פִּרְכֵּס בְּיָד וּבְרֶגֶל*.

Zackig, אֲשֶׁר לוֹ שִׁנַּיִם, s. Dreizackig.

Zacke, die, oder der Zacken, an einer Gabel, שֵׁן הַמַּזְלֵג.

Zart, רַךְ. Die Kinder sind — הַיְלָדִים רַכִּים.

Zartheit, die, רֹךְ, *רַכּוּת. Ihre — רַכָּה. Aus Zartheit ist sie nicht gewohnt, ihren Fuß auf die Erde zu stellen מֵהִתְעַנֵּג וּמֵרֹךְ לֹא נִסְּתָה הַצֵּג כַּף רַגְלָהּ עַל הָאָרֶץ.

Zotig, ein zotiger Hund, כֶּלֶב בַּעַל שְׂעָרוֹת מְדֻבָּקוֹת.

Zote, die, *נִבּוּל פֶּה.

Zotenreißer, der, *הַמְדַבֵּר דְּבָרִים מְגֻנִּים, הַמְנַבֵּל פִּיו.

Zoll, der, מֶכֶס, מַס.

Zolleinnehmer, der, הַמֵּרִים הַמֶּכֶס, *מוֹכֵס, מַכְסָן.

Zofe, die, ihre Zofen, נַעֲרוֹתֶיהָ.

Zopf, der, plur. die Zöpfe, מַחְלְפוֹת הָרֹאשׁ.

Zorn, der, אַף, קֶצֶף, כַּעַס, זַעַף, זַעַם, חֵמָה, חָרוֹן. Sein entbrannter Zorn, חֲרוֹן אַפּוֹ.

Zornig sein, קָצַף, זָעַם, זָעַף. Ein zorniger Mensch בַּעַל אַף. Zornige Blicke auf Jemanden richten שׂוּם, נָתַן פָּנָיו בְּאִישׁ.

Zögling, der, אָמוֹן, תַּלְמִיד.

Zögern, אֵחַר, בֹּשֵׁשׁ, הִתְמַהְמֵהַּ.

Zöllner, der, s. Zolleinnehmer.

Zu, Vorwort, 1) Er ist nicht zu Hause אֵינֶנּוּ בְּבֵיתוֹ. Einem zur Seite sitzen יָשַׁב לְיַד אִישׁ. 2) Zu Mittag essen אָכַל בַּצָּהֳרָיִם. Zur Zeit der Noth בְּעֵת צָרָה, לְעִתּוֹת בַּצָּרָה. 3) Zu Fuße, zu Pferde kommen בּוֹא בְּרַגְלָיו, בּוֹא בְּרִכְבּוֹ עַל סוּס. Sie sind alle zu Pferde רֹכְבֵי סוּסִים כֻּלָּם. Sie zogen aus zu Hunderten und zu Tausenden יָצְאוּ לְמֵאוֹת וְלַאֲלָפִים. 4) Zu Jemanden gehen הָלַךְ אֶל אִישׁ. Komm zu mir בּוֹא אֵלַי. Zum Fenster hineinsteigen בּוֹא בְּעַד הַחַלּוֹן. Zum Speisen gehen יָשַׁב לֶאֱכֹל לֶחֶם. Sich zu Pferde setzen עָלָה הַסּוּס. Zu Boden sinken נָפַל אַרְצָה. 5) Er hat keine Lust zur Arbeit אֵינֶנּוּ חָפֵץ בַּמְּלָאכָה. Einem Etwas zum Geburtstage schenken נָתַן דָּבָר לְאִישׁ בְּיוֹמוֹ.

Zu, Nebenwort und betont. 1) Die Thür ist zu הַדֶּלֶת סְגוּרָה. 2) Die Sache ist mir zu schwer כָּבֵד מִמֶּנִּי הַדָּבָר. Zu groß ist meine Strafe, als daß ich sie ertragen könnte גָּדוֹל עֲוֹנִי מִנְּשֹׂא. 3) Nach dem Meere zu הַיָּמָּה.

Zu, Umstandswort und unbetont. Er befahl mir, dir zu sagen צִוַּנִי לְהַגִּיד לְךָ. Gib ihm zu Essen und zu Trinken תֵּן לוֹ לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת.

Zueignen, 1) sich ein fremdes Gut לָקַח נַחֲלָה לֹא לוֹ, s. Anmaßen, 2) ich eigne mein Werk (mein Gedicht) dem König zu אֹמֵר אָנִי מַעֲשַׂי לְמֶלֶךְ.

Zubinden, s. Verbinden 1).

Zubereiten, eine Speise, הֵכִין אֹכֶל, s. Bereiten.

Zubringen, 1) sie hat ihrem Manne nichts zugebracht *לֹא הֵבִיאָה נְדוּנְיָא לְאִישָׁהּ. 2) Den ganzen Tag mit Lesen — קָרָא כָּל הַיּוֹם בִּסְפָרִים, s. Verbringen. (Im vulgären Ausdruck ist Zubringen gleichbedeutend mit Verleumden, מְלָשְׁנִי בַסֵּתֶר רֵעֵהוּ).

Zug, der, 1) eines Volkes, מַסַּע הָעָם. Auf allen ihren Zügen, בְּכֹל מַסְעֵיהֶם. 2) Ein Zug von Kaufleuten des Königs, מִקְוֵה סֹחֲרֵי הַמֶּלֶךְ. Ein Zug Pferde, Ochsen, s. Gespann. 3) Einer, der in den letzten Zügen liegt *גּוֹסֵס.

Zugabe die, דָּבָר הַנּוֹסָף עַל. Zugaben, bei Schriften *הוֹסָפוֹת.

Zugang, der, zu einem Orte, מְבוֹא הַמָּקוֹם, plur. מְבוֹאִים. An den Zugängen zum Meere, עַל מְבוֹאוֹת יָם.

Zugochs, der, שׁוֹר הַמֹּשֵׁךְ בְּעֹל.

Zugleich, 1) wir kamen, בָּאנוּ יַחְדָּיו; 2) Sie antworteten alle — עָנוּ כֻלָּם כְּאֶחָד, כְּאִישׁ אֶחָד. 3) Roth, und zugleich von schönem Ansehen, אַדְמוֹנִי עִם יְפֵה מַרְאֶה.

Zugeben, 1) einen Apfel auf die gekauften Aepfel הוֹסֵף תַּפּוּחַ אֶחָד עַל הַתַּפּוּחִים הַקְּנוּיִם. 2) Wenn ich es auch zugebe, daß er reich ist גַּם כִּי אָנֹכִי אֶחְשְׁבֵהוּ לְעָשִׁיר. 3) Er gibt nicht zu, daß ich hingehe לֹא יִתְּנֵנִי לָלֶכֶת שָׁמָּה.

Zugegen, ich war bei der Handlung — לְעֵינַי נַעֲשָׂה הַדָּבָר, s. Gegenwärtig.

Zugedacht, das mir zugedachte Geschenk הַמַּתָּנָה הַיְּעוּדָה לִי.

Zugehör, das, ein Haus mit allem — הַבַּיִת וְכָל אֲשֶׁר לוֹ.

Zugehören, dieses gehört mir zu, לִי הַדָּבָר הַזֶּה. Dieses Buch gehört mir zu הַסֵּפֶר הַזֶּה לִי הוּא, קְנִיתִי לִי; s. Gehören.

Zugehen, 1) gehe zu! מַהֵר לָלֶכֶת. 2) Die Thür geht nicht zu, לֹא תוּכַל הַדֶּלֶת לְהִסָּגֵר. 3) Wie ist es mit der Sache zugegangen? אֵיכָה נִהְיָה הַדָּבָר.

Zugesellen, sich Einem, הִתְרָעָה אֶת אִישׁ. Er gesellte sich den Uebelthätern zu אָרַח לְחֶבְרָה עִם פֹּעֲלֵי אָוֶן, s. Gesellen.

Zugethan, er ist mir, יִדְבַּק בִּי.

Zugemüs, das, לֶפֶת*.

Zugänglich, er ist, כָּל אִישׁ יוּכַל לִרְאוֹת פָּנָיו, הוּא נִמְצָא לְכָל דּוֹרְשָׁיו.

Zugestehen, s. Zugeben 2).

Zugpferd, das, סוּס מֹשֵׁךְ עֲגָלָה עֲמוּסָה.

Zugreifen, שָׁלַח יָדוֹ לֶאֱחֹז בְּדָבָר.

Zudecken, 1) sie deckten ihn zu mit Gewändern כִּסּוּהוּ בַּבְּגָדִים. Sich mit einer Decke, הִתְכַּסָּה בִשְׂמִיכָה. 2) Einen Topf, שׂוּם צָמִיד עַל פִּי הַסִּיר.

Zudringlich sein, הִתְאַמֵּץ לְהִתְרָעָה אֶת כָּל אִישׁ.

Zudrücken, einem Todten die Augen עַצֵּם עֵינֵי הַמֵּת, s. Verschließen.

Zuhalten, die Augen, עָצַם, עָצָה עֵינָיו; den Mund, die Hand, קָפַץ פִּיו, יָדוֹ.

Zuhören, Einem aufmerksam, הִקְשִׁב אָזְנוֹ לְדִבְרֵי אִישׁ.

Zuheilen, meine Wunde heilt nicht zu מַכָּתִי מֵאֲנָה הֵרָפֵא.

Zuwachs, der, מַרְבִּית, s. Vermehrung.

Zuwider handeln, einem Gesetze עָבַר, חָלַף חֹק; סוּר מִן הַחֹק. Einem — הָלַךְ עִם־אִישׁ קֶרִי, בְּקֶרִי.

Zuwider sein, 1) diese Sache ist mir, אָקוּץ, תָּקוּץ נַפְשִׁי בַּדָּבָר הַזֶּה. 2) Er ist mir in dieser Sache, s. Entgegen 2).

Zuweilen, er besucht mich, יֵשׁ יָמִים אֲשֶׁר יָבוֹא לִרְאוֹת פָּנַי.

Zuwege, (zu Stande) bringen, s. Stand.

Zuwägen, Einem Silber, שָׁקַל כֶּסֶף לְאִישׁ.

Zuwenden, Einem den Rücken, פָּנָה עֹרֶף אֶל אִישׁ.

Zuwerfen, 1) eine Grube, הִשְׁלִיךְ עָפָר אֶל תּוֹךְ הַבּוֹר לְסָתְמוֹ. 2) Einem Geld, הִשְׁלִיךְ כֶּסֶף אֶל יַד אִישׁ.

Zusage, die, er hält nicht seine — לֹא יִשְׁמֹר דְּבָרוֹ.

Zusagen, Einem, s. Versprechen.

Zusatz, der, נֹסֶף*, הוֹסָפָה. Zusätze נוֹסָפוֹת, הוֹסָפוֹת.

Zusammen, mit einander, יַחְדָּו; z. B. Zusammen gehen, wohnen, essen, הָלַךְ, יָשַׁב, אָכַל יַחְדָּו. In den folgenden Zusammensetzungen hat es andere Bedeutungen.

Zusammenbinden, Hände und Füße, אָסַר יָד אֶל רָגֶל.

Zusammenbeißen, die Zähne, חָרַק שִׁנָּיו.

Zusammenberufung, die, der Gemeinde, מִקְרָא הָעֵדָה.

Zusammenberufen, s. Versammeln.

Zusammenbringen, Geld in Menge, אָסַף כֶּסֶף לָרֹב.

Zusammenbrechen, unter Einem, הִשָּׁבֵר תַּחַת רַגְלֵי אִישׁ.

Zusammengehören, die Schuhe gehören nicht zusammen, הַנַּעַל הָאֶחָד שֹׁנָה מִן הַשֵּׁנִי.

Zusammenhalten, diese Leute halten zusammen, לֵב אֶחָד לָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה.

Zusammenhang, der, חִבּוּר*.

Zusammenhauen, Soldaten, הִכָּה אַנְשֵׁי מִלְחָמָה אַרְצָה, s. Niederhauen.

Zusammenhängende Sätze, מַאֲמָרִים מְשֻׁלָּבִים אִישׁ אֶל אָחִיו (בְּמַהֲלַךְ הַהִגָּיוֹן)*.

Zusammenwickeln, von Kleidern, גָּלַם. Zusammen wickelt er dich, als Knäuel, צָנוֹף יִצְנָפְךָ צְנֵפָה.

Zusammensetzen, Wörter, חִבֵּר, הִרְכִּיב מִלּוֹת*.

Zusammentragen, aus Büchern, הֶעְתִּיק דְּבָרִים מִסְּפָרִים.

Zusammentrommeln, Soldaten, אָסַף אַנְשֵׁי מִלְחָמָה בְּקוֹל תֹּפִים.

Zusammenrufen, Leute, הַזְעֵק אֲנָשִׁים.

Zusammentreten, zu einer Unterredung, נִגַּשׁ אִישׁ אֶל אָחִיו לְהִדָּבֵר.

Zusammentreffen, s. Begegnen.

Zusammenlaufen, 1) alles Volk lief zusammen נִקְהַל כָּל הָעָם. 2) Von der Milch, קָפָא.

Zusammenlegen, 1) ein Tuch גָּלֹם מִטְפַּחַת. 2) Sie haben Geld zu seiner Befreiung zusammengelegt כָּל אִישׁ מֵהֶם נָתַן כֶּסֶף לִפְדוּתוֹ.

Zusammennehmen, sich bei einer Arbeit עָשֹׂה מְלָאכָה בְּכָל כּוֹחוֹ, שׂוּם כָּל לִבּוֹ עַל הַמְּלָאכָה.

Zusammenfahren, הִבָּהֵל פִּתְאֹם.

Zusammenfügen, die Teppiche, חַבֵּר אֶת הַיְרִיעוֹת.

Zusammenfinden, sich, s. Zusammenkommen.

Zusammenzählen, Männer und Frauen סַפֵּר אֲנָשִׁים עִם נָשִׁים.

Zusammenkommen, in einer Stadt הֵאָסֵף אֶל הָעִיר. Beim Moste kommen sie zusammen עַל תִּירוֹשׁ יִתְגּוֹרָרוּ.

Zusammenkunft, die, der Gelehrten אֲסִיפַת חֲכָמִים*. Das Haus ihrer — בֵּית מוֹעֲדִם.

Zusammenraffen, s. Aufraffen.

Zusammenrotten, Buben rotten sich zusammen gegen mich נֶאֶסְפוּ עָלַי נֵכִים. Die Frechen rotten sich zusammen gegen mich יָגוּרוּ עָלַי עַזִּים. Mögen sie sich zusammenrotten gegen das Leben des Gerechten יָגוֹדּוּ (יָגוּדוּ) עַל נֶפֶשׁ צַדִּיק.

Zusammenrollen, eine Bücherrolle גֹּלל מְגִלַּת סֵפֶר. Die Himmel sind wie in ein Buch zusammengerollt נָגֹלּוּ כַסֵּפֶר הַשָּׁמָיִם. (Die Bücher wurden nämlich in der Vorzeit wie die ספרי תורה in Rollen geschrieben).

Zusammenrücken, Tische, הַגֵּשׁ שֻׁלְחָן אֶל שֻׁלְחָן.

Zusammenrechnen, die einzelnen Posten חַשֵּׁב* וְחַבֵּר סַךְ עִם סַךְ לְסַךְ אֶחָד.

Zusammenstürzen, s. Einstürzen.

Zusammenschlagen, die Hände סָפֹק כַּפַּיִם, הַכֵּה כַּף אֶל כַּף. Du wirst weggehen, und die Hände über dem Kopfe — תֵּצְאִי וְיָדַיִךְ עַל רֹאשֵׁךְ.

Zusehen, eine Belustigung רְאֹה בִשְׂחוֹק, s. Ansehen 3).

Zusehends, das Wasser wächst, יִגְבְּרוּ הַמַּיִם לְמַרְאֵה עֵינָי.

Zusetzen, 1) setze den großen Topf zu, und koche ein Gericht שְׁפוֹת הַסִּיר הַגְּדוֹלָה וּבַשֵּׁל נָזִיד. 2) Worte, הוֹסֵף דְּבָרִים עַל. 3) Einem —, הָאֵץ מְאֹד בְּאִישׁ, פְּצַר.

Zutheilen, Einem Etwas, חָלֵק דָּבָר לְאִישׁ. Ihm wurde nur Unheil zugetheilt פִּידוֹ חַלֵּק לוֹ אֱלוֹהַּ בְּאַפּוֹ.

Zutragen, 1) Einem Klatschereien הָבֵא דִבָּה אֶל אִישׁ. 2) Es trug sich damals zu וַיְהִי בָּעֵת הַהִיא s. Geschehen.

Zutraulich, בּוֹטֵחַ, בָּטוּחַ.

Zutrauen, das hätte ich ihm nicht zugetraut לֹא דִמִּיתִי בְנַפְשִׁי כִּי יוּכַל לַעֲשׂוֹת כָּזֹאת.

Zutrauen, das, בִּטָּחוֹן, s. Vertrauen, das. Er setzt in ihn sein volles Zutrauen בּוֹ בָטַח לִבּוֹ בֶּאֱמֶת וּבְתָמִים.

Zutritt, der, Zutritt haben bei dem König רָאֹה פְּנֵי הַמֶּלֶךְ.

Zuträglich, dem Körper מַרְפֵּא לְבָשָׂר, s. Heilsam, Nützlich.

Zutreffen, s. Eintreffen 2).

Zucht, die, מוּסָר.

Zuchtlos, אֵין מוּסָר.

Zuchtruthe, die, שֵׁבֶט מוּסָר.

Zulangen, 1) s. Zugreifen. 2) Das Geld langt nicht zu לֹא יִשְׂפֹּק הַכֶּסֶף, s. Hinreichen. Langen sie zu, (von Speisen bei Tische) קַח נָא וֶאֱכוֹל.

Zulassen, er läßt es nicht zu, daß ich zu ihr gehe לֹא יִתְּנֵנִי לָלֶכֶת אֵלֶיהָ.

Zulauf, der, dieser Kaufmann hat einen großen, רַבִּים הַקּוֹנִים מֵאֵת הַסּוֹחֵר הַזֶּה.

Zulaufen, auf Jemanden, רוּץ לִקְרַאת אִישׁ.

Zulegen, Geld, הוֹסֵף כֶּסֶף עַל.

Zuletzt, בָּאַחֲרוֹנָה, לָאַחֲרוֹנָה.

Zulenken, auf Etwas, נְטֹה אֶל; die Pferde dem Thore, הַטֵּה הַסּוּסִים אֶל הַשַּׁעַר.

Zum, s. Zu (Vorwort).

Zumachen, die Thür, סְגֹר הַדֶּלֶת.

Zumuthen, ich kann ihm das nicht, לֹא אוּכַל לִשְׁאֹל זֹאת מֵאִתּוֹ.

Zumauern, s. Vermauern.

Zumessen, Einem Etwas, מָדַד, דִּבֵּר לְעֵינֵי אִישׁ לְתִתּוֹ לוֹ. Der dir zugemessene Theil von mir מְנָת מִדַּיִךְ מֵאִתִּי.

Zunahme, die, des Vermögens רִבּוּי הַהוֹן*.

Zuname, der, שֵׁם כִּנּוּי*. Mit dem Zunamen, הַמְּכֻנֶּה.

Zunge, die, לָשׁוֹן, plur. לְשׁוֹנוֹת, s. Sprache.

Zungendrescher, der, מַכְבִּיר מִלִּים לֹא יוֹעִיל בָּם.

Zu Nichte machen, שׂוּם לְאַיִן, s. Vernichten.

Zuneigung, die, s. Neigung.

Zunft, die, der Zimmerleute, חֶבֶר, חֶבְרַת חָרָשֵׁי עֵץ.

Zuerst, בָּרִאשׁוֹנָה, לָרִאשׁוֹנָה, בַּתְּחִלָּה.

Zuerkennen, sie haben ihm den Preis zuerkannt עַל פִּיהֶם הָיָה לוֹ הַשָּׂכָר.

Zufall, der, מִקְרֶה, plur. מִקְרִים*.

Zufallen, Einem als Besitzthum נָפַל לְאִישׁ בְּנַחֲלָה. Unser Besitzthum ist Fremden zugefallen נַחֲלָתֵנוּ נֶהֶפְכָה לְזָרִים.

Zufolge des königlichen Befehls oder dem königlichen Befehle — בְּמִצְוַת הַמֶּלֶךְ, עַל פִּי הַמֶּלֶךְ.

Zuvor, לְפָנִים, s. Vorher.

Zuvorthun, es Einem in Etwas, s. Uebertreffen.

Zuvorkommen, Einem mit Etwas, קִדֵּם אִישׁ בְּדָבָר. Ein zuvorkommender Mensch הַמְקַדֵּם אֲנָשִׁים בְּטוֹבָה.

Zuförderst, בָּרִאשׁוֹנָה.

Zufuhr, die, des Getreides, הֲבָאַת דָּגָן בָּעֲגָלוֹת* בָּאֳנִיּוֹת.

Zufügen, Einem Böses, אִנָּה, גָּמַל לְאִישׁ רָעָה.

Zuführen, Lebensmittel einer Armee הָבֵא מִחְיָה בָּעֲגָלוֹת אֶל הַמַּחֲנֶה.

Zu viel, noch ist des Volkes — עוֹד הָעָם רָב. Zu viel Honig essen, ist nicht gut אָכֹל דְּבַשׁ הַרְבּוֹת לֹא טוֹב. Zu viel Reden הַרְבֵּה דְבָרִים.

Zuflucht, die, מַחְסֶה, מָנוֹס. Eine Zuflucht warst du uns מָעוֹן אַתָּה הָיִיתָ לָּנוּ. Zur Lüge seine Zuflucht nehmen שׂוּם כָּזָב מַחְסֵהוּ.

Zufluchtsort, der, s. Zuflucht.

Zufluchtsstadt, die, für den Todtschläger, עִיר מִקְלָט.

Zufluß, der, von Menschen, הָמוֹן, שִׁפְעַת אָדָם.

Zufliegen, dem Walde, עוּף אֶל הַיַּעַר.

Zufliehen, dem Gebirge, נוּס הָרָה.

Zuflüstern, sich, הִתְלַחֵשׁ.

Zufließen, 1) alle Ströme fließen dem Meere zu כָּל הַנְּחָלִים הֹלְכִים אֶל הַיָּם. 2) Einem eine Wohlthat zufließen lassen הַשְׁפִּיעַ טוֹבָה לְאִישׁ*.

Zufällig, zufälliger Weise, ich kam — נִקְרֹא נִקְרֵיתִי, s. Ungefähr 2). Das Zufällige, מִקְרִי*.

Zufälligkeit, die, מִקְרִיּוּת*.

Zuversicht, die, מִבְטָח, כֶּסֶל, כִּסְלָה, מִבְטָח.

Zuversichtlich, בָּטוּחַ; er spricht — יְדַבֵּר בְּבִטְחָה.

Zuverläßig, נֶאֱמָן, s. Wahrhaft.

Zufrieden, 1) ich bin mit meinem Knechte, טוֹב עַבְדִּי בְּעֵינַי, zufrieden leben, הָיָה שָׁלֵו (weibl.) שְׁלֵוָה. Eine zufriedene Ehe אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ הַיֹּשְׁבִים בְּשָׁלוֹם יַחְדָּיו. 2) Einen zufrieden stellen הִרְצָה אִישׁ, s. Befriedigen.

Zufriedenheit, die, שֶׁלֶו, שַׁלְוָה.

Zupfen, wolle, מָרַט צֶמֶר.

Zuziehen, sie zogen sich selbst das Uebel zu גָּמְלוּ לָהֶם רָעָה. Er zog sich selbst die Krankheit zu הוּא הֵבִיא עָלָיו חָלְיוֹ. Sich Jemands Haß — הִתְבָּאֵשׁ עִם אִישׁ, s. Verhaßt machen.

Zuzählen, Einem Geld, מָנָה כֶסֶף לְעֵינֵי אִישׁ לְתִתּוֹ לוֹ.

Zukommen, 1) euer Silber ist mir ja zugekommen כַּסְפְּכֶם בָּא אֵלָי. 2) Ihm kommt es nicht zu, ein Urtheil zu fällen לֹא לוֹ לַחֲרֹץ מִשְׁפָּט.

Zukunft, die, הַיָּמִים הַבָּאִים. In der — מָחָר, בְּיוֹם מָחָר. Sagt an, was kommen wird in der — הַגִּידוּ הָאֹתִיּוֹת לְאָחוֹר.

Zukünftig, s. Künftig.

Zukleben, s. Verkleben.

Zukehren, s. Zuwenden.

Zucker, der, דְּבַשׁ קָנִים*.

Zur Freude, לְשִׂמְחָה, s. Zu (Vorwort).

Zurudern, dem Ufer, חָתוֹר לְקָרֵב (הָאֳנִיָּה) אֶל הַיַּבָּשָׁה.

Zuruf, der, der Winzer, הֵידָד.

Zurufen, Einer rief dem Andern zu קָרָא זֶה אֶל זֶה.

Zuriegeln, die Thür, נָעֹל דֶּלֶת.

Zurichten, Etwas, הָכֵן אֶת, s. Bereiten.

Zurückeilen, zu Jemanden, מַהֵר לָשׁוּב אֶל אִישׁ.

Zurück da! הָלְאָה — גֶּשׁ.

Zurückbleiben, allein, הִוָּתֵר, הִשָּׁאֵר לְבַדּוֹ.

Zurückbehalten, Jemanden bei sich עָצֹר אִישׁ בְּבֵיתוֹ. Etwas für Jemanden, אָצֹל דָּבָר לְאִישׁ, s. Aufbehalten.

Zurückbekommen, ich habe mein Geld — הוּשַׁב לִי כַּסְפִּי.

Zurückbringen, Einem Etwas, הָשֵׁב דָּבָר אֶל אִישׁ.

Zurückgeben, Einem das Verlorne, הָשֵׁב אֶל אִישׁ אֲבֵדָתוֹ.

Zurückgehen, nach der Stadt, שׁוּב הָעִירָה.

Zurückdenken, an seiner Jugend זְכֹר יְמֵי נְעוּרָיו.

Zurückdrängen, die Feinde הַסֵּג אָחוֹר אֶת הָאוֹיְבִים.

Zurückhaben, er will sein Geld יְבַקֵּשׁ לְהָשִׁיב אֵלָיו כַּסְפּוֹ.

Zurückhalten, 1) einen Gehenden עָצֹר אִישׁ לָלֶכֶת. s. Abhalten. 2) Mit Etwas, צְפֹן דָּבָר בְּלִבּוֹ. Ein zurückhaltender Mensch הַמַּסְתִּיר דָּבָר.

Zurückweisen, ein Geschenk מָאֵן לָקַחַת מַתָּנָה.

Zurückweichen, נָסֹג, הִסּוֹג, שׁוּב אָחוֹר. Zurückgewichen sind sie נָזֹרוּ אָחוֹר.

Zurückwerfen, Einem einen Ball הַשְׁלֵךְ כַּדּוּר אֶל אִישׁ אֲשֶׁר הִשְׁלִיכוֹ אֵלָיו.

Zurücksein, er ist noch nicht zurück לֹא שָׁב עַד עַתָּה.

Zurücksetzung, die, בִּזָּיוֹן.

Zurücksetzen, 1) setze dich zurück שִׂים כִּסְאֲךָ אֶל אַחֲרֶיךָ. 2) Ich finde mich von ihr zurückgesetzt קָטֹן אֲנִי בְּעֵינֶיהָ מִמֶּנּוּ, s. Nachsetzen.

Zurücktreiben, die Heerden, s. Eintreiben; den Feind הַבְרִיחַ הָאוֹיֵב.

Zurücktreten, s. Zurückweichen.

Zurücklassen, warum habt ihr den Mann zurückgelassen? לָמָּה זֶה עֲזַבְתֶּן אֶת הָאִישׁ. Er wird einen Segen hinter sich — וְהִשְׁאִיר אַחֲרָיו בְּרָכָה.

Zurücklaufen, רוּץ וְשׁוּב אֶל.

Zurücklegen, 1) einen Weg, הָלֹךְ דֶּרֶךְ. 2) Die zurückgelegten Jahre הַשָּׁנִים אֲשֶׁר חָיָה אִישׁ; 3) Geld — s. Aufbewahren.

Zurücknehmen, 1) eine Waare von dem Kä ufer לָקַחַ הַמַּעֲרָב מִיַּד הַקֹּנֶה וְהָשֵׁב לוֹ הַמְּחִיר. 2) Sein Versprechen, שַׁנֵּה דְבָרוֹ. Einen Befehl, הָשֵׁב דָּת, s. Widerrufen.

Zurückfahren, שׁוּב בָּעֲגָלָה.

Zurückfallen, der Stein fällt auf ihn zurück הָאֶבֶן אֵלָיו תָּשׁוּב.

Zurückfordern, das dargeliehene Geld בַּקֵּשׁ מִיַּד אִישׁ הַכֶּסֶף אֲשֶׁר הִלְוָהוּ.

Zurückführen. einen nach Hause, הָשֵׁב אִישׁ אֶל בֵּיתוֹ.

Zurückfinden, ich finde nicht (den Weg) zurück אֵינֶנִּי יוֹדֵעַ הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר בּוֹ אָשׁוּב (אֶל מְקוֹמִי).

Zurückzahlen, Einem das dargeliehene Geld הָשֵׁב לְאִישׁ הַכֶּסֶף אֲשֶׁר הִלְוָהוּ.

Zurückziehen, die Hand הָשֵׁב יָדוֹ מִן. Er zog seine Rechte zurück הֵשִׁיב אָחוֹר יְמִינוֹ. Die Füße ins Bett — אָסֹף רַגְלָיו אֶל הַמִּטָּה. Die Feinde haben sich zurückgezogen הָאוֹיְבִים נָסֹגוּ אָחוֹר. Er hat sich von seinem Richteramt zurückgezogen עָזַב אֶת מִשְׁמֶרֶת פְּקוּדָּתוֹ בְּשַׁעַר הַמִּשְׁפָּט. Er lebt zurückgezogen אֵינֶנּוּ מִתְעָרֵב (לֹא יָבוֹא) עִם אֲנָשִׁים.

Zurückkommen, aus der Stadt שׁוּב מִן הָעִיר.

Zurückkönnen, ich kann nicht zurück לֹא אוּכַל לָשׁוּב.

Zurückkunft, die, bei seiner — בְּשׁוּבוֹ.

Zurückkehren, in sein Vaterland, שׁוּב אֶל אֶרֶץ מוֹלַדְתּוֹ.

Zurückrufen, einen Boten, קְרָא אַחֲרֵי הַצִּיר לָשׁוּב. Sich Etwas ins Gedächtniß, s. Erinnern. Einen ins Leben — הָשֵׁב רוּחַ הַחַיִּים אֶל אִישׁ.

Zurückrücken, einen Tisch, הַעְתֵּק אָחוֹר אֶת הַשֻּׁלְחָן.

Zurückschaffen, s. Zurückbringen.

Zurückschauen, הַבֵּט מֵאַחֲרָיו.

Zurückschicken, ich werde dir dein Buch — אֶשְׁלַח סִפְרְךָ בְּיַד אִישׁ לַהֲשִׁיבוֹ אֵלֶיךָ.

Zurückstehen, עָמַד מֵאַחֲרֵי אִישׁ.

Zurückstellen, einen Stuhl הָשֵׁב כִּסֵּא אֶל מְקוֹמוֹ.

Zurückschlagen, er schlug seine Feinde zurück הִכָּה צָרָיו אָחוֹר.

Zureiten, 1) ein Pferd לַמֵּד סוּס, s. Abrichten. 2) Er ritt dem Walde zu רָכַב אֶל הַיַּעַר.

Zureichen, für Einen שָׁפַק, מָצָא לְאִישׁ, s. Hinreichen 2).

Zureden, Einem, דַּבֵּר עַל לֵב אִישׁ.

Zurechtweisung, die תּוֹכַחַת.

Zurechtweisen, Jemanden הוֹכַח אִישׁ, לְאִישׁ.

Zurechtweiser, der, מוֹכִיחַ.

Zurechtmachen, Speisen הָכֵן אֹכֶל. Sich — הִכּוֹן.

Zurechnen, Einem die Schuld eines Andern חָשַׁב לְאִישׁ עֲוֹן אִישׁ אַחֵר.

Zuschuß, der, an Geld הַכֶּסֶף הַנּוֹסָף עַל הַכֶּסֶף הָרִאשׁוֹן.

Zuschauen, s. Zusehen.

Zuschauer, der, einer Belustigung תֹּרְאֶה בִשְׂחוֹק.

Zuschütten, 1) einen Brunnen מַלֵּא בְּאֵר עָפָר. 2) Noch Wasser — הוֹסֵף לִצְקֹת מַיִם אֶל לְסַתְּמוֹ.

Zuschicken, 1) Einem Etwas שָׁלַח דָּבָר אֶל אִישׁ. 2) Alles, was mir Gott zuschickt כֹּל אֲשֶׁר יָבִיא אֱלֹהִים עָלַי.

Zuschwören, הִשָּׁבַע לְאִישׁ לַעֲשׂוֹת דָּבָר וּלְקַיְּמוֹ. Das Land, welches ich ihnen zugeschworen הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לָהֶם.

Zustand, lerne den Zustand deiner Heerde kennen יָדֹעַ תֵּדַע פְּנֵי צֹאנֶךָ. Er ist in einem schlechten Zustande בְּרַע הוּא, s. Lage.

Zustopfen, ein Loch mit Etwas סָתַם חוֹר בְּ.

Zustoßen, dir wird kein Unglück — לֹא תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה, s. Begegnen, Widerfahren.

Zustehen, es steht dir nicht zu ein Urtheil zu fällen לֹא לְךָ לִשְׁפֹּט מִשְׁפָּט.

Zustellen, s. Uebergeben 1).

Zuströmen, die Völker werden ihm — יִנְהֲרוּ אֵלָיו עַמִּים.

Zuschlagen, 1) auf Einen הִכָּה אִישׁ מַכָּה רַבָּה. 2) Eine Thür — דָּחָה בְחָזְקָה אֶת הַדֶּלֶת לְסָגְרָהּ.

Zuschließen, die Thür hinter sich סָגַר הַדֶּלֶת אַחֲרָיו. Man soll die Thüren — יָגִיפוּ הַדְּלָתוֹת, s. Verschließen.

Zuschnitt, der, Beide haben einen — קֶצֶב אֶחָד תַּבְנִית הַבֶּגֶד לִשְׁנֵיהֶם. Der Zuschnitt des Kleides בְּתָאֳרוֹ.

Zuschneiden, ein Kleid עָשָׂה קֶצֶב הַבֶּגֶד.

Zusprechen, 1) Einem Muth אַמֵּץ אִישׁ בְּמוֹ פִיו, דַּבֵּר עַל לֵב אִישׁ לְחַזֵּק לִבּוֹ. 2) Bei Einem, s. Einsprechen.

Zuschreiben, Einem Etwas, s. Zurechnen.

Zauber, der, כֶּשֶׁף, plur. כְּשָׁפִים; לַחַשׁ, נַחַשׁ, plur. נְחָשִׁים.

Zauberin, die, מְכַשֵּׁפָה, בַּעֲלַת כְּשָׁפִים.

Zauberei, die, כֶּשֶׁף. Zaubereien כְּשָׁפִים.

Zaubern, כַּשֵּׁף, לַחֵשׁ.

Zauberer, der, מְכַשֵּׁף, plur. מְכַשְּׁפִים; כַּשָּׁף, plur. כַּשָּׁפִים.

Zauberspruch, der, לַחַשׁ. Des klugen Meisters Zaubersprüche חוֹבֵר חֲבָרִים מְחֻכָּם. Er hört nicht auf Zaubersprüche לֹא יִשְׁמַע לְקוֹל מְלַחֲשִׁים.

Zaudern, אֵחַר, הִתְמַהְמַהּ, בּשֵׁשׁ.

Zausen, Jemanden bei den Haaren מָשַׁךְ אִישׁ בְּשַׂעֲרַת רֹאשׁוֹ.

Zaum, der, מֶתֶג.

Zaun, der, גָּדֵר, גְּדֵרָה, גְּדֶרֶת, מְשׂוּכָה. Der Zaun des Gartens גֶּדֶר הַגַּן.

Zibeben, die, s. Rosinen.

Ziege, die, עֵז, שְׂעִירַת עִזִּים.

Ziegel, der, לְבֵנָה, plur. לְבֵנִים.

Ziegelofen, der, מַלְבֵּן.

Ziegelstreicher, der, לָבֵן לְבֵנִים.

Zügel, der, eines Pferdes רֶסֶן הַסּוּס.

Zügellos sein, (fig.) הִפָּרֵעַ, פָּרַע מוּסָר.

Zügeln, die Leidenschaften מָשַׁל בְּרוּחוֹ.

Ziegenbock, der, שָׂעִיר, plur. שְׂעִירִים; שָׂעִיר, צָפִיר, שְׂעִירֵי, צְפִירֵי עִזִּים, plur. עַתּוּדִים.

Ziegenböckchen, das, גְּדִי, plur. גְּדָיִים; גְּדִי עִזִּים plur. גְּדָיֵי הָעִזִּים.

Ziegenhaar, das, eine Decke von — כְּבִיר הָעִזִּים.

Ziegenheerde, die, עֵדֶר עִזִּים. Zwei vereinzelte Ziegenheerden שְׁנֵי חֲשִׂפֵי עִזִּים.

Ziegenmilch, die, חֲלֵב עִזִּים.

Ziehen, 1) Jemanden aus einer Grube, aus dem Wasser מָשַׁךְ אִישׁ מִן הַבּוֹר, מָשָׁה אִישׁ מִן הַמַּיִם Einen Wagen נָהַג עֲגָלָה. 2) Das Schwert שָׁלַף, הֵרִיק חֶרֶב. Gezogene Schwerter פְּתִחוֹת. 3) Er zieht es in sein Netz יְגֹרֵהוּ בְחֶרְמוֹ. 4) Als er den Zirkel zog über die Meeres-Fläche בְּחֻקוֹ חוּג עַל פְּנֵי תְהוֹם. 5) Etwas ans Licht — הוֹצִיא דָּבָר לָאוֹר. 6) Etwas in die Länge — מָשַׁךְ דָּבָר.

Ziehen, verb. neut. die Egypter ziehen hinter ihnen her מִצְרַיִם נֹסֵעַ אַחֲרֵיהֶם. In den Krieg — הָלַךְ לַמִּלְחָמָה, יָצָא לַצָּבָא.

Zittern, רָגַז, חָרַד, s. Beben.

Zittern, das, רָגְזָה, חֲרָדָה.

Zitternd, חָרֵד, רַגָּז.

Züchtig, s. Keusch.

Züchtigung, die, מוּסָר, תּוֹכֵחָה. Es soll eine Züchtigung geschehen בִּקֹּרֶת תִּהְיֶה.

Züchtigen, Jemanden יִסַּר אִישׁ. Wer sein Kind liebt, züchtigt es frühzeitig אֹהֵב בְּנוֹ שִׁחֲרוֹ מוּסָר.

Ziel, das, 1) eig. beim Schießen מַטָּרָה, מַטָּרָא. Etwas als Ziel für den Schuß bestimmen הֵקִים, הִצִּיב מַטָּרָה לְ. 2) Grenze. Ein Ziel setzen עָשָׂה, שׂוּם חֹק לְ.

Zielen, 1) mit dem Bogen nach einem Vogel שׂוּם צִפּוֹר לְמַטָּרָה לַחֵץ, כּוֹנֵן קַשְׁתּוֹ (בְּקַשְׁתּוֹ) עַל צִפּוֹר. 2) In einer Rede auf Etwas, *כִּוֵּן אֶל.

Zimbel, die, plur. die Zimbeln צֶלְצְלִים, מְצִלְתַּיִם. Lautklingende Zimbeln צִלְצְלֵי שָׁמַע.

Zimmt, der, קִנָּמוֹן, קִנְּמָן בֶּשֶׂם.

Zimmer, das, חֶדֶר, תָּא. Im Tempel לִשְׁכָּה, נִשְׁכָּה. Die Zimmer חֲדָרִים, תָּאִים, תָּאוֹת, לְשָׁכוֹת, נְשָׁכוֹת.

Zimmerleute, die, חָרָשִׁים, חָרָשֵׁי עֵץ. Alle — כָּל הֶחָרָשׁ.

Zimmermann, der, חָרָשׁ, חָרַשׁ עֵצִים.

Ziemen, s. Geziemen.

Zünden, 1) Feuer fangen. Es ist naß und zündet nicht רָטוֹב הוּא וְלֹא יִבְעַר בַּעֲדוֹ אֵשׁ. 2) Der Blitz hat gezündet הַבָּרָק הִצִּית אֵשׁ, s. Anzünden.

Zins, der, 1) Abgabe מַס, מֶכֶס; 2) s. Miethe.

Zinsbar werden, הָיָה לָמַס.

Zinsen, die, תַּרְבִּית, מַרְבִּית, נֶשֶׁךְ.

Zinn, das, בְּדִיל.

Zinnober, der, שָׁשַׁר, שֵׁשֶׁר.

Zinne, die, ich mache aus Rubin deine Zinnen וְשַׂמְתִּי כַּדְכֹד שִׁמְשֹׁתַיִךְ.

Zinnerne Gefäße, כְּלֵי בְדִיל.

Zinke, die, s. Zacke.

Zisterne, die, בּוֹר, גֶּבֶא. Zisternen בּוֹרוֹת.

Ziffer, die, *סִמַּן הַמִּסְפָּר.

Zipfel, der, des Kleides כְּנַף הַבֶּגֶד, plur. כְּנָפַיִם, כְּנָפוֹת; des Ohres בְּדַל אֹזֶן.

Zipperlein, das, חֳלִי רַגְלַיִם.

Zipresse, die, בְּרוֹשׁ. Zipressen בְּרוֹשִׁים, בְּרוֹתִים.

Zücken, ein gezücktes Schwert חֶרֶב שְׁלוּפָה, s. Ziehen.

Zier, die, עֲדִי עֲדָיִים, s. Zierde.

Zierath, der, an einem Gefäße *קִשּׁוּט הַכְּלִי.

Zierde, die, der Königreiche צְבִי מַמְלָכוֹת s. Schmuck.

Zierlich, נָאוֶה. Zierlich sind deine Wangen im Spangenschmuck נָאווּ לְחָיַיִךְ בַּתֹּרִים, s. Schön.

Zieren, der Bart ziert den Mann הָדַר אִישׁ זְקָנוֹ; mit Etwas יִפָּה בְּ, s. Schmücken.

Zürnen, אָנַף, כָּעַס, רָגַז; auf Jemanden אָנַף, הִתְאַנַּף בְּ, כָּעַס אֶל, הֶחֱרָה בְּ, קָצַף, הִתְקַצֵּף אֶל, עַל, זָעַף עַל, הִתְעַבֵּר בְּ.

Zirkuliren, s. Umlaufen 3).

Zirkel, der, 1) Kreis חוּג, *עִגּוּל. 2) Ein traulicher — סוֹד רֵעִים. 3) Das Instrument מְחוּגָה.

Zirkeln, über Etwas מָדַד, תָּאַר בַּמְּחוּגָה אֶת.

Zirkelförmig, *בִּדְמוּת עִגּוּל.

Zischen, שָׁרַק.

Zischen, das, שְׁרֵקָה.

Zeug, der, ein wollener בֶּגֶד צֶמֶר, s. Stoff.

Zeughaus, das, בֵּית נֶשֶׁק, תַּלְפִּיּוֹת.

Zeugin, die, עֵדָה.

Zeugniß, das, כְּתָב עֵדוּת, 1) vor Gericht עֵד, שָׂהֲדוּתָא, *עֵדוּת, s. Aussage, Ablegen. 2) Attestat *כְּתָב עֵדוּת.

Zwillinge, die, תְּאוֹמִים, תּוֹמִים. Alle gebären — כֻּלָּם מַתְאִימוֹת.

Zwingen, Jemanden, אָנֹס אִישׁ.

Zwinger, der, עֹפֶל וָבַחַן. Zwinger und Mauer חֵיל וְחוֹמָה.

Zwist, der, s. Streit, Zank.

Zwirn, der, חוּט כָּפוּל מָשְׁזָר.

Zwirnen, הַשְׁזֵר. Gezwirnt מָשְׁזָר.

Zwischen, ein Vorwort, 1) mit dem Dativ. Zwischen zwei Männern sitzen יָשֹׁב בֵּין שְׁנֵי אֲנָשִׁים. Es ist nur ein Schritt zwischen mir und dem Tode כְּפֶשַׂע בֵּינִי וּבֵין הַמָּוֶת. 2) Mit dem Accusativ. Er stellte sich zwischen den Mann und die Frau הִתְיַצֵּב בֵּין הָאִישׁ וּבֵין הָאִשָּׁה. Zwischen die Räder kommen בּוֹא אֶל בֵּינוֹת לַגַּלְגַּלִּים.

Zwei, שְׁנַיִם, (weibl.) שְׁתַּיִם. Zwei Männer und zwei Frauen שְׁנֵי אֲנָשִׁים וּשְׁתֵּי נָשִׁים. Zwei Tage, Jahre יוֹמַיִם, שְׁנָתַיִם, יָמִים.

Zweideutig, מוּבָן עַל שְׁנֵי אוֹפַנִּים, דָּבָר הַנּוֹטֶה לִשְׁנֵי אוֹפַנִּים. Die Zweideutigen (nach Einigen) סֵעֲפִים.

Zweihundert, מָאתַיִם.

Zweitausend, אַלְפַּיִם.

Zweite, der, die, שֵׁנִי, שֵׁנִית. Als die Zweiten sollen sie aufbrechen שְׁנִיִּם יִסָּעוּ. Zum zweiten Mal rufen קָרֹא שֵׁנִית. Am Zweiten des Monats בִּשְׁנַיִם לַחֹדֶשׁ, (einmal בַּשֵּׁנִי). Im zweiten Jahre בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית, בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם. Dem Range nach: der Zweite nach dem König מִשְׁנֶה הַמֶּלֶךְ. Er ließ ihn fahren in seinem zweiten Wagen הִרְכִּיב אֹתוֹ בְּמִרְכֶּבֶת הַמִּשְׁנֶה אֲשֶׁר לוֹ. Ihre Brüder zweiten Ranges אֲחֵיהֶם הַמִּשְׁנִים.

Zweitens: wem will ich denn dienen וְהַשֵּׁנִית לְמִי אֶעֱבֹד.

Zweijährig, בֶּן, בַּת שְׁתֵּי שָׁנִים.

Zweimal, פַּעֲמַיִם.

Zweierlei Maß, Gewicht אֵיפָה וְאֵיפָה, אֶבֶן וָאָבֶן. Ein Feld mit zweierlei Samen besäen זָרֹעַ שָׂדֶה כִּלְאָיִם. Ein Kleid aus zweierlei Fäden gewirkt בֶּגֶד כִּלְאַיִם שַׁעַטְנֵז.

Zweifach bezahlen, שַׁלֵּם שְׁנַיִם. Jemanden einen zweifachen Antheil geben נָתֹן לְאִישׁ פִּי שְׁנַיִם. Zweifach ersetze ich dir מִשְׁנֶה אָשִׁיב לָךְ, בִּשְׁתַּיִם אֲמַלֵּא חֶסְרוֹנֵךְ, s. Doppelt.

Zweikämpfer, der, אִישׁ הַבֵּנַיִם.

Zweischneidiges Schwert, ein, חֶרֶב אֲשֶׁר לָהּ שְׁנֵי פֵיוֹת, חֶרֶב פִּיּוֹת, פִּיפִיּוֹת.

Zweispännig, der Wagen ist, יֵאָסְרוּ שְׁנֵי סוּסִים בַּמֶּרְכָּבָה.

Zweig, der, עָנָף, חֹטֶר, נֵצֶר, שׂוֹךְ. Zweige עֲנָפִים, סְעִיפִים, סְעַפּוֹת, עֳפָאִים, s. Oelzweig, Palmzweige, Ast.

Zweigig, עָנֵף, (weibl.) עֲנֵפָה.

Zweifler, der, הַפֹּסֵחַ עַל שְׁתֵּי הַסְּעִפִּים. Die Zweifler (nach Einigen) סֵעֲפִים.

Zweifel, der, סָפֵק*, plur. סְפֵקוֹת.

Zweifelhaft, מְסֻפָּק.

Zweifeln, סַפֵּק*.

Zweck, der, einer Handlung תַּכְלִית הַמַּעֲשֶׂה*.

Zweckmäßig, כְּפִי תַּכְלִית הַדָּבָר*.

Zwerg, der, אִישׁ שְׁפַל הַקּוֹמָה, *נַנָּס.

Zwergin, die, אִשָּׁה שִׁפְלַת הַקּוֹמָה.

Zeder, die, אֶרֶז, plur. אֲרָזִים.

Zählbar, אֲשֶׁר יוּכַל לְהִסָּפֵר.

Zählung, die, des Volkes פְּקֻדַּת, מִפְקַד הָעָם.

Zählen, Geld מָנֹה כֶסֶף; das Volk סָפֹר, מָנֹה, פָּקֹד, פַּקֵּד הָעָם. Ihr sollt zählen auf das Lamm תָּכֹסּוּ עַל הַשֶּׂה.

Zähmen, ein wildes Thier כָּבֹשׁ חַיָּה רָעָה.

Zehn, עֲשָׂרָה, (weibl.) עֶשֶׂר.

Zehntausend, עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים, רְבָבָה, s. Myriade.

Zehnte, der, die, das עֲשִׂירִי, עֲשִׂירִיָּה, עֲשִׂירִית. Der zehnte Monat הַחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי. Am Zehnten des Monats בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ.

Zehntel, das, עֲשִׂירִית; als Maß vom Mehl עִשָּׂרוֹן, plur. עֶשְׂרוֹנִים.

Zehnmal, עֶשֶׂר פְּעָמִים, עֲשֶׂרֶת מֹנִים.

Zähe, die, אֶצְבַּע הָרֶגֶל, plur. אֶצְבְּעוֹת רַגְלַיִם. Die große — בֹּהֶן הָרֶגֶל, plur. בְּהֹנוֹת רַגְלַיִם.

Zehent, der, מַעֲשֵׂר. Die Zehenten מַעַשְׂרוֹת.

Zehentjahr, das, שְׁנַת הַמַּעֲשֵׂר.

Zehrung, die, צֵידָה, מָזוֹן. Wir nahmen es zu unserer Zehrung הִצְטַיַּדְנוּ אֹתוֹ.

Zähre, die, דִּמְעָה. Freuden-Zähren דִּמְעוֹת גִּיל, s. Thräne.

Zehren, von Etwas אָכֹל מִן.

Zettel, der, 1) Etwas auf einen Zettel schreiben כָּתֹב דְּבָרִים עַל חֲתִיכַת נְיָר קְטַנָּה. 2) Bei den Webern שְׁתִי.

Zechgelag, das, סֹבֶא.

Zechen, סָבֹא, שָׁתֹה יַיִן.

Zecher, der, ein tüchtiger גִּבּוֹר לִשְׁתּוֹת יַיִן.

Zelt, das, אֹהֶל. Zelte אֹהָלִים. Ein Zelt aufschlagen אָהֹל, s. Aufschlagen.

Zelle, die, תָּא; im Tempel לִשְׁכָּה.

Zensor der, מְבַקֵּר סְפָרִים*.

Zentner, der, כִּכָּר*.

Zänkisch, ein zänkisches Weib אֵשֶׁת מִדְיָנִים.

Zänker, der, אִישׁ מָדוֹן.

Zänkerei, die, s. Zank.

Zepter, der, שֵׁבֶט, שַׁרְבִיט.

Zerbeißen, ein Kleid חַבֵּל בְּשִׁנַּיִם אֶת הַבֶּגֶד.

Zerbörsten, הִבָּקַע, הִתְבַּקֵּעַ.

Zerbröckeln, פַּרְפֵּר*. Das Brod ist trocken und zerbröckelt הַלֶּחֶם יָבֵשׁ וְהָיָה נִקֻּדִים.

Zerbrechlich אֲשֶׁר יוּכַל לְהִשָּׁבֵר.

Zerbrechen, Gefäße שַׁבֵּר כֵּלִים; Beine שַׁבֵּר, פַּצֵּחַ, גָּרֵם עֲצָמוֹת. Einem die Zähne, שַׁבֵּר, נַתֵּץ שִׁנֵּי אִישׁ. Der Bogen der Helden zerbricht קֶשֶׁת גִּבֹּרִים חַתִּים.

Zergliedern, ein Thier נַתֵּחַ חַיָּה.

Zergehen, das Salz zergeht im Wasser הַמֶּלַח יָמוּג, יִמַּס בַּמַּיִם.

Zerdrücken, Eier מָעֹךְ בֵּיצִים. Ein Thier, ein Mensch mit zerdrückten Hoden מָעוּךְ, פְּצוּעַ דַּכָּה.

Zerhacken, einen Ochsen נַתֵּחַ שׁוֹר.

Zerhauen, s. Zerhacken.

Zerwühlen, Etwas, von Schweinen כַּרְסֵם אֶת.

Zersägen, ein Stück Holz גָּרֹר בִּמְגֵרָה בּוּל עֵץ לִשְׁנַיִם.

Zertheilen, einen Vogel in der Mitte בָּתֹר, בַּתֵּר צִפּוֹר בַּתָּוֶךְ; ein Land חַלֵּק, חַלֵּק אֶרֶץ.

Zärtlich, ich war das zärtliche und einzige Kind meiner Mutter הָיִיתִי רַךְ וְיָחִיד לִפְנֵי אִמִּי. Zärtliche Mütter אִמּוֹת רַחֲמָנִיּוֹת.

Zärtlichkeit, die, einer Mutter רַחֲמֵי אֵם.

Zertrümmern, einen Stein נַפֵּץ אֶבֶן. Zertrümmert wird die Erde פּוֹר הִתְפּוֹרְרָה אֶרֶץ. Man zertrümmert die Mauer מְקַרְקַר קִיר.

Zertreten, Etwas, רָמֹס, בּוּס, בּוֹסֵס אֶת, s. Aas. Wie Gassenkoth zertret' ich sie כְּטִיט חוּצוֹת אֲדִקֵּם. Der Fuß zertritt sie (die Eier) רֶגֶל תְּזוּרֶהָ. Zertreten werdet ihr die Frevler וְעַסּוֹתֶם רְשָׁעִים. Etwas Zertretenes מִרְמָס.

Zertrennen, s. Trennen.

Zerlassen, Talg הַתֵּךְ חֵלֶב.

Zerlumpt, ein zerlumpter Mensch אִישׁ לָבוּשׁ קְרָעִים.

Zerlegen, einen gebratenen Vogel נַתֵּחַ עוֹף צָלוּי.

Zermalmen, Etwas, 1) eig. שָׁחֹק, הָדֵק אֶת, טָחֹן הֵיטֵב אֶת. Er zermalmte mit Kiesel mir die Zähne הִגְרִיס בֶּחָצָץ שִׁנָּי; 2) (Fig.) Gefiel es Gott doch, mich zu — וְיֹאֵל אֱלוֹהַּ וִידַכְּאֵנִי. Ein zermalmtes Herz לֵב נִדְכֶּה.

Zernagen, die Mäuse zernagen die Bücher הָעַכְבָּרִים יְחַבְּלוּ הַסְּפָרִים בְּשִׁנֵּיהֶם.

Zernichten, Etwas נָתֹן דָּבָר לְאַיִן. Im Namen Gottes zernichte ich sie בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם, s. Vernichten.

Zeremonie, die, s. Gebrauch 2).

Zerfallen, 1) eine zerfallene Mauer חוֹמָה הֲרוּסָה. Das Gefäß zerfiel in Stücken נָפֹץ הַכְּלִי. 2) Sie sind mit einander — נִפְרְדוּ לִבּוֹתָם*.

Zerfließen, der Thau zerfließt יִמַּס הַטַּל. Sie zerfloß in Thränen פַּלְגֵי מַיִם יָרְדוּ עֵינֶיהָ.

Zerfetzen, Jemanden die Haut mit Ruthenhieben הַכֵּה אִישׁ בַּשֵּׁבֶט עַד אֲשֶׁר יִקָּרַע עוֹרוֹ.

Zerfressen, ein Kleid, das die Motte zerfrißt בֶּגֶד אֲכָלוֹ עָשׁ.

Zerplatzen, הִבָּקַע, הִתְבַּקֵּעַ.

Zerkochen, s. Verkochen.

Zerquetschen, Etwas מָעֹךְ אֶת. Ein Thier mit zerquetschten Hoden כָּתוּת.

Zerknirschen, ein zerknirschtes Herz לֵב נִדְכֶּה. Die zerknirschten Geistes sind דַּכְּאֵי רוּחַ.

Zerkratzen, Jemanden das Gesicht mit den Nägeln קָרַע עוֹר פְּנֵי אִישׁ בְּצִפָּרְנָיו.

Zerrüttung, die, in die Einkünfte des Frevlers kommt — תְּבוּאַת רָשָׁע נֶעְכָּרֶת.

Zerrütten, einen Staat עָכֹר אֶרֶץ.

Zerrinnen, die Butter zerrinnt in der Sonne תָּמַם הַחֶמְאָה בְּזָרֹחַ עָלֶיהָ הַשֶּׁמֶשׁ.

Zerreiben, Etwas שָׁחַק אֶת.

Zerreißen, verb. act. Kleider קָרַע, פָּרַם בְּגָדִים; von wilden Thieren טָרַף, פָּרַק, פֵּרֵק אֶת. Ein zerrissenes Thier טְרֵפָה. Er zerriß ihn, wie man ein Zicklein zerreißt וַיְשַׁסְּעֵהוּ כְּשַׁסַּע הַגְּדִי. Einen Strick — נִתֵּק חֶבֶל.

Zerreißen, verb. neut. der Zipfel seines Mantels zerriß נִקְרַע כְּנַף מְעִילוֹ. Der Faden zerreißt יִנָּתֵק הַחוּט. Nie zerreißt das Gewölk darunter לֹא נִבְקַע עָנָן תַּחְתֵּיהֶם.

Zerstampfen, wie Gassenkoth zerstampf' ich sie כְּטִיט חוּצוֹת אֲרָקְעֵם. Wie Stroh im Mistpfuhle zerstampft wird כְּהִדּוֹשׁ (כְּהִדּוּשׁ) תֶּבֶן בְּמוֹ מַדְמֵנָה.

Zerstoßen, Gewürz in einem Mörser דּוּךְ בֹּשֶׂם בַּמְּדֹכָה, כָּתֹשׁ בֹּשֶׂם בַּמַּכְתֵּשׁ. Zerstoßene Körner גֶּרֶשׂ כַּרְמֶל. Ich zerstieß es וָאֶכֹּת אֹתוֹ.

Zerstörung, die הֶרֶס, הֲרִיסָה, הֲרִיסוּת, מַהְפֵּכָה, *חֻרְבָּן.

Zerstören, Städte הָרַס, הָרֵס, נָתַשׁ, שִׁחֵת, הִשְׁחִית, נָתַץ, נִתֵּץ; Statuen נִתֵּץ מַצֵּבוֹת. Eine Stadt von Grund aus — עָרֵה עַד הַיְסוֹד בָּעִיר. Ein Kunstwerk — חַבֵּל מְלֶאכֶת מַחֲשָׁבֶת.

Zerstörer, der, מַשְׁחִית, מְחַבֵּל.

Zerstüben, die Urgebirge zerstoben הִתְפֹּצְצוּ הַרְרֵי עַד.

Zerstückeln, Brod פָּתַת לֶחֶם פִּתִּים קְטַנִּים; Fleisch נַתֵּחַ בָּשָׂר לִנְתָחִים קְטַנִּים.

Zerstücken, Bretter גָּזוֹר קְרָשִׁים לִגְזָרִים; Fleisch נַתֵּחַ בָּשָׂר לִנְתָחִים.

Zerstechen, er hat sich in den Dornen die Haut zerstochen הַחוֹחִים בָּאוּ בְעוֹרוֹ וַיְּקַבוּהוּ.

Zerstreuung, die, 1) eines Volkes תְּפוּצוֹת (*תְּפוּצַת הָעָם (פִּזּוּר. 2) Des Gemüthes *הֶסַּח הַדַּעַת.

Zerstreuen, 1) aus einander streuen פָּזוֹר, פַּזֵּר, בַּזֵּר אֶת, זָרֹה, זָרֵה אֶת, הָפֵץ אֶת. Das Volk zerstreuete sich נָפֹץ, נָפוֹץ הָעָם. Die Schafe werden sich — תְּפוּצֶינָה הַצֹּאן. Die jungen Löwen zerstreuen sich בְּנֵי לָבִיא יִתְפָּרָדוּ. Das Sonnenlicht zerstreuet das Gewölk הָאוֹר יָפִיץ הֶעָנָן. 2) Er ist beim Lernen zerstreuet *יַסִּיחַ דַּעְתּוֹ בְּלִמּוּדוֹ.

Zerschlagen, 1) ein Gefäß נַפֵּץ כְּלִי. 2) Er ist so zerschlagen, daß er sich nicht rühren kann הִכּוּהוּ הַכֵּה וּפָצֹעַ וְאֵין בּוֹ כֹּחַ לָזוּעַ. Ich bin wie zerschlagen הָלוּם, מֻדְכָּא אָנֹכִי. 3) Sich zerschlagen, von einem Kaufe, einer Heirath, s. Rückgängig.

Zerschmettern, Gefäße נַפֵּץ כֵּלִים; Einem das Haupt den Schädel רַצֵּץ רֹאשׁ אִישׁ, הָרֵץ גֻּלְגֹּלֶת אִישׁ. Du wirst sie — תְּרֹעֵם. Du wirst ihre Kindlein — עֹלְלֵיהֶם תְּרַטֵּשׁ. Er faßte meinen Nacken und zerschmetterte mich אָחַז בְּעָרְפִּי וַיְפַצְפְּצֵנִי.

Zerschmelzen 1) Silber הַתֵּךְ כֶּסֶף. 2) Der Schnee ist zerschmolzen נָמֵס הַשֶּׁלֶג.

Zerschneiden, vom Fleische גָּזוֹר אֶת, גָּזוֹר לִגְזָרִים אֶת, בַּתֵּר אֶת; Gurken in einen Topf פַּלַּח קִשֻּׁאִים אֶל הַסִּיר; Brod *חָתֹךְ לֶחֶם לַחֲתִיכוֹת.

Zerschellen, es zerschellte an Felsen נֻפַּץ אֶל הַסֶּלַע.

Zerspalten, Holz בָּקֹעַ עֵצִים, s. Spalten.

Zersplittern, das Glas zersplitterte נֻפַּץ הַזְּכוּכִית. Der Hammer zersplittert den Felsen הַפַּטִּישׁ יְפֹצֵץ סָלַע.

Zerspringen, הִבָּקַע, הִתְבַּקֵּעַ. Zersprungen מְבֻקָּע.

Zersprengen, Etwas בַּקַּע אֶת. Die Feinde wurden zersprengt פֻּזְּרוּ הָאוֹיְבִים לְכָל רוּחַ.

K C Ch Qu ק קו

Kabale, die, s. Ränke.

Kabbalah, die, *קַבָּלָה, חָכְמַת הַקַּבָּלָה.

Kabbalist, der, *בַּעַל קַבָּלָה, מְקֻבָּל.

Kabinet, das, (Nebenzimmer) צֶלַע הַחֶדֶר.

Kahl, er hat ein kahles Haupt רֹאשׁוֹ נִמְרָט, רֹאשׁוֹ מְקֹרָח. Ein kahles Pferd סוּס חָלָק, s. Unbehaart. Der Vogel ist kahl נִמְרְטָה נוֹצַת הָעוֹף. Der kahle Berg הָהָר הֶחָלָק. Kahle Wälder יְעָרוֹת חֲשׂוּפוֹת.

Kahlheit, die, am Haupte, s. Glatze; eines Thieres חלקת החיה.

Kahlkopf, der, קרח, גבח.

Kamiger Wein, *יין מעפש, יין אשר עלה באשו.

Kahn, der, ספינה קטנה מאד, *דוגית. Kähne von Binsen auf dem Wasser כלי גמא על פני מים.

Katalog, der, *רשימת הספרים.

Katarrh, der, קדחת עור החטם, *נזילת האף ושעול s. Husten, Schnupfen.

Katheder, der *בימה, עמוד מורה התלמידים, קתדרא.

Katechismus, der, *ספר יסודי הדת בדרך שאלה ותשובה.

Katze, die, *חתול, שונרא.

Kajüte, die, חדר מיוחד לרב החובל באניה, או לנוסעים מצוינים יורדי הים באניות.

Kalb, das, עגל, עגל בן בקר; von Hirschen עפר האילים. Kälber עגלים.

Kalbe, die, עגלה, עגלת בקר.

Kalben, seine Kuh kalbt תפלט פרתו.

Kaldaunen, die, מעי בהמה הנאכלים.

Kalt, 1) eig. קר. Mir ist — קרה בבשרי. Ein kalter Tag יום קרה. Kaltes Wasser מים קרים. 2) Sein Herz blieb kalt ויפג לבו.

Kaltblütig, er ist, קר רוח הוא.

Kaltblütigkeit, die, קר רוח.

Kalmäuser, der, *בודד, קמצן.

Kamm, der, 1) zum Kämmen *מסרק. Kämme מסרקות; 2) s. Hahnenkamm.

Kalender, der, *לוח השנה.

Kalk, der, שיד, גיר, s. Uebertünchen. Gebrannter Kalk משרפות שיד.

Kalkofen, der, כבשן.

Kalkbrennerei, die, מקום משרפות שיד.

Kalkstein, der, אבן גיר.

Kamin, der, 1) in einem Zimmer כירים בקיר; 2) s. Rauchfang.

Kammer, die, חדר, plur. חדרים. In die versteckteste Kammer gehen בוא חדר בחדר.

Kameel, das, גמל. Säugende Kameele גמלים מיניקות. Ein junges Kameel בכר, plur. בכרים; בכרה.

Kamerad, der, s. Gesellschafter.

Kampf, der, לחם, מלחמה, קרב. Göttliche Kämpfe habe ich gekämpft mit meiner Schwester נפתולי אלהים נפתלתי עם אחתי.

Kanal, der, צנור. Wer theilte der Regenfluth Kanäle ab? מי פלג לשטף תעלה.

Kaninchen, das, שפן, plur. שפנים.

Kante, die, s. Ecke, Saum.

Kanne, die, *קנקן.

Kanzler, der, מזכיר.

Kastanienbaum, der, (nach Einigen) ערמון.

Kasteien, sich, ענה, ענות נפשו, התענה.

Kasten, der, ארגז, תבה, ארון.

Kastrat, der, סריס, plur. סריסים.

Kassia, die, קדה, קציעות.

Kasse, die, התבה אשר בה הכסף.

Kapital, das, 1) Summe Geldes *קרן, ראש. 2) Säulenknopf כתרת. Kapitäler כתרות.

Kapituliren, s. Ergeben.

Kapitel, das, *פרשה.

Kapitän, der, שר אנשי חיל אשר באניה.

Kapsel, die, בית, *תיק.

Kaper, die, אביונה.

Kappzaum, der, מחסום.

Karavane, die, ארחה, plur. ארחות. Die Karavanen von Saba הליכת שבא.

Charakter, der, *תכונת הנפש.

Karg, ein karger Mensch *קמצן.

Kargheit, die, *קמצנות.

Kargen, *קמץ, צמצם.

Karte, die, zum Spielen *קלף הצחוק; geografische מפת גלילות הארץ.

Karmesin, der, שני, שנים, כרמיל.

Karfunkel, der, אדם, אבן אקדח.

Karren, der, עגלה אשר לה שני אופנים.

Kohl, der, ירק.

Kohlgarten, der, גן הירק.

Kohle, die, גחלת, פחם, רצפה. Kohlen גחלים; glühende גחלי אש. Regnen läßt er auf die

Frevler glühende Kohlen יַמְטֵר עַל רְשָׁעִים פַּחִים.

Kohlenbrenner, der, פֶּחָמִי*.

Kohlenpfanne, die, מַחְתָּה, plur. מַחְתּוֹת.

Koth, der, 1) auf der Straße טִיט, חֹמֶר חוּצוֹת. Aus dem Koth erhebt er den Dürftigen מֵאַשְׁפֹּת יָרִים אֶבְיוֹן. 2) Excremente צֵאָה, גָּלָל, גֵּלֶל plur. גְּלָלִים; פֶּרֶשׁ, חֲרָאִים.

Kothhaufen, der, sie umfassen Kothhaufen חִבְּקוּ אַשְׁפַּתּוֹת.

Kothig, die Straßen sind, יֵשׁ טִיט בַּחוּצוֹת.

Kotze, die, שְׂמִיכַת צֶמֶר עָבָה.

Koch, der, טַבָּח, מְבַשֵּׁל.

Kochen, Fleisch בַּשֵּׁל בָּשָׂר; ein Gericht זוּד נָזִיד. Im Wasser gekocht בָּשֵׁל מְבֻשָּׁל בַּמָּיִם. Ein gekochter Bug זְרוֹעַ בְּשֵׁלָה. Das Fleisch, das Wasser kocht יְבַשֵּׁל הַבָּשָׂר, הָאֵשׁ תִּבְעֶה אֶת הַמַּיִם; (fig.) es kocht in mir רֻתְּחוּ מֵעַי.

Kochen, das, בִּשּׁוּל*.

Kochherd, der, plur. die Kochherde אַח הַכִּירָה, (oder) כִּירַת הַמְבַשְּׁלוֹת.

Kochlöffel, der, כַּף הַפָּרוּר*.

Koloquinten, die, פְּקָעִים, פַּקֻּעוֹת.

Kolik, die, כְּאֵב מְעַיִם הַגָּדוֹל, הַשֶּׁבֶץ בַּמְּעַיִם, (der Darmkrampf).

Kollege, der, er ist mein חֲבֵרִי הוּא בִּפְקֻדָּתִי.

Kollekte, die, für einen Armen קִבּוּץ כֶּסֶף לְתִתּוֹ לֶעָנִי*.

Koller, der, das Pferd hat den wüthenden Koller הַסּוּס מֻכֶּה בְּתִמָּהוֹן.

Kommandant, der, einer Festung שַׂר אַנְשֵׁי מִלְחָמָה הַחַיִל בַּמִּבְצָר.

Kommandiren, צִוָּה לְאַנְשֵׁי הַצָּבָא (אִם יַחֲנוּ אוֹ יִסָּעוּ), s. Befehligen.

Kommen, 1) eig. בּוֹא, (poetisch) אָתָה. Wir sind zu ihm, zu dir gekommen בָּאנוּ אֵלָיו, אָתָנוּ לָךְ. Die zum Feste kommen בָּאֵי מוֹעֵד. Einen zu sich kommen lassen קָרָא אֶל אִישׁ לָבוֹא אֵלָיו. Aus dem Hause — יָצָא מִן הַבַּיִת; 2) (fig.) von der Zeit בּוֹא, הִגִּיעַ, אָתָה. Der Geist Gottes kam über ihn הָיְתָה, צָלְחָה עָלָיו רוּחַ אֱלֹהִים. Es kommt über ihn ein Geist der Eifersucht וְעָבַר עָלָיו רוּחַ קִנְאָה. Es komme über mich, was es auch sei יַעֲבֹר עָלַי מָה. Es sind noch keine Menschenhände darüber gekommen לֹא חָלוּ בָהּ יָדַיִם. Ihre Häuser werden an Fremde — וְנָסַבּוּ בָתֵּיהֶם לַאֲחֵרִים. Es ist mir nicht in den Sinn gekommen לֹא עָלְתָה עַל לִבִּי. Er ist zu sich gekommen שָׁבָה רוּחוֹ אֵלָיו.

Kommentator, der, מְבָאֵר, מְפָרֵשׁ.

Kommentar, der, בֵּאוּר, פֵּרוּשׁ*.

Kommerz, der, מִסְחָר, s. Handel.

Komet, der, כּוֹכַב זְנָבִי*.

Kompagnon, der, חָבֵר.

Kompagnie, die, חֶבְרָה.

Komplot, das, קֶשֶׁר.

Kondoliren, Einem נוּד לְאִישׁ.

Kontrast, der, הֶפֶךְ, *הִפּוּךְ.

Conjunction, die, מִלַּת הַחִבּוּר*.

Konkubine, die, s. Beischläferin.

Kost, die, לֶחֶם, אֹכֶל.

Kostbar, יָקָר, נֶחְמָד. Ein kostbarer Stein אֶבֶן יְקָרָה, אֶבֶן חֵן. Kostbare Steine אֲבָנִים יְקָרוֹת, אַבְנֵי חֵפֶץ. Kostbare Gefäße כְּלִי יְקָר, כְּלֵי חֶמְדָּה, כְּלֵי חֲמוּדוֹת.

Kostbarkeit, die, יְקָר, חֵפֶץ, חֶמְדָּה, מַחְמָד. Kostbarkeiten חֲפָצִים, מִגְדָּנוֹת, מַחֲמַדִּים, מַחְמֹדִים, חֲמֻדוֹת, חֲמוּדוֹת.

Kosten, eine Speise טָעַם אֹכֶל. Laß mich doch kosten von diesem rothen Gerichte הַלְעִיטֵנִי נָא מִן הָאָדֹם הַזֶּה.

Kosten, was kostet dieses Buch? מַה־מְּחִיר הַסֵּפֶר הַזֶּה.

Kosten, die, הוֹצָאוֹת*.

Kostspielig, die Waare ist mir zu — רַב מִמֶּנִּי מְחִיר הַמַּעֲרָב.

Kopie, die, s. Abschrift.

Kopf, der, 1) der obere Theil an Geschöpfen רֹאשׁ. Sich einen Kissen unter den Kopf legen שׂוּם כֶּסֶת מְרַאֲשֹׁתָיו. Mit Gefahr unserer Köpfe בְּרָאשֵׁינוּ. 2) Das Individuum. Ein Laib Brod für den Kopf כִּכַּר לֶחֶם לַגֻּלְגֹּלֶת. Ihre Anzahl

Kummervoll, מָלֵא יָגוֹן, נוּגֶה, (weibl.) נוּגָה, plur. נוּגִים נוּגוֹת. Er führte ein kummervolles Leben כָּלוּ בְיָגוֹן חַיָּיו.

Kund machen, Etwas dem Volke, הוֹדִיעַ בִּקְהַל רָב, קָרָא הַקְּרִיאָה בְּאָזְנֵי הָעָם, הוֹדִיעַ דָּבָר אֶת הָעָם, קָרָא בְאָזְנֵי הָעָם לֵאמֹר. Kund werden, הוּדַע.

Kundig sein; einer Sprache, יָדַע שָׂפָה. Er ist des Spielens — יֹדֵעַ נַגֵּן הוּא.

Kundmachung, die, קְרִיאָה, *הַכְרָזָה, מוֹדָעָה, מוֹדַעַת זֹאת.

Kunde, die, 1) Kenntniß, חָכְמָה, *יְדִיעָה, s. Naturkunde, (חָכְמַת הַטֶּבַע). 2) s. Nachricht.

Kunde, der, meine Kunden, הָאֲנָשִׁים הַקֹּנִים סְחוֹרָה אֶצְלִי.

Kundschaft, die, s. Kunde, der.

Kundschafter, der, מְרַגֵּל, plur. מְרַגְּלִים.

Kunst, die, חָכְמַת לֵב.

Kunstarbeit, die, מְלֶאכֶת מַחֲשָׁבֶת.

Kunstwerk, das, מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב, מְלֶאכֶת מַחֲשָׁבֶת.

Kunstverständige, der, נְבוֹן מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב.

Kuß, der, נְשִׁיקָה. Küsse, נְשִׁיקוֹת.

Kufe, die, גַּת, יֶקֶב, s. Kälter.

Kupfer, das, נְחֹשֶׁת.

Kupferne Gefäße, כְּלֵי נְחֹשֶׁת.

Kupferplatte, die, לוּחַ נְחֹשֶׁת.

Kupferstecher, der, הַמְפַתֵּחַ פִּתּוּחִים עַל לוּחוֹת נְחֹשֶׁת.

Kupferschmied, der, חָרַשׁ נְחֹשֶׁת.

Kukuk, der, קֹרֵא, s. Rebhuhn.

Kur, die, s. Heilung.

Kurz, das Lager ist, קָצַר הַמַּצָּע. Kurz an Tagen קְצַר יָמִים. Etwas kürzer machen קִצֵּר אֶת. Eine kurze Zeit יָמִים מִסְפָּר. Vor Kurzem זֶה יָמִים מְעַטִּים.

Kurzweile, die, s. Scherz.

Kaum war er hinausgegangen וַיְהִי אַךְ יָצֹא יָצָא. Kaum war ich weg von ihnen, da fand ich, כִּמְעַט שֶׁעָבַרְתִּי מֵהֶם עַד שֶׁמָּצָאתִי. Kaum waren sie gepflanzt, da hauchte er sie an אַף בַּל נִטָּעוּ וְגַם נָשַׁף בָּהֶם.

Kauen, Etwas, לָעַס אֶת*.

Kauern, s. Hocken.

Kauf, der, מִקְנָה, *מִקָּח.

Kaufbrief, der, סֵפֶר הַמִּקְנָה.

Kaufgeld, das, s. Kaufpreis.

Kaufladen, der, *חֲנוּת הַסֹּחֵר.

Kaufleute, die, אֲנָשִׁים סֹחֲרִים, כְּנַעֲנִים. Ihre — כִּנְעָנֶיהָ.

Kaufmann, der, סֹחֵר, רֹכֵל, כְּנַעַן, אִישׁ כְּנַעֲנִי.

Kaufmannsdiener, der, הַנַּעַר הַסֹּכֵר מַעֲרְבֵי הַסֹּחֵר.

Kaufmannschaft, die, einer Stadt, כָּל סֹחֲרֵי הָעִיר.

Kaufmännisch, בְּדֶרֶךְ הַסֹּחֲרִים.

Kaufen, ein Feld von Jemanden קָנָה, כָּרָה שָׂדֶה מֵאֵת אִישׁ; Getreide, שָׁבַר שֶׁבֶר, בָּר; (nach orientalischer Sitte), sich eine Frau, מָהַר לוֹ בְתוּלָה לְאִשָּׁה. Etwas Gekauftes, קִנְיָן, מִקְנַת כֶּסֶף.

Kaufpreis, der, מְחִיר, מֶכֶר. Ich gebe den Kaufpreis dafür, (für das Wasser), וְנָתַתִּי מִכְרָם.

Kauz, der, s. Eule (Vogel).

Kaution, die, s. Bürgschaft.

Kühl, קַר. Bis der Tag kühl wird עַד שֶׁיָּפוּחַ הַיּוֹם. Das kühle Obergemach, עֲלִיַּת, חֲדַר הַמְּקֵרָה.

Kühlgefäß, das, (nach Einigen) צִנְצֶנֶת.

Kühlung, die, מְקֵרָה.

Kühlen, den Zorn an Jemanden, הֵנִיחַ חֲמָתוֹ בְאִישׁ.

Kühn, 1) muthig. Er ist kühn אַמִּיץ לֵב הוּא. 2) Verwegen. Niemand ist so kühn, daß er ihn reize לֹא אַכְזָר כִּי יְעִירֶנּוּ.

Kühnheit, die, er hatte die Kühnheit מְלָאוֹ לִבּוֹ, s. Wagen 2).

Kiesel, Kieselstein, der, חָצָץ, חַלָּמִישׁ.

Küche, die, בֵּית הַמְבַשְּׁלִים. Dieß sind die Küchen אֵלֶּה בֵּית הַמְבַשְּׁלִים.

Küchelchen, das, אֶפְרֹחַ, plur. אֶפְרֹחִים.

Kümmel, der, כַּמֹּן; der schwarze, (nach Einigen) קֶצַח, s. Dill.

Kümmerlich, er lebt, יִהְיֶה נַפְשׁוֹ בִדְאָגָה, יֹאכַל לֶחֶם עֲצָבִים, לֶחֶם צַר.

Kümmern, 1) sich wegen Etwas דָּאַג מִדָּבָר, שׁוּת

Qualität, die, *אֵיכוּת, s. Beschaffenheit.

Qualm, der, ein dicker Rauch מַשְּׂאַת הֶעָשָׁן, עָשָׁן עָב.

Qualmen, es qualmt, תַּעֲלֶה מַשְּׂאַת הֶעָשָׁן, יַעֲלֶה עָשָׁן עָב.

Quantum, das, *סַךְ, s. Summe.

Quantität, die, *כַּמּוּת, s. Menge.

Quaste, die, צִיצִית. Quasten גְּדִילִים.

Quacksalber, der, רֹפֵא אֱלִיל.

Quacken, die Frösche quackten הַצְפַרְדְּעִים נָתְנוּ קוֹלָם.

Quart, das, s. Viertel.

Quartal, das, שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים.

Quartier, das, s. Wohnung.

Quittung, die, *שׁוֹבֵר, שְׁטַר פֵּרָעוֹן.

Quittiren, *כְּתַב שׁוֹבֵר.

Quitte, die, *חַבּוּשָׁה. Quitten חַבּוּשִׁין, פְּרִישִׁין.

Quetschen, die Nase מִיץ אַף; den Saft aus den Trauben שָׂחַט עֲנָבִים.

Quellwasser, das, מֵי מַעְיָן.

Quelle, die, מַעְיָן, עַיִן, מָקוֹר, מַבּוּעַ, מוֹצָא מַיִם. Quellen מַעְיָנִים, מַעְיָנוֹת, עֲיָנוֹת, מַבּוּעִים, מוֹצָאֵי מַיִם. Die untern Quellen גֻּלּוֹת תַּחְתִּיּוֹת.

Quellen, נָבַע; Wasser quellen lassen הֵקַר, הוֹצִיא מַיִם.

Quälen, Jemanden, עִנָּה, אִלֵּץ אִישׁ; sich quälen עִנָּה נַפְשׁוֹ.

Quer gehen, *הָלַךְ בַּאֲלַכְסוֹן.

Klage, die, 1) Ausdruck des Schmerzens אֵבֶל, אֲנִיָּה, תַּאֲנִיָּה, מִסְפֵּד, נְהִי. Ich schütte vor ihm meine Klage aus אֶשְׁפֹּךְ לְפָנָיו שִׂיחִי. 2) Eine Klage anbringen, s. Verklagen.

Klageweiber, die, מְקוֹנְנוֹת.

Klageton, der, קוֹל נְהִי.

Klagelied, das, 1) bei den Leichen קִינָה; eines anstimmen קוֹנֵן, נָשָׂא קִינָה. Man wird ein wehmüthiges Klagelied anstimmen וְנָהָה נְהִי נִהְיָה. Klagelieder קִינִים, קִינוֹת. Die Klagelieder Jeremias, אֵיכָה, מְגִלַּת אֵיכָה.

Klagen, 1) um einen Todten קוֹנֵן עַל מֵת, סָפַד עַל מֵת, לְמֵת. 2) Vor Gericht, s. Verklagen.

Klatschen, 1) mit den Händen תָּקַע כַּף, מָחָא כַּף, מְחָא יָד; 2) s. Verleumden.

Klatscherei, die, s. Verleumdung.

Klammer, die, er bereitete Eisen zu den Klammern הֵכִין בַּרְזֶל לַמְחַבְּרוֹת.

Klammern, sich an Etwas, s. Anklammern.

Klang, der, einer Harfe קוֹל זִמְרַת כִּנּוֹר.

Klasse, die, s. Abtheilung. Aus allen Klassen des Volkes מִקְצוֹת הָעָם.

Klappern, die Mühle klappert הָרֵחַיִם יִתְּנוּ קוֹלָם.

Klar, klares Oehl, Wasser שֶׁמֶן זָךְ, מַיִם זַכִּים; fig. die Sache ist klar *בָּרוּר הַדָּבָר.

Klarheit, die, טֹהַר, לִבְנָה, *צַחוּת, בְּרִירָה.

Kloaken, die, מוֹצָאוֹת, מַחֲרָאוֹת.

Klotz, der, בּוּל עֵץ.

Kloß, der, s. Erdscholle.

Klopfen, 1) an die Thür דָּפַק. 2) Vom Herzen, s. Pochen. 3) Mit dem Stocke wird Dill geklopft בַּמַּטֶּה יֵחָבֶט קֶצַח.

Klug sein, werden, חָכַם, הֶחְכִּים, שָׂכַל, הִשְׂכִּיל. Einen klug machen הֶחְכִּים, הִשְׂכִּיל, חִכֵּם אֶת. Sich klug dünken הִתְחַכֵּם. Ein kluger Mann חָכָם, מַשְׂכִּיל.

Klugheit, die, חָכְמָה, בִּינָה.

Klumpen, der, *חֹמֶר, גֹּלֶם. Ein Klumpen Erde גּוּשׁ עָפָר. Bringt einen Klumpen Feigen קְחוּ דְּבֶלֶת תְּאֵנָה.

Kluft, die, eines Felsens סְעִיף הַסֶּלַע. Die Klüfte der Felsen, der Erde סְעִיפֵי הַסְּלָעִים, מְחִלּוֹת עָפָר.

Klauben, s. Ausklauben.

Klausner, der, *מִתְבּוֹדֵד.

Klaue, die, eines Löwen כַּף רֶגֶל הָאֲרִי; eines Adlers צִפָּרְנֵי הַנֶּשֶׁר, s. Spalten.

Klüglich handeln, הִשְׂכִּיל לַעֲשׂוֹת.

Klügeln, über Etwas הִשְׂכִּיל יוֹתֵר עַל דָּבָר.

Klima, das, *אַקְלִים.

Klinge, die, eines Schwertes לַהַט, לַהַב, לֶהָבָה הַחֶרֶב. Ueber die Klinge springen lassen הִכָּה לְפִי חָרֶב.

Knie, das, בֶּרֶךְ, plur. בִּרְכַּיִם; von Thieren כְּרָעַיִם, s. Beugen.

Kniestück, das, zwei Kniestücke שְׁתֵּי כְרָעַיִם.

Knüttel, der, תּוֹתָח.

Knistern, das, wie das Knistern der Dornen unter dem Topfe כְּקוֹל הַסִּירִים תַּחַת הַסִּיר.

Knieen, כָּרַע, כָּרַע עַל בִּרְכָּיו.

Kniff, der, s. List.

Knüpfen, einen Faden an den andern קָשַׁר חוּט בְּחוּט.

Knicker, der, s. Knauser.

Knirschen, mit den Zähnen חָרַק שִׁנַּיִם, בְּשִׁנָּיִם.

Knäuel, das, er wickelt dich wie ein Knäuel zusammen צָנוֹף יִצְנָפְךָ צְנֵפָה.

Kneten, einen Teig לוּשׁ בָּצֵק.

Knecht, der, עֶבֶד. Der gemeinste Knecht עֶבֶד עֲבָדִים.

Knechtisch, er benimmt sich, דַּרְכּוֹ כְּדֶרֶךְ הָעֲבָדִים.

Knechtschaft, die, עַבְדוּת.

Kebsweib, das, פִּלֶגֶשׁ, פִּילֶגֶשׁ, אִשָּׁה פִּלֶגֶשׁ, plur. פִּלַגְשִׁים.

Kehle, die, גָּרוֹן. Einem das Messer an die Kehle setzen שׂוּם שַׂכִּין בְּלֹעַ אִישׁ.

Kehrbesen, der, מַטְאֲטֵא.

Kehrseite, die, s. Rückseite.

Kehricht, das, wie Kehricht auf den Straßen כְּסוּחָה בְּקֶרֶב חוּצוֹת.

Kehren, 1) mit dem Besen טֵאטֵא בְּמַטְאֲטֵא. 2) Er kehrte sich nicht an ihre Worte לֹא שָׁת לִבּוֹ לְדִבְרֶיהָ.

Käse, der, גְּבִינָה, חֲרִיצֵי הֶחָלָב, s. Kuhkäse.

Kettchen, Kettlein, das, silberne oder goldene Kettchen, שַׁלְשְׁלָאוֹת שֶׁל כֶּסֶף וְזָהָב. Er schmiedet silberne Kettlein רְתֻקוֹת כֶּסֶף צוֹרֵף, s. Fußkettchen.

Kette, die, 1) für Gefangene. Mache die Kette עֲשֵׂה הָרַתּוֹק. Einen in Ketten legen אָסַר אִישׁ בְּכַבְלֵי בַרְזֶל, בְּזִקִּים. Ihre Großen wurden in Ketten gelegt גְּדוֹלֶיהָ רֻתְּקוּ בַזִּקִּים. Goldene Ketten רַתּוּקוֹת, שַׁרְשְׁרוֹת זָהָב. 2) Bei den Webern שְׁתִי.

Ketten, seine Seele ist an die Ihrige gekettet נַפְשׁוֹ קְשׁוּרָה בְנַפְשָׁהּ.

Kälte, die, קֹר, קָרָה.

Kelter, die, פּוּרָה; יֶקֶב, plur. יְקָבִים; גַּת, plur. גִּתּוֹת.

Keltern, den Wein דָּרַךְ עֲנָבִים בְּגַּת.

Kelterer, der, דֹּרֵךְ גַּת, יֶקֶב, פּוּרָה.

Kelch, der, כּוֹס, s. Becher.

Kellner, der, הָאִישׁ אֲשֶׁר עַל בֵּית הַיַּיִן, נַעַר מְשָׁרֵת בְּבֵית הַיַּיִן.

Keller, der, *מַרְתֵּף.

Kämmen, שָׂרַק, *סָרַק. Gekämmte Wolle צֶמֶר שְׂרִיקוֹת.

Kämpfen, לָחַם; mit Jemanden נִלְחַם בְּ; עִם; הִפָּתֵל עִם אִישׁ, s. Kampf.

Kennbar, דָּבָר נִכָּר בְּתָאֳרוֹ, אֲשֶׁר יוּכַל כָּל אִישׁ לְהַכִּיר.

Kenntniß, die, דֵּעָה, דַּעַת, מַדָּע.

Kenntnißreich, er ist, מָלֵא דַעַת, מֵבִין מַדָּע הוּא.

Kennen, Jemanden, יָדַע אִישׁ. Sie kennen seinen Weg nicht לֹא הִכִּירוּ דְרָכָיו. Keiner will mich, אֵין לִי מַכִּיר.

Kenner, der, אִישׁ מֵבִין דָּבָר. Einer Sache מֵבִין דָּבָר.

Kessel, der, קַלַּחַת, דּוּד; ein erhitzter אַגְמוֹן.

Käfig, Käfich, der, für Vögel כְּלוּב עוֹף; für wilde Thiere סוּגַר.

Käfer, der, יֶלֶק.

Keck, s. Frech.

Kerben, חָתוֹךְ חָרִיץ (בְּעֵץ אוֹ בְּאֶבֶן), s. Einkärben.

Kärmes, der, תּוֹלָע, תּוֹלַעַת שָׁנִי.

Kern, der, einer Frucht *גַּרְעִין הַפְּרִי. Kerne גַּרְעִינִין. der Weinbeere הַרְצַנִּים.

Kerntruppen, die, אִישׁ בָּחוּר.

Kerze, die, von Unschlitt *נֵר חֵלֶב; von Wachs *נֵר שַׁעֲוָה.

Kerker, der, בּוֹר, כֶּלֶא, s. Gefängniß.

Kerkermeister, der, הָאִישׁ אֲשֶׁר עַל הָאֲסוּרִים.

Kratzen, sich mit einer Scherbe הִתְגָּרֵד בְּחֶרֶשׂ.

Krachen, das Eis krachte הַקֶּרַח נָתַן קוֹל בְּהִבָּקְעוֹ.

Krachen, das, des Donners תְּשֻׁאוֹת הָרַעַם; s. Gekrach.

Krallen, die, eines Raubvogels צִפָּרְנֵי הָעַיִט.

Krambude, die, חֲנוּת הָרֹכֵל*.

Krampf, der, שִׁבָּץ. Er hat den Krampf אֲחָזוֹ הַשָּׁבָץ.

Kranich, der, עָגוּר.

Kranz, der, 1) von Blumen עֲטֶרֶת פְּרָחִים. 2) Am Tische זֵר, s. Leiste.

Krank, er ist, חֹלֶה הוּא; er wurde, חָלָה, נֶחֱלָה. Sich krank stellen הִתְחַלָּה.

Krankheit, die, חֳלִי, מַחֲלָה, מַחֲלֶה; eine gefährliche חֳלִי רָע, מַחֲלָה אֲנוּשָׁה. Krankheiten חֳלָיִם, מַחֲלָיִים, תַּחֲלֻאִים.

Krankenbesuch, der, בִּקּוּר חוֹלִים*.

Krankenbett, das, עֶרֶשׂ דְּוָי.

Krankenhaus, das, בֵּית הַחוֹלִים*.

Krankenwärter, der, סֹכֵן הַחוֹלִים.

Kraft, die, כֹּחַ, חַיִל, אֱיָל, אֱיָלוּת, אוֹן. Mit deiner ganzen Kraft בְּכָל מְאֹדֶךָ. Mit allen meinen Kräften בְּכָל כֹּחִי. Kräfte haben, Etwas zu thun עָצַר כֹּחַ לַעֲשׂוֹת.

Kraftlos fliehen, נוּס בְּלֹא כֹחַ. Der Kraftlose אֵין אֱיָל, אֵין כֹּחַ.

Chronik, die, דִּבְרֵי הַיָּמִים.

Krone, die, עֲטָרָה, כֶּתֶר, נֵזֶר. Thrus, die Kronen vertheilte צֹר הַמַּעֲטִירָה.

Kronprinz, der, הַיֹּשֵׁב עַל כִּסֵּא אָבִיו אַחֲרָיו.

Kropf, der, der Vögel, מֻרְאָה.

Kropfgans, s. Pelikan.

Krokodill, das, לִוְיָתָן; das egyptische, הַתַּנִּין אֲשֶׁר בִּיאֹר מִצְרָיִם.

Kröte, die, צָב.

Krönung, die, bei seiner, בְּיוֹם הִמָּשְׁחוֹ לְמֶלֶךְ.

Krönen, 1) Jemanden zum König נָתַן הַנֵּזֶר עַל (ראש) אִישׁ, שׂוּם כֶּתֶר מַלְכוּת בְּרֹאשׁ אִישׁ, מָשַׁח אִישׁ לְמֶלֶךְ עַל הָעָם. 2) Mit Herrlichkeit und Würde kröntest du ihn כָּבוֹד וְהָדָר תְּעַטְּרֵהוּ. Die Klugen krönen sich mit Einsicht עֲרוּמִים יַכְתִּרוּ דָעַת.

Krug, der, כַּד, plur. כַּדִּים; כַּד, צַפַּחַת. Sie zerschlagen ihre Krüge נִבְלֵיהֶם יְנַפֵּצוּ.

Krumm, עִקֵּשׁ. Ihre Wege sind — אָרְחֹתֵיהֶם עִקְּשִׁים. Krumme Wege אֳרָחוֹת עֲקַלְקַלּוֹת. Einer, der krumme Weg geht עִקֵּשׁ דְּרָכָיו, נְלוֹז דְּרָכָיו. Das Gerade machen sie krumm הַיְשָׁרָה יְעַקֵּשׁוּ Das Krumme kann nicht gerade werden מְעֻוָּת לֹא יוּכַל לִתְקֹן.

Krauses Haar, שֵׂעָר מְסֻלְסָל*.

Kraut, das, יֶרֶק, עֵשֶׂב. Die Kräuter auf den Bergen עִשְּׂבוֹת הָרִים. Kräuter auflesen, לַקֵּט אוֹרוֹת. Bittere Kräuter מְרוֹרִים.

Krieg, der, מִלְחָמָה. Krieg mit Jemanden führen עָשָׂה מִלְחָמָה עִם, אֶת אִישׁ; הִתְגָּרָה מִלְחָמָה בְּאִישׁ; in den Krieg ziehen יָצָא לַצָּבָא.

Kriegsgeschrei, das, קוֹל, תְּרוּעַת מִלְחָמָה.

Kriegsheer, das, צָבָא, צְבָא מִלְחָמָה; חַיִל, plur. חֲיָלִים.

Kriegsleute, die, אַנְשֵׁי מִלְחָמָה.

Kriegskundig, לִמּוּד מִלְחָמָה.

Krieger, אִישׁ, עֹשֵׂה מִלְחָמָה.

Kriegerisch, 1) s. Ansehen, das. 2) Kriegerische Völker עַמִּים אֹהֲבֵי מִלְחָמָה.

Krisolit, der, ein Edelstein תַּרְשִׁישׁ.

Kritik, die, בְּחִינָה, בִּקֹּרֶת*.

Kritzeln, auf Etwas, תָּוָה עַל.

Kriechen, רָמַשׂ, זָחַל. Ein kriechendes Thier רֶמֶשׂ.

Krümmen, 1) Etwas, עִקֵּשׁ, עִוֵּת אֶת. Er krümmte den Mann beim Gericht (d. h. er urtheilt über ihn nicht nach den gesetzlichen Vorschriften) (עַוֵּת אָדָם בְּרִיבוֹ). 2) Sich krümmen, (vor Schmerz) כָּרַע. Zwischen ihren Füßen krümmte er sich בֵּין רַגְלֶיהָ כָּרַע.

Christ, der, נוֹצְרִי*.

Christall, der, בְּדֹלַח; nach Andern גָּבִישׁ, זְכוּכִית.

Christenthum, das, דַּת הַנּוֹצְרִים*.

Krippe, die, אֵבוּס.

Krüppel, der, אִישׁ מֻכֶּה בְּכָל בַּדָּיו, אִישׁ אִטֵּר בַּדָּיו, s. Lähmen.

Krücke, die, פֶּלֶךְ. Die an Krücken gehen הֹלְכֵי פֶלֶךְ.

Kreide, die, נֶתֶר*.

Kreis, der, 1) der Erde חוּג הָאָרֶץ. 2) Bezirk פֶּלֶךְ. Der Kreis des Jordans כִּכַּר הַיַּרְדֵּן. 3) Im Kreise der Fröhlichen בְּסוֹד מְשַׂחֲקִים.

Kreislauf, der, s. Umlauf.

Kräuseln, die Haare סַלְסֵל שְׂעַר הָרֹאשׁ*.

Kreisen, die Feste kreisen חַגִּים יִנְקֹפוּ.

Kreißen, die Gebärende kreißt תָּחִיל הַיֹּלֵדֶת. Eine Stimme, wie die, einer Kreißenden קוֹל כְּחוֹלָה.

Kreißstuhl, der, אָבְנַיִם.

Kreuz, das, צְלוּב, צְלִיבָא*.

Kreatur, die, s. Geschöpf.

Krebs, der, סַרְטָן*.

Kredit, der, s. Borg.

Krähe, die, עֹרֵב.

Krähen, der Hahn kräht הַתַּרְנְגוֹל קָרָא*.

Krätzig, er ist, יֵשׁ בּוֹ גָּרָב, חֶרֶס.

Krätze, die, גָּרָב, חֶרֶס.

Krächzen, die jungen Raben, welche krächzen בְּנֵי עֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ.

Krächzen, das, der Raben קוֹל הָעֹרְבִים הַקֹּרְאִים.

Krällen, von Katzen מָחַץ בְּצִפָּרְנָיו.

Krämer, der, רֹכֵל, *חֶנְוָנִי.

Krämerin, die, רֹכֶלֶת.

Kränzen, s. Bekränzen.

Kränkung, die, כַּעַס. Einem Kränkungen verursachen הִכְעִיס אִישׁ כְּעָסִים.

Kränklich, דָּוֶה.

Kränken, Jemanden, כִּעֵס, הִכְעִיס אִישׁ. Sich wegen Etwas הֶעֱצַב, הִתְעַצֵּב אֶל, עַל.

Kräftige Männer, אַנְשֵׁי כֹחַ. Kräftige Worte דְּבָרִים נִמְרָצִים.

Kräftigen, der Himmel kräftige dich יִתֶּן לְךָ אֱלֹהִים כֹּחַ, יְחַזֶּקְךָ אֱלֹהִים.

R ר

Rabatt, der, גֵּרָעוֹן מְחִיר*.

Rabbinat, das, רַבָּנוּת*.

Rabbine, Rabbiner, der, רַב, *רַבִּי, plur. רַבָּנִים.
Unsere Rabbinen רַבּוֹתֵינוּ.

Rabe, der, עֹרֵב, plur. עֹרְבִים.

Rabeneltern, die, אָבוֹת הַמַּקְשִׁיחִים כְּעֹרְבִים אֶת בְּנֵיהֶם.

Rabenschwarz, ihre Locken sind קְוֻצּוֹתֶיהָ שְׁחֹרוֹת כָּעוֹרֵב.

Rad, das, אוֹפָן, גַּלְגַּל. Räder אוֹפַנִּים, גַּלְגַּלִּים.

Radikalbuchstaben, die, אוֹתִיּוֹת שָׁרְשִׁיּוֹת*.

Radiren, einen Buchstaben גָּרֵד אוֹת לְמַחֲקָהּ*.

Radfelgen, die, גַּבֵּי הָאוֹפָן.

Radspeichen, die, חִשֻּׁקֵי הָאוֹפָן.

Rahm, der, von Rindern חֶמְאַת בָּקָר.

Rahmen, der, eines Gemäldes מִסְגֶּרֶת הַצִּיּוּר*.

Rasiren, s. Barbieren.

Rasen, הוֹלֵל, מִתְהוֹלֵל.

Raserei, die, הוֹלֵלוּת.

Rath, der, 1) den man gibt עֵצָה. Gebt Rath תְּנוּ הָבוּ לָכֶם עֵצָה. 2) Der königliche Rath יוֹעֵץ הַמֶּלֶךְ. Räthe יוֹעֲצִים. 3) Der hohe Rath zu Jerusalem בֵּית דִּין הַגָּדוֹל בִּירוּשָׁלַיִם*, s. Sinedrium.

Rathgeber, der, יוֹעֵץ. Meine — אַנְשֵׁי עֲצָתִי.

Rathhaus, das, בֵּית מוֹשַׁב יוֹעֲצֵי הָעִיר.

Rathsam, es ist nicht, s. Unrathsam.

Rathsherr, der, יוֹעֵץ.

Rathsversammlung, die, סוֹד יוֹעֲצֵי הָעִיר.

Rathen, Einem יָעַץ אִישׁ, יָעַץ עֵצָה אֶת אִישׁ. Laß dir rathen שְׁמַע עֲצָתִי, לַעֲצָתִי.

Rathschlag, der, עֵצָה, מוֹעֵצָה. Rathschläge עֵצוֹת, מוֹעֵצוֹת.

Ratte, die, עַכְבָּר גָּדוֹל.

Ratifiziren, s. Bestätigen.

Rachgierig, er ist, מִתְנַקֵּם הוּא.

Rachsüchtig, er ist, רוּחַ נְקָמָה בְּקִרְבּוֹ, s. Rachgierig.

Rache, die, נָקָם, נְקָמָה. Rache nehmen, üben לָקַח נָקָם, עָשָׂה נְקָמָה. Seine Rache Jemanden treffen lassen נָתַן נִקְמָתוֹ בְּאִישׁ.

Rachen, der, eines Ungeheuers פִּי תַנִּין. s. Aufsperren. Ein offenes Grab ist ihr Rachen קֶבֶר פָּתוּחַ גְּרוֹנָם.

Racheschwert, das, חֶרֶב נִקְמַת.

Rang, der, Fürsten vom ersten, vom höchsten Range הַשָּׂרִים הָרִאשֹׁנִים, הַשָּׂרִים הַיֹּשְׁבִים רִאשֹׁנָה בַּמַּלְכוּת. Priester vom zweiten Range כֹּהֲנֵי הַמִּשְׁנֶה.

Rand, der, eines Bechers שְׂפַת הַכּוֹס; eines Tisches זֵר הַשֻּׁלְחָן; eines Buches *גִּלְיוֹן הַסֵּפֶר.

Ranzige Butter, חֶמְאָה רָעַת הַטַּעַם.

Ranzen, der, יַלְקוּט, שַׂק.

Ranke, die, plur. die Ranken נְטִישׁוֹת, שְׁלֻחוֹת; am Weinstocke, שָׂרִיגִים, זַלְזַלִּים. Ranken eines wilden Weinstockes סוּרֵי הַגֶּפֶן נָכְרִיָּה.

Rast, die, s. Ruhe.

Rastlos, בְּלִי חָשָׂךְ.

Rasten, נוּחַ, שָׁקַט, s. Ruhen.

Rasseln, die Wagen rasseln auf den Straßen הָרֶכֶב יִשְׁתַּקְשְׁקוּן בָּרְחוֹבוֹת.

Rasseln, das, der Räder קוֹל רַעַשׁ אוֹפַנִּים, הֲמוֹן גַּלְגַּלִּים.

Raspel, die, *שׁוּפִינָא.

Raspelspäne, die, *נְסֹרֶת.

Raffen, s. Wegraffen, Zusammenraffen.

Rappe, der, סוּס שָׁחֹר.

Rappeln, es rappelt bei ihm im Kopfe מְשֻׁגָּע הוּא.

Rar, s. Selten.

Rasch, s. Schnell.

Rogner, der, דָּגָה.

Rogen, der, בֵּיצֵי דָגִים.

Roh, 1) rohes Fleisch בָּשָׂר חַי. 2) Ein roher Mensch בַּעַר, *בּוּר.

Rohheit, die, im Betragen *בּוּרוּת.

Rohr, das, 1) das Gewächs קָנֶה, plur. die Rohre קָנִים. 2) Röhre צִנּוֹר.

Rosinen, die, עֲנָבִים יְבֵשִׁים, צִמּוּקִים.

Rose, die, שׁוֹשַׁנָּה, שׁוּשַׁן. Rosen שׁוֹשַׁנִּים.

Roth sein, הָאְדַּם. Das Kleid ist, הַלְּבוּשׁ אָדֹם. Ein Mann in rothen Kleidern אִישׁ חֲמוּץ בְּגָדִים. Eine rothe Kuh פָּרָה אֲדֻמָּה. Rothe Pferde סוּסִים אֲדֻמִּים. Leute, die rothe Augen vom Weintrinken haben חַכְלִילֵי עֵינַיִם מִיָּיִן. Er wurde roth vor Scham חָפְרוּ פָנָיו, s. Erröthen.

Roth, das, אֹדֶם, מַרְאֶה אֲדַמְדָּם, s. Röthe.

Rothgefärbt, מְאָדָּם. Rothgefärbte Felle עוֹרֹת מְאָדָּמִים.

Rothhaarig, אַדְמוֹנִי.

Rotte, die, der Missethäter חֶבֶר פּוֹשְׁעִים, חֲבוּר חַטָּאִים; Korach's עֲדַת קֹרַח; von Dieben, s. Bande.

Rotz, der, *לֵחוּת הָאַף.

Rolle, die, 1) eines Buches מְגִלָּה, מְגִלַּת סֵפֶר. 2) zum Glätten *מַעְגִּילָה.

Rollen, 1) neut. in den Straßen rollen die Wagen הָרֶכֶב יִתְהוֹלְלוּ בַּחוּצוֹת. Ein rollender Wagen מֶרְכָּבָה מְרַקֵּדָה. 2) Einen Stein — גָּלַל אֶבֶן. Sich — הִתְגּוֹלֵל, הִתְגַּלְגֵּל, s. Zusammenrollen.

Roß, das, סוּס. das Stampfen seiner Rosse דַּהֲרוֹת אַבִּירָיו.

Rost, der, an Metallen חֶלְאָה, *חֲלוּדָה.

Rostig, es ist יֵשׁ בּוֹ חֶלְאָה.

Rosten, *הֶחֱלִיד. Gold rostet nicht הַחֶלְאָה לֹא תִדְבַּק בַּזָּהָב.

Rock, der, בֶּגֶד, כֻּתֹּנֶת.

Rocken, der, zum Spinnen כִּישׁוֹר.

Rocken, der, das Korn דָּגָן.

Röhrwasser, das, in einer Stadt מַיִם נֹזְלִים בְּצִנּוֹרִים אֶל הָעִיר.

Röhre, die, צִנּוֹר, plur. צִנּוֹרִים. Die goldenen Röhren (am Leuchter) צַנְתְּרוֹת הַזָּהָב.

Rehren, das, der Hirsche קוֹל אַיָּלִים הַגָּדוֹל.

Röthlich, אֲדַמְדָּם, (weibl.) אֲדַמְדֶּמֶת plur. אֲדַמְדַּמּוֹת. Der Wein ist — יִתְאַדֵּם הַיַּיִן.

Röthe, die, *אַדְמִימוּת; der Augen חַכְלִילוּת עֵינַיִם.

Röthel, der, mit Röthel zeichnen תָּאַר בַּשָּׂרֶד.

Rötheln, הִתְאַדֵּם, s. Röthlich.

Röthen, sich, roth werden אָדַם.

Röther, ihr Ansehen war röther als Korallen אָדְמוּ עֶצֶם מִפְּנִינִים.

Rösten, Etwas קָלָה אֶת. Geröstetes קָלִי.

Ruin, der, das ist sein וְזֹאת תְּאַבְּדֵהוּ; von Staaten, s. Verfall, Untergang.

Ruine, die, חָרְבָּה, מַפָּלָה, מַפֵּלָה. Ruinen חֳרָבוֹת גַּלִּים, עִיִּים.

Ruiniren, Etwas אִבֵּד, כִּלָּה, הִשְׁחִית דָּבָר.

Rubin, der, נֹפֶךְ, כַּדְכֹּד, (nach Einigen) אֹדֶם, s. Karfunkel.

Rubrik, die, s. Abtheilung.

Ruder, das, שַׁיִט, מָשׁוֹט. Alle, die das Ruder führen כָּל תֹּפְשֵׂי מָשׁוֹט.

Ruderknechte, die, שָׁטִים.

Rudern, חָתַר, s. Zurudern.

Ruhig sei, הַשְׁקֵט. Die Stadt war רוּחַ שָׁקְטָה הָעִיר. Ruhig im Bette liegen דָּמַם עַל מִשְׁכָּבוֹ. Ihr aber sollt ruhig bleiben וְאַתֶּם תַּחֲרִישׁוּן. Sie verhielten sich ruhig die ganze Nacht הִתְחָרְשׁוּ כָּל הַלַּיְלָה. Die Ruhigen im Lande רִגְעֵי אֶרֶץ. Ein ruhiges Gemüth erhält den Leib חַיֵּי בְשָׂרִים לֵב מַרְפֵּא.

Ruhm, der, תְּהִלָּה, מַהֲלָל. Du wirst dir keinen Ruhm erwerben auf dem Wege, den du gehst לֹא תִהְיֶה תִּפְאַרְתְּךָ עַל הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אַתָּה הוֹלֵךְ. Wer dem Ruhm nachläuft, dem fliehet derselbe כָּל הָרוֹדֵף אַחַר הַכָּבוֹד, הַכָּבוֹד בּוֹרֵחַ מִמֶּנּוּ (Sprüche der Väter).

Ruhmsüchtig sein, רָדַף אַחֲרֵי הַתְּהִלָּה.

Ruhmvoll, מְהֻלָּל. Dein ruhmvoller Name שֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ.

Ruhmredig, er ist, פִּיו יְהַלְלוֹ עַד מְאֹד.

Ruhe, die, מְנוּחָה, מַרְגּוֹעַ, מַרְגֵּעָה. Sie fanden keine — לֹא מָצְאוּ מָנוֹחַ. Einem Müden Ruhe gönnen הֵנִיחַ לְעָיֵף. Er wird euch Ruhe verschaffen יִתֵּן לָכֶם מְנוּחָה, יָנִיחַ לָכֶם. Wie sie Ruhe hatten, thaten sie wieder Böses כְּנוֹחַ לָהֶם יָשׁוּבוּ לַעֲשׂוֹת רָע. Durch Stille und Ruhe בְּשׁוּבָה וָנַחַת. Durch Ruhe und Vertrauen בְּהַשְׁקֵט וּבְבִטְחָה. Ich werde Israel Ruhe verschaffen אֶתֵּן שֶׁקֶט עַל (אֶל) יִשְׂרָאֵל. Trockenes Brod und Ruhe dabei פַּת חֲרֵבָה וְשַׁלְוָה בָהּ. Lasset ihm keine Ruhe אַל תִּתְּנוּ דֳמִי לוֹ. Ich habe Nachts keine Ruhe לַיְלָה לֹא דוּמִיָּה לִי. Laß mich in Ruhe mit deinen Reden הַחֲרֵשׁ מִמֶּנִּי.

Ruheort, der, um ihnen zu erspähen einen — לָתוּר לָהֶם מְנוּחָה.

Ruhetag, der, יוֹם נוֹחַ; als Feiertag שַׁבָּת, plur. שַׁבָּתוֹת.

Ruhen, 1) ausruhen נוּחַ, שָׁקַט, הִרְגִּיעַ; von einer Arbeit שָׁבַת מִמְּלַאכְתּוֹ. Und die Müllerinnen ruhen וּבָטְלוּ הַטֹּחֲנוֹת. Mein Inneres ruhet nicht מֵעַי לֹא דָמוּ. Nie ruhe dein Augapfel אַל תִּדֹּם בַּת עֵינֵךְ. 2) Die Wolke ruhte darauf שָׁכַן עָלָיו הֶעָנָן. Die im Grabe ruhen שֹׁכְבֵי קֶבֶר, שֹׁכְנֵי עָפָר. Die an deinem Busen ruht שֹׁכֶבֶת חֵיקֶךָ; (fig.) der Zorn ruht in der Brust der Thoren כַּעַס בְּחֵיק כְּסִילִים יָנוּחַ.

Ruheplatz, s. Ruheort.

Ruhestörer, die, in einem Staate שֹׁנִים.

Ruhestunde, die, עֵת נוֹחַ.

Ruhestätte, die, die Taube fand keine לֹא מָצְאָה הַיּוֹנָה מָנוֹחַ.

Ruhr, die, שִׁלְשׁוּל דָּם*.

Ruthe, die, שֵׁבֶט. Die männliche Ruthe זַכְרוּת, גִּיד הַמּוֹלִיד.

Ruchbar, es wurde, נוֹדַע הַדָּבָר.

Ruchlos handeln, חָנַף, עָשָׂה חֹנֶף. Ein ruchloser Mensch חָנֵף, plur. חֲנֵפִים. Daß nicht herrsche ein ruchloser Mensch מִמְּלֹךְ אָדָם חָנֵף. Er hat ein ruchloses Herz חֲנַף לֵב הוּא, plur. חַנְפֵי לֵב.

Ruchlosigkeit, die, חֹנֶף, חֲנֻפָּה, רִשְׁעָה.

Rumor, der, s. Lärm.

Rumpf, der, גְּוִיָּה.

Rund, der Tisch ist, הַשֻּׁלְחָן עָגֹל, (weibl.) עֲגֻלָּה, plur. עֲגֻלִּים, עֲגֻלּוֹת. Dein Nabel eine runde Schale שָׁרְרֵךְ אַגַּן הַסַּהַר.

Rund, das, עִגּוּל, עֹגֶל*.

Runzel, die, קֶמֶט*, plur. קְמָטִים.

Runzeln, das, קִמּוּט*.

Ruß, der, eines Ofens פִּיחַ הַתַּנּוּר.

Rußig, sein Gesicht ist, יֵשׁ פִּיחַ בְּפָנָיו.

Ruf, der, ein guter, schlechter — שֵׁם טוֹב, שֵׁם רָע. Sie hat einen schlechten Ruf טְמֵאַת הַשֵּׁם הִיא, s. Uebel.

Rufen, Jemanden קָרָא לְאִישׁ, אֶל אִישׁ. Laut rufen קָרָא בְקוֹל גָּדוֹל.

Rufen, das, קוֹל הַקֹּרֵא. Der Rufer im Streit הַקֹּרֵא בִשְׂדֵה הַמִּלְחָמָה.

Rupfen, s. Ausrupfen.

Raub, der, das Geraubte גָּזֵל, גֵּזֶל, גְּזֵלָה; der wilden Thiere טֶרֶף; (fig.) ein Raub der Flammen werden הָיָה לִשְׂרֵפָה, הָיָה מַאֲכֹלֶת אֵשׁ.

Raubthier, das, חַיְתוֹ טֶרֶף, חַיָּה טֹרֶפֶת טֶרֶף, חַיָּה חַיָּה רָעָה.

Rauben, Geld, גָּזֹל כֶּסֶף; ein Weib חָטֹף אִשָּׁה. Der Wolf hat ein Schaf geraubt הַזְּאֵב נָשָׂא שֶׂה מֵהָעֵדֶר. Er raubt ihren Räubern das Leben וְקָבַע אֶת קֹבְעֵיהֶם נָפֶשׁ. Du hast mir das Herz geraubt לִבַּבְתִּנִי.

Raubvogel, der, עוֹף דּוֹרֵס; z. B. נֶשֶׁר, פֶּרֶס, עָזְנִיָּה, עַיִט הָרִים, עַיִט, u. dgl.

Rauh, 1) eine rauhe Gegend אֶרֶץ לֹא זְרוּעָה, אֶרֶץ לֹא דֶרֶךְ. Ein rauher Weg דֶּרֶךְ עָקֹב, דֶּרֶךְ אֲשֶׁר יֵשׁ בּוֹ מִכְשׁוֹל. 2) Er hat eine rauhe Haut חִדּוּדִים בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ. 3) Rauhe Worte קָשׁוֹת.

Rauch, behaart, שָׂעִיר.

Rauch, der, עָשָׁן, קִיטוֹר; eines Ofens עֶשֶׁן, עָשָׁן הַכִּבְשָׁן.

Rauchaltar, der, מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת.

Rauchwerk, das, Räucherwerk קְטֹרֶת. 2) Pelzwerk מַעֲשֵׂה עוֹרוֹת שְׂעִירוֹת.

Rauchwolke, die, מַשְׂאַת הֶעָשָׁן.

Rauchsäule, die, עַמּוּד עָשָׁן. Rauchsäulen תִּמְרוֹת עָשָׁן.

Rauchen, עָשֵׁן. Der Ofen raucht הַתַּנּוּר עָשֵׁן. Rauchende Feuerbränder אוּדִים עֲשֵׁנִים.

Rauchfang, der, אֲרֻבָּה אֲשֶׁר מִמֶּנָּה יֵצֵא הֶעָשָׁן.

Rauchfangkehrer, der, הָאִישׁ הַמְטַאֲטֵא אֶת פִּיחַ הַתַּנּוּר.

Rauchpfanne, die, מִקְטֶרֶת.

Raum, der, ein enger מָקוֹם צַר. Ein freier, weiter מֶרְחָב. Lasset einen Raum zwischen Heerde und Heerde שִׂימוּ רֶוַח בֵּין עֵדֶר וּבֵין עֵדֶר. Sie hatten keinen Raum zu fliehen לֹא הָיָה בָהֶם יָדַיִם לָנוּס.

Raunen, s. Flüstern.

Raufen, die Haare aus dem Kopfe, s. Ausraufen. Ich raufte sie וָאֶמְרְטֵם.

Raupe, die, (nach Einigen) חָסִיל; (nach Andern) גָּזָם.

Rausch, der, שִׁכָּרוֹן. Einen bekommen שָׁכֹר. Sich einen trinken שָׁתֹה לְשִׁכָּרוֹן. Sie hat einen Rausch שִׁכֹּרָה הִיא.

Rauschen, seine Frucht rauscht wie der Libanon יִרְעַשׁ כַּלְּבָנוֹן פִּרְיוֹ. Die Ströme, die Bäume werden — נְהָרוֹת, עֲצֵי הַשָּׂדֶה יִמְחֲאוּ כָף. Das Laub der Bäume rauscht עֲלֵי הָעֵצִים יִתְּנוּ קוֹלָם.

Rauschen, das, ihrer Flügel קוֹל כַּנְפֵיהֶם. Das Rauschen eines verwehten Blattes קוֹל עָלֶה נִדָּף.

Ribbe, die, צֵלָע, plur. צְלָעוֹת.

Rübe, die, כְּרוּב*.

Rüge, die, תּוֹכַחַת, s. Tadel.

Riegel, der, בְּרִיחַ, מַנְעוּל, מִנְעָל. Die Riegel בְּרִיחִים מַנְעָלִים.

Rügen, ein Vergehen הַזְכֵּר עָוֹן.

Rühmlich, ein rühmlich bekannter Mann אִישׁ אֲשֶׁר שְׁמוֹ נוֹדָע וּמְהֻלָּל. Rühmliche Thaten מַעֲשֵׂי תְהִלָּה, מַעֲשִׂים הַמְּהֻלָּלִים עֹשֵׂיהֶם.

Rühmen, Jemanden הַלֵּל אִישׁ, סַפֵּר, הַגֵּד, הַזְכֵּר תְּהִלַּת אִישׁ. Sich rühmen הִתְאַמֵּר. Sich gegen Einen, הִתְפָּאֵר עַל אִישׁ. Sich einer Sache, הִתְהַלֵּל בְּ, הִשְׁתַּבֵּחַ בְּ.

Rühmen, das, (nach Einigen) מַהֲלָל.

Rühmenswürdig, er ist, לוֹ נָאוָה תְהִלָּה.

Rührung, die, seine — הֲמוֹן מֵעָיו.

Rühren, 1) ich kann weder Hand noch Fuß לֹא אוּכַל לְהָנִיעַ יָדַי וְרַגְלַי. Ich kann mich nicht — לֹא אוּכַל לָזוּעַ. 2) Er wurde von ihren Thränen gerührt נִכְמְרוּ נְחוּמָיו בִּרְאוֹתוֹ דִּמְעוֹתֶיהָ. Einem das Herz — עוֹרֵר רַחֲמֵי אִישׁ. Mein Bitten rührte nicht sein Herz לֹא נָגְעָה תְחִנָּתִי בְּלִבּוֹ. 3) Er ist vom Blitze gerührt worden נָגַע בּוֹ הַבָּרָק וָמֵת. 4) Rührt das Saitenspiel נַגְּנוּ נְגִינוֹת. 5) Zwei Dinge unter einander — בַּלֵּל דָּבָר בְּדָבָר, s. Einrühren.

Riese, der, אִישׁ גְּבַהּ מְאֹד בְּקוֹמָתוֹ. Riesen נְפִילִים.

Rieseln, das sanft rieselnde Wasser הַמַּיִם הַהוֹלְכִים לְאַט.

Rieth, Ried, das, Schilf אָחוּ.

Ritt, der, einen Ritt machen, s. Reiten.

Rütteln, ich rüttele das Haus Israel, wie man in

einem Siebe rüttelt וַהֲנִיעוֹתִי אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר יִנּוֹעַ בַּכְּבָרָה.

Ritz, der, in einem Felsen נִקְרַת הַצּוּר, s. Riß.

Ritzen, sich an einem eisernen Nagel הִתְגֹּדֵד בְּיָתֵד בַּרְזֶל.

Richtung, die, eine geben כּוֹנֵן s. Richten.

Richtig, ein richtiges Gewicht אֶבֶן שְׁלֵמָה. Eine richtige Wage מֹאזְנֵי צֶדֶק, מִשְׁפָּט. 2) Eine richtige Antwort תְּשׁוּבָה נְכוֹנָה. Richtig sprechen *דַּבֵּר כְּפִי מִשְׁפַּט הַלָּשׁוֹן. Richtige Ansichten מַחֲשָׁבוֹת נְכוֹחוֹת וּצְדוּקוֹת.

Richtigkeit, die, seiner Worte יֹשֶׁר (*אֲמִתִּית) אֲמָרָיו. Eine Sache in Richtigkeit bringen הַשְׁלֵם דָּבָר.

Richten, 1) er spannt seinen Bogen und richtet ihn קַשְׁתּוֹ דָרַךְ וַיְכוֹנְנֶהָ. Du richtest dein Geschoß auf ihr Angesicht בְּמֵיתָרֶיךָ תְּכוֹנֵן עַל פְּנֵיהֶם. Die Augen auf Etwas — שׁוּם, שִׁית עֵינָיו בְּ. Das Herz auf Gott הָכֵן לִבּוֹ אֶל עֵינָיו עַל דָּבָר אֱלֹהִים. Worte an Jemanden עָרַךְ מִלִּים אֶל אִישׁ. Sich nach Jemanden, עָשָׂה כְּמַעֲשֵׂי אִישׁ, הָלַךְ בְּדֶרֶךְ אִישׁ. 2) Er richtet die Welt nach Gerechtigkeit יִשְׁפֹּט תֵּבֵל בְּצֶדֶק. Er richtet die Völker יָדִין עַמִּים. 3) Etwas zu Grunde richten אִבֵּד, כַּלֵּה דָבָר.

Richter, der, שֹׁפֵט, דַּיָּן (nach Einigen auch) אֱלֹהִים. Die Richter שֹׁפְטִים, פְּלִילִים. Denn Gott ist Richter כִּי אֱלֹהִים שׁוֹפֵט.

Richterstuhl, der, כִּסֵּא דִין. Richterstühle כִּסְאוֹת לְמִשְׁפָּט.

Richtplatz, der, מְקוֹם הַמִּטְבָּח, הַמָּקוֹם אֲשֶׁר בּוֹ יוּמְתוּ אֲנָשִׁים אֲשֶׁר לָהֶם מִשְׁפַּט מָוֶת.

Richtschnur, die, קַו, קָו, אֲנָךְ.

Riechen, 1) Etwas הֵרִיחַ אֶת, בְּ. Sie riechen nicht לֹא יְרִיחוּן. 2) Die Blumen riechen הַפְּרָחִים יִתְּנוּ רֵיחַ. Das Fleisch riecht הַבָּשָׂר יִתֵּן רֵיחַ רַע, s. Stinken.

Riechfläschchen, die, צְלוֹחִית בֹּשֶׂם, (nach Einigen) בָּתֵּי הַנֶּפֶשׁ.

Riemen, der, *רְצוּעָה, s. Schuhriemen.

Riemer, der, עֹשֵׂה מְלֶאכֶת עוֹר, *רַצְעָן.

Rümpfen, das Maul הַקְמֵט בְּשָׂפָה, קָמַט שְׂפָתַיִם; die Nase *קָמַט אַפּוֹ.

Ring, der, 1) am Finger טַבַּעַת, plur. טַבָּעוֹת. Schnüre von Purpur in silbernen Ringen חַבְלֵי אַרְגָּמָן עַל גְּלִילֵי כֶסֶף, s. Nasenring, Ohrring. 2) Für wilde Thiere חוֹחַ, חָח. Ich lege dir einen Ring an die Nase וְשַׂמְתִּי חַחִי בְּאַפֶּךָ.

Ringmauer, die, הַחוֹמָה הַמַּקֶּפֶת הָעִיר, הַחוֹמָה אֲשֶׁר סָבִיב לָעִיר.

Ringsherum, סָבִיב סָבִיב.

Ringen, mit Jemanden הֵאָבֵק עִם אִישׁ. Er rang mit einem göttlichen Wesen שָׂרָה אֶת אֱלֹהִים. Vor Angst die Hände ringen חָבַק וּפֵרַשׂ יָדָיו מִפַּחַד, s. Falten.

Ringfinger, der, אֶצְבַּע הַטַּבַּעַת (ר"ל הָאֶצְבַּע אֲשֶׁר עָלָיו יִתְּנוּ טַבָּעוֹת).

Rind, das, בָּקָר plur. בְּקָרִים. Fünf Rinder חֲמִשָּׁה בָקָר. Rindvieh (figürl. in der gemeinen Redensart) אִישׁ בַּעַר וְסָכָל, נִמְשַׁל כַּבְּהֵמוֹת נִדְמָה.

Rinde, die, 1) an Bäumen *קְלִיפַּת הָעֵצִים, s. Abschälen. 2) Am Brode *קְרוּם הַלֶּחֶם.

Rinderbraten, der, (nach Einigen) אֶשְׁפָּר.

Rinderhirt, der, בּוֹקֵר.

Rinderstall, der, רֶפֶת, plur. רְפָתִים.

Rindvieh, das, בָּקָר. Zwanzig Stück, עֶשְׂרִים בָּקָר

Rinne, die, צִנּוֹר, *מַרְזֵב.

Rinnen, נָזַל, s. Fließen. In einem fort rinnen טֶרֶד s. Dachtraufe.

Rüstung, die, נֶשֶׁק, נֵשֶׁק. Vom Krokodill: die Schönheit seiner Rüstung (nach Einigen) חִין עֶרְכּוֹ.

Rüstig, 1) ein junger rüstiger Mann נַעַר בֶּן חַיִל. 2) Hurtig. Ein Mann, der rüstig ist in seinem Geschäfte אִישׁ מָהִיר בִּמְלַאכְתּוֹ.

Rüsten, sich, הִתְאַזֵּר, הֵחָלֵץ. Die Gerüsteten הֶחָלוּץ, חֲלוּצִים. Gerüstete, mit Bogen und Schild נֹשְׁקֵי קֶשֶׁת וּמָגֵן.

Rüstkammer, die, בֵּית הַנֶּשֶׁק.

Riß, der, in einer Mauer פֶּרֶץ, plur. פְּרָצִים, פְּרָצוֹת. Der Riß des Hauses בֶּדֶק הַבַּיִת, s. Ausbessern. Die Risse der Stadt Davids בְּקִיעֵי עִיר דָּוִד. Vor dem Risse stehen עָמַד בַּפֶּרֶץ; (fig.) er machte

einen Riß in dem Volke פֶּרֶץ פָּרַץ בָּעָם. Der Riß in einem Felsen נִקְרַת הַצּוּר; in einem Kleide *קֶרַע הַבֶּגֶד.

Rissige Mauern, חוֹמוֹת אֲשֶׁר בָּהֶן פְּרָצִים, בְּקִיעִים. Rissige Zisternen בֹּארוֹת נִשְׁבָּרִים.

Rüssel, der, eines Schweines אַף חֲזִיר.

Rippe, die, s. Ribbe.

Rückgängig, der Kauf ist rückgängig geworden שָׁבוּ מִדִּבְרֵיהֶם עַל אוֹדוֹת הַמִּקְנָה.

Rückgrath, der, עָצֶה.

Rückhalt, der, sprich ohne דַּבֵּר וְאַל תְּכַחֵד מִמֶּנִּי דָּבָר.

Rückweg, der, auf meinem Rückwege kehrte ich bei ihm ein סַרְתִּי אֵלָיו בְּשׁוּבִי אֶל בֵּיתִי.

Rückwärts gehen, הָלַךְ אָחוֹר, אֲחֹרַנִּית.

Rücksicht nehmen, auf Jemanden bei Etwas נָשָׂא פְנֵי אִישׁ בְּדָבָר. In Rücksicht auf Etwas, s. Wegen (Vorwort).

Rückseite, die, eines Hauses אֲחֹרֵי הַבַּיִת. Die Rückseite des Briefes ist auch beschrieben הָאִגֶּרֶת כְּתוּבָה פָּנִים וְאָחוֹר.

Rücklings fallen, נָפַל אָחוֹר, אֲחֹרַנִּית.

Rückfall, der, er hat einen Rückfall bekommen שָׁב חָלְיוֹ.

Rückzug, der, sie werden morgen den Rückzug antreten מָחָר יָשׁוּבוּ בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר בָּאוּ.

Rückkehr, die, seine Rückkehr nach der Stadt תְּשׁוּבָתוֹ הָעִירָה. Bei meiner — בְּשׁוּבִי. Mit der Rückkehr des Jahres לִתְשׁוּבַת הַשָּׁנָה.

Rücken, der, גַּו, גֵּו, גַּב, plur. גַּבִּים. Er wendete den Rücken הִפְנָה עֹרֶף, s. Zuwenden. Als er den Rücken wendete, um von ihm wegzugehen כְּהַפְנֹתוֹ שִׁכְמוֹ לָלֶכֶת מֵעִמּוֹ. Der Hinterhalt war ihnen im — הָאֹרֵב מֵאַחֲרֵיהֶם.

Rücken, den Stuhl an den Tisch, הֶעְתֵּק הַכִּסֵּא מִמְּקוֹמוֹ לְהַגִּישׁוֹ אֶל הַשֻּׁלְחָן.

Rückreise, die, auf seiner, בְּשׁוּבוֹ אֶל בֵּיתוֹ.

Rückstand, der, s. Rest.

Rücksprache nehmen, mit Jemanden, s. Besprechen.

Reuig, ein reuiger Sünder חֹטֵא הַנִּחָם עַל חֲטָאָיו.

Reibeisen, das, *פּוּמְפָּא.

Reiben, Etwas zu Pulver, s. Pulver.

Räuber, der, שֹׁדֵד, plur. שֹׁדְדִים; *גַּזְלָן.

Räuberbande, die חֶבֶר שֹׁדְדִים, חֶבֶר גַּנָּבִים, אֲחֻזַּת שׁוֹדְדִים. Räuberbanden streifen umher auf den Straßen פָּשַׁט גְּדוּד בַּחוּץ. Wie Räuberbanden dem einzelnen Wanderer auflauern וּכְחַכֵּי אִישׁ גְּדוּדִים.

Räuberhöhle, die, מְעָרַת פְּרִיצִים.

Räuberhauptmann, der, רֹאשׁ הַשֹּׁדְדִים.

Räuberisch anfallen, Jemanden פָּגַע בְּאִישׁ כְּשֹׁדְדִים.

Räuberei, die, מַעֲשֵׂה שֹׁדְדִים, גְּזֵלָה.

Reigen, der, Kreistanz מָחוֹל, מְחוֹלָה, plur. מְחוֹלוֹת.

Räudig, ein räudiges Schaf שֶׂה הַמֻּכֶּה בְּיַלֶּפֶת.

Räude, die, גָּרָב.

Reihe, die, טוּר. Vier Reihen Steine אַרְבָּעָה טוּרִים, טוּרֵי אָבֶן. Von Perlen תּוֹרִים. Eine Reihe Brode עֵרֶךְ לֶחֶם; Soldaten מַעֲרָכָה, plur. מַעֲרָכוֹת. Wer in die Reihen dringt, soll getödtet werden הַבָּא אֶל הַשְּׂדֵרוֹת יוּמָת; (fig.) als die Reihe kam an Esther וּבְהַגִּיעַ תֹּר אֶסְתֵּר.

Reihen, Perlen שׂוּם פְּנִינִים בַּחֲרוּזִים; Soldaten עָרַךְ אַנְשֵׁי מִלְחָמָה.

Reihen, der, s. Reigen.

Reiher, der, der Fischreiher (nach Einigen) שָׁלָךְ.

Reis, das, ein dünner Zweig יוֹנֵק, יוֹנֶקֶת, חֹטֶר. Reiser יוֹנְקוֹת.

Reis, der, (Frucht) *אֹרֶז.

Reisig, das, wie das Feuer das Reisig entflammt כִּקְדֹחַ אֵשׁ הֲמָסִים.

Reisige, der, ein Soldat zu Pferde פָּרָשׁ, s. Reiter.

Reise, die, דֶּרֶךְ, מַהֲלָךְ. Eine weite Reise unternehmen הָלַךְ בְּדֶרֶךְ מֵרָחוֹק. Er ist seit einem Jahre auf Reisen זֶה שָׁנָה תְמִימָה אֲשֶׁר הוּא בַדָּרֶךְ.

Reisebeschreibung, die, *סֵפֶר מַסְעֵי אִישׁ. Reisebeschreibungen *סִפְרֵי הַמַּסָּעוֹת.

Reisegesellschaft, die, אֹרְחָה, plur. אֹרְחוֹת; אֲרֻחָה, plur. אֲרֻחוֹת.

Reisen, הָלַךְ בַּדֶּרֶךְ, נָסַע; durch ein Land עָבַר בָּאָרֶץ. Er reiste beständig הָיָה תָמִיד בַּדֶּרֶךְ.

Reisende, der, אֹרֵחַ, עֹבֵר אֹרַח, אִישׁ הֵלֶךְ. Die Reisenden עֹבְרֵי דֶרֶךְ, הֹלְכֵי עַל דֶּרֶךְ.

Reisekost, die, צֵדָה לַדֶּרֶךְ.

Reitbahn, die, מְסִלַּת רֹכְבֵי סוּסִים.

Reiten, רָכַב. Ein Pferd, auf einem Pferde — רָכַב סוּס, עַל סוּס. Jemanden reiten lassen הִרְכִּיב אִישׁ.

Reiten, das, רְכִיבָה*.

Reiter, der, רַכָּב, רֹכֵב, רֹכֵב סוּס, plur. רֹכְבֵי סוּסִים; פָּרָשׁ, plur. פָּרָשִׁים, בַּעֲלֵי הַפָּרָשִׁים.

Reiterei, die, seine — פָּרָשָׁיו.

Reitzeug, das, כְּלֵי הָרְכִיבָה*.

Reitkunst, die, יְדִיעַת הָרְכִיבָה*.

Reitschule, die, מְקוֹם לִמּוּד הָרְכִיבָה*.

Reich, das, מַמְלָכָה.

Reich, er ist, עָשִׁיר הוּא. Er wird nicht reich לֹא יֶעְשַׁר, לֹא יַעֲשִׁיר. Er ist sehr reich an Silber und Gold כָּבֵד הוּא מְאֹד בַּכֶּסֶף וּבַזָּהָב. Einen reich machen הֶעֱשִׁר אִישׁ. Sich reich stellen הִתְעַשֵּׁר. Ein reicher Mann עָשִׁיר, שׁוֹעַ. Reiche Leute עֲשִׁירִים, עֲשִׁירֵי עָם.

Reichthum, der, עֹשֶׁר, הוֹן, אוֹן. Du erwarbst dir einen Reichthum עָשִׂיתָ לְךָ חָיִל.

Reichlich, wir sind mit Speise reichlich versehen יֵשׁ לָנוּ אֹכֶל לְמַכְבִּיר. Er wurde reichlich belohnt שְׂכָרוֹ הָיָה הַרְבֵּה מְאֹד.

Reichssiegel, das, טַבַּעַת, חוֹתַם הַמֶּלֶךְ.

Reichskanzler, der, מַזְכִּיר.

Reichschronik, die, סֵפֶר הַזִּכְרוֹנוֹת.

Reichen, 1) bis an Etwas נָגַע עַד. Das Wasser reicht ihm bis an den Hals יַגִּיעוּ הַמַּיִם עַד צַוָּארוֹ, לְצַוָּארוֹ. 2) Reiche mir noch ein Gefäß הַגִּישָׁה לִי עוֹד כֶּלִי. Einem die Hand — שָׁלַח יָדוֹ לְאִישׁ לֶאֱחֹז בָּהּ. Er reichte ihr den goldenen Zepter הוֹשִׁיט לָהּ אֶת שַׁרְבִיט הַזָּהָב. Einem Kinde die Brust חָלַץ שַׁד לְהֵנִיק אֶת הַיֶּלֶד.

Räucherwerk, das, קְטֹרֶת, קְטוֹרָה.

Räuchern, קִטֵּר, הִקְטִיר.

Räuchern, das, קִטֵּר, מִקְטָר.

Reim, der, חָרוּז*.

Reimlos, לֹא חָרוּז*.

Reimen, חָרַז*. Ein gereimtes Gedicht שִׁיר חֲרוּזִי*.

Räumen, ein Haus פִּנָּה בַּיִת. Einen Anstoß aus dem Wege הָרֵם מִכְשׁוֹל מֵהַדֶּרֶךְ. Jemanden aus dem Wege, הִכָּה אִישׁ בַּסֵּתֶר, s. Wegräumen, Wegschaffen.

Rein, 1) klar. Reines Oel, Wasser שֶׁמֶן זָךְ, מַיִם זַכִּים. 2) Frei von Flecken. Der Himmel ist rein הַשָּׁמַיִם טְהוֹרִים. Ein Wind fährt daher und macht ihn rein רוּחַ עָבְרָה וַתְּטַהֲרֵם. 3) Nicht schmutzig. Ein reiner Topf סִיר אֲשֶׁר אֵין בּוֹ חֶלְאָה. Von Kleidern לָבָן, מְכֻבָּס. 4) Im levitischen Sinne טָהוֹר. Ein reines Thier חַיָּה טְהוֹרָה. Reines Wasser מַיִם טְהוֹרִים. Dann ist er rein יִטְהַר, וְטָהֵר. Der Priester soll ihn für rein erklären וְטִהֲרוֹ הַכֹּהֵן. 5) Im moralischen Sinne זַךְ, נָקִי, חַף, בַּר. Ein reines Herz לֵב טָהוֹר. Wer reiner Hände und reines Herzens ist נְקִי כַפַּיִם וּבַר לֵבָב. Jemanden von Etwas rein sprechen נִקָּה אִישׁ מִן. 6) Rein sprechen דִּבֵּר צַחוֹת. Eine reine Sprache שָׂפָה בְרוּרָה. 7) Ohne Zusatz. Reines Gold זָהָב טָהוֹר.

Reinheit, die, 1) des Himmels טֹהַר הַשָּׁמַיִם. 2) Moralisch. Die Reinheit der Hände בֹּר, נִקָּיוֹן כַּפַּיִם.

Reinigung, die, 1) eines neugebornen Kindes מִשְׁעִי. Die Zeit ihrer Reinigung יְמֵי מְרוּקֵיהֶן; 2) s. Monatlich. Die Tage ihrer — יְמֵי טָהֳרָהּ. Am Tage seiner — בְּיוֹם טָהֳרָתוֹ.

Reinigungswasser, das מֵי הַנִּדָּה.

Reinigen, 1) Gefäße מָרַק כֵּלִים; den Körper רָחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם. Waschet euch, reinigt euch רַחֲצוּ הִזַּכּוּ. Die Hände mit Seife הֵזַךְ כַּפָּיו בְּבֹר. Sich die Füße עָשָׂה רַגְלָיו. Das Getreide הֵבַר אֶת הַדָּגָן. Silber, טִהַר כֶּסֶף. 2) Levitisch. Den Tempel, טִהַר הַמִּקְדָּשׁ. Sich reinigen, הִטָּהֵר, הִטַּהֵר. 3) Moralisch. Von einer großen Schuld sich reinigen הִנָּקָה מִפֶּשַׁע רָב. Sie können sich nicht — לֹא יוּכְלוּ נִקָּיוֹן. Ich habe umsonst mein Herz gereinigt אַךְ רִיק זִכִּיתִי לְבָבִי.

Reinlich, die Gefäße reinlich halten מָרַק הַכֵּלִים.

Ein reinlich gekleidetes Frauenzimmer אִשָּׁה מְלֻבֶּשֶׁת בְּגָדִים מְכֻבָּסִים, לְבָנִים.

Reißen, 1) der Strick wird, יִנָּתֵק הַחֶבֶל. 2) Einem Etwas aus der Hand, גָּזֹל דָּבָר מִיַּד אִישׁ. Einem Thiere den Raub aus dem Maul, הַשְׁלֵךְ מִשִּׁנֵּי הַחַיָּה טַרְפָּהּ. Sich die Haare aus dem Kopfe מָרַט מִשְּׂעַר רֹאשׁוֹ, s. Ausraufen, Ausreißen. Einem die Kleider vom Leibe — קָרֹעַ הַבְּגָדִים מֵעַל אִישׁ. Einen aus der Noth, חַלֵּץ אִישׁ מִצָּרָתוֹ, מֵעָנְיוֹ.

Reißend, 1) ein reißendes Thier חַיָּה טֹרֶפֶת טֶרֶף, פְּרִיץ חַיּוֹת, חַיָּה רָעָה. 2) Ein reißender Strom נַחַל שׁוֹטֵף.

Reue, die, (nach Einigen) נֹחַם, חֲרָטָה. Reue empfinden über Etwas הִנָּחֵם (הִתְחָרֵט) עַל דָּבָר.

Reuen, es reuet mich אֶנָּחֵם, אֶתְנֶחָם.

Reif, der, um ein Faß *עִגּוּל הֶחָבִית; am Finger עָגִיל. Ich gab dir Reife an die Ohren נָתַתִּי עֲגִילִים עַל אָזְנַיִךְ.

Reif, der, gefrorener Thau כְּפוֹר.

Reif, die Trauben sind, בָּשְׁלוּ הָעֲנָבִים. Das reife Alter כֶּלַח. Ein Mann von reifem Alter אִישׁ מְלֵא יָמִים. Er ist noch nicht zur Strafe reif לֹא שָׁלֵם עֲוֹנוֹ עַד הֵנָּה.

Reiflich überlegen, Etwas הַשְׂכֵּל מְאֹד עַל דָּבָר.

Reife, die, einer Frucht *גְּמַר בִּשּׁוּל הַפְּרִי.

Reifen, הַבְשֵׁל. Er hatte Mandeln gereift גָּמַל שְׁקֵדִים.

Reifen, das, der Aepfel *בִּשּׁוּל הַתַּפּוּחִים.

Reitz, der, 1) s. Lust. 2) Die Reitze der Frauen חֵן, חֶמְדַּת הַנָּשִׁים.

Reitzen, einen Löwen עוֹרֵר אַרְיֵה, הִתְגָּרֵה בְּאַרְיֵה. Er hat mich zum Zorne gereitzt הִכְעִיסַנִי, הֵעִיר חֲמָתִי. Einen gegen den Andern הָסֵת אִישׁ בְּאִישׁ.

Reitzend, eine reitzende Gegend אֶרֶץ חֶמְדָּה. Reitzende Fluren שְׂדֵי חֶמֶד. Sie ist sehr — רַבַּת חֵן הִיא.

Rebhuhn, das, (nach Einigen) קֹרֵא.

Rebe, die, זְמוֹרָה, plur. זְמוֹרִים. Eine edle Rebe שׂוֹרֵקָה, שֹׂרֵק, plur. שְׂרוּקִים.

Rebell, der, מֹרֵד בַּאֲדוֹנָיו, הַמֵּרִים יָד בַּמֶּלֶךְ.

Rebellion, die, מֶרֶד.

Rebellisch sein, מָרֹד בַּאֲדֹנָיו.

Rebensaft, der, דַּם עֲנָבִים.

Rebenmesser, das, מַזְמֵרָה, plur. מַזְמֵרוֹת.

Regung, die, *תְּנוּעָה; des Gemüthes *רְחִישַׁת הַלֵּב.

Regsam, s. Rüstig.

Regiment, das, s. Schaar.

Register, das, s. Namenregister.

Regierung, die, מַלְכוּת. Zur Regierung kommen הַגִּיעַ לַמַּלְכוּת.

Regieren, über ein Volk מְלֹךְ עַל הָעָם, עֲשֹׂה מְלוּכָה עַל הָעָם.

Regnen, es regnete יָרַד הַגֶּשֶׁם, הָיָה מָטָר עַל הָאָרֶץ. Regnen lassen הַמְטֵר, הַגְשֵׁם, הוֹרֵד גֶּשֶׁם.

Regnerisch, ein regnerischer Tag יוֹם אֲשֶׁר בּוֹ יִמָּלְאוּ הֶעָבִים גֶּשֶׁם.

Rege, sein Mitleid wurde נִכְמְרוּ נִחוּמָיו. Rege machen עוֹרֵר, הָעֵר.

Regel, die, מִשְׁפָּט, *כְּלָל.

Regelmäßig, כַּמִּשְׁפָּט, *עַל פִּי הַכְּלָל. Regelmäßige Zeitwörter *פְּעָלִים שְׁלֵמִים.

Regen, sich, זוּעַ. Er regte sich nicht vor ihm לֹא זָע מִמֶּנּוּ. Kein Hund wird die Zunge — לֹא יֶחֱרַץ כֶּלֶב לְשׁוֹנוֹ. Die Flügel, נֹדֵד כָּנָף. Alles, was sich auf der Erde regt כָּל הָרֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ. Es regt sich in meinem Herzen ein schönes Wort רָחַשׁ לִבִּי דָּבָר טוֹב.

Regen, der, גֶּשֶׁם, plur. גְּשָׁמִים; מָטָר.

Regenbogen, der, הַקֶּשֶׁת אֲשֶׁר בֶּעָנָן, הַקֶּשֶׁת הַנִּרְאָה בֶּעָנָן.

Regenguß, der, גֶּשֶׁם גָּדוֹל, גֶּשֶׁם שׁוֹטֵף, גֶּשֶׁם מָטָר. Die Regengüsse seiner Macht גֶּשֶׁם מִטְרוֹת עֻזּוֹ.

Regenwetter, das, עֵת גְּשָׁמִים, יוֹם הַגֶּשֶׁם, יוֹם סַגְרִיר.

Regent, der, גְּבִיר, מֹשֵׁל, מֶלֶךְ.

Regentin, die, גְּבִירָה, מַלְכָּה הַמֹּלֶכֶת עַל הָאָרֶץ.

Regenschauer, der, זַרְזִיף, שְׂעִירִים, רְבִיבִים.

Redlich, er ist, er handelt, יָשָׁר הוּא, יָשָׁר פָּעֳלוֹ. Er hat redlich gegen mich gehandelt עָשָׂה עִמִּי כְּאִישׁ יָשָׁר. Wir sind redlich כֵּנִים אֲנַחְנוּ. Ein redlicher Mann אִישׁ יָשָׁר, אִישׁ יְשַׁר לֵבָב. Red-

liche Männer ישרים, ישרי לבב. Einen redlichen Wandel führen הלך בישרו, הלך נכחו.

Redlichkeit, die, ישר; des Herzens, ישר, ישרת לבב.

Redner, der, נבון דבר, איש דברים, s. Beredt. Ein vortrefflicher Redner איש הערך אמרים נמרצים אל העם.

Rednerische Ausdrücke, דברים כדברי נבוני דבר.

Rede, die, 1) die Art und Weise zu reden, in Ansehung des Klanges sowohl als der Silbenmessung. Das Volk mit dumpfer, unvernehmlicher Rede עם עמקי שפה משמע. Der Schall seiner Rede war wie der Schall einer Volksmenge קול דבריו כקול המון. Die gebundene und ungebundene Rede *הדבור הלציי, הדבור הנגריי. 2) Eine Reihe verbundener Worte, als Ausdruck der Gedanken דבר, דברים, מלים, שיח, שיחה, אמר, אמרה. Es fließe wie Thau meine Rede תזל כטל אמרתי. Hört meine Rede שמעו מלתי. Unnütze Reden דברים, מלים לא יועיל. Stolze Reden führen דבר גבהה, דבר גם. Sich in seinen Reden verstellen דברי נאוה. הנכר בשפתיו. 3) Eine Rede an die Versammlung halten ערך דברים, מלים אל הקהל. 4) Es war die Rede von deinem Bruder דברנו על אודות אחיך. 5) Es geht die Rede, daß, ישמע הקול לאמר, s. Gerücht. 6) Jemanden wegen Etwas zur Rede stellen הוכיח איש על דבר.

Redetheile die, *חלקי הדבור.

Reden, mit Jemanden דבר אל, ל, עם; מלל, שיח ל; wider Jemanden דבר באיש.

Redensart, die, אופן המאמר, סגנון הלשון. Die ganze Erde hatte gleiche Redensarten, (nach Einigen) היה כל הארץ דברים אחדים. Eine biblische — *לשון תורה.

Reh, das, צביה, איל; wie ein Reh nach strömendem Wasser lechzt כאיל תערוג על אפיקי מים. Ein verscheuchtes, צבי מדח.

Rehbock, der, צבי, plur. צבאים, צבים.

Rehziege, die, צביה, plur. צבאות.

Rehkalb, das, עפר.

Revolution, Revolutioniren, s. Empörung, Empören.

Revidiren, eine Rechnung *חקר, בקר חשבון.

Resultat, das, s. Erfolg.

Residiren, ישב על כסא המלכות.

Residenz, die, 1) die Wohnung des Königs בית, ארמון המלך; 2) s. Residenzstadt.

Residenzstadt, die עיר המלוכה, עיר הממלכה, קרית מלך.

Räthsel, das, חידה, s. Aufgeben, Lösen.

Räthselhafte Worte, דברים, כדברי חידה, דברים סתומים.

Rettung, die, הצלה, תשועה, ישועה, מושעות.

Rettig, der, *צנון.

Retten, Jemanden, הושיע, הציל איש; vom Tode הציל, פדה, חלץ נפש איש ממות; sich Retten הנצל; הציל, מלט נפשו; התמלט.

Retter, der, מציל; mein — מושיעי, מפלטי.

Retiriren, sich, נסוג, אחור. Alle seine Heeresschaaren retirirten in Eile כל צבאותיו יסוגו אחור וינוסו בחפזה, s. Zurückziehen, Fliehen.

Recht, 1) das rechte Auge עין ימין. Meine rechte Hand ימיני, יד ימיני, ידי הימנית. 2) Die Sache ist mir recht ישר, טוב הדבר בעיני. Kein Arbeiter kann ihr Etwas recht machen כל מלאכת עשי מלאכה לא תישר בעיניה. Wenn es dir recht ist אם כשר הדבר לפניך. 3) Du hast recht geredet, gesehen, כן דברת, היטבת לראות. 4) Das ist der rechte Weg זה הדרך הישר. Ist mein Weg nicht der Rechte? הדרכי לא יתכן. Am rechten Orte במקומו. Zur rechten Zeit בעתו, במועדו. Ergreift ihn, das ist der Rechte תפשוהו כי זה הוא. 5) Rechte Geschwister, s. Leiblich. 6) Er hat sich recht gefreuet שמח במאד מאד.

Recht, das, (im Allgemeinen) צדק, משפט. 1) Der Zustand, da Etwas recht ist, wenn Jemands Worte und Handlungen mit der Wahrheit übereinstimmen, im Deutschen ohne Plural und ohne

Artikel. Du hast Recht בן דברת, בן עשית. Er hat mir Recht gegeben צדקתי בעיניו. Soll der Schwätzer Recht behalten? אם איש שפתים יצדק. 2) Eine in den Gesetzen gegründete Befugniß. Sein ist das Recht der Erstgeburt לו משפט הבכרה. Ich lasse mir mein Recht nicht nehmen לא אתן איש לגזל משפטי. 3) Das Recht üben, beugen, עשה, הטה משפט. Sollte der Allmächtige das Recht verdrehen? אם שדי יעות צדק. 4) Der Inbegriff der Gesetze einer Art. Kommt es euch nicht zu, das Recht zu kennen? הלא לכם לדעת את המשפט. Dieß sind die Rechte, die du ihnen vorlegen sollst אלה המשפטים אשר תשים לפניהם. Die des Gesetzes und des Rechtes kundig sind ידעי דת ודין.

Rechthaberische Menschen, אנשים החפצים לצדק מכל איש.

Rechtlich, 1) ein rechtlicher Mann איש ישר, איש מישרים, s. Redlich; 2) s. Rechtmäßig.

Rechtlichkeit, die, seine, ישרו, ישרת לבבו.

Rechtmäßig, er hat sich seinen Reichthum auf keine rechtmäßige Weise erworben עשה עשר ולא במשפט.

Rechts, ich gehe, אימינה. Rechts ausweichen נטה ימין. Rechts der Stadt מימין העיר.

Rechtsbeflissene, der, למד דת ודין.

Rechtsgelehrsamkeit, die, s. Rechtskunde.

Rechtshandel, der, דבר ריב.

Rechtssache, die, einer Witwe ריב אלמנה.

Rechtspflege, die, משפט.

Rechtskunde, die, *ידיעת דת ודין.

Rechtskundigen, die, ידעי דת ודין.

Rechtsstreit, der, דבר ריב, דברי ריבות.

Rechtsspruch, der, s. Urtheil.

Rechte, die, ימין. Er schwor bei seinen Rechten נשבע בימינו. Einem zur Rechten sitzen ישב לימין, מימין איש. Sich zur Rechten wenden פנה על ימין.

Rechten, mit Jemanden הוכח, התוכח עם איש.

Rechtfertigung, die, *הצטדקות.

Rechtfertigen, Jemanden, צדק, הצדיק איש; sich — צדק נפשו, הצטדק.

Rechtschaffen, s. Rechtlich.

Rechtschaffenheit, die, s. Rechtlichkeit.

Rechtschreibung, die, s. Orthographie.

Rechnung, die, חשבון.

Rechnungsfehler, der, *שגיאת, טעות החשבון.

Rechnen, mit einem Käufer, חשב עם הקנה.

Rächen, Jemanden an Jemanden נקם, נקם איש מאיש; נקם, נקם נקמת איש מאיש; Einen Ermordeten, נקם דמי איש; בקש, דרש דם איש מיד שפכו. Sich Rächen, התנקם; Sich an Jemanden, הנקם באיש, מאיש; לקח נקמתו מיד איש, נתן נקמתו באיש. Er soll gerochen werden יקם.

Rechenkunst, die, *חכמת, מלאכת החשבון.

Rächer, der, איש נקם, מתנקם, s. Bluträcher.

Religion, die mosaische, תורת (*דת) משה.

Religionsgenossen, die, *בעלי דת אחת.

Religionslehren, die, *יסודי הדת, האמונה.

Religiös, er ist, ירא אלהים הוא, איש תם הוא, s. Fromm.

Renommirt, s. Berühmt.

Renommee, das, s. Ruf.

Renten, die, s. Einkommen.

Rennen, von Pferden, רוץ.

Rennen, das, der Pferde מרוצת הסוסים.

Ränke, die, מזמות, תהפכות, מעמים. Gott erschuf die Menschen zur Redlichkeit, und sie suchen so vielerlei Ränke עשה אלהים את האדם ישר, והמה בקשו חשבנות רבים.

Ränkemacher, der איש מרמה ותך, חשב מזמות, איש חשב תהפכות, איש מבקש חשבנות.

Rest, der, יתר, הנשאר. Die Reste vom Mittagsmal speist der Diener des Hauses הנשאר מן סעדת הצהרים (לחם הצהרים) יאכל עבד הבית, s. Ueberrest.

Restiren, s. Uebrig bleiben.

Republik, die, ארץ אשר אין שם מלוכה; ארץ ממשלת חרים.

Rezept, das, *רפואות כתובות על נור מיד הרפא.

Sch ש

Schaar, die, s. Schar.

Schabe, die, עָשׁ, סָס.

Schaben, Etwas, *גָּרַד אֶת; sich mit Etwas, הִתְגָּרֵד בְּ.

Schabernack, der, s. Possen.

Schabracke, die, אֲדֶרֶת הַסּוּסִים.

Schabhaft, אֲשֶׁר בּוֹ שֶׁבֶר, נֶגַע, מוּם.

Schablos halten, Jemanden, הָשֵׁב, שַׁלֵּם לְאִישׁ נִזְקוֹ. Er hat uns für unsere Verluste schadlos gehalten הֵשִׁיב לָנוּ כָּל נֶזֶק אֲבֵדָתֵנוּ.

Schade, oder Schaden, der, 1) körperliche Verletzung אָסוֹן, מוּם, שֶׁבֶר, נֶגַע. Er hat keinen Schaden genommen לֹא קְרָאָהוּ אָסוֹן. 2) Ich habe die Waare mit Schaden verkauft הָיָה לִי נֶזֶק בְּמִכְרִי אֶת הַמַּעֲרָב.

Schaden, Einem, הָרַע לְאִישׁ; אִנָּה רָעָה, נָזַק לְאִישׁ.

Schadenersatz, der, מְלוֹאַת (oder) *שִׁלּוּם הַנֶּזֶק הַנֶּזֶק, הַשָּׁבַת הָאֲבֵדָה.

Schadenfrohe Menschen, הַשְּׂמֵחִים לְרָעָה, בְּרָעַת רֵעֵיהֶם; שְׂמֵחֵי רָעַת רֵעֵיהֶם.

Schadenfreude, die, seine, שִׂמְחָתוֹ בְּרָעַת אָחִיו.

Schattig, ein schattiger Wald חֹרֶשׁ, מֵצַל. Die Mirthen am schattigen Orte, (nach Einigen) הַהֲדַסִּים אֲשֶׁר בַּמְּצֻלָה.

Schatten, der, 1) eig. צֵל, plur. צְלָלִים. 2) Bild der Vergänglichkeit. Wie ein Schatten sind unsere Tage כַּצֵּל יָמֵינוּ. Wie ein lang gedehnter Schatten כְּצֵל נָטוּי. 3) Die Schatten (die Verstorbenen), רְפָאִים. 4) Schutz. Er weilt im Schatten des Allmächtigen בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן.

Schattenbild, das, ja, wie ein Schattenbild geht der Mensch vorüber אַךְ בְּצֶלֶם יִתְהַלֶּךְ אִישׁ.

Schattenreich, s. Schattig.

Schattenreich, das, שְׁאוֹל; גַּיְא, אֶרֶץ צַלְמָוֶת.

Schatz, der, אוֹצָר, מַטְמוֹן. Schätze, אוֹצָרוֹת, מַטְמוֹנִים. Schätze von Gold מִכְמַנֵּי זָהָב.

Schatzgräber, der, חֹפֵר מַטְמוֹנִים.

Schatzmeister, der, נָגִיד עַל הָאוֹצָרוֹת, (chaldäisch) גִּזְבָּר.

Schatzkammer, die königliche, בֵּית אוֹצַר הַמֶּלֶךְ. Die Schatzkammern des Tempels גִּנְזֵי הַמִּקְדָּשׁ.

Schal, s. Abgeschmackt.

Schaltjahr, das, *שָׁנָה מְעֻבֶּרֶת, שְׁנַת הָעִבּוּר.

Schaltmonat, der, *חֹדֶשׁ הָעִבּוּר, וְאָדָר.

Schalten, über Etwas, שָׁלַט בְּ, עַל. Schalten lassen הִשְׁלִיט.

Schall, der, einer Posaune קוֹל שׁוֹפָר.

Schallen, die Posaunen schallten נִשְׁמַע קוֹל שׁוֹפָרוֹת. Er wird seine Stimme schallen lassen, יִתֵּן, יַשְׁמִיעַ קוֹלוֹ.

Schallmei oder Schallmeie, die, (nach Einigen) עוּגָב, עֻגָב.

Schale, die, 1) einer Nuß *קְלִיפַּת הָאֱגוֹז. 2) In köstlicher Schale brachte sie Rahm בְּסֵפֶל אַדִּירִים הִקְרִיבָה חֶמְאָה. Eine Schale כַּף אַחַת. Eine silberne Schale מִזְרָק כֶּסֶף. Schalen, כַּפּוֹת, מִזְרָקִים, מִזְרָקוֹת*.

Schalk, der, אִישׁ עָרוּם.

Schalkhaft, sie ist, עֲרוּמָה הִיא.

Scham, die, 1) der Zustand, da man sich schämt בּוּשָׁה, בֹּשֶׁת, בֹּשֶׁת פָּנִים. 2) Die Schamtheile. Seine Scham, עֶרְוָתוֹ, מְעוֹרָיו, מְבוּשָׁיו. Ihre Scham עֶרְוָתָהּ, נַבְלוּתָהּ, מְקוֹר דָּמֶיהָ. Er wird ihre Scham entblößen פָּתְהֵן יְעָרֶה. Die Nerven seiner Scham (des Nilpferdes) גִּידֵי פַחֲדָיו.

Schamhaft, sie ist, תֵּבוֹשׁ בְּשָׁמְעָהּ דְּבָרִים לֹא נָאִים.

Schamtheile, die, s. Scham.

Schamlos, sie sind, בּוֹשׁ לֹא יֵבוֹשׁוּ.

Schamroth, sie wurde, כִּסְּתָה בוּשָׁה, כְּלִמָּה פָנֶיהָ, חָפְרוּ פָנֶיהָ. Jemanden schamroth machen הוֹבִישׁ פְּנֵי אִישׁ.

Schandthat, die, נְבָלָה; sie begehen עָשָׂה נְבָלָה.

Schande, die, 1) die Fähigkeit sich zu schämen. Sie haben weder Scham noch Schande גַּם בּוֹשׁ לֹא יֵבוֹשׁוּ וְהַכְלִים לֹא יָדָעוּ. 2) Unehre. Eine ewige Schande כְּלִמַּת עוֹלָם. Zu deiner und deiner Mutter Schande לְבָשְׁתֵּךְ וּלְבֹשֶׁת עֶרְוַת

אֶפְרַיִם. Eirajim wird Schande einernten בָּשְׁנָה אֶפְרַיִם יִקָּח. Unglück und Schande trifft ihn נֶגַע וְקָלוֹן יִמְצָא. Schande bedeckt deine Herrlichkeit קִיקָלוֹן עַל כְּבוֹדֶךָ. Die Schande der Nation ist das Laster חֶסֶד לְאֻמִּים חַטָּאת. 3) Zu Nichte machen. Unsere Feinde machtest du zu Schanden מְשַׂנְאֵינוּ הֱבִישׁוֹתָ. Laß mich nicht zu Schanden werden in meiner Hoffnung אַל תְּבִישֵׁנִי מִשִּׂבְרִי. Mögen meine Verfolger zu Schanden werden יֵבֹשׁוּ רֹדְפַי. Das Korn ist zu Schanden geworden הוֹבִישׁ דָּגָן.

Schandfleck, der, er ist der Schandfleck seiner Familie מוּם מִשְׁפַּחְתּוֹ הוּא. Dem Sohne deiner Mutter hängst du einen Schandfleck an בְּבֶן אִמְּךָ תִּתֶּן דֹּפִי.

Schanzgräber, der, הַשֹּׁפֵךְ סֹלְלָה.

Schanze, die, סֹלְלָה, plur. סֹלְלוֹת. Er warf Schanzen auf vor der belagerten Stadt שָׁפַךְ סוֹלְלוֹת עַל הָעִיר הַבָּאָה בַמָּצוֹר.

Schaf, das, שֶׂה, שֵׂה כְבָשִׂים; כֶּשֶׂב, כִּשְׂבָּה; כֶּבֶשׂ, כִּבְשָׂה; רָחֵל. Schafe צֹאן, צֹנֶה; כְּשָׂבִים, כְּבָשִׂים, כְּבָשׂוֹת, רְחֵלִים.

Schafbock, der, עַתּוּד, plur. עַתּוּדִים.

Schafwolle, die, צֶמֶר, גֵּז כְּבָשִׂים; גֵּז הַצֹּאן.

Schafweide, die, מִרְעֶה, נְוֵה צֹאן.

Schaft, der, des Leuchters קְנֵה הַמְּנוֹרָה. Eines Spießes עֵץ חֲנִית.

Schaffot, das, s. Blutgerüst.

Schaffner, der, סֹכֵן.

Schaffen, 1) eig. Etwas von Nichts hervorbringen. Gott erschuf Himmel und Erde אֱלֹהִים בָּרָא הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ. 2) Thue, was ich dir schaffe עֲשֵׂה אֵת אֲשֶׁר אֲצַוְּךָ. 3) Schaffet Rath, was wir thun sollen הָבוּ לָכֶם עֵצָה מַה־נַּעֲשֶׂה. 4) Das macht mir viel zu schaffen יֵשׁ לִי עָמָל הַרְבֵּה בַּדָּבָר הַזֶּה, הַדָּבָר הַזֶּה יַלְאֵנִי. Was hast du hier zu schaffen? מַה־לְּךָ פֹה. Was habe ich mit dir zu schaffen? מַה־לִּי וָלָךְ. 5) Sich Etwas vom Halse schaffen הָסֵר דָּבָר מִנֶּגֶד עֵינָיו, מֵעַל פָּנָיו. 6) Ein reines Herz *schaffe mir*, o Gott! לֵב טָהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹהִים.

Schafpelz, der, אַדֶּרֶת, בֶּגֶד עוֹרוֹת כְּבָשִׂים.

Schafzucht, die, sie treiben, אַנְשֵׁי מִקְנֶה צֹאן הֵם.

Schafstall, der, מִכְלַת הַצֹּאן, גִּדְרוֹת צֹאן.

Schakal, der, plur. die Schakale תַּנִּים.

Schar, die, גְּדוּד. plur. גְּדוּדִים.

Schartig, ein schartiges Messer *שַׂכִּין פָּגוּם.

Scharte, die, an einem Messer *פְּגִימַת הַשַּׂכִּין.

Scharlach, der, שָׁנִי, שָׁנִים, כַּרְמִיל, שְׁנִי תוֹלַעַת.

Scharenweise laufen sie ins Haus der Unzucht בֵּית זוֹנָה יִתְגּוֹדָדוּ.

Scharf, 1) ein scharfes Messer, Schwert שַׂכִּין חַד, חֶרֶב חַדָּה. Mache dir scharfe Messer עֲשֵׂה לְךָ חַרְבוֹת צֻרִים. Scharfe Scherben חַדּוּדֵי חָרֶשׂ. Etwas scharf machen הֵחֵד, שָׁנַן אֶת, s. Schärfen. 2) Ein scharfer Essig *חֹמֶץ חָרִיף.

Scharfsinn, der *חוּרְפָא, חֲרִיפוּת, חֲקִירַת חָרוּץ, עֶשְׁתּוֹנוֹת שָׁנוּן.

Scharfsinnig, er ist, *אִישׁ חָרִיף הוּא.

Scharren, Kohlen scharrst du auf sein Haupt גֶּחָלִים אַתָּה חֹתֶה עַל רֹאשׁוֹ. Er scharrt mit den Füßen מוֹלֵל בְּרַגְלָיו.

Schooß, der, בִּרְכַּיִם. Das Kind saß auf dem Schooße seiner Mutter יָשַׁב הַיֶּלֶד עַל בִּרְכֵּי אִמּוֹ. Aus wessen Schooße ist das Eis hervorgegangen? מִבֶּטֶן מִי יָצָא הַקָּרַח; fig. die Hand in den Schooß legen חָבַק יָדָיו, שׂוּם יָד בַּצַּלַּחַת (oder: nach dem biblischen Ausdrucke) טָמַן יָד בַּצַּלַּחַת.

Schober, der, Heu, עֲרֵמַת חָצִיר יָבֵשׁ.

Scholle, die, רֶגֶב, plur. רְגָבִים; גּוּשׁ עָפָר; מֶגְרָפָה, plur. מֶגְרָפוֹת, s. Stocken. Bis sich auch keine Scholle daselbst befindet עַד אֲשֶׁר לֹא נִמְצָא שָׁם גַּם צְרוֹר. Die Furchen gewässert, die Schollen geebnet תְּלָמֶיהָ רַוֵּה נַחֵת גְּדוּדֶיהָ.

Schon, זֶה. Wir wären jetzt schon zweimal zurück עַתָּה שַׁבְנוּ זֶה פַעֲמָיִם. Schon zehnmal זֶה עֶשֶׂר פְּעָמִים. Ich war schon dort הָיִיתִי שָׁם.

Schonung, die, חֶמְלָה.

Schonungslos, du würgtest, הָרַגְתָּ לֹא חָמָלְתָּ.

Schonen, einen Menschen, auch eines Menschen חָמַל, חוּס עַל אִישׁ. Schonet nicht der Pfeile

אַל תִּתְהַלֵּל אֶל חֵין . Schöne meines Lebens תָּחוּם עֵינְךָ עָלַי לְהַחֲיוֹת אֶת נַפְשִׁי .

Schopf, der, Jemanden beim Schopfe fassen אָחַז בִּשְׂעַר קָדְקֹד אִישׁ .

Schornstein, der, s. Rauchfang.

Schorf, der, auf dem Kopfe נֶתֶק, חֶרֶס ; einer Wunde יְגֶלֶד הַמַּכָּה .

Schön sein, יָפָה . Wie schön bist du! מַה יָּפִית . Die schönste der Frauen הַיָּפָה בַּנָּשִׁים . Du bist der Erdensöhne Schönster יָפְיָפִיתָ מִבְּנֵי אָדָם . Ein Mädchen mit schönen Augen, mit einer schönen Stimme נַעֲרָה יְפַת עֵינַיִם, יְפַת קוֹל . Er spielt schön מֵטִיב נַגֵּן הוּא . Dein Mund ist schön מִדְבָּרֵךְ נָאוֶה . Schön sind deine Wangen נָאווּ לְחָיַיִךְ . Ein schöner Baum עֵץ הָדָר . Ein schöner Baum mit schönen Früchten עֵץ יְפֵה פְרִי . Schöne Kleider בְּגָדִים יָפִים, נָאוִים . תֹּאַר Ein schöner Mantel אַדֶּרֶת אַחַת טוֹבָה . Gar schön ist mein Erbe אַף נַחֲלַת שָׁפְרָה עָלָי . Schöne Worte אִמְרֵי שֶׁפֶר .

Schönheit, die, יֹפִי, שֶׁפֶר .

Schöne, die, du meine — אַתְּ יָפָתִי .

Schößling, der, יוֹנֵק, יוֹנֶקֶת .

Schöps, der, עַתּוּד, אֵיל כָּרוֹת .

Schöpfung, die, 1) die Erschaffung, בְּרִיאָה* . 2) Die ganze Schöpfung כְּלָלוּת הַבְּרִיאָה (oder) כְּלָלוּת הַטֶּבַע, הַכֹּל, s. Weltall.

Schöpfungsgeschichte, die, תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ .

Schöpfen, 1) Wasser שָׁאַב, חָשַׂף מַיִם . Er schöpfte für uns דָּלֹה דָלָה לָנוּ . 2) Athem — הֵשִׁיב רוּחַ .

Schöpfer, der, des Himmels und der Erde, בּוֹרֵא, עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ .

Schöpfrinne, die, für das Vieh מַשְׁאָב, plur. מַשְׁאַבִּים .

Schuh, der, נַעַל . Schuhe נְעָלִים, נְעָלוֹת . Ein Paar Schuhe נַעֲלַיִם, s. Anziehen, Ausziehen. Jemanden mit Schuhen versehen הִנְעִל אִישׁ, s. Beschuhen.

Schuhmacher, der, רַצְעָן ; עֹשֵׂה נְעָלִים, יסַנְדְּלָר, plur. רַצְעָנִין .

Schuhflicker, der, [illegible]

Schuhriemen, der, [illegible]

Schutt, der, eines [illegible] הַנָּתוּץ .

Schutthaufen, der, [illegible] Leben rufen aus dem [illegible] תְּאַבְנִים מֵעֲרֵמוֹת הֶעָפָר . [illegible] עוֹלָם .

Schutz, der, מַחְסֶה ; du bist [illegible] מָגִנִּי . Der Schutz im Schatten [illegible] בְּצֵל מִצְרָיִם . Suchet Schutz in meinem Schatten חֲסוּ בְצִלִּי, s. Schirm.

Schutzwaffe, Schutzwehr, die, Efrajim, [illegible] Hauptes Schutzwehr (der Helm), [illegible] מָעוֹז רֹאשִׁי .

Schutzlos, er ist, אֵין לוֹ מַחְסֶה, לֹא יָגֵן אִישׁ בַּעֲדוֹ, עָלָיו .

Schutzengel, der, מַלְאַךְ מָגֵן .

Schulgeld, das, שְׂכַר הַמְלַמְּדִים .

Schuld, die, 1) Geldschuld, חוֹב . Er hat viele Schulden רַבִּים נֹשָׁיו . 2) Ein Vergehen אָשָׁם, אַשְׁמָה, עָוֹן . Sie werden eine Schuld auf sie laden יֶאְשָׁמוּ, s. Verschulden. 3) Du bist an meinem Unglück schuld אַתָּה סַבּוֹת בְּרָעָתִי .

Schuldopfer, das, אָשָׁם ; eines darbringen הֵבִיא אֶת אֲשָׁמוֹ .

Schuldbelastetes Volk, עַם כֶּבֶד עָוֹן .

Schuldbrief, der, שְׁטַר חוֹב* .

Schuldherr, der, הַנֹּשֶׁה .

Schuldig, 1) ich bin ihm Geld, הִלְוָנִי כֶּסֶף וְלֹא הֲשִׁבֹתִיו לוֹ עַד עַתָּה, יִמְחֻיָּב אֲנִי לוֹ כֶּסֶף . 2) Er hat sich eines Vergehens schuldig gemacht אָשֵׁם הוּא ; יֵשׁ בּוֹ עָוֹן, חֵטְא . Er ist des Todes — מִשְׁפַּט מָוֶת לוֹ . Er hat sich des Todes schuldig gemacht רָשָׁע הוּא לָמוּת . Einen für schuldig erklären הִרְשִׁיעַ אִישׁ . 3) Ich bin ihm Dank — עָלַי לְהוֹדוֹת לוֹ .

Schuldigkeit, die, s. Pflicht.

Schuldlos, er ist, wir sind נָקִי הוּא, נְקִיִּים אֲנַחְנוּ, s. Unschuldig.

Schuldner, der, לוה, *בעל חוב. Mein Schuldner האיש אשר עליו לשלם לי חוב. *בעל חובי.

Schuldenlast, die, er bürdet sich auf eine — (nach Einigen) מכביד עליו עבטיט.

Schuldscheln, der, s. Schuldbrief.

Schulter, die, כתף, plur. כתפים, כתפות; שכם.

Schullehrer, der, *המלמד, המורה בבית הלמוד.

Schule, die, בית הלמוד, *בית המדרש, plur. בתי בית הישיבה; מדרשות.

Schuß, der, s. Bogenschuß. Einen Schuß thun, s. Schießen. Er hat einen Schuß bekommen (vom Pfeile) נחת בו חץ המורה.

Schußweite, die, (vom Pfeile) הרחק כמטחוי קשת.

Schuster, der, עושה מנעלים, s. Schuhmacher.

Schuft, der, איש עול, בן בלי שם.

Schuftig, er sieht schuftig aus מראהו כמראה איש משלח ונעזב בעניו.

Schuppige Fische, דגים אשר להם קשקשת.

Schuppe, die, קשקשת, plur. קשקשים, קשקשות.

Schuppen, einen Fisch הסר מעל הדג קשקשותיו.

Schuppenpanzer, der, שריון קשקשים.

Schur, die, 1) das Scheeren. Die Erstlinge von der Schur deiner Schafe ראשית גז צאנך. 2) Die Zeit. In der Schur בימים אשר יגזו הצאן.

Schurwolle, die, גזה, גזת הצמר.

Schurz, der, חגורה. Sie machten sich Schürze עשו להם חגרת.

Schurke, der, איש, בן בליעל.

Schurkerei, die, דבר בליעל. Schurkereien, מעשי בני בליעל.

Schau, die, eine Waare zur Schau ausstellen שום המערב לעיני כל.

Schaubrod, das, לחם הפנים.

Schauplatz, der, einer Handlung המקום אשר בו יעשה מעשה לעיני כל.

Schauspielhaus, das, s. Theater.

Schauder, der, שער. Ich habe es mit Schauder vernommen אחזני שער בשמעי זאת.

Schauderhafte Dinge erzählen ספר דברים אשר כל שומעיהם ישערו שער.

Schaudern, mir schauderte davor, שערתי עליו שער, אחזני שער עליו, סמר בשרי מפנו.

Schaum, der, wie Schaum auf dem Wasser כקצף על פני מים. Auf dem siedenden Topfe *רתוח, זוהמא.

Schaumlöffel, der, *כף לשאב הזוהמא, גסטרין.

Schauen, auf Etwas הבט, השקף, השגיח אל. Was ich schauete will ich erzählen זה חזיתי ואספרה.

Schauer, der, שער. Mir läuft ein Schauer über die Haut יסמר בשרי.

Schauerlich, s. Schauderhaft. Ein schauerlicher Ort מקום נורא. Sie hausen in schauerlichen Thälern ישכנו בערוץ נחלים.

Schauern, mir schauerte die Haut vor Furcht סמר בשרי מפחד.

Schaufel, die, יעה. Die Schaufeln היעים.

Schieben, 1) einen Kasten an die Wand העתק הארגז ממקומו להגישו אל הקיר. 2) Die Schuld auf Jemanden שום אשמתו באיש אחר.

Schiedsrichter, der, zwischen uns ist kein לא יש בינינו מוכיח. Er gibt es durch die Schiedsrichter ונתן בפלילים.

Schüttboden, der, s. Speicher.

Schütteln, 1) mit dem Kopfe הניע, הנד בראשו. Ich würde mein Haupt über euch, אניעה עליכם במו ראשי. 2) Die Aepfel vom Baüme הניע התפוח להפיל פריו ארצה.

Schütteln, das, mit dem Haupte מנוד ראש.

Schütten, Wasser auf Etwas יצק מים על, ב, s. Gießen. Die Gold aus dem Beutel schütten הזלים זהב מכים.

Schützling, der, er ist mein, אנכי הוא המגין עליו, בעדו.

Schütze, der, המורה בקשת, בעל חצים, s. Bogenschütze. Er bebte sehr vor den Schützen ויחל מאד מהמורים.

Schützen, Jemanden הגן על, בעד איש; eine Stadt גנן על העיר, s. Beschützen.

Schicht, die, מערכה.

Schichten, Holz, ערך עצים.

Schüchtern, er ist, חָרֵד הוּא.

Schild, der, מָגֵן, plur. מָגִנִּים. Schild und Harnisch צִנָּה וְסֹחֵרָה. Die goldenen Schilde שִׁלְטֵי הַזָּהָב.

Schildwache, die, מַצָּב, מַצָּבָה.

Schildträger, der, נֹשֵׂא הַצִּנָּה.

Schildern, s. Beschreiben 3).

Schildpadd, das, Schildkrötenschale (nach Einigen) סֹחֵרֶת.

Schildkröte, die, (nach Einigen) צָב.

Schüler, der, לִמֻּד, תַּלְמִיד. Die Schüler der Profeten בְּנֵי הַנְּבִיאִים, s. Jünger.

Schülerin, die, sie ist meine Schülerin im Gesange אָנֹכִי הוּא הַמְלַמְּדָה שִׁיר.

Schilf, das, קָנֶה, סוּף, אַגְמוֹן.

Schilfgras, das, אָחוּ.

Schilfmeer, das, יַם סוּף.

Schilfrohr, das, קָנֶה.

Schimmel, der, 1) ein weißes Pferd סוּס לָבָן. 2) Am Brode עִפּוּשׁ, עִפּוּשׁ*.

Schimmelig, מְעֻפָּשׁ*.

Schimmeln, הִתְעַפֵּשׁ*.

Schimmer, der, נֹגַהּ, s. Glanz.

Schimmern, נָגַהּ, s. Glänzen.

Schimpf, der, חֶרְפָּה, דֹּפִי, s. Schande. Jemanden einen Schimpf anthun חֵרֵף, נִבֵּל אִישׁ.

Schimpflich, er ist mir schimpflich begegnet דְּבָרָיו הָיוּ לִי לְחֶרְפָּה.

Schimpfen, Jemanden חֵרֵף אִישׁ. Er schimpfte über ihn שָׁפַךְ קִיקָלוֹן עַל כְּבוֹדוֹ.

Schimpfreden, die, דִּבְרֵי חֶרְפָּה, חֲרָפוֹת.

Schindgrube, die, מְקוֹם פְּשׁוֹט הַנְּבֵלוֹת*.

Schinden, ein Pferd הִפְשִׁיט נִבְלַת הַסּוּס; (fig.) er schindet die Armen יִגְזֹל מֵעַל הָעֲנִיִּים עוֹרָם.

Schinder, der, פּוֹשֵׁט נְבֵלוֹת, עֶבֶד הַשּׁוֹטֵר, s. Abdecker.

Schüssel, die, קְעָרָה, צַלַּחַת. Die Schüsseln קְעָרוֹת צְלָחוֹת.

Schießen, Pfeile יָרָה, הוֹרָה, שָׁלַח חִצִּים; mit dem Bogen הוֹרָה בַקֶּשֶׁת, רָמָה, רָבָה קֶשֶׁת. Er schoß die bleierne Kugel nach dem Ziele יָרָה בַּדּוּר הָעֹפֶרֶת אֶל הַמַּטָּרָה.

Schießpulver, das, אֲבַק אֵשׁ*.

Schief, das Brett ist הַקֶּרֶשׁ מְעֻוָּת, מְעֻקָּל. Das Schiefe עִקֵּשׁ, s. Krumm.

Schiff, das, אֳנִי, אֳנִיָּה, סְפִינָה, צִי. Schiffe אֳנִיּוֹת, צִיִּים, צִים.

Schiffbar, ein schiffbarer Fluß נָהָר אֲשֶׁר בּוֹ תֵּלַכְנָה אֳנִיּוֹת.

Schiffbruch, der, sie haben Schiffbruch gelitten נִשְׁבְּרָה אֳנִיָּתָם.

Schiffchen, das, 1) s. Kahn; 2) s. Weberschiffchen.

Schiffsherr, der, רַב הַחֹבֵל.

Schiffswerft, die, הַמָּקוֹם אֲשֶׁר בּוֹ יַעֲשׂוּ אֶת הָאֳנִיּוֹת.

Schiffskapitän, der, רַב הַמַּלָּחִים, הַחֹבְלִים, s. Kapitän.

Schiffen, s. Segeln.

Schiffer, der, מַלָּח, חֹבֵל, plur. מַלָּחִים, חוֹבְלִים; יוֹרְדֵי הַיָּם בָּאֳנִיּוֹת, עֹשֵׂי מְלָאכָה בְּמַיִם רַבִּים.

Schifffahrt, die, wir haben eine glückliche Schifffahrt gehabt הִצְלַחְנוּ בְּרִדְתֵּנוּ הַיָּם בָּאֳנִיָּה, בְּעָבְרֵנוּ הַיָּם.

Schicksal, das, עֵת, פֶּגַע. Ein gleiches Schicksal trifft sie מִקְרֶה אֶחָד לַכֹּל, מִקְרֶה אֶחָד יִקְרֶה אֶת כֻּלָּם. In deiner Hand sind meine Schicksale בְּיָדְךָ עִתֹּתָי.

Schicklich, נָכוֹן, נָאוֶה. Ich halte es nicht für schicklich, dieses zu thun אֵינֶנּוּ נָכוֹן בְּעֵינַי לַעֲשׂוֹת כֵּן. Er zeigte ein schickliches Benehmen seinen Richtern gegenüber הִתְנַהֵג בְּדֶרֶךְ נָאֶה וָיֹשֶׁר נֶגֶד פְּנֵי מְשׁוֹפְטָיו.

Schicklichkeit, die, הַדֶּרֶךְ הַנָּאוָה.

Schickung, die, es war eine Schickung Gottes הָיְתָה סִבָּה, נְסִבָּה מֵעִם אֱלֹהִים.

Schicken, 1) seinen Bedienten zu Jemanden שָׁלַח מְשָׁרְתוֹ אֶל אִישׁ. Ich habe nach dem Arzte geschickt שָׁלַחְתִּי אִישׁ אֶל הָרֹפֵא לַהֲבִיאוֹ אֵלָי. 2) Er weiß sich in die Leute zu schicken יוֹדֵעַ הוּא לַעֲשׂוֹת אֶת הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי אֲנָשִׁים, יוֹדֵעַ הוּא לְהִתְרַצּוֹת אֶל כָּל אִישׁ. 3) Das schickt sich nicht von dir לֹא נָאוָה זֹאת לְאִישׁ כָּמוֹךָ.

Schicken, das, מִשְׁלַח, שְׁלִיחוּת*.

Schier, כִּמְעַט, s. Beinahe.

Schirm, der, 1) eig. über alles Herrliche wird ein

Schirm sein עַל כָּל כָּבוֹד חֻפָּה; 2) (fig.) du bist mein Schirm אַתָּה סֵתֶר לִי, סִתְרִי אַתָּה, מָגִנִּי אַתָּה. Er wird euch zum Schirm dienen יְהִי עֲלֵיכֶם סִתְרָה.

Schirmen, Jemanden הֵגֵן עַל אִישׁ, בְּעַד אִישׁ. Er schirmt ihn immerwährend חֹפֵף עָלָיו כָּל הַיּוֹם.

Schürze, die, חֲגוֹרָה.

Scheu, die Pferde sind scheu geworden חָרְדוּ הַסּוּסִים וְנָסוּ. Man hat das Pferd scheu gemacht הֶחֱרִידוּ הַסּוּס וְנָס, s. Menschenscheu.

Scheu, die, eine Scheu vor Etwas haben קוּץ מִפְּנֵי דָבָר, s. Scheuen.

Scheibe, die, *עִגּוּל, s. Mondscheibe, Töpferscheibe. Nach der Scheibe schießen יָרֹה חֵץ אֶל (*עִגּוּל) הַמַּטָּרָה.

Scheidung, die, zweier Eheleute כְּרִיתוּת.

Scheide, die, eines Schwertes תַּעַר, נְדַן הַחֶרֶב. Kehre zurück in deine — הֵאָסְפִי אֶל תַּעְרֵךְ.

Scheidebrief, der, סֵפֶר כְּרִיתוּת.

Scheidewand, die, 1) in einem Zimmer הַקִּיר בֵּין חֶדֶר וְחֶדֶר; 2) (fig.) eure Sünden waren eine Scheidewand zwischen euch und eurem Gott עֲוֹנוֹתֵיכֶם הָיוּ מַבְדִּלִים בֵּינֵיכֶם לְבֵין אֱלֹהֵיכֶם.

Scheideweg, der, רֹאשׁ, אֵם הַדֶּרֶךְ. Du hättest nicht am Scheideweg lauern sollen אַל תַּעֲמֹד עַל הַפֶּרֶק.

Scheiden, 1) sie schieden von einander נִפְרְדוּ, הִתְפָּרְדוּ אִישׁ מֵעַל אָחִיו. Bevor ich von hinnen scheide und nicht mehr bin בְּטֶרֶם אֵלֵךְ וְאֵינֶנִּי. 2) Eine Sache von der Andern הִבְדִּיל בֵּין דָּבָר לְדָבָר, הִפְרִיד דָּבָר מִדָּבָר, s. Absondern. Sich von seiner Frau שִׁלַּח אִשְׁתּוֹ, נָתַן סֵפֶר כְּרִיתוּת לְאִשְׁתּוֹ. Eine geschiedene Frau אִשָּׁה גְרוּשָׁה מֵאִישָׁהּ. 3) Die Schlacken vom Silber הָגוֹ סִיגִים מִכָּסֶף.

Scheusal, das, שִׁקּוּץ, דֵּרָאוֹן, s. Abscheu. Die Scheusale שִׁקּוּצִים.

Scheit, das, Holz *גֶּזֶר עֵצִים, plur. גִּזְרֵי עֵצִים.

Scheitel, der, קָדְקֹד; sein, קָדְקֳדוֹ.

Scheiterhaufen, der, דּוּר, מְדוּרָה.

Scheitern, das Schiff ist gescheitert נִשְׁבְּרָה הָאֳנִיָּה.

Scheuchen, s. Verscheuchen.

Schäumen, mögen ihre Fluthen toben, schäumen יֶהֱמוּ יֶחְמְרוּ מֵימָיו.

Schäumen, das, des Weines *רְתִיחַת הַיַּיִן.

Schein, der, 1) des Mondes נֹגַהּ הַיָּרֵחַ. 2) Etwas nur zum Scheine thun *עָשָׂה דָבָר רַק לְמַרְאִית עַיִן; 3) s. Quittung.

Scheinbar, seine Güte ist nur, *טוּבָתוֹ מִרְמָה הִיא.

Scheinbild, das, דְּמוּת כָּזָב.

Scheingrund, der, *סִבָּה מִרְמָה.

Scheinheilige Menschen, מִתְקַדְּשִׁים, צְבוּעִים*.

Scheune, die, s. Scheuer.

Scheinen, 1) die Sonne scheint תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ. Der Mond scheint הַיָּרֵחַ יַגִּיהַּ אוֹרוֹ, יָאֵר אוֹרוֹ. 2) Die Sonne scheint uns klein zu sein, und ist doch sehr groß הַשֶּׁמֶשׁ קְטַנָּה בְּעֵינֵינוּ וְהִיא גְדוֹלָה מְאֹד. Mir scheint, daß du scherzest כִּמְצַחֵק אַתָּה בְעֵינַי. Es schien ihm unmöglich, ihr Etwas zu thun וַיִּפָּלֵא בְעֵינָיו לַעֲשׂוֹת לָהּ דָּבָר.

Scheinen, das, der Sonne *זְרִיחַת הַשֶּׁמֶשׁ.

Scheußlich, eine scheußliche That begehen עָשָׂה תוֹעֵבָה. Scheußliche Gestalten אֵימִים s. Gräulich.

Scheuen, 1) er scheuet sich, mit ihr aus einem Becher zu trinken תָּקוּץ נַפְשׁוֹ, יִלְאֶה לִשְׁתּוֹת בְּכוֹסָהּ, s. Ekeln. 2) Er scheuet die Arbeit יִשְׂנָא אֶת הַמְּלָאכָה. Ein gebranntes Kind scheuet das Feuer הַיֶּלֶד אֲשֶׁר נִכְוָה יִירָא לָגֶשֶׁת עוֹד אֶל הָאֵשׁ, s. Fürchten.

Scheuer, die, גֹּרֶן. Es füllen sich die Scheuern mit Getreide יִמָּלְאוּ הַגְּרָנוֹת בָּר.

Scheuern, Gefäße מָרַק כֵּלִים.

Schwager, der, er ist sein Schwager אֲחִי אִשְׁתּוֹ הוּא, בַּעַל אֲחוֹתוֹ הוּא. Er ist ihr Schwager אֲחִי אִישָׁהּ, יְבָמָהּ הוּא, בַּעַל אֲחוֹתָהּ הוּא.

Schwagerehe, die, *יִבּוּם.

Schwagerpflicht, die, er will nicht die Schwagerpflicht gegen mich üben מֵאֵן יַבְּמִי.

Schwatzhaft, s. Geschwätzig.

Schwatzen, s. Schwätzen.

Schwach, ein schwacher Mensch חַלָּשׁ. Der Kranke wird täglich schwächer יִמְעַט כֹּחַ הַחוֹלֶה מִיּוֹם אֶל יוֹם. Ein schwaches Volk עַם רָפֶה. Er wurde

schwach am Geiste כָּהֲתָה רוּחוֹ. Eine schwache Stimme קוֹל דַּק. Mit einer schwachen Mannschaft בִּמְצַעַר אֲנָשִׁים.

Schwachheit, die, s. Schwäche.

Schwalbe, die, דְּרוֹר, סִיס, סוּס.

Schwall, der, von Worten רֹב דְּבָרִים, s. Menge.

Schwamm, der, 1) zum Abtrocknen סְפוֹג*. 2) Schwämme (zum Essen) *כְּמֵהִין, כְּמֵהִין.

Schwammig, *סְפוֹגִי, סְפוֹגִית.

Schwanger sein, הָרָה. Sie war mit einem Knaben — הָרְתָה בֵּן. Von Jemanden schwanger sein הָרָה לְאִישׁ. Eine schwangere Frau הָרָה, plur. הָרוֹת, הָרִיּוֹת; (fig.) wer mit Unheil schwanger geht הָרָה עָמָל.

Schwangerschaft, die, הֵרוֹן, הֵרָיוֹן.

Schwanz, der, זָנָב. Schwänze זְנָבוֹת. Der Schwanz des Schafes הָאַלְיָה אֲשֶׁר לַשֶּׂה, אַלְיַת הַשֶּׂה.

Schwanzstück, das, אַלְיָה.

Schwanzstern, der, s. Komet.

Schwank, der, s. Scherz.

Schwanken, 1) eigentl. נוּד, נוּעַ, הִתְמוֹטֵט, מוֹט, s. Wanken; 2) (fig.) wie lange noch schwankt ihr mit getheiltem Sinne? עַד מָתַי אַתֶּם פֹּסְחִים עַל שְׁתֵּי הַסְּעִפִּים. Er schwankt noch לִבּוֹ אֵינֶנּוּ נָכוֹן בְּקִרְבּוֹ.

Schwarm, der, הָמוֹן. Der Volksschwarm הֲמוֹן הָעָם הָרָב, עֵרֶב רַב. Bienen, עֲדַת דְּבוֹרִים.

Schwarz, er, sie ist, שָׁחוֹר הוּא, שְׁחוֹרָה הִיא. Schwarze Pferde סוּסִים שְׁחֹרִים. Schwarze Locken קְוֻצּוֹת שְׁחוֹרוֹת. Der Himmel wird — יִקְדְּרוּ, יִתְקַדְּרוּ הַשָּׁמַיִם. Eine schwarze Nacht לֵיל חשֶׁךְ וַאֲפֵלָה. Die schwarze Kunst לְהָטִים, לָטִים.

Schwarz, שְׁחוֹר. Die schwarze Farbe צֶבַע שָׁחוֹר. Seine Locken sind schwarz wie ein Rabe קְוֻצּוֹתָיו תַּלְתַּלִּים שְׁחוֹרוֹת כָּעוֹרֵב.

Schwarzbrod, das, פַּת קֵבָר*.

Schwarze, das, im Auge, s. Augapfel.

Schwarzkopf, der, בַּעַל שֵׂעָר שָׁחוֹר.

Schwarzkümmel, der, קֶצַח.

Schwarzkünstler, der, בַּעַל לְהָטִים, בַּעַל אוֹב.

Schwören, הִשָּׁבַע, הַשְׁבֵּעַ שְׁבוּעָה. Ich schwor, נָשָׂאתִי אֶת יָדִי לָתֵת לָהֶם אֶת הָאָרֶץ ihnen das Land zu geben. Er schwor bei Gott נִשְׁבַּע בֵּאלֹהִים. Die ihnen Eide schwören שְׁבֻעֵי שְׁבֻעוֹת לָהֶם. Jemanden schwören lassen הַשְׁבֵּעַ אִישׁ, s. Beschwören.

Schwung, der, eine Glocke in den Schwung bringen הָנִיעַ הַפַּעֲמוֹן; (fig.) der Schwung des Geistes *הִתְרוֹמְמוּת הַנֶּפֶשׁ.

Schwungfeder, die, s. Schwinge.

Schwur, der, שְׁבֻעָה. Der Schwur bei Gott שְׁבֻעַת יְיָ. Schwüre שְׁבֻעוֹת.

Schwibbogen, der, *כִּפָּה, אֲגֻדָּה, s. Gewölbe, Wölbung.

Schwieger, die, s. Schwiegermutter.

Schwiegersohn, der, חָתָן; sein, חֲתָנוֹ. Seine Schwiegersöhne חֲתָנָיו.

Schwiegertochter, die, seine, כַּלָּתוֹ. Schwiegertöchter כַּלּוֹתָיו, נְשֵׁי בָנָיו.

Schwiegermutter, die, seine, חוֹתַנְתּוֹ. Ihre, חֲמוֹתָהּ.

Schwiegereltern, die, seine, חוֹתְנוֹ וְחוֹתַנְתּוֹ. Ihre חָמִיהָ וַחֲמוֹתָהּ.

Schwiegervater, der, sein, חוֹתְנוֹ. Ihr, חָמִיהָ.

Schwiegerkinder, die, seine, חֲתָנָיו וְכַלּוֹתָיו.

Schwitzen, er schwitzt im Gesichte תֵּרָאֶה זֵעָה בְּאַפָּיו, בְּעוֹר פָּנָיו.

Schwül, wenn es auf der Erde schwül wird vom Südwind בְּהַשְׁקִט אֶרֶץ מִדָּרוֹם. Ein schwüler Ostwind רוּחַ קָדִים חֲרִישִׁית.

Schwielen, die, an den Füßen *קִשּׁוּי הָעוֹר בְּכַף הָרֶגֶל.

Schwimmen, im Wasser שָׂחָה בַּמַּיִם. Das Holz schwamm herauf וַיָּצַף הָעֵץ.

Schwimmen, das, das Wasser war hoch, es war ein Wasser zum Schwimmen גָּאוּ הַמַּיִם מֵי שָׂחוּ.

Schwimmer, der, שֹׂחֶה.

Schwinge, die, 1) zum Schwingen des Getreides נָפָה, רַחַת, מִזְרֶה. 2) Flügel, אֵבֶר, אֶבְרָה. Ihre Schwingen אֶבְרוֹתֶיהָ.

Schwingen, 1) schwingt der Adler auf dein Geheiß sich in die Lüfte? אִם עַל פִּיךָ יַגְבִּיהַּ נָשֶׁר. 2) Die Flügel — נָשָׂא, נָדַד כְּנָפַיִם, הֶעֱלָה אֵבֶר. Die

Hand, הֵנִיף, נוֹפֵף יָדוֹ. Wenn ich mein Schwert schwinge בְּעוֹפְפִי חַרְבִּי. 3) Getreide זָרָה דָגָן, זָרָה דָגָן בְּמִזְרֶה; (fig.) zu schwingen die Völker mit einer verderblichen Schwinge לַהֲנָפָה גוֹיִם בְּנָפַת שָׁוְא.

Schwingen, das, der Hand תְּנוּפַת יָד.

Schwindsucht, die, שַׁחֶפֶת, רָזוֹן, s. Auszehrung.

Schwindsüchtig, er ist, סָפָה הוּא בְּשַׁחֶפֶת, בְּרָזוֹן.

Schwindel, der, (nach Einigen) שָׁבָץ, s. Krampf.

Schwindeln, mir schwindelt אֲחָזַנִי הַשָּׁבָץ.

Schwinden, es schwindet das Wasser aus dem Meere אָזְלוּ מַיִם מִנִּי יָם. Die Wolke schwindet כָּלָה עָנָן. Meine Hoffnung ist geschwunden אָבְדָה תִקְוָתִי. Es schwindet der Muth der Egypter וְנָבְקָה (וְנָבַקָּה) רוּחַ מִצְרַיִם. Es schwand nicht seine Kraft לֹא נָס לֵחֹה. Die Zunge schwindet in dem Munde לְשׁוֹנָם תִּמַּק בְּפִיהֶם.

Schwierig, ein schwieriger Gegenstand דָּבָר קָשֶׁה.

Schwirren, über ihm schwirrt des Köchers Geschoß עָלָיו תִּרְנֶה אַשְׁפָּה.

Schweigen, 1) nicht reden חָשָׁה, הֶחֱשָׁה, הָדוֹם, הֶחֱרִישׁ, חָרַשׁ; (Letzteres nur im Futur. יֶחֱרַשׁ, תֶּחֱרַשׁ); שָׁתַק. Er beschimpfte dich, und du schwiegst dazu חֵרֵף אֹתְךָ וְאַתָּה הֶחֱרַשְׁתָּ לוֹ. Er hieß uns schweigen דִּבֶּר אֵלֵינוּ לֵאמֹר הַסּוּ (הֶחֱשׁוּ) (הַחֲרִישׁוּ). 2) (Fig.) Es schweigen die Wogen וַיֶּחֱשׁוּ גַלֵּיהֶם. Das Meer schweigt יִשְׁתֹּק הַיָּם, s. Still.

Schweigen, das, שְׁתִיקָה*.

Schwein, das, חֲזִיר.

Schweinisch, כַּחֲזִיר.

Schweiß, der, זֵעָה, יֶזַע. Wenn er im Schweiße ist, darf er die Kleider nicht wechseln אַל יְשַׁנֶּה בְגָדָיו בַּיֶּזַע. Im Schweiße deines Angesichtes sollst du dein Brod essen בְּזֵעַת אַפֶּיךָ תֹּאכַל לֶחֶם.

Schweif, der, זָנָב, s. Schwanz.

Schweifen, s. Umherschweifen.

Schwebe, דָּבָר הַתָּלוּי בָּאֲוִיר; (fig.) Die Sache bleibt noch in der Schwebe הַדָּבָר עוֹד תָּלוּי וְלֹא נִגְמַר עוֹד.

Schweben, der Adler schwebt über seine Jungen הַנֶּשֶׁר יְרַחֵף עַל גּוֹזָלָיו. Ich soll gehen, zu schweben über den Bäumen? וְהָלַכְתִּי לָנוּעַ עַל הָעֵצִים. Er schwebte zwischen dem Himmel und der Erde (an der Terebinthe hängend) וַיֻּתַּן בֵּין הַשָּׁמַיִם וּבֵין הָאָרֶץ.

Schweben, das, der Wolken מִפְלְשֵׂי עָב.

Schwägerin, die, יְבָמֶת. Seine, יְבִמְתּוֹ; Ihre אֵשֶׁת אָחִיהָ.

Schwägerschaft, die, חִתּוּן*.

Schwäher, der, חֹתֵן, s. Schwiegervater.

Schwächlich, wenn die Schafe schwächlich wurden וּבְהַעֲטִיף הַצֹּאן. Er ist schwächlich geworden כָּשַׁל כֹּחוֹ.

Schwächling, der, die Schwächlinge fielen dem Laban zu וְהָיָה הָעֲטֻפִים לְלָבָן.

Schwäche, die, des Körpers חֻלְשַׁת הַגּוּף*.

Schwächen, 1) er schwächte meine Kraft הִכְשִׁיל כֹּחִי. Die Geschwächten הַנֶּחֱשָׁלִים. 2) Ein Mädchen.— עִנָּה אֶת הַבְּתוּלָה.

Schwelgen, רָדַף אַחֲרֵי הַתַּעֲנוּגִים. Wir wollen in Liebesgenüssen — נִתְעַלְּסָה בָּאֳהָבִים.

Schwelger, der, הָרֹדֵף אַחֲרֵי הַתַּעֲנוּגִים.

Schwelle, die, סַף, plur. סִפִּים; מִפְתָּן. Auf der Schwelle stehen הִסְתּוֹפֵף.

Schwellen, der Leib, der Fuß ist ihm geschwollen צָבְתָה בִטְנוֹ, בָּצְקָה רַגְלוֹ. Ein geschwollener Leib בֶּטֶן צָבָה.

Schwemme, die, aus der Schwemme steigen עָלָה מִן הָרַחְצָה.

Schwemmen, 1) man hat die Pferde geschwemmt הוֹרִידוּ אֶת הַסּוּסִים אֶל הָרַחְצָה וְשָׁחוּ; 2) (fig.) ich schwemme jede Nacht mein Bett אַשְׂחֶה בְכָל לַיְלָה מִטָּתִי.

Schwängern, er hat das Mädchen geschwängert עִנָּה אֶת הַנַּעֲרָה וְהָרְתָה לוֹ.

Schwänzeln, der Hund schwänzelt הַכֶּלֶב יָנִיעַ זְנָבוֹ s. Webeln.

Schwenken, die Fahne הֵנִיף, הֵנִיעַ הַנֵּס.

Schwester, die, אָחוֹת. Meine Schwestern אֲחוֹתַי, אַחְיוֹתַי.

Schwesterlich, sie lieben sich אַהֲבָתָב אַהֲבַת אַחְוֹות.

Schwefel, der, גָּפְרִית.

Schwer, 1) wie schwer ist das Silber מַה מִּשְׁקַל מִשְׁקָלוֹ כִּכַּר הַכֶּסֶף. Es ist ein Talent schwer מִשְׁקָלוֹ כִּכַּר. 2) Eine schwere Last מַשָּׂא כָבֵד. 3) Ihre Sünde ist schwer כָּבְדָה חַטָּאתָם; (fig.) die Sache ist dir zu schwer כָּבֵד מִמְּךָ הַדָּבָר. Er hat eine schwere Zunge כְּבַד לָשׁוֹן הוּא. Er hat eine schwere Hand יָדָיו כְּבֵדִים. Seine Hand liegt schwer auf uns כָּבְדָה, קָשְׁתָה יָדוֹ עָלֵינוּ. Eine schwere Arbeit עֲבוֹדָה קָשָׁה. Sie hatte eine schwere Geburt קָשְׁתָה, הִקְשְׁתָה בְלִדְתָּהּ. Die Rechtssache, die euch zu schwer sein wird הַדָּבָר אֲשֶׁר יִקְשֶׁה מִכֶּם. Etwas Schweres hast du gefordert הִקְשִׁיתָ לִשְׁאוֹל. Von Unternehmungen. Nunmehr wird ihnen Nichts zu schwer werden וְעַתָּה לֹא יִבָּצֵר מֵהֶם. Schwer machen הַכְבֵּד, s. Erschweren.

Schwert, das, חֶרֶב. Schwerter חֲרָבוֹת.

Schwertfeger, der, מָרֵט חֲרָבוֹת.

Schwertstreich, der, מַכַּת חֶרֶב.

Schwerlich, er wird schwerlich kommen אֶחְשֹׁב הִמָּנֵעַ יִמָּנַע מִבּוֹא. Er wird es schwerlich thun אֹמֵר אֲנִי מָאֵן יְמָאֵן לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר.

Schwermuth, die, seine — עַצְּבַת לִבּוֹ אֲשֶׁר לֹא תֶחְשַׁךְ, רוּחוֹ הַנְּכֵאָה תָמִיד.

Schwermüthig sein, הִתְעַצֵּב בְּלִי חָשֵׂךְ. Sie ist, קְשַׁת, עֲצוּבַת רוּחַ הִיא כָּל הַיָּמִים. Die Schwermüthigen קֹדְרִים.

Schwärmen, 1) die schwärmenden Bienen עֲדַת הַדְּבוֹרִים הַנּוֹדֶדֶת מְבוּלְבָּלָה, s. Umschwärmen. 2) Von Menschen, s. Umherschwärmen.

Schwärmer, der, 1) ein Mensch, der in rauschenden und ungeordneten Vergnügungen lebt אִישׁ הֹמֶה. 2) Ein Mensch, der seinen verworrenen Vorstellungen folgt אִישׁ הַדָּבֵק בְּדִמְיוֹנוֹת שָׁוְא וְכָזָב*.

Schwärmerin, die, sie ist eine, הֹמִיָּה הִיא.

Schwere, die, כֹּבֶד.

Schwärzlich, sie ist, שְׁחַרְחֹרֶת הִיא.

Schwärze, die, שְׁחוֹר. Dunkler als Schwärze ist ihre Gestalt חָשַׁךְ מִשְּׁחוֹר תָּאֳרָם.

Schwärzen, 1) das Leder טוּחַ עוֹר בְּשָׁחוֹר. 2) Der Himmel schwärzt sich יִתְקַדְּרוּ הַשָּׁמַיִם הַשָּׁמַיִם יִלְבְּשׁוּ קַדְרוּת.

Staat, der, מַמְלָכָה, כָּל מְדִינוֹת הַמַּלְכוּת.

Staatsangelegenheiten, die דִּבְרֵי (עִנְיְנֵי) הַמַּמְלָכָה.

Staatsboten, die, רָצֵי הַמֶּלֶךְ.

Staatsgefängniß, das, הַמִּשְׁמָר אֲשֶׁר בּוֹ אֲסוּרֵי (אֲסִירֵי) הַמֶּלֶךְ.

Staatswagen, der, מִרְכֶּבֶת הַמֶּלֶךְ.

Staatsminister, die, הַשָּׂרִים הַיּוֹשְׁבִים רִאשֹׁנָה בַּמַּלְכוּת.

Staatskunst, die, חָכְמַת הַנְהָגַת הַמְּדִינָה*.

Staatsräthe, die, יוֹעֲצֵי הַמֶּלֶךְ.

Staar, der, s. Blindheit.

Stab, der, מַטֶּה, מַקֵּל. Das Ende des Stabes קְצֵה הַמִּשְׁעֶנֶת. Stäbe מַטּוֹת, מַקְלוֹת, מִשְׁעֲנוֹת. Zerbrochen ist der Stab, der dich schlug נִשְׁבַּר שֵׁבֶט מַכֵּךְ.

Stabeisen, das, מְטִיל בַּרְזֶל.

Stadt, die, עִיר, קִרְיָה. Städte עָרִים (einmal) עֲיָרִים.

Stadtobrigkeit, die, שָׂרֵי, פְּקִידֵי הָעִיר.

Stadtgebiet, das, פֶּלֶךְ הָעִיר.

Stadtgericht, das, בֵּית מִשְׁפַּט הָעִיר, שׁוֹפְטֵי הָעִיר.

Stadtgespräch, das, es wurde zum, הָיְתָה שִׂיחַת אַנְשֵׁי הָעִיר, s. Gespräch.

Stadthaus, das, s. Rathhaus.

Stadtwache, die, שֹׁמְרֵי, פְּקֻדּוֹת הָעִיר.

Stadtneuigkeit, die, דָּבָר חָדָשׁ הַנִּשְׁמָע בָּעִיר.

Stadtkundig, נוֹדָע לְכָל אַנְשֵׁי הָעִיר.

Stahl, der, אִסְטְמָה*.

Statue, die, מַצֵּבָה, plur. מַצֵּבוֹת.

Statur, die, ein Mann von großer, גְּבַהּ קוֹמָה, אִישׁ מִדָּה, plur. אַנְשֵׁי מִדּוֹת. Ein Mann von kleiner, שְׁפַל קוֹמָה, (weibl.) שִׁפְלַת קוֹמָה.

Statt, dieses findet hier nicht לֹא יֵעָשֶׂה כֵן בִּמְקוֹמֵנוּ. Laß meine Bitte an dich Statt finden תִּפָּל־נָא תְחִנָּתִי לְפָנֶיךָ.

Statt seiner, ihrer תַּחְתָּיו, תַּחְתֶּיהָ, s. Anstatt.

Statthalter, der, שַׂר הַמְּדִינָה, plur. שָׂרֵי הַמְּדִינוֹת, s. Vice-König.

Stattlich gekleidet sein, לָבוּשׁ בִּגְדֵי תִפְאֶרֶת, s. Prächtig.

Stachel, der, 1) Spitze. Sie werden Stacheln sein in euren Seiten וְהָיוּ לִצְנִינִים בְּצִדֵּיכֶם. Die Worte der Weisen sind wie Stacheln דִּבְרֵי חֲכָמִים כַּדָּרְבֹנוֹת. Die Stacheln der Bienen חִדּוּדֵי הַדְּבוֹרִים. 2) Der Treibstachel דָּרְבָן.

Stachelig, von Gewächsen אֲשֶׁר בּוֹ צְנִינִים.

Stachelrede, die, שְׁנִינָה.

Stall, der, vier tausend Ställe für Pferde אַרְבַּעַת אֲלָפִים אֻרְיוֹת סוּסִים, s. Rinderstall, Schafstall.

Stallmeister, der, אַהוּרְיָרָא*.

Stamm, der, 1) eines Baumes גֶּזַע, מַצֶּבֶת. 2) Volksabtheilung שֵׁבֶט, מַטֶּה. Die Häupter der Stämme רָאשֵׁי הַשְּׁבָטִים, הַמַּטּוֹת. Der königliche Stamm זֶרַע הַמֶּלֶךְ, זֶרַע הַמְּלוּכָה, הַמַּמְלָכָה.

Stammbaum, סֵפֶר הַיַּחַשׂ לְתוֹלְדוֹתָיו, s. Stammregister.

Stammgut, das, אֲחֻזַּת רָאשֵׁי הָאָבוֹת.

Stammhaus, das, בֵּית אֲחוּזַּת רָאשֵׁי הָאָבוֹת.

Stammwort, das, מִלָּה יְסוֹדִית; שֹׁרֶשׁ, plur. שָׁרָשִׁים.

Stammler, der, אִישׁ עִלֵּג לָשׁוֹן, plur. עִלְּגִים; עֲרַל שְׂפָתַיִם, כְּבַד לָשׁוֹן, כִּבְדֵי לָשׁוֹן, כְּבַד פֶּה, *מְגַמְגֵּם בִּלְשׁוֹנוֹ.

Stammeln, er stammelt, נִלְעַג לָשׁוֹן הוּא, s. Stammler.

Stammvater, der, אֲבִי הַמִּשְׁפָּחָה. Dein — אָבִיךָ הָרִאשׁוֹן.

Stammregister, das, סֵפֶר הַיַּחַשׂ.

Stampfen, mit den Füßen רָקַע בְּרַגְלָיו. Die Rosse stampfen הַסּוּסִים יִדְהֲרוּ בְּשַׁעֲטַת פַּרְסוֹתֵיהֶם.

Stampfen, das, seiner Rosse דַּהֲרוֹת אַבִּירָיו, שַׁעֲטַת פַּרְסוֹת אַבִּירָיו.

Stange, die, מוֹט, מוֹטָה. Stangen בַּדִּים, מוֹטוֹת. Setze ihn auf eine — שִׂים אֹתוֹ עַל נֵס. Eine goldene — לְשׁוֹן זָהָב.

Stangeisen, das, מְטִיל בַּרְזֶל.

Stand, der, 1) das Stehen. Sie flohen insgesammt, hielten nicht Stand נָסוּ יַחְדָּיו לֹא עָמָדוּ. 2) Der Ort, wo man steht מַעֲמָד, עֹמֶד, מַצָּב, s. Stätte. 3) Eine Sache zu Stande bringen כַּלֵּה דָבָר. Es kam nicht zu Stande לֹא נִהְיָה הַדָּבָר. 4) Weil er nicht im Stande war, ihm zu helfen מִבִּלְתִּי יְכָלְתּוֹ לְעָזְרוֹ, s. Können. 5) Die Sache befindet sich noch in dem vorigen Stande הַדָּבָר הוּא כְּבָרִאשֹׁנָה. 6) In Zusammensetzungen. Der hiesige Bürgerstand כָּל בַּעֲלֵי הָעִיר הַזֹּאת, s. Witwenstand. In ihrem ledigen Stande בַּיָּמִים אֲשֶׁר לֹא הָיְתָה עוֹד לְאִישׁ, *בִּהְיוֹתָהּ פְּנוּיָה 7) Leute von Stande גְּדוֹלִים, אֲצִילִים, נְדִיבִים, s. Vornehm.

Standarte, die, דֶּגֶל הַפָּרָשִׁים.

Standort, der, מַעֲמָד.

Standbild, das, מַצֵּבָה.

Standhaft, sei muthig und — חֲזַק וֶאֱמָץ. Er ist in seinen Entschlüssen — לִבּוֹ נָכוֹן בְּקִרְבּוֹ.

Standmäßig, er kleidet sich, יִלְבַּשׁ בְּגָדִים הַנָּאִים לוֹ.

Standpunkt, der, מַעֲמָד.

Staffete, die, רָץ הַמֶּלֶךְ.

Staffel, die, מַעֲלָה, מַדְרֵגָה. Staffeln מַעֲלוֹת, מַדְרֵגוֹת.

Stark, 1) dick. Du bist stark geworden עָבִיתָ. Ein großer, starker Mann אִישׁ גָּדוֹל וּבָרִיא. 2) Ein starkes Kriegsheer חַיִל כָּבֵד, עָצוּם. Wie stark ist seine Mannschaft? מַה מִּסְפַּר אֲנָשָׁיו. Er hat einen starken Anhang רַבָּה עֲדָתוֹ. 3) In Ansehung der Leibeskraft. Ein starker Mann אִישׁ חָזָק, גִּבּוֹר. Was ist stärker als der Löwe? מַה עַז מֵאֲרִי. Sie waren stärker als Löwen מֵאֲרָיוֹת גָּבֵרוּ. Die starken Schafe הַצֹּאן הַמְקֻשָּׁרוֹת. Er war stärker als sie חָזַק מִמֶּנָּה. Er machte es stärker als seine Dränger וַיַּעֲצִמֵהוּ מִצָּרָיו. Stark wie die Eichen חָסֹן כָּאַלּוֹנִים.

Starr, 1) seine Augen sind, קָמוּ עֵינָיו. Starr werden, s. Erstarren. Der starre Stein אֶבֶן דּוּמָם. 2) Starr vor sich hinsehen הֶעֱמִד אֶת פָּנָיו. Jemanden starr anblicken תָּמֹהַּ אֶל אִישׁ, s. Anstarren.

Starrsinnig sein הִקְשָׁה לִבּוֹ, *עָמַד עַל דַּעְתּוֹ.

Starren, die, Finger starren mir vor Kälte קָמוּ אֶצְבְּעוֹת יָדַי מִקֹּר.

Starrkopf, der, הַמַּקְשֶׁה לִבּוֹ, *הָעוֹמֵד עַל דַּעְתּוֹ.

Stottern, s. Stammeln.

Stochern, die Zähne mit einem spitzigen Hölzchen תָּרֵב עֵץ קָטָן וּמְחֻדָּד בֵּין שִׁנָּיו לְנַקּוֹתָן*.

Stolpern, im Gehen הִכָּשֵׁל בַּהֲלִיכָתוֹ s. Straucheln.

Stolz, er ist, גְּבַהּ רוּחַ, גְּבַהּ לֵב הוּא, יִגְבַּהּ לִבּוֹ. Stolz thun, sich stolz benehmen עָשָׂה גַאֲוָה. Die Töchter Zions thun stolz גָּבְהוּ בְּנוֹת צִיּוֹן. Stolze Menschen גֵּאִים, גְּבֹהִים, רְהָבִים. Ein stolzer Mann גֶּבֶר יָהִיר. Stolze Blicke עֵינַיִם רָמוֹת, עֵינֵי גְבֹהִים. Stolze Reden führen דַּבֵּר גְּבֹהָה, דַּבֵּר בְּגַאֲוָה.

Stolz, der גַּאֲוָה, גֵּוָה, גֵּאָה, גֵּאוּת, גָּאוֹן, גַּבְהוּת, גֹּבַהּ, רוּם לֵב, גֹּבַהּ אַף, רוּם עֵינַיִם.

Stolziren, mit Etwas, הִתְהַדֵּר בְּ, s. Prahlen, Prangen.

Stoß, der, 1) eines Ochsen נְגִיחַת הַשּׁוֹר*. Jemanden einen Stoß geben נָגַח אִישׁ. Der Stoß ging ihm durch das Herz בָּאָה הַחֶרֶב בְּלִבּוֹ, s. Stich. 2) Ein Stoß Holz מַעֲרֶכֶת עֵצִים, מְדֻרָה.

Stoßen, act. 1) Jemanden, daß er umfällt דָּחָה אִישׁ לִנְפֹּל. Sie werden eine schwangere Frau — וְנָגְפוּ אִשָּׁה הָרָה. Wenn ein Ochs Jemanden stößt כִּי יִגַּח, יִגַּח שׁוֹר אֶת אִישׁ. Mit den Hörnern — נִגַּח בְּקַרְנָיו אֶת. Du wirst mit dem Fuße an dem Steine — תִּגֹּף, תִּתְנַגֵּף רַגְלְךָ בָּאֶבֶן. Einem den Degen in den Leib — תָּקַע חַרְבּוֹ בְּבֶטֶן אִישׁ. 2) Etwas in einem Mörser — דּוּךְ בַּמְּדוֹכָה אֶת, כָּתַשׁ בַּמַּכְתֶּשֶׁת אֶת. 2) (Fig.) Jemanden vom Throne — הוֹרִיד אִישׁ מֵעַל כִּסֵּא מַלְכוּתוֹ.

Stoßen, neut. 1) in die Posaune תָּקַע בַּשּׁוֹפָר. 2) Der Wind stieß an die vier Ecken des Hauses נָגַע הָרוּחַ בְּאַרְבַּע פִּנּוֹת הַבַּיִת. Das Schiff stieß gestern vom Ufer הָאֳנִיָּה נִדְחָה אֶתְמוֹל מִן הַחוֹף אֶל תּוֹךְ הַיָּם. 3) Die Grenze stößt an den Wald יִפְגַּע הַגְּבוּל בַּיַּעַר. Mein Zimmer stößt an das seinige יִגַּע חֲדָרִי בְּחַדְרוֹ. 4) Wir sind auf das feindliche Heer gestoßen פָּגַשְׁנוּ אֶת מַחֲנֵה הָאוֹיֵב.

Stoßen, das, mit den Hörnern נְגִיחָה*. In die Posaune, תַּקַע (תְּקִיעַת) שׁוֹפָר.

Stoff, der, 1) ein wollener, בֶּגֶד צֶמֶר. Aus goldgewirkten Stoffen ist ihr Kleid מִמִּשְׁבְּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁהּ. 2) Der Stoff eines Gedichtes הַדָּבָר אֲשֶׁר יָשִׁיר אֹתוֹ הַמְשׁוֹרֵר. Zu einer Erzählung עִנְיַן הַסִּפּוּר*. Zum Lachen סִבַּת הַשְּׂחוֹק*.

Stopfen, 1) ein Loch mit Werg מִלֵּא חוֹר נְעֹרֶת לְסָתְמוֹ. 2) (Fig.) Ich werde ihm das Maul — אֶעֱשֶׂה דָבָר וִיסֻכַּר פִּיו, וְיִכְלָא שְׂפָתָיו.

Stoppel, die, קַשׁ, תֶּבֶן; (fig.) was soll die Stoppel bei dem Getreide מַה לַתֶּבֶן אֶת הַבָּר.

Stoppeln, du sollst nicht hinterdrein לֹא תְפָאֵר אַחֲרֶיךָ.

Stock, der, 1) zum Schlagen מַקֵּל, plur. מַקְלוֹת, s. Stab. 2) Für Gefangene מַהְפֶּכֶת, סַד, s. Block, 3) s. Stockwerk.

Stockblind, er ist, מֻכֶּה בַּסַּנְוֵרִים הוּא, אֵין עֵינַיִם הוּא.

Stockhaus, das, בֵּית הַמַּהְפֶּכֶת.

Stockwerk, das, יָצִיעַ. Das unterste הַיָּצִיעַ הַתַּחְתֹּנָה. Untere, zweite und dritte Stockwerke תַּחְתִּיִּם שְׁנִיִּם וּשְׁלִשִׁים.

Stockmeister, der, הָאִישׁ אֲשֶׁר עַל הָאֲסוּרִים.

Stockfinstere Nächte, לֵילוֹת חֹשֶׁךְ וַאֲפֵלָה.

Stockprügel, er hat zwanzig Stockprügel bekommen הֻכָּה מַלְקוֹת עֶשְׂרִים בַּמַּקֵּל.

Stockzahn, der, s. Backenzahn.

Stocken, 1) die Milch stockt sich יִקָּפֵא הֶחָלָב. Es stocken die Körner unter ihren Schollen עָבְשׁוּ פְרֻדוֹת תַּחַת מֶגְרְפֹתֵיהֶם. 2) Im Reden —, s. Stecken bleiben.

Storch, der, חֲסִידָה.

Stöhnen, אָנַק, נָאַק, הִתְיַפֵּחַ. Ihre Mägde stöhnen wie die Tauben אַמְהֹתֶיהָ מְנַהֲגוֹת כְּקוֹל יוֹנִים.

Stöhnen, das, אֲנָקָה.

Stößig, ein stößiger Ochs שׁוֹר נַגָּח.

Stößel, der, עֱלִי.

Stöpsel, der, מְסוּכְרָא*.

Stöckchen, das, מַקֵּל דַּק.

Stören, Jemanden in der Arbeit הִשְׁבִּית, הִפְרִיעַ אִישׁ מִמְּלַאכְתּוֹ. Im dem Schlafe הֵנֵד שֵׁנָה מֵעֵינֵי אִישׁ. Störe meine Freude nicht אַל תַּשְׁבֵּת מְשׂוֹשִׂי.

Stube, die, חֶדֶר.

Stiel, der, 1) am Obste עֻנְקָץ*. 2) Der Stiel an einer Axt, עֵץ הַגַּרְזֶן.

Styl, der, (לִמְחַבֵּר סְפָרִים) סִגְנוֹן הַלָּשׁוֹן, s. Schreibart

Still, 1) ohne Bewegung, die Sonne stand, וַיִּדֹּם הַשֶּׁמֶשׁ. Still sitzen יָשַׁב דּוּמָם. Er stand still auf seinen Hefen שֹׁקֵט הוּא אֶל שְׁמָרָיו. Das Meer wurde — שָׁתַק הַיָּם, שָׁתְקוּ גַּלֵּי הַיָּם. Stilles Wasser מֵי מְנוּחוֹת. 2) Ohne Laut. Sei still הַחֲרֵשׁ; seid still הַחֲרִישׁוּ, הֶחֱשׁוּ, הַסּוּ. 3) Ein stiller Mensch אִישׁ שֹׁקֵט, אִישׁ מְנוּחָה. Die Stillen im Lande רִגְעֵי אֶרֶץ.

Stille, die שֶׁקֶט, *שְׁקוּט, הַשְׁקֵט, הַשְׁקָטָה, שְׁתִיקָה. Jemanden in der Stille wegschicken שִׁלַּח אִישׁ חֶרֶשׁ.

Stillen, das Blut עָצַר בְּדַם הַנָּזֵל; (fig.) das Brausen des Meeres — הִשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן הַיָּם; Jemands Zorn, הֵשִׁיב חֲמַת אִישׁ, הֵשִׁיב חֵמַת אִישׁ; den Streit הַשְׁקֵט הָרִיב; den Durst שָׁבַר צְמָאוֹ; den Hunger מִלֵּא נַפְשׁוֹ הָרְעֵבָה.

Stillschweigen, הַחֲרֵשׁ, הַחֲשָׁה.

Stillschweigen, das, שְׁתִיקָה*.

Stillstand, der, des Mondes, der Sonne הָעֵת אֲשֶׁר בָּהּ יַעֲמֹד הַיָּרֵחַ, הָעֵת אֲשֶׁר בָּהּ יִדֹּם הַשֶּׁמֶשׁ, s. Waffenstillstand.

Stimmung, die, du bist in keiner guten, פָּנֶיךָ נִזְעָמִים, סַר וְזָעֵף אַתָּה.

Stimme, die, 1) eig. קוֹל, plur. קוֹלוֹת. Die Stimme hören lassen הִשְׁמִיעַ, נָתַן קוֹלוֹ. Sie hat eine schöne — קוֹלָהּ נָעִים, עָרֵב. 2) Die Mehrheit der Stimmen רֹב הַדֵּעוֹת*.

Stimmen, 1) die Harfe ist gut gestimmt *מֵיתְרֵי הַכִּנּוֹר מְתוּחִים בְּמִשְׁפָּט. 2) Er ist fröhlich gestimmt לִבּוֹ טוֹב עָלָיו.

Stümper, der, s. Pfuscher.

Stündlich, בְּכָל שָׁעָה וְשָׁעָה*.

Stinken, בָּאַשׁ, הִבְאִישׁ, הִזְנִיחַ.

Stinken, das, בְּאֹשׁ, s. Gestank.

Stift, der, zum Zeichnen חֶרֶט.

Stiftshütte, die, אֹהֶל מוֹעֵד, מִשְׁכַּן הָעֵדוּת.

Stiften, Frieden עָשָׂה שָׁלוֹם; Streit, Zank, הֵרִיב רִיב, גֵּרָה, שִׁלַּח מְדָנִים.

Stiefbruder, der, er ist mein בֶּן אָבִי, בֶּן אִמִּי הוּא, אָחִי חוֹרְנִי הוּא.

Stiefsohn, der, er ist ihr, בֶּן אִישָׁהּ הוּא; er ist sein, בֶּן אִשְׁתּוֹ הוּא, *בְּנוֹ חוֹרְנוֹ הוּא.

Stieftochter, die, sie ist meine, בַּת אִשְׁתִּי, בַּת אִישִׁי הִיא, *בִּתִּי חוֹרְנִתִּי הִיא.

Stiefmutter, die, seine, אֵשֶׁת אָבִיו, *אִמּוֹ חוֹרְנִתּוֹ; ihre, אֵשֶׁת אָבִיהָ, *אִמָּהּ חוֹרְנִתָּהּ.

Stiefvater, der, mein, בַּעַל אִמִּי, *אָבִי חוֹרְנִי.

Stiefkind, das, seine Stiefkinder, בְּנֵי אִשְׁתּוֹ וּבְנוֹתֶיהָ; ihre — בְּנֵי אִישָׁהּ וּבְנוֹתָיו.

Stiefschwester, die, sie ist meine, בַּת אָבִי הִיא; im Codex mit dem Zusatze אַךְ לֹא בַת אִמִּי; von der Mutter her בַּת אִמִּי הִיא, *אֲחוֹתִי חוֹרְנִתִּי הִיא.

Stück, das, 1) ein Stück Holz בּוּל עֵץ. 2) Von zerlegtem Fleische בֶּתֶר, נֵתַח. Stücke בְּתָרִים, נְתָחִים, גְּזָרִים. 3) Ein Stück Brod פַּת לֶחֶם. Zerstücke es in Stücke פָּתוֹת אֹתָהּ פִּתִּים. 4) Ein Stück Feigenkuchen פֶּלַח דְּבֵלָה. 5) Ein Kleid in zwei Stücken zerreißen קָרַע בֶּגֶד לִשְׁנַיִם, קְרָעִים. 6) Stücke Silber רַצֵּי כֶסֶף. 7) Ein Stück Feld חֶלְקַת הַשָּׂדֶה, חֶלְקָה. 8) Zehn Stück Rindvieh עֲשָׂרָה בָקָר. 9) Auch in diesem Stücke will ich dich begünstigen נָשָׂאתִי פָנֶיךָ גַּם לַדָּבָר הַזֶּה. 10) Etwas von freien Stücken thun הִתְנַדֵּב לַעֲשׂוֹת דָּבָר.

Stückweise verkaufen, Aepfel מָכַר הַתַּפּוּחִים לְאֶחָד אֶחָד. Gebräuchlich in der Umgangssprache. לַאֲחָדִים, s. Einzeln.

Stückwerk, das, unser Wissen ist יְדִיעָתֵנוּ אֵינֶנָּה שְׁלֵמָה.

Stückchen, das, חֲתִיכָה קְטַנָּה*.

Stückeln, s. Zerstückeln.

Sticken, mit Seide רָקַם בְּמֶשִׁי. Gestickte Kleider רְקָמוֹת.

Sticker, der, רֹקֵם.

Stickerin, die, אִשָּׁה רֹקֶמֶת.

Stickerei, die, 1) die Kunst חָכְמַת הָרַקָּם. 2) Etwas Gesticktes רִקְמָה, מַעֲשֵׂה רֹקֵם.

Stier, der, פַּר, פָּר; ein junger, פַּר בֶּן בָּקָר. Stiere פָּרִים.

Stürmisch, das stürmische Meer הַיָּם הַסֹּעֵר, יָם נִגְרָשׁ. Das Meer wird immer stürmischer הַיָּם הוֹלֵךְ וְסֹעֵר.

Stürmen, sie stürmen heran, um mich zu zerstäuben יִסְעֲרוּ לַהֲפִיצֵנִי.

Stirn, die, מֵצַח. Stirnen מִצְחוֹת. Sie haben eine freche Stirn חִזְקֵי מֵצַח, חִזְקֵי מֵצַח הֵמָּה, מִצְחָם נְחוּשָׁה.

Stirnband, das, טוֹטָפוֹת, *תְּפִלִּין.

Stirnbinde, die königliche, כֶּתֶר מַלְכוּת.

Stürze, die, צָמִיד, s. Deckel.

Stürzen, neut. 1) vom Pferde, vom Thurme, aus dem Fenster — נָפַל מֵעַל הַסּוּס, מִן הַמִּגְדָּל, בְּעַד הַחַלּוֹן. Wenn er auch fällt, stürzt er nicht כִּי יִפֹּל לֹא יוּטָל. Das Laster jagt ihn, bis er stürzt רָע יְצוּדֶנּוּ לְמַדְחֵפֹת. Sie stürzten und konnten nicht wieder aufstehen דֹּחוּ וְלֹא יָכְלוּ קוּם. Der Profet wird mit dir — וְכָשַׁל גַּם נָבִיא עִמְּךָ. Das vom Berge stürzende Wasser הַמַּיִם הַיֹּרְדִים מִן הָהָר. 2) Er stürzte in das Zimmer נִדְחַף וּבָא הַחַדְרָה. Er stürzte aus dem Hause נִדְחַף לָצֵאת מִן הַבַּיִת.

Stürzen, act. 1) Jemanden zu Boden הַפֵּל אִישׁ אַרְצָה; von einem Felsen הַשְׁלֵךְ אִישׁ מֵרֹאשׁ הַסֶּלַע; in eine Grube הַשְׁלֵךְ, הוֹרֵד אִישׁ אֶל הַשַּׁחַת. Sich ins Schwert, ins Wasser — נָפַל עַל חַרְבּוֹ; אִבֵּד נַפְשׁוֹ בַּמַּיִם. Du stürztest seinen Thron zu Boden כִּסְאוֹ לָאָרֶץ מִגַּרְתָּ. Die neue Regierungsweise stürzte den Minister הַמֶּמְשָׁלָה הַחֲדָשָׁה הוֹרִידָה אֶת פְּקִיד (oder) נְצִיב הַמֶּלֶךְ מִמִּשְׁמֶרֶת פְּקֻדָּתוֹ; 2) fig. Jemanden vom Throne, הוֹרֵד אִישׁ מִכִּסֵּא מַלְכוּתוֹ; von seinem hohen Posten הַדִּיחַ אִישׁ מִשְּׂאֵתוֹ; in's Unglück, הַדִּיחַ עַל אִישׁ הָרָעָה. Gott hat die Macht zu helfen und zu, יֵשׁ כֹּחַ בֵּאלֹהִים לַעְזוֹר וּלְהַכְשִׁיל. Sein eigener Rath stürzt ihn תַּשְׁלִיכֵהוּ עֲצָתוֹ. *Sich in Lebensgefahr* — הַשְׁלֵךְ נַפְשׁוֹ מִנֶּגֶד.

Stäubchen, das, Inseln hebt er weg wie ein — אִיִּים כַּדַּק יִטּוֹל.

Stäuben. עִפֵּר בֶּעָפָר.

Steig, der, נָתִיב, שְׁבִיל, s. Pfad.

Steigen, 1) auf einen Berg עָלָה עַל, אֶת הָהָר; aus dem Bette יָרַד מֵעַל הַמִּטָּה. Er kann keine Treppen mehr — אֵין בּוֹ כֹחַ לַעֲלוֹת בַּמַּעֲלוֹת; 2) fig. das Wasser steigt יִגְאוּ, יִגְבְּרוּ הַמַּיִם, s. Wachsen. Der Wein steigt mir in den Kopf עֲבָרַנִי הַיַּיִן. Er ist seit einigen Jahren sehr hoch gestiegen גָּדַל, נִשָּׂא מְאֹד זֶה שָׁנִים מִסְפָּר. Das Korn steigt täglich יִרְבֶּה מְחִיר הַדָּגָן יוֹם וָיוֹם.

Steigern, eine Waare, הַרְבֵּה מְחִיר הַמַּעֲרָב, הוֹקֵר אֶת מְחִיר הַסְּחוֹרָה (מֵאֲשֶׁר הָיְתָה בַּתְּחִלָּה).

Steil, das Steile wird zur Fläche (nach Einigen), הָרְכָסִים לְבִקְעָה. Der Berg ist steil הָהָר גָּבוֹהַ וְתָלוּל.

Stein, der, 1) eig. אֶבֶן. Steine אֲבָנִים. 2) In der Blase *צְמִירְתָּא, חוּמַרְתָּא.

Steinalt, שְׂבַע יָמִים.

Steineiche, die, תִּרְזָה.

Steinbock, der, יָעֵל, (das Weibchen) יַעֲלָה; אַקּוֹ. Steinböcke יְעֵלִים.

Steinbruch, der, ganze Steine vom Steinbruche אֶבֶן שְׁלֵמָה מַסָּע.

Steinhart, חָזָק, יָצוּק כְּמוֹ אָבֶן.

Steinhauer, der, חֹצֵב אֶבֶן.

Steinhaufen, der, גַּל אֲבָנִים, מַרְגֵּמָה. Die Steinhaufen גַּלִּים.

Steinwurf, der, *הַשְׁלָכַת הָאֶבֶן.

Steinig, der Weg ist, יֵשׁ אֲבָנִים בַּדֶּרֶךְ.

Steinigen, Jemanden סָקַל, סִקֵּל אִישׁ (בָּאֲבָנִים), רָגַם אִישׁ, רָגַם אִישׁ אֶבֶן, בָּאֶבֶן, בָּאֲבָנִים.

Steinicht, חָזָק כְּמוֹ אָבֶן.

Steinmetz, der, חֹצֵב אָבֶן.

Steinern, ein steinerner Mörser מְדוֹכַת אָבֶן.

Steinschneider, der, חָרַשׁ אֶבֶן, plur. חָרָשֵׁי אֶבֶן.

Steiß, der, שֵׁת, plur. שְׁתוֹת.

Steuer, die, מֶכֶס.

Steuereinnehmer, der הַמֵּרִים אֶת הַמֶּכֶס.

Steuerbar, אֲשֶׁר יוֹרִם ממנו מכס.

Steuermann, der, רַב הַחֹבֵל. מוֹלִיךְ הַסְּפִינָה.

Steuern, 1) einem Uebel, s. Abhelfen, Einhalt thun, 2) s. Rudern.

Steuerfrei, חָפְשִׁי.

Steif, meine Glieder sind, יַעַמְדוּ בַדֵּי בְשָׂרִי, s. Starr, Starren.

Steifen, sich auf Etwas, הִסָּמֵךְ עַל, s. Verlassen 4).

Steg, der, 1) s. Steig, Pfad. 2) Eine schmale Brücke über ein Flüßchen oder einen Graben גֶּשֶׁר קָטֹן, גַּמְלָא.

Städtisch, כְּדֶרֶךְ יֹשְׁבֵי עָרִים.

Städtchen, das, עִיר קְטַנָּה, עִיר מִצְעָר.

Städter, der, יוֹשֵׁב עִיר, הַיּוֹשֵׁב בָּעִיר.

Stehlen, Geld, גָּנֹב, גְּנֹב כֶּסֶף. Etwas Gestohlenes גְּנֵבָה. Ein bei Nacht gestohlenes Schaf שֶׂה גְּנֻבַת לָיְלָה; (fig.) die meine Worte stehlen, Einer von dem Andern מְגַנְּבֵי דְבָרַי אִישׁ מֵאֵת רֵעֵהוּ. Einem das Herz stehlen (ihn täuschen), גַּנֹּב לֵב אִישׁ.

Stehler, der, s. Hehler.

Stehen, 1) eig. עָמֹד, עֲמֹד עַל רַגְלָיו, קוּם. Gedenke, wie ich vor dir stand זְכֹר עָמְדִי לְפָנֶיךָ. Sie stürzen, wir aber stehen הֵמָּה נָפְלוּ וַאֲנַחְנוּ קַמְנוּ. Der Mann, der neben ihr steht הָאִישׁ הַנִּצָּב עָלֶיהָ. Stehen bleiben עָמֹד. Das Pferd bleibt nicht stehen, wenn die Trompete ertönt הַסּוּס לֹא יַאֲמִין כִּי קוֹל שׁוֹפָר. Die Haare stehen mir zu Berge תְּסַמֵּר שַׂעֲרַת בְּשָׂרִי. Laß den Becher auf dem Tische — אַל תָּסֵר אֶת הַכּוֹס מֵעַל הַשֻּׁלְחָן. Stehendes Wasser מַיִם אֲשֶׁר לֹא יִזְּלוּ. Wie er geht und steht אֵין לוֹ כִּי אִם הַבְּגָדִים אֲשֶׁר עַל בְּשָׂרוֹ. 2) Sich an einem Orte befinden. Die Kuh steht im Stalle הַפָּרָה בְּרֶפֶת הִיא. Die Augen stehen ihm voll Thränen עֵינָיו מְלֵאוֹת דִּמְעָה. Das steht in der Bibel הַדָּבָר הַזֶּה כָּתוּב בְּסִפְרֵי הַקֹּדֶשׁ. Das Haus steht nicht mehr הַבַּיִת אֵינֶנּוּ. So lang die Welt steht, s. Welt. 3) In Verbindung mit Vorwörtern. Er steht auf dem Punkte abzureisen יַחְשֹׁב לָלֶכֶת בְּדַרְכּוֹ. Das steht bei Gott הַדָּבָר הַזֶּה בְּיַד אֱלֹהִים הוּא. Ich stehe bei ihm in Gunst, in Gnaden מָצָאתִי חֵן בְּעֵינָיו, יֵשׁ עָלַי, אֵלַי חֶסֶד. Für Jemanden gut stehen, s. Bürgen. Das steht nicht in meiner Macht אֵין לְאֵל יָדִי לַעֲשׂוֹת זֹאת. Jemanden nach dem Leben — s. Trachten, Nachstellen. Unter Jemanden — הָיֹה תַּחַת יַד אִישׁ. 4) Es steht ihm frei, es zu thun oder nicht אִם טוֹב בְּעֵינָיו לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר יַעֲשֶׂנּוּ, וְאִם לֹא יֶחְדָּל. Ich stehe dir zu Gebote אֶעֱשֶׂה כִּרְצוֹנְךָ, כַּאֲשֶׁר תְּפַקֵּד עָלַי. 5) Wie steht es mit deinem Bruder? הֲשָׁלוֹם לְאָחִיךָ אוֹ לֹא. Es steht schlecht mit ihm רַע לוֹ. 6) Dieses Kleid kommt mir hoch zu stehen רַב הַמְּחִיר אֲשֶׁר בּוֹ קָנִיתִי אֶת הַבֶּגֶד הַזֶּה. 7) Dieses Kleid steht dir gut יִדְבַּק הַבֶּגֶד הַזֶּה אֶל בְּשָׂרֶךָ.

Stehen, das, עֲמִידָה.

Stätte, die heilige הַמָּקוֹם הַקָּדוֹשׁ. Die Begräbniß-Stätte מְקוֹם הַקְּבָרִים, חֲצַר מָוֶת, בֵּית עוֹלָם, s. Ort, Platz, Stelle.

Stets, תָּמִיד.

Stechen, 1) mit einer Gabel in das Fleisch הַכֵּה בְּמַזְלֵג אֶת הַבָּשָׂר; von der Schlange נָשֹׁךְ, שׁוּף. Zuletzt sticht er wie eine Otter אַחֲרִיתוֹ כְּצִפְעֹנִי יַפְרִישׁ. Er stach ihn in die Weichen, הִכָּהוּ אֶל הַחֹמֶשׁ. Er hat sie todt gestochen דְּקָרָהּ וּמֵתָה. Ich habe mich mit einem Messer in die Hand gestochen בָּא רֹאשׁ הַסַּכִּין בְּכַפִּי וּנְקָבָהּ. Die Sonne stach ihn auf das Haupt הִכְּתָה הַשֶּׁמֶשׁ עַל רֹאשׁוֹ. 2) Es sticht mich in den Nieren כִּלְיוֹתַי אֶשְׁתּוֹנָן. 3) In Kupfer stechen פַּתֵּחַ פִּתּוּחִים עַל לוּחַ נְחֹשֶׁת.

Stellung, die, der Planeten, מַעֲרֶכֶת הַמַּזָּלוֹת. Seine ehrenvolle Stellung im Leben מַעֲמָדוֹ בְּכָבוֹד בַּחַיִּים.

Stelle, die, 1) er weicht nicht von seiner לֹא יָמִישׁ מִמְּקוֹמוֹ. Verlaß nicht deine — מְקוֹמְךָ אַל תַּנַּח. Jeder bleibe an seiner Stelle שְׁבוּ אִישׁ תַּחְתָּיו. Die Stelle, wo die Füße der Priester fest standen מַצַּב רַגְלֵי הַכֹּהֲנִים הָכִין. Er stellte mich wieder auf meine — וַיַּעֲמִידֵנִי עַל עָמְדִי. Er reißt dich weg von deiner — מִמַּעֲמָדְךָ יֶהֶרְסֶךָ. 2) Stellen

Stärkung, die, für einen Ermatteten, דְּבַר הַמֵּשִׁיב אֶת נֶפֶשׁ הֶעָיֵף.

Stärke, die, 1) Kraft, גְּבוּרָה, עֹז, עֹצֶם, עָצְמָה. Du, meine Stärke! אֱיָלוּתִי. 2) Zum Steifen der Wäsche עֲמִילָה*.

Stärken, Jemanden, הֶחֱזִק, חִזֵּק, הֶעֱצִים, גִּבֵּר אִישׁ. Die Weisheit stärkt den Weisen הַחָכְמָה תָּעֹז לֶחָכָם. Sich das Herz, סָעַד לִבּוֹ, s. Laben.

Strahl, der, die Strahlen der Sonne קַרְנֵי הַשֶּׁמֶשׁ, s. Blitzstrahl, Lichtstrahl.

Strahlen, das Licht strahlt über sie אוֹר נָגַהּ עֲלֵיהֶם. Von Zion strahlt Gott einher מִצִּיּוֹן אֱלֹהִים הוֹפִיעַ. Sein Angesicht strahlte קָרַן עוֹר פָּנָיו.

Strang, der, חֶבֶל, s. Seil, Strick.

Stranguliren, s. Hängen, Erdrosseln.

Strand, der, des Meeres, שְׂפַת הַיָּם.

Stranden, das Schiff ist gestrandet נִשְׁבְּרָה וְנִלְחֲצָה הָאֳנִיָּה בֵּין סְעִיפֵי סְלָעִים.

Straße, die, 1) Weg, דֶּרֶךְ. 2) Gasse רְחוֹב, חוּץ, שׁוּק. Straßen רְחוֹבוֹת, חוּצוֹת, שְׁוָקִים. Die Königsstraße דֶּרֶךְ הַמֶּלֶךְ.

Straßenecke, die, רֹאשׁ, פִּנַּת חוּצוֹת.

Straßenkoth, der, טִיט חוּצוֹת.

Straßenräuber, der, הָאִישׁ הַגֹּזֵל, הַשּׁוֹדֵד אֶת עֹבְרֵי דֶרֶךְ. Die Straßenräuber פָּרִיצִים.

Strafbar, er ist, רָשָׁע הוּא, s. Schuldig.

Strafgerichte, die, Gottes, שְׁפָטֵי אֱלֹהִים; sie üben עָשׂה שְׁפָטִים.

Strafwürdig, ein strafwürdiges Verbrechen עָוֹן פְּלִילִי, עָוֹן פְּלִילִים.

Strafe, die, 1) eine üble Folge für ein Vergehen פְּקֻדָּה, מִשְׁפָּט. Der Ungestüm wächst, wenn du die Strafe erläßest גְּרָל חֵמָה נֹשֵׂא עֹנֶשׁ. Dieß ist die Strafe Egyptens זֹאת תִּהְיֶה חַטַּאת מִצְרָיִם. Meine Strafe ist zu groß, um sie zu ertragen גָּדוֹל עֲוֹנִי מִנְּשֹׂא. Die Strafe Gottes traf ihn יַד יְיָ הָיְתָה בּוֹ. 2) Geldstrafe. Er legte dem Lande eine Strafe auf נָתַן עֹנֶשׁ עַל הָאָרֶץ.

Strafen, Jemanden am Leibe, am Gelde, עָנַשׁ אִישׁ, לְאִישׁ; ein Kind mit der Ruthe, יַסֵּר הַיֶּלֶד בַּשֵּׁבֶט. Ich werde sie mit Feuer und Schwert, אֶשְׁפֹּט אִתָּם בָּאֵשׁ וּבֶחָרֶב. Gott hat ihn gestraft יָצְאָה בוֹ יַד יְיָ. Wir wähnten, er sei von Gott gestraft חֲשַׁבְנֻהוּ נָגוּעַ אֱלֹהִים.

Straff, ein straffes Seil חֶבֶל מָשׁוּךְ עַד מְאֹד. Ziehe die Saiten nicht zu straff an (fig.) אַל תַּעֲמוֹד עַל דַּעְתְּךָ יוֹתֵר מִדַּי.

Strapaze, die, עָמָל, תְּלָאָה, s. Beschwerlichkeit.

Stracks, חִישׁ מַהֵר, s. Schnell.

Stroh, das, תֶּבֶן. Wie man Stroh zerstampft כְּהִדּוּשׁ מַתְבֵּן.

Strohhalm, der, קְנֵה הַשִּׁבֳּלִים.

Strohfeuer, das, תֶּבֶן הַבֹּעֵר אַךְ רֶגַע בָּאֵשׁ. Seine Liebe ist nur Strohfeuer (fig.) אַהֲבָתוֹ לֹא תִמָּשֵׁךְ.

Strotzen, das Euter strotzt von Milch צָבוּ שְׁדֵי הַפָּרָה מֵחָלָב. Der Beutel strotzet von Geld הַכִּיס מָלֵא כֶסֶף עַד מְאֹד.

Strom, 1) Fluß, נָהָר. Ströme נְהָרִים, נְהָרוֹת, יִבְלֵי מָיִם. 2) Die Strömung im Flusse שִׁבֹּלֶת הַנָּהָר; 3) (fig.) Ströme Blutes vergießen, שָׁפַךְ דָּם כַּמָּיִם. Ströme von Thränen פַּלְגֵי דְמָעוֹת.

Strömung, die, und die Strömung (des Meeres) umfängt mich וְנָהָר יְסֹבְבֵנִי.

Strömen, es strömt das Wasser aus den Wolken זֹרְמוּ (זֹרְמוּ) מַיִם עָבוֹת; (fig.) zu ihm strömen alle Völker וְנָהֲרוּ אֵלָיו כָּל הַגּוֹיִם.

Strudel, der, laß mich von dem Strudel nicht wegspülen אַל תִּשְׁטְפֵנִי שִׁבֹּלֶת מַיִם.

Strumpf, der, plur. die Strümpfe *דִּרְדְּסִין.

Strunk, der, *קֶלַח, קַלְחָא.

Struppig, sein Haar ist, שְׂעַר רֹאשׁוֹ מְסֻמָּר.

Strauch, der, שִׂיחַ, plur. שִׂיחִים.

Straucheln, כָּשַׁל, הִכָּשֵׁל; über ein Holz, כָּשַׁל בָּעֵץ.

Straucheln, das, Jemanden zum Straucheln bringen הִכְשִׁיל אִישׁ; der Gegenstand des Strauchelns מִכְשׁוֹל, plur. מִכְשֹׁלִים.

Strauß, der, 1) der Vogel בַּת הַיַּעֲנָה. Strauße

יְעֵנִים, בְּנוֹת יַעֲנָה. Des Straußes Fittig כְּנַף רְנָנִים. 2) Von Blumen צְרוֹר פְּרָחִים. Die Sträuße צְרוֹרוֹת פְּרָחִים.

Striegel, der, מַקְרֵדָה, סַגְרֶדֶת, קַרְצוּף*.

Striegeln, קָרַד, קַרְצֵף*.

Striegeln, das, קַרְצוּף*.

Strich, der, 1) Linie, שִׂרְטוּט, קַו*. 2) Ein Strich Landes חֶבֶל הָאָרֶץ.

Strieme, die, חַבּוּרָה, חֲבוּרָה.

Strick, der, חֶבֶל. Stricke חֲבָלִים, s. Seil.

Streu, die, von Stroh, für die Schafe תֶּבֶן פָּרוּשׂ לְמַרְבֵּץ צֹאן.

Streusand, der, אֲבַק סְפָרִים*.

Sträuben, 1) es sträubt sich jedes Haar an meinem Leibe תְּסַמֵּר שַׂעֲרַת בְּשָׂרִי. 2) Sich sträuben, Etwas zu thun הִתְאַמֵּץ לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת דָּבָר.

Streit, der, 1) Zank, רִיב, מָדוֹן. 2) Vor Gericht רִיב, דִּין. 3) Kampf מִלְחָמָה. Da war Streit in den Thoren אָז לָחֶם שְׁעָרִים.

Streitaxt, die, מַפִּיץ.

Streitbare Männer, אַנְשֵׁי צָבָא, אַנְשֵׁי חַיִל, שֹׁלְפֵי חֶרֶב.

Streitwagen, der, רֶכֶב, רֶכֶב בַּרְזֶל.

Streitsache, die, רִיב, s. Rechtssache.

Streitsucht, die, רוּחַ מְדָנִים.

Streitsüchtig, er ist, אִישׁ מָדוֹן הוּא.

Streitig, die streitige Sache הַדָּבָר אֲשֶׁר יָרִיבוּ עָלָיו. Einem Etwas streitig machen רוּב עִם אִישׁ עַל דָּבָר.

Streitigkeiten, die, דִּבְרֵי רִיבֹת. Streitigkeiten schlichtet das Loos מִדְיָנִים יַשְׁבִּית הַגּוֹרָל.

Streiten, 1) Kämpfen, לָחַם. Mit Jemanden, לָחַם אֶת, לְ; הִלָּחֵם עִם, בְּ, אֶל, עַל; שָׂרָה עִם, שׂוּר אֶל. 2) Mit Worten, רוּב עִם אִישׁ, s. Zanken. 3) Das Streitet wider die Vernunft הַדָּבָר* הַזֶּה מִתְנַגֵּד אֶל הַשֵּׂכֶל.

Streich, der, s. Schlag, Hieb. 1) Er hat zehn Streiche bekommen הֻכָּה עֲשָׂרָה. 2) Einem einen Streich spielen הִתְחַכֵּם לְאִישׁ, s. Ueberlisten. Ein boshafter Streich מַעֲשֵׂה אִישׁ רָע.

Streichen, einem Kinde die Backen הֶעֱבִיר כַּפּוֹ עַל לְחָיֵי הַיֶּלֶד לְשַׁעֲשַׁע אֹתוֹ.

Streichen, neut. 1) die Vögel streichen הַצִּפֳּרִים נוֹדְדִים מִקִּנֵּיהֶם. Die Luft streicht durch die Zimmer הָרוּחַ הֹלֵךְ בְּתוֹךְ הַחֲדָרִים. 2) Durch die Felder שׁוֹטֵט בַּשָּׂדוֹת. 3) Der Garten streicht bis an den Fluß יִמְחֶה הַגַּן עַל הַנַּחַל, s. Streifen.

Streichen, act. 1) Butter auf das Brod מָרַח חֶמְאָה עַל הַלֶּחֶם. Ziegel, לָבֵן לְבֵנִים. Gott streichte ihn aus dem Buche der Lebenden אֱלֹהִים יִמְחֶה זִכְרוֹ מִסֵּפֶר הַחַיִּים. 2) Die Segel, הוֹרִד, הִשְׁפִּיל נֵס הָאֳנִיָּה. 3) Ein Kind mit Ruthen, — der Vater streichte sein Kind mit einer Ruthe הָאָב יְיַסֵּר אֶת בְּנוֹ בַּשֵּׁבֶט.

Sträußchen, das, צְרוֹר פְּרָחִים קָטֹן.

Streichstein, der, s. Probierstein.

Streuen, Blumen auf den Weg זָרַק פְּרָחִים עַל הַדֶּרֶךְ. Sie streueten Staub über ihre Häupter זָרְקוּ עָפָר עַל רָאשֵׁיהֶם. Samen, s. Ausstreuen.

Streifen, der, Oberdeutsch, der Streif, s. Strich. Er schälte daran weiße Streifen פִּצֵּל בָּהֵן פְּצָלוֹת לְבָנוֹת.

Streifen, neut. 1) die Grenze streift an der Küste des Meeres וּמָחָה הַגְּבוּל עַל כֶּתֶף יָם. 2) Räuber streifen durch den Wald יִפְשְׁטוּ שֹׁדְדִים בַּיַּעַר. Wir streiften in die Mittagsgegend פָּשַׁטְנוּ הַנֶּגֶב; s. Umherstreifen.

Streifen, act. 1) mit Streifen versehen. Gestreifte Schafe צֹאן עֲקֻדִּים. Etwas Gestreiftes עָקֹד. 2) Den Ring vom Finger הֶעֱבִיר טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ; einen Hasen, s. Abbalgen.

Streifzug, der, die Knechte David's kamen von einem, עַבְדֵי דָוִד בָּאוּ מֵהַגְּדוּד. Sie haben Streifzüge unternommen יָצְאוּ גְדוּדִים לִשְׁלֹל שָׁלָל.

Streben, nach Weisheit, בִּקֵּשׁ חָכְמָה בְּעָמָל וִיגִיעָה. Der Prediger strebet nach gefälligen Worten בִּקֵּשׁ קֹהֶלֶת לִמְצֹא דִּבְרֵי חֵפֶץ.

Streng, er ist, קָשֶׁה הוּא. Ein strenger König soll über sie herrschen מֶלֶךְ עַז יִמְשָׁל בָּם. Eine

strenger Richter richtet sie שׁוֹפֵט קָשֶׁה יִשְׁפּוֹט אוֹתָם. Eine strenge Gerechtigkeit handhaben שָׁפַט, עָשָׂה מִשְׁפַּט אֱמֶת.

Strenge, die, mit Strenge und Härte beherrscht ihr sie בְּחָזְקָה רְדִיתֶם אֹתָם וּבְפָרֶךְ.

Sträfling, der, הָאִישׁ אֲשֶׁר בּוֹ עָוֹן פְּלִילִי, פּוֹשֵׁעַ, הַבָּא אֶל בֵּית הַסֹּהַר, s. Strafwürdig.

Sträflich, s. Strafbar.

Strecke, die, es ist noch eine gute Strecke bis dahin עוֹד כִּבְרַת אֶרֶץ לָבוֹא שָׁמָּה. Eine Strecke Landes s. Strich.

Strecken, 1) es strecken sich die Abendschatten יִנָּטוּ צִלְלֵי עָרֶב. Sich in das Gras — הִתְמוֹדֵד עַל הַדֶּשֶׁא, s. Ausstrecken 2). Einen zu Boden — הַנְחֵת אִישׁ, s. Niederstrecken. 2) Die Feinde haben die Waffen gestreckt הָאוֹיְבִים הוֹדוּ, הִשְׁלִיכוּ כְּלֵי מִלְחַמְתָּם אַרְצָה לִפְנֵי אוֹיְבֵיהֶם.

Schlag, der, 1) mit dem Stocke מַכָּה. Schläge מַכּוֹת, מַהֲלֻמּוֹת. Einem Schläge geben הַכֵּה, הָלֹם אִישׁ. 2) Die harten Schläge des Schicksals פְּגָעִים רָעִים. 3) Er ist vom Schlage gerührt worden *מֵת מִיתָה חֲטוּפָה.

Schlagader, die, *דֹּפֶק.

Schlagen, neut. 1) die Flamme schlägt in die Höhe יַעֲלֶה הַלַּהַב. 2) Die Wellen schlugen in das Schiff נָשְׂאוּ גַּלֵּי הַיָּם וּבָאוּ אֶל תּוֹךְ הָאֳנִיָּה. Der Wind schlägt in die Segel יִגַּע הָרוּחַ בְּנֵס, הַפְּרוּשׂ, s. Stoßen. 3) Die Glocke schlägt הַפַּעֲמוֹן יִתֵּן קוֹלוֹ. 4) Das Herz schlägt mir vor Unruhe, vor Angst יִסְעַר לִבִּי, לִבִּי סְחַרְחַר מִפַּחַד. Dem David schlug das Herz הִכָּה לֵב דָּוִד אֹתוֹ. 5) Das Volk könnte sich zu unsern Feinden schlagen וְנוֹסַף הָעָם עַל שֹׂנְאֵינוּ.

Schlagen, act. 1) mit einem Hammer הָלֹם בְּפַטִּישׁ. Der den Amboß schlägt הוֹלֵם (הוֹלֵם) פָּעַם. Mit einem Steine — הַכֵּה בְּאֶבֶן. An die Thür, הִתְדַּפֵּק עַל הַדֶּלֶת. Einen Pfahl in die Erde, תָּקַע יָתֵד בָּאָרֶץ. 2) Sie schlagen sich an die Brust מְתֹפְפוֹת עַל לִבְבֵיהֶן. Ich schlug mich auf die Hüften סָפַקְתִּי עַל יָרֵךְ. 3) Er schlug ihr das Gefäß aus der Hand סָפַק עַל כַּפָּהּ וְנָפַל הַכְּלִי אַרְצָה. 4) Holz, כָּרֹת, הַפֵּל עֵצִים. 5) Oel, הַצְהֵר. 6) Geschlagenes Gold זָהָב מְרֻקָּע. 7) In die Hände — תָּקֹעַ כַּף, מָחֹא כַף, הַכֵּה כַּף אֶל כָּף. Der Thor schlägt die Hände in einander הַכְּסִיל חֹבֵק אֶת יָדָיו. 8) Jemanden mit einem Stocke הַכֵּה אִישׁ בְּמַקֵּל. Sie haben mich geschlagen הִכּוּנִי, הֲלָמוּנִי. Nach Einem — שָׁלַח יָדוֹ לְהַכּוֹת אִישׁ. 9) Einen mit Blindheit — הַכֵּה אִישׁ בַּסַּנְוֵרִים. Gott hat ihn geschlagen נְגָפוֹ, נְגָעוֹ אֱלֹהִים. Er ist ein geschlagener Mensch נָגוּעַ הוּא. 10) Sie wurden von dem Feinde geschlagen הֻכָּם הָאוֹיֵב, נִגְפוּ לִפְנֵי הָאוֹיֵב. Sie ließen sich von ihnen — וַיִּנָּגְפוּ לִפְנֵיהֶם. Sie wollen sich mit dem Degen יִפְגְּעוּ אִישׁ אֶת אָחִיו בְּחֶרֶב. 11) Sich Etwas aus dem Sinne הָסֵר דָּבָר מִלִּבּוֹ. 12) Den Blick zur Erde הַבֵּט אַרְצָה. 13) Sein Leben in die Schanze הַשְׁלֵךְ נַפְשׁוֹ מִנֶּגֶד.

Schlagen, das, *הַכָּאָה.

Schlagfluß, der, er wurde vom Schlagfluß gerührt אֲחָזָהוּ הַשָּׁבָץ, s. Schlag 3).

Schlagfertig, von Soldaten עָרוּךְ, מוּכָן לַמִּלְחָמָה.

Schlacht, die, מִלְחָמָה. Schlachten liefern, schlagen עָשֹׂה, הִלָּחֵם מִלְחָמוֹת.

Schlachtopfer, das, זֶבַח, plur. זְבָחִים.

Schlachtordnung, die, sie stellten sich abermals in Schlachtordnung auf הוֹסִיפוּ לַעֲרֹךְ מִלְחָמָה.

Schlachtbank, die, der Ochs geht zur — הַשּׁוֹר אֶל טֶבַח יָבוֹא. Reiß sie hin, wie das Schaf zur — הַתִּקֵם כְּצֹאן לְטִבְחָה.

Schlachtgetümmel, das, קוֹל שָׁאוֹן, קוֹל הֲמֻלַּת מִלְחָמָה. Der Gerüstete im — הַסֹּאֵן בְּרַעַשׁ.

Schlachthaus, das, בֵּית הַטֶּבַח, *בֵּית הַמִּטְבָּחַיִם.

Schlachtmesser, das, מַאֲכֶלֶת, מַחֲלָף, plur. מַחֲלָפִים.

Schlachten, einen Ochsen שָׁחֹט, טָבֹחַ, זָבֹחַ שׁוֹר.

Schlachten, das, von Thieren *שְׁחִיטָה, זְבִיחָה; (fig.) vom Tödten im Kriege טֶבַח, הֲרֵגָה.

Schlachtvieh, das, צֹאן טִבְחָה.

Schlachtfeld, das, ich entfloh heute von dem Schlachtfelde נַסְתִּי הַיּוֹם מִן הַמַּעֲרָכָה. Sie schlugen auf dem Schlachtfelde הִכּוּ בַּמַּעֲרָכָה בַּשָּׂדֶה.

Schlachtruf, der, קוֹל מִלְחָמָה.

Schlamm, der, רפש, טיט, יון.

Schlammiges Wasser, מים אשר דהב רפש, מי רפש.

Schlange, die נחש, plur. נחשים. Sie ist eine Schlange רוחה היא בנחש, חמת לה כדמות חמת נחש. Die gekrümmte gewundene Schlange נחש עקלתון.

Schlangenbiß, der. נשיכת נחש*.

Schlangenbeschwörer, מלחש, plur. מלחשים.

Schlangengift, das, חמת נחש.

Schlank, עגג ורך וגבה קומה.

Schlaf, der, שנה, שנת. Ein tiefer תרדמה. In einen tiefen Schlaf versinken נרדם. We ig Schlaf מעט שנות.

Schlafgemach, das חדר המשכב, חדר המטות, קבה.

Schlaflos, ich bin, נדדה שנתי (מעיני), שנתי נהיתה עלי, שנה בעיני אינני ראה.

Schlafen, ישן. Er, sie schläft ישן הוא, ישנה היא. Wir schlafen ישנים אנחנו. Schlafe! תן שנה לעיניך. Sich schlafen legen שכב. Bei Jemanden schlafen (in demselben Bette) שכב עם איש. Ich haba sehr gut geschlafen ערבה לי שנתי, מתקה שנתי. Er schläft gern אהב הוא את השנה. Den ewigen Schlaf schlafen ישן שנת עולם.

Schlaff, רפה. Seine Hände sind, רפו ידיו, רפה ידים הוא. Schlaffe Hände ידים רפות. Ein schlaffes Seil חבל נפש, s. Laß. Schlaff machen רפה את.

Schlaffheit, die, der Hände רפיון ידים.

Schlackiges Silber, כסף סיגים.

Schlacke, die, סיג, plur. סיגים.

Schlottern, es schlottern alle meine Gebeine רחפו כל עצמותי.

Schloß, das, 1) zum Verschließen מנעול, מנעל, s. Riegel. 2) Befestigter Ort טירה, בירה. Schlösser טירות, בירניות, s. Palast.

Schlosser, oder Schlösser, der, מסגר.

Schlosse, die, אבן ברד. Die Schlossen אבני אלגביש. Auch (nach Einigen) חנמל.

Schlucht, die, גיא הרים צר.

Schluchzen, גנח*.

Schlummer, der. תנומה, תנומות.

Schlummern, נום.

Schlund, der, גרון, לע. Die Schlünde des Meeres גבכי ים.

Schluß, der, 1) am Schlusse des Jahres באחרית, בצאת השנה. Einer Rede, סוף דבר. Einer Rechnung גמר החשבון*. 2) In der Logik תולדה, היקש. Einen machen, s. Schließen.

Schlußrede, die, סוף דבר, הדברים האחרנים.

Schlußstein, der, האבן הראשה.

Schlupfwinkel, der, מחבא. Alle Schlupfwinkel, wo er sich verstecken kann כל המחבאים אשר יתחבא שם.

Schluck, der, גמיאה, גמיעה*.

Schlucken, Etwas, בלע, לוע את.

Schlau, er ist. ערום הוא, s. Listig.

Schlauheit, die, ערם, ערמה.

Schlauch, der, חמת. Ein Schlauch Wein חמת, נאד, נבל יין. Neue Schläuche נאדות, אבות חדשים. Des Himmels Schläuche נבלי שמים.

Schlitz, der, am Hemde פי הכתנת לארכה*.

Schlitzen, einem Pferde die Ohren בקע תנוך אזן הסוס, s. Aufschlitzen.

Schlich, der, er kennt alle Schliche im Walde ידע הוא את כל המחבאים אשר ביער. Ich werde hinter seine Schliche kommen אגלה מזמות לבו.

Schlicht, er hat ein schlichtes Haar שער ראשו* אינו מסלסל. Ein schlichter Mann איש ישר. Der schlichte Verstand שכל טבעי*.

Schlichten, Streitigkeiten השבת מדנים. Der Richter schlichtet es ופללו אלהים.

Schlimm, 1) ich habe einen schlimmen Herrn קשה אדני. 2) Mir geht es schlimm רע לי. Es wird dir schlimmer gehen als ihm ירע לך ממנו. Schlimm verfahren mit Jemanden הרע לאיש.

Schlinge, die, מוקש, פח. Jemanden Schlingen legen טמן, שות, נתן מוקשים לאיש. Du legst meinem Leben eine — מתנקש אתה בנפשי.

Schlingen, eine Speise בלע אכל.

Schlingen, 1) die Weinreben schlingen sich um den Baum הזמורות תחבקנה את העץ. Der Bach schlingt sich, s. Schlängeln. 2) Die Arme in einander — חבק את ידיו.

Schließlich melde ich dir den Tod meines Bruders סוף דברי דע כי מת אחי.

Schlüssel, der, מפתח.

Schließen, neutrum, 1) der Schlüssel schließt nicht לא תוכל הדלת להפתח במפתח הזה. 2) Ein Kleid, welches gut schließt בגד אשר ידבק אל בשר הלבוש.

Schließen, act. 1) das Thor סגר השער. 2) Die Augen עצם עיניו, s. Verschließen. Ich habe die vorige Nacht kein Auge geschlossen אמש לא ראיתי שנה בעיני. 3) Einen Dieb an Ketten אסר הגנב בכבלי ברזל. 4) Die Soldaten schließen sich ויגשו אנשי המלחמה איש באחיהו. 5) Er schloß seine Rede damit סוף כלה לדבר באמרו, דבריו היה לאמר. 6) Ein Bündniß כרת ברית. Frieden mit dem Feinde, השלם עם האויב. 7) Da er meinen Brief nicht beantwortete, so schloß ich daraus, daß er verreist ist אמרתי בלבי בדרך הוא, כי לא השיבני דבר על אגרתי. Etwas aus zwei Sätzen schließen *הקיש מאמר אל מאמר להחלט דבר.

Schlüpfen, aus den Händen *השמט מכפי איש, s. Entschlüpfen.

Schlüpferige Wege, חלקות, חלקלקות. Schlüpferige Reden *נבול פה.

Schlürfen, Wasser, גמא מים. Sie schlürfen Blut יעלעו דם. Laß mich ein wenig Wasser — הגמיאיני נא מעט מים. Nur die Hefe schlürfen sie אך שמריה ימצו.

Schleuder, die, קלע, plur. קלעים.

Schleudern, Steine קלע באבן, קלע אבן בתוך כף הקלע.

Schleuderer, der, הקולע באבני קלע, plur. קלעים.

Schleuderpfanne, die, כף הקלע.

Schleudersteine, die, אבני קלע.

Schleusen, die, des Himmels ארבות השמים.

Schleichen, 1) die Schlangen schleichen הנחשים הולכים על גחונם. Das Gift der im Staube Schleichenden חמת זחלי עפר; (fig.) die Pest, die im Finstern schleicht דבר באפל יהלך. 2) Von Menschen הלך לאט.

Schleim, der, ריר, *להות. Schleimsuppe מרק.

Schleimen, רזר.

Schleunig, komme schleunig mir zu Hülfe! חושה לעזרתי. Auf seiner schleunigen Flucht בחפזו לנוס, s. Schnell.

Schleißige Kleider, בגדים בלים.

Schleier, der, צעיף, צמה, לוט, כסות עינים. Die Schleier הרעלות. Wir wollen über ihre unverschämte Handlungsweise den Schleier der Menschenliebe werfen נכסה בשתה וכלמתה באהבת אדם (במדת הרחמים).

Schleifen, die, aus Band ללאות.

Schleifen, 1) das Pferd schleifte ihn סחבו הסוס. 2) Sie haben die Festung geschleift, הרסו המבצר, הגיעו המבצר עד עפר. 3) Er hat das Messer geschliffen לטש, שנן את הסכין, s. Schärfen.

Schleifer, der, s. Scheerenschleifer.

Schlägel, der, 1) zum Schlagen הלמות. 2) Eines Kalbes שוק העגל.

Schlägerei, die, der Thor fordert auf zu Schlägereien פי הכסיל יקרא למהלמות.

Schlecht, 1) schlechter Wein יין רע. Schlechtes Wasser מים רעים. Schlechte Feigen תאנים רעות. Schlechtes Silber כסף סיגים. Ein schlechter Trost נחמת שוא, נחמת הבל. Ein schlechtes Gedicht שיר תפל. Das Pferd sieht schlecht aus רע מראה הסוס. Schlecht gekleidet לבוש בגדים בלים. Es geht ihm schlecht, er steht schlecht תמוט ידו. 2) Ein schlechter Mensch איש רע, plur. אנשים רעים; רע מעללים; מרע, plur. מרעים. Sich schlecht aufführen הלך בדרך רע. Schlecht handeln הרע, הרע מעלליו. Schlecht an Jemanden handeln הרע לאיש, עשה רעה עם איש.

Schlechtigkeit, die, מעשה רע. Seine Schlechtigkeiten רע מעלליו.

Schlächter, der, טבח, *קצב, שוחט. Die Schläch-

ter der Israeliten müssen früher sich einer gesetzlichen Prüfung unterziehen הַשּׁוֹחֲטִים בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל צְרִיכִין לְהַרְאוֹת תְּעוּדָתָם כִּי יָבִינוּ דִינֵי הַשְּׁחִיטָה.

Schlemmen, זָלַל.

Schlemmer, der, זוֹלֵל, plur. זוֹלְלִים; זוֹלְלֵי בָשָׂר.

Schlängeln, der Bach schlängelt sich יִלָּפְתוּ מֵי הַנַּחַל אָרְחוֹת דַּרְכָּם.

Schläfe, die, רַקָּה.

Schläfer, der, יָשֵׁן.

Schläferig, schläfrig, ich bin, הַשֵּׁנָה בָּאָה עָלַי. Schläferig arbeiten הִתְרַפָּה מְאֹד בִּמְלַאכְתּוֹ.

Schläfern, wenn dich schläfern sollte אִם תָּבוֹא עָלֶיךָ שֵׁנָה.

Schläfrigkeit, die, in Lumpen kleidet — נוּמָה תַּלְבִּישׁ קְרָעִים.

Schleppe, die, שֹׁבֶל, s. Aufheben. Deine Schleppe ist aufgedeckt נִגְלוּ שׁוּלַיִךְ.

Schleppen, der Hund schleppt das Schaf הַכֶּלֶב יִסְחַב אֶת הַשֶּׂה.

Schmach, die, חֶרְפָּה, שִׁמְצָה, s. Schande, Schimpf. Das gereicht mir zur — וַתְּהִי לַחֲרָפוֹת לִי. Einem alle Schmach anthun נָתַן אִישׁ לְחֶרְפָּה. Die Schmach von Jemanden nehmen הֵסֵר, הֶעֱבִר חֶרְפָּה מֵעַל אִישׁ, אָסַף חֶרְפַּת אִישׁ.

Schmachten, 1) eig. nach Wasser עָרַג עַל מַיִם, s. Lechzen. 2) Vor Sehnsucht. Meine Augen — כָּלוּ, דַלּוּ עֵינַי. Meine Seele schmachtet nach dir כָּלְתָה נַפְשִׁי לָךְ, נַפְשִׁי תַעֲרֹג עָלֶיךָ. Mein Herz schmachtet nach dir כָּמַהּ לְךָ בְשָׂרִי. Wie schmachtet dein Herz! מָה אֲמֻלָה לִבָּתֵךְ. Ich schmachte nach deiner Hülfe תָּאַבְתִּי לִישׁוּעָתְךָ.

Schmachten, das, der Augen כִּלְיוֹן עֵינַיִם.

Schmachtende Blicke, עֵינַיִם כָּלוֹת.

Schmachvoll, sein Leben war, כָּלוּ בְבֹשֶׁת יָמָיו, נָשָׂא חֶרְפָּה כָּל יְמֵי חַיָּיו.

Schmal, ein schmaler Platz מָקוֹם צַר. Eine schmale Decke מַסֵּכָה צָרָה.

Schmalz, das, *שֻׁמָּן, s. Fett.

Schmackhaft, eine schmackhafte Speise אֹכֶל טוֹב טַעַם, אֹכֶל אֲשֶׁר יִנְעַם לַחֵךְ.

Schmarotzer, der, הַבָּא לֶאֱכֹל עַל שֻׁלְחַן אֲנָשִׁים וְאֵינֶנּוּ קָרוּא.

Schmarre, die, צָרֶבֶת, s. Narbe.

Schmollen, sie schmollt mit ihm תִּזְעַף עָלָיו וְלֹא תַעֲנֵהוּ דָבָר.

Schmutz, der, auf den Straßen טִיט חוּצוֹת. An der Kleidung צוֹאַת הַבְּגָדִים. An Gefäßen *לִכְלוּךְ הַכֵּלִים.

Schmutzig, die Straßen sind יֵשׁ טִיט בַּחוּצוֹת. Schmutzige Kleider בְּגָדִים צוֹאִים, מְטֻנָּפִים. Schmutziges Wasser מַיִם נִרְפָּשִׂים. Schmutzige Gefäße *כֵּלִים מְלֻכְלָכִים.

Schmuck, der, 1) im weitesten Sinne תִּפְאֶרֶת, הָדָר. Der Schmuck der Fußspangen תִּפְאֶרֶת הָעֲכָסִים. Der Schmuck der Greise ist ihr graues Haupt הֲדַר זְקֵנִים שֵׂיבָה. Der Schmuck des Jordan גְּאוֹן הַיַּרְדֵּן. 2) Geschmeide חֲלִי, עֲדִי, עֲדִי עֲדָיִים, s. Brautschmuck. Sie hat ihren Schmuck angelegt לָבְשָׁה, תַּעְדֶּה עֶדְיָהּ, שָׂתָה עֶדְיָהּ עָלֶיהָ.

Schmaus, der, כֵּרָה, s. Gastmahl.

Schmiegen, sich vor Jemanden הִכַּף לְאִישׁ. Wodurch soll ich mich schmiegen vor Gott in der Höhe? בַּמָּה אִכַּף (אֶכֹּף) לֵאלֹהֵי מָרוֹם, s. Demüthigen.

Schmied, der, חָרָשׁ בַּרְזֶל. Die Schmiede חָרָשֵׁי בַרְזֶל.

Schmiede, die, חֲנוּת חָרַשׁ בַּרְזֶל.

Schmieden, 1) Eisen חָרַשׁ בַּרְזֶל. Sie schmieden ihre Schwerter zu Pflugscharen וְכִתְּתוּ חַרְבוֹתָם לְאִתִּים. 2) Schmiede nichts Böses gegen deinen Nächsten אַל תַּחֲרֹשׁ עַל רֵעֲךָ רָעָה. Saul schmiedet Böses gegen ihn שָׁאוּל מַחֲרִישׁ עָלָיו רָעָה. Die Verderben schmieden חָרְשֵׁי מַשְׁחִית.

Schminke, die, פּוּךְ, *כּוֹחַל, סִקְרָא.

Schminken, die Augen שׂוּם, קָרַע בַּפּוּךְ עֵינָיו, כָּחַל עֵינָיו. Das Gesicht — *סָקַר בַּסִּקְרָא אֶת פָּנָיו.

Schmücken, Etwas mit Blumen יִפָּה בִּפְרָחִים אֶת; eine Braut עָדָה הַכַּלָּה אֶת עֶדְיָהּ, אֶת כַּלָּיהָ. Sie schmückte ihr Haupt וַתֵּיטֶב אֶת רֹאשָׁהּ. Sich schmücken הִתְיַפָּה, עָדָה עֲדִי.

Schmierig, s. Schmutzig.

Schmieren, Etwas mit Oel מָשַׁח בַּשֶּׁמֶן אֶת.

Schmeichler, der, מַחֲלִיק אַחֲרָיו, מַחֲלִיק לָשׁוֹן, מְדַבֵּר חֲלָקוֹת, בַּעַל שְׂפַת חֲלָקוֹת.

Schmeichlerische Worte, חֲלָקוֹת.

Schmeichelei, die, sagt uns Schmeicheleien דַּבְּרוּ לָנוּ חֲלָקוֹת. Durch ihre Schmeicheleien verführt sie ihn בְּחֵלֶק שְׂפָתֶיהָ תַּדִּיחֶנּוּ.

Schmeicheln, Einem הַחֲלֵק עַל אִישׁ, דַּבֵּר חֲלָקוֹת לְאִישׁ. Des Auslands Söhne schmeicheln mir בְּנֵי נֵכָר יְכַחֲשׁוּ, יִתְכַּחֲשׁוּ לִי. Deine Feinde werden dir — יְכַחֲשׁוּ אוֹיְבֶיךָ לָךְ.

Schmeißen, s. Werfen.

Schmähung, die, חֶרְפָּה, נְאָצָה. Schmähungen נֶאָצוֹת, חֲרָפוֹת. Du hörst ihre Schmähungen שָׁמַעְתָּ חֶרְפָּתָם.

Schmähsüchtig, er ist, רוּחַ חֲרָפוֹת בְּקִרְבּוֹ. Seine Frau benimmt sich sehr schmähsüchtig gegen ihre Nachbarinnen אִשְׁתּוֹ תִּתְנַהֵג בְּחֶרְפָּה וָבוּז נֶגֶד לְכָל שְׁכֵנוֹתֶיהָ.

Schmählich, eines schmählichen Todes sterben מוּת בְּחֶרְפָּה.

Schmähen, Jemanden חָרֵף אִישׁ. Sie schmäheten den Heiligen Israels נִאֲצוּ אֶת קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל.

Schmächtig, ein schmächtiger Mensch דַּק, דַּק הַבָּשָׂר.

Schmälern, den Lohn גָּרַע מִשְּׂכַר שָׂכִיר.

Schmelzofen, der, כּוּר.

Schmelztiegel, der, מַצְרֵף. Geläutert im — צָרוּף בַּעֲלִיל.

Schmelzen, neut. Wachs schmilzt am Feuer יִמַּס הַדּוֹנַג מִפְּנֵי אֵשׁ; (fig.) unser Herz schmolz נָמַס לְבָבֵנוּ.

Schmelzen, sie schmelzten das Silber הִתִּיכוּ אֶת הַכֶּסֶף. Geschmelztes Blei עֹפֶרֶת נִתֶּכָה.

Schmelzen, das, des Silbers הִתּוּךְ הַכֶּסֶף.

Schmeer, das, זֶפֶת, כְּפוֹר (oder חֵלֶב), s. Fett, Ansetzen 3).

Schmecken, 1) der Gaumen schmeckt (kostet) die Speisen חֵךְ יִטְעַם אֹכֶל. 2). Das schmeckt wie Milch טַעְמוֹ כְּטַעַם הֶחָלָב. Das schmeckt wie Eierschleim טַעְמוֹ כְּרִיר חַלָּמוּת. 3) Das Brod schmeckt mir עָרֵב לִי הַלֶּחֶם. Der Wein schmeckt mir nicht הַיַּיִן אֵינֶנּוּ עָרֵב לְחִכִּי. Er hat sich die Speise schmecken lassen אָכַל הַמַּאֲכָל בְּאַוַּת נַפְשׁוֹ.

Schmerz, der, כְּאֵב, מַכְאוֹב, plur. מַכְאוֹבִים, מַכְאֹבוֹת. Ein wüthender Schmerz כְּאֵב אָנוּשׁ, כְּאֵב נֶעְכָּר. Als sie Schmerz empfanden בִּהְיוֹתָם כֹּאֲבִים. Einem Schmerz verursachen הַכְאֵב אִישׁ. Mit Schmerzen wirst du Kinder gebären בְּעֶצֶב תֵּלְדִי בָנִים, s. Wehen. Mir schaudert vor allen meinen Schmerzen יָגֹרְתִּי כָל עַצְּבֹתָי. Meine Hüften sind voller Schmerz מָלְאוּ מָתְנַי חַלְחָלָה.

Schmerzhaft, eine sehr schmerzhafte Wunde מַכָּה נַחְלָה מְאֹד. Er verbindet ihre schmerzhafte Wunden מְחַבֵּשׁ לְעַצְּבוֹתָם.

Schmerzlich, sein Tod ist mir sehr — לִבִּי יִכְאַב מְאֹד עַל מוֹתוֹ. Ein großer schmerzlicher Verlust אָבְדָן גָּדוֹל וּמַכְאִיב מְאֹד.

Schmerzen, ein Stachel, welcher schmerzt קוֹץ מַכְאִיב. Der Stachel der Biene blieb mir in der Hand stecken עֹקֶץ הַדְּבוֹרָה נִתְקַע בְּכַף יָדִי. Es schmerzte mich, daß ich ihm nicht aus der Noth helfen konnte כָּאַב לִבִּי כִּי לֹא יָכֹלְתִּי לְהוֹשִׁיעוֹ מִצָּרָתוֹ. Es schmerzt mich in der Seele לִבִּי דָוֶה עַל זֹאת.

Schmerzenslager, das, עֶרֶשׂ דְּוָי.

Schnabel, der, חַרְטוֹם*.

Schnattern, die Gans schnatterte הָאַוָּז נָתַן קוֹלוֹ*.

Schnappen, nach Luft שָׁאַף רוּחַ.

Schnarchen, נָחַר*.

Schnöde, Einem schnöde begegnen דַּבֵּר אֶל אִישׁ בְּנַאֲצָה וָבוּז. Ein schnöder Gewinn בֶּצַע רָע.

Schnupfen, der, נְזִילַת הַנְּחִירַיִם*.

Schnur, die, seine — כַּלָּתוֹ, s. Schwiegertochter.

Schnur, die, zum Binden תִּקְוָה. Eine rothe — תִּקְוַת חוּט הָאָדֹם, s. Meßschnur, Perlenschnüre.

Schnauben, es schnauben meine Auflaurer שָׁאֲפוּ שׁוֹרְרַי.

Schnauben, das, eines Rosses נַחַר, נַחֲרַת הַסּוּס.

Schnaufen die Pferde schnaufen יִשְׁאֲפוּ הַסּוּסִים בְּחָזְקָה.

Schnauze, die, eines Hundes אַף כֶּלֶב.

Schnitt der, 1) eines Messers חִתּוּךְ הַשַּׂכִּין*. 2) Die Ernte קָצִיר, יְמֵי הַקָּצִיר.

Schnitter, der, קצר. plur. קצרים.

Schnitzwerk, das, פתוחי עץ, פתוחי מקלעת. s. Einschneiden 2).

Schnitzen, in Holz, פתח פתוחים על עץ.

Schnüren, s. Anschnüren.

Schneide, die, eines Schwertes פי החרב. s. Zweischneidig. Wenn das Eisen stumpf wird, und man wetzt die Schneide nicht אם קהה הברזל והוא לא פנים קלקל.

Schneiden, neut. 1) das Messer schneidet nicht הסכין איננו שנון. Schneidende Werkzeuge כלי ברזל שנונים; 2) fig. das schneidet mir ins Herz ישתונן לבי על זאת.

Schneiden, act. 1) Brod, חתך לחם לנתחות, s. Zerschneiden. Aepfel in einen Topf, פלח תפוחים אל הסיר; das Getreide, קצר דגן. Ich habe mich mit dem Messer in den Finger geschnitten בא פי הסכין באצבעי ובצעני. 2) In Stein, פתח פתוחים על אבן. Geschnittene Steine אבנים מפתחות.

Schneider, der, עשה בגדים, חיט*.

Schneien, es schneiet, השלג ירד.

Schnell gehen, הלך מהרה, מהר ללכת. Einem schnell zu Hilfe kommen חוש לעזרת איש. Auf das schnellste zurückkommen שוב כקל מהרה. Gehet, schnelle Boten לכו מלאכים קלים. Schnell sprechen בהל להוציא מלים מפיו.

Schnellwage, die, פלס.

Schnelligkeit, die, מהירות*.

Schnellfüßig, קל ברגליו.

Schnee, der, שלג. Wie Schnee glänzen השליג.

Schnecke, die, שבלול. auch (nach Einigen) חמט.

Schneckentreppe, die, לול, plur. לולים.

Schäbig, s. Krätzig.

Schädlich, רע. Ein schädliches Thier חיה רעה.

Schedel, der, גלגלת.

Schätzbar, er ist mir, יקר הוא בעיני.

Schätzung, die, nach deiner, כערכך.

Schätzen, 1) ein Haus, העריך בית. 2) Jemanden, חשב איש. s. Achten.

Schächter, der, שחט.

Schelten, 1) er schilt das Meer und trocknet es aus גוער בים ויבשהו; 2) s. Fluchen.

Schelten, das, גערה. Schelten dringt beim Verständigen tiefer ein, als hundert Streiche bei einem Thoren תחת גערה במבין מהכות כסיל מאה. Durch mein Schelten trockne ich das Meer aus בגערתי אחריב ים.

Schelle, die, zum Klingeln, פעמון. plur. פעמנים. Die Schellen der Rosse מצלות הסוסים.

Schellen, הניע הפעמן.

Schelm, der, נבל.

Schelmerei, die, der Schelmstreich מעשה איש נבל, נבלה.

Schälen, Aepfel, קלף תפוחים*. Er schälte daran weiße Streifen פצל בהן פצלות לבנות.

Schämel, der, die Erde, sprach Gott, ist der Schämel meiner Füße הארץ הדום רגלי נאם יי. s. Fußschämel.

Schämen, sich, בוש, התבושש; sich einer Sache בוש מן.

Schändlich, er hat schändlich an mir gehandelt עשה עמי נבלה. Ein schändlicher Mensch איש עשה נבלה, איש נתעב ונאלח. Nach einem schändlichen Gewinn streben בצע בצע רע.

Schändlichkeit, die, נבלה.

Schänden, 1) schände nicht den Thron deiner Herrlichkeit אל תנבל כסא כבודך. Jemands Ehre, שום כבוד איש לכלמה. 2) Ein Mädchen, טמא את הילדה.

Schenk, der, s. Mundschenk.

Schenkwirth, der, המכר משקים במשורה.

Schenke, die, בית שתי המשקים.

Schenkel, der, שוק, שוקים; כרעים.

Schenken, 1) ein Becher ist in Gottes Hand, und er schenkt aus demselben כוס ביד יי ויגר מזה. 2) Er schenkt Wein ימסך יין במשורה. 3) Einem einen Ring — נתן טבעת לאיש; Einem seine Huld, נטה חסדו אל איש. 4) Eine Schuld, eine Strafe, s. Erlassen 2).

Scheel ansehen, Jemanden הביט באיש באיבה, עין, רצד איש.

Schäfer, der, רֹעֶה, רֹעֵה צֹאן.

Schäferin, die, רֹעָה.

Schäferei, die, הַמָּקוֹם אֲשֶׁר בּוֹ יְכַלְכְּלוּ צֹאן רַבּוֹת.

Schäferstunde, die, ihre — הָעֵת אֲשֶׁר בָּהּ יִרְווּ דֹדִים.

Scheckige Pferde, סוּסִים בְּרֻדִּים.

Scherbe, die, חֶרֶשׂ, plur. חֲרָשִׂים.

Schermesser, das, מוֹרָה, תַּעַר, תַּעַר הַגַּלָּבִים.

Schere, die, 1) Instrument, מִסְפָּרַיִם, מִסְפָּר, מִסְפֹּרֶת. 2) Die Scheren eines Krebses *רַגְלֵי הַסַּרְטָן.

Scheren Schafe, גָּזַז צֹאן. Eine Heerde geschorner Schafe (nach Einigen) עֵדֶר הַקְּצוּבוֹת. Das Hauptthaar, גִּלַּח שְׂעָרוֹ, רֹאשׁוֹ, s. Abscheren. Sich Scheren, הִתְגַּלֵּחַ. Sich eine Glatze, קָרַח, קָרְחָה בְרֹאשׁוֹ. Schere dich kahl קָרְחִי וָגֹזִּי.

Scherenschleifer, der, *אִישׁ שֹׁנֵן, לֹטֵשׁ מִסְפָּרַיִם.

Scherer, der, גֹּזֵז, plur. גֹּזְזִים.

Schärfe, die, 1) eines Schwertes, פִּי הַחֶרֶב. 2) Des Essigs, *חֲרִיפוּת הַחֹמֶץ.

Schärfen, ein Schwert, שָׁנַן, לָטַשׁ חֶרֶב. Das Schwert ist geschärft הַחֶרֶב הוּחַדָּה. Eisen schärft Eisen, und ein Mensch schärft den Blick eines Andern בַּרְזֶל בְּבַרְזֶל יָחַד, וְאִישׁ יַחַד פְּנֵי רֵעֵהוּ. Er schärft seine Blicke gegen mich יִלְטוֹשׁ עֵינָיו לִי.

Scherz, der, שְׂחוֹק. Wie einer, der Scherz treibt כִּמְצַחֵק.

Scherzgedicht, das, *שִׁיר שְׂחוֹק, שִׁיר הִתּוּל.

Scherzweise, *בְּדֶרֶךְ הִתּוּל וּשְׂחוֹק.

Scherzen, שִׂחֵק; mit Jemanden, שִׂחֵק בְּאִישׁ. Er scherzte mit seinem Weibe צִחֵק אֶת אִשְׁתּוֹ.

Spaten, der, מַחֲרֵשָׁה, s. Grabscheit. Einen Spaten sollst du haben bei deiner Rüstung וְיָתֵד תִּהְיֶה לְךָ עַל אֲזֵנֶךָ.

Spalt, der, in einer Mauer בֶּדֶק, בְּקִיעַ. Den Riß in der Mauer ausfüllen מַלְאוֹת אֶת בֶּדֶק הַחוֹמָה, s. Riß. In den Klauen der Thiere שֶׁסַע.

Spaltung, die, *פֵּרוּד הַלְּבָבוֹת, s. Mißhelligkeit.

Spalten, 1) Holz, בָּקַע, בֹּקֵעַ עֵצִים. Sich Spalten הִבָּקַע, הִתְבַּקַּע. 2) Der Pfeil spaltet ihm die Leber יְפַלַּח חֵץ כְּבֵדוֹ. Spalte ihre Zunge פַּלַּג לְשׁוֹנָם. Gespaltene Klauen haben שָׁסַע, שֹׁסַע פַּרְסָה, מַפְרֶסֶת פַּרְסָה.

Span, der, *גְּסוֹדֶת, s. Splitter.

Spange, die, צָמִיד. Ich gab dir Spangen in die Hand וָאֶתְּנָה צְמִידִים עַל יָדַיִךְ, s. Armspangen.

Spannader, die, גִּיד הַנָּשֶׁה.

Spanne, die, זֶרֶת, טֶפַח, טֹפַח, plur. טְפָחוֹת.

Spannen, 1) einen Bogen דָּרַךְ, מָשַׁךְ, נִחֵת קֶשֶׁת. 2) Ein gespanntes Seil חֶבֶל מָשׁוּךְ מְאֹד. 3) Die Pferde vor den Wagen — אָסַר הַסּוּסִים בַּמֶּרְכָּבָה.

Spaß, der, שְׂחוֹק, s. Scherz.

Spaziergang, der, *טִיּוּל.

Spaßmacher der, הַמְצַחֵק לִפְנֵי אֲנָשִׁים, הַמְשַׂחֵק לַאֲנָשִׁים.

Spaßen, שִׂחֵק, s. Scherzen.

Spazieren gehen, ins Freie, יָצָא לָשׂוּחַ בַּשָּׂדֶה.

Spargel, der, יַרְבּוּז, plur. יַרְבּוּזִין; wilder, *שׁוּשִׁין.

Sparsam, er ist, s. Sparen.

Sparen, 1) Geld für die Zukunft חָשַׂךְ כַּסְפּוֹ לְיוֹם מָחָר. Spart die Pfeile nicht אַל תַּחְמְלוּ אֶל חֵץ, s. Schonen. 2) Spare deine Worte חֲדַל לְדַבֵּר אֵלַי.

Sparren, der, eines Daches. Der Sparren aus dem Holze gibt Antwort כָּפִיס מֵעֵץ יַעֲנֶנָּה.

Spott, der, לַעַג, קֶלֶס, שְׁנִינָה, שְׂחֹק, שְׂחוֹק. Zum Spott werden הָיָה לִצְחֹק, לִשְׁנִינָה, צְחֹק לְמָשָׁל וְלִשְׁנִינָה.

Spottsüchtig sein, חָמַד לָצוֹן.

Spottlied, das, ich bin ihr. אֲנִי נְגִינָתָם, אֲנִי מַנְגִּינָתָם. Spottlieder der betrunkenen Zecher נְגִינוֹת שׁוֹתֵי שֵׁכָר.

Spottname, der, er gibt Jedem einen Spottnamen יְכַנֶּה כָּל אִישׁ בְּשֵׁם בִּזָּיוֹן, בְּשֵׁם אֲשֶׁר לוֹ לְחֶרְפָּה.

Spotten, לוּץ, הֵלִיץ. Sie spotten und reden Bosheit יָמִיקוּ וִידַבְּרוּ בְרָע. Ueber Jemanden, הֵלִיץ אֶת

לַעַג, הִלְעִג לְ; שָׂחַק עַל, בְּ; צָחַק לְ; צִחֵק בְּ; הִלְעִיב בְּ; קִלֵּס בְּ.

Spottpreis, der, מְחִיר מְעַט מְאֹד.

Spöttische Menschen, אַנְשִׁים חַטָּאֵי לָצוֹן.

Spötteln, über Jemanden, הִתְלוֹצֵץ עַל אִישׁ, הָתֵל בְּאִישׁ.

Spötter, der, לֵץ. Spötter, לֵצִים, לֹצְצִים, אַנְשֵׁי לָצוֹן.

Spötterin, die, לֵצָה. Spötterinnen נְשֵׁי לָצוֹן.

Spötterei, die, לָצוֹן. Spöttereien הֲתֻלִּים.

Sputen, sich, s. Eilen.

Spund, der, eines Fasses מְגוּפַת הֶחָבִית*.

Spuck, der, s. Lärm.

Spucken, Einem ins Gesicht יָרַק בִּפְנֵי אִישׁ.

Spur, die, עָקֵב. Die Spuren eines Menschen עִקְבֵי אִישׁ. Deine Spuren waren nicht zu erkennen עִקְבוֹתֶיךָ לֹא נוֹדָעוּ. Sie trägt die Spuren des Blutes עֲקֻבָּה מִדָּם. Deine Spuren triefen von Fett מַעְגָּלֶיךָ יִרְעֲפוּן דָּשֶׁן.

Spion, s. Kundschafter.

Spioniren, sie Spionirten das ganze Land aus הָלְכוּ לָתוּר אֶת כָּל הָאָרֶץ, s. Auskundschaften.

Spiegel, der, מַרְאָה, plur. מַרְאֹת. Ein gegossener, רְאִי מוּצָק. Die Spiegel הַגִּלְיֹנִים. Sich im Spiegel besehen רָאָה פָּנָיו בִּרְאִי.

Spital, das, בֵּית הַחוֹלִים*.

Spitzbube, der, אִישׁ מִרְמוֹת וָתֹךְ.

Spitzbüberei, die, מַעֲשֵׂה אִישׁ תֹּךְ וּמִרְמָה.

Spitzig, ein spitziges Messer שַׂכִּין אֲשֶׁר לוֹ רֹאשׁ, אֲשֶׁר רֹאשׁוֹ שָׁנוּן; fig. spitzige Worte שְׁנִינָה.

Spitzname, der, שֵׁם חֲרָפוֹת, s. Spottname.

Spitze, die, 1) eines Berges רֹאשׁ הָהָר; eines Felsens רֹאשׁ, שֵׁן הַסֶּלַע; eines Zepters רֹאשׁ הַשַּׁרְבִיט. Eine Gabel mit drei Spitzen מַזְלֵג שְׁלֹשׁ הַשִּׁנַּיִם. 2) An der Spitze des Volkes בְּרֹאשׁ הָעָם. An der Spitze seiner Truppen fechten הִלָּחֵם בְּרֹאשׁ צְבָאוֹתָיו.

Spitzen, 1) ein Messer, שָׁנַן, חִדֵּד רֹאשׁ הַשַּׂכִּין; fig. die Ohren, הִקְשִׁיב אָזְנוֹ לְדִבְרֵי אִישׁ.

Spiel, das, 1) der Kinder *שְׂחוֹק, שַׁעֲשֻׁעֵי הַיְלָדִים. 2) Mit Karten *צְחוֹק הַקְּלָפִים. 3) Das Spiel deiner Harfen וְהֶמְיַת נְבָלֶיךָ, s. Saitenspiel. 4) Sein Leben auf's Spiel setzen שׂוּם נַפְשׁוֹ בְּכַפּוֹ.

Spielhaus, das, *בֵּית הַצְּחוֹק. –

Spielen, 1) auf einer Harfe נַגֵּן, זַמֵּר בְּכִנּוֹר. 2) Spielst du mit ihm (dem Leviathan), wie mit einem Vogel? הַתְשַׂחֶק־בּוֹ כַּצִּפּוֹר. 3) Mit Würfeln, *צַחֵק בְּקֻבִּיאוֹת.

Spieler, der, 1) ein Musiker הַמְנַגֵּן. 2) Ein Kartenspieler *צַחְקָן.

Spielzeug, das, der Kinder, הַכֵּלִים אֲשֶׁר יְשַׂחֲקוּ בָם הַיְלָדִים. Mehr im Geiste der hebräischen Sprache דִּבְרֵי שַׁעֲשׁוּעֵי הַיְלָדִים.

Spindel, die, פֶּלֶךְ.

Spinne, die, עַכָּבִישׁ, auch (nach Einigen) שְׂמָמִית.

Spinnen, טָוָה. Sie spannen die Ziegenhaare טָווּ אֶת הָעִזִּים.

Spinnengewebe, das, בֵּית, קוּרֵי עַכָּבִישׁ.

Spinnrocken, der, כִּישׁוֹר.

Spieß, der, חֲנִית. Spieße חֲנִיתִים, חֲנִיתוֹת, שְׁבָטִים.

Spießgesell, der, s. Genoß.

Spießen, Jemanden, הַכֵּה אִישׁ בַּחֲנִית.

Spießstange, die, עֵץ הַחֲנִית.

Spicken, ein gespickter Beutel כִּיס מָלֵא כֶסֶף.

Spüren, 1) nach Etwas, דָּרַשׁ אַחֲרֵי דָבָר, s. Nachspüren. 2) Der Hund spürt ein Wild הַכֶּלֶב יָרִיחַ מֵרָחוֹק אֶת חַיַּת הַיַּעַר, s. Wittern. 3) Von Menschen, s. Fühlen.

Speise, die, אֹכֶל, אָכְלָה, מַאֲכָל, מַאֲכֹלֶת, מַכֹּלֶת, לֶחֶם, מָזוֹן, בִּרְיָה. Sie gaben Gift in meine Speise נָתְנוּ רֹאשׁ בְּבָרוּתִי. Sie gibt Speise ihrem Hause תִּתֵּן טֶרֶף לְבֵיתָהּ. Die Speise des Königs פַּתְבַּג הַמֶּלֶךְ

Speiseopfer, das, מִנְחָה.

Speisewirth, der, אִישׁ מַשְׁבִּיר אֹכֶל לְאֹרְחִים בְּכֶסֶף.

Speisen, neut. bei Jemanden, אָכַל, לָחַם, בָּרָה לָחַם אֶת אִישׁ, לָחֹם אֵת אִישׁ. Sie Speisen noch עוֹדָם יֹשְׁבִים אֶל (עַל) הַשֻּׁלְחָן לֶאֱכֹל לָחֶם.

Speisen, act. 1) Etwas, אָכַל, לָחַם אֶת; לָחַם בְּ. 2) Speise reichen. Einem Hungrigen — הֶאֱכִיל, הִבְרָה לֶחֶם אֶת הָרָעֵב, נָתַן לֶחֶם לָרָעֵב. Gott speiset die Raben אֱלֹהִים יִתֵּן לִבְנֵי עֹרֵב לַחְמָם, אָכְלָם.

Speiseröhre, die, לֹעַ.

Speisestunde, die, עֵת הָאֹכֶל.

Speichel, der, רֹק, רִיר.

Speichen, die, eines Rades, חִשּׁוּקֵי הָאוֹפָן.

Speicher, der, אָסָם, מַמְּגֻרָה. Die Speicher אֲסָמִים, מַמְּגֻרוֹת.

Speien, 1) den Speichel auswerfen רָקַק, יָרַק. Sie spie ihm ins Gesicht יָרְקָה בְּפָנָיו. Blut — הוֹצִיא דָם מִפִּיו בְּרֻקּוֹ, *הֵקִיא דָם 2) Das Essen von sich, הֵקִיא אֶת הָאֹכֶל. 3) Feuer, s. Auswerfen 2).

Splitter, der, von Holz, חֲתִיכַת עֵץ. Das Kalb Samariens wird zu Splittern werden שְׁבָבִים יִהְיֶה עֵגֶל שֹׁמְרוֹן.

Spähen, ich stellte mich auf die Veste und spähete אֶתְיַצְּבָה עַל מָצוֹר וַאֲצַפֶּה. Wir gingen das Land Kanaan auszuspähen הָלַכְנוּ יַחַד לָתוּר אֶת אֶרֶץ כְּנַעַן.

Späher, der, מְצַפֶּה.

Spesen, die, הוֹצָאוֹת*.

Spät kommen, בּוֹשֵׁשׁ לָבוֹא. Du bist zu spät gekommen אֵחַרְתָּ מִן הַמּוֹעֵד, עָבַר הַמּוֹעֵד בְּבֹאֲךָ. Spät in die Nacht aufbleiben אֵחַר בַּנֶּשֶׁף. Die noch spät beim Weine sitzen הַמְאַחֲרִים עַל הַיַּיִן. Es ist schon spät am Tage רָפָה הַיּוֹם לַעֲרֹב. Das späteste Geschlecht דּוֹר אַחֲרוֹן. Spätes Obst פְּרִי עֵץ אָפִיל.

Spätgewächs, das, לֶקֶשׁ.

Spätlinge, die, sie waren, אֲפִילֹת הֵנָּה.

Späterhin, בְּיוֹם מָחָר.

Spätzeitig, אָפִיל.

Spätregen, der, מַלְקוֹשׁ.

Spält, der, כֻּסֶּמֶת, plur. כֻּסְּמִים.

Spenden, Almosen, נָתַן מַתָּנָה לְאֶבְיוֹן, s. Almosen.

Speer, der, חֲנִית. Spieß.

Spezerei, die, בֹּשֶׂם, בֶּשֶׂם. Die edelsten Spezereien רָאשֵׁי בְשָׂמִים, רֹאשׁ כָּל בֹּשֶׂם.

Sperber, der, נֵץ.

Sperren, 1) die Füße von einander פִּשֵּׂק רַגְלַיִם. 2) Das Thor, סָגַר הַשַּׁעַר; Die Gassen mit Ketten, עָבַר בְּרַתּוּקוֹת בַּרְזֶל לִפְנֵי רֹאשׁ הַחוּצוֹת.

Sprachgebrauch, der, *דֶּרֶךְ, מִשְׁפַּט הַלָּשׁוֹן.

Sprachgelehrte, der, מְדַקְדֵּק*, s. Sprachforscher.

Sprachlehre, die, *סֵפֶר דִּקְדּוּק הַלָּשׁוֹן; סֵפֶר תּוֹרַת הַלָּשׁוֹן.

Sprachlehrer, Sprachmeister, der, הַמְלַמֵּד לָשׁוֹן אֶת אֲנָשִׁים.

Sprache, die, 1) die Fähigkeit zu Sprechen. Die Sprache ist ein Vorzug des Menschen *הַדִּבּוּר הוּא יִתְרוֹן הָאָדָם. Der Schrecken benahm ihr die Sprache נִבְהֲלָה מִדַּבֵּר. 2) Dieser Gegenstand kam nicht zur Sprache לֹא נִדְבְּרוּ אִישׁ אֶל אָחִיו עַל הַדָּבָר הַזֶּה. 3) Deine Sprache war nicht die eines Liebenden לֹא דִבַּרְתָּ אֵלַי כְּדַבֵּר הָרֵעַ אֶל רַעְיָתוֹ. Er führte eine stolze Sprache דִּבֶּר גְּבֹהָה, בְּגַאֲוָה. 4) Die hebräische Sprache שְׂפַת כְּנַעַן, לְשׁוֹן עֵבֶר, לָשׁוֹן עִבְרִית. Die Sprache der Völker לְשׁוֹנוֹת הַגּוֹיִם.

Sprachforscher, der, *חוֹקֵר הַלְּשׁוֹנוֹת.

Sprachfehler, der, einen machen, *שִׁנָּה מִמִּשְׁפַּט הַלָּשׁוֹן.

Sprosse, die, einer Leiter, מַעֲלַת הַסֻּלָּם. Die Sprossen (nach Einigen) שְׁלַבִּים.

Sprachkenner, der, יוֹדֵעַ לָשׁוֹן וָסֵפֶר, יוֹדֵעַ לְשׁוֹנוֹת הָעַמִּים.

Sproße, der, auch die, צֶמַח, יוֹנֵק, s. Sprößling.

Sprossen, צָמַח. Sie werden noch im Alter — עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה. Wird der Baum gefällt, sproßt er wieder אִם יִכָּרֵת הָעֵץ עוֹד יַחֲלִיף. Sprossen lassen הִצְמִיחַ. Die Erde lasse Gras — תַּדְשֵׁא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא.

Spröde, קָשֶׁה, מוּצָק, מְקֻשֶּׁה. Dieses Eisen ist sehr spröde הַבַּרְזֶל הַזֶּה קָשֶׁה וּמוּצָק הוּא בִּמְאֹד. Dieses Eisen ist, לֹא יוּכַל אִישׁ לְכַתֵּת הַבַּרְזֶל הַזֶּה מְאֹד, s. Schmieden. Sprödes Silber בְּקֶשֶׁה

אֲשֶׁר לֹא יוּכַל אִישׁ לְבַקְּעָהּ; (fig.) eine spröde Antwort geben עָנָה קָשׁוֹת.

Sprößling, der, יוֹנֵק, יוֹנֶקֶת. Sprößlinge יוֹנְקוֹת, יְנִיקוֹת. Die Sprößlinge der Erde צֶאֱצָאֵי הָאֲדָמָה. Der Sprößling am Quell בֵּן עֲלֵי עָיִן. Sprößlinge schießen über die Mauer בָּנוֹת צָעֲדָה עֲלֵי שׁוּר; (fig.) der Sprößling Gottes צֶמַח יְיָ.

Sprudel, (der Wasserstrahl in Karlsbad) מַעְיָן נוֹבֵעַ מְרַתֵּחַ.

Sprudeln, der Mund der Frevler sprudelt Bosheit פִּי רְשָׁעִים יַבִּיעַ רָעוֹת, s. Hervorsprudeln.

Spruch, der, 1) des Richters מִשְׁפָּט. Einen Spruch thun חָרַץ מִשְׁפָּט, גָּזַר אֹמֶר. 2) Die Sprüche Salomo's מִשְׁלֵי שְׁלֹמֹה.

Sprung, der, 1) der Topf hat einen — יֵשׁ בְּקִיעַ בַּסִּיר. Sprünge בְּקִיעִים. 2) Der Sprung eines Pferdes קְפִיצַת הַסּוּס*.

Sprühen, Feuerfunken sprühen hervor כִּידוֹדֵי אֵשׁ יִתְמַלָּטוּ.

Spritzen, 1) neut. נָזָה. Es spritzt von dem Blute auf ein Kleid יִזֶּה מִדָּמָהּ עַל הַבֶּגֶד. Ihr Blut spritzte יֵז נִצְחָם. 2) Wasser auf Etwas — הִזָּה, זָרַק מַיִם עַל.

Sprüchwort, das, darum ist es zum Sprüchwort geworden עַל כֵּן הָיְתָה לְמָשָׁל. Sich eines Sprüchwortes bedienen מָשַׁל מָשָׁל. Ein altes — מְשַׁל הַקַּדְמֹנִי. Sprüchwörter מְשָׁלִים.

Sprüchwörtlich werden, הָיָה לְמָשָׁל.

Springhase, der, (nach Einigen) שָׁפָן, plur. שְׁפַנִּים.

Springen, 1) von Gefäßen הִבָּקַע, הִתְבַּקֵּעַ. Eine gesprungene Flasche בַּקְבּוּק מְבֻקָּע. 2) Mit den Füßen רָקַד, רִקֵּד, קִפֵּץ. Von den Heuschrecken נִתַּר. Springen lassen הִרְקִיד אֶת. Machst du das Pferd springen wie Heuschrecken? הֲתַרְעִישׁ הַסּוּס כָּאַרְבֶּה. Er sprang vom Wagen und entfloh יָרַד מֵעַל הַמֶּרְכָּבָה וְנָס. Er sprang vom Wagen ihm entgegen נָפַל מֵעַל הַמֶּרְכָּבָה לִקְרָאתוֹ. Ueber eine Mauer — דִּלֵּג שׁוּר; (fig.) man ließ sie über die Klinge springen הִכּוּם לְפִי חָרֶב.

Sprießen, s. Sprossen.

Spreu, die, מֹץ, קַשׁ.

Sprechen, דָּבַר, דִּבֵּר, אָמַר. Mit Jemanden, דִּבֵּר עִם, אֶל, לְ; דִּבֶּר עִם, אֶל, לְ, אֵת; אָמַר אֶל, לְ. Ich möchte mit dir — יֶשׁ לִי לְדַבֵּר אֵלֶיךָ, אֲדַבֶּר־נָא עִמְּךָ. Von, gegen Jemanden דִּבֵּר עַל, דִּבֶּר בְּ. So spricht Gott נְאֻם יְיָ.

Sprengen, 1) Wasser auf Etwas זָרַק, הִזָּה מַיִם עַל. 2) Einen Felsen שִׁבֵּר, פִּצֵּץ סֶלַע, בִּקַּע צוּר. Eine Thür — שָׁבַר דֶּלֶת.

Sprenkeln, ein gesprenkeltes Schaf שֶׂה נָקֹד, plur. נְקֻדִּים.

Schramme, die, Narbe, צָרֶבֶת.

Schrank, der, אַרְגָּז.

Schranke, die, oder der Schranken, er setzte dem Meere Schranken שָׂם לַיָּם חֻקּוֹ.

Schrankenlos, בְּלִי חֹק.

Schroten, fortschieben, צָעָה אֵת, s. Ausschroten.

Schroff, s. Steil.

Schröter, der, der Etwas fortschiebt. Ich schicke ihm Schröter וְשִׁלַּחְתִּי לוֹ צֹעִים, s. Ausschroten.

Schrumpfen, s. Einschrumpfen.

Schrunde, die, in einem Felsen נִקְרַת הַצּוּר, s. Felsenritz.

Schritt, der, צַעַד, מִצְעָד, צְעָדָה, אָשׁוּר, אַשּׁוּר, s. Tritt. Schritte, צְעָדִים, מִצְעָדִים. Es ist kaum ein Schritt zwischen mir und dem Tode כְּפֶשַׂע בֵּינִי וּבֵין הַמָּוֶת.

Schrittkettchen, die, צְעָדוֹת.

Schrift, die, 1) geschriebene Zeichen der Worte. Die Schrift ist eine Schrift Gottes הַמִּכְתָּב מִכְתַּב אֱלֹהִים הוּא. Eine eingeätzte Schrift כְּתֹבֶת קַעֲקַע. Jede Landschaft nach ihrer Schrift מְדִינָה וּמְדִינָה כִּכְתָבָהּ. Daß man sie unterrichte in der Schrift und Sprache der Chaldäer לְלַמְּדָם סֵפֶר וּלְשׁוֹן כַּשְׂדִּים. 2) In Buchdruckereien *אוֹתִיּוֹת הַדְּפוּס. 3) Ein Aufsatz מִכְתָּב. Eine Schrift aufsetzen כָּתַב כְּתָב. Die Schrift, die mein Gegner aufgesetzt hat סֵפֶר כָּתַב אִישׁ רִיבִי. Verschiedene Schriften *מִכְתָּבִים שׁוֹנִים. Er hat sich durch seine Schriften berühmt gemacht נוֹדַע שְׁמוֹ לִתְהִלָּה בִּסְפָרָיו. 4) Die heilige Schrift סִפְרֵי הַקֹּדֶשׁ.

Schriftausleger, der, מְבָאֵר סִפְרֵי הַקֹּדֶשׁ.

Schriftgelehrte, der, הַמֵּבִין בְּתוֹרַת אֱלֹהִים, בְּסִפְרֵי הַקֹּדֶשׁ. Esra, der Schriftgelehrte עֶזְרָא הַסֹּפֵר. Gewöhnlich wird ein Rabbiner, ein Talmudist mit dem Namen Schriftgelehrter bezeichnet, welches im Hebräischen nicht besser als mit תּוֹרָנִי, רַבָּנִי, מוּפְלָג, חָרִיף gegeben werden kann.

Schriftlich antworten, Jemanden עָנֹה אִישׁ בְּמִכְתָּב, בִּכְתָב. Ein schriftliches Zeugniß *כְּתָב עֵדוּת.

Schriftmäßig, כְּדִבְרֵי סִפְרֵי הַקֹּדֶשׁ.

Schriftsteller, der, עֹשֶׂה (*מְחַבֵּר) סְפָרִים.

Schrei, der, er that einen, זָעַק זְעָקָה.

Schreibart, die poetische, *לְשׁוֹן הַמְּלִיצָה. Seine Schreibart ist kräftig נִמְרְצוּ דִּבְרֵי סִפְרוֹ.

Schreibgebühr, die, שְׂכַר הַסֹּפֵר.

Schreibmeister, der, הַמְלַמֵּד אֲנָשִׁים לִכְתֹּב, מְלַמֵּד מְלֶאכֶת הַכְּתָב.

Schreiben, Einem einen Brief כָּתַב אִגֶּרֶת אֶל, עַל אִישׁ. In ein Buch, כָּתַב עַל, אֶל סֵפֶר, כָּתַב בַּסֵּפֶר. Gehässig gegen Jemanden, כָּתַב דִּבְרֵי שִׂנְאָה עַל אִישׁ.

Schreiben, das, ich habe dein Schreiben erhalten בָּא אֵלַי מִכְתָּבְךָ.

Schreiber, der, סֹפֵר, plur. סֹפְרִים.

Schreibfeder, die, *קוּלְמוֹס הַסֹּפֵר.

Schreibfehler, der, שְׁגִיאַת הַכְּתָב, הַסֹּפֵר.

Schreibzeug, das, קֶסֶת הַסֹּפֵר.

Schreiten, צָעַד.

Schrein, der, אָרוֹן, תֵּבָה, אַרְגָּז, מֶלְתָּחָה, s. Lade.

Schreien. צָעַק, זָעַק, הִשְׁמִיעַ זְעָקָה. Sie schreien יִצְוָחוּ. Er schreiet bitterlich צָרַח מַר. Wie eine Gebärerin, פָּעָה כַּיּוֹלֵדָה; zu Gott, שִׁוַּע אֶל אֱלֹהִים. Sie schreien, von Kriegern, יָרִיעוּ, יַצְרִיחוּ. Der Waldesel schreiet הַפֶּרֶא יִנְהַק.

Schreien, das, צְעָקָה, זַעַק, זְעָקָה, שַׁוַע, שַׁוְעָה.

Schreg, eine schrege Linie *קַו מְעֻוָּת. Er wählte einen schregen Weg בָּחַר בְּדֶרֶךְ עָקוֹם.

Schreckbar, s. Schrecklich.

Schreckgestalt, die, תְּמוּנָה נוֹרָאָה.

Schreckhaft, חָרֵד, s. Furchtsam.

Schrecklich, אָיֹם, (weibl.) אֲיֻמָּה. Schrecklich und furchtbar ist es (das chaldäische Volk) אָיֹם וְנוֹרָא הוּא. Ein schrecklicher Fluch קְלָלָה נִמְרֶצֶת. Er hauet die Zweige ab mit schrecklicher Gewalt מְסָעֵף פֻּארָה בְּמַעֲרָצָה.

Schrecniß, das oder die, s. Schrecken, der.

Schrecken, Jemanden, בִּעֵת, בִּהֵל, הִבְהִיל, הֶחֱרִיד אִישׁ, s. Erschrecken.

Schrecken, der, חֲרָדָה, בֶּהָלָה, בְּעָתָה. Ein Schrecken überfiel ihn אֵימָה נָפְלָה עָלָיו. Schrecken und Furcht אֵימָתָה וָפַחַד. Schrecken ist rings umher מָגוֹר מִסָּבִיב. Der Schrecken der Armen ist ihre Armuth מְחִתַּת דַּלִּים רֵישָׁם. Ein Schrecken von Gott חִתַּת אֱלֹהִים. Der Schrecken vor den Helden חִתִּית גִּבּוֹרִים. Er sei euer Schrecken הוּא מַעֲרִיצְכֶם. Die Schrecken בַּלָּהוֹת, בַּלָּהוֹת, חֲרָדוֹת, בִּעוּתִים, חַתְחַתִּים, אֵימוֹת. Ich trage deine Schrecken נָשָׂאתִי אֵימֶיךָ. Der Schrecken fuhr mir in die Glieder נִבְהֲלוּ עֲצָמַי.

Schreckensruf, der, קוֹל פַּחַד, קוֹל פְּחָדִים. Wir vernahmen des Nachts einen Schreckensruf קוֹל חֲרָדָה שָׁמַעְנוּ בַּלַּיְלָה.

Register

mehrerer Eigen- und Geschlechtsnamen.

A

Amalekiter, der, עֲמָלֵקִי.
Ammoniter, der, עַמּוֹנִי; die, בְּנֵי עַמּוֹן.
Ammoniterin, die, עַמּוֹנִית, plur. עַמּוֹנִיּוֹת.
Assyrien, אַשּׁוּר, אֶרֶץ אַשּׁוּר.
Assyrer, die, אַשּׁוּר.
Acco (Ptolemäis), עַכּוֹ (Acre).
Arabien, עֲרָב, עֲרַב.
Arabische Pferde, סוּסֵי עֲרָב.
Araber, der, עַרְבִי, עַרְבִי, plur. עַרְבִים, עַרְבִיאִים.
Aramäa, אֲרָם.
Aramäisch sprechen, דַּבֵּר אֲרָמִית.
Aramäer, der, אֲרַמִּי, (weibl.) אֲרַמִּיָּה, s. Syrer.

I

Idumäa, אֱדוֹם, אֶרֶץ אֱדוֹם.
Ismaeliter, die, אֲנָשִׁים יִשְׁמְעֵאלִים.
Israel, יִשְׂרָאֵל.
Israelit, der, יִשְׂרְאֵלִי. Israeliten בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.
Israelitin, die, יִשְׂרְאֵלִית. Israelitinnen, בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל.
Indien, הֹדּוּ (הנדו, הינדו).
Indier, der, אִישׁ הֹדּוּ.

Eu

Eufrat, der, פְּרָת, נְהַר פְּרָת.

B

Babilon, בָּבֶל, בַּת בָּבֶל.
Babilonier, der, אִישׁ בָּבֶל, s. Chaldäer.
Bethlehem, בֵּית לֶחֶם.
Bethlehemit, der, בֵּית הַלַּחְמִי.

G

Galiläa, גָּלִיל, גְּלִילָה.
Gomorra, עֲמֹרָה.
Grieche, der, יְוָנִי, plur. יְוָנִים, בְּנֵי הַיְּוָנִים.
Griechenland. יָוָן, אֶרֶץ יָוָן.

D

Damaskus, דַּמֶּשֶׂק, דַּרְמֶשֶׂק, דּוּמֶשֶׂק.

H

Hebron, חֶבְרוֹן, קִרְיַת אַרְבַּע.

Hebräisch sprechen, דַּבֵּר יְהוּדִית. Die hebräische Sprache שְׂפַת כְּנַעַן, לְשׁוֹן עֵבֶר, לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ.

Hebräer, der, עִבְרִי, plur. עִבְרִים, אֲנָשִׁים עִבְרִים.

Hebräerin, die, עִבְרִיָּה, עִבְרִית, plur. עִבְרִיּוֹת.

T

Tartessus, Stadt in Spanien, תַּרְשִׁישׁ.

Tigerstrom, Tigris, der, חִדֶּקֶל.

Tirus, צֹר.

Tirier, der, אִישׁ צֹרִי.

J

Joppe, יָפוֹא, יָפוֹ (nach Jaffa).

Jordan, der, הַיַּרְדֵּן.

Jude, Jüdin, Jüdisch, s. das Wörterbuch.

Judäa, יְהוּדָה; אַדְמַת, אֶרֶץ יְהוּדָה.

Jerusalem, יְרוּשָׁלַיִם.

L

Libanon, der, לְבָנוֹן.

Libier, die, לוּבִים.

Lidier, die, לוּד לוּדִים.

Levit, der, הַלֵּוִי. Die Leviten הַלְוִיִּם.

M

Moabiter, der, מוֹאָבִי, plur. מוֹאָבִים.

Moabiterin, die, מוֹאָבִיָּה, מוֹאָבִית.

Medien, מָדַי.

Medier, der, מָדִי. Die Medier, אַנְשֵׁי מָדַי.

Mesopotamien, אֲרַם נַהֲרַיִם.

Memfis, מֹף, נֹף.

N

Nil, der, שִׁחוֹר, שִׁיחוֹר; נָהָר, נַחַל, יְאוֹר מִצְרַיִם.

S

Sabbäa, die Königin von — מַלְכַּת שְׁבָא.

Sabbäer, die, שְׁבָא. Die Sabbäer fielen ein וַתִּפֹּל שְׁבָא.

Samaria, שׁוֹמְרוֹן.

Samariter, der, שֹׁמְרֹנִי.

Sodom, סְדֹם.

Sodomiter, die, אַנְשֵׁי סְדֹם.

Sidon, (jetzt Said) צִידוֹן.

Sidonier, der, צִידֹנִי, plur. צִידֹנִים.

Sidonierin, die, צִידֹנִית.

Syrisch schreiben, כְּתָב אֲרָמִית.

Syrien, אֲרָם.

Syrer, der, אֲרַמִּי, plur. אֲרַמִּים.

Syrerin, die אִשָּׁה אֲרַמִּיָּה.

E

Ebräer, s. Hebräer.

Egyptische Weiber, נָשִׁים מִצְרִיּוֹת.

Egypten, מִצְרַיִם.

Egypter, der, הַמִּצְרִי, אִישׁ מִצְרִי. Die Egypter הַמִּצְרִים.

Egypterin, die, אִשָּׁה מִצְרִית.

Edomiter, der, אֲדֹמִי. Die Edomiter בְּנֵי אֱדוֹם.

Edomiterin, die, אִשָּׁה אֲדֹמִית.

Aethiopien, כּוּשׁ, אֶרֶץ כּוּשׁ.

Aethiopier, der, כּוּשִׁי, plur. כּוּשִׁיִּים.

Aethiopierin, die, הָאִשָּׁה הַכּוּשִׁית.

F

Phönizien, s. Kanaan.

Philistäa, פְּלֶשֶׁת, אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים.

Philister, der, הַפְּלִשְׁתִּי, plur. פְּלִשְׁתִּים, פְּלִשְׁתִּיִּים.

P

Palmira, תַּדְמֹר.

Palästina, אֶרֶץ כְּנַעַן, אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

Persien, פָּרַס, אֶרֶץ פָּרַס.

Perser, der, Darius, der — דָּרְיָוֶשׁ הַפַּרְסִי. Die Perser בְּנֵי פָרַס.

Z

Zypern, אִי כַּפְתּוֹר. Die Einwohner כַּפְתֹּרִים.

K

Chaldäa, אֶרֶץ כַּשְׂדִּים.

Chaldäisch schreiben, כְּתָב אֲרָמִית.

Chaldäer, die, הַכַּשְׂדִּים.

Kanaan, כְּנַעַן, אֶרֶץ כְּנַעַן.

Kanaaniter, der, הַכְּנַעֲנִי; אִישׁ כְּנַעֲנִי, plur. כְּנַעֲנִים.

Kanaaniterin, die, אִשָּׁה כְּנַעֲנִית.

תקונים והשמטות

הצריכים לתקון ולהמנות בשני החלקים הראשונים של אוצר השרשים.

יְדַע לך קורא יקר! כי באיזה מקומות הזכרתי את שם החכם Gesenius על באור איזה מלות ובאמת הוא לקחם מס׳ השרשים לרד״ק, אשר באותה שעה בעת כתבי כזאת לא היה נכח פני, ובעבור זה עזבתי המקור הראשון ולא הזכרתיהו.

בחלק א׳ בראש שרש א ח ז צ״ל (העתיד יֹאחֵז).

בראש שרש א ח ר צ״ל (העתיד יוֹחַר).

בשרש א כ ל בשמ״נ מאכלת צ״ל ובתלמ׳ מַאֲכֹלֶת (Blutsauger).

בראש שרש א נ ש צ״ל (העתיד אָנוּשׁ, אֲנוּשָׁה).

בראש שרש א ס ף צ״ל (העתיד יֶאֱסֹף, יוֹסִף, תֹּסֵף).

בשרש א ף אחר אֶרֶךְ אַפַּיִם חסר: אֹרֶךְ אַפַּיִם (משלי כ״ה ט״ו) Geduld.

בראש שרש א פ ד במקום יֶאֱפוֹד צ״ל יֶאְפֹּד.

בשרש א ר ם אחרי שדה ארם (הושע י״ב י״ג) צריך להוסיף: ואולי הוא אחד עם פדן ארם, כי פ ד ן בלשון ערבי שדה (עיין ש׳ פ ד ן).

„ ב ע ל תחת בעלת כְּשָׁפִים (נחום ג׳ ד׳) צ״ל בעלת כְּשָׁפִים, וצריך להוסיף שם: בעל מְעוֹן (במדבר ל״ב ל״ה) שם מקום מסעי בני ישראל מיאה שם גור בעל).

בשרש ב ר ז אצל שם ברזילי תחת ואשר אכל וכו׳ צ״ל ואשר אכל בנו כמהם תחתיו על שלחן המלך וכו׳.

„ ז ב ב, צריך להוסיף: בַּעַל זְבוּב (ראה בעל).

„ ח ב ה שת״ז לאהבה, צ״ל: שת״ז לקרב ולב.

„ ח ז ה, במקום חָזְיוֹן, צ״ל: חִזָּיוֹן, ובסמיכות חֶזְיוֹן.

„ ח י ה, דף 162 עמוד ב׳ שורה אחרונה נפלו במכבש הדפוס איזה אותיות, ותחת —וא תא״הש, צ״ל: ובסה״ר הוא תא״הש.

„ ח ל ק, תחת חֲלָקִים, צ״ל: חַלָּקִים.

„ ח נ ן בסוף מחלקת חַן, צריך להוסיף: ומזה: וְחִין ערכו (איוב מ״א ד׳) כמו חן.

„ ח ס ה, במחלקת חָסוּת, צ״ל: וְהֶחָסוּת.

„ ח ס ר, בשם חָסֵר, צ״ל: כי חֶסֶר יבואנו (משלי כ״ח כ״ב).

בשרש חשב, אחר שם ד״ז חֶשְׁבּוֹן, צריך להוסיף: ונמצא חֶשְׁבּוֹן, שע״פ לעיר הממלכה לאדום (במדבר כ״א כ״ו), ואחרי כן כבשוה וירשוה שבטי גד וראובן (יהושע י״ג כ״ו), גם היתה העיר הזאת זמן מה לנחלת מואב.

בראש שרש ילל, צ״ל: העתיד בקל חסר, ובהפעיל יְהֵילִיל או יְיֵלִיל וכו׳.

בשרש ירה באו שמות הערים יְרוּאֵל וִירוּשָׁלַיִם שלא במקומם לפני הנפעל, וצריך להסיעם ולהציבם בסוף מחלקת הוֹרָה בשרש ירה הנ״ל.

״ כהה במלת תאר הפעל כּה, צריך להוסיף בסוף: ועם בית היחס: ויאמר בְּכֹה וזה אמר בְּכֹה (מ״א כ״ב כ׳) Und es sprach der Eine Dieses, der Andere sprach Jenes.

אחר שרש כור, צריך להוסיף: ונמצא כּוּר עָשָׁן שם עיר בנחלת שבט שמעון (ש״א ל׳ ל׳), ובמקומות אחרים (יהושע ט״ו מ״ב, י״ט ז׳, ובד״הי א׳ ד׳ ל״ב, ו׳ מ״ד) עָשָׁן לבד.

בראש שרש מלל, צ״ל: בתקון: מָלַל העתיד בבנין נפעל וכו׳.

בשרש מעך בשע״פ מַעֲכָה, צריך להוסיף: ג) שם אֵם אכיש מלך גת (מ״א ב׳ ל״ט): חנן בן מַעֲכָה (ד״הי א׳ י״א מ״ג): שפטיהו בן מַעֲכָה (שם כ״ז ט״ז), שם אשת ירבעם מַעֲכָה בת אבשלום (מ״א ט״ו ב׳, ובמקום שם זה בד״הי ב׳ י״ג ב׳ מיכיהו). גם אֵם אבשלום מַעֲכָה (ש״ב ג׳ ג׳).

בשרש מרק, צריך להיות בסוף ש״הת מָרָק: וּמְרַק (הכתיב וּפְרַק) פגולים כליהם (ישעי׳ ס״ה ד׳).

בסוף הקל משרש משה, יש להוסיף: מֹשֶׁה עמו (ישעיה ס״ג י״א) כמו מוציא עמו (ראה להלן משה שע״פ).

בחלק ב׳

בשרש נשר, בשם מַשּׁוֹר, צ״ל בסוף השרש: וכן בערבי מִנְשָׁרָא, ובתלמוד וכן בארמית שם נְסָרִים וכו׳.

״ נתך, צ״ל: נִיתְּכוּ כמים וכו׳.

״ סרס, אחרי המלות סְרִיסֵי פרעה וכו׳, צריך להוסיף: לפוטיפר סְרִיס פרעה (בראשית ל״ז ל״ו). הרד״ק בשרשים שרש סרס כתב, כי פוטיפר סרים פרעה היה סרים בצים ולא סרים הגיד, לפיכך היתה לו אשה. ויש סרים שענינו שר וממונה, והיו סריסים בהיכל מלך בבל (ישעיה ל״ט ז׳), וכן תרגם יונתן ויהון רברבין, וכן תרגם אונקלוס פוטיפר סרים פרעה וכו׳.

בשרש עגר, תחת עָגוּר קרא עָגוּר.

״ עדה, בש״ת עַד, צריך להיות: עִד בחירק.

״ עול, בשת״ז עול, צריך להוסיף: ובסמן הרבים מן עֲוִיל: ישלחו כצאן עֲוִילֵיהֶם (איוב כ״א י״א), בסוף שם Ihre junge Frevlerbrut.

״ עֶרֶב, יש להוסיף: ומלבד שם הזוגי בין הָעַרְבַּיִם, נמצא במיסדי התפלה סה״ר: *המעריב עֲרָבִים.

״ פרה, בסוף שת״ז פְּרִי, יש להוסיף: ובדברי קדמונינו בס׳ הרבים *פֵּירוֹת Früchte, Fruchtgattungen.

״ פרעש, צריך להוסיף: ונמצא פַּרְעֹשׁ שע״פ (עזרא ב׳ ג׳, ח׳ ג׳, ונחמיה ג׳ כ״ה).

״ צדק, לפני שע״פ צָדוֹק, צריך למחוק אותיות הרשום צד.

״ צל, בשם ד״ז צֵל שורה ח׳ מן סוף העמוד במקום: על עמוד וצד אחר, צ״ל: על צד אחד בשני עמודים.

״ צער, יש להוסיף: *צַעַר בדברי המחברים כמו כאב ומגנת לב, ואולי יִצְעָרוּ (באיוב י״ד י״א) הוא הפעל מן השם צַעַר.

בסוף השב מצפה, (בשרש צפה) ראוי לבוא ביתר באור. ויש ש״פ מִצְפָּה א) שם עיר בגלעד (שופטים י׳ י״ז, י״א י״א), ומקור השם הזה נזכר (בראשית ל״א מ״ט). ב) עיר בנחלת בנימין, מקום שם התאספו לפעמים פנות העם (יהושע י״ח כ״ו, ש״א ז׳ ה׳) והמלך אסא בנה מצור לעיר הזאת (מ״א ט״ו כ״ב).

״ קרח, בשם המקרה קָרְחָה, צ״ל: ובאל״ף תחת ה״א: והקריחו אליך קָרְחָא (יחזקאל כ״ז ל״א).

״ קרע, בסוף, צריך להוסיף: ובתלמוד *קְרִיעָה למת (ע״ם קְרִיאָה).

אחרי שרש ר צ ח צריך להוסיף: רִצְיָא שע"פ (ד"הי א' ז' ל"ט) מלשון רצון.

אחרי שרש ר ק ה, יש להוסיף: רַקּוֹן שם עיר בנחלה שבט דן הקרובה לים (יהושע י"ט מ"ו).

בסוף שרש ש ד ה, יבוא: שְׁדֵיאוּר שע"פ (במדבר א' ה', ב' י').

אחרי שרש ש ו ב, חסר: שׁוֹבָל שע"פ לבן שעיר (בראשית ל"ו כ'), ועוד שע"פ (ד"הי ב' נ') שׁוֹבֵק שע"פ (נחמיה י' כ"ה) כמו עוזב.

אחר שרש ש ו ח, יש להוסיף: שׁוּחַ שע"פ בן אברהם (בראשית כ"ה ב'), גם הוא שם אומה ומזה: בלדד הַשּׁוּחִי (איוב ב' י"א). שׁוּחָם שע"פ לבן דן (דברים כ"ב מ"ב), ולעמתו חֻשִׁים (בראשית מ"ו כ"ג).

בסוף שרש ש ו ף, יש להוסיף: שׁוּפָמִי מן שְׁפוּפָם שע"פ (במדבר כ"ו ל"ט).

בשרש ת ל ל, אחר שת"ז תֵּל, צריך להוסיף: תֵּל אָבִיב, מלך בארם נהרים על נהר כבר (יחזקאל ג' ט"ו). תֵּל חַרְשָׁא (עזרא ב' נ"ט) מל' חָרֶשׁ, חֳרְשָׁה מקום בבבל, שמות המקומות הנצמדים אל שם תֵּל רבים המה באשור וארם וסוריא, והחכם Burckhardt יעיד כי אצל המקומות האלה נמצא כמעט תמיד תל נשא ורם או מצודה במלאכת מחשבת (Reisen nach Syrien 1,258 ff.).

מה"ל.

Presburg, 1864. Heinrich Sieber's Erben Buchdruckerei.

Stanford University Libraries
3 6105 005 168 096

